Ι. ΜΑΓΕΡ

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ

1825-1826

ΤΟΜΟΣ Β

ΕΚΔΟΤΑΙ
Χ. ΣΠΑΝΟΣ & Ν. ΝΙΚΑΣ

Αριθμός Κεντρικής Βιβλιοθήκης Βέροιας

GRVER-01273
ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
1000 ΒΕΡΟΙΑΣ
τέφρ.
Αριθ. εἰς 6538/67
Ἐξ ἀγορᾶς
Τ.Α. 938.562
ΠΛ V
Ι.Β
ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ 1953

Ταριχεραία - Επανάσταση '21

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Α13 300

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ 1953

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 1

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλεῖω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 3 Ἰανναρίου 1825 Σάββατον.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ Α' Ἰανναρίου 1825

Τὸ Χιλιοστὸν Ὀκτακοσιοστὸν εἰκοστὸν τέταρτον ἔτος ἐπέρασεν ἤδη, καὶ ἡ Ἑλλὰς, ἐπαπειλημένη πανταχόθεν, ἐκβῆκε θριαμβεύθσα ἀπὸ τὸ στάδιον τοῦ ἐνδόξου καὶ ἀξιομνημονεύτου ἀγῶνος της. Τάραχαὶ ἐσωτερικαὶ ἐχαρακτήρισαν τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους τούτου· ἀλλὰ χάρις εἰς τοὺς Νόμους! οἱ κινήσαντες τὰς ταραχὰς ἐκεραυνοβολήθησαν μὲ τῆς Πατρίδος τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα· οἱ Νόμοι ἐνεθάρρυναν τὰς καρδίας τῶν ἀληθῶν Πατριωτῶν, καὶ οἱ Ἕλληνες εἰς τὸ ἤδη ἀρχόμενον Χιλιοστὸν Ὀκτακοσιοστὸν εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος θέλουν αἰσθανθῆ καλήτερα παράποτε τὰ δίκαιά των, καὶ θέλουν διακρίνει μὲ γνῶσιν πλειοτέραν τοὺς ὅσοι κλίνουν εἰς τὸ νὰ παραθιάσωσιν αὐτὰ ταῦτα τ' ἀναπαλλοτρίωτα δικαιώματά των.

Τὸ πνεῦμα τοῦτο τῆς φιλοπατρίας, ὁ ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας ζῆλος, καὶ ἡ δικαία καὶ ἀξιέπαινος ἐπιθυμία τῆς ἐξομοιώσεως μὲ τὰ λοιπὰ εὐνομούμενα τοῦ φωτισμένου κόσμου ἔθνη, ὅλα ταῦτα τὰ ἰσχυρὰ αἴτια ἐνέπνευσαν εἰς τὰς καρδίας τῶν Ἑλλήνων, τὸν ἡρωϊσμὸν, τοὺς ἐνίσχυσαν εἰς τὸ νὰ καταθραύσωσι μ' ἀνήκουστον τόλμην τὰ πλέοντα κολοσσαϊκὰ τῶν Βαρβάρων φρούρια, καὶ νὰ κατατροπώσωσι τόσα πλήθη ἀνάνδρων Ἀσιανῶν στρατευμάτων.

Τὰ ἀνεξάλειπτα τῶν ἐθνῶν μνημεῖα, αἱ Ἱστορίαι, παραπέμπουν εἰς τὸ μέλλον ἢ τὴν καταφρόνησιν, ἢ τὸν χρεωστούμενον ἔπαινον αὐτῶν τῶν πράξεών των· πλέον παρὰ μίαν κηλῖδα τῆς περασμένης Ἱστορίας μας ἠφάνισαν αἱ νέαι ἀξιέπαινοι καὶ γιγαντιαῖαι ἐγχειρήσεις τῶν τωρινῶν Ἑλλήνων, πρὸς τοὺς ὁποίους διπλᾶ πρέπει νὰ εὐγνωμονῆ ἡ Πατρὶς, ἐπειδὴ καθόσον οἱ ἐχθροὶ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν χάνονται ἀπὸ τὸ μέσον, τόσον τὰς ἀμαυρωμένας σελίδας τῆς Ἱστορίας μας τὰς διαδέχονται λευκαί.

Ἡ Ἑλλὰς ἔδωκε σήμερον εἰς τὴν Εὐρώπην τὸ μέγα καὶ μοναδικὸν παράδειγμα ἑνὸς Λαοῦ παλαίοντος ἐναντίον τῆς πλέον τρομερᾶς καταδυναστείας, καὶ τὸ μόλις παρελθὸν Χιλιοστὸν Ὀκτακοσιοστὸν εἰκοστὸν τέταρτον ἔτος ἔδειξεν εἰς τὴν Χριστιανικὴν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ταύτην Εὐρώπην. ὅτι οἱ Ἕλληνες, χωρὶς καμμίαν ἐξωτερικὴν βοήθειαν, κατώρθωσαν, μὲ μόνα τὰ ἰσχυρὰ καὶ ἀμίκητα τοῦ πατριωτισμοῦ ὅπλα, νὰ καταβάλωσι τὸν δυνάστην των. Ἀλλ' ἐν τούτοις δὲν μᾶς εἶναι ἄρα συγχωρημένον νὰ κάμωμεν τὸ ἐρώτημα τοῦτο; Τί ἔχει νὰ προσμένῃ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τὸν φωτισμένον κόσμον εἰς τὸ παρὸν Χιλιοστὸν Ὀκτακοσιοστὸν εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος;

Ὁ φωτισμένος κόσμος, ὅλος ἔκθαμβος νὰ βλέπῃ ὅτι ἡ Ἑλλὰς τόσον ἀδύνατος εἰς τὸ φαινόμενον, τῇ ἀληθείᾳ ὅμως ἀρκετὰ ἰσχυρὰ, ἠμπόρεσε νὰ νικήσῃ καὶ νὰ καταδαμάσῃ τοὺς τυράννους της, ὁ φωτισμένος, λέγομεν, κόσμος δὲν ἠμπορεῖ πλέον καμμίαν ἀδιαφορίαν νὰ δείξῃ εἰς τὴν μεγάλην ταύτην σκηνὴν τῆς πολιτικῆς ἀναγεννήσεώς μας· καὶ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι, ὄχι μόνον ἡ κοινὴ ὑπόληψις, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἐπικρατοῦσα πολιτικὴ δὲν θέλει ποτὲ ἀπαρνηθῇ εἰς λαὸν ἀγωνιζόμενον μ' ἀπελπισίαν ἐναντίον τοῦ πολιτικοῦ θανάτου, τὴν χρεωστουμένην εἰς τὸν ἡρωϊσμὸν καὶ σταθερότητά του ἐπικρότησιν καὶ συγκατάθεσίν της.

Αὐτὸ τοῦτο ἀναμφιβόλως ἔχομεν λόγους ἰσχυροὺς νὰ περιμένωμεν εἰς τὴν λαμπρὰν ταύτην καὶ αἰσίαν τοῦ νέου ἔτους περίοδον, καὶ ἂς εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι ἐνόσῳ ἐξακολουθῶμεν νὰ τρέχωμεν, ὡς ἐτρέξαμεν, ἐνδόξως τὸ στάδιον τοῦ παρόντος ἀγῶνός μας, ἡ Εὐρώπη καὶ ὅλος ὁ πολιτισμένος κόσμος, δὲν θέλει ποτὲ λησμονήσει ὅτι ἐδέχθησαν τὰς πρώτας ἀκτίνας τοῦ σημερινοῦ ὑψηλοῦ φωτισμοῦ των ἀπὸ τοὺς Ἑλικώνας καὶ Παρνασσοὺς τῆς Ἑλλάδος· καὶ ἂν ὄχι κἀνὲν ἄλλο, τοὐλάχιστον τὸ ἰσχυρότερον ἀπὸ ὅλα τῆς εὐγνωμοσύνης αἴσθημα, θέλει τοὺς παρακινήσει εἰς τὸ νὰ μᾶς κατατάξῃ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἄλλων εὐνομουμένων Ἐθνῶν.

Μεσολόγγιον τῇ 1 Ἰανναρίου 1825.

Ὁ συνεχὴς τῶν κανονίων κρότος, καὶ τοῦ Λαοῦ ὅλη αἱ χαρμόσυνοι φωναὶ ἀνήγγειλαν σήμερον τὴν ἐνιαύσιον πανήγυριν τῆς καθιερώσεως τοῦ ἡμετέρου Πολιτεύματος ἐπὶ τῆς πρώτης ἐν Ἐπιδαύρῳ Συνελεύσεως. Τὰ αἰσθήματα ἑκάστου Πατριώτου διηγέρθησαν ζωηρότατα στοχαζομένου, ὅτι ὁ ἴδιος κρότος, ὅστις διακηρύττει τὰ πολιτικὰ δίκαιά του, τοῦ ἀνακαλεῖ συγχρόνως εἰς τὴν μνήμην τὴν αἰσχρὰν καὶ ἄτιμον τοῦ Ὁμὲρ-Πασᾶ φυγὴν, συμβᾶσαν μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἀξιομνημονεύτου πολιορκίας τῆς Πόλεως ταύτης κατὰ τὸ 1822 ον ἔτος.

Καὶ ποία αἰσθαντικὴ καρδία δὲν ἤθελε κινηθῇ βλέποντα, ὅτι ἡ ἀρχὴ τοῦ τετάρτου ἔτους τῆς ἡμετέρας ἀναγεννήσεως προβαίνει μὲ τόσον εὐτυχεῖς οἰωνούς; Τίς ἐλησμόνησε τὸν μέγαν κίνδυνον τοῦ περασμένου ἔτους; Τίς δὲν ὑψώνει χεῖρας εὐχαριστηρίους εἰς τὸν Οὐρανὸν, καὶ μὲ δάκρυα εἰς τὰ ὄμματα δὲν σπεύδει νὰ ὑμνήσῃ τὸν Πατέρα τῶν δυστυχῶν, τὸν Παντοδύναμον Ἀντιλήπτορα ἡμῶν; καὶ τίς Ἑλοσπάντων δὲν κλίνει τὴν κεφαλήν του, καὶ δὲν πίπτει καταγῆς διὰ νὰ θαυμάσῃ τὸν ἰσχυρὸν βραχίονα, τὸν Πατέρα τῶν Φώτων, ὅς τις μᾶς ἀνέσυρεν ἀπὸ τὸν βυθὸν τῆς δηλείας, καὶ μᾶς ἐκατάταξεν εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐλευθέρων λαῶν, τῶν Χριστιανικῶν, λέγομεν, καὶ πολιτισμένων λαῶν; Ἀνάθεμα ἔστω ὅς τις δὲν γνωρίζει τὴν παντοδύναμον χεῖρα τοῦ Αἰωνίου Ὄντος! διπλᾶ ἀνάθεμα ἔστωσαν ὅσοι μὲ τὰ αἰσχρὰ πάθη, ἢ μὲ τὰς δοξομανεῖς κλίσεις των ζητοῦν ν' ἀνατρέψωσι τὸ μέγα ἔργον, θεμελιωμένον καὶ στηριγμένον μὲ τὸ ἀκριβὸν αἷμα τῶν ἀδελφῶν καὶ τέκνων μας!

Ὁ τέταρτος χρόνος τῆς ἀναγεννήσεώς μας ἄρχισεν ἤδη· ὁ ἐχθρὸς ἐκινήθη πανταχόθεν·

καὶ ἡ δυστυχὴς Ἑλλὰς καταπληγωμένη ἀπὸ τὴν βαρβαρικὰς χεῖρας ἀρχίζει ν' ἀναπνέῃ· ἡ ἐθνικὴ δόξα τῆς Πατρίδος τῶν Μιλτιάδων καὶ Θεμιστοκλέων, ἀναλάμπει εἰς τὸ ἐσωτερικὸν· τὸ θριαμβευτικὸν σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἀκτινοβολεῖ παντοχοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας· ἀλλ ἡμεῖς γνωρίζομεν ἄρα ὅλ' αὐτὰ τὰ μεγάλα καλὰ τῆς παντοδυναμίας τοῦ Ὑψίστου; ναὶ τὰ γνωρίζομεν: τὰ ὄμματά μας βρεγμένα ἀπὸ δάκρυα βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης τὸ μαρτυροῦσιν· ὡστόσον ἐξετάζοντες μίαν στιγμὴν τὴν συνείδησίν μας χρεωστοῦμεν νὰ ὁμολογήσωμεν καὶ εἰπωμεν, ὅτι πολλοὶ ἐλησμόνησαν τὴν ὑποσημείωσιν τοῦ Ὑψίστου· καὶ ἂν τὴν ἐλησμόνησαν, τὸ ἀποδείχνει αἱ πρὸ ὀλίγου ἀναφυεῖσαι εἰς τὸν κόλπον τῆς Πατρίδος μας ταραχαί

Ἡ Πατρὶς δὲν γνωρίζει ἄλλους, ὡς ἰδιά της τέκνα, εἰμὴ τοὺς εὐγνώμονας. καὶ ἐκείνους ὅσοι κλίνουσι τὸν αὐχένατων εἰλικρινῶς εἰς τοὺς καθεστῶτας Νόμους· ἔλοι ἐσυνεργήσαμεν εἰς τὸ μέγα ἔργον τῆς Πελιτικῆς ἀναπλάσεώς μας· ὅλοι ὡρκίσθημεν τὴν διατήρησιν τῶν Νόμων, τοὺς ὁποίους ἡ κοινὴ καὶ ἑκούσιος συγκατάθεσίς μας ἐσύστησεν· τίνες εἶναι λοιπὸν ἐκεῖνοι, καὶ ποῖον ἔχουσι δικαίωμα, ὅσοι θέλοντες νὰ εὐχαριστήσωσι τὰ ἴδιά των πάθη, καὶ ν' ἀποκατασταθῶσιν ἀνόμως ἀνώτεροι ὅλων, σφετερίζονται τοὺς καρπουὺς τῶν ἱδρώτων τοῦ πλειοτέρου μέρους τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἐσυνήργησεν εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν; τίνες εἶναι, λέγομεν, οὗτοι οἱ λυμεῶνες τῆς κοινωνίας, καὶ οἱ ταραξιαι τῆς ἡσυχίας; ἀναμφιβόλως οἵτοι δὲν εἶναι Ἕλληνες· ἐπειδὴ ἐὰν ἦσαν Ἕλληνες δὲν ἤθελαν τολμήσει ν' ἀνατρέψωσι τὰς βάσεις τοῦ Πολιτικοῦ συνδέσμου· οὗτοι εἶναι τοῦρκοι, ἢ μᾶλλον καὶ αὐτῶν τῶν θηριων θηριωδέστεροι.

Οἱ Ἕλληνες διὰ τῆς ἀδελφικῆς ἑνώσεως, καὶ τῆς πρὸς τὴν Πατρίδα ἀφοσιώσεώς των ἔθεσαν Νόμους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ κυβερνῶνται· ὅστις λοιπὸν ἢ κρυφίως διὰ διαφόρων στασιαρχικῶν τεχνασμάτων, ἢ φανερὰ καὶ ἐντελῶς ἤθελεν ἐγερθῇ κατ' αὐτῶν, πρέπει ν' ἀποκλείεται ἀπ' ὅλα τὰ καλὰ, ὅσα ἡ κοινὴ συγκατάθεσις ἀπεφάσισε νὰ μοιράζωνται ἐπίσης εἰς καθένα Πολίτην· καὶ κηρύττομεν ἀφανώτατα, ὅτι τὸ πρῶτον χρέος ἑκάστου Πατριώτου εἶναι νὰ καταπατήσῃ πλέον παρὰ τοὺς τούρκους αὐτοὺς, πάντα ὅστις, ἢ ἀπὸ πάθη ἢ ἀπὸ ἄλλας αἰτίας κινούμενος σπεύδει νὰ κλονίσῃ τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας τὰ θεμέλια.

Ἐπίλογος τῆς Συνελεύσεως τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἐκφωνηθεὶς ἀπὸ τὸν Βουλευτὴν Κύριον Σωτηρίδωνα Τρικούπην.

Τυπόνεται διὰ προσταγῆς τῆς Ἰδίας Συνελεύσεως.

Ἡ δικαία ὀργὴ τῆς κοφτερῆς ῥομφαίας σας, ἡ ὁποία ἐξαγόρασε τὸ Ἱερώτερον ἀπὸ ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου, τὸ δικαίωμα λέγω τῆς Ἰσονομίας, ἀπὸ τὴν πολυχρόνιον καὶ φρικτὴν κατάραν τῆς τούρκικης κατακλίσεως, αὐτὴ ἡ ὀργὴ ὑποσχεθηκεν, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς Συνελεύσεώς μας, καὶ νὰ διαφυλάξῃ αὐτὸ τὸ δικαίωμα σῶον καὶ ἀκέραιον καὶ εἰς αὐτὸν τὸν παραμικρότερον Ἕλληνα εἰς τὸ διάστημα τῶν συνδιαλέξεών μας, καθὼς φαίνεται ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῆς πρώτης μας Συνεδριάσεως.

Τὸ μέγα τοῦτο καὶ ἀξιοπερίεργον θέαμα, τὸ τίσον ἐπιθυμητὸν εἰς ὅσους ἀγαποῦν ἐλευθερίαν, καὶ Νόμον, ἐπαρρησιάσθηκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ πρώτην ἴσως φορὰν εἰς τὴν φετεινήν μας Συνέλευσιν· ἐχόρευεν ἡ καρδία, καὶ ἀγάλλετο τὸ πνεῦμα κάθε καλοῦ Πολίτου ὅσαις φοραῖς ἔβλεπε τὸν ταπεινὸν καὶ ἐξωθενημένον Κάτοικον τῆς Δυτ. Ἑλλάδος νὰ ἀνοίγῃ πλατὺ πλατὺ τὸ στόματα κλεισμένον ἄλλοτε ἀπὸ τὸν φόβον, καὶ μὲ ὅλεν τὸ θάῤῥος ὅσον δίνει ἡ ἀγανάκτησις μιᾶς ἀδικημένης καρδίας, νὰ ἐλέγχῃ ἔμπροσθεν εἰς τὸ κοινὸν τῆς Δυτ. Ἑλλάδος Κριτήριον ὡς καὶ τὰ πλέον σημαντικὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως, ἂν ἔτυχε νὰ πάθῃ καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἀλικήματα· αὐτὸς ὁ ὑψηλὸς βαθμὸς τῆς ἀξίας, καὶ τιμῆς τοῦ ἀνθρώπου, ὅθεν μᾶς εἶχε κρημνίσει ἡ ἐλεεινή μας αἰχμαλωσια, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Συνέλευσίς μας ἠθέλησε νὰ ἀνεβάσῃ τὸν πτωχότερον Κάτοικον τῆς Δυτ. Ἑλλάδος ὄχι πλέον μὲ λίγια εἰς τὸ χαρτὶ γραμμένα, ἀλλὰ μὲ ἔργα καὶ ἀληθείαις, αὐτὸς λέγω ὁ βαθμὸς εἶναι μια ἀπὸ ταῖς μεγαλήτεραις ἀποδείξαις ὅτι φιλεθα ἄξιοι νὰ ζήσωμεν ἐλεύθεροι καὶ ἐνωμένοι· δίκαιον εἶναι εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι

ὅση ὠφέλεια πηγάζει ἀπὸ τὴν διαφύλαξιν αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος εἰς τὸ γένος μας, τόσην ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τιμὴν προξενεῖ εἰς τοὺς Ἐνδόξους Ἀρχηγοὺς τῶν ἁρμάτων μας, τοὺς φετεινοὺς διανθεντευτὰς αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος. Αὐτὴν τὴν βάσιν ἀφ' οὗ ἔβαλεν ἡ Συνέλευσις ἐξακολουθήσασα τὰ ἔργα της, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ εἶναι ὀρθά, ἐπειδὴ ἡ βάσις της ἦτον ὀρθὴ μὲ τὸ νὰ εἶναι βάσις τῆς Ἰσονομίας· ἐξέτασε ταῖς τοπικαῖς της χρείαις, ἐφρόντισε διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν στρατευμάτων, ἐθεάτρισε πολλαῖς κατάχρησαις, καὶ ἀδικίαις, ἔλεγξε τοὺς κακοὺς, καὶ ἐπαίνεσε ἀφιλοπρόσωπα τοὺς καλούς.

Ἐπέρασεν ἔπειτα εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς καταστάσεως ὅλε τοῦ Ἔθνους, καὶ ἐδῶ ἐθριάμβευσεν ὁ Νόμος καὶ ἡ ἀλήθεια· ἐκήρυξε τὴν ἀγανάκτησίν της, καὶ ἔρριψε τὴν κατάραν της εἰς κάθε ἔνοχον κίνημα ἐναντίον τῶν Ἐθνικῶν Νόμων, ὁποία καὶ ἂν ναι τοῦ κινήματος τούτου ἡ ἀφορμὴ, ὁποιος καὶ ἂν ἦναι ὁ κινούμενος· ἀλλὰ δὲν ἐπεριορίσθηκεν εἰς λόγας μόνον· ἀφ' οὗ ὅλη εἶπε μὲ μιαν φωνὴν, καὶ ἐκήρυξε μὲ ἐγγραφόν της ἐπίσημον τὴν προσήλωσίν της εἰς τὴν Διοίκησιν, ἐξώθηκαν τὰ ἀνδρεῖα της τέκνα τὴν ῥομφαίαν της εἰς ὑπεράσπισιν τῶν Νόμων, καὶ κατάπαυσιν τῶν ἐμφυλλίων πολέμων πολὺ φρικτοτέρων καὶ κινδυνωδεστέρων ἀπὸ τοὺς πολέμους ἐναντίον τῶν ἀλλοφύλων.

Αὐτὰ εἶναι τὰ σημαντικότερα καὶ κοινωφελῆ ἔργα τῆς Ἰωρινῆς μας Συνελεύσεως, τὰ ὁποῖα μαρτυροῦν εἰς ὅποιον ἔχει νοῦν παρατηρητικὸν τὴν πρόοδον τῆς Πολιτικῆς ἀναγεννήσεως τῶν κατοίκων τῆς Δυτ. Ἑλλάδος. Τὸ φιλότιμον καὶ φιλοδίκαιον πνεῦμα, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν παροῦσαν Συνέλευσιν ἐπεκράτησε μεταξὺ Πολιτικῶν, καὶ Πολεμικῶν, καὶ τοῦ ὁποίου πνεύματος ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεώς μας πρῶτος ἔδωσε τὸ καλὸν παράδειγμα, ἐλπιζόμενον εἶναι νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ καὶ εἰς τῶν καταχρήσεων τὴν διόρθωσιν, τὴν ὁποίαν προετοιμάζει σήμερον ὁ δίκαιος Θεατρισμός της, καὶ ὑπόσχεται ἡ κοινὴ τῆς Συνελεύσεως ἀγανάκτησις ἐναντίον της· ὅταν μὴ κατάχρησες παύσουν, τότε, μόνον τότε, ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ, Θέλει βασιλεύσει καλῶς πρέπει ὁ Νόμος, καὶ Θέλει εὐδαιμονήσει τὸ Ταλαίπωρον Ἔθνος μας, τὸ ὁποῖον βλέπει τὸ αἷμά τε ἀλύπητα χυμένον, τὰ σπίτια του καὶ ταῖς καλύβαις τε κατερημωμένας, Γῆν Μαδιὰμ ταῖς χώραις τε καὶ τὰ χωρία τε, ἄλλες ὁλόγυμνες καὶ πεινασμένες, ἄλλες εἰς βαρειὰν, καὶ παντοτεινὴν ἕως σκλαβιὰν καὶ ἀτιμίαν καταδικασμένες· καὶ ὅλαις αὐταῖς ταῖς συμφοραῖς ἠθύμησεν ἀπὸ μοναχόν του νὰ ταῖς πάθῃ, καὶ δὲν γογγύζει ὅτι ὁλονένα ταῖς παθαίνει, ὄχι βέβαια διὰ νὰ ἀφανίσῃ εἰς τὸν παρόντα πόλεμον, τοὺς ἀνθρώπους τῆς Ἰωρκιᾶς, ἐπειδὴ τὸ ἔθνος μας δὲν ἐσήκωσε πόλεμον ἐναντίον ἀνθρώπων, ἀλλὰ διὰ νὰ κρημνίσῃ τὸ σύστημα τῆς Ἰωρκιᾶς ὡς σύστημα ἀνομίας, καὶ ἀδικίας, καὶ μὲ τὰ ἀδύνατά τε χέρια ἀπὸ μοναχὴν τὴν Θείαν Βοήθειαν ἐνδυναμωμένα νὰ ἀνεβάσῃ ἄλλην μίαν φορὰν εἰς τὸν ὑπέρτατον τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας θρόνον τὴν πάρεδρον τοῦ Θεοῦ Δικαιοσύνην, διὰ νὰ ζήσῃ εὐτυχισμένον τὸ ἴδιον ἔθνος, ὕστερα ἀπὸ τόσες αἰῶνας δυστυχιῶν, ὑποκάτω εἰς τὴν σκέπην, καὶ προστασίαν τῆς Ἁγίας αὐτῆς Δικαιοσύνης· δι' αὐτὸν τὸν λόγον εφάνηκεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀγῶνός μας, Βοηθὸς, καὶ Προστάτης μας ὁ Θεός. (α)

Ἀλλὰ ἐβασίλευστε τάχα ἡ Δικαιοσύνη; ἐφανήκαμεν ἄξιοι τῆς Θείας Βοηθείας, τὴν ὁποίαν τόσον φανερὰ καὶ πλουσιοπάροχα ἀπολαμβάνομεν; ὄχι· βέβαια ὄχι· δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁποῦ σᾶς τὸ λέγω· σᾶς τὸ ἐμαρτύρησε σήμερον ὁ ἴδιος Θεὸς μὲ τὰ τρομερὰ τοῦ Σεισμοῦ τε σημεῖα· αὐτὰ τὰ σημεῖα εἶναι ἡ φωνὴ τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου· ἡ ὀργή τε, βλέπετε, ἐσάλευσε καὶ αὐτὰ τῆς γῆς μας τὰ θεμέλια. Μάθετε (λέγει ἡ φωνὴ τῆς ὀργῆς τε) ὅτι ὁ Θεὸς ἀποφάσισε νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν λαόν τε ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς τούρκους, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὅσους μεταξὺ τῶν ὀνομαζομένων Χριστιανῶν ἀγαποῦν τὴν ἀνομίαν καὶ ἀδικίαν. Ὁ Θεὸς ὀργίζεται κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ὅλους τοὺς ἀνόμους, καὶ ἀδίκους, ὁποία καὶ ἂν ἦναι ἡ πίστις της· τρομάξετε ὅσοι εἶσθε ἄνομοι, καὶ φιλάδικοι, τρομάξετε· ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν εἶναι Θεὸς Νόμε, καὶ Δικαιοσύνης, εἶναι Θεὸς ἐκδικήσεων! Τρομάξετε οἱ Ἄνομοι καὶ φιλάδικοι, τρομάξετε.

(α) Ὀλίγην ὥραν πρὶν ἐκφωνηθῇ ὁ λόγος τοῦτος, καὶ ἐν ᾧ Κατεγίνοντο ὅλοι εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ λογαριασμοῦ τῶν κοινῶν εἰσοδημάτων τῆς Δυτ. Ἑλλάδος, σκιάθη φριχτὸς σεισμὸς· αὐτὸς ἔδωσεν ἀφορμὴν διὰ νὰ προστεθῇ καὶ ὁ ἀκόλουθος Παράγραφος, ὁ ὁποῖος ἐλλείπει τὴν Συνέλευσιν.

Τιμᾶται ἑκατὸν (100) Ἰσπαν. ἓξ πρωτηγοτέρα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δ. Ι. Ι Μαγεί. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 2

Τὰ πλεῖω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι. Φραγκ.

Δεύτερον ἔτος.

Μεσολόγγιον. 7 Ἰανναρίου 1825 Τεργάδη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εἰς συμπλήρωσιν ὅλων ὅσ' ἀνάγονται εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀνατολικῷ Συνελεύσεως, εἴμεθα ὑποχρεοι νὰ καταχωρήσωμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα καὶ τὰς ἐφεξῆς ἐπιστολὰς, τῶν ὁποίων καὶ αὐτὴ ἡ Συνέλευσις ἀπεφάσισε τὴν δημοσίευσιν.

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς ἐν Ἀνατολικῷ Συνελεύσεως τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Κύριε.

Ἔλαβον τὸ ἀπὸ 20. τοῦ τρέχοντος ἔγγραφόν σας, ἐκ τοῦ ὁποίου θεωρῶ μὲ χαρὰν μου, ὅτι ἡ Συνέλευσις ἀπεφάσισε νὰ συντρέξῃ εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῶν Νόμων καὶ τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως. Περὶ τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων, ἀφ' ὅσον ἠξεύρομεν, ἡ Διοίκησις ἔλαβε μέτρα δραστήρια διὰ τὴν κατάπαυσιν τῶν ταραχῶν μὲ τὴν διαβίβασιν διαφόρων στρατιωτικῶν σωμάτων ἀπὸ τὴν στερεὰν Ἑλλάδα εἰς Πελοπόνησον.

Αἱ προσκλήσεις της εἶναι γενικαὶ πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας, καὶ τὸ ἔθνος εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ἔδειξε πραγματικῶς πόσον αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην, ὄχι μόνον τοῦ νὰ ὑπάρχῃ Διοίκησις, ἀλλὰ καὶ νὰ ὑπάρχῃ δυνατὴ, διὰ νὰ προλαμβάνωνται αἱ ταραχαὶ, καὶ νὰ ἐμποδίζωνται τὰ ἐκ τῆς ἀναρχίας κακά. Κύριος σκοπὸς κάθε καλοῦ Πατριώτου πρέπει νὰ ἦναι τὸ νὰ συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ παύσῃ τὸ συντομώτερον αἱ ἀναφυεῖσαι ταραχαὶ· καὶ ε ἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἦναι ἀδιάφορος ἡ διάβασις ἑνὸς σώματος ἀπὸ τὸ μέρος τοῦτο τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος.

Ἂν πρόκειται λόγος περὶ τοῦ ποῖα σώματα νὰ διαβῶσι, σᾶς συντροφεύω σημείωσιν κατὰ τὴν γνώμην μου· ἂν στοχασθῇ ἡ συνέλευσις νὰ κάμῃ μεταβολὴν εἰς ταύτην, ἂς ἀκολουθήσῃ ὅπως ἐγκρίνει.

Τὴν 22. Δεκεμβρίου 1824. ἐν Ἀνατολικῷ

Α. Μαυροκορδάτος

Κύριε

Εἶχα σκοπὸν νὰ συνοδεύσω μὲ ἐπιστολήν μου πρὸς τὴν Συνέλευσιν τὰ μετακαλεστικά μου τῆς Σ. Διοικήσεως γράμματα, διὰ νὰ κοινολογήσω πρὸς τοὺς παριστάνοντας τὴν Δυτικὴν Χέρσον Ἑλλάδα τὴν ἀγάπην καὶ πλησίν μου πρὸς ἅπαντας τοὺς κατοίκους της, καθὼς καὶ τὸ ὅτι ἡ ἐπικυρωθεῖσα ὑπὸ τῆς Σ. Διοικήσεως ἐπιτροπὴ ἐπρόβαλε πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν τὴν παραίτησίν της· ἀλλὰ διάφοροι ἀσχολίαι καὶ κατεπείγουσαι φροντίδες δὲν μὲ ἐσυγχώρησαν χθὲς νὰ ἐκτελέσω τὴν ἐπιθυμίαν μου, καὶ πράττω σήμερον μὲ περισσοτέραν εὐχαρίστησιν ὅ,τι ἔπρεπε νὰ κάμω χθές.

Ἤθελα πρὸ πολλοῦ κοινολογήσει πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος τὴν προσκάλεσίν μου, καὶ ἀμέσως ὅτε τὴν ἔλαβα εἰς Χρυσοβίτσαν, ἐὰν, καθὼς σᾶς εἶναι γνωστὸν, δεινὴ καὶ κινδυνώδης ἀῤῥωστία δὲν ἤθελε μ' ἐμ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

παιδίσει ἔχι μόνον ἀπὸ αὐτὸ τὸ χρέος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὅ,σα ἄλλα εἶχα ὡς Διευθυντὴς τοῦ μέρους τούτου τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα ὅμως ἐλπίζω, ὅτι ἐνεπλήρωσεν ἐντελῶς ἡ ἐν ἀπουσίᾳ μου ἐνεργοῦσα ἐπιτροπή.

Ἐπειδὴ δὲ ὡς ἀνωτέρω εἶπον τὰ συγκροτοῦντα τὴν ἐπιτροπὴν τούτην μέλη ἐπρόβαλαν πρὸς τὴν Διοίκησιν τὴν παραίτησίν των, φρονῶ μὲν καὶ χρέος ἐδικόν μου εἶναι τὸ νὰ συστήσω ἄλλην ἐπιτροπὴν, ἐνεργοῦσα προσωρινῶς ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ἕως οὗ ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τούτου, χρέος δὲ τῶν κατοίκων τῆς Δυτικῆς Χέρσου Ἑλλάδος εἶναι τὸ νὰ φέρωσιν εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὰς διαταγάς της, τὸ σέβας ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ποτὲ δὲν ἔπαυσαν ἀπὸ τὸ νὰ προσφέρωσιν εἰς τὰ παριστῶντα τὴν Σ. Διοίκησιν πρόσωπα.

Σᾶς παρακαλῶ, κύριε, νὰ παραστήσητε εἰς τὴν Συνέλευσιν πρὸ τῆς διαλύσεώς της, ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν ἡ λύσις τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἀπὸ τὸ μέσον πολιτῶν, τοὺς ὁποίους καὶ πρώτης ἐγνώρισα, καὶ ἰδιαιτέρως ἠγάπησα διὰ τὰς ὁποίας ἔλαβα μετ' αὐτῶν σχέσεις, θλίβει τὴν καρδίαν μου, δὲν ἦτον μικρὰ παρηγορία τὸ νὰ βεβαιωθῶ πραγματικῶς, ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ, τὸν ὁποῖον διωρίσθην εὐτυχῶς νὰ διοικήσω, εἶναι ὅλον ἀφοσιωμένον εἰς τὰ νεύματα τῆς Σ. Διοικήσεως, εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῶν Νόμων, καὶ εἰς τὴν στερέωσιν αὐτῶν, καὶ ὅτι καμμία περίστασις δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ μεταβάλῃ τὰ πατριωτικά τα ταῦτα φρονήματα.

Εἶμαι βεβαιος ὅτι ἡ ἐπιτυχία τῶν Ἱερῶν ἀγώνων τῆς Σ. ἡμῶν Διοικήσεως θέλει φέρει ἄμεσον εἰς τὴν Πελοπόνησον τὴν τόσον ἐπιθυμητὴν γαλήνην, ὕστερον ἀπὸ τὰς ἐκεῖ συμβάσας ταραχὰς, καὶ ὅτι ἀφ' οὗ ἐφέτος ἐτελείωσεν ἐνδοξότερον παρὰ κάθε ἄλλην φορὰν τὸ στάδιον τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀγῶνος, ἡ Σ. μας Διοίκησις θέλει στερεώσει διὰ πάντα τὴν ὑπόληψιν τοῦ Ἔθνους, διότι ἔδειξε πραγματικῶς ὅτι εἶναι ἱκανὴ νὰ εἰσάξῃ τὴν εὐταξίαν, καὶ νὰ στηρίξῃ τοὺς Νόμους, παιδεύουσα αὐστηρῶς τοὺς ἀξίους παιδείας, καὶ ἀποκόπτουσα κάθε ἰδέαν ἀνταρτικοῦ ἐπιχειρήματος εἰς τὸ μετέωρον τῆς ὀργῆς της ἔπεσεν ὡς κεραυνὸς ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἀνταρτῶν, αἱ εὐχαί της θέλουν ἐνισχύσει εἰς τὸ ἐξῆς τὰ εἰλικρινῆ τέκνα της, τὰ ὁποῖα μετὰ προθυμίας θέλουν τρέξει εἰς τὴν φωνήν της, διὰ νὰ ἀπολαύσουν νέας θριάμβου κατὰ τοῦ ἐχθροῦ μας· ὃν δὲν ἐπροφθάσετε νὰ δείξητε μὲ τὰ ἔργα τὴν προθυμίαν σας εἰς ὑπεράσπισιν τῆς Διοικήσεως κατὰ τῶν ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν της, τόσον περισσότερον θέλετε τρέξει προθύμως καὶ ἐνδόξως τὸ κατὰ τῶν ἐχθρῶν μας στάδιον, ἐπειδὴ καὶ ἀκούραστοι εἴσθε, καὶ δὲν θέλετε καταδεχθῇ νὰ μείνετε ὑστερώτεροι τῶν ἄλλων συναδελφῶν σας.

Χθὲς δὲν ἐπροφθασα νὰ εὐχαριστήσω ἐγγράφως τὴν Συνέλευσιν περὶ τῆς πατρικῆς ἀγαθῶν φρονημάτων ἐπιστολῆς της ἀπὸ 23 τοῦ τρέχοντος, διὰ τῆς ὁποίας μὲ τιμᾷ καὶ μὲ τὸ δικαίωμα Πολίτου τῆς φιλης μου Δ. Χ. Ἑλλάδος· ἡ εὐγενὴς αὕτη ἀμοιβή σας αὐξάνει, ἐὰν ἦναι δυνατὸν νὰ αὐξηθῇ, τὴν πρὸς τοὺς Δυτικοελλαδίτας ἀγάπην καὶ κλίσιν μου, καὶ οἱ συμπολῖταί μου ἔχουν εἰς τὸ ἐξῆς περισσότερα δικαιώματα εἰς τὰς μικρὰς ἐκδουλεύσεις μου.

Δὲν ἠμπορῶ νὰ τελειώσω χωρὶς νὰ ὁμολογήσω χάριτας εἰς τὴν Συνέλευσιν καὶ διὰ τὴν πολιτογράφησιν τῶν κυρίων Γεωργίου Πραΐδη, καὶ Ἀναστασίου Πολυζωΐδη, ἀνδρῶν γνωσθέντων εἰς ὅλον τὸ Ἔθνος διὰ τὰ προτερήματά των καὶ προξενούντων τιμὴν εἰς τοὺς εὐτυχήσαντας τόπους, διὰ νὰ τοὺς ἀποκτήσωμεν συμπολίτας των· μὲ συμπολίτας ὡς εἶναι οἱ ἀνωτέρω, καὶ ὡς εἴσθε οἱ συγκροτοῦντες τὴν Συνέλευσιν, ποῖος δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ συζήσῃ;

Ἀναχωρῶ φίλοι Συμπολῖται, διότι ἱερώτερον ἄλλο χρέος δὲν γνωρίζω, παρὰ τὴν ὑποταγὴν εἰς τὸν Νόμον καὶ τὴν εὐπείθειαν εἰς τοὺς ἀπὸ τὸ Ἔθνος ἐκλεχθέντας. Ἐκτελεστάς του· ἀλλ' ὅπου καὶ ἂν ὑπάγω, ἡ καρδία μου θὰ ἦναι ἐν τῷ μέσῳ τῆς Δυτικῆς Χέρσου Ἑλλάδος, καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι καὶ ἡ μνήμη καὶ ἡ ἀγάπη σας θέλουν μὲ συνοδεύει παντοῦ.

Τὴν 24 Δεκεβρίου 1824 ἐν Ἀνατολικῷ.

Α. Μαυροκορδάτος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κύριε .

Μέ ἀνέκφραστον χαρὰν ἔλαβον τὸ χθεσινὸν ἐπίσημον ἔγγραφον , διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Συνέλευσις μὲ ἀνακηρύττει πολίτην τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος . Τοιαύτη ἀμοιβὴ τῶν μετρίων μου ἐκθυλεύσεων ὑπερβαίνουσα καὶ πλοῦτη , καὶ δόξαν , ἀνεπτέρωσε τὴν καρδίαν μου , καὶ μόνη θέλει σταθῇ ἱκανὴ νὰ μὲ ἐνισχύσῃ εἰς τὸ νὰ ἐκπληρώσω ἐντελῶς τὰ πρὸς τὴν Πατρίδα χρέη μου , καὶ νὰ φανῶ ἄξιος Συμπολίτης τῶν Συγκροτούντων τὴν Συνέλευσιν .

Προσφέρετε , παρακαλῶ , τὰς ἐγκαρδίους μου εὐχαριστίας πρὸς τὰ Σεβάσμια μέλη τῆς Συνελεύσεως καὶ νομίζετέ με διὰ πάντα πρόθυμον καὶ ἀφοσιωμένον εἰς πᾶν ὅ,τι ἀποβλέπει τὴν σωτηρίαν , τὴν ὠφέλειαν , καὶ τὴν εὐτυχίαν τῆς Πατρίδος .

Τὴν 24 Δεκεβρίου 1824 ἐκ Μισολογγίου .

Τὸν εὐπειθῆ πατριώτην καὶ
Συμπολίτην σας .

Γ. Πραΐδην .

Πρὸς τὴν Σεβασμίαν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος
Συνέλευσιν ἐν Ἀνατολικῷ .

Μὲ σέβας βαθύτατον , καὶ χαρὰν ἐνταυτῷ τῆς ψυχῆς μου ἀνεκλάλητον ἔλαβον τὸ ἀπὸ χθὲς ἐπίσημον τῆς ἐν Ἀνατωλικῷ Σ. Συνελεύσεως ἔγγραφον , δι' οὗ αὕτη ἠξίωσε νὰ μ' ἀνακηρύξῃ Πολίτην τῆς Δ. Ἑλλάδος . Παρὰ ταύτην οὐδ' εἰς ἐμὲ τὸν λαμβάνοντα τιμὴ πολυτιμωτέρα , οὐδ' εἰς τοὺς παρέχοντας αὐτοὺς ἄλλη φιλελευθέρων καὶ εὐγενῶν φρονημάτων ἐνδεικτικωτέρα εἰμπορεῖ ποτὲ νὰ δοθῇ . Τὸ ὄνομα Πολίτης εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι τὸ καύχημα , καὶ τὸ μόνον χαρακτηριστικὸν ἐλευθέρων Ἑλλήνων ἐγκαλλώπισμα , ὅσον προκριτώτερον ὁποιοδήποτε ἄλλο , ὅσον τοῦτο νομίζεται γνώρισμα ἀληθὲς παντὸς λογικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ὄντος , καὶ τόσον ἀνώτερον ὅλων ὁμοῦ τῶν παρασήμων , ὅσον ταῦτα μὲν συνεθίζθη νὰ θαμβόνουν μοναχὰ τὰ ὄμματα τῶν κοινῶν , ἐκεῖνο δὲ ἔχει ἴδιον νὰ ἐγείρῃ τὴν καρδίαν τῶν ἀνθρώπων εἰς διαρκῆ γενναῖα καὶ ὑψηλὰ αἰσθήματα .

Ἀπὸ τοιαύτας κινούμενος ἀρχὰς , Σεβαστοί μου Κύριοι , δὲν εἰμπορῶ παρὰ νὰ σᾶς ὁμολογήσω τὰς πλέον ἐγκαρδίους καὶ εἰλικρινεῖς μου εὐχαριστίας περὶ τῆς ὁποίας μ' ἐπροσφέρετε τιμῆς . Αὕτη δείγμα τρανώτατον τῆς πρὸς ἐμὲ εὐνοίας σας , θέλει εἶσθαι ἐνταυτῷ καὶ ἡ παντοτεινὴ τερπνὴ ἀνάπαυλησις τοῦ ὅτι ἠξιώθην νὰ γνωρισθῶ καὶ συναγωνισθῶ εἰς τὸν παρόντα Ἱερὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα μὲ τοιούτους ἐνδόξους Ἥρωας , καὶ μὲ τοιούτους ἀγαθοὺς καὶ φιλονόμους ἄνδρας , μὲ ὅσους ἡ Δυτικὴ Ἑλλὰς ἐξαιρέτως στολίζεται · περιττὸν αὕτη θέλει εἶσθαι καὶ τὸ δραστηριώτερον μέσον πρὸς ἀνακούφισιν τῆς ψυχικῆς μου λύπης ἕνεκα τοῦ ἀπομακρυσμοῦ μου ἀπὸ τὴν Γῆν , ὅπου εἶδον κατὰ πρώτην φορὰν τὸ γλυκὺ φῶς τοῦ ἡλίου , ἀπὸ τὴν Γῆν , λέγω , τῶν Ἀριστοτελῶν , καὶ Μεγάλων Ἀλεξάνδρων , ὅπου εἰσέτι Φεῦ ! βάρβαρος ποῦς πατεῖ , καὶ χεὶρ μιαιφόνος κυβερνᾷ .

Ἕλλην ἀπολοῦς ἕως τώρα ἔπραξα , Σεβαστοί μου Κύριοι , ὅ,τι ἐδυνάμην , καὶ τὸ χρέος τῆς Ἑλληνικῆς μου καταγωγῆς μ' ὑπαγόρευσεν , εἰς τὸ ἑξῆς ὅμως Ἕλλην πολίτης γραφημένος , καὶ μάλιστα εἰς τὴν Ἔνδοξον Πατρίδα σας , θέλω σπεύσει νὰ ἐκπληρώσω ὅσα τὸ δικαίωμα τοῦ Πολίτου κατ' ἐξαίρετον τρόπον χρέη μὲ ἐπιβάλλει , καὶ οὕτω νὰ φανῶ ἄξιος τῶν ὑμετέρας τιμῆς καὶ ἀγάπης .

Τὴν 24 Δεκεβρίου 1824 ἐκ Μισολογγίου .

ὁ ὑμέτερος εὐπειθέστατος
Συμπολίτης
Α. Πολυζωΐδης .

Πρὸς τὸν κύριον Γ. Πραΐδην .
Κύριε Συμπολῖτα .

Ἐπειδὴ πρὶν τῆς διαλύσεώς της ἡ Συνέλευσις ἐνέκρινε νὰ συστήσῃ πενταμελῆ ἐπιτροπὴν , διὰ νὰ τελειώσῃ καὶ ὅσα ἀπεφάσισεν ἡ Συνέλευσις , καὶ ὅσα δὲν ἐπρόφθασε νὰ ἀπο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

φασίσῃ ἀπὸ τὰ ἀναφερθέντα εἰς αὐτὴν, κρίνομεν ὡς μέρος τῶν χρεῶν μας, διὰ νὰ σοὶ ἀποκριθῶμεν ὡς ἀπὸ μέρος τῆς Συνελεύσεως εἰς τὰ ἀπὸ 24 τοῦ τρέχοντος γράμματα, τὸ ὁποῖον προσθέτει, ἐὰν ἦναι δυνατὸν νὰ προστεθῇ· τέλος πάντων, νέας ἀποδείξεις εἰς τὴν περὶ τῆς εὐγενείας σου καλήν μας ὑπόληψιν. Αἱ ἐκ θελούσεις σου ἦτον δίκαιον νὰ ἀνταμειφθοῦν καὶ μὲ πράγματα· ἀλλὰ σὺ γνωρίζεις καλλίτερον ἡμῶν τὰς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος μας, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλεις συνεργήσει τὸ κατὰ δύναμιν, διὰ νὰ φθάσῃ ἡ Πατρὶς εἰς θέσιν, ὥστε νὰ δείχνῃ καλήτερα τὴν εὐγνωμοσύνην της.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ Συνέλευσις ἐδέχθη ὡς βάσιν της τὴν δημοσιότητα, ἐνεκρίναμεν νὰ ἐκδοθῇ διὰ τοῦ τύπου καὶ τὸ πολιτογράφημά σου, καὶ ἡ τῷ ὄντι Ἑλληνική σου ἐπιστολή.

Τὴν 26 Δεκεβρίου 1824 Ἀνατολικῶ.

οἱ ἀγαπῶντες καὶ τιμῶντές σε
Γ. Τζόγας, Γιανάκης Ῥάγκος,
Σωτήρης Γιώτη, Ἀθανάσιος Ραζῆς,
Σπύρος Κυρκυμέλης.

Πρὸς τὸν κύριον Α. Πολυζωΐδην.
Κύριε Συμπολῖτα.

Ἡ ἐπιστολή σου πρὸς τὴν Συνέλευσιν ἔφθασε μετὰ τὴν διάλυσίν της, ἐπειδὴ δὲ σὶ ὑπογεγραμμένοι διωρίσθημεν νὰ ἐκτελέσωμεν ὅ,τι δὲν ἐπρόφθασεν ἡ Συνέλευσις, ἀνεγνώσαμεν τὴν ἐπιστολήν σου καὶ ἐχάρημεν ἀπὸ καρδίας διὰ τὰ γενναῖά σου φρονήματα, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὁτι ἅπαντες οἱ συγκροτήσαντες τὴν Συνέλευσιν θέλουν ἀναγνώσει τὴν ἐπιστολήν σου μὲ τὴν αὐτὴν χαρὰν, διὸ ἐνεκρίναμεν νὰ ἐκδοθῇ ὁμοῦ μὲ τὸ πολιτογράφημά σου.

Ὑγίαινε ἀγαθὲ Συμπολῖτα καὶ εὔχου καὶ σύντρεχε νὰ πολλυπλασιασθοῦν οἱ ὁμοιάζοντές σε.

Τὴν 26 Δεκεβρίου 1824 Ἀνατολικῶ.

οἱ ἐπαινοῦντες καὶ τιμῶντές σε
Γ. Τζόγας, Γιανάκης Ῥάγκος,
Σωτήρης Γιώτη, Ἀθανάσιος Ραζῆς, Σπύρος Κυρκυμέλης.

Μεσολόγγιον 5 Ἰανναρίου.

Σήμερον περὶ τὴν δεκάτην ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν ὁ Ἐκλαμπρότατος κύριος Α. Μαυροκορδάτος συνοδευμένος ἀπὸ τὸν ἀξιότιμον Βουλευτὴν τοῦ Μεσολογγίου κύριον Σπυρίδωνα Τρικούπην, τὸν Στρατηγὸν Ἀλεξάκην Βλαχόπουλον καὶ πλῆθος ἱκανὸν στρατιωτῶν ἐξῆλθε τῆς πόλεως ταύτης μὲ προπομπὴν ὅλων τῶν ἐγκατοίκων, καὶ κρότους κανονίων καὶ τυφεκίων ἀλλεπαλλήλους, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν καθέδραν τῆς Σ. Διοικήσεως, ὅθεν πρὸ ἡμερῶν εἶχε προσκληθῇ ἐπισήμως διορισμένος νὰ λάβῃ τῆς Γενικῆς Γραμματείας, ὑπουργήματος τοῦ πλέον οὐσιώδους, τὴν ἔνδοξον, καὶ εἰς αὐτὸν παρὰ πάντα ἄλλον ἁρμόζουσαν ἐπιστασίαν.

Οἱ Δυτικοελλαδῖται, στερηθέντες τοιοῦτον ἄξιον Διοικητὴν, καὶ ἐνάρετον Συμπολίτην των ἔχων δίκαιον νὰ λυπῶνται· καὶ ἐὰν δὲν ἦσαν πληροφορημένοι, ὅτι ὑψηλότερα χρέη, γενικώτεραι καὶ διὰ τοῦτο σημαντικώτεραι τῆς Πατρίδος ὑποθέσεις (τῶν ὁποίων ἡ διεύθυνσις δὲν εἶναι ἔργον τοῦ τυχόντος) τὸν ἀναγκάζουν νὰ ἀποσπασθῇ ἀπαραιτήτως ἀπ' αὐτοὺς, βέβαια ὅλοι, καθὼς πανδήμως ἡ ἐν Ἀνατολικῶ ἐσχάτως συγκροτηθεῖσα Συνέλευσίς των τὸ ἐκήρυξε, ὅλοι ὁμοθυμαδὸν, λέγομεν, καὶ μάλιστα οἱ ἀγαθοὶ καὶ εὐγνώμονες Μεσολογγῖται, „ἤθελαν ἐπικαλεσθῇ τὴν χάριν παρὰ τῆς Σ. „Διοικήσεως τοῦ νὰ παραταθῇ ἡ ἐνταῦθα διατριβή του. Παρηγοροῦνται ὅμως ἐντούτοις ἐξεύροντες, ὅτι καὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων Διευθυντὴς, οὐδὲ μακρόθεν θέλει λησμονήσει τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ἠγάπησεν ἀπαρχῆς τοσοῦτον, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπῆλαυσε τοὺς καρποὺς τῶν λαμπρῶν ἀγώνων του, καὶ ἀπὸ τὸν ὁποῖον σήμερον μὲ τόσας εὐχὰς συνοδευμένος ἀποχωρίζεται.

Τιμὴ ἐτησία Τάλ. Ἴσαν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ι. Ι Μαγερ. Τυπογράφ. Δ Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 3

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραΐκλ.

Μεσολόγγιον, 10 Ἰανναρίου 1825 Σάββατον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εἰδήσεις τῆς Ἠπείρου.

Εἰς τὸν προλαβόντα ἀριθμ. 103 τῶν Ἑλλην. Χρονικῶν ὁμιλήσαμεν περὶ τῶν μεταβολῶν, αἱ ὁποῖαι ἐσχάτως συνέβησαν εἰς τὴν Ἀλβανίαν, καὶ περὶ τῆς ἀναφορᾶς αὐτῶν ὡς πρὸς τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος· ἤδη δὲ ἐπαναλαμβάνοντες βεβαιωτικῶς τὴν μετάθεσιν τοῦ Ὀμὲρ-Πασᾶ εἰς Θεσσαλονίκην, εἴμεθα εἰς χρέος νὰ κοινοποιήσωμεν, ὅτι ὁ Μεχμὲτ-Ρεσὶτ-Πασᾶς διωρισμένος ἀπὸ τὴν Πόρταν Ῥούμελη Βαλεσὴς εἰμπόρεσε νὰ βάλῃ, δυνάμει τῶν χρημάτων, εἰς κίνησιν ὅλην τὴν Ἀλβανίαν, καὶ ὅτι οἱ Ἀρχηγοὶ αὐτῆς, ἦγεν ὁ Ταὶρ Ἀμπάζης, ὁ Μπεκὴρ-Τζογαδέρος, ἴσως καὶ αὐτὸς ὁ Μυχερδάρης, ἄνθρωποι ἴσον λαίμαργοι διὰ τὸ ἀργύριον τῷ ὑπεσχέθησαν ὅλην τὴν δυνατὴν συνδρομήν των. Ἡ Πόρτα μετεχειρίσθη ἓν ἀπὸ τὰ συνειθισμένα ἐλατήριά της διὰ νὰ διεγείρῃ τὴν ἐνέργειαν τῶν Πασάδων, διακηρύτλωσα ὅτι ὁ Ὀμὲρ-Πασᾶς ὢν ἀνάξιος νὰ ἐξεσιάσῃ τὸ Μεσολόγγιον ἢ τὸ Ἀνατολικὸν, ἀποβάλλεται ἀπὸ τὸ Πασαλῆκι τῶν Ἰωαννίνων καὶ τοῦ Δελβίνε, ἀλλ' ὡς σημεῖον ἀνταμοιβῆς, τὰ δύω ταῦτα Πασαλήκια μαζὺ μὲ τὰς πολεις αἱ ὁποῖαι μέλλουν νὰ ἐξεσιασθοῦν, θέλουν δοθῆ εἰς ἐκεῖνον τὸν Πασᾶν, ὁστις ἤθελεν ἐπιχειρήσει καὶ ἐπιτύχει τὴν πολιορκίαν ἢ τοῦ Μεσολογγίου ἢ τοῦ Ἀνατολικοῦ. Καὶ τωόντι ἔχομεν εἰδήσεις προσφάτους ὅτι ὁ εἰρημένος Ῥούμελη-Βαλεσὴς διωρίσθη ἀρχηγὸς τῆς Τετάρτης εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα εἰσβολῆς. Μία ποσότης ἱκανὴ ἐπαπων καὶ χρημάτων πρέπει ἤδη, καθ' ὅσας εἰδήσεις ἔχομεν, νὰ ἔφθασαν εἰς Πρέβεζαν· μᾶς βεβαιόνουν μάλιστα ὅτι ἡ πολιτικὴ αὐτοῦ τοῦ Σατράπου ἔφθασεν ἕως καὶ εἰς τὸ νὰ συναριθμήσῃ μεταξὺ τῶν μισθωτῶν του τὸν Προδότην Βαρνακιώτην, τὸν χαμερπέστατον δορυφόρον τοῦ Ὀμὲρ-Πασᾶ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατιωτῶν μὲ τὸν ὁποῖον ὁ Μεχμὲτ-Ρεσὶτ-Πασᾶς στοχάζεται νὰ ἐπιχειρίσῃ τὴν εἰσβολὴν εἰς τὴν Δ. Ἑλλάδα μᾶς φαίνεται πολλὰ ὑπερβολικὸς· τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι θέλει εἶσθαι ἱκανὸς ὥστε ἀπὸ τώρα νὰ ἀρχίσωμεν διὰ νὰ λάβωμεν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα εἰς ματαίωσιν πάσης ἐκ τούτου ἐνδεχομένης βλάβης.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Δυ. Χ. Ἑλλάδος.

Ἐπειδὴ ἡ ἀντ' ἐμοῦ ἐνεργοῦσα Ἐπιτροπὴ, ἐπικυρωθεῖσα διὰ Διαταγῆς τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως ὑπ' ἀρ. 5308 καὶ ἡμ. 8 Ὀκτωβ. διορίσθη νὰ διαμείνῃ ἐκτελοῦσα τὰ χρέη τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησίν μου, μέχρι δευτέρας Διαταγῆς· ἐπειδὴ δύω ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς παραιτοῦνται,

Διατάττει

Α'. Διορίζονται, ἀντὶ τῶν παραιτηθέντων μελῶν, ἕτερα εἰς συμπλήρωσιν, καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει σύγκειται ἀπὸ τοὺς Κυρίους Γ. Σπανιωλάκην, Ἰάκωβον Μάγερ, καὶ Κωνσταντῖνον Πεταλᾶν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Β'. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει ἐνεργεῖ, ὡς καὶ πρότερον τὰ χρέη της, καὶ αἱ ἀντὶ τοῦ Γεν Διευθυντοῦ παρ' αὐτῆς ὑπογεγραμμέναι, καὶ παρὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως προσυπογεγραμμέναι διαταγαί της, θέλουν ἰσχύει καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς Δυτ. Ἑλλάδος.

Γ' Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς ῥηθείσης Ἐπιτροπῆς διορίζεται ὁ Κύριος Φίλιππος Πλητᾶς.

Δ' Θέλει λαμβάνει τὰς διαταγὰς τῆς Σ. Διοικήσεως, καὶ θέλει τὰς ἐνεργεῖ κατὰ χρέος.

Ε' Χρεωστεῖ νὰ ἀναφέρεται πρὸς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν τακτικῶς περὶ πάντων τῶν διατρεχόντων, ἐκτὸς τῶν ἐκτάκτων ἀποστολῶν. Τὰς ὁποίας ἠμποροῦν νὰ ὑπαγορεύσουν αἱ περιστάσεις.

Ἡ προῦσα διαταγὴ θέλει Δημοσιευθῆ διὰ τοῦ Τύπου, καὶ ἀντίτυπα αὐτῆς θέλουν σταλῆ πρὸς ὅλας τὰς ἐν τῇ Δυτικῇ Ἑλλάδι Καθεστῶσας Στρατιωτικὰς, καὶ Πολιτικὰς ἀρχάς.

Τὴν 30 Δεκεβρίου 1824 ἐν Μισολογγίῳ.

Α. Μαυροκορδάτος.

ὁ Γραμ.
Γ. Πραΐδης.

Κύριε Συντάκτα τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν.

Ἡ Συνέλευσις τῆς Δυτικῆς Χέρσου Ἑλλάδος ἀπεδέχθη τὴν δημοσιότητα καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἔκτασιν καὶ ὅσον ἠμπόρεσεν ὁ Γραμματεὺς αὐτῆς καὶ ὅσον τῷ ἐσυγχώρησαν αἱ ὑπὲρ τὴν δύναμίν τε ἀσχολίαι (καθὼς εἶναι μάρτυρες οἱ παρευρεθέντες εἰς τὸ Ἀνατολικὸν) ἐπιμελήθη νὰ ἐκτελέσῃ τὴν σωτήριον γνώμην τῆς Συνελεύσεως.

Γνωρίζεις κάλλιστα ὅτι ὅταν μία Πολιτεία περιλαμβάνει περισσότερον ἀπὸ μίαν Πόλιν, δὲν ἠμπορεῖ πλέον νὰ διοικῆται δημοκρατικῶς καὶ προσωπικῶς ἀπὸ τοὺς πολίτας, ὅθεν εἶναι ἀνάγκη νὰ κυβερνᾶται ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους, ἢ ἐπιτρόπους τῶν πολιτῶν, καὶ ἐκ τούτου γενᾶται τὸ παραστατικὸν πολίτευμα, τὸ ὁποῖον ἀπεταμιεύετο καὶ νὰ πραχθῇ καὶ νὰ τελειοποιηθῇ εἰς τας ἡμέρας μας. καὶ τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ δεχθῇ καὶ ἡ φιλτάτη Ἑλλάς μας, καὶ ὰς εἰποῦν ὅ,τι θέλουν οἱ μὴ γνωρίζοντες τὴν θέσιν καὶ τὰς ἐσωτερικάς μας περιστάσεις· ἀλλὰ τὸ ἐθνοπαραστατικὸν τοῦτο πολίτευμα δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ μήτε νὰ τελειοποιηθῇ χωρὶς τὴν δημοσίευσιν τῶν πράξεων καὶ τῶν λόγων ἁπάντων τῶν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς πράγμασι, καθὼς Βουλευτῶν, Δικαστῶν καὶ ἐνίοτε καὶ αὐτῶν τῶν Ἐκτελεστῶν. Ἡ Τυπογραφία, ἡ εὐτυχὴς τῶν νεωτέρων ἐφεύρεσις διὰ τῆς ὁποίας καὶ μόνης ἔλαβον οἱ σύγχρονοί μας τόσην ὑπεροχὴν ἐπὶ τῶν παλαιῶν ἐθνῶν, εἶναι μέσον ἐπιτυχὲς, διὰ νὰ μανθάνουν οἱ περιστάμενοι τὰ πρακτικὰ τῶν παραστατῶν ἢ ἀντιπροσώπων των.

Κατ' αὐτὴν τὴν βάσιν ἰδοὺ σπεύδω νὰ κοινολογήσω ἐν περιλήψει εἰς τοὺς Δυτικοελλαδίτας ὅ,τι ἔπραξεν ἡ πενταμελὴς ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεώς των, εἰς τὸ ὀλίγον διάστημα τῆς διαρκείας της καὶ ἐν τῷ μέσῳ πολυθορύβων φροντίδων καὶ λαμπρῶν ἑορτῶν. Ἀπὸ ποίας ἐσύγκειτο ἡ ἐπιτροπὴ, πῶς καὶ διὰ τί ἐσυστήθη, δύναται ὁ περίεργος νὰ ἀναγνώσῃ τὰ πρακτικὰ τῆς τελευταίας Συνεδριάσεως, γενομένης κατὰ τὴν 24 τοῦ Δεκεμβρίου. Δὲν εἶναι ἔξω τοῦ προκειμένου νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡ ἐπιθυμία τοῦ νὰ ἐλαφρωθῇ τὸ Ἀνατολικὸν ἀπὸ τὸ βάρος τῶν στρατευμάτων ἡ παραμονὴ ἐπισήμων ἑορτῶν, καὶ ὁ ἐπισυμβὰς φοβερὸς σεισμὸς ἔκαμαν νὰ διαλυθῇ ὀγλίγωρα ἡ Συνέλευσις, καὶ νὰ γίνουν τόσον ἄτακτα τὰ πρακτικὰ τῆς τελευταίας Συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα συνετάχθησαν ἐπὶ ποδὸς διὰ νὰ ὑπογραφοῦν ἀπὸ τοὺς σπεύδοντας νὰ ἀναχωρήσουν Ἀποσταλμένους τῶν ἐπαρχιῶν καὶ Προκρίτους τοῦ Στρατιωτικοῦ. Ἡ πενταμελὴς ἐπιτροπὴ ἐπροσκαλέσθη ἐξ ἀπὸ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν, ὅστις ἐνέκρινε νὰ παρευρίσκεται καὶ ὁ κύριος Γεώργιος Αἰνιὰν, Γενικὸς Ἔφορος τῶν στρατευμάτων τῆς Χέρσου Ἑλλάδος.

Καὶ πρῶτον μὲν ἐξετάσθη τὸ περὶ τῶν φυγάδων Ἀνταρτῶν καὶ ἐνεκρίθη να φερθοῦν πρὸς τοὺς

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Αρχηγοὺς αὐτῶν φιλάνθρωπα μὲν δὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὑποκείμενά των, σύμφωνα δὲ μὲ τὰς διαταγὰς, ὅσας ἤθελε δώσει ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις, εἰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ὑποκεινται πάντοτε.

Ἔπειτα τὸ περὶ ἐξοικονομήσεως τῶν στρατευμάτων, καὶ ἐπειδὴ ἄλλος πόρος προχειρότερος ἀπὸ τὰ χειμαδιάτικα δὲν εἶναι, ἐνεκρίθη νὰ διορισθοῦν ἀμέσως μετρηταὶ, καὶ νὰ λάβεν ἐπὶ χεῖρας τὸ ἓν τρίτον τῶν χειμαδιατικῶν πρὸς 25 (εἴκοσι πέντε) παράδες εἰς τὸ κεφάλι, δὶ ὅσα δὲν εσυμφωνήθησαν μὲ τὴν Διοίκησιν. Ἡ ποσότης αὐτὴ νὰ συναχθῇ ἀδιαφόρως ἀπὸ κάθε εἶδος χειμαδικοῦ, ἀλλὰ νὰ καταδοῦν ἀπὸ τὰ τῶν χωρίων ὅσα ἐξίδευσαν διὰ τοὺς ἀποσταλμένους των εἰς τὴν Συνέλευσιν· τὴν αὐτὴν τιμὴν πρέπει νὰ πληρώσεν καὶ ὅσα ἀπὸ τὰ ἐντόπια πρόβατα ἐκατέβησαν ἀπὸ βουνὰ εἰς Ἐθνικὰ χειμάδια.

Ἐξετάσθησαν καὶ τὰ συμπεράσματα τῆς ἐνδεκαμελοῦς ἐπιτροπῆς, καὶ μετὰ πολλὰς συζητήσεις καὶ φιλονεικίας εὑρέθησαν ἀναντίρρητοι δεκατιαὶ εἰς τὸν Ζυγὸν, Βλαχὸν καὶ Ἀπόκαυρον, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ μεταχειρισθῇ ἡ Διοίκησις τὴν δύναμιν διὰ νὰ τὰς συνάξῃ ἀπὸ ὅσους κατακρατοῦν αὐτὰς, ὁποῖοι εὑρίσκονται εἰς τὸν Ζυγόν.

Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ μὲ τοὺς ἀνωτέρω δύο πόρους δὲν προφθάνεται ἡ τροφὴ τῶν στρατιωτῶν, καὶ οἱ συναγμένοι εἰς τὸ Ἀνατολικὸν δὲν εἶχαν ψωμὶ διὰ τὴν 29 τοῦ Δεκεμβρίου, καὶ ἕως νὰ προφθάσῃ ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις τὸ Ταμεῖον τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ἔπρεπε νὰ ἀσφαλισθῇ ἡ τροφὴ των τοὐλάχιστον διὰ μῆνας δύο, ἐνεκρίθη νὰ διαλαληθοῦν τὸ Τελωνεῖον Κατοχῆς καὶ Νεοχωρίου διὰ μῆνας δεκατέσσαρας. Τὸ βιβάριον τοῦ Πόρου καὶ ὁ καπτὸς τῆς Ἐθνικῆς σταφύδος εἰς Μεσολόγγιον, ἔτι δὲ νὰ πωληθοῦν δύο ἐργαστηρότοποι, ὅσοι σωζητότοποι εἶναι ἐλεύθεροι ἀπὸ καλύβας δυστυχῶν καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ Ἐθνικοῦ Μύλου, εὑρισκόμενα καὶ τὰ τρία αὐτὰ εἰς Μεσολόγγιον, ὡς κτήματα συγχωρημένα ἀπὸ τὸν Νόμον νὰ πωλυθοῦν· καὶ νὰ διορισθῇ ἡ τιμὴ τῶν ὅσων ἀπὸ αὐτὰ ἠμποροῦν νὰ πωληθοῦν ἢ νὰ ἐνοικιασθοῦν συμφερώτερα διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν, πρὸ πάντων τοῦ στρατιωτικοῦ.

Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ δυστυχεῖς ὁμογενεῖς κατέφυγαν εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα μὲ ἄδειαν τῆς Διοικήσεως καὶ ἔχουν πρόβατα, τὰ μόνα λείψανα τῆς περιουσίας των, ἐνεκρίθη μὲν νὰ μετρηθοῦν τὰ πρόβατά των, ἀλλ' ἡ Τοπικὴ Διοίκησις ἂς ἀποφασίσῃ περὶ αὐτῶν τὸ δικαιώτερον· ἐν ᾧ ἐγίνετο λόγος περὶ τῶν καταφυγόντων ὁμογενῶν, ἀνεφέρθη ὅτι εἰς μερικὰς ἐπαρχίας συνάζουν τινὲς καὶ ξενιτάρικα· τοῦτο ἐφάνη παράδοξον εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν, ἐπειδὴ πρώτην φορὰν τὸ ἤκουσε, καὶ ἔδειξε τὴν πρέπουσαν ἀγανάκτησιν· διὸ ἀπεφάσισε νὰ ἐκδώσῃ ἀμέσως σφοδρὰν διαταγὴν, διὰ νὰ παύσῃ παρομοία κατάχρησις καὶ παρανομία, καὶ νὰ ἐπιστραφοῦν τὰ ξενικὰ τοῦτα εἰς ὅσους τὰ ἔθρεψαν.

Ἀνεφέρθη ἔπειτα τὸ περὶ τοῦ Στρατηγοῦ Πεσλῆ, καὶ τοῦ ὁποίου ἔγιναν μεγάλαι κατηγορίαι, καὶ ἐνεκρίθη νὰ διορισθῇ ὁ Στρατηγὸς Ν. Μπότσαρης, ὁ Χιλίαρχος Σωτήρις Γιώτη, καὶ ὁ Καπιτὰν Γιαννάκης Σούκας μὲ γραμματέα τὸν Καπιτὰν Σπῦρον Μάλλιον, διὰ νὰ ἐξετάσουν τὰς ἀναφορὰς κατὰ Πεσλῆ, καὶ πρὸ πασῶν τὴν ἀπὸ τὸν Σερμπέζον, περὶ τῆς ὁποίας εἶναι καὶ ῥητὴ προσταγὴ τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως. (α)

Ἐξετάσθησαν ἔπειτα διάφορα ἄλλα, περὶ τῶν ὁποίων ἀπεφάσισεν ἡ Συνέλευσις, ἐπειδὴ ὅμως ἀναφέρονται εἰς τὰ στρατιωτικὰ, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ κοινολογηθοῦν.

Τὸ περὶ στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου ἀφέθη νὰ ἀποφασίσῃ ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις.

Τὰ ἀνωτέρω εἶναι τὰ κυριώτερα ἀφ' ὅσα ἐξέτασεν ἡ πενταμελὴς ἐπιτροπὴ εἰς τὸ μικρότατον διάστημα τῆς διαρκείας της· εἶναι δὲ δίκαιον νὰ προσθέσω ὅτι καὶ τὰ πέντε μέλη ἐφάνησαν ἄξια τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Συνελεύσεως, διότι ἐξακρίβωσαν τὰ πάντα μὲ ἄκραν ἀνεξαρτησιαν καὶ ἀφιλοπροσωπίαν.

ὁ Κ. Πολυχρόνις.

(α) Ἡ τριμελὴς ἐπιτροπὴ τούτη ἐδίκασε τὰ ὅσα τῇ ἀνεφέρθησαν, καὶ αἱ ἀποφάσεις της εὑρίσκονται παρὰ τῷ Γραμματεῖ τῆς Συνελεύσεως ὅ. ι. δίδει ἀντίγραφα αὐτῶν εἰς τοὺς ἐπιγράψαντας τὰς ἀναφοράς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΝΑΥΠΛΙΟΝ, 12 Δεκεμβρίου.

Ἐλήφθησαν γράμματα ἐκ τοῦ Στρατοπέδου τῆς Σ. Διοικήσεως τοῦ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν τῶν Καλαβρύτων, τὰ ὁποῖα ἀναγγέλλουν, ὅτι ὁ στρατηγὸς Ιω. Γούρας ἐκυρίευσε τὰ Τρίκκαλα, ὅπου εἶχαν καταφύγει οἱ ἀντιδιοικηταὶ Λόντος, Ζαΐμης καὶ Νοταρόπουλος. Καὶ οἱ μὲν δύο πρῶτοι φθάσαντες ἔφυγαν εἰς Καλάβρυτα, ὁ δὲ Νοταρόπουλος συλληφθεὶς, ζῶν, φέρεται δέσμιος εἰς Ναύπλιον.

13 τοῦ αὐτοῦ.

Ἔφεραν τέλος πάντων δέσμιον ἐνταῦθα τὸν συλληφθέντα ἐκ τῶν ἀνταρτῶν Ἰω. Νοταρόπουλον, ὁστις κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Σ. Διοικήσεως ἔμελλε νὰ φυλακωθῇ εἰς τὸ φρούριον Βούρτζι, ἀλλὰ κατ' αἴτησιν καὶ ἐγγύησιν τοῦ Θεοδ. τοῦ Ἐκλαμπροτάτου Προέδρου τοῦ Βουλευτικοῦ κυρίου Πανούτσου Νοταρᾶ ἐδόθη εἰς τὴν φύλαξιν του.

Τὰ στρατεύματα τῆς Σ. Διοικήσεως ἐκίνησαν ἀπὸ τὰ Τρίκκαλα ἀμέσως εἰς καταδίωξιν τοῦ φεύγοντος Λόντου. (Ὁ Φ. τοῦ Ν.)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λιβόρνος. 27 Δεκεμβρίου Ε. Ν. 1824

Συμβὰν ἀξιοθάκρυτον παρρησιάζει ἐξαίφνης εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἀνθρώπων ἡ περίφημος πρωτεύουσα τῆς Ρωσσίας Πετρούπολις. Ἀπὸ γράμματα μερικῶν, ἀπὸ ἐφημερίδας καὶ ἀπὸ τοὺς ἐν Φλωρεντίᾳ παροικοῦντας Ρώσσους μανθάνομεν ὅτι κατὰ τὰς 8 (20) Νοεμβρίου μετὰ μιαν ραγδαιοτάτην βροχὴν ἥτις ἄρχισε περὶ τὰς 9 ὥρας τῆς νυκτὸς, καὶ μετὰ ἕνα ἀνεμοκλύδωνα τῆς θαλάσσης σφοδρότατον, αἰφνηδίως καὶ μὲ ὁρμὴν μεγάλην ὁ ποταμὸς Νιέβας, ὅστις διασχίζει εἰς μέσον τὴν πόλιν, ἐπλημμύρισεν εἰς τρόπον, ὥστε τὸ ὕδωρ ἀνέβη ἕως εἰς τὸ δεύτερον δῶμα τῶν ὁσπητίων, 22 πόδας τὸ ὕψος, καὶ διεχύθη 23 σχεδὸν λεύγας μέσα εἰς τὴν ξηρὰν· διήρκεσε δὲ ἡ πλημμύρα αὕτη ἕως εἰς τὴν μίαν ὥραν μετὰ τὸ γεῦμα τῆς ἄλλης ἡμέρας. Εἴκοσι χιλιάδες ἄνθρωποι ἐπνίγησαν· αἱ δεκατρεῖς ἐξ αὐτῶν δὲν ἐφάνησαν πούποτε, καὶ ἐπλὰ μόνον εὑρέθησαν εἰς τὰ ὁσπήτια πνιγμένοι. Διακόσια σαράντα ὁσπήτια ἀνετράπησαν ἐκ θεμελίων· μία καζάρμα ἤτοι καταγώγιον στρατιωτῶν ἐσύρθη μὲ 600. στρατιώτας, χωρὶς νὰ μείνῃ οὐδὲ ἴχνος τῶν θεμελίων· σαράντα χιλιάδες ἄλογα ἐπνίγησαν ὡσαύτως· ὅλα τὰ περίχωρα, ὁσπήτια τῆς πεδιάδος, κῆποι, ὑποστατικὰ, πολυαριθμώτατα ἀγέλαι θρεμμάτων ἠφανίσθησαν διόλου· ὅλαι αἱ πραγματεῖαι ὅσαι ἦσαν ἀποτεθειμέναι εἰς ὑπόγεια, εἰς ἐργαστήρια, εἰς ἀποθήκας καὶ ὅ,τι ἄλλο κτίριον ἔφθανεν ἕως εἰς τὸ πρῶτον δῶμα, ὅλα ἐγάθησαν· αἱ Ἐκκλησίαι μαζὶ μὲ τὰ σκεύη των, αἱ Βιβλιοθῆκαι, τὰ Κριτήρια ὁμοῦ μὲ τὰ ἀρχεῖα των καὶ αὐτὸ τὸ δημόσιον Κοιμητήριον τῶν Ρώσσων καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἠφανίσθησαν· τὰ κόκκαλα τῶν πρὸ τοσούτων χρόνων ἀποθαμένων ἀνασκαφθέντα ἀπὸ τοὺς τάφους των ἐσύρθησαν εἰς τὴν θάλασσαν· ὅσα μικρὰ μεγάλα πλοῖα, καὶ ὅλος ὁ στόλος ὅστις ἐκεῖ εὑρίσκετο, μεταξὺ τοῦ ὁποίου καὶ ἕνα δίκροτον πλοῖον (Vascello) ἐρρίφθησαν εἰς τὴν ξηρὰν ἄνευ ἐξαιρέσεως. Ἡ πλημμύρα κατέπαυσεν εὐθὺς, ἀλλὰ μετὰ τὴν κατάπαυσίν της τὸ χείριστον ἀπὸ ὅλα ἦτον, ὅτι αἱ τροφαὶ εἶχεν ἐκλείψει διόλου, καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ ἑνὸς μέρους δὲν εἰμπόρουν νὰ ἔχουν κἀμμίαν κοινωνίαν μὲ τοὺς κατοίκους τοῦ ἄλλου μέρους, διότι εἶχαν κηρυνθῇ ὅλα τὰ γεφύρια. Ἡ ζημία λογαριασθεῖσα ἀκολούθως ἀνέβη μέχρι τῶν 500 μιλιονίων ρουβλίων· ἄνθρωποι ἔχοντες κατάστασιν δύο καὶ τριῶν μιλιονίων ρουβλίων εὑρέθησαν εἰς μίαν στιγμὴν πάμπτωχοι· διὰ τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους ἂς συμπεράνῃ πλέον καθεῖς εἰς ποίαν δυστυχίαν κατήντησαν. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἔκλαυσε μὲ δάκρυα πικρότατα διὰ τὴν ἀνέλπιστον ταύτην φθορὰν, καὶ περὶ πλέον διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀνθρώπων.

Τιμὴ ἐτησία Γαλ. Ἴσπαν. ἓξ πρωτοπρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ι. Ι. Μαγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεὶς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 4

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι. Φραγκλ.

Δεύτερον ἔτος.

Μεσολόγγιον 14 Ἰαννουαρίου 1825 Τετράδη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ ἐπιθυμία τοῦ Κοινοῦ διὰ νὰ ἰδῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐν Ἀνατολικῷ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος Συνελεύσεως, διὰ τὸ ὁποῖον ἔσπευσε πρὸ πάντων νὰ δημοσιευθῶσιν ἐγκαίρως τὰ πρακτικὰ αὐτῆς, μᾶς ὑποχρέωσε νὰ ἀναβάλλωμεν ἕως τώρα τὴν δημοσίευσιν τοῦ λοιποῦ τῆς ἀξιολόγου, διδακτικῆς καὶ ἐπίσης ἀξιοπεριέργου ἐπιστολῆς τοῦ Σεβασμίου Κυρίου Κοραῆ διευθυνομένης πρὸς τὸν Στρατηγὸν Ὀδυσσέα· (ὅρα τὸν Ἀρ. 104: τοῦ παρελθόντος ἔτους τῶν Ελ. Χρον.) ὅθεν ἤδη σπεύδομεν νὰ δημοσιεύσωμεν ὅ,τι ἀκουσίως ἀνεβάλαμεν.

. . . Χωρὶς τὴν ἱερὰν ταύτην ὁμόνοιαν, πίσπευσε τὸν γηραιὸν πατέρα σου, υἱὲ ἀγαπητὲ (ἐπειδὴ μὲ ἔκαμες τὴν τιμὴν νὰ ὀνομασθῇς υἱός μου) ὅτι καὶ ἐὰν παρὰ τὰ ἕως τώρα ἡρωϊκά σας ἀνδραγαθήματα δείξετε ἀκόμη ἡρωϊκώτερα εἰς τὸ ἐξῆς ἄλλα, ἐὰν καὶ ἕως εἰς αὐτὴν τοῦ τυράννου τὴν καθέδραν προχωρήσωσι τὰ ἀνίκητά σας ὅπλα, μὴν ἐλπίζετε τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖτε, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἀγωνίζεσθε, ἀνεξαρτησίαν. Ὦ Θεὲ τρέμει καὶ τὸ σῶμα μου καὶ ἡ ψυχὴ συλλογιζομένου τὰ ἐν τῇ διχονοίας ἐνδεχόμενα παθήματα, μετὰ τόσας θυσίας, μετὰ τόσους ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους καὶ ὁ Λεωνίδας καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς ἤθελαν θαυμάσειν, ἂν ἐπέστρεφαν εἰς τὸν κόσμον, ν' ἀναγκάσετε μὲ τὴν διχόνοιάν σας τοὺς ξένους νὰ ὀργανίσωσι τὴν πολιτείαν σας· ἐσεῖς νὰ φυτεύσετε καὶ μὲ τὰ αἵματά σας νὰ ποτίσετε τῆς ἐλευθερίας τὸ δένδρον, καὶ νὰ ἔλθωσιν ἔξωθεν ἄλλοι νὰ σᾶς διδάξωσι πῶς καὶ πότε πρέπει νὰ γεύεσθε τοὺς καρποὺς του!!!! Στρατιῶται, Στρατηγοὶ, Νομοθέται, Κυβερνῆται, πάσης τάξεως Πολῖται, ὑποφέρετε νὰ πάθῃ τόσην καταισχύνην ἡ κοινή σας μήτηρ, Ἑλλάς; Καὶ ποίαν χάριν ἔχει νὰ σᾶς χρεωστῇ, ὅτι τὴν ἐλευθερώσετε ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ἐὰν δὲν καταστήσετε καὶ τὴν ἐλευθερίαν της αὐτονόμως ἀνεξάρτητον μὲ τὸν ἱερὸν δεσμὸν τῆς ὁμονοίας; „ Ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος, ὡς πόλις ὀχυρὰ καὶ ὑψηλὴ, ἰσχύει δὲ ὥσπερ τεθεμελιωμένον βασίλειον " εἶναι λόγια τοῦ Σοφοῦ Σολομῶντος, βεβαιωμένα ἀπὸ τὴν καθημερινὴν πεῖραν.

Ὅσα λέγω, φίλε Ὀδυσσεῦ, περὶ ὁμονοίας δὲν ἀποβλέπων κατ' εὐθεῖαν ἐσὲ· σὺ ἔδειξες μὲ τὴν ἕως τώρα διαγωγήν σου, ὅτι δὲν ἔχεις χρείαν ἀπὸ τοιαύτας παραγγελίας. Ἐνδέχεται ὅμως νὰ εὑρίσκωνται μεταξύ σας τινὲς, ὄχι κακοὶ στρατηγοὶ, ὄχι κακοὶ πολῖται, ἀλλ' ἄνθρωποι ἀπατημένοι ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος ἀνθρωπίσκων φαρμακερὰς συμβουλὰς, ἄνθρωποι νομίζοντες, ὅτι ὅστις κρατεῖ ὅπλα, εἶναι καὶ ἐλεύθερος, εἶναι καὶ δυνατὸς, εἶναι καὶ ἀσφαλὴς, διὰ τοῦτο μόνον, ὅτι κρατεῖ ὅπλα. Πλάνην μεγάλην πλανῶνται οἱ ταλαίπωροι. Μόνη ἡ δικαιοσύνη φέρει τὴν ἐλευθερίαν, τὴν δύναμιν, καὶ τὴν ἀσφάλειαν· ὅπλα χωρὶς δικαιοσύνην, γίνονται ὅπλα λῃστῶν, ζώντων εἰς καθημερινὸν κίνδυνον νὰ στερηθῶσι τὴν δύναμιν ἀπὸ ἄλλης λῃστας, ἢ καὶ νὰ κολασθῶ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σιν ὡς λησταὶ ἀπὸ νόμιμον ἐξουσίαν. Ἡ ἀνδρεία χωρὶς τὴν δικαιοσύνην εἶναι εὐτελὲς προτέρημα. Ἡ δικαιοσύνη ἂν ἐφυλάσσετο ἀπ' ὅλους αὐδὲ χρείαν ὅλως εἶχε τῆς ἀνδρείας, ὡς ἔλεγεν ὁ ἔνδοξος καὶ μέγας Στραλιγγὸς Ἀγησίλαος „ οὐδὲν ἀνδρείας χρήζομεν ἐὰν πάντες ὦμεν δίκαιοι " καὶ αὐτὴ τοῦ Θεοῦ ἡ Παντοδυναμία ἤθελεν εἶσθαι χωρὶς ὄφελος διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἂν δὲν ἦτον ἑνωμένη μὲ τὴν ἄπειρον δικαιοσύνην τε . . . . . Λανθάνεσαι, φίλε Ὀδυσσεῦ, ὅταν κρίνεις ἀναγκαίαν τὴν αὐτοῦ παρουσίαν μου. τὶ ζητεῖς, καὶ τὶ ἐλπίζεις ἀπ' ἐμὲ; ἐὰν ζητεῖς συμβουλὰς, παρ' ὅσας ἔγραψα πολλάκις πρὸς ἄλλους καὶ γράφω πρὸς σὲ σήμερον, συμβουλὰς ὄχι τῆς κεφαλῆς μου, ἀλλὰ τῶν σοφῶν προγόνων μας, ἄλλας δὲν ἔχω νὰ δώσω· αὐτὰς καὶ οἱ αὐτοῦ διατρίβοντες λόγιοι ὁμογενεῖς εἶναι ἱκανώτεροί μου νὰ σᾶς τὰς ἐνθυμίζωσιν. Ἐὰν ζητεῖς πράξεις, ζητεῖς ν' αὐξήσῃς τὴν λύπην μου. Ἂν εἶχα στρατιωτικὴν ἡλικίαν, χωρὶς ἀναβολὴν ἤθελα τρέξειν νὰ γραφθῶ Στρατιώτης τῆς Παλρίδος, στρατηγούμενος ἀπὸ τὸν Ὀδυσσέα· ἀλλὰ μάθε Στρατηγέ μου, ἂν ἀκόμη δὲν τὸ ἔμαθες, ὅτι ἀπὸ τὴν 27 τοῦ περασμένου Ἀπριλλίου ἄρχισα νὰ τρέχω, μὲ ποδαγρικοὺς πόδας τὸ 77 ἔτος τῆς ἡλικίας μου, ἀπὸ τοιούτους στρατιώτας εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν ἔχεις χρείαν. Τὰ πρὸς τὴν Πατρίδα χρέη μου εἶναι τόσον βαρύτερα, ὅσον ἡ Πατρὶς μ' ἐπλήρωσε πολὺ πλειότερον ἀπὸ ὅτι ἤξιζαν οἱ μικροί μου κόποι, μὲ τὴν εὐνοιάν της, τὴν ὁποίαν δὲν ἀλάσσω μὲ τοὺς θησαυροὺς ὅλης τῆς γῆς. Ἀλλὰ δὲν ἔχω πλέον ὁ ταλαίπωρος ἄλλο τὶ νὰ προσφέρω εἰς αὐτὴν παρὰ εὐχὰς ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας της, καὶ δεήσεις εἰς ὅλα της τὰ τέκνα, τοὺς ἀδελφούς μου νὰ σέβωνται τὴν Πατρίδα πλέον παρὰ τοὺς ἰδίους των γονεῖς. Ἡ δέησίς μου εἶναι αὐτοῦ τοῦ φιλοπάτριδος Σωκράτους παραγγελία, τοῦ ὁποίου τοὺς λόγους γράφω μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐπιστολῆς ὁλοκλήρως διὰ νὰ τοὺς κοινωνήσῃς καὶ εἰς Στρατηγοὺς, καὶ εἰς Στρατιώτας, καὶ πάσης ἄλλης τάξεως Πολίτας, καὶ νὰ τοὺς μεταχειρίζεσθε ὡς ὁμονοίας πάλιγγα, ὄχι μόνον πολεμοῦντες Τούρκους, ἀλλὰ καὶ ὁσάκις ἔρχεσθε εἰς ἀνάγκην νὰ πολεμῆτε τὰ τυραννικώτερα παρὰ τοὺς Τούρκους ἀνθρώπινα πάθη. Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, υἱὲ τῆς Ἑλλάδος Ὀδυσσεῦ, νὰ εὐλογήσῃ τὰ ὅπλα σας διὰ νὰ ἀληθεύσῃ εἰς μὲν ἐσᾶς τὸ „ εἷς διώξεται χιλίους " εἰς δὲ τοὺς ἐχθρούς σας τὸ „ γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ Ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς. "

Ἐκ Παρισίων, 17 Ἰουνίου 1824.

Ὁ Φίλος καὶ Σοῦ,
καὶ τῆς κοινῆς Πατρίδος,
Α. ΚΟΡΑΗΣ.

Καθ' ὅσον χρόνον διήρκεσεν ἡ ἐν Ἀνατολικῇ συγκροτηθεῖσα τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος Συνέλευσις, ὁ Στρατηγὸς Τσόνγκας, ὅστις εἶχεν ἐκλεχθῆ πρόεδρος αὐτῆς ἦτον εἷς ἀπ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔδειξαν τὸν πλέον ἔνθερμον ὑπὲρ τῆς στερεώσεως τῶν Νόμων καὶ ὑπὲρ τῆς νομίμου Διοικήσεως ζῆλον. Μία ἀπὸ τὰς στιγμὰς ἐν καιρῷ ἐπαναστάσεως περιστάσεις, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἄνθρωπος ἠμπορεῖ διὰ παντὸς νὰ στηρίξῃ τὴν ὑπόληψίν του, ἐπαρρησιάσθη εἰς αὐτὸν, ἢ ἐξῆς. Ἡ ἀνωτέρω Συνέλευσις ἔβαλεν ὑπὸ φύλαξίν του τοὺς φυγάδας Ζαΐμην, Λόντον καὶ τοὺς περὶ αὐτούς. Εὐνοϊκωτέρα παρὰ ταύτην περίστασις δὲν ἠμποροῦσε νὰ δοθῇ διὰ νὰ δείξῃ ὁ εἰρημένος Στρατηγὸς ὅτι οἱ σκοποί του εἶναι ἀληθεῖς καὶ εἰλικρινεῖς. Οἱ φυγάδες Ζαΐμης καὶ Λόντος πολεμηθέντες καὶ καταδιωχθέντες ἀπὸ τὰ στρατεύματα τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως κατέφυγον εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἐν Ἀνατολικῷ Συνέλευσις τοὺς ἐδέχθη, μὲ συνθήκην ὅμως ὅτι ἐὰν ζητηθοῦν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν πρέπει νὰ ὑπακούσουν καὶ νὰ ὑπάγουν· ἐν τοσούτῳ δὲ ἡ φυσικὴ ὕπαρξίς των νὰ εἶναι εἰς ἀσφάλειαν· ἡ αὐτὴ Συνελευσις τοὺς ἔβαλεν ὑπὸ τὴν φύλαξιν καὶ ἀπαγρύπνησιν ἀνθρώπων, εἰς τὸν ὁποῖον ἐνόμιζε νὰ δώσῃ ὅλην τὴν ἐμπιστοσύνην της· χωρὶς μάλιστα ἀργοπορίαν ὁ Στρατηγὸς Τσόνγκας ἔλαβε τὴν διαταγὴν τῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντου διὰ νὰ πα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γαλάβῃ τοὺς ἀποστάτας νὰ τοὺς μεταφέρῃ εἰς Κατοχὴν, χωρίον τῆς ἐπαρχίας τοῦ Ξηρομέρου, καὶ νὰ τοὺς φυλάξῃ ἐκεῖ ἕως ὅτου ἡ Διοίκησις ἤθελεν ἀποφασίσει περὶ τῆς τύχης των.

Ὁ Στρατηγὸς θεωρῶν τὴν μεγάλην ἐγγύησιν καὶ τὰ βαρέα χρέη μὲ τὰ ὁποῖα ἐπιφορτίσθη κατέναντι τῆς Πατρίδος, τῶν Νόμων καὶ τῆς Διοικήσεως, ἐζήτησεν, ἐνῷ ἔλαβε τὴν εἰρημένην διαταγὴν, νὰ μοιράσῃ τὴν ἐγγύησιν καὶ μὲ τοὺς ἄλλους Στρατηγοὺς τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος· οὕτω λοιπὸν κατὰ τὴν ζήτησίν του ἡ Συνέλευσις καὶ ὁ Διευθυντὴς διέταξαν τὸ νὰ ἐπιφορτισθῶσι τὴν φύλαξιν τῶν ἀποστατῶν κοινῶς μὲ τὸν Στρατηγὸν, καὶ διάφοροι ἄλλοι Στρατιῶται τῶν Στρατηγῶν Ἀλεξάκη, Ῥάγκου καὶ Μαχῆ.

Ἀφοῦ ἐτελείωσαν αἱ ἐργασίαι τῆς Συνελεύσεως, ὁ Στρατηγὸς Τσόνγκας ἀνεχώρησε μαζὶ μὲ τοὺς ἀποστάτας διὰ νὰ τοὺς μεταφέρῃ, ὡς ἔλεγεν, εἰς τὸν τόπον τοῦ προσδιορισμοῦ των· συγχρόνως δὲ συναπεστάλησαν καὶ διάφοροι ἄλλοι ἄνθρωποι τῶν εἰρημένων Στρατηγῶν κατὰ τὴν συμφωνίαν· ἀλλ' ὁ Στρατηγὸς Τσόνγκας ἐλησμόνησε μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὴν μεγάλην ἐγγύησίν του, ἐλησμόνησε τὰς ὑποσχέσεις ὅσας ἔδωκε πρὸς τὴν Συνέλευσιν, καὶ ὁ ἴδιος αὐτὸς ἔβαλεν εἰς τὰ καΐκια τοὺς ἀποστάτας καὶ τοὺς ἐφυγάδευσεν εἰς Κάλαμον.

Ἡμεῖς δὲν θέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι παρεκίνησαν τὸν Στρατηγὸν Τσόνγκαν διὰ νὰ πράξῃ παρόμοιον τί· στοχαζόμεθα ὅμως ὅτι κανεὶς λόγος, καὶ ὁ πλέον ἰσχυρώτερος δὲν ἦτον ἱκανὸς νὰ τὸν κάμῃ νὰ ἀπολύσῃ ἀνθρώπους ἐπικινδύνως βαλμένους ὑποκάτω εἰς φύλαξίν του ἰδιαιτέρως.

Ὁ Στρατηγὸς Τσόνγκας εἶναι φίλος μας· εἶναι φίλος καὶ τῆς Πατρίδος, καὶ γνωστὸς διὰ τὰς σημαντικὰς πρὸς αὐτὴν ἐκδουλεύσεις του· ἀλλὰ μ' ὅλα ταῦτα δὲν ἠμποροῦμεν κατ' οὐδένα τρόπον νὰ σιωπήσωμεν εἰς τοιαύτην περίστασιν, καὶ ἐὰν πρέπει νὰ εἴμεθα δίκαιοι, πρέπει νὰ εἴμεθα πρὸ πάντων εἰς ἐκείνους τοὺς ὁποίους ὀνομάζομεν φίλους. Ἰδοὺ ὁ λόγος λοιπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον ἀναγκαζόμεθα νὰ κηρύξωμεν δημοσίως ὅτι ὁ Στρατηγὸς οὗτος ἀπατημένος ἀπὸ τὰς περιστάσεις ἔλειψεν ἀπὸ τὰ χρέη του.

Δὲν ἦτον συγχωρημένον εἰς αὐτὸν νὰ ἀπολύσῃ τοὺς ἀπὸ τὴν Διοίκησιν καταδικασμένους ἀποστάτας, καὶ πολὺ ὀλιγώτερον νὰ τοὺς μεταφέρῃ ἀλλοῦ· ἢ ἔπρεπε νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν Διοίκησιν, ὅτι δὲν ἠμπορεῖ πλέον νὰ ἔχῃ τὴν φροντίδα τῆς φυλάξεώς των, ἢ τοὐλάχιστον ἐχρεώστει νὰ φέρῃ τοὺς ἀποστάτας εἰς τὸν τόπον ὅθεν τοὺς ἔλαβε· λέγει, ὡς ἀκούομεν, ὅτι ἔγραψεν εἰς τὴν Διοίκησιν, ὅτι ἦτον ἀναγκασμένος νὰ τοὺς ἀπολύσῃ διὰ ἔλλειψιν τροφῶν. Μήτε γράμματα τοιαῦτα, ὅσον ἐξεύρομεν, ἔφθασαν ποτὲ, μήτε ἔλλειψιν τροφῶν εἶχεν ὁ Στρατηγὸς, καθὼς εἴμεθα πληροφορημένοι. Ἂς εἴπωμεν λοιπὸν καὶ πάλιν, ὅτι δὲν θέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν τοὺς λόγους ὁποῖοί ποτε καὶ ἂν εἶναι, ὅσοι τὸν παρεκίνησαν εἰς τοῦτο τὸ ἄτοπον· ὁ Στρατηγὸς Τσόνγκας ἔχει πάντοτε ἄδικον, καὶ πρέπει νὰ ἀπολογηθῇ εἰς τὴν Διοίκησιν.

Εἰς τὰ ἀνωτέρω πρέπει νὰ προσθέσωμεν καὶ ὀλίγα τινὰ ἀφορῶντα τοὺς ἀποστάτας.

Οἱ κύριοι Ζαΐμης καὶ Λόντος μὲ τὴν φυγήν των ἔχασαν διὰ πάντα ὅλα τὰ δίκαια τῶν πολιτῶν· αὐτοὶ μοναχοὶ των ἐδικάσθησαν καὶ ἐκούσιοι ἐξωρίσθησαν ἀπὸ τὴν Πατρίδα. Αὐτὴ δὲν θέλει τοὺς καταδιώξει πλέον· ἀλλὰ θέλει καταδιώκεσθαι ἀπὸ τοὺς δημοτικοὺς ἐλέγχους τῶν συνειδότος των, οἱ ὁποῖοι θέλει τοὺς ἀνακαλεῖ εἰς τὴν μνήμην τὸ ἔγκλημα εἰς τὸ ὁποῖον ὑπέπεσαν παρασυρμένοι ἀπὸ τὴν ψευδῆ καὶ ἀπατηλὴν τῆς φιλαρχίας ἐπιθυμίαν. Ὁ κύριος Ζαΐμης εἰς τὴν ἐπιστολήν του πρὸς τὴν Συνέλευσιν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος εἶπεν: ὡρκίσθην νὰ ἀποθάνω ἐπάνω εἰς τὴν φίλην μου Πατρίδα, μαχόμενος ὑπὲρ αὐτῆς. Λόγοι τοῦ θεάτρου! ἐμφάσεις πομπώδεις! Τὰ ὁποῖα ἔμαθεν ἀπὸ στήθους ἀναγνώσας κανένα συγγραφέα τῶν περασμένων χρόνων. Μολονοτοῦτο αὐτὴ ἡ φράσις τῆς ἐπιστολῆς του, καὶ ἡ φυγή του τὸν ἐδίκασαν ἤδη, τὸν κατεδίκασαν, καὶ εἶναι περιττὴ πᾶσα ἄλλη καταδίκη.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Διοικήσεως ὁ Φίλος τοῦ Νόμου ἀναγινώσκομεν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν τοῦ Φιλογενεστάτου Πατριώτου Κυρίου Ἰωάννου Βαρβάκη.

Πρὸς τὸ Σεβαστὸν Βουλευτικὸν Σῶμα!

Ἐπειδὴ, διὰ νὰ ἀνακαλεσθῶσιν αἱ Τέχναι καὶ αἱ ἐπιστῆμαι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀνάγκη πᾶσα νὰ εὑρεθῇ μόνιμος καὶ διαμένων πόρος μισθῶν καὶ ζωοτροφιῶν τῶν ἀναγκαιούντων διδασκάλων δὶ ἓν κεντρικὸν ἐθνικὸν σχολεῖον, διὰ τοῦτο ὁ ὑποσημειούμενος θέλων νὰ ὠφελήσω τὸ Ἔθνος μὲ ἀφιερῶ ῥούβλια τριακοσίας χιλιάδας, τὰ ὁποῖα θέλω καταθέσει αἰωνίως εἰς τὸ Βασιλικὸν Ταμεῖον τῆς Μόσχας· ὁ δὲ τόκος αὐτῶν πρὸς 5 τὰ 100, ῥούβλια δεκαπέντε χιλιάδες, ἀναλογούμενος κατὰ τὸ παρὸν εἰς γρόσια περὶ τὸν ἀριθμὸν 30,000 θέλει δίδεται ἐτησίως διὰ τιμίων ἐπιτρόπων, δύο μὲν διορισθησομένων παρ' ἐμοῦ, ἐν ὅσῳ ζῶ, εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἢ εἰς τὴν Ζάκυνθον, καὶ ἄλλων δύο παρὰ τοῦ Βουλευτικοῦ Σώματος, εἰς μισθοὺς καὶ τροφὰς τῶν διδασκάλων μόνον. Τὸ διαληφθὲν ἀφιέρωμα ὃν ἀναπόσπαστον ἀπὸ οἱουδήποτε τίνος εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, θέλει δίδοται (γενομένης τῆ, ἐνάρξεως ἀφ' ἧς ὥρας ἀρχίση ἡ ἐπισκευὴ τοῦ σχολείου, τὸ ὁποῖον διωρίσθη παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως κατὰ τὸ παρὸν ἐν Ἄργει) ἐτησίως, ἐν ὅσῳ ζῶ ἐγὼ, καὶ ἐν ὅσῳ σώζεται ἡ παροῦσα παρακαταθήκη μὲ εἰς τὸ Ταμεῖον. Διὰ δὲ τῶν διορισθησομένων ἐπιτρόπων μετὰ τὸν θάνατόν μὲ θέλει διορίζει ἡ Σ. Διοίκησις, ἵνα φροντίζῃ αὐτὴ καὶ μόνη χωρὶς νὰ ἐνέχηται οὐδεὶς τῶν κληρονόμων μὲ εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν ἐπιτρόπων. Ὅθεν ἔδωκα τὸ παρόν μὲ ἔγραφον, ἵνα καταγραφῇ εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Σ. Διοικήσεως, καὶ καταχωρισθῇ εἰς τὰ Ἀρχεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Μὲ ὅλον τὸ σέβας ὁ πρόθυμος πατριώτης
Ἰωάννης Βαρβάκης.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 8 Νοεμβρίου 1824.

Ἐπειδὴ καθ' ἣν στιγμὴν μᾶς ἔφθασεν ἡ ἐξῆς Προκήρυξις τῆς Ἰονικῆς Διοικήσεως, ἀπεβλέπωσα τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν φρουρίων τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου, τὰ τότε ἀποτελοῦντα τὸν ῥηθέντα ἀποκλεισμὸν Ἑλληνικὰ πλοῖα ἔμελλον νὰ ἀφήσωσι πρὸς καιρὸν τὴν θέσιν των, ἐδιάσθημεν ν' ἀναβάλωμεν τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς. Προθυμούμεθα δὲ νὰ τὴν κοινοποιήσωμεν ἤδη ὅτε ἔχομεν τὴν εὐχαριστησιν νὰ βλέπωμεν τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ἐπανελθόντα εἰς τὴν θέσιν των καὶ ἀποτελοῦντα πάλιν τὸν ἀποκλεισμὸν, κατὰ τὴν ὁποίαν προεξεδώκαμεν διακήρυξιν τοῦ Ναυάρχου τῆς Ἑλληνικῆς Ναυτικῆς Ταύτης Μοίρας.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ.

ΙΠΠ. ΜΑΡΙΝΟΣ ΒΕΓΙΑΣ.

Ἐκ μέρους τῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος τοῦ ΠΡΟΕΔΡΟΥ καὶ τῶν Ἐκλαμπροτάτων ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ τοῦ Ἑνωμένου Κράτους τῶν Ἰονικῶν Νήσων κτλ. κτλ. κτλ.

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Λόρδ Μέγας Ἁρμοστὴς μὲ τὸ νὰ παρέλαβε μίαν Γνωστοποίησιν ἐκ μέρους τῶν Ὑποκειμένων ὑπ' αὐτοῦ ἐνεργούντων τὰ καθήκοντα τῆς Διοικήσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα, διαλαμβάνησαν, ὅτι διὰ προσταγῆς τῶν εἰρημένων ἐσυστήθη μία ἀπόκλεισις, ἤτοι Θαλάσσιος πολιορκία, ἔμπροσθεν τῶν λιμένων τῆς Πάτρας καὶ τοῦ Ναυπάκτου, ἀπὸ μίαν ναυτικὴν δύναμιν συνισταμένην ἀπὸ πλοῖα τακτικὰ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένα, κατὰ τοὺς Νόμους τῶν Ἐθνῶν, διὰ τοῦτο δίδεται προσταγὴ διὰ τῆς παρούσης ὅτι ὅλα τὰ πλοῖα ἢ βάρκες, ὁποίᾳ δήποτε εἴδος ἢ μεγέθος, καὶ σκευασμένα ὑπὸ Ἰονικὴν σημαίαν, πρέπει νὰ σεβασθῶσι τὴν εἰρημένην ἀπόκλεισιν μὲ τὸν πλέον αὐστηρὸν καὶ ἀκριβῆ τρόπον.

Ἡ παροῦσα θὰ τυπωθῇ καὶ εἰς τὰς δύω Γλώσσας τὴν Ἀπλοελληνικὴν καὶ τὴν Ἰταλικὴν, θὰ δημοσιευθῇ καὶ καρφωθῇ πρὸς Γενικὴν εἴδοποιησιν.

Κορφοὶ, 17 Νοεμβρίου 1824.

Ἐξ Ἐπιταγῆς τῆς ΒΟΥΛΗΣ
ΠΟΝΣΟΝΒΗΣ
Ἐξ ἀπορ. τῆς ΒΟΥΛΗΣ εἰς τὸ Γενικὸν Διαμέρισμα.

Τιμὴ ἐτησία Γάλ. Ἰσπαν. ἓξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ι. Ι Μαγερ. Τυπογράφ. Δ Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 5

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

Δεύτερον ἔτος.

Μεσολόγγιον, 17 Ἰανναρίε 1825. Σάββατον.

Μεσολόγγιον τὴν 13 Ἰανναρίε.

Ἀπὸ ἀνθρώπους ἐλθόντας νεωστὶ ἐξ Αἰγύπτου, μανθάνομεν ὅτι ὁ Μεχμὲτ-Ἀλῆς ἑτοιμάζεται διὰ μίαν δευτέραν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅτι αἱ παρασκευαὶ τὰς ὁποίας ἤδη κάμει πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν ὑπερέβαινον πολὺ τοῦ παρελθόντος ἔτους τὰς ἑτοιμασίας.

Δὲν ἠξεύρομεν ἂν πρέπῃ, ἢ ὄχι, νὰ πιστεύσωμεν ὅλα ταῦτα· ἀλλ' ὅ,τι μᾶς φαίνεται πιθανὸν εἶναι, ὅτι ὁ ὑπερήφανος οὗτος καὶ εἰς ἄκρον φιλόδοξος Σατράπης θέλει μεταχειρισθῆ ὅλα τὰ δυνατά του διὰ νὰ ἐξαλείψῃ τὴν ὁποίαν προλαβόντως ἔπαθεν ἐντροπὴν, καὶ θέλει προσπαθήσει παντοιοτρόπως νὰ συστήσῃ ἐκ νέου δύναμιν ἱκανὴν διὰ νὰ ὁρμήσῃ ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, καὶ συμφώνως μὲ τὴν Πόρταν (ἡ ὁποία κάμει τὰς ἑτοιμασίας της μάλιστα εἰς τὴν κάτω Ἀλβανίαν, ὡς ἀνεφέραμεν εἰς τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς ἐφημερίδος μας,) νὰ δοκιμάσῃ ἴσως διὰ τὴν τελευταίαν φορὰν τὴν σωτηρίαν του.

Πολλαὶ ἐφημερίδες τῆς Εὐρώπης δοξάζουν τι ἡ πολιτικὴ τοῦ Μεχμὲτ-Ἀλῆ δὲν τὸν συγχωρεῖ τὸ νὰ ὑποβληθῇ ἡ Ἑλλὰς ἄλλην μίαν φορὰν εἰς τὸ Σκῆπτρον τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ ὅτι ἡ ἥσυχος κυριότης τῆς Σατραπείας τῆς Αἰγύπτου, ἰσχὺν δὲ καὶ αὐτῆς τῆς Κρήτης, ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ τὴν ἀσθενῆ κατάστασιν τῆς Πόρτας, ἡ ὁποία ἀφοῦ ἅπαξ ἐξαντλήσῃ ὅλας της τὰς δυνάμεις μαχομένη κατὰ τῶν Ἑλλήνων, δὲν θέλει ἠμπορέσει ποτὲ νὰ ἐπιχειρήσῃ ποτὲ ἐναντίον τοῦ Μεχμὲτ Ἀλῆ, ὡς ἔπραξεν ἤδη ἄλλοτε ἐναντίον πολλῶν Πασάδων, οἷον τῶν Καραοσμάνων τῆς Ἀνατολῆς, τῶν Ἀλῆ-Πασάδων τῶν Ἰωαννίνων, κ.τ.λ. κ.τ.λ. Ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ταύτης τῆς γνώμης, μάλιστα ἠμποροῦμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐὰν ὁ Μεχμὲτ-Ἀλῆς ἤθελεν εὐδοκιμήσῃ, ἢ ἐν μέρει ἢ καθ' ὅλα, εἰς τὴν ἐπιχείρησίν του, εἶναι ἐπόμενον νὰ στερεώσῃ διὰ παντὸς τὸ κράτος του. Τὴν σήμερον ἡ Πόρτα δὲν τὸν φοβεῖται καθόλου μὲ ὅλα τὰ πλούτη καὶ τὰ ταχτικὰ στρατεύματα τὰ ὁποῖα ἔχει, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι πολὺ δύσκολον νὰ τοῦ προετοιμάσῃ τὴν αὐτὴν τῶν Ἀλήδων καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίων του Πασάδων τύχην· ἐνῷ ἐὰν αὐτὸς ἤθελεν εὐδοκιμήσει εἰς τὴν ἐπιχείρησίν του, εἶναι πολλὰ βέβαιον ὅτι ἡ Πόρτα δὲν θέλει ἠμπορέσει νὰ τὸν βλάψῃ παντάπασι. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην πολλὰ καλὰ γνωρίζει ὁ Μεχμὲτ-Ἀλῆς, καὶ ἰδοὺ ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἑτοιμάζεται καὶ δευτέραν φορὰν κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Αὐτὸς εἶναι ἐντελῶς πληροφορημένος περὶ τῶν σκοπῶν τοὺς ὁποίους ἡ Πόρτα τρέφει κατ' αὐτοῦ· καὶ διὰ νὰ τοὺς μηδενίσῃ ἢ νὰ τοὺς οὐδετερώσῃ τουλάχιστον, θέλει βάλει ὅλα τὰ δυνατά του εἰς τὸ νὰ καθυποτάξῃ τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ παν.κὸς φίλος τὸν ὁποῖον συνέλαβον εἰς τὴν παρδίαυτων τὰ στρατεύματά του ἀπὸ τὰ Πυρπολικὰ τῶν Ἑλλήνων πλοῖα τὸν κατέπεισαν νὰ κατασκευάσῃ καὶ αὐτὸς τοιαῦτα καὶ νὰ τὰ ἐξοπλίσῃ μὲ ἰδικούς του ἀνθρώπους. Ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι αὐτὸς ἔχει ὅλα τὰ μέσα τῆς κατασκευῆς των· ἀλλ' ἀμφιβάλλομεν πολὺ ἂν ἔχῃ καὶ πυρπολητὰς ἀρκετὰ ἐπιχειρηματίας,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ ἱκανοὺς νὰ βάλωσιν εἰς ἐνέργειαν τὸν σκοπόν τε. Ἡ ἱστορία ἔδειξε καλῶς, ὅτι οἱ Ἕλληνες μόνοι εἶναι ἄξιοι καὶ νὰ συλλάβωσι καὶ νὰ ἐκτελέσωσι τοιοῦτον γιγαντιαῖον ἐπιχείρημα, ἐπειδὴ αὐτοὶ μόνοι ἔχουν, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ ἀθανάτου Καναρίου, ἓν μυστήριον τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι γνωστὸν εἰς κανένα ἄλλο ἔθνος. Τὸ μυστήριον τοῦτο εἶναι ὁ ἔρως τῆς ἐλευθερίας καὶ τὸ φιλόπατρι, τὸ ὁποῖον ἐξάπαντος οἱ μισθωτοὶ σκλάβοι τοῦ Σατράπου δὲν τὸ γνωρίζουν. Ὅπως καὶ ἂν ᾖναι, μολονοτοῦτο, ἡμεῖς πρέπει νὰ ἑτοιμασθῶμεν ἀκόμη καὶ τοῦτον τὸν χρόνον εἰς νέας μάχας καὶ εἰς νέους κινδύνους. Ἡ Εὐρώπη καὶ ὅλος ὁ φωτισμένος κόσμος ἴδαν τὸν παρελθόντα χρόνον τί ἠμποροῦν νὰ κάμωσι τὸ φιλελεύθερον πνεῦμα καὶ ὁ Πατριωτισμός. Ὁ Κόσμος θέλει ἰδεῖ καὶ τὸν παρόντα χρόνον, ὅτι τὰ ἴδια αἴτια καὶ τὰ αὐτὰ ἰσχυρὰ ἐλατήρια θέλουν ὁδηγήσει τοὺς Ἕλληνας καὶ πάλιν εἰς νέους θριάμβους, καὶ εἰς ἄλλα λαμπρότερα τῶν παρελθόντων τρόπαια.

Παρατηρήσεις εἰς τὴν Γενικὴν ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τοῦ Ἀνατολικοῦ, γραμμένην τὰς 16 Δεκεβρίου, παρρησιασθεῖσαν εἰς τὴν Τοπικὴν Συνέλευσιν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, καὶ σταλεῖσαν παρ' αὐτῆς εἰς τὸν Γ. Δυευθυντὴν τὰς 20 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τὰ ὅσα παρρησιάζουν παράπονα διὰ τὸ βάρος τῶν κονακίων εἶναι καὶ ἀληθῆ καὶ δίκαια· ἡ διόρθωσις ὅμως κρέμαται ἀπὸ τὸ νὰ ἐπιταχυνθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς Συνελεύσεως, ὥστε ν' ἀποφασισθοῦν τὰ μέρη ὅπου θέλουν ἀποφασισθῆ τὰ διάφορα σώματα, καθὼς καὶ ὁ τρόπος τῆς οἰκονομήσεώς των, εἶναι ἀληθὲς ὅτι διὰ τὴν πληθὺν τῶν στρατιωτῶν τὸ περισσότερον μέρος τῶν καλοικων ἀναγκάζεται νὰ διανυκτερεύῃ ἢ εἰς τὰς Ἐκκλησίας, ἢ εἰς τὸ ὕπαιθρον, καὶ ὅτι κινδυνεύει καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, μάλιστα εἰς τὴν παροῦσαν ὥραν τοῦ χειμῶνος· ἐκτὸς τούτου δὲ καθόσον πραγματικῶς ἐπληροφορήθην γίνεται ζημία μεγάλη εἰς τοὺς κατοίκους ἀπὸ τὴν παράτασιν τῆς ἐδῶ διατριβῆς τῶν στρατιωτῶν, ἐπειδὴ καὶ ὅσοι μένουν ἔξω μὲ τὰ ζῶα, καὶ ὅσοι εὐγαίνουν διά νὰ ὑναχθοῦν κόπτουν ἀδιαφόρως τὰς Ἐλαίας ἀπὸ τὰς ῥίζας καὶ τὰς μεταχειρίζονται· καὶ περὶ τούτων προσκαλεῖται νὰ σκεφθῇ ἡ Συνέλευσις, καὶ ν' ἀποφασίσῃ τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθοῦν διὰ νὰ παύσῃ τὸ κακὸν· ὅσον δὲ διὰ τὰς φαμιλλίας τῶν Σηλιωτῶν, δὲν εἶναι βέβαια δίκαιον τὸ ν' ἀφεθοῦν ἀπεριποίητοι, ἐνόσω ἡ Σ. Διοίκησις νὰ λάβῃ φροντίδα περὶ αὐτῶν, καθὼς ὑποσχεται εἰς τὰ τελευταῖα της ἔγγραφα, διορίζουσα μάλιστα τοὺς κατοίκους καὶ τῶν δύω Πύλεων νὰ τοὺς περιποιοῦνται· ἂς προσθέσωμεν καὶ ὅτι ὅταν λείψῃ τὸ βάρος τῶν ἄλλων κονακίων, ἡ ἐξοικονόμησις τούτων τῶν φαμιλλιῶν, δὲν εἶναι τόσον δύσκολος, καθὼς καὶ οἱ ἴδιοι τὸ ὡμολόγησαν· διὰ τοὺς πηγαινοερχομένους στρατιώτας ὁ Γενικὸς Δυευθυντὴς θέλει δώσει διαταγὴν, ἐκεῖνοι μόνοι νὰ ᾖναι δεκτοὶ, ὅσοι ἐρχόμενοι δὶ ὑποθέσεις κοινὰς, φέρουν ἄδειαν ἀπὸ τὸν Ἀρχηγόν των.

Τὸ περὶ Πολιταρχιῶν πρόβλημά των εἶναι ἐπίσης δίκαιον, καὶ θὔτε κατὰ τὸ παρὸν εἶναι καμμία ἀνάγκη τοῦ νὰ εὑρίσκεται τόσον πολυάριθμος φρουρὰ εἰς τὴν Πόλιν· ὁ Γ. Διευθυντὴς δεχόμενος τὸ πρόβλημα τῶν κατοίκων τοῦ Ἀνατολικοῦ θέλει δώσει διαταγὴν, ὥστε ἕνας μόνος Πολιτάρχης ἐντόπιος νὰ μείνῃ μὲ δέκα στρατιώτας, τὴν δὲ ἐκλογὴν τοῦ Πολιτάρχου, κρίνει εὔλογον νὰ γενῇ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον· νὰ ἐκλεχθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἐντοπίους τρεῖς καὶ ἐξ αὐτῶν τὸν ἕνα νὰ ἐπικυρώσῃ ἡ Διοίκησις, εἰς τὴν διάκρισιν τῆς ὁποίας μένει ἐν καιρῷ νὰ αὐξήσῃ τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ τελειοποίησις τοῦ φρουρίου τοῦ ὁποίου ἐρρίφθησαν τὰ θεμέλια, καὶ ἡ κατασκευὴ ἑνὸς ἄλλου εἰς τὸ ἀντίπερα μέρος εἶναι τωόντι ἀναγκαιότατα, ἀπὸ τὴν θεώρησιν ὅμως τῶν ἰδίων λογαριασμῶν φαίνεται ὅτι τὰ εἰσοδήματα τοῦ Ἀνατολικοῦ, ὄχι μόνον δὲν ἐξήρκησαν εἰς τὰς χρείας, ἀλλ' ἠναγκάσθη τὸ Ταμεῖον νὰ δώσῃ καὶ ἄλλα ἱκανὰ χρήματα, ἄλλον τρόπον θεραπείας κατὰ τὸ παρὸν δὲν βλέπει ὁ Γ. Διευθυντὴς, παρὰ τὸ ν' ἀποφα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σισθῇ ἀπὸ τώρα ῥητῶς ἓν μέρος τῶν εἰσοδημάτων, τὸ ὁποῖον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἱερὸν, καὶ νὰ μὴ χρησιμεύσῃ εἰς ἄλλο, παρὰ εἰς τὴν τελειοποίησιν τοῦ ἑνὸς, καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἄλλου φρουρίου.

Ἐπιθυμεῖ ὁ Γεν. Διευθυντὴς νὰ πληροφορηθῇ τὴν γνώμην τῆς Συνελεύσεως, διὰ τὰ ὅσα ἀνωτέρω ἀναφέρονται.

Τὴν 22 Δεκεβρίου 1824 ἐν Ἀνατολικῷ.

Α. Μαυροκορδάτος

Κύριε Σταμάτιε Λεβίδη.

Ἡ κοινότης τοῦ Μεσολογγίου γνωρίσασα τὸν ἔντιμον χαρακτῆρά σου ἀφ' ἧς ὥρας ἀνεφανίσθης ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ τοὺς πρὸ τριῶν ἤδη ἐτῶν ὑπὲρ τοῦ Κοινοῦ ἀγῶνας καὶ πιστὰς ἐκδουλεύσεις σου, σὲ ἀνακηρύττει σήμερον Πολίτην τοῦ Μεσολογγίου, καὶ εἰς σημεῖον εὐγνωμοσύνης σοὶ προσφέρει τὴν πολιτογράφησίν της.

Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἐπιστατῶν τῆς πόλεως καὶ λοιπῶν πολιτῶν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπόσπασμα μερικῆς ἐπιστολῆς.

Καλκούτα, τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1824.

Ἡ Φιλελληνικὴ Ἑταιρεία τῆς Καλκούτας *) ἔλαβε μὲ τὸ πλοῖον ὀνομαζόμενον, ἡ Ἐλισσάβετ, τὰς πλέον εὐαρέστους εἰδήσεις περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος. Γράμματα διάφορα μᾶς ἀναγγέλλουν τὸν θρίαμβον τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως ἐναντίον τῶν ἰδιοτελῶν κινημάτων τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη καὶ τῶν ἄλλων ὁμοφρόνων του. Ἄλλα γράμματα σημειωμένα ἀπὸ τὸν Αὔγουστον μᾶς βεβαιώνουν τὰς θαυμαστὰς νίκας τῶν Ἑλλήνων ἐναντίον τῶν Ὀθωμανικῶν δυνάμεων ἡνωμένων εἰς Ψαρρὰ, Σάμον καὶ Ἀλικαρνασσόν. Ἡ ἐντύπωσις τὴν ὁποίαν ἔκαμαν αἱ χαροποιαὶ αὗται εἰδήσεις εἰς ὅλα τὰ μέλη τῆς εἰρημένης Φιλελληνικῆς Ἑταιρείας ἦτον ὑπερβολικὴ, καὶ τὸ πρῶτον ποτήριον τὸ ὁποῖον ἔπιον τὰ εἰρημένα μέλη της εὑρεθέντα εἰς συμπόσιον κατὰ διαταγὴν τοῦ Προέδρου αὐτῶν κυρίου Ἀρρίγου ἦτον συνοδευμένον μὲ τὴν ἐξῆς εὐχήν: Χαίρετε ἀνδρεῖοι Ἕλληνες οἱ ὁποῖοι εὑρίσκετε τὴν σωτηρίαν σας εἰς τὴν ὁμόνοιαν.,, Πολλοὶ τῶν ἐντοπίων, μέλη τῆς Ἑταιρείας, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐγνώριζαν ἀρκετὰ τὴν Ἱστορίαν τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων, ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὰ ἔνδοξα ἔργα τῶν τωρινῶν Ἑλλήνων ἐπαρακάλεσαν πολλοὺς Ἄγγλους νὰ τοὺς διδάξουν τὴν Ἱστορίαν αὐτοῦ τοῦ ἐξαισίου Ἔθνους. Τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς ἕνα Ἀμερικανὸν ὀνόματι Μύλλερον νὰ μεταφράσῃ εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ἐντοπίων τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ Γολδσμὶθ. Εὐθὺς ἔγιναν συνδρομαὶ ἀρκεταὶ εἰς δημοσίευσιν αὐτοῦ τοῦ βιβλίου· μεταξὺ δὲ τῶν συνδρομητῶν βλέπει τις μὲ εὐχαρίστησιν τὸ ὄνομα τοῦ μικροῦ υἱοῦ τοῦ ἐνδόξου καὶ δυστυχοῦς Τίππο Σαΐδ.

Τὴν 12 τοῦ αὐτοῦ.

Δὲν στοχαζόμεθα νὰ ἔκαμεν ποτὲ καμμία Ἱστορία καὶ καμμία περίστασις τόσον κρότον, μάλιστα εἰς τὰς Ζώνας τὰς πλέον ἀπομακρυσμένας, ὅσον ἡ ἔνδοξος ἐπανάστασις τῶν Ἑλλήνων. Ποῖος ἤθελε τὸ πιστεύσει; μολονοτοῦτο εἶναι πρᾶγμα ἀναντίῤῥητον, ὅτι καὶ πολλοὶ τῶν ἐμπόρων Κινέζων, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται εἰς τὴν Καλκούταν, καὶ οἱ ὁποῖοι πρὶν τούτου τοῦ μεγάλου συμβάντος ποτὲ δὲν εἶχον ἀκούσει νὰ γενῇ λόγος περὶ τῶν Ἑλλήνων, συνεισέφεραν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον εἰς αὔξησιν τῆς χρηματικῆς ποσότητος, ἡ ὁποία πρέπει ἐντεῦθεν νὰ σταλῇ εἰς τὴν Φιλελληνικὴν Ἑταιρείαν τοῦ Λονδίνου διὰ ν' ἀπεραθῇ ἐκεῖθεν εἰς βοήθειαν τῶν δυστυχῶν, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται μὲ ἀπελπισίαν ἐναντίον τοῦ πολιτικοῦ αὐτῶν θανάτου.

---

*) Μεγαλόπολις τῶν πέραν τοῦ Ποταμοῦ Γάγγη Ἰνδιῶν, καὶ καθέδρα τῆς Διοικήσεως ταύτης τῆς Χερσονήσου, ὅπου διατρίβει καὶ μία ἐμπορικὴ Ἀγγλων Ἑταιρεία.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὴν 18 τοῦ αὐτοῦ.

Κατάλογος τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρείας καὶ τῆς ποσότητος τὴν ὁποίαν καθὲν τῶν μελῶν τῆς ἐν Καλκούτᾳ Ἑταιρείας συνεισέφερε, θέλει τυπωθῆ καὶ σταλῆ εἰς Ἀγγλίαν.

Ὁ Σεβάσμιος Κύριος Κοραῆς εἰς τὸ τέλος τῆς πρὸς τὸν Στρατηγὸν Ὀδυσσέα διδακτικωτάτης ἐπιστολῆς τε, καταχαρισθείσης εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, προσθετει τὰς ἑξῆς σωτηριώδεις νεθεσίας τοῦ Σοφοῦ Σωκράτους τὰς ὁποίας ἄφησεν εἰς τὰς ἐσχάτας στιγμὰς τῆς ζωῆς του εὑρισκόμενος εἰς φυλακὴν, καὶ τὰς ὁποίας ἀναγκαῖον ἐκρίναμεν νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ ἡμεῖς, διὰ νὰ χρησιμεύσωσι, κατὰ τὴν παραγγελίαν τοῦ ἰδίου Σεβασμίου Πατριώτου μας κυρίου Κοραῆ, καὶ εἰς Στρατηγοὺς, καὶ εἰς Στρατιώτας, καὶ πάσης ἄλλης τάξεως πολίτας, καὶ νὰ τοὺς μεταχειρίζωνται ὡς ὁμονοίας Σάλπιγκα ὄχι μόνον πολεμοῦντες τοὺρκους, ἀλλὰ καὶ ὁσάκης ἔρχονται εἰς ἀνάγκην νὰ πολεμῶσι τὰ τυραννικώτερα παρὰ τοὺς Τούρκους ἀνθρώπινα πάθη.

„ Μητρός τε καὶ πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων προ-
„ γόνων ἁπάντων τιμιώτερόν ἐστι ΠΑΤΡΙΣ
„ καὶ σεμνότερον καὶ ἁγιώτερον καὶ ἐν μείζονι
„ μοίρᾳ καὶ παρὰ Θεοῖς τε καὶ ἀνθρώποις τοῖς
„ νοῦν ἔχουσι, καὶ σέβεσθαι δεῖ, καὶ μᾶλλον
„ ὑπείκειν καὶ θωπεύειν Πατρίδα χαλεπαί-
„ νουσαν ἢ πατέρα· καὶ ἢ πείθειν, ἢ ποιεῖν,
„ ἃ ἂν κελεύει· καὶ πάσχειν, ἐάν τι προσ-
„ τάττῃ παθεῖν, ἡσυχίαν ἄγοντα, ἐάν τε τύ-
„ πτεσθαι, ἐάν τε δῆσθαι, ἐάν τε εἰς πόλε-
„ μον ἄγῃ τρωθησόμενον, ἢ ἀποθανούμενον,
„ ποιητέα ταῦτα, καὶ τὸ δίκαιον οὕτως ἔχει,
„ καὶ οὐχ ὑπεικτέον, οὐδ' ἀναχωρητέον, οὐδὲ
„ λειπτέον τὴν τάξιν, ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμῳ καὶ
„ δικαστηρίῳ καὶ πανταχοῦ ποιητέον ἃ ἂν κε-
„ λεύοι ἡ ΠΟΛΙΣ τε καὶ ἡ ΠΑΤΡΙΣ, καὶ
„ ἢ πείθειν αὐτὴν ἢ τὸ δίκαιον πέφυκε· βιά-
„ ζεσθαι δὲ οὐχ ὅσιον οὔτε μητέρα, οὔτε πα-
„ τέρα· πολὺ δὲ τούτων ἔτι ἧττον τὴν ΠΑ-
„ ΤΡΙΔΑ.

ΠΛΑΤ. Κρίτ. I.

Μετάφρασις, (ἐκ τῆς Ἐφημερίδος Ἀθηνῶν.)

„ Θέλει νὰ εἰπῇ, ὅτι καὶ ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ ἀπὸ τὴν μητέρα καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς προγόνους ἡ ΠΑΤΡΙΔΑ εἶναι πρᾶγμα τιμιώτερον καὶ ἁγιώτερον καὶ σεμνότερον καὶ πλέον ἠγαπημένον κοντὰ εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τοὺς γνωστικοὺς ἀνθρώπους, καὶ περισσότερον χρεωστεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ εἰρηνεύῃ τὴν Πατρίδα τε ὅταν εἶναι κακιωμένη ἐναντίον τε, παρὰ αὐτούς· καὶ ὅτι πρέπει νὰ ὑποφέρῃ κανεὶς ὁ,τι τὸν προστάξῃ αὐτὴ νὰ ὑποφέρῃ, καὶ μακάρι ἂς προστάξῃ νὰ δαρθῇ καὶ νὰ ἀλυσσοδεθῇ, καὶ μακάρι ἂς τὸν στείλῃ εἰς τὸν πόλεμον διὰ νὰ λαβωθῇ ἢ καὶ νὰ ἀποθάνῃ. Ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ κάμῃ ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἔτζι εἶναι τὸ δίκαιον· καὶ μήτε πρέπει κανεὶς νὰ κάμνῃ τίποτον εἰς τὸν ἐχθρὸν, μήτε πρέπει νὰ φεύγῃ ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, μήτε πρέπει νὰ ἀφίνῃ τὸ πόστον του, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν πόλεμον καὶ εἰς τὰ κριτήρια καὶ παντοῦ πρέπει νὰ κάμνωμεν ὅ,τι μᾶς προστάξῃ ἡ ΠΟΛΙΣ· καὶ ἡ ΠΑΤΡΙΣ· καὶ ἢ νὰ πασχίζωμεν νὰ τῆς ἀποδείχνωμεν τὸ δίκαιον· νὰ βιάζῃ ὅμως κανεὶς μήτε τὸν πατέρα του μήτε τὴν μητέρα του ὅταν εἶναι δίκαιον Θεοῦ, πολὺ ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν ΠΑΤΡΙΔΑ.“

Αὐτοὶ εἶναι οἱ λόγοι τοῦ ΓεροΣωκράτη, ἀδελφὲ Ὀδυσσεῦ, τοὺς ὁποίους ἔκρινα εὔλογον νὰ τοὺς μεταφράσω, ὅπως ἠμπόρεσα, διὰ νὰ ἰδῇ ὁ Κόσμος πῶς πρέπει νὰ φερνώμεθα μὲ τὴν ΠΑΤΡΙΔΑ μας, θέλει νὰ εἰπῇ μὲ τοὺς ΝΟΜΟΥΣ, θέλει νὰ εἰπῇ μὲ ἐκείνους, ὁποῦ ἐθιωρίσαμεν οἱ Λαοὶ τῆς Ἑλλάδος, φύλακας τῶν Νόμων.

(Ε. Α.)

Τιμὴ ἐτησία Γάλ. Ἰσπαν. ἓξ πρωπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ι. Ι Μάγερ. Τυπογράφ. Δ Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 6

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι. Φραγκλ.

Δεύτερον ἔτος.

Μεσολόγγιον. 21 Ἰανναρίου 1825. Τετράδη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον τὴν 20 Ἰαννουαρίου.

Τὰ Ἑλληνικὰ Πλοῖα ἀραγμένα εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου ἐσηκώθησαν σήμερον πρωὶ εἰς τὰ πανία διὰ νὰ πλησιάσουν εἰς Πάτρας.

Ἡ Αὐστριακὴ φρεγάτα ἡ Ἥβη καὶ ἡ Γολέτα ἡ Ἀριάδνη ἀφοῦ ἐστάθησαν ἐκτὸς τοῦ Μεσολογγίου εἴκοσι περίπου ἡμέρας, ἀνεχώρησαν, ἡ μὲν διὰ Ζάκυνθον, ἡ δὲ Γολέτα διὰ Κορφούς.

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἀπὸ Ἀλβανίαν βεβαιόνουσιν ἔτι μᾶλλον ὅσας προλαβόντως ἐδημοσιεύσαμεν. Ὁ Χασὰν-Πασᾶς εὑρίσκεται εἰς Ἄρταν μὲ ὀλίγους στρατιώτας κατὰ τὸ παρόν. Ὁ Πασᾶς τῶν Μπιτολίων κάμνει μεγάλας ἑτοιμασίας· τὸν Ὀμὲρ-Βρυόνην ἀρχίζει νὰ τὸν καταλιμπάνουσιν ὅλοι οἱ ἰδικοί τε, καὶ φαίνεται ὅτι ἡ λάμψις τοῦ χρυσοῦ καὶ αἱ πολλαὶ ἄλλαι ὑποσχέσεις ἀπὸ μέρους τῆς Πόρτας ἐθάμβωσαν τὰ ὄμματα τῶν Ἀλβανῶν, καὶ τοὺς ἔκαμαν νὰ λησμονήσωσι τὰ ἀληθινά των συμφέροντα. Ἡ Πόρτα διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σκοπόν της ὑπόσχεται ἤδη εἰς τοὺς Ἀλβανοὺς δόσιν χρημάτων ἄδραν, ἐπειδὴ ἄλλως ἦτον ἀδύνατον νὰ τοὺς κινήσῃ, ἔχοντας προσφάτως ἀκόμη εἰς τὴν μνήμην των, τὰς ὁποίας εἰς τοὺς περασμένους χρόνους ἔπαθον ξημίας πολεμοῦντες ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων. Οἱ Ἀλβανοὶ ἀπὸ τὸ ἀκόρεστον τῆς φιλοχρηματίας πάθος κυριευμένοι, ὑπερήφανοι διὰ μερικὰ προνόμια, τὰ ὁποῖα οἱ κατὰ καιροὺς Σελτάνοι παρεχώρησαν εἰς αὐτοὺς, καὶ τὰ ὁποῖα τοὺς τὰ ἀφήνησε λιγστρικῶς ὁ Ἀλῆ-Πασᾶς, δὲν θέλει λείψει ἀπὸ τοῦ νὰ ὑπενδώσουν εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς Πόρτας, ὁ ἐστὶ εἰ χαριστοῦντες τὰς ἐπιθυμίας της νὰ ἀπολαύσουν τοὺς καρποὺς τῶν ἔργων των καὶ νὰ ἐπαναλάβουν τὰ παλαιὰ προνόμιά των. Ἀλλ' ἡμεῖς στοχαζόμεθα ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ θέλουν ἀπατήσει τὴν Πόρταν, καὶ πολεμοῦντες ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων θέλουν στερεώσει τὴν δύναμίν των πλέον παράπωτε, καὶ ἴσως ἕνας δεύτερος Ἀλῆ Πασᾶς θεωρῶν καλήτερα παρὰ τοῦτον τῶν Ἰωαννίνων τὰ συμφέροντα τῆς Ἀλβανίας, δὲν θέλει λείψει, μαχόμενος κατὰ τῶν Ἑλλήνων, νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν Ἀλβανίαν, τὴν ὑποθετικὴν ταύτην ἀνεξαρτησίαν, τὴν ὁποίαν αὕτη εἶχε πρὶν ἐξουσιασθῇ ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Τεπελενίου.

Ἀπὸ Λάρισσαν δὲν ἔχομεν εἰδήσεις βεβαίας· ἠξεύρομεν μόνον ὅτι ὁ πρώην Ῥούμελη Βαλεσὴς Δερβὶς-Πασᾶς εὑρίσκεται εἰς ταύτην τὴν πόλιν, καὶ ὅτι τὸ πλειότερον μέρος τῶν στρατιωτῶν τε ἐπέρασαν εἰς τὰ ἴδια. Εἰς Τρίκκαλα εὑρίσκονται τὰ στρατεύματα τοῦ Σούλτσα-Κόρτσα πράττοντα ἀταξίας πολλὰς, καὶ ἐνεργοῦντα τὰς πλέον τρομερὰς καταδυναστείας ἐναντίον τῶν ἐκεῖ εὑρισκομένων ὀλίγων Χριστιανῶν. Ἐν γένει οἱ Ἕλληνες ὅσοι εὑρίσκονται ἀκόμη τὴν σήμερον ἐπὶ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, οἷον εἰς Θεσσαλίαν καὶ Μακεδονίαν, δοκιμάζουν ἄπειρα καὶ ἀνεκδιήγητα κακὰ, καὶ μόνον ἡ παντελὴς ἔλλειψις τῶν μέσων τῆς φυσικῆς ὑπερασπίσεώς των τοὺς ἐμ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πόδισεν ἀπὸ τὸ νὰ ἐπιχειρίσωσι τὴν ἀπόσεισιν τοῦ Τυραννικοῦ ζυγοῦ, ὅστις ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν κατήντησε νὰ γενῇ πλέον παράποτε ἀφορητος.

Μὲ λύπην μας μεγάλην μανθάνομεν ἀπὸ ἀνθρώπους ἐλθόντας σήμερον ἐκ Καλάμας, ὅτι ὁ Σεισμὸς ὁστις πρότινων ἡμερῶν ἠκολούθησε, καὶ τὸν ὁποῖον καὶ ἡμεῖς ἠσθάνθημεν ἐδῶ, ἔφερεν ἐπακόλουθα τρομερὰ εἰς τὸ νησίον τῆς ἁγίας Μαύρας. Καθὼς μᾶς βεβαιόνουν οὗτοι, ἱκανὸν μέρος τῶν οἰκῶν τῆς πόλεως ἐκρημνίσθη, καὶ καινὲν σχεδὸν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον δὲν ἔμεινεν ἀρράγιστον. Ἡ ζημία τὴν ὁποίαν ὑπέφερον οἱ κάτοικοι, ἂν πρέπῃ νὰ πιστεύωμεν εἰς τὰ λεγόμενα τῶν εἰρημένων εἶναι ὑπερβολικὴ· ἀλλ' ἡ μεγαλητέρα καὶ πλέον σημαντικὴ εἶναι ἡ δυστυχία τῆς φονεύσεως καὶ πληγώσεως ἀρκετοῦ μέρους ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι εὑρεθέντες ἐντὸς τῶν κρημνισμένων οἰκοδομημάτων δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ἐκφύγωσι τὸν κίνδυνον. Ὁ ἀριθμὸς τῶν φονευθέντων ἀναβαίνει μέχρι τῶν τριάντα ἑπτὰ, τῶν δὲ πληγωμένων περίπου ἑκατὸν, καὶ ἐξ αὐτῶν πολλοὶ εἶναι εἰς κίνδυνον θανάτου. Ὁ Διοικητὴς τῆς Νήσου κύριος Τέμπλης βλέπων τοὺς ἀνθρώπους εἰς τοιαύτην ἀθλιαν κατάστασιν καὶ χωρὶς κατοικιῶν, ἠναγκάσθη νὰ κάμῃ σκηνὰς προσωρινὰς. Τὸ συμβὰν τοῦτο μᾶς φαίνεται ὑπερβολικὸν, καὶ εὐχόμεθα μὲ ἄλλας δευτέρας εἰδήσεις νὰ τὸ ἀκούσωμεν μετριώτερον, καὶ ὀλιγώτερον θλιβερόν.

Εἰδήσεις Καλάμας βεβαιόνουν ὅτι οἱ κύριοι Ζοΐμης καὶ Λόνδος εὑρίσκονται αὐτόθι καὶ προσμένουν, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, τὰς διαταγὰς τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως — Παράξενον πρᾶγμα! οἱ κύριοι οὗτοι προσμένουσι τὰς διαταγὰς μιᾶς Διοικήσεως, τὴν ὁποίαν ἕως πρὸ ὀλίγου ἐπολεμοῦσαν! τὰς διαταγὰς μιᾶς Διοικήσεως ἐναντίον τῆς ὁποίας αὐτοὶ εἶχαν ὑψώσει τὴν ἀνταρτικὴν σημαίαν! προσμένουν τὰς διαταγάς της, Ποῦ; εἰς γῆν ὅπου ἡ Διοίκησις αὕτη ἔχει ἰσχὺν, καὶ ἐπάνω τῆς ὁποίας οἱ κύριοι μας εἶχον ὁρκισθῇ νὰ ἀποθάνωσι μαχόμενοι ὑπὲρ αὐτῆς, ἢ εἰς γῆν ὅπου ἄλλη παρὰ τὴν Ἑλληνικὴν Διοίκησιν ἐξουσιάζει; ὡραῖον σόφισμα! μήπως οἱ κύριοι οὗτοι νομίζουν ὅτι ἠμποροῦν νὰ ἀπατήσουν ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον ὅλον μὲ καλὰς λέξεις; στοχάζονται τάχα ὅτι ἡμεῖς δὲν τοὺς γνωρίζομεν καλὰ καλὰ ὁποῖοι εἶναι; ἢ μήπως δὲν ἠξεύρομεν τί αὐτοὶ ἠθέλησαν καὶ τί ἔπραξαν; ναὶ, τὸ γνωρίζομεν πολλὰ καλὰ, καὶ ἂς τὸ ἠξεύρωμεν. — ἀλλ' ἐνταυτῷ ἂς μάθωσιν ὅτι ἐδίκασαν ἤδη αὐτοὶ ἑαυτοὺς μὲ τὸ τελευταῖον φέρσιμόν των καθὼς καὶ προλαβόντως εἴπομεν, καὶ ἐξωρίσθησαν ἑκούσιοι ἀπὸ τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος Ἡ Πατρὶς δὲν τοὺς γνωρίζει πλέον διὰ πατριώτας, ἐπειδὴ ὅσοι φυγαδεύονται εἰς ξένην γῆν καταδιωκόμενοι ἀπὸ τοὺς καθεστῶτας νόμους, οὗτοι δικάζονται μοναχοί των, ἀναγνωρίζουν τὸ κοπτερὸν ξίφος τῶν νόμων, καὶ δὲν τοὺς μένει ἄλλο ποτὲ παρὰ νὰ προστρέξουν εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν αὐτῶν τούτων τῶν νόμων.

Κατὰ σύμπτωσιν παράδοξον, ἡ αὐτὴ νῆσος ἡ ὁποία ἐγκολπώνεται τώρα τοὺς κυρίους Λόντον καὶ Ζαΐμην ἐδέχθη ἄλλοτε καὶ ἐκράτησε πολὺν καιρὸν τὸν Προδότην Βαρνακιώτην, καὶ ἤδη ἔχει ὄχι ὀλίγους ὁπαδοὺς αὐτοῦ, οἱ ὁποῖοι ἀπέρασαν κατ' αὐτὰς ἐκεῖ διὰ νὰ κρύψωσι τὴν ἀτιμίαν καὶ καταισχύνην των ἕνεκα ὅσων συμφώνως μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦτων καὶ μετὰ τῶν ἐχθρῶν ἐπροσπάθησαν καὶ ἤλπισαν ματαίως νὰ ἐπιφέρωσιν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος κακῶν.

Οἱ προδόται οὗτοι καὶ συνεργοὶ τοῦ ἀρχιπροδότου Βαρνακιώτου, καὶ τοῦ στενοῦ αὐτοῦ φίλου Ὁμὲρ Βρυόνη ἄφησαν πλέον καὶ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλον καθὼς εἶναι ἀκόλουθον νὰ πράξωσιν ὅσοι προδίδουν τὴν ἰδίαν των Πατρίδα, καὶ ἰδοὺ οἱ ἴδιοι προδόται μείναντες τώρα μὲ μόνην τὴν ἀτιμίαν, βασανίζονται θεωροῦντες ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἄσυλόν των τὰ ἀκροθαλάσσια τῆς πατρίδος των, τὴν ὁποίαν ἐπρόδωσαν εἰς αὐτοὺς τοὺς θανασίμους ἐχθρούς της· τὴν γῆν ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθησαν καὶ ἀνετράφησαν, καὶ τὴν ὁποίαν ἔχασαν πλέον διὰ πάντα! — χαμηλώσατε τὰ ὄμματά σας Προδόται! στρέψατε

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὰ βλέμματά σας μακρὰν ἀπὸ ταύτην τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ἐπροδίσατε! Τρέμετε ἄθλιοι καὶ ἔμπρὸς εἰς αὐτὴν τὴν σκιάν σας! Τὸ ὄνομα ΠΡΟΔΟΤΑΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ „ Θέλει σᾶς συνοδεύει πανταχοῦ μέχρι τῆς ἐσχάτης στιγμῆς τῆς ζωῆς σας!!!

Ἡ Σεβαστὴ Διοίκησίς μας ἐνέκρινε νὰ ἐπιστρέψῃ τὰ καράβιά των εἰς πέντε Εὐρωπαίους πλοιάρχους, δύο Ἄγγλους, δύο Αὐστριακοὺς, καὶ ἕνα Ἱσπανὸν, οἵτινες ἐκρατήθησαν ἀπὸ τὴν Ὑδραϊκὴν Μοίραν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου μετὰ τὴν περὶ Κρήτην ναυμαχίαν τῆς 1 τοῦ Νοεμβρίου, ναυλωμένοι ὄντες εἰς χρῆσιν τῆς καθ' ἡμῶν Αἰγυπτιακῆς ἐκστρατείας, ἐπιφέροντες ἵππους ἱππικόμους καὶ στρατιώτας ἀνήκοντας εἰς τὴν αὐτὴν ἐκστρατείαν, καὶ συμπαλέοντες μετ' αὐτῆς, ἐκ τῶν ὁποίων μάλιστα ὁ Ἱσπανὸς ἐκυριεύθη μὲ πόλεμον. Ἔκαμεν δὲ τοῦτο ἡ Σ. Διοίκησις μ' ὅλον ὅτι ἡ παρ' αὐτῆς ἐπίτηδες διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ, ἐπέχυσα τόπον Θαλασσινοῦ Κριτηρίου, ἐκήρυξε τὰ πλοῖα ταῦτα δημευτέα ὡς νόμιμον λείαν, καθ' ὅλης τοὺς Θαλασσίους Νόμους καὶ κατὰ τὸ πάγκοινον καὶ ἀναντήρρητον δίκαιον τῶν ἐθνῶν. Οὗτοι ναυλωθέντες πρὸς χάριν τοῦ ἐχθροῦ μας, ἂν καὶ ἠθέλησαν νὰ μᾶς βλάψωσιν, δὲν ἐδυνήθησαν· ἔκαμαν μόνον μεγαλήτερον τὸν κίνδυνόν μας, καὶ προφανέστερα τὰ σημεῖα τῆς Θείας ὑπερασπίσεως, ἥτις δι' ὀλίγων μόνον σιταγωγῶν πλοίων διέσωσε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰς ἡνωμένας Ὀθωμανικὰς δυνάμεις ὅλας, βοηθουμένας ἀπὸ 100 Εὐρωπαϊκὰ πλοῖα. Ἡμάρτησαν ὅμως σημαντικωτέρως κατὰ τῶν Διοικήσεών των, καταχρώμενοι τὰς ἐμπιστευθείσας εἰς αὐτοὺς σημαίας, παραβαίνοντες τοὺς νόμους των, καὶ διακινδυνεύοντες τὴν οὐδετερότητά των. Ὅθεν δικαίως ἡ Διοίκησίς μας τοὺς παραδίδει εἰς τὰς σεβαστὰς Διοικήσεις των, διὰ νὰ λάβωσιν ἀπ' αὐτὰς τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὸ τολμηρόν των ἔγκλημα παιδείαν. Ἡμεῖς δὲ διὰ τοῦτο δημοσιεύομεν τὰ ὀνόματά των.

Σελβατὸρ Καφιέρου Ἀγγομαλτέζος τοῦ Βριγαντίνου Ὡς Φορτουνάτος Βαρβάρα ὡς ἄνω ὡς ἄνω Ὀδυσσεύς. Βικέντιος Πρεμοῦδα Αὐστριακὸς τῆς Νήσ. Κυθέρης. Ἀντώνιος Σμπούτεγα ὡς ἄνω τοῦ Βριγαντίνου Σωτήρ. Φραγγίσκος Ντελατόρρε Ἱσπανὸς τῆς Νήσ. Δεκάνης.

(Ο Φ. τοῦ Ν.)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀποσπασμα ἐκ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Φλωρεντίας.

Λονδῖνον, 23 Δεκεβρίου 1824 Ε. Ν.

Διάφοραι ἐκ τῶν ἡμετέρων Ἐφημερίδων βεβαιόνουν, ὅτι πολλαὶ καὶ ἐπανειλημμέναι Συνελεύσεις τῶν Μυνίστρων καὶ Μελῶν τοῦ Περικοῦ Συμβουλίου, αἱ ὁποῖαι ἔγιναν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, εἶχον ἀντικείμενον τῶν συνδιαλέξεών των, τὸν παρόντα μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων πόλεμον. Μετὰ πολλὰς διαφιλονεικήσεις ὑστὲρ, καὶ κατὰ, λέγεται ὅτι ἐθριάμβευσε καὶ ὑπερίσχυσε Γελοσωτάντων εἰς τὴν Τελευταίαν Συνέλευσιν ἡ γνώμη τοῦ νὰ ἀναγνωρισθῇ ἡ ἀνεξαρτησία τῶν Ἑλλήνων· καὶ ὅτι ἐπομένως ὁ Κύριος Στραδφὸρδ Κάννιγ, ὅστις συμπαρευρίσκετο, διωρίσθη νὰ φέρῃ αὐτοπροσώπως τὴν ὁλοϋστερινὴν ἀπόφασιν τῆς ἡμετέρας Διοικήσεως (τῆς Ἀγγλικῆς δηλ.) εἰς δύο τῆς πρώτης Τάξεως Αὐλὰς. Παρὰ τοῦτο Τίποτε ἄλλο Αὐθεντικὸν δὲν ἐδημοσιεύθη εἰς ὅ, τι ἀποβλέπει τὴν ἀνωτέρω ὑπόθεσιν.

Υ. Γ. Μανθάνομεν ὅτι ὁ Κ. Στραδφὸρδ Κάννιγ ἀνεχώρησε χθὲς ἑσπέρας διὰ τὰς ὁποίας προδιωρίσθη Αὐλάς.

ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΣ.

Πρὸ πολλοῦ ἐκηρύξαμεν (ὅρα φύλ. 78. τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν.) εἰς τὸ Κοινὸν τὴν παρὰ τοῦ Κυρίου Α. Πολυζωΐδου μετάφρασιν τῶν πολιτικῶν Συνταγμάτων τῆς Βρεταννίας καὶ Ἀρκτῴας Ἀμερικῆς μετὰ τῆς Διατυπώσεως τοῦ Συνεδρίου τῆς δευτέρας. Ταῦτα Τυπωμένα εἰς ἓν Σῶμα καὶ δημοσιευμένα ἤδη εὑρίσκονται εἰς μὲν τὸ Ναύπλιον παρὰ τῷ Βουλευτῇ Κυρίῳ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κε Λιβερίῳ, εἰ δὲ τὴν Κέρκυραν παρὰ τῷ Κυρίῳ Κ. Γερουσιάθη, καὶ εἰς Ζάκυνθον παρὰ τῷ Κυρίῳ Γ. Λαδοπούλῳ, καὶ πωλοῦνται πρὸς γρ. 8. Τὸ καθὲν Σῶμα, Τὸ ὁποῖον ἐκτὸς τῶν εἰρημένων Συνταγμάτων περιέχει προσέτι καὶ Τὸ Προσωρινὸν Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος μαζὺ μὲ τὸν Ὀργανισμὸν τῶν Ἐπαρχιῶν αὐτῆς.

Περιττὸν κρίνομεν νὰ συστήσωμεν καὶ αὖθις εἰς τοὺς Ὁμογενεῖς μας Τὸ βιβλίον τοῦτο, διότι ὑπῆρχεν εἶναι συστητὸν, καὶ αὐτὰ τὰ περιεχόμενά τα μαρτυροῦν μὲ χαρακτῆρας τρανωτάτους τὴν ἀξιολογότητά τα.

Εἰς τὴν ἰδίαν τῶν ἀνωτέρω μεταφράσεων Προκήρυξιν εἴχομεν ἀναφέρει συγχρόνως ὅτι ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Κ. Α. Πολυζωΐδα καὶ μία Σύντομος Πραγματεία περὶ τῶν Εἰρηνοποιῶν καὶ Ὁρκωτῶν Κριτῶν τῆς Ἀγγλίας. Ἡ Ἔκδοσις τοῦ πολυτίμου τούτου συγγραμματίου ἂν παρὰ τὴν ὑπόσχεσιν ἀνεβλήθη ἕως τώρα, ἔχει αἰτίαν εὔλογον· διότι ὁ Συγγραφεὺς μηδὲν ἄλλο ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν παρὰ τὴν ὠφέλειαν τοῦ ἀρτισυστάτου ἔθνους τα, διὰ τῆς μεταδόσεως πραγμάτων τὰ ὁποῖα τείνουν κατευθεῖαν εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ βελτίωσιν, ἠθέλησε νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν εἰρημένην Πραγματείαν καὶ Γενικὴν τινὰ Θεωρίαν, ἐν εἴδει Προλόγου, περὶ τῶν διαφόρων συστημάτων τῶν Διοικήσεων, καὶ ἐξαιρέτως περὶ τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ (Gouvernement Représentatif). Ἡ Θεωρία αὕτη ἀποτελεῖ σχεδὸν τὰ δύο τρίτα τοῦ ὅλου Συγγραμματίου, καὶ περιέχει τὰ πρῶτα Στοιχεῖα, οὕτως εἰπεῖν, τῶν νεωτέρων περὶ τὸν τρόπον τοῦ Διοικεῖσθαι ἀνακαλύψεων, ἀπὸ πηγὰς τὰς πλέον ἀξιοπίστους ἐρανισμένα. Τίποτε ἄλλο, παρὰ τὸ Συγγραμμάτιον τοῦτο, δὲν ἠμπόρει νὰ εἶναι οὐδὲ ἁρμοδιώτερον, οὐδὲ ὠφελιμώτερον, εἰς τὴν παροῦσαν τῶν Ἑλλήνων κατάστασιν· ἀφ' οὗ περιγράφει τὰ παλαιὰ εἴδη τῶν Διοικήσεων, καὶ δείχνει μὲ μίαν ἀφέλειαν καὶ συντομίαν ἐν ταυτῷ τὴν ἀτέλειαν, τὰ ἰδιαίτερα αὐτῶν σφάλματα, καὶ τὸ ἀσυμβίβαστον ἑκάστου μὲ τὰς ὑγιεῖς περὶ ἀνθρωπίνης φύσεως ἀρχὰς, ἔπειτα μεταβαίνει εἰς τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ Πολιτεύματος τὴν ἔκθεσιν, καὶ ἐδῶ (ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωσθῇ εἰς καθένα γνωστὰ ἡ φύσις, καὶ τὰ προτερήματα τοῦ μόνα ἀξία τούτου εἰς κυβέρνησιν τῶν λογικῶν ὄντων συστήματος) ἐκτείνεται περισσότερον, ἑρμηνεύων τὴν σύνθεσιν, καὶ συνάρτησιν τῶν μερῶν, ἐκ τῶν ὁποίων συγκροτεῖται (οἷον τοῦ Νομοθετικοῦ, τοῦ Νομοτελεστικοῦ καὶ τοῦ Διατηρητικοῦ), καὶ τὰς ἀρχὰς εἰς τὰς ὁποίας στηρίζεται. Αὐτόθι συγχρόνως γίνεται λόγος καὶ περὶ τῆς μορφώσεως τῆς Δικαστικῆς ἐξουσίας κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ συστήματος, καὶ περιττὸν περὶ τῶν Εἰρηνοποιῶν καὶ Ὁρκωτῶν Κριτῶν, περὶ τῶν ὁποίων καὶ ἰδιαιτέρα ὑποσυνάπτεται πραγματεία. — ποῖαι λοιπὸν ἄλλαι παρὰ ταύτας πολιτικαὶ θεωρίαι ἠμπόρουν νὰ διαφέρουν (ἐνδιαφέρουν) περισσότερον τοὺς Ἕλληνας, ἐνασχολουμένης ἤδη μὲ τὴν πολιτικήν των ἀνάπλασιν· ποῖον ἄλλο ἀντικείμενον σπουδῆς ἤθελεν εἶσθαι ἁρμοδιώτερον εἰς αὐτοὺς παρὰ τοῦτο, τὸ ὁποῖον τοὺς εἰσάγει εἰς τὴν γνῶσιν τῶν μέσων, δι' ὧν ἡ μὲ τόσην χύσιν αἱμάτων ἐξαγορασθεῖσα πολύτιμος ἐλευθερία των ἠμπορεῖ νὰ διατηρηθῇ;

Ἡμεῖς δὲν θέλομεν νὰ κάμωμεν τὸν παινηγυρικὸν ἑνὸς τοιούτου βιβλίου, οὐδὲ ἐκεῖνο, ὅτις ἀνέλαβε τὸν κόπον τῆς ἐκθέσεώς του· ἀφίνομεν τὰ πράγματα αὐτὰ νὰ ὁμιλήσουν, καὶ ἀρκούμεθα νὰ ἀνακηρύξωμεν μόνον κατὰ τὸ παρὸν τὴν ἀπὸ τὰ Πιεστήρια μας ἔκδοσιν, καὶ τὴν μετ' ὀλίγον ἀποστολὴν αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἀναφερθέντας Κυρίους Λιβέριον, Γεροστάθην, καὶ Λαδόπουλον *), ἀπὸ τοὺς ὁποίους καθεῖς ἠμπορεῖ νὰ τὸ λάβῃ πληρώνων γρόσια πέντε εὐθύς.

Δ. Μεσθενεύς.

*) Ὡς Συντάκτης τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν χρεωστῶ νὰ διακηρύττω εἰς τὸ κοινὸν τὰ ὀνόματα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἄξιοι νὰ λαμβάνουσι τόπον εἰς αὐτὰ τὰ Χρονικά· τοιοῦτοι εἶναι μεταξὺ τῶν ἔξω ὁμογενῶν οἱ Κύριοι Γεροστάθης καὶ Λαδόπουλος. Ἡ προθυμία ἀμφοτέρων, καὶ ἡ παντελὴς ἀφοσίωσίς των εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος, εἶναι τῳόντι ἀνώτερα παντὸς ἐπαίνου· ἡ Πατρὶς τοὺς γνωρίζει καλῶς, καὶ θέλει ἔλθει βέβαια καιρὸς ν' ἀνταμείψῃ αὐτοὺς, καθὼς καὶ ὅλους τοὺς ὁμόφρονας καὶ ὁμοπράκτοράς των. Ὁ Συντάκτης.

Τιμὴ ἐτησία Τάλ. Ἰσπαν. ἓξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ι. Ι Μάγερ. Τυπογράφ. Δ Μεσθενεύς.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 7

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 24 Ἰαννουαρίου 1825. Σάββατον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πρὸς τὸν φιλογενέστατον Ἐκδότην τῶν Χρονικῶν.

Κύριε.

Ὡμολόγησας πολλάκις εἰς τὴν Ἐφημερίδα σου, ὅτι εἶσαι φίλος τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἐλευθερίας, εἶπες ὅτι ὁ Τύπος σου εἶναι ἐλεύθερος, ἐπιστηριζόμενος λοιπὸν εἰς αὐτάς σου τὰς ἀρχὰς, σοὶ στέλλω τὴν ἀπολογίαν μου αὐτὴν, τὴν ὁποίαν παρακαλῶ νὰ καταχωρίσῃς εἰς τὴν Ἐφημερίδα σου. καὶ μένω 1825 Ἰαννουαρίου 14.

ὁ Φίλος σας
Ἀνδρέας Ζαΐμης.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ Ἐφημερίς μας εἶναι ἐλευθέρα, καὶ ὅτι ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν μήτε θέλομεν ποτὲ γνωρίσει κανένα περιορισμὸν τῆς ἐλευθερίας τοῦ Τύπου· ἀλλὰ κάθε πρᾶγμα ἔχει τὰ ὁριά του, καὶ ἀπολογίαι παρόμοιαι μὲ ταύτην τοῦ κυρίου Ζαΐμη ἀντὶ νὰ δικαιώσουν μάλιστα εἰς τὸ παραμικρὸν τὸν αὐθεντόν των, δὲν εἶναι παρὰ ἐγκύκλια τὰ ὁποῖα τείνουν εἰς τὸ νὰ ἐξαπατήσουν τοὺς ἁπλουστέρους, καὶ ν' ἀναρρίπτισουν τὴν φλόγα τῶν παθῶν. Γνωρίζομεν πολλὰ καλὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Τύπου, τὰ δίκαιά της· ἀλλ' ἐνταυτῷ γνωρίζομεν καὶ εἰς ποίας περιστάσεις αὐτὴ πρέπει νὰ εἶναι περιωρισμένη ἀπὸ τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ ἀπὸ τοὺς δικαίους Νόμους. Ὅθεν λέγομεν πρὸς τὸν κύριον Ζαΐμην, ὅτι ἡ τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὀνομάζει ἀπολογίαν του, ὡς ἀνατρεπτικὴ τῶν καθεστώτων πραγμάτων δὲν εἰμπορεῖ νὰ εὕρῃ τόπον εἰς τὴν Ἐφημερίδα μας, καὶ τὸν παρακαλοῦμεν πολὺ νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ τὸ νὰ στείρῃ τοῦ λοιποῦ, ἐκ τοῦ ξένου ἀσύλου, ὅπου ἤδη εὑρίσκεται, παρομοίους Λιβέλλους, οἱ ὁποῖοι ἀντὶ νὰ τὸν δικαιόνουν τὸν καταδικάζουν πλειότερον.

Ἀπὸ τὰ αἰσθήματα τῆς φιλανθρωπίας κινούμενος λαμβάνω συμπάθειαν εἰς τὴν δυστυχίαν τοῦ κυρίου Ζαΐμη καὶ τῶν συντρόφων του· καθὸ Δημόσιος ὑπηρέτης ὅμως Νομίμου Διοικήσεως καὶ Συντάκτης Ἐφημερίδος ὄχι μόνον ἐλευθέρας, ἀλλὰ καὶ φιλοδικαίας ἐνταυτῷ, δὲν ἠμπορῶ νὰ ἀναγνωρίσω οὐδὲ νόμιμον οὐδὲ ἀνεκτὸν ἓν συμβεβηκὸς, τὸ ὁποῖον ὀλίγον ἔλειψε νὰ βλάψῃ καιρίως τὴν Πατρίδα νὰ τὴν στρώξῃ εἰς τὸ χάος τῆς ἀναρχίας, καὶ τοῦ ὁποίου συμβεβηκότος πρωταίτιος, ἀρχὴ καὶ δημιουργὸς ἦλθεν ὁ κύριος Ἀνδρέας Ζαΐμης.

ὁ Συντάκτης.

Ὕδρα, 26 Δεκεβρίου.

Προχθὲς τὴν 24 ἔφθασεν ἐνταῦθα ἐκ Ναυπλίου ὁ ἐκλαμπρότατος Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ κύριος Γ. Κουντουριώτης. Ἡ μετάβασίς του ἐκρίθη ἀπὸ τοὺς ἰατροὺς ὡς ἀναγκαιοτάτη διὰ τὴν ἀνάῤῥωσίν του, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμοῦν ὅλοι οἱ φίλοι τῆς Πατρίδος καὶ τῶν Νόμων.

Ἄδεται λόγος ὅτι πέντε πλοῖα ἐχθρικὰ ἐ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ξῆλθον ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Σούδας καὶ διευθύνθησαν εἰς Ῥόδον.

Σύρα, 27 Δεκεβρίε.

Πλεῖον Ἰονικὸν ἐλθὸν προχθὲς ἀπὸ Σοῦδαν δι' ἡμέρας 6 μᾶς διηγεῖται, ὅτι πρὸ 16 ἤδη ἡμερῶν μὲ ὅλον τὸ τὸν στόλον ὁ Ἰμπραήμπασσας ἐξεκίνησε διὰ τὴν Ῥόδον, διὰ νὰ λάβῃ ἐκεῖθεν τὰ μείναντα στρατεύματα, καὶ ἔπειτα νὰ μεταβῇ αὖθις εἰς Κρήτην, καθὼς ἐλέγετο, καὶ μετὰ ταῦτα ἀμέσως διὰ Πελοπόννησον· ὅπου εἰς μὲν τὰ Μοθωκόρωνα ἤθελεν εὐγάλει τὰ στρατεύματα, τὸ δὲ Νεόκαστρον νὰ κυριεύσῃ διὰ θαλάσσης.

Εἰς ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ πλοῖα ἔδωκε τὴν ἄδειαν ν' ἀναχωρήσωσι, καθὲν τῶν ὁποίων ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια.

Ἀπὸ νεώτερα φθασίματα ἐξ Ἀλεξανδρείας δι' ἡμέρας 10 Εὐρωπαϊκῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἀκούομεν ὅ,σα καὶ ἀπὸ τὰ πρὸ ἡμερῶν ἐδῶ φθάσαντα ἐκεῖθεν· δηλαδὴ νέαν στρατολογίαν ἀπὸ τὸν Μεχμὲτ-Ἀλλῆν, καὶ ἑτοιμασίας διὰ δευτέραν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

Μᾶς προσθέτουν ὅτι μὲ μίαν Γαλλικὴν φρεγάταν ἐστάλησαν παρὰ τοῦ Μεχμὲτ-Ἀλλῆ πρὸς τὸν υἱόν τε εἰς Σοῦδαν ἕως 40,000 Μαχμετιέδες.

τὴν 3 Ἰανναρίε.

Τὴν 19 Δεκεβρίε ἔφθασεν εἰς Ῥόδον ὁ Ἰμπραήμπασσας ἐξελθὼν ἀπὸ τὴν Σοῦδαν μὲ 37 πολεμικὰ πλοῖα. Ὁ σκοπός τε εἶναι, ὡς μᾶς βεβαιώνουν, νὰ ἐμβάσῃ 5,000 στρατιώτας, τοὺς ὁποίους εἶχεν ἀφήσει ἐκεῖ, καὶ νὰ πάρῃ καὶ 50 φορτηγὰ πλοῖα, τῶν ὁποίων 22 εἶναι Εὐρωπαϊκὰ καὶ τὰ λοιπὰ Τουρκικὰ, διὰ νὰ τὰ μετακομίσῃ ὅλα εἰς Σοῦδαν, καὶ ἐκεῖθεν νὰ ἐκστρατεύσῃ, ὡς λέγουν, διὰ τὰς Πάτρας.

Πλοῖον ἐλθὸν νεωστὶ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μᾶς ἔφερε τὴν εἴδησιν ὅτι δέκα Ψαριανὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα οἱ Τοῦρκοι εἶχαν πάρει μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Ψαρρῶν, φορτώνονται εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀλεύρια καὶ διάφορα ἄλλα ἐφόδια, διὰ νὰ σταλθῶσιν εἰς Μοθωκόρωνα μὲ συνοδίαν τριῶν πολεμικῶν, ἤγουν μιᾶς Κορβέττας καὶ δύο Βρικιῶν.

Ὕδρα, 5 τοῦ ἰδίε.

Ἀπὸ τὰ τελευταῖα ἐκ Ναυπλίε γράμματα πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Σ. Διοίκησις ἔλαβε δραστήρια μέτρα κατὰ τοῦ φρυρίε τῶν Πατρῶν, τὸ ὁποῖον πολιορκεῖται αὐστηρῶς διὰ θαλάσσης ἀπὸ τὴν ἐπὶ τοῦτο διορισθεῖσαν ναυτικὴν μοῖραν. Τὰ διὰ ξηρᾶς στρατεύματα ἐντὸς ὀλίγου θέλουν πλησιάσει εἰς τὰ τείχη αὐτοῦ τοῦ φρυρίε, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἐμφωλεύοντες ἐχθροὶ θέλουν πληρώσει ἀκριβὰ ὅσα εἰς τετραετὲς διάστημα ἔβλαψαν τοὺς γειτονεύοντας τόπους.

Σπεύδουσα ἡ Σ. Διοίκησις νὰ δώσῃ τέλος εἰς τὴν σταθεροτάτην ὑπόθεσιν τῶν ἐσωτερικῶν, ἥτις ἤδη ἔλαβε κρίσιν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν ὅλων τῶν ἀληθινῶν πατριωτῶν, ἐξέδωκε θέσπισμα, δυνάμει τοῦ ὁποίε θέλει συστηθῇ ὅσον τάχιστα ἐπιτροπὴ Κριτηρίε, ἐπειδὴ εἰσέτι τὸ Ἀνώτατον δὲν ἐσυστήθη, τὸ ὁποῖον θέλει κρίνει ἀνεκκλήτως ὅλες τοὺς πρωταιτίες τῶν ἐφετεινῶν ἐσωτερικῶν ταραχῶν, οἵτινες ἐζημίωσαν τὸ Ἔθνος ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς.

(ὁ Φ τοῦ Ν.)

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἐδημοσιεύσαμεν ἓν ἄρθρον ἀποσπασμένον ἐκ τῆς ἐφημερίδος τῆς Φλωρεντίας, τὸ ὁποῖον εἶχε διὰ ὑποκείμενον τὰς διαφιλονεικήσεις τοῦ ἐν Λονδίνῳ Συμβουλίου τῶν Ὑπουργῶν περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς Ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡμεῖς ἀκόμη δὲν πιστεύομεν ὅτι ἡ Ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος ἀποφασίσθη ῥητῶς· πιστεύομεν ὅμως ὅτι ἡ Αὐλὴ τῆς Ἀγγλίας κλίνουσα ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν Ἑλλάδα ὡς ἐπικράτειαν ἀνεξάρτητον ἐνεργεῖ κατὰ τὴν ἰδίαν ἑαυτῆς φύσιν· δηλαδὴ τὸ ἐλεύθερον ἔθνος τῆς Ἀγγλίας ἐπιθυμεῖ νὰ ἰδῇ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γείτονας ἐλευθέρους, ἐπειδὴ γνωρίζει καλῶς ὅτι τὸ ἐμπόριόν του ἀνθεῖ πλέον ὅταν ἔχῃ ἐπιμιξίαν μὲ ἀνθρώπους ἐλευθέρους, παρὰ ὅταν ἐμπορεύεται μὲ σκλάβους ὑποκειμένους εἰς τὴν αὐτεξούσιον θέλησιν ἑνὸς Δεσπότου. Ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῆς Ἑλλάδος, αἱ πολυάριθμοι αὐτῆς νῆσοι, οἱ καρποφόροι τόποι, ὅλα αὐτὰ δείχνουν ὅτι τὸ ἐμπόριόν της θέλει ἀνθήσει ὅταν τὸ ξίφος τῆς τυραννίας παύσῃ πλέον νὰ κόπτῃ διόλου. Ἡ γειτονικὴ αὐτῆς Ἀγγλία εἰς τὰς Ἰονίους νήσους ἐκατάλαβε καλῶς τὴν ἀλήθειαν ταύτην, καὶ ἂν δὲν ἦτον κάμμία ἄλλη ἀφορμὴ τοῦ νὰ μᾶς ἀναγνωρίσῃ ἀνεξαρτήτους, ἐξήρκει μόνον ἡ κλίσις της τοῦ νὰ ἐκτείνῃ τὸ ἐμπόριόν της, νὰ κινήσῃ τὸ μερικὸν συμφέρον τῆς Ἀγγλίας.

Δὲν ἀνήκει εἰς ἡμᾶς νὰ ἐξετάσωμεν τὸ παρὸν σύστημα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Αὐλῶν, μήτε νὰ ἐρευνήσωμεν ἐὰν οἱ σκοποὶ τῆς Ῥωσσίας εἶναι ἐννοϊκοὶ πρὸς ἡμᾶς· ἓν μόνον πρᾶγμα ἂς μᾶς συγχωρηθῇ νὰ εἴπωμεν· Ἡ Ἑλλὰς ἂν δὲν γνωρισθῇ ἀνεξάρτητος θέλει εἶσθαι πάντοτε εἰς τοὺς Κώδηκας τῶν εἰρημένων Αὐλῶν μία μεγάλη τουρκικὴ ἐπαρχία· ἐὰν λοιπὸν ἡ Ῥωσσία ἢ σήμερον ἢ αὔριον ἤθελεν ἐξεσιάσει τὴν Τουρκίαν, ἡ κατάκτησίς της θέλει περιλάβει ὡσαύτως καὶ τὰς Ἑλληνικὰς ἐπαρχίας καθὼς καὶ τὰς Τουρκικὰς, εἰς τρόπον ὥστε ὁ Κολοσσὸς οὗτος θέλει προσεπαυξήσει τὸ Κράτος του μὲ ζημίαν τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, καὶ θέλει διαστείλει τοιοῦτον τρόμον, ὥστε ἡ προφητεία τοῦ Ναπολέοντος „ ἡ Ῥωσ„ σία ὑποτάσσουσα τὸ Ὀθωμανικὸν Βασίλειον „ καὶ τὴν Ἑλλάδα, μέλλει νὰ ὑπαγορεύσῃ κα„ τὰ τὸ δοκοῦν νόμους εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην “ θέλει ἐκπληρωθῇ ἀναμφιβόλως. Ἐπαναλαμβάνομεν λοιπὸν καὶ αὖθις, ὅτι δὲν θέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτὰ· ἓν μόνον πρᾶγμα ἀφιλονείκητον εἰς τὴν πολιτικὴν μᾶς ἐσυγχωρήθη, καὶ τοῦτο τὸ ἐκθέσαμεν κατὰ τὴν ἰδέαν μας.

Ἰδοὺ λοιπὸν, Ἕλληνες, μία ἀπὸ τὰς ἰσχυροτάτας τῆς Εὐρώπης Δυνάμεις ἀρχίζει νὰ λαμβάνῃ μέτρα σωτήρια περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεώς μας. Ἡ δύναμις αὕτη ἀνεγνώρισε τοὺς ἀγῶνας μας, τὰς θυσίας μας καὶ τοὺς θριάμβους μας· ἀνεγνώρισεν ὅτι τὸ ἔθαφος τῆς Ἑλλάδος ὕστερον ἀπὸ τόσα κατορθώματα ἑνὸς λαοῦ ἀγωνιζομένου ἐναντίον τοῦ πολιτικοῦ του θανάτου δὲν ἠμπορεῖ πλέον νὰ μολύνεται ἀπὸ βαρβαρικοὺς πόδας. Δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι τὰ αὐτὰ γενναῖα αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἐμψυχόνουν τὴν Αὐλὴν τῆς Ἀγγλίας, θέλουν ἀναῤῥιπίσει καὶ τῶν ἄλλων Αὐλῶν τὴν φιλοτιμίαν. Ἀπὸ ἡμᾶς λοιπὸν τώρα κρέμεται τὸ νὰ φανῶμεν ἄξιοι ὥστε νὰ μὴν δώσωμεν τὴν παραμικρὰν ἀφορμὴν νὰ σβυσθοῦν αὐτὰ τὰ πρὸς ἡμᾶς φιλάνθρωπα αἰσθήματα τῶν Αὐλῶν τῆς Εὐρώπης.

Ἀλλὰ πῶς νὰ φανῶμεν ἄξιοι; ὄχι βέβαια ἄλλως, εἰμὴ ἐξακολουθοῦντες νὰ πολεμῶμεν τοὺς Τούρκους ἡνωμένοι ἀδελφικῶς, καὶ πειθαρχοῦντες εἰς τοὺς νόμους καὶ εἰς τὴν νόμιμον Διοίκησιν. Ὅτι δὲ ἠξεύρομεν νὰ πολεμῶμεν τοὺς Τούρκους πλῆθος πολλῶν περασμένων καὶ προσφάτων μαχῶν τὸ μαρτυροῦν. Αὗται ἐξέπληξαν τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ἡ Ἱστορία θέλει τὰς παραπέμψει εἰς αἰῶνας αἰώνων· ἀλλ' ἡ ἰδία Ἱστορία, ἡ ὁποία ἐχάραξεν εἰς τοὺς πίνακάς της μὲ χαρακτῆρας χρυσοῦς τὰ μεγάλα κατορθώματά μας, δὲν θέλει λείψει ὡσαύτως ἀπὸ τοῦ νὰ σημειώσῃ καὶ μεταδώσῃ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους τὰς δυστυχεῖς διχονοίας μας καὶ τοὺς ἐσωτερικοὺς πολέμους μας, οἱ ὁποῖοι ἐμπόδισαν καὶ ἐμποδίζουν τόσον φανερὰ τὰς στρατιωτικὰς προόδους μας. Σιμὰ δὲ τούτων πολλαὶ καὶ ἄλλαι καταχρήσεις μᾶς βλάπτουσι. Πρέπει λοιπὸν νὰ ζητήσωμεν καὶ εὕρωμεν τὴν θεραπείαν αὐτῶν· πρέπει οἱ Στρατηγοὶ νὰ μὴν ἔχωσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν των πλέον ὁλόκληρα βελαέτια οὐδὲ νὰ νέμωνται τοὺς καρποὺς αὐτῶν· οὗτοι εἶναι Στρατηγοὶ τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως· δὲν εἶναι κύριοι τῶν Ἐπαρχιῶν· οἱ Κοτζαμπασίδες ἂς λησμονήσουν ὅ,τι ἦσαν ἐν καιρῷ τῆς Τουρκίας· ἡ Ἑλλὰς ἐξώρισε τὸν Φευδαϊσμὸν, καὶ δὲν ἐπιθυμεῖ πλέον νὰ τὸν ξαναΐδῃ· ἡ Δημόσιος Κυβέρνησις πρέπει νὰ βαλθῇ εἰς καλητέραν τά-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ξιν· ὅλοι οἱ Κλάδοι της νὰ ἐνεργῶνται ἀπὸ ἀνθρώπους ἀξίους καὶ ἐναρέτους, οὐχὶ δὲ ἀπὸ ἀνθρώπους, εἰς τῶν ὁποίων τὴν καρδίαν Τίποτε ἄλλο δὲν λαλεῖ παρὰ τοῦ χρυσοῦ τὴν φωνήν. Ὁ περίφημος Νέκερ (Ὑπουργὸς τῆς Γαλλίας ἐπὶ Λιθοβίκου 16ου) λέγει εἰς ἓν τῶν συγγραμμάτων του, „Ἡ δημόσιος Κυβέρνησις „ τῶν προσόδων εἶναι ἡ ψυχὴ πάσης ἐπικρα„ τείας" αὐτὴ εἶναι μία ἀλήθεια μεγάλη· ἀλήθεια ἀδιαφιλονείκητος· ἀλλ' εἰς τὴν ἰδικήν μας ἀγαπητὴν Πατρίδα δὲν ἔχει οὔτως τὸ πρᾶγμα τὴν σήμερον. Οἱ καλοί μας Οἰκονόμοι καὶ ἐπιστάται τῶν Προσόδων λέγουν: ἡ σακοῦλά μου εἶναι ἡ ψυχή μου, αὐτὴ νὰ εἶναι καλὰ „ εἰς τρόπον ὥστε ἀντὶ κιβωτίων γεμάτων, εὑρίσκει τις κιβώτια κενὰ. Μολονοῦτο δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἀποδώσωμεν ὅλον τὸ σφάλμα εἰς τούτους· οἱ Καπιτάνοι τρώγουν, καὶ ἀντὶ τριακοσίων ἀνθρώπων μισθοῦ Π. Χ., λαμβάνουν ἑξακοσίων ἀνθρώπων μισθόν, καὶ κρατοῦν προσέτι εἰς μερικὰς ἐπαρχίας τὰ νόμιμα Δέκατα· αὐτὰ εἶναι δικάμας Βελαέτια, λέγουσιν οὗτοι· ἡμεῖς τὰ φυλάγομεν ἀπὸ τοὺς Τούρκους, καὶ κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ μᾶς τὰ πειράξῃ!! πολλοὶ Κοτσαμπασίδες Θρέφουν παρόμοια φρονήματα καθὼς καὶ οἱ Καπετάνοι· τὰ λεγόμενα Τσεφλήκια καὶ οἱ Μηκατάδες εἶναι ἀγορασμένα ἀπὸ αὐτούς· ἀλλ' ἀντὶ νὰ δώσουν τὴν Τιμὴν τῆς ἀγορᾶς εἰς τὴν Διοίκησιν, εὑρίσκουν αἰτίας διαφόρους νὰ κλείσουν τὰ χρήματα εἰς παλαιοὺς λογαριασμοὺς καὶ ὅλοι οἱ καρποὶ τοὺς ὁποίες ἐντεῦθεν ἀπολαμβάνουν, ἀντὶ νὰ περάσουν εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Διοικήσεως μένουν εἰς τὰς ἀποθήκας αὐτῶν τῶν κυρίων· εἰς τρόπον ὥστε αἱ ἀποθῆκαι τῆς Διοικήσεως εὑρίσκονται πάντοτε κεναὶ, τὸ δημόσιον Ταμεῖον στερημένον ἀπὸ χρήματα, καὶ ἡ μηχανὴ τῆς Ἐπικρατείας δὲν ἠμπορεῖ νὰ κινῆται κατὰ τὸ πρέπον.

Εἴχαμεν καὶ ἄλλα πολλὰ νὰ προσθέσωμεν εἰς ταῦτα, ἀλλὰ τὰ ἀφίνομεν δι' ἄλλην φοράν· ἀρκεῖ δὲ μόνον νὰ εἴπωμεν κατὰ τὸ παρὸν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ εὑρεθῇ ἡ Θεραπεία τῶν εἰρημένων καταχρήσεων. Τὸν τρόπον τῆς Θεραπείας Θέλει τὸν εὑρεῖ ἡ Σεβαστὴ Διοίκησίς μας· τὸ ἰδικόν μας χρέος εἶναι νὰ σύρωμεν τὴν προσοχήν της ἐπάνω εἰς ταῦτα τὰ ὑστιώδη ἀντικείμενα. Ἔργον αὐτῆς εἶναι νὰ προσθέσῃ τὸ περιπλέον, καὶ εἰμεθα βέβαιοι ὅτι Θέλει τὸ κάμει, ἂν πρέπῃ νὰ συμπεράνωμεν ἀπὸ τὰ λαμπρὰ παραδείγματα τὰ ὁποῖα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἔδωκε, καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἐσύστησε τόσον τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν ἰσχύντης, ὥστε δὲν μένει εἰς τὸ ἑξῆς παρὰ νὰ Θελήσῃ μόνον διὰ νὰ βάλῃ εἰς τάξιν τὴν Δημοσίαν Κυβέρνησιν τῶν πραγμάτων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν μόνον καλῶς ἐνεργουμένην πηγάζει ἡ εὐδαιμονία ὅλου τοῦ ἔθνους.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ.

Πύργοι 21 Ἰανναρίου.

Ἡ Κοινὴ ἐυταξία ἤρχισεν ἤδη νὰ ἀποκαταστὰινεται πανταχοῦ. Οἱ φυγάδες ἀντάρται ὑπάγουν ἀπ' ὅλα τὰ μέρη εἰς τὴν Καθέδραν τῆς Διοικήσεως διὰ νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὰς Διαταγὰς αὐτῆς· μεταξὺ τούτων ἀριθμοῦνται καὶ δύο ἀπὸ τοὺς Δηλιγιαννέους.

Τὰ ἐνταῦθα καὶ πέριξ εὑρισκόμενα στρατεύματα ἑτοιμάζονται νὰ ἀναχωρήσωσιν ὅλα ὁμοῦ διὰ τὴν τῶν Π. Πατρῶν πολιορκίαν, ἡ ὁποία πρὸ καιροῦ ἤδη ἐκτελεῖται καὶ διὰ θαλάσσης.

Ἀγνοεῖται εἰσέτι τίς Θέλει εἶσθαι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀξιολάγου καὶ ἀναγκαιοτάτης ταύτης ἐκστρατείας· δὲν εἶναι ὅμως ἀμφιβολία ὅτι ἡ Σ. Διοίκησις Θέλει διατάξει ἄνδρα ἄξιον τῆς ἐμπιστωσύνης τοῦ ἔθνους, καὶ ἱκανὸν νὰ φέρῃ εἰς καλὴν ἔκβασιν τὸ εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθησόμενον σημαντικώτατον τοῦτο ἔργον.

Ἀπὸ ἄλλα Γράμματα ἐκ Πελοποννήσου μανθάνομεν ὅτι καὶ ὁ Θ Κολοκοτρώνης ἐφέρθη εἰς Ναύπλιον καὶ εὑρίσκεται ὑπὸ φύλαξιν μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους συνενόχους του, οἵτινες ὅλοι μέλλουν νὰ κριθοῦν ἀπὸ τὴν ἐπὶ τούτου συσταθεῖσαν παρὰ τῆς Διοικήσεως ἐπιτροπήν.

Τιμὴ ἐτησία Γάλ. Ἱσπαν. ἓξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ι. Ι Μάγερ. Τυπογράφ. Δ Μεσθενεύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 7–8 . . . .

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι. Φραγκ.

Δεύτερον ἔτος.

Μεσολόγγιον, 28 Ἰανναρίου 1825. Τετράδη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πρὸς τὸν φιλογενέστατον Ἐκδότην τῶν Χρονικῶν.

Κύριε.

Ὡμολόγησας πολλάκις εἰς τὴν Ἐφημερίδα σου, ὅτι εἶσαι φίλος τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἐλευθερίας· εἶπες ὅτι ὁ Τύπος σου εἶναι ἐλεύθερος. Ἐπιστηριζόμενος λοιπὸν εἰς αὐτάς σου τὰς ἀρχὰς, σοὶ στέλλω τὴν ἀπολογίαν μου αὐτὴν, τὴν ὁποίαν παρακαλῶ νὰ καταχωρίσῃς εἰς τὴν Ἐφημερίδα σου. καὶ μένω. 1825 Ἰαν. 14.

ὁ φίλος σας Ἀνδρέας Ζαΐμης.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ Ἐφημερίς μας εἶναι ἐλευθέρα, καὶ ὅτι ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν μήτε θέλομεν ποτὲ γνωρίσει κανένα περιορισμὸν τῆς ἐλευθερίας τοῦ Τύπου· ἀλλὰ κάθε πρᾶγμα ἔχει τὰ ὅριά του, καὶ ἀπολογίαι παρόμοιαι μὲ ταύτην τοῦ κυρίου Ζαΐμη ἀντὶ νὰ δικαιώσουν μάλιστα εἰς τὸ παραμικρὸν τὸν αὐθεργόν των, δὲν εἶναι παρὰ ἐγκύκλια τὰ ὁποῖα τείνουν εἰς τὸ νὰ ἐξαπατήσουν τοὺς ἁπλουστέρους, καὶ ν' ἀναρρίπτισουν τὴν φλόγα τῶν παθῶν. Γνωρίζομεν πολλὰ καλὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Τύπου, τὰ δίκαιά της· ἀλλ' ἐνταυτῷ γνωρίζομεν καὶ εἰς ποίας περιστάσεις αὐτὴ πρέπει νὰ εἶναι περιωρισμένη ἀπὸ τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ ἀπὸ τοὺς δικαίους Νόμους. Ὅθεν λέγομεν πρὸς τὸν κύριον Ζαΐμην, ὅτι ἡ τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὀνομάζει ἀπολογίαν του, ὡς ἀνατρεπτικὴ τῶν καθεστώτων πραγμάτων δὲν εἰμπορεῖ νὰ εὕρῃ τόπον εἰς τὴν Ἐφημερίδα μας, καὶ τὸν παρακαλοῦμεν πολὺ νὰ ἀπόσχῃ ἀπὸ τὸ νὰ σπείρῃ τοῦ λαοῦ, ἐκ τοῦ ξένα ἀσίλλα, ὅπου ἴδῃ εὐρίσκεται, παρομοίας ἰδέας, οἱ ὁποῖοι ἀντὶ νὰ τὸν δικαιώνουν τὸν καταδικάζουν πλειότερον.

Ἀπὸ τὰ αἰσθήματα τῆς φιλανθρωπίας κινούμενος λαμβάνω συμπάθειαν εἰς τὴν δυστυχίαν τοῦ κυρίου Ζαΐμη καὶ τῶν συντρόφων του· καθὸ Δημόσιος ὑπουργὸς ὅμως Νομίμου Διοικήσεως καὶ Συντάκτης Ἐφημερίδος ὄχι μόνον ἐλευθέρας, ἀλλὰ καὶ φιλοδικαίας ἐνταυτῷ, δὲν ἠμπορῶ νὰ ἀναγνωρίσω οὐδὲ νόμιμον οὐδὲ ἀνεκτὸν ἐν συμβεβηκὸς, τὸ ὁποῖον ὀλίγον ἔλειψε νὰ βλάψῃ καιρίως τὴν Πατρίδα, νὰ τὴν σπρώξῃ εἰς τὸ χάος τῆς ἀναρχίας, καὶ τοῦ ὁποίου συμβεβηκότος πρωταίτιος, ἀρχὴ καὶ δημιουργὸς ἦτον ὁ κύριος Ἀνδρέας Ζαΐμης.

ὁ Συντάκτης.

Σύρα, 27 Δεκεμβρίου.

Πλοῖον Ἰονικὸν ἐλθὸν πρωΐθες ἀπὸ Σοῦδαν δι' ἡμέρας 6 μᾶς διηγεῖται, ὅτι πρὸ 16 ἤδη ἡμερῶν μὲ ὅλον τὸ τῶν Σφακιωτῶν ὁ Ἰμπραήμπασας ἐξεκίνησε διὰ Ῥέθυμνον, διὰ νὰ λάβῃ ἐκεῖθεν τὰ μείναντα στρατεύματα, καὶ ἔπειτα νὰ μεταβῇ αὖθις εἰς Κρήτην, καθὼς ἐλέγετο, καὶ μετὰ ταῦτα ἀμέσως διὰ Πελοποννήσου· ὅπου εἰς μὲν τὰ Μεσσηνόρωνα ἤθελεν ἐνγάλει τὰ στρατεύματα, τὸ δὲ Νεόκαστρον νὰ κτυπήσῃ διὰ θαλάσσης.

Εἰς ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ πλοῖα ἔδωκε τὴν ἄδειαν ν' ἀναχωρήσωσι, καθὼς τῶν ὁποίων ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια.

Ἀπὸ νεώτερα φθασίματα ἐξ Ἀλεξανδρείας δι' ἡμέρας 10 Εὐρωπαϊκῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἀκούομεν ὅσα καὶ ἀπὸ τὰ πρὸ ἡμερῶν ἐδῶ φθάσαντα ἐκεῖθεν· δηλαδὴ νέαν στρατολογίαν ἀπὸ τὸν Μεχμὲτ-Ἀλλὴν, καὶ ἑτοιμασίας διὰ δευτέραν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

Μᾶς προσθέτουν ὅτι μὲ μίαν Γαλλικὴν φρεγάταν ἐστάλησαν παρὰ τοῦ Μεχμὲτ-Ἀλῆ πρὸς τὸν υἱόν του εἰς Σοῦδαν ἕως 40 χ. μαχμουτιέδες.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

την 3 Ιανναρίε .

Τὴν 19 Δεκεβρίε ἔφθασεν εἰς Ῥόδον ὁ Ἰμπραήμπασσας ἐξελθὼν ἀπὸ τὴν Σοῦδαν μὲ 37 πολεμικὰ πλοῖα . Ὁ σκοπός τε εἶναι , ὡς μᾶς βεβαιώνουν , νὰ ἐμβάσῃ 5,000 στρατιώτας , τοὺς ὁποίους εἶχεν ἀφήσει ἐκεῖ , καὶ νὰ πάρῃ καὶ 50 φορτηγὰ πλοῖα , τῶν ὁποίων 22 εἶναι Εὐρωπαϊκὰ καὶ τὰ λοιπὰ Τουρκικὰ , διὰ νὰ τὰ μεταμορφώσῃ ὅλα εἰς Σοῦδαν , καὶ ἐκεῖθεν νὰ ἐκστρατεύσῃ , ὡς λέγων , διὰ τὰς Πάτρας .

Πλοῖον ἐλθὸν νεωστὶ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μᾶς ἔφερε τὴν εἴδησιν ὅτι δέκα Ψαρριανὰ πλοῖα , τὰ ὁποῖα οἱ Τοῦρκοι εἶχαν πάρει μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Ψαρρῶν , φορτόνονται εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀλεύρια καὶ διάφορα ἄλλα ἐφόδια , διὰ νὰ σταλθῶσιν εἰς Μοθωκορωνα μὲ συνοδίαν τριῶν πολεμικῶν , ἤγουν μιᾶς Κορβέττας καὶ δύο Βρικιῶν .

Ὕδρα , 5 τοῦ ἰδίου .

Ἀπὸ τὰ τελευταῖα ἐκ Ναυπλίου γράμματα πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Σ. Διοίκησις ἔλαβε δραστήρια μέτρα κατὰ τοῦ φρουρίου τῶν Πατρῶν , τὸ ὁποῖον πολιορκεῖται αὐστηρῶς διὰ θαλάσσης ἀπὸ τὴν ἐπὶ τούτου διορισθεῖσαν ναυτικὴν μοίραν . Τὰ διὰ ξηρᾶς στρατεύματα ἐντὸς ὀλίγου θέλουν πλησιάσει εἰς τὰ τείχη αὐτοῦ τοῦ φρουρίου , καὶ ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἐμφωλεύοντες ἐχθροὶ θέλουν πληρώσει ἀκριβὰ ὅσα εἰς τετραετὲς διάστημα ἔβλαψαν τοὺς γειτονεύοντας τόπους .

Σπεύδουσα ἡ Σ. Διοίκησις νὰ δώσῃ τέλος εἰς τὴν σπουδαιοτάτην ὑπόθεσιν τῶν ἐσωτερικῶν , ἥτις ἤδη ἔλαβε κρίσιν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν ὅλων τῶν ἀληθινῶν πατριωτῶν , ἐξέδωκε θέσπισμα , δυνάμει τοῦ ὁποίου θέλει συστηθῆ ὅσον τάχιστα ἐπιτροπὴ Κριτηρίου , ἐπειδὴ εἰσέτι τὸ Ἀνώτατον δὲν ἐσυστήθη , τὸ ὁποῖον θέλει κρίνει ἀνεκκλήτως ὅλους τοὺς πρωταιτίους τῶν ἐφετεινῶν ἐσωτερικῶν ταραχῶν , οἵτινες ἐξημίωσαν τὸ Ἔθνος ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς . (ὁ Φ. τοῦ Ν.)

Ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ Πολιτικὸς τῆς Ἑλλάδος Ὁρίζων ἤρχισε νὰ θολόνῃ ἀπὸ τὴν συμπύκνωσιν τῶν παθῶν , τὰ ὁποῖα ἔδωκαν αἰτίαν εἰς τὰ τελευταῖα κινήματα τῆς ἀναρσίας , καὶ τὰ ὁποῖα ὁ λαμπρὸς τοῦ Πατριωτισμοῦ ἥλιος τὰ διασκέδασεν εὐθὺς , δὲν ἐπαύσαμεν νὰ μεταδίδωμεν εἰς τὸ Κοινὸν διάφορα ἄρθρα , ἐλεγκτικὰ τῶν τοιούτων κινημάτων , καὶ διδακτικὰ ἐνταυτῷ τῶν ἱερῶν καθηκόντων , τὰ ὁποῖα ἕκαστος Πολίτης Ἕλλην πρέπει νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν νόμιμόν τε Διοίκησιν · ἓν παρόμοιον ἄρθρον εἶναι καὶ τὸ ὁποῖον ἤδη δημοσιεύομεν , γραμμένον ἀπὸ Φιλοπάτριδα ὁμογενῆ εἰς ὕφος ἀβελὲς καὶ εὐγενικὸν , περιεκτικὸν ἀρίστων παραγγελμάτων , καὶ διὰ τοῦτο ἄξιον νὰ γενῇ κοινὸν παντὸς Ἕλληνος ἀνάγνωσμα .

Οὐχ οὕτω χαλεπὸν ἁμαρτάνειν , ὡς τὰ ἁμαρτάνοντα μὴ ἐξελέγχειν (Πυθαγόρας) .

Δὲν εἶναι τόσον κακὸν τὸ νὰ ἁμαρτάνῃ κανείς , ὅσον τὸ νὰ μὴν ἐξελέγχεται ὁ ἁμαρτάνων .

Εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ βασταχθῇ ἔθνος χωρὶς Διοίκησιν ;

Ὄχι βέβαια · καθὼς οὐδὲ στράτευμα χωρὶς στρατηγὸν · οὐδὲ καράβι χωρὶς κυβερνήτην .

Ὅταν λοιπὸν ἡ Διοίκησις τοῦ ἔθνους κάμνῃ τὰ χρέη της , καὶ φροντίζῃ τὰ ἀναγκαῖα μέσα διὰ τὴν καλὴν ἔκβασιν τοῦ Πολέμου , εἰς δὲ τὸ ἐσωτερικὸν ἐπιμελῆται τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν τῶν Πολιτῶν , τί πρέπει νὰ στοχαζώμεθα τοὺς ὅσοι ἐναντιόνονται εἰς τὴν Διοίκησιν , καὶ προξενοῦν ἐσωτερικὰς ταραχάς ;

Πρέπει νὰ τοὺς στοχαζώμεθα κοινοὺς ἐχθρούς μας , ἄσπλαγχνα θηρία , καὶ ἀνήκετα ἀνθρωπάρια .

Α'. Κοινοὺς ἐχθρούς μας · διότι ἡ Διοίκησις παραστένει τὸ ἔθνος , καὶ τὸ ἔθνος εἴμεθα ὅλοι ἡμεῖς · ἡ Διοίκησις ἐπαγρυπνεῖ καὶ καταγίνεται εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀσφάλειάν μας · ὁποιος λοιπὸν κατατρέχει τὴν Διοίκησιν μὲ ὅπλα καὶ παράνομες φατρίες , εἶναι ἐχθρὸς τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀσφαλείας μας , εἴτε φίλος , εἴτε συγγενὴς , εἴτ' ἀδελφὸς , εἴτε υἱὸς , εἴτε πατὴρ , ἐχθρὸς τῆς ἐλευθερίας μας εἶναι . Ὁ Βροῦτος καὶ τὰ ἴδιά τε παιδία δὲν ἐλυπήθη , ὅταν ἔμαθεν ὅτι ἐπιβουλεύονται τὴν νεοσύστατον Διοίκησιν τῆς Ῥώμης . Ἄλλος δὲ πάλιν Ῥωμαῖος , υἱὸς τοῦ Μάρκου Λιβίου , ὅταν ἦτο Κόνσολος (Ὕπατος) , καὶ ὡμίλοῦσε διὰ πολιτικὰ εἰς μίαν δημόσιον συνέλευσιν , καθὼς ἴδε τὸν πατέρα του , ὅτι

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἤρχετο καθήμενος ἐπάνω εἰς ἄλογον, ἔστειλε καὶ τὸν ἐπρόσταξε νὰ καταβῇ· οἱ παρευρεθέντες ἐκεῖ ἐντράπηκαν, μὴ βλέποντες παρὰ ὅτι υἱὸς ἐπρόσταζεν οὕτω γέροντα πατέρα· ὁ φιλόπατρις ὅμως πατὴρ ἀφήσας τὸ ἄλογον, ἔτρεξε πεζὸς, καὶ ἀγκαλιάσας τὸν υἱόν του, „ εὖγε, υἱέ μου, τοῦ εἶπεν· ἐξεύρεις πολὺ διοικεῖς „. Ὁ υἱὸς βέβαια ἐκείνην τὴν ὥραν ἦτον διοικητὴς, καὶ ὁ πατὴρ ὡς διοικητὴν τὸν ἐτίμησε, καὶ τὸν ὑπήκουσε. Καὶ ὁ μέγας Ἀγησίλαος, ὁ Βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμονίων, ἐνῷ ἐπροχωροῦσεν εἰς τὴν Ἀνατολὴν μὲ λαμπρὰς νίκας, καθὼς ἔλεγε προσταγὴν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν νὰ γυρίσῃ ὀπίσω, εὐθὺς ὑπήκουσε, καὶ στείλας ἐμπρὸς ἐπιστολὴν ἔγραφεν. „ ἀκολουθῶ κατόπιν τῆς ἐπιστολῆς, καὶ σχεδὸν θέλω τὴν προφθάσειν “ (α). Τόσην εὐπείθειαν ἔδειξεν εἰς τὴν Διοίκησιν, Βασιλεὺς ὢν, καὶ Ἀρχιστράτηγος, καὶ μὲ τόσας νίκας στεφανωμένος· διότι ἐπίστευε τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος, ὅτι στέκει εἰς τὴν εὐπείθειαν τῶν Πολιτῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ἄλλος Βασιλεὺς τῆς Σπάρτης, ὁ Θεόπομπος, ὅταν ἕνας ἔλεγεν, ὅτι ἡ Σπάρτη σώζεται διὰ τὴν ἀξιότητα τῶν Βασιλέων της, “ Ὄχι, εἶπεν, „ ἀλλὰ διὰ τὴν εὐπείθειαν τῶν Πολιτῶν “ (β). Ἀπ' ὅλα λοιπὸν βλέπομεν, ὅτι οἱ ἐχθροὶ τῆς Διοικήσεως τοῦ ἔθνους, εἶναι καὶ ἰδικοί τε ἐχθροὶ γενικῶς, καὶ τοῦ καθενὸς Πολίτου κατὰ μέρος· ὅθεν πρέπει νὰ τοὺς μισῶμεν, καὶ νὰ βοηθῶμεν τὴν Διοίκησιν εἰς τὸ νὰ τοὺς ξεσκεπάσῃ, ἂν ἦναι κρυφοὶ, καὶ νὰ τοὺς σωφρονίσῃ, ἂν ἦναι δεκτικοὶ διορθώσεως, ἢ νὰ τοὺς ἐξαλείψῃ κατὰ τοὺς Νόμους, διὰ νὰ μὴν ἐξαλείψωσιν αὐτοὶ ὅλον ὁλόκληρον. „ Δὲν εἶναι, δὲν εἶναι δυνατὸν, ἐφώναξεν ὁ καλὸς ἐκεῖνος σύμβουλος τῶν Ἀθηναίων, νὰ νικήσετε ἐξωτερικοὺς τῆς Πόλεως ἐχθροὺς, πρὶν ἐξαλείσετε ἀπὸ τὴν μέσην τοὺς ἐσωτερικούς· ἀλλ' ἀναγκαίως θέλετε μένειν ὀπίσω ἀπὸ ἐκείνους, σκοντάπτοντες εἰς τούτους, ὡσὰν εἰς βράχους (γ)

Πόσαις φοραῖς δὲν ἔμεινεν ὀπίσω ἀπὸ τοὺς ἐξωτερικοὺς ἐχθροὺς ἡ σημερινὴ Ἑλλὰς, ἐξ αἰτίας τῶν ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν!

Β'. Εἶναι θηρία ἀσπλαγχνα. Δὲν ἔχει βέβαια σπλάγχνα ἀνθρώπινα τοὶ ἐχθροὶ τῶν νόμων καὶ τῆς Διοικήσεως· πῶς ἐμπορεῖ κανεὶς νὰ εἰπῇ, ὅτι ἔχουν ἀνθρώπινα σπλάγχνα ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀνυποτακτοῦντες εἰς τὴν Διοίκησιν, καὶ ἐξάπτοντες ἐσωτερικὰς διχονοίας καὶ ταραχὰς, ἐμποδίζουν τὴν πρόοδον τῶν ἐθνικῶν ὅπλων; ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔγιναν αἰτία νὰ σφαγοῦσι καὶ νὰ αἰχμαλωτισθῶσι τόσαι χιλιάδες πατριωτῶν; ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι κρατοῦν ἀκόμη τοὺς Τούρκους εἰς τὴν Πάτραν, εἰς τὴν Μοθώνην, εἰς τὴν Κορώνην, εἰς τὴν Θυρεᾶν, ἐνῷ πρὸ πολλοῦ καὶ ταῦτα καὶ ἡ Κρήτη ἔπρεπε νὰ ἦναι ἐλεύθερα, καὶ νὰ θριαμβεύσι τὴν σήμερον τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα πέραν τοῦ Ὀλύμπου; πῶς ἔχουν σπλάγχνα ἀνθρώπινα, ἢ αἷμα φιλελευθέρων Ἑλλήνων ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι κατέφαγαν τόσα ἐθνικὰ εἰσοδήματα; οἱ ὁποῖοι κατεγύμνωσαν τόσας ἐπαρχίας; οἱ ὁποῖοι ἴδαν πολλάκις τὸ ἔθνος εἰς τοὺς πλέον μεγάλης κινδύνους ἀπὸ ἔλλειψιν χρημάτων, καὶ δὲν ἔλαβαν συμπάθειαν νὰ τὸ βοηθήσωσι κἂν μὲ ὀλίγον μέρος ἀπ' ὅσα τοῦ ἄρπαξαν; οἱ ὁποῖοι, εἰς τοὺς θριάμβους τοῦ Θεοφρυσήτου στόλου, ἀντὶ ἀθελφικοὺς ἀσπασμοὺς, ἀντὶ εὐχαριστίας πρὸς τὸν Θεὸν, ἀντὶ φωνὰς ὁμονοίας καὶ ἐθνικῆς ἀγαλλιάσεως, ἐσύκωσαν ὅπλα ἐναντίον τῆς Διοικήσεως, ἄναψαν τὰς καταχθονίους λαμπάδας τῆς διχονοίας, καὶ ἐμποδίσαν πάλιν τὴν ἐλπιζομένην μετ' ὀλίγον κυρίευσιν τῆς Πάτρας; θηρία, καὶ τούτου ἀκόμη χειρότερα· διότι ἐκεῖνα τέλος πάντων, δείχνουν τὴν φυσικήν των ἀγριότητα, ἢ ὅταν πεινῶσιν, ἢ ὅταν καταδιώκωνται· αὐτοὶ ὅμως γεμάτοι ἀπὸ χρυσίον, καὶ προσκαλούμενοι ἀπὸ τοὺς Νόμους εἰς τὸ νὰ ἀπολαμβάνωσι τὰ ἀγαθὰ τῆς Θείας εὐνομίας, μ' ὅλα ταῦτα δὲν ἔπαυσαν, οὐδὲ παύουν ἀπὸ τὴν λύσσαν τῆς ἁρπαγῆς καὶ τῆς τυραννικῆς φιλαρχίας των. Δὲν εἶναι ἀκόμη οὗτοι, οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν φρικτοὺς ὅρκους ἐπάνω εἰς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον νὰ φυλάττωσι τοὺς Νόμους, νὰ σέβωνται τὴν Διοίκησιν, νὰ συντρέχωσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους; ποῦ εἶναι τῶν ὅρκων ἡ ἐκπλήρωσις, καὶ Θεὸν ὤθρισαν, καὶ Νόμους κατεπάτησαν

(α) Ἕπομαι τῇ ἐπιστολῇ. Σχεδὸν δ' αὐτὰν καὶ φθάσω.

(β) Λέγοντος δέ τινος, ὅτι ἡ Σπάρτη σώζεται διὰ τοὺς Βασιλεῖς ἀρχικοὺς ὄντας, οὐκ, ἔφη, ἀλλὰ διὰ τοὺς Πολίτας πειθαρχικοὺς ὄντας

(γ) Οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστι τῶν ἔξω τῆς Πόλεως ἐχθρῶν κρατῆσαι, πρὶν ἂν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ Πόλει καλάσητε ἐχθρούς· ἀλλ' ἀνάγκη τούτοις, ὥς περ προτάλοις προστραίοντες, ὑστερίζειν ἐκείνων.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ ἔνοπλοι ἀντάρται κατὰ τῆς Διοικήσεως ἔγιναν , καὶ , ὅταν ἀπὸ μέρης των, κατεδούλωσαι καὶ ἀφάνισαν τὸ Ἔθνος .

Γ.' Αρμόζει πλέον νὰ τοὺς ὀνομάζωμεν καὶ ἀνόητα ἀνθρωπάρια ; πρέπει νὰ ἐξελεγχθῶσι καὶ ὡς τοιοῦτοι . Εἰς ὅλα τὰ Ἔθνη εὑρίσκενται καὶ κακοὶ ἄνθρωποι · σπάνιον ὅμως τὴν κακίαν των καὶ μὲ δύσιν τινὰ φρονήσεως . Οὗτοι ὅμως φαίνονται ὅτι ἔχασαν παντάπασι τὴν ἀνθρωπίνην γνῶσιν ἀπὸ τὴν ἄμετρον μέθην τῶν μιαρῶν παθῶν τῆς φιλοχρηματίας καὶ φιλαρχίας των · διότι ἂν ἤθελαν νὰ πλουτῶσι πλοῦτον δίκαιον καὶ στερεὸν , δὲν ἐχρειάζετο παρὰ ὀλίγη γνῶσις , διὰ νὰ καταλάβωσιν , ὅτι ἦτον ἀνάγκη νὰ σώζεται καὶ νὰ πλουτῇ τὸ ἔθνος των · αὐτοὶ ὅμως ἐπάσχισαν νὰ τὸ πτωχύνωσι καὶ νὰ τὸ ἀφανίσωσι , χωρὶς νὰ συλλογίζωνται οἱ ἄβλιοι ..... Ἀλλὰ μὴ γένοιτο , Δικαιε Θεὲ , μὴ γένοιτο εἰς τὸ ἀθῶον καὶ πολυπαθὲς ἔθνος ! „ Ἀποτσεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβολιῶν αὐτῶν ! “ . Ἂν ἤθελαν ὁμοίως δίξαν καὶ ἀρχὰς , ἔπρεπε καὶ εἰς τοῦτο νὰ στοχασθῶσι μὲ ὀλίγην γνῶσιν , ὅτι ἦτον ἀδύνατον νὰ τὰ ἀποκαίσωσιν , ἄνωθεν ἤθελεν εἶσθαι καὶ τὸ ἔθνος των ἔνδοξον καὶ δυνατὸν , καὶ ἀκολούθως ἔπρεπε νὰ ἀγωνίζωνται εἰς τὴν ἐθνικήν τη ἀναγέννησιν καὶ ὕψωσιν · αὐτοὶ ὅμως οἱ ἐθνοφόνοι ἐζήτησαν νὰ τὸ πνίξωσιν ἀκόμη εἰς τὴν μήτραν , φιλονεικοῦντες ποῖος νὰ τὸ κυριεύσῃ .

Εἰς ποῖα ἔθνη ἐστάθησαν οἱ ἔνδοξοι ἄνδρες ; Τάχα εἰς τὰ Ἀσπεινὰ ; εἰς τὰ Γυρωνούμενα ; ὄχι βέβαια , ἀλλὰ εἰς τὰ ἔνδοξα καὶ εὐνομούμενα . Καὶ μὲ ποῖον τρόπον ἔγιναν ἔνδοξοι ; Τάχα μὲ τὴν δικαιοσύνην , μὲ τὰς παρανομίας , μὲ τὰς ἁρπαγὰς καὶ ἀνταρσίας ; ὄχι βέβαια , ἀλλὰ μὲ τὴν ὁμόνοιαν , μὲ τὴν ἀκριβῆ φύλαξιν τῶν Νόμων , μὲ τὴν δικαιοσύνην , μὲ τὴν εὐπείθειαν εἰς τὴν Παραστατικὴν Διοίκησιν τοῦ ἔθνους , ἀγωνιζόμενοι μὲ εὐγενῆ συνερισίαν ποῖος νὰ τὸ συντρέξῃ περισσότερον , ἄλλος μὲ χρήματα , ἄλλος μὲ τὴν στρατηγικήν τη ἐμπειρίαν , καὶ ἄλλος μὲ τὴν πολιτικὴν σοφίαν τη . Ὅταν ὁ Εὐρυβιάδης ἐσήκωσε τὸ ῥαβδὶ νὰ κτυπήσῃ τὸν Θεμιστοκλέα , τί ἔκαμεν ὁ Θεμιστοκλῆς , ὁ τῶν Ἀθηναίων Ναύαρχος ; ἐταράχθη χωρὶς ἀμφιβολίαν ἡ ψυχή τη , διότι ἀναίσθητος δὲν ἦτον · ἀλλὰ τάχα ἐθυμώθη : Ἐθυσίασε τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔθνους τη εἰς θηριώδη θυμὸν , ἢ εἰς ἄλογον φιλαρχίαν ; Κτύπα , τὸν εἶπε , ἄκουσε ὅμως (α) . Αὐτὸς οὗτος ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Ἀριστείδης ἦσαν πολιτικοὶ ἐχθροὶ , ὡς ἄνθρωποι καὶ ἐκεῖνοι · ὅταν ὅμως ἐσυμβουλεύθησαν ἀπὸ τὴν Πατρίδα νὰ ὑποστηρίξωσι Πράξεις , δὲν ἐζήτει ὁ εἷς νὰ καταπατήσῃ τὸν ἄλλον , ἀλλ' ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ κοινὸν συμφέρον τῆς Πατρίδος , „ ἂς ἀ- „ φήσωμεν , εἶπε πρῶτος ὁ Ἀριστείδης , τὴν „ ἔχθραν μας ἐπάνω εἰς τὰ σύνορα , καὶ ἀφοῦ „ ἐπιστρέψωμεν , ἂν μᾶς φανῇ , θέλομεν „ τὴν ἐξαναπιάσειν (β) “ . Ἰδοὺ ὁ μόνος ἀσφαλὴς , καὶ ἔνδοξος , καὶ εὐσεβὴς , καὶ φρόνιμος τρόπος , μὲ τὸν ὁποῖον ἐδοξάσθησαν ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες , καὶ μὲ τὸν ὁποῖον ἐμποροῦν πάντοτε νὰ δοξάζωνται ὅσοι θέλουν τὴν ἀληθινὴν δόξαν , τὴν θεμελιωμένην ἐπάνω εἰς τὴν σωτηρίαν καὶ δόξαν τοῦ ἔθνους των . Τοιούτων ἀνδρῶν παραδείγματα ἔχει καὶ ἡ σημερινὴ Ἑλλὰς , καὶ τὰ ὀνόματά των εὐφημίζονται εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς . Πῶς λοιπὸν οἱ ὀλίγοι οὗτοι ἀνταίρονται τοῦ ἔθνους δὲν εἶναι ἀνόητα ἀνθρωπάρια , οἱ ὁποῖοι εὑρεθέντες εἰς τὸ πλέον ἔνδοξον στάδιον , ἐζήτησαν τὴν δόξαν εἰς τὴν ἁρπαγὴν , εἰς τὴν ἀσέβειαν καὶ παρανομίαν , εἰς τὰς διχονοίας καὶ ἀνταρσίας ;

Ἀλλ' ἡμεῖς , λέγουν , ἐκαταλάβαμεν · ἡμεῖς ἐχύσαμεν τὸ αἷμά μας διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἔθνους . Καὶ ποῖα ἔξοδα ἐκάμετε σεῖς , οἱ ὁποῖοι ἐπέρετε ἀπὸ τὸν κάλλιστον λαὸν καὶ ψωμὶ , καὶ τυρὶ , καὶ πρόβατα , καὶ βέρματα , καὶ χαριστὰ βοσίματα ; Ποῖα ἔξοδα σεῖς , οἱ ὁποῖοι ἐκαταπίετε τὰ ἀπὸ τόσους αἰῶνας συναγμένα πλούτη τῶν Τούρκων , καὶ ἐκατατρώγετε τὰς ἐπαρχίας ; Πῶς δὲν εἶναι ἐντροπὴ καὶ φανερὰ ἀναισχυντία καὶ ὕβρις εἰς τὸ ἔθνος νὰ λέγετε , ὅτι ἐχύσετε τὸ αἷμά σας διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἔθνους , σεῖς , οἱ ὁποῖοι μόλις ἴδετε Διοίκησιν καὶ Νόμους , καὶ ἀφήσαντες τὸ νὰ πολεμῆτε τὸν ἐχθρὸν , κατατρέχετε τὰ θεμέλια τῆς ἐλευθερίας μας , τὴν διοίκησιν καὶ τοὺς Νόμους , καὶ βυσφημίζετε εἰς τὸν κόσμον τὸ ἀθῶον καὶ γενναῖον ἔθνος μας ; Νομίζετε , ὅτι κρύπτονται ἀκόμη οἱ σκοτεινοί σας ; Τὰ ἔργα σας τοὺς ἐξεσκέπασαν ἐξ ἀρχῆς , καὶ καθ' ἡμέραν τοὺς κηρύττουν . Ναὶ , τὰ ἔργα σας φωνάζουν , ὅτι οἱ σκοτεινοί σας ἦτο νὰ διώξετε τοὺς Τούρκους ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα , διὰ νὰ γενῆτε σεῖς Τύραννοι τῆς Ἑλλάδος . Διὰ τί εὐθὺς ἀπὸ τὸν πρῶτον χρόνον τοῦ Ἱεροῦ τούτου πολέμου , τὸν ὁποῖον ἐμολύνατε , διὰ τί δὲν ἐστήξετε νὰ γένῃ Συνέλευσις Ἐθνικὴ , καὶ σύστημα εὐνομοῦ

(α) Πάταξον μὲν , ἄκουσον δέ .

(β) Ἐπὶ τῶν ὅσων τὴν ἔχθραν ἀπολίσωμεν . ἂν γὰρ ἔσχῃ , πάλιν αὐτὴν ἐπανιόντες λημψόμεθα .

Ἀκολουθεῖ Πιὰ ἄρτημα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πολιτεύματος, μ' ὅλον ὅτι πᾶς ἐπροβλήθη τόσαις φοραῖς; Ὄχι βέβαια δι' ἄλλο, καθὼς τὰ πράγματα τὸ ἀπέδειξαν, παρὰ διὰ νὰ θερίσετε τὸν πλοῦσιον ἐκεῖνον θερισμὸν τοῦ πρώτου χρόνου, καὶ νὰ διαπράσετε τὰ ἄφθαρτα ἐκεῖνα πλούτη τῆς Τριπολιτζιᾶς, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μόνα ἐμπορούσε τὸ ἔθνος νὰ πολεμῇ ἕως τὴν σήμερον χωρὶς νὰ λάβῃ χρείαν δανείων· τὸ ὁποῖον ἐστοχάζεσθε ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γένῃ ὑποκάτω εἰς Νόμους καὶ Διοίκησιν. Διὰ τί ἀφοῦ ἐσυστάθησαν Διοίκησις καὶ Νόμοι, δὲν ἡσυχάζετε, ἀλλὰ διεγείρετε παραχὰς μὲ τὴν ἀπάτην καὶ συκοφαντίαν; Βέβαια ὄχι δι' ἄλλο, παρὰ διὰ νὰ ἁρπάζετε ἀνόμη, καὶ νὰ ἐξουσιάζετε τυραννικῶς. Διὰ τί ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἐλέγετε χθὲς καὶ προχθὲς Κλέπτας, τοὺς ἐκάμετε πενθεροὺς; Ὄχι βέβαια δι' ἄλλο, παρὰ διὰ νὰ τοὺς ἔχετε ὄργανα τῆς τυραννικῆς φιλαρχίας σας, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ἀνόητοι ἄφησαν τὴν ἡρωϊκὴν δόξαν, καὶ ἔπεσαν εἰς τὸ βάσος τῆς Κίρκης (α). Διὰ τί ἐκείνην τὴν φωλεὰν τῆς Πάτρας τὴν φυλάττετε ἀκόμη μὲ μυρίους δόλους καὶ προδοτικὰς μηχανάς; Ὄχι βέβαια δι' ἄλλο, παρὰ διὰ νὰ ἡγεμονεύετε εἰς τὰς περιξ ἐπαρχίας, καὶ νὰ κατατυραννῆτε τοὺς δυστυχεῖς Χριστιανούς. Τὸ πνεῦμα σας φαίνεται εἰς τὰ ἔργα σας· καὶ εἰς ὅλην τὴν σειρὰν τῶν ἔργων σας δὲν βλέπομεν παρὰ ἀνομίαν καὶ τυραννίαν, τότε ὕπουλον, τότε φανερὰν καὶ ὠμοτερισμένην. Πλὴν εἰς τὴν ἀπεριγράπτου ἀπανθρωπίαν καὶ διαφθοράν σας δὲν ἠμπορέσατε ποτὲ καὶ ἀνησίαν ἐλευθερίαν· διότι τέλος πάντων τί κατορθώνετε ἄθλιοι; Ἡ ψυχή σας εἶναι εἰς παντοτεινὴν ἀνησυχίαν, ὑποψίαν, καὶ φόβον· μισεῖσθε καθ' ἡμέραν περισσότερον ἀπὸ τὸ ἔθνος σας. Τὸ ὄνομά σας ἐκαταστάθη βδελυρὸν καὶ εἰς τὰ ξένα ἔθνη. Κινδυνεύετε τέλος πάντων, ἂν δὲν πνίξετε τὰ μιαρὰ πάθη σας, νὰ πνιγῆτε σεῖς ἀπὸ αὐτά· διότι καὶ ἡ Διοίκησις καὶ τὸ ἔθνος δὲν θέλουν ὑποφέρειν νὰ ἀτιμάζωνται οἱ ἔνδοξοι στέφανοι τῶν κατορθωμάτων του, νὰ ἐμποδίζωνται αἱ σωτηριώδεις ἐπιχειρήσεις του, νὰ ταράττεται καθ' ἡμέραν ἡ ἐσωτερική ἡσυχία του, νὰ κινδυνεύῃ ἡ ὕπαρξίς του ἀπὸ πέντε ἢ δέκα ἀπελπισμένους ἀντάρτας. Ἄργησε μάλιστα καὶ ἡ Διοίκησις καὶ τὸ ἔθνος νὰ δείξῃ τὴν δικαίαν του ὀργήν. Εἰς τὴν ἄκραν ὑπομονήν των, ἀντὶ νὰ ἀλλάξετε γνώμην, ἐξεπάρθητε, καὶ εἴπατε ὡς ἐκεῖνος ὁ ἄφρων, οὐκ ἔστι Θεὸς· οὐκ ἔστιν ἔθνος· οὐκ ἔστι Δικαιοσύνη.

Φωνάζετε, ὅτι ἡ Διοίκησις δὲν ἔκαμε τὰ χρέη της· ὅτι ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα ὑπουργὸς πρέπει νὰ ἀποβληθῶσι, καὶ ἄλλα τοιαῦτα κακόβουλα δικαιολογήματα. Ἀλλ' ἡμεῖς γενικῶς βλέπομεν ὅλοι, ὅτι ἡ Διοίκησις ἐπρόβλεψε, καὶ εὐτυχῶς ἔκαμεν ὅσα ἀπέβλεπαν εἰς τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔθνους. Ἡ σωτηρία τοῦ ἔθνους ἐπρέμετο, μάλιστα εἰς τὸν τέταρτον τοῦτον χρόνον, ἀπὸ τὴν θαλάσσιον δύναμιν. Καὶ αὐτὸς ὁ Οὐρανός μας γνωρίσας τοῦτο, ἀρχὰ ὅμως κατὰ Θείαν Πρόνοιαν, ἐκίνησεν εἰς τὸν χρόνον τοῦτον ὅσας θαλασσίους δυνάμεις δὲν ἔδειξε ποτὲ εἰς κανένα πόλεμον, ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ Εὐρώπη ἐθεωροῦσε πέρα τὴν Ἑλλάδα ὡς ἀφανισμένην. Εἰς τοιοῦτον λοιπὸν φρικωδέστατον κίνδυνον ἡ Διοίκησις χωρὶς νὰ δείξῃ παραμικρὰν σημεῖον ἀπελπισίας, ἑτοίμασεν ἐγκαίρως ὅλα τὰ καράβια, ἐμψύχωσε μὲ τὴν προθυμίαν της τοὺς γενναίους θαλασσινούς μας, καὶ ἔγιναν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν θάλασσαν τέρατα καὶ σημεῖα, ὅσα καὶ ὁποῖα δὲν ἴδαν αἱ γενεαὶ τῶν παλαιῶν προγόνων μας. Εἶναι τάχα κανεὶς τόσον ἀναίσθητος, ἢ τόσον ἀναίσχυντος, ὅς τις νὰ μὴν ὁμολογῇ, ὅτι ἀπὸ τὰς θαλασσίους ταύτας νίκας ἐσώθη ἡ Ἑλλὰς; χωρὶς αὐτὰς τίς ἤθελεν ἐμποδίσειν τὴν Ἀσίαν καὶ Θρᾴκην νὰ χυθῶσιν εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ νὰ καταπνίξωσι καὶ αὐτὴν καὶ ὅλην τὴν Ἑλλάδα; Ἡ Διοίκησις λοιπόν, καθ' ὅσον ἀποβλέπει τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔθνους, ἔκαμε γενναίως καὶ φρονίμως τὰ Ἱερὰ χρέη της, καὶ ὁ Θεὸς τὰ εὐλόγησε μὲ τὴν πλέον ἔνδοξον καὶ λαμπρὰν ἔκβασιν. Τί ἠθέλετε κάμειν ἐσεῖς, ἂν κατὰ δυστυχίαν τῆς Ἑλλάδος εὑρίσκεσθε εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν δύναμιν τοῦ ἔθνους; φρίττω νὰ τὸ συλλογισθῶ, ἐνθυμούμενος τὰ περασμένα, καὶ βλέπων τὰ παρόντα σας κινήματα.

Ἀλλὰ διὰ τὸν δεῖνα, ἢ δεῖνα ὑπουργόν, διὰ τοῦτο, ἢ ἐκεῖνο τὸ ἐσωτερικὸν κίνημα, ἂν τφόντι ἡ Διοίκησις ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὸ ἐθνικὸν μας πολίτευμα, ἔπρεπε μὲ ἀνταρσίας νὰ ζητήσετε τὴν διόρθωσιν, καθ' ὃν μάλιστα καιρὸν αὐτὴ ἡ Διοίκησις κρίνουσα φρονίμως ἀναγκαῖον διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔθνους νὰ στείλῃ δυνάμεις καὶ εἰς Κρήτην, καὶ εἰς Εὔριπον; Εἰς τοιαύτην ἀκμὴν ἐθνικῶν ἐπιχειρήσεων, καὶ ἂν τφόντι εἴχετε τὰ μεγαλήτερα δίκαια, ἔπρεπε νὰ ζητῆτε λογαριασμούς, καὶ καθαιρέσεις ὑπουργῶν; Καὶ ἔπειτα, δὲν ἦσαν τρόποι νόμιμοι νὰ δείξετε τὰ παράπονά σας; Δὲν ἦτο Βουλή; δὲν ἦσαν πρεσβεῖαι, συνελεύσεις, ἐφημερίδες, ἀλλ' ἐκινήσατε ὅπλα καὶ ἀνταρσίας εἰς τοῦ ἔθνους τὴν κεφαλήν; Ὁ τρόπος σας λοιπὸν καὶ τοῦ καιροῦ ἡ περίστασις φωνάζουν ὅτι ἔχετε σκοπόν, ὄχι νὰ στηρίξετε τοὺς Νόμους, ἀλλὰ νὰ τοὺς κρημνίσετε· ὄχι νὰ διορθώσετε σφάλματα, ἀλλὰ νὰ ταράξετε τὸν λαὸν μὲ τὴν ἀπάτην, καὶ νὰ τὸν ῥίψετε εἰς τὴν ἀναρχίαν, διὰ νὰ τὸν καταβουλώσετε. Μ' ὅλον τοῦτο ὅτι δὲν ἔχουν τέλος ὅσα ἐμπορεῖ κανεὶς νὰ εἴπῃ διὰ ἐσᾶς, τίς ἡ χρεία νὰ λέγω περισσότερα; Δὲν εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ ἐλέγχου ἡ ἔλεγχος, ἀλλ' ἡ διόρθωσις τῶν ἡμαρτημένων. Εὔχομαι λοιπὸν μὲ ὅλον τὸ ἔθνος νὰ γνωρίσετε, καὶ νὰ ἐναγκαλισθῆτε, τὰ ἀληθινά σας παρόντα καὶ μέλλοντα συμφέροντα, καὶ νὰ ἀποκατασταθῆτε ὑγιῆ μέλη τοῦ ἔθνους· εἰδὲ μὴ, νὰ προλάβῃ ἡ Θεία Δίκη τὴν ἐθνικὴν σωτηρίαν μας μὲ τὴν ἰδικήν σας δικαιοτάτην ἀπώλειαν!

Σεῖς ὅμως, λαοὶ τῆς Ἑλλάδος, ἔθνος ἔνδοξον εἰς τὰς πράξεις τῆς ἀνδρίας σου, πολυπαθὲς ὅμως διὰ τὰς ἀπάτας σου, σεῖς πρέπει πλέον νὰ φυλάττεσθε ἀπὸ

(α) Περιβόητος Μάγισσα, ἡ ὁποία ἐμετάβαλλε τοὺς ἀνθρώπους εἰς ζῶα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τοὺς τοιούτους δημοφάγους. Λαλοῦν δικαιοσύνης λόγους, τὰ ἔργα των ὅμως γέμουν ἀπὸ ἀδικίαν. Προβάλλουν τὸ συμφέρον σας, πλουτοῦν ὅμως ἀπὸ τὰ αἵματά σας, καὶ πασχίζουν νὰ σᾶς φέρωσιν εἰς δυσχύνειαν, διὰ νὰ σᾶς κάμωσιν ὄργανα καὶ θυσίαν τῶν ἀθέων καὶ ἀνανθρώπων παθῶν των. Σεῖς λοιπὸν λαοὶ τῆς Ἑλλάδος, μὴ λησμονεῖτε ποτὲ, ὅτι τῆς ἐλευθερίας σας ἡ στερέωσις κρέμεται ἀπὸ τὴν στερίωσιν τῆς εὐνομίας· καὶ ἡ στερέωσις τῆς εὐνομίας κρέμεται ἀπὸ τὴν στερέωσιν τῆς Διοικήσεως. Τοὺς Νόμους λοιπὸν καὶ τὴν Διοίκησιν σέβεσθε, τιμᾶτε, καὶ ὑπερασπίζεσθε μὲ ὅλας σας τὰς δυνάμεις, ἂν θέλετε νὰ ζῆτε τφόντι ἐλεύθεροι, ἥσυχοι καὶ εὐτυχεῖς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν, ἔνδοξοι δὲ καὶ σεβαστοὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἔθνος Ἑλληνικὸν, ὁ κόσμος ἐθαύμασε τὴν ἀνδρείαν σου· ἂς θαυμάσῃ καὶ τὴν ὁμόνοιάν σου διὰ τὴν εὐνομίαν. Ὅτι πρᾶγμα εἶναι ἐναντίον εἰς τὸν Νόμον, καὶ εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν, στοχάζου το ἄτιμον, ἀσεβὲς, καὶ πολέμιον εἰς τὰ ἀληθινά σου συμφέροντα. Στοχάζου, Ἕλλην, ἐχθρόν σου καὶ τὸν πλέον στενόν σου συγγενῆ, ὅταν ἡ αὐτὸς παραβαίνῃ τοὺς Νόμους καὶ τὴν εὐπείθειαν εἰς τὴν νόμιμον Διοίκησιν, ἡ ἐσὸ παρακινῇ νὰ γένῃς παραβάτης των. Ἐξαιρέτως δὲ πάντων, προσέχετε Ἕλληνες, εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν παραστατῶν σας· ἐπρόβλεψε καὶ τοῦτο ὁ Νόμος, ὡς πρέπει νὰ γίνεται. Ἐκλέγετε λοιπὸν ἄνδρας ἐναρέτους καὶ προκομμένους, χωρὶς νὰ κάμνετε χάριν οὔτε εἰς φιλίαν, οὔτε εἰς συγγένειαν, οὔτε εἰς γένος. Οἱ Παραστάται σας εἶναι οἱ ἐπίτροποι τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν [illegible]. Οἱ Παραστάται εἶναι ὁ νοῦς, ὁ λόγος, καὶ ἡ καρδία τοῦ Ἔθνους. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἔχωσι καὶ νοῦν φωτισμένον, καὶ λόγον, καὶ καρδίαν ἀδιάφθορον. Ἐπιμελεῖσθε ἀκόμη καὶ τοῦτο, τὸν φωτισμὸν τοῦ πνεύματός σας, καὶ τὸν φωτισμὸν τῶν τέκνων σας. Δὲν τὸ ἐναταλάβετε; Ὅσου εἶνα ἀμάθεια, ἐκεῖ περισσότεροι καὶ ἀνανθρωποτεροι λαοπλάνοι. Οἱ λαοπλάνοι οὗτοι σᾶς κατηγοροῦν τὸν φωτισμὸν, διὰ νὰ μένετε τυφλοὶ, καὶ νὰ σᾶς παίζωσιν ἐκεῖνοι μὲ τὰ μισανοιγμένα καὶ παμπόνηρα μάτιά των. Διὰ τοῦτο καὶ κατατρέχουν καὶ συκοφαντοῦν ὅσους ἤθελαν ἰδεῖν ὅτι ἔχει καθαρὸν φῶς, καὶ ζητεῖ ν' ἀνοίξῃ καὶ τοὺς ἰδικούς σας ὀφθαλμοὺς διὰ νὰ βλέπετε τὰ ἀληθινά σας χρέη καὶ δικαιώματα, εἰς τῶν ὁποίων τὴν ἐκπλήρωσιν στέκει ἡ ἀληθινὴ ἐλευθερία καὶ εὐτυχία σας. Λαοὶ τῆς Ἑλλάδος, μὴν ἀκούετε περαστικὰ τοὺς λόγους τῶν ἀληθινῶν σας συμβούλων καὶ ἀδελφῶν. Μὴ λέγετε μόνον, καλὰ μᾶς λέγει, ἀλλ' ἐκτελεῖτε τὰ καλὰ καὶ μὲ τὸ ἔργον.

Σεῖς δὲ, ὦ Ἱερὰ καὶ σεβαστὰ σώματα τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Ἐκτελέσεως, ἀνδρίζεσθε καὶ κραταιοῦσθε, ὁδηγούμενα εἰς τὰ ὑψηλὰ χρέη σας μὲ τὴν ἀπαθῆ σκέψιν, καὶ βραστηλίως ἐνεργοῦντα μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Νόμου καὶ τῆς φιλονόμου εὐπειθείας τῶν γενναίων τῆς Ἑλλάδος λαῶν!!!

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ.

Πύργοι 21 Ἰανναρίου.

Ἡ Κοινὴ εὐταξία ἤρχισεν ἤδη νὰ ἀποκαταστάινεται πανταχοῦ. Οἱ φυγάδες ἀντάρται ὑπάγων ἀπ' ὅλα τὰ μέρη εἰς τὴν Καθέδραν τῆς Διοικήσεως διὰ νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὰς Διαταγὰς αὐτῆς· μεταξὺ τούτων ἀριθμοῦνται καὶ δύο ἀπὸ τοὺς Δηλιγιαννέης.

Τὰ ἐνταῦθα καὶ πέριξ εὑρισκόμενα στρατεύματα ἑτοιμάζονται νὰ ἀναχωρήσωσιν ὅλα ὁμοῦ διὰ τὴν τῶν Π. Πατρῶν πολιορκίαν, ἡ ὁποία πρὸ καιροῦ ἤδη ἐκτελεῖται καὶ διὰ θαλάσσης.

Ἀγνοεῖται εἰσέτι τίς θέλει εἶσθαι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀξιολόγου καὶ ἀναγκαιοτάτης ταύτης ἐκστρατείας· δὲν εἶναι ὅμως ἀμφιβολία ὅτι ἡ Σ. Διοίκησις θέλει διατάξει ἄνδρα ἄξιον τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Ἔθνους, καὶ ἱκανὸν νὰ φέρῃ εἰς καλὴν ἔκβασιν τὸ εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθησόμενον σημαντικώτατον τοῦτο ἔργον.

Ἀπὸ ἄλλα Γράμματα ἐκ Πελοποννήσου μανθάνομεν ὅτι καὶ ὁ Θ. Κολοκοτρώνης ἐφέρθη εἰς Ναύπλιον καὶ εὑρίσκεται ὑπὸ φύλαξιν μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους συνενόχους του, οἵτινες ὅλοι μέλλουν νὰ κριθοῦν ἀπὸ τὴν ἐπὶ τούτῳ συσταθεῖσαν παρὰ τῆς Διοικήσεως ἐπιτροπήν.

Τιμὴ ἐτησία Τάλ. Ἰσπαν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. L. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 9

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 31 Ἰανναρίε 1825. Σάββατον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Εἰς τὸν 6ον ἀριθμὸν τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν ἐδημοσιεύσαμεν ἐν ἄρθρον ἀποσπασμένον ἐκ τῆς ἐφημερίδος τῆς Φλωρεντίας, καὶ ἔχον διὰ ὑποκείμενον τὰς διαφιλονεικήσεις τοῦ ἐν Λονδίνῳ Συνεδρίε τῶν Ὑπηργῶν περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνεξαρτησίας. Ἡ ἀνεξαρτησία βέβαια εἶναι πρᾶγμα ἐπιθυμητὸν εἰς ἡμᾶς, τὸ μόνον διὰ τὸ ὁποῖον ἀγωνιζόμεθα, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἔχομεν συγκεντρωμένα τὰ βλέμματά μας, καὶ προσηλωμένας τὰς ἐλπίδας μας, ἀκόμη ὅμως δὲν ἔχομεν διδόμενα βάσιμα καὶ αὐθεντικὰ, ἐξ ὧν ἠμποροῦμεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ Ἀνεξαρτησία αὕτη ἀποφασίσθη ῥητῶς. Ὡστόσον ἐν ᾧ ἀφ' ἑνὸς μέρους κλίνομεν εἰς τὸ νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ Ἀγγλία ἀπὸ τὸ Φιλελεύθερον πνεῦμά της, ἀπὸ τὰ φιλάνθρωπα καὶ εὐγενῆ αἰσθήματά της κινημένη, θέλει εἶσθαι ἡ πρώτη ἴσως, ἥτις θέλει ἐπιθέσει τὴν σφραγίδα εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς Ἐθνικότητός μας, καθὼς ἔσπραξε καὶ πρὸς ἄλλα διάφορα ἀναγεννώμενα ἔθνη· ἀφ' ἑτέρε μέρους δὲν διστάζομεν ἢ τοὐλάχιστον δὲν ἀπελπιζόμεθα, ὅτι καὶ αἱ Δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι συγκροτοῦν τὴν Ἱερὰν Συμμαχίαν, ἀπὸ τὰ αὐτὰ τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς δικαιοσύνης αἰσθήματα ἐμπνευσμέναι, καὶ ἀπὸ τὸ λαμπρὸν παράδειγμα τῆς Ἀγγλίας, ἥτις μὲ τὴν παντοδύναμον Τριαινάν της κυβερνᾷ ἐνδόξως τὸ ὑγρὸν τοῦ Ποσειδῶνος Βασίλειον, ὁδηγούμεναι, θέλην συγκατανεύσει καὶ αὐταὶ νὰ δώσουν τὴν λευκὴν των ψῆφον ὑπὲρ ἡμῶν. Ὄχι! οἱ φιλάνθρωποι Βασιλεῖς, οἱ ὁποῖοι εὐτυχῶς καὶ ἐνδόξως τὴν σήμερον στολίζουν τοὺς Θρόνους καὶ κυβερνοῦν τὴν τύχην τῆς ἀνθρωπότητος, δὲν θέλει ὑποφέρει ποτὲ νὰ ἀφίσουν ἀβράβευτον ἓν ἔθνος, τὸ ὁποῖον μὲ τόσας θυσίας, μὲ τόσους κινδύνους καὶ μὲ τοιούτους ἡρωϊσμοὺς προφανεῖς χαρακτῆρας ἐπολέμησεν ἐναντίον τοῦ αἱμοβόρε τυράννε τε. Ὄχι! οἱ φιλοδίκαιοι οὗτοι Βασιλεῖς δὲν θέλει ἀφίσει ποτὲ ἀβράβευτον ἓν ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἐπολέμησε καὶ πολεμεῖ μὲ ἀπελπισίαν μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ συστήσῃ τὴν εὐνομίαν ἀντὶ τῆς ἀνομίας, καὶ νὰ ἐξαπλώσῃ τὴν γλυκεῖαν φωνὴν τοῦ εὐαγγελίε ἐκεῖ ὅπου ἕως τώρα τὰ ἄγρια παραλαλήματα καὶ αἱ φλυαρίαι τοῦ Ἀλκορανίε εἶχον ἰσχύν. Ἀλλὰ ποῖον εἶναι τάχα τὸ βραβεῖον, τὸ ὁποῖον προσμένουν οἱ Ἕλληνες ἀπ' αὐτούς; ὄχι ἄλλο βέβαια παρὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς αὐτονομίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας των. Ναι, αὐτὸ καὶ μόνον ἐπιθυμοῦν, καὶ αὐτὸ εὔχονται νὰ ἀπολαύσουν τὸ ὀγλιγωρότερον!

Ἔχομεν λοιπὸν λόγους ἐλπίδος ἰσχυροὺς ὅτι τὰ αὐτὰ τῆς φιλανθρωπίας αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἐμψυχώνουν τὴν Αὐλὴν τῆς Ἀγγλίας, θέλουν ἀναῤῥιπίσει καὶ τῶν ἄλλων Αὐλῶν τὴν φιλοτιμίαν ὅσον τάχιστα ὑπὲρ ἡμῶν. Τώρα πλέον κρέμεται ἀπὸ ἡμᾶς αὐτοὺς τὸ νὰ φανῶμεν ἄξιοι ὥστε νὰ μὴν δώσωμεν τὴν παραμικρὰν ἀφορμὴν τοῦ λοιποῦ διὰ νὰ ἐξασθενήσωσιν ἢ καὶ νὰ σβυσθῶσιν αὐτὰ τὰ πρὸς ἡμᾶς φιλάνθρωπα αἰσθήματα τῶν Αὐλῶν τῆς Εὐρώπης.

Ἀλλὰ πῶς νὰ φανῶμεν ἄξιοι; ὄχι βέβαια ἄλλως, εἰμὴ ἐξακολουθοῦντες νὰ πολεμῶμεν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τοὺς Τούρκους ἡνωμένοι ἀδελφικῶς, καὶ πειθαρχοῦντες εἰς τοὺς νόμους καὶ εἰς τὴν νόμιμον Διοίκησιν. Ὅτι δὲ ἠξεύρομεν νὰ πολεμῶμεν τοὺς Τούρκους πλῆθος πολλῶν περασμένων καὶ προσφάτων μαχῶν τὸ μαρτυροῦν. Αὗται ἐξέπληξαν τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ἡ Ἱστορία θέλει τὰς παραστέμψει εἰς αἰῶνας αἰώνων· ἀλλ' ἡ ἰδία Ἱστορία, ἡ ὁποία ἐχάραξεν εἰς τοὺς πίνακάς της μὲ χαρακτῆρας χρυσοῦς τὰ μεγάλα κατορθώματά μας, δὲν θέλει λείψει ὡσαύτως ἀπὸ τοῦ νὰ σημειώσῃ καὶ μεταδώσῃ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους τὰς δυστυχεῖς διχονοίας μας καὶ τοὺς ἐσωτερικοὺς πολέμους μας, οἱ ὁποῖοι ἐμποδίσαν καὶ ἐμποδίζουν τόσον φανερὰ τὰς στρατιωτικὰς προόδους μας. Σμὰ δὲ τούτων πολλαὶ καὶ ἄλλαι καταχρήσεις μᾶς βλάπτουσι. Πρέπει λοιπὸν νὰ ζητήσωμεν καὶ εὕρωμεν τὴν θεραπείαν αὐτῶν· πρέπει οἱ Στρατηγοὶ νὰ μὴν ἔχωσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν των πλέον ὁλόκληρα βελαέτια οὐδὲ νὰ νέμωνται τοὺς καρποὺς αὐτῶν· οὗτοι εἶναι Στρατηγοὶ τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως· δὲν εἶναι κύριοι τῶν Ἐπαρχιῶν· οἱ Κοτζαμπασίδες ἂς λησμονήσουν ὅ,τι ἦσαν ἐν καιρῷ τῆς Ἀρχαίας· ἡ Ἑλλὰς ἐξώρισε τὸν Φεουδαϊσμόν, καὶ δὲν ἐπιθυμεῖ πλέον νὰ τὸν ξαναϊδῇ· ἡ Δημόσιος Κυβέρνησις πρέπει νὰ βαλθῇ εἰς καλητέραν τάξιν· ὅλοι οἱ Κλάδοι της νὰ ἐνεργῶνται ἀπὸ ἀνθρώπους ἀξίους καὶ ἐναρέτους, οὐχὶ δὲ ἀπὸ ἀνθρώπους, εἰς τῶν ὁποίων τὴν καρδίαν τίποτε ἄλλο δὲν λαλεῖ παρὰ τοῦ χρυσοῦ τὴν φωνήν. Ὁ περίφημος Νέκερ (Ὑπουργὸς τῆς Γαλλίας ἐπὶ Λουδοβίκου 16ου) λέγει εἰς ἓν τῶν συγγραμμάτων του, „Ἡ δημόσιος Κυβέρνησις „τῶν προσόδων εἶναι ἡ ψυχὴ πάσης ἐπικρα„τείας" αὐτὴ εἶναι μία ἀλήθεια μεγάλη· ἀλήθεια ἀδιαφιλονείκητος· ἀλλ' εἰς τὴν ἰδικήν μας ἀγαπητὴν Πατρίδα δὲν ἔχει οὕτω τὸ πρᾶγμα τὴν σήμερον. Οἱ καλοί μας Οἰκονόμοι καὶ ἐπιστάται τῶν Προσόδων λέγουν: ἡ σακοῦλά μου εἶναι ἡ ψυχή μου, αὐτὴ νὰ εἶναι καλὰ „εἰς τρόπον ὥστε ἀντὶ κιβωτίων γεμάτων, εὑρίσκει τις κιβώτια κενὰ. Μολονταῦτο δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἀποδώσωμεν ὅλον τὸ σφάλμα εἰς τούτους· πολλοὶ τῶν Καπιτανέων τρώγουν, καὶ ἀντὶ τριακοσίων ἀνθρώπων μισθοῦ π. χ., λαμβάνουν ἑξακοσίων ἀνθρώπων μισθόν, καὶ κρατοῦν προσέτι εἰς μερικὰς ἐπαρχίας τὰ νόμιμα Δέκατα· αὐτὰ εἶναι δικάμας Βελαέτια, λέγουσιν οὗτοι· ἡμεῖς τὰ φυλάγομεν ἀπὸ τοὺς Τούρκους, καὶ κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ μᾶς τὰ πειράξῃ!! πολλοὶ Κοτσαμπασίδες ὁμοίως θρέφουν παρόμοια φρονήματα καθὼς καὶ οἱ Καπετάνοι· τὰ λεγόμενα Τσεφλήκια καὶ οἱ Μοκατάδες εἶναι ἀγορασμένα ἀπὸ αὐτούς· ἀλλ' ἀντὶ νὰ δώσουν τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς εἰς τὴν Διοίκησιν, εὑρίσκουν αἰτίας διαφόρους νὰ κλείσουν τὰ χρήματα εἰς παλαιοὺς λογαριασμοὺς καὶ ὅλοι οἱ καρποὶ τοὺς ὁποίους ἐντεῦθεν ἀπολαμβάνουν, ἀντὶ νὰ περάσουν εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Διοικήσεως μένουν εἰς τὰς ἀποθήκας αὐτῶν τῶν κυρίων· εἰς τρόπον ὥστε αἱ ἀποθῆκαι τῆς Διοικήσεως εὑρίσκονται πάντοτε κεναί, τὸ δημόσιον Ταμεῖον στερημένον ἀπὸ χρήματα, καὶ ἡ μηχανὴ τῆς Ἐπικρατείας δὲν ἠμπορεῖ νὰ κινῆται κατὰ τὸ πρέπον.

Εἴχαμεν καὶ ἄλλα πολλὰ νὰ προσθέσωμεν εἰς ταῦτα, ἀλλὰ τὰ ἀφίνομεν δι' ἄλλην φοράν· ἀρκεῖ δὲ μόνον νὰ εἴπωμεν κατὰ τὸ παρὸν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ εὑρεθῇ ἡ θεραπεία τῶν εἰρημένων καταχρήσεων. Τὸν τρόπον τῆς θεραπείας θέλει τὸν εὑρεῖ ἡ Σεβαστὴ Διοίκησίς μας· τὸ ἰδικόν μας χρέος εἶναι νὰ σύρωμεν τὴν προσοχήν της ἐπάνω εἰς ταῦτα τὰ οὐσιώδη ἀντικείμενα. Ἔργον αὐτῆς εἶναι νὰ προσθέσῃ τὸ περιττόλεον, καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θέλει τὸ κάμει, ἂν πρέπῃ νὰ συμπεράνωμεν ἀπὸ τὰ λαμπρὰ παραδείγματα τὰ ὁποῖα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἔδωκε, καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἐσύστησε τόσον τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν ἰσχύν της· ὥστε δὲν μένει εἰς τὸ ἑξῆς παρὰ νὰ θελήσῃ μόνον διὰ νὰ βάλῃ εἰς τάξιν τὴν Δημοσίαν Κυβέρνησιν τῶν πραγμάτων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν μόνον καλῶς ἐνεργουμένην πηγάζει ἡ εὐδαιμονία ὅλου τοῦ ἔθνους.

Νεκρολογία.

Μὲ λύπην βαθεῖαν τῆς ψυχῆς μας ἐμάθομεν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὅτι ὁ γέρων Βαρβάκης ἀπέθανεν εἰς Τὸ Καθαρτήριον Τῆς Ζακύνθ Τὴν 12 Ἰοῦ λήγοντος .

Ποῖος δὲν ἤθελε συμπονέσει μαζί μας ἀκούων ὅτι ὁ σεβάσμιος οὗτος γέρων μόλις φανεὶς ἐν Τῷ μέσῳ μας μᾶς ἀφίνει διὰ παντός ; ὁ Ὀγδοηκοστὸς χρόνος Τῆς ζωῆς τ Ἦτον ἤδη ἀπεξασμένος , ὅτε ἀπεφάσισε Τὴν εἰς Τὴν Ἑλλάδα καθοδόν τ . Ἀπεφάσισε νὰ ἔλθῃ διὰ νὰ μᾶς συμβουλεύσῃ μὲ Τὴν πολυπειρίαν , μὲ Τὰς γνώσεις τ , ἀποκτημένας διὰ πολλῶν χρόνων καὶ ποικίλων περιστάσεων . Βέβαια αὐτὸς ἐνόμιζε νὰ μᾶς εὕρῃ ἑνωμένας μὲ Τοὺς δεσμοὺς Τῆς ἀδελφότητος · βέβαια ἤλπιζε νὰ μᾶς ἴδῃ χωρὶς πάθη καὶ χωρὶς ἐκεῖνον Τὸν ὀλέθριον φιλαρχικὸν ζῆλον Τοῦ νὰ ὑπερβαίνωμεν καὶ καταπατῶμεν ὁ εἷς Τὸν ἄλλον · ἀλλὰ φεῦ ! ὁ Γέρων μᾶς ηὗρε βυθισμένους εἰς ἔριδας , εἰς αὐτὰς Τὰς δυστυχεῖς διχονοίας , καὶ Τελευταῖον ἀντὶ ἑνώσεως εἶδε φατρίας Τρομερὰς , ὅπλα σηκωμένα ἐναντίον Τῆς Ἑπικρατείας , ἐναντίον Τῶν Νόμων , ἐναντίον αὐτῆς Τῆς Διοικήσεως .

Εἶπε ἀληθὲς ὅτι ὁ γέρων Βαρβάκης εἰς Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἀνεχώρει ἀπὸ Πελλοπόννησον ἔβλεπε στρατεύματα ἀνταρτικὰ πολεμοῦντα ὑπὸ Τὰς διαταγὰς ἀνθρώπων ἀχαλινώτων καὶ ὡς θηρία λυσσιασμένα ὁρμώντων ἐναντίον Τῆς Νεμίμης Διοικήσεως Τῶν Ἑλλήνων . Ἀλλὰ Τὸ ἀνάθεμα Τοῦ Ἔθνους ἐτάραξεν ὡς μὲ κεραυνὸν βρυντῶδη αὐτοὺς Τοὺς ἀπελπισμένους φατριαστὰς Τῆς Ἀναρχίας , καὶ ἡ Πατρὶς διαταραχθεῖσα πρὸ ὀλίγου εἶδεν εὐθὺς ἐπανερχομένας εἰς Τὸν κόλπον της Τὴν ἡσυχίαν καὶ Τὴν κυριότητα Τῶν Νόμων .

Σκιὰ Σεβασμία , ἡ ὁποία ἤδη ἵπτασαι εἰς Τας Οὐρανίους σκηνὰς ! βεβαιώσε ὅτι ἡ Πατρὶς ἀνεγνώρισε Τὰς Θυσίας σ · ἀνεγνώρισε Τὴν ἀξίαν σ καὶ Τὸν Πατριωτικόν σ ζῆλον ! βεβαίωσε ἔμπροσθεν Τοῦ Θρόνου Τοῦ Ὑψίστ , ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν Θέλων καταπαθῇ πλέον ἄξιοι Τῆς Τόσου φανερᾶς Τοῦ Ποιητοῦ ἡμῶν ὑπερκοσμίσεως καὶ ἀρρωγῆς . Σκιὰ μακαρία ! ἔσο βεβαία ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐλευθερωθέντες ἤδη ἀπὸ Τοὺς Τυραννίσκους των καὶ γνωρίσαντες Τὰ χρέη των καλήτερα Θέλων ὑποτάσσασθαι πάντοτε εἰς Τοὺς Νόμους , καὶ Θέλων λησμονήσει διὰ παντὸς Τὰ ὀλέθρια πάθη Τὰ ὁποῖα Τοσάκις Τοὺς ἔφεραν εἰς Τὸ χεῖλος Τῆς ἀβύσσ .

Οἱ Πολῖται Τοῦ Μεσολογγίου ἔδειξαν ἤδη κατὰ διαφόρους περιστάσεις πόσον ἠξεύρουν νὰ Τιμῶσι καὶ νὰ ἀνταμείβωσι Τὰς ἐκδουλεύσεις Τῶν ὑπὲρ Τῆς πόλεως Ταύτης καθ' ὁποιονδήποτε ἀγαθὸν Τρόπον ἀγωνιζομένους . Νεώτερον δεῖγμα Τῆς ἀξιεπαίνου Ταύτης εὐγνωμοσύνης των δίδουσιν ἤδη οἱ ἀγαθοὶ οὗτοι Πολῖται μὲ Τὴν ἐφεξῆς πολιτογράφησιν Τοῦ κυρίου Μιχαὴλ Π. Κοκκίνη ὀχυροποιοῦ Τῆς πόλεως , Τὴν ὁποίαν ἀναγκαίων ἐκρίναμεν νὰ δημοσιεύσωμεν , διὰ νὰ διασαλπίσωμεν καὶ ἐκ νέου εἰς Τὸ δημόσιον Τὸ εὐδιάθετον αὐτῶν , ὥστε νὰ χρησιμεύσῃ εἰς παράδειγμα καὶ πρὸς Τὰς ἄλλας ἑνώσεις ἀγωνιζομένας Ἑλληνικὰς πόλεις .

Ἐπειδὴ ὁ κύριος Μιχαὴλ Π. Κοκκίνης εὐηρέστησε πᾶσι Τοῖς κατοίκοις Μεσολογγίου , σχεδιάσας Τὸν Τρόπον Τῆς ὀχυρώσεως αὐτοῦ , καὶ ἐπιστατήσας εἰς Τὴν οἰκοδομὴν , καὶ οὕτω συνετέλεσε διὰ Τοῦ ζήλου τ , καὶ Τῶν μηχανικῶν τ γνώσεων εἰς Τὴν ὀχύρωσιν καὶ ἀσφάλειαν αὐτῆς Τῆς πόλεως . Οἱ Μεσολογγῖται εἰς σημεῖον Τῆς πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνης των Πολίτην Μεσολογγίου αὐτὸν κηρύττουσι , καὶ ἀναγράφουσι Τοῦτο ἐν Τοῖς Τῆς πόλεως ἀρχείοις , ἵνα δῆλον γένηται πᾶσιν , ὡς οἱ Μεσολογγῖται Τοῖς εὐεργέταις αὐτῶν οἴδασιν εὐγνωμονεῖν .

Ἐν Μεσολογγίῳ Τὴν 17 Ἰανναρίου 1825 .

Ἔσονται αἱ ὑπογραφαί .

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πελοποννησος .

Γαστούνη 25 Ἰαννουαριου .

Ἔχομεν εἰδήσεις ἐκ Ναυπλίου , ὅτι ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις ὠνόμασε μίαν ἐννεαμελῆ Ἐπιτροπὴν διωρισμένην νὰ κρίνῃ τοὺς ἀποστάτας · ἡ Ἐκλογὴ τῶν ὑποκειμένων τὰ ὁποῖα συνταίνει ταύτην τὴν ἐπιτροπὴν ἔγεινε μὲ τὴν πλέον μεγάλην ἀκρίβειαν καὶ φιλοπροσωπίαν . (α)

Τὴν 26 τοῦ αὐτοῦ .

Ἡ εἴδησις τῆς φυγαδεύσεως τῶν ἀνταρτῶν Ζαΐμη καὶ Λόντου φθάσασα εἰς Ναύπλιον ἐπροξένησε δυσαρέσκειαν μεγάλην εἰς ὅλων τὰς ψυχὰς , καὶ ἀγανάκτησιν ἐναντίον τοῦ Στρατηγοῦ Τσόγλα , μὲ τὴν συγκατάνευσιν καὶ συνδρομὴν τοῦ ὁποίου οἱ εἰρημένοι ἀπέρασαν εἰς Κάλαμον . Δὲν εἶναι δὲ καμμία ἀμφιβολια ὅτι ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις θέλει ζητήσει ἀπολογίαν ἀπὸ τὸν Στρατηγὸν Τσόγλαν περὶ τοῦ παραδόξου καὶ ἀνελπίστου τούτου φερσίματός του .

Ἑτοιμασίαι διὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Πατρῶν γίνονται μὲ τὴν μεγαλητέραν ταχύτητα . Δέκα ἢ δώδεκα χιλιάδες ἄνθρωποι διωρισμένοι διὰ τὴν πολιορκίαν ταύτην ἐβάλθησαν ἤδη εἰς κίνησιν καὶ σπεύδουν νὰ καταλάβουν τὰς προσδιωρισμένας θέσεις των .

(α) Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις θέλει αἰσθανθῆ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ δώσῃ ἓν παράδειγμα καταπληκτικὸν εἰς ταύτην τὴν περίστασιν . Ἐγκλήματα τοιαῦτα ὡς τὸ τῆς ἀνταρσίας , μ' ἄλας λέξεις , ἐγκλήματα καθοσιώσεως ἂν δὲν τιμωρηθοῦν μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην αὐστηρότητα ἀναγκαίως συνεπισύρουν καὶ ἄλλα καὶ ἐπομένως φέρουν τὴν καταστροφὴν ὅλης τῆς Ἐπικρατείας . Κρέμεται λοιπὸν τώρα ἀπὸ τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν τῆς Διοικήσεως , ἢ νὰ κρίμῃ καὶ πραγματικῶς ἑαυτὴν , ὡς ὀνομάζεται , Σεβαστὴν διὰ παντὸς καὶ νὰ ἐλκύσῃ τὴν εὐπείθειαν ὅλων , ἢ νὰ προσμένῃ καὶ ἄλλας παρομοίας ταραχὰς αἱ ὁποῖαι ἄλλο κανένα ἀποτέλεσμα δὲν εἰμποροῦν νὰ ἔχουν παρὰ τὸν παντελῆ ὄλεθρον τῆς Πατρίδος . ὁ Συντ .

Ἕως τὴν σήμερον δὲν εἶναι γνωστὸς ἀκόμη ὁ ἀσχηγὸς ταύτης τῆς ἐκστρατείας . Μανθάνομεν ὡς ἰόσον ἀπὸ βεβαίας πηγὰς , ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως ἔπεσεν εἰς ἄνθρωπον ὅστις χαίρει κατὰ τὸ παρὸν τὴν μεγαλητέραν ὑπόληψιν .

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ .

Σμύρνη , 10 Δεκεμβρίου .

Μᾶς βεβαιόνουν ἐπισήμως ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν , ὅτι ὁ Σελτάνος πάλιν πρὸ ὀλίγου ὁ αἱμοβόρος εἰς μίαν μυστικὴν συνέλευσιν παρόντος τοῦ Σεϊσλάμη , ἐφανέρωσε τοὺς στοχασμούς του νὰ ἐξολοθρεύσῃ ὅλης τοὺς χριστιανοὺς ἀπὸ τὴν ἐπικράτειάν του · ὁ Σεϊσλάμης ἀντέτεινε διὰ τοὺς μὴ ἀποστατήσαντας · ἐκεῖνος φωνάζει ὅτι ὅλοι εἶναι ἄπιστοι , καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ θρόνου του , διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔθνους του , εἶναι ἀνάγκη πρῶτον ὅλη ἡ Ἀσία νὰ γένῃ πάντη μωαμεθανική . Εἰς τέτοια παραμύθια πλανᾷ τὴν λύσσαν του ἡ ἀπελπισία .

Ὅτι εἶναι ἐσχάτη μωρία , Θεοῦ μωρία , νὰ πιστεύσῃ πλέον ὁ Γραικὸς εἰς τὴν Τουρκικὴν θηριωδίαν , τὰ πράγματα τὸ ἀπέδειξαν ἕως τώρα φρικτώτατα . Ἀκόμη νεωστὶ τέσσαρες Χριστιανοὶ κάτοικοι εἰς τὸν Τζεσμὲ , ἀφοῦ διέτριψαν κατ' ἀνάγκην εἰς τὴν Σάμον ὀλίγον καιρὸν , ἐπέστρεψαν εἰς τὰς οἰκίας των παρακινημένοι ἀπὸ τὰς οἰκογενειας των , καὶ πιστεύοντες εἰς τὰς ὑποσχέσεις τῶν κρατούντων εὐθὺς ἐσφάγησαν ἀνιλεῶς .

Οἱ ἐδῶ Χριστιανοὶ λέγεται ὅτι ἔχουν ἡσυχίαν . Πλὴν δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸ πιστεύσῃ , παρὰ ὅστις ἔχει τόσον νοῦν ὥστε νὰ πιστεύσῃ τὸν Τοῦρκον ἐφημεριδογράφον τῆς Σμύρνης . Βέβαια ἡσυχάζουν καὶ οἱ νεκροὶ , ἡσυχάζουν καὶ οἱ λαγωοὶ κεκρυμμένοι καὶ τρέμοντες .

(ὁ Φ. τοῦ Νόμου .)

Τιμὴ ἐτησία Γάλ. Ἰσπαν. ἓξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν . Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος .
Συντάκτης Δρ. Ι. Ι Μάγερ . Τυπογράφ. Δ Μεσθενεύς .

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρθμ. 10

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι. Φραζκλ.

Μεσολόγγιον, 4 Φευρουαρίου 1825. Τεῤῥάδη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πολλάκις κατ' ἐπανάληψιν ἀνεφέραμεν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικὰ ὅτι ἡ Ἀλβανία κάμνει μεγάλας ἑτοιμασίας διὰ μίαν νέαν εἰσδομὴν εἰς ταῦτα τὰ μέρη. Περὶ τούτων ἔχομεν καὶ νεωτέρας βεβαιωτικὰς εἰδήσεις, ἐκ τῶν ὁποίων μάλιστα συμπεραίνεται, ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ, δὲν θέλων προσμένει ὡς ἄλλοτε, τοὺς μῆνας Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον διὰ νὰ εἰσβάλλουν εἰς τὰς πεδιάδας μας. Οἱ ἀρχηγοίτων διωρισμένοι ἀπὸ τὴν Πόρταν εἶναι οἱ πλέον ἀξιώτεροι μεταξὺ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἀποκαμβάνουσι μεγάλην ὑπόληψιν εἰς τὴν Ἀλβανίαν, οἷος μάλιστα νομίζεται πρὸ πάντων ὁ Ἄγος-Μεχμετάρης, ὁστις ὠνομάσθη καὶ Σερασκιέρης τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰμπραΐμ-Πασᾶ. Τοῦτο καὶ ἄλλα τινὰ περίεργα μανθάνομεν ἐκ τῶν ἐφεξῆς ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας κατ' αὐτὰς ἐλάβομεν.

Κορφοὶ 17 (29) Ἰανναρίου.

„Ὁ υἱὸς τοῦ Ἰμπραΐμ-Πασᾶ ἦλθε διωρισμένος μὲ Βασιλικὸν φιρμάνι, Βεζίρης εἰς Μπεράτι, καὶ Πασᾶς τῆς Αὐλῶνος. Σερασκιέρην ἐδιόρισεν ἡ Πόρτα τὸν Ἄγο-Μεχμετάρην εἰς τὸν εἰρημένον υἱὸν τοῦ Ἰμπραΐμ-Πασᾶ, διὰ νὰ συνάξῃ στρατεύματα· τὸν δὲ Σεὶν-Μπέην ὠνόμασεν ὅλης τῆς Τσαμηριᾶς μέχρι τῆς Πάργας Μησελίμην. Οἱ Τσάμιδες ἑτοιμάζονται καὶ αὐτοὶ· τοὺς ἦλθαν μάλιστα καὶ ἔξοδα Βασιλικὰ διὰ νὰ συνάξουν στρατεύματα. Ὁ Ὁμὲρ-Πασᾶς περνᾷ βέβαια εἰς Θεσσαλονίκην· εἰς δὲ τὰ Ἰωάννινα ἔρχεται ὁ Ἰσμαΐλ-Πλιάσας. Τὸ σχέδιόν τους εἶναι νὰ στρατεύσουν ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Ξηρομέρου καὶ νὰ περάσουν εἰς Ναύπακτον.

19 (1) τοῦ ἰδίου.

„Ὁ Ῥούμελης ἦλθεν εἰς Λάρισσαν καὶ συνάξει στρατεύματα, τὰ ὁποῖα θέλων συναθροισθῆ τὸν ἀριθμὸν εἴκοσι χιλιάδες, διορίζων ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν τὸν Δερβὶς-Πασᾶν, Μπεκὴρ-Πασᾶν Μπερκόφτσαλην καὶ Ἰσμαΐλ-Πασᾶν, οἱ ὁποῖοι θέλουν ἐπιτεύσει ἀπὸ τρία μέρη εἰς τὴν Πελοπόννησον· αὐτὸς δὲ εἰς ὀλίγας ἡμέρας μεταβαίνει εἰς Ἰωάννινα διὰ νὰ συνάξῃ μὲ χρυσοὺς καὶ ἑτοίμους μισθοὺς δεκαπέντε χιλιάδας Ἀλβανοὺς μεταξὺ τῶν ὁποίων πέντε χιλιάδας ἱππεῖς, καὶ ἔπειτα νὰ ἐφορμήσῃ περὶ τὰ μέσα Μαρτίου κατὰ τῆς πόλεως τοῦ Μεσολογγίου· ἔχει δὲ προσταγὴν βασιλικὴν νὰ ἀφίσῃ εἰς κάθε στένωμα ἀρκετοὺς στρατιώτας διὰ ὀπισθοφύλαξιν, καὶ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὸ στενὸν τοῦ Μακρυνόρους δύω χιλιάδας.

Ὁ Ὁμὲρ-Πασᾶς ἀναχωρεῖ ἀφεύκτως ταύτην τὴν ἑβδομάδα εἰς τὸν τόπον τοῦ προσδιορισμοῦ του, δηλαδὴ εἰς Θεσσαλονίκην.

Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν γίνονται μεγάλαι ἑτοιμασίαι διὰ τὴν ἐφετεινὴν ἐκστρατείαν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου.

Ὅλα ταῦτα ὅσα σᾶς γράφω εἶναι βέβαια, καὶ δὲν ἀμφιβάλλουν ἅπαντες οἱ καλοὶ πατριῶται καὶ οἱ φίλοι τῆς Ἑλλάδος ὅτε θέλων λησθῆ ἐγκαίρως, ὁπόθεν ἀνήκει, τὰ ἀναγκαῖα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μέτρει· Ὥρα μάλιστα ὅτε ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις ἰσχυσε νὰ καταστρέψῃ τοὺς ἐσωτερικοὺς ἐχθροὺς τῆς Πατρίδος, καὶ μὲ τὸ μέγα τοῦτο παράδειγμά της ἔδειξεν εἰς τὸν φωτισμένον κόσμον ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος θέλει νὰ ζῇ ὑπὸ νόμους, καὶ νόμους δικαίους, ἐγγυημένης τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν του."

Φαίνεται λοιπὸν ὅτι, ἐπειδὴ τὰ στρατεύματα ταῦτα εἶναι διωρισμένα νὰ ἀπεράσουν εἰς Ναύπακτον, ὁ Ῥούμελη-Βαλεσὴς Χερσὶτ-Μεμὲτ-Πασᾶς πρέπει νὰ διευθύνῃ τὰ ὅπλα του πρὸς τὸ μέρος τοῦ Καρπενησίου ἢ, ὡς ἔπραξε πέρυσιν ὁ Δερβὶς-Πασᾶς, εἰς τὴν Ἀλαμάναν καὶ Γαβριὰν. Ἡμεῖς κλίνομεν νὰ πιστεύσωμεν μᾶλλον τὸ πρῶτον, ὅπου ὁ νέος Ῥούμελη-Βαλεσὴς ἐνούμενος μὲ τοὺς Ἀλβανοὺς ἠμπορεῖ νὰ εἰσβάλῃ εἰς Ἀπόκαρον καὶ ἐκεῖθεν νὰ διευθύνῃ τὰ βήματά του εἰς Ναύπακτον.

Ὁποῖον καὶ ἂν εἶναι τὸ σχέδιον τῆς ἐφετεινῆς ἐκστρατείας τῶν Τούρκων, εἶναι ἐκτὸς ἀμφιβολίας ὅτι οὗτοι κάμνουν μεγάλας ἑτοιμασίας διὰ νὰ καταπλακώσουν καὶ ἐρημώσουν πάλιν τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα. Εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν, καὶ ἀνάγκη μεγίστη νὰ λάβωμεν τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα ἐν καιρῷ, δι' ὧν νὰ ἐμποδίσωμεν τὴν πρόοδον τῶν ἐχθρῶν.

Ἡ Τοπικὴ Διοίκησις τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ἔλαβεν αὐτὰ ὅσον αἱ περιστάσεις καὶ αἱ δυνάμεις της τὴν ἐσυγχώρησαν. Ἡ ἰσχυρὰ Θέσις τοῦ Καρβασαρᾶ, ἥτις τὸ παρελθὸν ἔτος διὰ ἀμέλειαν τῶν ἰδικῶν μας ἐγκατελείφθη εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Τούρκων, ἤδη ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν Χιλιαρχον Ἀναγνώστην Καραγιάννην καὶ εἰς τὸν πρῶτον Ἰσποτηρητήν του Βασίλην Πάτσην. Αἱ δίδοι τοῦ Μακρυνόρους μὲ ὅλας τὰς προφυλακὰς ὑποστασπίζονται ἀπὸ τοὺς Καπιτάνους Κώσταν Οἰκονόμου καὶ Γιαννάκην Στράτου· τὰ δὲ μεγαλήτερα σώματα τῶν Στρατηγῶν Ῥάγκου, Στορνάρη, Τσόγκα καὶ Μακρημένοντα ἐλεύθερα Θέλουν ἐνωθῇ ἢ εἰς ἓν ὁλόκληρον στρατόπεδον, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ σχηματισθῇ εἰς Καρπενῆσι. Ἢ ἀλλαχοῦ ὅπου ἡ χρεία ἤθελεν ἀπαιτήσει μίαν συγκεντρωμένην ἱκανὴν δύναμιν διὰ νὰ ἀντιπροβάλῃ εἰς τὴν ὁρμὴν τοῦ ἐχθροῦ. Ἐντοσούτου δὲ καταβάλλεται καὶ πᾶσα δυνατὴ φροντὶς διὰ τὴν ἀναγκαίαν ὀχύρωσιν καὶ τὴν μὲ τὰς χρειώδεις τροφὰς πρόβλεψιν τοῦ Μεσολογγίου καὶ Ἀνατολικοῦ ὅπου, ἐὰν κατὰ περίστασιν ὁ ἐχθρὸς δὲν ἤθελεν ἀπαντηθῇ ἐμπροσθύτερα, εἰμπορεῖ νὰ εὕρῃ τὴν ἴδιαν ἀντίστασιν καὶ τύχην, τὴν ὁποίαν εὗρεν εἰς τοὺς παρελθόντας δύω χρόνους.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, οἱ Στρατηγοὶ καὶ οἱ στρατιῶται Θέλουν δειχθῆ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν πάλιν ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας τὴν ὁποίαν ἐξηγόρασαν μὲ τόσα αἵματα, καὶ τῆς ὁποίας τοὺς καρποὺς ἤρχισαν ἤδη νὰ γεύονται ὕστερον ἀπὸ τόσης κινδύνους. Δὲν ἀμφιβάλλομεν προσέτι, ὅτι καὶ οἱ γενναῖοι ὑπερασπισταὶ τῶν πόλεων Μεσολογγίου καὶ Ἀνατολικοῦ Θέλουν δείξει, ὡς ἔδειξαν τοσάκις, τὸν ζῆλον καὶ τὸν πατριωτισμόν των. Ἡνωμένοι λοιπὸν μὲ ὅλους τοὺς δεσμοὺς τοῦ εἰλικρινοῦς καὶ καθαροῦ πατριωτισμοῦ δὲν φοβούμεθα παντάπασι τὸν ἐχθρόν. Ὁ Θεὸς εἶναι μεθ' ἡμῶν.

Μεσολόγγιον, τὴν 3 Φευρουαρίου.

Ἄνθρωπος ἀξιόπιστος ἐλθὼν κατ' αὐτὰς ἐκ Ζακύνθου μᾶς βεβαιόνει, ὅτι ἀνέγνωσεν ἐπιστολὴν ἑβραίου τινὸς εὑρισκομένου εἰς Πάτραν πρὸς ἄλλον ἑβραῖον διατρίβοντα ἐν Ζακύνθῳ, καὶ συνεμπορευόμενον μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν πρὸς τοῖς ἄλλοις τοῦ λέγει „ὅτι οἱ Τοῦρκοι, ὅσοι εἶναι κλεισμένοι εἰς τὰ Τέσσαρα Φρούρια τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου κατήντησαν εἰς μεγάλην ἔλλειψιν τροφῶν· ὅτι μόλις διὰ δύω ἑβδομάδας ἀκόμη ἔχουν μόνον ψωμὶ νὰ φάγουν, καὶ τοῦτο μοιραζόμενον μὲ ἄκραν οἰκονομίαν· καὶ ὅτι τελοσπάντων εἰδοποιοῦνται κυριευμένοι ἀπὸ πανικὸν φόβον, μὴ ἠξεύροντες τί νὰ ἀπογίνουν. Ἂν ᾧ ἐπροσμένανε τὴν ἐπιστροφὴν μερικῶν πλοίων των, τὰ ὁποῖα εἶχαν στείλει πρὸ ἡμερῶν τινὰ, Πρόβεξαν διὰ νὰ τοὺς φέρουν τροφὰς, εἴδους ἐξαφνα τέσσαρα Γκιαούρι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κα καρδία ἀραγμένα ἐμπερσθάλων, καὶ οὕτως ἔχασαν τὰς ἐλπίδας των νὰ ἰδοῦν τὰ ἐδικά της· ἐπειράχθησαν πολὺ ὅταν ἔμαθον συγχρόνως, ὅτι ἔρχονται καὶ δεκαπέντε χιλιάδες χιρσιζίδες (λῃσταὶ), ἔχοντες ἀρχηγὸν ἕνα σημαντικὸν Ὑποκείμενον, διὰ νὰ τοὺς πολιορκήσουν διὰ ξηρᾶς. Διὰ αὐτὰς ὅλας τὰς αἰτίας δὲν παύουν κάμνοντες ὁλημέραν καὶ ὁλονύκτα Ντεβᾶν (ἱκεσίαν) πρὸς τὸν Θεὸν νὰ ἔλθῃ ὁ στόλος των, ἀπὸ τὸν ὁποῖον μόνον ἐλπίζουν τὴν σωτηρίαν των."

Δὲν εἶναι καμμία ἀμφιβολία εἰς ὅτα ὁ ἐξῆς πρὸς τὸν ὁμόθρησκόν τε ἀναγγέλλει· ἐκτὸς τούτων καὶ αἱ εἰδήσεις, τὰς ὁποίας καθημερινῶς ἀπὸ διαφόρους ἡ Ἀστυνομία τοῦ Μεσολογγίου λαμβάνει, μᾶς πληροφοροῦν κάλλιστα, ὅτι ἡ στενοχωρία τῶν εἰς τὰ εἰρημένα φρούρια ἐγκλείστων Τούρκων ἔφθασεν εἰς ἄκρον. Ἂν τὰ στρατεύματά μας πλησιάσουν εἰς τὴν Πάτραν, ὅπου ἀπὸ ὥραν εἰς ὥραν περιμένονται, καὶ τοὺς πολιορκήσουν διὰ ξηρᾶς τόσον στενά, ὡς εἶναι καὶ διὰ θαλάσσης πολιορκημένοι, δὲν μένει ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία, ὅτι αὐτοὶ ἐντὸς δύω ἢ τριῶν ἑβδομάδων τὸ πολὺ παραδίδονται, καὶ οὕτω θέλοντες μὴ θέλοντες κλίνουν τὸν αὐχένα των εἰς ἐκείνας, τοὺς ὁποίους ἀκόμη οἱ ἀνόητοι βάρβαροι τολμοῦν νὰ ὀνομάζουν λῃστάς. Ὅσον δὲ διὰ τὸν ἐρχομὸν τοῦ στόλου των ἂς παύσουν ἔχοντες μόνον νὰ ἐλπίζουν οἱ μάταιοι, ἀλλ' οὐδὲ κἂν νὰ φαντάζωνται ἔξω μόνον ἂν ἡ παχυλὴ καὶ ἐξοιδαινθσα φαντασία των ἤθελε μεταπλάσει τὸν στόλον τοῦτον εἰς πυλὶ πετάμενον, καὶ τὸν κάμει νὰ καταβῇ ἀπὸ τὰ ὕψη τοῦ ἀέρος· ἐν ὅσῳ ὅμως τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα περιπολοῦν τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, καὶ ἐν ὅσῳ οἱ γενναῖοι κυβερνῆται αὐτῶν, καὶ οἱ ἀκατάπληκτοι πυρπολῆται ἔχουν ζωηρὰν ἀκόμη εἰς τὴν μνήμην των τὴν εἰκόνα τῶν πρωτοφάντων καὶ τελευταίων κατορθωμάτων των δὲν θέλουν συγχωρήσει εἰς τὸν ἐχθρικὸν στόλον νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὰ ὅρια τοῦ, τὰ ὁποῖα εἶναι ἑπταπλᾶ καὶ ὅρια ἀνυπέρβατα τῆς θεϊκίας, τῆς ἀναξιότητος, καὶ τῆς καταισχύνης των."

Σιμὰ καὶ ἄλλων ἀξιολόγων διατριβῶν, τὰς ὁποίας κατὰ καιρὸν κατεχωρίσαμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα μας, καὶ τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς εἶναι ὄχι μόνον νὰ τέρπουν, ἀλλὰ καὶ νὰ ὠφελοῦν ἐνταυτῷ τοὺς ἀναγνώστας, εἶναι καὶ ὁ ἐφεξῆς Λόγος, εἰς τὸν ὁποῖον βλέπει τις τὰ φρονήματα καὶ τὰς συμβουλὰς ἑνὸς μεγάλου ἀνδρός, τοῦ ἐλευθεροτύπου τῆς Ἑλβετίας, καὶ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν εἰς τὴν σημερινὴν τῆς Ἑλλάδος κατάστασιν.

Σπεύδομεν ἀπὸ τώρα νὰ τὸν δημοσιεύσωμεν, ὄντες βέβαιοι ὅτι θέλει φανῇ καὶ ἀρεστὸς καὶ ὠφέλιμος εἰς τὸ Κοινόν.

ΠΑΤΡΙΩΤΑΙ! Εἶσθε Ἐλεύθεροι. Ἀλλὰ τῆς πολυτίμου ταύτης ἐλευθερίας εἶναι ἴσως δυσκολωτέρα ἡ διατήρησις παρὰ τὴν ἀπόκτησιν· διὰ νὰ ἀποκτηθῇ, ἀρκεῖ ἡ ἀνδρία, ἀλλὰ διὰ νὰ διατηρηθῇ χρειάζονται ἀρεταὶ αὐστηραὶ, σταθεραὶ καὶ ἀκλόνητοι. Φυλάχθητε ἀπὸ τῆς ἐλευθερίας τὴν μέθην. Προσέξατε πρὸ πάντων μὴ λατρεύσητε τοὺς ὅσοι συναγωνίσθησαν μὲ Σᾶς. Σεῖς λέγετε νὰ μὲ κάμετε ἀρχηγόν σας, ἐν ᾧ ἡ ἀμοιβὴ τῶν πόνων μου τὴν ὁποίαν ζητῶ, τὴν ὁποίαν ποθεῖ ἡ καρδία μου, εἶναι νὰ γενῶ στρατιώτης, νὰ ἐπιστρέψω πάλιν εἰς τὴν ἰσονομίαν ἐκείνην, ἥτις εἶναι τὸ καθαρὸν καὶ γλυκὺ τῶν φιλελευθέρων ψυχῶν ἐντρύφημα. Εἰς μίαν ἰσόνομον Πολιτείαν, φίλοι, εἴμεθα ὅλοι ὠφέλιμοι. Ἀλοίμονον εἰς τὸν ὅστις νομίζει ἑαυτὸν ἀναγκαῖον! Ἀλοίμονον εἰς τὸν λαὸν, ὅστις δὲν τιμωρεῖ τὸν ἔχοντα τοιαῦτα φρονήματα!

Συναθροίσθητε διὰ νὰ συσκεφθῆτε περὶ τῶν συμφερόντων καὶ τῶν νέων σκοπῶν σας· καθεὶς ἂς ἔχῃ τὸ δικαίωμα, κατὰ τοὺς Νόμους, νὰ φρονῇ, νὰ λέγῃ, νὰ συμβουλεύῃ πᾶν ὅ,τι νομίζει σωτήριον εἰς τὴν Πατρίδα. Ἡ ἐλευθερία αὕτη ἂς δοθῇ εἰς ἕκαστον εἰκοσαετῆ πολίτην. Ὅταν τις ἀγαπᾷ τὴν Πατρίδα του, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ φροντίζῃ περὶ αὐτῆς, νὰ προσφέρῃ εἰς αὐτὴν τὸν φόρον τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς σοφίας του. Ὁμόσατε Ὅρκον. Προσέχετε σᾶς τὸν αὐτόν· ἡ Βουλὴ θέλει τὸν ὁδηγῇ, καὶ ἐκεῖνος θέλει χαλιναγωγεῖ τὴν Βουλήν. Κάμετε Νόμους· χωρὶς Νόμους εἰ

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θέλετε γενῆ ; — Ἡ ἐλευθερία εἶναι ἡ ὑποταγὴ εἰς σοφοὺς Νόμους. Φυλάξετε τὰ ἐξημερωμένα καὶ αὐστηρὰ ἤθη σας, τὰ ὁποῖα ἂς γενῶσιν ἔτι αὐστηρότερα· χωρὶς ἀρετὴς δὲν διαμένει ἡ ἐλευθερία. Ὁ ἐλεύθερος πολίτης εὑρίσκεται διὰ τοῦ ὀνόματος τούτου μεταξὺ τῶν Ἀγγέλων καὶ τῶν ἀνθρώπων. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἦναι καλήτερος· πρέπει νὰ ἦναι ἀνώτερος παρὰ τοὺς ἀνθρώπους ὅλους, ὅσοι τὸν περικυκλόνησιν.

Ἐγὼ, παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ Σας, παρὰ τὸ δικαίωμα νὰ συμπολεμῶ εἰς τὰ Τάγματά σας, τίποτ' ἄλλο δὲν θέλω, δὲν ζητῶ, δὲν δέχομαι ὦ Πολῖτα. Προσμένετε νέας μάχας, φοβήθητε μὴ ὁ ἐχθρὸς ἀναλάβῃ τὸ ὁποῖον ἐσυντρίψαμεν σκῆπτρον· ἑτοιμάσθητε νὰ ἀνθέξητε εἰς τὰς δυνάμεις τα, ἑτοιμάσθητε εἰς νέας μάχας· ἐλπίζετε εἰς μόνον τὸν Θεὸν καὶ εἰς μόνας τοὺς βραχίονάς σας. Προσκαλέσατε ὅμως εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὰς ἄλλας ἐπαρχίας τῆς Ἑλβετίας. Ἐὰν δὲν ἀπατῶμαι αἱ καρδίαι των θέλουσιν ἀποκριθῆ εἰς τὰς φωνάς σας. Τότε μὲ πολλοὺς κόπους, καὶ μὲ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἀνδρίαν θέλετε θεμελιώσει Πολιτείαν, τὴν ὁποίαν θέλει θαυμάσει καὶ τρομάξει ἡ Εὐρώπη ὅλη. Τότε οἱ Βασιλεῖς θέλησι φιλοτιμεῖσθαι νὰ γενῶσι Σύμμαχοί σας, καὶ θέλησι νομίζει ἑαυτοὺς ἀνικήτους, ὁπόταν ἔχωσιν Ἑλβετοὺς ὑπερασπιστάς. Τότε ἀπολαμβάνοντες τὴν δόξαν τὴν ἐκ τῶν ὅπλων καὶ τῆς σοφίας, θέλετε ὅμως προτιμήσει τὴν δόξαν τοῦ νὰ ἦσθε ἐλεύθεροι καὶ εὐτυχεῖς.

Ταῦτα ἔλεγε, φίλοι συμπατριῶται, πρὸς τοὺς συμπολίτας τα ὁ ἐλευθερωτὴς τῆς Ἑλβετίας. Ἠγωνίσθη, ἐπολέμησεν, ἐκινδύνευσεν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος τα· ὁ εἰλικρινὴς ὅμως πατριωτισμός τα δὲν τὸν ἐσυγχώρει ὄχι μόνον νὰ ζητήσῃ αὐτὸς, ἀλλ' οὐδὲ νὰ δεχθῇ προσφερομένην τὴν πρωτοκαθεδρίαν. Αὐτὸς καὶ οἱ συμπολεμήσαντες μετ' αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ἔλαβον ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων των στέφανον δρυός· ἀλλ' ἡ ἀμοιβὴ αὕτη ἦτο τιμιωτέρα παρὰ πᾶσαν ἄλλην, διότι ἐδίδετο ἀπὸ συμπατριώτας ἀπὸ ἄνδρας ἐλευθέρους.

Οἱ γενναῖοι οὗτοι τῆς Πατρίδος των ἐλευθερωταὶ μόνην ἀμοιβὴν τῶν ἱδρώτων των νομίζοντες τὴν γλυκεῖαν ἐσωτερικὴν συναίσθησιν τοῦ ὅτι ἔγειναν σωτῆρες τῶν συναδελφῶν των, ἁπλοῖ πάλιν πολῖται εἰσῆλθαν καὶ συνεμίχθησαν εἰς τὸ μέσον τοῦ λαοῦ, ὅστις ἐθεμελίωσε τὴν ἐλευθερίαν τα ἐπάνω εἰς τὰς νίκας τα. Ποτὲ λαὸς δὲν ἐπολέμησε περισσότερον χρόνον καὶ καλήτερα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τα παρὰ τοὺς Ἑλβετούς.

Πρὶν τῆς ἀνεξαρτησίας των οἱ Ἑλβετοὶ ἔζων ὑπὸ ξένην ἐξουσίαν ἀσήμαντοι διόλου, καὶ εἰς μεγάλην δυστυχίαν· ὁ τόπος των ὀρεινὸς καὶ φύσει πετρώδης παρημελεῖτο ἀπὸ τὴν ἐπικρατοῦσαν Διοίκησιν· μένων δὲ οὕτως ἀκαλλιέργητος, ποτὲ δὲν ἐγέννα, καὶ ἄχαρις παντάπασιν ἐπαρρησιάζετο εἰς τὰ ὄμματα τῶν θεατῶν· ἀλλὰ μόλις ἀνέλαμψεν ἐκεῖ ἡ ἐλευθερία, καὶ τῆς ἐλευθερίας τὰ ἀγαθὰ πάραυτα ἀνεφάνησαν· ἡ ξηρὰ ἐκείνη καὶ ἀτερπὴς γῆ ἐκαλλιεργήθη τελοσπάντων· ἡ ἄμπελος βαρυνομένη ἀπὸ καυσοὺς ἔρωτι θάλλουσα ἐπάνω τῶν βράχων, τοὺς ὁποίους πρότου ἐσκέπαζον αἱ ἄκαρποι βάτοι· αἱ σκοτειναὶ καὶ μελαγχολικαὶ πεδιάδες, καὶ οἱ λόφοι, εἰς τὰ ὁποῖα μόλις ἐσυγχώρει τὴν δίοδον τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων τὰ πυκνὰ καὶ ἀκανθόστολκτα δάση, εἶναι ἤδη χρυσωμένα μὲ τοὺς ξανθοὺς στάχεις, καὶ ἐμφαίνουσι πανταχόθεν τὰ ἴχνη τῆς ἐργατικῆς χειρὸς τοῦ ἐλευθέρου καὶ φιλοπόνου Ἑλβετοῦ.

(Ἡ Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον.

Μεσολόγγιον τὴν 4 Φευρουαρίου.

Ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν περιμένεται ἀνεπισήμως ἀπὸ Ναύπλιον ὁ πεζὸς τῆς Διοικήσεως, διὰ νὰ φέρῃ περιστατικὰς καὶ βεβαίας πληροφορίας περὶ τῶν ἑτοιμασιῶν τὰς ὁποίας κάμνει ἡ Σ. Διοίκησις διὰ τὴν κατὰ τῶν Π. Πατρῶν πολιορκίαν.

Καθ' ὅσα ἐντοσούτῳ μανθάνομεν ἀπὸ ἀνθρώπους συνεχῶς ἐρχομένους ἀπὸ Πελοπόννησον, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι τὰ διὰ τὴν πολιορκίαν ταύτην διωρισμένα στρατιωτικὰ σώματα, εἶναι ἤδη ξεκινημένα καὶ ὅσους φθασμένα εἰς τὸν προσδιωρισμένον τόπον. Πληροφορούμεθα προσέτι ἀπὸ διάφορα μέρη ὅτι ἱκανὰ καράβια μὲ στρατεύματα, πυροβόλα καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα εἰς τὴν πολιορκίαν ἐφόδια, διωρίσθησαν καὶ ἑτοιμάζοντο νὰ ξεκινήσωσιν· Ἐλπίζομεν ὅτι εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον θέλομεν εἶσθαι εἰς κατάστασιν νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας περιστατικωτέρας εἰδήσεις περὶ τούτων.

Τιμὴ ἑτησία Ἰαν. Ἰσπαν. ἓξ πραταλήρωτα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ι. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρθμ. 11

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

Δεύτερον ἔτος.

Μεσολόγγιον. 7 Φευγαρίη 1825. Σάββατον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον Τὴν 6. Φευγαρίη.

Ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις ὠνόμασε διὰ θεσπίσματος γενικὸν ἀρχηγὸν τῆς πολιορκίας τῶν Π. Πατρῶν τὸν Ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Κύριον Γεώργιον Κουντουριώτην.

Αἱ ἑτοιμασίαι διὰ τὴν πολιορκίαν ταύτην γίνονται μὲ τὴν πλέον μεγάλην ταχύτητα.

Τελοσπάντων ἡ Διοίκησις δείχνει πλέον παράποτε εἰς τοῦτο τὸ ἐπιχείρημά της τὸν εὐγενῆ, σταθερὸν καὶ δραστήριον χαρακτῆρά της. Δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι ὅλος ὁ ἔξω Κόσμος βλέπων νὰ βάλλεται εἰς πρᾶξιν μία τοιαύτη πολιορκία εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τοσαύτας ἐσωτερικὰς ταραχὰς θέλει ἐκπληχθῆ καὶ θέλει ἀναγκασθῆ νὰ γνωρίσῃ ἓν ἔθνος καὶ μίαν Διοίκησιν, ἡ ὁποία μὲ τοιούτους εὐγενεῖς καὶ μεγάλους ἀγῶνας προσπαθεῖ νὰ δείξῃ ὅτι εἶναι ἀξία πάσης ὑπολήψεως καὶ τιμῆς.

Ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις ὀνομάζουσα τὸν Κύριον Γεώργιον Κουντουριώτην ἀρχηγὸν τῆς πολιορκίας τῶν Π. Πατρῶν ἐσκέφθη βέβαια κάλλιστα, καθόσον ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀρχηγοῦ κρέμεται ἡ ἀποτυχία ἢ ἐπιτυχία ἑνὸς τοιούτου μεγάλου ἐπιχειρήματος. Ὅτι δὲ ὁ Σεβαστὸς Πρόεδρος εἶναι ἱκανὸς καὶ ἄξιος τῆς ὁποίας ἀπὸ μέρους τῆς Διοικήσεως, ἀπολαμβάνει ἐμπιστοσύνης, οὐδὲ τὸ ἔθνος οὐδὲ ἡμεῖς ἀμφιβάλλομεν παντάπασι καὶ εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ὁ γενναῖος οὗτος ἀνὴρ θέλει δείξει, ὡς ἔδειξε τοσάκις, καὶ εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ὁμοίως τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὸν συνήθη ζῆλόν του.

Ὁ Πρόεδρος Κουντουριώτης μέλει νὰ φθάσῃ εἰς τὸν προσδιωρισμένον τόπο μαζὶ μὲ ἄλλα πλοῖα διωρισμένα εἰς ἐνδυνάμωσιν τῆς θαλασσίᾳ πολιορκίας καὶ αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλοίων, τὰ ὁποῖα ἤδη εἶναι ἀραγμένα εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου.

Ὅλα τὰ διάφορα τάγματα καὶ αἱ φάλαγγες τῶν διαφόρων Στρατηγῶν τῆς ξηρᾶς ἐκινήθησαν ἤδη ἀπὸ τὰς Θέσεις ὅπου εὑρίσκοντο στρατοπεδευμένα καὶ διευθύνονται εἰς Π. Πάτρας.

Εἰδήσεις τοῦ Ἀρχιπελάγους μᾶς βεβαιόνουν, ὅτι μία μικρὰ μοῖρα τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου εὑρίσκεται εἰς Ῥόδον, καὶ ἡ ἄλλη μεγαλητέρα μοῖρα εἰς Μάκρην, ἡ ὁποία εἶναι διωρισμένη νὰ ἐπιβιβάσῃ στρατεύματα ἀπὸ τὴν Μάκρην, τὰ ὁποῖα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν διαφόρων πασάδων τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ὑπὸ τὴν γενικὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἰμπραΐμ-πασᾶ, σκοπεύουν νὰ περάσουν εἰς Πελοπόννησον.

—Περιπλέον αἱ ἑτοιμασίαι τοῦ Μεχμὲτ-Ἀλῆ καὶ τοῦ υἱοῦ του γίνονται πολλὰ βραδέως, καὶ φαίνεται ὅτι ἡ νέα των ἐκστρατεία θέλει βληθῆ εἰς πρᾶξιν πλέον ἀργὰ παρὰ τὸν παρελθόντα χρόνον.

—Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μανθάνομεν ὅτι ὁ Σουλτάνος μεταχειρίζεται ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα διὰ νὰ ξεκινήσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερα ἕνα νέον καὶ τρομερὸν στόλον· δὲν χρειάζεται ὅμως πολὺ πνεῦμα νὰ προφητεύσωμεν, ὅτι καὶ αὐτὸς θέλει λάβει τὴν αὐτὴν μὲ τὸν περυσινὸν τύχην.

Εἰς διάστημα πολλῶν ἑβδομάδων πειράτης τις ὀνομαζόμενος Ῥόκος ἐνοχλοῦσε τὰ παραλιά μας χωρὶς νὰ ἔχῃ ἡ ἡ τοπικὴ Διοίκησις ἡ ὁ Ναύαρχος τῆς μικρᾶς τὸν Κορινθιακὸν Κόλπον ἀποκλειούσης Μοίρας τὴν παραμικρὰν περὶ τούτου ἰδέαν· ἀφοῦ ὅμως ἐλήφθησαν αἱ ἀναγκαῖαι πληροφορίαι, ἓν πλοῖον τῆς ἀνωτέρω Μοίρας ἐσηκώθη εὐθὺς εἰς τὰ πανὶα καὶ ἐβγῆκε εἰς τὸ

ταδίωξιν τοῦ κακοποιοῦ πειράτη, ὅστις καὶ ἐσυλλήφθη εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ.

Τὰ Δικαστήρια τοῦ Μεσολογγίου Ἑλλην κρίνει μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν καὶ αὐστηρότητα τὸν πειράτην τοῦτον, διὰ νὰ δώσουν ἐν παραδείγμα, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις ἠξεύρει νὰ τιμωρῇ μὲ τὸ ξίφος τῆς δικαιοσύνης τὰς τοιαύτας καταχρήσεις καὶ ἀταξίας.

Ὁ γενναῖος Ἀντισυράτηγος Δημοσέλιος ἀναγγέλλει, μὲ τὴν ἀπὸ τὰς 5 τοῦ παρόντος πρὸς τὴν ἐνταῦθα τοπικὴν Διοίκησιν αὐτοῦ ἀναφοράν του, γραμμένην ἀπὸ τὸ χωρίον Ἑλληνικὸ τῆς ἐπαρχίας τοῦ Βενέτικου, τὰ ἑξῆς. „ Χθὲς οἱ Τοῦρκοι συμποσούμενοι περίπου πενηκόσιοι τὸν ἀριθμὸν πεζοὶ καὶ σαράντα ἱππεῖς, ἔκαμαν μίαν ἐκδρομὴν ἀπὸ τὸ φρούριον τῆς Ναυπακτου. Ἐξελθόντες ἡμεῖς εἰς τὴν πεδιάδα ἐπροσβάλθημεν εἰς ἓν σιμωτινὸν ὕψωμα, ὅπου ὀχυρωθέντες ἀπεκρούσθημεν ἀρχίσαμεν τὸν πόλεμον, ὅστις διήρκεσε πλέον παρὰ δύω ὥρας· ἐφονεύσαμεν 30 Τούρκους τῶν καλλιτέρων· ἠχμαλωτίσαμεν τρία Τουρκόπαιδα, καὶ τέσσαρας Τουρκίδας· ἐλευθερώσαμεν δὲ καὶ δύω παιδία ὁμογενῶν. Ἐνῷ ἐκαταδιώκαμεν τὸν ἐχθρὸν, τοῦ ἐπήραμεν 500 γιδοπρόβατα καὶ 15 ἀλογομούλαρα. Κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας δὲν ἐφονεύθη, τέσσαρες μόνον ἐπληγώθησαν. “

Ὁ Ἀνθιστράτ. Δημοτζέλιος ἔδειξε καὶ τώρα τὴν ἀνδρίαν καὶ ἀξιότητά του, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλομεν ἔχει πάντοτε αἰτίαν νὰ ἐγκωμιάζωμεν ἕνα τόσον γενναῖον, καὶ ἐνταυτῷ τόσον μετριόφρονα πολεμιστήν.

Ἐξακολούθησις καὶ τέλος τῆς διατριβῆς, διακοπείσης εἰς τὸν προηγούμενον ἀριθμόν.

Τὸ παράδειγμα τῶν Ἑλβετῶν, φίλοι Πατριῶται, ἠμπορεῖ, ἂν ὄχι κατὰ πάντα, τουλάχιστον ἀναλογικῶς νὰ προσαρμοσθῇ καὶ εἰς τὰ ἐδικάμας πράγματα· ὑπὸ ξένην, καὶ μάλιστα πολὺ τυραννικωτέραν ἐξουσίαν εὑρισκόμενοι καὶ ἡμεῖς τὸ πρότερον, ἐζούσαμεν βίον ἀβιωτον, καὶ οὐδὲ κἂν ὑπάρχωμεν κανεὶς ποτὲ ἐφαντάζετο. Ἡ γῆ τῶν πατέρων μας ἀσυγκρίτως γονιμωτέρα παρὰ τὴν πετρώδη τῆς Ἑλβετίας, καὶ μὲ πολὺ περισσότερα φυσικὰ κάλη στολισμένη κατήντησε νὰ εἶναι γῆ στείρα καὶ ἄχαρις ὑποκάτω ἀπὸ τὸ σκληρὸν σκῆπτρον τῆς Τυραννίας.

Διὰ νὰ δώσωμεν λοιπὸν ὕπαρξιν εἰς ἑαυτοὺς, διὰ νὰ λογισθῶμεν ἄνθρωποι εἰς τὸν κόσμον, καὶ διὰ νὰ προλάβωμεν τὸ νὰ ἴδωμεν τὴν πατρικὴν γῆν μας χέρσον καὶ ἔρημον παντάπασι, τί ἄλλο ἔπρεπε νὰ κάμωμεν; ὄχι ἄλλο βέβαια, παρὰ νὰ μιμηθῶμεν τοὺς Ἑλβετίους. Ἀπαράλλακτα λοιπὸν μ' αὐτοὺς ζωσμένοι καὶ ἡμεῖς τὴν φοβερὰν ῥομφαίαν τῆς ἀνελπιστίας, καὶ ἔχοντες τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν πρὸ ὀφθαλμῶν τοῦ νὰ ἐλευθερωθῶμεν, ἢ ν' ἀποθάνωμεν ἐνδόξως, διεκινδυνεύσαμεν τὸ Πᾶν, καὶ κατωρθώσαμεν ὅ τι κανεὶς ποτὲ δὲν ἐφαντάζετο νὰ κατορθώσωμεν εἰς διάστημα ὀλίγων ἐτῶν· φρούρια ὀχυρώτατα ἠρπάσαμεν μὲ ἀμίμητον τόλμην ἀπὸ τὰς αἱματοσταγεῖς χεῖρας τῶν ἀγρίων Τυράννων μας, ἐκρημνίσαμεν τὴν ἡμισέληνον καὶ ἐστήσαμεν ἐπάνω αὐτῶν τὰς τροπαιοφόρους σημαίας μας μαζὺ μὲ τὸ Νικηφόρον σημεῖον τῶν πιστῶν· πλήθη ἄπειρα βαρβάρων, εὐγαλμένα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς, τὰ ὁποῖα ὡς τόσα τέρατα καὶ ἀνήμερα θηρία ἦλθον κατεπάνωμας τοσάκις διὰ νὰ μᾶς καταφάγουν, τὰ κατετροπώσαμεν, καὶ τὰ κατεστρέψαμεν· μαρτυροῦν οἱ κάμποι, μαρτυροῦν τὰ ὄρη, μαρτυροῦν καὶ οἱ λίθοι αὐτοὶ τὰς διὰ ξηρᾶς νίκας μας, τὰς ὁποίας ἡ Ἱστορία θέλει παραπέμψει εἰς αἰῶνας αἰώνων· τῶν δὲ θαλασσίων κατορθωμάτων μας τίς ἄρα δύναται νὰ πλέξῃ τοὺς ἀνήκοντας ἐπαίνους; ποῖος ποτὲ ἤκουσε σιταγωγὰ σκάφη νὰ πολεμοῦν, καὶ καταδιώκειν δικρότα καὶ τρίκροτα πλοῖα; τίς εἶδε πυρπολητὰς, οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον εἰς στάσιμα, ἀλλὰ καὶ εἰς πλέοντα κολοσσαῖα τείχη τολμοῦν νὰ πλησιάζουν, καὶ νὰ ῥίπτουν τὸν ἄσβεστον κεραυνόν των; καὶ ὅλων τούτων αὐτουργοὶ τίνες; οἱ ἀθάνατοι Ὑδραῖοι, καὶ οἱ ὁμοιοι των Σπετσιῶται καὶ Ψαρριανοί!

Διὰ αὐτὰ ὅλα τὰ ἔργα μας, φίλοι Πατριῶται, οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν φωτισμένων καὶ φιλελευθέρων Ἐθνῶν μᾶς βλέπουν μακρόθεν μὲ χαρὰν, καὶ μᾶς θαυμάζουν· ἐπανέσαν καὶ ἐπαινοῦν μὲ τοὺς λόγους, καὶ μὲ τὰς εὐχάς των ἐνισχύουσι τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀγῶνας μας· ὡς καὶ οἱ ἐχθροί μας αὐτοὶ, καὶ οἱ συκοφάνται ἀναγκάζονται νὰ θαυμάζωσιν εἰς ὅσα ἐπραξα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μεν μέχρι τὴν σήμερον πολεμοῦντες.

Δὲν ἔμεινε πλέον καμμία ἀμφιβολία, ὅτι θέλομεν διώξει ὁλότελα ἀπὸ τὴν Πατρίδα τοὺς Τυράννους, καὶ θέλομεν μείνει ἐλεύθεροι· πῶς ὅμως θέλομεν μεταχειρισθῆ τὴν πολύτιμον ταύτην ἐλευθερίαν, τῆς ὁποίας (καθὼς εἶπεν ἀνωτέρω ὁ μέγας Ἀνὴρ, ὁ Ἐλευθερωτὴς τῆς Ἑλβετίας) δυσκολωτέρα πολὺ εἶναι ἡ διατήρησις παρὰ τὴν ἀπόκτησιν, τοῦτο περιμένων νὰ ἰδωσιν ὅλ' οἱ λαοὶ τοῦ φωτισμένου Κόσμου, καὶ εἰς τοῦτο πᾶς ἀληθὴς καὶ εἰλικρινὴς Πατριώτης εὔχεται καὶ πιστεύει νὰ ἰδῃ ὄχι ἀπατημένας τας ἐλπίδας του.

Οἱ Ἀρχηγοὶ τῆς Ἑλλάδος, ὅσοι ἐξώσθησαν τὴν σωτήριον εἰς τὸν Ἱερὸν τοῦτον ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα. ἔδειξαν τοιοῦτον ἀνδρίαν ὑπερθαύμαστον, ἀνδρίαν, τὴν ὁποίαν μόνον ὁ φίλτατος καὶ ἡ συνοφαντία ἠμποροῦν ν' ἀρνηθῶσιν· ἀλλ' ἔδειξαν ἄρα καὶ φρονήματα πατριωτικὰ, ἀνάλογα μὲ τὴν ἀνδρίαν των, καὶ συντελεστικὰ εἰς τὴν κοινὴν τοῦ ἔθνους εὐδαιμονίαν, καὶ εἰς διατήρησιν τῆς πολυτίμου ἐλευθερίας του; ἐπολέμησαν ἄρα οἱ περισσότεροι αὐτῶν κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν Ἡρώων Ἑλβετῶν, πλέον διὰ τὴς Πατρίδος τὴν δόξαν, παρὰ διὰ τὴν ἐδικήν των; ἔδειξαν, ὅτι συντρίβων τὸν Τυραννικὸν ζυγὸν, διὰ νὰ κλίνωσι τὸν αὐχένατων εἰς τὸν σωτήριον ζυγὸν τῶν Νόμων; Φῦ! πόσον μακρὰν ἦσαν ἀπὸ τὰ τοιαῦτα φρονήματα! ἡ Πατρὶς λοιπὸν ἐμπιστευθεῖσα εἰς αὐτοὺς τὴν ἀρχηγίαν διὰ πολὺν καιρὸν, ἀγνοοῦσεν, ὅτι ἔτρεφεν ὄφεις φαρμακεροὺς εἰς τὸν κόλπον της· πολεμοῦσα τὸν ἐξωτερικὸν ἐχθρόν της, ἀγνοοῦσεν ὁτι εἶχεν ἐχθροὺς ἐσωτερικοὺς, πολὺ τρομερωτέρους ἀπὸ τὸν πρῶτον καὶ πλέον ἐπικινδύνους εἰς τὴν ἐλευθερίαν της, διὰ τὴν στερέωσιν τῆς ὁποίας ματαίως τόσον καιρὸν ἐπροσπαθοῦσε. Ἀλλ' ὁ ὕψιστος βραχίων, ὁστις τοσάκις προφανῶς ἐγλύτωσε τὴν δυστυχῆ ταύτην πατρίδα ἀπὸ τοὺς πλέον μεγάλους κινδύνους, καὶ τώρα θαυμασίως τὴν ἔσωσε, παταξας ὡς μὲ κεραυνοὺς αὐτοὺς τοὺς ἐσωτερικοὺς ἐχθρούς της, οἱ ὁποῖοι κρυφοὶ μέχρι τινὸς ἐτόλμησαν τελευταῖον νὰ σηκώσῃ ἀναισχύντως τὸ προσωπεῖον, καὶ μὲ τὰ ὅπλα εἰς χεῖρας ἠθέλησαν νὰ συστήσωσι τὴν ἀριστοκρατικὴν Τυραννίαν της, κρημνίζοντες τὰ θεμέλια τῶν Νόμων, τὴν ἱερὰν ὅλη τοῦ ἔθνους παρακαταθήκην.

Πλὴν τί τάχα ἐπράξατε ἄθλιοι; οἱ Νόμοι, τοὺς ὁποίους ἠθελήσατε ν' ἀκυρώσητε, διὰ νὰ μὴν ἔχετε κανὲν ἐμπόδιον εἰς τὸ στάδιον τῶν παθῶν σας εἰς τὴν ἀκράτητον ὁρμὴν τῆς φιλαρχίας καὶ λοχρηματίας σας, αὐτοὶ τώρα μάλιστα θέλουσι κῦρος μὲ τὴν ἐδικήν σας δικαίαν τιμωρίαν. Τρέμετε λοιπὸν ἄθλιοι! οἱ Νόμοι ἴσχυσαν τελοσπάντων ἐναντίον σας· σκύψατε τὸν αὐχένα σας ὑποκάτω εἰς αὐτούς· πληρώσατε τὰς ζημίας, τὰς ὁποίας ἀδίκως τὸ ἔθνος ἐδοκίμασεν ἐξ αἰτίας σας· στρέψατε ὀπίσω τὰ πλούτη, τὰ ὁποῖα ἐκλέψατε ἀπὸ Τριπολιτζᾶν, ἀπὸ Ναύπλιον, ἀπὸ Κόρινθον· καὶ ὅσα ἀκόμη μὲ βίαν καὶ δυναστείαν ἡρπάξατε ἀπὸ τόσους ἀδυνάτους. Ναί! ταύτην τὴν ἱκανοποίησιν ἀπαιτεῖ προηγουμένως ἡ Δικαιοσύνη, ταύτην ζητεῖ καὶ ἡ φωνὴ ὅλου τοῦ ἔθνους ἀπὸ σᾶς· τὸ περιπλέον μένει εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Διοικήσεως, ἢ μᾶλλον εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν Δικαστῶν, ὅσοι μέλλουν νὰ κρίνουν τὰς πράξεις σας.

Εἴθε ἡ ἐδικήσας καταστροφὴ, νὰ χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμα διδακτικὸν εἰς ἐκείνους ὅσοι δὲν ἐγνώρισαν ἱκανῶς τὴν ἰσχὺν τῶν Νόμων εἰς ἐκείνους, ὅσοι ἀκόμη ἴσως βόσκουν μὲ ματαίας φιλοδοξίας καὶ φιλοπρωτίας ἐλπίδας· καὶ εἰς ἐκείνους τέλος πάντων, ὅσοι ἀπὸ ἀριστοκρατικὰ φρονήματα κυριευμένοι τολμοῦν νὰ στοχάζωνται τὰ βιλαέτια, τῶν ὁποίων τὰ ὅπλα ἐμπιστεύθη εἰς αὐτοὺς ἡ Διοίκησις, ὡς ἴδιά των κτήματα, ἢ ὡς κληρονομίας πατρικὰς, καὶ νὰ νέμωνται τοὺς καρποὺς των ἀσυστόλως, χωρὶς νὰ δείχνωσι κανένα λογαριασμὸν εἰς τὴν Διοίκησιν.

Ὄχι! ἡ Διοίκησίς μας δὲν εἶναι πλέον σκιὰ, ὡς πολλοὶ ἕως τώρα τὴν ἐνόμιζαν· εἶναι Διοίκησις πραγματικὴ, ἰσχυρὰ, καὶ ἱκανὴ νὰ παιδεύῃ τοὺς παρανομοῦντας· ἀλλοίμονον εἰς τὸν ὅστις τοῦ λοιποῦ δὲν ἐκπληρόνει τὰ πρὸς αὐτὴν χρέη του ἀκριβῶς· ἀλλοίμονον εἰς τὸν ὅστις ἤθελε φαντασθῆ ὅτι ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ ὅ,τι ἡ αὐτογνώμων Θέλησίς του τὸν ὑπαγορεύει. ὁ καιρὸς τῆς ὀλιγαρχίας, ἢ μᾶλλον τῆς ἀναρχίας ἐπέρασεν, ἀφοῦ οἱ ἀρχηγοὶ καὶ κορυφαῖοι αὐτῆς, κατεστράφησαν· τώρα ὅλη ἡ δύναμις εἶναι δομένη εἰς τοὺς Νόμους, καὶ εἰς τοὺς πιστοὺς φύλακας καὶ ἐκτελεστὰς τῶν Νόμων· ἐπειδὴ ὅλοι μας τελοσπάντων ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ὅπου ἰσχύουν οἱ Νόμοι, καὶ

δημόσιο Κεντρική βιβλιοθήκη Βέροιας

μάλιστα οἱ δίκαιοι καὶ ἴσοι νόμοι, ἐν ἑνὶ λόγῳ ἡ ἰσονομία ἐκεῖ μόνον ὑπάρχει ἀληθὴς ἐλευθερία. Ἡ ἐλευθερία δὲν εἶναι, ὡς νομίζουν οἱ ἀνίδεοι καὶ ἀμαθεῖς, τὸ νὰ κάμῃ καθεὶς ὅ,τι θέλει, ὁ,τι τοῦ ἀρέσει, ἀλλ' ὅ,τι πρέπει νὰ κάμῃ, ἤτοι τὸ ὅ,τι εἶναι σύμφωνον μὲ τοὺς Νόμους μὲ τὸ κοινὸν συμφέρον. Μήτε οἱ Ἑλβετοὶ, μήτε οἱ Ἀμερικανοὶ, μήτε κανὲν ἄλλο ἀπὸ τὰ σημερινὰ Ἔθνη, ὅσα ἔλαβαν τὴν αὐτὴν μὲ τὴν ἐδικήμας τύχην, ἤθελαν φθάσει εἰς τοιοῦτον εὐτυχίας βαθμὸν, ἐὰν δὲν ἤθελαν βάλει εἰς πρᾶξιν τὸν μέγαν τοῦτον κανόνα, τὴν ἰσονομίαν.

Ἡ ἰσονομία ὑποστηρίζει τῶν ἀδυνάτων τὴν ἐλευθερίαν κατὰ τῆς φιλοδοξίας τῶν ἰσχυρῶν· αὕτη ἐμπνέει φρόνημα εἰς τὸν πολὺν ὄχλον μεταβάλλουσα αὐτὸν εἰς λαὸν νενεχῆ, καὶ χαλινόνουσα τὰς ὁρμάς τε καὶ τὸν πρὸς τοὺς δυνατωτέρους φθόνον τε, μὲ τοὺς ὁποίους ἀπολαμβάνων τὰ αὐτὰ δικαιώματα ζῇ εἰρηνικά. Μόνη ἡ ἰσονομία εἶναι ἡ ἀσφαλεστάτη φυλακὴ τῆς ἐλευθερίας, καὶ αὐτὴ μόνη τέλος πάντων γεννᾷ τὴν εὐνομίαν καὶ τὴν ἀχώριστον αὐτῆς εὐδαιμονίαν.

Τί ἄλλο παρὰ τὴν ἰσονομίαν ἠθέλησαν καὶ οἱ Ἕλληνες νὰ εἰσάξουν μὲ τὴν καταστροφὴν τῆς Τυραννίας καὶ τὴν σύστασιν τῆς προσωρινῆς Διοικήσεώς των; καὶ τί ἄλλο εἶχον πρὸ ὀφθαλμῶν οἱ νέοι πολέμιοι τῆς Διοικήσεως παρὰ τὴν ἀνατροπὴν αὐτοῦ τοῦ σωτηρίου κανόνος, τῆς ἰσονομίας, ἡ ὁποία δὲν τοὺς ἤρεσκε, διότι τοὺς κατέστησεν ὁμοίους καὶ ἴσους μὲ τοὺς ἄλλους Πολίτας, τῶν ὁποίων ἤθελαν αὐτοὶ νὰ ὑπερέχωσι, διὰ νὰ ἀπολαμβάνωσι μοναχοὶ τῶν ὅλα τὰ κέρδη; ἀλλ' ἡ καταστροφή των ἐταράστησεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἠξεύρουν νὰ ὑπερασπίζωνται τὴν ἰσονομίαν των, γνωρίζουν τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ὑπάρχῃ Διοίκησις εἰς τοιαύτην στηριζομένη βάσιν, καὶ εἶναι ἕτοιμοι πάντοτε νὰ χύσουν καὶ τὴν τελευταίαν ῥανίδα τοῦ αἵματός των διὰ τὴν διατήρησιν αὐτῆς. Οἱ Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν ἀνδρίαν των ἔσυραν ὅλου τοῦ κόσμου τὸν θαυμασμὸν εἰς ἑαυτοὺς, θέλουν σύρει καὶ μὲ τὴν φιλονομίαν των τὴν ὑπόληψιν καὶ τὸ σέβας αὐτοῦ, καὶ θέλουν δείξει, ὅτι ἠξεύρουν ὄχι μόνον ν' ἀποκτήσουν ἀλλὰ καὶ νὰ φυλάξουν τὴν ἐλευθερίαν των, καθὼς οἱ Ἑλβετοί. Εἰ καὶ ὁ Ἕλληνος τὴν κεφαλὴν τώρα (ὃν ἐξαιρέτως μόνον κάποιοι λείψανα Ἀριστοκρατῶν) εἶναι συμπεπωμένη βαθυὰ ἡ ἰδέα, ὅτι τόσον ἀδύνατον εἶναι νὰ ὑπάρχῃ πολιτικῶς χωρὶς Διοίκησιν, ὅσον καὶ τὸ νὰ ὑπάρχῃ φυσικῶς χωρὶς τὸν ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα.

Ποῖος δὲν βλέπει, ὅτι ἀπὸ ὅσα ἀνωτέρω ἐσυμβούλευεν ὁ Ἑλβετὸς ἐλευθερωτὴς πρὸς τοὺς Συμπολίτας τε, εὑρίσκεται ἴκανὸν μέρος πραγματωμένον εἰς τοὺς Ἕλληνας; ἂν ὅμως καὶ πολλὰ ἐκ τούτων τοὺς λείπουσι, δὲν εἶναι ἄξιοι κατακρίσεως. Ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι μόλις ἐξῆλθον ἀπὸ τὸ Σχολεῖον τῆς Τυραννίας, εἶν' ἀδύνατον νὰ ἔχωσιν ὅλας ἐκείνας τὰς αὐστηρὰς ἀρετὰς, καὶ τὰ ἐξευγενισμένα φρονήματα, τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουν τὴν τελειότητα ἑνὸς ἔθνους. Ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἕως προχθὲς ἦσαν ἀναγκασμένοι νὰ φιλοῦν ταῖς ποδιαῖς τῶν Μπέηδων καὶ τῶν Πασάδων, εἶν' ἀδύνατον ν' ἀπομάθουν διὰ μιᾶς ὅλας τὰς κακὰς συνηθείας, νὰ μὴν θυμιάζουν τοὺς δυνατοὺς, ἢ νὰ μὴν ζητοῦν οὗτοι νὰ θυμιάζωνται ἀπὸ τοὺς ἀδυνάτους· ἀλλ' ὁ φωτισμὸς μαζὶ μὲ τὴν ἐλευθερίαν καθημέραν προβαίνων θέλει ξεπλύνει καὶ ταῦτα τὰ ἐλαττώματά των, καὶ θέλει τοὺς μορφώσει εἰς ἔθνος τέλειον, συγκεκροτημένον μὲ ὅλα ἐκεῖνα τὰ προτερήματα, μὲ τὰ ὁποῖα ἦν σήμερον οἱ Ἑλβετοὶ, καὶ ὅλα τἄλλα ἐλεύθερα ἔθνη κατακοσμοῦνται καὶ διαφέρουσι.

Σιμὰ τῶν ἄλλων εἰδήσεων, τὰς ὁποίας ἔχομεν ἀπὸ τὸ κέντρον τῆς Διοικήσεως, εἶναι καὶ ἡ χαροποιὰ αὕτη, ὅτι ἔφθασε καὶ ἡ τετάρτη δόσις τοῦ Ἐθνικοῦ Δανείου ἀπὸ Λονδῖνον, καὶ ἡ πέμπτη μέλει ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν νὰ φθάσῃ.

Τιμὴ ἐτησία Τάλ. Ἰσπαν. ἓξ πρεπληρωτία κατὰ τριμηνίαν Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ι.Ι Μάγερ. Τυπογραφ. Δ. Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρθμ. 12

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

Δεύτερον ἔτος.

Μεσολόγγιον. 11 Φευρβαρίε 1825. Τεγράδη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὕδρα 12 Ἰαννουαρίου.

Γράφην ἀπὸ Σαντωρίνην ὅτι ὁ Μεχμὲτ-Ἀλλὴς ἑτοιμάζει πολλὰ στρατεύματα διὰ τὴν ἐρχομένην δευτέραν ἐκστρατείαν τε.

Σήμερον ἐσπέρας ἔφθασεν εἰς τὸν λιμένα μας ἡ Ἑλληνικὴ γολέτα Ἐνυὼ, ἐστιστρέψασα ἀπὸ τὸ μέρος, ὅπου εἶχε σταλθῆ διὰ νὰ προμηθευθῆ πανιᾶ, σχοινία καὶ λοιπὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ στόλου, τὰ ὁποῖα καὶ ἐπέφερε πολλὰ ἐγκαίρως διὰ τὴν ἑτοιμαζομένην θαλάσσιον ἐκστρατείαν.

Σύρα, 8 Ἰαννουαρίου.

Ἀπὸ πλοῖον λεῖπον ἐκ Ῥόδου ἡμέρας 12 σήμερον μανθάνομεν ὅτι ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος ἦτον εἰς Μάκρην μὲ τὰ στρατεύματα φορτωμένα ἕτοιμος νὰ κινήσῃ διὰ Κρήτην, ἢ; ὡς ἦτο κοινὴ γνώμη, διὰ Πελοποννησον.

13 τοῦ αὐτοῦ.

Ἀπὸ διάφορα πλοιάρια ἐλθόντα ἐκ Κρήτης ἀνηγγέλθη ὅτι τὰ ἐκεῖ μείναντα ὀλίγα φορτηγὰ Αἰγυπτιακὰ εὑρίσκονται ἤδη ἕτοιμα φορτωμένα καὶ μὲ πολεμεφόδια, τὰ ὁποῖα περιμένων καθ' ἡμέραν τὸν στόλον ἐκ Ῥόδου διὰ νὰ τὰ συνοδεύσῃ εἰς Πελοπόννησον.

(ὁ Φ. τοῦ Νόμη.)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἀποσπασμα γράμματος ἐκ Ζακύνθε, ἀπὸ 31 Ἰαννουαρίε.

.... Στοχάζομαι ὅτι ἔμαθες τὶ περιέχει ὁ Ταχυδρόμος (Courier) τῆς Ἀγγλίας περὶ ἀνακαλύψεων. Εἰς ἐμὲ, φίλε, φαίνονται τεράστια, καὶ πρέπει νὰ σὲ κάμω συμμέτοχον τοῦ θαυμασμοῦ με.

Εἰς τὰς Ἡνωμένας τῆς Ἀμερικῆς Ἐπαρχίας εἷς μέγας χημικὸς ἐπενόησε τὴν κατασκευὴν τῶν ἀδαμάντων ἀπὸ ἀνθρακικὸν ὀξὺ, τὸ ὁποῖον συνάζει ἀπὸ τὴν φύσιν διὰ τῆς τέχνης τε, καὶ καταστήνει αὐτὸ στερώτατον εἰς μέγεθος ὅσον θέλει. Ἐφεύρηκε πρὸς τούτοις καὶ τρόπον θαυμάσιον ὥστε νὰ γλύφῃ ποικιλοτρόπως τὸν κατασκευασθέντα ἄνθρακα. Τοιούτους ἀδάμαντας κατεσκεύασε τρεῖς· τὸν ἕνα ἐχάρισεν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἔλαβεν εἰς ἀνταμοιβὴν νὰ εἶναι γενικὸς ἔφορος τοῦ κατὰ τὴν Ἀμερικὴν Ἀγγλικοῦ ἐμπορίε· τὸν δεύτερον ἀπέθεσεν εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον τῆς Πατρίδος τε, καὶ τὸν τρίτον διαπραγματεύεται νὰ πωλήσῃ εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Κίνας. Τὸ μέγεθος καὶ τῶν τριῶν εἶναι ὡς ὠὸν στρθοκαμήλε, καὶ ἐξετιμήθη ἕκαστος ἀνὰ ἓξ μιλιόνια δούπλαις Ἱσπανικαῖς.

Ἄλλος τις χημικὸς καὶ μέγας ὀρυκτολόγος εἰς τὸ Βυένος-ἄϋρες (Buenos-ayres) ἐφεύρηκε τὴν κατασκευὴν τοῦ χρυσοῦ. Αὐτὸς ὑποσχεται εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τοῦ Βρεσὶλ νὰ κατασκευάσῃ χρυσὸν ἄφθονον· καὶ κατὰ τὴν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

οποίαν ἔκαμεν ὁ ἴδιος ἀναλογίαν, καταντᾷ ὁ χρυσὸς τὸ ὡς πρὸς τὸν ὀρυκτὸν χρυσὸν νὰ γίνεται ἀνὰ 22 πρὸς τὸ ἕν φθηνώτερος· ὥστε εἶναι μὲ ἕξ τὰ εἴκοσι καὶ ἀπὸ τὸν ἄργυρον φθηνώτερος.

Ἀπόσπασμα ὁμιλίας τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Ἐπικρατειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Βασσιγκτὼν, 7 Δεκεμβρίου. 1824

Ἐὰν στρέψωμεν τοὺς ὀφθαλμούς μας διὰ νὰ παρατηρήσωμεν τὴν κατάστασιν τοῦ πολιτισμένου κόσμου, διὰ τὸν ὁποῖον αἱ Ἡνωμέναι Ἐπικράτειαι ἔλαβον πάντοτε μέγα μέρος, θέλομεν ἰδεῖ μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν πόσον μεγάλη εἶναι ἡ μερὶς αὐτοῦ (τοῦ Κόσμου), ἥτις κατὰ τὸ παρὸν ἀπολαμβάνει βαθεῖαν εἰρήνην. Αἱ μόναι μάχαι, αἱ ὁποῖαι ἤδη ὑφίστανται εἶναι προηγουμένως μὲν ἡ μεταξὺ τῶν Τούρκων καὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Εὐρώπην, ἑπομένως δὲ ἡ μεταξὺ τῆς Ἱσπανίας καὶ τῶν νέων Διοικήσεων εἰς τοῦτο τὸ δυτικὸν ἡμισφαίριον. Εἰς ἀμφοτέρας δὲ ταύτας ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ τὴν ὑπεροχήν. Αἱ ἐπιτυχίαι καὶ οἱ θρίαμβοι τῶν Ἑλλήνων, ἐὰν θεωρηθῇ ὁ σχετικὸς ἀριθμὸς τῶν ἀντιδιαφερομένων μερῶν, σύρουν ἀναγκαίως τὸν θαυμασμόν μας, καὶ ἀξίζουν κατὰ πάντα λόγον τὴν ἀνευφημίαν μας. Ὅτι δὲ ἔλαβον τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα καὶ σιμὰ τῶν γειτονικῶν Δυνάμεων εἰς τὴν Εὐρώπην, ὡς καὶ εἰς ἡμᾶς ἐνταῦθα, εἶναι πρᾶγμα ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας.

Ὅλος ὁ πολιτισμένος κόσμος τὴν σήμερον εἶναι πλήρης ἀπὸ αἰσθήματα εὐνοϊκὰ ὑπὲρ αὐτῶν. Δὲν ἠμποροῦμεν ἄρα νὰ ἐλπίσωμεν, ὅτι αὐτὸ τοῦτο τὸ κοινὸν αἴσθημα, ἀφοῦ κυριεύσῃ καὶ τὴν καρδίαν τῶν διαφόρων Ἡγεμόνων, οἵτινες κυβερνῶσι τὸν Κόσμον τοῦτον, θέλει τοὺς παρακινήσει εἰς τὸ νὰ δώσουν μίαν τελευταίαν σύμφωνον ἀπόφασιν εἰς τὸ ν' ἀποκατασταθῇ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν ὁποίαν τοποθέτησιν εὑρίσκετο κατάστασιν, καὶ τῆς ὁποίας οἱ ἡρωϊκοὶ τῶν σημερινῶν της τέκνων ἀγῶνες τὴν κάμνουν τόσον ἀξίαν;

Δικαίῳ τῷ λόγῳ πρέπει νὰ εὐγνωμονῶμεν εἰς τοὺς Γενναίους Ἀμερικανοὺς, καθὼς καὶ εἰς τὸν Σεβάσμιον αὐτῶν Πρόεδρον, Μονρόην, τὸν ἄξιον διάδοχον τῶν Βασσιγκτώνων καὶ Γεφφερσώνων, ὄχι μόνον διότι ἀναγνωρίζουν πανδήμως τὰς ἡρωϊκὰς τῶν Ἑλλήνων πράξεις μὲ ὅσας ἡ παροῦσα ὑπὲρ τῆς Πολιτικῆς των ἀνεξαρτησίας πάλη ἀπὸ τῆς πρώτης ἀφετηρίας ἐδοξάσθη, ἀλλὰ καὶ διότι ἔδειξαν καὶ δείχνουν πρὸς αὐτοὺς τὰ πλέον εὐγενῆ αἰσθήματα, ὅσα χαρακτηρίζει ἓν ἔθνος ἀληθῶς ἐλεύθερον καὶ φιλελεύθερον.

Ὁ Σεβάσμιος Πρόεδρος εἰς τὴν ἀνωτέρω ὁμιλίαν ἐν ᾧ ἐκφράζει τὰ ἰδικά του καὶ τοῦ ἔθνους του τὰ αἰσθήματα ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὑποθέτει καὶ ὅλα τἄλλα τοῦ πολιτισμένου κόσμου ἔθνη συμμέτοχα αὐτῶν, καὶ δείχνει συγχρόνως τὴν ὁποίαν τρέφει ἡ μεγαλόφρων ψυχή του ἐλπίδα τοῦ νὰ ἴδῃ καὶ αὐτῶν τῶν ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης τὰς καρδίας κυριευμένας ἀπὸ τὰ ἴδια αἰσθήματα.

Τίποτε ἄλλο δὲν εἶναι ἀρεστότερον οὐδὲ ἐφετώτερον εἰς τοὺς Ἕλληνας παρ' ὅ,τι φρονεῖ καὶ ἐλπίζει ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς οὗτος Ἀνήρ. Ὅλοι οἱ ἀγῶνες, καὶ ὅλοι οἱ κόποι αὐτῶν, τοὺς ὁποίους ἕως τώρα κατέβαλλον καὶ καταβάλλουσι δὲν ἀποβλέπουσιν, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ συστήσουν τὴν ὑπόληψίν των κοντὰ εἰς τἄλλα πολιτισμένα ἔθνη, διὰ νὰ ἠμπορέσουν νὰ συγκαταριθμηθοῦν καὶ αὐτοὶ τελοσπάντων εἰς τὸν κατάλογον τῶν διὰ τῆς ὑψηλῆς καὶ δικαίας συγκαταβάσεως τῶν Βασιλέων. Τοῦτο ἐπιθυμοῦν, τοῦτο ἐλπίζουν, καὶ εἴθε ταχέως νὰ ἴδουν τὸ πλήρωμα τῆς ἐπιθυμίας καὶ τῶν ἐλπίδων των.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀπόσπασμα Γράμματος μερικοῦ ἐκ Πίζας, Τὴν 5 Ἰανναρίου. 1825.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐγὼ ἀγαπῶ Τὴν Ἑλλάδα ὡς πατρίδα μου μὲ ὅλον Τὸν ζῆλον ἑνὸς ἀληθοῦς καὶ εἰλικρινοῦς πατριώτου· ἡ ἰδική της εὐτυχία εἶναι καὶ ἰδική μου εὐτυχία, καὶ ὅλων ὅσοι ἐξ ἀνάγκης εὑρίσκονται μακρυσμένοι ἀπ' αὐτήν. Ὅσάκις ἤκουσα Τὰς θαυμαστὰς νίκας Τῶν συμπατριωτῶν μου, εἰχαρίστησα Τὸν Θεὸν διὰ Τὴν φανερὰν ὑπεράσπισίν του· ἀλλ' ὅταν ἀκούω ὅτι ἡ Ἑλλὰς Τόσον εὐνοημένη ἀπὸ Τὰς περιστάσεις σπαράττεται ἀπὸ Τὰ δυστυχῆ ἀμοιβαῖα πάθη Τῶν ἀρχηγῶν της· ὅταν ἀκούω ὅτι ἄνθρωποι γεμάτοι ἀπὸ σκοποὺς φιλοδοξίας καὶ συνειθισμένοι νὰ βλέπωσιν Τὸν ἄνθρωπον γεννημένον φυσικὰ ἐλεύθερον, εἰς Τὴν σκλαβείαν, ὅταν ἀκούω ἤδη, ὅτι ἄνθρωποι παρόμοιοι ἐγείρουν Τὰ ὅπλα ἐναντίον Τῆς Διοικήσεως, Τοῦ μόνου ἀναγκαίου δεσμοῦ παντὸς ἔθνους, καὶ Τῆς μόνης θεμελιώδους βάσεως πάσης πολιτικῆς καὶ ἀτομικῆς ἐλευθερίας, Τότε ἡ ψυχή μου κυριεύεται ἀπὸ λύπην ἀπεριγράπτου, καὶ βλέπω Τὴν Ἑλλάδα. Τὴν ἀγαπητὴν πατρίδα μου, νὰ Τρέχῃ εἰς Τὸ χεῖλος Τοῦ κρημνοῦ. Διὰ Ταῦτα ἀναγκάζομαι νὰ διευθύνω Τὴν φωνήν μου εἰς Τοὺς ἀληθεῖς καὶ γνησίους πατριώτας. Οὗτοὶ εἶναι οἱ ὁποῖοι ἔσωσαν Τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ Τὸν ἀφόρητον ζυγὸν Τῶν Τυράννων, αὐτοὶ πρέπει νὰ ἑνωθῶσι διὰ νὰ πολεμήσουν καὶ καταστρέψουν ὅλους Τοὺς ἐναντίους Τῶν Νόμων· αὐτοὶ οἱ ἀληθεῖς πατριῶται ὁρκωμένοι πανδήμως μὲ μίαν καρδίαν καὶ μ' ἓν κοινὸν αἴσθημα Τοῦ πατριωτισμοῦ πρέπει νὰ ἑνωθῶσι διὰ παντὸς, διὰ νὰ συστήσουν ἕναν ἀκαταμάχητον προμαχῶνα ἐναντίον ἐκείνων, ὅσοι ἤθελαν κάμει κατάχρησιν Τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων, καὶ οἱ ὁποῖοι θέλει κατὰ Τὸ ὀλέθριον παράδειγμα Τῶν Τούρκων, νὰ ἐξουσιάζουν δεσποτικῶς εἰς Τὰς διαφόρους ἐπαρχίας.

Πίστευσόν με, φίλε, ὅτι ἡ εἴδησις Τῶν νίκων Ταραχῶν, αἱ ὁποῖαι ἐξέσπασαν εἰς Τὴν Πελοπόννησον διεμέρισεν μεγάλην εἰς Τὰς καρδίας ὅλων Τῶν φίλων αὐτῆς, εἴτε ὁμογενῶν, εἴτε ἀλλογενῶν. Ὅλος ὁ κόσμος λέγει ὅτι εἰς Τὴν στιγμὴν ὅπου ἡ Ἑλλὰς ἔδειξε Τοὺς πλέον λαμπροὺς ἀγῶνας της, καὶ ἄρχισε νὰ μορφώνεται ἠθικῶς καὶ πολιτικῶς ἐναντίον Τόσων δυσκολιῶν αἱ ὁποῖαι Τὴν ἐπερικύκλωναν, καὶ εἰς Τὴν στιγμὴν ἀκόμη καθ' ἣν οἱ Ἡγεμόνες Τῆς Εὐρώπης ἤρχισαν νὰ Τὴν θεωροῦν μὲ ὄμμα εὐνοϊκὸν, ἔπρεπε Τάχα νὰ εὑρεθῶσι Τοσοῦτον κακοπιστοὶ καὶ ἀναίσθητοι ἄνθρωποι μεταξὺ Τῶν Ἑλλήνων διὰ νὰ ἀνατρέψουν ὅλα Τὰ κέρδη Τὰ ὁποῖα ἐξηγόρασαν μὲ Τόσην χύσιν αἵματος, καὶ μὲ Τόσας θυσίας; Τοὺς Τοιούτους, φίλε, πρέπει νὰ Τοὺς θεωρῇται ὡς Τοὺς πλέον μεγάλους ἐχθροὺς Τῆς πατρίδος, ἐπειδὴ καὶ εἶναι χειρότεροι παρὰ Τοὺς Τούρκους. Αὐτοὶ εἶναι ὄφεις Τοὺς ὁποίους θάλπετε εἰς Τὸν κόλπον σας· ἀπομακρύνατέ τους, ὡς Τοὺς μόνους αἰτίους Τῶν δυστυχιῶν σας· ἑνωθῆτε διὰ Τὸ καλὸν, διὰ Τὴν ἀγάπην Τῆς Πατρίδος· σεβασθῆτε Τοὺς νόμους καὶ Τοὺς ἐκτελεστὰς αὐτῶν. Ὅταν εἶσθε ἡνωμένοι οὕτω μὲ Τὸν δεσμὸν Τῆς ἀδελφότητος, ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος σᾶς ὑπερασπίσθη ἕως Τώρα, θέλει εἶσθαι πάντοτε μαζύ σας.

Μεσολόγγιον 10 Ἰανναρίου.

Μανθάνομεν ἀπὸ Κάλαμον, ὅτι οἱ Κύριοι Λόντος Ζαΐμης καὶ Συντροφία ἀπερνοῦν Τὸν κερόντες συμποσιάζοντες καὶ ἀδιακόπως εὐφραινόμενοι.

Πῶς ἠμποροῦν νὰ εὐφραίνωνται οὗτοι οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἔγειναν αἴτιοι Τόσων δυστυχιῶν εἰς Τὴν Πατρίδα; μήπως μὲ Τὴν οἰνοποσίαν θέλουν νὰ λησμονήσουν Τὰ παρελθόντα καὶ νὰ καταπραΰνουν Τοὺς δηκτικοὺς ἐλέγχους Τῆς συνειδήσεώς των; ἢ μήπως καὶ μακρόθεν ἀπὸ Τὸ ξένον ἄσυλόν των θέλουν νὰ μᾶς περιγελοῦν ἀκόμη μὲ Τοὺς ἀσημάντους σαρκασμούς των;

Τὸ Εὐαγγέλιον μᾶς δίδει Τὸ παράδειγμα ἑνὸς υἱοῦ πλανημένου. Διατὶ καὶ οὗτοι δὲν μιμοῦνται Τὸ παράδειγμα Τοῦτο, λέγοντες ὡς αὐτὸς „Πάτερ ἡμάρτησα, συγχώρησαί με;“ Οἱ νόμοι ἠξεύρουν νὰ παιδεύσουσιν, ἀλλ' εἰς Τὸν ἴδιον καιρὸν ἠξεύρουν καὶ νὰ συγχωρῶσι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Φιλολογία.

ΔΟΡΔ ΜΠΑΪΡΩΝ.

Τοῦ Κυρι Σπυρίδωνος Τρικούπη, Μέλους τοῦ Σ. Βουλευτικοῦ Σώματος.

Ἔκλεισεν ὁ Λόρδ Μπάϊρων τὸ στόμα του διὰ τὴν ὕστερην φορὰν εἰς Μισολόγγι μὲ τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος· ἔκλεισε καὶ ἡ Μοῦσα τὸ στάδιον τῆς ποιητικῆς της δόξης μὲ τοὺς ἀκολούθους στίχους, γραμμένους καὶ αὐτοὺς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου γίνεται πάλιν λόγος διὰ τὴν ἀγάπητήν της Ἑλλάδα. Αὐτοὶ οἱ στίχοι ἐγράφησαν ἀπὸ τὸν ἴδιον εἰς Μισολόγγι ταῖς 22 Ἰανουαρίου 1824, τὴν ἡμέραν (καθὼς μαρτυρεῖ τὸ ἰδιόγραφόν του) ὁποῦ ἔκλεισε τοὺς τριανταὲξ χρόνους τῆς ζωῆς του· αὐτοὺς ἐτόλμησα καὶ ὅπως ἠμπόρεσα τοὺς ἐμετάφρασα καὶ τοὺς κοινολογῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, μόλον ὁτι κανεὶς δὲν γνωρίζει καλήτερά μου τὴν ἀτέλειαν αὐτῆς μου τῆς μεταφράσεως. Δὲν εἶναι ἡ δύναμις καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ τοῦ ποιήματος, κοινὰ προτερήματα τῶν ποιημάτων του, μήτε ἡ περίστασις εἰς τὴν ὁποίαν ἐγράφη ὁποῦ μὲ ἐπαρακίνησαν καὶ τοὺς ἐμετάφρασα· εἶναι ἡ ἐντύπωσις ὁποῦ μοῦ ἔκαμαν ὅταν τοὺς ἐπρωτοδιάβασα. Μοῦ ἐφάνη ὁτι ἐδιάβαζα τὴν Διαθήκην τῆς καρδιᾶς του.

Ἡ καρδιά μου καιρὸς εἶναι ἀνεράτευτη νὰ ζῇ,
ἀφ' οὗ ἔπαυσε ν' ἀνάφτῃ σ' ἄλλαις φλόγα ἐρωτικήν.

Πλὴν κ' ἂν ἔπαυσε ν' ἀνάφτῃ σ' ἄλλαις φλόγα ἐρωτικὴν,
ἡ καρδιά μου πάντα θέλει μὲ τὸν ἔρωτα νὰ ζῇ.

Μοῦ ἐμαράθηκαν τὰ νιάτα, πᾶνε τ' ἄνθη καὶ οἱ καρποὶ
τῆς Ἀγάπης· τώρα τάφος καὶ καῦμὸς μ' ἀκαρίεϲεῖ.

Μὲ θειαφότοπον ὁμοιάζει τῶν στηθιῶνε μου ἡ φωτιὰ,
ὁποῦ καίεται καὶ δὲν καίει· εἶν' νεκρόκαυσίη πυρά.

Φόβοι, ἐλπίδες, πόνοι, ζάλαις τὴν καρδιάν μου δὲν κινοῦ·
δὲν ἰσχύει μήτ' ἡ Ἀγάπη, στὸν ζυγὸν πλὴν μὲ κραλοῦν.

Μακρυὰ τώρα ἀπ' τὴν ψυχήν μου, μακρυὰ τέλοιοι σλοχασμοὶ,
εἰς τὸν Τάφον τώρα ἡ Δόξα τὸν ἀνδρεῖον ξεπροβοδεῖ,

Καὶ τοῦ κλεῖ τὰ μάτια ἂν πέσῃ θῦμα τῆς Ἐλευθερίας.
τήρα· γύρω μας τουφέκι, φλάμπουρο, Δόξα, Ἑλλάς!

Ὁ Σπαρτιάτης βαστασμένος στὴν ἀσπίδα ἕνα καιρὸν
πλιὸ ἐλεύθερος δὲν ἦτον ἀπ' τὸν τωρινὸν Γραικόν.

Ψυχὴ ξύπνισε ψυχή μου! τὴν Ἑλλάδα δὲν ξυπνᾷ.
ἔξυπν' εἶναι νὰ ἡ Ἑλλάς μου! ψυχὴ ξύπνα ἀπ' τὸν βυθό!

Τὴν ἀθάνατην στοχάσου τὴν οὐράνιαν πηγὴ
ποῦ ποτίζει τὸ κορμί σου. Ὅθεν ἦλθες τρέχα ἐκεῖ.

Πάθη ὁποῦ ξαναγεύουν καταπάτα τα ψυχή.
ἄχρηστο γιὰ μὲ τὸ γέλιο εἶν' τοῦ Κάλλους καὶ ἡ ὀργή.

Ἂν τὴ Νιότη σου λυπᾶσαι, γιατὶ θέλεις πλιὸ νὰ ζῇς;
τῆς τιμῆς ἐδῶναι ὁ Τάφος· τρέξε αὐτοῦ νὰ σκοτωθῇς.

Δὲν σοῦ μένει παρὰ ναῦργης ὅ,τι ἐγύρευες παντοῦ,
καὶ νὰ τὸ εὕρῃς δὲν μπορεῖσες. Μνῆμα Ἀνδρὸς Πολεμικοῦ.

Βρήσκωντάς το κύτλα γύρω, πιάσ' τὴν θέσιν τοῦ ποθεῖς.
γιὰ τὴν δόξαν πολεμῶντας πεσ' ἐκεῖ ν' ἀναπαυθῇς.

'T is time this heart should be unmoved,
Since others it has ceased to move;
Yet, though I cannot be beloved,
Still let me love.

My days are in the yellow leaf,
The flowers and fruits of love are gone
The worm, the canker, and the grief,
Are mine alone.

The fire that in my bosom preys,
Is like to some volcanic isle,
No torch is kindled at its blaze;—
A funeral pile.

The hope, the fears, the jealous care,
Th' exalted portion of the pain,
And power of love, I cannot share,
But wear the chain.

But 'tis not here— it is not here—
Such thoughts should shake my soul; nor now—
Where glory seals the hero's bier,
Or binds his brow.

The sword, the banner, and the field,
Glory and Greece around us see;
The Spartan borne upon his shield
Was not more free.

Awake! not Greece — she is awake! —
Awake, my spirit, — think through whom
My life blood tastes its parent lake —
And then strike home!

I tread reviving passions down,
Unworthy Manhood — unto thee,
Indifferent should the smile or frown
Of beauty be.

If thou regret thy youth, — why live? —
The land of honourable death
Is here—up to the field, and give
Away thy breath!

Seek out — less often sought than found —
A soldier's grave, for thee the best.
Then look around, and choose thy ground,
And take thy rest.

Τιμὴ ἐτησία Τάλ. Ἴσαν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ll Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 13

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

Δεύτερον ἔτος.

Μεσολόγγιον, 14 Φευρουαρίου 1825. Σάββατον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον τὴν 13 φευρουαρίου.

Ἀπὸ ὅλα τὸ μέρη μᾶς βεβαιόνεται ἡ εἴδησις περὶ τῶν μεγάλων προπαρασκευῶν ἀπὸ μέρους τῆς Ἀλβανίας διὰ τὴν κατὰ τοῦ μέρους τούτου εἰσβολὴν καὶ διὰ τὴν πολιορκίαν τῶν δύο πόλεων, τοῦ Μεσολογγίου καὶ Ἀνατολικοῦ.

Τὰ κατὰ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος κινήματα τῶν Ἀλβανῶν, ὕστερα ἀπὸ τὴν εἰσβολὴν τοῦ Μουσταφὰ Πασᾶ τῆς Σκόνδρας, ἐστάθησαν πάντοτε ἀσήμαντα, ἀλλ αἱ ἐφετειναὶ ἑτοιμασίαι τοῦ Ῥεσὶτ-Μεχμέτ-Πασᾶ ὑπερβαίνουν πολὺ ἐκείνας τοῦ Σκόνδρα. Μανθάνομεν ὅτι αὐτὸς μεταξὺ τῶν ἄλλων φέρει μαζί του καὶ δύο χιλιάδας κτίστας, ἐπὶ σκοπῷ νὰ οἰκοδομήσῃ εἰς ὅλα τὰ στενώματα πύργους, οἱ ὁποῖοι θέλουν χρησιμεύσει ὡς παρακαταθῆκαι πολεμικαὶ καὶ ὡς φρούρια, διὰ νὰ ἐμποδισθοῦν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τὸ νὰ ἠμποροῦσιν νὰ διακόψωσι τὴν συγκοινωνίαν τοῦ στρατοπέδου του, καὶ τὴν μεταφορὰν τῶν διὰ τοῦτο ἀναγκαίων ζωοτροφιῶν.

Μολονότι αἱ εἰδήσεις αὗται φαίνονται ὑπερβολικαὶ, δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι τὰ κατὰ τὴν Ἄρταν καὶ Πρέβεζαν συναζόμενα ἤδη ἐχθρικὰ σώματα, συγκείμενα ἀπὸ Τοσκίδας καὶ Γραικοὺς, θέλησι βάλει ὅλα τὰ δυνατά των διὰ νὰ κυριεύσωσι τὰς θέσεις τοῦ Καρβασαρᾶ, τοῦ Μακρυνόρους καὶ τῶν λοιπῶν στενωμάτων, ὥστε νὰ εὐκολύνωσι μὲ τοῦτον τὸν τρόπον τὴν ἔφοδον τοῦ μεγάλου ἐχθρικοῦ σώματος ὁδηγουμένου ἀπὸ τὸν Σερασκιέρην.

Εἰς τὴν Πρέβεζαν ἑτοιμάζεται μεγάλη ποσότης ὁλμων (μουσταρίων) καὶ Κανονίων διὰ τὸν κανονοβολισμὸν τῶν εἰρημένων δύο πολεώνμας. Ὅλα αὗται αἱ ἑτοιμασίαι δείχνουσι τέλος πάντων, ὅτι ὁ ἐχθρὸς θέλει καταβάλει αὐτὴν τὴν φορὰν ὅλα τὰ δυνατά του, διὰ νὰ φέρῃ εἰς ἔκβασιν τοὺς φθοροποιοὺς σκοπούς του, καὶ ἐπομένως εἶναι ἀνάγκη πᾶσα νὰ δώσωμεν εἰς τοῦτο ὅλην τὴν προσοχήν μας, καὶ νὰ λάβωμεν ὅλα τὰ ἀνήκοντα δυνατὰ μέτρα, ὥστε νὰ προλάβωμεν κάθε ἐνδεχόμενον κίνδυνον.

Εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Διοικήσεως ἀναγινώσκομεν τὸ ἑξῆς Θέσπισμα τοῦ Σ. Βουλευτικοῦ Σώματος περὶ συστήσεως Κεντρικοῦ Σχολείου ἐν Ἄργει.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚ. Τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ἡ ἐν Ἄστρει συγκροτηθεῖσα Ἐθνικὴ Συνέλευσις γνωρίζουσα καλῶς, ὅτι διὰ τῆς παιδείας αὐξάνουσιν, εὐτυχοῦσιν, ἐνδυναμοῦνται καὶ στερεόνονται τὰ Ἔθνη, ἐνομοθέτησεν εἰς τὸν Ὀργανικὸν Νόμον § λξ. ὅτι ἡ δημόσιος ἐκπαίδευσις εἶναι ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Βουλευτικοῦ Σώματος, καὶ § πξ. ὅτι συστηματικῶς νὰ ὀργανισθῇ ἡ ἐκπαίδευσις τῆς νεολαίας ἀπὸ τὴν Διοίκησιν.

Τὸ Βουλευτικὸν ἐθεσπίσατο.

Α'. Εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἄργους νὰ συστηθῇ σχολεῖον κεντρικὸν τῆς Ἑλληνικῆς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐπικρατείας, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ παρεισαχθῶσι διάφορα εἴδη μαθήσεως.

Β'. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Θέσπισμα.

Γ'. Τὸ παρὸν Θέσπισμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ Τύπου, καὶ νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν Θεσπισμάτων.

Τῇ 22 Δεκεμβρίου 1824, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Πρόεδρος Πανοῦτσος Νοταρᾶς.

Ὁ Β. Γραμ. Ἀνδρ. Παπαδόπουλος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λιβόρνος 26 Ἰανουαρίου Ε. Ν.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως Φερδινάνδος, ὁ γεραιότερος μεταξὺ τῶν Βασιλέων τῆς Εὐρώπης, ἔπαυσε νὰ ζῇ πλέον μαζὶ μὲ τὴν παῦσιν τοῦ 1824του ἔτους. Ὁ υἱός του, ὁ Δοὺξ τῆς Καλαβρίας, τὸν διεδέχθη ὑπὸ τὸ ὄνομα Φραγκίσκος Α'.

Σειρὰ θορύβων καὶ ταραχῶν ἐσωτερικῶν ἐχαρακτήρισε τὴν Βασιλείαν τοῦ ἀποθανόντος. Καταδιωγμένος ἀπὸ τὸν Ναπολέοντα κατέφυγεν ἐπὶ πολὺν χρόνον εἰς τὴν Σικελίαν, ὅπου εἶχε βέβαια ὅλην τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ μάθῃ τὸ ὠφέλιμον τοῦτο μάθημα τῆς μετριότητος εἰς τὴν τέχνην τοῦ διοικεῖν. Ἐὰν τὸ ἔβαλεν εἰς πρᾶξιν ἢ ὄχι, ἡ Ἱστορία θέλει ὁμιλήσει περὶ τούτου.

— Ἡ Ἀγγλία ἀνεγνώρισε παυδήμως τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ Μεξικοῦ, τῆς Κολομβίας καὶ τοῦ Βοένος Ἄϋρες· ἴσως ἡ ἀποφασις αὕτη ἀπὸ μέρους τῆς Ἀγγλίας δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὸ ἰωρινὸν σύστημα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Αὐλῶν· ὅπως καὶ ἂν εἶναι ὅμως ἡ Ἀγγλία ἀκολουθεῖ τὸν δρόμον της, ἐπαγγελλομένη μίαν πολιτικὴν σοφὴν καὶ Φιλελευθέραν.

— Ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας ἤνοιξε τὴν εἴσοδον εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν δύω Βουλευτηρίων, ἤτοι ἐκείνα τῶν Ἰσοτίμων (Chambre des Pairs) καὶ τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους (Chambre des Députés) τὴν 24 Δεκεμβρίου. Εἰς τὸν προκαταρκτικὸν λόγουτου δὲν ἔκαμε καμμίαν ὑπόμνησιν οὐδὲ τῶν Ἑλλήνων οὐδὲ τῶν Ἀμερικανῶν· ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν Ἱσπανίαν ἐφανέρωσε μόνον, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ μένῃ ἀκόμη ἐκεῖ ἓν μέρος τῶν στρατευμάτου του, διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἡσυχίας εἰς τοῦτο τὸ Βασίλειον, τὸ ὁποῖον κατεταράχθη καὶ ἔπαθε τόσα ἀπὸ τὰς ἐσωτερικὰς φατρίας. Ὁ λόγος τοῦ Βασιλέως περιπλέον ἐτελείωνε μὲ τὴν πρόσκλησιν τῶν δύω Βουλευτηρίων εἰς τὴν στέψιν του.

— Ὁ Κύριος Στρατφόρδ Κάννιγκ φθάσας εἰς Βιέννην (α) ἔλαβε συνδιαλέξεις συχνὰς μετὰ τοῦ Πρίγγιπος Μέτλερνιχ, καὶ μίαν συνέντευξιν μετὰ τοῦ Αὐτοκράτορος. Βεβαιώνουν δὲ ὅτι ὁ Πρίγγιψ Μέτλερνιχ ἔλαβε παντὸς διαφορετικὰς ἰδέας περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ἀπὸ μέρους τοῦ Ἄγγλου Πρέσβεως, εἰς τρόπον ὥστε ἀφοῦ ὡμολόγησε τὴν περὶ τούτων προτέραν ἀπάτην του, ἔφθασε νὰ κηρυχθῇ φανερὰ ὑπὲρ ἡμῶν. Ὁ Κύριος Κάννιγκ ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του διὰ τὴν Πετρούπολιν.

— Τὸ Μεξικὸν ἐδημοσίευσε τὸ Πολίτευμά του. Ἡ Ἀμερικὴ ἀπολαμβάνει ἤδη ἐλευθερίαν τελείαν, καὶ φαίνεται ὅτι ἡ λαμπὰς τοῦ πολέμου εἶναι παντοῦ σβυσμένη, ἐκτὸς μόνον εἰς τὸ ἄνω Περοῦ, ὅπου ὁ Βολιβὰρ μανθάνει ἀκόμη εἰς τοὺς Ἱσπανοὺς Στρατηγοὺς, ὅτι ἡ Ἀμερικὴ ἀπέκτησε τὴν ἀνεξαρτησίαν της.

— Εἰς τὸν Αὐστριακὸν Παρατηρητὴν ἀναγινώσκομεν ἓν ἄρθρον ἀπὸ 27 Νοεμβρίου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐκ τοῦ ὁποίου πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ ἐκεῖ διωρισμένος πληρεξούσιος τῆς

(α) Ἴδε τὸν ἀρ. 6 τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ῥωσσίας κύριος Μινζιάκης ἀκόμη δὲν ἐπαρρησίασε τὰ διάφορα ἔγγραφα τῆς Αὐλῆς τε πρὸς τὴν Πόρταν, οὐδὲ εἶχε σκοπὸν νὰ τὰ παρρησιάσῃ πρὶν μάθῃ τὴν τελείαν κένωσιν τῆς Βλαχομπογδανίας ἀπὸ τὰ Τουρκικὰ στρατεύματα, καὶ πρὶν ἀκόμη πραγματευθῇ καὶ εὕρῃ ἀκρόασιν ἀπὸ μέρους τῆς Πόρτας, διὰ καποια ἄρθρα τὰ ὁποῖα ἀφορῶσι κατ' εὐθείαν τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκπληροῦντες τὸ χρέος ἐλευθέρου Ἐφημεριδογράφου, δημοσιεύομεν αὐτολεξεὶ τὴν ἀνόλεθον ἐπιστολὴν τοῦ γενναιοτάτου Στρατηγοῦ Γ. Τζόγια, τὴν ὁποίαν αὐτὸς οὗτος μᾶς προσκαλεῖ νὰ καταχωρίσωμεν εἰς τὴν Ἐφημερίδα μας, ἐπιθυμῶν, ὡς φαίνεται, νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ Πανελλήνιον τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον θέλει νὰ ἀθωωθῇ διότι ἀπέλυσε τοὺς ἀντάρτας.

Κύριε Συντάκτα!

Ἀπὸ ἕναν φίλον ἔλαβον ἕνα φύγιον σας τυπωμένον ἀπὸ τὰς 14 Ἰαννουαρίου, ὑπὸ ἀρ. 4 δευτέρου ἔτους, καὶ εἶδα μίαν ὁμιλίαν ἢ νὰ εἴπω μωρολογίαν πολλὰ ἐκτεταμένην ἐναντίον μου, νὰ λέγῃς ὅτι ἕως τώρα εἶμον ὁ πλέον φιλογενὴς καὶ ἔνθερμος ζηλωτὴς διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος καὶ στερεώσεως Νόμων· καὶ τώρα μετὰ ἐπαρρησιάσθη ἡ ἀνωτάτη ἀρχὴ πρὸς τὴν Διοίκησιν, καὶ ἡ ὑποσχεσίς μου πρὸς τὴν Συνέλευσιν, ἣν ἔδωκα τάχα πρὸς αὐτὴν διὰ τὴν φύλαξιν τῶν ἀνταρτῶν, ὅτι δὲν τὴν ἐφύλαξα, καὶ εἰπῆκα ἀπὸ τὰ χρέη μου· καὶ ὅτι εὐθὺς ἔδωσα ὑποσχεσιν εἰς τὴν Συνέλευσιν, καὶ ἔλαβα διαταγὴν διὰ τὴν φύλαξίν των, ἕως ὅτου ἡ Διοίκησις τοὺς ζητήσει· καὶ ὅτι ἀφ' οὗ ἔλαβα ὁλην αὐτὴν τὴν ἐπιφόρτωσιν καὶ μεγάλην ἐγγύησιν, ἐζήτησα νὰ τὴν μοιράσω μὲ τοὺς ἄλλους Στρατηγοὺς· καὶ ὅτι ἀφ' οὗ ἔλαβα τὴν διαταγὴν χωρὶς ἀργοπορίαν ἐσυντρόφευσα τοὺς ἀντάρτας καὶ ἔφερα εἰς Κατοχὴν, συγχρόνως συναπεστάλησαν καὶ διάφοροι ἄνθρωποι τῶν ἐρημένων Στρατηγῶν Ἀλεξάκη, Μακρῆ, καὶ Ῥαγκαβῆ, κατὰ τὴν ὑποσχεσίν μου καὶ συμφωνίαν· καὶ ὅτι ἀλησμόνησα ὅλας αὐτὰς τὰς ὑποσχέσεις, ὁποῦ ἔδωκα εἰς τὴν Συνέλευσιν καὶ ὅτι δὲν ἔδωσα τὴν εἴδησιν πρὸς τὴν Διοίκησιν διὰ νὰ οἰκονομήσῃ τοὺς ἀντάρτας, παρὰ τοὺς ἐμβαρκάρισα εἰς Κάλαμον· καὶ δὲν θέλετε νὰ ἐξετάσητε τοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι μ' ἐπαρακίνησαν νὰ ἀπολύσω αὐτοὺς· καὶ ὅτι ἐξ αἰτίας τῶν τροφῶν τοὺς ἔδιωξα· καὶ νὰ ἀποκριθῶ εἰς τὴν Διοίκησιν. (Ἰδοὺ ὁποῦ ἀποκρίνομαι πρὸς σέ.)

„Δὲν εἶμαν, φίλε, ἕως τότε φιλόπατρις καὶ φιλογενὴς κ.τ.λ. ἀλλὰ εἶμαι καὶ εἶμαι ἕως τώρα, καὶ πάντοτε ἐφ ὅλης ζωῆς μου, φιλογενὴς καὶ ἔνθερμος περὶ Διοικήσεως καὶ στερεώσεως Νόμων, καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς μου διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος, καθὼς τὰ πρακτικά μου ἐφάνηκαν καὶ θέλουν φανῆ. (φίλε δὲν ἐπαινοῦμαι, ἀλλὰ παραπονοῦμαι).

„Ἔχεις βεβαιότητα φίλε, ὅτι ἔδωσα ὑποσχεσιν εἰς τὴν Συνέλευσιν διὰ τὴν φύλαξιν τῶν ἀνταρτῶν; ἢ ὅτι ἔλαβα διαταγὴν; ἢ ἔδωκα κἀμμίαν ὑπογραφὴν; ἂν ἔχητε τοὺς ἴσους αὐτῶν μὲ τὰ στέλνετε, καὶ ὅταν ἐναντιοθῶ, τότες νὰ μὲ θεατρίσητε πολλὰ περισσότερον ἀπὸ ὅσα τώρα, καὶ νὰ παιδευθῶ ἐπάνω εἰς τὰ σφάλματά μου. Ὄχι καθὼς λέγεις, ὅτι εὐχαρίστως καὶ χωρὶς ἀργοπορίαν ἔλαβα τὴν διαταγὴν τῆς Συνελεύσεως καὶ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας ἀλησμόνησα καὶ εὐθὺς ἀπὸ τὰ χρέη μου, παρὰ ὅσοι εἶναι ἄνθρωποι μὲ λογικὸν μὲ ἐγνώρισαν καὶ μὲ ἐγνωρίζουν, ἂν εἶμαι ἄνθρωπος, καὶ ἂν στέκω εἰς λόγον μόνον, ὄχι νὰ ἔχω ὑπογραφὴν, ἢ διαταγὴν, καὶ νὰ εἶγω ἀπὸ τὰ χρέη μου, καθὼς λέγεις· πλὴν ἂν οἱ ἄνθρωποι εἶναι χωρὶς λογικὸν, καὶ δὲν κρίνουν οὔτε ἐξετάζουν τὸ πρᾶγμα πῶς ἔχει, παρὰ θέλουν νὰ ὑβρίζουν τοὺς ἀνθρώπους, καὶ νὰ τοὺς κατηγοροῦν εἰς τὸν κόσμον, εἰς αὐτοὺς συνέρεσις δὲν χριάζεται ἕως νὰ ἐρθοῦν εἰς αἴσθησιν νὰ διορθώσουν τὸ σφάλμα τους.

„Ἠξεύρεις καλότατα ὅτι μὲ τοὺς ἀντάρτας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

συντροφευμένας ἐπῆγα εἰς Κατωχὴν ; καὶ συγχρόνως μὲ ὅλης τοὺς στρατιώτα, τῶν στρατηγῶν διὰ τὴν φύλαξίν των ; ἐξέταξε καλὰ αὐτοὺς τοὺς στρατηγοὺς νὰ μάθῃς πῶς ἦλθεν ἀπὸ πέντε ἡμέρας ὑστερώτερα ἀφ' οὗ ἐνῆκα ἀπὸ Ἀνατολικὸν καὶ ποῦ ἦρθαν καὶ πόσοι ἦτον ; (τί θέλω νὰ λέγω αὐτὰ ὅπου εἶναι ὕστερα ἀπὸ πέντε ἢ ἓξ ἡμέρας) ὄντας ἀκόμη εἰς Ἀνατολικὸν εἶναι τὰ γράμματά μα ἀπὸ 30 Δεκεμβρ. καὶ 31 , καὶ 4 Ἰαννουαρίε πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν γράφοντάς τε ὅτι δὲν τὸ δέχομαι , οὔτε θέλει τὸ δεχθῶ καὶ ἀποκρισιν δὲν ἔλαβα τέλειως · καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῇ 11 Ἰαννουαρίε καὶ 14 τοῦ αὐτοῦ φανερόνοντας ὅτι κάμμιαν ὑπόσχεσιν δὲν ἔδωσα ἀλλὰ οὔτε διαταγὴν Συνελεύσεως ἔλαβα διὰ αὐτὴν τὴν φύλαξιν τῶν ἀνταρτῶν . Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποκρίνεται ὅτι γράμματα δὲν εἶδε καὶ δὲν ἐξεύρει . Νὰ ὅπου εὐῆκα ἀπὸ τὸ χρέος μα , καὶ πὶν εὔγω ἀπὸ Ἀνατολικὸν , καὶ μετὰ ταῦτα εἰδοποιῶντάς τες μὲ δύω καὶ τρία , ἕως ἐστὰ γράμματά μα , καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς καὶ ἡ ἐπιτροπὴ δὲν λαμβάνουσι μέτρα τῆς οἰκονομίας των , παρὰ λέγων (ὡς γράφεις) ὅτι δὲν τοὺς εἰδοποίησα · πῶς θέλετε φίλε ! να μὲ μεταχειρισθῆτε ; Σελτανικὰ ; ἢ καθὼς ὁ Ἀλήπασας τὸν Ταΐρην ; φαίνεται ὅτι θέλετε νὰ μὲ κάμητε Νταλὴπ σπαθάρα . (μὲ συμπαθᾶτε) . Διὰ νὰ λέγῃς ὅτι τὸ δικαιολόγιμά μη εἶναι ἐξ αἰτίας τῆς ἐλλείψεως τῶν τροφῶν καὶ ἀπέλυσα τοὺς ἀντάρτας , ἔχεις μεγάλον λάθος . Δὲν ἐξετάζεις νὰ μάθῃς τί τροφὰς εἶχεν τὸ στρατόπαιδόν μη ἕως τώρα , καὶ ἔχει ; ἢ πῶς ζοῦν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ; δὲν εἴμεθα εἰς Μεσολόγγι , ἀλλὰ εἴμεθα εἰς τὴν ἔρημον , καὶ ζοῦμεν μὲ μόνον ψωμὶ καὶ αὐτὸ καλαμπουκίσιον . Καὶ σκλάβοι νὰ εἴμεσθον αὐτὸ δὲν τὸ ὑποφέρνομεν , καὶ ὄχι νὰ τὸ προσκωλᾶται εἰς τοὺς ἀντάρτας , ὅτι αὐτοὶ ζοῦν καὶ τρώγων καλλίτερα ἀπὸ ὑμᾶς καὶ ἐμὲ . Ἐὰν δὲν θέλῃς νὰ ἐξετάσῃς τοὺς λόγους , τὰ δίκαιά μη , νὰ εὔρῃς τὴν ἀλήθειαν , ὅπου δὲν ἐνέχω εἰς ὅσα μὲ κατηγορεῖς καὶ θεατρίζεις , πῶς ἡ εὐγενεία σου εὐχαρίστως ἀνοίγεις τὸ στόμα σου , καὶ ἀλησμονᾷς νὰ τὸ σφαλίσῃς κατηγορῶντάς ἀθῶαν ψυχὴν εἰς ὅλον τὸν κόσμον ; ἡ ὁποία ἔδειξε καὶ δείχνει πίστιν ἔνθερμον , καὶ ζῆλον μὲ τὴν ζωὴν , διὰ τὴν Διοίκησιν καὶ στερέωσιν Νόμου , καὶ ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος . Πῶς τὸ θέλετε ἐτοῦτο τὸ γένος ; σκλάβους ; ἀπὸ τὴν Ἀραβίαν δὲν ἤρθαμεν · ἀλλὰ εἴμεθα Ἕλληνες , καὶ στανικῶς τὸν καθένα χασά πην δὲν τὸν κάμνετε , καὶ ὁ καθένας ἂς ἠξεύρῃ τί ὁμιλεῖ , καὶ τί γράφει , καὶ ἂς διορθώσῃ τὸ σφάλματε , διὰ νὰ μὴν πέσωμεν εἰς μεγαλήτερα · καὶ μένω .

Τῇ 7 Φευρεαρίε 1825 Κόκκινον Μπουῦντα .
ὁ Στρατηγὸς .
Γ. Τζόγκας .

Κύριε , ἰδοὺ ἡ ἀπάντησίς μα καὶ ἂν ἀγαπᾷς , ὡς φίλος , ἀπέρασέ την εἰς τὰ φρυγια .

ὁ Ἴδιος . | Γ Σ |

Ἀφίνοντες εἰς τὸ Πανελλήνιον νὰ δώσῃ τὴν ψῆφόν τε περὶ τοῦ ἀναφερομένε φερσίματος τοῦ Στρατηγοῦ Γ Τζόγκα , περιοριζόμεθα εἰς τὸ νὰ ἀνακαλέσωμεν τὴν πρὸς τὸν Ἀνδρεαν Ζαΐμην ἐπιστολὴν τῆς ἐν Ἀνατολικῷ Συνελεύσεως (α) ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τὸν πρόεδρον αὐτῆς Στρατηγὸν Γ. Τζόγκαν · προσθέτοντες , ὅτι ὁ Στρατηγὸς Τζόγκας , ὡς καλὸς Πατριώτης , ὡς φίλος τῶν Νόμων καὶ ὡς Στρατηγὸς τῆς Διοικήσεως , ἐχρεώστει ὄχι μόνον να φυλαξῃ τοὺς ἀντάρτας , ἐμπιστευθέντας ἰδιαιτέρως εἰς αὐτὸν , ἀλλὰ ὅπε καὶ ἂν εὑρισκεν αὐτοὺς τυχηρῶς , νὰ τοὺς συλλάβῃ καὶ νὰ τοὺς ἔχῃ ὑπὸ τὴν φύλαξίν τε , ζητῶν καὶ ἀναμένων τὰς διαταγὰς τῆς Σ. Διοικήσεως , ἡ ὁποία βεβαια δὲν ἤθελε κάμει κατ' αὐτῶν ἀπόφασιν ἄλλην , παρὰ τὴν ὁποίαν ὑπαγορεύουν οἱ νόμοι . Ἔπειτα , ἂν καὶ δὲν εἶχε τρόπον , ὡς λέγει , νὰ φυλάξῃ τοὺς ἀντάρτας , εὐκολώτερον ἦτεν εἰς αὐτὸν νὰ τοὺς στείλῃ εἰς Μεσολόγγιον , παρὰ νὰ τοὺς ἀφίσῃ νὰ ὑπάγων εἰς Καλαμον .

(α) Ἴδε τὸν Ἀρ. 104. τοῦ παρελ. ἔτους Ἑλλ. Χρ.

Τιμὴ ἐτησία Γάλ. Ἰσπαν. ἓξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν . Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος .
Συντάκτης Δρ. Ll Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 14ος

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὠφέλη, τοῖς φλείσοις. Φραγκλ.

Μεσολόγγιον. 18 Φευρουαρίου 1825. Τεῤῥάδη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Τῇ 22 Ἰανναρίου 1825 Λιβόρνος.

„ Αἱ τελευταῖαι Γαλλικαὶ ἐφημερίδες ὁμιλοῦσι πολλὰ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Λέγουσιν ὅτι μέλλει νὰ γένῃ μία Συνέλευσις εἰς Βαρσοβίαν, ἢ εἰς Πετρούπολιν διὰ τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας. — Οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τὴν Βλαχομπογδανίαν Τοῦρκοι παραβαίνοντες τὰς συνθήκας, φέρονται πολλὰ βαρβαρικὰ πρὸς τοὺς ἀθλίους Βλάχους. Ἐσχάτως ἡ Πέρτα ἐζήτησεν ἑπτὰ μιλλιούνια γρόσια δόσιμον ἀπὸ τὴν Βλαχίαν διὰ νὰ πληρώσῃ τοὺς μισθοὺς τῶν ἐκεῖ στρατευμάτων της· ὁ Λυθέντης καὶ οἱ Ἄρχοντες τοῦ Τόπου ἀπεκρίθησαν ὅτι διὰ τὰ προτητερινὰ συμβάντα ἡ ἐπικράτεια δὲν δύναται νὰ τὰ πληρώσῃ, ὅθεν ὁ εὑρισκόμενος Ἀγᾶς εἰς Βουκουρέστι ἔστειλεν εἴδησιν καὶ ἦλθον ὅλα τὰ στρατεύματα μέσα εἰς τὴν πόλιν, καὶ φυλάττουσι διὰ νὰ μὴν φύγῃ κανεῖς τῶν ἀρχόντων· μάλιστα ἐξ αἰτίας τῆς πανώλης, πολλοὶ ἤθελαν νὰ φυλαχθοῦν ἔξω εἰς τὰ ὑπαίστατικά των, ἢ εἰς τὴν Τρανσιλβανίαν. — Εἶς τὸ Ἰάσιον οἱ Τοῦρκοι ἀπεκεφάλισαν ἕνα ξωματικὸν ἄρχοντα. Αὐτὴ ἡ βαρβαρότης τῶν Τούρκων ἐβίασε τὸν Αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον νὰ χάσῃ τὴν ὑπομονήν του καὶ νὰ εἰσῃ ὅτι δὲν ὑποχρεοῦται πλέον εἰς τὰς καταφρονήτσεις, τὰς ὁποίας μέχρι τοῦδε ὑπέφερε διὰ νὰ μὴν διαλύσῃ τὴν συμμαχίαν, ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς δὲν θέλει χυθῇ ἀδίκως τὸ ἀθῶον αἷμα, καὶ ἂν ὁ Τύρανος δὲν ἤθελε συγκατανεύσει εἰς τὰ προβλήματα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, τότε θέλει λάβει μέτρα ἀνάλογα, διὰ νὰ ὑποχρεώσῃ μὲ τὴν βίαν τὸν βάρβαρον, νὰ δεχθῇ τὰ ζητήματά της, καὶ ἴσως νὰ γνωρίσῃ καὶ αὐτὴν τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος. „

Παρίσια 11 Δεκεμβρίου 1824.

Ἂν καὶ ἡ Ῥωσσία σκοπὸν εἶχε καλῶς κατανοεῖται, τοῦ νὰ λάβῃ τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τὴν προστασίαν της, τώρα ὅμως ὅτε μία τοιαύτη μεσολάβησις οὐδ' ἀπὸ τὰς περιστάσεις οὐδ' ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας αὐτοὺς ζητεῖται, εἶναι πλέον παρὰ πιθανὸν ὅτι ἡ Μεγάλη Βρεταννία θέλει μεταχειρισθῇ ὅλα τὰ δυνατὰ μέτρα εἰς τὸ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ τῆς ἐγγυηθῇ μίαν προστασίαν ἱκανὴν νὰ ὑπερασπίσῃ αὐτὴν τόσον ἐναντίον τῶν φανερῶν ἐχθρῶν της καθὼς κ' ἐναντίον τινῶν φίλων της ὄχι ὀλιγώτερον ἐπικινδύνων παρὰ τοὺς πρώτους. Μόνον ἀπὸ μίαν μεγάλην δύναμιν ναυτικὴν εἰμπορεῖ ἡ Ἑλλὰς νὰ προσμένῃ ὑπεράσπισιν ὠφέλιμον καὶ ἐνεργὸν, ἐὰν ποτὲ καταντήσῃ εἰς ἀνάγκην τοῦ νὰ ῥιφθῇ εἰς τὰς ἀγκάλας μιᾶς ἰσχυρᾶς δυνάμεως.

(Journal de Débats.)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Λευδῖνον 14 Δεκεμβρίε .

... Τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος θέλουν ἐξετασθῆ καὶ ταῦτα ἐξάπαντος , ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ἔχομεν ἀκόμη λόγους ἰσχυροὺς νὰ ἐλπίσωμεν τὴν πλέον αἰσίαν ἔκβασιν ἐκ τῆς ἀποστολῆς τοῦ κυρίου Στρατφὸρ Κάννιγκ εἰς Πετρούπολιν . Αἱ ὁδηγίαι τὰς ὁποίας φέρει μεθ' ἑαυτοῦ , τὰ γνωστὰ προτερήματά του δὲν μᾶς συγχωροῦν οὐδὲ ποσῶς ν' ἀμφιβάλωμεν .

(Courier)

Εἰς τὰς 8 τοῦ παρόντος μηνὸς ἐφάνη εἰς τὰ νερὰ τοῦ Μεσολογγίου μία Γαλλικὴ Κορβέτα *) 22 κανονίων ἡ ὁποία καὶ ἄραξεν αὐτόθι τὴν ἴδιαν ἡμέραν . Ὁ Ναύαρχος τῆς Ναυτικῆς Ἑλληνικῆς Μοίρας τῆς διωρισμένης εἰς ἀποκλεισμὸν τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου Κ. Νικόλαος Μυλωνᾶς ἔστειλε τὴν ἐπαύριον τὸν Τοποτηρητήν του διὰ νὰ ἐπισκεφθῆ τὸν Διοικητὴν τῆς εἰρημένης Κορβέτας καὶ νὰ τῷ φανερώσῃ ἐνταυτῷ μεταξὺ τῶν ἄλλων , τὰς ὁποίας ἔχει παρὰ τῆς Σεβαστῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως διαταγὰς τοῦ νὰ μὴν ἀφήσῃ κανὲν ὑπὸ ὁποιανδήποτε σημαίαν πλοῖον νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν Κορινθιακὸν Κόλπον . Ὁ Διοικητὴς Γάλλος μὴ εὐχαριστηθεὶς εἰς μόνην τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Τοποτηρητοῦ Ἕλληνος ἐζήτησε μίαν προσωπικὴν συνέντευξιν μετὰ τοῦ Ναυάρχου αὐτοῦ , ὅστις καὶ ἀπῆλθεν συνοδευμένος ἀπὸ ἕνα Καπιτάνον τῆς αὐτῆς Ἑλληνικῆς Μοίρας Νικόλαον Ἀνδρ'ανοῦ . Καὶ τοὺς δύω παῤῥησιευθέντας τοὺς ἐδέχθη μὲ μεγάλην φιλοφροσύνην ὁ Διοικητὴς τῆς Κορβέτας προσκαλῶν καὶ εἰς αὐτοὺς μίαν τραπεζαν λαμπρὰν ἐπιτήδες ἑτοιμασμένην τῆς ὁποίας ὅμως οἱ ἡμέτεροι δὲν εἰμπόρεσαν νὰ λάβωμ μέρος , διότι ἦτον ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς Τεσσαρακοστῆς , καθ' ἡμᾶς . Μετὰ τὴν τράπεζαν ἐρωτηθεὶς ὁ Ναύαρχός μας ἂν ἀπὸ μέρος τε , ἦτον σταλμένος ὁ κατὰ πρῶτον ἐπισκεφθεὶς αὐτὸν , καὶ ἂν τωόντι εἶναι ἐμποδισμένος τοῦ νὰ εἰσέλθῃ εἰς Πάτρας , ὅπου κυρίως διευθύνετο ἐρχόμενος ἀπὸ Σμύρνην , ἀπεκρίθη ναὶ ; καὶ ὅτι δὲν εἰμπορεῖ νὰ κάμῃ διαφορετικὰ , παρὰ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ , ἐπειδὴ ἄλλως ἀντιβαίνει εἰς τὰς προσταγὰς τῆς Διοικήσεώς του . Εἰς τοῦτο ἐπάνω ἐζήτησεν ὁ Γάλλος μίαν ἔγγραφον ἀποδειξιν τοῦ ἐμποδίου του , τὴν ὁποίαν καὶ ἔδωκεν ὁ Ναύαρχός μας , ἀναφερόμενος εἰς τὰς ὁποίας ἔχει ὁδηγίαν , καὶ οὕτως ἐβάλθη εἰς τὰ πανία ἡ Κορβέτα , ἐπιστρέφουσα ὅθεν ἦλθεν .

Κύριε Συντάκτα τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν .

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν , ὑπὸ τὸ Ἄρθρον „ Μεσολόγγιον “ Εἶδα μίαν ἔκθεσιν ῥομακτικὴν περὶ τῶν νέων ἑτοιμασιῶν , αἱ ὁποῖαι γίνονται εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ Ἤπειρον διὰ τὴν μελετωμένην εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα εἰσβολὴν , καὶ τῶν δύω πόλεων , Μεσολογγίου καὶ Ἀνατολικοῦ , ἀποφασιστικὴν πολιορκίαν · ἐκεῖνο ὅ, τι μ' ἐφάνη πλέον ῥομακτικὸν , καὶ παράξενον ἐνταυτῷ μεταξὺ τῶν ἄλλων (τὰ ὁποῖα εἶχες κάθε δίκαιον νὰ νομίσῃς ὡς ὑπερβολικὰ καὶ δυσκατόρθωτα) εἶναι , ὅτι τὰ ἐχθρικὰ στρατεύματα , ὅσα ἐσυνάχθησαν ἤδη εἰς Πρέβεζαν καὶ Ἄρταν , καὶ μελετοῦν νὰ κάμουν τὸ ῥομερὸν κίνημά των κατὰ τῆς Δ. Ἑλλάδος , δὲν συνίστανται μόνον ἀπὸ Τούρκους καὶ Ἀλβανοὺς , ἀλλὰ καὶ ἀπὸ Ἕλληνας , δηλ. κατοίκους τῶν μερῶν τῆς Ἠπείρου . Ἂν ἤμουν μακρὰν τῆς Ἑλλάδος , Κύριε , ἤθελα πιστεύσει ὅσα ἀναγγέλεις διὰ τῆς ἐφημερίδος σου , καὶ ἤθελ' ἀπὸ καρδίας ταλανίσει τὴν δυστυχῆ Πατρίδα , καταδικασμένην εἰς τὸ πέμπτον τοῦτο ἔτος τοῦ ἐνδόξου ἀγῶνος της νὰ δεχθῇ κοντὰ εἰς τῶν ἐχθρῶν της τὰ πολυπληθῆ βέλη , διὰ τὴν τελευταιαν ἴσως φορὰν ῥιπτόμενα , καὶ αὐτὰ τῶν ἰδίων της τέκνων διὰ πρώ-

*) Ὀνόματι La Victorieuse , διοικουμένη ἀπὸ τὸν Κύριον Lemoine .

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

την φορὰν, βέλη ὁσον ἠμερώτερα, καὶ διαπεραστικώτερα παρὰ τὰ πρῶτα, ὅσον σφενδονιζονται ἀπὸ χεῖρας νευρώδεις καὶ ἀκοράστους· κατ' ἀγαθὴν τύχην ὅμως εὑρίσκομαι ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο μάλιστα τῆς Ἑλλάδος, ὅπου πλέον παρὰ εἰς κάθε ἄλλο εἰμπορεῖ νὰ ἔχῃ τις πληροφορίας ἀκριβεῖς περὶ τῶν εἰς Ἀλβανίαν καὶ Ἤπειρον καθημερινῶς συμβαινόντων, καὶ διὰ τοῦτο δὲν πιστεύω ἀβασανίστως τὰ διαφημιζόμενα περὶ τῶν μεγάλων προπαρασκευῶν τοῦ ἐχθροῦ αὐτόθι, καὶ πολὺ ὀλιγώτερον ἐκεῖνο, ὅ,τι ἐδημοσίευσες περὶ ἑνώσεως Ἑλλήνων μὲ τὰ τουρκικὰ στρατεύματα· ἂν ἐννοῇς Ἕλληνας ἡνωμένους μὲ τοὺς τούρκους τοὺς περὶ τὰν Βαρνακιώτην πέντ' ἓξ Τουρκολάτρας, οἱ ὁποῖοι κατ' αὐτὰς ὑπῆγαν πρὸς ἐντάμωσιν τοῦ Ῥούμελη Βαλεσῆ εἰς Λάρισσαν, προσκαλεσμένοι ἀπ' αὐτοῦ διὰ νὰ γενοῦν ὁδηγοί του εἰς ὅσα μελετᾷ νὰ ἐπιχειρήσῃ κατὰ τῆς Ἑλλάδος· ἢ τελοσπάντων ἂν ἐννοῇς τοὺς Σκαφεῖς, Κτίστας, καὶ Ἀγωγιάτας, ὅσους ἡ Τυραννικὴ μάστιξ βιάζει ν' ἀκολουθοῦν τὰ βήματα τοῦ ἐχθρικοῦ Στρατοπέδου καὶ νὰ κάμνῃ ὅ,τι δὲν θέλει, καὶ δὲν εἰμποροῦν νὰ μὴν θέλουν, ἔπρεπε νὰ τὸ εἰπῇς φανερὰ, διὰ νὰ μὴν βάλῃς τὸν Κόσμον εἰς τοιαύτην ἀπορίαν, ὥστε νὰ στοχάζωνται, ὅτι οἱ γνωστοὶ διὰ τὴν γενναιότητα καὶ διὰ τὸ φιλελεύθερον φρόνημα Ἕλληνες τῆς Ἠπείρου κατήντησαν νὰ συμφωνήσουν μὲ τοὺς τούρκους, διὰ νὰ κινηθοῦν ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν των· ὄχι! μήτε αὐτοὶ, μήτε οἱ τῆς Θεσσαλίας μήτε οἱ τῆς Μακεδονίας Ἕλληνες, καὶ ἐν γενεᾷ ὅσοι δὲν εἰμπόρεσαν ἀκόμη νὰ ὑψώσουν τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας ἠνώθησαν ποτὲ ἢ θέλουν ἑνωθῆ θεληματικῶς μὲ τοὺς κοινοὺς ἐχθρούς μας· ἡ ἀνάγκη καὶ πολλαὶ λυπηραὶ περιστάσεις τοὺς ἔκαμαν νὰ ἔχουν ἀλόμη σκυμμένον τὸν αὐχένα των ὑπὸ τὸν τυραννικὸν ζυγὸν, ἐλπίζομεν ὅμως μὲ τὸν καιρὸν νὰ δείξουν καὶ αὐτοὶ, ὅτι εἶναι τόσον ἄξιοι τῶν προγόνων των διάδοχοι, ὡς καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὑπὸ εὐνοικωτέρας περιστάσεις ἐξεβένησαν ἀπετείναξαν τὸν ζυγὸν, καὶ ἐντρυφοῦν ἤδη εἰς τοὺς ἀβρούς καὶ εὐρυχώρους κόλπους τῆς ἐλευθερίας.

Ἀλλ' ἀφίνοντες κατὰ μέρος τοὺς δυστυχεῖς ὑπὸ τὴν σκλαβείαν Ἕλληνας, τοὺς ὁποίους δὲν εἰμποροῦμεν κατὰ τὸ παρὸν παρὰ νὰ συμπονέσωμεν, καὶ νὰ εὐχηθῶμεν τὴν ταχεῖαν λύτρωσίν των, ἂς στρέψωμεν ἤδη τὴν προσοχήν μας εἰς τὰ πράγματα τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἂς ἐξετάσωμεν ποῖαι εἶναι αἱ διαθρυλλούμεναι ἑτοιμασίαι τῆς διὰ ξηρᾶς ἐφετεινῆς ἐκστρατείας των, καὶ πότε αὐτὴ εἰμπορεῖ νὰ βαλθῇ εἰς πρᾶξιν.

Ἀπ' ὅσας καθημερινῶς ἡ τοπικὴ Διοίκησις τοῦ Μεσολογγίου λαμβάνει πανταχόθεν εἰδήσεις γίνεται μὲν δῆλον, ὅτι τὰ σχέδια τῶν ἐχθρῶν εἶναι μεγάλα· πίστοτε ὅμως οὐσιώδες δὲν φαίνεται ἀκόμη τελεσφορημένον. Ὁ Σελτάνος ἔβαλε κατὰ νοῦν νὰ κινήσῃ ἐφέτος ὅλης τοὺς Ἀλβανοὺς ἐναντίον μας. Ἀλλ' οἱ Ἀλβανοὶ δὲν κινοῦνται χωρὶς χρήματα. Εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ἄλλο δὲν λαλεῖ παρὰ τοῦ χρυσοῦ τὴν φωνήν. Χίλια φιρμάνια τοῦ Σελτάνου δὲν σημαίνουν πίστοτε ἔμπροσθέν των, ὅταν δὲν εἶναι συντροφευμένα μὲ τὸν χρυσόν. Οἱ Ἀρχηγοί των, τοὺς ὁποίους ἠθέλησεν ὁ Μακελλάριος νὰ κολακεύσῃ μὲ διαφόρους προβιβασμοὺς καὶ ἀξιώματα, διὰ νὰ τοὺς μεταχειρισθῇ εἰς τοὺς σκοποός του, τότε μόνον ἔχουν ἐπιρροὴν εἰς τοὺς ἐδικούς των, καὶ τότε μόνον τοὺς κινοῦν ὅπου θέλουν, ὅταν εἰμποροῦν νὰ τοὺς πληρώνουν, καὶ νὰ τοὺς πληρώνουν μάλιστα καλά. Ζητεῖται τώρα ἂν ὁ Σελτάνος εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ προμηθεύσῃ εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τούτους τῆς μελετωμένης ἐκστρατείας τὰ μέσα τοῦ νὰ βάλουν εἰς πρᾶξιν τοὺς σκοποός του· ὅλα τὰ φαινόμενα δείχνουν ὅτι δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν, καὶ ἐπομένως θέλει δυσκολευθῇ νὰ κατορθώσῃ ὅ,τι σχεδιάζει· ὁ Ῥούμελη-Βαλεσῆς, κατὰ τὰς πλέον ἀκριβεῖς, καὶ προσφάτους εἰδήσεις, εὑρίσκεται εἰς Λάρισσαν συνάζων στρατεύματα μὲ μεγάλην δυσκολίαν. Ἐσχάτως ἔστειλεν εἰς Ἰωάννινα 150 000 γρόσια παρμένα μὲ βίαν ἀπὸ τοὺς πτωχοὺς διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς στρα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τολογίαν, ἀλλὰ ταῦτα ἐχρησίμευσαν εἰς ἐξώφλησιν παλαιῶν λογαριασμῶν· περιμένεται ἐκεῖ καθημέραν ὁ ἴδιος διὰ νὰ φέρῃ καὶ ἄλλα χρήματα, θέλει φέρει ὅμως ἀέρα, καὶ κατσόνι, ὡς φαίνεται. Εἰς Ἄρταν, καὶ Ἰωάννινα κατὰ τὸ παρὸν εἶναι ὅλα, ὅλα δύω Χιλιάδες στρατεύματα συναγμένα· πότε λοιπὸν καὶ μὲ ποῖα μέσα θέλει συναχθοῦν αἱ διακηρυττόμεναι εἴκοσι καὶ τριάντα χιλιάδες; καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅλα τὰ μέσα παρόντα, δὲν ἠξεύρομεν ἂρα γε πόση δυσκολία εἶναι νὰ συναχθοῦν τόσα στρατεύματα ἀπὸ τὴν Ἀλβανίαν, ἡ ὁποία διὰ τὰς πολλὰς καὶ γνωστὰς ἀνθρωποζημίας, ὅσας εἰς τοὺς παρελθόντας τέσσαρας χρόνους ἔπαθε, ἀρχίζει τώρα σχεδὸν νὰ φοβῆται τὴν ὑπεροχὴν τῶν αὐτόθι κατοικούντων Ἑλλήνων; — Ὅθεν ὕστερον ἀπ' ὅλα ταῦτα πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι τὰ σχέδια τῶν Τούρκων εἶναι ἀδύνατον νὰ βαλθοῦν εἰς πρᾶξιν καθ' ὁλην τὴν ἔκτασίν των· καὶ ὅτι ἡ μελετωμένη ἐφετεινὴ ἐκστρατεία των διὰ ξηρᾶς, πολὺ κατωτέρα ἀπὸ τὰς προλαβούσας διὰ τὴν στέρευσιν τῶν χρηματικῶν πόρων, μόλις βραδέως θέλει λάβει τόπον· ἐκεῖνο ὅμως ὁποὺ στοχάζονται ἴσως νὰ κάμωσι πρὸς τὸ παρὸν, οἱ ἐχθροί μας, καὶ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ φοβώμεθα πολὺ μὴ τὸ κάμωσιν, εἶναι τὸ νὰ πιάσωσιν ἐγκαίρως τὰ στενώματα, διὰ νὰ ἠμποροῦν ἔπειτα δυνάμει τοῦ ἱππικοῦ των νὰ ἐπιχειροῦν ἀνεμποδίστως ἐπιδρομὰς συχνὰς εἰς τὰς πεδιάδας μας, καὶ νὰ φέρωσι βλάβην εἰς τὰ σπαρτά. Ἰδοὺ λοιπὸν τὸ μόνον ἀντικείμενον, τὸ ὁποῖον πρέπει κατὰ τὸ παρὸν νὰ ἐνασχολήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεώς μας.

Ἡ ἐδῶ τοπικὴ Διοίκησις ἐφρόντισεν ὅσον ἐδυνήθη διὰ νὰ μὴν ἀφήσῃ ἀφυλάκτους διόλου τὰς δύω σημαντικὰς θέσεις τοῦ Μακρυνόρους καὶ Καρβασαρᾶ. Ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ δυνάμεις τὰς ὁποίας ἐδιόρισαν αὐτόθι δὲν εἶναι ἀρκεταὶ· καὶ ἐπειδὴ μένουν ἀκόμη καὶ ἄλλαι θέσεις ἀναγκαῖαι νὰ πιασθοῦν, διὰ τοῦτο ἡ Σεβαστὴ Κεντρικὴ Διοίκησις πρέπει νὰ ἀναπληρώσῃ τὰ ἐλλείποντα, λαμβάνουσα τὰ χρεώδη μέτρα, ὅσα συντείνουν εἰς τὸ νὰ ματαιώσωσιν ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς τοὺς σκοποὺς τοῦ ἐχθροῦ διὰ ξηρᾶς, καθὼς ἔλαβεν ἀναμφιβόλως καὶ ὅσα δύναται ν' ἀπαντήσωσι τὸ διὰ θαλάττης κίνημά του μὲ τὴν ἰδίαν εὐτυχῆ ἔκβασιν, μὲ τὴν ὁποίαν τοσάκις πρότερον, καὶ μάλιστα τὸν παρελθόντα χρόνον ἀπαντήθη.

Ταῦτα τὰ ὀλίγα, κύριε Συντάκτα, ἔκρινα εὔλογον νὰ εἴπω, λαβὼν τὸ ἐνδόσιμον ἀπὸ τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς ἐφημερίδος σου, διὰ νὰ δείξω πρῶτον μὲν πόσον ἄδικον ἔχει ὅστις ὑποθέτει, ὅτι οἱ ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἀκόμη εὑρισκόμενοι Ἕλληνες ἑνόνονται οἰκειοθελῶς μὲ τοὺς Τούρκους διὰ νὰ πολεμοῦν τοὺς ἀδελφούς των· δεύτερον πόσον δυσκατόρθωτα εἶναι τὰ μεγάλα σχέδια τῶν ἐχθρῶν ἐφέτος, καὶ ἐπομένως πόσον ἀσήμαντος εἶναι ἡ μελετωμένη ἐκστρατεία των, κατὰ σύγκρισιν μὲ τὰς προλαβούσας.

ὁ φίλος σου.

Κ. Μ.

Σύρα, 16 Ἰανναρίου.

Εἰδήσεις ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν 7 ἡμερῶν μᾶς ἀναγγέλλονται ὅτι ὁ ἐχθρικὸς στόλος ἑτοιμάζεται ὅλος πλὴν τῶν δικρότων, τὰ ὁποῖα μένουν δι' ἔλλειψιν ναυτῶν.

Τὰ 10 αἰχμάλωτα Ψαρριανὰ πλοῖα τὰ προετοιμασθέντα ἐξέπλευσαν τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ ἐμβῆκαν εἰς Μιτυλήνην. Λέγεται δὲ ὅτι ἐξῆλθαν διὰ ναυτολογίαν.

(ὁ Φ. τοῦ Νόμ.)

Μεσολόγγιον 17 Φευρουαρίου.

Ὁ Σ. Νότης Μπότζαρης μὲ τὸ σῶμά του καὶ μ' ἐκεῖνα τῶν κατ. Γιάννη Σοῦκα καὶ Σπύρου Μίλιου ἐξεκίνησε χθὲς ἀπὸ τὸ Ἀνατολικὸν διὰ τὸ Μακρυνόρος, ὡς εἶχε διαταχθῆ ἀπὸ τὴν ἐδῶ τοπικὴν Διοίκησιν.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁ εἰρημένος Στρατηγὸς, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ ἀρχηγοὶ οἱ ἐμπιστευθέντες τὴν φύλαξιν τῆς ἀνωτέρω θέσεως θέλει δείξει καὶ ταύτην τὴν φορὰν τὴν ἑλληνικὴν ἀνδρίαν καὶ τὸν ζῆλον των ὑπὲρ Πατρίδος ματαιόνοντες τὰ μελετώμενα σχέδια τῶν ἐχθρῶν.

Τιμὴ ἐτησία Γάλ. Ἰσπαν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ι.Ι Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 15ος
Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὠφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον. 21 Φεβρουαρίου 1825. Σάββατον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον, τὴν 20 Φεβρουαρίου.

Μὲ ἀνυπομονησίαν μεγάλην περιμένομεν ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν τὸ φθάσιμον τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Προέδρου κυρίου Γεωργίου Κουντουριώτου, ὄντες βέβαιοι ὅτι ἡ ἐμφάνισίς του εἰς τὰ μέρη ὅπου ἡ Διοίκησις τὸν ἐπροσδιόρισε θέλει συνεισφέρει πολὺ· τοῦτο μὲν εἰς τὴν ταχεῖαν καὶ δραστήριον ἐκτέλεσιν τῶν προμελετημένων σχεδίων· τοῦτο δὲ, εἰς τὴν θεραπείαν πολλῶν καταχρήσεων καὶ ἀτοπιῶν.

Ὅσον ἀποβλέπει τὸ πρῶτον, τὸ φθάσιμον μόνον τοῦ Προέδρου ἀρκεῖ νὰ φέρῃ εἰς ἓν εὐτυχὲς τέλος τὴν πολιορκίαν τῶν Πατρῶν· καὶ ἐπειδὴ ἐξεύρομεν βεβαίως ὅτι ὁ Γιουσοὺφ-Πασᾶς, εὑρίσκεται εἰς πολλὰ κακὴν κατάστασιν, δι' ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων ζωοτροφιῶν, ὅπεται ὅτι οὗτος, εἰς τὸν ὁποῖον βέβαια δὲν εἶναι διόλου ἄγνωστοι αἱ ἰδέαι τῶν συνθηκῶν, θέλει κλίνει εἰς τὸ νὰ παραδώσῃ τὰ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του φρούρια μὲ τόσην πλειοτέραν πεποίθησιν, ὅσον ὁ εἰς τὸν ὁποῖον μέλλει νὰ τὰ παραδώσῃ καὶ μὲ τὸν ὁποῖον ἔχει νὰ συμφωνήσῃ, εἶναι ἄνθρωπος μὲ ὑπόληψιν μεγάλην, καὶ διὰ τὴν μερικὴν τῆς οἰκογενείας του, καὶ διὰ τὴν δημόσιον τοῦ νῦν χαρακτῆρός του λαμπρότητα.

Ὅσον δὲ ἀποβλέπει τὸ δεύτερον, ἐπειδὴ καὶ ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ἀνταρτῶν ἔλαβε σταθερότητα καὶ ἰσχὺν μεγάλην ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Πελοποννήσου, ἡ παρουσία ἑνὸς ἀνθρώπου, λέγομεν τοῦ κυρίου Κουντουριώτου, τόσον τιμωμένου καὶ σεβαζομένου εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ ἀλλαχοῦ, θέλει συντρέξει ἔτι πλέον εἰς τὸ νὰ στερεώσῃ τὸν ζῆλον καὶ τὰ ἀγαθὰ φρονήματα τῶν κατοίκων αὐτοῦ τοῦ μέρους, οἱ ὁποῖοι εἰς πάντα καιρὸν καὶ εἰς πᾶσαν περίστασιν ἔδειξαν τὴν πλέον ἀκριβῆ εὐπείθειαν εἰς τοὺς Νόμους καὶ ποτὲ δὲν ἔδωκαν τὴν παραμικρὰν ἀφορμὴν τοῦ νὰ παραπονεθῇ ἀπ' αὐτοὺς ἡ Διοίκησις. Ἐνῷ μάλιστα ἄτομα τινὰ εἰς τὴν Πελοπόννησον εἶχαν ἐπιχειρήσει νὰ καταταράξουν τὸ ἐσωτερικὸν καὶ νὰ πολεμοῦν φανερὰ τὴν κυριότητα τῶν Νόμων, εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα τὰ πράγματα ἦσαν πάντῃ διαφορετικά: οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἀνεγνώριζαν καὶ Νόμους καὶ Διοίκησιν καὶ ἐπείθοντο εἰς τὴν φωνὴν αὐτῶν εὐχαρίστως, δείχνοντες φανερὰ καὶ τὴν δυσαρέσκειάν των ἐναντίον ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἶχον κηρυχθῇ ἀντάρται τῆς Νομίμου Διοικήσεως.

Ἡ Ἱστορία τοῦ περασμένου χρόνου, ὅτε τὸ ἐν Ἄργει συνηθροισμένον Σεβαστὸν Βουλευτικὸν ἐπολεμεῖτο ἀπὸ τὸν ἀδιόρθωτον Κολοκοτρώνην, μαρτυρεῖ ἀρκετὰ πόσον τὸ Σεβαστὸν τοῦτο Σῶμα ἐνισχύθη μᾶλλον τὰ βλέμματά του εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, ὅπου γενικὴ φωνὴ καὶ ἐπιθυμία ἐκυρίευεν τὴν καρδίαν ὅλων τῶν κατοίκων, καθὼς καὶ ἤδη ἀπαραλλάκτως τὴν κυριεύει, τοῦ νὰ ἰδοῦν στερεωμένης τοὺς Νόμους, καὶ σεβαζομένους κατ' ἀξίαν τοὺς φύλακας καὶ ἐκτελεστὰς τῶν Νόμων. Ἀλλὰ μὲ ὅλον τοῦτον τὸν εὐγενῆ ζῆλον καὶ τὴν εὐπείθειαν τῶν καλῶν Δυτικοελλαδιτῶν εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Διοικήσεως, μὲ ὅλην ταύτην τὴν κλίσιν των εἰς τὸ νὰ ἰδοῦν τὴν Πατρίδα των μορφωμένην ὡς ἐπικράτειαν τακτικὴν, μὲ ὅλα ταῦτα, λέγομεν, σώζονται ἀκόμη ἐν τῷ μεταξὺ τινὲς καταχρήσεις, αἱ ὁποῖαι εἴτε ἐκ περιστάσεων, ἢ ἴσως διὰ τὴν κακὴν θέλησιν τινῶν ἀτόμων διατηρούμεναι εἰσέτι, φέρουν ὄχι ὀλίγην βλάβην εἰς τὴν κοινὴν τῶν πραγμάτων τάξιν. Εἰς τὸν κατάλογον τούτων τῶν κα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ταχρησεων αναφερονται κυριως οσαι συμβαινουν εις το σύστημα της οικονομίας ήτοι των προσόδων. Εκεί όπου όλα τα οργανικά μέρη της Επικρατείας πρέπει να είναι συγκεντρωμένα εις εν κοινον σωμα, εις εν κοινον ελατήριον ικανον να διαφυλάττη και να κινη όλην την μηχανην της Επικρατείας, εκεί βλέπομεν ότι το μερικον συμφέρον εμπεριπλέκεται μέσα εις τους τροχους αυτης της μηχανης, και προσκρούον εδω κ' εκεί, εμποδίζει την τακτικην αυτων κίνησιν, και επομένως ανατρέπει όλης της μηχανης, ήτοι αυτου του κοινου συμφέροντος την πρόοδον.

Εις τας δύω πόλεις του Μεσολογγίου και Ανατολικου αι Δημόσιαι πρίσοδοι εμβαινουν εις το ταμειον της Διοικήσεως, και ειμπορουμεν μάλιστα να είπωμεν, ότι διάφοροι περιστάσεις αυξάνουν ταύτας τας προσόδους εις τοιουτον βαθμον, ώστε η Διοίκησις έχασ' αυτας υπο την εξησίαν της ειμπορεί κάλλιον παρα εις κάθε άλλο μέρος να εκτείνη αυτόθι τας εργασίας της. Αλλ' αι δύω αυται πόλεις δεν σχηματίζουν μόναι όλην την Δυτικην Ελλάδα· άς ίδωμεν λοιπον τι ακολουθεί εις τας άλλας επαρχίας, από τας οποίας αυτη συγκροτείται. Αυτου καθως και εις το Μεσολόγγιον και Ανατολικον ο λαος προσφέρων ό,τι ανήκει εις την Διοίκησιν εκπληρόνει το χρέος του· αλλ' αναμέσου του λαου τούτου ευρίσκεται εν είδος βδελλων, αι οποίαι βυζάνουσι ικανον μέρος των Δημοσίων προσόδων αφαιρουν από την Διοίκησιν τα μόνα μέσα με τα οποία ειμπορεί να διατηρηθη, και επομένως βλάπτουν θανασίμως όλον το έθνος.

Ίδου πως συμβαίνει τούτο. — Είναι τινες Κύριοι, οι οποίοι έχουν παλαιους λογαριασμους, ή θέλουν να απαζημιωθουν, ο Θεος μόνον εξεύρει διά ποίας προλαβούσας εκδουλεύσεις και δημίας των· και επειδή η Διοίκησις δεν είναι εις κατάστασιν να εκτιμήση όλα αυτων τα παράλογα ζητήματα, ούτοι ως καλοι σπεκουλατόροι εξεύροντες ότι η Δεκατία π. χ. της δεινα επαρχίας άξιζει αντι εκατον μέτρων πεντακόσια, την αγοράζουν. Εαν λοιπον οι Κύριοι ούτοι ήσαν καλοι Πατριωται ως λέγουσι το πρωι όταν σηκώνωνται και το βράδυ όταν πλαγιάζουσι· εαν ήσαν τοιουτοι οποίοι καυχώνται να είναι, πρόθυμοι δηλαδη να θυσιάσουν όλα τα υπάρχοντά των διά την ελευθερίαν και ανεξαρτησίαν του έθνους, αναμφιβόλως δεν ήθελαν αδικεί το Δημόσιον, αγοράζοντες τα κοινα εισοδήματα με τόσην ζημίαν του Εθνικου Ταμείου, δίδοντες π. χ. αντι 500, μόνον 100 μέτρα, τα οποία και αυτα, διά να τα φάγουν εξ ολοκλήρου, πότε μεν λέγουν ότι οι στρατιωται του δεινα ή δεινα Στρατηγου τα εθανατωσαν, και πότε παρήσικζαν παλαιους λογαριασμους και εξωφλουσι. Η δε Διοίκησις εν ω δεν απολαμβάνει τίποτε εκ των κοινων είναι αναγκασμένη μολοντούτο να επαρκη εις τας κοινας χρειας.

Όμοιαι με ταύτας τας καταχρήσεις είναι πρόσετι κα άλλαι, επίσης βλαπτικαι, περί των οποίων αι πρλαβόντως εις τα Χρονικά μας ωμιλήσαμεν, και δεν θέλομεν παίσει από το να τας κηρύττωμεν, έως να ίδωμεν την διόρθωσίν των — Έχω εκατον άνθρώπους, λέγει ο ένας Καπιτάνος — έχω πεντακοσίους, λέγει ο άλλος· και μολοντούτο ο μεν πρώτος δεν έχει ίσως παρα εικοσιπέντε μόνον· ο δε δεύτερος εκατον εικοσιπέντε το πολυ· εν τοσούτω δε η Διοίκησις πιστεύουσα, ότι αυτη η εκείνη η Διαταγήτης εκτελείται αληθινά με εκατον, η με πεντακοσίους, απατάται διπλα, εν ω πληρώνει μεν διά τους σωστα, και η διαταγή της μολοντούτο μένει ανεκτέλεστος· το χειρότερον ακόμη! μήτε οι εκατον πτωχοι στρατιωται λαμβάνουν ολόκληρον τον μισθόν των, επειδή η αχόρταγος σακκούλα του δεινα Αρχηγου τους καταχωνεύει όλους, και όσον φησκώνει αυτη, τόσον αδειάζει το Ταμείον της Διοικήσεως, και επομένως δεν μένει κανεις πόρος δι' εκείνους, όσοι θελεύουν τω όντι με καλην πίστιν, με ζήλον, και πατριωτισμόν.

Έως πότε λοιπον θέλουν διαρκεί αυταί αι καταχρήσεις; έως πότε αυτα τα κακα θέλουν μένει ατιμώρητα και αδιόρθωτα; ήτο καιρος, όπου και βλέπουσα, και αισθανομένη η Διοίκησις τας καταχρήσεις, δεν ημπορει όμως να τας διορθώση, διότι είχε τόσα ισχυρα εμπόδια, όλους τους γνωστους Τυραννίσκους, περιτριγυρισμένους από καπετάνους δυνατους πελάτας τους οποίους εσύμφερεν η κοινη αταξία, διά να ημπορουν, καθως οι λύκοι, με τόσην περισσοτεραν ευκολίαν να εμβαίνει

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μέσα εἰς τὴν ἀγέλην τῶν προβάτων, καὶ θύοντες καὶ ἀπολύοντες αὐτοὶ μὲν νὰ χορταίνωσι καὶ νὰ παχύνωσι, ὁ δὲ δυστυχὴς λαός, ὁ κάλλιστος οὗτος, λέγομεν, καὶ εὐπειθέστατος λαὸς τῆς Ἑλλάδος, τὸν ὁποῖον ἐθεώρουν ὡς πρόβατα, νὰ λιμοκτονῇ, καὶ νὰ ὑποφέρῃ τὰ κακὰ τῆς μοίρας του· ἀλλ' ὁ καιρὸς οὗτος τῆς ἀταξίας καὶ ἀναρχίας ἐτέρασε, χάριτι Θεία! ἡ Διοίκησίς μας, μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Τυρανίσκων, ἀνέλαβεν ὅλα τὰ παράσημα τῆς νομίμου κυριότητός της, καὶ ἤδη, ἔχουσα ἐν ταυτῷ καὶ τὰ μέσα ὅσα τὸ δάνειον τὴν ἐχορήγησε, ἠμπορεῖ νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν, χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ πλέον τὸ παραμικρὸν ἐμπόδιον, πᾶν ὅ,τι τὸ κοινὸν συμφέρον ἀπαιτεῖ, καὶ εἰς τῶν εἰρημένων καταχρήσεων τὴν ἐξάλειψιν συντείνει.

Μὲ χαρὰν μας μεγάλην βλέπομεν πίσω δραστηρίως ἡ Σ. Διοίκησις ἤρχισε νὰ ἐνασχολῆται ἐν πρώτοις περὶ τὸ οὐσιῶδες κεφάλαιον τῶν δημοσίων προσόδων, ἀπὸ τὴν καλὴν μόνον ἐξοικονόμησιν καὶ διάταξιν τοῦ ὁποίου καὶ αὐτῆς ἡ ἐνδυνάμωσις, καὶ ὅλου τοῦ ἔθνους ἡ εὐτυχία πηγάζουσιν. Διὰ τῶν ὁποίων δὲ ἔλαβε μέτρον εἶναι ἐλπὶς μεγάλη ὅτι θέλει ἠμπορέσει νὰ στήσῃ ταχέως τὸν χειμάρρουν τῶν καταχρήσεων, ὅσαι ἕως τώρα συνέβαινον περὶ τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν δημοσίων προσόδων. Ἀλλ' ἐπειδὴ εἶναι ἐλεύθερον εἰς καθένα νὰ λέγῃ τὴν γνώμην του, εἰς ὅ,τι μάλιστα ἀφορᾷ κατευθεῖαν τὸ καλὸν τῆς Πατρίδος, θέλω εἴπει κ' ἐγὼ τὴν ἰδικήν μου εἰς τοῦτο τὸ περὶ οὗ ὀλίγος οὐσιαδὲς κεφάλαιον καὶ μὲ ὅσον περισσότερον θάρρος, ὅσον εἶναι καὶ χρέος παντὸς Συντάκτου Φιλελευθέρας ἐφημερίδος νὰ ἐκθέτῃ παρρησίᾳ τὰ φρονήματά του.

Μολονότι ὅσα ἡ Διοίκησις ἔλαβε νεωστὶ περὶ συνάξεως τῶν κοινῶν εἰσοδημάτων μέτρα εἶναι πολὺ καλλίτερα παρὰ τὰ προλαβόντα· μολονότι ἐφέτος αὐτὴ ἐλπίζει νὰ ἐμβάσῃ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ὁπόσα εἰς ὅλον τὸν παρελθόντα τῆς ἐπαναστάσεως καιρὸν δὲν ἔμβασε καὶ δὲν ἀπῄλαυσε καθότι οἱ κύριοι Κολοκοτρωναῖοι, Σισίνιαι, καὶ Δηλιγιανναῖοι δὲν τὴν ἄφιναν ν' ἀπολαμβάνῃ· μολονοῦτο λείπεται ἀκόμη πολὺ ἀπὸ τὸ ἀληθὲς καὶ ὀρθὸν ἐκεῖνο σύστημα τῆς Οἰκονομίας (système financiel), τὸ ὁποῖον ἀκολουθοῦσι τὴν σήμερον ὅλα τὰ σοφὰ καὶ ἰσχυρὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης, καὶ τὸ ὁποῖον μόνον δύναται νὰ τὴν φέρῃ ἀπολαυστὸν εἰς τὸν προκείμενον καὶ ἐπιθυμητὸν σκοπόν της· τοῦτο δὲ εἶναι τὸ νὰ συνάξῃ αὐτὴ κατευθεῖαν ὅλα τὰ κοινὰ εἰσοδήματα, διορίζουσα ἐπιστάτας ὑπαλλήλους, μὲ τοιοῦτον τρόπον ὅμως τὸν ἕνα ὑπὸ τὸν ἄλλον ἐξαρτώμενον, ὥστε κανεὶς νὰ μὴν ἠμπορῇ νὰ κάμῃ τὴν παραμικρὰν κατάχρησιν, καὶ ἐάν τις τυχὸν ἤθελε κάμει, νὰ φανερώνεται εὐθὺς ἀπὸ τὰ κατάστιχα (registres) τῶν ἄλλων· αὐτὴν μόνην τὴν μέθοδον, αἱ Διοικήσεις τῆς Εὐρώπης μεταχειριζόμεναι πρώτιστον χρέος ἔθεσαν εἰς τοῦτον τὸν βαθμὸν τῆς δυνάμεως, καὶ τῆς εὐτυχίας· ἓν παράδειγμα ὄχι πολὺ παλαιὸν εἰμπορεῖ νὰ βεβαιώσῃ ἔτι μᾶλλον τὸν λόγον μας. — Εἰς τὴν Γαλλίαν πρὶν τῆς ἐπαναστάσεως, μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ Δυστυχοῦς ις'. Λεδοβίκου, ὑπῆρχε τὸ ἴδιον σχεδὸν σύστημα τῆς Οἰκονομίας, τὸ ὁποῖον καὶ ἡμεῖς τὴν σήμερον ἀκολουθοῦμεν· καὶ ἀμελεῖτο ἐπίσης ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς, καὶ ἡ Βιομηχανία· τὰ εἰσοδήματα τῆς ἐπικρατείας σφετεριζόμενα, δὲν ἐμβαίνον μήτε ὅλα, μήτε κατευθεῖαν εἰς τὸ Κοινὸν Ταμεῖον· ὠφελοῦντο μὲν πολλὰ ὀλίγοι· ὁ δὲ πολὺς λαὸς ἐδυστύχει καὶ ἡ Διοίκησις ἐπομένως ἀπολαμβάνουσα ἀσυγκρίτως ὀλιγώτερα, ἀπ' ὅσα ἔπρεπε ν' ἀπολαμβάνῃ, καὶ ταῦτα ἐξοδεύουσα εἰς μισθοὺς ὑπερόγκους τοῦ στρατιωτικοῦ, καὶ εἰς ἄλλα ἀντικείμενα τῆς τρυφῆς, κατήντησε προϊόντος τοῦ χρόνου νὰ μὴν ἔχῃ οὐδὲ ταναγκαῖα πρὸς ὑποστήριξίν της μέσα· τὸ κακὸν ἔγινεν ἀδιόρθωτον· ἦλθε λοιπὸν ἡ ἐπανάστασις· ἐτέρασεν ὀλίγος καιρὸς, καὶ τὸ πᾶν ἔλαβεν ἄλλην μορφήν. Ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει τὰ ὅσα ὑπέφερε κακὰ ἡ Γαλλία εἰς ταύτην τὴν ἐπανάστασιν· τὰς ἀνθρωποζημίας, τὰς ἐρημώσεις χωρίων, πόλεων, καὶ ἐπαρχιῶν ὁλοκλήρων· μ' ὅλα ταῦτα καὶ, τὸ θαυμασιώτερον ἀκόμη, εἰς ἕνα καιρὸν πεινασ, ἐστάθη αὐτὴ ἱκανὴ νὰ βαστάξῃ δεκατέτσαρα στρατόπεδα, εἰς διάφορα μέρη, καὶ νὰ ἐξαπλώσῃ τοὺς φοίνικας τῆς δίξης της πανταχοῦ· καὶ πῶς; μόνον καὶ μόνον διότι ἦλαξε τὸ προτητερινὸν ὀλέθριον σύστημα τῆς Οἰκονομίας, καὶ ἐνησχόλησεν ἐν ταυτῷ ὅλας τὰς χεῖρας τῶν κατοίκων εἰς ἐργασίας παντοίας εἴδους. — Τοῦτο τὸ παράδειγ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μα ἀρκεῖ νὰ μᾶς κάμῃ νὰ καταλάβωμεν πόσην ἀνάγκην ἔχομεν καὶ ἡμεῖς ν' ἀλλάξωμεν τὸ ἰδικόν μας, καὶ νὰ τὸ μεταρρυθμίσωμεν ἐπὶ τὸ τελειότερον, μιμούμενοι τὴν Γαλλίαν, καὶ τὴν γείτονα αὐτῆς Ἀγγλίαν. Ἀλλὰ ποῖος εἶναι ἱκανὸς νὰ κάμῃ τὴν σύστιωδη ταύτην μεταρρύθμησιν, καὶ νὰ βάλῃ τάξιν εἰς τὴν ἀταξίαν; βέβαια τοῦτο δὲν εἶναι ἔργον τοῦ τυχόντος· τὸ ὑπούργημα τῆς Οἰκονομίας εἶναι τὸ δυσκολώτερον ἀπ' ὅλα. Εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν ἢ νὰ προσκαλέσῃ ἡ Διοίκησις ἔξωθεν κανένα ξένον, εἰδήμονα τῆς ἐπιστήμης ταύτης, γνωστῆς τὴν σήμερον ὑπὸ τὸν Τίτλον Πολιτικὴ Οἰκονομία, ἢ μεταξὺ αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων νὰ ἐκλέξῃ τὸν ἐμπειρότερον, καὶ ἐπιτηδειότερον. Ἄλλη θεραπεία δὲν εἶναι, μήτε ἠμπορεῖ νὰ εἶναι.

Ὡς πρὸς τὴν θεραπείαν τῶν στρατιωτικῶν καταχρήσεων δὲν εἶναι χρεία νὰ εἴπωμεν πολλὰ· ἡ Διοίκησις ἐγνώρισεν ἤδη πρὸ πολλοῦ πόθεν αὗται πηγάζουσι. Ἐὰν ὅλοι οἱ πολεμικοί μας δὲν δεχθοῦν τὴν τάξιν, εἶναι τῶν ἀδυνάτων νὰ προκύψωμεν τὰ πράγματά μας ἐσωτερικῶς, οὐδὲ νὰ ἐκτείνωμεν ὅσον καὶ ὅπου πρέπει τὰ ὅρια τῆς Ἐπικρατείας μας. Τάξιν δέ λέγων δὲν ἐννοῶ τὸ νὰ ἐξεύρωμεν μόνον οὗτοι νὰ κινοῦν τὰ ὅπλα καλῶς, ἢ νὰ κάμωμεν στρατιωτικὰς ἐξελίξεις (evolutions), ὅσον τὸ νὰ φυλάττωμεν μίαν ὑπαλληλίαν μεταξύ των, ἀπὸ τὸν μικρὸν ἕως τὸν μεγαλήτερον Ἀξιωματικόν, καὶ τὸ σύστιωδέστερον ἀπ' ὅλα νὰ εἶναι εὐπειθεῖς εἰς τὰς προσταγὰς τῆς Διοικήσεως κινούμενοι καὶ στεκόμενοι ὅπου καὶ ὅπως αὐτὴ ἤθελε τοὺς διορίσει, χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἀντιλογίαν ἢ πρόφασιν, καὶ χωρὶς νὰ εἶναι προσκολλημένοι εἰς τὰ βελαέτια ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θεωροῦν ὡς πατρικὰς κληρονομίας των.

Εἴθε ὅλα ταῦτα νὰ βαλθοῦν ταχέως εἰς πρᾶξιν, διὰ νὰ ἐξομοιωθῶμεν μὲ τἄλλα σοφὰ ἔθνη τοῦ κόσμου, καὶ διὰ νὰ λάβωμεν τὸν ἔπαινον αὐτῶν, ὄχι μόνον ὡς ἀνδρεῖοι, ἀλλὰ καὶ ὡς εὐτακτοι, καὶ εἰδότες νὰ κυβερνώμεθα σοφῶς.

Σάλωνα τὴν 13 Φεβρουαρίου.

Γράμματα Ναυπλίου μᾶς ἀναγγέλλουν τὰ ἀκόλουθα· — Ὅτι ὁ Ἐκλαμπρίτατος Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἔμελλε νὰ ἐκστρατεύσῃ ἀπὸ Ναύπλιον τὴν 12 τοῦ παρόντος ἐπὶ κεφαλῆς ἑνὸς μεγάλου σώματος στρατιωτῶν, μὲ ὅλα τὰ ναγκαῖα ἐφοδιασμένων, διὰ τὴν γνωστὴν πολιορκίαν τῶν Πατρῶν. — Ὅτι μία Μοῖρα τοῦ Στόλου μας, συνισταμένη ἀπὸ 30 πλοῖα, ἐξ ὧν τὰ πέντε Ἡραίστεια, ἐξέπλευσεν ἤδη, διευθυνθεῖσα πρὸς καταδίωξιν τοῦ ἐχθρικοῦ. — Ὅτι ὅλοι οἱ ἀντάρται, ὅσοι εὑρίσκοντο εἰς Ναύπλιον, οἷον, ὁ Κολοκοτρώνης, οἱ Δελιγιανναῖοι, ὁ Σισίνης, καὶ οἱ λοιποὶ συνένοχοι μετεφέρθησαν εἰς Ὕδραν, διὰ νὰ εἶναι εἰς καλλιτέραν φύλαξιν ἐκεῖ, καὶ ν' ἀποβάλωσι κάθε ἐλπίδα τοῦ νὰ ἠμπορέσωσι νὰ ταράξωσιν ἄλλην μίαν φορὰν τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Πελοποννήσου, συσταίνοντες φατρίας. — Ὅτι δύω ἀπὸ τοὺς ἀρχιφατριαστὰς τῆς Ἀρκαδίας συλληφθέντες καὶ κριθέντες εἰς τὴν καθέδραν τῆς Διοικήσεως, ἔλαβον δικαίως τὴν ποινὴν τῆς Ἀγχόνης, διὰ νὰ γενοῦν παράδειγμα τῶν λοιπῶν. "Περὶ πάντων τούτων ἐλπίζομεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ βεβαιωθῶμεν μὲ τὸν ἐρχομὸν τοῦ πεζοῦ, τὸν ὁποῖον περιμένομεν ἀπὸ Ναύπλιον.

Μεσολόγγιον, 21 Φεβρουαρίου.

Εἰδήσεις πανταχόθεν μᾶς βεβαιόνουν συμφώνως, ὅτι ὁ Ῥούμελη-Βαλεσῆς ἦτον ἤδη ἕτοιμος νὰ ξεκινήσῃ ἀπὸ Λάρισσαν, διευθυνόμενος εἰς Ἰωάννινα, ὅθεν, ἀφοῦ κάμῃ τὰς χρειώδεις ἑτοιμασίας, μέλλει ἐντὸς ὀλίγου νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα, κατὰ τὸ προμελετημένον σχέδιόν του. Εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν, καὶ ἀνάγκη μεγίστη νὰ πιάσωμεν ἐν καιρῷ ὅλας τὰς στενὰς θέσεις, διὰ νὰ τοῦ ἐμποδίσωμεν τὸ ἀπέρασμα, καὶ οὕτω νὰ ματαιώσωμεν ὅλους τοὺς σκοπούς. Αἱ δίοδοι τοῦ Μακρυνόρους καὶ Καρβασαρᾶ μολονότι πιασμέναι, δὲν εἶναι ὅμως ὅσον πρέπει δυναμωμέναι· ἔπειτα δὲν εἶναι μόνον αὐταὶ αἱ θέσεις, ἀλλ' εἶναι καὶ ἄλλαι, αἱ ὁποῖαι ἐπίσης πρέπει νὰ πιασθῶσι· διὰ τοῦτο ἡ Σ. Διοίκησις, ἔχουσα ἤδη εἰς κίνησιν πλῆθος πολλῶν στρατευμάτων πρέπει νὰ στείλῃ μέρος αὐτῶν ἱκανὸν καὶ εἰς τὴν Δ. Ἑλλάδα, ἡ ὁποία καὶ ἐφέτος πάλιν θέλει εἶσθαι τὸ θέατρον τοῦ πολέμου.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τιμὴ ἑτησία ... ἐξ προπληρώτεα κατὰ τοιμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ι.Ι Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρθιμ. 16ος

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ἐρέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 25 Φεβρουαρίου 1825. Τεταρτη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον 22 Φεβρουαρίου.

Τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ἀραγμένα εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου ἐσηκώθησαν πρό τινων ἡμερῶν εἰς τὰ πανία, διότι εἰδοποιήθησαν ἀπὸ γράμματα Ζακύνθου, ὅτι μία μοῖρα τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου, συνισταμένη ἐκ τριάκοντα περίπου πλοίων, εἶχε φθάσει εἰς τὰ Μοθωκόρωνα. Ἡ δυσαρέσκεια τὴν ὁποίαν ἐπέφερε τοῦτο τὸ συμβεβηκὸς εἰς ὅλους ἦτον μεγίστη, ἐπειδὴ ἡ ἐλπὶς τοῦ νὰ ἰδῶμεν ταχέως τὴν πτῶσιν τῶν Φρουρίων τῆς Πάτρας καὶ Ναυπάκτου, τὰ ὁποῖα πάσχουν ὄχι ὀλίγον ἀπὸ ἔλλειψιν ζωοτροφιῶν, ἠλαττοῦτο μεγάλως.

Ἡ ἐδῶ Τοπικὴ Διοίκησις πληροφορηθεῖσα περὶ πάντων τούτων διώρισεν, ἐκ συμφώνου μὲ τὸν Ναύαρχον τῆς ἀποκλειούσης τὸν Κόλπον Ναυτικῆς μοίρας, νὰ ἐκπλεύσωσιν ἐντεῦθεν διάφορα ἔνοπλα μικρὰ πλοῖα, ἱκανὰ εἰς τὸ νὰ διατηρήσωσι τὸν εἰρημένον ἀποκλεισμὸν, τὰ ὁποῖα περιπλέουσιν ἤδη ἐντὸς τοῦ Κόλπου· τὰ δὲ μεγάλα πλοῖα τῆς εἰρημένης Ἑλληνικῆς μοίρας, περιπλέουσιν ὡσαύτως ἔμπροσθεν τῆς εἰσόδου αὐτοῦ.

Ὁ Ναύαρχος τῆς αὐτῆς μοίρας καταφρονῶν τὸν κίνδυνον ὅστις ἠμποροῦσε νὰ τῷ συμβῇ ἀπὸ μίαν μεγαλητέραν ἐχθρικὴν δύναμιν, περιπλέει ἔμπροσθεν τοῦ λιμένος μας· τὰ δὲ μικρὰ ἔνοπλα πλοῖά μας ἐντὸς τοῦ Κόλπου φυλάττουσι μὲ ὅλην τὴν ἀναγκαίαν ἐνεργητικότητα ὅλας τὰς πόρους διὰ τῶν ὁποίων ἠμποροῦν νὰ μετακομισθῶσι ζωοτροφίαι εἰς τοὺς πολιορκημένους ἐχθροὺς, οἵτινες τώρα εὑρίσκονται στενώτερα πολιορκημένοι, καὶ δὲν μένει σχεδὸν ἀμφιβολία, ὅτι τὰ ἔγκλειστα εἰς τὰ φρούρια στρατεύματα, καὶ ἡ μεγάλη ποσότης τῶν φαμηλιῶν (καὶ κατ' ἐξοχὴν τῶν Λαλιώτων) θέλουν βιασθῇ ἀπὸ τὴν πεῖναν νὰ παραδοθῶσιν ἐντὸς ὀλίγου.

— Βορέας σφοδρὸς ἐξακολουθεῖ νὰ πνέῃ πρότινων ἡμερῶν· ὥστε φαίνεται ὅτι ὁ Θεὸς, ὅστις εἰς πᾶσαν περίστασιν προστατεύει τὸν ἀγῶνά μας, μᾶς συμβοηθεῖ καὶ τώρα, ἐμποδίζων τὴν εἴσοδον ὁποιουδήποτε πλοίου εἰς τὰ πολιορκημένα ταῦτα Φρούρια.

— Αἱ ἑτοιμασίαι τῶν Ἀλβανῶν εἰς τὸ νὰ εἰσβάλωσι κατὰ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, καθ' ὅσας συνεχῶς λαμβάνομεν εἰδήσεις, γίνονται μὲ μεγάλην δραστηριότητα, καὶ πολὺ διαφορετικαὶ ἀπὸ ἐκείνας τῶν παρελθόντων χρόνων, ὥστε δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἐκστρατεία των θέλει βαλθῇ εἰς πρᾶξιν ἐντὸς ὀλίγου.

— Ὁ Ῥούμελη-Βαλεσὴς περιμένεται εἰς Ἰωάννινα μὲ μεγάλην ἀνυπομονησίαν ἀπὸ τοὺς Ἀλβανούς· τὸ δὲ φθάσιμόν του αὐτόθι ἐπροσδιορίσθη παρὰ τοῦ ἰδίου εἰς τὴν 1 τοῦ Μαρτίου.

— Ἀπὸ ἄλλας εἰδήσεις μανθάνομεν ὅτι ὁ ῥηθεὶς Ῥούμελη-Βαλεσὴς ἔμελλεν, ἀφοῦ φθάσῃ εἰς Ἰ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

φάνινα καὶ διατάξη ἐκεῖ τὰ πράγματα κατὰ τὸ δοκοῦν, νὰ ἐπιστρέψη ἄλλην μίαν φορὰν εἰς Λάρισσαν· καὶ συμπεραίνομεν ὅτι ὁ σκοπός του εἶναι νὰ ἐφορμήσῃ καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Καρπενησίου κατὰ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐπομένως νὰ κάμῃ τὴν μελετωμένην εἰσβολήν του ἀπ' ὅλα σχεδὸν τὰ μέρη.

Μεσολόγγιον, τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

Ἀπὸ ἄνθρωπον ἀξιόπιστον ἐλθόντα σήμερον ἐκ Νεοκάστρου καὶ λείψοντα ἐκεῖθεν ἀπὸ τὰς 19 τοῦ τρέχοντος μανθάνομεν, ὅτι μία μοῖρα τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου συνισταμένη ἀπὸ 3 φρεγάτας, 4 κορβέτας, διάφορα Βρίκια πολεμικὰ καὶ ἄλλα πλοῖα φορτηγὰ, ὅλα περίπου 30 τὸν ἀριθμὸν, ἔφθασε τὴν 11 τοῦ ἐνεστῶτος εἰς Μοθώνην, ὅπου ἀπεβίβασεν ἀμέσως 4500 στρατιώτας Ἀκτικούς, ἐν οἷς καὶ πεντακοσίας ἵππους, ὑπὸ ἀρχηγὸν τὸν Ἰμπραὶμ Πασᾶ υἱὸν τοῦ Σατράπου τῆς Αἰγύπτου. Κατεσκήνωσαν δὲ οὗτοι περὶ τὰ τείχη τῆς Μοθώνης, καὶ τὴν 12 τοῦ αὐτοῦ ὁ ῥηθεὶς Ἰμπραὶμ-Πασᾶς, ἐπὶ κεφαλῆς 800 περίπου ἱππέων καὶ πεζῶν, ὑπῆγε πλησίον τοῦ Νεοκάστρου, καὶ ἐκ τῶν ἐκεῖσε λόφων κατεσκόπευε τὰς διαφόρους θέσεις καὶ τὸ τεῖχος. Οἱ κάτοικοι τοῦ Νεοκάστρου πάραυτα ἡτοιμάσθησαν εἰς πόλεμον, καὶ ἡ ἐκεῖ Τοπικὴ Διοίκησις εἰδοποίησεν εὐθὺς τὰ πέριξ Ἑλληνικὰ στρατεύματα νὰ ἔλθωσιν εἰς βοήθειαν. Ὁ Στρατηγὸς Κῆτζος Τσαβέλας, ὅστις εὑρίσκετο τότε εἰς τὰ χωρία τῆς Ἀρκαδίας, μαθὼν τοῦτο ἔτρεξεν ἀμέσως καὶ ἐμβῆκεν μὲ 700 στρατιώτας, εἰς Νεόκαστρον τὴν 14 τοῦ αὐτοῦ. Βλέπων δὲ ὅτι ὁ ἐχθρὸς εἶχε τραβιχθῆ εἰς τὰ τείχη τῆς Μοθώνης, ἀφοῦ ἄφησε πρὸς ἐνδυνάμωσιν τοῦ φρουρίου ἑκατὸν ἐκ τῶν στρατιωτῶν του ὁμοῦ καὶ τὸν Ἀνθιστράτηγόν του, ἀνεχώρησεν ὅπου πρίτερον ἦτον διωρισμένος παρὰ τῆς Διοικήσεως μέχρι δευτέρας διαταγῆς αὐτῆς. συνεννοηθεὶς ἐν τούτοις μὲ τὸν Στρατηγὸν Ἰατράκον καὶ λοιπούς. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν μία ἐχθρικὴ πτέρυξ 400 πεζῶν καὶ τινων ἱππέων, διακοπεῖσα ἐπιχείρησε πρὸς τὴν πεδιάδα· ἀλλ' ἀπαντηθεῖσα ἀπὸ τὸν Καπ. Κυρέλαν, εὑρεθέντα κατὰ περίστασιν μὲ πολλὰ ὀλίγους, ἐκτυπήθη μὲ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἐβιάσθη νὰ ὀπισθοδρομήσῃ, ἀφίσασα εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων δύω αἰχμαλώτους.

Ὁ εἰρημένος ἀξιόπιστος ἄνθρωπος μᾶς ἀναγγέλλει προσέτι, ὅτι συνέβη ἀκολούθως καὶ μία σημαντικωτέρα μάχη μεταξὺ τῶν ἐχθρῶν καὶ τοῦ Στρατηγοῦ Γιατράκου· ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἤξευρε νὰ μᾶς δώσῃ κάμμίαν βεβαίαν πληροφορίαν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς, εἴμεθα ἀναγκασμένοι νὰ ἀναβάλωμεν τὴν περιγραφὴν εἰς τὰ ἑπόμενα φύλλα.

— Ὁ ἐχθρὸς βέβαια μὲ τοῦτο τὸ ἀπροσδόκητον κίνημά του σκοπὸν εἶχε νὰ ἐπιτύχῃ ἐξαίφνης εἰς τὸ Φρούριον τοῦ Νεοκάστρου, διὰ νὰ τὸ κυριεύσῃ καὶ νὰ τὸ μεταχειρισθῆ ἐπομένως ὡς ἕνα τόπον ἐπιτήδειον μὲν καὶ συντελεστικὸν εἰς τὰς μελλούσας διὰ ξηρᾶς ἐκστρατείας του, προφυλακτικὸν δὲ τοῦ στόλου του, διὰ τὸν ὁποῖον ἔχει χωρητικὸν καὶ ἀξιόλογον λιμένα. Ἀλλ' ἀπέτυχεν ἐξάπαντος· διότι ὄχι μόνον διὰ ξηρᾶς οἱ ἡμέτεροι ἔλαβον τὰναγκαῖα τῆς ὑπερασπίσεώς των μέτρα εὐθὺς, ἀλλὰ, καθὼς μανθάνομεν, καὶ διὰ θαλάσσης, ἐνδυναμώσαντες καλὰ τὸ Φρούριον τοῦτο, καὶ διορίσαντες ἐπάνω εἰς ἓν νησίον, ὅπου κεῖται κατέναντι αὐτοῦ, καὶ τὸ ὁποῖον φυλάττει τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος, ἀρκετὴν στρατιωτικὴν φρουρὰν μὲ ὅλην τὴν ἀναγκαίαν πυροβολικήν.

Κατ' ἀγαθὴν περίστασιν ἔφθασεν εἰς χεῖρας μας τὸ ἀκόλουθον συμφωνητικὸν *), ἀπὸ τὸ ὁποῖον, ὅμοιον μὲ ἄλλα πολλὰ, μανθάνομεν μὲ ποίας συνθήκας καὶ μὲ ποίους ὅρους ὁ Σατράπης τῆς Αἰγύπτου ἐναύλωσεν ἐπὶ τῆς παρ-

*) Τὸ πρωτότυπον τοῦ συμφωνητικοῦ τούτου εἶναι γραμμένον εἰς τὸ Ἰταλικόν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θούσης ἐκστρατείας τὴν Χριστιανικὰ πλοῖα, φέροντα σημαίας τῶν οὐδετέρων Δυνάμεων, διὰ νὰ μεταβιβάσῃ δι' αὐτῶν στρατεύματα τῆς Ἀφρικῆς καὶ τοῦ Μωαμεθανικοῦ δόγματος εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ πολεμήσῃ τοὺς Ἕλληνας, ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι λατρεύουν τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ καὶ ἀγωνίζονται διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν των.

Ὑποβάλλοντες τὸ συμφωνητικὸν τοῦτο εἰς τὰ ὄμματα τοῦ Κοινοῦ καὶ ὅλης τοῦ πολιτισμένης Κόσμου, δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ἐπιφέρωμεν καμμίαν κρίσιν, ἀλλ' ἀρκούμεθα νὰ κάμωμεν τοῦτο μόνον τὸ μικρὸν ἐρώτημα: „εἰς ποῖον ὅρα αἰῶνα ζῶμεν; εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Φριδερίκου Βαρβερούσσης, ἢ εἰς τὴν 19ην ἑκατονταετερίδα, τόσον φημισμένην διὰ τὰς μεγάλας τῆς πολιτικῆς, τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς δικαιοσύνης προόδους, ἡ ὁποία σκοπὸν κύριον ἔχει τὸν θρίαμβον τοῦ Χριστιανισμοῦ;

Ἀλεξάνδρεια 29 Μαΐου 1824.

Διὰ τοῦ παρόντος, ἂν καὶ μερικοῦ, ναυλωτικοῦ συμφωνητικοῦ, ἔχοντος ὅμως τοιοῦτον κῦρος καὶ ἰσχύν, ὡς ἐὰν ἐσυντάττετο διὰ δημοσίου τινὸς Ὑπηρεσίας, ἀφ' ἑνὸς μέρους ὁ κύριος Λεκὰς Κόσσιλζ, Κυβερνήτης τοῦ Βριγαντίνου ὀνόματι ὁ Ἀξιομνημόνευτος (il Memorabile) ὑπὸ Αὐστριακὴν σημαίαν, παραχωρεῖ εἰς ναῦλον ἤτοι εἰς ναύλωσιν τὸ εἰρημένον Βριγαντῖνόν του, ἀραγμένον πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὸν ἐνταῦθα Παλαιὸν Λιμένα (porto vecchio), ἐπὶ ὑποσχέσει ὅτι εἶναι γερόν, καλῶς ἐφοδιασμένον καὶ προμηθευμένον μὲ τοὺς ἀναγκαίους ναύτας, διὰ μῆνας τρεῖς ῥητοὺς, καὶ δύω παραπληρωματικοὺς, ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, χάριν ἑνὸς ταξειδίου ἀπ' ἐδῶ εἰς ἕνα ἢ δύω λιμένας τῆς Πελοποννήσου, ὅπου θέλει τελειώσει τοῦτο τὸ ταξείδιον καὶ ἐκπληρωθῇ τὸ συμφωνητικὸν, εἰς τὸν ἐνταῦθα κύριον Βιλλάγαν, ὅστις διὰ λογαριασμὸν καὶ κατὰ διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος τοῦ Μεχμὲτ-Ἀλὴ-Πασᾶ τῆς Αἰγύπτου, παραδέχεται αὐτὸ ὡς ναυλωμένον μὲ τοὺς ἑξῆς ὅρους καὶ συμφωνίας, ἤγουν.

Α'. Ὁ ῥηθεὶς κύριος Πλοίαρχος, ὑποβάλλει ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς τὴν διάταξιν τοῦ κυρίου Ναυλωτοῦ τὸ πλοῖον χωρητικὸν ἀρδεπτίων τοῦ Ῥαχητὶν χιλίων ἑκατὸν (συμπεριλαμβανομένης τῆς στίβας ἀπὸ μιᾶ ἕως ἄλλης ἄκρας, ὁμοῦ καὶ τῆς μεγάλης Καμάρας), καὶ ἕτοιμον κατὰ πάντα νὰ δεχθῇ ἄλογα μὲ τοὺς ἀναγκαίους ἀνθρώπους καὶ τροφάς των, τὰ ὁποῖα θέλει τεθῇ εἰς τὰ εἰρημένα μέρη.

Β'. Ὅλα τὰ ἔξοδα ἀφορῶντα τὸ φορτίον θέλει εἶσθαι εἰς βάρος τοῦ κυρίου Ναυλωτοῦ· ἐκεῖνα δὲ τοῦ πλοίου, τοῦ συμφωνητικοῦ καὶ τῆς Καγκελαρίας εἰς βάρος τοῦ πλοιάρχου.

Γ'. Ὁ κύριος πλοίαρχος εὐθὺς ἀφοῦ ἐπιβιβάσῃ ἄλογα καὶ πᾶν ὅ,τι ἀνεφέρθη ἀνωτέρω. Θέλει εἶσθαι ἕτοιμος νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς τὸ πρῶτον νεῦμα, ὅπου θέλει δοθῇ εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ κυρίου Ναυλωτοῦ, ἀπὸ τὴν θελησιν τοῦ ὁποίου κρέμεται τὸ νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ νὰ ταξειδεύσῃ συνωδευμένος ἀπὸ δημόσια ἔνοπλα πλοῖα. ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὁ κύριος Πλοίαρχος θέλει ἐξαρτᾶσθαι, καὶ εἰς τὰ ὁποῖα θέλει εἶσθαι ὅσον τὸ δυνατὸν προσκολλημένος.

Δ'. Ὁ κύριος Πλοίαρχος φθάσας εἰς τὸν τόπον τοῦ προσδιορισμοῦ του χρεωστεῖ νὰ συντρέξῃ εἰς τὸ ξεφόρτωμα τῶν ἀλόγων καὶ παντὸς ἄλλου, ὅ,τι ἤθελεν εὑρεθῇ ἐντὸς τοῦ πλοίου του, μὲ τὴν βάρκαν καὶ μὲ τοὺς ἀνθρώπους του κατὰ τὰς ὁποίας θέλει λάβει διαταγὰς ἀπὸ τὸν ὅστις θέλει εἶσθαι ἐπιφορτισμένος παρὰ τοῦ κυρίου Ναυλωτοῦ, ὁ ὁποῖος, διὰ νὰ εὐκολυνθῇ τὸ ῥηθὲν ξεφόρτωμα, καὶ κατ' ἐξοχὴν τῶν ἀλόγων, ὑποσχεται νὰ τοῦ προμηθεύσῃ, ἐὰν εὕρῃ, δι' ἰδίων ἐξόδων βάρκας ἐκ τῆς ξηρᾶς.

Ε'. Διὰ ναῦλον καὶ ἀμοιβὴν τοῦ παρόντος ταξειδίου ἐσυμφωνήθη ἤμισυ τάλληρον διὰ κάθε ἀρδέπτιον ἀνὰ ἕκαστον μῆνα, γενομένης τῆς ἀρχῆς κατὰ ῥητὴν συμφωνίαν ἀπὸ τὰς 30 τοῦ τρέχοντος μηνὸς Μαΐου· ὑποχρεοῦται δὲ ὁ ῥηθεὶς κύριος Ναυλωτὴς νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν εἰρημένον Πλοίαρχον τὸν συμφωνημένον ναῦλόν του, ἢ ἐνταῦθα εἰς αὐτὸν τὸν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἴδιον, ἢ εἰς τὴν διαταγήν τε, πρὸς ἥμισυ τἀλληρον τὸ ἀρδέπσιον τὸν μῆνα, εἰς τόσα τἀλληρα ἢ εἰς μαχμετιέδες ἀναλογημένης κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμήν των· καὶ τοῦτο διὰ τοὺς τρεῖς ῥητοὺς μῆνας, καὶ ἂν ἤθελε τελειώσει τὸ ταξειδιον καὶ λάβει τὴν ἄδειαν νὰ ἀναχωρήσῃ πρότερον. Ἐὰν δὲ ἤθελε δαπανηθῆ περισσότερος καιρὸς ἀπὸ τοὺς ῥηθέντας ῥητοὺς τρεῖς μῆνας, ὑποχρεοῦται νὰ τοῦ πληρώσῃ δι' ὅλας τὰς περιπλέον ἡμέρας ἀναλόγως, λογαριάζων ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἕως ὅτου νὰ ἀπολυθῇ τὸ πλοῖόν του· χωρὶς νὰ ἔχῃ δικαίωμα ὁ Πλοίαρχος νὰ ζητῇ ἀπὸ τὸν ναυλωτὴν πληρωμὴν δι' ὁλοκλήρους τοὺς παραπληρωματικοὺς μῆνας ἐὰν δὲν τοὺς δαπανήσῃ ὅλους. Ὑποχρεοῦται πρὸς τούτοις ὁ κύριος ναυλωτὴς νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν ῥηθέντα Πλοίαρχον, ἢ εἰς τὴν διαταγήν του περιπλέων τἀλληρα ἑκατὸν ὡς δῶρον.

Εἰς περίστασιν ὁποιασδήποτε ζημίας (avarea), ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ δώσῃ, ὅση μὲν ἀνήκει εἰς τὸ φορτίον, εἶναι εἰς βάρος τοῦ κυρίου ναυλωτοῦ· ὅση δὲ εἰς τὸ πλοῖον, εἰς βάρος τοῦ Πλοιάρχου.

Ζ'. Τὸ παρὸν συμφωνητικὸν μένον θέλει ἔχει ὅλον τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχύν, καὶ θέλει ἀκυρόνει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πλαστῶς θέλει γραφῆ διὰ Ζάκυνθον, εἰς τὸ ὄνομα τῶν κυρίων . . .

Η'. Ὁ ῥηθεὶς κύριος ναυλωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἀσφαλίσῃ εἰς τὸν κύριον πλοίαρχον τόσον τοὺς θελευμένους ναύλους, ὡς εἰς τὸ 4ον ἀρθρ., καθὼς ἀκόμη καὶ τὸ πλοῖόν του κατὰ τὴν σωστὴν τιμήν του τἀλλήρων πέντε χιλιάδων, ἐὰν, ὅμὴ γένοιτο, ἤθελε χάσει αὐτὸ ὁ πλοίαρχος, ἢ ἀπὸ ἀντεκδικητικὴν πρᾶξιν (rappressaglia) τῶν Ἑλλήνων, ἢ βυθιζόμενον εἰς τὴν θάλατσαν ἐπάνω εἰς μάχην τῆς ξηρᾶς ἢ θαλάσσης.

Πρὸς διατήρησιν τῶν ὅσα ἐμπεριέχονται ἀνωτέρω, τὰ συμφωνοῦντα μέρη καθυποβάλλουσι καὶ ὑποχρεώνουσι τόσον τὸν ἑαυτόν των προσωπικῶς, καθὼς καὶ ὅλας τὰς ἰδιοκτησίας των ἐνεστώσας καὶ μελλούσας εἰς τὸν πλέον τακτικώτερον τρόπον, καὶ ὑπογράφονται εἰς δύο ὁμοια μὲ τὸ παρὸν, διὰ νὰ βαστᾷ ἓν τὸ καθ' ἓν μέρος, μαζὶ μὲ τὸν κύριον Γ. Μ. Βιάνκιν ἐπιφορτισμένον παρὰ τοῦ κυρίου ναυλωτοῦ διὰ ταύτην τὴν ναύλωσιν.

Κατὰ παραγγελίαν τοῦ κυρίου Ναυλωτοῦ.

Γ. Μ. Βιάνκυς.

Μεσολόγγιον τὴν 24 Φευρουαρίου.

Γράμματα ἐκ Ναυπλίου τῶν 12 τοῦ ἐνεστῶτος ἀναγγέλλουν, ὅτι ὁ κύριος Α. Μαυροκορδάτος, ὅστις μετὰ μίαν πολύμοχθον καὶ ἀργοπορινὴν ὁδοιπορίαν (α) εἶχε φθάσει ἐκεῖσε τὴν 24 τοῦ παρελθόντος μηνὸς, εὐθὺς ὅτε ἦλθεν εἰς κατάστασιν νὰ κινῇ ὁπωσοῦν τὴν δεξιάν του, ἀνέλαβε τὸ προδιωρισμένον τε ὑπουργημα τῆς Γενικῆς Γραμματείας.

— Ὁ Ἐκλαμπρότατος Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ κύριος Γ. Κουντουριώτης ἔμελλε νὰ ἀναχωρήσῃ ἄφευκτα τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα διὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Π. Πατρῶν. εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι προσδιωρισμένος παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως, ὡς προανηγγείλαμεν.

— Ἡ Σ. Διοίκησις πληροφορηθεῖσα περὶ τῶν μεγάλων ἑτοιμασιῶν τὰς ὁποίας κάμνουν οἱ ἐχθροὶ διὰ νὰ εἰσβάλωσιν εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα, ἔλαβεν ὅλα τὰ ἀνήκοντα μέτρα διὰ νὰ στείλῃ εἰς τοῦτο τὸ μέρος τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀναγκαίαν ἐπικουρίαν, ὥστε νὰ ἐμποδισθῇ ἐγκαίρως ἡ ἔφοδος τῶν ἐχθρῶν.

(α) Ἡ δυσκολία καὶ ἀργοπορία τῆς ὁδοιπορίας του προῆλθον ἀπὸ τὸ συμβεβηκὸς τὸ ὁποῖον τὸν ἠκολούθησε δυστυχῶς καθ' ὁδὸν εἰς τὸ Μαλανδρῖνον, ὅπου πεσὼν ἀπὸ τὸν ἵππον του συνέθλασε τὴν δεξιάντου χεῖρα κατὰ τὸν βραχίονα. Ἐπιτήδειοι ὅμως χειρουργοὶ ἐπεμελήθησαν αὐτὴν προλαβόντες τὸν κίνδυνον.

Τιμὴ ἐτησία Τάλ. Ἴσαν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ι.Ι Μάγερ. Τυπογραφ. Δ. Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 17ος

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὠφέλη, τοῖς πλείοσι. Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 28 Φεβρουαρίου 1825. Σάββατον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Οἱ πίνακες τῆς Ἱστορίας τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος εἶναι πλήρεις ἤδη ἀπὸ λαμπροὺς χαρακτῆρας ἀνδραγαθημάτων, νικῶν, καὶ ἀφοσιώσεων. Ὁ φωτισμένος κόσμος ἴδε βέβαια μ' ἔκπληξίν τὴν τὸν περασμένον χρόνον ὅτι ἡ τρομερὰ ἐκστρατεία τοῦ Νέου Ξέρξη ἀπέτυχε, καὶ ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀπειράκις ὀλιγώτεροι μὲν τὸν ἀριθμὸν, πέντες ὅμως τὸν ἔνθεον πατριωτισμὸν, κατώρθωσαν, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, νὰ καταθραύσωσι πλήθη Ἀσιανῶν Βαρβάρων.

Ἡ Ἱστορία θέλει ἐνασχοληθῇ ἐξάπαντος καὶ τὸν παρόντα χρόνον εἰς τὸ νὰ καταγράψῃ νέας πράξεις καὶ νέους ἀγῶνας τῶν Ἑλλήνων· καὶ δὲν θέλει βέβαια παραπέμψει εἰς τοὺς μεταγενεστέρους παρὰ λαμπρὰ κατορθώματα καὶ μνημεῖα εἰλικρινοῦς πατριωτισμοῦ, ἐὰν εἶναι συγχωρημένον νὰ συμπεράνωμεν ἀπὸ τὰ παρόντα καὶ τὰ παρελθόντα, τὴν ἔκβασιν τῶν μελλόντων.

Ἡ Πόρτα κάμνει μεγάλας προπαρασκευάς. Ὁ Σελτάνος ἤνοιξεν, ὡς λέγεται, τοὺς θησαυρούς της εἰς τοὺς φιλαργύρους καὶ ἀπλήστους ὑπηκόους της· ἐπροσκάλεσεν εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ ψευδοῦς δόγματός της ὅλους τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ προφήτου· ἔβαλε τελοσπάντων εἰς κίνησιν ὅλα τὰ ἐλατήρια, ὅσα εἶναι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν της, διὰ νὰ δοκιμάσῃ νὰ καθυποβάλῃ ἄλλην μίαν φορὰν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν αὐτογνώμονα θέλησίν της. Ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἑτοίμη ν' ἀπαντήσῃ ὅλας ταύτας τὰς μεγάλας ἑτοιμασίας μὲ τὴν αὐτὴν ἀνδρίαν καὶ σταθερότητα, μὲ τὴν ὁποίαν ἐλαμπρύνθη ἤδη τέσσαρας χρόνους, ἀγωνιζομένη κατὰ τῶν ἀσπόνδων ἐχθρῶν της. Ἡ Ἑλλὰς, τῆς ὁποίας τὰ τέκνα εἶναι ἀποφασισμένα ἢ νὰ νικήσωσιν, ἢ νὰ χαθῶσιν εἰς ταύτην τὴν ἄνισον μὲν ἀλλ' ἀξιομνημόνευτον πάλην, ἀνέπτυξε παντοῦ τὰς φυσικὰς καὶ ἠθικὰς δυνάμεις της. Καὶ εἰς τὰς κοιλάδας καὶ εἰς τὰ ὄρη, μία σάλπιγξ ἠχεῖ, μία μόνη φωνὴ ἀκούεται· ἡ φωνὴ, λέγομεν, τῆς ἀγαναντήσεως καὶ τῆς κοινῆς ὑπερασπίσεως. Συμφώνως μὲ τὴν Γενικὴν ταύτην ἀπόφασιν προχωρεῖ ἀκλινήτα εἰς τὰς πράξεις της ἡ Σεβαστή μας Διοίκησις, μεταχειριζομένη ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα εἰς τὸ νὰ διατάξῃ τὰ ἐσωτερικὰ, καὶ ἐν ταυτῷ ὄχι μόνον νὰ ματαιώσῃ τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐκτείνῃ τὰ ὅρια τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας.

Ἀλλ' ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς μέρους ἡ Σ. Διοίκησις ἀσχολεῖται εἰς τὴν κοινὴν εὐδαιμονίαν, καὶ ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἔθνους, πρέπει ἀφ' ἑτέρου ν' ἀπολαμβάνῃ αὕτη τὸ προσῆκον σέβας καὶ τὴν ὑποταγὴν τῶν διοικημένων, διὰ νὰ εἰμπορέσῃ νὰ φθάσῃ εὐτυχῶς καὶ ταχέως εἰς τὸν σκοπόν της.

Ἡ Διοίκησις ὁμοιάζει μὲ τὸν πατέρα μιᾶς οἰκογενείας· ὅθεν οἱ διοικούμενοι πρέπει νὰ πείθωνται εἰς αὐτὴν, καθὼς τὰ τέκνα εἰς τὸν πατέρα, πλέον ἀπὸ ἀγάπην παρὰ ἀπὸ φόβον. Ὅσῳ περισσότερον ὁ πατὴρ ἀγαπᾶται ἀπὸ τὰ τέκνα του, τόσον εὐκολώτερον ἐκτελοῦνται αἱ προσταγαὶ καὶ αἱ παραινέσεις του

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πρὸς ταῦτα. Ἀλλ' ἕνας καλὸς πατὴρ, ὅστις θηλαδὴ θέλει τὸ ἀληθινὸν καλὸν τῶν τέκνων τε, πρέπει, ὁπόταν ταῦτα παραβαίνωσι ἐνίοτε τὰ πρὸς αὐτὸν χρέη των, νὰ τὰ παιδεύῃ καὶ νὰ τα σωφρονίζῃ· τὸν αὐτὸν καὶ ἡ Διοίκησις τρόπον πρέπει νὰ μεταχειρίζηται πρὸς τοὺς Διοικουμένους, καὶ τὸν αὐτὸν ἀπαραλλάκτως μετεχειρίσθη καὶ ἡ ἡμετέρα· αὕτη ἔδειξεν ἐσχάτως ὅτι ἐνῷ ἐξεύρει μὲν νὰ ἀγαπᾷ, ἐξεύρει ὁμοῦ καὶ νὰ τιμωρῇ τοὺς ἀπειθοῦντας, καὶ μὲ τόσην δραστηριότητα, ὥστε εἰς μιαν ῥοπὴν ὀφθαλμοῦ ἀνέτρεψε καὶ ἀφάνισε τὰ στασιώδη ἐπιχειρήματα ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἤθελαν, ὡς τέκνα καλὰ, νὰ ὑποταχθοῦν εἰς τὰς πατρικὰς προσταγὰς καὶ εἰς τοὺς νόμους της. Ἀλλ' ἤθελεν ἐρωτήσει τις ἴσως — Πῶς ἡ Διοίκησις μὲ τόσην δραστηριότητα καὶ ταχύτητα ἠμπόρεσε νὰ καταστρέψῃ τοὺς στασιαστὰς, καὶ στασιαστὰς μάλιστα τοιούτους, οἱ ὁποῖοι, καθὼς ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει, εἶχον καὶ δύναμιν καὶ ἐπιρροὴν εἰς τὰ πράγματα; πῶς ἕναν Κολοκοτρώνην, τὸν ὁποῖον ἕως πέρυσιν οἱ ἀνόητοι κόλακές τε τὸν ἐθεοποιοῦσαν, ἄφαγε τῆς βλασφημίας! ὀνομάζοντές τον Παντοκράτορα; πῶς τοὺς Δεληγιαννέους, καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους ὁμόφρονας καὶ ὁμοπράκτορας αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἔφεραν τὰ πρῶτα εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ ἐνόμιζον τὸν ἑαυτόν τους ἀνικήτους; πῶς ὅλους αὐτοὺς, λέγομεν, ἠμπόρεσε νὰ καταστρέψῃ, ἐν ἀκαρεῖ καὶ τὰ σχέδιά των ὡς ἴστον ἀράχνης νὰ διαλύσῃ; — Ἡ ἀποκρισις εἰς ὅλα ταῦτα δὲν εἶναι δύσκολος. — Ἐπειδὴ ἡ Διοίκησις εἶναι ὄνομα Σεβαστὸν καὶ ἀγαπητὸν εἰς τὰ ὄμματα τοῦ Ἔθνους, καὶ ἐπειδὴ τὸ Ἔθνος αὐτὸ γνωρίζει καλῶς πόσον αὐτὴ φροντίζει, ἀξίως τῆς ὁποίας ἔλαβεν ἐμπιστοσύνης, περὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ περὶ τῆς εὐδαιμονίας τε, δὲν ὑποφέρει νὰ βλέπῃ ἀνθρώπους ἀπὸ πάντῃ διαφορετικὰ φρονήματα ἐμπνευσμένους, τὸ μερικὸν καὶ ὄχι τὸ κοινὸν καλὸν ἔχοντας πρὸ ὀφθαλμῶν, καὶ ζητοῦντας νὰ ἀνατρέψωσι τὰ καθεστῶτα, διὰ νὰ ὠφελήσωσι μόνοι τὰ κέρδη ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ εἶναι μοιρασμένα ἀναλόγως εἰς ὅλους, ἢ τοὐλάχιστον εἰς τοὺς πλειοτέρους, κατὰ τὸ κάλλιστον ῥητὸν τῆς ἐφημερίδος μας „ τὰ πλεῖω ὄφελη, τοῖς πλείοσι". Ἰδοὺ λοιπὸν ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον καὶ οἱ ἀντάρται τόσην ταχέως κατεστράφησαν, καὶ ἡ Διοίκησις ἐθριάμβευσε, καὶ ὁ χαρακτὴρ τοῦ Ἔθνους ἐγνωρίσθη ὁποῖος εἶναι.

Ὁ θρίαμβος οὗτος τῆς Διοικήσεως εἶναι ἀνώτερος ἀπ' ὅλους τοὺς θριάμβους, ὅσους ἕως τώρα κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἴδεν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν· εἶναι θρίαμβος τῆς εὐνομίας· εἶναι θρίαμβος ὅλου τοῦ Ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἔδειξε μὲ σημεῖα ἐναργέστατα πόσον ἀγαπᾷ τοὺς νόμους· πόσον σέβεται τὴν Διοίκησίν τε, καὶ ἐξεύρει νὰ ἀνταμοιβῇ τὰς ὅσας ὑπὲρ αὐτοῦ λαμβάνει αὗτη φροντίδας, καθὼς τὰ καλὰ τέκνα ἐξεύρουν νὰ ἀνταμοίβουν τοῦ καλοῦ πατρός των τὰς παραγγελίας καὶ νουθεσίας.

Μέχρι τοῦδε δὲν ἔχομεν ἄλλας νεωτέρας εἰδήσεις ἀφ' ὅσας ἀναγγείλαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον περὶ τῶν ἐν Μοθώνῃ ἀποβιβασθέντων ἐχθρικῶν στρατευμάτων. Φαίνεται ὅμως, ὅτι τὰ πλοῖα τοῦ Μεχμὲτ-Ἀλῆ ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ παράλια, καὶ ὅτι ἑπομένως τὰ ἀποβιβασθέντα ἐχθρικὰ στρατεύματα εὑρίσκονται εἰς κακὴν θέσιν.

Ἀπὸ διάφορα γράμματα τῶν Ἀρχηγῶν τῶν στρατοπέδων, διορισμένων εἰς τὸ νὰ φυλάττωσι τὰς ὀχυρὰς θέσεις τῶν συνόρων τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, μανθάνομεν ὅτι ἔφθασαν εἰς τὸ χωρίον Κομπότι 700 Ἀλβανοὶ, καὶ ὅτι εἰς Ἰωάννινα ἐπεριμένετο ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν ὁ Ῥούμελη-Βαλεσής.

Ἀπὸ Γράμματα καὶ ἀνθρώπους ἐλθόντας ἐκ Καλάμου πληροφορούμεθα ὅτι οἱ κύριοι Λύντος, Ζαΐμης καὶ συντροφία ἔλαβον διαταγὴν παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Νήσου ταύτης νὰ ἀναχωρήσωσιν αὐτόθεν δι' ὅπου θέλωσι. Μᾶς βεβαιόνουσιν ἐνταυτῷ ὅτι ἀφοῦ ἔλαβον αὐτὴν τὴν διαταγὴν, παρεκάλεσαν τὸν Διοικητὴν νὰ τοὺς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δώσῃ τὴν ἄδειαν νὰ μείνωσιν ἀκόμη ὀλίγας ἡμέρας, ἐωσοῦ νὰ γράψωσιν εἰς τὴν Ἰονικὴν Διοίκησιν ζητοῦντες ἀπὸ ταύτην τὸ νὰ τοὺς συγχωρηθῇ ἡ παράτασις τῆς διατριβῆς των εἰς Κάλαμον, ἢ νὰ τοὺς δοθῇ ἡ ἄδεια τοῦ νὰ ἀπεράσωσιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Μᾶς λέγουσι δὲ ὅτι ὁ Νικήτας τόσον κακῶς διηγημένος ἀπὸ τὰ πάθη του καὶ ἀπατημένος διὰ τὴν ἀπλοτητά του καὶ τὴν εἰς τὰ πολιτικὰ ἄγνοιάν του, δὲν ἠθέλησε νὰ συμμεθέξῃ εἰς τὰ ζητήματα τῶν συνενύχων του.

Μεσολόγγιον 28. Φεβρουαρίου.

Ταύτην τὴν στιγμὴν ἔφθασεν ὁ πεζὸς τῆς Διοικήσεως ἐκ Ναυπλίου, μὲ τὸν ὁποῖον ἐλάβομεν γράμματα, καὶ διάφορα φύλλα τῆς Ἐφημερίδος τῆς Διοικήσεως. Σπεύδομεν λοιπὸν νὰ δημοσιεύσωμεν ἐκ τῶν εἰς αὐτὰ περιεχομένων τὰ κυριώτερα καὶ περιεργότερα.

Ναύπλιον, 6. Φεβρουαρίου.

Οἱ ἐνταῦθα εὑρισκόμενοι ἀρχηγοὶ τῶν ἀνταρτῶν κατ' ἐπιλαγὴν τοῦ Σ' Ἐκτελεστικοῦ ἐμβαρκαρίσθησαν σήμερον εἰς τὴν γολέτταν Γοργὼ, ἡ ὁποία ἔφερεν ἐδῶ τὸν Πρόεδρον, παραδοθέντες εἰς τὸν στρατηγὸν Κ. Κυριάκον Σκούρτην, διὰ νὰ τοὺς μεταβέρῃ εἰς Ὕδραν, ὅπου νὰ φυλάττωνται ἀσφαλῶς ἐωσοῦ ἀρχίσει ἡ κρίσις των. Εἶναι δὲ οἱ ἑξῆς: Θ. Κωλοκοτρώνης, Ἀναγνώστης, Κανέλλος, Δημήτριος καὶ Νικόλαος Δελιγιαννέοι, Ἰωάννης καὶ Παναγιώτης Νοταρόπουλοι, Θεόδωρος Γρίβας, Μῆτρος Ἀναστασόπουλος, Μητροπέτροβας, Δ. Πατσατσόνης, Ἰ. Κίρτζαλης, καὶ Ἀναστάσιος Κατσαρός.

Ἡ πρᾶξις αὕτη ἔγινεν ἡμέρας οὔσης μὲ συρροὴν πλήθους λαοῦ καὶ χωρὶς παραμικρὰν ταραχήν.

Ἔλαμπεν εἰς τὰ πρόσωπα τῶν συντρεχόντων θεατῶν ἡ χαρὰ, τὴν ὁποίαν τοὺς ἐπροξένουσε τὸ νὰ ἰδοῦν τέλος πάντων ἰσχύοντα καὶ ἐνεργουμένης τοὺς Νόμους· χαρὰ ὅμως πατριωτικὴ καὶ γενναία, ἡ ὁποία δὲν καταντοῦσεν εἰς ὕβριν. Εἴθε ὅλα τὰ φωτισμένα ἔθνη νὰ ἦσαν αὐτόπται μάρτυρες τῶν φιλανθρώπων ἐναντιωμάτων καὶ φιλονόμων αἰσθημάτων, τὰ ὁποῖα ἔδειξαν εἰς τοιαύτην περίστασιν οἱ ἐν Ναυπλίῳ εὑρεθέντες Ἕλληνες πρὸς τοὺς αἰτίους τόσων δεινῶν καὶ ἐπιβούλους τῶν ἱερωτέρων ἐθνικῶν δικαιωμάτων.

Εἰς τοιαύτην περίστασιν ἤκουσα πολλοὺς ἐκ τοῦ ἁπλοῦ λαοῦ νὰ συνδιαλέγωνται οὕτω. „Τί ἐζητοῦσαν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἀπὸ ἡμᾶς; Ἐὰν συνηγωνίσθησαν μὲ ἡμᾶς διὰ νὰ συντρίψωμεν τὰς κοινὰς ἁλύσσους, δὲν τοὺς ἀνταμείψαμεν ἀρκετὰ ἀναβιβάσαντές τους εἰς τὰ ὑψώτατα ἀξιώματα, καὶ σεβασθέντες αὐτοὺς ὡς κοινοὺς πατέρας; Διατί νὰ κατατάσσωσιν τοὺς Νόμους, τοὺς ὁποίους αὐτοὶ μὲ τοὺς λοιποὺς πληρεξουσίους μας ἔθεσαν καὶ ὑπέγραψαν, καὶ ὡρκώθησαν νὰ φυλάττωμεν ὅλοι; Διατί ἀφοῦ εἰς τὴν πρώτην κατὰ τοῦ ζυγάννη ὁρμήν μας μᾶς ἐνεψύχωσαν, καὶ ὡδήγησαν εἰς Θριάμβους, αὐτοὶ ὕστερον νὰ οἰκειοποιηθῶσι τοὺς πόρους ὅλης, τοὺς ὁποίους εἴχομεν διὰ νὰ βαστάξωμεν τὸν ἀγῶνά μας, καὶ νὰ τελειώσωμεν τὸ ἔργον τῆς ἀναγεννήσεώς μας; „ Ἀπὸ τί ἄλλο, ἀδελφὲ, ἔλεγεν ἄλλος, ἐχάθησαν τόσοι σημαντικοὶ τόποι τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ ἐχθρὸς κρατεῖ ἀκόμη φρούρια εἰς τὴν Πελοπόννησον, παρὰ διὰ τὴν ἔνδειαν εἰς τὴν ὁποίαν κατήντησαν τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον; " „ Αὐτοὶ, ἔλεγε τέλος πάντων σεβάσμιός τις γέρων, αὐτοὶ τέκνα μὴ δὲν ἐφοβοῦντο μήτε Θεὸν, μήτε ἀνθρώπους· σκοπὸν εἶχον, ἢ νὰ κάμωσιν ἰδικήν των τὴν γῆν ὅλην, τὴν ὁποίαν ἄρπαξαν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν προπατόρων μας οἱ Ἀγαρινοὶ καὶ ἡμεῖς ἀνεκτήσαμεν μὲ τὸ αἷμά μας, καὶ νὰ μᾶς ἔχωσιν ἐργάτας αὐτῆς ὑποδεδλωμένους εἰς τὰ πάθη των· ἢ νὰ χαθῶμεν ὅλοι. Ἂς δοξάσωμεν ὅμως τὴν Θείαν Πρόνοιαν, ἡ ὁποία εὐδοκήσασα τὴν σωτηρίαν μας καὶ τὴν διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων μας, μᾶς ἐχάρισε τέλος πάντων ἐναρέτους ἀρχηγοὺς πολιτικούς τε καὶ στρατιωτικούς. καὶ τῶν μὲν τὴν φρόνησιν, τῶν δὲ τὴν ἀνδρείαν ἐμίμησε, διὰ νὰ ἴδωμεν τέλος πάντων βασιλεύοντας τοὺς Νόμους, τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις μόνον νὰ μᾶς φυλάττῃ ἐν ὁμονοίᾳ, θὰ ἀποκτήσωμεν τὴν ὁρμὴν τοῦ ἐγ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θρῶν, καὶ νὰ φανῶμεν ἑνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἄξιοι τῆς ἀνεξαρτησίας, ὑπὲρ ἧς ἀγωνιζόμεθα.

Ἡ ῥηθεῖσα γολέτα ἔφθασεν εἰς Ὕδραν μὲ τοὺς ἀντάρτας προχθὲς τὸ Σάββατον περὶ τὸ δειλινὸν, καὶ ἀμέσως ἐβάλθησαν εἰς φύλαξιν κατὰ τὰς διαταγὰς τῆς Σ. Διοικήσεως.

Ὁ Παγκόσμιος Μηνύτωρ δημοσιεύει εἰς τὸ 304 φύλλον, 30 Ὀκτωβρίου 1824 τὸ ἑξῆς ἄρθρον ἐκ τοῦ (Public Lodger)

ΑΓΓΛΙΑ, 22 Ὀκτωβρίου.

Ἀπὸ τὰ νέα συμβάντα τῆς Ἑλλάδος κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ συμπεράνωμεν, καθὼς συμπεραίνουν γενικῶς ὅλαι τῆς Γαλλίας καὶ ἄλλαι ξέναι ἐφημερίδες, ὅτι ἔκαμαν ἐφέτος οἱ Ἕλληνες τόσον λαμπρὰς νίκας, ἔδειξαν τόσην μεγάλην ὑπεροχὴν κατὰ τῶν ἐχθρῶν των, ὥστε δύναταί τις μὲ βεβαιότητα νὰ προείπῃ τὸν τέλειον αὐτῶν θρίαμβον. Ἀξιογέλαστος εἶναι ἡ ἰδέα ὁτι ἡ Ῥωσσία, ἢ ἄλλη ὁποιαδήποτε ξένη Δύναμις, θέλει κινηθῇ διὰ νὰ ματαιώσῃ ὅσα ἔδειξεν ἕως τώρα ἀποτελέσματα ἡ ἀνδρία καὶ ὁ πατριωτισμὸς τῶν Ἑλλήνων. Ἐπειδὴ τοιαύτη εἶναι ἡ συμπάθεια, τὴν ὁποίαν οἱ ἀγῶνες αὐτῶν διήγειραν εἰς ὅλην γενικῶς τὴν Εὐρώπην, καὶ μερικώτερον εἰς τὴν Ῥωσσίαν, ὥστε ὁ Μονάρχης ταύτης τῆς ἐπικρατείας, τὸν ὁποῖον μάλιστα νομίζομεν πολλὰ εὐδιάθετον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, δὲν θέλει ποτὲ ἐνεργήσει τι ἐναντίον τῶν φρονημάτων, ὅσα ἡ Αὐλή τε, τὸ στρατόπεδον καὶ ὅλον τὸ λοιπὸν αὐτοῦ ὑπήκοον, πνέουσιν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Εἰς μάτην ἤθελεν ἐπιχειρισθῇ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπόθεσιν ὁποιαδήποτε ἄλλη Εὐρωπαϊκὴ Δύναμις, ἐξαιρημένης τῆς Γαλλίας, ἐπειδὴ αὕτη ἱκανῶς ἀπέδειξε μὲ λόγον καὶ ἔργον, ὅτι ἂν ἐνεργήσῃ τίποτε, τοῦτο θέλει εἶσθαι διὰ ὠφέλειαν καὶ ὄχι ποτὲ διὰ βλάβην τῶν Ἑλλήνων.

Ὅσον δὲ διὰ τὴν Ἀγγλίαν, ἤθελε συκοφαντήσει τις τὴν Διοίκησίν της, καὶ ἂν μόνον ὑποπτεύετο, ὅτι τρέφει φρονήματα ἐναντία εἰς τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα. Οὕτω λοιπὸν οἱ Ἕλληνες, μὴν ἔχοντες φόβον καταδρομῆς Εὐρωπαϊκῆς, δύνανται, κατὰ τὰ πολεμικὰ συμβάντα, καὶ κατεξοχὴν τὰ ἐφετεινὰ, νὰ θεωρήσωσιν ὡς ἀναμφίβολα καὶ τελεσιουργὰ τὰ τελευταῖα αὐτῶν κατορθώματα.

(ὁ Φ. τοῦ Ν.)

Ἀποσπασμα Γράμματος ἀπὸ 22 Φεβρουαρίου ἐκ Ναυπλίου

Οἱ ἀποδιβασθέντες εἰς Μοθωκόρωνα ἐχθροὶ εἶναι ὅλοι τὸν ἀριθμὸν περίπου τέσσαρες χιλιάδες ταχτικοὶ καὶ ἄτακτοι. Τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα ἔδραμαν πανταχόθεν καὶ τοὺς ἐπολιόρκησαν. Ὅθεν σᾶς προμηνύω ὅτι οἱ ἐχθροὶ θέλουν πληρώσει ἀκριβὰ τὴν τόλμην των, γινόμενοι καὶ οὗτοι παρανάλωμα τοῦ Ἑλληνικοῦ πυρός. Τὸ Νεόκαστρον εἶναι ἐνδυναμωμένον πολλὰ καλά. Ὁ Στόλος μας ἐκπλέει μετὰ δύω ἢ τρεῖς ἡμέρας, συνθεμένος ἀπὸ 50 πλοῖα πρὸς τὸ παρὸν, τὰ ὁποῖα θέλουν διαιρεθῇ εἰς δύω Μοίρας, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ὁ ἐχθρικὸς θέλει πάθει ἐφέτος χειρότερα παρὰ τὰ περυσινά. Τὰ στρατεύματα τὰ διορισθέντα εἰς τὴν πολιορκίαν τῶν Π Πατρῶν μετὰ δύω ἢ τρεῖς ἡμέρας βάλλονται εἰς κίνησιν, καὶ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν ὁ Ἐκλαμπρότατος Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ κύριος Γ. Κωντοριώτης διωρισμένος Ἀρχηγὸς καὶ Γενικὸς πληρεξούσιος εἰς τὴν Ἐκστρατείαν ταύτην, κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.

Τὴν 10 τοῦ παρόντος μηνὸς Φεβρουαρίου ἔφθασεν εἰς τὸν λιμέναμας ἡ γολέτα Ἀμφιτρίτη τοῦ Καπετὰν Λ. Μπουσκὰ φέρουσα διαφόρων εἰδῶν πολεμεφόδια τῆς Διοικήσεως.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ. Ἡ δημοσιότης τῶν ἐθνικῶν προσόδων ἀρχίζει κατ' αὐτὰς ἀφεύκτως εἰς Ναύπλιον. Ὅθεν εἰδοποιεῖται τὸ κοινὸν, διὰ νὰ παρευρεθῶσιν ἐκεῖ, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ γένωσιν ἀγοραστοί.

(Φ. τοῦ Νέμεα.)

Τιμὴ ἐτησία Γάλ. Ἰσπαν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 18ος

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον. 4 Μαρτίου 1825. Τετράδη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Τὴν ἐφεξῆς Ἐπιστολὴν τοῦ Κ. Γεωργίου Γενναδίου πρὸς τὸν Στρατηγὸν Γούραν, καταχωρημένην εἰς τὴν ἐφημερίδα Τῶν Ἀθηνῶν, ἐκρίναμεν εὔλογον νὰ τὴν δημοσιεύσωμεν καὶ ἡμεῖς διὰ τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν, ἐπειδὴ ἐὰν μόνον ἐξαιρέσῃ τις τὸν πρόλογον καὶ τὸν ἐπίλογον, καὶ τὴν αἴτησιν τῶν χιλίων γροσίων, τὰ ὁποῖα ἀποτείνονται μερικώτερον πρὸς ὃν ἐπιγράφεται, κατὰ τὰ λοιπὰ ἀνήκει κυρίως εἰς τὸ κοινὸν, ἢ μᾶλλον εἰς ἐκείνους, ὅσοι ἐμπιστεύθησαν καὶ θέλουν ἐμπιστευθῆ τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν, καὶ διὰ τοῦτο συμφέρει νὰ γενῇ γενικωτέρα ἡ ἀνάγνωσίς της.

Τίποτε δὲν εἶναι ὠφελιμώτερον εἰς τὴν παροῦσαν τῶν Ἑλλήνων κατάστασιν, παρὰ τὸ νὰ πολλαπλασιασθῶσι τὰ καταστήματα τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, νὰ εἰσαχθῇ πανταχοῦ ἡ ἀλληλοδιδακτικὴ μέθοδος, καὶ νὰ διορισθῶσι διδάσκαλοι ἄξιοι, ὁποῖος νομίζεται καὶ εἶναι ὁ Κ. Γεννάδιος. Οἱ ἀνδρεῖοι ὁπλισταί μας ἔσωσαν τὴν πατρίδα ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς Τυραννίας, ἀλλ' οἱ διδάσκαλοι θέλουν τὴν σώσει ἀπὸ τὴν ἐπιπολάζουσαν ἀμάθειαν, πολὺ χειροτέραν τῆς Τυραννίας, καὶ ἐπιμόνως θέλουν συντελέσει πολὺ πλέον παρὰ τοὺς πρώτους εἰς τὴν δόξαν, καὶ εὐδαιμονίαν της.

Γενναιότατε Στρατηγὲ Γούρα.

Τὸν Σεπτέμβριον ἔλαβα εἰς Ναύπλιον παρὰ τοῦ εὐγενεστάτου Ἐπάρχου Τῶν Ἀθηνῶν, κυρίου Μ. Σούτζου, προσκλητικὸν νὰ ἔλθω εἰς τὰς Ἀθήνας διδάσκαλος. Ἀλλ ἐπειδὴ μ' ἐμποδίσαν καὶ ὁ γενικὸς ἔρωτος τῆς παιδείας καὶ ἄλλοι φίλοι, νομίζοντες συμφερώτερον ν' ἀναδεχθῶ τὸ εἰς Ἄργος συσταινόμενον Κεντρικὸν σχολεῖον, σκοπὸν εἶχα ἐγγράφως ν' ἀποποιηθῶ τὴν πρόσκλησιν, ἂν δὲν μὲ κατεκυρίευεν ἡ ἐκεῖ ἐπικρατοῦσα ἐπιδημία. Διατρίβων δὲ εἰς Σίφνον, ὅπου εἶχα παραμερήσει πρὸς ἀνάρρωσίν μου, ἔλαβα καὶ δεύτερον προσκλητικὸν παρὰ τῆς ὁλομελείας Τῶν ἐπιτρόπων τοῦ σχολείου. Τότε φοβούμενος τὴν εἰσέτι θερίζουσαν ἐκεῖ ἐπιδημίαν, ἀπεφάσισα νὰ ἔλθω, ἐν ᾧ δὲν εἶχα ἐλπίδα δραστηριότητος καὶ σωτηρίας συνδρομῆς εἰς στερέωσιν καὶ βελτίωσιν τοῦ σχολείου ἀπ' ἄλλου, εἰμὴ μόνον ἀπὸ τὸν Ἔπαρχον Τὸν ὁποῖον ἐγνώριζα προσωπικῶς ἀπὸ τὸ Βουκουρέστιον ἀκόμη, καὶ ἀπὸ τὴν γενναιότητά Του, τὸν ὁποῖον ἡ Θεὰ Φήμη ἐκήρυξεν εἰς τὴν φωτισμένην Εὐρώπην ἀνδρεῖον πολεμιστὴν, καὶ τώρα ἑτοιμάζεται νὰ διασαλπίσῃ εἰς τὰς ἀκοὰς Τῶν ἀγαπώντων εἰλικρινῶς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν εὐνομίαν αὐτῆς, καὶ νὰ συστήσῃ εἰς τὴν ἀγάπην αὐτῶν, ὡς ὑπέρμαχον Τῶν νόμων, μόνης πηγῆς τῆς κοινῆς ὅλης τοῦ Ἔθνους καὶ μερικῆς ἑνὸς ἑκάστου εὐδαιμονίας.

Ἀλλὰ ποῖος δίκαιος κριτὴς τῆς συνεπείας Τῶν πράξεων ὁποιουδήποτε ἀνθρώπου δὲν θὰ σὲ θαυμάσῃ, Γούρα, ὅταν ἀκούσῃ ἀπὸ τὴν ἑκατόμβωνον Φήμην, ὅτι καὶ εἰς τὸ μέσον Τῶν θορύβων τοῦ Ἄρεως, ὄχι μόνον ἐνθυμεῖσαι, ἀλλὰ καὶ προνοεῖς διὰ τὸ σχολεῖον καὶ διὰ τὴν ἐξάπλωσιν τῆς Φιλομούσου Ἑταιρίας; Ναὶ, βέβαια θὰ σὲ θαυμάσῃ· διότι παραδιέθεν μακρυσμένος διὰ τὴν Τυραννίαν ἀπὸ πόλεις, ὅπου συνεθίζουν μάλιστα νὰ ἐμφιλιοχωρῶσιν οἱ ἐπαγγελίμενοι τῆς νεολαίας τὴν ἐκπαίδευσιν, δὲν εὐτύχησες νὰ στολίσῃς τὸν νοῦν Σου μὲ τῆς παιδείας τὰ κάλλη, καθὼς ἐσυνειθίζες τὴν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μαθεῖαν σε νὰ μισῇ τοὺς Τυράννους τῶν ὁμογενῶν σε, καὶ μωαμεθανοὺς καὶ ψευδωνύμους χριστιανοὺς, καὶ ἐξήσκησες τὸν βραχίονά σε νὰ τοὺς κτυπᾷ, καὶ ἐγύμνασας τὸ σῶμά σε εἰς τὴν σκληραγωγίαν, τὴν ἀπαραιτήτως ἀναγκαίαν εἰς τοὺς ἐπιχειριζομένους τὸ τοιοῦτον ἔνδοξον ἔργον.

Ἀφ' οὗ δὲ ἦλθα ἐδῶ, μετὰ δέκα ἡμέρας καὶ μετὰ δύω συνελεύσεις καὶ συνομιλίας μετὰ τῶν ἐνδημούντων ἐπιτρόπων τοῦ σχολείου, ἀπεφασίσθη ν' ἀναδεχθῶ τὴν ἀρχιδιδασκαλίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ τὴν ἐπιστασίαν τῶν Αλληλοδιδακτικῶν σχολείων. Μετὰ δὲ τοῦτο ἐπεσκέφθην τὸ μόνον εἰς ἐνέργειαν τώρα Ἀλληλοδιδακτικὸν σχολεῖον· ἐπειδὴ τὸ ἄλλο ἀκόμη δὲν ἄρχησε διὰ τὴν δυσκολίαν νὰ ἑτοιμασθῶσι τ' ἀναγκαῖα καὶ τὰ βάθρα. Ἐκεῖνο ἔχει ὑπὲρ τοὺς 250 μαθητὰς, ἐν ᾧ εἶναι χωρητικὸν μόνον 132 καὶ διὰ τοῦτο ὁ διδάσκαλος, ὁ κύριος Συνέσιος, ἀνὴρ ἄξιος εἰς τὸ ὁποῖον ἐσαγγέλλεται ἔργον, ὡς εἰδήμων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς γλωσσης κ' ἔμπειρος τῆς Ἀλληλοδιδακτικῆς μεθόδου, δὲν δύναται νὰ ῥυθμίσῃ αὐτὸ τοιουτοτρόπως, ὥστε οἱ μαθηταὶ νὰ κινῶνται εὐτάκτως καὶ γοργῶς, καὶ αὐτὸς νὰ ἰδῇ τοὺς ἐλπιζομένης καρποὺς ἀναλόγως τῶν κόπων τε. Καὶ τὰς μὲν ἐλλείψεις ταύτας δ' ἀναιρέσῃ ἡ μετ' ὀλίγον ἔναρξις τοῦ ἄλλου ἀλληλοδιδακτικοῦ. Οἱ πίνακες ὅμως, τοὺς ὁποίους ἐξέδωκεν ὁ κύριος Γ. Κλεόβουλος, εἶναι μόνον διὰ τὴν ἀνάγνωσιν, καὶ δι' αὐτὴν ἀνίκανοι. Ὅθεν ἐλπίζομεν, ὅτι ὁ γενικὸς Ἔφορος τῆς παιδείας, κύριος Γρηγόριος Κωνσταντᾶς, θὰ φροντίσῃ νὰ ἐκδοθῶσι πίνακες ἀλληλοδιδακτικοὶ, α'. διὰ τὴν ἀριθμητικὴν· ἐπειδὴ, οἱ ἐκδοθέντες εἰς Ἰασιον ἀπὸ τὸν κύριον Γ. Κλεόβουλον δὲν εὑρίσκονται εἰς τὴν Ἑλλάδα. β'. διὰ τὴν καλλιγραφίαν. γ'. διὰ τὴν Ἱστορίαν. δ'. διὰ τὴν γεωγραφίαν. ε'. διὰ τὴν ἱερὰν Ἱστορίαν καὶ κατήχησιν· ἐπειδὴ τὴν θρησκείαν πρέπει ἐξαιρέτως νὰ ἐγκολάψωμεν εἰς τὰς ἀπαλὰς τῶν νέων ψυχὰς, βλέποντες πόσων ἀδικημάτων καὶ ἀνοσιουργημάτων ἔγινε πηγὴ ἡ νέκρωσις αὐτῆς εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἡλικιωμένων, Πολιτικῶν καὶ πολεμικῶν, Ἱερωμένων καὶ Λαϊκῶν. 6) ὁδηγητικὴν ἐπειδὴ τὰ ὀλίγα Ἀλληλοδιδακτικὰ Σχολεῖα, ὅσα εἶδα εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἶναι σκιὰ μόνον Σχολείων, ἐκτὸς τοῦ τῶν Ἀθηνῶν, καὶ οἱ Διδάσκαλοι τόσον ἀμαθεῖς, ὥστε δικαίως ἠμπορεῖ τις νὰ μὴ πιστεύῃ ὅτι ἐδιδάχθησαν ἢ κἂν εἶδαν τὴν μέθοδον ταύτην, ἂν καὶ ἔχωσι πολλοὶ καὶ διπλώματα ἀποδεικτικὰ τῆς σοφίας των.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἀλληλοδιδακτικῶν Σχολείων· εἰς δὲ τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον μαθητεύουσιν ὀλίγοι πρὸς τὸ παρὸν μαθηταὶ, καὶ αὐτοὶ ἐξεταχθέντες ἐφάνησαν παντάπασιν ἀδύνατοι· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἠμπορῶ δικαίως ν' ἀποδώσω εἰμὴ εἰς τὴν ἀκαταστασίαν, ἡ ὁποία διὰ τας συχνὰς μεταναστάσεις τοὺς ἔκαμαν ὄχι μόνον νὰ μὴ μάθωσιν, ἀλλὰ καὶ ν' ἀπομάθωσιν. Ὅθεν εἰς τοιούτους μαθητὰς δὲν ἔκρινα συμφέρον νὰ παραδώσω οὔτε φιλοσοφίαν οὔτε Ἱστορίαν γενικὴν, ἐὰν δὲν προγυμνασθῶσιν, εἰς τὴν γλῶσσαν τὴν Ἑλληνικὴν καὶ εἰς τὴν Γραφήν. Ἐπειδὴ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ καταλάβωσι τὴν ἀπὸ Καθέδρας διδασκαλίαν συστηματικῆς Φιλοσοφίας καὶ Ἱστορίας, ἐνῷ ἀγνοοῦσι τὴν Ὕλην τῆς γλώστης, δὲν λέγω τοὺς τεχνικοὺς ὅρους; ἢ πῶς θὰ ἐξαρκέσωσι νὰ γράφωσι τὸ κείμενον τῆς παραδόσεως, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ εἶναι ὀλιγώτερον μιᾶς κόλλας καὶ τῶν δύω μαθημάτων, κ' ἔπειτα ἐπὶ παραδόσεως νὰ προφθαίνωσι τὴν φωνὴν τοῦ Διδασκάλου σημειόνοντες τ' ἀναγκαιότερα εἰς ἀνάπτυξιν τοῦ κειμένου; ἐπειδὴ βιβλία διδακτικὰ δὲν ἔχομεν εἰς τὴν Γλῶσσαν ἡμῶν οὔτε διὰ τὴν Ἱστορίαν, οὔτε διὰ τὴν Φιλοσοφίαν. Διότι ἡ τοῦ Δυμαιρῶνος, ἡ μεταβρασμένη ἀπὸ τὸν κὺρ. Α Σταγειρίτην, εἶναι παντάπασιν ἀνεπιτηδεία καὶ ὡς τοιαύτη πρὸ πολλοῦ λησμονισμένη καὶ εἰς αὐτὴν, τὴν Γαλλίαν ὅπου κεῖται πλέον εἰς τὴν κόνιν τῶν βιβλιοθηκῶν, ἐντρύφημα τῶν σαράκων. Ἔπειτα οὐδ' αὐτὴν δὲν ἔχομεν ἐδῶ. Τὰ δὲ στοιχεῖα τοῦ Ἀδὰμ Σμανδὴ, τὰ μεταβρασμένα παρὰ τοῦ κυ. Γρηγορίου Κωνσταντᾶ, εἶναι καὶ ἀνώτερα τῆς καταληπτικῆς δυνάμεως παντάπασιν ἀχρήστων, καὶ δυσεύρετα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἴσως δὲ καὶ ἀλλοῦ.

Σκοπὸν λοιπὸν ἔχω, αὐτοὺς μὲν τοὺς μαθητὰς νὰ διαιρέσω μόνον εἰς τρεῖς τάξεις, εἰς τὰς ὁποίας θὰ κατατάττω καὶ ἄλλους ὅσοι θὰ ἔρχωνται εἰς τὸ ἑξῆς. Καὶ εἰς ἑξαμηνιαῖον διάστημα παρὰ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ γραμματικὴν θὰ παραδώσω ἐπιτομὴν τοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ιστορίας. Ἀπὸ δὲ τοὺς μαθητὰς τοῦ ἀλληλοδιδακτικοῦ σχολείου θὰ ἐκλέξω ἕως πενῆντα, ὁποὺ ἀναγινώσκουσι καὶ γράφουσιν ὁπωσοῦν ἐλευθερώτερα, διὰ νὰ σχηματίσω μίαν τάξιν. Εἰς τούτους δὲ θὰ παραδώσω στοιχειωδῶς τὰς ἀρχὰς τῶν εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον ἀναγκαίων γνώσεων, καθὼς ἐμπεριέχονται εἰς τὴν α'. περίοδον τῆς παιδικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας, ἐκδομένης ἀπὸ ἐμένα καὶ Γ. τὸν Λασάνην, καὶ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν νὰ κάμνω κατὰ τὴν Σωκρατικὴν μέθοδον. Ἐπειδὴ ὅμως ἐκ τῶν μαθητῶν πολλοὶ εἶναι ἀπόρων γονέων, ἔστερξαν οἱ ἐπίτροποι νὰ στείλωσιν εἰς Σύραν πεντακόσια γροσια, διὰ νὰ ἀγορασθῶσιν, ὅσα σώματα εὑρίσκονται ἐκεῖ, καὶ ἀπ' αὐτὰ νὰ δίδωνται δωρεὰν μόνον εἰς τοὺς πτωχοὺς κ' ἐπιμελεῖς μαθητάς. Ὅσα δὲ σώματα χαρισθῶσιν, ἐγὼ τ' ἀποδίδω εἰς τὸ σχολεῖον τὴν ἄνοιξιν, ὅτε προσμένω νὰ μοῦ ἔλθωσιν, ἀπὸ Ὀδησσὸν ἕως τριακόσια σώματα.

Ἐπειδὴ λοιπὸν θὰ μᾶς χρειασθῇ καὶ ἄλλο ἀκροατήριον, καὶ τοῦ σχολείου οἱ πόροι δὲν ἐξαρκοῦσιν, ἔργον ἄξιον τῆς περὶ τὰ καλὰ σπουδῆς Σου θὰ κάμῃς, ἐὰν στείλῃς 1000 γρόσια, διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο καὶ ἄλλα τινὰ ἀναγκαῖα εἰς τὸ ἀλληλοδιδακτικὸν σχολεῖον. Ἐγὼ προβάλλω τοῦτο πρὸς Σὲ, διὰ τὴν ἀπροφάσιστον πρὸς τοὺς διδασκάλους εὔνοιάν Σου καὶ ἑτοιμότητα εἰς τοιαύτας ἀγαθοεργίας. Ἂν ἔβλεπα, ὅτι οἱ ἐδῶ φιλότιμοι περὶ τὰ καλὰ εἶχαν καὶ τὴν εὐπορίαν συνεργὸν εἰς τὴν προαιρεσίν των, ἢ εἰς τῶν εὐπορούντων τὰς ψυχὰς δὲν ἦτον νεκρωμένη ἢ κἂν ναρκωμένη ἡ φιλοτιμία, εἰς τούτους βέβαια θὰ ἐπρόβαλλα νὰ κάμωσι τὴν μικρὰν ταύτην προσφορὰν εἰς τὸ Ἰατρεῖον τῶν ψυχῶν, τὸ ὁποῖον ὀργανίζεται εἰς τὴν πατρίδα τῆς σοφίας.

Βλέπω δὲ, ὅτι ἡ ἐπιστολή μου λαμβάνει ἔκτασιν ὡς πρὸς ἄνδρα τόσον πολυάσχολον, ὅσον εἶσαι Σύ, Γκούρα, Τολυπεύων κακὸν ὅλεθρον εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς πίστεως καὶ πατρίδος, τοὺς ὁποίους τόσον καιρὸν τώρα ἔτωσεν ἡ μανία τῶν ἀνθρώπων. Ὅθεν σπεύδω νὰ τὴν τελειώσω, εὐχόμενος εἰς Σὲ, νὰ γένῃς ἄξιος τῶν ἐλπίδων, ὅσας ἔχουσι περὶ Σοῦ οἱ ἀληθινοὶ φίλοι τῆς εὐνομίας· ἀφοῦ Σὲ εἶδαν ἔχοντα μὲ τόσην προθυμίαν, ὅπου ἡ Σ. Διοίκησις Σ' ἔταξε, καὶ πατάξαντα μὲ τόσην ἀνδρίαν τοὺς τολμήσαντας ν' ἀντισταθῶσιν εἰς τὰ ὅπλα, τὰ ὁποῖα ἡ πατρὶς Σ' ἐμπιστεύθη, καὶ γινόμενον πρὸς τοὺς συστρατήγους καὶ παντὸς βαθμοῦ στρατιωτικοὺς ἀρχηγοὺς παράδειγμα πειθαρχίας, χωρὶς τὴν ὁποίαν, ὅσον ἀνδρειότεροι εἶναι οἱ στρατιῶται, τόσον ἐπιβλαβέστεροι γίνονται καὶ εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς ἑαυτούς. Ὕγιαινε, νίκα καὶ λάμπρυνε καὶ τὴν πατρίδα καὶ τὸ ὄνομά σου.

ἀπὸ Ἀθήνας, τὴν 30 Ἰανναρίου 1825.

Γεώργιος Γενναδίος.

ΑΘΗΝΑΙ, 23 Ἰανναρίου.

Ἀπὸ Εὔριπον μᾶς λέγουν, ὅτι οἱ ἐκεῖ Τοῦρκοι δὲν εἶναι περισσότεροι ἀπὸ 1500, ἀπὸ τοὺς ὁποίους τριακόσιοι μόνον εἶναι ξένοι· καὶ ἀπὸ τούτους πάλιν 60-70 εἶναι ἀρβανίται, σωματοφύλακες τοῦ Ὁμὲρ-Πασσᾶ.

Προχθὲς ἀκούσαμεν ἀπὸ Σαλαμῖνα, ὅτι κατεβαίνει βέβαια ἕνας ἄλλος Πασσᾶς εἰς Εὔριπον, καὶ σηκόνεται ὁ Ὁμέρης.

(Ἐ. Ἀ.)

Δὲν εἶναι καμμία ἀμφιβολία λοιπὸν ὅτι ἡ Σεβαστὴ Διοίκησίς μας ὠφελημένη ἀπὸ μίαν τοιαύτην εὐκαιρίαν, θέλει πάραυτα διωρίσει καὶ πλοῖα καὶ στρατεύματα ἱκανὰ διὰ τὴν ταχεῖαν κυρίευσιν αὐτοῦ τοῦ ἀξιολόγου φρουρίου.

Μεσολόγγιον 4 Μαρτίου,

Ἀπὸ διάφορα γράμματα, τὰ ὁποῖα λαμβάνομεν παντοχόθεν βεβαιονόμεθα τελοσπάντων, ὅτι αἱ ἑτοιμασίαι τῆς Ἀλβανίας κατὰ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος γίνονται μὲ μεγάλην δραστηριότητα, καὶ θέλουν βαλθῆ ταχέως εἰς πρᾶξιν. — Εἰς τὰς 21 φεβρουαρίου ἐπερομένετο νὰ ἔλθῃ ὁ Κεχαγιὰ Μπέης τοῦ Ῥούμελη εἰς Ἄρταν, ὁ δὲ Ῥούμελης ἐπερομένετο καὶ αὐτὸς νὰ ἔλθῃ εἰς Ἰωάννινα, ὅπου πρέπει ἕως τώρα βέβαια νὰ ἔφθασε. Στράτευμα μέχρι αὐτῆς τῆς ἐποχῆς ἦτον συναγμένον εἰς Ἄρταν ἕως τέσσαρες χιλιάδες Γκέγκιδες καὶ Τόσκιδες, εἰς τὰς ὁποίας πρέπει ἀκόμη νὰ προστεθῶσι

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ ἄλλαι δύω χιλιάδες ἀλβανῶν, τὰς ὁποίας ἔφερνε μεθ' ἑαυτοῦ ὁ Κεχαγιὰ-Μπέης. Μέρος ἐκ τούτων τῶν στρατευμάτων κατέλαβεν ἤδη τὴν θέσιν τοῦ Κομπότι, καὶ μέρος ἐμελέτα ν' ἀπεράσῃ εἰς Βόνιτζαν. Ὁ Ῥούμελης σκοτὸν εἶχε νὰ σταθῇ ὀλίγας μόνον ἡμέρας εἰς Ἰωάννινα, διὰ νὰ συνάξῃ τὰ πρὸ καιροῦ ἤδη διωρισμένα στρατεύματα τῆς Ἀλβανίας καὶ αὐλῶνες, καὶ ἔπειτα νὰ μεταβῇ εἰς Ἄρταν, ὅπου θέλει συγκεντρωθῇ τὸ πλειότερον μέρος τοῦ στρατεύματός του, καὶ ὅθεν ἡ μεγαλητέρα πτέρυξ αὐτοῦ θέλει ἐφορμήσει κατὰ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος. Βεβαιοῦται δὲ πανταχόθεν ὅτι περὶ τὰ μέσα Μαρτίου θέλει λάβει τόπον ἡ μελετωμένη ἐκστρατεία ἐναντίον τοῦ Μεσολογγίου ἀπὸ τέσσαρα μέρη συγχρόνως, δηλαδὴ ἀπὸ Βόνιτζαν, Καρβασαρᾶν, Μακρυνόρος καὶ Σύντεκνον. Ὁ Βαρνακιώτης ἐδιορίσθη μὲ χιλίους πεντακοσίους στρατιώτας νὰ πιάσῃ τὰς σκάλας τοῦ Ξηρομέρου. Ἐν τούτοις ὅμως ὅλη ἡ ἐλπὶς τοῦ Ῥούμελη-Βαλεσῆ τοῦ νὰ ἴδῃ ἐντελῶς ἐκπληρωμένα τὰ σχέδιά του, στηρίζεται εἰς τὸν στόλον, τὸν ὁποῖον προσμένει νὰ ἴδῃ ἀραγμένον ἐντὸς ὀλίγου ἀπέναντι τοῦ Μεσολογγίου.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῶν Ἑλλην. Χρονικῶν.

Κύριε.

Ἀνέγνωσα μίαν λεγομένην δευτέραν διαμαρτύρησιν τοῦ κυρίου Νικολάου Σούτσου, μηνολογημένην ἀπὸ 14 φευρουαρίου ἐξ Ἀνατολικοῦ, καὶ ἴδα μὲ ἀγανάκτησίν μου, ὅτι ὄχι μόνον πειράζει τὴν ὑπόληψιν ἀτόμων, ἀλλὰ καθάπτεται προσέτι καὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Διοικήσεως. Ἐπειδὴ δὲ ψευδόμενος συκοφαντεῖ καὶ ἐμένα λέγων, ὅτι „ἄνευ ἀδείας μηδενὸς Κριτηρίου ἐπῆγα μεθ' ἑνὸς τῶν ἐπιστατῶν τοῦ Μεσολογγίου εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐσύναξα τὰ πράγματά του, ἐσφράγισα τὰ μαγαζία του, ἐπῆρα ὅσα πράγματά του ἠθέλησα, ἐμπόδισα ὅλα τὰ ὑπάρχοντά του κακομεταχειρισθεὶς τὴν οἰκογένειάν του, καὶ τ. λ.", χρεωστῶ ν' ἀπαντήσω εἰς τὰς κατ' ἐμοῦ ταύτας συκοφαντίας του, ἀφίνων εἰς τοὺς ἄλλους ὅσοι ἐπίσης κακολογοῦνται παρ' αὐτοῦ, νὰ ἀπολογηθῇ ἕκαστος εἰς τὸ μέρος του, καὶ νὰ ἐξελεγχθῇ ὁ κατήγορος ὁπόθεν ἀνήκει.

Λέγω λοιπὸν ὅτι, μετὰ τὴν ἐντεῦθεν κρυφὴν ἀναχώρησίν του προσκαλεσθεὶς ἐγὼ ἀπὸ τὴν ἐνταῦθα Γενικὴν Ἀστυνομίαν τῆς Αἰτωλίας, φρούραρχος ὢν τότε, ἐπῆγα συνωδευμένος ἀπὸ τὸν Γραμματέα καὶ ἕνα ὑπηρέτην αὐτῆς, ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ ἕνα Ἐπιστάτην τοῦ Μεσολογγίου, καὶ παρεστάθην εἰς τὸ σφράγισμα τῶν πραγμάτων τοῦ Σούτσου, γενόμενον παρὰ τοῦ εἰρημένου Γραμματέως τῆς Ἀστυνομίας, κατὰ τὸν συνήθη τακτικὸν καὶ νόμιμον τρόπον, καὶ ὄχι, ὡς αὐτὸς ἀνερυθριάστως λέγει, καταχρηστικῶς καὶ βιαίως.

Ἡ ἀλήθεια τῶν λεγομένων μου τούτων πιστοποιεῖται καὶ ἀπὸ τὸ περὶ τούτου ἔγγραφον τῆς Ἀστυνομίας, τὸ ὁποῖον εἶμαι ἕτοιμος νὰ παρρησιάσω ὅπου ἀνήκει.

Παρακαλῶ, Κύριε, νὰ καταχωρίσητε ταύτην μου τὴν σύντομον ἀπάντησιν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας καὶ θέλετε μὲ ὑποχρεώσει.

Μεσολόγγιον 2. Μαρτίου 1825.

ὁ φίλος σας.

Δημήτριος Σ. Σιδέρης.

Τιμὴ ἐτησία Τάλ. Ἰσπαν. 2ξ προπληρωτέα κατὰ Ἰριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 19ος
Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 7 Μαρτίου 1825. Σάββατον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Σύρα, 27 Ἰανναρίου.

Ἀπεράσασα ἐντεῦθεν ἡ γολέττα τοῦ κυρίου Μπόταση διοικημένη ἀπὸ τὸν πλοίαρχον Ἀνδριανὸν Ἀναστάση Σωτήρη μᾶς εἶπεν, ὅτι πρὸ ἓξ ἡμερῶν σήμερον εἶδεν εἰς τὰ πανία τὸν Αἰγυπτιακὸν στόλον κοντὰ εἰς τὴν Ῥόδον· μάλιστα ἔτυχε καὶ ἐν φορτηγὸν ξεμακρυνθὲν ἀπὸ τὸν στόλον, τὸ ὁποῖον ἐκυρίευσεν ἡ ἄνωθεν γολέττα μὲ πόλεμον καὶ μὴ δυνηθεῖσα νὰ τὸ τραβᾷ, τὸ ἔκαυσε.

29 καὶ 31 τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Σμύρνην ἀνεγνώσθη φερμάνι τῆς Πόρτας ἀπαγορεῦον τὴν ἔξοδον ἐκ τῆς ἐπικρατείας της παντὸς εἴδους χρηγίμων εἰς τὸ ναυτικόν. Λέγεται ὅτι θέλει ἐμποδισθῇ καὶ αἱ μετὰ τῆς Σύρας ἐμπορικαὶ σχέσεις, διότι αὐτὴ ἡ νῆσος ὑπέπεσεν εἰς τὴν ὀργὴν τῶν Τούρκων. Ἠνοίχθησαν εἰς τὴν Σμύρνην σημαῖαι, καὶ ἐδιωρίσθησαν ὀκτὼ πασσάδες διὰ τὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Σάμου, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων θέλει εἶναι ὁ τῆς Σμύρνης πασσᾶς. Ὁ δὲ Βυζαντινὸς στόλος δὲν θέλει ἀργήσει νὰ ἐκπλεύσῃ κατὰ τῆς Σάμου, Σύρας καὶ λοιπῶν νήσων, κατὰ τῶν ὁποίων ἡ ὀργὴ τοῦ Σελτάνου εἶναι ἐφέτος ἀδυσώπητος, ἥτις ἐδικαιώθη καὶ μὲ φετφὰν τοῦ Σεχισλάμη, ὅτι κοντὰ εἰς τὴν ἀπειθειάν των ἔβλαψαν καὶ τὴν τιμὴν τοῦ Ταραπτσανά.

Ἐμποδίσθη καὶ ἡ ἔξοδος τῶν ζωοτροφιῶν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον διὰ κάθε μέρος.

(ὁ Φ. τοῦ Νόμου.)

Μεσολόγγιον, τὴν 6 Μαρτίου.

Μανθάνομεν σήμερον ἀπὸ διάφορα γράμματα, ὅτι ὁ Ῥούμελη-Βαλεσὴς ἔφθασεν εἰς Ἰωάννινα καὶ στήσας τὰς σκηνάς του ἔξω τῆς πόλεως, ὕψωσε τὴν σημαίαν τοῦ πολέμου, ὑπὸ τὴν ὁποίαν προσκαλεῖ νὰ καταταχθῶσιν ὅλοι οἱ πιστοὶ ὀπαδοὶ τοῦ Ἀλκορανίου. Ἐκ τῶν αὐτῶν δὲ γραμμάτων βεβαιονόμεθα προσέτι καὶ τὸ φθάσιμον τόσον τοῦ Κεχαγιᾶ τοῦ εἰρημένου Πασᾶ εἰς Ἄρταν, ἐπὶ κεφαλῆς ἓξ σχεδὸν χιλιάδων στρατιωτῶν, καθὼς καὶ τοῦ Προδότου Βαρνακιώτου εἰς Πρέβεζαν μὲ τοὺς περὶ αὐτόν.

Τὸ στράτευμα ὁποῦ συνέρρευσεν εἰς Ἄρταν, ἐπειδὴ καὶ ἤρχισε νὰ κάμῃ πολλὰς ἀταξίας, νὰ λεηλατῇ τὰ περίχωρα, καὶ νὰ γυμνόνῃ τοὺς δυστυχεῖς κατοίκους αὐτῶν, ὁ Χασὸν Πασᾶς ἐδιώρισε νὰ περάσῃ εἰς τὸ φρούριον τῆς Βονίτσης.

Ὁ Μπεκὴρ Τσογαδέρος διοικητὴς τῆς Πρεβέζης ἔγραψε πρὸς τὸν Φερεδῆνον πρῶτον ἐπιστάτην τῶν ποιμνίων του. Τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται κατὰ τὸ παρὸν (δὲν ἠξεύρομεν διὰ ποῖον λόγον!) εἰς τὸ μέρος τῆς πούντας, ἤτοι τοῦ παλαιοῦ Ἀκτίου, νὰ μετεβιβάσῃ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ὅλα τὰ πρόβατά του εἰς Πρέβεζαν, διὰ νὰ μὴ γίνῃ λάφυρον τῶν Ἑλλήνων ἀφοῦ ἀρχήσουν τὰ ἐχθρικὰ κινήματα. Ἐκ τῶν εἰρημένων λοιπὸν γίνεται δῆλον, ὅτι ἡ μελετωμένη κατὰ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος εἰσβολὴ τῶν ἐχθρῶν θέλει γενῇ πολλὰ ταχέως, καὶ δὲν εἶναι καμμία ἀμφιβολία, ὅτι δυνάμεις πολὺ τρομερώτεραι παρὰ ἄλλοτε ἐπαπειλοῦν τὸ μέρος τοῦτο τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας. Ἀλλ'

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας, τὸ ὁποῖον ἐπάταξε τοσάκις τοὺς Ἀλβανοὺς, (τοὺς τρομερωτέρους καὶ ἰσχυροτέρους στρατιώτας τῆς Πόρτας) θέλει τοὺς πατάξει καὶ ταύτην τὴν φορὰν μὲ τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἀκμὴν τῆς δυνάμεως, διὰ τὴν ὁποίαν, οἱ Χριστιανοὶ τῶν μερῶν τούτων κάτοικοι ἐχαρακτηρίσθησαν καὶ ἐδοξάσθησαν πολλάκις ἤδη κατέναντι ὅλου τοῦ Κόσμου.

Κἀνεῖς δὲν ἀγνοεῖ, ὅτι ἡ Πόρτα κάμνει ἐφέτος ἑτοιμασίας μεγαλητέρας, ἴσως καὶ καλητέρα σχεδιασμένας παρὰ ὅσας ἕως τώρα ἔκαμε. Μολοντοῦτο ὅλαι αὐταὶ αἱ ἑτοιμασίαι, ὅσον μεγάλαι καὶ καλὰ σχεδιασμέναι καὶ ἂν εἶναι, δὲν θέλουν οὔτε ἐκπλήξει οὔτε ἀποδειλιάσει τοὺς Ἕλληνας. Ἀφ' ἧς στιγμῆς οὗτοι ἔλαβον τὰ ὅπλα εἰς χεῖρας διὰ νὰ ἀποσείσουν τὸ βαρὺ καὶ ἀφόρητον τῆς Τυραννίας φορτίον, εἶχον λάβει πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι ἡ Πόρτα θέλει μεταχειρισθῆ ὅλα τὰ δυνατά της, καὶ θέλει κινήσει πάντα λίθον διὰ τὴν ἀνάκτησιν μιᾶς γῆς, ἐκ τῆς ὁποίας αὕτη, ὡς ἄλλη ἀχόρταγος βδέλλα, ἐτραβοῦσεν ὅλα τὰ πλοῦτη καὶ ὅλα τὰ καλά της. Ὅλας αὐτὰς τὰς παρασκευὰς καὶ τὰς ἐπιδρομὰς τὰς ἤξευραν καὶ τὰς ἐπερόσμεναν οἱ Ἕλληνες, καὶ διὰ τοῦτο οὐδέποτε ἐθορυβήθησαν βλέποντες νὰ συρρέωσιν ἀπ' ὅλα τὰ μέρη πλῆθη πολλὰ πυρπολητῶν καὶ ἐξολωθρευτῶν Βαρβάρων, πλῆθη ἀγριώτερα καὶ χειρότερα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀθῴγει ποτὲ ὁ Ἀτίλας, καὶ τῶν ὁποίων τὴν σκληρότητα ζωγραφίζει καὶ τὴν σήμερον ἡ Ἱστορία μὲ τὰ πλέον τρομακτικὰ χρώματα.

Οἱ Ἕλληνες λοιπὸν πληροφορημένοι καὶ ἰδεασμένοι καλῶς περὶ πάντων ἐμβαίνουν θαρραλαῖοι καὶ ἀτρόμητοι καὶ εἰς τοῦ παρόντος χρόνου τὴν κρισιμωτάτην πάλην. Ἐπιστηριγμένοι δὲ εἰς τοὺς βραχίονάς των, εἰς τὴν ἀκλόνητον ἀποφασίν των, καὶ τελοσπάντων εἰς τὴν ἐξ ὕψους βοήθειαν, ἡ ὁποία ἕως τώρα δὲν τοὺς ἐγκατέλιπεν, ἐλπίζουν ὅτι θέλουν συνάξει καὶ πάλιν τοὺς καρποὺς τῆς νίκης των, καὶ θέλουν ἐξαπλώσει καὶ πάλιν πανταχοῦ τοὺς φοινικας τῆς δόξης των.

Ὕδρα, 19 Φεβρεαρίου.

Μὲ τὸ πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἔφερεν ἐσχάτως ἐκ Λονδίνου μέρος τοῦ δανείου, ἐστάλθησαν εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν καὶ οἱ ξένοι τῶν κατὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς φιλελληνικῶν ἑταιρειῶν συμπροσούμενοι εἰς 10, 000 λίρας. Κοινολογεῖται ὅτι ἀπὸ τὰς αὐτὰς ἑταιρείας κατεσκευάσθη καὶ στέλλεται εἰς τὴν Ἑλλάδα ἓν πλοῖον πολεμικὸν ἀτμοκίνητον, τὸ ὁποῖον ἐντὸς ὀλίγου περιμένεται, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ χρῆσις θέλει μᾶς εἶναι εἰς πολλὰ ἐπωφελής.

Ἀπὸ γράμματα τοῦ Ναυπλίου τῆς 19 τοῦ παρόντος πληροφορούμεθα ὅτι τὰ Αἰγυπτιακὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα τὴν 11 καὶ 12 ἀπεβίβασεν ὁ Ἰμπραήμπασσας εἰς Μοθώνην, ἔστησαν εἰς τὸν περὶξ τοῦ φρουρίου κάμπον περὶ τὰς 400 σκηνὰς, καὶ τὴν 13 ἐπροχώρησαν εἰς τὸ μέρος τοῦ Νεοκάστρου. Ἀμέσως ὅμως διαταχθέντα παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως τὰ εἰς τὰς πλησιοχώρους ἐπαρχίας στρατεύματα ὥρμησαν εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐχθρῶν, καὶ συνεκροτήθησαν καὶ διάφοροι ἀκροβολισμοὶ, κατὰ τοὺς ὁποίους οἱ ἰδικοί μας ἐφόνευσαν τινὰς τῶν ἐχθρῶν καὶ ἐξώγρησαν καὶ τὸν ἀρχιπωκίμον τοῦ Ἰμπραήμπασσα. Ἀπὸ τὸν ἐχθρικὸν στόλον ὀλίγα πλοῖα ἔμειναν εἰς Μοθώνην, τὰ δὲ λοιπὰ ἐπέστρεψαν εἰς Σοῦδαν, διὰ νὰ μετακομίσωσιν, ὡς λέγεται, νέον στράτευμα. Τὸ στρατόπεδόν μας αὐξάνει σημαντικῶς εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, καὶ ἐλπίζομεν νὰ ματαιωθῆ γλήγορα ἡ ἐπιχείρησις τοῦ ἐχθροῦ.

(ὁ Φ. τοῦ Νόμου.)

Ἀπόσπασμα γράμματος ἐπισήμου.

Ναύπλιον, 28 Φεβρεαρίου 1825.

Τὰ στρατεύματα τῆς Διοικήσεως ἔφθασαν καὶ ἔδωσαν τὴν ἀναγκαίαν βοήθειαν εἰς Νεόκαστρον. Ὁ ἐχθρὸς μόλις ἐπλησίασεν ἔξωθεν τοῦ φρουρίου, καὶ ὀπισθοδρόμησεν, ἰδὼν τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα. Ἤδη ἔφθασαν αἱ ἀναγκαῖαι δυνάμεις καὶ περὶ τὰ Μοθωκόρωνα, ὥστε ὁ ἐχθρὸς ἢ θέλει περιορισθῆ εἰς τὸ φρούριον τῆς Μοθώνης διὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νὰ λάβῃ κακὸν τέλος, ἀφ' οὗ μάλιστα φθάσῃ τὰ Ἑλληνικὰ Πλοῖα, καὶ ἀποδιωχθῇ ὁ ἐχθρικὸς στόλος, καὶ κοσμῇ ἡ μελαξὶ αὐτοῦ καὶ τῶν φιλικῶν κοινωνία.

Ἡ ἐφεξῆς περιγραφὴ τῆς φυσιολογικῆς καταστάσεως, καὶ τῆς τελευταίας ἀσθενείας, τοῦ Ἰ. Βαρβάκη μᾶς ἐστάλη κατ' αὐτὰς ἐκ Ζακύνθου· κρίνομεν δὲ ἀναγκαῖον νὰ τὴν καταχωρήσωμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα μας, διὰ νὰ πληροφορηθῇ ὄχι μόνον ὁ συμοτινὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ μακρυνὸς Κόσμος, τὰς ἀληθεῖς αἰτίας, αἱ ὁποῖαι ἐπέφεραν τὸν Θάνατον τοῦ ἀειμνήστου ταύτης ἀνδρὸς, τὸν ὁποῖον ἔκλαυσε πικρὰ, καὶ θέλει τὸν μνημονεύει διὰ παντὸς ἡ εὐγνώμων πατρίς του.

Ἡ θανατηφόρος ἀσθένεια τοῦ φιλογενεστάτου Ἰωάννου Βαρβάκη, συνδέεται τόσον μὲ τὴν φυσιολογικήν του κατάστασιν, ὥστε ἡ περιγραφὴ τῆς πρώτης ἤθελε φανεῖ ἀτελὴς, χωρὶς τὴν σύντομον τῆς δευτέρας ἔκθεσιν.

Ὁ Βαρβάκης ἦτο σχεδὸν ὀγδοηκοντούτης, ὑψηλὸς, παχύτατος, καὶ κράσεως πλέον λιμφατικῆς παρὰ αἱματώδους· αὐτὸς ἔπασχε πρὸ χρόνων καὶ τὴν δυσπεψίαν καὶ τὴν Ἀρθρίτιδα λιθοτομηθεὶς εἰς Μόσχαν κατὰ τὸ 1820ον ἔτος, ὑπέπεσεν εἰς τὴν ἀηδεστάτην ἐκείνην ἀσθένειαν τὴν ἀκρατησίαν τοῦ οὔρου. Ἀκολούθως ἐκυριεύθη καὶ ἀπὸ τὴν χρονιὰν τῶν Γερόντων κατάῤῥοιὰν, τὴν ὁποίαν ἐφύλαξεν ἕως θανάτου. Τέσσαρα πάθη ὁλα σχεδὸν ἀνίατα, συνώδευον εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν ἀξιοσέβαστον τοῦτον Γέροντα· αὐτὰ ἡνωμένα μὲ τὴν ἄφευκτον ἀδυναμίαν τῆς ἡλικίας του, καὶ μὲ τὴν παντελῆ καταφρόνησιν, τὴν ὁποίαν πάντοτε ἔδειξε πρὸς τοὺς κανόνας τῆς Διαιτητικῆς, τὸν ἠνάγκλην ἀκατιπαύστως, καὶ ἐφοβέριζον καθημερινῶς τὴν φυσικὴν ὕπαρξίν του. Τοιαύτη ἦτον ἡ φυσιολογικὴ, ἢ καλήτερον ἡ χρονικοπαθολογικὴ κατάστασις τοῦ Βαρβάκη.

Εὑρισκόμενος εἰς Νεάπολιν ἔλαβε τὸν Ἰριταῖον πυρετὸν, καὶ ἐπολέμησε μὲ τὸ σύνηθες εἰς αὐτὰς τὰς νόσους φάρμακον,

Τῇ 21 Δεκεμβρίου ἔφθασεν εἰς τὸ καθαρτήριον τῆς Ζακύνθου, καὶ ἦτο σιμὰ νὰ τελειώσῃ τὴν περίοδον τοῦ καθαρισμοῦ του, ὅτε ἐξαφνης τῇ ἑβδόμῃ Ἰανναρίου πρὸς τὸ μεσονύκτιον ἐνοχλήθη ἀπὸ ἐλαφρὰν λειποθυμίαν, ἐμετοὶ καὶ δύω ἀποχενώσεις τῆς κατω κοιλίας, μὲ ἐλαφρὸν κωλικὸν πόνον· τὴν παρασκευὴν (ἐννάτῃ Ἰανναρίου) τὸν ἐπεσκέφθη μετὰ τὸ μεσημέριον ὁ ἰατρὸς Παναγιώτης Θ. Στεφάνου, ὅστις εὑρὼν αὐτὸν μὲ συμπτώματα γαστρικισμοῦ καὶ μαθὼν παρὰ τοῦ ἰδίου, τῶν παρελθόντων δύω ἡμερῶν τὰς μεγάλας εἰς τὸ φαγητὸν ἀταξίας του, τὸν διώρισε νὰ καθαρισθῇ ἀμέσως μὲ μίαν ἥμισυ οὐγγίαν Ἐλαιορίτσινον· μετὰ μίαν ὥραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας, οἱ ἰατροὶ ὁ τοῦ Στεφάνου καὶ Ἰωάννης Κορκὸς (δημόσιος Ἰατρὸς) εὗρον τὸν ἄῤῥωστον ἥσυχον, παρατηρήσαντες ὅμως τὴν ὕλην τῶν ἀποκενώσεων ἐχαρακτήρησαν αὐτὴν τὴν ἀσθένειαν ἐλαφρὰν Μελαίνην. Τὴν νύκτα ὁ Γέρων ἐκοιμήθη ἡσύχως, καὶ δὲν ἐνοχλήθη, εἰ μὴ ἀπὸ ἄλλας δύω ἀποκενώσεις τῆς αὐτῆς ὕλης· τὴν αὐγὴν τοῦ Σαββάτου (δέκα Ἰανναρίου) ἐσηκώθη κατὰ τὴν παραγγελίαν τῶν ἰατρῶν τὸ νερὸν τοῦ ῥαβαρβάρη, τὸ ὁποῖον τὸν ἐκαθάρισε ὅσον ὡς τὸ γεῦμα· ἐξακολουθῶν νὰ ἦναι ἥσυχος ἔφαγε τὸ μεσημέριον ὀλίγον ζωμὸν μὲ ὀλιγωτατον κρασίον τῆς Μαδέρας ἐναντίον τῆς γνώμης τῶν ἰατρῶν· μετὰ δύω ὥρας ὁ Γέρων λαμβάνει πάλιν λειποθυμίαν, ἥτις κρατεῖ ἕως δύω λεπτὰ, καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἀφίνει ἐλεύθερον μίαν ὥραν, ἐπιστρέφει δυνατωτέρα τῆς πρώτης, καὶ συνοδευμένη μὲ βρομερὸν σπασμὸν εἰς τὸν λάρυγκα· πρὸς τὰς τέσσαρας ὥρας τὸ ἑσπέρας ὁ τοῦ Στεφάνου καὶ ἐγὼ ἐπισκεπτόμεθα τὸν ἀσθενῆ, καὶ τὸν βλέπομεν εἰς ἀθλιεστάτην κατάστασιν, ἠγωνίζετο εἰς ἐκείνην τὴν στιγμὴν ν' ἀποβάλλῃ τὰ φλέγματα, τὰ ὁποῖα ἐφοβέριζον νὰ τὸν πνίξουν, αὐτὰ ἦσαν πυκτὰ, λευκὰ καὶ συχνὰ καταιματωμένα· ὁ πόνος τοῦ λάρυγκος, ὁ βῆχας, ἡ δύσκολος κατάποσις, ἡ δύσπνοια, καὶ ὁ βαρύτατος τῆς φωνῆς ἦχος, συνώδευον τὴν αἱματοφλεγματικὴν ταύτην ἔκκρισιν, ὁ στόμαχος καὶ αὐτὸς ἐρεθισμένος, ἀπέβαλε μικρὰν τινα ποσότητα αἵματος· αἱ ἀποκενώσεις ἐπληθύνθη-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

το χωρὶς γενεσμὸν , καὶ εἰς μακρὰ διαστήματα · συνίστανται ὅμως εἰς μαύρην πυκτὴν χολὴν , πέτε χρωματισμένην μ' αἷμα , καὶ πότε ὁμοιάζουσαν ἀκριβῶς τὴν πίσσαν · ὁ ἀσθενὴς ἔντρομος ζητεῖ τὸν πνευματικόν , καὶ μὲ προσκαλεῖ νὰ μείνω μαζί του εἰς τὸ καθαρτήριον · εἰς μάτην προσπαθοῦμεν νὰ τὸν παρηγορήσωμεν , ὁ σπασμὸς τοῦ λάρυγκος αὐξάνει , καὶ τοῦ ἀφαιρεῖ τὴν φωνὴν · γέσσαραι βδέλλαι εἰς τὸν λαιμὸν , καὶ ὀλίγον ἀμυγδαλόλαδον διαλύουν τὴν ἀφωνίαν , τὰ λοιπὰ συμπτώματα ἐξακολουθοῦν , οἱ σφυγμοὶ ἦσαν μικροὶ καὶ συνεσταλμένοι , ἡ γλῶσσα ὑγρὰ καὶ σχεδὸν καθαρὰ , ἡ κεφαλὴ ἐλευθέρα , ἡ κάτω κοιλία θλιμένη καλῶς διεγείρει ὀλίγον πύον · ἡ ἀσθένεια χαρακτηρίζεται Μελαίνη , ἡ Γαστροπαθήτις , μ' ἀπειλημένην φλίγωσιν εἰς τὸν λάρυγκα · ἡ πρόγνωσίς μας εἶναι θάνατος · παρατηροῦντες λοιπὸν τὴν φύσιν τῆς ἀῤῥωστίας , καὶ προσέχοντες εἰς τὴν κρᾶσιν , τὴν ἡλικίαν , τὰ χρονικὰ πάθη τοῦ Γέροντος , καὶ μάλιστα εἰς τὴν κοινῶς λεγομένην μετάστασιν τῆς ἀρθρίτιδος , ἀποφασίζομεν νὰ ἐνόσωμεν τὴν ἀνταγωνιστικὴν μὲ ἐλαφρὰν ἀντιφλογιστικὴν μέθοδον · δηλαδὴ μὲ μικρὰς τοπικὰς ἐκκενώσεις αἵματος , ἀπὸ τὰ μέρη ἐκεῖνα , τὰ ὁποῖα ἀντίκρυζον περισσότερον εἰς τὰ προφανῶς ἐρεθισμένα ὄργανα · τρεῖς βδέλλαι εἰς τὸν λαιμὸν μετριάζουν τὴν σιμότητυσιν καὶ ἀσυκώνουν τοὺς σφυγμούς · ὁ ἀσθενὴς εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ἐξομολογηθῇ , νὰ διατάξῃ τὰς ὑποθέσεις του , παραπονεῖται , ὅτι τὸν πονεῖ ὁ λαιμὸς , ὁμιλεῖ μὲ χαμηλὴν φωνὴν , τὸ ἀθῳώτερον πιτὸν , καὶ εἰς μικροτάτην δόσιν ἐξυπνᾷ τὸν βῆχα , καὶ ὁσάκις καταπίει ἐκφράζει τὸν πόνον του μὲ τὴν ἀκούσιον συστολὴν τῶν μυώνων τοῦ προσώπου του · ἐν κλυστήριον μᾶς δίδει τρεῖς νέας ἀποκενώσεις τῆς αὐτῆς φύσεως , δύω ἐπισπαστικὰ θέτονται εἰς τὰ κάτω ἄκρα , ἐλαφρὸς πυρετὸς . μ' ἐλαφροτέραν κεφαλαλγίαν συντροφεύουν τὰ λοιπὰ συμπτώματα · ὁ ἀσθενὴς κοιμᾶται ἐκ διαλειμμάτων πολλὰ ὀλίγον τὴν νύκτα .

Τὴν κυριακὴν τὴν αὐγὴν (11 Ἰανναρίου) τὰ συμπτώματα ἐλαφρώθησαν , μ' ὀλιγωτέραν ὅμως ἔνστασιν · ὁ ἀσθενὴς λαμβάνει τὰ Ἄχραντα Μυστήρια , καὶ ἀναπαισθήτως οἱ σφυγμοί του ταράττονται μικρὸς ἕμετος μᾶς δίδει πάλιν ὀλίγην ὕλην ὁμοίαν τῆς πρώτης · οἱ ἰατροὶ Κορκὸς , ὁ Στεφάνου , καὶ Καρβελὰς ἐπισκέπτονται τὸν ἀσθενῆ , σύμφωνοι ὅλοι εἰς τὸ σχέδιον τῆς θεραπείας , βάλλομεν εἰς τὸ δεξιὸν ὑποχόνδριον τρία ἀερόκενα ἀγγεῖα (ventouses) , τὰ ὁποῖα ἐκροφῶσι ἕως δύω οὐγγίας αἷμα . Οἱ σφυγμοὶ φαίνονται συνεχεῖς καὶ γεμάτοι , χωρὶς ν' ἀνθίστανται εἰς τὴν ἅῤῥην · αἱ ἀποκενώσεις τῆς κάτω κοιλίας γίνονται σπανιώτεραι . Τὰ συμπτώματα τοῦ λάρυγκος βαθμηδὸν αὐξάνουν · πρὸς τὸ ἑσπέρας οἱ ῥηθέντες ἰατροὶ ἐπισκέπτονται πάλιν τὸν ἀσθενῆ . Ἐξ νέαι βδέλλαι , καὶ μετ' ὀλίγον ἓν ἐπισπαστικὸν θέτονται εἰς τὸν λαιμὸν , ὁ πάσχων ἀναλαμβάνει τὸν φυσικὸν τῆς φωνῆς του ἦχον · ἡ κατάποσις ὅμως ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι δύσκολος , δύω σταλαγματίαι ἐλαφροῦ ζωμοῦ ἀπερνῶσι μὲ πολὺν ἀγῶνα · τὴν νύκτα ὁ ἀσθενὴς εἶναι ἀνήσυχος , γογγύζει δυνατὰ , περιστρέφεται ἀκαταπαύστως , καὶ προσπαθεῖ μὲ γενεσμὸν ν' ἀποβάλλῃ ὅ,τι τὸν στενοχωρεῖ τὴν κοιλίαν , τρία κλυστήρια μὲ ἁθῶα ὑγρὰ δὲν προξενοῦν καμμίαν ἐλάφρωσιν , ἓν ἐπισπαστικὸν βάλλεται εἰς τὸ ἐπιγάστριον , τὸ ὁποῖον ὁ ἀσθενὴς περιστρεφόμενος μετατοπίζει · ἡ γλῶσσα στεγνώνει , καὶ πάλιν στρέφει εἰς τὴν πρώτην κατάστασίν της · εἰς τὸ μεταξὺ τούτου ὁ πάσχων παραμιλεῖ ὀλίγον · πρὸς τὸ μεσονύκτιον οἱ σφυγμοὶ εἶναι συνεχεῖς ἀνώμαλοι καὶ διαλείπονται · θερμὸς ἱδρὼς σκεπάζει κατὰ μέρος τὸν θώρακα καὶ τὴν κεφαλήν · ἡ ἀγωνία διαδέχεται τὰ τρομερὰ αὐτὰ συμπτώματα , καὶ ὁ θάνατος πρὸς τὰς ἕνδεκα τὴν αὐγήν .

Ἐκ Ζακύνθου τῇ α'. Φεβρουαρίου 1825 .

„ Ἰωάννης Κορκὸς , Δημόσιος Ἰατρὸς .
„ Φραγκίσκος Καρβελὰς , Ἰατρὸς .
„ Παναγιώτης Θ. Στεφάνου , Ἰατρὸς
„ Παῦλος Ἀνδρέου , Ἰατρὸς .

Εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον ἀκολουθεῖ ἡ μετὰ θάνατον ἀνατομικὴ ἔρευνα .

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἰστασ. ἐξ προπληρωτέα κατὰ Ἰρμηνίαν . Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος .
Συντάκτης Δρ. Γ. Ἰ. Μάγερ . Τυπογράφ Δ. Μεσθενεύς .

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 20ος

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλιμα, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον. 11 Μαρτίου 1825. Τετράδη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον 8 Μαρτίου.

Ἓν μικρὸν Σῶμα στρατιωτῶν, ἐξ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἶναι στρατιωτευόμενοι εἰς τὰς στενὰς Θέσεις τοῦ Μανωλόρεως, ὑπῆγε τὴν 3. Μαρτίου ἀφ' ἑσπέρας διὰ νὰ κατασκοπεύσῃ τὸν ἐχθρὸν εἰς τὰ περίχωρα τῆς Ἄρτας, οἷον Κομπότιον, Πέταν, κ.τ.λ. ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον γνωρισθὲν ἠναγκάσθη νὰ ἐμβῇ εἰς συμπλοκὴν μετὰ τῶν ἐχθρῶν, οἱ ὁποῖοι χωρὶς νὰ τοὺς προξενήσουν καμμίαν βλάβην ἔχασαν μάλιστα δύω ἀνθρώπους, καὶ δώδεκα ἄλογα.

Ἀπὸ τὸν Ἀξιωματικὸν, ὅς τις ὡδήγει τὸ μικρὸν τοῦτο σῶμα, ἐβεβαιώθημεν, ὅτι τὰ νωτέρω χωρία εἶναι γεμάτα ἀπὸ ἐχθρικὰ στρατεύματα, καὶ τὰ ὁποῖα προσμένουν μόνον τὸν ἐρχομὸν τοῦ Ῥούμελη-Βαλεσῆ εἰς Ἄρταν διὰ νὰ βαλθοῦν εἰς κίνησιν.

Δὲν μένει καμμία ἀμφιβολία, ὅτι ἡ ἐκστρατεία γίνεται ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ὡς καὶ εἰς τὸ περσινὸν φύλλον τῆς ἐφημερίδος προαναγγείλαμεν. Διὰ νὰ γνωστοποιήσωμεν δὲ τώρα εἰς τὸ κοινὸν καὶ τὰ μερικώτερα περιστατικὰ τῆς μελετωμένης ἐκστρατείας, καθὼς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν πυριωτέρων αὐτῆς Ἀρχηγῶν, δημοσιεύομεν ἐνταῦθα τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν, διευθυνομένην πρὸς τὴν τοπικὴν Διοίκησιν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Εὐγενέστατοι κύριοι!

Σήμερον ἐλάβομεν Γράμματα ἐκ τῆς Γειτονίας μας, τὰ ὁποῖα μᾶς ἀναγγέλλουν μὲ τὴν μεγίστην ἀκρίβειαν τὰ μέλλοντα κινήματα τῶν ἐχθρῶν· ἡμεῖς κατὰ χρέος σπεύδομεν νὰ σᾶς τὰ κοινοποιήσωμεν, καὶ δίδοντες κάθε πίστιν εἰς αὐτὰ μεταδώσατε τὰ ὅπου κάμνει χρεία εὐθύς. — Προχθὲς ἦλθεν ὁ Ἄϊομος Βαρνακιώτης εἰς Ἄρταν, ἔχων τέσσαρας ἡμέρας ἀφοῦ ἐχώρισεν ἀπὸ τὸν Ῥούμελη ἀπὸ Τρίκκαλα, ὁ ὁποῖος τοῦ ἔδωσε δύο χιλιάδας καὶ πεντακοσίους μισθοὺς, ὡσαύτως καὶ Μπαϊρακτὰρ (Διαταγὰς) διὰ νὰ στρατολογήσῃ ἑπτὰ χιλιάδας Ἀλβανοὺς, Τζάμιδες, Γαρδικιώτας, καὶ Λακιώτας, ἐπὶ ὑποσχέσει, ὅτι θέλει πιάσει μὲ πρῶτον κίνημα τὰ σκαλώματα ἀπὸ Πλαγιὰν, Καντήλαν, Δραγαμέστον ἕως εἰς Κατοχήν. Χθὲς ἐκίνησεν ἀπὸ Ἄρταν διὰ Πρέβεζαν, καὶ εἰς τὸν δρόμον ἔπεσεν ἀπὸ τὸ ἄλογον, καὶ ἐτζάκισε τὸ δεξί του χέρι. Σήμερον, ἦλθαν μπαϊρακτάρδες ἀπὸ τὸν Ῥούμελην ἐξ Ἰωαννίνων εἰς τὸν Κατῆν Ἄρτας, Μορφὴν, μπέηδες ἀγάδες, καὶ καπεταναίους, διὰ τῶν ὁποίων προστάζονται οὗτοι ὅλοι νὰ εὑγοῦν εἰς τὰ πέντε πηγάδια διὰ νὰ τὸν προϋπαντήσουν. Τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἔβαλαν μέτρον καὶ εἰς τὸ στράτευμα ὅπου εὑρίσκετο εἰς Ἄρταν μέσα καὶ ἔξω, καὶ εὑρέθηκαν ἓξ χιλιάδες, τοὺς ὁποίους τοὺς εὔγαλαν ἔξω ἀπὸ τὴν Ἄρταν, καὶ τοὺς ἐδιαμοίρασταν εἰς τὰ χωρία Μεγάρχη, Νεχῶρι, Λέσμπεγι, Ἀγειὰν καὶ ἐπίλοιπα, καὶ ἄφησαν τὴν Ἄρταν ἐλευθέραν διὰ τὸν Ῥούμελην. Τὰ στρατεύματα ἀδιακόπως ἐμβαίνουν εἰς Ἄρταν· μαζὺ μὲ τὸν Ῥούμελη ἔρχεται ὁ Γλιγόρας πασιᾶς,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σελεϊμὴν-Πασιὰς, υἱὸς Μὲρ-Πασιᾶ, καὶ Ἰσμαὴλ μπασεγὶς Βλιόρης· ὅλοι αὐτοὶ συμπαρουσιάζονται εἰκοσι χιλιάδας ἔφεραν προσέτι ἑξακόσια σφυριὰ, ἑκατὸν πενῆντα ἀμώνια μὲ τοὺς γύφτας, καὶ σαράντα βαβάλια μὲ τὰ ἀμάξια· εἰς δέκα ἡμέρας τὸ πολὺ, κάμνωντας τὸ κίνημα ὁ Ἑλληνοκατάρατος Βαρνακιώτης ἀπὸ τὸ μέρος Πλαγιᾶς, καὶ Βονιτζας διὰ τὰ Σκαλώματα, ὡς ἄνωθεν εἴπομεν, κάμνειν συγχρόνως καὶ δύο Κολόναις ἀπὸ Λεπτράκη, καὶ Καρβασαρᾶν διὰ Θαλάσσης, ὁμοίως καὶ διὰ ξηρᾶς Κολόναις τρεῖς, μία ἀπὸ Μακρυνόρος, μια ἀπὸ λαγκάδαν, καὶ ἄλλην ἀπὸ χελώναν. Οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ κινήματος τοῦ Βάλτη εἶναι πρῶτος ὁ Βελίμπεης Γιάτζις, Τζάνε Μαρτολόζης, μὲ τὸν Μουσταφᾶν Μαρτίνην, Τζέλιο Πιτζαρη καὶ Ἀσλὸν Νεμτζαν μὲ Χασὰν μπιλούση. Ἀπὸ δὲ τὸ μέρος τοῦ Ξηρομέρη εἶναι ὁ Μπανετζσέβρανης, ὁ υἱὸς Σούλτζε Κόρτζα, Κεχριμάνμπεης Γάτζης, Ζαβαλιάνης ἀνεψιὸς Πρόκη Λιούλιος Τζαπάρης καὶ λοιποὶ ἀκόμη μπιμπασάδες (χιλίαρχοι) καὶ προχωροῦντες εἰς τὸν Βάλτον, σκοπὸν ἔχειν νὰ σταθοῦν παντοτεινὰ μέσα εἰς τὸ Βηλαέτι ὁ Τζιάνε Μαρτολίζης μὲ τὸν Μαρίνη καὶ Τζέλιο Πίτζαρην μὲ τρεῖς χιλιάδας, καὶ οἱ λοιποὶ νὰ πέσουν εἰς τὰς πόρτας τοῦ Μισολογγίου, ἀντικρὺ τῶν ὁποίων ἀμέσως θέλει φιασθῆ Κάστρον. Ἀπὸ δὲ τὸ μέρος τοῦ Ξηρομέρη θέλει σταθῆ ὁ Βαρνακιώτης μέσα εἰς τὸ Ξηρόμερον μὲ ἄλλας τρεῖς χιλιάδας. Ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Τρικκάλη ἀπερνᾶ ὁ Σελιχτάρπος μὲ δώδεκα χιλιάδας μὲ αὐτὸν μαζὺ καὶ ὁ τζελελατίμπεης μὲ ἓξ χιλιάδας ξεχωριστοὺς διὰ νὰ βαρέσουν Ἄγραφα, Καρπενῆσι, ἀπόκαυρον καὶ νὰ σμίξουν εἰς Μεσολόγγι· ἀπὸ δὲ τὸ μέρος τῆς Ἀλαμάνας ἐδιορίσθη ὁ Ἀμπᾶς Πασιάς, μὲ ἄλλους τέσσαρας Πασιάδες μαζὺ καὶ Μουστάμπεης Κιάφα ζέζας, Ταϊρμπεῖς, Χοτάμπεης Ἀργυροκάστρης, Βελιάγας Γρεβενοῦ, ἀνεψιὸς τοῦ Μαχμούτμπεη Κοστοῦρι καὶ Ἰμπραΐμπεης Κοστζέτζης, καὶ ὅλοι οἱ ἀγιάνιδες ἀπὸ Βέρροιαν καὶ κάτω οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν ὑπόσχεσιν νὰ κυριεύσουν Σάλωνα, Λιδωρίκι, Μαλανδρίνο καὶ νὰ κατεβοῦν εἰς Ναύπακτον. Εἰς τὰ ὅσα σᾶς γράφομεν νὰ μὴν ἀμφιβάλλετε, καὶ τὸ στοχασθῆτε διαφορετικὰ, καθὼς καὶ ἄλλαις φοραῖς, ὅτι αὐτὰ εἶναι ὅλα ἀληθινὰ καὶ τέλεια. Ἡμεῖς ὅμως στεκόμεθα μὲ μάτι ἀνοικτὸν, καὶ ὅ,τι μανθάνομεν ἀπὸ βεβαίας εἰδήσεις ἀμέσως σᾶς γνωστοποιοῦμεν. Τὸ βιαστικὸν κίνημα τῶν ἐχθρῶν εἶναι ὅπου ἔμαθαν τὴν παλαιὰν Πάτραν, πολλὰ στενεμένην ἀπὸ τροφὰς, μάλιστα καὶ πολιορκημένην.

καὶ μένομεν μὲ ὅλον τὸ σέβας.

οἱ γνωστοὶ φίλοι.

Τῇ 4 Μαρτίου 1825.

Μελιᾶ Βάλτη.

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς ἠμπορεῖ νὰ γνωρίσῃ τὶς καλῶς τὸ ἐφευρεθὲν σχέδιον τῶν Τούρκων, καὶ νὰ ἰδῇ, ὅτι αὐτοὶ ἔλαβον τῷ ὄντι μέτρα πολὺ διάφορα ἀπὸ ἐκεῖνα τῶν παρελθόντων χρόνων· μόνον ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀρχηγῶν, εἶναι δυνατὸν νὰ συμπεράνῃ καθεὶς πόσον ἐπιδεξίως γίνεται τὸ κίνημα, ὁ σχεδιαστὴς τοῦ ὁποίου βέβαια, δὲν εἶναι ἄνθρωπος κοινὸς· πρόσθες δὲ εἰς τοῦτο καὶ τὴν μεγάλην δραστηριότητα, καὶ τὸ ὁρμητικὸν τοῦ Μεχμὲτ-Ρεσὶτ-Πασᾶ, ὁ ὁποῖος δὲν θέλει λείψει νὰ μεταχειρισθῇ ὅλα τὰ δυνατά τε μέσα, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιχειρήματός τε.

Γράμματα τῶν Στρατηγῶν Τσόγκα καὶ Νότη Μπότζαρη, ἀναγέλλων καὶ ἐπικυρόνων συγχρόνως τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα· ὅθεν ἡ Ἰωνικὴ Διοίκησις βλέπουσα τὴν κατεπειγθεῖσαν ἀνάγκην, ἐδιόρισεν ὅλα τὰ στρατιωτικὰ σώματα, ὅσα εὑρίσκονται εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα νὰ ἐκστρατεύσῃ πρὸς ἐνδυνάμωσιν τῶν Θέσεων, εἰς τὰς ὁποίας ὁ ἐχθρὸς ἀπαπειλεῖ νὰ προσβάλῃ κατὰ πρῶτον.

Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἐσυγχωρεῖτο οὐδὲ μία στιγμὴ νὰ παραβλεφθῇ, εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου, καὶ ἐπειδὴ ὅλαι αἱ Θέσεις τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ πιασθοῦν καὶ νὰ ἐνδυναμωθοῦν καθὼς πρέπει, χρειάζονται

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δυνάμεις ἀρκετὰς, ἡ Τοπικὴ Διοίκησις ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ προσκαλέσῃ εἰς τὰ ὅπλα τοὺς Κατοίκους ὅλης τούτου τοῦ μέρους διὰ τῆς ἐφεξῆς Προκηρύξεως.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ ἀντὶ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἐνεργοῦσα Ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν Δυτ. Ἑλλάδα.

Πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

Ὁ ἐχθρὸς τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος ἑτοιμάζεται καὶ τετάρτην φορὰν νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα μὲ πολλὰς χιλιάδας στρατευμάτων.

Ἡ Τοπικὴ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος Διοίκησις ἐδιόρισεν ὅλα τὰ εὑρισκόμενα αὐτόθι στρατιωτικὰ Σώματα νὰ προκαταλάβωσι τὰς ἀναγκαίας θέσεις, καὶ τὰ στενώματα.

Ἡ δὲ Σ. Κεντρικὴ Διοίκησις ἔλαβε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ὑπεράσπισιν τούτου τοῦ μέρους, διατάξασα καὶ ἄλλους στρατιωτικοὺς ἀρχηγοὺς νὰ ἐνδυναμώσωσι περισσότερον τὰ ἤδη συστηθέντα ἰδία στρατόπεδα, κατὰ τὰ μέρη τοῦ Μακρυνόρους, Καρβασσαρᾶ, καὶ Βονίτζης.

Ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς κινεῖται μὲ ταχύτητα: ἕως νὰ φθάσῃ ἡ σημαντικὴ τῆς Σ. Διοικήσεως στρατιωτικὴ βοήθεια, ἀνάγκη εἶναι νὰ ἐνδυναμώσωμεν ἡμεῖς μόνοι μας τὰ αὐτὰ στρατόπεδα, διὰ νὰ μὴν ἠμπορέσῃ ὁ ἐχθρὸς νὰ εἰσχωρέσῃ εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς ἐλευθέρας Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Τρέξατε ἀδελφοὶ κάτοικοι τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ στρατόπεδα· τρέξατε προθύμως καὶ θαῤῥαλέως ὅλοι, ὅσοι εἶσθε ἄξιοι νὰ φέρετε τὰ ὅπλα ἐναντίον τοῦ ἀγρίου Τυράννου! βράμετε διὰ νὰ ὑπερασπισθῆτε τὰς γυναῖκας σας, τὰ παιδία σας, τὴν κατάστασίν σας, καὶ νὰ ἐκδικηθῆτε τὸ αἷμα χιλιάδων Χριστιανῶν ἀδελφῶν σας, καὶ τὰ ὅσα ἐπάθατε εἰς τὰς ἀπερασμένας εἰσβολὰς τοῦ ἐχθροῦ! ἐὰν ἐμπορέσωμεν τὴν εἰσβολὴν τὴν τώρα, θέλομεν κερδίσει καὶ γυναῖκας, καὶ παιδία, καὶ ὅλην μας τὴν ὕπαρξιν. ἐκ τοῦ ἐναντίου θέλομεν χάσει τὸ πᾶν.

Ἂς μὴ προσμένῃ ὁ ἕνας διὰ νὰ ὑπάγῃ πρῶτον ὁ γείτονάς του, καὶ ὕστερα αὐτὸς, ἀλλ' ἂς προθυμοποιῆται ἕκαστος νὰ εἶναι ὁ πρῶτος. Σπεύσατε ὅλοι συμφώνως εἰς βοήθειαν τῆς κινδυνευούσης Πατρίδος διὰ νὰ μὴ κατηγορηθῆτε ὕστερον, ὅτι δὲν ἐκάματε ἐκεῖνο, ὅ, τι ἠμπορούσατε νὰ κάμετε διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος, καὶ τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ σας.

Μεσολόγγιον τὴν 7. Μαρτίου 1285.

Ἰ. Μάγερ.

(Τ. Σ.) Κωνστ. Πεταλᾶς.

Ὁ Γεν. Γραμ. Φ. Πλητᾶς.

Ὁ Πατριωτισμὸς, ὁ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας, καὶ ἐλευθερίας ζῆλος, τὸν ὁποῖον ἔδειξαν τοσάκις ἐναργέστατα οἱ κάτοικοι τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, δὲν μᾶς συγχωρεῖ νὰ ἀμφιβάλλωμεν οὐδὲ ποσῶς, ὅτι ἡ ἀνωτέρω προκήρυξις θέλει κάμει ἐντύπωσιν ἰσχυρὰν εἰς αὐτοὺς, καὶ θέλει παράξῃ τὸ προσδοκώμενον εὐτυχὲς ἀποτέλεσμα· οἱ ἀγαθοὶ λοιπὸν οὗτοι πατριῶται ἐδηγούμενοι ἀπὸ ἀρχηγοὺς ἐμπειροπολέμους καὶ ἀνδρείους, καὶ ἔχοντες τὸν Ὕψιστον βραχίονα συναῤῥωγὸν εἰς τὰς πράξεις των, ἐλπίζομεν ὅτι θέλει ἀπαντήσει καὶ τὸν τελευταῖον τοῦτον κίνδυνον, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐπαπειλεῖ πλέον παρὰ ποτέ.

Πρὸς τοὺς γενναίους κατοίκους Μεσολογγίου.

Κύριοι.

Μὲ εὐχαρίστησιν καὶ εὐγνωμοσύνην ἐνταυτῷ ἔλαβα τὸ ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου 1825 ἐγγραφον, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ πόλις τοῦ Μεσολογγίου μὲ ἀνακηρύττει πολίτην αὐτῆς· καὶ δὲν ἠμπορῶ, κύριοι, νὰ μὴ σᾶς ὁμολογήσω πανδήμως τὰς περὶ τούτου εὐχαριστίας μου.

Ἐὰν ἀπὸ ἀπλῆν φιλογένειαν κινούμενος

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

εὐτύχησα νὰ φανῶ ὠφέλημος εἰς τὴν πόλιν σας, βεβαιώτατα ὡς συμπολίτης σας θέλω αὐξήσει τὸν ζῆλόν μου, καὶ θέλω φιλοτιμηθῆ νὰ μὴν φανῶ περιττὸς εἰς τὴν δευτέραν πόλιν μου.

Εὐτυχεῖτε ἀγαθοὶ συμπολῖται, καὶ μὴν ἀμφιβάλλετε ὅτι εἶμαι, καὶ θέλω εἶσθαι διὰ πάντα πρόθυμότατος εἰς τὰ συμφέροντα τῆς κοινότητος.

Τῇ 27 Φεβρουαρίου 1825 Ναύπλιον.

ὁ ὑμέτερος ἀδελφὸς
Σταμάτιος Λεβίδης.

Μεσολόγγιον 11 Μαρτίου.

Χθὲς πρὸς τὸ ἑσπέρας ἦλθεν ἐδῶ ἀξιωματικός τις τοῦ Στρατηγοῦ Ἀνδρέα Ἴσκου φθάσαντος εἰς Γαστούνην, διὰ νὰ ναυλώσῃ τινὰ πλοιάρια χρήσιμα εἰς μετακόμισιν αὐτοῦ τοῦ Στρατηγοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ στρατιωτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ φθάσωσιν ἐδῶ ἔχουν νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν διορισθεῖσαν παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως θέσιν των. Τὰ ἀνωτέρω πλοιάρια ἐμίσευσαν σήμερον διὰ Γλαρέντζαν.

Ἡ μετὰ θάνατον ἀνατομικὴ ἔρευνα τοῦ κυρίου Ἰωάννου Βαρβάκη.

Μετὰ παρέλευσιν εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν, ἡ νεκροτομία τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννου Βαρβάκη ἔγεινεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Καθαρτηρίου μὲ τὰς ἀπαιτουμένας ὑγιεινὰς προφυλάξεις· ὁ Πρόεδρος τῆς ὑγιείας, καὶ οἱ Ἰατροὶ κύριοι Δικόπουλος, Κορκὸς, Καρβελὰς, Στέφανος, Σικούρος, καὶ ὁ Παῦλος Ἀνδρέου· ἀφ' οὗ ἐπαρετήρησαν τὸ λείψανον γυμνὸν ἀβλαβὲς, ἠνοίχθη ὁ θώραξ καὶ ἡ κάτω κοιλία. Τῷ ὄντι αὐταὶ αἱ δύω σπλαγχνικαὶ κοιλότητα ἀνεδείχθησαν ἐν καιρῷ τῆς ἀσθενείας, ἑστίαι τοῦ ἐρεθισμοῦ· ὁ πνεύμων ἦτον εἰς τὴν φυσιολογικήν του κατάστασιν, οἱ λοβοί του ἦσαν μαλακοὶ, κ' ἔδιδαν ὅλοι εἰς τὴν ἀφὴν ἐκεῖνον τὸν ἰδιαίτερον ἦχον, ὅστις προξενεῖται ἀπὸ τὴν θλῖψιν τῶν ἀεροφόρων ταμείων. Τὸ χρῶμα του μόνον ἐφαίνετο ὀλίγον παρηλλαγμένον ἀπὸ τὴν ἀφθονίαν τῆς πνευματικῆς ἐκκρίσεως αὐτὴ ἐσχημάτιζεν εἰς πολλὰ μέρη κοιλίδας μελανωπὰς πλέον ἐκτεθερασμένας παρὰ τὸ σύνηθες. Ὁ λάρυγξ εὑρέθη γεμάτος ἀπὸ ὑγρόν τι, ἀνάλογον τῶν ἀθώων ποτῶν, τὰ ὁποῖα ὁ ἀσθενὴς κατέπιε εἰς τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς ζωῆς του· ἡ μυξώδης μεμβράνα τῆς τραχείας ἀρτηρίας, καθὼς καὶ τοῦ λάρυγγος ἦσαν εἰς τοιαύτην καλὴν κατάστασιν, ὥστε κανεὶς τῶν νεκροτόμων δὲν ἠμπόρεσε νὰ διακρίνῃ ἴχνη φλογώσεως· μόνον εἰς τὴν ἀνεκρύβησαν μὲ τὸν φάρυγκα ἐπιφάνειαν τῆς ἐπιγλωττίδος ἴδαμεν ἓν ἀγγεῖον καλῶς ἐγχυμένον μ' αἷμα.

Ἀκολούθως ἐθεωρήθησαν καὶ τὰ σπλάγχνα τῆς κάτω κοιλίας· ὁ στόμαχος μᾶς ἐφάνη ἐσώσης ὑγιὴς καθὼς καὶ τὸ ἧπαρ· ἡ χολοκύστη περιεῖχε ὀλίγην χολὴν ἔχουσαν τὰς φυσικὰς αὐτῆς ἰδιότητας· ἡ οὐροκύστις κενὴ, ἐφύλαττε τὴν οὐρὴν τῆς λιθοτομικῆς ἐργατίας· ἀπὸ δὲ τὰ ἔντερα, δύω μόνον εὑρέθησαν κατὰ μέρος βλαμένα ὁ νῆστις καὶ τὸ τυφλὸν, ἡ βλάβη των συνίστατο εἰς περιωρισμένας τινὰς φλογώσεις, ὅπου διεκρίναμεν συγκεχυμένως ὀλίγα μαῦρα καὶ ἄσχημα στίγματα. Αἱ περιστάσεις δὲν μᾶς ἐσυγχώρησαν νὰ ἐξετάσωμεν βαθύτερα, καὶ ἀκριβέστερα ὅλα ἐν γένει τὰ ὄργανα, καὶ μάλιστα τὸν ἐγκέφαλον. Ἴσως ἠθέλομεν ἀπαντήσει καὶ ἄλλας ὀργανικὰς βλάβας, παρὰ τὰς ὁποίας παρετηρήθησαν. Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, εἶναι γνωτὸν εἰς ὅλης, ὅτι τόσον εἰς τὴν Μελαίνην, καθὼς καὶ εἰς τοὺς λεγομένους ἀρχαίους πυρετοὺς, ὁ θάνατος συμβαίνει, ὄχι ἀπὸ τὰς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐκτεταμένας τῶν ὑφασμάτων φλογώσεις ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἔντασιν τῶν συμπαθητικῶν ἐρεθισμῶν, οἱ ὁποῖοι προξενοῦν τοιαύτας παραλλάξεις εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν οὐσιωδῶν ὀργάνων, ὥστε ἡ παντελὴς τῆς ζωῆς των πῦσις καταντᾶ ἄφευκτος.

Ἐκ Ζακύνθου τῇ α'. Φευρναρίου 1825.

„ Ἰωάννης Κορκὸς, Ἰατρὸς Δημόσιος.
„ Μαρῖνος Δικόπουλος, Ἰατρός.
„ Μαρῖνος Σιγούρος, Ἰατρός.
„ Φραγκίσκος Καρβελὰς, Ἰατρός.
„ Παναγιώτης Θ. Στεφάνη, Ἰατρός.
„ Παῦλος Ἀνδρέου, Ἰατρός.

Τιμὴ ἑτησία Τάλ. Ἴσταν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 21ος

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 14 Μαρτίου 1825. Σάββατον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις πρὸ πολλοῦ ἐγνώρισε τὴν ἀνάγκην ἑνὸς ἐξωτερικοῦ δανείου, διὰ νὰ ἠμπορέσῃ μὲ τὸ μέσον τούτου ὄχι μόνον τὸ ἐσωτερικόν της νὰ διαρρυθμίσῃ ἐπὶ τὸ κάλλιον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν προκείμενον κατὰ τῆς τυραννίας ἔνδοξον ἀγῶνα της νὰ θέσῃ ἐν εὐτυχὲς καὶ ἀποφασιστικὸν τέλος. Ἐπὶ τούτῳ ἔστειλε πέρυσι τὴν Τζιμελῆ Ἐπιτροπὴν εἰς Λονδῖνον, ἡ ὁποία καὶ ἐπραγματεύθη αὐτόθι ἅμα φθάσασα τὸ γνωστὸν, ἀπὸ τέσσαρα ἑκατομμύρια Τάλληρα συνιστάμενον δάνειον. Ἐπειδὴ ὅμως τοῦτο πολλὰ μικρᾶς ποσότητος ὂν, δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκαιας χρείας καὶ τὰς ὑπερόγκους δαπάνας τοῦ πολέμου, καὶ ἐπειδὴ αἱ Δημόσιαι Πρόσοδοι σημαντικώτατα καθ' ἑαυτὰς, δὲν ἔλαβον ἀκόμη τὴν πρέπουσαν διάταξιν, ὥστε νὰ κάμνῃ περιττὴν τὴν χρείαν τῶν ἐξωτερικῶν χρημάτων, ἡ Διοίκησις, προνοοῦσα τὸ συμφέρον τῆς ἐπικρατείας, ἐξέδωκε πρό τινων μηνῶν νέας διαταγὰς πρὸς τὴν ἀνωτέρω Ἐπιτροπὴν διὰ νὰ πραγματευθῇ ἄλλο νέον δάνειον· ὅτι δὲ ἡ πραγμάτευσις τούτου ἔλαβεν ἤδη τόπον, γίνεται δῆλον ἀπὸ τὰ ἐφεξῆς ἀποσπάσματα διαφόρων ἐφημερίδων, καὶ ἰδιαιτέρων ἐπιστολῶν.

Λονδῖνον 9 Φεβρουαρίου 1825.

Οἱ κατάλογοι τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ δανείου ἐνυρώθησαν σήμερον περὶ τὴν μεσημβρίαν. Τὰ περιστατικὰ ἀκόμη δὲν εἶναι γνωστὰ· ὑποθέτεται ὅμως ὅτι ἓν μέρος ἱκανὸν τοῦ προλαβόντος δανείου θέλει ξαναγορασθῆ ἀπὸ τὸ νέον τοῦτο δάνειον· ὅθεν καὶ παρρησιάζονται πολλοὶ ἀγορασταὶ ὁμολογιῶν.

Λονδῖνον 11 Φεβρουαρίου.

Αἱ προσφοραὶ τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ δανείου ἀνέβησαν χθὲς περὶ τὴν μεσημβρίαν εἰς δεκαπέντε ἑκατομμύρια λίρ. Στερλ. (ἴσως φράγκα)· τὸ δάνειον τοῦτο ἐσυμφωνήθη ἀπὸ τοὺς Ἀπεσταλμένους τῆς Ἑλλάδος ἄνευ τῆς κατ' εὐθεῖαν συνδρομῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κομιτάτου· εἶναι βέβαιον ὅμως ὅτι καὶ τὸ Κομιτάτον τὸ ὑποστηρίζει πλαγίως ὅσον δύναται, ἐπειδὴ καὶ στοχάζεται, ὅτι τοῦτο θέλει δώσει εἰς τοὺς Ἕλληνας νέα μέσα τοῦ νὰ κάμωσι διὰ τὴν πλησιάζουσαν ἐκστρατείαν προετοιμασίας στρατιωτικὰς, ἱκανὰς καὶ τῶν ἐχθρῶν των τὰ σχέδια νὰ ματαιώσωσι, καὶ τὴν ἑαυτῶν πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν νὰ στερεώσωσι. (Globe)

Παρίσιοι 14 Φεβρουαρίου 1825.

Ἡ κύρωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ τούτου δανείου θέλει γενῆ εἰς τὰς 15 τοῦ τρέχοντος μηνὸς φεβρουαρίου, καθ' ἣν ἐποχὴν καὶ ὁ Κ. Λαφιώτης, εἷς τῶν ἀπεσταλμένων, θέλει ἐπιστρέψει ἀπὸ Λονδῖνον εἰς Παρισίους. Ἡ ἐπωφελὴς συμφωνία τῆς ἐκπτώσεως τῶν κεφαλαίων (amortissement de fonds), ἡ ἄπειρος ποσότης τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα ἡ Ἑλ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λληνικὴ Διοίκησις δίδει εἰς ὑποθήκην διὰ τὴν ἐξόφλησιν τούτου τοῦ χρέους της, ἡ καρποφορία τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, ἡ ἀκαταδάμαστος ἀνδρία τῶν κατοίκων της, τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον ὅλ' αἱ εὐαίσθητοι καὶ γενναῖαι καρδίαι λαμβάνουσιν εἰς τὸν εὐγενῆ καὶ ἔνδοξον ἀγῶνα των· ὅλα ταῦτα μᾶς κάμνουν νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι τὸ νέον δάνειον θέλει εὐδοκιμήσει ἐξαίρετος, καὶ θέλει λάβει ἐντὸς ὀλίγου τὴν προσήκουσαν δημοσίαν ὑπόληψιν.

(Constitutionnel)

Ἀπόσπασμα Γράμματος ἐκ Λιβόρνου τῆς 28 Φεβρουαρίου.

Σᾶς ἀναγγέλλω ἐπισήμως τὴν εὐτυχῆ διαπραγμάτευσιν τοῦ νέου Δανείου εἰς Λονδῖνον γενομένην κατὰ τὴν 14 Φεβρουαρίου μὲ ἓν ἀπὸ τὰ λαμπρὰ ὀνόματα τῆς Ἀγγλίας, εἰς συνθήκας ὅμως κατωτέρας ἐκείνων τοῦ πρώτου διὰ τὴν αἰτίαν τῶν ταραχῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπεκράτουν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Κ. Ληριώτης, εἷς τῶν ἀπεσταλμένων, εἶχε περάσει εἰς Παρισίους καὶ ἐπιτύχει ἐκεῖ ἓν μέρος τοῦ ῥηθέντος δανείου εἰς συνθήκας καλλιτέρας, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Κ. Ὀρλάνδος εἶχε συνομιλήσει ἤδη μὲ τοὺς ἐν Λονδίνῳ φίλους, παρῃτήθη τὸ τῶν Παρισίων. Φθάνει μολονοτοῦτο καὶ ἡ ἄδεια, τὴν ὁποίαν ἡ Γαλλικὴ Διοίκησις ἔδωκεν εἰς τὸ νὰ πραγματευθῇ ἓν τοιοῦτον εἰς τὴν Πρωτεύουσάν της, διὰ νὰ δώσῃ βάρος εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ αὐξήσῃ τὴν ὑπόληψίν των.

Ἀπόσπασμα ἑτέρου Γράμματος, τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ τόπου.

Εἰς τὰς 14 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ὑπεγράφη τὸ Συμφωνητικὸν εἰς Λονδῖνον διὰ δύω Ἑκατομμύρια (Μιλιόνια) Λίτρ. Στερλ. πρὸς 55 ½ τοῖς ἑκατὸν. Τὴν ἐπαύριον (15 Φεβρουαρίου) μὲ τὸ νὰ ἐπαρρησιάσθησαν διάφοροι, καὶ ἐπροσφέραν ἄλλην τόσην ποσότητα, ἐπληρώθησαν αἱ ὁμολογίαι μ' 1 ½ τοῖς ἑκατ. προσθήκην, ἐπ' ἐλπίδι ὅτι θέλει τιμηθῇ κατόπιν περισσότερον μετὰ τὴν εἴδησιν τῆς καταπαύσεως τῶν ταραχῶν εἰς Ἑλλάδα. — Σήμερον ἔφθασεν ἐδῶ ἐξ Ἀλεξανδρείας μία ἐπιτροπὴ τοῦ Μεχμὲτ-Ἀλῆ πρὸς τοὺς ἐμπόρους Viollier καὶ Grabeau διὰ 100 χιλιάδες ἰσφέκια 70 γουμένες· καὶ 70 ἄγκυραις· ὁ Φερνάνδης ἔλαβεν ὡσαύτως τὴν ἐπιτροπὴν προκαιροῦ διὰ δύω φρεγάτας, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία μὲν ἤρχησεν ἤδη νὰ κατασκευάζεται ἐδῶ, ἡ δὲ ἄλλη εἰς Γένοβαν· λέγουν ὅτι εἶναι ἐπιφορτισμένος ὁ Viollier καὶ δι' ἄλλας δύω, πλὴν εἶναι ἀβέβαιον· τοῦτο εἶναι δῆλον, ὅτι εἰς Τεργέστην ἐδιορίσθη ἓν βασσέλλον ῥαζάτον, καὶ ἓν ἄλλο εἰς Τριέστιον· ὅλ' αὐτὰ μόλις μετὰ ἕνα χρόνον ἡμποροῦν νὰ τελειώσουν.

Μεσημβρινὴ Ἀμερική.

Ἐφημερίδες Ἀγγλικαὶ τοῦ Ἰανναρίου μηνὸς ἀναγγέλλουν μετὰ βεβαιότητος τὴν ἀναγνώρισιν τῶν σημαντικωτέρων Ἐπικρατειῶν τῆς Μ. Ἀμερικῆς, οἷον τοῦ Μεξικοῦ, τῆς Κολομβίας, καὶ τοῦ Βενέζουελ Αὔρες, ἀπὸ μέρος τῆς Ἀγγλικῆς Διοικήσεως.

Ἡ Διοίκησις αὕτη ἀφοῦ ἐπληροφορήθη ἀκριβῶς περὶ τῆς σχετικῆς καταστάσεως τῆς Ἱσπανίας, καὶ τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν τῆς Ἀμερικῆς, καθὼς καὶ περὶ τῶν ματαίων δοκιμῶν τῆς πρώτης τοῦ νὰ ἠμπορέσῃ νὰ ὑπολάξῃ αὐτὰς ἄλλην μίαν φορὰν, πρώτη αὕτη καὶ διὰ τὸ ἐλεύθερον τοῦ Πολιτεύματός της, καὶ διὰ τὸ συμφέρον τοῦ ἐμπορίου της ἠναγκάσθη νὰ προβάλῃ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἀναγνώρισιν.

Λέγεται, ὅτι ἡ Ἱσπανικὴ Διοίκ. δυσαρεστηθεῖσα διὰ τὸ τοιοῦτον φέρσιμον τῆς Ἀγγλίας, ἠθέλησε νὰ λάβῃ εἰς τὸ μέρος της καὶ τὰς ἄλλας τῆς Εὐρώπης Δυνάμεις, ὅσαι συγκροτοῦν τὴν Ἱερὰν Συμμαχίαν, διὰ νὰ κάμῃ κοινὴν τὴν ὑπόθεσιν. Οἱ Διπλωματικοὶ Ἱσπανοὶ διϊσχυρίζονται, ὅτι χωρὶς ἀποικίας ἡ Ἱσπανία δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ θαλάσσιον Δύναμιν, καὶ ὅτι χωρὶς ταύτην, ἑνωμένην μὲ ἐκείνην τῆς Γαλλίας, δὲν ἠμπορεῖ νὰ φυλαχθῇ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἰσορροπία Θαλάσσιος· ὅθεν παγάξει, ὅτι ὅλον τὸ ἠπειρωτικὸν ἐμπόριον θέλει εἶσθαι πρὸς ὄφελος τῆς Μεγάλης Βρετανίας, καὶ ὅτι, ἂν γεννηθῶσι νέαι ἰσχυραὶ ἐπικράτειαι εἰς τὴν Ἀμερικὴν, αὐταὶ θέλουν ἐπιφέρει μὲ τὸν καιρὸν θανάσιμον πληγὴν εἰς τὸν πολιτισμὸν, εἰς τὰ πλούτη, καὶ εἰς τὴν ὑπεροχὴν τῆς Εὐρώπης.

Πόσον δίκαιον ἔχουν εἰς τὰς τοιαύτας σκέψεις των οἱ Διπλωματικοί, ἀφίνομεν εἰς ἄλλης Διπλωματικοὺς νὰ τὸ ἐξετάσωσι· τοῦτο μόνον λέγομεν, ὁδηγούμενοι ἀπ' αὐτὰ τὰ φαινόμενα, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τὰ πράγματα, ὅτι εἶναι ἀδύνατον ἡ Ἱσπανία, ὅσα καὶ ἂν μεταχειρισθῇ μέσα, νὰ ἠμπορέσῃ νὰ ξαναπυριεύσῃ τὰς ἀποικίας της, ἀφ' οὗ ἔχασι ἐπροχώρησαν τόσον εἰς τὰ ὅπλα, καὶ εἰς τὰς νέας θεωρίας τοῦ Πολιτισμοῦ· ἐν γένει εἶναι ἀδύνατον πλέον ἡ Ἀμερικὴ νὰ εἶναι ὑποτελὴς εἰς τὴν Εὐρώπην· ἂν δὲ ὁ χωρισμὸς οὗτος τοῦ νέου ἀπὸ τὸν παλαιὸν κόσμον εἶναι ἐπιβλαβὴς ἢ ὠφέλιμος εἰς τὰ κοινὰ συμφέροντα τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ καιρὸς θέλει μᾶς διδάξει.

Γράμματα τῶν 28 Ὀκτωβρίου ἀπὸ Μεξικὸν ἀναγγέλλουν, ὅτι ἡ νέα αὕτη Δημοκρατία ἀπολαμβάνει τὴν μεγαλητέραν ἡσυχίαν καὶ εὐτυχίαν, παραδεχθεῖσα τὸ θαυμάσιον πολιτικὸν Σύνταγμα τῆς Ἀρκτῴας Ἀμερικῆς. Ἡ Διοίκησίς της, ἥτις εἶναι Συμμαχικὴ, λαμβάνει τὸν Τίτλον Τῶν Ἡνωμένων Μεξικανικῶν Ἐπικρατειῶν· εἰς ἑκάστην Ἐπικράτειαν ἐσχηματίσθησαν μία Νομοθετικὴ, καὶ μία Ἐκτελεστικὴ Δύναμις, καὶ αἱ ἀναγκαῖαι μερικαὶ Δικαστικαὶ Ἐξουσίαι· τὸ Συμμαχικὸν Βουλευτικὸν εἶναι σύνθετον ἀπὸ ἓν Βουλευτήριον τῶν Ἐθνοπαραστατῶν, καὶ ἀπὸ μίαν Γερουσίαν· τὸ πρῶτον ἀνακαινίζεται ἀνὰ πᾶν δεύτερον ἔτος· ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν μελῶν των εἶναι διωρισμένος κατὰ λόγον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων· ἀριθμὸς τις κατοίκων ἀπὸ 40 ἕως 80 χιλιάδες ἔχει τὸ δικαίωμα εἰς τὴν ἐκλογὴν ἑνὸς Ἐθνοπαραστάτου· πᾶσα Ἐπικράτεια ὀνομάζει δύω Γερουσιαστὰς οἱ ὁποῖοι ἐκλέγονται ἀπὸ τὰ διάφορα Νομοθετικὰ Σώματα· ἡ ἕνωσις τοῦ Βουλευτηρίου τῶν Ἐθνοπαραστατῶν καὶ τῆς Γερουσίας ὀνομάζεται μὲ κοινὸν ὄνομα Τὸ Γενικὸν Συνέδριον· ἡ Συνεδρίασις (Session) ἀνανεοῦται εἰς πᾶν ἔτος· καὶ ἄρχεται μὲ τὴν α'. Ἰανουαρίου, τελειόνει δὲ τὴν 15 Ἀπριλίου· ἡ Ἐκτελεστικὴ Δύναμις τοῦ Μεξικοῦ εἶναι ἐμπιστευμένη εἰς ἕν ἄτομον, φέρον τὸν Τίτλον Τοῦ Προέδρου, καὶ διαρκοῦν εἰς τοῦτο τὸ ἐπάγγελμα τέσσαρας ὁλοκλήρους χρόνους. — Ἡ Δικαστικὴ ἐξουσία τοῦ Συμμαχικοῦ Κράτους παριστάνεται ἀπὸ ἓν Δικαστήριον Κεντρικὸν, καὶ ἀπὸ δύω ἄλλα περιπαθητικὰ ἢ μεταβατικά· τὸ πρῶτον εἶναι συνθεμένον ἀπὸ ἕνδεκα μέλη, μοιρασμένα εἰς τρεῖς κλάδους, καὶ ἐκλεγόμενα, ὡς καὶ ὁ Πρόεδρος, ἀπὸ τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἑκάστης Ἐπικρατείας διὰ τῆς πλειότητος (majorité) τῶν ψήφων.

Τοιαύτη εἶναι ἐν γένει ἡ Διοίκησις τοῦ Μεξικοῦ, μὲ τὴν ὁποίαν ὡς ἔγγιστα συμφωνοῦσι καὶ αἱ τῶν ἄλλων Ἐπικρατειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

(Ἐφ. Φλωρ.)

Ἀρκτῴα Ἀμερική. — Νέα Τόρκα 15 Ἰαν.

Ὁ κύριος Ἰάκωβος Μονρόης, Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Ἐπικρατειῶν τῆς Ἀρκτῴας Ἀμερικῆς, ἔστειλε τὴν 5 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μίαν πρεσβείαν (Message) εἰς τὸ Βουλευτήριον τῶν Ἀντιπροσώπων ζητῶν νὰ γενῇ εἰς τέλος τοῦ Δημοσίου ὑπουργήματός του, τὸ ὁποῖον ἐπλησίασεν, ἔρευνα αὐστηρὰ καὶ ἀκριβὴς ὅλων τῶν πράξεών του καθ' ὅσον καιρὸν ἐδιοίκησεν. "Διάφοροι λόγοι ἰσχυροὶ, λέγει ὁ Κ. Μονρόης, μὲ ὑποχρεώνουν νὰ κάμω τοῦτο τὸ πρόβλημα· ἕνας πολίτης, ὅστις ἐδούλευσε πολὺν καιρὸν τὴν Πατρίδα του μὲ ἐπάγγελμα ὑψηλὸν, ἔχει τὸ δικαίωμα, ἐὰν ἐδούλευσε πιστῶς, νὰ ἀπολαμβάνῃ εἰς τὴν ἀναχώρησίν του τὴν πλέον τελείαν ἡσυχίαν·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ Τοῦτο μάλιστα δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἐλπίσῃ, ἐὰν ἡ διαγωγὴ τε καθ' ὅλας τὰς ἀναφορὰς δὲν βαλθῇ εἰς φῶς τοιοῦτοτροπως, ὥστε κανεὶς νὰ μὴν δύναται νὰ τὴν παραστήσῃ μὲ χρώματα σκοτεινὰ· τοιαύτη εἶναι ἡ ἰσχυρὰ αἰτία, ὅθεν ἐγὼ παρεκινήθην νὰ ζητήσω τὴν δημόσιον ἔρευναν τῶν πράξεών με, καὶ ὅθεν ἠμπορεῖ νὰ πηγάσῃ μέγα κοινὸν καλὸν διὰ τὸ μέλλον, ἐπειδὴ ἀφοῦ ἡ τοιαύτη συνήθεια καταισθῇ καὶ διορισθῇ ἅπαξ, θέλει σχηματίσει νέον καὶ ἰσχυρὸν φραγμὸν ἐναντίαν πάσης καταχρήσεως τῆς κοινῆς πίστεως. „

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ νέου Προέδρου, λέγουν αἱ ἐφημερίδες τῆς νέας Τόρκας, εἶναι διωρισμένη μεταξὺ τοῦ Στρατηγοῦ Jackson καὶ τοῦ K. K. Adams

---

Ὅστις ἀπὸ τοὺς δύο τούτους διαδεχθῇ τὸν τόπον τοῦ K. Μονρόη, θέλει εἶσθε βέβαια ἄξιος τῶν Βασιγτώνων, καὶ Γεφφερσώνων Διάδοχος· ὅ,τι δὲ πρέπει νὰ εὐχηθῶμεν εἶναι καὶ τὸ νὰ κληρονομήσῃ τὰ γενναῖα φρονήματα, καὶ τὴν πρὸς τοὺς Ἕλληνας συμπάθειαν καὶ ἀγάπην τοῦ προκατόχε τε.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπόσπασμα γράμματος ἐκ Ζακύνθε τῇ 11 Μαρτίε.

Σᾶς ἔγραψα καὶ χθὲς ὅτι μία Γαλλικὴ Bombarda l' Heureuse Louise φθάσασα χθὲς ἀπὸ Σμύρνης μὲ φορτίον 1081. βαρέλια μπαρούτης κανονίων καὶ μὲ χαρτία, ὑποστεύεται πολὺ ὅτι θέλει ἀπεράσει εἰς Πάτρας ἢ Πρέβεζαν. Ὁ Καπιτάνος χθὲς ἐζήτει νὰ λάβῃ πληροφορίας περὶ τοῦ Ἰσρικιοῦ στόλε, καὶ σήμερον αὔριον ἑτοιμάζεται ν' ἀναχωρίσῃ, ὅθεν εἶναι ἀναγκαῖον δι' αὐτὸν καὶ δι' ἄλλα σιταγωγὰ πλοῖα ἕτοιμα νὰ εἰσπλεύσωσιν εἰς τὸν Κορινθιακὸν Κόλπον νὰ λημθῶσι παρὰ τοῦ Ναυάρχε ὁρατηριώτερα μέτρα παρὰ τὰ πρῶτα.

Σήμερον πρωὶ ἔφθασεν ἓν πλοιάριον ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Μεθώνης, καὶ ἀνήγγειλεν εἰς τὴν συνήθη αὐθεντικὴν ἔρευνάν τε, ὅτι εἶχον φθάσει ἐκεῖ (εἰς Μεθώνην) τριάκοντα Ἑλληνικὰ πλοῖα πολεμικὰ μὲ ἓξ ἢ ὀκτὼ πυροβολικὰ, τὰ ὁποῖα ἐπροφθασαν νὰ πολιορκήσωσι τὰ εἰς Μεθώνην ἐσχάτως εὑρισκόμενα ἐχθρικὰ πλοῖα τοῦ Μεχμέτ-Ἀλῆ τριάκοντα περίπου τὸν ἀριθμὸν, καὶ περιεπλέυσιν εἰς τὸ ἀκρωτήριον τῆς Σαπιέντζας καὶ ἀπὸ τὸ ἄντικρυ μέρος ἐμποδίζοντα τὴν ἔκπλευσιν τῶν ἐχθρικῶν, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἕτοιμα νὰ ξεκινηθῶσι· τοῦτο εἶναι τόσον βέβαιον, καθόσον συμφωνεῖ καὶ μὲ τὴν μαρτυρίαν ἑνὸς ἄλλε πλοιάρχε φθάσαντος σήμερον ἀπὸ Καλαμάταν, ὅστις διηγεῖται ὅτι πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἀπήντησεν ἔξω τῆς Πρώτης τὴν ναῦθην τοῦ χαρτζῆ Ἀνάργυρε, ἡ ὁποία ἐξαιτίας τρικυμίας εἶχε ξεκοπῇ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Μοῖραν διευθυνομένην πρὸς τὰ Μοθωκόρωνα, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν εἶδε δεκατρία πλοῖα τῆς αὐτῆς μοίρας ἐρχόμενα πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος. Ὁ ἴδιος διηγεῖται προσέτι ὅτι τὰ ἐχθρικὰ στρατεύματα ἀποβιβασθέντα εἰς δύο φορὰς εἰς Μοθωκόρωνα ἀναβαίνειν ἕως δέκα χιλιάδας· κα. ὅτι εἶναι κατεσκηνωμένα περὶ τὰ τείχη τῆς Κορώνης· ὅτι ἀρκετὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα ἐσυνάχθησαν εἰς τὸ Νησὶ τῆς Καλαμάτας, καὶ ἄλλα ἐπερειμένοντο διὰ νὰ κτυπήσωσι τὸν ἐχθρόν.

Μεσολόγιον 14 Μαρτίε.

Ἀπὸ εἰδήσεις τῆς Γειτονίας μανθάνομεν, ὅτι ὁ Ῥούμελη Βαλεσὴς ἔφθασεν ἤδη εἰς Ἄρταν· καὶ ὅτι μέρος ἐκ τῶν στρατευμάτων τε ἤρχισε νὰ μεταβαίνῃ εἰς Βόνιτσαν. Αἱ εἰδήσεις αὗται συμφωνοῦν μὲ τὰς ὁποίας εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἐδημοσιεύσαμεν, καὶ συνάγεται, ὅτι τὸ κίνημα θέλει γενῇ ἀντιπερθέτως ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν.

ιμὴ ἐτησία Τάλ. Ἰσπαν. ἓξ προπληρωτέα κατὰ Ἰριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ Δ. Μεσθενεύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 22ος

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὠφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 18 Μαρτίου 1825. Τετράδη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀλεξάνδρεια. 10 Δεκεμβρίου.

Κατ' αὐτὰς ἔφθασαν ἐνταῦθα δύω Στρατηγοὶ Εὐρωπαῖοι, μαζὺ μὲ 12 Ἀξιωματικοὺς, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον δούλευσιν παρὰ τῷ Σατράπῃ τῆς Αἰγύπτου. Ὁ Σατράπης οὗτος συνάζει σιμὰ εἰς τὸ Καΐρον ἓν σῶμα στρατιωτῶν ἀπὸ 25 περίπου χιλ. συνιστάμενον, τὸ ὁποῖον ἐκπαιδεύεται κατὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν μέθοδον, ἔχον δὲ ἀρχηγοὺς Εὐρωπαίους.

(Ἐφ. Ἐν.)

Ὅλα τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα λαμβάνει ὁ εἰρημένος Σατράπης Τίσου περὶ τὴν ἐκπαίδευσιν Τακτικῶν στρατιωτῶν, ὅσον καὶ περὶ τὴν κατασκευὴν νέων πλοίων, σκοπὸν ἄλλον κυρίως δὲν ἔχει, παρὰ τὴν δυνατὴν καταπολέμησιν καὶ καταστροφὴν τῶν Ἑλλήνων. Οἱ Ἕλληνες ὅμως ὀλίγον ἐξιπνάζονται ἀπ' ὅλας αὐτὰς τὰς ἑτοιμασίας του, διότι καὶ αὐτοὶ συσταίνουν Τακτικὰ στρατεύματα, καὶ αὐτοὶ ἔχουν στόλον, καὶ ἐλπίζουν νὰ τὸν αὐξήσουν ὀλίγῳ μὲ φρεγάτας, μέ δίκροτα, καὶ τρίκροτα πλοῖα· καὶ τὸ μεγαλήτερον, εἶναι ἐμπνευσμένοι ἀπὸ τὸ ἀκαταδάμαστον ἐκεῖνο αἴσθημα τῆς ἐλευθερίας, ἄγνωστον παντάπασιν εἰς τὰ Ἀφρικανὰ, καὶ Ἀσιανὰ ἀνδράποδα· μολονοτοῦτο λυποῦνται παράπολυ βλέποντες ἄνδρας, ἐπαγγελλομένους τοῦ Εὐαγγελίου τὸ δόγμα, νὰ κατατάττωνται ἀναξίως ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Ἀλκορανίου, διὰ νὰ πολεμοῦν τοὺς ὁμοθρήσκους των.

Κωνσταντινούπολις. — 10 Ἰανναρίου.

Δὲν μένει καμμία ἀμφιβολία, ὅτι ἡ εἰρήνη μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Πόρτας ἐτελείωσεν· ἀλλ' ὡς φαίνεται, ἀκόμη δὲν ἐδιορίσθησαν ἀκριβῶς καὶ σταθερῶς αἱ βάσεις της. Ὁ Κ. Μινικάκης ἔλαβεν ἀπὸ τὴν Πόρταν μίαν ἀπόκρισιν ἀσαφῆ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις του, ὅσαι ἀπέβλεπον τὸν πλοῦν τοῦ Εὐξείνου Πόντου, καὶ τὰς προϋπαρχούσας ἀναφορὰς ὡς πρὸς τὰς δύω Αὐθεντείας, Βλαχίαν, καὶ Μολδαβίαν, καὶ τοῦτο τοῦ ἔδωκε τὴν ἀφορμὴν νὰ παῤῥησιάσῃ μίαν νότα πολλὰ ἐκτεταμένην καὶ ἐμπεριστατον· ἀπὸ τὴν μεγάλην δὲ ἐπιμέλειαν, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ Ῥεὶς Ἐφέντης ταύτην τὴν φορὰν ἔσπευσε ν' ἀποκριθῇ, συνάγεται, ὅτι ἡ Πόρτα νομίζει ἀκόμη μὲ τὰ σωστά της νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ διορίζῃ νόμους, καὶ νὰ κυβερνᾷ τὰς εἰρημένας Αὐθεντείας χωρὶς ἐξωτερικὴν τινὰ μεσολάβησιν, καὶ ὅτι αὐτὴ ὀλίγον φροντίζει περὶ τῶν προυφισταμένων συνθηκῶν, ἢ τουλάχιστον θέλει νὰ τὰς ἑρμηνεύῃ κατ' ἀρέσκειάν της· ὅσον δὲ ἀποβλέπει τὸν πλοῦν τοῦ Εὐξείνου Πόντου, ἡ Πόρτα προβάλλει, ὅτι δὲν θέλει δεχθῇ ἄλλας βάσεις ἀναφορικῶς πρὸς τὴν Ῥωσσίαν, παρ' ἐκείνας ὅσαι διωμολογήθησαν καὶ εἰς τὰς μετὰ τῆς Δανιμαρκίας Συνθήκας της.

(Ἐφ. Φλωρ.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εἰς πολλοὺς τῶν προηγηθέντων ἀριθμῶν τῆς ἐφημερίδος μας ὠμιλήσαμεν περὶ τῆς μελετω-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μένης σημαντικῆς ἐκστρατείας Τῶν Π. Πατρῶν, Ἀρχηγὸς Τῆς ὁποίας εἶναι διωρισμένος παρὰ Τῆς Σ. Διοικήσεως ὁ Ἐκλαμπρότατος Πρόεδρος Τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Κ. Γεώργιος Κουντριώτης. Ἂν ἡ ἐκστρατεία αὕτη πλέον παρὰ Τὸ δέον, καὶ παρ' ὅ,τι καὶ ἡμεῖς πεποιθότως πολλάκις πρὸς Τὸ Δημόσιον ἐκηρύξαμεν, ἀνεβλήθη, εὔλογοι ἐξάπαντος καὶ ἀναπόδραστοι εἰς Τοῦτο αἰτίαι πρέπει νὰ συνέτρεξαν· ὅπως καὶ ἂν εἶναι, ἔχομεν εὐχαριστησιν μεγάλην κατ' Ταύτην Τὴν φορὰν νὰ ἀναγγείλωμεν Τὴν εἰρημένην ἐκστρατείαν μετὰ βεβαιότητος πρὸς Τὸ Κοινὸν, ἐκδίδοντες ἐνταυτῷ καὶ Τὸ ἀκόλουθον περὶ αὐτῆς Θέσπισμα Τοῦ Σεβαστοῦ Βουλευτικοῦ ὑπὸ Ἀρ. Ε'. Τὸ ὁποῖον μᾶς ἐστάλη κατ' αὐτὰς ἐπισήμως ἀπὸ Τὸ Κέντρον Τῆς Διοικήσεως.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ἡ κυρίευσις Τῶν φρουρίων Π. Πατρῶν καὶ Ναυπάκτου θεωρεῖται ὡς ἓν Τῶν οὐσιωδεστέρων ἐπιχειρημάτων, πρὸς στερέωσιν Τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας,

Ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς προϊμώτερα παρ' ἄλλοτε, ἐκστρατεύων κατὰ Τῆς Ἑλλάδος, ἀπεφάσισε νὰ δοκιμάσῃ πέμπτην ἤδη φορὰν, καὶ Τὴν τελευταίαν ἴσως, Τὴν Τύχην του κατὰ Τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων,

Ἐπειδὴ αἱ ἐλπίδες Τοῦ ἐχθροῦ βάσιν ἔχουσι Τὴν συνδρομὴν Τοῦ Σατράπου Τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐκείνην Τῶν Ἀλβανῶν, Τοὺς ὁποίους καταγίνεται νὰ βάλῃ εἰς κίνησιν ἀπὸ Τὰ μέρη Τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος,

Ἐπειδὴ ὁ Αἰγυπτιακὸς στρατὸς ἔφθασεν ἤδη εἰς Τὸ φρούριον Τῆς Μοθώνης, καὶ ἐκεῖθεν μελετᾷ νὰ ἐφορμήσῃ εἰς Τὰ ἐνδότερα Τῆς Πελοποννήσου, καὶ

Ἐπειδὴ μ' ὅλον ὅτι καὶ πολλὰ καὶ ἐκλεκτὰ στρατεύματα εὑρισκόμενα καθ' ὅλον Τὸ Δυτικὸν παράλιον Τῆς Πελοποννήσου, καὶ εἰς Τὰ σύνορα Τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος προϋποσχονται Τὴν ματαίωσιν Τοῦ ἐχθρικοῦ σχεδίου, ἀναγκη ὅμως εἶναι Τὰ κινήματα Τῶν στρατευμάτων Τούτων νὰ ὁδηγῶνται κεντρικώτερον, καὶ ἐκ Τοῦ πλησιεστέρου, διὰ νὰ γίνωνται καὶ Τακτικώτερα, καὶ ἐπομένως δραστηριώτερα κατὰ Τῶν ἐχθρικῶν,

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα ἐμπιστευόμενον εἰς Τὰς ἐξόχους ἀρετὰς, Τὴν ἱκανότητα καὶ Τὴν δραστηριότητα Τοῦ Ἐκλαμπροτάτου Προέδρου Τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος κυρίου Γεωργίου Κουντριώτου, ὅστις διὰ Τὸν ἀποδεδειγμένον αὐτοῦ ζῆλον ὑπὲρ Τοῦ κοινοῦ Τῆς Πατρίδος συμφέροντος, ἔλκει ἀξίως εἰς ἑαυτὸν Τὴν κοινὴν Τοῦ Ἔθνους ἐμπιστοσύνην,

Θεσπίζει.!

Α'ον. Ὁ Ἐκλαμπρότατος Πρόεδρος Τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, κύριος Γεώργιος Κουντριώτης, θέλει ἐκστρατεύσει ὡς ἀρχηγὸς ὅλων Τῶν εἰς κίνησιν στρατιωτικῶν Σωμάτων κατὰ Τὸ Δυτικὸν παράλιον Τῆς Πελοποννήσου, ἀπὸ Τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον, ἕως Τοῦ Κορινθιακοῦ, ἔχων ὡς πρὸς αὐτὰ Τὰ σώματα, καὶ ὡς πρὸς Τὴν Ναυτικὴν μοίραν, Τὴν ἀποκλείσασαν Τὸν Κορινθιακὸν Κόλπον, ὅλην Τὴν δύναμιν Τὴν ὁποίαν ὁ Ν'. παράγραφος Τοῦ Ὀργανικοῦ Νόμου δίδει εἰς Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Β'ον. Ἡ προφύλαξις ὅλων Τῶν Δυτικῶν παραλίων Τῆς Πελοποννήσου, καὶ ἡ στενὴ πολιορκία Τῶν φρουρίων, διὰ Τὴν πτῶσιν Τῶν ὁποίων ὀφείλει ἡ Ἐκλαμπρότης του νὰ καταβάλῃ Τὴν δυνατὴν δραστηριότητα, εἶναι ὁ κύριος σκοπὸς Τοῦ διορισμοῦ Τούτου.

Γ'ον. Ἂν εἰς αὐτὰ Τὰ παράλια ἤθελε παρρησιασθῇ ἐχθρικὸς στόλος, ἂν ἡ στερεὰ Χέρσος Ἑλλὰς, καὶ Δυτικὴ καὶ Ἀνατολικὴ ἤθελον λάβει χρείαν νὰ ἀπαντήσουν ὁρμὴν ἐχθρικὴν, ἡ Ἐκλαμπρότης του ἔχει Τὴν ἐξουσίαν νὰ προφθάσῃ ἐγκαίρως Τὴν ἀνήκουσαν βοήθειαν, καὶ παντοίοις Τρόποις νὰ προμηθεύσῃ Τὴν Τούτων ἀσφάλειαν.

Δ'ον. Οἱ ἔπαρχοι Τῶν πλησιεστέρων εἰς αὐτὰ Τὰ μέρη ἐπαρχιῶν, καὶ οἱ στρατιωτικοὶ, οἷον Κορίνθου, Βοστίτζης, Καλαβρύτων,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πάτρας, Γαστούνης, Πύργυ, Φαναρίυ, Ἀρκαδίας, Καρυταίνης, καὶ ὅλυ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπυ, καθὼς καὶ οἱ τῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Δυτικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, καὶ τὸ στρατιωτικὸν αὐτῶν τῶν ἐπαρχιῶν, ὀφείλυσι νὰ δέχωνται, καὶ νὰ ἐκτελῶσιν ἀμέσως διαταγὰς τῆς Ἐκλαμπρότητός τυ ἀποβλεπούσας τὰς εἰς τὸ παρὸν Θέσπισμα ὁδηγίας.

Ε'ον. Εἶναι εἰς χρέος ἡ Διοίκησις νὰ προμηθεύῃ ἐγκαίρως εἰς τὴν Ἐκλαμπρότητά τυ τοὺς ἀναγκαίυς χρηματικοὺς πόρυς, διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν μισθῶν, σιτηρεσίων, καὶ τροφῶν τῶν κατὰ τὴν ἐκστρατείαν ταύτην θαλάσσης καὶ τῆς ξηρᾶς δυνάμεων.

ς'ον. Ὅταν ἡ Ἐκλαμπρότης τυ στερεῖται τῶν ἀναγκαίων πόρων, καὶ ἡ ἀπορία τοῦ ἐθνικοῦ ταμείυ δὲν συγχωρεῖ τὴν προμήθειαν αὐτῶν, ἡ Ἐκλαμπρότης τυ ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ κατορθώσῃ δάνειον, ὅπυ δυνηθῇ, ἀνάλογον μὲ τὰς ἀναπυδράστυς ἀνάγκας αὐτῆς τῆς ἐκστρατείας εἰς βάρος τοῦ Ἐθνικοῦ ταμείυ.

Ζ'ον. Ἔχει τὴν ἄδειαν ἡ Ἐκλαμπρότης τυ, ἐκτὸς τῶν προσδιορισμένων ἐξόδων νὰ κάμῃ καὶ ἕτερα, χάριν βραβείυ, πρὸς ἐκείνυς, ὁπυῦ ἤθελον φιλοτιμηθῇ νὰ δείξυν ἐπισήμυς πολεμικὰς πράξεις.

Η'ον. Ἂν τις τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῆς Ἐκλαμπρότητός τυ πολεμικῶν ἤθελε κάμει ἐκδυλεύσεις ἐπισήμυς, καὶ διὰ τοῦτο κρίνεται ἄξιος προβιβασμοῦ, ἡ Ἐκλαμπρότης τυ ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ τὸν προβιβάζῃ δι' ἐγγράφυ τυ, τόπον ἐπέχοντος διπλώματος, τὸ ὁπυῖον θέλει ἀναγνωρισθῇ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν.

Θ'ον. Ἔχει τὴν ἄδειαν καὶ νὰ καθαιρῇ ἀπὸ τοὺς βαθμούς των τοὺς παρεκτρεπομένυς ἀπὸ τὰ χρέη των, καὶ νὰ παιδεύῃ νομίμως.

Ι'ον. Ἔχει τὴν ἄδειαν ἡ Ἐκλαμπρότης τυ νὰ κάμῃ κάθε διαπραγμάτευσιν καὶ συμβιβασμὸν διὰ τὴν κυρίευσιν τῶν ἐξπσιαζομένων παρὰ τῶν ἐχθρῶν φρυρίων, εἰδοποιῶν ἀμέσως τὴν Διοίκησιν.

ΙΑ'ον. Ἐγκαίρως περὶ τῶν πρακτικῶν τυ ὀφείλει ἡ Ἐκλαμπρότης τυ, νὰ ἀναφέρεται εἰς τὴν Διοίκησιν.

ΙΒ'ον. Ὀφείλει νὰ δώσῃ, ὅταν παύσῃ ἀπὸ αὐτὸ τὸ χρέος, καθαρὸν λογαριασμὸν τῆς γενικῆς ληψοδοσίας τυ εἰς τὴν Διοίκησιν.

ΙΓ'ον. Εἰς ὅλα τὰ ἐγγραφα ὁπυῦ ἐκδίδει ἡ Ἐκλαμπρότης τυ, θέλει ὑπογράφεται „ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ " θέλει προσυπογράφεται εἰς αὐτὰ καὶ ὁ Γραμματεὺς. Θέλων δὲ ἀριθμεῖσθαι ὅλα, καὶ θέλων σφραγίζεσθαι μὲ σφραγίδα ἔχυσαν περιγραφὴν „ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ " εἰς δὲ τὴν ἐπιγραφὴν τῶν διαταγῶν θέλει διαλαμβάνεται τὸ „ Δυνάμει τοῦ Θεσπίσματος ὑπ' ἀριθμὸν ε.

ΙΔ'ον. Τὸ παρὸν Θέσπισμα θέλει καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν Θεσπισμάτων, καὶ δημοσιευθῇ.

Ἐξεδόθη ἐν Ναυπλίῳ τῇ 21 Φευρυαρίυ 1825

ὁ Πρόεδρος

Παναϋτζος Νοταρᾶς.

Ἐπικυροῦται τῇ 28 Φευρυαρίυ 1825 Ναύπλιον.

Ὁ Πρόεδρος

Γεώργιος Κανταριώτης.

ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Α. Μαυροκορδάτος.

ὁ Β'ος. Γραμματεὺς

Ἀνδρέας Παπαδόπυλος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΝΑΥΠΛΙΟΝ, 19 Φεβρουαρίου.

Ἀξιωματικαὶ εἰδήσεις ἀπὸ τὸ ἐπαρχεῖον Νησίδι τῆς 16 τοῦ παρόντος φανερόνουσιν ὅτι ὁ καπετὰν Παναγιώτης Κοσσονάκος ἐμβῆκεν εἰς Νεόκαστρον, οἱ δὲ Ἕλληνες ἀδιακόπως ζωγρεῦσιν Ἄραβας καὶ Τούρκους, ὥστε ἐλπίζομεν ἐντὸς ὀλίγου διὰ τῆς Θείας βοηθείας νὰ συντρίψωμεν αὐτοὺς ὡς σκεῦος κεραμέως. Ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν, ἥτις ἔγινεν εἰς τοὺς αἰχμαλώτους, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ὁ ἀρχιπυρπολικὸς τοῦ Ἰμπραήμπασσα, μανθάνομεν, ὅτι εἰς πολλὴν ἀφασίαν καὶ κατήφειαν εὑρίσκεται τὸ Αἰγυπτιακὸν στράτευμα καὶ ἐξαιρέτως οἱ ἀρχηγοὶ αὐτοῦ, βλέποντες ἤδη ψευδεῖς τὰς παραστάσεις τοῦ Ἰμπραήμπασσα, καὶ ἐννοοῦντες ὅτι ὅλα ἐκεῖνα ἦσαν πρὸς ἀπώλειαν ἐγκαρδίωσιν, ἕως νὰ μεταφέρωσιν αὐτοὺς εἰς Πελοπόννησον. Ἄρχισαν νὰ τὸ προλέγωσι μεταξύ των, ὅτι θέλει ἀφήσει ἐν Πελοποννήσῳ τὰ κῶλα, ὡς τὸ ἔπαθον καὶ οἱ συναδελφοί των ἐπὶ τῆς εἰσβολῆς τοῦ Δράμαλλη. Πᾶσα ἡ Σπάρτη, καὶ ἡ περίχωρος τῶν Μοθωκορώνων αὐθόρμητος καὶ ἀμισθὶ ἔτρεξεν ἐναντίον τῶν ἀποβάντων· καὶ καθ' ἡμέραν καταβαίνουσιν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ στρατόπεδα ἄνδρες καὶ γυναῖκες διὰ νὰ κάμωσι λάφυρα τῶν Αἰγυπτίων, τοὺς ὁποίους ἔχουσιν ὡς παίγνιον.

Καθημέραν ἔρχονται ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας προσφέροντες δι' ἀναρίθμων χαριστήρια εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν, διότι ἐλυτρώθησαν ἀπὸ τὰς καταχρήσεις καὶ τὴν δεσποτείαν τῶν ἀντιδιοικητῶν, καὶ ἐμφαίνοντες τὸν ὑπὲρ τῆς στερεώσεως τῶν Νόμων ζῆλόν των καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς ὑπακοήν των. (Φ. τοῦ Ν.)

Ὕδρα, 23 Φεβρουαρίου.

Ἡ Ἐφημερὶς τῶν Ἀθηνῶν τῆς 21 Ἰανναρίου ἀναφέρει ὅσα ἐψιθυρίζοντο καὶ ἐμηνύοντο ἔκτοτε περὶ τοῦ Ὀδυσσέως· ὅτι δηλαδὴ συνεννοήθη μὲ τοὺς Τούρκους καὶ μὲ τὸν Ὀμέρπασσαν, ὅτι συνήργησε νὰ προσκυνήσῃ εἰς τοὺς Τούρκους τῆς Εὐρίπου χωρία τινὰ τοῦ Ταλαντίου, καὶ τὰ παρόμοια. Ἡ φήμη δὲν ἔπαυσε μέχρι τούδε νὰ διασπείρῃ ἀληθῆ καὶ προδοτικὰς πράξεις αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὅλη σχεδὸν ἡ Ἀνατολικὴ Ἑλλὰς καταβοᾷ περὶ αὐτοῦ. Εἰδοποιήθημεν ἀξιωματικῶς ὅτι περὶ τὴν 16 τοῦ παρόντος μηνὸς ἓν σῶμα στρατιωτῶν τοῦ Ὀδυσσέως συνωδευμένον μὲ Τούρκους τοῦ Ὀμέρπασσα ὑπῆγαν εἰς Κούμην τῆς Εὐβοίας, ὅπου πιάσαντες τέσσαρας τῶν Προεστώτων τοὺς ἔστειλαν εἰς τὸ φρούριον τῆς Εὐρίπου· ἐκυρίευσαν ὅλας τὰς ἀποθήκας τῶν ζωοτροφιῶν, καὶ περὶ τὰ τεσσαράκοντα πλοιάρια εὐρεθέντα συρμένα εἰς τὴν ξηρὰν τὰ ἐκράτησαν. Ἐπαπειλεῖ δὲ προσέτι αὐτὸς καὶ τὰς πλησίον τῆς Εὐβοίας κειμένας νήσους Σκύρον, Σκόπελον καὶ Σκιάθον.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι τὰ εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα προσταλέντα ἤδη στρατεύματα τῆς Σ. Διοικήσεως ἔχουν παρ' αὐτῆς τὰς ἀνηκούσας ὁδηγίας καὶ περὶ τῶν κινημάτων αὐτοῦ τοῦ ὑποπτου ἀνθρώπου. (Φ. τοῦ Ν.)

Ναύπλιον τὴν 3 Μαρτίου.

Μία μικρὰ μοῖρα τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου περιπολέουσα τὸν Ἑλλήσποντον ἀπάντησε τρικυμίαν σφοδρὰν, ἡ ὁποία καὶ ἐπροξένησε τὸ ναυάγιον δύω κορβετῶν καὶ τινων ἄλλων πολεμικῶν πλοίων· ἡ εἴδησις αὕτη ἀπὸ αὐτόπτην τοῦ δράματος κοινοποιηθεῖσα, δὲν ἐπιδέχεται καμμίαν ἀμφιβολίαν.

4 τοῦ αὐτοῦ.

Πλοῖον, ἐλθὸν σήμερον ἀπὸ Ὕδραν ἐπιτηδες ἐνταῦθα, διὰ νὰ φορτώσῃ πολεμεφόδια ἔφερε τὴν εἴδησιν, ὅτι ἡ ναυτικὴ Μοῖρα τῆς Ὕδρας ἐξέπλευσεν ἤδη, συγχρόνως δὲ ἔμελλε νὰ ἐκπλεύσῃ καὶ ἡ τῶν Σπετσῶν.

Μεσολόγγιον τὴν 17 Μαρτίου.

Χθὲς πυλλὰ πρωῒ ἐφάνησαν δώδεκα ἐχθρικὰ πολεμικὰ πλοῖα εἰσερχόμενα εἰς τὸν Κορινθιακὸν Κόλπον· τρία μὲν ἐξ αὐτῶν ἦσαν Φρεγάται, τρία δὲ Κορβέτται, καὶ τὰ λοιπὰ ἔξ Βρίκια. — Σήμερον ἴδομεν καὶ ἄλλα δεκατρία, ἐξ ὧν τὰ ἓν μὲν εἶχε σχῆμα Νάῦος, τὰ δὲ λοιπὰ ὅλα φορτηγὰ, μικροῦ μεγέθους, ἀκολουθοῦντα μετὰ σπουδῆς μεγάλης τὰ θέματα τῶν πρώτων.

Ἐὰν ταῦτα εἶναι τὰ ἴδια, τὰ ὁποῖα εὑρίσκοντο εἰς Μαθωκόρωνα, ἢ ἄλλα τινὰ, ἀγνοοῦμεν εἰσέτι· ἂν ὅμως καὶ τὰ ἡμέτερα ἀκόμη δὲν ἐφάνησαν ἐνταῦτα, ἓν ὅμως πρὸ ἡμερῶν ἤδη ἐξέπλευσαν κατὰ τὰς ἀπὸ Ναυπλίου εἰδήσεις, καὶ τοῦτο μᾶς εἶναι διπλοῦν ἄτοπον· ἐνδεχόμενον ἴσως ν' ἀπάντησαν ἐναντίους ἀνέμους, ὅθεν ἠναγκάσθησαν νὰ μείνωσιν ὀπίσω· ὅπως καὶ ἂν εἶναι ἐλπίζομεν νὰ τὰ ἰδωμεν ὀλίγωρα, καὶ τὰ γενοῦμεν ἐνταυτῷ δεκτὰ καμμιᾶς ναυμαχίας μὲ τὸν ἐχθρικὸν στόλον ἡ ὁποία θέλει ἀκολουθήσει ἀρεύκτως μετὰ τὴν ἐφάνισίν των.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 23ος
Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 21 Μαρτίου 1825. Σάββατον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Σκλαβωνία — Ζεμλῖνον α'. Φεβρουαρίου.

Ἀπὸ Βελιγράδιον διεσπάρησαν φῆμαι διάφοροι περὶ τῆς ἐνεστώσης ἐσωτερικῆς καταστάσεως τῆς Σερβίας· λέγεται ὅτι εἰς μερικὰ μέρη αὐτῆς ἀνεκαλύφθη βρασμός τις συνωμοσίας ἐναντίον τῶν Κνέζων (Ἀρχόντων), καὶ ὅτι ὁ λαὸς ἀπονεύει νὰ πληρώσῃ τὰ μεγάλα καὶ ἀφόρητα δοσίματα, τὰ ὁποῖα ἡ Τουρκικὴ Διοίκησις, διὰ τὰς ὑπερόγκους παρούσας δαπάνας της, καὶ τὰς ἀνοικονομήτους χρείας της ἀναγκάζεται νὰ τοὺς ἐπιβάλλῃ εἰς κάθε ὀλίγον διάστημα καιροῦ. Μολονοτοῦτο εἰδήσεις Ζεμλίνου βεβαιόνουν ὅτι ὁ Ἡγεμὼν τῶν Σέρβων Μιλόσης ἐστάθη ἱκανὸς μὲ ἓν μόνον πάταγμα νὰ διαλύσῃ τὴν συνωμοσίαν, καὶ νὰ ἐμποδίσῃ (ἴσως πρὸς καιρὸν) τὴν ἔκρηξιν μιᾶς ἀποστασίας, ἡ ὁποία, ὡς φαίνεται, δὲν εἶχε σκοπὸν μόνον τῶν Κνέζων τὴν καταστροφὴν, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς Τουρκικῆς Δυναστείας, κατασταθείσης ἤδη παιταχοῦ μισητῆς καὶ ἀφορήτου.

(Ε Γ.)

Πολωνία — Βαρσοβία 6 Φεβρουαρίου.

Ὁ Κ. Στρατηγὸς Κάννιγ, Πρέσβυς ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὴν Ἀγγλικὴν Διοίκησιν εἰς τὴν Αὐλὴν τῆς Πετρουπόλεως ἔφθασε χθὲς ἐνταῦθα· ὁ κύριος σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς του εἶναι, καθὼς ἀναγγέλλουν ὅλαι αἱ ἐφημερίδες, τὸ νὰ προσκολλήσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος· ὅλος ὁ κόσμος εἶναι περίεργος νὰ ἰδῇ ὁποίαν ἡ Ρωσσία διάθεσιν θέλει δείξει, καὶ ὁποίαν ἀπόκρισιν θέλει κάμει εἰς τοῦτο τὸ οὐσιῶδες πρίβλημα.

(Ε. Φ.)

Ἀρκτῴα Ἀμερικὴ — Νέα Ὑόρκα 8 Ἰανουαρίου.

Ὁ περίφημος Γάλλος Στρατηγὸς Λαφαϋέττης, ὅς τις, ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους, συνήργησε τὰ μέγιστα εἰς τὸν ὑπὲρ Ἀνεξαρτησίας ἔνδοξον ἀγῶνα τῶν Ἡνωμένων Ἐπικρατειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἔφθασεν ἐνταῦθα πρό τινος καιροῦ, ἐρχόμενος ἀπὸ Γαλλίαν· ὁ λαὸς ὅλος τὸν ὑπεδέχθη μὲ χαρὰν μεγάλην, καὶ μὲ ἀνευφημίας πολλὰς, ἐνθυμούμενος ὅσας παρ' αὐτοῦ ἔλαβεν ἄλλοτε εὐεργεσίας. Τὰ μέλη καὶ τῶν δύω Βουλευτηρίων τῷ ἔκαμαν τὴν α'. ἡμέραν τοῦ παρόντος μηνὸς ἓν γεῦμα λαμπρότατον· δύω δὲ ἡμέρας μετὰ τοῦτο μία ἐπιτροπὴ ὠνομασμένη ἐπίτηδες ἀπὸ τὰ δύω Βουλευτήρια ἔφεραν εἰς τὸν Στραλ. Λαφαϋέτην τὸ θέσπισμα τοῦ Βουλευτικοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου τοῦ προσφέρεται ἓν δῶρον ἀπὸ 200,000 τάλληρα καὶ ἡ ἰδιοκτησία ἑνὸς πολλὰ μεγάλου χωρίου (territorio). Εἰς τὴν Συνέλευσιν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ Κ. Σμὶθ, ὄργανον τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς, ἐκοινοποίησεν εἰς τὴν Γερουσίαν ἓν ἀντίγραφον τοῦ πρὸς τὸν Στρ. παρρησιασθέντος ἐγγράφου, καὶ τῆς ἀπαντήσεως αὐτοῦ, ὅς τις δεχθεὶς ἀσμένως τὸ δῶρον εὐγνωμονεῖ διὰ τὴν γενναιότητα τοῦ Βουλευτικοῦ, καὶ τὴν λαμπρὰν ὑποδεξιωσίν του.

(Ἐφ. Γαλ.)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Μεσολόγιον 20 Μαρτίη .

Ἀπὸ τὸ ἄρθρον τοῦ φίλη τοῦ Νόμη τῆς 23 φευβρηαρίη , τὸ ὁποῖον εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας κατεχωρήσαμεν , καὶ ἀπ' ὅσα ἡ ἐφημερὶς τῶν Ἀθηνῶν τελευταῖον περὶ Ὀδυσσέως ἐδημοσίευσε , δὲν μένει καμμία ἀμφιβολία , ὅτι ὁ ἀνὴρ οὗτος ἀπεκάλυψε πλέον τὸ προσωπεῖον τῆς ὑποκρίσεως , καὶ κατεστάθη φανερὸς ἐχθρὸς τῆς Πατρίδος · ἂν αἱ περιστάσεις τὸν ἔκαμαν νὰ φαίνεται , μέχρι τινὸς εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κόσμου , χωρὶς νὰ εἶναι τοιοῦτος , εἷς ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους ἀρχηγοὺς τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων , καὶ τὸ παραξενώτερον ! νὰ νομίζεται ἀπότινας ὡς ὁ πλέον Φιλελεύθερος , καὶ ἄξιος νὰ βαπτισθῇ μὲ τόνομα ., Βολιβὰρ τῆς Ἑλλάδος " ὁ ἴδιός τε χαρακτὴρ ὅμως τὸν ἐπροδωκε τελοσπάντων · ἄνθρωπος φίλαυτος , φιλοκερδὴς καὶ οἰηματίας εἰς τὸ ἄκρον , ἅμα ὅπου ἴδεν , ὅτι ἡ Διοίκησις , ἤτοι ὁ Νόμος ἔλαβε τὴν πρέπουσαν ἰσχὺν , μὴ δυνάμενος πλέον αὐτὸς νὰ ἔχῃ τὴν πρώτην ἐπιρροὴν καὶ ὑπεροχὴν εἰς τὰ πράγματα , οὐδὲ νὰ χορταίνῃ ἀτιμωρήτως , καὶ ἀπεριορίστως τὴν ἀχόρταγον φιλαργυρίαντε , εὐθὺς ἀπεσκίρτησε , καὶ ἠνώθη μὲ τὸ μέρος ἐκεῖνο ὅπου ἐπαλλέλλεται τὴν ἀνομίαν , διὰ νὰ εἰμπορῇ ἀφόβως καὶ ἀσυστόλως νὰ πολεμῇ τὴν εὐνομίαν · ὅτι ὅμως ταχέως καὶ αὐτὸς , κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ὁμοφρόνων τε , Θέλει λάβει τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας τε , δὲν ἀμφιβάλλομεν παντάπασιν , ἐξεύροντες ὅτι ἡ Σ. Διοίκησις ἐπῆρεν ἤδη ταναγκαῖα περὶ τούτε μέτρα .

Τὰ γράμματα , τὰ ὁποῖα ἔγραψεν ἐσχάτως πρὸς τοὺς Ἀθηναίους , καὶ πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀθηνῶν εἰκονίζουν κάλλιστα τὸν χαρακτῆρα , καὶ τὴν διάθεσιν τῆς ψυχῆς τε · ὡς τοιαῦτα ἐκρίναμεν εὔλογον νὰ τὰ δημοσιεύσωμεν καὶ ἡμεῖς μαζὺ μὲ τὴν ἀπόκρισιν τῶν Ἀθηναίων πρὸς αὐτόν .

Κύριοι Πρόκριτοι τῶν Ἀθηνῶν ἀδελφικῶς σᾶς ἀσπάζομαι .

Σᾶς ἔχω στείλει τίσα γράμματα διὰ νὰ μοῦ στείλετε τὰ γρόσιά μη καὶ τοῦ λόγη σας μοῦ δείχνετε τὴν Διοίκητιν . Ἐγὼ τῆς Διοικήσεως γρόσια δὲν ἔδωσα παρὰ ἐσᾶς · καθὼς στέκει εἰς τὰ χέριά μη καὶ ἡ ὁμολογία σας καὶ στέκειν καὶ εἰς ἐσᾶς τὰ γρόσιά μη εἰς ἐφόδια τοῦ κάστρη , λοιπὸν ἰδοὺ ὅπου σᾶς γράφω καὶ ἐτούτην τὴν φορὰν ἀκόμη ὅτι νὰ μοῦ στείλετε τὰ γρόσιά μη καὶ τὸν γιατρόν μη ὁποῦ μοῦ βαστᾶτε , ἢ νὰ ἠξεύρετε ὅπου θὰ στείλω νὰ σᾶς κάψω ταῖς ἐλιαῖς καὶ τὰ σταφυλιά , καὶ μὴν φαντάζεσθε μὲ τὴν Διοίκησιν , ὅτι ἐγὼ εἰς τὸ δίκαιόν μη ἐπανωθιῶ δὲν φοβοῦμαι οὔτε τὸν Θεόν . Λοιπὸν νὰ ἠξεύρετε τοῦτο ὅτι σεῖς γρόσια καὶ Γιατρόν μη δὲν κρατεῖται , ὅτι ἀποφασίζω καὶ χάνω ὅτι καὶ ἂν ἔχω καζαντίσῃ ἕως τώρα , πλὴν ἀπὸ αὐτὰ δὲν ταβαῖνω χέρι ἀπὸ ἐσᾶς καὶ σὲ πεντε ἡμέρας προσμένω ἀπόκρισίν σας , ἢ μοῦ τὰ στέλετε ἢ ὄχι , εἰ δὲ πάλιν καὶ σᾶς ἔχω πάρει τίποτες ἐθνικὰ , ἢ σζερεμέδες ἢ ἀπὸ τοῦ κάστρη σας πράγματα , κάμετε τὸν λογαριασμόν καὶ βαστάξετε · σᾶς λέγω τοῦτο μόνον ὅτι μὴν Θέλετε δύο τρία ἄτομα νὰ πάρετε καὶ τὸν ἐσπίλοιπον λαὸν τῆς ἐπαρχίας εἰς τὸν λαιμόν σας .

καὶ ὑγιένετε .

1825 Φεβρηαρίη 13 Στεβενίκο .

Ὀδυσσεὺς Ἀνδρίτζη .

Φίλε χαίρεις .

Λάβε αὐτὸ τὸ γράμμα τὸ ὁποῖον σοῦ τὸ στέλνω μαζὺ διὰ νὰ τὸ δημοσιεύσῃς εἰς τὸ πούπλον διὰ νὰ ἔχῃ τὴν εἴδησιν ὅπου ὅτι κακὸν τοὺς εὗρη νὰ τὸ ἠξεύρῃ ἀπὸ τρία τέσσαρα ἄτομα τῆς ἐπαρχίας σας ὁποῦ μοῦ βαστοῦν τὰ δικαιά μη καὶ ἐγὼ εἰς κάθε καιρὸν νὰ μὴν ἔχω κανένα βάρος , καὶ προσμένω ἀπόκρισιν κατὰ τὴν διορίαν ὁποῦ γράφω εἰς τὸ γράμμα .

ὑγιαίνε .

1825 Φεβρηαρίη 13 Στεβενίκο .

ὁ φίλος σε

Ὀδυσσεὺς Ἀνδρίτζη .

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀποκρισις τῶν Ἀθηναίων πρὸς αὐτὸν

Στρατηγὲ Ὀδυσσεῦ .

Ἐλάβαμεν τὸ ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου γράμμα σου , διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖς ἀπὸ τὴν πόλιν ταύτην τὰ ἄστρα Σου , μὲ τὰ ὁποῖα ἠγοράσθη σιτάρι εἰς ἐφοδιασιν τοῦ φρουρίου , καὶ τὸν Ἰατρόν Σου , τὰ ὁποῖα ἐὰν δὲν Σοῦ δώσωμεν , μᾶς φοβερίζεις νὰ καύσῃς τοὺς ἐλαιῶνας καὶ τὰ σταρτά μας . Διὰ αὐτὰ καὶ πρότερον σ' ἐγράψαμεν , καὶ τώρα σὲ λέγομεν , ὅτι τὸ φρούριον εἶναι τῆς Ὑπερτάτης ἡμῶν Διοικήτεως , καὶ ὁ Ἰατρὸς εὑρίσκεται εἰς τὸ φρούριον ὡς Ἰατρὸς τῶν φρουρῶν , καὶ ἀκολούθως εἰς δούλευσιν τῆς Διοικήσεως . Ὅθεν πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν Σ' ἐσαρακαλούσαμεν καὶ Σὲ παρακαλοῦμεν νὰ γράψῃς , καὶ αὐτὴ ὡς δικαία καὶ φιλίστοργος Μήτηρ δὲν καταδέχεται νὰ Σ' ἀδικήσῃ . Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ γράφομεν πρὸς αὐτὴν περὶ τοῦ ζητήματός Σου , καὶ εἴμεθα εὐέλπιδες νὰ εἰσακουσθῶμεν , καὶ εἰς 20 ἡμέρας νὰ λάβῃς τὸ δίκαιόν Σου . Τοὺς ἐλαιῶνας δὲ καὶ τὰ σταρτάμας δὲν προσμένομεν νὰ τὰ ἴδωμεν καιόμενα καὶ φθειρόμενα ἀπὸ τὸν Στρατηγὸν Ὀδυσσέα , ἀφοῦ δὲν ἔπαθαν τοῦτο ἀπὸ τοὺς Τουρκους εἰσβαλόντας εἰς τὴν γῆν μας Τούρκους , τοὺς ὁποίους ἕως τώρα ἐπολέμησες διὰ τὴν φύλαξιν καὶ τούτων καὶ πάσης ἰδιοκτησίας τῶν Ἑλλήνων .

Ἀθῆναι 17 Φεβρουαρίου 1825 .

(Τ. Σ.) Οἱ Πρόκριτοι Ἀθηνῶν .

Μεσολόγγιον 19 Μαρτίου .

Σήμερον ἐφάνησαν 9 μεγάλα μεγέθος ἐχθρικὰ πλοῖα ἐξερχόμενα ἀπὸ τὸν Κορινθιακὸν Κόλπον καὶ διευθυνόμενα κατὰ τὸ μέρος τῆς Ζακύνθου . συμπεραίνομεν δὲ , ὅτι ἀπὸ τὰ εἰκοσιτέσσαρα , τὰ ὁποῖα πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἰδομεν εἰσερχόμενα αὐτόσε , (ὅρα τὸ προηγούμενον φύλλον τῶν Ἑλλ. Χρον.) ταῦτα μόνον τὰ 9 ἦσαν πολεμικὰ , τὰ δὲ λοιπὰ ὅλα φορτηγὰ , συνωδευμένα ἀπὸ τὰ πρῶτα . — Δὲν ἔχομεν λόγους ἱκανοὺς νὰ ἐκφράσωμεν τὴν λύπην μας διὰ τοῦτο τὸ συμβεβηκὸς , τὸ ὁποῖον μᾶς ἐστέρησεν ἀνελπίστως τὴν Πάτραν καὶ τὰ παρακείμενα φρούρια , ἕτοιμα ἤδη νὰ πέσωσιν εἰς χεῖρας μας διὰ τὴν παντὸς τοῦ ἐλλείψιν τῶν ζωοτροφιῶν ἂν εἶχαν προφθάσει εἰκοσει , ὄχι περισσότερα . Ἑλληνικὰ πλοῖα ἐν καιρῷ , βέβαια οἱ ἐχθροὶ ποτὲ δὲν ἤθελαν τολμήσει νὰ πλησιάσωσιν εἰς τοῖτον τὸν κόλπον , καὶ ἐσωμένως ἡμεῖς ἠθέλαμεν ἤδη εἶσθαι κύριοι τῶν εἰρημένων φρουρίων . ἡ εὐκαιρία ἦτον πολύτιμος , καὶ δὲν ἔπρεπε ν' ἀμεληθῇ διόλου . ἡ Σ. Διοικησίς μας ἦτον ἐγνώριζε βέβαια καλῶς . πλὴν τίς ἐξεύρει διὰ ποίους ἰσχυροτέρους λόγους ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ διαφορετικὰ μέτρα !

Κύριε Συντάκτα τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν !

Ἂν αἱ ἐφημερίδες εἰς ὅλα τὰ φωτισμένα καὶ πολιτισμένα ἔθνη τοῦ κόσμου χρησιμεύουν ὡς ὄργανα πλέον παντὸς ἄλλου ἐπιτήδεια νὰ μετοχετεύσωσιν εἰς τοὺς ἀναγινώσκοντας γνώσεις ἠθικὰς καὶ πολιτικὰς ποικίλας , καὶ ἐσωμένως νὰ μορφώσωσι τὸ ἐθνικὸν πνεῦμα , πολὺ πλέον εἰς ἡμᾶς , οἱ ὁποῖοι τώρα σπεύδομεν νὰ φωτισθῶμεν καὶ πολιτισθῶμεν ; ἡ Ἐφημερίς σου τύχῃ ἀγαθῇ ! ἐκπληρόνει θυμάσια τοῦτον τὸν σκοπὸν , ἐπειδὴ καὶ ἀφ' ὅτου ἤρχισε νὰ συντάττεται δὲν ἔπαυσε ἀπὸ τὸ νὰ ὑποβάλλῃ πάντοτε εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κοινοῦ διατριβὰς ἠθικοπολιτικὰς ὠφελίμους . μία ἀπὸ αὐτὰς , στοχάζομαι , εἶναι καὶ ἡ ἐφεξῆς „ περὶ Ἠθικῆς ἀνατροφῆς τῶν Ἀνθρώπων " τὴν ὁποίαν προσκαλεῖσαι νὰ δημοσιεύσῃς . γέννημα ἰδικόν μου δὲν εἶναι , ἀλλ' εἶν' ἀποσπασμα ἀπὸ τὸ ἀξιολογον ἐκεῖνο ὑπόμνημα τοῦ περιφήμου ΠονντικοΦιλοσόφου Γάλλου Tracy „ sur la Question quels sont les moyens de fonder la morale d un peuple ? τὸ ὁποῖον ἐγράφη καὶ ἐτιμήθη τῷ 1798 . ὅταν τὸ ἐθνικὸν ἐπιστημονικὸν κατάστημα ἐν Παρισιοις ἐπροβάλε μὲ βραβεῖον τὴν λύσιν τούτου τοῦ μεγάλου ζητήματος . ὑγίαινε .

Μεσολόγγιον 20 Μαρτίου 1825 .

ὁ φίλος σου Π

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Περὶ Τῆς Ἠθικῆς Ἀναπτροφῆς Τῶν Ἀνθρώπων.

Διὰ νὰ λάβῃ ἓν ἔθνος ὀρθὰς καὶ ἀκριβεῖς περὶ Ἠθικης ἀρχὰς, καὶ ἐπομένως νὰ καταστάθῃ εὐθαίμον καὶ σοφὸν, μέσον πρόχειρον καὶ συντελεστικὸν εἶναι βέβαια ἡ Δημόσιος κατεύθειαν Διδασκαλία. Ὁ ἐστι ἡ σύστασις καὶ ὁ πολλαπλασιασμὸς Τῶν σχολείων, ἀλλὰ Τοῦτο δὲν εἶναι Τὸ μόνον, οὐδὲ Τὸ ἰσχυρώτερον, ἐπειδὴ **πρέπει** νὰ παρατηρήσωμεν Α'. ὅτι μεταξὺ **Τῶν πολλῶν**, ὅσοι συγκροτοῦν Τὴν ὁλοκληρίαι Τοῦ ἔθνος **πολλὰ** ὀλίγοι ἔχην καιρὸν καὶ ὄρεξιν ν' ἀκολουθήσουν μακρὰν καὶ ἐπίπονον σειρὰν διδασκαλίας. Β'. πολλὰ ὀλιγώτεροι ἀκόμη εὑρίσκονται ἔχοντες Τὴν ἱκανότητα Τοῦ νὰ συλλάβην καὶ κρατήσην εἰς Τὸν νοῦν των σύστημα ἐκτεταμένον ἰδεῶν εὐκρινῶν καὶ καλῶς συναρμολογημένων. Γ'. ἀπ' ὅλας Τὰς γνωστὰς εἰς ἡμᾶς ἀληθείας ἐκεῖναι, Τὰς ὁποίας ἐξεύρομεν πάντοτε ὀλιγώτερον καλὰ, εἶναι ὅσας ἐδιδάχθημεν κατεύθειαν εἰς Τὰ σχολεῖα· ὅσας δὲ ἐσυνάξαμεν ἡμεῖς αὐτοὶ ἀπὸ Τὴν παρατήρησιν Τῶν περικυκλούντων ἡμᾶς παντοδαπῶν ἀντικειμένων, ὅσας ἐν ἐνὶ λόγῳ ἀνακαλοῦμεν καθημέραν εἰς Τὸν νοῦν μας διὰ Τῆς πείρας καὶ Τῶν διαφόρων περιστάσεων, αὐτὰς κυρίως κατέχομεν, αὐταὶ ἔχεν σχέσιν ἄμεσον μὲ ἡμᾶς, καὶ αὐταὶ ἐπενεργοῦν εἰς Τὰς πράξεις μας. — Τελοσπάντων δὲν πρέπει νὰ λησμονήτωμεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος Τρια ἔχει νὰ ἐκπληρώνῃ εἴδη χρειῶν· Τὰς φυσικάς τη χρείας· Τὴν χρείαν Τοῦ νὰ ἐλκύνῃ Τὴν εὔνοιαν Τῶν ὁμοίων τη εἰς ἑαυτὸν, καὶ ἐκείνην Τοῦ νὰ κερδίζῃ Τὴν ἰδικήν τη, αἰσθανόμενος ἑαυτὸν ἀγαπώμενον ὑφ' ἑαυτοῦ, ὢν δηλαδὴ εὐχαριστημένος μὲ Τὸν ἑαυτόν τη· διὰ νὰ εἶναι δὲ εὐτυχὴς Τρία πράγματα ὡσαύτως πρέπει ν' ἀποφεύγῃ· Τὴν κόλασιν (punition), Τὸν ψόγον, καὶ Τὴν ἐπιτίμησιν Τοῦ συνειδότος τη· δὲν ἔχει λοιπὸν παρὰ Τρεῖς ἀφορμὰς διὰ νὰ συναρμόζῃ Τὰς πράξεις τη μὲ Τὰ παραγγέλματα Τῆς Ἠθικῆς, ὅταν Τὰ γνωρίζῃ, καὶ ἐντεῦθεν νὰ πολιτεύεται μὲ Τὸν πλέον ἐνάρετον Τρόπον, Τουτέστι Τὸν ὠφελιμώτερον εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰς Τοὺς ὁμοίους τη· ἐκ Τούτων ὧν Τριῶν ἀφορμῶν, ἡ Τελευταία εἶναι ἡ μόνη, Τὴν ὁποίαν ἡ κατευθεῖαν διδασκαλία εἰμπορεῖ ν' αὐξήσῃ καὶ ἰσχυροποιήσῃ· αἱ δύω πρῶται, αἱ ὁποῖαι ἔχεν ἀσυγκρίτως πλειοτέραν δύναμιν ἐπάνω εἰς Τὴν ὁλότητα σχεδὸν Τῶν ἀνθρώπων, εἰμπορουῦν ἢ νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ὠφελίμως, ἢ νὰ μηδενισθοῦν, ἢ μάλιστα νὰ καταστάθοῦν καὶ ἐνεργητικῶς ἐναντίαι ἀπ' ὅλα Τὰ πολιτικοκοινωνικὰ συστήματα, καθόσον Ταῦτα εἶναι καλὰ, ἀτελῆ ἢ κακὰ· βλέπει λοιπὸν καθεὶς, ὅτι ἡ κατευθεῖαν διδασκαλία, καὶ ἡ καλλιτέρα, δὲν δύναται νὰ παράξῃ ἄλλο ἀποτέλεσμα παρὰ νὰ ἐμβάλῃ εἰς ὀλίγων κεφαλὰς ἀληθείας ἀφηρημένας Τῆς ὑγιοῦς ἠθικῆς, καὶ ὅτι, ἐπομένως, πολὺ μακρὰν Τοῦ νὰ εἶναι Ταύτης Τὸ μόνον ἢ Τὸ κύριον ὑποστήριγμα, ἡ ὠφέλειά της περιορίζεται εἰς Τὸ νὰ ἐπιταχύνῃ Τὴν πρόοδεν Τῶν περὶ Τοῦτο Τὸ εἶδος ἐξετάσεων, καὶ νὰ Τελειοποιῇ Τὴν Θεωρίαν αὐτῆς Τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ ποτὲ δὲν φθάνει νὰ ἐξαπλώσῃ καὶ νὰ στηριξῃ Τὸ πρακτικὸν μέρος αὐτῆς· ἡ διδασκαλία μεταδιδομένη εἰς ἀνθρώπους ἐπιδεκτικοὺς Θέλει σχηματίσει εἰς πάντα Τύπων ἠθικοὺς Τινὰς Θεωρητικοὺς, πλέον φωτισμένους· ἀλλ' αὐτὴ δὲν Θέλει εἰμπορέσει ποτὲ ἀμέσως νὰ καταστήσῃ Τὸ ὅλον Τοῦ ἔθνους πλέον ἐνάρετον, καὶ πολιτισμένον.

Ἡ συνέχεια ἀκολεθεῖ.

Μεσολόγγιον 21 Μαρτίου.

Ταύτην Τὴν στιγμὴν μανθάνομεν ἀπὸ πλοῖον ἐλθὸν ἐκ Πακύνθου, ὅτι οἱ εἰς Μοθωκόρωνα ἀποβάντες ἐχθροὶ, ἀφοῦ ἐπροχώρησαν ὀλίγον τι ἐπέκεινα Τούτων Τῶν φρουρίων, ἀπάντησαν πολυάριθμα στρατεύματα Ἑλληνικὰ, Τὰ ὁποῖα Τοὺς ἐπολέμησαν, Τοὺς ἐνίκησαν δὶς καὶ Τρὶς, Τοὺς ἐσπρωξαν ὅλα Τὰ κανονοστάσιά των, καὶ μὲ ζημίαν πολλῶν, Τοὺς λοιποὺς ἠνάγκασαν νὰ κλεισθῶσι μέσα εἰς Τὰ φρούρια. — Ἀπὸ Τὴν αὐτὴν πηγὴν πληροφορούμεθα, ὅτι ἓξ ἰδικά μας πλοῖα εὑρίσκονται εἰς Νεόκασρον, 30 δὲ ἄλλα μαζὶ μὲ 8 τυρκολικὰ διευθύνθησαν πρὸς Τὸ μέρος Τῆς Σουΐδας διὰ νὰ κτυπήσουν Τὸν ἐχθρικὸν στόλον.

Τιμὴ ἐτησία Τάλ. Ἴσαται ἐξ προπληρωτέα κατὰ Ἰμηνίαν. Ἐκδίδεται ἐις τὸ Ἐλευθερον Μεσολόγγι
Συντάκτης Δρ. Τ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μανδέλειος

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 24ος
Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον 25 Μαρτίου 1825 Τετράδη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Παρίσιοι 10 Φεβρουαρίου 1825.

Διεσπάρη φήμη τις ἐνταῦθα, ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Διοίκησις ἐφανέρωσεν εἰς τὴν ἐμπορικὴν Ἑταιρίαν τῶν Ἀνατολικῶν μερῶν (Compagnie du Levant) τὸν ὁποῖον συνέλαβε σκοπὸν διὰ νὰ στείλῃ πρόξενος Ἄγγλος εἰς τὴν Ἑλλάδα· τὸ ἀληθὲς ὅμως εἶναι, ὅτι μία ἐπιστολὴ τοῦ Κ. Κάνιγγ ἀνεγνώσθη τῇ 4 τοῦ παρόντος εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς εἰρημένης Ἑταιρίας ἐνώπιον τῶν διευθυντῶν αὐτῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἔξοχος οὗτος Ὑπαργὸς τοὺς κοινοποιεῖ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Ἀγγλικῆς Διοικήσεως του να ἰδῇ εἰς τὸ ἑξῆς ἐλεύθερον τὸ ἐμπόριον τῆς Ἀγγλίας μετὰ τῶν ἀνατολικῶν μερῶν, καὶ ἐπομένως τοῦ νὰ διαλυθῇ ἡ Ἑταιρία, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔμενε κατὰ πολλὰ εὐχάριστος ἕως τώρα ἡ Διοίκησις.

Ἐγνωστοποιήθη προσέτι εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ὅτι ἡ Διοίκησις ἔμελλε νὰ διορίσῃ κατευθεῖαν τοὺς Πράκτορας (agens) τῆς ἑταιρίας ταύτης ὡς ἰδικούς της πρόξενους εἰς τὰ ἀνατολικὰ μέρη· ὁ διορισμὸς δὲ οὗτος, ὅστις ἀκόμη δὲν εἰμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς πραγματική τις ὀνομασία προξένων, συνήργησεν ἄλλως ὄχι ὀλίγον εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῶν Κεφαλαίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Δανείου ἐν Λονδίνῳ, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τὰ 56 ½ ἀνέβησαν εὐθὺς εἰς τὰ 58 ½ (Constitut: καὶ Etoile.)

Ἂν αἱ ἀνωτέρω εἰδήσεις τῶν Παρισινῶν ἐφημερίδων ἀληθεύωσιν ἔχομεν πάντα λόγον νὰ συλλάβωμεν ἀπὸ τοῦ νῦν τὰς πλέον χρηστὰς ἐλπίδας καὶ περὶ τῆς ταχείας πολιτικῆς ἀναγνωρίσεώς μας ἀπὸ μέρους τῆς Ἀγγλικῆς Διοικήσεως. — Αὕτη πρώτη ἔσπευσε πρὸ ὀλίγου νὰ συνάψῃ σχέσεις ἐμπορικὰς μετὰ τῶν Ἀποικιῶν τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς (ὅρα ἀρ. 21 τῶν Ἑλλην. Χρον.), αὕτη πρώτη καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα τώρα στρέφει τὸ ὄμμα της, καὶ καθὼς εἰς ἐκείνας, καὶ εἰς ταύτην φιλοτιμεῖται ἐπίσης νὰ δώσῃ σημεῖα τῆς εὐνοϊκῆς διαθέσεώς της, καὶ τῶν ὁσονῶν ἐφέρει διὰ τὸ μέλλον ἀγαθῶν σκοπῶν της, οἵτινες δὲν θέλουν ἀργήσει νὰ φανῶσι· καὶ βέβαια, αἱ ἐμπορικαὶ σχέσεις θέλουν ὀγλίγωρα ἔχει ἐπακολούθες καὶ τὰς πολιτικὰς! ὅταν δὲ ἡ Ἀγγλία μᾶς γνωρίσῃ, μένει ἄραγε ἡ παραμικρὰ ἀμφιβολία, ὅτι θέλει πράξει τὸ αὐτὸ καὶ αἱ ἄλλαι Κραταιαὶ Δυνάμεις τῆς Εὐρώπης, τὰς ὁποίας ἓν πνεῦμα συνάπτει καὶ κινεῖ. Τὸ πνεῦμα, λέγομεν, τῆς φιλανθρωπίας καὶ Δικαιοσύνης;

Εἶναι γνωστὸν ἤδη εἰς ὅλους τὸ ἀπευκταῖον συμβεβηκὸς τῆς Νήσου Λευκάδος, περὶ τοῦ ὁποίου καὶ ἡμεῖς εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Χρον. ἀρ. 6 τοῦ παρόντος ἔτους ὡμιλήσαμεν. Οἱ ἀξιοθρήνητοι Λευκαδῖται φθάσαντες διὰ τοῦτο, καὶ δι' ὅσα ἄλλα τῆς αὐτῆς φύσεως κατὰ καιροὺς ἐδοκίμασαν, εἰς ἄκραν δυστυχίαν, καὶ μὴν εὑρίσκοντες εἰς ἑαυτοὺς πλέον καμμίαν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κατηγορίαν τῶν δεινῶν των, ἠναγκάσθησαν νὰ προστρέξωσι διὰ τῆς ἐξῆς ἀναβοῆς των πρὸς τὴν αὐτοῦ Μεγαλειότητα, τὸν Βασιλέα τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, τὸν Μοναδικὸν Προστάτην των, συσταίνοντές την εἰς τὸν Μέγαν Ἀρμοστὴν τοῦ Ἰονίου Κράτους, τὸν Ἐξοχώτατον Φρίδ. Ἀδάμ.

Ὅτι ἡ Μεγαλειότης τε, ὁ Βασιλεὺς τῆς Μ. Β. θέλει ἀναγνώσει τὴν ἀναφοραν ταύτην προθύμως, καὶ εἰσακούσει ἀσμένως τὰς ἱκεσίας τῶν ἀξίων παντὸς ἐλέους Λευκαδιτῶν, δὲν ἔχομεν τὴν παραμικρὰν ἀμφιβολίαν, γνωρίζοντες τῆς Ἀγγλικῆς Διοικήσεως τὴν εὐσπλαχνον πρὸς τοὺς ὑπηκόους της διάθεσιν, καὶ περισσεῦον, τοῦ Ἀγγλικοῦ χαρακτῆρος τὴν φυσικὴν γενναιότητα.

ΚΡΑΤΑΙΟΤΑΤΕ ΒΑΣΙΛΕΥ!

Μετὰ μίαν σειρὰν δυστυχιῶν, ἡ ὁποία κατεβασάνισε τὴν ταλαίπωρον νῆσον τῆς Λευκάδος τόσον μὲ τοὺς προγενομένους εἰς ταύτην σεισμοὺς, ὅσον καὶ μὲ τὴν ἄκραν πτῶσιν τῆς τιμῆς τῶν προϊόντων της, αἱ αὐταὶ δυστυχίαι ἔφθασαν τώρα εἰς τὴν ἀκμήν των διὰ τὴν ἀξιοθρήνητον καταστροφὴν προξενηθεῖσαν, ἀπὸ τὸν εἰς τὰς δεκαεννέα τοῦ παρελθόντος Ἰανναρίου ἀκολουθήσαντα Σεισμόν.

Καταστάντες οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ταύτης ἄνευ οἰκιῶν εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ χειμῶνος, ἐστερημένοι τῶν πρὸς τὸ ζῆν εἰς τὸ μετὰ ταῦτα, καὶ ὑποκείμενοι εἰς ὅλας τὰς ἐλλείψεις, ἔπρεπε νὰ καταντήσωσιν ἐπομένως εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε ἢ νὰ ἀποθάνωσιν, ἢ ζῶντες νὰ δυστυχῶσι εἰς ἄκρον, ἐὰν δὲν ἤρχετο τοὺς ἐνθαρρύνει ἡ ἐλπὶς μιᾶς γενναίας βοηθείας ἀρκετῆς νὰ τοὺς ἀναρρώσῃ, καὶ νὰ τοὺς ἀποκαταστήσῃ ὡς πρότερον.

Οἱ δυστυχεῖς ἐγκάτοικοι τῆς Λευκάδος ἀποτίθενται καὶ τώρα πᾶσαν ἐλπίδα τῆς ἑαυτῶν ἀποκαταστάσεως εἰς τὰ γενναῖα καὶ φιλόστοργα σπλάγχνα τῆς ὑμῶν Μεγαλειότητος, ὄντες βέβαιοι, ὅτι μεταξὺ τῶν ἄλλων εὐεργεσιῶν, τὰς ὁποίας ὡς πολῖται τοῦ Ἰονικοῦ Κράτους, θεμένου ὑπὸ μόνην τὴν προστασίαν της, χαίρουσιν, θέλουν εὑρεῖ παρὰ τῇ ὑμετέρᾳ Μεγαλειότητι, καὶ ἐκείνην τῆς προμηθείας καὶ ἀντιλήψεως, ἀναγκαίας εἰς τὰ νῦν ἀξιοθρήνητα περιστατικά των.

Ἂς εὐαρεστηθῇ λοιπὸν ἡ ὑμετέρα Μεγαλειότης νὰ δεχθῇ Πατρικῶς, καὶ νὰ ἐπακούσῃ τὰς θερμὰς καὶ ταπεινοτάτας δεήσεις ἡμῶν τῶν υἱῶν της, καὶ ὁ Κύριος ἂς ἀνταμείψῃ τὴν εὐεργεσίαν ταύτην μὲ τιμὰς καὶ δόξας τοῦ ὀνόματός της.

26 φευρουαρίου 1825 Ε. Ν.

Ἐξοχώτατε.

Οἱ ἐγκάτοικοι τῆς Νήσου Λευκάδος παρακαλοῦν τὴν Τ. Ε. νὰ μεσολαβήσῃ διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τοὺς πόδας τῆς Λ. Μ. τοῦ Βασιλέως προστάτου τὸ ἱκετικὸν γράμμα τὸ ὁποῖον ἐπὶ τούτῳ λαμβάνομεν τὴν τόλμην νὰ τῇ πέμψωμεν δεόμενοι νὰ τὸ συστήσητε μὲ τὴν προθυμίαν ἐκείνην ὁποίαν φιλανθρώπως ἐλάβετε εἰς τὰς παρούσας μας δυστυχίας.

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ εἴμεθα μὲ βαθύτατον σέβας.

Ταπεινότατοι καὶ ὑποκλινεῖς δοῦλοι,

Τῇ αὐτοῦ Ἐξοχότητι,

Φ. Ἄδαμ

Λόρδ, Μ. Ἀρμοστοῦ τῶν Ἰονικῶν Νήσων. κτλ. κτλ. κτλ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Σύρα τὴν 5 Μαρτίου 1825.

Ἀπὸ πλοῖον φθάσαν σήμερον ἐνταῦθα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ὁ Σουλτάνος ἔχων κατὰ νοῦν τὸν παντελῆ ἐξολοθρευμὸν, ὄχι μόνον τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ὁλζακίων τῆς Ἀλβανίας, διώρισεν ἀρχηγὸν πληρεξούσιον τῶν ὅπλων τὸν Μεχμὲτ Ῥεσὶτ πασιᾶν Κιουταλῆν, μὲ φανερὰς διαταγὰς (φιρμάνια) κατὰ τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὲ μυστικὰς κατὰ τῶν Ἀλβανῶν. Περὶ τούτου δὲν ἀμφιβάλλομεν παντάπασιν, ἠξεύροντες τὴν διάθεσιν τοῦ Σουλτάνου κατὰ τῶν Ἀλβανῶν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σάλωνα τὴν 19 Μαρτίου.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων γραμμάτων σταλέντων παρὰ τοῦ Σουλτάνου ἐναντίον τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ πιασθέντων κατὰ περίστασιν, ἦτον καὶ ἓν φιρμάνι διατάττον νὰ φονευθῶσι καὶ ὅσοι τῶν Ἀλβανῶν ἀξιωματικοὶ τύχουσιν εἰς τὰ ἐνταῦθα μέρη, μὲ τρόπον ὅμως πολλὰ μυστικόν· ὁμοίως δὲ καὶ ὅσοι τῶν Ὀσμανλίδων ὑποπτεύονται ὅτι ἔχουν ἀνταπόκρισιν μὲ τοὺς Ἕλληνας.

Βεβαιοῦται ἡ τοιαύτη διάθεσις τοῦ Σουλτάνου ἐναντίον τῶν Ἀλβανῶν, καὶ ἀπὸ ὅσα ἐπιάσθηκαν γράμματα εἰς Νεόκαστρον, μετὰ τὴν πεισματώδη ἐκείνην μάχην, καθ' ἣν ἐφονεύθησαν ὀκτακόσιοι περίπου Τοῦρκοι, ἐπληγώθησαν δὲ τριακόσιοι· εἰς τὰ ὁποῖα γράμματα φαίνεται ὁ Σουλτάνος δὲν ἔχει καμμίαν πίστιν εἰς τοὺς Ἀλβανοὺς, καὶ μελετᾷ τὸν ὄλεθρόν των· ἔχει δὲ λόγον τὸ τοιοῦτον μελέτημα τοῦ Σουλτάνου κατὰ τῶν Ἀλβανῶν, καθότι γνωρίζει αὐτοὺς ἀπὸ τὰς Ἱστορίας, ἀπογόνους τῶν Ἑλλήνων.

Ζάκυνθος τὴν 22 Μαρτίου.

Ἀποσπασμα γράμματος ἐμπόρου τινὸς Ζακυνθίου, πρός τινα τῶν ἐνταῦθα κατοίκων.

Φίλε! μὴ νομίζῃς ποτὲ βέβαιον ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ εἶναι τόσον ἀνόητοι, ὥστε νὰ ἀκολουθήσωσι τὸν Κιουταὴν ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, καθότι αὐτοὶ ἐπληροφορήθησαν ἀπὸ πολλὰ καὶ νέα παραδείγματα, εἰς ποίαν κακὴν ὑπόληψιν εὑρίσκονται παρὰ τῷ Σουλτάνῳ. Εἶναι ὀλίγαι ἡμέραι ἀφοῦ ὁ Κιουταὴς ἐφόνευσε τὸν Δερβὶς Χασάνην, καὶ Νούρκαν, ἀνθρώπους πολλὰ σημαντικοὺς καὶ ὑπολογιστικοὺς μεταξὺ τῶν Ἀλβανῶν, οἱ ὁποῖοι ἐδυσαρεστήθησαν διὰ τοῦτο ὑπερβολικὰ, καὶ ἄρχισαν νὰ λαμβάνωσιν ὑποψίαν, μεγάλας διὰ τὴν μέλλουσαν τύχην των.

Ἐγὼ εἶμαι βέβαιος, φίλε, ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ προβλέπουν πολλὰ μακρὰν, καὶ αἰσθάνονται καλλιστα εἰς ποῖον κίνδυνον εὑρίσκονται τὸν φετινὸν χρόνον· ὅθεν μὴν ἐμποδίζεσαι ἀπὸ τὸ ἐμπόριόν σου καθόλου.

Μεσολόγγιον 24 Μαρτίου.

Σήμερον ἐλάβομεν ἐνταῦθα τὴν ἀπεικαίαν εἴδησιν, ὅτι οἱ ἐχθροὶ, ὅσοι τελευταίως εἶχον συναχθῆ εἰς Ἄρταν ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Ῥούμελη-Βαλεσῆ, ἐπέρασαν διὰ τῶν Κιμμερίων ὀρέων εἰς Μακρυνόρος, καὶ ἐσκήνωσαν εἰς Ἀράθαν· οἱ Βαλτινοὶ, οἱ ὁποῖοι ἦσαν διωρισμένοι παρὰ τῆς Διοικήσεως νὰ φυλάξουν τὴν σημαντικὴν ταύτην θέσιν, περιμένοντες τὸν παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως διορισθέντα Ἀρχηγὸν των Α. Ἴσκον, ἐβιάσθησαν πρὶν ἔλθωσιν εἰς συμπλοκὴν μὲ τὸν ἐχθρὸν νὰ σκορπίσωσιν· ὁ ῥηθεὶς Ἀρχηγὸς ὅμως ἅμα φθάσας ἤρχισε νὰ στρατολογῇ, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θέλει ἐκπληρώσει τὰ πρὸς τὴν Πατρίδα χρέη του ἀξίως τῆς ὁποίας περὶ αὐτοῦ ἔχει ὑπολήψεως ἡ Διοίκησις.

Συνέχεια τῆς Διατριβῆς περὶ τῆς ἠθικῆς ἀνατροφῆς τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Νομοθέται καὶ οἱ Διοικηταὶ, ἰδοὺ οἱ ἀληθεῖς διδάσκαλοι τοῦ σωροῦ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους· οἱ μόνοι, τῶν ὁποίων τὰ μαθήματα ἰσχύουν καὶ ἐνεργοῦν· ἡ ἠθικὴ λοιπὸν διδασκαλία εὑρίσκεται ἀποταμιευμένη διόλου εἰς τὰς πράξεις τῆς Νομοθεσίας καὶ τῆς Δημοσίας κυβερνήσεως, ἐπειδὴ αὐταὶ κυρίως δύνανται ὄχι μόνον νὰ ἐλαττόνουν τὸν ἀριθμὸν ὅλων τῶν περιστάσεων τοῦ νὰ βλάπτωνται μεταξύτων οἱ ἄνθρωποι, ὄχι μόνον νὰ ἐμποδίζουν καὶ κολάζουν τὰς ἀξιομέμπτους πράξεις, ἀλλ' ἔτι πλέον, καὶ νὰ πνίγωσιν αὐτὰ ταῦτα τὰ σπέρματα τῶν πρὸς τὸ κακὸν κλίσεων τοῦ ἀνθρώπου· καὶ τοῦτο οὕτως ἔχον γίνεται δῆλον ἐκ τῶν ἑφεξῆς παραδειγμάτων.

Ἕνας Διδάσκαλος τῆς ἠθικῆς εἰμπορεῖ μὲν νὰ δείξῃ καλῶς εἰς τοὺς ἀκροατάς του, ἢ εἰς τοὺς ἀναγνώστας του, ὅτι ἐὰν μέσα εἰς τὸν κόλπον τῆς οἰκογενείας των παραδεχθῶσιν ὡς βάσιν τοῦ πολιτεύματός των τὸ χαμερπὲς χρηματικὸν συμφέρον στεροῦνται τὴν ἐσωτερικὴν ἐκείνην εὐτυχίαν, ἥτις ἤθελε τοὺς προμνηστεύσει χιλιάκις πλειοτέρας ἡδονὰς παρὰ τὰ πλούτη τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦν. Ὁ Νομοθέτης, ὅμως ὅς τις διορίζει τὴν ἰσότητα τῶν κληρονομικῶν μοιρασιῶν, ἐξαλείφει μὲ μίαν μόνην γραμμὴν τοῦ κονδυλίου του ἕως καὶ τὸν σπόρον παντὸς αἰσθήματος ἀντιζηλίας μεταξὺ τῶν συγγενῶν, καὶ ἀποκαθιστᾷ τῆς φιλίας τὸ χρῆμα ἀπρόσιτον καὶ εἰς τὴν παραμικρὰν ὑποψίαν τοῦ διαφόρου (ἐντερέσσου.)

Ἕνας πτωχὸς διδάσκαλος ὡσαύτως θέλει ἐπαναλαμβάνει καθημέραν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀποφασίζῃ οὐδὲ νὰ πράττῃ κανεὶς τίποτε παρὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὸν ὀρθὸν λόγον, ὅς τις εἶναι ὁ μόνος ὁδηγὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὅς τις μόνος ἀρκεῖ νὰ τὸν κάμῃ νὰ γνωρίσῃ, ὅτι τὸ ἀληθὲς συμφέρον του εἶναι τὸ νὰ ἀγαπᾷ τὴν δικαιοσύνην καὶ ἐλευθερίαν· ἀλλ' ὀλίγον τὸ ἐκ τῆς διδασκαλίας ταύτης ὄφελος· ὁ Νομοθέτης θέλει παύσει νὰ πληρόνῃ Καλογήρας ὁποιουδήποτε εἴδους, καὶ νὰ τοὺς συγχωρῇ ν' ἀναμιγνύωνται εἰς τὰ κοινὰ πράγματα καὶ εἰς αὐτὴν μάλιστα τὴν δημόσιον διδασκαλίαν· εἰς διάστημα δὲ ὀλίγου καιροῦ ὁ κόσμος ὅλος θέλει φρονεῖ ἀπαράλλακτα μὲ τὸν Διδάσκαλον, χωρὶς αὐτὸς νὰ εἰπῃ οὐδὲ μίαν λέξιν.

Ἕνας ἄλλος διδάσκαλος θέλει σπεύσει νὰ παραστήσῃ, ὅτι αἱ ἀρεταὶ καὶ τὰ προσωπικὰ πλεονεκτήματα εἶναι τὰ μόνα τῆς ὑπολήψεως καὶ ἐκλογῆς τῶν ἀνθρώπων συστατικά· καθόσον ὅμως ὁ Νόμος ἤθελεν ἀναγνωρίσει ἢ ἀπαγορεύσει τὴν ἰσότητα τῶν καταστάσεων, καὶ τὴν διαίρεσιν τῶν ἀνθρώπων εἰς δύω κλάσεις, Εὐγενῶν καὶ Ἀγενῶν, ἡ κοινὴ ὑπόληψις θέλει εἶσθαι ὑπὲρ ἢ κατ' αὐτοῦ τοῦ διδασκάλου.

Ματαίως ἤθελε δείξει οὗτος, ὅτι ἡ περὶ τὰς ἐπιστήμας εὐδοκιμησις καὶ ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν φώτων εἶναι τὸ μόνον μέσον τοῦ νὰ συντρέχῃ πᾶς πολίτης εἰς τὴν δόξαν τῆς πατρίδος του, καὶ ν' ἀντιβραβεύεται παρ' αὐτῆς ἀξίως, ὁπόταν τις ἀπεναντίας βλέπῃ οὐτιδανοὺς καὶ ἀχρείους ἀνθρώπους νὰ λαμβάνωσιν ἀκόπως εἰς ἑνὸς χρόνου διάστημα πλειοτέραν τιμὴν καὶ πίστιν, παρὰ τοὺς ἀληθῶς μεγάλους ἄνδρας μετὰ πολλοῦ καιροῦ καὶ ἀπείρων κόπων καταβολὴν· ἢ ὁπόταν θεωρῇ Σωκράρχιδας τινὰς ἀμαθεῖς, καὶ Τυχοδιώκτας νὰ προτιμῶνται εἰς τὰ κοινὰ ἐπαγγέλματα ἀπ' ἐκείνους, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία συνίσταται εἰς τὴν παιδείαν, καὶ ἀρετήν.

Δὲν εἶναι παντάπασι δύσκολον ν' ἀποδειχθῇ, ὅτι ὅς τις θησαυρίζει μὲ τὸ μέσον τιμίας τινὸς καὶ ὠφελίμου εἰς τὴν πατρίδα του Βιομηχανίας, ἀπολαμβάνει πλειοτέραν ἐσωτερικὴν εὐχαρίστησιν, παρὰ τὸν ὅστις ζῇ μὲ πανουργίας αἰσχρὰς, ἢ δαπανᾷ τὸν καιρόν του κατασητούμενος εἰς τὴν ἀργίαν. Μολοντοῦτο ἐὰν χίλιοι δρόμοι εἶναι ἀνοικτοὶ εἰ, τὸ νὰ πλουτήνῃ τις διὰ τῆς ἀπατῆς, ἢ νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν μεγάλας ἀμοιβὰς καὶ σιτηρέσια, χωρὶς νὰ εἶναι ἄξιος, ὅλοι θέλουν τρέξει αὐτούς, παραιτοῦντες τὸν κάλλιστον καὶ τιμιώτατον τῆς φιλοπονίας δρόμον· ἐν ᾧ τοὐναντίον, ἀνίσως μία σοφὴ καὶ οἰκονόμος Διοίκησις προλαμβάνουσα πάσαν ἀφορμὴν καταχρήσεως τῶν κοινῶν προσόδων, ἐγγυᾶται ἄκραν ἀσφάλειαν, εὐκολύνει τὴν πρᾶξιν τοῦ δανείζειν, ἥτις κάμνει νὰ ἐλαττόνεται ἡ τιμὴ τοῦ ἀργυρίου, καὶ δίδῃ μεγάλην ἐλευθερίαν εἰς τὴν μεταχείρισιν παντὸς εἴδους Βιομηχανίας, καὶ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν τῶν ἐμπορευμάτων, εὐθὺς ὁλος ὁ κόσμος θέλει δοθῇ εἰς ἐργασίας ὠφελίμους, καὶ θέλει διάγει βίον ἐνεργητικὸν, σώφρονα, καὶ μέτριον.

Ἐμπορεῖ τις ὅσον θέλει νὰ διδάσκῃ τὴν εἰς τὴν φιλίαν χρεωστημένην πίστιν, καὶ τὸ εἰς τὴν ἀθωότητα ὀφειλόμενον σέβας· φθάνει ὁ Νόμος νὰ εὐνοῇ τὰς εἰσαγγελίας, καὶ νὰ δέχεται τὰς δημεύσεις, καὶ θέλεις ἰδεῖ νὰ πολλαπλασιάζωνται αἱ πρόδοσίαι, καὶ αἱ ἄδικοι καταδίκαι ἐπ' ἄπειρον.

Ὁ μόνος πολλαπλασιασμὸς τῶν ἐμπιστοσυνῶν (sequestres) θέλει κάμει πολλοὺς Διοικητὰς νὰ γενῶσιν ἅρπαγες, καὶ πολλοὶ ἅρπαγες νὰ γενοῦν Διοικηταί, ὥστε ὅλα τὰ μαθήματα τοῦ κόσμου δὲν θέλουν εἰμπορέσει νὰ τοὺς ἀποτρέψουν ἐκ τούτου.

Μία μεγάλη ποσότης πωλήσεων καὶ ἀγορῶν γενομένων ἀπὸ δημοσίους λειτουργοὺς (fonctionnaires publics), ἀρκεῖ νὰ μεταμορφώσῃ τὰ ἰδία τέταρτα αὐτῶν εἰς Σπεκουλατόρους, καὶ παραβάτας τῶν χρεῶν των, ἐναντίον ὅλων τῶν φιλοσοφικῶν καὶ θρησκευτικῶν παραγγελμάτων, καὶ, τὸ ἰσχυρότερον, ἐναντίον καὶ αὐτῆς τῆς ἐπαγρυπνήσεως τοῦ Νόμου, τὸν ὁποῖον ἡ κοινὴ ὑπόληψις, καὶ ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν εὐόχων θέλουν καταστήσει ὀλιγώρως μηδέν.

Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ.

Ἐτησία Τίμ. Ἰονίων. ἐξ προπληρωτέα κατὰ Ἰουλίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ι. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ Δ. Μεσθενεύς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 25ος

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 28 Μαρτίου 1825. Σάββατον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ'.

Ὁ Φίλος τοῦ Νόμου ὑπὸ Ἀρ. 101, καὶ 102. περιέχει τὰ ἀκόλουθα Θεσπίσματα τοῦ Σ. Βουλευτικοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν ἔχει ἀντικείμενον τὴν διάταξιν ἐν γένει τῶν τελωνείων· ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, τὸ δὲ, τὸν προσδιορισμὸν τῶν ζώων, ὅσων ἡ ἐξαγωγὴ εἰς ξένην ἐπικράτειαν εἶναι ἀπηγορευμένη, καθὼς καὶ τὸν δασμὸν τῶν ὅσων ἡ ἐξαγωγὴ συγχωρεῖται.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ Γαλλικὴ τοῦ Τελωνείου εἴσπραξις εἶναι μία ἀπὸ τὰς μεγαλητέρας πηγὰς τῆς δημοσίου Οἰκονομίας.

Ἐπειδὴ τὸ ἄνισον καὶ ἀκανόνιστον τοῦ αὐτοῦ Τελωνείου ἐπιφέρει ἀρκετὰς ζημίας εἰς τὸ Ταμεῖον, καὶ μεγάλας δυσκολίας εἰς τὸ ἐμπόριον, καὶ

Ἐπειδὴ, διὰ νὰ ὠφεληθῇ ὡς εἰκὸς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον, καὶ ν' ἀπαντηθοῦν αἱ δυσκολίαι, ἀναγκαίως ἔπεται νὰ κανονισθῇ, καθ' ὅσον αἱ περιστάσεις τὸ συγχωροῦν, καὶ νὰ εἰσαχθῇ οὕτως ἐξίσου εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν,

Τὸ Βουλευτικὸν Θεσπίζει.

Α'. Τὰ Τελώνεια νὰ μένουν μὲ τὰ σύνορα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἦσαν καὶ ἕως εἰς τὰ 1820.

Β'. Εἰς ὅσον τόπον ἐκτείνεται κάθε σύνορον τοῦ αὐτοῦ Τελωνείου νὰ μὴ πληρόνηται, παρὰ ἓν Τελώνειον.

Γ'. Ὅλα γενικῶς τὰ εἴδη τῶν πραγματειῶν εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς νὰ πληρόνουν Τελώνειον πρὸς τέσσαρα εἰς τὰ ἑκατὸν, κατὰ τὰς ἀγορὰς τοῦ τόπου ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔρχονται, ὅταν εἰσάγωνται, καὶ κατὰ τὰς ἀγορὰς πάλιν τοῦ Ἑλληνικοῦ τόπου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀγοράζονται, ὅταν ἐξάγωνται.

Δ'. Ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τοῦ Τελωνείου, ὅταν εἰσάγωνται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, καὶ ὁπόταν ἀκόμη εἰσάγωνται καὶ ἐξάγωνται μεταξὺ τῶν ὁρίων τῆς ἐπικρατείας, τὰ σιτάρια, κριθάρια, σικάλη, καλαμπόκια, βρόμη, καὶ ἀλεύρια. Ἀλλ' ὁπόταν τὰ εἴδη ταῦτα ἐξάγωνται ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, νὰ πληρόνουν τότε πρὸς ὀκτὼ τὰ ἑκατόν.

Ε'. Ὁπόταν πραγματεῖαι ἐκβάλωνται ἐκ διαλειμμάτων ἀπὸ πλοῖον, καὶ πωλῶνται ὄντως ἐκ διαλειμμάτων, νὰ πληρόνουν πρὸς τέσσαρα εἰς τὰ ἑκατὸν κατὰ τὰς ὁποίας ἤθελον κάμει πωλήσεις.

ς'. Αἱ διὰ μετακόμισιν (per transito) διωρισμέναι καὶ φανερωμέναι εἰς τὸ Τελώνειον πραγματεῖαι νὰ πληρόνουν ἓν εἰς τὰ ἑκατὸν, ἀλλ' ἂν ἤθελαν περάσει τρεῖς μῆνας, χωρὶς νὰ μετακομισθοῦν, πάλιν νὰ πληρόνουν ἄλλο ἓν εἰς τὰ ἑκατὸν, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, δι' ὅσον καιρὸν ἤθελον σταθῇ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. Κατὰ χρέος δὲ πρέπει εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης Τριμηνίας, νὰ φανερόνωνται εἰς τὸ Τελώνειον, ὅτι εἶναι διὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μετακόμισιν, διότι εἰς τὸ ἐναντίον θὰ ἐννοοῦνται πλέον διὰ ἔξοδον ἐκείνη τοῦ τόπου· καὶ θὰ πληρόνωσι τελώνειον πρὸς τέσσαρα εἰς τὰ ἑκατὸν κατὰ τὸν § Γ'.

Ζ'. Χρεωστεῖ ὁ ἔμπορος, ἀφοῦ φθάσῃ εἰς τινα λιμένα τῆς ἐπικρατείας, καὶ ἀφοῦ παρρησιασθῇ εἰς τὸ ὑγειονομεῖον, ἢ ἄλλο ἀντ' αὐτοῦ διωρισμένον μέρος, νὰ φανερόνῃ ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν τὰς πραγματείας του εἰς τὸ τελώνειον, καὶ ἂν ἦναι διὰ νὰ μετακομισθοῦν εἰς ἄλλο μέρος, ἢ διὰ νὰ ἐξοδευθοῦν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον· ἂν δὲ ἤθελε περάσει ἡ ῥηθεῖσα προθεσμία, καὶ αἱ πραγματεῖαι δὲν ἤθελον φανερωθῇ εἰς τὸ τελώνειον, θέλει ἐκλαμβάνεσθαι πλέον δι' ἔξοδον τοῦ τόπου ἐκείνου, καὶ θέλει πληρόνει τελώνειον πρὸς τέσσαρα εἰς τὰ ἑκατόν.

Η'. Ὅσαι πραγματεῖαι πωλοῦμεναι εἴς τινα λιμένα τῆς ἐπικρατείας, μεταφέρονται ἀπὸ πλοῖον εἰς πλοῖον παρὰ τοῦ ἰδίου κυρίου αὐτῶν, διὰ νὰ μετακομισθοῦν εἰς ἄλλο μέρος, νὰ πληρόνωσι τὸ ἥμισυ τελώνειον, δηλ. δύο εἰς τὰ ἑκατόν.

Θ'. Τὰ σιτάρια καὶ ἄλλα γεννήματα ξένων ἐπικρατειῶν, ὁπόταν εἰσαγόμενα πωλῶνται εἰς Ἑλληνικὸν λιμένα, καὶ μεταφέρωνται ἀπὸ πλοῖον εἰς πλοῖον διὰ ξένην ἐπικράτειαν, νὰ πληρόνωσι δύο εἰς τὰ ἑκατόν.

Ι'. Ὅσαι πραγματεῖαι μεταφέρονται ἀπὸ πλοῖον εἰς πλοῖον παρὰ τοῦ ἰδίου κυρίου αὐτῶν, διὰ νὰ μετακομισθοῦν εἰς ἄλλο μέρος, νὰ πληρόνωσι τὸ ἥμισυ τελώνειον, δηλ. δύο εἰς τὰ ἑκατόν.

ΙΑ'. Τὰ σιτάρια καὶ ἄλλα γεννήματα ξένης ἐπικρατείας, ὁπόταν εἰσαγόμενα φανερωθοῦν εἰς τὸ τελώνειον, ὅτι εἶναι διὰ νὰ μετακομισθοῦν εἰς ξένην ἐπικράτειαν, καὶ μεταφέρονται ἀπὸ πλοῖον εἰς πλοῖον, νὰ πληρόνωσι ἓν εἰς τὰ ἑκατόν.

ΙΒ'. Ὅσα ζῶα ἐμπορεύονται μεταξὺ τῶν ὁρίων τῆς ἐπικρατείας, καὶ ὅσα εἰσάγονται ἀπὸ ξένας ἐπικρατείας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, νὰ πληρόνωσι τέσσαρα εἰς τὰ ἑκατόν.

ΙΓ'. Ὅσαι πραγματεῖαι ληφθοῦν εἰς λαφυραγωγίαν (Contrabando) νὰ πληρόνωσι τετραπλοῦν τελώνειον.

ΙΔ'. Ὁ τελώνης ἔμπορος εἶ νὰ λαμβάνῃ εἰς πραγματείας πρὸς τρία ἥμισυ τὰ ἑκατὸν τὴν πληρωμὴν τοῦ τελωνείου του, ὅταν δὲν ἤθελεν εὐχαριστηθῇ εἰς τὴν ὁλόκληρον παρρησιαζομένην καταγραφὴν τῆς ἀγορᾶς τοῦ ἐμπόρου, ἀλλ' εἶναι εἰς χρέος νὰ λαμβάνῃ ἀναλόγως ἀφ' ὅλας τὰς πραγματείας.

ΙΕ'. Κἀνὲν πλοῖον, οὔτε ἔμπορος ὁμογενὴς, ἢ ἀλλοεθνὴς δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀποβιβάσῃ πραγματείας εἰς τόπον, ὅστις δὲν εἶναι διωρισμένος διὰ τελώνειον· τοὐναντίον δὲ, θέλει νομίζεσθαι ὡς λαθρεμπόριον.

Ις'. Ὁ παρὼν Νόμος δημοσιευθεὶς διὰ τοῦ τύπου νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν Νόμων.

ΙΖ'. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας νὰ ἐνεργήσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐξεδόθη ἐν Ναυπλίῳ τῇ 17 φεβρουαρ. 1825.

Ὁ Πρόεδρος
ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ὁ Β'. Γραμ. Ἀνδρέας Παπαδόπουλος.

Ἐπικυροῦται
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚ. τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ παντελεύθερον ἐμπόριον τῶν ζώων εἰς τὴν ἐπικράτειαν ἐπεσύρε καὶ ἐπισύρει τὴν στέρησιν καὶ τῶν ἀναγκαιοτέρων διὰ τὴν γεωργίαν καὶ διὰ τὴν τροφὴν ζώων· καὶ

Ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ὑπερβολικὴ καὶ ἐπιζήμιος ἐξαγωγὴ τούτων, νὰ ἀποτραπῶσιν αἱ καταχρήσεις, καὶ νὰ προληφθοῦν αἱ ἐκ τῆς ὑστερήσεως τούτων προξενούμεναι μέγισται ζημίαι εἰς τὴν γεωργίαν τῆς ἐπικρατείας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὸ Βουλευτικὸν Ψεσπίζει.

Α'. Νὰ μὴν ἐξάγωνται ἀπὸ τὴν ἐπικράτειαν διὰ ξένην ἐπικράτειαν ὅλα τὰ θηλυκὰ ζῶα, ἐκτὸς τῶν γεροντικῶν γελάδων.
Τὰ ἄλογα τοῦ πολέμου (ἄτια καὶ ἱτίτζια).
Τὰ διὰ τὴν γεωργίαν βώδια.
Τὰ βαβάλια.
Τὰ μοσχάρια.
Τὰ ἐρίφια.
Τὰ ἀρνία.

Β'. Ἐκτὸς τοῦ τελωνείου νὰ πληρόνεται διὰ τὰ ζῶα καὶ δασμὸς ὡς ἀκολούθως.

Διὰ τὰ φορτηγὰ ἄλογα ὑψίσ.	100.
Τὰ μουλάρια.	150.
Τοὺς ὄνους.	20.
Τὰ ἄχρηστα εἰς τὴν γεωργίαν βώδια καὶ γελάδας φεροντικάς.	50.
Τὰ τραγιὰ καὶ κριάρια.	6.
Τοὺς χοίρους τοῦ α. μεγέθους.	20.
τοῦ β'. μεγέθους.	15.
τοῦ γ'. δηλ. τὰ μικρά.	10.
Τοὺς γάλλους.	3.
Τὰς χήνας.	2.
Τὰς πάπιας.	1.
Τὰς ὄρνιθας καὶ πελιά. παράδ.	30.

Γ'. Ὅστις θέλει νὰ ἐξάξῃ ζῶα ἔξω τῆς ἐπικρατείας, νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὸ ἐπαρχεῖον ἐγγράφον ἄδειαν, νὰ πληρόνῃ εἰς τὸ ἐπαρχεῖον τὸν διορισμένον δασμὸν, καὶ νὰ παρρησιάζῃ τὴν ἄδειαν εἰς τὸν τελώνην, ὅστις χρεωστεῖ νὰ κρατῇ ὅλας τὰς ἐγγράφους ἀδείας τοῦ ἐπαρχείου, καὶ κάθε μῆνα νὰ τὰς στέλλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας. Ἀκόμη χρεωστεῖ νὰ κρατῇ κατάστιχον ὅλων τῶν ἐξαγομένων ζώων· ὅστις δὲ θέλει νὰ μεταφέρῃ ζῶα ἀπὸ ἓν μέρος εἰς ἓν ἄλλο τῆς ἐπικρατείας, νὰ δίδῃ εἰς τὸ ἐπαρχεῖον ἐγγύησιν ὅτι, μόλις φθάσῃ εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει σκοπὸν νὰ μεταφέρῃ τὰ ζῶα μέρος, θέλει στέλλει ἀποδεικτικὸν ἔγγραφον ἀπὸ τὸ ἐπαρχεῖον τοῦ μέρους τούτου πρὸς τὸ ἐπαρχεῖον τοῦ μέρους ἐκείνου, ὅθεν ἐξῆλθον τὰ ζῶα.

Δ'. Ἂν ὁ τελώνης δώσῃ ἄδειαν νὰ ἐξαχθοῦν ζῶα χωρὶς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ἐπαρχείου, ἢ ἄν τις ἄλλος ἐξάξῃ ζῶα κρυφίως χωρὶς τῆς ἀδείας τοῦ ἐπαρχείου καὶ τοῦ τελώνου, νὰ παιδεύωνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν χιλίων, ἕως δέκα χιλιάδων γροσίων, καὶ μὲ φυλακὴν ἑνὸς μηνὸς ἕως ἑνὸς χρόνου.

Ε'. Ὁ παρὼν Νόμος δημοσιευθεὶς διὰ τοῦ Τύπου νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν Νόμων.

ς'. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας νὰ ἐνεργήσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐξεδόθη ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 18 φεβρ. 1825.

Ὁ Πρόεδρ. Πανοῦστος Νοταρᾶς.

Ὁ Β'. Γραμ. Ἀνδρ. Παπαδόπουλος.

Ἐπικυροῦται.

Ὁ Πρόεδ. τοῦ Ἐκτελ. Γ. Κουντουριώτης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Α. Μαυροκορδάτος.

Μεσολόγγιον 26 Μαρτίου.

Ἀπὸ γράμματα Ναυπλίου τῶν 20 τοῦ τρέχοντος, τὰ ὁποῖα ἔφθασαν σήμερον ἐνταῦθα, μανθάνομεν ἐπισήμως τὰ ἀκόλουθα· ὅτι οἱ εἰς Μοθωκόρωνα τελευταῖον ἀποβάντες ἐχθροὶ, δέκα περίπου χιλιάδες τὸν ἀριθμὸν, εὑρίσκονται πρό τινων ἡμερῶν στρατοπεδευμένοι περὶ τὰ τείχη τοῦ Νεοκάστρου, τὸ ὁποῖον καὶ ἤρχισαν νὰ πολιορκοῦν τακτικῶς· ἀλλ' ἐν ᾧ τὸ πολιορκοῦν, πολιορκοῦνται συγχρόνως καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα συνέρρευσαν πανταχόθεν, καὶ ὁλονὲν αὐξάνει ὁ ἀριθμός των· οἱ ἀκριβολισμοὶ δὲν λείπουν καθημερινῶς.

Εἰς τὰ 16 τοῦ τρέχοντος οἱ ἐχθροὶ ἐπεχείρησαν νὰ κάμουν ἔφοδον κατὰ τοῦ Νεοκάστρου, ἀλλ' ἀποτυχόντες ἀποκρουσθέντες ἀπὸ τοὺς ἐντὸς τοῦ φρουρίου γενναίως, καὶ πολεμηθέντες ἐναυτῷ καὶ ἀπὸ τοὺς ἔξω πολιορκοῦντας αὐτοὺς Ἕλληνας, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ περίφημος

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὁλύμπιος Στρατηγὸς Καρατάσσος, καὶ ὁ νεώτερος υἱὸς τοῦ Πέτρου Μαυρομιχάλη ὁ Καπ. Γιάννης ἔδειξαν ἡρωϊσμὸν μέγαν πολεμήσαντες συστάδην. ὁ πρῶτος περικυκλωθεὶς ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς μὲ τοὺς περὶ αὐτὸν αἰφνιδίως ἀντεστάθη ἱκανὴν ὥραν, καὶ φονεύσας πολλοὺς ἐξῆλθε τελοσπάντων ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἀδιαβῶν, καὶ θριαμβευτής. ὁ δεύτερος, ἄξιος ἀδελφὸς καὶ συγγενὴς τῶν Ἡρώων Ἠλία, καὶ Κυριακούλη, ἀφοῦ ἦλθε καὶ αὐτὸς εἰς χεῖρας σχεδὸν μὲ τοὺς ἐχθροὺς, πληγωθεὶς τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐτραβιχθη ἐνδόξως ἀπὸ τὸ πεδίον τῆς Μάχης.

Τὰ αὐτὰ γράμματα τοῦ Ναυπλίου μᾶς βεβαιώνουν ὅτι ὁ Σεβαστὸς Πρόεδρος τοῦ Ἐτελεστικοῦ, καὶ ὁ Ἐκλαμπρ. Α. Μαυροκορδάτος, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν τὰ ἐκλεκτότερα καὶ ἰσχυρώτερα στρατεύματα τῆς Ρούμελης, ἐκίνησαν ἤδη ἀπὸ Τριπολιτσὰν κατὰ τὰς 19 τοῦ τρέχοντος, διευθυνόμενοι εἰς Νεόκαστρον. — Ἡ παρουσία αὐτῶν τῶν δύω λαμπρῶν ὑποκειμένων αὐτόθι, ἡνωμένων μὲ τὸν ἀδιαρρήκτον δεσμὸν τῆς εἰλικρινοῦς φιλίας, *) ὁ σταθερὸς καὶ ἀκλόνητος χαρακτὴρ, καὶ ὁ ἀληθὴς πατριωτισμός των, τελοσπάντων αἱ ἀρκεταὶ δυνάμεις, τὰς ὁποίας ἔχουσι μεθ' ἑαυτῶν, ὅλα αὐτὰ, ἐλπίζομεν ὅτι θέλουν συντρέξει διὰ νὰ λάβωμεν ἐντὸς ὀλίγου αἴσιον τέλος τὰ πράγματα τοῦ Νεοκάστρου, καὶ νὰ ματαιωθοῦν παντάσι τὰ σχέδια τῶν ἐχθρῶν.

*) Ἡ Πατρὶς χρεωστεῖ εἰς αὐτοὺς τοὺς δύω ἄνδρας πολλὰ καὶ μεγάλα καλὰ· ἐλπίζει ὡστόσον νὰ ἰδῇ ἀκόμη περισσότερα καὶ μεγαλήτερα ἀπὸ τὴν παροῦσαν στενὴν φιλίαν των· νοῦς ὡριμασμένος, φρόνημα ἀτρόμητον καὶ σταθερὸν, ἀκεραιότης ψυχῆς, φιλοτιμία εὐγενὴς καὶ πατριωτισμὸς καθαρώτατος, ἰδοὺ τὰ κοινὰ χαρακτηριστικὰ ἀμφοτέρων, καὶ αἱ ἀληθεῖς θάσεις τῶν ὅσων ἐγγυᾶται ἡ φιλία των καλῶν εἰς τὸ μέλλον — Ἂν τὰ ἔξοχα πνευματικὰ προτερήματα τοῦ δευτέρου ἔσυραν ἰσχύτως κατεπάνω του τὰ φαρμακερὰ βέλη τοῦ φθόνου, τῆς συκοφαντίας, καὶ τῆς ἀμαθείας, ἡ ὑπόληψις ὅμως, τὴν ὁποίαν εὐλόγως καὶ δικαίως ἀπέκτησεν οὗτος εἰς ὅλον τὸν ἔσω καὶ ἔξω Κόσμον, εἶναι ἀσπὶς ἱκανὴ νὰ τὸν προφυλάξῃ ἀπὸ ταῦτα τὰ βέλη, καὶ τοὺς ὅσοι ἀναιδῶς τὰ σφενδονίζουν ν' ἀποδείξῃ μέχρι τέλους τοιούτους, ὁποῖοι ἀληθῶς εἶναι Συκοφάνται, καὶ Μισόκαλοι.

Μεσολόγγιον 27 Μαρτίου.

Ἀπὸ ἀνθρώπους σημαντικοὺς ἐλθόντας σήμερον ἐκ Γαστούνης ἐνταῦθα μανθάνομεν μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στόλος, συνιστάμενος ἐκ 40 περίπου πλοίων (τῶν ὁποίων τὰ ἕξοχα εἶναι πυροπολικὰ), ὑπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ ἀρχιναυάρχου Ἡρωος Μιαούλη, ἔφθασεν ἤδη εἰς Νεόκαστρον, καὶ μία ἄλλη μοῖρα μεγάλη ἦτον ἑτοίμη νὰ ἐκπλεύσῃ ἀπὸ Ὕδραν, ὑπὸ τὴν Διοίκησιν τοῦ Σταχτούρη, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς καταδίωξιν τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου.

Ἀπὸ στόματος τῶν αὐτῶν ἀνθρώπων ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἡ κατὰ τὰς 16 τοῦ παρόντος συμβᾶσα μάχη εἰς Νεόκαστρον μεταξὺ τῶν ἐκεῖ στρατοπεδευμένων ἐχθρῶν, καὶ τῶν ἡμετέρων, τόσον τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ, ὅσον καὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ φρουρίου ἐστάθη ἀρκετὰ πεισματώδης καὶ πρὸς ζημίαν μεγάλην τῶν ἐχθρῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν φονευμένων εἶναι ὑπερβολικὸς, καὶ τῶν πληγωμένων ἄγνωστος· δεκαπέντε φορτώματα Μπαϊονέττας (λίγχας) μόνον ἴδαν οἱ ἴδιοι οὗτοι ἄνθρωποι ἰδίοις ὀφθαλμοῖς, στελλόμενα πρὸς τὸν Πρόεδρον εἰς Τριπολιτσᾶν ὡς σημεῖον τῆς μεγάλης νίκης τῶν Ἑλλήνων, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἐφονεύθησαν παρὰ 50 καὶ μεταξὺ αὐτῶν τρεῖς σημαντικοὶ, ὁ ἀδελφὸς τοῦ περιφήμου Παλάσκα (τοῦ δολοφονηθέντος πρὸ τριῶν ἐτῶν παρὰ τοῦ Ὀδυσσέως), ὁ Βασιλειάδης, καὶ εἷς ἄλλος ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ χατζῆ Χρήστου· ἐπιβεβαιοῦται δὲ ὅτι ἐπληγώθη βαυέως εἰς ταύτην τὴν περίστασιν καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Πετρου Μαυρομιχάλη, ἐντὸς ὅμως τοῦ φρουρίου, καὶ ὄχι ἐκτὸς, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν.

Λέγεται ὅτι τὴν ἑπομένην ἡμέραν (17 τοῦ παρόντος) συνέβη καὶ ἄλλη μάχη, καθ' ἣν καὶ αὖθις οἱ Ἕλληνες ἐθριάμβευσαν, φονεύσαντες, καὶ ζωγρήσαντες πρλλοὺς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ τοὺς λοιποὺς εἰς κατησχημένην φυγὴν τρέψαντες· ἀλλὰ τοῦτο ἔχει ἔτι χρείαν βεβαιώσεως.

Τιμὴ ἐτησία Τάλ. Ἰσπαν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ Ἰριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ι. Ἰ. Μάγερ. Γυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 26ος

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 1 Ἀπριλίου 1825. Τετράδη.

Γράμμα τοῦ Στρατηγοῦ Ἀνδρέα Ἴσκη πρὸς τὴν ἐνταῦθα ἀντὶ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἐνεργοῦσαν Ἐπιτροπήν.

Ἐξοχώτατοι Κύριοι!

Εἰς τὰς 23 τοῦ ἐνεστῶτος σᾶς ἀπεκρίθην εἰς τὸ γράμμα, ὁποῦ μὲ ἐστείλατε, μὲ τὸν καβάλλάρην, - καὶ κατόπιν τούτου, μ' ἐπιτηδες πεζὸν, σᾶς ἐφανέρωνα, ὅτι ἐξχόμενος ἐγὼ διὰ νὰ πιάσω τὴν Θέσιν τοῦ Μακρυνόρους, εὗρον τοὺς ἐχθροὺς ὁποῦ εἶχον στήσει τὸ στρατόπεδόν των εἰς Βλύχαν καὶ Λιπτοχῶρι. ἐκεῖνοι δὲ, οὗτινες ἐβαστοῦσαν πρότερον τὴν Θέσιν τοῦ Μακρυνόρους ἔφυγον, καὶ τὴν αφησαν πρὶν φθάσω ἐγὼ, καὶ οὕτως ἐπιτυχόντες οἱ ἐχθροὶ εὐκαιρον τὸν δρόμον, ἀπέρασαν· μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μου ὅπου εἶχα στείλει ἐμπρὸς ἐπιφεκίσθηκαν μὲ αὐτοὺς, καὶ ἐρόνευσαν τινάς.

Ἐξοχώτατοι ἐπίτροποι βλέπετε πόσον κακὸν ἐπροξενήθη εἰς τὸ ἔθνος μας, καὶ τοῦτο δὲν ἠξεύρω εἰς ποῖον νὰ τὸ ἀποδώσω· μὲ καιρὸν θέλει ἀποδειχθῆ ὁ αἴτιος· ἐν τοσούτῳ μὴν δίδητε καμμίαν ἀκρόασιν εἰς τὰ ἀναίσχυντα λόγια ὁποῦ σᾶς εἶπαν, ὅτι οἱ βαλτινοὶ θὰ παραδοθοῦν· τοῦτο, σᾶς λέγω, νὰ τὸ βγάλετε ἀπὸ τὴν ἰδέαν σας, διότι οἱ ἄνθρωποι ἔφυγαν ἐμπροστά, διὰ νὰ ἀποθέσην ταῖς φαμιλλίαις των εἰς τοῦ Σεβολάκη, ἐγὼ δὲ στέκομαι ἐδῶ ἕως νὰ ἐπιστρέψων.

Οἱ ἐχθροὶ ἔφθασαν εἰς χωρίον καλούμενον Ξεβακιὰ, τὸ ὁποῖον τὸ ἐλεηλάτησαν. καὶ οἱ κάτοικοι τούτου τοῦ χωρίου, ὡς καὶ ἄλλων πολλῶν χωρίων, ἐδιεσκορπίσθησαν ἐδῶ κ' ἐκεῖ. Οἱ ἐχθροὶ ἔρεφαν σκοποὺς, ὁποῦ ἂν ἠμποροῦσην, νὰ κυριεύσην τὸν Βάλτον, καὶ ἀπολεύθως νὰ τραβήσην παρεμπρὸς ἂν ὅπως καὶ ἤθελε περάσην, νὰ ἐξεύρητε ὅτι ἔρχομαι καὶ ἐγὼ κατόπιν μ' ὅσους καὶ ἂν ἔχω, καὶ τώρα πρέπει νὰ διατάξητε τὸν Πεσλῆ καὶ τοὺς ἄλλους Καπιτάνους, της γειτονίας νὰ ἔλθουν εἰς βοήθειάν μου διὰ νὰ βαστάξωμεν τὴν ὁρμὴν τῶν ἐχθρῶν, ἕως τῆς ἐπιστροφῆς τῶν Βαλτινῶν, οἱ ὁποῖοι ὀγλίγωρα θὰ καταφθάσουν.

Ταύτην τὴν στιγμὴν ἤλθον οἱ ἐχθροὶ ἕως εἰς τὸν μῦλον τοῦ Καραχρήστη, καὶ εὐγῆκαν οἱ ἐδικοί μας καὶ τοὺς ἐκτύπησαν, καὶ τοὺς ἐσπρωξαν ὀπίσω, ὅσα πράγματα καὶ ἂν εἶχον πάρη παρὰ τῶν Χριστιανῶν, καὶ τοὺς ἐστρεψαν ὀπίσω κακὴν κακῶς.

Ἡ ἐξοχότης σας ὅμως μὴν ἀμελήσητε ἀπὸ τοῦ νὰ μᾶς ἐξαποστείλετε εἰς τὸ Σεβολάκη παξιμάδι, ἢ ἀλέβρι· διότι οἱ μῦλοι ἐκάηκαν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς.

Εὑρίσκεται καὶ ὁ Μπαλωμένος ὁ Χιλίαρχος μαζύ μας.

Ἀπὸ Ἀηλιᾶν Χαρκιοπηλίτικον.
τῇ 25 Μαρτίου 1825.

ὁ Πατριώτης
Ἀνδρέας Ἴσκη.

Ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ Στρατηγοῦ Ἀνδρέα Ἴσκη λαμβάνομεν τὸ εὐδόσιμον νὰ ἐξηγηθῶμεν ὀλίγον τι πλατύτερα εἰς ὅσον ἀποβλέπει τὸ τελευταῖον ἀνέλπιστον καὶ ἀπευκταῖον συμβὰν, τῆς εἰσβολῆς τῶν ἐχθρῶν εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα, περὶ τοῦ ὁποίου μὲ συντομίαν ἄκραν καὶ ἀσαφῶς, εἰ, τὸν 24 Αρ. τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν, εὐχαριστήθημεν νὰ ἐκφρασθῶμεν μὴ δυνάμενοι ἢ καὶ μὴ θέλοντες νὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὸ πιστεύσωμεν ἀκόμη τότε.

Πρὸ πολλοῦ ἤδη καιροῦ μᾶς ἦτον γνωστὸν ἐκ διαφόρων εἰδήσεων, ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἐφέτος ἑτοιμάζοντο νὰ εἰσβάλωσι πρωΐως καὶ μὲ πολλὰς δυνάμεις εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα· τοῦτο δὲν μᾶς ἐθορύβει τόσον, ὅσον ἄλλοτε καὶ εἰς ἄλλας περιστάσεις ἠμποροῦσε νὰ μᾶς θορυβήσῃ, διότι, ἐλεύθεροι ἀπὸ πᾶσαν ἐσωτερικὴν ἐνασχόλησιν, ἰσχυροὶ κατὰ πάντα, καὶ μηδεμίαν στράτευσιν τῶν ἀναγκαίων τοῦ πολέμου ἔχοντες, εἴμεθα εἰς κατάστασιν καὶ ἡμεῖς ν' ἀντιπαραταχθῶμεν ἐγκαίρως. — Ἡ τοιαύτη Διοίκησις μάλιστα προλαμβάνουσα τὴν Κεντρικὴν ἐσπῆρε προχείρως ὅλα ταναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ἀσφάλειαν τούτων τῶν μερῶν, διορίσασα νὰ πιασθῶσι πολλὰ νωρὶς αἱ ἀναγκαῖαι στεναὶ θέσεις τοῦ Μακρυνόρους, τῆς Βοΐτσης, καὶ τοῦ Καρβασαρᾶ, ὅθεν ἡ εἰσβολὴ τῶν ἐχθρῶν ἠμπορεῖ βεβαίως ν' ἀπαντηθῇ, καὶ τὰ σχέδιά των ἐπομένως παντελῶς νὰ ματαιωθῶσιν· Ἀρχηγοὺς δὲ τούτων τῶν θέσεων ὠνόμασε, τῆς μὲν πρώτης τὸν Στρ. Νότην Μπότζαρην, τῆς δὲ δευτέρας τὸν Στρ. Γ Τζόγκαν, τῆς δὲ τρίτης διαφόρους ὑπαλλήλους ἀξιωματικούς, ἕκαστον μὲ τὰς ἀναλόγους καὶ ἀπαιτουμένας δυνάμεις.

Ὁ Στρατηγὸς Ἀνδρέας Ἴσκος διωρισμένος κατ' εὐθεῖαν παρὰ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως διὰ τὸ Μακρυνόρους, καὶ εὑρισκόμενος εἰς Πελοπόννησον, ἐβράδυνε νὰ φανῇ· ἡ παρουσία του, ἀγκαλὰ πολὺ ἀναγκαία εἰς τὸ ὁποῖον εἶχε διορισθῇ μέρος, ἀνεπληρόνετο ὡστόσον προσκαίρως ἀπὸ ἐκείνην τοῦ Στρ. Νότη, ὁ ὁποῖος εἶχε καὶ προσταγὴν ῥητὴν παρὰ τῆς Τοπ. Διοικήσεως νὰ μένῃ αὐτόθι ἀμετακινήτως μέχρι τῆς Ἐλεύσεως τοῦ Στρατηγοῦ Ἀνδρέα. *) Ἐλθόντων ἦλθε καὶ ὁ Ἀνδρέας, καὶ μείνας ὀλίγας μόνον ἡμέρας ἐνταῦθα ἕως νὰ λάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ ταναγκαῖα πολεμοφίδια, ἀνεχώρησε μετὰ σπουδῆς μεγάλης διὰ τὸ Μακρυνόρος· πρὶν φθάσῃ ὅμως ἐκεῖσε μανθάνει, ὅτι τὸ σῶμα τοῦ Στρατηγοῦ Νότη, καὶ κατὰ μίμησιν αὐτοῦ καὶ τἄλλα ὑπάλληλα σώματα διαλυθέντα*, ἄφησαν τὴν θέσιν διόλου ἀνοικτὴν, καὶ ἐπομένως ἔδωκαν τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς ἐχθροὺς νὰ προχωρήσωσιν.

Ἡ ἀνέλπιστος αὕτη λειποταξία τοῦ σώματος τοῦ κυρίου Νότη καθὼς καὶ ἡ ἐντεῦθεν συγχρόνως ἀκολουθήσασα αἰφνήδιος τῶν ἐχθρῶν εἰσβολὴ κατετάραξαν εὐθὺς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ἐπροξένησαν τὴν γενικὴν ἀγανάκτησιν καὶ ἀθυμίαν. Αἴνιγμα τῇ ἀληθείᾳ δυσδιάλυτον εἶναι, πῶς ὁ κύριος Νότης, πρὶν ἔτι ἰδῇ εἰς τὰ μάτια τοὺς ἐχθροὺς, πρὶν ἔλθῃ εἰς χαμμίαν συμπλοκὴν μ' αὐτοὺς, παραιτήσε τὴν ὀχυρωτάτην ἐκ φύσεως θέσιν, ὅπου ἦτον αὐστηρὰ προσταγμένος νὰ σταθῇ, καὶ ὡσὰν νὰ ἐκυνηγᾶτο ἄφησε καὶ τὸν Καρβασαρᾶν, καὶ τόσα ἄλλα δυνατὰ μέρη, καὶ ἐπέρασεν ἐντεῦθεν τοῦ Ἀχελώου· μήπως εἶχεν ἔλλειψιν τροφῶν, καὶ ἠναγκάσθη νὰ κάμῃ ἐν τοιοῦτον κίνημα; ἢ μήπως αἱ ψιλαὶ καὶ ἄστατοι ὑποψίαι, ταῖς ὁποίαις συνέλαβε περὶ Βαλτινῶν, ἦσαν ἐπιχείρημα ἱκανὸν νὰ τὸν παρακινήσωσι διὰ νὰ θυσιάσῃ τὰ χρέη τε πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ πρὸς τὴν Διοίκησιν αὐτὴν, καὶ νὰ γενῇ αἴτιος τόσης φθορᾶς: ἀλλ' ἡ ἀπορία καὶ ἡ λύπη τοῦ κόσμου ἠὔξησαν ἔτι μᾶλλον ὅταν εἶδον καὶ αὐτὸν τὸν Στρατηγὸν Τζόγκαν, ἀρχηγὸν τοῦ πλέον ἰσχυροῦ καὶ μεγάλου στρατιωτικοῦ σώματος, νὰ ἀφήσῃ τὸ Ξηρόμερον εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἐχθρῶν, καὶ νὰ περάσῃ καὶ αὐτὸς ἐδῶθεν τοῦ Ἀχελώου, χωρὶς καμμίαν προσταγὴν τῆς Διοικήσεως, ἐν ᾧ ἀκινδύνως ἠμπορεῖ νὰ σταθῇ ὅπου ἦτον, καὶ νὰ διορθώσῃ αὐτὸς ὅ,τι ὁ κύριος Νότης ἀνέτρεψεν.

Ἂς μὴν πειραχθοῦν παρακαλοῦμεν, οἱ κύριοι Στρατηγοὶ ἂν ὁμιλῶμεν γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν ἐδῶ πρόκειται λόγος περὶ τῶν Γενικῶν συμφερόντων· καὶ τὰ Γενικὰ συμφέροντα δὲν πρέπει νὰ θυσιάζωνται οὐδὲ νὰ παραμορφώνωνται διὰ χατῆρι δύω τριῶν ἀτόμων· ἡ ἐφημερίς μας περιπλέον εἶναι διωρισμένη νὰ παραστένῃ τὰ πράγματα τοιαῦτα ὁποῖα ἀκολουθοῦσι· μόνον δὲ ἀπὸ μίαν τοιαύτην παράστασιν εἶναι δυνατὸν καὶ οἱ σφάλλοντες νὰ ὠφελῶνται καὶ ὁδηγῶνται εἰς τὸ μετὰ ταῦτα, καὶ ἡ Διοίκησις

---

*) Πρέπει νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ὁ Στρ. Νότης μολονότι εἶχε προσταγὴν νὰ ὑπάγῃ ὁ ἴδιος εἰς Μακρυνόρους, δὲν ὑπῆγεν ὅμως, ἀλλ' εὐχαριστήθη νὰ στείλῃ μόνον τὸ ἐπὶ τὴν ὁδηγίαν του σῶμα, αὐτὸς δὲ ἤμενεν εἰς Καρβασαρὰν, ὅπου μετ' ὀλίγον μετεκάλεσε καὶ τὸ σῶμα του.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νὰ λαμβάνῃ ἐκεῖνα τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἤθελαν ἐμποδίζει τὸ νὰ ἐπαναλαμβάνωνται τοιαῦτα λυπηραὶ σκηναὶ εἰς τὸ μέλλον.

Ἐν τοσούτῳ χρεωστοῦμεν ν' ἀποδώσωμεν τὸν προσήκοντα ἔπαινον εἰς τὸν Στρατηγὸν Ἀνδρέαν Ἴσκον ὅστις εἰς τὴν κρίσιμον ταύτην περίστασιν ἐφάνη ταύτῃ ἄξιος τῆς ὑπολήψεως καὶ ἐμπιστοσύνης, τὴν ὁποίαν ἔλαβον περὶ αὐτοῦ ἡ Διοίκησις καὶ τὸ δημόσιον· ἐγκαταλειφθεὶς μόνος εἰς τὸ στάδιον τοῦ ἀγῶνος ὄχι μόνον δὲν ἐδειλίασεν, ἀλλὰ μετεχειρίσθη καὶ ὅλα τὰ δυνατά τε μέσα διὰ νὰ στήσῃ τὸν χειμαῤῥοῦν τῆς ἐχθρικῆς ὁρμῆς. Ἡ ἀνωτέρω ἐπιστολὴ τε μαρτυρεῖ κάλλιστα τὸ σταθερὸν καὶ γενναῖον τῆς ψυχῆς τε φρόνημα· ἀπὸ νεωτέρας δὲ εἰδήσεις ἠξεύρομεν ὅτι συνεκρότησε περὶ τὴν Βλύχαν καὶ μίαν μάχην συσταδὴν μὲ τοὺς ἐχθροὺς, ἐκ τῶν ὁποίων ἑβδομήκοντα ἐφονεύθησαν καὶ ἱκανοὶ ἐπληγώθησαν. Ὁ Πεσλῆς καὶ ὅλοι τῆς γειτονίας τε οἱ Καπιτάνοι κατὰ διαταγὴν τῆς τοπικῆς Διοικήσεως ἔτρεξαν πρὸς βοήθειάν τε μὲ προθυμίαν μεγάλην καὶ πολλοὶ πανταχόθεν δὲν λείπουν καθημερινῶς νὰ συῤῥέωσιν· ἐλπίζομεν δὲ ὅτι οὗτοι θέλων ἠμπορέσει νὰ ἐνασχολήσουν τοὺς ἐχθροὺς εἰς τὸν Βάλτον, ἕως νὰ καταφθάσουν καὶ τῆς Διοικήσεως στρατεύματα ἀπὸ Πελοπόννησον, τὰ ὁποῖα ὥρα τῇ ὥρᾳ περιμένονται, καὶ τότε δὲν εἶναι καμμία ἀμφιβολία, ὅτι τῶν ἐχθρῶν τὰ σχέδια θέλουν ματαιωθῆ παντάπασι, καὶ ἡ Θέλων ἀφήσει οὗτοι τὰ κῶλα των ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, ἢ Θέλων διωχθῆ κακηνακακῶς μακρὰν τῶν ὁρίων αὐτῆς.

Ὅτι δὲ καὶ ὁ Στρατηγὸς Τζόγκας βλέπων τὰ κατορθώματα τῶν συναδελφῶν τε θέλει φιλοτιμηθῆ καὶ αὐτὸς, ἀφίνων τὴν Γκριὰν (ὅπου ἡ διατριβή τε εἶναι πάντῃ ἀχρησίμευτος) νὰ περάσῃ πέραν τοῦ Ἀχελῶη, καὶ νὰ ῥίξῃ εἰς βοήθειαν αὐτῶν, δὲν τὸ ἀμφιβάλλομεν ὡσαύτως· ἂν παρακινηθεὶς ἀπὸ δὲν ἠξεύρομεν ποίας αἰτίας ἔπαρξε τὸ μέγα τοῦτο σφάλμα τοῦ νὰ ἀβήσῃ τὴν θέσιν τε, καὶ νὰ ἐγκαταλείψῃ ἐπομένως τὸ Ξηρόμερον ἀπροστάτευτον διόλε, ἔχει ἀρκετὸν νοῦν, καὶ καιρὸν ἀκόμη νὰ γνωρίσῃ τὸ σφάλμα τε, καὶ νὰ πράξῃ ἄξια τῆς προτέρας τε ὑπολήψεως καὶ δόξης ἔργα. Οἱ Στρατιῶται τε εἶναι ἕτοιμοι νὰ τὸν ἀκολουθήσουν παντοῦ, ἡ Διοίκησις εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ τοῦ προμηθεύσῃ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέσα μὲ ἀφθονίαν καθὼς καὶ τοῦ τὰ ἐπρομήθευσε μέχρι τοῦδε· Τί λοιπὸν τὸν ἐμποδίζει νὰ πέσῃ ὡς κεραυνὸς ἐπάνω εἰς τοὺς ἐχθροὺς, καὶ νὰ τοὺς καταθραύσῃ;

Μεσολόγγιον. 31 Μαρτίου.

Ἄνθρωπος φθάσας σήμερον ἐκ Γαστούνης ἐνταῦθα διηγεῖται, ὅτι οἱ περὶ τὸ Νεόκαστρον στρατοπεδευμένοι ἐχθροὶ, ἐπολεμήθησαν καὶ πάλιν μὲ ζημίαν των μεγάλην ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους, ἅμα φθάσαντος τοῦ Ἐκλ. Προέδρου αὐτόθι, καὶ ὅτι κατὰ τὸ παρὸν εὑρίσκονται στενὰ πολιορκημένοι, ἀφοῦ οἱ Ἕλληνες ἔγιναν κύριοι μιᾶς ὑψηλῆς θέσεως, ἥτις ἔκαμεν ἀνεμπόδιστον τὴν κοινωνίαν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν Μοθωκορώνων. Διηγεῖται προσέτι ὁ αὐτὸς, ὅτι ἠκολούθησε νεωστὶ καὶ μία σημαντικωτάτη Ναυμαχία μεταξὺ τοῦ ἡμετέρου καὶ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου, μὲ φθορὰν μεγάλην τοῦ δευτέρου· ἀλλὰ περὶ τούτων θέλομεν ὁμιλήσει περιστατικώτερον ἐφεξῆς, ὅταν λάβωμεν καλλιτέρας πληροφορίας.

Συνέχεια τῆς Διατριβῆς περὶ τῆς Ἠθικῆς ἀνατροφῆς τῶν ἀνθρώπων.

Στηριζόμενος εἰς τὰς προηγημένας, καὶ τὰς ἐντεῦθεν παρεπομένας σκέψεις, ἐὰν ἐπροσκαλούμην νὰ κάμω τὴν λύσιν τοῦ μεγάλου τούτου καὶ οὐσιώδους ζητήματος „ποῖα εἶναι τὰ μέσα τοῦ νὰ δώσῃ τις εἰς τοὺς τελείους ἀνθρώπους μίαν καλὴν ἠθικὴν ἀνατροφὴν; ἤθελα εἰπεῖ, χωρὶς νὰ βραδύνω, μὲ τὸ βαθύτατον αἴσθημα τῆς ἐντελοῦς πεποιθήσεως.

Πρῶτον καὶ πρὸ πάντων ἡ ἐντελὴς, καὶ ἀναπόφευκτος προσαρμογὴ τῶν κολαστικῶν Νόμων· ἄλλος πλὴν τούτου δὲν ὑπάρχει φραγμὸς δυνατὸς νὰ στήσῃ τὸν χειμαῤῥοῦν τῶν κακιῶν· ὅπου δὲ αἱ κακίαι μένουν ἀτιμώρητοι, ἐκεῖ ὁ ἀριθμὸς τῶν κακούργων ὑπερτερισσεύει, καὶ ἡ ἠθικὴ διαφθορὰ εὑρίσκει εἴσοδον εἰς ὅλον τὸ πολιτικὸν σῶμα.

Δεύτερον μέσον ἐπίσης συντελεστικὸν καὶ ἀπαραίτητον εἰς τὴν ἠθικὴν ἀνατροφὴν, εἶναι μία ἰσοστάθμησις ἀκριβὴς μεταξὺ τῶν προσόδων καὶ ἐξόδων τῆς ἐπικρατείας· ἐν ὅσῳ λείπει αὕτη ἡ ἰσοστάθμησις, καμμία τάξις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν πολιτικὴν οἰκο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νωνίαν· ὀλίγοι μόνον ἔχουν τὰ μέσα νὰ συσσωρεύουν πλούτη ἀναιδῶς· οἱ πολλοὶ δὲν δύνανται νὰ ὑποφέρουν ταύτην τὴν ἄνισον πάλην· ὅλος ὁ κόσμος δυσαρεστεῖται· ὅλαι αἱ σχέσεις συγχέονται· ὁ δὲ πολὺς λαὸς πτωχεύων καὶ ταλαιπωρούμενος, κατασταίνεται κτηνώδης καὶ ἐξευτελισμένος· καὶ αἱ δαπάναι αὐταὶ, αἱ ὁποῖαι εἰμποροῦν νὰ γενοῦν διὰ τὸ καλόν τοι, κατάντοῦν νὰ εἶναι ἓν κακὸν περὶ πλέον, ἐπειδὴ αὐξάνει τὸν ὄλεθρον· τὸ δὲ χείριστον πάντων, ὁ Νόμος ἐπιτρέπει καὶ ὑπερασπίζεται πολλάκις πράγματα, τὰ ὁποῖα ἡ χρηστότης ἀποδοκιμάζει· ἓν γένει ἡ ἀταξία τῶν πραγμάτων εἶν' ἐκείνη, ἥτις προξενεῖ τὴν ἀδυναμίαν τῆς Διοικήσεως καὶ τὴν ἐξευτέλισιν τῆς Διαιτησίας, ἐκείνης μὲν ἀφαιροῦσα τὰ μέσα τοῦ νὰ ἐπαοκῇ εἰς τὰς μεγίστας ἀνάγκας της, καὶ τοῦ νὰ ἐνεργῇ δραστηρίως τὰ συμφέροντα τῆς ἐπικρατείας, ταύτην δὲ καταστενωτα ἀσήμαντον, ἐν ᾧ ἀνοίγει στάδιον ἐλεύθερον εἰς τὴν πλεονεξίαν, διαφθοράν, καὶ ἀτιμωρησίαν.

Ὕστερον ἀπὸ τὰ δύω αὐτὰ κεφαλαιώδη διδόμενα τῆς ἠθικῆς ἀνατροφῆς, τῶν ὁποίων ἡ ὠφέλεια καὶ ἀξιολογότης δὲν ἐπιδέχονται καμμίαν σύγκρισιν, θέλω ζητήσει γ'. Τὴν διακήρυξιν τῆς ἰσονομίας, τὴν καταστροφὴν παντὸς πολιτικοῦ σώματος μὲ προνόμια, πάσης κληρονομικῆς ἐξουσίας, καὶ τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν καλογήρων ἀπὸ πᾶν σιτηρέσιον, καὶ ἀπὸ κάθε Δημόσιον ἐπάγγελμα, ἐπειδὴ καὶ τὰ φρονήματα τῶν τοιούτων δὲν συμβιβάζονται παντάπασι μὲ τοῦ κοινωνικοῦ βίου τὰς χρείας, καὶ τὴν ἠθικὴν ἀνατροφὴν τῶν πολιτῶν. — Τοῦτο εἶναι τὸ μόνον μέσον τοῦ νὰ μορφωθῇ παντὸς ἔθνους ἡ ὀρθὴ κρίσις· καὶ ἡ ὀρθὴ κρίσις εἶναι αὐτὴ ἡ ἀρετή· τὸ ὁμοειδὲς τῶν Νόμων, τῶν ἐθίμων, τῆς κυβερνήσεως, τῶν σταθμῶν, καὶ μέτρων, θέλει εἶσθαι συνέπεια ἀναγκαία καὶ εὐτυχὴς τῶν εἰρημένων διαταξεων.

Δ'. Εὐθὺς κατόπιν ἀκολουθεῖ ἡ ἰσότης τῶν κληρονομικῶν μοιρασιῶν, ἥτις εἶναι ἡ μόνη βάσις τῶν οἰκιακῶν ἀρετῶν, τῆς εἰρήνης τῶν οἰκογενειῶν, καὶ τῆς καλῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων· αὐτὴ περισσὸν συμβοηθεῖ καὶ τὴν διασκόρπισιν τοῦ συσσωρευμένου πλούτου, καὶ ἀφαιρεῖ τὰ μέσα τοῦ πλετίζειν ταχέως ἄνευ τινὸς ἐπαινετῆς φιλοπονίας.

Ε'. Θέλω ζητήσει ἀκόμη τὴν παντελῆ καὶ ἀπόλυτον ἐλευθερίαν τοῦ μετέρχεσθαι ἀνενοχλήτως καὶ ἀκωλύτως ὅλα τὰ εἴδη τῆς Βιομηχανίας, περιλαμβανομένου εἰς ταῦτα τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, καὶ ἐκείνην τοῦ δανείζειν σὺν τόκῳ ἐπ' ὅλην τὴν εὐκολίαν καὶ ἀσφάλειαν, τὴν ὁποίαν εἰμπορεῖ νὰ δώσῃ μία καλὴ Νομοθεσία τῶν ὑποθηκῶν.

Αὐταὶ αἱ διατάξεις ὄχι μόνον εἶναι πολύτιμοι, λογιζόμεναι ὡς τὸ συμπλήρωμα τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας, καὶ ὡς τόσαι λειτουργίαι εἰς τὰ φυσικὰ δίκαια τῆς ἀνθρωπότητος προσφερόμεναι, ἀλλ' ἔχουν καὶ τὸ καλὸν τοῦ νὰ ἐπιτείνουν τὴν εὐτυχίαν καὶ τὰς ἡδονὰς τῶν ἀνθρώπων, νὰ διεγείρουν τὰ πνεύματα αὐτῶν πρὸς τὴν τιμίαν φιλοπονίαν, καὶ νὰ κάμνουν τελοσπάντων ὥστε ἡ συνδρομὴ τῶν πολλῶν νὰ ἐμποδίζῃ τὴν συσσώρευσιν τοῦ πλούτου εἰς ὀλίγα ἄτομα.

Ἀφοῦ ὁ μικρὸς οὗτος ἀριθμὸς τῶν ζητημάτων πληρωθῇ, τότε τὰ ἐγκλήματα κολάζονται, ὁ λόγος ἐνισχύεται, ἡ οἰκιακὴ ἡσυχία ἀσφαλίζεται, ἡ ἰσότης διατηρεῖται, ὅση εἶναι δυνατὴ καὶ ὠφέλιμος, ἡ οἰκονομία ἀποκαθίσταται ἀναγκαία, καὶ ὁ κόπος τίμιος· δυσκολεύομαι νὰ φαντασθῶ τι πλέον εἰμπορεῖ νὰ ἐπιθυμήσῃ τις διὰ νὰ ὁδηγήσῃ τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν ἀρετὴν, καὶ εὐδαιμονίαν. — Ἀλλ' ἐντούτοις ἀκόμη δὲν ἀναφέραμεν τίποτε καὶ περὶ τῆς κυρίως λεγομένης Δημοσίᾳ ἐκπαιδεύσεως.

Ὅ,τι περὶ ταύτης εἰμπορούμεν νὰ εἴπωμεν εἶναι, ὅτι χρησιμεύει τὰ μέγιστα διὰ νὰ εἰμποροῦν νὰ βαλθοῦν εἰς πρᾶξιν εὐκόλως τὰ ὅσα ἀνωτέρω καλὰ ἀπαριθμήσαμεν. Ἀφοῦ ὅμως ἐδείξαμεν προηγημένως ταὐτικείμενα, τὰ ὁποῖα ἐνεργοῦν μὲ τόσην ἰσχὺν καὶ δραστηριότητα, ὀλίγον θέλομεν ἐπιμεινει εἰς τὸ νὰ δείξωμεν τὴν ἀπὸ τὰ μαθήματα, καὶ τὰ δημόσια καταστήματα προερχομένην ἠθικὴν ὠφέλειαν τῶν τελείων ἀνθρώπων, ἡ ὁποία ἔχει κυρίως τὴν βάσιν της εἰς ἐκεῖνα ταὐτικείμενα.

(Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ.)

Τιμὴ ἐτησία Γάλ. Ἱσπαν. ἓξ προπληρωτέα κατὰ Ἰμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ Δ. Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 27ος
Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 4 Ἀπριλίου 1825. Σάββατον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Αὐστρία, 6 Μαρτίου.

Φαίνεται, ὅτι ὁ ἡγεμὼν τῶν Σέρβων Μιλώσης κακομεταχειρισθεὶς τὰς πρώτας νίκας τε ἐναντίον τῶν ἀποστατησάντων Κνέζων, καὶ ἀποκεφαλίσας μέγαν ἀριθμὸν ἐξ αὐτῶν, συνήργησεν εἰς τὸ ν' ἀνάψῃ ἡ φλὸξ τῆς ἀποστασίας ἔτι μᾶλλον· ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη δὲν κάμνει ἄλλο τώρα παρὰ νὰ τρέχωσιν εἰς τὰ ὅπλα· ἡ ἀδύνατος φρουρὰ τῶν Τούρκων δὲν ἐξαρκεῖ νὰ καταπαύσῃ τὴν ὁρμὴν, καὶ ἐκτὸς τούτου ἀπέκαμε πλέον ἀπὸ τὸν κόπον, ἐωσοῦ καὶ πρέπει συνεχῶς νὰ τρέχῃ ἀπὸ ἕνα εἰς ἄλλον τοπον. (Ἐφ. Πρεσβ.)

Παράγραφος ἐπιστολῆς γραφείσης ἀπὸ Μασσαλίας πρὸς τὸν Κ. Δ. κατὰ τὴν 10 Μαρτίου 1825.

Ἴσως πρὶν λάβετε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἐμάθετε τὴν ἐν Παρισίοις σύστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κομητάτου. Τοῦτο σύγκειται ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα τῆς Γαλλίας ὑποκείμενα· αἱ πράξεις αὐτοῦ γίνονται μὲ μεγάλην ἐλευθεριότητα· τὸ δὲ προσφερόμενον παρ' αὐτοῦ δὲν εἶναι χρήματα δανειζόμενα μὲ τόκον· ἀλλ' ὅλα τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων, ὅσα θελήσωσι νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν Γαλλίαν, θέλει ἀνατρέφεσθαι χάριν εἰς τὰ σχολεῖα μας· φροντίζεται πρὸς τούτοις ἡ ἀποστολὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀξιωματικῶν ὀχυρωσιῶν (des officiers de génie), πυροβολιστῶν (d' artillerie), κ.τ.λ. καὶ ταῦτα πάντα διὰ ἐξόδων τοῦ Κομητάτου· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἄγγλοι θέλει προσφέρει σημαντικὴν χεῖρα βοηθείας.

Εἰς Παρισίους διωρίσθη προσέτι ἰδιαιτέρως καὶ ἐν κεφάλαιον ἐτήσιον ἀπὸ δέκα χιλιάδας φράγκα (εἴκοσι περίπου χιλ: γρόσια) διὰ τὴν ἀνατροφὴν τῶν υἱῶν τοῦ Μάρκου Μπότσαρη, τοῦ Μυαούλη, καὶ ἄλλων Ἀρχηγῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι διέπρεψαν εἰς τὸν παρόντα ἀγῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας των.

Δύνασαι νὰ μεταδώσῃς τὰ ῥηθέντα ὡς βέβαια.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπόσπασμα γράμματος ἐκ Ναυπλίου 20 Μαρτίου 1825.

ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα ἔχομεν τὴν χαροποιὰν εἴδησιν ὅτι ὁ Στρατηγὸς Γοῦρας ἐκτύπησε τὸν Προδότην τῆς Πατρίδος Ὀδυσσέα, ὅστις ἠνώθη μὲ τοὺς Τούρκους, καὶ ἀφ' οὗ τὸν κατετρόπωσε καὶ ἐζημίωσεν ἱκανῶς, ἔχει τώρα καὶ τὴν σαγηλαίαν τε πολιορκημένην, ὥστε τοῦ ἔκοψε τὸν δρόμον, καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἰσέλθῃ, τὰ δὲ στρατεύματά τε ἠνέθησαν μὲ ἐκεῖνα τῆς Διοικήσεως, καὶ ἐγκαταλελειμένος ἔγραψε πρὸς τὸν Γοῦραν παρακλητικῶς διὰ νὰ προσφέρῃ τὴν μεσολάβησίν τε πρὸς τὴν Διοίκησιν, καὶ ἄμποτε νὰ λαμβάνωμεν πάντοτε τοιαύτην, καὶ χειροτέραν καταστροφὴν οἱ ἐχθροὶ τῆς πατρίδος. Ἡ ὑπόλοιπος μοῖρα τοῦ στόλεμας ἐξῆλθεν. Ἡ Διοίκησις ἔχει ἐφέτος τριάντα τρεῖς χιλιάδας στρατιώτας μισθωτοὺς εἰς τὰ ὅπλα· ἐκ τῆς ὁμονοίας των μόνον καὶ τῆς φρονίμου κυβερνήσεως τοῦ Σεβαστοῦ Προέδρου, ὑποστηριζομένου ἀπὸ τὰς συμβουλὰς τοῦ Ἐναρέτου Μαυροκορδάτου, δυνάμεθα νὰ ἐλπί-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σωμεν καλὴν ἔκβασιν τῶν πραγμάτων μας .

Ζάκυνθος , 31 Μαρτίου .

Ἡ μία μοῖρα τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου εὑρίσκεται πρὸς τὸ Τζιριγον φυλάττουσα τὸν Αἰγυπτιακὸν στόλον διὰ νὰ ματαιώσῃ τοὺς σκοποὺς τοῦ , τοῦ νὰ μετακομίσῃ ἄλλα στρατεύματα εἰς τὸ Νεόκαστρον · ἡ δὲ ἄλλη ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν τοῦ Σαχτούρη ὑπῆγε κατὰ τοῦ Κωνσταντινουπολιτικοῦ στόλου ὁ ὁποῖος ἐξερχόμενος ἀπὸ τὸν Ἑλλήσποντον , ὡς λέγεται , ἔπαθεν ἀρκετὴν ζημίαν ἐξ αἰτίας τρικυμίας τινὸς σφοδρᾶς , καὶ διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν ναυτῶν .

Μεσολόγγιον 3 Ἀπριλίου .

Μετὰ τὴν αἰφνίδιον εἴσβολὴν τῶν ἐχθρῶν εἰς τὴν Δ. Ἑλλάδα , οἱ κάτοικοι τοῦ Ξηρομέρου καὶ τοῦ Βάλτου θέλοντες ν' ἀσφαλίσουν τὰ Γυναικόπαιδα , καὶ κινητὰ πράγματά των , διὰ νὰ εἰμπορέσουν ἑπομένως νὰ ὑπερασπίσουν ἑαυτοὺς πλέον ἐλεύθερα καὶ ἀκινδύνως , ἔτρεξαν εὐθὺς , οἱ πλειότεροι , ὡς καὶ ἄλλοτε , εἰς τὸ συνειθισμένον τῶν ὁρμητήριον , τὸν Κάλαμον · ὁ Ἄγγλος Διοικητὴς τῆς Νήσου ταύτης , κύριος Κρούμμερ , κινούμενος ἀπὸ εὐσπλαχνίαν καθαρὰν , ὄχι μόνον τοὺς ἐδέχθη προσελθόντας χωρὶς καμμίαν ἀντίστασιν , καθὼς ἐπληροφορήθημεν , ἀλλ' ὁ ἴδιος ὡς Διοικητὴς καλὸς ἐπεστάτησε μὲ τὴν μεγίστην ἐπιμέλειαν , ἐν ᾧ ἐγίνετο ἡ ἀποβίβασις τῶν φαμηλλιῶν , διὰ νὰ μὴν ἀκολουθήσῃ ἡ παραμικρὰ ἀταξία καὶ κατάχρησις τόσον εἰς τὴν μεταφορὰν τῶν πραγμάτων των , καθὼς καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ διωρισμένου ναύλου , τὸν ὁποῖον ἄνθρωποι αἰσχροκερδεῖς καὶ περὶ τῶν ἀλλοτρίων παθημάτων ἀδιαφοροῦντες εἰς τοιαύτας μάλιστα περιστάσεις συνεθίζουν νὰ ἐπιβαρύνωσι πλέον τοῦ δέοντος .

Κηρύττοντες τὴν παροῦσαν φιλάνθρωπον πρᾶξιν τοῦ Ἄγγλου Διοικητοῦ τῆς εἰρημένης Νήσου , ἔχομεν εὔλογον ἀφορμὴν νὰ ὁμολογήσωμεν δημοσίως καὶ ὅσας ἄλλας ἀγαθοεργίας ὁ ἴδιος ἐπιδαψιλεύει πρὸς τοὺς ἐκεῖ παροικοῦντας δυστυχεῖς Ἕλληνας · ἐν ᾧ ἀφ' ἑνὸς μέρους ὡς Δημόσιος λειτουργὸς Διοικήσεως οὐδετέρας σπεύδει νὰ ἐντελῇ ἀκριβῶς τὰ χρέη τῆς οὐδετερότητος , ἀφ' ἑτέρου μέρους ὅμως ὡς Ἄγγλος πεπολιτευμένος καὶ καλῶς ἀναθρεμμένος , δὲν παύει ἀπὸ τὸ νὰ συμβιβάζῃ ταῦτα καὶ μὲ τὰ χρέη τοῦ ἀνθρωπισμοῦ , χρέη , τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν βάσιν των εἰς αὐτὰ τὰ ἀνεξάλειπτα αἰσθήματα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως .

Οἱ Ἕλληνες ἔλαβον τόσας αἰτίας ἤδη διὰ νὰ γνωρίσουν τὰ φιλάνθρωπα καὶ συμπαθητικὰ ὑπὲρ αὐτῶν αἰσθήματα τῶν Μεγαλοψύχων Ἀγγλων · μία ἐξ αὐτῶν , πολλὰ ἐναργὴς , εἶναι καὶ ἡ περὶ ἧς ἀνωτέρω ὁ λόγος πρᾶξις , ἀξία τωόντι νὰ συγκριθῇ μὲ τὰς παρελθούσας ἐκείνας τῶν Γάλλων Προξένων τῆς Σμύρνης κυρίου Δαβὶδ καὶ τῆς Θεσσαλονίκης κυρίου Μαστοῦ , ἀναλόγως · ἀλλὰ πρὸς ἔνδειξιν τῆς ὑποχρεώσεως καὶ εὐαισθησίας των ἄλλο δὲν ἔχουν οἱ Ἕλληνες ἤδη παρὰ τὸ νὰ κηρύττουν παυδήμως τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τοὺς εὐεργέτας · καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐφημερὶς εἶναι τὸ πιστὸν ὄργανον τῆς κοινῆς ἐκφράσεως , διὰ τοῦτο ἡ ἡμετέρα κήρυξις ἂς λογίζεται ὡς κήρυξις προερχομένη ἀπὸ μέρους τοῦ κοινοῦ .

Τὴν 4 τοῦ αὐτοῦ .

Οἱ Κύριοι Α. Ζαΐμης καὶ Α. Λόντος , οἱ ὁποῖοι ἐσχάτως εἶχον ἀποβληθῇ ἀπὸ τὸν Κάλαμον παρὰ τῆς Ἰονικῆς Διοικήσεως , ἀντὶ νὰ ὑπάγουν εἰς Ἀγκῶνα , ὡς διεφημίσθη , μετέβησαν εἰς Πελοπόννησον , καὶ κατ' ἄλλους μὲν ἐκβῆκαν εἰς τὰ Μαῦρα βουνὰ , κατ' ἄλλους δὲ εἰς τὸ Πυργὶ φανερὰ · δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ , ὅτι θέλουν διευθυνθῇ καὶ πρὸς τὴν Διοίκησιν .

— Μολονότι οἱ καταφυγόντες τελευταῖον εἰς Γυριὰν διάφοροι ὁπλαρχηγοὶ ὠχυρώθησαν αὐτόθι , πιάσαντες τὰς θέσεις ἐκείνας , διὰ τῶν ὁποίων εἰμπορεῖ νὰ ἐμποδισθῇ ἡ διάβασις τῶν ἐχθρῶν ἐντεῦθεν τοῦ Ἀχελῴου , μολοντοῦτο ἡ Τοπικὴ Διοίκησις προνοοῦσα κατὰ χρέος καὶ τῶν ἐγκαταλειφθεισῶν ἐρήμων ἐπαρχιῶν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὴν ὑπεράσπισιν, ἔστειλε μίαν ἰριμελῆ Πρεσβείαν, συνισταμένην ἀπὸ τὸν Στρ. Ν Σπυρνάρην, καὶ τοὺς κυρίους Α. Κότσικαν, καὶ Γιανάκην Δροσίνην, Γενικὸν φροντιστὴν τῶν Στρατοπέδων, πρὸς τοὺς εἰρημένους ὁπλαρχηγούς, διὰ νὰ συνομιλήσῃ μετ' αὐτῶν, καὶ ὑποθυμίζησα τὰ πρὸς τὴν Διοίκησιν, ἢ μᾶλλον πρὸς τὴν Πατρίδα ἱερὰ χρέη των, νὰ τοὺς προτρέψῃ εἰς τὸ νὰ ἐπιστρέψων ὀπίσω, καὶ διὰ τῆς ἐμφανίσεώς των νὰ φέρουν ἀντιπερισπασμὸν τινὰ εἰς τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀνατροπὴν εἰς τὰ σχέδιά του, τὰ ὁποῖα βεβαια δὲν ἤθελαν εὐδοκιμήσει παντάπασιν, ἐὰν ἐφυλάττοντο καλῶς αἱ πρῶται θέσεις τοῦ Μακρυνόρους καὶ Καρβασαρᾶ· Ἡ Πρεσβεία δὲν ἀπέτυχε τοῦ σκοποῦ της, ἐπειδὴ καὶ ὅλοι κατεπείσθησαν τελοσπάντων νὰ περάσουν εἰς τὸ Ξηρόμερον, καὶ νὰ πιάσουν τὴν ὀχυρὰν θέσιν τοῦ Λιγοβιτσίου· ὅθεν καὶ ἔπεμψαν εὐθὺς μίαν ἐμπροσθοφυλακὴν, διὰ νὰ παρατηρήσῃ ἂν δὲν εἶναι κυριευμένη ἡ εἰσημένη θέσις ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς, τοῦ ὁποίου βοθέντος θέλουν εὐθὺς ἐκστρατεύσει εἰς τοῦτο τὸ μέρος, ὅθεν δύνανται νὰ δώσουν καὶ ἐπιχειρίαν εἰς τὸν Στρ. Ἀνδρέαν Ἴσκον, ὅστις ἀνθίσταται ἀδιακόπως εἰς τὸν Βάλτον, καὶ πρὸς ἐνδυνάμωσιν τοῦ ὁποίου διωρίσθησαν καὶ ἄλλοι στρατιωτικοὶ Ἀρχηγοὶ τῆς γειτονίας νὰ δράμωσι χωρὶς τῆς παραμικρᾶς ἀναβολῆς.

Στρατάρχαι, καὶ στρατιῶται Ἕλληνες! Στάδιον ἀνοικτὸν τῆς δόξης κεῖται ἔμπροσθέν σας· Τρέξατε τὸ ἄξιος τοῦ ὀνόματός σας, καὶ τῆς ὑποληψεως, τὴν ὁποίαν ὅλος ὁ κόσμος ἔχει διὰ Σᾶς, καθὼς πάλαι ποτὲ εἶχον καὶ διὰ τοὺς προγόνους σας. Ἡ Πατρὶς σᾶς προσκαλεῖ εἰς βοήθειάν της! ναὶ, σᾶς προσκαλεῖ νὰ τὴν ὑπερασπισθῆτε διὰ τὴν ἐλευταίαν φορὰν, καὶ νὰ τὴν λυτρώσετε ἀπὸ τοὺς ἁρπακτικοὺς ὄνυχας τοῦ ἀγρίου τυράννου. Ἡ Διοίκησις στηρίζουσα ὅλας της τὰς ἐλπίδας εἰς τοὺς ἀνδρείους βραχίονάς σας, ἀπὸ τώρα ἑτοιμάζεται νὰ διασαλπίσῃ τοὺς νέους θριάμβους σας, καὶ νὰ σᾶς ἀντιπροσφέρῃ καθένα ἀναλόγως μὲ τὴν ποθυμίαν καὶ ἀξιότητα, τὴν ὁποίαν ἤθελε δείξει εἰς τὸν ἐφετεινὸν κρίσιμον καὶ ἔνδοξον ἀγῶνα.

Πανταχόθεν φωνάζω, καὶ ὅλοι τὸ βεβαιόνω, ὅτι αὐτὸς εἶναι χρόνος εἰς τὸν ὁποῖον ὁ ἐχθρὸς ἀπεφάσισε νὰ ἐκπενώσῃ ὅλας τὰς δυνάμεις. Ἂν τὰς ματαιώσετε καὶ τώρα, καθὼς καὶ εἰς τοὺς παρελθόντας τέσσαρας χρόνους, ἐστὲ βέβαιοι, ὅτι ὁ ἐχθρὸς δὲν θέλει πλέον τολμήσει, οὐδὲ ἔχει τὰ μέσα νὰ ἐπιχειρήσῃ ἄλλην καμμίαν ἐκστρατείαν· οὕτω δὲ ἡμεῖς ἐλεύθεροι παντὸς κινδύνου εἰς τὸ μέλλον, θέλομεν δυνηθῆ νὰ στερεώσωμεν τὴν ἀνεξαρτησίαν μας, διὰ τὴν ὁποίαν ἐκινήσαμεν τὰ ὅπλα, καὶ νὰ τελεσιουργήσωμεν τὴν λαμπρὰν οἰκοδομὴν τῆς πολιτικῆς μορφώσεώς μας.

Στρατηγὲ Τζόγκα, καὶ οἱ λοιποὶ Συναρχηγοὶ! μὴ καταδεχθῆτε νὰ φανῆτε κατώτεροι, ἀπὸ τοὺς ἄλλους συναδελφούς σας, οἱ ὁποῖοι συγχρόνως εἰς Πελοπόννησον καὶ Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα ἀγωνίζονται τὸν καλὸν ὑπὲρ Πατρίδος ἀγῶνα· Τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἐχθρῶν, μὲ τοὺς ὁποίους ὑπάγετε νὰ πολεμήσατε, εἶναι ἀσιανὰ ἐκτεθηλυνμένα ἀνδράποδα· δείξατε λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς καὶ πάλιν ὅτι εἶσθε Ἕλληνες, καὶ μὴν ὑποφέρετε νὰ μιαίνεται ὁ τόπος, τοῦ ὁποίου τὴν φύλαξιν ἡ Πατρὶς σᾶς ἐμπιστεύθη, ἀπὸ τοὺς μολυσμένους πόδας αὐτῶν τῶν Βαρβάρων.

Συνέχεια τῆς Διατριβῆς περὶ τῆς Ἠθικῆς ἀνατροφῆς τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ πρῶτον, ὅπου αἱ πρόσοδοι τῆς ἐπικρατείας εὑρίσκονται εἰς ἀταξίαν, ὅπου τὸ ἀναγκαῖον λείπει, καὶ ὅπου αἱ δημόσιοι ὑποχρεώσεις καὶ ἐγγυήσεις δὲν ἐκπληρόνωνται, δὲν ἐξεύρω ἂν εἰμπορῇ νὰ πραχθῇ ποτὲ ὠφέλιμον ἢ τίμιον αὐτόθι· ἔπειτα δὲν εἶναι, ὡς καθεὶς ἐξεύρει τὰ διδόμενα μαθήματα, ἀλλὰ τὰ λαμβανόμενα τὰ ὁποῖα κερδίζων· ὅταν ἤθελες ἐπισωρεύει ἁπλῶς τοὺς διδασκάλους, τοὺς ἱεροκήρυκας, τοὺς κατηχητὰς τῆς ἠθικῆς, θέλεις ἄραγε ἐμπνεύσει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν κλίσιν, τὴν ὄρεξιν, ἢ τὸ συμφέρον εἰς τοὺτους μὲν νὰ ἀνροαζωνται, εἰς ἐκείνους δὲ νὰ σπουδάζῃν; ὄχι βέβαια· μόνον ἀπ' ὅλας τὰς περιστάσεις, τὰς ὁποίας ἀνωτέρω ἀπαριθμήσαμεν, εἰμπορεῖν οἱ πολῖται

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νὰ ὠφεληθῶσιν ἠθικῶς, χωρὶς δὲ Τούτων πᾶσα ἡ κατευθεῖαν διδασκαλία εἶναι Τουλάχιστον ἀνωφελὴς.

Ὑποθέσε ἓν ἔθνος κατασπαραγμένον ἀπὸ τὰ πλέον ζωηρὰ πάθη, κατακερματισμένον εἰς Τόσας φατρίας, ὅπου οἱ ἄπληστοι ἄνθρωποι εἶναι χωρὶς χαλινὸν, ὅπου ὅλος σχεδὸν ὁ κόσμος εὑρίσκεται εἰς στενοχωρίαν, ὅπου καμμία κατάστασις δὲν εἶναι ἀσφαλὴς, καμμία ὑπόληψις ἀπείρακτος, καὶ ὅπου κανεὶς δὲν κατοικεῖ Τὸ συνειθισμένον οἴκημά τε· καὶ κάμε μίαν ἰδέαν, ἐὰν εἰμπορῇς, περὶ Τῆς βαθείας ἀδιαφορίας Τούτου Τοῦ ἔθνους πρὸς Τὰ σχολεῖα, καὶ περὶ Τῆς παντελοῦς αὐτῶν ἀνωφελείας.

Ὑπόθεσε Τοιναντίον ἕνα λαὸν εἰς Τὰς ὁποίας ἀνωτέρω ἐπεριγράψαμεν περιστάσεις, καὶ αἱ ὁποῖαι Τὸν κατέστησαν φιλέπονον, μέτριον, νοήμονα, καὶ εὐτυχῆ, ἀμφιβάλλεις ὅτι ἡ χρεία Τῆς παιδείας καὶ Τῶν συνειθισμένων ἠδονῶν δὲν θέλει βραδύνει νὰ φανερωθῇ μεταξὺ αὐτοῦ; ναὶ, καὶ ἑορτὰς Δημοσίας θέλει συστήσει ὁ Τοιοῦτος λαὸς, καὶ σχολεῖα θέλει ἐπιθυμήσει, καὶ μερικοὶ πολλοὶ θέλουν συντρέξει εἰς ἀνέγερσιν αὐτῶν· Τὸ δὲ Δημόσιον Ταμεῖον ἐν εὐκολίᾳ θέλει ἀναπληρώσει ἓν μέρος Τῶν ἐξόδων, εἴτε διὰ Τὰς πλέον πτωχὰς ἐπαρχίας, εἴτε διὰ Τὰ εἴδη Τῆς διδασκαλίας Τὰ πολυδαπανώτερα· παντοῦ δὲ ὅπου Τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἀναγκάζεται νὰ πληρώνῃ ὅλα, ἐκεῖ εἶναι ἀπόδειξις βεβαία, ὅτι οἱ πολῖται δὲν ἔχουν ἀρκετὴν εὐκολίαν (aisance) διὰ νὰ ὠφελῶνται ἀπὸ Τὰ δωρεὰν παραδιδόμενα μαθήματα· Τὰ ἔξοδα θέλουν γίνεσθαι ἀνωφελῶς· καὶ ἡ μεγαλητέρα βοήθεια, Τὴν ὁποίαν οἱ Διοικηταὶ εἰμποροῦν νὰ κάμουν εἰς Τοὺς Διοικουμένους, εἶναι πάντοτε Τὸ ἀργύριον Τὸ ὁποῖον ἀποφεύγουν νὰ Τοὺς Τὸ ἀφαιρῶσι.

Μολοντοῦτο ἐὰν οἱ Νόμοι μορφόνουν Τοὺς πολίτας, οἱ Νομοθέται εἶν' ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι κάμνουν Τοὺς Νόμους· ἀλλὰ διὰ νὰ Τοὺς κάμνουν καλοὺς, πρέπει νὰ γνωρίζωσι Τὴν μεθοδικὴν θεωρίαν Τῆς οἰκιακῆς καὶ πολιτικοκοινωνικῆς ἠθικῆς· διὰ νὰ μορφωθοῦν λοιπὸν Τοιοῦτοι, πρέπει νὰ ἔχωσι Τὰ μέσα Τοῦ νὰ ἀποκτοῦν Ταύτην Τὴν θεωρίαν, νὰ Τὴν ἐξακριβόνουν, νὰ Τὴν ἐλευθερόνουν ἀπ' ὅλας Τὰς ἀπάτας, αἱ ὁποῖαι Τὴν σκοτίζουν, καὶ ἀπὸ Τὰς προλήψεις, αἱ ὁποῖαι Τὴν σκεπάζουν· ἀλλὰ Τοῦτο δὲν ἀρκεῖ ἀκόμη· καὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν, ὅτι ἡ πρόοδος Τῶν ἠθικῶν ἐπιστημῶν δὲν προηγεῖται ποτὲ, καὶ μάλιστα δὲν ἀκολουθεῖ εἰμὴ μακρόθεν ἐκείνην Τῶν φυσικῶν καὶ μαθηματικῶν ἐπιστημῶν, καὶ Τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν εἰς Τὰς Τέχνας· ἡ ναυτικὴ Τέχνη εἶν' ἐκείνη ἴσως ἀπ' ὅλας (μετὰ Τὴν Τυπογραφίαν) ἥτις συνεισέφερε Τὸ πλέον εἰς Τὴν πρόοδον Τῆς Μεταφυσικῆς, καὶ μᾶς ἔκαμε νὰ γνωρίσωμεν Τὰ ἔθνη καθ' ὅλας Τὰς διαφόρους περιόδους καὶ διευθύνσεις Τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος· εἶναι λοιπὸν ἀναγκαῖον Τὸ νὰ γεννηθῇ ἡ ἰδέα Τῶν καλῶν συστημάτων, εἰς Τὴν κεφαλὴν Τινῶν, ὅσοι ἔχουν εὐκαιρίαν καὶ μέσα νὰ σπουδάζουν ὅλα Τὰ μέρη Τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων, καὶ νὰ ἐκτείνωσι Τὰ ὁριά των· κατευτυχίαν δὲν εἶναι δύσκολον εἰς μίαν Διοίκησιν νὰ προμηθεύῃ εἰς Τοὺς Τοιούτους Τὰς πολυτίμους Ταύτας βοηθείας· ἀρκοῦν μερικὰ σχολεῖα διὰ νὰ φωτίσουν Τὰ διάφορα δημόσια ὑπηρεσιακὰ, καὶ μικρός τις ἀριθμὸς ἄλλων διὰ νὰ τελειοποιήσουν Τὰς σοφὰς θεωρίας καὶ διὰ νὰ σχηματίσουν διδασκάλους· ἀρκεῖ προσέτι νὰ διορισθοῦν μερικαὶ ποσότητες χρημάτων κατ' ἔτος διὰ νὰ ἐνθαρρύνουν ἐκείνους ὅσοι διατρέξουσι, διὰ νὰ ἀνταμείβουν Τοὺς προέχοντας καὶ ὑπερτεροῦντας, καὶ διὰ νὰ Τυπώνωνται βιβλία ὠφέλιμα ἢ περίεργα· νὰ κατασκευάζωνται μηχαναὶ καὶ ὄργανα, καὶ νὰ πληρόνωνται Τὰ πειράματα·

Ἡ Συνέχεια ἀκολουθεῖ.

Ἀπὸ ἀξιωματικὰς εἰδήσεις Τῆς Πελοποννήσου, μανθάνομεν ταύτην Τὴν στιγμὴν ὅτι οἱ ἡμέτεροι ἐπέρδισαν καὶ πάλιν μίαν νίκην λαμπρὰν κατὰ Τῶν περὶξ Τοῦ Νεοκάστρου ἐχθρῶν, κυριεύσαντες καὶ ἓν κανονοστάσιον αὐτῶν· — ὅτι ἓν σῶμα ἀπὸ τρεῖς χιλιάδας συνιστάμενον καὶ παρὰ Τοῦ Στρατηγοῦ Κολοκοτρώνη Θηγούμενον ἔφθασεν ἤδη περὶ Τὸν Ὀλυμπὸν, ὄχι μακρὰν Τῶν Πατρῶν, διορισμένον εἰς πολιόρκησιν αὐτοῦ Τοῦ φρουρίου· — καὶ ὅτι καὶ ἄλλα σώματα εἶναι ἕτοιμα νὰ κινηθῶσιν εἰς βοήθειαν Τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος.

Περὶ πάντων Τούτων εἰς Τὸ ἑπόμενον φύλλον θέλομεν ὁμιλήσει περισσότερον.

Τιμὴ ἐτησία Τάλ. Ἴσταν ἐξ προπληρωτέα κατὰ Ἰούλιον. Ἐκδίδεται εἰς Τῆς ἑβδομάδος Συντάκτης Δρ. Ἰ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενείς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 28ος

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι. Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 8 Ἀπριλίου 1825. Τετράδη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Τουρκία — Κωνσταντινούπολις 25 Ἰανναρίου.

Πρότινων ἑβδομάδων εἶχε διασπαρῆ φήμη ὅτι οἱ Γενίτσαροι δυσαρεστημένοι ἀπὸ τὴν παροῦσαν Διοίκησιν εἶχαν ἐπιχειρήσει νέας ταραχὰς, προμηνύματα φανερᾶς ἀποστασίας.* αἰτία δὲ τῆς δυσαρεσκείας των ἐστάθη, ὡς φαίνεται, διότι ὑποπτεύθησαν τὴν ἀνανέωσιν τοῦ Νιζάμη Ἰσεντίτ, ὅπως Σελ.μ ὁ Γ. ματαίως ἄλλοτε ἐπροσπάθησε νὰ εἰσάξῃ· μολοντοῦτο ἡ Πόρτα, διὰ ν' ἀπαντήσῃ τὸ ὁποῖον ἐντεῦθεν εἰμπόρει νὰ προέλθῃ κακὸν, μετεχειρίσθη δραστήρια καὶ αὐστηρὰ μέτρα ἐναντίον τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀποστασίας· ἱκανοὶ ἐξ αὐτῶν, οἱ περισσότεροι ἀξιωματικοὶ, ἐσυλλήφθησαν πάραυτα, καὶ ἐθανατώθησαν κρυφίως· τὴν ἰδίαν ἔλαβε τύχην καὶ ὁ Ἀγὰς τῶν Γενιτσάρων· ἡ ἐξορία τοῦ Γαλὶπ-Πασᾶ, πρώην Μεγάλου Βεζύρη, εἰς Καλλίπολιν καὶ Μαγνησίαν, εὐροῦσα τόπον εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἐπροξένησεν ὄχι μικρὰν ἐντύπωσιν, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ ἀρχηγὸς τῶν δυσαρεστημένων· ὅσοι ὅμως εἶναι καλλίτερα πληροφορημένοι, περὶ τῶν πραγμάτων, ὁμολογοῦν, ὅτι αὐτὸς μόνος ἐπεθύμησε καὶ ἐζήτησε τὴν ἀλλαγήν τε, διὰ ν' ἀποφύγῃ πᾶσαν ὑποψίαν, καὶ πᾶν ἀστόχαστον κίνημα τῶν πολυαρίθμων φίλων καὶ συμφατριαστῶν τε.

(Ἐφημ. Φλωρ.)

26 Ἰανναρίου. — Ἐνταῦθα ἐξακολουθοῦν ἀδιακόπως αἱ ἑτοιμασίαι τοῦ πολέμου· ὁ Σουλτάνος μὴν ἔχων πῶς ἄλλως ν' ἀπαντήσῃ τὰς κατεπειγούσας χρείας, καὶ τὰ ὑπέρογκα αὐτοῦ ἔξοδα, ἐφαντάσθη πρᾶγμα ἀσυνείθιστον καὶ ἀνήκουστον ἕως τώρα εἰς τοὺς Τούρκους, δηλαδὴ νὰ βάλῃ εἰς κυκλοφορίαν χάρτινα νομίσματα (Τούρκ. Σεΐμπα). πρὸς τοῦτο δὲ τὸ τέλος ἐξέδωκεν ἤδη δέκα Μιλλιόνια γρόσια, διευθύνων καὶ πρὸς ὅλης τοὺς Πασάδες Φιρμάνια, μὲ τὰ ὁποῖα τοὺς συσταίνει τὸ νέον νόμισμα, καὶ τοὺς προτρέπει νὰ φανοῦν πιστοὶ, καὶ νὰ συνεργήσουν μὲ ζῆλον εἰς τοὺς σκοποὺς τε — Τὸ στράτευμα τῆς Ξηρᾶς διωρισμένον ἐφέτος ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων συνίσταται, ὡς λέγουν κοινῶς, ἀπὸ 50 περίπου Χιλ. ἀνθρώπους.

(Ἐφημ. Γεν.)

Σμύρνη. 4 Ἰανναρίου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων ἐδῶ αὐξάνει καθημέραν διὰ τὴν μεγάλην συρροὴν τῶν Γραικῶν, οἱ ὁποῖοι φεύγουν ἀπὸ τὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς ἐξ αἰτίας τῶν σκληροτήτων καὶ ταλαιπωριῶν, τὰς ὁποίας ἐκεῖ δοκιμάζουν.

Κατ' ἀρχὰς τοῦ Ὀκτωβρίου ἡ Διοίκησίς μας

---

* Ἡμεῖς εἴχομεν λάβει καταρχὰς τὴν εἴδησιν ἐνταῦθα, ὅτι οἱ Γενίτσαροι ἀποστατήσαντες ἐπεβουλεύθησαν ἑνταυτῷ καὶ τὴν ζωὴν τοῦ νῦν Σουλτάνου· ἀλλ' ἡ εἴδησις αὐτὴ ἀπεδείχθη ἔπειτα ψευδὴς. ὁ Συντ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κατέγραψεν ἱππεὺς Γενιτσάρος διὰ νὰ ἐκστρατεύσῃ· μετ' ὀλίγας ἡμέρας, τὰ στρατεύματα ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἦσαν διωρισμένα διὰ τὴν Σάμον, κατήντησαν εἰς ἀθλιωτάτην κατάστασιν. αἱ ἀδιάκοποι βροχαὶ, καὶ ἡ ἀχρεία ποιότης τῶν ζωοτροφιῶν ἐπροξένησαν ἐπιδημίαν τινὰ, τῆς ὁποίας τὰ ἐπακόλουθα ἦσαν τρομερώτατα. οἱ Γενίτσαροι δείχνουν, μεγάλην ὑποταγὴν καὶ ταπείνωσιν, καὶ καταῤῥῶνται φανερὰ καὶ ἐξ ὅλης των καρδίας τὸν πόλεμον, ἐπιθυμοῦντες τὴν παῦσιν αὐτοῦ. Βλέπομεν, ὅτι ἄσχημα νὰ ἔρχωνται ὡσαύτως καὶ ἀπὸ τὸ Βεθροῦμι (Ἀλικαρνασσὸν) Τοῦρκοι· ἀλλ' ἀπὸ τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται κυριευμένοι τρομάραν, ἄλλο δὲν λέγουν, ἄλλο δὲν ὀνειρεύονται παρὰ Βερλότα (ῥαΐστεια.)

Ὅλη ἡ παραλία τοῦ Καραβερνοῦ μέχρι τοῦ Ὄρους τῆς Μυκάλης, κατεπτοῆσθεν τῆς Σάμου, εἶναι ἀφανισμένη. οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι αὐτῆς Ἕλληνες, ὑπέφερον ὅλην τὴν βαρβαρότητα τῶν κυρίων των, ἔχασαν ὅλα τὰ πράγματά των, τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ παιδία των. οἱ Σάμιοι δὲν παύουν νὰ κάμνουν ἀποβάσεις εἰς ταύτην τὴν παραλίαν.

(Ἐφημ. Φλωρ.)

Ἀποσπασμα γράμματος ἐκ Κορφῶν τῶν 21 Μαρτίου 1825.

Σήμερον ἔφθασεν ἀπὸ Τεργέστην ὁ καπετὰν Πελόζης, φέρων ἐκεῖθεν πρὸς διαφόρους τῶν ἐδῶ ἐμπόρων γράμματα, εἰς τὰ ὁποῖα μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ἑξῆς περίεργον καὶ γελοῖον ἐνταῦθα νέον τῆς Κωνσταντινουπόλεως· ὅτι περὶ τὰ τέλη τοῦ Ἰανναρίου ὁ Σελτάνος ἔκαμεν διβάνι, ἤτοι σύναξιν τῶν Μινιστρων καὶ ὅλης τοῦ ριτζαλίκι του, καὶ ἐρώτησεν ἀνίσως ἡ Πόρτα, αἱ Σωέτζαι, καὶ τὸ Ψαρρὰ ἔχουν λόγους διὰ ξυλικὴν, ὅθεν κατασκευάζουν τὰ πλοῖα οἱ κάτοικοι αὐτῶν; εἰς ἀπόκρισιν δὲ ὁ Βεζύρης τὸν εἶπεν, ὅτι τὰ νησία ταῦτα ὄντα κατάξερα δὲν δίδουν καμμίαν ξυλικὴν διὰ κατασκευὴν πλοίων, ἀλλὰ τὰ Εὐρωπαϊκὰ καράβια φορτόνουσιν ἐκ ταύτης εἰς διαφόρους μέρη τῆς ἐπικρατείας του ἐπὶ λόγῳ τοῦ ὅτι θέλουν τὴν μεταφέρει εἰς Ἀλεξάνδρειαν, Σμύρνην, καὶ Κωνσταντινούπολιν, καὶ αὐτὰ πηγαίνουν εἰς τοὺς Ἕλληνας διὰ νὰ κερδίζουν. ἀμέσως λοιπὸν ἐξέδωκεν ὁ Σελτάνος φερμάνι εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειάν του, νὰ μὴν τολμήσῃ πλέον τινὰς νὰ φορτώσῃ τὸ παραμικρὸν ξύλον διὰ τοιαύτην κατασκευὴν, καὶ νὰ κατακινάζεται εἰς θάνατον ὅστις ἤθελε παρακούσει τὴν προσταγήν του· τοῦτο εἶναι ἀληθέστατον, ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν τὸ γράφουν ὡσαύτως.

Ὁ Σελτάνος, μὴν εὑρίσκων πλέον τρόπον νὰ βλάψῃ κατευθεῖαν τοὺς Ἕλληνας, καταφεύγει εἰς πλάγια μέσα· ἂς μάθῃ ὡστόσον ὅτι οἱ Ἕλληνες ἔχουν ὄχι μόνον πλοῖα τόσα, ὅσα ἐξαρκοῦν διὰ νὰ πολεμήσουν καὶ κατατροπώσουν τὸν στόλον του, ἀλλὰ καὶ τὰ μέσα τοῦ νὰ αὐξήσουν τὸν ἀριθμόν των κατὰ τὸ δοκοῦν, εἴτε ἔξωθεν ἀγοράζοντες ἄλλα, ἢ ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας των κατασκευάζοντες νέα. ἡ Πελοπόννησος, ἡ Ὕδρα, καὶ ὅλη ἡ στερεὰ Ἑλλὰς δίδουν ξυλικὴν ἀρκετὴν διὰ κατασκευὴν παντὸς μεγέθους πλοίων. ἂν δὲ ἀγνοῇ τοῦτο ὁ Σελτάνος, δὲν εἶναι παράξενον, ἐπειδὴ καθήμενος εἰς τὸν Γυναικῶνά του καὶ καταδικασμένος ἄλλο παρὰ τὰς φλυαρίας τοῦ Κορανίου καὶ τῶν ὑπομνηματιστῶν του νὰ μὴν ἀναγινώσκῃ, ὁποίαν ἰδέαν Γεωγραφίας, καὶ τοῦ κόσμου ἐν γένει εἰμπορεῖ νὰ ἔχῃ;

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον 4 Ἀπριλίου.

Ἡ εἴδησις, τὴν ὁποίαν ἐδώκαμεν εἰς τὸ παρατελευταῖον φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας, ὅτι ὁ Πρίεδρος εἶχεν ἀναχωρήσει ἐκ Τριπολιτσᾶς τὴν 19 τοῦ παρελθόντος, καὶ ὅτι μετὰ τὸ εἰς Νεόκαστρον φθάσιμόν του οἱ ἡμέτεροι ἐφορμήσαντες ἔκαψαν τὴν κεντρικὴν τῶν Αἰγυπτίων στρατευμάτων μὲ τὰ Μοδωκόρωνα, ἀν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ναιρεῖται ἀπὸ ἄλλας νεωτέρας· Τὸ ἀληθὲς καὶ βέβαιον εἶναι (κατὰ τὰς τελευταίας ἀξιωματικὰς εἰδήσεις) ὅτι ὁ Πρίεδρος ἐξ αἰτίας μικρᾶς τινες ἀυθενείας ἠναγκάσθη νὰ μείνῃ ὀλίγας ἡμέρας εἰς Τριπολιτσὰν, μόλις δὲ τὴν παρελθοῦσαν πέμπτην, τουτέστι τὰς 2 τοῦ παρόντος ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν βεβαίως, πέμψας πρωτοῦ ἀκόμη εἰς Νεόκαστ. Τὸ πλειότερον μέρος τῶν στρατευμάτων, τὰ ὁποῖα τὸν συνώδευον ταῦτα ἅμα φθάσαντα ἐκεῖ καὶ ἡνωθέντα μετὰ τῶν ἄλλων συνεκρότησαν δύω μεγάλας μάχας κατασειρὰν (δευτέραν καὶ τρίτην τοῦ Πάσχα) μετὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἔλαβον τὰ Νικητήρια. Ὁ ἀριθμὸς τῶν φονευθέντων ἐχθρῶν εἶναι ἄδηλος, μολονοὗτο πρέπει νὰ εἶναι πολλὰ σημαντικὸς, διότι οἱ ἰδικοί μας ἐπέπεσαν ἀπροσδοκήτως ἐπάνω των ἐν ᾧ ἑτοιμάζοντο νὰ δοκιμάσωσι καὶ δευτέραν ἐφόρμησιν κατὰ τοῦ Νεοκάστρου, ἔχοντες καὶ 600 κλίμακας ἑτοίμας· σιμὰ τῆς φθορᾶς, τὴν ὁποίαν τοὺς ἐπροξένησαν, τοὺς ἐπῆραν πρισέτι, ὡς εἴπομεν εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον, καὶ ἐν κανονοστάσιον. — Κατὰ τὰς αὐτὰς ἀξιωματικὰς εἰδήσεις τὸ περὶ τὸ Νεόκαστρον Ἑλληνικὸν στρατόπεδον συνίσταται ἤδη ἀπὸ 8000· μετὰ δὲ τὸ φθάσιμον τοῦ Ἰμπραΐμ-Πασὰ πρὸς τὸν Πατέρα του Μεχμὲτ Ἀλῆν. διὰ τῶν ὁποίων τοῦ ἔδωσεν οὗτος τὴν χαροποιὰν εἴδησιν ὅτι ἐξουσίασε τὸ ἥμισυ τῆς Πελοποννήσου, καὶ ὅτι ἔχει ἀνάγκην ἤδη ἀπὸ πολλὰ στρατεύματα διὰ νὰ εἰμπορέσῃ νὰ φυλάξῃ τὰ ἐξουσιασθέντα μέρη, καὶ ἐτομένως ἀπὸ τὰς ἀναλόγους τροφάς· Λέγεται δὲ καὶ ἄλλως, ὅτι ὁ Διοικητὴς τῆς ἀνωτέρω Σπούνας, ἢ Γουλέττας ἐχούσης σημαίαν Ἀμερικανικὴν, μόνος του ἐπῆρσίασε πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, καὶ παρέβαινε τὰ ἀνωτέρω γράμματα, καὶ, τὸ περιεργότερον, ὅτι ἐμπνευσθεὶς ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν διὰ τὰ κατορθώματα τῶν Ἑλλήνων, ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ ἐκβῇ εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ νὰ κανονοβολήσῃ τοὺς περὶ τὸ Νεόκαστρον στρατοπεδευμένους ἐχθρούς· λαβὼν δὲ τὴν ἄδειαν, καὶ κανονοβολήσας κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του, ἐπέτυχε μὲ πρῶτον νὰ βουλώσῃ ἓν κανόνι ἐχθρικὸν, τὸ ὁποῖον καὶ ἐξουσίασαν οἱ ἡμέτεροι ἐφορμήσαντες εὐθύς.

Τὸ νεώτερον ἀπὸ ὅλα τὰ καίνια πρισθέτει περισσότερον καὶ τὴν εἴδησιν τῆς τελείας καταστροφῆς τῶν ἐχθρῶν ἅμα παρῆσιασθέντος τοῦ Προέδρου καρίοι Κουντουριώτου περὶ τὸ Νεόκαστρον· ἀλλὰ τοῦτο, καθὼς καὶ τὰ προηγούμενα εὐχαριστούμεθα κατὰ τὸ παρὸν νὰ τὰ δημοσιεύσωμεν μόνον ὁποία λέγονται, ἀ ἴνοντες ἐξ ἕξης ἢ νὰ ἐπιθέσωμεν εἰς ταῦτα τὴν σφραγῖδα τῆς βεβαιότητος, ἢ νὰ τὰ τροπολογήσωμεν, ὅπως ἡ ἀλήθεια τοῦ πράγματος ἔχει.

Αὐταὶ εἶναι αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἐκ Πελοποννήσου· αἱ ὁποῖαι δὲν ἐπιδέχονται καμμίαν ἀμφιβολίαν.

Τὴν 8 τοῦ αὐτοῦ.

Διάφορα καίνια ἐλθόντα ἀπὸ Ζάκυνθον χθὲς καὶ σήμερον βεβαιόνουν συμφώνως τὰς δύω λαμπρὰς νίκας τὰς ὁποίας οἱ ἡμέτεροι ἐκέρδησαν κατὰ τῶν περὶ τὸ Νεόκαστρον στρατοπεδευμένων ἐχθρῶν εἰς τὰς 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος· πρὸς τούτοις δὲ διηγοῦνται καὶ τὰ ἑξῆς σημαντικώτερα, συμβάντα.

Ὅτι μετὰ τὰς ἀνωτέρω μάχας εἷς Στρατηγὸς Ἕλλος, ὄστις ἐβιολίκει τοὺς τακτικοὺς Λίγυπτίους, αὐτομόλησεν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἰδὼν τὴν ἐπιροχήν των, ἢ κατ' ἄλλην τινα εἴδησιν ἐτυλίχθη αἰχμάλωτος εἰς τὴν μάχην αὐτήν.

Ὅτι τὰ εἰς ἀνάκρουσιν τοῦ Λίγυπτιακοῦ στόλου παρασπλέοντα Ἑλληνικὰ πλοῖα ἀπάντησαν 12 φορτηγὰ μὲ τροφὰς ἐξερχόμενα ἀπὸ Σοῦδαν καὶ διευθυνόμενα εἰς Μοθωνόρωνα πρὸς ἐφοδίασιν τῶν φρουρίων τούτων, ὕστερον δὲ ἀπὸ μακρὰν ὁρᾶν Ναυμαχίαν, τὰ μὲν ἐξ αὐτῶν ἐβύθισαν, τὰ δὲ ἐζώγρησαν καὶ ἔφερον εἰς Νεόκαστρον τῶν, τρία δὲ ἀπέφυγον, καὶ τὸ συνοδεῦον αὐτὰ πολεμικὸν βρίκιον ἐβυθίσθη.

Ὅτι τὰ εἰρημένα Ἑλληνικὰ πλοῖα συνέλαβον καθ' ὁδὸν μίαν Σκούναν ἥτις ἐξήρχετο ἀπὸ Μοθωνόρωνα, καὶ διευθύνετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν, φέρουσα γράμματα τοῦ Ἰμπραΐμ-Πασὰ πρὸς τὸν Πατέρα του Μεχμὲτ Ἀλῆν. διὰ τῶν ὁποίων τοῦ ἔδωσεν οὗτος τὴν χαροποιὰν εἴδησιν ὅτι ἐξουσίασε τὸ ἥμισυ τῆς Πελοποννήσου, καὶ ὅτι ἔχει ἀνάγκην ἤδη ἀπὸ πολλὰ στρατεύματα διὰ νὰ εἰμπορέσῃ νὰ φυλάξῃ τὰ ἐξουσιασθέντα μέρη, καὶ ἐτομένως ἀπὸ τὰς ἀναλόγους τροφάς· Λέγεται δὲ καὶ ἄλλως, ὅτι ὁ Διοικητὴς τῆς ἀνωτέρω Σπούνας, ἢ Γουλέττας ἐχούσης σημαίαν Ἀμερικανικὴν, μόνος του ἐπῆρσίασε πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, καὶ παρέβαινε τὰ ἀνωτέρω γράμματα, καὶ, τὸ περιεργότερον, ὅτι ἐμπνευσθεὶς ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν διὰ τὰ κατορθώματα τῶν Ἑλλήνων, ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ ἐκβῇ εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ νὰ κανονοβολήσῃ τοὺς περὶ τὸ Νεόκαστρον στρατοπεδευμένους ἐχθρούς· λαβὼν δὲ τὴν ἄδειαν, καὶ κανονοβολήσας κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του, ἐπέτυχε μὲ πρῶτον νὰ βουλώσῃ ἓν κανόνι ἐχθρικὸν, τὸ ὁποῖον καὶ ἐξουσίασαν οἱ ἡμέτεροι ἐφορμήσαντες εὐθύς.

Τὸ νεώτερον ἀπὸ ὅλα τὰ καίνια πρισθέτει περισσότερον καὶ τὴν εἴδησιν τῆς τελείας καταστροφῆς τῶν ἐχθρῶν ἅμα παρῆσιασθέντος τοῦ Προέδρου καρίοι Κουντουριώτου περὶ τὸ Νεόκαστρον· ἀλλὰ τοῦτο, καθὼς καὶ τὰ προηγούμενα εὐχαριστούμεθα κατὰ τὸ παρὸν νὰ τὰ δημοσιεύσωμεν μόνον ὁποία λέγονται, ἀ ἴνοντες ἐξ ἕξης ἢ νὰ ἐπιθέσωμεν εἰς ταῦτα τὴν σφραγῖδα τῆς βεβαιότητος, ἢ νὰ τὰ τροπολογήσωμεν, ὅπως ἡ ἀλήθεια τοῦ πράγματος ἔχει.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Συνέχεια καὶ Τέλος Τῆς Διατριβῆς περὶ Τῆς Ἠθικῆς ἀνατροφῆς Τῶν ἀνθρώπων .

Ἰδοὺ ὅλα ἐκεῖνα Τὰ ὁποῖα εἰμπόρει νὰ εἴπῃ τις περὶ Τῆς ἠθικῆς ἀνατροφῆς Τῶν Τελείων ἀνθρώπων · ἤδη δὲ ἂς μεταβῶμεν εἰς ἐκείνην Τῶν παιδων · αὕτη κρέμαται κυρίως ἀπὸ Τὴν καλὴν ἀνατροφὴν Τῶν γονέων · καὶ εἶναι ἀδύνατος , ἐὰν ἡ πολιτικὴ κοινωνία εἶναι ἔκδοτος εἰς προλήψεις , εἰς ἐλατῶματα , καὶ εἰς Τὴν ἀταξίαν · περὶ Τούτη ἀνακαλοῦμαι εἰς Τὴν πεῖραν Τοῦ καθενὸς . Τὰ αἰσθήματα καὶ αἱ κλίσεις Τῆς νεότητος δὲν μορφίνονται ποτὲ ἀπ' ὅσα αὕτη ἤκουσε εἰς Τὰς πρώτας κλάσεις , εἰς Τὰς διδαχὰς , καὶ εἰς Τὰς δημοσίας παραινέσεις (exhortations) , ἀλλ' ἀπ' ὅσα Τὴν περιεκύκλονεν , ἀπ' ὅσα εἶδε , ἠσθάνθη , καὶ ἐδοκίμασεν εἰς ὅλας Τὰς περιστάσεις , εἰς Τὰς ὁποίας δὲν ἐνασχολεῖτο νὰ διδαχθῇ · ἐὰν οἱ πατέρες εἶναι ποτισμένοι ἀπὸ κακὰς ἀρχὰς , ἢ οἱ διδάσκαλοι θέλην Τὰς διασκορπίσει , Τὸ ὁποῖον εἶναι πιθανώτερον , καὶ θέλην δώσει εἰς αὐτὰς νέαν δύναμιν , ἢ θέλην Τὰς πολεμήσει , καὶ Τότε μήτε θέλην ἀκροασθῇ , μήτε πιστευθῇ , ἀλλὰ θέλην μένει ἀνωφελεῖς · ἔχω λοιπὸν δίκαιον Τὸ νὰ ὑποθέσω , ὅτι ἡ ἠθικὴ ἀνατροφὴ Τῶν παίδων δὲν εἰμπορεῖ ποτὲ νὰ εἶναι παρὰ ἡ συνέπεια ἐκείνης Τῶν ἀνδρῶν · ὁποιαδήποτε δὲ καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι αὕτη , θέλει πάραυτα μεταῤῥυθμισθῇ ἢ ἀνατραπῇ διὰ Τῶν παριστάσεων , αἱ ὁποῖαι τοὺς περικυκλόνουν , καὶ Τῶν συστημάτων , τὰ ὁποῖα ἔχουν ἄμεσον ἐπιῤῥοὴν εἰς αὐτούς , καθ' ἣν ἡλικίαν λαμβάνουν Τὴν τάξιν των μεταξὺ Τῆς πολιτικῆς κοινωνίας · ἄλλως , εἰμπορεῖ Τις εὐκόλως νὰ ἐξαχρειώσῃ , μὲ χιλίας ἀτοπίας , Τὴν Φυσικὴν καλὴν αἴσθησιν ἑνὸς παιδίου · ἀλλ' εἶναι Φυσικῶς ἀδύνατον νὰ δώσῃ καμμίαν ἀληθῆ ἀρχὴν διαγωγῆς , ἄλλην παρὰ Τὴν συνήθειαν , εἰς Τὸν , ὅς τις δὲν ἔχει ἀκόμη Τὴν πεῖραν κανενὸς πάθους , ἢ κανενὸς συμβάντος .

Ἐκτὸς Τούτων Τῶν παρατηρήσεων , αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται ἰδιαιτέρως εἰς Τὴν ἠθικὴν διδασκαλίαν Τῶν παίδων , ὅλαι αἱ ἀνωτέρω γενόμεναι σκέψεις περὶ Τῆς ἀνατροφῆς Τῶν Τελείων ἀνθρώπων , προσαρμοζονται εἰς ὅλα Τἄλλα μέρη Τῆς ἐκπαιδεύσεως Τῶν παίδων · διὰ ν' αὐξήσωμεν Τὰς γνώσεις αὐτῶν , δὲν πρέπει νὰ Τὰ προσφέρωμεν μαθήματα ἀφθονοπάροχα , ἀλλὰ νὰ δίδωμεν εἰς Τοὺς γονεῖς των Τὴν διάθεσιν , Τὰ μέσα , καὶ Τὸ συμφέρον Τοῦ νὰ Τὰ κάμουν νὰ ὠφελῶνται ἐκ Τούτων · Τοῦτο εἶναι ἀληθὲς , μάλιστα ὡς πρὸς Τὴν κλάσιν Τῶν ὀλιγοκαταστάτων ἀνθρώπων , δηλαδὴ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι συνθέτουσι Τὰ ἐννέα δέκατα Τῆς πολιτικῆς κοινωνίας . ἡ παραμικρὰ ἐλάφρωσις Τῶν φόρων Θέλει αὐξήσει πλέον Τὸν ἀριθμὸν Τῶν ἀνθρώπων ὅσοι εἶναι εἰς κατάστασιν ν' ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσι , παρὰ λεγεὼν ὁλόκληρος διδασκάλων · ἕνας βαθμὸς περισσότερος ἀνέσεως μεταξὺ Τῶν Γεωργῶν Θέλει αὐξήσει πλέον Τὰ προϊόντα Τῆς γῆς καὶ Τὴν ὀρθὴν κρίσιν Τοῦ ἔθνους , παρ' ὅσον ἤθελαν κάμει ὁλαι αἱ ἑταιρίαι Τῆς γεωργίας , καὶ ὅλοι οἱ διδάσκαλοι Τῆς λογικῆς εἰς Εὐρώπην · ὅλα Τὰ πολύτιμα καταστήματα Τῆς παιδείας δὲν εἶναι παρὰ ἀναγκαῖαι συνέπειαι Τῆς καλῆ πολιτικῆς Τῶν πραγμάτων Τάξεως , ἄνευ Τῆς ὁποίας δὲν δύνανται Ταῦτα νὰ χρησιμεύσῃ παντάπασιν εἰς Τὴν δημόσιον ἠθικὴν ἐκπαίδευσιν Τῶν ἀνθρώπων · ὅταν δὲ συγκρίνω Τὴν δύναμιν αὐτῶν κατὰ Τοῦτο ὡς πρὸς ἐκείνην Τῶν πολιτικῶν συστημάτων , εὑρίσκω Τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν , ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ Τῶν δυνάμεων Τῆς Τέχνης , καὶ Τῶν Τῆς φύσεως · αἱ πρῶται δὲν ἰσχύουν Τίποτε ὡς πρὸς Τὰς δευτέρας , καὶ δὲν εἰμποροῦν μάλιστα νὰ Τὰς Τροπολογήσουν ἄλλως , εἰμὴ καθ' ὅσον Τὰς κάμνουν νὰ χρησιμεύουν αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς εἰς Τοὺς σκοπούς των . Περιπλέον ἐγὼ εἶμαι πεπεισμένος διὰ Τοῦτο Τὸ ἀξίωμα : ὅτι , ὁσάκις πρόκειται λόγος νὰ ἐνεργήσῃ τις ἐπάνω εἰς Τὰ ἐμψυχα ὄντα , δὲν εὐδοκιμεῖ καθόλου ἐνεργῶν κατευθείαν · διάβες Τὰς περιστάσεις εὐνοϊκῶς , καὶ ὅ , τι ἐπιθυμεῖς Θέλει προέλθει ἀφ' ἑαυτοῦ χωρὶς νὰ δείξῃς ὅτι λαμβάνεις μέρος διόλου · κατ' αὐτὸν Τὸν Τρόπον μόνον στοχάζομαι , εἰμπορεῖ νὰ βαλθῇ εἰς πρᾶξιν ὁ μέγας σκοπὸς Τῆς ἠθικῆς ἀνατροφῆς Τῶν ἀνθρώπων .

Τιμὴ ἐτησία Τάλ.. Ἴσταν ἐξ προπληρωτέα κατὰ Τριμηνίαν . Ἐκδίδεται δὶς Τῆς Ἑβδομάδος
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Π. Μάγερ . Τυπογράφ Δ. Μισθολίς .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 29ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τῶν πλείστων Φραγκῶν.

Μεσολόγγιον, 11 Ἀπριλίου. 1825. Σάββατον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Παρίσιοι, τὴν 27 Φευρουαρίου 1825.

Ὁ κύριος Στρατφὸρδ Κάννιγγ, Ἀγγλικὸς Πρέσβυς εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Πετρουπόλεως, ἐπαρρησιάσθη ἤδη πρῶτον ἐνώπιον τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας τὴν 6 τοῦ παρόντος, καὶ περιμένομεν μετ' ἐπιθυμίας νὰ μάθωμεν, τὴν ὁποίαν θέλει κάμει ἀναμφιβόλως ἐξήγησιν ὁ κύριος Κάννιγγ πρὸς τὸ Βουλευτήριον περὶ τοῦ σκοποῦ ταύτης τῆς Πρεσβείας. Πρέπει ὅμως νὰ ἐξεύρωμεν ὅτι τὸ Ἀγγλικὸν Μινιστέριον δὲν ἐξηγεῖται ποτὲ περὶ τοιούτου εἴδους ὑποθέσεων, εἰμὴ ὅταν αὐταὶ λάβουν κάποιαν ἔκβασιν, διὸ καὶ πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπομονὴν ἀπασχολούμενοι μὲ τὰς διαφόρους εἰδήσεις αἱ ὁποῖαι ἤδη κηρύττονται, ἕως ὅτου νὰ μᾶς ἔλθωσιν αἱ βέβαιαι, καὶ ἴσως δὲν θέλομεν ἀργήσει νὰ μάθωμεν ὅτι ἡ ἀποστολὴ τοῦ κυρίου Στρατφὸρδ Κάννιγγ εἶναι μόνον διὰ τὴν ὑποθέσιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐνταῦθα ἑτοιμάζονται καταλύματα εἰς τὸν οἶκον τοῦ Αὐστριακοῦ Πρέσβεως διὰ τὸν Πρίγγιπα Μέτερνιχ Καγγελάριον τῆς Αὐλῆς καὶ τοῦ οἴκου τῆς Αὐστριακῆς Αὐτοκρατορίας. Ὁ εἰς Παρισίους ἐρχομὸς ἑνὸς ὑποκειμένου τόσον μεγάλου κατὰ τὴν ἀξίαν, καὶ, καθὼς δικαίως ἠμποροῦμεν νὰ προσθέσωμεν, τόσον ἐξόχου ὡς πρὸς τὰς γνώσεις καὶ τὴν ἐπιρροήν του, ἔδωκεν αἰτίαν εἰς πολλοὺς νὰ συμπεράνωσιν τὸ ὅτι μέλλει νὰ συγκροτηθῇ εἰς τὴν πόλιν ταύτην Σύνοδος (Congrès) τῶν Μινίστρων τῆς Ῥωσσίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἱσπανίας καὶ τῆς Αὐστρίας διὰ νὰ ἀποφασίσωσι τί περὶ τῶν νέων Ἀμερικανικῶν πολιτειῶν. Ἄλλοι πάλιν νομίζουσιν ὅτι ὁ Κύριος Μέτερνιχ ἔρχεται διὰ νὰ γνωρίσῃ ποίαν γνώμην ἔχει τὸ Γαλλικὸν Καβινέτον περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς Ἑλλάδος, αἱ ὁποῖαι εἶναι τὸ ἀντικείμενον μεγάλης ἀνησυχίας διὰ τὴν Αὐστρίαν. Αὐτὸς θέλει διατρίψει εἰς Παρισίους ἕως τὸν Μάϊον, καὶ ἔπειτα θέλει περάσει εἰς Μεδιόλανα, ὅπου πιστεύεται ὅτι θέλουσιν εὑρεθῇ οἱ δύω Αὐτοκράτορες, τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ῥωσσίας.

Ἀπ' ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ ζήλου καὶ τῆς προθυμίας ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, τὸ πλέον ἀξιοσημείωτον βέβαια ἐστάθη τὸ δάνειον τῶν 20 ἑκατομμυρίων φράγκων, εἰς τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου συνέτρεξαν διάφοροι Γάλλοι τραπεζῖται. Κανὲν ἄλλο παρὰ τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα δὲν δύναται νὰ ἦναι δραστηριώτερον καὶ ἐνεργητικώτερον· αὐτὸ ἠμπορεῖ νὰ νομισθῇ ὡς μία σταυροφορία τοῦ αἰῶνός μας, καὶ οἱ λιμιώτατοι τραπεζῖται οἵτινες ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ προσφέρωσιν εἰς ταύτην τὴν περίστασιν τὸ ὄνομα καὶ τὴν ὑπόληψίν των εἶναι ἄξιοι ὅλης τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν φωτισμένων καὶ ἐξευγενισμένων ἀνθρώπων. Μία ὅμως ἰσχυρὰ ἐπιρροὴ δὲν ἐσυγχώρησε νὰ ἐκτελεσθῇ τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα. Οἱ Ἄγγλοι τραπεζῖται μεταχειριζόμενοι τὸ ἐξαίρετον δικαίωμά των ἐπρόλαβαν καὶ ἐμπόδισαν τὰς προσφορὰς τῶν Γάλλων ἐμπόρων ἀναπληρώσαντες οἱ ἴδιοι ὅλην τὴν ζητηθεῖσαν ποσότητα παρὰ τῶν Ἑλλήνων. Ὅπως καὶ ἂν εἶναι, αὐτὴ ἡ ἅμιλλα δεικνύει ἐν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πίσιον προμήνυμα περὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος· ἐξεύρομεν καὶ εἴμεθα ἐκ πείρας βέβαιοι ὅτι τὰ Κεφάλαια τῶν Ἀγγλων ὑποκύπτουσιν κατά τινα τρόπον εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀκολούθως ὅλην τὴν βοήθειαν καὶ ὑπεράσπισιν τῆς Ἀγγλικῆς Διοικήσεως, καὶ δὲν μένει ἀμφιβολία ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς μία μεγάλη θαλάσσιος δύναμις τῆς Ἀγγλίας θέλει εἶσθαι εὐνοϊκὴ εἰς τὰ κινήματα τῶν Ἑλλήνων, τοὐλάχιστον διὰ νὰ μὴν χάσῃ αὕτη τὰ δάνειά της.

Ἡ Γαλλία ἐπροσκλήθη εἰς τὸν ἴδιον σκοπὸν, διὰ αἰτίας πολιτικὰς καὶ ἐμπορικὰς, καὶ διὰ χρέη φιλανθρωπίας, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἰσχυρὰ εἰς αὐτήν. Τὸ δάνειον, τὸ ὁποῖον οἱ Τραπεζῖται Γάλλοι ὑπέγραψαν δὲν ἦτον ἄλλο παρὰ μία προκήρυξις ἐθνικοῦ αἰσθήματος, τὸ ὁποῖον ἀκολούθως θέλει φανῇ ὑπὸ ἄλλην μορφήν· εἰς τοῦτο προστίθεται καὶ ἡ σύστασις μιᾶς ἑταιρίας εἰς Παρισίους, μέλη τῆς ὁποίας συγκαταριθμοῦνται τὰ πλέον ἔνδοξα, καὶ τὰ πλέον ἄξια τῆς κοινῆς ὑπολήψεως ὀνόματα. Αὕτη ἡ ἑταιρία ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἑλληνικὴ Ἑταιρία συνίσταται ἀπὸ τοὺς κυρίους Ἀνδρὲ, Τὸν Κόμητα τοῦ ἁγίου Τλαρίου, Τὸν Ἀντικόμητα Σατομπριὰν, Τὸν Δοῦκα Σεασὸλ, Τὸν Δοῦκα τῆς Ἀλβέργης, Τὸν Βενιαμὶν Δελεσσὰρτ, Τὸν Φιρμῖνον Διδῶτον, Τὸν Κόμητα Ματθαῖον Δοῦμαν, Τὸν Ἐνάρδον, Τὸν Δοῦκα τοῦ Φίτσε-ζάμε, Τὸν Κόμητα Χαρκοὺτ, Τὸν Κόμητα Ἀλέξανδρον τῆς Λαβέρδης, Τὸν Λαφίτην, Τὸν Κόμητα Ἀλέξανδρον τῆς Λαμάρτης, Τὸν Κόμητα τῆς Λαρταυρίας, Τὸν Δοῦκα τῆς Ῥοσεφολκώτης, Τὸν πρωτότοκον Τερνὲ, Τὸν Κόμητα Σεβαστιάνον καὶ Τὸν Βαρῶνα τοῦ Στάελ. Αὕτη δέχεται ὅλας τὰς προσφορὰς καὶ βοηθείας τῶν Συνδρομητῶν, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς εἶναι ἀπεριόριστος, καὶ ὁ σκοπός της ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ αὐξήσῃ τὰς φιλικὰς σχέσεις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας, προσφέρουσα τὰς θελεύσεις ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι καὶ θέλουσιν εἶσθαι ὠφέλιμοι εἰς τὴν μεταγενεστέραν πολιτικὴν τῆς Γαλλίας.

Ἡ μεσολάβησις τῆς ἑταιρίας ταύτης ἐνήργησε κατὰ πρῶτον τὸ δάνειον, καὶ ἐχρησίμευσεν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν Ἑλλήνων μὲ τὴν συνδρομήν της, ἐπομένως δὲ θέλει εὐκολύνει τὴν ἀποστολὴν πολλῶν ἀξιωματικῶν Γάλλων διὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ θέλει προμηθεύσει ἐκεῖνον τὸν τόπον μὲ βοηθείας ἐπιστημῶν καὶ βιομηχανίας, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὴν σήμερον ἓν ἀρκετὸν μέρος τῆς ὑπεραστπίσεως καὶ τοῦ πολέμου. Ἡ Ἑταιρία αὕτη θέλει ἐνεργεῖ ἐπίσης καὶ κατ' ἄλλους πολλοὺς τρόπους πρὸς ὄφελος τῶν Ἑλλήνων, καὶ τέλος πάντων τὰ συναχθέντα χρήματα καὶ τὰ πρῶτα κινήματα τὰ ὁποῖα αὕτη ἔκαμε διὰ νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Γαλλίαν τὰ μέσα τῆς ἀνατροφῆς ἑνὸς προσδιωρισμένου ἀριθμοῦ νέων Ἑλλήνων, δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητος σκέψις διὰ τὴν σύστασιν ὠφελίμων σχέσεων μεταξὺ τῶν δύω τούτων τόπων· εἶναι δὲ περιεργείας ἄξιον, ὅτι ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα εἶναι τὴν σήμερον ἡ μόνη νέα Διάλεκτος ἥτις παραδίδεται εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος, μολονότι αὐτὴ εὑρίσκεται ταραγμένη ἀπὸ τόσους κινδύνους.

Τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ προνομίου τὸ ὁποῖον ἐδόθη εἰς τὴν Γαλλίαν, δὲν πρέπει νὰ χαθῇ, μήτε νὰ μείνῃ χωρὶς ἀποτέλεσμα. Εἶναι γνωστὴ ἡ ὑπεράσπισις τὴν ὁποίαν ὁ Λεβδοβίκος ΙΔος ἔδωσε πολλάκις εἰς τοὺς Ἕλληνας τοῦ Αἰγαίου Πελάγους διὰ τῶν Πρέσβεών του καὶ διὰ τῆς μεσιτείας του ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν θρησκευτικῶν τελετῶν των· ἤδη ὅμως δὲν εἶναι λόγος περὶ τῆς δεδηλωμένης καὶ τρεμούσης Ἑλλάδος, οὐδὲ περὶ τῆς προφυλάξεως αὐτῆς ἀπὸ τὰς Τουρκικὰς ὕβρεις, ἀλλ' εἶναι περὶ τῆς ἤδη ἐλευθερωμένης καὶ ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος τῆς ἐν ὀνόματι τοῦ Τιμίου ΣΤΑΥΡΟΥ παντοχοῦ νικηφορούσης, τὴν ὁποίαν ἀνάγκη εἶναι νὰ συντρέξωμεν μ' ὅλας τὰς βοηθείας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Τιμιώτερον πρᾶγμα δὲν ἤθελε δοθῇ τὴν σήμερον διὰ τὸν θρόνον καὶ διὰ τοὺς πολίτας, ἂν καὶ τὰ ἐν ἀξιώμασι ὑποκείμενα ἤθελαν προσπαθήσει μὲ τὸ μέρος τῆς ἐπιρροῆς των, μὲ τὴν προσωπικήν των βοήθειαν, καὶ μὲ κάποιαν τυχὸν θυσίαν νὰ κάμωμεν νὰ ἀγαπηθῇ τὸ ὄνομα τῆς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Γαλλίας, καὶ νὰ τῆς ἑτοιμάσουν τὰς ἐμπορικὰς ὁδοὺς εἰς ἕνα λιμένα, ὅστις εἰς τὸ ἐξῆς εἶναι συνδεδεμένος μὲ τὴν τύχην τῆς Εὐρώπης.

Ἡμεῖς δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ὁ ζῆλος τῶν γενναίων ἀνδρῶν, ὅσοι ἐνασχολοῦνται εἰς τοῦτον τὸν σκοπὸν, θέλει ὑποστηριχθῆ ἀπὸ μεγάλην κοινὴν συνδρομήν. αἱ προβληθεῖσαι πρῶται ἐκδόσεις τοῦ σχεδίου ἐβεβαιώθησαν ἤδη μὲ τὴν προκαταβολὴν ἡ ὁποία ἔγινε καὶ θέλει αὐξηνθῆ ὀγλίγωρα· καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἀρχὴ αὕτη βοηθεμένη παρ' ὅλων τῶν φωτισμένων ἀνδρῶν τῆς Γαλλίας, θέλει ἐπιφέρει μεγαλητέρας ὠφελείας.

(J. des Débats)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον 10 Ἀπριλίου.

Εἰς τὸ παρατελευταῖον φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας ἀναγγείλαμεν, ὅτι οἱ εἰς Γερδικὰ ἐσχάτως συναχθέντες ἡμέτεροι Ὁπλαρχηγοὶ εἶχαν στείλει μίαν ἐμπροσθοφυλακὴν διωρισμένην νὰ παρατηρήσῃ, ἐὰν ἡ ὀχυρὰ θέσις τοῦ Λιγοβιτζίου ἦτον εἰσέτι ἀκυρίευτος ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, διὰ νὰ πιασθῆ ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους· — Κατόπιν ταύτης τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς ξεκινησαντες ὁ Στρατηγὸς Γ. Τζόγκας, καὶ Δ. Μακρὴς μὲ ἓν μέρος τῶν σωμάτων των μετέβησαν πέραν τοῦ Ἀχελῴου· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ ἐχθροὶ προχωρήσαντες εἶχαν προκαταλάβει ἤδη τὰς διόδους τὰς φερούσας εἰς Λιγοβίτσι, οἱ εἰρημένοι δύω Στρατηγοὶ, καθὼς καὶ οἱ τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς, μὴ δυνάμενοι νὰ προσδεύσουσιν εἰσῆλθον εἰς Λεσίνι, ἀφοῦ πρότερον συνεκρότησαν καὶ πόλεμον τινὰ μὲ τοὺς ἐχθροὺς· ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ ἐξομαλίσαντες κάθε δυσκολίαν ἔφθασαν τελοσπάντων μέχρι τῶν ὀχθῶν τοῦ ποταμοῦ, ὅπου κατασκηνώσαντες ἐξαπλώθησαν ἀπὸ Ποδολεβίτσας μέχρι Παλαιοκατούνας. Τὰ ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ στρατιωτικὰ σώματα δὲν ἔπαυσαν ἐνοσούτῳ κτυπῶντα τοὺς ἐχθροὺς, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐφίνευσαν καὶ δύω σημαντικοὺς Ἀρχηγοὺς· ἐπειδὴ δὲ ἰσχυρότερος κατὰ τὸν ἀριθμὸν, καὶ καθ' ὅλας τὰς πολεμικὰς παρασκευὰς ὁ ἐχθρὸς, φέρων προσέτι καὶ ἱκανὴν ξυλικὴν μεθ' ἑαυτοῦ, κατέστησεν εὔκολον τὴν διάβασίν τε ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ, οἱ ἡμέτεροι δὲ ὅλας ταύτας τὰς αἰτίας ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσωσι καὶ ἀποσυρθῶσιν εἰς τὰς δύω ὀχυρωμένας Πόλεις τοῦ Μεσολογγίου, καὶ Ἀνατολικοῦ.

Ἡ Τοπικὴ Διοίκησις ἔλαβε πάραυτα τὰ ἀνήκοντα μέτρα διορίσασα εἰς μὲν τὸ Μεσολόγγιον Ἀρχηγὸν τῶν ὁπλοφορούντων παροίκων, καὶ ἐντοπίων, τὸν Στρατηγὸν Ν. Στερνάρην, ἄνδρα φρόνιμον καὶ ἐμπειροπόλεμον, ἔχοντα συμβούλους καὶ συμπράκτορας τὸν Στρατηγὸν Γ. Λιακατᾶν, καὶ ἄλλους διαφόρους τῶν ἐντοπίων, ἔργον τῶν ὁποίων εἶναι νὰ φροντίζωσι τὴν διεύθυνσιν ὅλων, ὅσα ἀφορῶσι τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Πόλεως, καὶ νὰ ἐπαγρυπνοῦν περὶ τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν αὐτῆς ὄντες ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς Διοικήσεως· εἰς δὲ τὸ Ἀνατολικὸν τοὺς ὁπλαρχηγοὺς Ν. Μπότζαρην, Γ. Σοῦκαν, Σ. Γιώτην, Φ. Μπόμπορην, Κ. Οἰκονόμου, καὶ Στ. Μίλιη, οἵτινες διωρίσθησαν νὰ διαμοιράσωσι κατ' ἀναλογίαν τὰ στρατιωτικὰ σώματά των εἰς τὸ ἐκτὸς τῆς Πόλεως φρούριον, εἰς τὴν Πόλιν αὐτὴν, καὶ εἰς τὴν θέσιν τοῦ Πόρου, διὰ τῆς ὁποίας τὸ Ἀνατολικὸν κοινωνεῖ μὲ τὸ Μεσολόγγιον· ἐνισχύσθησαν προσέτι καὶ διάφορα μικρὰ πλοῖα διὰ νὰ ἐμποδίσουν κάθε κίνημα τοῦ ἐχθροῦ διὰ θαλάσσης· ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις διωρίσθη καὶ ὁ Κύριος Γ. Λέλης νὰ διευθύνῃ τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν τῆς Πόλεως μετὰ τοῦ Ἐπάρχου καὶ τῶν λοιπῶν προκρίτων αὐτῆς.

Τὸ Μεσολόγγιον καὶ Ἀνατολικὸν εἶναι καλὰ ὀχυρωμένα ἤδη καθ' ὅλας τοὺς τρόπους· καὶ ἂν ἄλλοτε ἐλλειπῆ ὁποιασδήποτε δυνατῆς ὀχυρώσεως ἀντεστάθησαν γενναίως εἰς τὴν ὁρμὴν τοῦ Ὁμὲρ Βρυόνη, καὶ Σκύδρα, πολὺ πλέον θέλουσιν ἀντισταθῆ τώρα; Οἱ Μεσολογγῖται καὶ Ἀνατολικιῶται περιπλέον ἐνθουσιασμένοι εἰς ἄκρος ἀπὸ τὸ ἀναπαράμαστον αἴσθημα τοῦ Πατριωτισμοῦ, θέλουν προθυμοποιηθῆ βέβαια ὄχι

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μόνον νὰ μὴ δειχθῶσι κατώτεροι τῶν προλαβόντων δύω χρόνων, ἀλλὰ καὶ νὰ ὑπερβάλωσι τὰς παρελθούσας πράξεις των· ἡ Θεὰ Νίκη εἶναι ἑτοίμη ἤδη νὰ πλέξῃ στεφάνους, διὰ νὰ στέψῃ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν τῶν καλῶν Πατριωτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐξεύρον νὰ ὑπερασπίζωνται τὸν τόπον, τὰς γυναῖκας, τὰ παιδία των, καὶ τελοσπάντων αὐτὴν τὴν πολύτιμον ἐλευθερίαν των.

Πατρὶς καὶ Πατριωτισμός.

Τὸ Ὄνομα **Πατρὶς** προφέρεται καὶ γνωρίζεται ἀπ' ὅλον τὸν Κόσμον· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἐκλαμβάνεται εἰς διάφορον σημασίαν, διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀνωφελὲς νὰ δώσωμεν τὸν ἀκριβῆ αὐτοῦ Ὁρισμόν, διότι ἐντεῦθεν μόνον εἰμποροῦμεν νὰ συνάξωμεν τοὺς χαρακτῆρας τοῦ Πατριωτισμοῦ, καὶ νὰ διακρίνωμεν ἐκείνους ὅσοι μετέχουσιν αὐτοῦ ἀπὸ τοὺς μὴ τοιούτους.

Ἡ Πατρὶς λοιπὸν εἰς ἔννοιαν γενικὴν σημαίνει τὴν **Ἐπικράτειαν**, **τῆς ὁποίας εἶναι τις μέλος** ἢ εἰς τῆς ὁποίας τὸ πολίτευμα καὶ τοὺς Νόμους εἶναι προσκολλημένος· εἰς ἔννοιαν δὲ μερικωτέραν καὶ πλησιάζουσαν μᾶλλον εἰς τὴν ἐτυμολογίαν, φανερόνει τὸν τόπον, ἢ ἀκόμη ἰδιαίτερον τὴν πόλιν, καὶ τὴν χώραν ὅπου οἱ γονεῖς τινὸς εἶχον τὴν κατοικίαν των εἰς τὴν στιγμὴν τῆς γεννήσεώς του· κατὰ ταύτην δὲ τὴν ἔννοιαν λέγεται ὀρθῶς, ὅτι ἡ Πατρὶς δὲν εἰμπορεῖ ν' ἀλλάξῃ, καὶ μένει πάντοτε ἡ αὐτὴ εἰς ὁποιονδήποτε τόπον καὶ ἂν ἤθελε μεταβῇ τις ἐπομένως· ἐντεῦθεν πᾶς ἄνθρωπος ἔχει φυσικὰ κλίσιν εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐγεννήθη, ἀνετράφη, καὶ τοῦ ὁποίου οἱ γονεῖς του ἦσαν μέλη, ὅταν τοῦ ἔδωκαν τὴν ζωήν· ἀλλ' ἐπειδὴ διάφοροι εὔλογοι αἰτίαι εἰμποροῦν νὰ τὸν ὑποχρεώσουν εἰς τὸ νὰ ἐκλέξῃ ἄλλην πατρίδα, τουτέστι νὰ καταστασθῇ μέλος μιᾶς ἄλλης πολιτικῆς κοινωνίας, διὰ τοῦτο ὅταν ὁμιλῶμεν ἐν γένει περὶ τῶν χρεῶν πρὸς τὴν Πατρίδα, πρέπει νὰ ἐννοῶμεν τοῦτον τὸν Ὅρον ἀντὶ τῆς ἐπικρατείας, τῆς ὁποίας εἶναι τις ἤδη μέλος ἐνεργὸν, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν οὗτος χρεωστεῖ ἑαυτὸν ἐξολοκλήρου καὶ μὲ προτίμησιν παντὸς ἄλλου τόπου.

Χρέος παντὸς ἀνθρώπου, χρεῶν ἁπάντων τὸ ἱερώτατον εἶναι τὸ νὰ ἀγαπᾷ εἰλικρινῶς τὴν Πατρίδα του, συντρέχων εἰς τὴν εὐτυχίαν αὐτῆς ὅσον δύναται· καὶ, ὁσάκις αἱ περιστάσεις ἀπαιτοῦν, θυσιάζων καὶ αὐτὴν τὴν ζωήν του διὰ τὴν σωτηρίαν της· ἰδοὺ οἱ ἀληθεῖς χαρακτῆρες τοῦ **Πατριωτισμοῦ**! Τοὐναντίον δὲ ἔγκλημα αἰσχρὸν καὶ ἀποτρόπαιον λογίζεται τὸ νὰ ζητῇ τις νὰ βλάπτῃ αὐτὴν ταύτην τὴν Πατρίδα του ἢ κατευθεῖαν ἢ μὲ ὁποιαδήποτε πλάγια μέσα. Ὅστις γίνεται ἔνοχος τοιούτου ἐγκλήματος βιάζει τὰ πλέον ἱερὰ χρέη του, καὶ πίπτει εἰς τὴν ἐσχάτην ἀχαριστίαν· ἀτιμάζεται διὰ τῆς πλέον αἰσχρᾶς ἀπιστίας, καὶ προδοσίας, ἐπειδὴ καὶ καταχρᾶται τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν συμπολιτῶν του, μεταχειριζόμενος ὡς ἐχθροὺς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπρόσμενον παρ' αὐτοῦ εἰμὴ βοηθείας καὶ ἐκδικήσεις. Οἱ Προδόται τῆς Πατρίδος φαίνονται μάλιστα μεταξὺ ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἀποβλέπουν μόνον εἰς τὸ παχυλὸν συμφέρον των, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν ἑαυτοὺς μόνον νὰ εὐχαριστήσουν ἀμέσως, καὶ τῶν ὁποίων ἡ καρδία εἶναι ἀνίκανος νὰ συλλάβῃ αἴσθημά τι εὐνοϊκὸν ἢ κλίσιν πρὸς τοὺς ἄλλους· ὅθεν οὗτοι δικαίως βδελύττονται καὶ καταφρονοῦνται ἀπ' ὅλον τὸν Κόσμον, ὡς οἱ πλέον ἄτιμοι ὅλων τῶν κακούργων.

Ἡ Συνέχεια ἀκολουθεῖ.

Τὰ τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον πρὸ τῆς μεσημβρίας ἔφθασαν τελεσπάντων οἱ ἐχθροὶ ἀπέναντι τοῦ Ἀνατολικοῦ, εἰς τὰ Περιβόλια ὅπου καὶ συνάζονται ὁλονέν· οἱ ἡμέτεροι ἰδόντες τους ἐρρίψαν εὐθὺς τρια κανόνια ἐκ συνθήματος, καὶ μᾶς ἀνήγγειλαν ἐνταῦθα πάσαντα τὸν ἐρχομόν των.

Τιμὴ ἑτησία Τάλ. Ἑπτὰν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ Ἰριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ Δ. Μεσθενεύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 30ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 15 Ἀπριλίου. 1825. Τετράδη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ Τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ.

Το Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Ἐπειδὴ ἡ σωτηρία καὶ ἀσφάλεια τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος εἶναι μία ἀπὸ τὰς σημαντικωτέρας φροντίδας τῆς Διοικήσεως.

Ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς σκοπεύων νὰ εἰσβάλῃ εἰς αὐτὴν ἐπαπειλεῖ ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέρη καὶ

Ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀποστασιν αὐτῶν ἀπὸ τῆς καθεδρας τῆς Διοικήσεως εἶναι δύσκολον νὰ ἀπαντῶνται, καὶ νὰ ματαιόνωνται ἐγκαίρως τὰ σχέδια τῶν ἐχθρῶν, ἂν δὲν κατασταθῇ ἐκεῖ μία κεντρικὴ πολιτικὴ ἀρχὴ, ἡ ὁποία νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐκ τοῦ πλησίον εἰς τὰ πράγματα.

Συναινέσει καὶ τοῦ Σ. Βουλευτικοῦ Σώματος.

Διατάττει.

Α'. Διορίζεται προσωρινὴ τριμελὴς ἐπιτροπὴ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, εἰς Διεύθυνσιν τῶν πολεμικῶν καὶ πολιτικῶν πραγμάτων αὐτῆς, συγκειμένη ἀπὸ τοὺς Βουλευτὰς κύριον Ἰωάννην Παπᾶ Διαμαντοπουλον, Γεώργιον Καναβὸν, καὶ Δημήτριον Θέμελην.

Β'. Γενικὸς Γραμματεὺς αὐτῆς διορίζεται ὁ Κ. Φίλιππος Πλητᾶς.

Γ'. Θέλει ἀνταποκρινεται ταχτικῶς μὲ τὴν Διοίκησιν, καὶ μὲ τὸν Ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ· κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκστρατειας τε.

Δ'. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παροῦσαν διαταγὴν δίδων καὶ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 12 Μαρτίου 1825.

ὁ Πρόεδρος
Γεώργιος Κουντουριώτης.
(Τ. Σ.) Γκίκας Μαρκάσι.
Ἀναγνώστης σπελιοτάκης.
Κωνστ. Μαυρομιχάλης.
Ἰωάν. Κολέτης.

ὁ Γενικ. Γραμματεὺς
Α. Μαυροκορδάτος.

Ἡ διορισθεῖσα αὕτη παρὰ τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως τριμελὴς Ἐπιτροπὴ, ἔφθασεν ἐνταῦθα εἰς τὰς 12 τοῦ τρέχοντος.

Μεσολόγγιον. 14 Ἀπριλίου.

Ὁ πεζὸς, ὅστις σήμερον ἔφθασεν ἐνταῦθα ἀναχωρήσας πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τὸ περὶ τὸ Νεόκαστρον Ἑλληνικὸν Στρατόπεδον, ἔφερε διάφορα γράμματα, ἐκ τῶν ὁποίων ἐμάθομεν μετὰ βεβαιότητος τὸ ἐκεῖσε φθάσιμον τοῦ Ἐκλαμπροτάτου Προέδρου, καὶ ὅσα προσέτι συνέβησαν κατα τὰς 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος εἰς τὰς δύω Σημαντικὰς Μάχας, αἱ ὁποῖαι συνεκροτήθησαν μεταξὺ τῶν ἡμετέρων, καὶ τῶν ἐχθρικῶν τὸ Νεόκαστρον εἰσέτι πυλιορκούντων στρατευμάτων. — Ἰδοὺ ἡ ἐμπεριστατος περιγραφὴ αὐτῶν τῶν δύω μαχῶν, τῶν μεγαλη-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τέρων καὶ πεισματικωτέρων ἀναμφιβόλως ἀπὸ ὅλας τὰς πολεμούσας.

Τὸ Ἑλληνικὸν στρατόπεδον συνθεμένον ἀπὸ 6000 στρατιώτας εἶχε πιασμένας τρεῖς ὑψηλὰς θέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐσχημάτιζον ἓν ἡμικύκλιον· καὶ τὸ μὲν ἀριστερὸν κέρας ἐδιοικεῖτο ἀπὸ τοὺς Στρατηγοὺς, Χατσῆ Χρῆστον, Χατσῆ Στεφανὴν, καὶ Κώσταν Μπότσαρην, τὸ δὲ δεξιὸν ἀπὸ τοὺς Στρατηγοὺς Τσαβέλλαν, καὶ Καραϊσκάκην μαζὶ μὲ ἄλλες Ἀρχηγούς, εἰς δὲ τὸ κέντρον εὑρίσκετο ὁ παρὰ τῆς Διοικήσεως διωρισμένος Ἀρχηγὸς ὅλων τῶν Σωμάτων Κυριακὴς Σκούρτης, Ὕδραῖος· ἀμφότερα τὰ κέρατα ἦσαν ὀχυρωμένα μὲ χαρακώματα κατὰ τὴν συνήθειαν· τὸ κέντρον μόνον ἦτον ἀπρομήθευτον διόλου ἀπὸ τοιοῦτον εἶδος ὀχυρώσεως, διότι ὁ Ἀρχηγὸς αὐτῶν ἐστοχάζετο ὅτι εἰμπορεῖ νὰ ἀνθέξῃ μὲ στῆθος ἀνοικτὸν εἰς τὴν προσβολὴν τῶν ἐχθρικῶν λιγκῶν.

Κατὰ τὰς ἑπτὰ τοῦ παρόντος πολλὰ πρωῒ τὰ τακτικὰ στρατεύματα τοῦ ἐχθροῦ ἐβάλθησαν εἰς κίνησιν· καὶ δύω μὲν πτέρυγες διευθύνθησαν πρὸς τὰ χαρακώματα τοῦ Χατσῆ Χρήστε, ὅς τις τὰς ἐδέχθη μὲ τὴν συνειθισμένην τε ἀνδρείαν καὶ ἀφοβίαν· δύω δὲ ἄλλαι ὥρμησαν κατὰ τοῦ δεξιοῦ κέρατος μὲ τρία κανόνια καὶ μίαν βόμβαν ὁ Τσαβέλλας ὑπέφερε ταύτην τὴν προσβολὴν μὲ θάρρος ἀνείκαστον, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ εἶναι ἄξιος παντὸς ἐπαίνου· δύω ἄλλαι πτέρυγες τελοσπάντων ὑποστηριγμέναι καὶ ἀπὸ μίαν πολυάριθμον ἱππικὴν Μαμαλούκων διευθύνθησαν πρὸς τὸ κέντρον, τὸ ὁποῖον καὶ ἔσωσαν μὲ κάμωσην ζημίαν τῶν ἡμετέρων.

Ἡ πρᾶξις ἤρχισεν ἤδη εἰς ὅλα τὰ μέρη· τὰ δύω κέρατα ἀντεστάθησαν μὲ γενναιότητα καὶ σταθερότητα ἀπερίγραπτον· πλέον τῶν 300 σφαιρῶν καὶ βομβῶν ἐρρίφθησαν εἰς τὰ χαρακώματα τοῦ Στρ. Τσαβέλλα, ἀλλ' οὗτος δὲν ἐσώπαξεν ἀπὸ τὸν τόπον του διόλου. Τὸ κέντρον ἐν τοσούτῳ ἄρχισε νὰ κλονῆται· ὁ Κώστας Μπότσαρης, ἄξιος ἀδελφὸς καὶ διάδοχος τοῦ Ἥρωος Μάρκε, ἔτρεξεν εὐθὺς μὲ ἑκατὸν περίπου ἐκλεκτοὺς στρατιώτας εἰς τοῦτο τὸ δυστυχὲς κέντρον ἀλλ' ἔφθασεν ἀργὰ ὅτε ἤδη ἡ ἱππικὴ εἶχε διασπάσει αὐτὸ ὁλοτελῶς· ὁ Γεννάδας οὗτος Στρατηγὸς εὑρέθη ἐν τῷ μέσῳ τῆς σφαγῆς· ἐλθὼν εἰς χεῖρας μὲ τοὺς ἐχθροὺς ἐφόνευσεν ἱκανούς· ἀλλὰ περικυκλωθεὶς πανταχόθεν, μόλις διὰ μέσου τῆς ὑπερβολικῆς ἀνδρείας καὶ ἐπιτηδειότητος τῶν στρατιωτῶν τε, ἐκ τῶν ὁποίων 24 ἔμειναν εἰς τὸν τόπον θυσία, εἰμπόρεσε νὰ ἐκφύγῃ τὸν κίνδυνον. Ἐν τούτοις ὁ Ἀρχηγὸς Σκούρτης ἀναγκασθεὶς νὰ παραιτήσῃ τὴν θέσιν τε, ἀνεχώρησε, καὶ ἡ ἀναχώρησίς τε ἔσυρε 250 Ἕλληνας εἰς τὸν τάφον, καὶ μεταξὺ αὐτῶν τοὺς δυστυχεῖς Στρατηγοὺς, Ἐλευθέριον Ὑδραῖον, Ξύδην, Ζαβειρόπουλον (τὸν κάλλιστον τοῦτον Πατριώτην), καὶ τὸν Μπουταΐτην ἐκ Τριπολιτσᾶς.

Πρέπει νὰ σημειώσωμεν ὡστόσον ὅτι καὶ ἡ ζημία τῶν ἐχθρῶν, ὅσοι προσέβαλον εἰς τὰ δύω κέρατα, καὶ ὅσοι μὲ ὁρμὴν ἔσωσαν τὸ κέντρον, ἐστάθη βεβαιότατα τριπλασία ἢ τουλάχιστον διπλασία ὡς πρὸς ἐκεῖνην τῶν Ἑλλήνων· ὥστε Ἡ Μάχη αὕτη, ἂν καὶ ἀπέβη ἐν μέρει ἐπιζήμιος εἰς τὸ μέρος μας, ἐν γένει ὅμως ἐδόξασε τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα, καὶ ἀνέδειξεν ἐπίσημα τὰ ὀνόματα τῶν Στρατηγῶν Χ. Χρήστε, Τσαβέλλα, καὶ περιπλέον τοῦ Κώστα Μπότσαρη καὶ τοῦ ἐξαδέλφου τε Ἀθανασίου Τούσα, οἵτινες ἀποσιωπημένοι ἕως τώρα, ἐφάνησαν διαμιᾶς λαμπροὶ, καὶ παρέστησαν εἰς τὸ Πανελλήνιον καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅτι εἶναι τωόντι κληρονόμοι γνήσιοι τῆς Ἡρωϊκῆς καὶ ἀθανάτε ψυχῆς τοῦ Μάρκε Μπότσαρη..

Τὴν ἐπαύριον (8 τοῦ παρόντος) οἱ ἐχθροὶ ἐτόλμησαν νὰ ἐπιχειρήσωσι καὶ μίαν ἔφοδον εἰς τὸ φρούριον τοῦ Νεοκάστρου, ἀλλ' ἐπλήρωσαν πολλὰ ἀκριβὰ τὴν τόλμην των, ἐπειδὴ καὶ ἔχασαν πλέον τῶν χιλίων ἀνθρώπων, καὶ μεταξὺ αὐτῶν δύω ἐκ τῶν καλλιτέρων καὶ ἐπισημοτέρων των Ἀρχηγῶν· τοῦτο δὲν ἐπιδέχεται τὴν παραμικρὰν ἀμφιβολίαν· μολονότι δὲ αἱ βόμβαι καὶ αἱ σφαῖραι τῶν κανονίων ἔπιπτον ὡς χάλαζα μέσα εἰς τὸ φρούριον, μολοντοῦτο ὁ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὑπεραστπίζοντες αὐτὸ ἀνδρεῖοι καὶ ἀκαλαδάμασται Ἕλληνες ἔκαμον καθημαν ἔξοδον, καὶ ἀφοῦ ἐφόνευσαν καὶ ἐπλήγωσαν ἱκανοὺς τῶν ἐχθρῶν, ὀλίγον ἔλειψε νὰ τοὺς πάρωσι καὶ τὰ κανόνια.

Εἰς τὸ Παλαιὸν Ναβαρῖνον ἦσαν τοποθετημένοι οἱ ἀνδρεῖοι Ἀρκάδιοι, οἵτινες τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐδέχθησαν τοὺς ἐχθροὺς ὁρμήσαντες κατεπάνω των, καὶ ἀφοῦ ἐφόνευσαν πολὺ πλῆθος ἐξ αὐτῶν τοὺς λοιποὺς ἀντέκρουσαν μὲ μίαν τόλμην ἀπερίγραπτον· ἐν ᾧ δὲ ταῦτα εἰς Νεόκαστρον καὶ παλαιὸν Ναβαρῖνον συνέβαινον, καὶ τὰ πλοῖα μας, ὅσα εὑρίσκονται ἀρραγμένα εἰς τὸν Λιμένα τοῦ Νεοκάστρου, ἐκερανοβόλουν συγχρόνως μὲ μιθράλια τὰ ἐχθρικὰ τάγματα· ὅλον τὸ περιέχον ἐσκεπάσθη ἀπὸ πυκνώτατον νέφος καπνοῦ· μία συνέχεια κανονοκροτημάτων καὶ τηφεκίων ἔκαμε ν' ἀντηχοῦν ὅλα τὰ περικυκλοῦντα βουνὰ ἱκανὴν ὥραν. Τελοσπάντων ἐθριάμβευσεν ἡ Σημαία τοῦ ΣΤΑΥΡΟΥ, καὶ οἱ ὁπαδοὶ τῆς ἡμισελήνου κατησχυμένοι καὶ κατατροπωμένοι ἀπεσύρθησαν εἰς τὰ χαρακώματά των.

Αἱ δύω αὗται ἀξιομνημόνευτοι ἡμέραι θέλουν μείνει βέβαια ἀνεξάλειπτοι εἰς τὰ Χρονικὰ τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος, πρὸς δόξαν αἰώνιον τῶν πιστῶν καὶ ἀνδρείων αὐτῆς ὑπερμάχων.

---

14 τοῦ αὐτοῦ.

Χθὲς ἐφάνησαν πάλιν οἱ ἐχθροὶ ἔξωθεν τῶν ἐλαιώνων τοῦ Ἀνατολικοῦ, καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐπέστρεψαν πάλιν εἰς Γερδιὰν, ὅπου ἔχουν στημένας τὰς σκηνάς των, καὶ μέρος αὐτῶν εὑρίσκεται ἐδῶθεν τοῦ Ἀχελῴου ποταμοῦ, καὶ μέρος ἐκεῖθεν — Πρεχβὲς οἱ αὐτοὶ, ἱππεῖς καὶ πεζοὶ, δύο χιλιάδες περίπου, ἔχοντες ἕως τριακόσια φορτώματα τροφὰς, ἐπέρασαν μακρὰν τῆς πόλεως τοῦ Ἀνατολικοῦ, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν Κλεισοῦραν τοῦ Ζυγοῦ, καὶ ἐπροχώρησαν, μέχρι τοῦ Ἀποκούρου· ποῦ εὑρίσκονται ὅμως κατὰ τὸ παρὸν, καὶ πρὸς ποῖον μέρος ἔχουν σκοπὸν νὰ διευθυνθοῦν, ἀγνοεῖται — Τὸ ὀχύρωμα τοῦ Ἀνατολικοῦ εἶναι καλῶς ἐνδυναμωμένον. Τοῦτο ἰδόντες οἱ ἐχθροὶ δὲν ἐτόλμησαν νὰ τὸ πλησιάσουν ἀλλ' ἐξακολούθησαν μακρόθεν τὴν πορείαν των.

---

15 αὐτοῦ.

„ Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Κύριος Λ. Μαυροκορδάτος εἰσῆλθε τὴν 8ην εἰς τὸ φρούριον τοῦ Νεοκάστρου διὰ νὰ τὸ ἐπισκεφθῇ, καὶ διέτριψε τρεῖς ὥρας, καὶ ἀφ' οὗ διέταξε τὰ ἔνδον ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὴν συνοικίαν ὅπου εὑρίσκετο καὶ τὸ στρατόπεδον — Ἐπιγράμμα τοῦ ἰδίου, εἰς Ζάκυνθον, λέγει, ὅτι προσεμένετο ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν, μία μοῖρα τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου διωρισμένη διὰ τὰ παράλιά μας.

Σήμερον τὸ πρωὶ περὶ τὰς 3 ὥρας οἱ ἐχθροὶ, διηρημένοι εἰς μικρὰ σώματα, ἔρθασαν εἰς τοὺς ἐλαιῶνας μας, καὶ συναθροίζονται ὁλονέν. Μερικοὶ Ἥρωές μας ἔτρεξαν ἐνθουσιασμένοι πρὸς ὑπάντησίν των, καὶ ἀκροβολίσθησαν μὲ αὐτοὺς πλησίον τῶν ἐλαιώνων· ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους ἐλαβώθη μόνον εἷς, ἀπὸ δὲ τοὺς ἐχθροὺς ἐφονεύθη ὁ σημαιοφόρος των, καὶ ἐλαβώθησαν καὶ μερικοί.

Συνέχεια καὶ τέλος τοῦ ἄρθρου „ Πατρὶς, καὶ πατριωτισμός.

Τοιούτους ἡ παλαιὰ Ἑλληνικὴ Ἱστορία παριστάνει καὶ καταδικάζει εὐλόγως τὸν Ἱππίαν, καὶ Παυσανίαν· τὸν μὲν πρῶτον, διότι κατασταθεὶς Τύραννος ἀφόρητος τῶν Ἀθηνῶν μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ σκληροτάτου ἀδελφοῦ του Ἱππάρχου ὑπὸ τῶν ἀρίστων Πατριωτῶν Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος, καὶ διωχθεὶς αὐτόθεν παρὰ τῶν Συμπολιτῶν του κατέφυγεν εἰς τοὺς Πέρσας, μὲ τοὺς ὁποίους δὲν ἐντράπη νὰ συνεκστρατεύσῃ ἀκολούθως διὰ νὰ ὑποδουλώσῃ τὴν Πατρίδα του· ἀλλ' ἀντὶ νὰ κατορθώσῃ τὸν ἄνομον σκοπόν του, εὗρεν ἀξίως τὸν θάνατον εἰς αὐτὸ τὸ ἔδαφος τῆς Πατρίδος του· τὸν δὲ δεύτερον, διότι διαφθαρεὶς μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς περίφημον μάχην ἀπὸ τὰ λάφυρα τῶν Περσῶν, ἤρχισε νὰ φρονῇ τὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ ν' ἀνταποκρίνεται μετ' αὐτῶν, ἐπιβουλεύομενος

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος του Σπάρτης· πλὴν ἀνακαλυφθείσης τῆς προδοσίας τῶ οἱ ἴδιοι Νόμοι δὲν ἄργησαν νὰ τὸν ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν κρίσιν τῶν Ἐ φ ό ρ ω ν, καὶ καταφυγόντα εἰς τὸ Ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς, ὡς εἰς ἄσυλον, ἐκεῖ νὰ τὸν ἀφήσωσιν ν' ἀποβάλῃ τῆς πείνας, ἀφοῦ πρώτη ἡ Μήτηρ τῶ ἔσπευσε νὰ φέρῃ λίθους διὰ νὰ κτίσῃ τὴν εἴσοδον τοῦ Ἱεροῦ — Τοιοῦτος κατὰ δυστυχίαν Προδότας τῆς Πατρίδος ἔχει καὶ ἡ Ἱστορία μας νὰ παραστήσῃ καὶ παραπέμψῃ εἰς τὴν κατάραν τῆς ἐπερχομένης γενεᾶς τὸν Βαρνακιώτην, καὶ Ὀδυσσέα, οἱ ὁποῖοι ἀμφότεροι, δοῦλοι εὐτελεῖς τῶν παθῶν καὶ τοῦ ἰδίου των παχυλοῦ συμφέροντος, ἐτόλμησαν ἀναισχύντως νὰ συμφωνήσωσι μὲ τοὺς κοινοὺς ἐχθροὺς τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος, καὶ νὰ ἐγείρωσι τὰ ὅπλα κατὰ τῶν ἰδίων των ἀδελφῶν, καὶ ὁμοθρήσκων.

Ἀλλὰ πόσον διάφοροι καὶ ὑπέρτεροι τῶν τοιούτων εἶναι οἱ ἀληθεῖς Πατριῶται, ὅσοι δηλαδὴ γνωρίζοντες τὰ πρὸς τὴν Πατρίδα Ἱερά των χρέη, ἐκτελοῦσιν αὐτὰ μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν, τὸν ζῆλον, καὶ μὲ θυσίαν πολλάκις τῶν ἰδίων των συμφερόντων! ὅσοι χωρὶς ἐλπίδα τινὸς προσκαίρου τιμῆς καὶ ἀπολαύσεως ἀπὸ μόνον δὲ τὸ εὐγενὲς αἴσθημα τοῦ πατριωτισμοῦ ὠθούμενοι συγκεντρόνουν ὅλας των τὰς φυσικὰς καὶ πνευματικὰς δυνάμεις, καὶ ἀκούραστοι σπεύδουν νὰ ἐνεργῶσι πᾶν ὅ,τι τὸ κοινὸν καλὸν, καὶ ἡ κοινὴ σωτηρία ἀπαιτοῦσιν! ὅσοι τελοσπάντων καὶ ζῶντες καὶ ἀποθνήσκοντες· συντρέχουν εἰς τὴν δόξαν τῆς γῆς, ἡ ὁποία τοὺς ἐγέννησε! οἱ τοιοῦτοι ἐπαινοῦνται καὶ ἀπὸ τοὺς συγχρόνους, μακαρίζονται καὶ ἀπὸ τοὺς μεταγενεστέρους, καὶ ἡ μνήμη των μένει ἐγχαραγμένη εἰς τὰ χρονικὰ τῆς Ἱστορίας ἀθάνατος· Τὰ ὀνόματα τοῦ Μιλτιάδη, Θεμιστοκλέους, Λεωνίδη, Ἀρμοδίου, Ἀριστογείτονος, καὶ τ' ἄλλων ἀνδρῶν δὲν θέλει λησμονηθῇ ποτὲ, ἐνόσῳ ὑφίσταται ὁ κόσμος· Τὰ ὀνόματα τοῦ Βρούτου, τοῦ Κυρτίου, τῶν δύω Δεκίων θέλει ζῇ ἐν ὅσῳ καὶ ἐκεῖνο τῆς Ἰλιάδος ζῇ· οἱ Ἑλβετοὶ θέλει μνημονεύει διὰ παντὸς τὸν ἐλευθερωτὴν των Γουλιέλμον Τέλλον, καὶ τὸν Ἀρνόλδον, ἔνδοξον πολίτην τοῦ Underwald, ὅστις μὲ κίνδυνον προδανῆ τῆς ζωῆς του ἐσυγκρότησε κ' ἐκέρδισε τὴν περίφημον ἐκείνην μάχην τοῦ Σεμπάχ.

Ἄραγε ἔχει καὶ ἡ νεωστὶ ἀναγεννηθεῖσα Ἑλλὰς νὰ καυχηθῇ εἰς ἄνδρας πατριώτας, τοιούτους ὁποίους ἀνωτέρω τοὺς ἐχαρακτηρίσαμεν; ναὶ! μεταξὺ τῶν ζώντων ἔχει τινας, τοὺς ὁποίους ἡ Θεὰ φήμη ἔκαμεν ἤδη γνωστοὺς εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἡ Ἱστορία ὀλίγωρα θέλει διακηρύξει ἐπισήμως· ἔχει καὶ μεταξὺ τῶν ἀποθανόντων ὄχι ὀλίγους ἀληθεῖς ἥρωας· ἔχει τὸν ἐκ Σουλίου Μάρκον Μπότσαρην, ἔχει τὸν Ἡλίαν, καὶ Κυριακούλην ἐκ τῆς λαμπρᾶς Σπαρτιατικῆς Οἰκογενείας τοῦ Μαυρομιχάλη, οἱ ὁποῖοι πολεμοῦντες ὑπὲρ Πατρίδος ἐθυσιάσθησαν ὡς ἄλλοι Λεωνίδαι, καὶ ὕψωσαν τὸ ὄνομα αὐτῆς εἰς τὴν ἀρχαίαν εὐκλείαν τῆ· οὗτοι ἀποθανόντες θάνατον Ἡρωϊκὸν ἔμειναν ἀθάνατοι, διότι τὰ ὀνόματά των ζοῦν καὶ θέλουν ζῇ εἰς τὴν καρδίαν ὅλων τῶν ὁμογενῶν των ἀτελεύτητα.

Σιμὰ τῶν εἰρημένων Ἡλία, καὶ Κυριακούλη, ἡ Οἰκογένεια τοῦ Μαυρομιχάλη ἐπρόσφερε νεωστὶ καὶ τρίτην ἄλλην πολύτιμον θυσίαν εἰς τὸν ἱερὸν τῆς Ἐλευθερίας βωμὸν, τὸν νεώτατον Ἰωάννην Μαυρομιχάλην· ἡ θυσία αὕτη ὄχι μόνον θέλυσεν ὡς ἴστον ἀράχνης πᾶσαν ἀδίκως πρότερον ἀποδοθεῖσαν κατηγορίαν εἰς τὸν Γηραιὸν πατέρα, Πέτρον Μαυρομιχάλην, ἀλλ ἠὔξησαν ἔτι μᾶλλον τὴν δόξαν καὶ τὴν ὑπόληψίν τη· χωρὶς νὰ μικροψυχήσῃ, οὐδὲ νὰ δοθῇ ὅλως εἰς λύπην διὰ τὸν ἄωρον θάνατον τοῦ ἀγαπητοῦ τη υἱοῦ, ὁ Γηήσιος οὗτος Σπαρτιάτης ἐμπνευσμένος ἀπὸ βαθύτατον αἴσθημα τοῦ Πατριωτισμοῦ ἐπροσκάλεσεν εὐθὺς ὅλους τοὺς συμπατριώτας τη εἰς τὰ ὅπλα, καὶ ἀπεφάσισε καὶ μόνος τη νὰ τρέξῃ εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὸ πολύτιμον αἷμα αὐτοῦ τοῦ υἱοῦ τη — Ἰδοὺ ἡ πρόσκλησις, τὴν ὁποίαν διεύθυνε πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἓν γένει, καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας.

*) Τὴν πρόσκλησιν ταύτην μὴ δυνάμενοι νὰ τὴν δημοσιεύσωμεν ἤδη διὰ τὸ στενὸν τοῦ τόπου, τὴν ἀναβάλλωμεν διὰ τὸ ἑπόμενον φύλλον.

Τιμὴ ἑκάστου Τεύχ. Ἴσται ἓξ γροσίων κατὰ τρίμηνίαν. Ἐκδίδεται εἰς τὰς ἑξήκοντα
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφος Δ. Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 31ον.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 18 Ἀπριλίου. 1825. Σάββατον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον 16 Ἀπριλίου.

„ Τρεῖς Ἕλληνες ἀπὸ τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, οἱ ὁποῖοι ἔμειναν ἐπίτηδες ὀπίσω, καὶ διέβαινον ἀπὸ τὸ Κεφαλαιόβρυσον, ἐπιάσθησαν χθὲς ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους, καὶ ἐφέρθησαν εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἀστυνομίαν· καὶ ἐξετασθέντες περὶ διαφόρων πραγμάτων, ἐφανέρωσαν τὰ ἑφεξῆς.

Ὅτι ὁ Κιταχὴς Ἠγεμὼν ταύτης τῆς ἐκστρατείας ἐβιάσθη καθ' ὁδὸν νὰ γυρίσῃ ὀπίσω, ἐπειδὴ, οἱ Δελίδες τοὺς ὁποίους εἶχεν, διότι δὲν τοῖς ἔδωκε τὸν μισθὸν τὸν ὁποῖον ὑπεσχέθη νὰ τοῖς τὸν μετρήσῃ, εὐθὺς καθὼς φθάσαν εἰς τὸν ἀχελῶον Ποταμὸν, ἀγανακτήσαντες ὁποισθοδρόμησαν νὰ διαρπάσωσι τὰ περίχωρα· ἐπέστρεψε λοιπὸν, ἢ διὰ νὰ εὕρῃ χρήματα νὰ τοῖς πληρώσῃ, ἢ νὰ τοὺς καταπείσῃ διὰ νὰ τὸν ἀκολουθήσωσι πάλιν· ὅτι ἐρχόμενος, ἠγλάρευσεν ἕως 300 Ἕλληνας τεχνίτας διὰ νὰ τὸν ἀκολουθήσωσι, κτίστας δηλαδὴ, ταφροποιοὺς, ξυλεργοὺς, καὶ ἀπὸ ὅσης ἄλλης εἶχεν ἀνάγκην, ἐξ ὧν ἦσαν καὶ οἱ ἐρωτώμενοι· ὅτι διαβαίνων ἄφηνε φυλακὴν εἰς πᾶσαν ὀχυρὰν θέσιν, ἀπὸ 150 ἕως 200 ἀνθρώπους· ὅτι τὰς τροφάς του τὰς ἔχει εἰς τὸν Καρβασαρᾶν, καὶ ἔκαμεν ἀποθήκας τὰς ὁλίγας κατοικίας τὰς ὁποίας εὗρεν ἐκεῖ, ἀφ' οὗ τὰς ἐπεσκεύασεν ὀλίγον· καὶ διώρισε νὰ λαμβάνωσιν ἀπ' αὐτοῦ, τριῶν ἡμερῶν μόνον τροφὰς, ὅσας ἔχει καὶ αὐτὸ τὸ στράτευμα, τὸ ὁποῖον ἦλθεν ἐνταῦθα, ἡ δὲ καθημερινή της τροφὴ νὰ εἶναι, ἀνὰ μισὴ ὀκὰ μόνον ἀλεῦρι εἰς κάθε στρατιώτην. ὅτι φέρει δύο μικρὰ κανόνια μεθ' ἑαυτοῦ. Τὰ ὁποῖα τὰ ἐφόρτωσαν εἰς τὰ ἄλογα καὶ τὰ μετεκόμιζον· ὅτι ἕνας ἄλλος ἡγεμὼν στρατεύματος, ὀνομαζόμενος Σούλτζα-Κόρτζας, ἔχει καὶ αὐτὸς στράτευμα διὰ νὰ ἔλθῃ κατὰ τοῦ Μεσολογγίου, τοῦ ὁποίου ὁ ἀριθμὸς εἶναι ἄγνωστος εἰς αὐτούς· ὅτι ὁ προδότης Βαρνακιώτης ἔχει τὸ μὲν στράτευμά του, συμποσούμενον ἕως δύο χιλιάδες, εἰς τοῦ Ἀρρέθα τὸ Μοναστήρι, αὐτὸς δὲ εὑρίσκεται εἰς Ἄρταν ἀκόμη: ὅτι ἀρχηγοὶ ὅλου τοῦ στρατεύματος τῶν ἐχθρῶν, εἶναι ὁ Ταχὴρ-Ἀπάζης, ὁ Πλιάσας, ὁ Πανούσης Σέβρανης, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰσραὴμ-Πασᾶ, ὅτι ἦτον κοινὸς λόγος ἐκ μιᾶς ἀρχῆς νὰ ἔλθωσι, καὶ νὰ στήσωσι τὰς σκηνάς των ἀπέναντι τοῦ Μεσολογγίου· καὶ ὅτι αὐτοὶ, οἵτινες ἦλθον ἐδῶ εἰς Μεσολόγγι ἦτον ἕως πέντε χιλιάδες.

Σήμερον μετὰ τὸ μεσημέριον, ἠκολούθησε καὶ ἄλλος Ἀκροβολισμὸς ἐδῶ, μεγαλήτερος καὶ πεισματικώτερος ἀπὸ τὸν χθεσινόν. Οἱ Ἕλληνες ἔγιναν ἀκράτητοι πλέον, ἀφ' ἧς ὥρας εἶδον τοὺς ἐχθρούς των πλησίον των· δὲν τοὺς ἐμπόδισε μήτε ἡ καλὴ Θέσις τῶν ἐχθρῶν, μήτε οἱ Προμαχῶνες των, μήτε τὸ Ἱππικόν των: φλεγόμεναι αἱ καρδίαι των ἀπὸ ζῆλον τῆς Πατρίδος, ἔτρεχον μὲ μεγάλον ἐνθουσιασμὸν εἰς τὸ Στάδιον τῆς Μάχης, ὅπου ἓν ἄπειρον πλῆθος λαοῦ, ἐθεώρει ἐπάνωθεν τοῦ Τείχους τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνας των. Οἱ ἐχ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θροὶ ἄρχισαν νὰ τοὺς τηφεκίζωσι προσδεύοντας, ἀλλ' οἱ ἀστόητοι ἐπροχώρουν μὲ ἀτάραχον καρδίαν, καὶ φθάσαντες πλησίον των, ἄρχισαν καὶ αὐτοὶ νὰ στέλλουν ἀμοιβαίως εἰς αὐτοὺς τὰ θανατηφόρα βέλη των, ὥστε δὶς καὶ τρὶς τοὺς ἐφυγάδευσαν ἀπὸ τοὺς Προμαχῶνας των, καὶ ἠνάγκασαν ἐξ αὐτῶν τοὺς περισσοτέρους νὰ ἀφήσουν τοὺς Προμαχῶνας των, καὶ νὰ καταφύγουν ὀπίσθεν τῶν Ἐλαιῶν. Ἀπειράκις ἐπαάσχισαν οἱ Ἕλληνες νὰ εὐγάλουν τοὺς ἐχθρούς των ἔξω, ἀλλ' ὁ πανικός των φόβος, δὲν τοὺς ἄφηνε νὰ κάμουν μήτε ἕνα βῆμα πρόσω εἰς τὸ ἔμπροσθεν. Ἐν τῷ μεταξὺ προέβαινε καὶ ἐν σώματι Ἑλληνικὸν μὲ τὴν Σταυροφόρον Ἐθνικὴν Σημαίαν, καὶ ἀφ' οὗ ἔφθασεν εἰς τὴν ἁρμοδίαν θέσιν του, προέβαμεν ὁ Σημαιοφόρος μὲ μίαν ὑπερμετρον γενναιότητα, καὶ στήσας τὴν Σημαίαν πολλὰ πλησίον τῶν ἐχθρῶν, ἔπεσεν ἐνδόξως. *) Τοῦτο ἰδόντες οἱ ἐχθροὶ συνέρρεον παντοχόθεν διὰ νὰ ἁρπάσουν τὴν Σημαίαν, πλὴν ὅσοι ὥρμησαν δὲν ἐπέστρεψαν πλέον ὀπίσω· οἱ ἡμέτεροι ὅμως ἁρπάσαντες τὴν Σημαίαν τὴν ἔστησαν παρακάτω, καὶ ἐπολέμουν γενναίως· οἱ δὲ ἐχθροὶ δὲν ἐτόλμων νὰ ἀφήσουν τὰς ἐλαίας· καταστρατηγηθέντες ὅμως ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους ἐξῆλθον τέλος πάντων ἀπὸ αὐτὰς, καὶ ἔτρεχον ἀγεληδὸν ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες ὑπεχώρουν ἐκ συνθήκης· τότε ἐρρίφθησαν δύω τρεῖς σφαῖραι κανονίων ἀπὸ τοῦ μεγάλου τείχους κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἔστειλαν ὅσους εὗρον εἰς τὸν Ἅδην, οἱ δὲ Βάρβαροι ἔχασαν ἀμέσως τὸ θάρρος των καὶ κατέφευγον πάλιν εἰς τοὺς Προμαχῶνας καὶ εἰς τὰς Ἐλαίας καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπολέμουν, ἕως ὅτου ἐξῆλθε τὸ ἱππικὸν τῶν ἐχθρῶν ἐνῷ ἔδυνε ὁ Ἥλιος, ἐπίτηδες νὰ διαλύσουν τὸν πόλεμον, καὶ ὥρμησαν ἐναντίον τῶν ἡμετέρων, πλὴν εἰς ὀλίγα λεπτὰ περιεφέροντο οἱ ἵπποι τῆδε κἀκεῖσε χωρὶς τοὺς ἀναβάτας των — Εἰς ταύτην τὴν μάχην, ἀπὸ μὲν τοὺς ἡμετέρους ἐφονεύθη μόνον εἷς ὁ ἀοίδιμος Σημαιοφόρος, ὅστις ἦτον ἄνθρωπος τοῦ Στρατηγοῦ Δημοτζέλιε, καὶ ἐπληγώθησαν 8· ἀπὸ δὲ τοὺς ἐχθροὺς ἐφονεύθησαν καὶ ἐλαβώθησαν ἀρκετοὶ κατὰ τὴν μαρτυρίαν καὶ ἑνὸς αὐτομόλου Ἕλληνος, ἐλθόντος πρὸς ἡμᾶς μετὰ τὸν Ἀκροβολισμόν.

*) Ὁ Γενναῖος οὗτος ἀνὴρ ἐνῷ ἔστηνε τὴν Σημαίαν, ἀπὸ μίαν βροχὴν ἐχθρικῶν βελῶν ἔγινε θῦμα ὑπὲρ ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος, εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας του. Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀξιομακάριστε ἀδελφὲ Σωτῆρες!

17 τοῦ αὐτοῦ.

„Ἐν σῶμα ἐχθρικὸν διαβαῖνον χθὲς ἀπὸ τὸ φρούριον τοῦ Κεφαλαιοβρύσι, καὶ διευθυνόμενον πρὸς τὰ αὐτόθι, ἐνεδρεύσαντές το οἱ ἡμέτεροι πλησίον τοῦ Κεφαλαιοβρύσι, ἐπέπεσον αἰφνιδίως εἰς αὐτὸ, καὶ ἐφόνευσαν ἓξ, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ εἷς, τόσον ἀπὸ τὰ λαμπρὰ φορέματα τὰ ὁποῖα ἐφόρει, ὅσον καὶ ἀπὸ ἓν γράμμα διαταγῆς, τὸ ὁποῖον εὑρέθη εἰς τὸν κόλπον του, δεδομένον ἀπὸ τὸν Ῥούμελη Βαλεσῆ, καὶ διορίζον νὰ λάβῃ μισθοὺς, διὰ 1500 στρατιώτας, ἐσυμπεραίνετο νὰ ἦτον Χιλίαρχος, τὸν ὁποῖον ἐξέδυσαν οἱ ἡμέτεροι, καὶ ἔφερον τὴν κεφαλήν του εἰς Μεσολόγγιον.

18 τοῦ αὐτοῦ.

Ἅμα ἐλθούσης ἐνταῦθα τῆς νέας Τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἀναδεχθείσης τὴν διεύθυνσιν τῶν τῆς Δ. Ἑλλάδος πραγμάτων, ἓν ἔντιμον μέλος αὐτῆς, ὁ κύριος Γεώργιος Καναβὸς, μετέβη εἰς Ἀνατολικὴν, διὰ νὰ ἰδῇ ἐκ τοῦ πλησίον καὶ διατάξῃ τὰ ἐκεῖ καθ' ὃν τρόπον αἱ παροῦσαι κρίσιμοι περιστάσεις ὑπαγόρευον· ἡ παρουσία του τωόντι ἐχρησίμευσε παράπολυ, διότι εὐθὺς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς πόλεως ἐμοιῶσεν εἰς καλλιτέραν παρὰ τὸ πρότερον τάξιν, εὐθὺς καὶ τὸ ἀντικείμενον νεόκτιστον φρούριον, διωρισμένον νὰ ὑπερασπίζεται τὸ Κεφαλόβρυσον, καὶ ἐπομένως νὰ ἐμποδίζῃ ἢ τοὐλάχιστον νὰ δυσκολεύῃ τὴν ἐκεῖθεν διάβασιν τῶν ἐχθρῶν, ἐπιάσθη μὲ ἱκανοὺς στρατιώτας, καὶ ὠχυρώθη μὲ τὰ χρει-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ώθη πυροβόλα· Τοῦτο ἀφοῦ Ἰρεῖς ὁλοκλήρους ἡμέρας ἐβασταχθη ἀπὸ τοὺς αὐτόθι διορισθέντας Ἕλληνας, καὶ ἐπροξένησεν ἐν τῷ μεταξὺ φθορὰν ἀρκετὴν εἰς τοὺς ἐχθρούς, χθὲς ἐσπέρας ἐγκαταλειφθὲν (δὲν ἐξεύρομεν διὰ ποίας αἰτίας!) ἐκυριεύθη ἀπὸ τοὺς ἐναντίους ἐξαίφνης· Μολονότι ἡ κυρίευσις τοῦ εἰρημένου φρυρίου ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἀπαισίους παρεπομένους, ἐπειδὴ ἡ μακρυνὴ ἀπόστασίς τε ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Ἀνατολικοῦ ἀφαιρεῖ πᾶσαν ὑποψίαν ἀμέσου τινὸς βλάβης· μολονταῦτο ἐὰν ἔμενεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων ἐχρησίμευε τὰ μέγιστα, διότι ἐμπόδιζε τὴν ἐλευθέραν διάβασιν τῶν ἐχθρῶν ἀπὸ τὴν δίοδον τοῦ Κεφαλοβρύσι, καθὼς καὶ τὴν εὐκολον μετακόμισιν τῶν τροφῶν των.

Τὰς ἀληθεῖς αἰτίας τῆς ἐγκαταλείψεώς τε εἰπομεν ὅτι δὲν ἐξεύρομεν· ἐξεύρομεν ὡστόσον ὅτι ἡ ἀταξία, καὶ ἀνυποταξία εἶναι μία αἰτία τῶν περισσοτέρων δεινῶν, τὰ ὁποῖα πάσχομεν.

Ἐν ᾧ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος εὑρίσκεται ἐνασχολημένον μὲ τὸν Ἄρην, καὶ ἔχει συγκεντρωμένας ὅλας τὰς δυνάμεις ἐναντίον τοῦ ἀγρίου Τυράννου τε, τὸν ὁποῖον τέσσαρας ἤδη χρόνους πολεμεῖ εὐτυχῶς μὲ θαυμασμὸν ὅλου τοῦ κόσμου, δὲν λείπει μολονταῦτο ἀπὸ τὸ ν' ἀτενίζῃ τὰ ὄμματα αὐτοῦ καὶ πρὸς τὴν Προστάτριάν τε Ἀθηνᾶν, καὶ νὰ περιποιῆται συγχρόνως τὰς Μούσας, ἐξεῦρον, ὅτι χωρὶς τὴν παιδείαν καὶ καλὴν ἀνατροφὴν τῶν πολιτῶν ἐλευθερία ἀληθὴς δὲν εἰμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ, οὐδὲ νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ πολὺν χρόνον.

Τὸ ἑπόμενον σχέδιον περὶ συστάσεως σχολείων, τὸ ὁποῖον ἀναγνωσθὲν εἰς τὸ Βουλευτικὸν τὴν 18 Μαρτίου, ἐνεκρίθη, καὶ ἤρχισεν εὐθὺς νὰ βάλλεται εἰς πρᾶξιν, εἶναι μαρτυρία καὶ ἀποδειξις ἐναργεστάτη τῶν εἰρημένων.

Πρὸς τὸ Σ. Βουλευτικὸν Σῶμα.

Ἀπέκτησεν ἡ Ἑλλὰς μὲ τοὺς ἐνδόξους ἀγῶνας τῶν τέκνων της τὴν πολιτικήν της ὕπαρξιν, καὶ τώρα προθυμεῖται διὰ τῶν Σεβασμίων παραστατῶν της καὶ νὰ τὴν περιφρουρήσῃ καὶ ἀσφαλίσῃ μὲ τὸν φωτισμὸν τοῦ ἔθνους καὶ τὴν ἠθικήν τε ἀνατροφήν, τὴν ἀσφαλεστέραν ἐγγύησιν τῆς διαφυλάξεως τῆς πολιτικῆς μας αὐτῆς ὑπάρξεως. Εὐκολώτερον δὲν παρεκτρέπεται ἓν ἔθνος ἀπὸ τὰ ἱερὰ καθήκοντα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, παρὰ ὅταν αὐτοῦ τοῦ ἔθνους ἡ Νεολαία ἔχασα πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς πολυειδεῖς καὶ δεινὰς καταχρήσεις ἑνὸς πολυχρονίου καὶ καταστρεπτικοῦ πολέμου συναναπτύσσεται καὶ συναυξάνεται μὲ αὐτάς· ὁ μόνος χαλινὸς τῆς ὁρμῆς αὐτῶν τῶν καταστρεπτικῶν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς παθῶν εἶναι ἡ παιδεία· ἤγουν ἡ γνῶσις καὶ διαφύλαξις τῶν ἱερῶν χρεῶν ἑνὸς ἑκάστου πρὸς τὸν Θεὸν, πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τὸν πλησίον. Αὐτὴν τὴν μεγάλην χρείαν τοῦ ἔθνους μ' ὅλον τοῦτο καὶ τὴν ἀξιέπαινον ἐπιθυμίαν τῶν σεβασμίων παραστατῶν τε εἰς ἐξάπλωσιν τῶν φώτων, δὲν εὗρον οἱ ὑπογεγραμμένοι καθ' ὅλα σύμφωνον μὲ τὴν τωρινὴν τοῦ δεινοῦ πολέμου περίστασιν· δυσκόλως ἡ φιλήσυχος ἀδελφότης τῶν Μουσῶν ἠμπορεῖ νὰ ἐμφιλοχωρήσῃ ὅπου βασιλεύει ὁ Ἄρης· διὰ τοῦτο οἱ ὑπογεγραμμένοι διορισθέντες ἀπὸ τὸ Σ. Βουλευτικὸν διὰ νὰ δώσουν σχέδιον περὶ τούτου καθυποβάλλουν εἰς τὸ Σεβ. Βουλευτικὸν ὄχι ὅλα ὅσα εὔχονται μήτε ὅσα κρίνουν ἀπολύτως καλὰ, ἀλλ' ὅσα ὄντα σύμφωνα μὲ τὰς τωρινάς μας περιστάσεις εἶναι τὴν σήμερον καὶ κατορθωτά.

Ἡ πρώτη παιδεία, ἤγουν ἡ μάθησις τοῦ ἀναγινώσκειν, γράφειν καὶ ἀριθμεῖν εἶναι τῆς πρώτης ἀνάγκης νὰ ἐξαπλωθῇ εἰς ὅλας κοινῶς τὰς κλάσεις τῶν Ἑλλήνων, καὶ εἰς εὐδοσιν αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ νὰ εἰσαχθῇ εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν τὸ σύστημα τῆς Ἀλληλοδιδακτικῆς μεθόδου· ἀλλὰ εἶναι σπάνις διδασκάλων εἰδημόνων αὐτῆς τῆς μεθόδου, διὰ τοῦτο καθὼς προεγνωμοδότησε καὶ ἡ ἐν Ἄργει συστηθεῖσα Ἐφορεία ἐπιτροπὴ διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἀλληλοδιδακτικῆς μεθόδου νὰ συστηθῇ ἕνα κεντρικὸν σχολεῖον Ἀλληλοδιδακτικὸν εἰς Ἄργος ἐπιστατούμενον ἀπὸ τὸν εἰδημονέστερον αὐτῆς τῆς μεθόδου καὶ ἐμπειρότερον εἰς μόρφωσιν διδασκάλων τῶν κοινῶν γραμμάτων· ἡ Διοίκησις νὰ ἀναδεχθῇ τὰ μικρὰ ἔξοδα ἕως δέκα νέ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ων δοκιμασμένων διὰ τὴν χρηστοήθειάν των καὶ προπαρασκευασμένων καὶ μὲ τὰς εἰς τοῦτο ἀπαιτεμένας διδακτικὰς γνώσεις, καὶ νὰ τοὺς ἀφιερώσῃ ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ διδασκάλου διὰ νὰ σπουδάζωσι καὶ μάθωσι μὲ ὅλην τὴν πρέπουσαν ἐντέλειαν τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος μέθοδον, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον συγκεκροτημένοι νὰ διαμοιρασθῶσιν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν εἰς τὰ σημαντικώτερα μέρη τῆς ἐπικρατείας, ὅσα χρηεύσωσι τοιούτων διδασκάλων διὰ νὰ παραλάβῃ ἕκαστος ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τε ἄλλης νέας ἐκείνη τοῦ μέρους ὁμοίως μὲ τοὺς ἀνωτέρω, πρὸς τοὺς ὁποίους νὰ μεταδώσῃ τὴν γνῶσιν αὐτῆς τῆς μεθόδου, καὶ αὐτοὶ πάλιν νὰ διασπαρθῶσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ χωρία.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μὲ ὀλίγα ἔξοδα καὶ εἰς ὀλίγον διάστημα καιροῦ ἐξαπλόνεται παντοῦ ἡ μέθοδος, καὶ δι' αὐτῆς ἡ μάθησις τοῦ ἀναγινώσκειν, γράφειν καὶ ἀριθμεῖν, ἡ κατήχησις τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Πίστεως, αἱ θεμελιώδεις ἀρχαὶ τῆς Ἠθικῆς, καὶ ὅ,τι ἄλλο εἶναι σύνηθες νὰ διδάσκεται εἰς τῆς Εὐρώπης τὰ προκριτώτερα σχολεῖα.

Ἀρκεῖ κατὰ τὸ παρὸν ἕνα μόνον Λύκειον εἰς τὴν ἐπικράτειαν ὅπου πέντε διδάσκαλοι, κατὰ τὸ παρὸν, νὰ διδάσκωσι τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Λατινικὴν φιλολογίαν, τὰ στοιχεῖα τῆς μαθηματικῆς φιλοσοφίας, καὶ φυσικῆς, τῆς Γεωγραφίας, τὴν Ἱστορίαν, καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς Νομικῆς, αὐτὸ τὸ Λύκειον νὰ ἐμπεριέχηται εἰς τὸ κεντρικὸν σχολεῖον τοῦ Ἄργους ἂν ὄχι εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν, τοὐλάχιστον εἰς τὰς περισσοτέρας, πολυανθρωποτέρας καὶ πλέον ἡσύχους, νὰ συστηθοῦν δύο Διδάσκαλοι διὰ νὰ διδάσκεται ἀφεύκτως ἡ προπατορική μας γλῶσσα, παραβαλομένη καὶ μὲ τὴν νέαν· νὰ διδάσκεται καὶ ἡ Γαλλικὴ ὡς εὐχρηστοτέρα μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Γλωσσῶν (ἂν δυνατὸν καὶ ἡ Λατινικὴ), καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς Γεωγραφίας καὶ Ἱστορίας.

Πέντε ἕως ἓξ χιλιάδες γρόσια εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τὴν σύστασιν τῶν ἀνωτέρω ἐπαρχιακῶν σχολείων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐπίσης ἀνοικτὰ εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας καὶ ξένους, ἂν θέλουν. Εἰς πολλὰ μέρη εὑρίσκονται Μοναστήρια μὲ ἀρκετὰ εἰσοδήματα, αὐτὰ τὰ Μοναστήρια νὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ συνεισφέρουν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν διδασκάλων τὸ κατὰ δύναμιν· ἡ δὲ Διοίκησις νὰ ἀναπληρώσῃ παντοῦ τὰ ἐλλείποντα ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς προσόδους· ἡ εἰλικρινὴς φιλογένεια τοῦ ἀοιδήμου Βαρβάκη ἐπροίκισε τὸ κεντρικὸν σχολεῖον, ὅθεν περὶ τούτου δὲν ἔχει νὰ φροντίσῃ ἡ Διοίκησις, χρεωστεῖ ὅμως νὰ βάλλῃ τὴν προσοχήν της ὅλην, εἰς τὴν εὕρεσιν ἀξίων διδασκάλων τῶν ἀρίστων μεταξὺ τῶν πεπαιδευμένων τοῦ ἔθνους εἰς σύνταξιν αὐτοῦ τοῦ κεντρικοῦ σχολείου, ἐπειδὴ αὐτὸ τὸ σχολεῖον εἶναι ἡ πηγὴ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας, διότι αὐτὸ μέλλει νὰ μορφώσῃ τοὺς διδασκάλους τῶν ἀνωτέρω σχολείων· διὰ τοῦτο πάλιν καὶ πάλιν λέγομεν ὅτι ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν τῶν ἀνδρῶν κρέμεται ἡ παιδεία ὅλου τοῦ ἔθνους, ἡ Διοίκησις νὰ βάλλῃ εἰς τοῦτο ὅλην τὴν προσοχήν της.

Αὐτὰ ἔκρινεν εὔλογον ἡ περὶ σχολείων ἐπιτροπὴ νὰ παρρησιάσῃ εἰς τὸ Σ. Βουλευτικὸν ὡς τὰ μόνα κατορθωτὰ εἰς τὴν σημερινήν μας περίστασιν· ἡ χρηματικὴ ποσότης τὴν ὁποίαν μέλλει νὰ ἐξοδεύσῃ περὶ τῶν σχολείων ἡ Διοίκησις εἶναι πολλὰ μικρὰ ὡς πρὸς τὰ μεγάλα καλὰ, τὰ ὁποῖα μέλλει νὰ πηγάσωσιν αὐτόθεν εἰς τὸ ἔθνος, καὶ ποτὲ ἐθνικὰ χρήματα δὲν ἐξοδεύθησαν ὠφελιμώτερον, ἐπειδὴ ἡ ἐκτύλιξις τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, ἡ ὁποία εἶναι ὁ καρπὸς τῶν μαθημάτων, εἶναι ἡ ἀληθὴς τιμὴ καὶ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ βαθμὸς τῆς ἠθικῆς ἀνατροφῆς τε εἶναι τὸ μέτρον τῆς εὐδαιμονίας τε.

Ναύπλιον τῇ 16 Μαρτίου 1825.

Οἱ Βουλευταὶ,
Σπυρίδων Τρικούπης.
Λυκοῦργος Ἰωάν. Κρεστενίδης
Νικόλαος Χρυσόγελως.
Νικόλαος Μιλιάνης.
Ἰωάννης Δημητρίου.

Ἡ πρόσκλησις τοῦ Κυρίου Πέτρου Μαυρομιχάλη διὰ τὸ στενὸν τοῦ τόπου θέλει ἀναβληθῆ καὶ πάλιν εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.

Τιμὴ ἐτησία Τάλ. Ἰσπαν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος
Συντάκτης Δη. Ἰ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 32ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, ταῖς πλείοσι Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 22 Ἀπριλίου. 1825. Τετράδη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Πολιτικαὶ εἰδήσεις τῆς Εὐρώπης ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων Ἀγγλικῶν καὶ Γαλλικῶν ἐφημερίδων.

Λιβόρνος τὴν 10 Μαρτίου 1825.

Ἀγγλία· εἰς τὸν προοιμιακὸν λόγον τῆς ἐνάρξεως τοῦ Βουλευτικοῦ ἀνηγγέλθη ἡ ἀναγνώρισις τῶν Μεσημβρινῶν Ἀποικιῶν τῆς Ἀμερικῆς, καὶ οἱ Μινίστροι ἔδειξαν ἐνεργητικότητα καὶ σταθερότητα εἰς τὴν ἀπόφασίν των· ἐμποδία πολλὰ ἀπαντήθησαν εἰς τὰς ἄλλας τῆς Εὐρώπης Αὐλὰς· ὁ Προοιμιακὸς λόγος, καὶ ἡ εἰρημένη ἀναγνώρισις ἐτάραξαν τὴν Ἱερὰν Συμμαχίαν, τῆς ὁποίας οἱ ὑπουργοὶ ἐνασχολοῦνται εἰς διπλωματικὰς ἀνταποκρίσεις μετ' ἀλλήλων.

Τὸ μέγα ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἐκινήθη ἀφ' ὅτου ἤρχισε τὰς ἐργασίας του τὸ Βουλευτικὸν, εἶναι τὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Καθολικῶν τῆς Ἰρλανδίας, ὄντων ἕως τώρα ἀποκλεισμένων ἀπὸ τὰ πολιτικὰ ἐκεῖνα δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἀπελάμβανον οἱ διαμαρτυρούμενοι (protestants)· ἡ ἀνάγνωσις τοῦ προβουλεύματος (Bill) ἐναντίον τῆς Καθολικῆς Συνεταιρείας τῆς Ἰρλανδίας, μετά τινα σφοδρὰν διαφιλονείκησιν, ἀπεφασίσθη διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων, καθὼς καὶ ἡ ἀνάνευσις τοῦ ν' ἀκροασθῶσιν εἰς τὸ Κοινοβουλευτήριον οἱ ἀπεσταλμένοι αὐτῆς τῆς Συνεταιρείας· ἀλλ' εἰς τὴν συνέλευσιν τῆς α'. Φεβρουαρίου τὸ μέγα ζήτημα τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Καθολικῶν ἔλαβε ῥοπὴν εὐνοϊκὴν πρὸς τὸ μέρος των· ἡ πρότασις τοῦ νὰ σχηματισθῇ τὸ Κοινοβουλευτήριον εἰς Γενικὴν ἐπιτροπὴν διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν, καὶ τὴν ἀνάκλησιν παντὸς νόμου ἐναντίου τῶν Καθολικῶν ὑποκείμενα τῆς Α. Μ. ὑποστηριχθεῖσα ἀπὸ τὸν Κ. Κάννιγ, καὶ πολεμηθεῖσα ἀπὸ τὸν Κ. Πὴλ (Peel) ὑπάργον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἔλαβε 247 ψήφους ὑπὲρ καὶ 234 κατά. — Ἡ δευτέρα ἀνάγνωσις τοῦ προβουλεύματος θέλει γενῇ μετὰ τὸ Πάσχα· Ἐντοσούτῳ δὲ εἰμπορεῖ νὰ θεωρήσῃ τις ταύτην τὴν μεγάλην ὑπόθεσιν, ἡ ὁποία ταράττει τὴν Ἀγγλίαν πρὸ τοσούτων χρόνων ὡς ἁμαποφασισμένην ἤδη πρὸς χάριν τῶν Καθολικῶν. —

Γαλλία. Τὸ Μινιστέριον ἐθριάμβευσε καὶ εἰς τὰ δύω Βουλευτήρια· ἐκτὸς τινῶν μικροῦ λόγου ἀξίων νόμων, τὸ Βουλευτήριον τῶν Ἰσοτίμων (Chambre des pairs), ἐναντίον πάσης ἀντιστάσεως καὶ διὰ τῆς πλειότητος (majorité) 4 μόνον ψήφων ἐπεκύρωσε τὸν Νόμον περὶ Ἱεροσυλίας, νόμον αἱμοσταγῆ καὶ τρομερὸν, καθ' ὅσον ἐπιβάλλει τὴν θανατικὴν ποινὴν εἰς τὰς κλοπὰς τῶν ἱερῶν πραγμάτων. — Τὸ μέγα ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μετοίκων (φυγάδων) ἐν καιρῷ τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως εἶναι ἐν μέρει ἀποφασισμένον.

Πορτογαλλία. Ἡ Ἀγγλία ἔλαβεν ὅλην τὴν ἐπιρροὴν εἰς τοῦτο τὸ Βασίλειον,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὴν ὁποίαν εἶχε πρότερον ἡ ἱερὰ Συμμαχία, μετὰ τὴν ἐσχάτως συμβᾶσαν μεταβολὴν τοῦ Μινιστερίου· ὁ Βασιλεὺς Ἰωάννης ς'. ὁδηγεῖται ἤδη ἀπὸ τὸν Κ. Κάννιγ[.]· ἡ ἀναγνώρισις τοῦ Βρασιλίου εἶναι σχεδὸν βεβαία. Ὁ νέος Μινίστρος τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων μεταβαίνει εἰς Rio Janeiro μετὰ τοῦ Κ. Στιβάρδη Πρεσβεως Ἀγγλίας εἰς τοῦτο τὸ Βασίλειον· βεβαιοῦται προσέτι, ὅτι ὀγλίγωρα θέλει δοθῆ καὶ ἓν πολιτικὸν Σύνταγμα εἰς τὴν Πορτογαλλίαν.

Ἱσπανία. Ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ ὑπουργοί του ἐξεσπλάγησαν διὰ τὴν τελευταίαν πολιτικὴν διαγωγὴν τῆς Ἀγγλίας, καὶ διὰ τὸ νέον σύστημα τῆς Πορτογαλλίας· μ' ὅλα ταῦτα δὲν ἔπαυσε νὰ γίνεται λόγος εἰς τὴν Ἱσπανίαν περὶ τινος νέας ἐκστρατείας ἐναντίον τῶν ἀποστατῶν τῆς Ἀμερικῆς, καὶ νὰ ἐλπίζεται ἡ ξανακυρίευσις αὐτῆς· ἐν τοσούτῳ δὲ αἱ σφαγαὶ ἐξακολουθοῦσιν, αἱ κλοπαὶ δὲν λείπουσιν, καὶ χωρὶς τὴν παρουσίαν τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων, ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ἤθελε ἐκραγῆ μανικῶς εἰς τοῦτον τὸν κατερημωμένον τόπον.

Αὐστρία. Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας μεταβαίνει εἰς Μιλάνον· βεβαιοῦται δὲ ὅτι συνεχροτήθη Συνέδριον εἰς Πετρούπολιν μεταξὺ τῶν πρεσβεων τῆς Αὐστρίας, Πρωσσίας, καὶ Ῥωσσίας, ἔχον ἀντικείμενον τὴν ὑποθεσιν τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον πλησιάζει νὰ λάβῃ τέλος· ὀγλίγωρα θέλομεν μάθει τὰ ἀποτελέσματά του.

Ἀμερική. Αἱ Νεοσύστατοι Ἀμερικανικαὶ πολιτεῖαι ἀναγνωρισμέναι παρὰ τῆς Ἀγγλίας ἀκολουθοῦν τὸν ἰακτικὸν δρόμον τῶν ἐλευθέρων Διοικήσεων, καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῶν Νόμων ὑπόσχονται νὰ φθάσωσι ταχέως εἰς τὴν εὐτυχῆ κατάστασιν τῶν ἡνωμένων ἐπικρατειῶν τῆς Ἀρκτῴας Ἀμερικῆς, αἱ ὁποῖαι δίδουν τὸ παράδειγμα εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπιθυμοῦν νὰ εἶναι εὐτυχῆ καὶ ἀληθῶς ἐλεύθερα, διὰ τῆς εἰς τοὺς Νόμους ὑπακοῆς των, καὶ τοῦ μετ' ἀλλήλων ἀδιασπάστου Συνδέσμου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον 21 Ἀπριλίου.

Γράμματα Ναυπλίου ἀξιόπιστα τῶν 6 τρέχοντος ἀναγγέλλουσι τὰ ἑξῆς.

Ὅτι ἡ εἰς Τριπολιτσᾶν μετάβασις τῆς Σ. Διοικήσεως ἀπεφασίσθη, καὶ τὸ περὶ τούτου Θέσπισμα ἔμελλε νὰ ἐπικυρωθῇ ἀπὸ τὸ Σ. Ἐκτελεστικόν. Ὅτι τὸ ἀπὸ Λονδίνου συμφωνητικὸν περὶ τοῦ νέου δανείου ἔφθασεν ἐκεῖ, τὸ ὁποῖον ἀφ' οὗ ἐπικυρωθῇ παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως, θέλει σταλθῇ διὰ τοῦ Προέδρου εἰς Λονδῖνον. Ὅτι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τούτου τοῦ Δανείου 5 φεργάται, καὶ 3 κορβέται, καὶ ἔμελλον αἱ μὲν φεργάται νὰ ἐξορμισθῶσι τὸν Ἰούλιον, αἱ δὲ ἄλλαι περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου. Ὅτι ἔφθασεν ἐκεῖ Γάλλος τις Στρατηγὸς, τοὔνομα Roche, ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν Ἑταιρείαν, ὅστις θέλει διορισθῇ Κεφαλὴ τοῦ ἐκεῖ ὀργανιζομένου ἰακτικοῦ Σώματος, τὸ ὁποῖον ἐσυμποσοῦτο εἰς 720 ἄνδρας. Ὅτι ἔφερον ἐκεῖ τὰ 3 Αὐστριακὰ πλοῖα κρατηθέντα ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν εἰς τὸ Ἀκρωτήριον Ματαπᾶ, ἀποδειχθέντα ὡς νόμιμος λεία· τὸ δὲ φορτίον των συνίστατο τὸ πλεῖστον εἰς ἀλεύρια καὶ σιτάρια, στελλόμενα ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Πρέβεζαν καὶ Πάτρας, μὲ Γράμματα τῆς Πόρτας πρὸς τοὺς δύο Ἡγεμόνας Πατρῶν καὶ Πρεβέζης, διορίζοντα, ὅτι αἱ εἰρημέναι τροφαὶ, νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ῥούμελη καὶ ἄλλων Πασάδων, τῶν διευθυνόντων τὰ ἐχθρικὰ στρατεύματα κατὰ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. Ὅτι ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ἐξέπλευσαν ἤδη εἰς διάφορα μέρη, πρὸς ματαίωσιν τῶν ἐχθρικῶν σχεδίων· καὶ προσέτι ἑτοιμάζεται

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ μία μοῖρα διὰ τὸν Κορινθιακὸν Κόλπον. *) ἀπεφασίσθη δὲ καὶ ἡ σύστασις ὁλοκλήρου τοῦ Δικαστικοῦ σώματος, τὸ ὁποῖον θέλει συνίστασθαι ἀπὸ 86 Μέλη, καὶ δὲν ἐλλείπουν παρὰ ὀλίγα Μέλη ἀκόμη διὰ νὰ ἀποπληρωθῇ.

Σήμερον ἔλαβεν ἡ ἐνταῦθα Τοπικὴ Διοίκησις Γράμμα τοῦ Στρατηγοῦ Ἀνδρίτσου Σαφάκα ἀπὸ Βελβίτζενα τῶν Κραβδάρων, σημειωμένον εἰς τὰς 18 τοῦ τρέχοντος, ἐκ τοῦ ὁποίου γίνεται δῆλον, ὅτι μία πτέρυξ τοῦ ἐχθρικοῦ στρατεύματος, τοῦ εἰσβαλόντος εἰς τὴν Δ. Ἑλλάδα, ἀποσπασθεῖσα ἐπροχώρησεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Βενέτικου, καὶ ἕως εἰς τὰ σύνορα τοῦ Κραβδάρεως, καὶ ἐπροξένησεν ὄχι μικρὰν φθορὰν εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῶν τῶν μερῶν, ἀνετοιμάστους πάντῃ εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐξαφνικῆς ταύτης ἐπιδρομῆς των. Ἡ αὐτὴ δὲ πτέρυξ ἐνθαρρυνθεῖσα ἐντεῦθεν ὥρμησε διὰ νυκτὸς καὶ εἰς Βελβίτσενα (χωρίον ὀχυρὸν τοῦ Κραβδάρεως), ἀλλ' εὗρεν ἐκεῖ παρ' ἐλπίδα ἀντίστασιν ἰσχυροτάτην. Ἐπειδὴ οἱ ἡμέτεροι, ὅσοι εὑρίσκοντο ἐκεῖ ὑπὸ τὴν ἐδηγίαν τοῦ ἀνδρείου Στρατηγοῦ Σαφάκα, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν πέριξ, συναχθέντες εὐθὺς τοὺς ἀντέκρουσαν γενναίως, καὶ μετὰ μίαν τριῶρον μάχην τοὺς ἔτρεψαν εἰς φυγὴν, καταδιώξαντές τους ἕως εἰς Νεόκαστρον (πλησίον τῆς Ναυπάκτου) καὶ ἐλευθερώσαντες τὸ πλεῖστον μέρος τῶν αἰχμαλωτισθέντων — μετὰ τοῦτο τὸ συμβεβηκὸς πάραυτα οἱ αὐτόθι εὑρισκόμενοι Ὁπλαρχηγοὶ ἔλαβον τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ἐσύναξαν τὰ στρατεύματά των, ἐδυνάμωσαν τὰς θέσεις τοῦ Λοιδωρικίου καὶ Βελβίτσενας, καὶ ἤδη περιμένουσι προθύμως τοὺς ἐχθρούς.

Ὁ Στρατηγὸς Σαφάκας γράφει πρὸς τούτοις καὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀν. Ἑλλάδα ἐσχάτως συμβάντων, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὰ περιεργότερα εἶναι ἡ παντελὴς τῶν ἐκεῖσε μετὰ τοῦ Προδότου Ὀδυσσέως εἰσβαλόντων ἐχθρῶν θραῦσις, καὶ αὐτοῦ τοῦ Ὀδυσσέως ἡ παράδοσις εἰς χεῖρας τοῦ Στρατηγοῦ Γκούρα — ἀλλὰ περὶ τούτων τὸ Κοινὸν θέλει πληροφορηθῇ ἀκριβέστερα ἀπὸ τὸ ἐφεξῆς Γράμμα τοῦ Στρ. Δήμα Σκαλτζᾶ πρὸς τὸν εἰρημένον Στρ. Σαφάκαν.

Πρὸς τὸν Γενναιότατον Στρατηγὸν Κύριον Ἀνδρίτζου Σαφάκαν!

„Ἀπὸ τὸ γράμμα τὸ ὁποῖον ἔλαβον παρὰ τῆς ἐν Μεσολογγίῳ Ἐπιτροπῆς, πληροφοροῦμαι τὰ ἐκεῖσε διατρέχοντα· εἶναι χρεία λοιπὸν νὰ ληφθῶσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὸ κάτω μέρος, μὴ μᾶς ἀκολουθήσῃ κἀμμία βλάβη· διὸ, πρέπει νὰ διορίσετε καὶ ἡ Γενναιότης σας ἑκατὸν πενῆντα στρατιώτας, διὰ νὰ πιάσωμεν ὁμοῦ μὲ ἄλλας τὰς ἀναγκαίας θέσεις τοῦ κάτω μέρους· διὰ δὲ τὸ ἐπάνω μέρος, δὲν ἔχομεν τόσην χρείαν ἀπὸ τὸν ἐχθρόν. . . Ἂς ἑτοιμασθῶμεν λοιπὸν νὰ τρέξωμεν πανστρατιᾷ! — Οἱ εἰς Λεβαδείαν προχωρήσαντες ἐχθροὶ, ὅσον οἱ μετὰ τοῦ Ὀδυσσέως, τόσον καὶ οἱ ἄλλοι οἱ νεοφερμένοι, καθὼς σᾶς προέγραφα, ἐπέπεσον ἐπάνω εἰς τὸν Νάκον Πανηγυριᾶν καὶ τὸν ἠνάγκασαν νὰ κλεισθῇ εἰς Ἰεροσαλὴμ, καὶ ὀλίγον ἔλλειψε νὰ τὸν πιάσωσι· ἔφθασαν ὅμως πρὸς βοήθειάν τε ὁ Κομποταδίτης καὶ ὁ Κομνὸς, καὶ ἐπέφεραν τοσοῦτον ὄλεθρον εἰς τοὺς ἐχθροὺς, ὥστε εἶναι ἀνεκδιήγητον. Παρόμοιον ἀφανισμὸν ἐδοκίμασαν καὶ οἱ εἰς Ταλάντιον ἐχθροὶ· ἠφανίσθησαν ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους, καὶ ἔπαθον ἀπαράλλακτα καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι πέρυσιν εἰς Ἀμπλιανήν· καὶ τοὺς ἔχει τώρα οἱ ἡμέτεροι πανταχόθεν κλεισμένους, ὥστε ἐλπίζομεν νὰ χαλασθοῦν ἐξ ὁλοκλήρου — Οἱ ἰδικοί μας εἶναι ἐπέκεινα τῶν τριῶν χιλιάδων, στήσαντες νέα τροπαια καὶ θριάμβους κατὰ τῶν ἐχθρῶν· Δάκτυλος λοιπὸν Θεοῦ κινεῖ ἀναμφιβόλως τὴν Ἱερὰν ταύτην ὑπόθεσιν τῶν Ἑλλήνων. Ὁ Ὀδυσσεὺς ἀφ' οὗ εἶδε τὸν κίνδυνον καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη, προέκρινε τιμιώτερον νὰ πέσῃ εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων καὶ εἰς τὸ Ἔθνος, παρὰ

---

*) Ἀπὸ εἰδήσεις κατ' εὐθεῖαν ἐκ Ναυπλίου ἐξεύρομεν, ὅτι ἐξέπλευσεν ἤδη τὸ ἥμισυ τῆς ἀνωτέρω Μοίρας ἀπὸ Ὕδραν, καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ ἀπὸ Σπέτσαις ἔμελλε νὰ ἀκολουθήσῃ εὐθύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νὰ ὑπάγῃ σιδηροδέσμιος εἰς Κωνσταντινούπολιν· ὥστε σήμερον εἶναι εἰς χεῖρας τοῦ ἀνδρείου Στρατηγοῦ Γκούρα· Τὸ δὲ ἀπόρθητόν του σπήλαιον εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Στρατιωτῶν τῆς Σ. Διοικήσεως. Ἂς δόσωμεν λοιπὸν δόξαν τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ διὰ τὴν κραταιάν του σκέπην, καὶ διὰ τὰ θαυμάσια τὰ ὁποῖα ἐκτελεῖ εἰς τοὺς Ἕλληνας.

Ταῦτα καὶ μένω, τῇ 13 Ἀπρ 1825 Λοιδορ.

Ὁ ἀδελφός σου
Δῆμος Σκαλτζᾶς.

Τὴν 22 τοῦ αὐτοῦ:

„ Χθὲς ἦλθον πέντε Ἕλληνες αὐτομολήσαντες ἀπὸ τὸ ἀπέναντι τοῦ Μεσολογγίου ἐχθρικὸν στρατόπεδον, καὶ διηγήθησαν τὰ ἀκόλουθα.

Ὅτι τὸ στράτευμα τῶν ἐχθρῶν συμποσούμενον ἕως 6,000, ἔχει Ἀρχηγούς, τὸν Πλιάσα τσαν, καὶ τὸν Κεχαγιᾶ τοῦ Κιουταχῆ· ὁ δὲ Κιουταχῆς εὑρίσκεται ἀκόμη πέραν τοῦ Ἀχελῴου ποταμοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ διὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ τοὺς μισθοὺς τοῦ στρατεύματός του, τὸ ὁποῖον ἐπειδὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις πάσχει καὶ ἔλλειψιν τροφῶν, (τὰς ὁποίας λαμβάνει μακρόθεν ἀπὸ τὸ Κρυονέρι παράλιον τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου) ἔχει μεγάλην ἀγανάκτησιν κατ' αὐτοῦ, ὥστε ἂν ἔλθῃ καὶ χωρὶς μισθούς, ἐπαπειλοῦνται ἀπαίσια παρεπόμενα. Ὅτι ἔκαμαν περιταφρώματα εἰς τὸ στρατόπεδόν των, φοβούμενοι τοὺς Ἕλληνας μὴν ἐπιπέσουν εἰς αὐτοὺς διὰ νυκτὸς καὶ τοὺς ἀφανίσουν· καὶ ὅτι ἔστειλαν εἰς Ναύπακτον καὶ Πάτρας νὰ τοῖς ἔλθουν Κανόνια καὶ Βόμβαι — Ἄλλος πάλιν αὐτόμολος διηγεῖτο, ὅτι μεταξὺ τῶν ἐν τῷ προλαβόντι ἀκροβολισμῷ φονευθέντων ἐχθρῶν ἦτον καὶ ἕνας σημαντικὸς· καὶ ἄλλοι δύο Μπεΐδες μετὰ ταῦτα ἐφονεύθησαν, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς ἦτον ὁ Σωλεϊμάνμπεης Κονιτζας. Πρὸς τούτοις οἱ ἡμέτεροι κανονοβολοῦντες καθεκάστην τὸν ἐχθρὸν καὶ προξενοῦντες εἰς αὐτὸν μεγάλην ζημίαν, τὸν ἠναγκαταν διὰ τοῦτο νὰ σκηνώσῃ μακρύτερον.

Ἀδελφοὶ Ἕλληνες!

Εὐχαρίστως ἔπιον καὶ τὸ πικρὸν τοῦτο ποτήριον. Ἐθυσιάσθη ἐνδόξως μαχόμενος ὑπὲρ Πίστεως καὶ ὑπὲρ Πατρίδος καὶ ἕτερος φίλτατός μου υἱὸς Ἰωάννης Μαυρομιχάλη, ὅστις ἐτραυματίσθη κατὰ τὴν ἐν Νεοκάστρῳ μάχην εἰς τὰς 14. τοῦ παρόντος ἀνδρείως πολεμῶν τὸν βάρβαρον ἐχθρόν, καὶ μετὰ ἑκτὼ ἡμέρας παρέδωκε τὸ πνεῦμα του εἰς τὸν Θεόν. Οὗτος ὁ ἔνδοξος μάρτυς τῆς φιλτάτης ἐλευθερίας, ἤδη ἐπανεπαύσατο εἰς εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραὰμ καὶ ἀγάλλεται ἀξιωθεὶς νὰ ἐπισφραγίσῃ τὴν δόξαν του μὲ τοιοῦτον ἔντιμον θάνατον. Γαῖαν ἔχοις ἐλαφρὰν, τέκνον γλυκύτατον τῶν ἀθανάτων προπατόρων σου, ἄξιον καὶ τῶν μαχιμωτάτων ἀδελφῶν σου καὶ θείου σου Ἡλιοῦ αἱ Κυριακούλη ἐφάμιλλον! ὁ θάνατός σου ἤδη βαλσαμώνει τὰς νευδυνάδεις πληγὰς ὅσαι αἱ δειναὶ περιστάσεις ἤνοιξαν εἰς τὴν καρδίαν μου, ἐπειδὴ μὲ δίδει χρησὰς ἐλπίδας ὅτι τῆς Σπαρτιατικῆς εὐθαρσίας σου τὸ παράδειγμα τὸ ἀξιομίμητον θὰ ἐλευθερώσει τὸ πατρῷον ἔδαφος ἀπὸ τὴν στυγερὰν παρουσίαν τῶν ἀπανθρώπων Τυράννων· καὶ ἀδελφοὶ Ἕλληνες! καὶ φίλτατοί μου Σπαρτιᾶται! τὸ γενναῖον παράδειγμα τοῦ Νεανίσκου τούτου μιμούμενοι θράμετε νὰ ἐκδικηθῆτε τὸ αἷμα του, νὰ ἐκδικηθῆτε τοὺς μετ' αὐτοῦ θυσιασθέντας Ἕλληνας, ἀλλ' ἐξαιρέτως νὰ ἐκδικηθῆτε τὴν καθυβρισθεῖσαν Πατρίδα μας ἀπὸ τοὺς μοχθηροὺς Αἰγυπτίους, οἱ ὁποῖοι ἀπεστόλμησαν καὶ ἀπέβησαν εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἐπαπειλοῦντες νὰ μᾶς ἁρπάξουν τὰ ἱερὰ τῆς φύσεως δίκαια, νὰ ὑποδουλώσουν ἐκείνους ὁποῦ κατεκρήμνισαν τὸν ὑπερμεγέθη Κολοσσὸν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, καὶ νὰ παραδώσουν τὰ πάντα εἰς πῦρ καὶ εἰς σίδηρον. Φίλτατοι Σπαρτιᾶται! αἱ σκιαὶ τοῦ Κυριακούλη, Ἡλιοῦ καὶ Ἰωάννου, αἱ σκιαὶ τῶν ἐπίλοιπων συμπατριωτῶν σας καὶ ἀδελφῶν ἤδη περιπλανῶνται εἰς τὰς συνελεύσεις σας, καὶ ἐπικαλοῦνται πρὸς ἐκδίκησιν τὸ πολύτιμον αὐτῶν αἷμα τὸν ἰσχυρόν σας θρησκίαμα. Αὐταὶ σᾶς ἐξορκίζουν εἰς τὸ Ἱερὸν θῦμα τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Πατρίδος νὰ μὴν ὑποφέρετε διὰ νὰ καταπατηθοῦν ἀπὸ τοὺς ἀπίστους τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια νὰ μὴν ὑποφέρετε νὰ βεβηλωθοῦν οἱ Ναοὶ τοῦ Ὑψίστου, νὰ κατασφαγοῦν ἀθῷα πλάσματα νηπίων, γερόντων, γυναικῶν, παρθένων καὶ νὰ ἐξανδραποδισθοῦν οἱ ἀδελφοί σας. Ἰδοὺ τρέχω καὶ ἐγὼ εἰς τὸ ἐν Νεοκάστρῳ Ἑλληνικὸν στρατόπεδον, ὅπου εὔχομαι ἡνωμένος μεθ' ὑμῶν ὅσον τάχος νὰ συμπολεμήσωμεν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ νὰ ἐλευθερώσωμεν τὴν Πατρίδα· Τοῦτο ἀπαιτεῖται ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἀπογόνους τοῦ Λεωνίδου, διὰ νὰ δοξάσωμεν τὴν νέαν Σπάρτην, καθὼς οἱ πρόγονοί μας ἐδόξασαν τὴν παλαιάν.

Δράμετε λοιπὸν εἰς τὸ στάδιον τῆς δόξης καὶ τῆς ἀθανασίας, βαρβοῦντες εἰς τὸν Φορον τῶν δικαίων, ὅτι θέλομεν ἀποδειχθῆ νικηταὶ καὶ τροπαιοῦχοι, ἐκδικούμενοι τὴν Πατρίδα καὶ τὸν ἄωρον θάνατον τοῦ ἀοιδίμου Ἰωάννου, ὅστις ἐφύλαττε ἄξιος τῆς Σπάρτης ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ Ἱεροῦ τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνος.

Ἐν Τριπολιτσᾷ. 25 Μαρτίου 1825.

Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης.

Τιμὴ ἐτησία Τάλ. Ἕνα. ἐξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος
Συντάκτης Δρ. Ι. Ι. Μάγερ Τυπογρ. Δι. Μεσθενεύς

Δημοτικὴ Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 33ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 25 Ἀπριλίου. 1825. Σάββατον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Εἰδήσεις πολιτικαὶ ἐκ Λιβόρνου τῶν 8 Ἀπριλίου.

Ἀπὸ Πετρούπολιν γράφουσιν, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος συμφωνῶν μὲ τοὺς λαμπροὺς Συμμάχους του, κλίνει νὰ συγκατανεύσῃ εἰς τὴν ἐγκαταρίθμησιν τῆς Ἑλλάδος μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀνεξαρτήτων Εὐρωπαϊκῶν Πολιτειῶν, μὲ μόνην τὴν συνθήκην ταύτην τοῦ ν' ἀναγνωρίσωσιν οἱ Ἕλληνες ἕνα Ἡγεμόνα δεδομένον εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τὰς συμμαχικὰς Δυνάμεις, καὶ ἓν πολίτευμα σχεδιασμένον παρὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν. ἀλλ' εἰς τοῦτο, καθὼς βεβαίνεν, τὸ Ἀγγλικὸν Καβινέτον εἶναι ἀκόμη τῆς ἐναντίας γνώμης.

Τῇ 12 Μαρτίου ἔφθασεν εἰς Πετρούπολιν ὁ Νέγας Ἀρχιδοὺξ Κωνσταντῖνος. Ὁ δὲ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος θέλει ὑπάγει τὸν Μάϊον εἰς Βαρσοβίαν, διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὰς συνελεύσεις τῆς Πολωνίας. Συμπεραίνεν ὅτι ὁ Στρατφὸρδ Κάνιγ θέλει διατρίψει ἐκεῖ μέχρι τῶν 10 Μαΐου· τώρα δὲ ἔχει καθημερινὰς συντυχίας μετὰ τοῦ Νεσελρόδε, αἱ ὁποῖαι, ὡς οἱ πλεῖστοι εἰκάζουσιν, ἀφορῶσι τὴν ὑπόθεσιν τῶν Ἑλλήνων —

Εἶναι κοινὴ γνώμη εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅτι ἡ Γαλλία συνήνεσεν εἰς τὸ φιλάνθρωπον πρόσημα τῆς Ἀγγλίας, τοῦ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος τότε, ὅταν ἡ Πάτρα καὶ τὰ λοιπὰ φρούρια τῆς Πελοποννήσου, πέσουν εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων· περὶ τούτου ἡ Αὐστρία ἐπρότεινεν ἐναντία προβλήματα· καὶ ἐπέφερε μεγάλας δυσκολίας εἰς αὐτὸ τὸ δικαίωμα τῶν Ἑλλήνων.

Τῇ 14 Μαρτίου, ὁ Πρίγκιψ Μετερνὶχ ἔφθασεν εἰς Παρισίους.

Τῇ δὲ 16 εἰς τὰς 4 ὥρας μετὰ τὸ γεῦμα ἐπαρρησιάσθη εἰς τὸν Βασιλέα — Τῇ 19 εἰς τὰς 4 ὥρας πρωΐ, ἀπέθανεν ἡ Σύζυγος τοῦ εἰρημένου Πρίγκιπος, καὶ βαλσαμωθεῖσα ἐφέρθη εἰς Himmelfahrts Kirche (εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀναλήψεως) ὅπου ἔγινε καὶ ἡ τελετὴ, καὶ ἔπειτα διὰ τοῦ Mainz ἀπεστάλη εἰς Βιέννην.

„ Τῇ 20 ἐπροσκάλεσεν ὁ Βασιλεὺς εἰς μυστικὴν συνέλευσιν τὸν Marquis de Jaucourt, comte Boissy d Anglas, comte Maurice Matthieu, Donnous, καὶ ἄλλης τινάς.

„ Τῇ 23 ὁ Πρίγκιψ Μέτλερνιχ ἔλαβεν ἰδιαιτέραν συνομιλίαν μὲ τὸν Μινίστρον deVillelle, ἥτις διήρκεσεν ἀπὸ τὰς 7 ὥρας τῆς νυκτὸς μέχρι τῶν 11 ½· ὁ δὲ σκοπὸς τῆς συνομιλίας, καθὼς πολλοὶ νομίζουν εἰς Παρισίους, ἦτον διὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν Ἑλλήνων· ὁ εἰρημένος Πρίγκιψ θέλει διατρίψει εἰς Παρισίους ἕως εἰς τὰς 10 Ἀπριλίου, καὶ ἔπειτα ἀναχωρεῖ διὰ Μιλάνου πρὸς ἐντάμωσιν τοῦ Αὐτοκράτορος Φραγκίσκου, ὅστις ἔμελλε νὰ κινηθῇ δι' ἐκεῖ τὴν 7 Ἀπριλίου.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως γράφουσιν, ὅτι ἔτσεχεν ὑποψία μεγάλη μὴ διαρράγωσι καὶ πάλιν νέαι ταραχαὶ, καὶ διὰ τοῦτο ἐδόθη αὐστηρὰ προσταγὴ τὸ νὰ μὴν μένουν ἀνοικτὰ τὰ καφενεῖα, καὶ ὅλα τὰ δημόσια καταγώγια μετὰ τὴν δευτέραν ὥραν τῆς νυκτὸς, οὐδὲ νὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

περιπατοῦν ἄνθρωποι εἰς τὰς ῥύμας· Εὐρωπαῖός τις Πρέσβυς ἐπερόβαλεν εἰς τὴν Πόρταν, ὅτι, διὰ νὰ παυσωσιν αἱ ἐσωτερικαὶ ταραχαὶ καὶ ἀμφιβολίαι, ἦτο συμφέρον νὰ εὔγωσιν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν οἱ ὕποπτοι ὁρτάδες (τάγματα Γενιτζάρων)· ὅθεν καὶ ἐδιορίσθη εὐθὺς νὰ κινηθῶσιν 6 ὁρτάδες διὰ Θεσσαλίαν· ἀλλ' οἱ Γεννίτζαροι μὴν εὐχαριστούμενοι εἰς τοιαῦτα προβλήματα, εἶναι ἕτοιμοι καὶ πάλιν νὰ προξενήσωσι νέας θορύβους.

Αἱ εἰδήσεις, ὅτι ὁ Μεχμὲτ Ἀλὴς δὲν δύναται νὰ δώσῃ περισσοτέρας βοηθείας τοῦτον τὸν χρόνον εἰς τὸν νἱόν τε Ἰμπραΐμ Πασᾶν, ὧν ἀναγκασμένος νὰ πέμψῃ ἀρκετὰ στρατεύματα πρὸς παταίωσιν τῆς κατὰ τὴν Συρίαν καὶ τὸ ὄρος τοῦ Λιβάνε νεωστὶ ἐπραγείσης ἀποστασίας, ἐπροξένησαν μεγάλην σύγχυσιν εἰς τὸν Σελτάνον, ὅς τις εἶχεν ὅλας τε τὰς ἐλπίδας ἀριερωμένας εἰς αὐτοῦ τοῦ πλησίε Σατράπε τὴν δραστικὴν ἐνέργειαν. Ὁ μέγας Βεζύρης ἐπαραστησε πολλὰ διαφορετικὸν τὸ πρᾶγμα εἰς τὰ ὄμματα τοῦ Σελτάνε, πείθων αὐτὸν, ὅτι ἡ εἰρημένη ἀποστασία τῆς Συρίας καὶ τοῦ ὄρους τοῦ Λιβάνε δὲν εἶναι ἀληθὴς, ἀλλ' ὅτ' ὁ Σατράπης φειδόμενος δὲν θέλει νὰ ἐξοδεύσῃ πλέον, καὶ ὅτι μελετᾷ τελευταῖον νὰ κυριεύσῃ καὶ αὐτὸν τὸν στόλον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ εἰς εὐκαιρίαν νὰ κηρυχθῇ ἀνεξάρτητος· λέγεται περισσόν, ὅτι ὁ μέγας Βεζύρης παρρησιασθεὶς ὡς ἕνας θανάσιμος ἐχθρὸς τοῦ Μεχμὲτ-Ἀλῆ, καταγίνεται παντοίοις τρόποις νὰ ἐφεύρῃ μέσα ἀρμόδια διὰ νὰ σβύσῃ ὁλοτελῶς τὴν οἰκογένειάν τε.

Φιρμάνια ἐπεμφθησαν καθ' ὅλην τὴν Ῥούμελην διὰ νὰ ἐκστρατεύσωσι 50 χιλ. Τοῦρκοι κατὰ τῆς Ἑλλάδος· ἀλλ' οἱ παρὰ τὸν Δούναβιν, Αἷμον, Σερβίαν, καὶ Βόσναν μένοντες ἀκίνητοι, ἀποκριθέντες εἰς τοὺς Πασάδες των, ὅτι ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ φυλάξωσι τὰς φαμιλλίας των ἀπὸ τοὺς Γκιαουράδες: Βουλγάρους, Σέρβους, καὶ Μαυροβουνίτας.

Μία ἐφημερὶς Γαλλικὴ ὁμιλοῦσα περὶ τῶν ἐφετεινῶν ἑτοιμασιῶν τῶν Τούρκων, καὶ περὶ Ῥούμελη Βαλεσῆ καὶ Ἀλβανίας, λέγει εἰς ὑποσημείωσιν „ καθ' ἕκαστον χρόνον ὁ Σελτάνος προμηθεύει τοὺς Ἕλληνας μὲ χρήματα, ὅπλα, διάφορα πολεμεφόδια, κτλ. „ Τοῦτον δὲ τὸν χρόνον διώρισε τὸν Ῥούμελην „ νὰ τοὺς προμηθεύσῃ καὶ μὲ ἀρκετοὺς κτίστας, „ διὰ νὰ τελειώσωσι τὰ τείχη τοῦ Μεσολογγίου „ καὶ Ἀνατωλικοῦ "

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον 23 Ἀπριλίου.

Ἀπὸ εἰδήσεις συγχρόνους τῆς Ζακύνθου, καὶ τῶν γειτονικῶν μερῶν τῆς Πελοποννήσου βεβαιούμεθα περί τινος Ναυμαχίας ἐπιστήμης, συμβάσης νεωστὶ μεταξὺ τοῦ ἡμετέρου καὶ Αἰγυπτιακοῦ στόλου, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ πρῶτος ἐκέρδισε κατὰ τοῦ δευτέρου μίαν νίκην, τὴν λαμπροτέραν ἴσως ἀπ' ὅσας τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικὰ ἕως τώρα ἀνέφερον· ἰδοὺ δὲ εἰς τί συνίστανται ἡ λαμπρὰ αὕτη Νίκη: Δώδεκα πλοῖα φορτηγὰ, φέροντα 1500 Ἀραβας δι' ἀποβασιν, τὰ ἐκυρίευσαν ὁλόκληρα οἱ ἡμέτεροι· δέκα ἄλλα τὰ ἠνάγκασαν νὰ ῥιφθῶσιν εἰς τὴν Ξηρὰν· μίαν φεργάταν, τοῦ πρώτου μεγέθους, τὴν παρέδωκαν εἰς τὸν Ὕφαιστον ὁλοκαύτωμα· καὶ δύο ἄλλων φρεγατῶν ἐκρήμνισαν τὰ κατάρτια.

Μολονότι Γράμματα ἀξιωματικὰ δὲν ἔφθασαν ἀκόμη ἐνταῦθα διὰ νὰ μᾶς βεβαιώσωσι περιστατικώτερον τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος Ναυμαχίαν, μολοντοῦτο ἀναφερόμενοι εἰς τὰς ἄλλας ἀξιοπίστους εἰδήσεις, ἔχομεν πᾶν δίκαιον νὰ μὴν ἀμφιβάλλωμεν περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ Συμβάντος.

Κατὰ μίμησιν τῶν δημοσίων χαρῶν, αἱ ὁποῖαι, ὡς ἐμάθομεν, ἔγιναν εἰς Νεόκαστρον, καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Πελοποννήσου περὶ ταύτης τῆς νίκης τῶν Θαλασσίων ἡρώων μας, διώρισεν ἡ Τοπικὴ Διοίκησις νὰ γενοῦν καὶ εἰς ταύτην τὴν πρωτεύουσαν τῆς Δ. Ἑλλάδος παρόμοιαι κατέναντι αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν. Ἀφοῦ τὰ πλειότερα τῶν κανονοστασίων ἐπυροκρότησαν κατὰ διαδοχὴν, ἤρχισεν ἔπειτα καὶ ὁ τυφεκισμὸς κατὰ τάξιν, ὅστις ἐπανελήφθη τρὶς ἀπ' ὅλες τοὺς στρατιώτας ἱσταμένους ὀρθοὺς περὶ τὸ τεῖχος, καὶ εἰς πέντε χιλιάδας τὸν ἀριθμὸν συμποσω-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μένης · τὸ αὐτὸ συγχρόνως καὶ ἐκ συμφώνου ἔγινε καὶ εἰς τὴν Γειτονικήν μας πόλιν τοῦ Ἀναπλιοῦ.

Ἀπεξήρασται εἶναι ἡ χαρὰ τῶν Ἑλλήνων διὰ τοὺς νέους κατὰ θάλασσαν θριάμβους, οἵτινες ἐγγυῶνται καὶ προμηνύουν τὴν αἰσιωτάτην τοῦ ἱεροῦ μας ἀγῶνος ἔκβασιν εἰς τὴν ἐφετεινὴν κρισιμον καὶ ὁλοτερινὴν ἐκστρατείαν. οἱ Θαλάσσιοι μας, ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὸν ἀνδρεῖον Μυαούλην, τὸν νέον τοῦτον Θεμιστοκλῆν, καὶ τὸν Νέλσωνα τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἔπαυσαν ἀπαρχῆς νὰ ὑψοῦν τροπαια κατὰ τῶν ἐχθρῶν· ἀλλὰ τὸ παρὸν τροπαιοῦχον των ὑπερβαίνει βεβαια ὅλα τὰ προλαβόντα, καὶ ἐπισφραγίζει ἐκ νέου τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἑλληνικῆς ἐμπειρίας καὶ ἀνδρείας, ὡς πρὸς τὴν Κυλοσσαϊκὴν καὶ σεσωρευμένην δύναμιν τῶν ἐχθρῶν.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις. Τὴν αὐτήν.

Τὴν νύκτα ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἶναι εἰς ἐγρήγορσιν (alerte)· αἱ ἄκραι τοῦ τείχους ἀπὸ τὸ ἓν μέρος ἕως εἰς τὸ ἄλλο φυλάττονται ἀπὸ στρατιώτας.

Τὰ Καϊνοστάσια (Batteries) κυβερνῶνται ἀπὸ Μεσολογγίτας. εἰς τὴν δεξιὰν πτέρυγα εἶναι ὁ Στρατηγὸς Στερνάρης, μετὰ τοῦτον ὁ Στρατηγὸς Δημητζέλιος, καὶ ἔπειτα ὁ Στρατηγὸς Μακρὺς ἕως εἰς τὸ κέντρον. — εἰς τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα, εἶναι ὁ Στρατηγὸς Τσόγκας καὶ μετὰ τοῦτον ὁ Στρατηγὸς Λιακατᾶς.

Τὸ Ἀνατολικὸν προφυλάττεται ἀπὸ Σκλιῶτας, ὁμοῦ μὲ ἄλλους Δυτικοελλαδίτας, ὄντας ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Στρατηγοῦ Νότη Μπότζαρη, τοῦ Στρατηγοῦ Σούκα, καὶ ἄλλων Ὁπλαρχηγῶν.

Ὁ ἐχθρὸς ἐπροχώρησε μὲ τὸ ἑλικοειδές του πρόφραγμα (zigzag) κατὰ μέτωπον τῆς μεγάλης θύρας τοῦ προτειχίσματος (bastion) τοῦ Μπότζαρη, καὶ παρέστησε τὰς γραμμὰς τοῦ αντιχαρακώματός του (contrevalation) πρὸς τὴν ἀριστερὰν μας πτέρυγα. —

Μετὰ τὸ μεσημέρι ἔγειναν δημόσιοι χαραὶ, διὰ τὴν λαμπρὰν νίκην τῶν Θαλασσίων Ἡρώων μας.

Ἀπὸ Ἀνατολικὸν δὲν ἔχομεν καινὲν νέον, εἰμὴ ὅτι ἀπέρασεν ἓν μέρος τοῦ ἱππικοῦ τῶν ἐχθρῶν ἀπὸ τὸ Κεφαλόβρυσον καὶ ἐσυμπεραίνετο νὰ ἦτον καὶ ὁ Κιουταχῆς.

Τῇ 24 τοῦ αὐτοῦ.

Εἷς αὐτόμολος μᾶς ἀνήγγειλε τὸ φθάσιμον τοῦ Κιουταχῆ εἰς τὰ αὐτόθι, προσθέτων, ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἔχαν ἔλλειψιν τροφῶν, καὶ περιμένασι νὰ τοῖς ἔλθαν αἱ ἀναγκαῖαι εἰς πολιορκίαν Μηχαναὶ, διὰ νὰ βαλαν εἰς πρᾶξιν τὰ σχέδιά των. Καὶ ὅτι τὴν πυροκρότησιν τῶν Κανονίων καὶ τὸν ἐκ τρίτου ἰσφεκισμόν μας, σημεῖα τῆς δημοσίας χαρᾶς διὰ τὴν λαμπρὰν νίκην τοῦ στόλου μας, τὰ ἐξήγησαν οἱ ἐχθροὶ ὅτι ἔγειναν πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Δύω ἄλλοι Αὐτόμολοι μᾶς ἀνήγγειλαν, ὅτι ὁ Κιουταχῆς ἐπῆγεν εἰς Κρυονέρι, διὰ νὰ ἐνταμωθῇ μὲ τὸν Γιουσοὺφ πασᾶ τῆς Πάτρας, καὶ νὰ συμβουλευθοῦν περὶ ἐξοικονομήσεως τροφῶν καὶ περὶ τῶν ἀναγκαίων εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου Μηχανῶν. Ὅτι διάφορα ἐχθρικὰ σώματα ἐκτυπήθησαν καθ' ὁδὸν ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους. Ὅτι οἱ ἐχθροὶ περιμένουν τὸν στόλον των καὶ τότε θέλουν κανονοβολήσει τὸ Τεῖχος, διὰ νὰ χαλάσουν κανὲν μέρος καὶ νὰ ἐφορμήσουν δι' αὐτοῦ.

Τῇ 25 τοῦ αὐτοῦ.

Οἱ ἐχθροὶ ἔστησαν τὴν γραμμὴν τοῦ ἀντιχαρακώματός των, κατὰ μέτωπον τοῦ προφράγματος ὀνομαζομένου Λουνέτα (Guillaume d' Orange) τὸ ὁποῖον κατεσκευάσθη ὡς ἓν δεύτερον προτείχισμα πρὸς ἀπάντησιν τῶν ἐχθρικῶν κινημάτων.

Ὁ ἐχθρὸς σήμερον ἐμβῆκεν εἰς τὰς παραλλήλους γραμμὰς. ἔστησεν ἀπειρους Σημαίας καὶ ἐξακολουθεῖ κατὰ μέρος ἰσφεκισμὸς· οἱ ἡμέτεροι κανονοβολήσαντες τοὺς ἐχθροὺς σήμερον ἐφόνευσαν μερικοὺς, καὶ ἐφυγάδευσαν πολλοὺς ἀπὸ τὰ προφράγματά των.

„Γίνονται πολλὰ πράγματα ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γῆς, ἄλλως παρ' ὅτι οἱ Σχολαστικοί μας τὰ φαντάζονται ,,

Σακεσπῆρος.

Τὸ Ἀνατολικὸν εἶναι ἱκανῶς γνωστὸν εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Δ. Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐγκαρτέρησιν, καὶ γενναίαν ἀνθίστασίν τε, ἰῷ 1823 ἔτει ἐναντίον τοῦ Σατράπη τῆς Σκόδρας.

Τοῦτο τὸ μέρος τῆς Ἑλλάδος, ἐπειδὴ περιορίζεται εἰς ἕνα νησίδιον μέσα εἰς τὴν λίμνην καὶ εἰς τὰ ῥιχὰ (νερὰ) ἔχει τόσην ἔλλειψιν σχεδὸν ὅλος αὐτὸς ὁ τόπος ποτίμου νεροῦ, ὥστε εἰς μίαν πολιορκίαν, πάντοτε αὕτη ἡ πόλις διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ νεροῦ, εἶναι ἐπόμενον νὰ πάθῃ σμαντικὴν βλάβην. Μία βρύσις κειμένη εἰς τὸ μεσημβρινὸν μέρος ἔξω τῆς πόλεως, ἐπροφυλάχθη ἕως τὰς 17 τοῦ τρέχοντος ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους διὰ μέσου ἑνὸς φρουρίου ὄντος πλησίον τῆς βρύσεως· τοῦτο ἐγκαταλειφθὲν ἔπειτα ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας, ἀπὸ αἰτίας τὰς ὁποίας ἡμεῖς διόλου ἀγνοοῦμεν, ἐπιάσθη ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς· καὶ λοιπὸν κάθε ἐλπὶς τοῦ νὰ λάβῃ ἡ πόλις νερὸν ἀπὸ αὐτὴν τὴν βρύσιν ἐκόπη μὲ τελειότητα.

Πλὴν ἡ Θεία Πρόνοια ἥτις τόσον φανερὰ μᾶς ἐπροφύλαξε εἰς τὸν κατὰ τοῦ ἀσπόνδου ἐχθροῦ αἱματώδη ἀγῶνα μας, αὕτη ἡ Θεία Πρόνοια, καὶ αὐτὴ ἡ ἀόρατος Δύναμις, ἡ ὁποία συχνάκις ἐσπέρε πανικὸν φόβον καὶ θάνατον εἰς τὴν ἀγέλην τοῦ Τυράννου, ἐξέτεινε πάλιν τὸν Κραταιόν της βραχίονα ἐφ' ἡμᾶς· πῶς ὅμως; εἰς ἡμᾶς εἶναι ἐν αἰνιγμα τὸ ὁποῖον, μήτε ὁ καιρὸς, μήτε αἱ περιστάσεις, ποτὲ ποτὲ, θέλουν τὸ ἐξηγήσει.

Ἁλμυρὸν νερὸν τῆς θαλάσσης παντελῶς ἄχρηστον εἰς πόσιν περιτριγυρίζει τὸ Ἀνατολικόν. πηγάδια δὲν εὑρίσκονται ὁλοτελῶς· πῶς λοιπὸν ἐδύνατο νὰ ἀνθέξῃ ἓν πολυάριθμον στράτευμα, ἐναντίον τῆς δίψας καὶ τοῦ ὑπερβολικοῦ καύσωνος τοῦ πλησιάζοντος θέρους; Ἀπὸ τὴν γεωγραφικὴν θέσιν τούτου τοῦ τόπου δύναται καθεὶς εἰδήμων φυσικῆς, νὰ καταλάβῃ τὸν καύσωνα καὶ τὴν ἀπὸ τούτου ἐπομένην δίψαν.

Ὅμως καθὼς προείπομεν, ὁ μέγας ὑπερασπιστής μας δὲν μᾶς ἐγκατέλιπε μήτε εἰς αὐτὴν τὴν ἄπορον κατάστασιν· καὶ ἡμεῖς, καθὼς εἶναι ἴδιον ἑνὸς ἐλευθέρου ἀνδρὸς κηρύττομεν ἐλευθέρως καὶ παῤῥησίᾳ τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἂς μᾶς γελάσῃ ἢ ἂς μᾶς κατηγορήσῃ, οἱ ἄπιστοι καὶ οἱ σοφισταί· ἡ ἀλήθεια εἶναι ἀλήθεια, καὶ κάθε λόγος κατ' αὐτῆς εἶναι μικρός.

Ἀπὸ ἓν οἴκημα κείμενον πλησίον τῆς θαλάσσης, ἠθέλησεν ἕνας στρατιώτης νὰ βροσισθῇ ἀπὸ τὸν καύσωνα, μέσα εἰς τὴν θάλασσαν· κατὰ τύχην αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἔλαβεν ὀλίγον θαλάσσιον ὕδωρ εἰς τὸ στόμα του, καὶ τὸ εὗρε γλυκύτατον ἀντὶ ἁλμυροῦ —. Ἀπορῶν διὰ τὸ συμβεβηκὸς, τοῦτο, τὸ ἐκοινοποίησεν εὐθὺς εἰς ὅλους· καὶ ἀμέσως ἔτρεξεν ἓν πλῆθος ἀνθρώπων εἰς τὸν αἰγιαλὸν, καὶ εὑρόντες ἀληθέστατον τὸ συμβὰν, συνηθροίσθησαν ὅλοι μὲ λαγήνας, καὶ διάφορα ἀγγεῖα καὶ ἐπροβλέφθησαν τόσον ἀπὸ νερὸν, ὥστε ἡ πολιορκημένη πόλις δὲν θέλει πάσχει ἔλλειψιν οὔτε νεροῦ, καὶ ἐπομένως οὔτε δίψας. Τὴν 19 καὶ 20 ἐξηκολούθει τὸ ἴδιον, καὶ ἐπληροφορήθησαν ἀπὸ τὴν πεῖραν καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες πάντοτε εἰς τοιαῦτα πράξενα συμβεβηκότα, ἀμφίβαλλον καὶ τὰ ἐκατηγόρουν.

Ἂς ὑποθέσωμεν, ὅτι τὸ ἀπὸ τὰ πλησίον ὑψώματα κατερχόμενον γλυκὺ νερὸν, ὡθούμενον ἀπὸ τοὺς βορέας πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐστέκετο τὸ ἓν τρίτον ἴσως ὡς ἐλαφρὸν, ἐπάνω εἰς τὸ ἁλμυρὸν νερὸν χωρὶς νὰ ἀνακατωθῇ. Πλὴν ὅπως καὶ ἂν εἶναι, τὸ πολιορκούμενον Ἀνατολικὸν εἶχεν ἔλλειψιν ποτίμου νεροῦ, καὶ ἡ περίστασις πλέον, ἢ ἡ Θεία Πρόνοια ἥτις βλέπει καὶ γινώσκει τὸν μέγαν τοῦτον ἀγῶνα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, μᾶς ἐπροφύλαξε καὶ τώρα καὶ μᾶς ἐβοήθησεν.

Ἂς εἰπῇ ὅποιος θέλει, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εἶναι πλῆρες προλήψεων: Ἂς εἰπῇ ὅς τις θέλει, ὅτι θαύματα δὲν γίνονται τὴν σήμερον —. Ἡμεῖς ὅμως πλήρεις πίστεως καὶ ἐλπίδος προσευχόμενοι λέγομεν,

,, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς ἐνισχύων τοὺς ἀσθενεῖς.

Ἰησοῦς Σειράχ.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τιμὴ ἐτησία Τάλ. Ἰσπαν. ἓξ προπληρωτέα κατὰ Τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ι. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ Δ. Μεσθενεύς

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὰ πλείω ὠφέλη, τοῖς ολλείοσι Φραζαλ.

Ἀριθμ. 34ος.

Δεύτερον ἔτος.

Μεσολόγγιον, 29 Ἀπριλίου. 1825. Τετράδη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Παρίσιοι 20 Φεβρουαρίου 1825.

Εἶναι μία ὑπόθεσις, τῆς ὁποίας ἡ αἰσία ἔκβασις διαφέρει (ἐντερεσσάρει) τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἡ ὁποία εἶναι δημώδης, ἐθνικὴ πανταχοῦ, καὶ σεβαζμένη ἀπ' ὅλους ἐπίσης τοὺς ἀνθρώπους· μία ὑπόθεσις, τῆς ὁποίας αἱ ἀτυχίαι ἢ ἐπιτυχίαι κάμνουν τὴν αὐτὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸ βάθος ὅλων τῶν καρδιῶν, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ὑπάρχουν πλέον φατρίαι, οὐδὲ διαφωνίαι πολιτικαί, τῆς ὁποίας τὰ συμφέροντα τελοσπάντων ἀπὸ τὸ ἓν εἰς τἄλλο τοῦ κόσμου ἄκρον ἔγιναν κοινὰ ὅλων τῶν ἐθνῶν. Καθεὶς βλέπει, ὅτι ὁ λόγος ἐνταῦθα εἶναι περὶ τῆς Ἑλλάδος.

Εἶναι μία ὑπόθεσις, ἡ ὁποία ταράττουσα ὅλας τὰς φαντασίας, καὶ ἐνθουσιάζουσα ὅλας τὰς ψυχὰς, εἶναι ἀξία νὰ γενῇ ἡ σπουδαιοτέρα μελέτη ὅλων τῶν πολιτικῶν καὶ ἀξιωματικῶν ἀνδρῶν ἀπαράγης ἐπικρατείας διὰ τὴν ἀξιολογότητα τῶν πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν αὐτῆς ἀποτελεσμάτων· μία ὑπόθεσις, τῆς ὁποίας ὁ θρίαμβος ἤθελε κάμει γόνιμα, μετὰ παρέλευσιν τοσούτων χρόνων τῆς βαρβαρότητος, τὰ ἄγονα παράλια τῆς Μεσογείου, ἀνοίγων ἐκ νέου εἰς τὰ γράμματα καὶ εἰς τὰς ἐπιστήμας τὴν παλαιὰν αὐτῶν πατρίδα, προσκαλῶν τὰ πλοῖα ὅλων τῶν φιλοσόφων ἐθνῶν πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀνατολῆς, καὶ γενόμενος τελοσπάντων εἰς τὸν σημερινὸν κόσμον, ὅτι ἦτον εἰς τὸν παλαιὸν, ἡ θεμελίωσις τῆς Ἀλεξανδρείας, διὰ τῆς συστάσεως νέας τινὸς ἀραιρας ἀμοιβαίας ἐπιμιξίας εἰς τὰ μεθόρια τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς. — Καθεὶς βλέπει, ὅτι ὁ λόγος εἶναι, καὶ αὖθις περὶ τῆς Ἑλλάδος.

Παραλία τῆς Μεσογείου, ἐμπορικὴ καὶ πολεμικὴ, ἔνδοξος καὶ ὅλη ἔκδοτος εἰς τὰς τέχνας ἡ Γαλλία, ἥτις παρὰ πᾶσαν ἄλλην ἐπικράτειαν ἀπήλαυσεν ἀρθόνως ἐκ τῆς κληρονομίας τὴν ὁποίαν ἡ Παλαιὰ Ἑλλὰς ἄφησεν εἰς τὰ πολιτισμένα Ἔθνη, ἡ Γαλλία, λέγομεν, δὲν εἰμπορούσε νὰ μὴν κινηθῇ ὁλόκληρος εἰς τὴν θεωρίαν τῶν λαμπρῶν τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος μαχῶν. Ἡ κοινὴ ὑπόληψις δὲν ἔχει ἤδη, παρ' ἓν καὶ τὸ αὐτὸ αἴσθημα, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν φωνήν· ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι ἄξιοι τῆς προστασίας καὶ ἀγάπης ὅλων τῶν φωτισμένων Ἐθνῶν.

Ἡ Γαλλία σπεύδει ἤδη νὰ δείξῃ καὶ ἐμπράκτως τὰ αἰσθήματά της ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Γενναῖοι τινὲς Πολῖται ἠνώθησαν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Νόμων διὰ νὰ βώσαν εἰς τὸ ἀνεγειρόμενον Ταῦτο Ἔθνος χεῖρα ἀρῤῥωγόν· τὸ νὰ ὀνομάσωμεν αὐτοὺς τοὺς Παραστάτας τῆς ἐθνικῆς ψήφου (ἐπιθυμίας), εἶναι τὸ νὰ ἀθωώσωμεν τὴν Πατρίδα μας συκοφαντηθεῖσαν διὰ τὴν ἀδιαφορίαν τῆς ἐξουσίας· εἶναι τὸ νὰ γνωρίσωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, ὅτι ὅλ' οἱ βαθμοὶ, καὶ ὅλαι αἱ γνῶμαι συμφωνοῦσιν ἐν τῷ μέσῳ μας, διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν ἡρωϊσμὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ λαὸς οὗτος, ὁ Πατὴρ τοῦ Πολιτισμοῦ, θέλει παύσει νὰ εἶναι σθυσμένος ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν πολιτισμένων ἐθνῶν· Ἡ Νεοσύστατος Ἑλληνικὴ Ἑταιρία εἰς Γαλλίαν εἶναι συνθεμένη ἀπὸ εἴκοσι μέλη, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐγκαταξεθμοῦνται τὰ λαμπρότερα ὑποκείμενα. *)

*) Ὅρα περὶ τούτων εἰς τὸν 29 Ἀρ. τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν. — ὁ Συντάκτης.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἡ πρώτη φροντὶς τῆς Ἑταιρίας ἰαύτης εἶναι, τὸ νὰ προβλέψῃ διά τινος συνδρομῆς (εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἐσυγχώρησε παρὰ τὰ μέλη της) τὴν ἀνατροφὴν εἰς πολλοὺς χρόνους νέων τινῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι ἀναθρεμμένοι μεταξὺ ἡμῶν, θέλουν μεταφέρει ἀκολούθως εἰς τὴν Πατρίδα των, μαζὺ μὲ τὰς τέχνας, καὶ τὰς ἐπιστήμας, τὰς ὁποίας αὐτὴ μᾶς μετέδωκε, τὴν ἀγάπην τῆς Γαλλίας κα. τὴν ἐπιθυμίαν της ἰοῦ νὰ ἰδῇ νὰ σχηματισθοῦν δεσμοὶ ἀδελφότητος μεταξὺ τῶν δύω Ἠπικρατειῶν· ἡ Ἑταιρία ἔγραψεν ἤδη πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως τὸ νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τὴν φροντίδα της, τὰ τέκνα τῶν ἡρωϊκωτέρων καὶ ἐνδοξοτέρων ὑπερασπιστῶν τῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἡ Ἑταιρία ὑποστηριζομένη κατ' εὐχὴν ἀπὸ ἐνεργοὺς καὶ λαμπροὺς συμβοηθοὺς, ἔστρεψε τὴν προσοχήν της εἰς μεγαλήτερα καὶ ὠφελιμώτερα ἀντικείμενα· μία νέα ἐκστρατεία ἄρχιζει μετ' ὀλίγον. οἱ Ἕλληνες διὰ νὰ ἀνθέξων εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην προσβολὴν, ἔχουν πᾶν ὁ,τι ἡ φύσις εἰμπορεῖ νὰ δώσῃ· Γενναιότητα, Θέσεις ὀχυρὰς. τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ νικήσων, καὶ τὴν ἀπέφατιν τοῦ ν' ἀποθάνωσι· τοὺς λείπουν ἡ Τακτικὴ, ὅπλα, καὶ πολεμεφόδια, ὅσα τὸ ἀργύριον μόνον προμηθεύει· αὐτοὶ ἔστειλαν ἐπιτρόπους νὰ ζητήσων ἀπὸ τὰ ἔθνη χρυσίον, εἰς ἔλλειψιν ἄλλου καλλιτέρου πράγματος. Ὁ οἶκος τοῦ Ἀνδρέα Cottier ἠβόηθησε τὴν κοινὴν ὑπόληψίν του διὰ τῆς ὁποίας ἔδειξε προθυμίας, τοῦ νὰ συμφωνήσῃ μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως ἓν δάνειον ἀπὸ 10. ἕως 15. μιλλιόνια Φράγκα, τὸ ὁποῖον εἶχε διὰ ὑποθήκην τὰ κτήματα τῶν Ἀγάδων. τὴν σταφὴν τῶν Κλεφτῶν, καὶ τὰ ἐρείπια τοῦ Παρθενῶνος. μία καταγραφὴ ἀνοιχθεῖσα ἀπὸ ἐμπόρους τοῦ ἐπαινετοῦ τούτου ἐπιχειρήματος, ἐπροσκάλει ὅλους τοὺς Γάλλους νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν τύχην καὶ τιμὴν· ἡ πρόσκλησις αὐτὴ ἠκούσθη· ὁ Πατρίκιος τῆς Γαλλίας, καὶ ὁ Τραπεζίτης, ὁ Κτηματικὸς, καὶ ὁ Τεχνίτης, ὁ Σοφὸς, καὶ ὁ Πολεμικὸς, ὅλοι ἔσπευσαν νὰ προσφέρων τὸν φόρον των. Ὁ οἶκος Delessert, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εὑρίσκεται παντοῦ, ὅταν πρόκειται νὰ γενῇ καλὸν, μόνος αὐτὸς κατέγραψε 500. 000 φράγκα· τελοσπάντων οἱ κατάλογοι ἐγεμισαν. καὶ ἄλλο δὲν ἔμενε παρὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς συμφωνίας, ὅτε ἐξαίφνης ἐφανερώθη, ὅτι ἓν ἄλλο δάνειον εἶχε πρὸ ὀλίγου συμφωνηθῇ εἰς Λονδῖνον ὑπὸ συνθήκην ὑπαγορευμένην ἀπὸ τοὺς δανειστὰς, τοῦ νὰ μὴν ἔχῃ μέρος μὲ καμμίαν ἄλλην ὑποχρέωσιν τὸ δάνειον τοῦτο· οὕτω λοιπὸν ἡ Ἀγγλία, ὅταν πρόκειται νὰ ἰδρέξῃ ἔνδοξα στάδια, ἢ νὰ ἐξαντλήσῃ ἀπὸ νέας πηγὰς εὐτυχίαν, ἢ τέλος νὰ συνθέσῃ καὶ νὰ προετοιμάσῃ διὰ τὸ μέλλον σχέσεις ἐπωφελεῖς, πάντοτε προηγεῖται ἡμῶν.

Ταύτην τὴν φορὰν μᾶς παρηγορεῖ ἓν πρᾶγμα· ἀξιότιμοι πολῖται ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ βουλεύσων τὴν Ἑλλάδα· καὶ τὴν ἐβούλευσαν τῷ ὄντι! ἐκείνη ἡ μεσολάβησίς των ἐπροσδιόρισε, καὶ ἐπετάχυνε τοὐλάχιστον τὴν ἀπόφασιν τῶν γειτόνων μας.

Τελοσπάντων μερικοὶ Γάλλοι ἠθέλησαν νὰ φανερώσων τὸ ὁμόφωνον αἴσθημα τῆς Πατρίδος μας ὡς πρὸ τὸν μεγάλον ἀγῶνα, ὅς τ ς συγκροτεῖται εἰς τὰς Θερμοπύλας μεταξὺ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς Βαρβαρότητος, μεταξὺ τῆς Τυραννίας καὶ ἐλευθερίας· ἡ Γαλλία ἀνεκάλυψε τὸν στοχασμόν της· εἴθε αὐτὴ ἡ ὁμολογία ἑνὸς μεγάλου Ἔθνους, νὰ ῥίψῃ κανένα βάρος εἰς τὴν πλάστιγγα τῆς Τύχης τῶν Ἑλλήνων!

(ἐκ Γαλλ. Ἐφημ.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀνατολικὸν τῇ 24 Ἀπριλίου 1825.

Ἓν σῶμα Ἑλληνικὸν συνιστάμενον εἰς τριακοντατρεῖς περίπου ἄνδρας, ὁδηγημένους ὑπὸ τοῦ Κίτζα Πάσχα, καὶ Γιάννη Μπέκα ἀνθρώπων τοῦ Στρατηγοῦ Λαμπρούση· ἐξῆλθον χθὲς τὸ ἑσπέρας, λαβόντες πρὸς ἐνδυνάμωσίν των ἓν πλοιάριον κανονοβόλον, καὶ διευθύνθησαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Προφήτα Ἠλιοῦ· ὅπου ἐνεδρεύσαντες τοὺς ἐχθροὺς, ἐφόνευσαν ἐξ αὐτῶν καὶ ἐτραυμάτισαν 6, ἀποστείλαντες καὶ μίαν ἐχθρικὴν κεφαλὴν ἐνταῦθα εἰς Μεσολόγγιον, πρὸς ἔνδειξιν τοῦ στρατηγήματός των.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις, τῇ 26 Ἀπριλίου

Ὁ ἐχθρὸς ἔκαμε τὴν νύκτα δύω τετραγω-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νικὰς Ἰάφρης (Redonten) ἕως 250 ὀργυιὰς μακρὰν Ἰοῦ ἡμετέρου Ἰείχης , πρὸς Ἰὸ μέρος Ἰῆς κατηδαφισμένης Ἐκκλησίας Ἰοῦ Ἁγίου Δημητρίου , διὰ νὰ κτυπᾷ Ἰὰ κανονοστάσια Ἰοῦ Φραγκλίνου , (Franklin) Ἰοῦ Γουιλέλμου Θέλλου (Guillaume Thell) Κοτσίσκη , καὶ Κυριακούλη , Ἰὰ ὁποῖα ἐνδυναμώνονται καθεκάστην παρὰ Ἰῶν ἡμετέρων .

Κατὰ Ἰοὺς λόγους ἑνὸς αὐτομολήσαντος , μανθάνομεν , ὅτι ἀπεβίβασαν οἱ ἐχθροὶ ἐν κανίνιον εἰς Ἰὸ Κρυονέρι , καὶ ὁ Κινταχῆς ἐπεριμένετο εἰς Ἰὸ στρατόπεδον — Ὁ ἐχθρὸς κατεσκεύασεν ἀπόψε Ἰὴν νύκτα ἓν κανονοστάσιον μὲ πολλὰ πλατείας κανονοθυρίδας , (Embrasures) ἐπάνω εἰς Ἰὸ ἔδαφος Ἰῆς χαλασμένης Ἐκκλησίας Ἰοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου , ἀπέχον 300 ὀργυιὰς μακρὰν Ἰοῦ Προμαχῶνος μας . (renpart) Ἰοῦτο Ἰὸ κανονοστάσιον εἶναι εἰς Θέσιν ἥτις πυροβολεῖται ἀπὸ Ἰὰ ἡμέτερα κανονοστάσια μὲ μίαν εὐθύβολον φωτίαν , (Feu rasant) ἡ ὁποία Θέλει Ἰὸ χαλάσει ἐντὸς ὀλίγου — Πρὸς Ἰούτοις κατεσκεύασε καὶ ἄλλο ἀντιχαράκωμα κατὰ μέτωπον Ἰοῦ καρκινοειδοῦς (Tenaille) προφράγματος , ὀνομαζομένου Montaleberg καὶ ἐξακολουθεῖ Ἰυφεκισμὸς καὶ ἀπὸ Ἰὰ δύο μέρη .

27 Ἰοῦ αὐτοῦ .

Τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ἔστησεν ὁ ἐχθρὸς κατὰ μέτωπον Ἰοῦ κανονοστασίου , κατασκευασθέντος ἐπ' ὀνόματι Ἰοῦ ἀειμνήστου Ῥήγος , ἓν πρόχωμα (Cavalier) ὄπισθεν Ἰῶν παραλλήλων — .

Οἱ ἡμέτεροι σήμερον Ἰὸ πρωῒ ἄρχισαν νὰ σκάπτωσι καὶ Ἰὸ ὑπόλοιπον Ἰοῦ δευτέρου περιταφρώματος Ἰῆς δεξιᾶς πλευρᾶς .

Ὁ ἐχθρὸς ἔστησεν ἓν κανόνιον , Ἰὸ ὁποῖον μέχρι Ἰοῦδε στέκει ἄπρακτον . — Ὁ Ἰυφεκισμὸς ἐναντίον Ἰοῦ ἐχθροῦ ἀκολουθεῖ κατὰ συνέχειαν . Ἰὰ κανονοβολήματα καὶ αἱ βόμβαι ἐπαπειλοῦν Ἰὸν ἐχθρὸν νὰ ἐξακολουθῇ Ἰὰς ἐργασίας Ἰου .

28 Ἰοῦ αὐτοῦ .

Σήμερον μετὰ Ἰὸ μεσημέριον στήσας ὁ ἐχθρὸς ἀντικρὺ Ἰοῦ προφράγματος Ἰῆς Λιμέτας μίαν Λιμβάρδαν , ἔρριψε καθ' ἡμῶν 5 βόμβας μὲ Ἰὴν ἀπαιτουμένην ἐμπειρίαν πλὴν δὲν ἐπροξένησαν κἄμμίαν βλάβην .

29 Ἰοῦ αὐτοῦ .

Τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ἄρχισεν ὁ μεταξὺ ἡμῶν καὶ Ἰοῦ ἐχθροῦ κανονοβολισμὸς , καὶ ἐπῆρκεσεν ἀπὸ Ἰὰς 2 ὥρας ἕως εἰς Ἰὰς 8 · καὶ ἐν ᾧ ὁ ἐχθρὸς ἔρριπτεν εἰς Ἰὰ πλέον κινδυνώδη μέρη Βόμβας καὶ Γρανάτας , ἡ Θεία Πρόνοια μολονοτοῦτο διεφύλαξεν ἀβλαβεῖς ὅλους Ἰοὺς ἐκεῖσε παρευρεθέντας · ὥστε οἱ Ἕλληνες ἰδόντες ὀφθαλμοφανῶς Ἰὴν Θείαν Ἰαύτην ἐπικηρίαν , ἔλαβον περισσότερον θάρρος πρὸς ἄμυναν Ἰοῦ ἐχθροῦ

Τέσσαρας ὁλοκλήρους χρόνους διαρκεῖ ὁ πόλεμος Ἰῶν Ἑλλήνων , κατὰ Ἰοῦ ἀνόμου Τυράννου , καὶ ἀσπόνδου ἐχθροῦ Ἰῆς Πίστεώς Ἰων · ὅσας δυνάμεις οὗτος εἶχε καὶ εἰς Εὐρώπην , καὶ εἰς Ἀσίαν , καὶ εἰς Ἀφρικὴν , ὅλας ἐκ διαλειμμάτων Ἰὰς ἐκίνησεν ἐναντίον των καὶ κατὰ Ἰῆν καὶ κατὰ θάλασσαν , ἀλλὰ ποτὲ δὲν εὐδοκίμησεν · αἱ προλαβοῦσαι ἀτυχίαι , καὶ ἡ καταισχύνη του . ἀντὶ νὰ Ἰὸν ἀπελπίσουν , ἤξησαν ἔτι μᾶλλον Ἰὴν θηριώδη μανίαν του · βιασμένος νὰ μεταχειρισθῇ διὰ Ἰὴν τελευταίαν φορὰν ἐφέτος ὅλην του Ἰὴν δραστηριότητα , ἐπαρρησιάσθη πολὺ πρωϊμώτερος παρ' ἄλλοτε εἰς Ἰὸ Θέατρον Ἰοῦ πολέμου . Ὁ πλούσιος Σατράπης Ἰῆς Αἰγύπτου δὶς ἤδη ἔκαμεν ἀπόβασιν εἰς Ἰὴν Πελοπόννησον , καὶ ἐπολιόρκησεν εὐθὺς Ἰὸ Νεόκαστρον , ἀπὸ Ἰὴν κυρίευσιν Ἰοῦ ὁποίου , ἤλπιζε Ἰὴν πλέον εὐτυχῆ ἔκβασιν Ἰῶν φανταστικῶν σχεδίων του · ὁ Κινταχῆς , ἀνὴρ δραστήριος καὶ ριψοκίνδυνος εἰσάκρον , ὥρμησε καὶ αὐτὸς προῖμως κατὰ Ἰῆς Δ. Ἑλλάδος · καίων δὲ καὶ ἀφανίζων πᾶν Ἰὸ προστυχὸν , ἔφθασε καὶ ἕως εἰς Ἰὰς θύρας Ἰοῦ Μεσολογγίου , ἔμπροσθεν Ἰοῦ ὁποίου εὑρίσκεται Ἰώρα κατασκηνωμένος · σώματα διάφορα ἐχθρικὰ ἀποσπασμένα ἀπὸ Ἰὸ πολυάριθμον σῶμα , Ἰὸ διοικούμενον παρ' αὐτοῦ Ἰοῦ ἰδίου Κινταχῆ , ἐξαπλώθησαν παντοχοῦ · ὅλη ἡ Στερεὰ Ἑλλὰς εἶναι πλημμυρισμένη ἀπὸ Ἰὸν χείμαρρον Ἰῶν βαρβαρικῶν φαλάγγων .

Πολλοὶ ἴσως , ἐκτὸς Ἰῆς Ἑλλάδος , ἀκούοντες Ἰὰ Ἰοιαῦτα , καὶ μὴ γνωρίζοντες ἀκριβῶς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὰ ἐλατήρια ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα κινοῦν καὶ ὑποστηρίζουν τοὺς Ἕλληνικοὺς βραχίονας, θέλουν στοχασθῆ ὅτι ἡ Ἡμισέληνος τελοσπάντων θέλει ὑπερτερήσει τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἡ ἐλευθερία εἰς τετραετίαν θριαμβεύσασα, θέλει ἐκλείψει διὰ παντὸς ἀπὸ τοὺς τόπους, ὅπου κατὰ πρῶτον εἶδε τὴν γέννησίν της· ἀλλ' ὄχι! ἀπατῶνται, καὶ ἀπατῶνται μεγάλως ὅσοι τοιουτοτρόπως στοχάζονται· ἂς ἐνθυμηθοῦν τὰς ἐκστρατείας τοῦ περιφήμου Χερσὶτ-πασᾶ, τοῦ Τρομεροῦ Σκόδρα, τοῦ Ὁρμητικοῦ Δερβὶς-πασᾶ καὶ τὴν διπλῆν τοῦ Ὁμὲρ Βρυόνη· ἂς ἐνθυμηθοῦν μὲ πόσα ὀλίγα μέσα ἐματαίωσαν αὐτὰς οἱ Ἕλληνες, καὶ ἂς συμπεράνουν τί εἰμποροῦν οὗτοι νὰ κάμουν, τώρα, ὄντες καὶ πλησιώτεροι καὶ ἰσχυρότεροι ἀσυγκρίτως· καὶ τὸ μέγιστον ἁπάντων, πολεμοῦντες ὑπὲρ ἐλευθερίας μὲ ἐνθουσιασμὸν, καὶ μὲ ἀπόφασιν τελείαν ἢ νὰ τὴν ἀπολαύσουν, ἢ νὰ μὴν ἐπιζήσουν παντάπασι εἰς τὴν ἀπώλειάν της.

Τρεῖς Στόλοι Ἑλληνικοὶ περιπλέουν τὸ Ἀρχιπέλαγος· δέκα περίπου χιλιάδες στρατεύματα, ὑπὸ Ἀρχηγοὺς τοὺς Πρόεδρους τῆς Διοικήσεως, ἀντιπολιορκοῦν τοὺς πολιορκοῦντας εἰς Νεόκαστρον· πέντε χιλιάδες ἀνδρεῖοι Δυτικοελλαδῖται ὑπερασπίζονται τὴν περίφημον ὀχυρὰν ἐκ φύσεως καὶ διὰ τῆς τέχνης πόλιν τοῦ Μεσολογγίου· ἄλλα στρατεύματα ἱκανὰ εὑρίσκονται εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα· Τί λοιπὸν θέλει κάμει ὁ ἐχθρὸς ἐναντίον ὅλων αὐτῶν; δὲν εἰμποροῦμεν νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι καὶ τὰ ἐφετεινὰ σχέδιά του ὅμοια μὲ τὰ τῶν περασμένων χρόνων, θέλουν διαλυθῆ ὡς ἴστὸς ἀράχνης; χάρισμα προφητικὸν δὲν ἔχομεν, οὐδὲ ὡς Προφῆται ὁμιλοῦμεν περὶ τοῦ μέλλοντος, μολονοτοῦτο ἡ σύντευξις ὅλων τῶν περιστάσεων, καὶ ἡ σύγκρισις αὐτῶν μὲ τὰς παρελθούσας, μᾶς ἀναγκάζει ὀρθῷ τῷ λόγῳ νὰ κάμωμεν ἐκ τῶν προτέρων τὸ τοιοῦτον συμπέρασμα.

Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος ἤθελαν ἔχει ἐφέτος πάντῃ διαφορετικὴν μορφὴν, καὶ ἡ τύχη αὐτῆς ἤθελεν εἶσθαι ἤδη ἀποφασισμένη, ἂν οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοί μας ἔδειχναν πλειοτέραν παρ' ὅσην ἔδειξαν, καὶ ἔπρεπε νὰ δείξουσι, δραστηριότητα, καὶ προσοχὴν εἰς τὰ ἐχθρικὰ κινήματα· ἂν ἐλάμβαναν τὴν φροντίδα νὰ ἐκπαλεύσῃ ὁ στόλος ὀλίγον τι πρωτήτερα, οὐδὲ ὁ Σατράπης τῆς Αἰγύπτου ἤθελε τολμήσει νὰ κάμῃ διάβασιν εἰς Πελοπόννησον, οὐδὲ ἡ Πάτρα καὶ τὰ παρακείμενα αὐτῇ φρούρια ἤθελαν ἔως τώρα κρατεῖσθαι ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς· περιπλέον ἂν ἐπρομήθευον ταναγκαῖα μέσα ἐγκαίρως *) καὶ οἱ ἀπλαρχηγοί μας οἱ διορισθέντες εἰς φύλαξιν τῶν διάβων, ἤθελαν εἶσθαι εἰς κατάστασιν νὰ ἐμποδίσουν τὸ ἀπέρασμα τοῦ Κιταχῆ εἰς τὰ σύνορά μας, καὶ ἐπομένως τώρα ἠθέλαμεν ἔχει ὄχι τὸν παθητικὸν ἀλλὰ τὸν ἐνεργητικὸν πόλεμον, μὲ τοὺς ἐχθροὺς, ἐκτείνοντες τὰ ὅρια τῆς ἐπιρρατείας μας μακρύτερον, παρ' ὅσον μέχρι τοῦδε τὰ ἐξετείναμεν· πλὴν τὰ γενόμενα δὲν ἀπογίνονται· δὲν εἶναι πλέον καιρὸς νὰ ἐκτραγωδῶμεν ὅ,τι δὲν ἐκάμαμεν, ἀλλὰ νὰ φροντίζωμεν ὅ,τι πρέπει νὰ κάμωμεν διὰ νὰ διορθώσωμεν τὰ ἐσφαλμένα, καὶ νὰ ἐξέλθωμεν πάλιν νικηφόροι ἀπὸ τὸ ἔνδοξον στάδιον τοῦ ἀγῶνος μας· ὅσον πλειότερα ἐμπόδια ἔχομεν νὰ ὑπερνικήσωμεν, τόσῳ μεγαλητέρα θέλει εἶσθαι ἡ ἀξιότης καὶ ἡ δόξα μας.

Τὸ Ναυτικόν μας ἤρχισεν ἤδη νὰ θαυματουργῇ· τὰ στρατεύματα τῆς ξηρᾶς ἐν μέρει ἐθριάμβευσαν, καὶ εἶναι ἐλπὶς μεγάλη νὰ πολλαπλασιάσουν τοὺς θριάμβους των· τὸ Νεόκαστρον καὶ τὸ Μεσολόγγιον εἰμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλουν καταστραθῆ τάφοι τῶν ἐχθρῶν, καὶ θέλουν δώσει ὕλην ἀρκετὴν διὰ τὸ μετὰ ταῦτα, εἰς τὸν Κάλαμον τοῦ Ἱστορικοῦ καὶ Ποιητοῦ.

*) „ Γινώσκομεν μὲ μεγάλην ἀκρίβειαν, ὅτι ἡ Τοπικὴ Διοίκησις εἰδοποίησεν ἐγκαίρως τὴν Σ. Κεντρικὴν Διοίκησιν περὶ τῶν ἐχθρικῶν κινημάτων· ἀλλ' ἔλαβεν εἰς ἀπόκρισιν, „ ὅτι ἡ Διοίκησις ἔλαβε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα“ ἡμεῖς ὅμως ἀποροῦμεν, διὰ ποίας αἰτίας ἔμειναν ταῦτα ἄπρακτα! ἐρευνῶντες δὲ θέλομεν τὰς ἀνακαλύψει διὰ νὰ τὰς κάμωμεν γνωστὰς εἰς τὸ κοινόν· οἱ ὀφθαλμοί μας μέχρι τοῦδε ἦσαν κεκαλυμμένοι, καὶ δὲν ἐδυνάμεθα νὰ ἴδωμεν τὰ πράγματα εἰς τὴν φυσικήν των κατάστασιν, ἐπειδὴ αἱ διάφοραι περιστάσεις μᾶς ἐμποδίζουν· πλὴν τώρα, καθὰς λέγει καὶ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, „ πᾶς ὁ ζητῶν εὑρίσκει“ εὐκαιρίας ἀραξάμενοι, ἀκολουθοῦμεν τὴν ἱερὰν ἐντολὴν, διὰ νὰ εὕρωμεν τὸ ζητούμενον!

Τιμὴ ἐτησία Τάλ. Ἰσπαν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ Ἰριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφος Δ. Μεσθενεύς

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 35ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὠφέλη, τοῖς πλείοσι Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 2 Μαΐου. 1825. Σάββατον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις τῇ 30 Ἀπριλίου.

Τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ἄρχισεν ὁ ἐχθρὸς νὰ ῥίπτῃ Βόμβας καθ' ἡμῶν καὶ Γρανάτας, καὶ νὰ κανονοβολῆται ἀμοιβαίως παρ' ἡμῶν· χάριτι θείᾳ ὅμως ἀπὸ τὰ βέλητα δὲν ἐβλάφθη οὐδὲ εἷς· διήρκεσε δὲ ὁ πόλεμος οὗτος ἀπὸ τὰς δύο ὥρας τῆς νυκτὸς, ἕως εἰς τὰς 6. —

Τὴν ἰδίαν νύκτα ηὐτομόλησαν ἐννέα Ἕλληνες ἀπὸ τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς ἦτον σημαντικὸς παρὰ τοῖς ἐχθροῖς· οὗτος ἐξετασθεὶς ἀνήγγειλεν, ὅτι οἱ πολιορκοῦντες ἡμᾶς ἐχθροὶ δὲν εἶναι τόσον δυνατοί· ὅτι ἀπὸ τὴν Γκριὰν ἕως ἐδῶ, μοιράζονται εἰκοσιτσέντε χιλιάδες σιτηρέσια (ταγήνια)· ὅτι κατὰ Λοιδωρικίου καὶ Κραβδάρων ἐξεστράτευσαν πρὸ πολλοῦ τέσσαρες χιλιάδες ἐχθρῶν, ὑπὸ τὴν σύηγίαν τοῦ Μπανούση Σέβρανη· ἦλθεν ὅμως εἴδησις πρόχθες, ὅτι αὐτοὶ εἶναι ἀποκλεισμένοι ἐκτὸς ἡμέρας εἰς ἓν Μοναστήριον, κείμενον μεταξὺ Λοιδωρικίου καὶ Κραβδάρων, καὶ εἶχον ἔλλειψιν τροφῶν, ὥστε ἔτρωγον καὶ τὰ ἄλογά των· ἀναγκασθέντες δὲ νὰ κάμωσι πόλεμον, ἐφονεύθησαν 60, καὶ 80 ἐπληγώθησαν· ἐφονεύθη, λέγων, μεταξὺ τούτων καὶ ὁ Μπανούσης Σέβρανης, καὶ ἄλλοι δύο σημαντικοὶ Ἀλβανοί· ποῖοι δὲ ἦτον αὐτοὶ: δὲν ἤξευρεν· καὶ ὅτι ἐκίνησαν 6000 Ἀλβανοὶ πρὸς βοήθειαν τῶν ἀποκλεισθέντων, ἔχοντες Ἡγεμόνας τὸν Σούλτζα-Κόντζαν, Ταχὶρ Ἀμπάζην, Βελίαγαν Ἡγεμόνα τῶν Γρεβενῶν, Ὁμέρπασαν υἱὸν τοῦ Μαχμούτμπεϊ, ἕνα Γκέγκα δεπελῆ, ἄλλους δύο Τζάμιδες, καὶ τὸν Κεχαγιᾶ τοῦ Κιταχῆ· ὅτι οἱ εἰς τὸ ἐνταῦθα στρατόπεδον εὑρισκόμενοι ἐχθροὶ, ἔμειναν ἕως 14000, ἔχοντες τὸν Κιταχῆ, τὸν Ἰσμαὴλ Πλιάσαν μὲ ὀλίγους Ἀλβανοὺς, καὶ τὸν Ἰσσοὺφ Πασᾶν Ἡγεμόνα τῆς Πάτρας, οἵτινες εἶναι κατεσκηνωμένοι ἔνδοθεν τῶν ἐλαιῶν· ὅτι ἔχουν πέντε κανόνια καὶ μίαν βόμβαν καὶ ἔστειλαν ἀκόμη νὰ φέρουν ἀπὸ Ναυπάκτα καὶ Πάτρας καὶ ἄλλα κανόνια· ὅτι οἱ χαλδούπιδες μέλλουν νὰ ἐφορμήσουν ἀφ' οὗ χαλασθῇ μὲ τὰ κανόνια ἓν μέρος τοῦ τείχους· ὅτι περιμένουν νὰ τοῖς ἔλθῃ καὶ ἄλλο στράτευμα· ἔχουν ὅμως ἔλλειψιν τροφῶν, καὶ αἱ τροφαὶ τοῖς ἔρχονται ἀπὸ τὴν Ἄρταν· ὅτι ὁ Κόνσολος τῆς Πρεβέζης (ποῖος ὅμως δὲν γνωρεῖ.) ἐδέχθη τὸν Κιταχῆν εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ ὑπεσχέθη νὰ τῷ στέλλῃ τροφάς· ὅτι οἱ χαλδούπιδες μὲ τοὺς Ἀλβανοὺς ἔχουν μεγάλην διχόνοιαν, καὶ ἐδιώχθησαν οἱ Ἀλβανοὶ ἀπὸ τὰ πλησίον τοῦ ἡμετέρου τείχους χαρακώματά των, προσθέντες ἀπὸ τοὺς Χαλδούπιδες εἰς τὸν Κιταχῆ, πῶς ὁμιλοῦν τάχα τὴν νύκτα μὲ τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἀντ' αὐτῶν ἐβάλθησαν εἰς τὰ χαρακώματα Κοκλαμάνιδες καὶ Γκέγκιδες.

Τὸ πρωΐ, πρωτοῦ νὰ ἀνατείλῃ ἀκόμη ὁ Ἥλιος ἄρχισεν ὁ ἐχθρὸς τὸν κανονοβολισμὸν, ἑτοιμόνως καὶ οἱ ἡμέτεροι· ἐσκόπει δὲ, διὰ τοῦ κανονοστασίου τὸ ὁποῖον κατεσκεύασε κατὰ μέτωπον τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς μὲ δύο κανόνια, νὰ χαλάσῃ τὰ κατὰ τὴν ἀριστερὰν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πλευρὰν κείμενα προφράγματά μας, πλὴν δὲν ἐπέτυχεν· ἐφωνεύθη ὅμως τὸ πρωὶ ἀπὸ σφαίρας κανονίων ἐχθρικὰς κατὰ κακὴν τύχην, ἐν ἀθῷον δυστυχὲς παιδίον τριῶν ἡλικίας, καὶ ἐπληγώθησαν ἄλλοι 5· πλὴν καὶ τὰ ἥττερα κανονοβολήματα ἐπροξένησαν ὄχι ὀλίγοι βλάβην εἰς τὸν Βάρβαρον, κατὰ τοὺς λόγους τῶν αὐτομολησάντων Ἑλλήνων.

Βεβαιούμεθα πρὸς τούτοις, ὅτι μετὰ τοῦ Ἰσσοὺφ Πασᾶ εὑρίσκεται καὶ κάποιος Γάλλος ὀνομαζόμενος Λορέντζος Ῥικάρδ, ὅστις ὁδηγεῖ τοὺς Βαρβάρους πῶς νὰ ἐξολοθρεύσουν τάχιστα καὶ εὐκολώτερα Χριστιανούς, ἀγωνιζομένους νὰ ἐλευθερωθοῦν ἀπὸ ἕνα σκληρὸν Τύραννον. Εὖγέ σοι Ῥικάρδ διὰ τὰ ὡραῖα ἔχεις γενναῖα φρονήματα!! εἶναι ἀμφιβαλλόμενον ὅμως ἂν εἶσαι γνήσιος Γάλλος... ἂν εἶσαι: βέβαια κατὰ λάθος τῆς τύχης ἐγεννήθης.

Τῇ 1. Μαΐου.

Τὸ παρελθὸν βράδυ περὶ τὴν μίαν ὥραν τῆς νυκτὸς, ἔρριψεν ὁ ἐχθρὸς πέντε βόμβας κάθ' ἡμῶν ἀλαλάζων μεγάλως εἰς κάθε ῥίψιμον τῆς βόμβας του· πλὴν δὲν ἐπροξένησε κἀμμίαν βλάβην· οἱ ἡμέτεροι ἀντήμειψαν τοὺς ἐχθροὺς μὲ τὰ ἴδια, ῥίψαντες καὶ αὐτοὶ πέντε βόμβας εἰς τὰ σημαντικώτερά των μέρη, ὥστε οὐκ ἐτόλμησαν πλέον οἱ βάρβαροι νὰ ῥίψουν καὶ αὖθις. Σήμερον τὸ πρωὶ κανονοβολῶν ὁ ἐχθρὸς, ἐπέτυχε τὰ κανονοστάσια τοῦ Γκλλέλμου Θέλλη, καὶ τοῦ Κοτζίσκη, οἱ δὲ ἡμέτεροι δὲν ἐταράχθησαν τελείως.

Τῇ 2.

Χθὲς κατεσκεύασεν ὁ ἐχθρὸς μεταξὺ τῶν Κανονοστασίων τοῦ Ῥηγὸς, καὶ Μακρῆ, μίαν δευτέραν τετραγωνικὴν τάφρον, ἔχουσαν κανονοθυρίδας. Τὴν νύκτα ἐρρίφθησαν ἀπὸ μέρους τῶν ἐχθρῶν, τέσσαρες βόμβαι μόνον καὶ ἔπειτα ἔπαυσαν· ὥστε κατὰ τὰ φαινόμενα, πρέπει νὰ ἔχουν ἔλλειψιν πολεμεφοδίων· οἱ ἡμέτεροι ὅμως ἔρριψαν ἱκανὰς βόμβας καὶ γρανάτας κατ' αὐτῶν. Ἐπιστάσας τῶν κανονίων των ἔχουν οἱ ἐχθροὶ κάποιον Σελίμην, καὶ ἕνα Μεχεδίζην Κωνσταντινουπολίτην. Κατὰ τὸ παρὸν μεταχειρίζονται τρία κανόνια, καὶ μίαν ἑξαδάκτυλον Λεμβάρδαν.

Σήμερον ἐξακολουθεῖ ἀκαταπαύστως κανονοβολισμὸς ἀπὸ μέρους τῶν ἐχθρῶν καὶ τῶν ἡμετέρων, μὲ βόμβας καὶ γρανάτας. Ὁ ἐχθρὸς κάθε νύκτα κατασκευάζει πάντοτέ τι νέον· πότε τετραγωνικὰς τάφρους, ἄλλοτε ἀντιχαρακώματα, καὶ ἄλλοτε προμαχῶνας· ὥστε ἐκ τούτων τῶν κινημάτων του μᾶς δίδει νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι αὐτὸς ἴσως ἀπατώμεθα) δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ἐφορμήσῃ κατὰ τὸ παρὸν: ἢ ὅτι βλέπει τὸ τεῖχος μας καλῶς ὀχυρωμένον, καὶ προβλέπει ἐκ τούτου ὅτι δὲν θέλει κάμει τίποτε, ἢ διότι περιμένει, καθὼς λέγεν, τὸν στόλον του, νὰ τὸν προμηθεύσῃ ὅ,τι χρειάζεται, καὶ τότε νὰ κάμῃ τὴν ἔξοδον· πλὴν ὅπως καὶ ἂν εἶναι, φαίνεται ὅτι ἔχει σκοπὸν νὰ μᾶς κρατήσῃ διὰ πολὺν καιρὸν εἰς πολιορκίαν, καὶ μὲ τὸν ἀκατάπαυστον κανονοβολισμόν του καὶ ῥίψιμον βομβῶν, καὶ γρανατῶν, νὰ μᾶς ἀναγκάσῃ εἰς ὅ,τι αὐτὸς ὀνειρεύεται· ἂς μὴν φαντάζεται ὅμως, ὅσα δὲν εἰμπόρεσαν νὰ ἀποκαλύσουν οἱ προκάτοχοί του, ἐπειδὴ εἰμεθα ἀποφασισμένοι νὰ ἀποθάνωμεν μέχρις ἑνὸς μὲ τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας, παρὰ νὰ ἐπιζήσωμεν εἰς τὸν ὄλεθρον τοῦ Μεσολογγίου. Ἐλπίζομεν ὅμως πρῶτον εἰς τὴν ἐξ Ὕψους Δύναμιν, καὶ δεύτερον εἰς τὰ νικηφόρα ὅπλα τῶν Ἑλλήνων, τὸ νὰ πάθῃ παρ' ἡμῶν ,, ὅ,τι σκοπεῖ νὰ μᾶς κάμῃ.

Διέβη ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον ὁ Ἰμπραΐμπασᾶς εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ πολιορκεῖ τὸ φρούριον τοῦ Νεοκάστρου. Ἐπροχώρησεν ὁ Κιταχῆς ἀπὸ τὴν Ἀσίαν, εἰσῆλθεν εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα, τὴν ὁποίαν κατερημώσας, καὶ ἐξ ὁλοκλήρου ὅ,τι εἰσέτι τῆς εἶχε μείνει κα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ταφάνισας, πολιαρχεῖ ἤδη τὸ Μεσολόγγιον. Τρεῖς Ἑλληνικοὶ Στόλοι πλέοντες τὸ Αἰγαῖον πέλαγος ζητοῦσι Νίκην ἢ Θάνατον. Πανταχοῦ ὡπλισμένος ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος παλαίει μὲ ἀπελπισίαν ἀπερίγραπτον ἐναντίον τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ θανάτου. Ἄλλο τι καθ' ὅλον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθναος δὲν ἀκούεται, εἰμὴ τοῦ πεισματώδους Ἄρεως ἡ πολεμικὴ Σάλπιγξ Ἀλλ' ἡ Εὐρώπη, ἡ ἔνδοξος Εὐρώπη πόρρωθεν θεωρεῖ τὴν εὐγενῆ καὶ μεγάλην ταύτην πάλην, καθ' ἣν μία φούχτα ἀνθρώπων Χριστιανῶν τοιουτοτρόπως ἀγωνίζεται κατὰ τῶν πολυαριθμων φαλάγγων τῆς Βαρβαρότητος καὶ ἀπιστίας.

Πιθανὸν, λέγουσιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, εἶναι νὰ πέσῃ ἡ Ἑλλὰς· ἀλλὰ καὶ τούτῳ δοθέντος, ἡ πτῶσις αὐτὴ πάλιν νίκη θέλει λογίζεται· αὕτη ἐγκαταλελειμμένη μόνη, ἐπολέμησεν, ἀντεστάθη, ἐθυσίασε τὸ αἷμα τῶν τέκνων της, καὶ πλέον τι εἰς αὐτὴν δὲν ἔμεινεν, ὥστε νὰ εἰμπορέσῃ ἵνα ἐπεκτείνῃ περισσότερον τὸν ἀπειλητικόν της βραχίονα. Ἀποθνήσκει ἡ Ἑλλὰς, ἀλλ' ἀποθνήσκει ἐνδόξως, καὶ ἐκδικηθεῖσα δι' ὅσα δεινὰ αἰχμάλωτος ὑπέμεινεν.

Ἡμεῖς ὅμως ἐνταῦθα οἱ διατρέχοντες τὸ αἱματῶδες θέατρον τοῦ τόσον ἀνίσου τούτου ἀγῶνος, βλέπομεν καὶ λέγομεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν θέλει ὑποδουλωθῇ· εἰς τοῦτο ὡμόσαμεν, καὶ ὁ Θεὸς ὁ μόνος ἡμῶν ὑπέρμαχος ἐγνώρισε τὸν ὅρκον μας. Ἡ Εὐρώπη εἶδε τέσσαρας ὁλοκλήρους χρόνους τὰ κατορθώματά μας καὶ ἐθαύμασε. Διὸ ἂς μᾶς συγχωρηθῇ, διευθυνόμενοι πρὸς αὐτὴν καὶ πρὸς τοὺς Κραταιοὺς αὐτῆς Βασιλεῖς, νὰ ἀναφέρωμεν μερικοὺς λόγους, ὑπαγορευομένους ἀπὸ αὐτὰ τὰ φύλλα τῆς καρδίας μας, καὶ ἐμπνευσμένους ἀπὸ μόνα τὰ ὑπέρ θρησκείας καὶ αὐτονομίας αἰσθήματα.

„Ἀκούσατε, Βασιλεῖς τῶν Χριστιανῶν, ἀκούσατε τὴν Ἑλλάδα τὴν μητέρα τῶν πολιτευμάτων καὶ Νόμων σας καὶ τῆς Ἁγίας Θρησκείας, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ σεῖς αὐτοὶ προσφέρετε τὰς λατρείας σας. Βλέπετε αὐτὴν κατατετραυματισμένην ἀπὸ τὰς πληγὰς, βεβυθισμένην εἰς τὰ αἵματα καὶ ἐλκύουσαν εἰσέτι τῶν ἀλύσων της τὰ λείψανα. Βλέπετε ὅμως ἀπ' ἑτέρα μέρος αὐτὴν ἐμπυχωνομένην ἀπὸ οὐρανίον τινα θαρσύτητα, ὑπομένουσαν τὸν Μαρτύρων τὰ βάσανα, καὶ ὑψώνουσαν εἰς τὰς νέας Θερμοπύλας τὸν Σταυρὸν, ὅς τις κάμνει καὶ αὐτὸν τὸν Ἅδην νὰ τρομάζῃ. Προσφωνοῦσα ἡ Ἑλλὰς τοιουτοτρόπως δὲν ἀφορᾷ. Σεβαστοὶ Αὐτοκράτορες, νὰ σᾶς ἐπιβαρύνῃ μὲ τὰ ὑβριστικὰς καὶ βιαίας ἐπιπλήξεις, τὰς ὁποίας ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός των καὶ τῶν ἐπιβλαβῶν ἐπιχειρήσεών των μεταχειρίζονται τὰ ἐπαναστατικὰ πνεύματα. Αὕτη γνωρίζει κάλλιστα ὅτι ὡς ἔθνος μὴ γνωρισμένον εἰσέτι κατὰ τὰς συνθήκας τῶν ἐσχάτων Συνόδων σας, δὲν δύναται καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ὑπεράσπισίν σας ὡς δεδομένον καὶ βεβαιωμένον δικαίωμα· γινώσκει τὰς κοινὰς συνθήκας, δι' ὧν ἡ μεταξὺ ὑμῶν καὶ τῶν αἱμοβόρων καταδυναστῶν μας εἰρήνη ἐπισφαλίζεται· Τιμᾶ τοὺς κρατοῦντας Σας δεσμοὺς καὶ τοὺς κωλύοντάς Σας φίλους. Ἀλλ' εἰς αὐτὰς ταύτας τὰς ἀρχὰς, βαθύτερον ἐννοημένας ἐπιστηρίζει τὴν προσφώνησίν της, πεπεισμένη ὅτι αὐτὰ τὰ δικαιολογήματά Σας θέλουν ὑποχωρήσει εἰς ἕν τι κίνημα, τὸ ὁποῖον αἱ καρδίαι Σας πρὸ τοσούτων χρόνων συνέλαβον. Τὸ κίνημά μας δὲν εἶναι, κραταιοὶ τῆς Εὐρώπης, ἀναρχίας ἐπιχείρημα, ὄχι! εἴμεθα λείψανα ἔθνους νικημένου, κατακτηθέντος, ὑποδουλωθέντος, ἀλλ' οὐδέποτε μετὰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους συσσωματωθέντος· ναὶ! διότι πώποτε οἱ τύραννοι μας δὲν μᾶς ἐγοήθησαν διὰ τὴν ζωὴν, τιμὴν, ἰδιοκτησίαν καὶ πᾶν ὅ, τι συνιστᾷ τὴν νόμιμον τῶν ἀνθρώπων κοινωνίαν. Ἂν δὲ καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς κατακτήσεώς των συγκατετέθησαν μετά τινων ἐπαρχιῶν εἰς μερικὰς συνθήκας, ὑποκρινομένας τὴν ἐγγύησιν, ἅμα ὅμως εὐκαιρίας ἀτιμωρήτῳ δραξάμενοι, ἀπίστως τὰς κατεπάτησαν καὶ ἀνοσίως παρεβίασαν. Εἴμεθα ἔθνος Χριστιανικὸν, τέσσαρας ἤδη αἰῶνας προσπαθοῦντες νὰ ἀποδιώξωμεν τῆς ἱερᾶς μας γῆς τοὺς ἁρπαγας· Τὸ ἔθνος τοῦτο ἀξιούμενον ἐνώπιον Θεοῦ καὶ τῆς συνειδήσεώς Σας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὴν συμμαχίαν σας, πολλάκις (καὶ ῥητῶς μάλιστα εἰς τὰ 1461) σᾶς ἔδωκε τὰς εὐγενεῖς ἀφορμὰς νὰ δέσετε γενικὴν ὑπὲρ αὐτοῦ συμμαχίαν, ὑποχρεοῦντες δι' αὐτῆς τὸν Χριστιανισμὸν ὅλον νὰ συντρέξῃ εἰς ἐλευθέρωσιν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῆς τῆς τοῦ ἀνατολικοῦ τῶν Ῥωμαίων Βασιλείας. Παρατηρήσατε, ὦ λαοὶ τῆς Εὐρώπης, ὅτι τὸ Βερβερον δὲν δύναται ποτε νὰ στερεώσῃ παραγραφὰς (prescriptions) κατὰ τῶν θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν Νόμων Σας· διὸ εἶναι χρεία, σχηματίσαντες τὴν μεγάλην συμμαχίαν Σας, καὶ τὸ πνεῦμα τῶν παλαιῶν τῆς ἑνώσεώς Σας συνθηκῶν ἀναλαβόντες, ἀφίβως καὶ πιστῶς ἐνταυτῷ νὰ προκαταλάβητε τὰς ὁπωσίας οἱ Βάρβαροι ἀδιακόπως σᾶς προσφέρωσιν εὐκαιρίας, διὰ νὰ προσαρμόσητε τῆς μεσολαβήσεως (intervention) τὸ δικαίωμα.

Ἠμπορεῖτε νὰ διστάσητε διὰ τῶν δυνάμεών Σας τὴν ἱκανότητα, ἐν ᾧ βλέπετε πόσας δυσκολίας καὶ ζημίας ἐδοκίμασεν ἡ Πόρτα πολεμοῦσα τέσσαρα ἔτη μὲ μίαν φούκταν Χριστιανῶν; δύνασθε νὰ ἀμφιβάλλετε διὰ τὸ χρέος Σας, ἐν ᾧ θεωρεῖτε, ὅτι καλύπτουσα ἡ τυραννία τὴν γῆν ἀπὸ ἐρείπια καὶ τὴν θάλασσαν ἀπὸ πτώματα, καταπατεῖ ὄχι μόνον τῆς κοινῆς δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς εὐαισθησίας (du bon sens) τοὺς Νόμους; εἶναι ἱκανώτατος νὰ πυρπολήσῃ τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον τε, ὅποιος βάνει φωτίαν καὶ καίει τὴν ἰδίαν τε. Τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος λοιπὸν δίδον ἀφορμὰς διὰ τοῦ πολιτεύματός τε τούτου γενικῆς ἀποστασίας καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν, φέρει διὰ μιᾶς εἰς κίνδυνον ὅλων τῆς Εὐρώπης τῶν ἐπικρατειῶν τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα· καὶ τίτε ἡ προτεινομένη ἐπικηρία θέλει εἶσθαι εἰς πολὺ περισσότερον συμπεπλεγμένας, παρὰ τοῦ παρόντος χρόνου τὰς ἐπωφελεστάτας περιστάσεις· ἀλλ' ἀμφιβάλλετε ἴσως σήμερον ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς Εὐρώπης δὲν συμφωνεῖ εἰς τὴν κατάλυσιν τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, καὶ ὅτι αὐτὴ ἡ ἰδία διαφωνία ἀποκαθιστᾷ ἀναγκαίαν τοῦ κράτους τούτου τὴν διατήρησιν, διὰ νὰ κρατῇ τὴν ἰσοσταθμίαν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν διὰ νὰ ἦναι ὡς παράμεσον τῶν κολοσσαίων τούτων συμφερόντων; Ἂν αἱ ἀμφιβολίαι σας αὗται φέρωσι τὴν διάνοιάν σας εἰς κρίσεις βαθυτέρας, ἐλαττώσατε καὶ τὸν ἀναβρασμὸν τοῦτον καὶ ἀσφαλίσατε τὰ ἀδύνατα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους λείψανα, ἀποκαθιστῶντες ἀνεξάρτητον ἄσυλον τὰς νήσους καὶ χερσονήσους των· καθότι οὕτως ἡ θαλάσσιος αὐτὴ Ἑλβετία βιλει βάλει εἰς τὴν πολιτικὴν πλάστιγγα τὸ ἀνάλογον βάρος της, καὶ ἴσως θέλει συνεισφέρει διὰ τῆς καταπαύσεως τῆς πάλης ταύτης, ἂν ὄχι νὰ ἀναβάλῃ τὴν ὕπαρξιν τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, νὰ καταστήσῃ ὅμως τοὐλάχιστον βραδυτέραν καὶ πλέον εἰρηνικὴν αὐτοῦ τὴν διάλυσιν.

Τὴν ἀναντίῤῥητον ταύτην ἀλήθειαν καὶ ἡ πλέον μικρὰ πολιτικὴ συμβουλεύει, καὶ ἡ ὑψηλοτέρα θεωρεῖ αὐτὴν ἱεράν καὶ σημειοῖ τὸν ἀληθῆ χαρακτῆρα της καὶ τελευταῖον οὐδεὶς δύναται ποτὲ νὰ ἐκλάβῃ φιλοδόξῳ κατακτήσεως κίνημα, τὴν συνδρομὴν εἰς τὸ νὰ ἐκτανθῇ τὸ κράτος τῆς Δικαιοσύνης, νὰ ὑποσθοδρομήσῃ ἡ βαρβαρότης ἐνώπιον τοῦ Πολιτισμοῦ, καὶ νὰ στερεωθῇ τῆς χριστιανικῆς νομιμότητος τὸ σύστημα· καθότι ἀξίωμα κατεστάθη ἀναντίῤῥητον πάσης συμμαχίας ἡ τὴν Πίστιν τοῦ Σταυροῦ θεμελιωμένης, ὅτι πᾶς Βασιλεὺς καὶ πᾶς λαὸς πιστεύων εἰς Χριστὸν εἶναι Σταυροφόρος παντοτεινὸς κατὰ τῶν πολεμίων τοῦ ὀνόματός τε, καὶ ὀφείλει νὰ σκέπτεται τὴν ὀρθὴν καὶ βαθυτάτην αὐτὴν τῶν προγόνων μας ἰδέαν, πρέπει νὰ ἀποχωρίζῃ αὐτῆς πᾶσαν ἀδικίαν ματαιόφρονα, καὶ ἐπικερδῆ κατάκτησιν, καὶ νὰ κάμνῃ κρίσιν εἰς τοῦ Τουρκικοῦ λαοῦ τὴν ἀθῳότητα καὶ εἰς τὴν κακοπραξίαν τῶν Διοικητῶν τε· ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν μετρίασιν αὐτὴν χρέος πάντοτε διὰ τὰς Χριστιανικὰς Δυνάμεις εἶναι, νὰ καταβάλωσι τὰς δυνάμεις τῶν ἀπίστων.

Τιμὴ ἐτησία Τάλ. Ἴσπαν. ἓξ προπληρωτέα κατὰ Ἰμμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Ἰ. Μάγερ, Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 36ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὠφέλη, ἰοῖς πλείοσι Φραγκ.

Μεσολόγγιον, 6 Μαΐου. 1825. Τετράδη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον Τὴν 3 Μαΐου.

Ἀπὸ γράμμα ἀξιόπιστον τὸ ὁποῖον ἐλάβομεν κατ' εὐθείαν ἐ- Ζακύνθε, βεβαιούμεθα τὰ εἰς Νεόκαστρον καὶ Μοθωκόρωνα διατρέξαντα, καὶ τὴν ἐκ δευτέρου διὰ θαλάσσης νίκην τῶν ἡμετέρων· περιέχει δὲ τὸ γράμμα τὰ ἀκόλουθα.

„Τὴν 27 καὶ 28 ἀπεβιβάσαν εἰς χερσὶ στρατεύματα εἰς τὸ νησὶ τοῦ Νεοκάστρου καὶ κακῇ τύχῃ τὸ ἐκυρίευσαν. Σήμερον τὴν α'. Μαΐου μίαν ὥραν πρὸ τοῦ γεύματος ἤλθε μὲ ἕνα σφοδρότατον ἄνεμον μία γενοβίζικη Γολέτα, ἡ ὁποία διηγήθη εἰς τὴν αὐθεντικήν της ἐξέτασιν καὶ εἰς ἡμᾶς ἔπειτα, ὅτι χθὲς τὸ πρωὶ (30 Ἀπριλίου) ἀνεχώρησεν ἀπὸ Καλαμάτας, καὶ εἰς τὰς 5 ὥρας (11) τὸ βράδυ ἔφθασεν εἰς Μοθώνην ὅπου καὶ ἄραξεν· μετὰ μισὴν ὥραν, εἶδεν 20 Ἑλληνικὰ πλοῖα ἐρχόμενα ὡς ἀστραπὴ μὲ 8 ἐμπορηστικὰ ἐκ τῶν ὁποίων διευθύνοντες οἱ πλοιάρχοι δύο μέτα εἰς τὸν λιμένα ὅπου ἦτον 35 πολεμικὰ, καὶ φορτηγὰ πλοῖα ἀραγμένα τὰ ἐκόλλησαν εἰς μίαν ἐχθρικὴν Κυβέρναν, τῆς ὁποίας ἡ φωτία ἐπεδόθη καὶ εἰς ἓν βρίκι καὶ διαδοχικῶς πλέον καὶ εἰς τὰ ἄλλα· ἐκ τούτων τῶν πλοίων 15 μόνον ἐγλύτωσαν, ἐξ ὧν ἦτον καὶ αὐτὴ ἡ Γολέτα· τὰ δὲ ἄλλα 20 τὰ ὁποῖα ἦτον πολεμικὰ, ἔγειναν θύματα τῆς δικαίας ὀργῆς τῶν Ἑλλήνων· ἦσαν δὲ ταῦτα, δύο Φρεγάται, τέσσαρες Κορβέται, καὶ τὰ ἐπίλοιπα, Βρίκια καὶ Γολέται. — Ταύτην τὴν ὥραν ἔφθασαν ἄλλα δύο ἀπὸ τὰ διασωθέντα φορτηγὰ, τὸ μὲν μὲ Αὐστριακὴν, τὸ δὲ μὲ Σικελικὴν σημαίαν· τὸ πρῶτον ἦτον καυμένον ὀλίγον εἰς τὰ κανονοστάσιά τη· αὐτὰ μᾶς βεβαιοῦν ὅσα εἶπε καὶ ἡ Γολέτα· μάλιστα πρασθέσαν, ὅτι μεταξὺ τῶν ἐχθρικῶν πλοίων ἦτον καὶ ἓν Αὐστριακὸν πολεμικὸν, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐφάνη να εὐγῇ εἰς τὰ πανία συμπεραίνουν νὰ ἐκάη. Ταῦτα τὰ νικηφόρα Ἑλληνικὰ πλοῖα ἤρχοντο πρὸς βοήθειαν τοῦ Ἥρωος Μιαούλη· τὰ δὲ ἄλλα ἐχθρικὰ πλοῖα τὰ πολεμικὰ, ἦσαν εἰς Νεόκαστρον, ἄλλα ἀραγμένα καὶ ἄλλα εἰς τὰ πανία, καὶ φαίνεται νὰ ἐβοκίμασαν καὶ αὐτὰ τὴν ὀργὴν τῶν Ἑλλήνων· ἐπειδὴ οἱ χωρικοί μας εἶδον μίαν μεγάλην φωτίαν καὶ ἤκουον ἐνταυτῷ καὶ κρότους· τὰ αὐτὰ περιστατικὰ εἶδε καὶ ἓν ἄλλο πλοῖον τὸ ὁποῖον ἦτον ἔξω τῆς Ζακύνθε· συμπεραίνεται λοιπὸν, ὅτι ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν Μοθώνην δὲν ἠμπορεῖ νὰ φανῇ ἐδὰ ἡ φωτία, ἀπὸ δὲ τὸ Νεόκαστρον φαίνεται· εἶναι ἐνδεχόμενον καὶ αἱ ἐκεῖσε εὑρισκόμεναι Φρεγάται νὰ ἔλαβον τὴν αὐτὴν τύχην, καθὼς καὶ τὰ ἐπίλοιπα εἰς Μοθώνην ἀραγμένα ἐχθρικὰ πλοῖα.

Γνωστὰ εἶναι εἰς ὅλες τὰ καθ' αὐτὸ καὶ κύρια αἴτια, διὰ τὰ ὁποῖα τὸ πλεῖστον μέρος τῶν στρατηγῶν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος εἶχον διαβῆ εἰς τὴν Πελοπόννησον. Καιρὸς σήμερον δὲν εἶναι νὰ ἐξηγήσωμεν ὅσα περὶ τῶν πράξεων τῶν στρατηγῶν τούτων λέγει ὁ εἷς καὶ ὁ ἄλλος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀρκεῖ μόνον νὰ εἰποῦμεν, ὅτι οἱ περισσότεροι αὐτῶν ἔδειξαν τὰ πλέον λαμπρὰ τῆς γενναιότητος καὶ καρτεροψυχίας των σημεῖα εἰς τὴν πεισματικὴν καὶ αἱματώδη τοῦ Νεοκάστρου μάχην.

Ὡς στρατηγοὶ ὅμως τῆς Χέρσου Ἑλλάδος, ἐπὶ τῆς ὁποίας τοσοῦτοι Ὀθωμανικῶν στρατευμάτων χείμαρροι ἐπλημμύρησαν, δὲν ἔλλειψαν ἅμα εἰδοποιηθέντες περὶ τούτου νὰ ζητήσωσι παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως τὴν ἄδειαν διὰ νὰ ἐρέξωσι καὶ πάλιν εἰς ὑπεράσπισιν τῆς γῆς ἐκείνης, τὴν ὁποίαν τοσάκις πρότερον κατέβρεξαν μὲ τὸ αἷμα των, ἔνθα ἀπὸ μίαν μακρυνὴν πεῖραν γνωρίζει τὰς τόσον περιφήμους εἰς τὴν νέαν ἱστορίαν στενωπούς, καὶ ἔνθα τελευταῖον ζῆ τὸ γλυκύτερον καὶ προσφιλέστερον αὐτῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν των· καὶ δὲν ἠδύναντο βέβαια εἰς τοιούτας κινδυνώδεις στιγμὰς νὰ βραδύνωσι τὴν εἰς τὴν Χέρσον Ἑλλάδα διάβασίν των, ἔνθα εὑρίσκοντο αἱ γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα των. Ἔχει δὲ καὶ ἡ Πελοπόννησος ὑπερασπιστὰς ἀποτόμους, ἀνδρείους καὶ φιλοτίμους ἐνταυτῷ εἰς τὸ νὰ φανῶσιν ἐφάμιλλοι τῆς γενναιοκαρδίας τῶν ἡμετέρων· οἵτινες καὶ δὲν θέλουν λείψει μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Στρατηγῶν μας νὰ δράμωσιν εἰς τὸ στρατόπεδον, καὶ ἐνθυμηθέντες τῶν παρελθόντων χρόνων τοὺς θριάμβους των, νὰ ἐξολοθρεύσωσιν, ὡς ἄλλοτε τὰ πολυάριθμα τοῦ Δράμαλη καὶ λοιπῶν στρατεύματα, καὶ νῦν τὸν ἀγέρωχον υἱὸν τοῦ πλησίον Σατράπου τῆς Αἰγύπτου.

Αἱ διαταγαὶ τῆς Σ. Διοικήσεως δοθεῖσαι πρὸς τοὺς Στρατηγοὺς τούτους διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Πολεμικῶν, (καθὼς τὸ κοινὸν πληροφορεῖται ἀπὸ τὴν ἐφεξῆς διαταγὴν πρὸς τὸν Στρατηγὸν Γ. Δράκον) περιέχουν τὰς πλέον θραστηρίους παρακινήσεις διὰ νὰ μεταβιβασθῶσιν ὅσον τάχιστα εἰς τὴν Χέρσον Ἑλλάδα, καὶ νὰ πράξωσιν ὡς ἀληθεῖς καὶ καλοὶ πατριῶται, ἑνωμένοι καὶ σύμφωνοι μὲ τοὺς λοιποὺς Στρατηγοὺς, τῆς Πατρίδος ὑπερμάχους, πᾶν ὅ,τι τὰ δικαιώματα τῆς Πατρίδος ἀπαιτοῦσι παρ' αὐτῶν.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι αἱ θριαμβευτικαὶ τῶν στρατιωτῶν μας σημαῖαι καὶ ὁ ζῆλος καὶ πατριωτισμὸς των θέλει κατατρομάξει τὸν πομπώδη τοῦ Κιουταχῆ στρατὸν· καὶ ὅτι οὗτος ταχέως θέλει μετανοήσει διότι κατερήμωσε τοσαύτας ἐπαρχίας, τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι λαβόντες τὰ ὅπλα ὡρκίσθησαν ἢ νὰ ζήσωσιν αὐτόνομοι καὶ ἐλεύθεροι, ἢ νὰ καταβῶσιν εἰς τοὺς τάφους, θύματα τοῦ ἀγῶνος τούτου, παράδειγμα τοῦ ὁποίου ἡ Ἱστορία τοῦ κόσμου εἰσέτι δὲν ἀνέφερε.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου.

Πρὸς τὸν Γενναιότατον Στρατηγὸν κύριον Γεώργιον Δράκον.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις μανθάνει παρὰ πολλῶν, ὅτι ὁ ἐχθρὸς καταφρονῶν τὰ ἀνδρεῖα ὅπλα τῶν Ἑλλήνων καὶ ὠφελούμενος ἐκ τῶν καιρικῶν περιστάσεων διέβη τὸν Ἀχελῶον ποταμὸν καὶ πλησιάζει ἤδη εἰς τὸ Μεσολόγγιον καὶ Ἀνατολικὸν ἐλπίζων νὰ κατορθώσῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἄχρι τοῦδε δὲν ἐδυνήθη.

Ὅθεν ἐπαγρυπνοῦσα, ὡς μήτηρ φιλόστοργος, διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν τῶν λαῶν της ἐφρόντισε πρὸ ἡμερῶν καὶ ἐξαπέστειλεν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη τὰς ἀναγκαίας τροφὰς καὶ πολεμεφόδια· συστήσασα δὲ καὶ ἐπιτρόπὴν ἐν Μεσολογγίῳ, δοῦσα αὐτῇ καὶ χρήματα πρὸς διεύθυνσιν τῶν ἀναγκαίων, γράψασα δὲ καὶ εἰς τοὺς ἐκεῖ διορισθέντας ὁπλαρχηγοὺς νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὰ κινήματα τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἀκολούθως θέλει πέμψει καὶ ἀρκετὰ παράβια, τὰ ὁποῖα παραπλέοντα εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη θέλει ἐμποδίζει κάθε πλοῖον ἐχθρικὸν μεταφέρον τροφὰς ἢ ἄλλο ἀναγκαῖον εἰς τοὺς ἐχθρούς.

Ἰδεάζει δὲ συγχρόνως καὶ τὴν Γενναιότητά σου, ὅτι ἂν (ὅπερ μὴ γένοιτο) ἀκολουθήσῃ ἀνάγκη εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ὄντες προσεκτικοὶ νὰ συνενοηθῆτε μὲ τοὺς ἐκεῖ, καὶ νὰ τρέξητε

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πρὸς βοήθειαν αὐτῶν μὲ ὅλης τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν σας ὁπλαρχηγοὺς καὶ στρατιώτας, καὶ μὲ τὴν φρόνησίν σας, ἀνδρείαν καὶ πολεμικὴν ἐμπειρίαν σας ματαιώσητε τὰ ὀλέθρια κινήματα τῶν ἐχθρῶν δίδοντες εἰς αὐτοὺς τὴν ἀποσπλήρωσιν τῆς αὐθαδείας αὐτῶν διὰ νὰ μὴ τολμήσωσιν ἄλλοτε νὰ κινήσην ὅπλα ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων.

Τοῦτον λοιπὸν τὸν σωτηριώδη σκοπὸν ἀναγγέλει διὰ τοῦ ὑπουργείου τούτου ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις πρὸς τὴν γενναιότητά σε, καὶ περιμένει νὰ ἰδεασθῇ τὸν ὅσον τάχος ἐξολοθρευμὸν τῶν ἐχθρῶν. Διὸ καὶ σᾶς εὐχεται νίκας κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ τροπαια ἑτοιμάζουσα νέας ἀνταμοιβὰς, τῶν ἀνδραγαθημάτων σας διὰ νὰ στέψῃ τὴν ἀήττητον κεφαλήν σας μὲ ἀμαραντίνες στεφάνους τῆς δόξης διὰ τοὺς ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος ἀγῶνάς σας.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 17 Ἀπριλίου 1825 -

ὁ ὑπουργὸς τοῦ πολέμου
Ἀδὰμ Δοῦκας.

ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Δημήτριος Σαλτέλης.

„Σήμερον ἐβεβαιώθημεν περὶ μιᾶς μάχης τῶν ἡμετέρων κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, γενομένην τὴν 23 Ἀπριλίου κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰς τὴν Παπαδιὰν τόπον τῶν Κραββάρων· ὅπου ἐν Σῶμα Ἑλλήνων συνιστάμενον εἰς 210 ἄνδρας συλλεχθέντας, τινὰς μὲν ἀπὸ τοῦ Στρατηγοῦ Δημοτζέλιου ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ἀνδρέου, καὶ Νικολάου Μπομπενιώτου, τινὰς δὲ ἀπὸ τοῦ Στρατηγοῦ Σαφάκα ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ Κπ. Φαρμάκης ἀπὸ τὸ Σῶμα τοῦ Κπ. Ἀναγνώστου Καναβοῦ, καὶ ὁ Καινούργιος ὅς τις ἐπορεύθασε μὲ 30 ἄνδρας εἰς βοήθειαν τούτου τοῦ σώματος. ἔκαμε μίαν ἔνοδον νίκην, ἀντιπαραταχθὲν εἰς 2.000 Βαρβάρους ὄντας ὑπὸ Ἀρχηγὸν τὸν Μπανούτσην Σέβρανη· ὁ πόλεμος ἤρχισεν ἀπὸ τὰς 5 ὥρας τῆς ἡμέρας καὶ διήρκεσεν ἕως εἰς τὰς 3 τῆς νυκτὸς· ἐλαβώθησαν ἱκανοὶ βάρβαροι καὶ ἐφονεύθησαν 47. ἐφονεύθη πρὸς τούτοις καθὼς λέγουν καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ ἐχθρικοῦ τούτου σώματος Μπανουτσης-Σέβρανης. Τύμπανα, σημαίας, καὶ ἄλλας ἀποσκευὰς ἄφησαν ἱκανὰς οἱ ἐχθροὶ εἰς χεῖρας τῶν νικητῶν των Ἑλλήνων· εὑρίσκονται ὁλονὲν ἀκόμη μέσα εἰς σπήλαια πληγωμένοι ἐχθροὶ· οἱ δὲ διασωθέντες κατεδιώχθησαν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων τὴν δευτέραν ἡμέραν μετὰ τὴν μάχην μέχρι τῶν συνόρων τοῦ Ἀποκούρου.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις τὴν 3 Μαΐου.

Σήμερον ἠκολούθησεν ὀλιγώτερος παρ' ἄλλοτε κανονοβολισμὸς καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη· μολοντοῦτο αἱ ἐχθρικαὶ σφαῖραι, ἐφόνευσαν κατὰ δυστυχίαν μίαν νέαν 14 ἐτῶν.

Οἱ Ἕλληνες κατασκευάζουν μεσότοιχα (Travers) διὰ νὰ μὴν βλάπτονται ἀπὸ τὰς ἐχθρικὰς γρανάτας. Ὁ δὲ ἐχθρὸς μετετόπισε τὰς σκηνὰς τῶν σημαντικωτέρων, ὄπισθεν τῶν ἐλαιῶν πρὸς τοὺς πρόποδας τῶν βουνῶν, 4,000 ὀργυιὰς μακρὰν τοῦ ἡμετέρου τείχους. Τὴν νύκτα μᾶς ἔρριψαν δύο βόμβας μόνον.

Τὴν 4 Μαΐου ἐπροχώρησε 40 ὀργυιὰς πλησιέστερον κατὰ μέτωπον τοῦ προφράγματος τῆς Λενέτας διὰ μέσου μιᾶς τριγώνου τάφρου (κοινῶς σαϊτάρι), τὴν ὁποίαν διὰ νυκτὸς κατεσκεύασεν. Μετὰ τὸ μεσημέρι ἠκολούθησε πεισματώδης κανονοβολισμὸς καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, καὶ ἐφονεύθη πάλιν μία δυστυχὴς γυνή. Οἱ ἡμέτεροι ἔφερον ἐν μεγάλον τηλεβόλον (cacciatore) κανόνιον ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπόμενον νὰ πάθῃ μεγάλην βλάβην ὁ ἐχθρός. —

Λέγουν ὅτι ὁ Προδότης Βαρνακιώτης εὑρίσκεται ἀπὸ προχθὲς ἀκόμη εἰς τὸ ἐνταῦθα στρατόπεδον τῶν ἐχθρῶν.

Τὴν νύκτα ἦτον ἡσυχία καὶ εἰς τὰ δύο μέρη· ἔρριψε δύο τρεῖς βόμβας μόνον ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἔπειτα ἔπαυσεν. — Ὁ Μαχμούτης μὲ τὸ βρίκι του, καὶ μὲ ἄλλα τρία ἀκόμη πλοῖα, περιπλέει τὸν Κορινθιακὸν Κόλπον ἀρόδως ἐπῆγεν ἕως εἰς τὸν Κάλαμον, καὶ ἐλθὼν μετὰ ταῦτα ἄραξεν εἰς τὰ ἀκροθαλάσσια τοῦ Μεσολογγίου, μείνας δὲ μερικὰς ὥρας ἔφυγεν. Οὗτος ὁ Βάρβαρος, ἐπειδὴ δὲν βλέπει κανὲν Ἑλληνικὸν πλοῖον εἰς αὐτὰ τὰ μέρη, προμηθεύει τοὺς ἐχθροὺς τὰ ἀναγκαῖα καὶ χρειώδη, κατατρέχει καθεκάστην τὰ μικρά μας πλοιάρια.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ κάμνει ὁ,τι θυνηθῇ ὠφέλιμον εἰς τοὺς ἐχθρούς, καὶ ζημιῶδες εἰς ἡμᾶς.

Τὴν 5 Μαΐου παρετηρήθη, ὅτι ἔφευε καὶ μίαν ἄλλην Λημβάρδαν ὁ ἐχθρὸς, μικροτέραν ὅμως τῆς πρώτης· καὶ ἐν ἄλλο μεγάλον κανόνιον, μὲ τὸ ὁποῖον μᾶς κανονοβολεῖ συχνὰ, χωρὶς νὰ μᾶς προξενήσῃ βλάβην. Μετὰ τὸ μεσημέρι ἠκολούθησεν ὁ συνήθης κανονοβολισμὸς καὶ διήρκεσε σχεδὸν ἕως τὸ βράδυ.

Τὴν νύκτα ἦτον ἄκρα ἡσυχία· ἦλθον τρεῖς αὐτόμολοι Ἕλληνες διηγούμενοι ὅτι ὁ Κιαχχῆς ὑπεσχέθη νὰ δώσῃ ἀπὸ ἕνα ἀλιὲ εἰς καθένα, ὅς τις ἤθελε ῥίψῃ ἕνα σακὶ χῶμα μέσα εἰς τὸ περὶ τὸ τεῖχος μας αὐλάκι. Ὁ ἐχθρὸς εἰσέτι κατεσκεύασε καὶ ἄλλας τρεγώνους τάφρους καὶ πλησιάζει ὁλονὲν εἰς τὸ τεῖχος μας.

Διάλογος μεταξὺ δύω πατριωτῶν, εἰς ἓν κανονοστάσιον τοῦ Μεσολογγίου.

Ἰωάννης. Ἔμαθες τὰ νέα ὁποῦ μᾶς ἦλθαν ἀπόψε; λέγουν ὅτι ἔφθασε μία βάρκα ἀπὸ τὸν Μωρέα, καὶ ἔφερε τὴν εἴδησιν ὅτι ὁ Χατζῆ Χρῆστος καὶ ὁ Δεσπότης τῆς Μοθώνης ἐπιάσθησαν ζωντανοὶ ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ὅτι ὁ Γεροναγχωσταρᾶς ἐφονεύθη, καὶ ὅτι ἐκ θαύματος διεσώθη καὶ αὐτὸς ὁ Μαυροκορδάτος.

Χρῆστος. Ναὶ, τῷ ὄντι ἔτζι τὸ εἶπον. Διαφημίζεται ὅμως ὅτι οἱ Σαλασσινοί μας ἔκαυσαν δὲν ἐνθυμοῦμαι πόσα καράβια τούρκικα, καὶ ὅτι ὁ Ἰμπραλιμπασσας ἐπῆρε τὸ Νησὶ ὁποῦ εἶναι κοντὰ στὸ Νεόκαστρον, πλὴν τὸ φρούριον τοῦ Νεοκάστρου εὑρίσκεται εἰς πολλὰ καλὴν κατάστασιν.

Ἰω. Νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς! Καλὲ, λέγουν ἀκόμη, ὅτι ἡ Διοίκησις ἐλευθέρωσε τοὺς ἀντάρτας, καὶ πῶς ὁ Κολοκοτρώνης ἔφθασε μὲ εἴκοσι πέντε ἕως τριάντα χιλιάδας στρατεύματα εἰς τὸ στρατόπεδον.

Χρ. Ἔτζι λέγουν· καὶ μάλιστα ὁ Πετρόμπεϊς ἔφερεν ἓξ χιλιάδας Μανιάτας εἰς κάποιας θέσεις, ὁπου ἦτον ἀνάγκη.

Ἰω. Πολλὰ καλὰ. εἰπέ μου ὅμως, σὲ παρακαλῶ, διὰ τί ἡ Διοίκησις ἐλευθέρωσε τοὺς ἀντάρτας;

Χρ. Μήπως ἤξεύρω καὶ ἐγὼ, ἀδελφὲ! φαίνεται ὅτι τὰ Καπάκια καὶ αἱ Πλακοῦλαις ἄρχισαν ἄλλοι δρόμον.

Ἰω. Δὲν σὲ καταλαμβάνω.

Χρ. Πῶς, δὲν ἠξεύρεις ὅτι οἱ ἀντάρται κατετρέχθησαν ἀπὸ τὸν πληρεξούσιον τῆς Διοικήσεως, τὸν Κολέτην· πλὴν ἡ εὐγενεία του (αὐτὸς λέγουν ὅτι ἦτον μίαν φορὰν ἰατρὸς τοῦ Μαυχτὰρ-Πασσᾶ) κατατρέχων αὐτοὺς, ἐνόμισε χρέος του νὰ κατατρέξῃ καὶ τὸν ἀθῶον λαὸν τῆς Πελοποννήσου, λέγοντας, ὅτι πρέπει νὰ δώσῃ ἕνα μεγάλο παράδειγμα· ἐγὼ ὅμως δὲν καταλαμβάνω, ἀδελφὲ, τί πταίξιμον εἶχον οἱ καπηρβολίκοι Κιρτιανοὶ, Καλαβρυτιανοὶ, Ἀρκαδιῶται καὶ λαποὶ, ὁποῦ νὰ τοὺς διαγουμίσουν ὅλον τὸ ἔχει τους καὶ τὴν κατάστασίν τους.

Ἰω. Πολλὰ παράξενα πράγματα ἤκουσα. μὲ ἔπεσαν μάλιστα κάποια ἄλλα ὁποῦ δὲν ἠμπορῶ ποτὲ νὰ τὰ πιστεύσω, τὰ ὁποῖα ὅμως ἤκουσε ὅτι εἶναι ὅλα ἀληθέστατα, καὶ μάλιστα καὶ κάτι τι περισσότερα· ἀπὸ ὅσα ὅμως ἠμπόρεσα νὰ καταλάβω, εἶναι, ὅτι διὰ νὰ πάρωσι μερικοὶ Στερλίνοις, ἢ κάνενα πάπλωμα, μὲ πρόφασιν τάχα νὰ κατατρέξουν τοὺς ἀντάρτας (δι αὐτοὺς, ὅμως, ἴσως ἦτον δίκαιον) ὁ πτωχὸς Μωρέας ἔπαθε τόσα καὶ τόσα· καὶ ὅτι κάποιοι ὑποκείμενα, χωρὶς πατρίδα καὶ χωρὶς γυναίκα, κατὰ πρόσχημα, διὰ νὰ εὐχαριστήσουν τὸ κενὸν τους δοξάρι, μᾶς ἀνακάτωσαν ἡμᾶς τοὺς Ῥωμελιώτας μὲ τοὺς Μωραΐτας, καὶ μᾶς ἔκαμαν νὰ ἔχωμεν αὐτοτινὸν μεταξὺ μας μῖσος.

Χρ. Διὰ τί λοιπὸν ἐλευθέρωσαν τοὺς ἀντάρτας, ἐν ᾧ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι εἶναι ὁποῦ ἄναψαν ὅλαις αὐταῖς ταῖς φωτιαῖς;

Ἰω. Ἄχ, δὲν καταλαμβάνεις· αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἔχουν τόσον εὐγενῆ καὶ σταθερὸν χαρακτῆρα, ὁποῦ διὰ νὰ κατορθώσουν τὰ ἴδιά των εὐγενῆ συμφέροντα, δὲν τοὺς μέλλει νὰ κάμουν καὶ τὰς πλέον φρικώδεις θυσίας καὶ φθοράς, δηλαδὴ αὐτοὶ λησμονοῦν ὅσα λέγουν καὶ ὅσα στοχάζονται, φθάνει μόνον αὐτοὶ νὰ ζαμπεύσουν εἰς τοὺς σκοπούς των, καὶ πολλᾶ ὀλίγον φροντίζουν τί ἐνεργεῖ ὁ Ἰμπραλιμπασσᾶς, καὶ τί κατορθώνει ὁ ἐδικός μας Κιουταχὴς ἐδῶ.

Χρ. Ἄχ, θεέ μου! οὔτε τοῦτο δὲν τοὺς μέλλει τίποτε;

Ἰω. Ὄχι, σοῦ λέγω· αὐτοὶ καταβάλλοντες τοὺς ἀντάρτας, νομίζουν ὅτι δὲν ἔχουν πλέον τοῦρκους νὰ πολεμήσουν· καὶ μάλιστα ἡ Δ. Ἑλλὰς (ἡ ὁποία δὲν ἐκατόρθωσε, λέγει ὁ κύριος Κολέτης, ποτὲ ὑπὲρ ἐλευθερίας) δὲν ἔχει χρείαν ἀπὸ κάμμιαν βοήθειαν (*).

Χρ. (Χαμηλώσε τὸ κεφάλι σου, καὶ ἔρχεται βόλι ἀπὸ τὴν μπαταρίαν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου)· κῶς δὲν ἔχει χρείαν ἀπὸ βοήθειαν ἡ Δ. Ἑλλάς;

Ἰω. Ἔτζι τὸ λέγει ὁ κύριος Κολέτης καὶ συντροφιὰ, καὶ δὲν ἔχω φόβον νὰ τὸ εἰπῶ, ἐπειδὴ ἔχω μαρτυρᾶ τὸ βόλι ὁποῦ ἐσφύρισε τοῦτην τὴν στιγμὴν στὰ αὐτιά σου.

Χρ. Τί θὰ κάμωμεν λοιπὸν, ἀφ' οὗ ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ περιμένωμεν κάμμίαν βοήθειαν μᾶς παραιτοῦν, καὶ πολεμοῦν, λέγει, τοὺς ἀντάρτας, ἢ προσπαθοῦν διὰ τὰ ἴδιά των πάθη καὶ μόνον;

Ἰω. Ἄλλην φορὰν σοῦ τὸ λέγω αὐτὸ· ὅσον διὰ σήμερον αὐτὰ ἀρκετὰ εἶναι.

(*) Ἔχομεν βεβαιοτάτας πληροφορίας, ὅτι ὁ κύριος Κολέτης, ἐν ᾧ ἐπροτείνετο εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν περὶ ἰσχείας ἀποστολῆς βοηθείας εἰς τὴν Δ. Ἑλλάδα, ἄνοιξε γράμμα τι ἀπὸ ἕνα βλάχον ἀσήμαντον, τὸ ὁποῖον περιεχε ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ εὑρίσκονται εἰς ἐμφυλίους διχονοίας, καὶ κάνεν κατὰ τῆς Δ. Ἑλλάδος κίνημα δὲν ὀργανίζεται.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 37ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 9 Μαΐου. 1825. Σάββατον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπόσπασμα γράμματος ἐκ Ζακύνθου τῶν 4 Μαΐου, περιέχει τὰ ἀκόλουθα.

„Ἓν πλοῖον Αὐστριακὸν ἐλθὸν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τῇ 30 Ἀπριλίου, καὶ λεῖπον ἐκεῖθεν 18 ἡμέρας διηγεῖται, ὅτι ἡ κατὰ τὴν Μιτυλήνην περιπλέουσα Ἑλληνικὴ Μοῖρα, ὁδηγουμένη παρὰ τοῦ ὑποναυάρχου Κυρίου Σταχτούρη, ἐκράτησεν ὡς νόμιμον λείαν 18 Εὐρωπαϊκὰ ἐμπορικὰ πλοῖα γέμοντα τροφῶν ἐχθρικῶν καὶ διευθυνόμενα πλαστῶς εἰς Ζάκυνθον· ἅτινα φωραθέντα, ἐστάλησαν εἰς Ναύπλιον· καὶ ὅτι ὁ Βυζαντινὸς Στόλος, συνιστάμενος εἰς 40 περίπου πολεμικὰ πλοῖα, ἦτον ἔνδον τοῦ Ἑλλησπόντου, προσμένων τὸν Καπιτὰν-Πασᾶ· ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Μοῖρα μὲ ἱκανὰ ἐμπορηστικὰ, ἦτον ἀραγμένη πλησίον τῆς Μιτυλήνης, περιμένουσα τὸν ἐχθρικὸν Στόλον.

Εἰς τὰς 27 τοῦ ἰδίου ἐκυβέρνων οἱ ἐχθροὶ ἐξ ἐφόδου τὴν Νῆσον Σφακτηρίαν, ἀφ' οὗ ὅμως ἔχασαν σημαντικὴν τινὰ ποσότητα τακτικῶν στρατευμάτων. Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἐφόρμησαν καὶ κατὰ τῶν παλαιῶν Ναβαρίνων τοὺς ὁποίους κυκλώσαντες διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, καὶ κόψαντες κάθε βοήθειαν στελλομένην πρὸς αὐτοὺς ἴσον τροφῶν ὅσον καὶ πολεμεφοδίων, ἄρχισαν νὰ ἐφορμοῦν, οἱ δὲ ἡμέτεροι τοὺς ἀντέκρουσαν δὶς καὶ τρὶς μὲ ἀπαραδειγμάτιστον γενναιότητα, καὶ ἔστειλαν πολλοὺς εἰς Ἅδην· ἔχοντες ὅμως ἔλλειψιν πολεμεφοδίων καὶ ὕδατος, δὲν ἦτον πλέον ἄλλο, εἰμὴ νὰ ὑποχωρήσουν εἰς τοὺς ἐχθρούς. —

Τὸ Νεόκαστρον μολονότι πολιορκεῖται δὲν ἔχει ὅμως φόβον, ἐπειδὴ εἶναι καλῶς προβλεμμένον· πρὸς τούτοις συναθροίζονται καὶ ἄπειρα στρατεύματα Ἑλληνικὰ ἀπὸ Σπάρτην, καὶ Ἀρκαδίαν, καὶ λοιπὰ μέρη, διὰ νὰ λύσουν ταύτην τὴν πολιορκίαν. Ὁ Αἰγυπτιακὸς Στόλος περιφέρεται τῆδε κακεῖσε ἔξω τῆς Μοθώνης, ὁ δὲ Ἑλληνικὸς διαιρεθεὶς εἰς δύο τὸν παραφυλάττει.

Ἕτερον πλοῖον ἐλθὸν σήμερον ἀπὸ τὰ παράλια τοῦ κόλπου τῆς Κορώνης, μᾶς βεβαιοῖ περιστατικώτερον τὸν κατὰ τὴν 30 τοῦ παρελθόντος ἐμπρησμὸν τῶν ἐν Μοθώνῃ ἀραγμένων ἐχθρικῶν πλοίων ἐκ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου. Ταῦτα τὰ πυρποληθέντα συνίσταντο εἰς ἓν Δίκροτον, δύο Φεργάτας τοῦ πρώτου μεγέθους, καὶ πέντε ἄλλα Βρίκια καὶ Κορβέτας· ὅσα δὲ φορτηγὰ εὑρέθησαν μεταξὺ τούτων, ἄλλα κατεκάησαν μὴ φθάσαντα νὰ ἐξέλθουν τοῦ λιμένος, ἄλλα ἀποφυγόντα τὸν ἐμπρησμὸν ἐρρίφθησαν εἰς τὴν ξηρὰν καὶ κατεθραύσθησαν, καὶ ἄλλα μόλις καὶ μετὰ βίας διεσώθησαν.

Ἀπὸ εἰδήσεις προσφάτους ἐκ Πελοποννήσου μανθάνομεν, ὅτι ἐν ᾧ ἔμβαινον τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα εἰς Νεόκαστρον, τέσσαρα Ἑλληνικὰ πλοῖα εὑρεθέντα ἐκεῖ, τὰ μὲν τρία πολεμούμενα καὶ πολεμοῦντα διῆλθον διὰ μέσου τῶν ἐχθρικῶν πλοίων καὶ διεσώθησαν· τὸ δὲ ἄλλο ὂν ἀραγμένον καὶ βλέπων ὅτι ἔμελλε νὰ κυριευθῇ, ἐπυρ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σκληθη παρὰ τῶν ἰδίων ναυτῶν ἐκ τῶν ὁποίων 13 μόνον ἐσώθησαν· μία δὲ φεργάτα τοῦ πρώτου μεγέθους ἐχθρικὴ, εἰσερχομένη εἰς τὸν λιμένα τοῦ Νεοκάστρου ἐβυθισθη, κανονοβοληθεῖσα ἀπὸ τὸ τεῖχος· ὅτι ἀφ' οὗ ἔφθασαν καὶ τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα μὲ δύο ἐμπορηστικὰ εἰς Νεόκαστρον, ἐπυρπόλησαν δύο φεργάτας ἐχθρικὰς· καὶ ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἄφησαν τὴν Νῆσον Σφακτηρίαν, ἐπειδὴ εἶχον ἔλλειψιν τροφῶν καὶ ἄλλων ἀναγκαίων. Ἀλλὰ καὶ τὸ στρατευμα τὸ ὁποῖον ἐπολιόρκει τὸ Νεόκαστρον ἀπεσύρθη κατὰ τὰ Μοβωκόρωνα.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις τὴν 7 Μαΐου.

Ὁ ἐχθρὸς ἀφ' οὗ ἠσύχασεν ἕως τὸ μεσημέρι, μετὰ ταῦτα ἄρχισε νὰ ῥιπτῃ ἀκαταπαύστως καθ' ἡμῶν Βόμβας καὶ Γρανάτας, καὶ νὰ μᾶς κανονοβολῇ φονεύσας κακῇ τύχῃ καὶ ἕνα Καλόγηρον· ἀπαμειφθεὶς ὅμως καὶ ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἀπαραλλάκτως ἔπαυσε.

Τὴν νύκτα κανονοβολῶν, ἐχάλασεν ἓν ὀλίγον μέρος τοῦ μεγάλου προτειχίσματός μας· ἔῤῥιψε δὲ καὶ τρεῖς Βόμβας μόνον, καὶ κατεσκεύασε νέας προμαχῶνας καὶ προχώματα.

Σήμερον ἦλθε μία γραῖα γυνὴ ἀπὸ τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον καὶ διηγήθη ἐξετασθεῖσα, ὅτι ἦτον αἰχμάλωτος παρὰ τοῖς ἐχθροῖς ὁμοῦ μὲ τὴν νύμφην της, καὶ χθὲς ἐλευθερωθεῖσα ἐπροστάχθη νὰ ἔλθῃ εἰς Μεσολόγγιον καὶ νὰ εἰπῇ εἰς κάποιον Κωνσταντάκην χαιρετήματα (ἐνῷ τοιοῦτος ἄνθρωπος δὲν εὑρίσκεται εἰς Μεσολόγγιον)· ὅτι ἀπὸ τὰ ἡμέτερα κανονοβολήματα φονεύονται καθεκάστην οἱ ἐχθροὶ, πλὴν θάπτονται ἀμέσως διὰ νὰ μὴν προξενήσουν θηλίαν εἰς τοὺς ἐπιλοίπους· τὸ δὲ ψωμί των εἶναι εἰς ἄκρον βαθμὸν μαῦρον· λεμβάρδας καὶ ἄλλα κατόπια περιμένουν ἀπὸ Ναύπακτον καὶ Πάτρας· μελετῶσι νὰ κάμουν τὴν ἔφοδον ἀφ' οὗ χαλάσουν ἓν μέρος τοῦ τείχους καὶ ἔλθουν καὶ τὰ καραβιά των· ὅτι ὅσους Ἕλληνας τεχνίτας ἔχουν εἰς τὸ στρατόπεδόν των, τοὺς προστέχουν μεγάλως, καὶ δὲν τοὺς ἀφήνουν νὰ συνομιλοῦν· καὶ ὅτι ὀλίγοι Ἀλβανοὶ εὑρίσκονται μεταξὺ τῶν Χαλδούπιδων.

Ὅλην τὴν ἡμέραν δὲν ἠκολούθησε τίποτε, εἰμὴ ὀλίγος κανονοβολισμὸς ἀπὸ μέρους τῶν ἡμετέρων, καὶ μερικαὶ βόμβαι τὰς ὁποίας ἐῤῥιψεν ὁ ἐχθρός.

Τὴν νύκτα ἔῤῥιψαν οἱ ἡμέτεροι καυόνια καὶ γρανάτας ἱκανὰς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Πρὸς τὸ μεσάνυκτα ἔγινε μία μερικὴ ἔξοδος ἀπὸ μέρους τῶν Ἑλλήνων, ἥτις μολονότι ἀσήμαντος, ἔβαλεν ὅμως τοὺς φύλακας τῶν ἐχθρῶν εἰς μεγάλην σύγχυσιν καὶ φόβον.

Λέγεται, ὅτι τὸ σῶμα τῶν 6,000 Ἀλβανῶν τὸ ὁποῖον ἐπῆγε πρὸς βοήθειαν τοῦ Μπανούση Σέβδανη, νὰ ἤλθε πάλιν ὀπίσω εἰς τὸ ἐνταῦθα ἐχθρικὸν στρατόπεδον.

Τὴν 8 τοῦ αὐτοῦ τὸ πρωΐ, ἄρχισαν τὰ νέα ἐχθρικὰ Κανονοστάσια, τὰ ὁποῖα ἀπέχουσιν 150 ὀργυιὰς σχεδὸν τοῦ προτειχίσματός μας, νὰ κανονοβολοῦν τὰ ἡμέτερα Κανονοστάσια.

Τὸ δὲ, μεταξὺ τῶν κανονοστασίων τοῦ Φραγκλίνη, καὶ Γουλιέλμου Θέλλη, νεοκατασκεύαστον Κανοστάσιόν μας ὀνομαζόμενον Τοκελὶ (Tökely), ἔκαμε τὰ εἰρημένα ἐχθρικὰ Κανονοστάσια νὰ σιωπήσουν.

Οἱ Ἕλληνες ἀπεφάσισαν τὴν κατασκευὴν τοῦ προφυλακτικοῦ δρόμου (Chemin Couvert), ὅστις θέλει κατασκευασθῇ εἰς ὅλον τὸ προτείχισμα.

Τὴν 9. τοῦ αὐτοῦ. Ὁ Ἐχθρὸς ὅλην τὴν νύκτα ἀπύσε ἀλαλάζων καὶ φωνάζων τὰς συνήθεις τα κραυγὰς, ἐκανονοβόλει καὶ ἔῤῥιπτε βόμβας· οἱ δὲ ἡμέτεροι τὸν ἀντήμειψαν μὲ γρανάτας.

Τὸ πρωΐ ἐκανονοβόλησαν οἱ ἡμέτεροι τὸ νέον Ἀντικανονοστάσιον (Contre batterie) τοῦ ἐχθροῦ, ῥίψαντες συγχρόνως κατ' αὐτοῦ τρία κανόνια, τὰ ὁποῖα τόσον ἐπέτυχον. ὥστε οὐ μόνον ἐφόνευσαν ἱκανοὺς ἐχθροὺς ὅσους οἱ ἴδιοι ἡμεῖς εἴδομεν, ἀλλὰ καὶ τὸ κανόνιόν τους ἔβλαψαν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὴν αὐτήν

Ὁ Προδότης Βαρνακιώτης θέλων νὰ ἰαύτην τὴν φορὰν νὰ δείξῃ δουλευτσιν εἰς τοὺς αὐθέντας τσ, ἔστειλεν ἕνα τα ὑπασπιστὴν μὲ ἓν σῶμα ἐχθρικὸν νὰ κυριεύσῃ τὸ Λεσίνι (νησίον τοῦ Ξηρομέρου;· ἀβ' οὗ ὅμως ἀντεστάθησαν οἱ ἐκεῖσε Ἕλληνες γενναίως καὶ ἀντέκρουσαν τοὺς ἐχθροὺς ἐφ' ὁρμῆς φονεύσαντες ἕως 60 καὶ πληγώσαντες ἱκανοὺς, ἐπέστρεψαν οἱ ἐχθροὶ ὀπίσω, θυμωθέντες διὰ τὴν ὁποίαν ἔπαθον καταισχύνην, καὶ ἀποδιδόντες ὅλον τὸ σφάλμα εἰς τὸν ὑπασπιστὴν, ὅτι ἐπῃτήδες τοὺς ἔβερε διὰ νὰ τοὺς ἀφανίσῃ, πρὸς ἐκδίκησιν τὸν ἐφόνευσαν.

Τσκόφρων Βαρνακιώτη! τοιοῦτον τέλος ἴσως καὶ χειρότερον θέλεις δώσει καὶ σύ! δὲν θέλεις χαρῇ μέχρι τέλους Ἐπίσκοπε ὄχι! ὀλίγος καιρὸς ἀκόμη, καὶ θέλεις ἰδεῖ ποίαν ἀνταμοιβὴν λαμβάνει ὅστις ἔχει δεσμοὺς μὲ τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πίστεως, καὶ προδίδει ἀσυνειδήτως τὴν ἰδίαν Πατρίδα των· ἐξεύρεις καλῶς πῶς ἀντεμείφθη ὁ συνεταῖρος σε Σάββας ἐν Βουκουρεστίῳ, ἀκολουθῶν τὸν ἴδιον δρόμον τοῦ ὁποίου καὶ σὺ· ὅσον ἀθῶον αἷμα Χριστιανικὸν ἐχύθη διὰ τῆς ὁδηγίας σε ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, φωνάζει κατὰ σοῦ ἐκδίκησιν, καὶ ἰαύτην ἢ πρώτα ἢ ὕστερα πρέπει νὰ τὴν προσμένῃς ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς ὁποίους τόσον πιστὰ θηλεύεις, ἐπειδὴ αὐτοὶ, ὅσον ἀγαποῦν τὴν προδοσίαν, τόσον μισοῦν τὸν προδότην.

Πλέον μέγα καὶ ἀξιοσημείωτον παρὰ τοῦ ἐνδόξου τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνος τὸ φαινόμενον δὲν πιστεύομεν νὰ παρῃσιάσῃ εἰς τὰ Χρονικὰ της ἡ νέα Ἱστορία· καθὼς ἐξίσου φρονοῦμεν, ὅτι τὰ ἀμοιβαίως εἰς τὴν ἀναγεννωμένην ἡμῶν ἐπικράτειαν ἀντιπαλαίοντα φυσικὰ καὶ ἠθικὰ στοιχεῖα, θέλουν δώσει ἀφορμὴν εἰς τὸν μέλλοντα παρατηρητὴν νὰ συνάψῃ σειρὰν ἀλλεπαλλήλων σκέψεων ἀπὸ τὰς προσβολὰς παραδόξων τινῶν ἐντικειμένων, τὰ ὁποῖα φθάσαντα ἐνίοτε διὰ τῶν ἀντενεργειῶν εἰς τὸν ὕψιστον αὐτῶν βαθμὸν, καὶ μάλιστα εἰς ἐκεῖνον, καθ' ὃν ἡ Πατρὶς ἐφοβεῖτο τὰ ἔσχατα, ὡς κατανὺξ διελύθησαν εἰς τὴν στιγμὴν τοῦ γενικοῦ κινδύνου. Τοιοῦτο παράδοξον τοῦ χαρακτῆρος τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων· γνωρίζομεν τινὰς, οἱ ὁποῖοι διὰ τὴν ὑπερτέλειάν των ἐρρίφθησαν εἰς τὴν ἄκραν τῆς ἐχθροπαθείας βαθμὸν, εἰς τοῦτον ἅμα φανέντος τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ ἐφιλιώθησαν, καὶ μὲ τὸν ἀδιάρρηκτον τῆς ἀδελφότητος ἐνωθέντες δεσμὸν, ὁμοφώνως ἔτρεξαν νὰ σώσωσι τὴν πατρίδα.

Τὸ αὐτὸ φαινόμενον ἀνακαλύπτεται καὶ σήμερον εἰς ἡμᾶς, καὶ δεικνύει ὅτι ὁ γενικὸς κίνδυνος ἤνωσεν ὅλων (τοῦ λαοῦ δηλαδὴ, καὶ ὄχι τῶν ὅσοι συνειθισμένοι εἰς τὰς ῥᾳδιουργίας προσπαθοῦν νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπὸ τὴν περίστασιν) τὰς καρδίας· πάντες εἰς τὴν Πελοποννησον εὗραμον ὁμιψύχους εἰς τὰ ὅπλα... Εἰς ὅλων τῶν κατοικων καὶ παροίκων τοῦ Μεσολογγίου τὰ πρόσωπα βλέπει τις ζωγραφισμένην τὴν γενναίαν καὶ ἀπελπιστικὴν ἀπόφασιν· ἐπλάμενοι μὲ τὰ ταχύπλοά των καράβια οἱ νησιῶται εἰς βοήθειαν τῶν ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν των, προσάπτουσι τὸ πῦρ εἰς τὸν στόλον τοῦ Βαρβάρου. Ἐν συντόμῳ μία καὶ μόνη φωνὴ ἀκούεται καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἡ φωνὴ τῆς ἐκδικήσεως, τῆς αὐτονομίας καὶ ἀνεξαρτησίας.

Μέγα θέαμα εἶναι νὰ βλέπῃ τις ἐν καιρῷ κινδύνων τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν, πῶς ὑποκλινόμενος εἰς τῆς Ὑπερτάτης Προνοίας τὰ θελήματα ὑπομένει μὲ τὴν πλέον γενναίαν καὶ ἡρωϊκὴν σταθερότητα τὰς πολυαρίθμους καὶ πολυειδεῖς ταλαιπωρίας· ἀλλὰ πόσον ἀξιοθρήνητον ἀφ' ἑτέρου μέρους νὰ παρατηρῇ, ὅτι ὅλα τὰ ἀκριβοῦ λαοῦ τὰ βάσανα χρησιμεύουσι μετὰ τὴν καταδίωξιν τῶν πολεμίων, διὰ τοὺς σκοτεινοὺς ματαιοφρόνων τινων, εἰς Τσκοφρόνων γυναικῶνας (χαρέμια) καὶ διὰ τὰς ποταπὰς καὶ χαμερπεῖς ἰδιοτελείας των.

Κανεὶς δὲν ἀγνοεῖ τῶν παρελθόντων μηνῶν τὰς ἐσωτερικὰς ταραχὰς· καὶ πάντες μετὰ βεβαιότητος ἐπληροφορήθησαν ὅτι οἱ Νόμοι καὶ ἡ Διοίκησις (τὸ μόνον τῶν ἐπικρατειῶν ὑποστήριγμα) ἀγαπήθη ἀπὸ τὸν λαὸν, ἐπαινέ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θη καὶ ἐτιμήθη· καθότι ἐγνώρισεν οὗτος κάλλιστα ὅτι ἡ ὕπαρξίς τε χωρὶς Διοίκησιν θέλει κλονεῖται αἰωνίως· ὅταν ὅμως βλέπωσι, ὅτι ὄχι ἀλλὰ τῶν ἀτόμων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐνεπιστεύθη τὸ ἰσχυρότατον τοῦτο ὑποστήριγμά τε, τὸ κακομεταχειρίζονται καὶ ἐνεργοῦσι μόνον διὰ νὰ πλουτίσωσιν ἑαυτοὺς, ἢ νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς αἰσχρὰς ὀρέξεις των, φυσικὰ τότε βαρύνεται, καὶ ἐφευρίσκει κάθε μέσον διὰ νὰ ἀποσυρθῇ.

Πολλάκις ἐξηγήσαμεν ἀρκετὰ εἰς τὸ Κοινὸν τὰ περὶ τοῦ Κολοκοτρόνη καὶ Ἀνδρεΐων ἰδέας μας, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ περὶ Νόμων καὶ Διοικήσεως φρονήματά μας ἐναργέστατα συχνάκις ἐδηλώσαμεν, καὶ περιττὸν εἶναι νὰ ὁμιλήσωμεν τώρα περισσότερον· ἀλλὰ, διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἠμποροῦμεν νὰ σιωπήσωμεν ὅταν βλέπωμεν τοσαύτας χρημάτων ποσότητας, διωρισμένας διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρειῶν τῆς Πατρίδος, νὰ καταναλίσκωνται, χωρὶς ὁ λαὸς ὁ ἀληθὴς καὶ μόνον αὐτῶν ὀφειλέτης νὰ ἰδῇ ποτὲ ἕνα ἁπλὸν λογαριασμόν; ὅταν θεωρῶμεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας ἐμπιστευμένον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κυρίου Πονηρόπωλου καταχωνεύεται τῷ ὄντι ὡς ὁμίχλη, ἢ ὡς νέφος; Τοῦτο τῇ ἀληθείᾳ δὲν ἀποσιωπᾶται, καθότι αὐτὴ ἡ ἰδία κατάχρησις φωνάζει καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ της φανερώνεται *).

Τὸ μέγιστον πάντων καὶ δυσκολώτατον Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν Παπα-Φλέσαν· δημοσίως λοιπὸν ἐρωτοῦμεν, κάμνει αὐτὸς τὸ χρέος του; ἐνθυμούμεθα μίαν ὁμιλίαν τοῦ ὑποκειμένου τούτου μὲ τὸν Αρχ.... Β..... ἡ ὁμιλία αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ κατηγορία καὶ ἡ κρίσις του †). Ἀλλὰ τί λέγομεν καὶ ποῦ πλανώμεθα, πόθεν νὰ ἀρχίσωμεν καὶ ποῦ νὰ τελειώσωμεν; .... Εἴθε νὰ πολεμηθῇ καὶ καταδιωχθῇ ὁ ἐχθρὸς ἀπὸ τὴν Πατρίδα μας διὰ νὰ δοθῇ εὐκαιρία νὰ συγκροτηθῇ Γενικὴ Συνέλευσις, καὶ τότε θέλει ἐνδυναμωθῇ τῷ ὄντι ἡ Διοίκησις, καὶ οἱ ἀληθεῖς καὶ ὑπερασπισταὶ τῶν Νόμων Πατριῶται θέλουν διακριθῶσι, καθὼς λέγει καὶ τὸ Ἱερόν μας Εὐαγγέλιον,

„Ἐκεῖ διακριθήσονται ἀληθεῖς καὶ ψεῦσται,
„Ἐκεῖ πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρποὺς κόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

---

*) Παράδοξόν τι συμβαίνει εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Οἰκονομίας, ὅστις ἀνοίγων ταῖς σακούλαις μὲ ταῖς στερλίναις, βλέπει πάντοτε νὰ τοῦ λείπουν ἀπὸ κάθε σακούλαν τρεῖς πέντε καὶ ἓξ, λέγουν, στερλίναις. Ἐν ᾧ ἄλλου ὑπουργοῦ ἐναρέτου καὶ μὲ χαρακτῆρα τοῦ εὑρίσκονται πάντοτε αἱ σακοῦλαι συρραμέναι καὶ βουλωμέναι. φαίνεται λοιπὸν ὅτι οἱ Ἄγγλοι δανείζοντές μας χρήματα, ἔχουν περιέργειαν νὰ δοκιμάσωσι τὸ ἀριθμητικὸν πνεῦμα τοῦ κυρίου Πονηρόπωλου.

†) Ἐπὶ τῆς ἐνδόξου μάχης τῶν Ψαρρῶν.

Τιμὴ ἐτησία Τάλ. Ἰσπαν. ἓξ προπληρωτέα κατὰ Ἰριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ Δ. Μεσθενες.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 38ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὠφέλη, τοῖς πλείοσι
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 13 Μαΐου. 1825. Τετράδη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις. Τὴν 10 Μαΐου.

Ὁ ἐχθρὸς ταύτην τὴν νύκτα ἐστάθη πολλὰ ἥσυχος, ὁμοίως καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν. Πρὸς τὸ ἑσπέρας ἔπεσαν μερικὰ ἰφέκια ἀλλεπάλληλα, καὶ ἐκ τούτου ἐπροξενήθη γενικὸς καὶ παρὰ τῶν δύω μερῶν ἰφεκισμός. Εἰς αὐτὴν τὴν στιγμὴν μὲ εὐχαρίστησίν τι ἔβλεπέ τις τοῦ Ἑλληνικοῦ αἵματος τὴν ἀναζωπύρωσιν, καὶ εὐκόλως ἠδύνατο νὰ συμπεράνῃ τὶ τέλος πρέπει νὰ περιμένῃ ὁ ἐχθρὸς, ἂν τοῦ φωτίσῃ νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἔφοδον.

Τὴν 11 τοῦ αὐτοῦ. Ταύτην τὴν νύκτα οἱ ἐχθροὶ ἐξηκολούθησαν τὰς συνήθεις των κραυγὰς καὶ ἀλαλαγμοὺς μὲ τρόπον παράδοξον. Τὸ πρωΐ ἴδομεν νέα περιταφρώματα καὶ προμαχῶνας, πολλὰ πλησιέστερον τοῦ Τείχους μας. Συγχρόνως μᾶς ἐκανονοβόλησαν μὲ μεγίστην ἐπιδεξιότητα τὸ κανονοστάσιον τοῦ Φραγκλίνου, ἐκαήμνισαν μέρος τῆς κανονοθυρίδος, καὶ ἐφόνευσαν ἕνα γενναῖον πυροβολιστήν μας, Κωστὴν Μπαλτᾶν ὀνόματι ἐκ Σερρῶν.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ἠκολούθησε πεισματώδης πυροβολισμὸς κανονίων καὶ βομβῶν καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη· καὶ ἐν αὐτῷ ἀπὸ μέρος μας ἐφονεύθη μία νέα Ἑλληνὶς 17 ἐτῶν, ἐπληγώθησαν καὶ πέντε ἄλλοι.

Σήμερον ἔφθασεν ἐνταῦθα καὶ ἕνας ὀχυρωματοποιὸς, Ῥαζιέρης ὀνομαζόμενος ἐκ τοῦ Πιεμόντε.

Τὴν 12 τοῦ αὐτοῦ. Οἱ ἀλαλαγμοὶ τῶν Βαρβάρων ἐξηκολούθησαν ὡσαύτως. Ὁ Φέρυβος οὗτος χρησιμεύει εἰς τοὺς ἐχθροὺς διὰ νὰ μὴν ἀκούεται ὁ κτύπος τῶν ἐργασιῶν των· αἱ βόμβαι, τὰ βόλια καὶ αἱ γρανάται ἐρρίφθησαν ἀμοιβαίως μὲ τὴν συνήθη ἑτοιμότητα.

Καὶ σήμερον οἱ Τοῦρκοι ἐπλησίασαν ἔτι μᾶλλον τὰ περιταφρώματά των, καὶ μάλιστα πρὸς τὸ μέρος τοῦ προτειχίσματος τοῦ Μωτζάρη. Μήτε ὁ ἰφεκισμὸς, μήτε ὁ μὲ μηδράλια πυροβολισμός μας δὲν ἐμποδίζων, ὥστε τώρα δὲν ἀπέχει περισσότερον ἀπὸ 80 ὀργυιὰς τοῦ περιτειχίσματός μας.

Σήμερον ηὐτομόλησεν ἀπὸ τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, ἰωαννοκόμος τις τοῦ Μωανούση Σέβρανη, ὅστις πρὸς τοῖς ἄλλοις διηγεῖται,

Ὅτι εἰς ὅλον τὸ πολιορκοῦν ἡμᾶς καὶ τὸ Ἀνατολικὸν στράτευμα μοιράζονται τριάκοντα χιλιάδες σιτηρέσια.

Ὅτι ἓν σῶμα Ἀλβανῶν καὶ Χαλδούπιδων συμποσουμένων εἰς ἑξακισχιλίους, προχωρῆσαν μέχρι Λοιδωρικίου καὶ Κραβδάρων ἐκινυπήθη τόσον δυνατὰ ἀπὸ τοὺς ἐκεῖσε Ἕλληνας, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ, ἀφ' οὗ ἄφησεν ἀρκετὰ πτώματα, ὄχι ὀλίγας τροφὰς καὶ πολεμοφόδια, καὶ μάλιστα μέγαν ἀριθμὸν βοῶν καὶ προβάτων, τὰ ὁποῖα εἶχε λαφυραγωγήσει εἰς τὸν πηγαιμόν τε.

Ὅτι τὰ Σάλωνα ἐκυριεύθησαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους.

Ὅτι αἱ τροφαὶ αἱ ὁποῖαι ἤρχοντο εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον ἀπὸ τὰς Π. Πάτρας καὶ τὴν Ναύπακτον ἐμποδίσθησαν πλέον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὅτι τὸ ψωμί των μεμιγμένον μὲ κριθάρι, ἀραιοσίτι καὶ κεχρὶ εἶναι εἰς ὑπερβολὴν μαῦρον, καὶ τὸ προσμένειν νὰ ἔρχεται ἀπὸ τὸν Καρδασαρᾶν.

Καὶ ὅτι ἑτοιμάζησι δεμάτια ξύλων καὶ σακκούλια μὲ χῶμα διὰ νὰ βάλωσιν εἰς τὴν τάφρον τοῦ Τείχους μας καὶ νὰ κάμωσι τὴν ἔφοδον.

Μετὰ τὸ μεσημέρι ἤρχισαν οἱ ἐχθροὶ τὸν βομβαρδισμόν των πεισματικώτατα· δύω στρατιῶται μας ἱστάμενοι ἐπὶ τοῦ προμαχῶνος ἔγιναν θυσία τῆς πυρσοκροτήσεώς των· προσπαθοῦν δὲ οἱ ἐχθροὶ νὰ κτυπῶσιν ἐκ πλαγίου (d' enfiler) τὰ κανονοστάσια καὶ τοὺς προμαχῶνας μας.

Περὶ τὸ ἑσπέρας ηὐτομόλησε καὶ ἕτερος Χριστιανὸς ἀπὸ τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, ὅστις ἦτον ἱπποκόμος καὶ αὐτὸς ἑνὸς Μωάμεθ, καὶ λαβὼν τὸν ἵππον τοῦ κυρίου του ἔφυγεν· οἱ ἐχθροὶ τὸν εἶδον, τὸν ἐκυνήγησαν καὶ ἔρριψαν πάμπολλα τηλεβόλα ἐπάνω του· χάριτι θείᾳ ὅμως διεσώθη. Οὗτος ἐπιβεβαιοῖ ὅσα καὶ ὁ ἱπποκόμος τοῦ Μπανούση Σέβραν ὡμολόγησε· προσθέτων ὅτι ἐπιστολαὶ διάφοροι ἦλθον πρὸς τὸν Κιαταχῆν ἀπὸ τοὺς ὁπλαρχηγοὺς τῶν ὀθωμανικῶν σωμάτων, τὰ ὁποῖα διευθύνθησαν πρὸς τὰ μέρη τῆς Λοκρίδος· ἐν αἷς ἀναγγέλοντές του οὗτοι τὴν κυρίευσιν τῶν Σαλώνων, τὸν ἐπαίνεσι προσέτι νὰ μὴν ἔχῃ πλέον οὐδεμίαν ἐλπίδα εἰς τὸν ἀήττητον στόλον των, καθότι οἱ Ἕλληνες τὸν ἐνίκησαν κατὰ κράτος.

Τὴν 13 τοῦ αὐτοῦ. Τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ὁ βομβαρδισμὸς ἠκολούθησεν ἀμοιβαίως· ἡμεῖς ὅμως τὸν ἐσυντροφεύσαμεν καὶ μὲ ἱκανὰς ἐπιδεξιώτατα διευθυνομένας γρανάτας.

Τὰ χαράγματα οἱ ἐχθροὶ ἄρχισαν ἀλλεπαλλήλως σφοδρότατον κανονοβολισμὸν, σκοπεύοντες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ κανονοστάσια τοῦ Καλζίσκη, Τοκελὶ, καὶ Γκιλέλμη Θέλλη· ἔπαυσε δὲ ὁ πυροβολισμὸς οὗτος μετὰ τρεῖς ἡμισυ ὥρας.

Οἱ Τοῦρκοι φαίνεται ὅτι προπαρασκευάζονται διὰ νὰ δοκιμάσωσι τὴν ἔφοδον· πιστοποιεῖται τοῦτο καὶ ἀπὸ τοὺς λόγους τῶν ῥηθέντων αὐτομόλων, καὶ ἀφ' ὅσα ὁ Κεχαγιᾶς τοῦ Κιαταχῆ γράφει ἐκ Σαλώνων, ὅτι δηλαδὴ ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος κατεστράφη, καὶ τὰ στρατεύματα καὶ καράβιά μας πλησιάζων εἰς τὰ μέρη μας.

Τὴν αὐτήν.

Εἰς τὸν ἀρ. 36 καὶ 37 τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν ὡμιλήσαμεν περὶ τινος ναυμαχίας συμβάσης εἰς τὴν Μεθώνην καὶ Νεόκαστρον. Ἔχοντες ἤδη ἀπὸ πηγὴν ἀλάνθαστον περιστατικωτέραν αὐτὴν τὴν εἴδησιν, καθυποβάλλομεν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ κοινοῦ τὰ περιεργώτερα καὶ σημαντικώτερα τῆς ναυμαχίας ταύτης.

Τὴν 28 τοῦ παρελθόντος ἐνεφανίσθη ὁ ἀρειτόλμος Μιαούλης μὲ εἴκοσι πλοῖα πολεμικὰ καὶ ἀρκετὰ Ὑδραίστια ἔξω τῆς Μεθώνης, ἔνθα ἰδὼν τὸν Ὀθωμανικὸν στόλον προσορμισμένον ὑπὸ τὸ φρούριον τοῦτο, ἔδωκε διὰ σημείων τὰς ἀνηκούσας διαταγὰς, καὶ ἀμέσως διευθύνθη ὁ στολίσκος κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, προπορευομένων τῶν Ὑδραιστίων. Ἐπλησίασαν τέλος πάντων, καὶ τὰ μὲν πολεμικά μας ἐμβῆκαν εἰς γραμμὴν μακρὰν βολῆς κανονίου ἀπὸ τὸ φρούριον τῆς Μεθώνης, τὰ δὲ Ὑδραίστια ἐθεώρουν μετὰ προσοχῆς τὴν Ναυαρχίδα διὰ νὰ ἴδωσι τὰ σημεῖα τῆς ὁρμῆς, καὶ νὰ ἐμβωσιν· οἱ ἐχθροὶ, οἵτινες ἰσάκις πραγματικῶς ἐδιδάχθησαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν Ὑδραιστίων, τρέμοντες ἤρχισαν νὰ κόπτωσι τὰ παλαμάρια τῶν πλοίων των, καὶ νὰ τὰ πλησιάζωσιν ἔτι μᾶλλον εἰς τὸ φρούριον διὰ νὰ προφυλάττωνται ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν κανονίων. Ὑψώσας τέλος πάντων ὁ Ναύαρχός μας τὰ σημεῖα διὰ νὰ ἐφορμήσωσι τὰ Ὑδραίστια κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ νὰ κολληθῶσιν, ἠκολούθησε καὶ αὐτὸς ὀπίσθεν μετὰ πολλῶν ἄλλων πλοίων ἐνθαρρύνων ἔτι μᾶλλον τοὺς πυροβολιστὰς διά τε σημείων καὶ διὰ τοῦ ἰδίου παραδείγματος. Τὸ ἐμπροσθινὸν Ὑδραίστιον ἀπήντησεν ἓν δίκροτον τοῦ Σελτάνη, εἰς τὸ ὁποῖον μεταδόσαντες οἱ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐμπρησταὶ τὸ πῦρ, καὶ καύσαντές το, ἐσώθησαν διὰ τοῦ ἁλιατίκου εἰς τὸ πλοῖον τοῦ ἐναρέτου καὶ ἀνδρείου Πατριώτου Κωνσταντίνου Τζαμαδοῦ. Τὸ δεύτερον διευθυνθὲν εἰς μίαν φρεγάταν μετέδωκε τὸ πῦρ της καὶ εἰς αὐτὴν, καὶ ἀπὸ στερεὰν τὴν μετέβαλεν εἰς ἀέριον κατάστασιν· ἄλλα δύω προσκολληθέντα, τὸ μὲν εἰς φρεγάταν, τὸ δὲ εἰς κορβέταν, ἔπραξαν τὸ ἴδιον. Τότε ὅλα τὰ βαρβαρικὰ πλοῖα, ἐπειδὴ εἶχον συμπέσει ὑπὸ τὸ τεῖχος τῆς Μοθώνης ἀλλεπάλληλα, ἐδέχοντο τὸ πῦρ ἀφ' ἑαυτοῦ των ἐκ τῶν συντρόφων των, καὶ οὕτως ὁ πυρπολισμὸς ἔγινε γενικώτατος. Πλῆθος κανονίων ῥιπτομένων ἀφ' ἑαυτοῦ των, ἐπαρρησίαζον εἰς τὸν ἀκροατὴν πεισματικωτάτην, ἀλλ' ἀνύπαρκτον μάχην.

Τὸ πῦρ καὶ ὁ καπνὸς ἐσκότισε τὰς ἀκτίνας τοῦ Ἡλίου εἰς μέγαν ὁρίζοντα. Μισὰ ἢ καὶ ἀκέραια πλοῖα, εἰσχωροῦντος τοῦ πυρὸς εἰς τὸ πυριτοδοχεῖον, ἵπταντο εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἔπιπτον μέσα εἰς τὴν Μοθώνην. Ἐκ τούτου ἡ πυρκαϊὰ ἐκοινώνησε καὶ εἰς τὸ φρούριον. ἐπροσπαθήσαν οἱ ἔνδον διὰ τῶν ἀντλιῶν νὰ τὴν σβύσωσιν, ἀλλ' ἡ ἐκεῖ παρακαταθεμένη πυρίτις μετὰ τῶν ἄλλων πολεμεφοδίων τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ ἐγγιχθεῖσα ὑπὸ τοῦ πυρὸς, ὄχι μόνον κατέκαυσεν ὅλην τὴν πόλιν τῆς Μοθώνης, ἀλλὰ καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ φρουρίου ἀνέτρεψεν· ὥστε λέγεται ὅτι ἓν μόνον κανονοστάσιον μὲ τρία πυροβόλα διεσώθη.

Ἐνταῦθα ἕκαστος ἠμπορεῖ νὰ φαντασθῇ, ἀφ' οὗ ἐκάησαν εἴκοσι ὀκτὼ πλοῖα, καὶ ἀνετράπη ἓν φρούριον, ὁποία ζημία συνέβη καὶ εἰς ἀνθρώπους, ζῶα, τροφὰς καὶ λοιπά.

Ἕτερα δέκα τρία τοῦ Αἰγυπτιακοῦ Σατράπου πλοῖα προσορμισμένα πλησίον τοῦ Νεοκάστρου, μόλις ἴδον τὸ φρικῶδες συμβὰν τῶν συντρόφων των, καὶ ἀμέσως κόψαντες οἱ ναῦται των τὰ σχοινία τῶν ἀγκυρῶν, καὶ τοὺς εἰς τὴν Σφακτηρίαν ἀποβιβασθέντας στρατιώτας ταχέως λαβόντες ἐσηκώθησαν εἰς τὰ πανία καὶ διευθύνοντο πρὸς τὸ πέλαγος. Ὁ στόλος μας τὰ ἴδε, καὶ ταχέως διευθύνθη ἐναντίον των μὲ τὰ πυρπολικὰ, τὰ ὁποῖα τοῦ εἶχον μείνει.

Λέγεται ὅτι ἀπαντήθησαν καὶ αὐτὰ, καὶ μετὰ μίαν μάχην ἔγιναν ὁλοκαύτωμα τῶν Θαλασσινῶν μας, καὶ ἄλλα δύω· τοῦτο ὅμως ἔχει χρείαν ἐπιβεβαιώσεως.

Ἀθάνατε καὶ ἄξιε τοῦ Νελσὼν ἀπόγονε Μιαούλη! Γενναῖοι Καπιτάνοι, καὶ καρτερόψυχοι Ναῦται οἱ κυβερνοῦντες τὸν στόλον μας! Ἀκαταδάμαστε Κανάρη καὶ λοιποὶ Ἥρωες πυρπολισταὶ, οἱ καθ' ἑκάστην προσφέροντες θυσίαν τὴν ζωήν σας διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ Γένους, καὶ διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ὁμογενῶν ἀδελφῶν σας! ἐπεσφραγίσατε καὶ νῦν εἰς ὅλην τὴν ὑφήλιον διὰ τοῦ ἀθανάτου σας κατορθώματος, ὅτι τὸ Ἔθνος μας ἀξιοῦται τῆς αὐτονομίας του. Ἂν κατὰ τὸ παρὸν οἱ συμπολῖται σας ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ σᾶς προσφέρωμεν τὴν ἀξίαν τῶν ἀνδραγαθημάτων σας ἀμοιβὴν, εὐχαριστηθῆτε προσωρινῶς διὰ τὴν ἄκραν εὐγνωμοσύνην μας, καὶ τὸ μέγα σέβας, τὸ ὁποῖον προσφέρομεν εἰς τὸ ἀθάνατον ὄνομά σας. Ἰδοὺ λοιπὸν, ὑψώνομεν ἱκετηρίας χεῖρας πρὸς τὸν Ὕψιστον καὶ μόνον ὑπέρμαχον τῶν ἀγώνων μας Πατέρα, παρακαλοῦντες νὰ ἐνισχύσῃ μὲ τὸν Κραταιόν του Βραχίονα καὶ εἰς τὸ ἑξῆς τὴν ἀμίμητον καρτερόψυχίαν σας, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσητε μέχρι τέλους τὰς θαλασσίους τοῦ Βαρβάρου τυράννου μας δυνάμεις, καὶ τότε νὰ στέψωμεν πραγματικῶς ἐπάνω εἰς τὴν ἐλευθερωμένην Γῆν μας τοὺς λαμπροὺς καὶ ἡρωϊκωτάτους ἄθλους σας.

Ἡ λαμπρὰ αὕτη ἡμέρα, ὦ ἀκαταμάχητοι τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας τῶν ἀδελφῶν σας ὑπέρμαχοι, θέλει συγκαταριθμηθῇ μετὰ τῶν ὀνομάτων σας εἰς ἐκείνας τῶν Σαλαμίνων, Ναυπάκτων, Ἀβάκερ καὶ Τραφαλγάρ. Ἐκεῖ ἀπεθανατίσθησαν οἱ Θεμιστοκλεῖς, Δὸν Ἰωάνναι καὶ Νέλσωνες, ἐνταῦθα ἐκπεπληγμένη ἡ Εὐρώπη θέλει ἐγκωμιάσει μὲ τὴν πλέον μεγάλην τιμὴν καὶ ἔνδερμον εὐγνωμοσύνην τὰ ὀνόματά Σας ἀνδρεῖε Μιαούλη, Κανάρη, καὶ λοιποὶ τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος ὑπέρμαχοι

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὴν αὐτήν.

Ἀπὸ ἀξιοπίστους ὁμογενεῖς φθάσαντας σήμερον ἐκ Πελοποννήσου μετὰ βεβαιότητος πληροφορούμεθα ὅτι οἱ πολιορκοῦντες Τὸ Νεόκαστρον Λίγυπτιοι ἐζήτησαν νὰ κυριεύσωσι δι' ἐφόδου αὐτὸ τὸ φρούριον. Οἱ ἡμέτεροι ἀντεστάθησαν εἰς αὐτὴν τὴν προσβολὴν μὲ ἀπαραδειγμάτιστον γενναιότητα, καὶ ἀντέκρουσαν τοὺς πολεμίους. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μάχης ταύτης καὶ τὴν ζημίαν κατὰ τὸ παρὸν ἀγνοοῦμεν· δὲν θέλομεν ὅμως λείψει ἅμα πληροφορηθέντες τὴν ἀλήθειαν νὰ εὐχαριστήσωμεν τοῦ Κοινοῦ τὴν περιέργειαν.

Χρέος μας κρίνομεν ἀπαραίτητον νὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας Τὸ ἑπόμενον νέον σύγγραμμα, Τὸ ὁποῖον ἐκθέτει πολλὰ ὀρθῶς Τὰ ἀφορῶντα Τῆς Πατρίδος μας Τὴν ἀποκατάστασιν.

Ἀγκαλὰ ὑπὸ διαφόρους μορφὰς διαμοιρασμένη Τῶν Εὐρωπαϊκῶν Αὐλῶν ἡ πολιτικὴ, φαίνεται ὅμως ὅτι πάντοτε εἰς ἕνα καὶ Τὸν αὐτὸν σκοπὸν Τείνει, Τὸ νὰ ἀναγνωρισθῇ δηλαδὴ ἡ Ἑλλὰς Ἔθνος αὐτόνομον καὶ ἀνεξάρτητον. Μεσολαβεῖ ὅμως κἄποια δυσκολία εἰς Τὸν Τρόπον Τοῦ σχηματισμοῦ Τῆς νέας αὐτῆς ἐπικρατείας, καθότι ἡ πολιτικὴ Τῆς Ἑλλάδος μορφὴ καὶ ἡ εἰς Τὸ Ωρινὸν σύστημα Τοῦ μοναρχικοῦ Τῆς Εὐρώπης δεσμοῦ ἐπιρροή της ἀπαιτεῖ, ὥστε ἡ ἀπελευθέρωσις αὐτῆς νὰ γίνῃ μὲ Τρόπον Τοῦ νὰ μὴ λάβῃ δικαίωμόν τινα προσβολὴν ἡ πολιτικὴ ἰσοσταθμία Τῆς Εὐρώπης, ἂν τυχὸν συμβῇ νὰ χρησιμεύσῃ Τῆς Τουρκίας ἡ διανομή.

Τὸ μέγα Τοῦτο πρόβλημα ἐξηγεῖται κάλλιστα εἰς Τὸ δημοσιευόμενον Τοῦτο σύγγραμμα· διὸ καὶ εὐχαρίστως καθυποβάλλομεν αὐτὸ ὑπ' ὄφθαλμὸν παντὸς αἰσθαντικοῦ καὶ νοημονοῦς Ἕλληνος, μὴ γινώσκοντος Τὴν Γαλλικὴν Διάλεκτον, εὐέλπιδες ὅτι θέλει βλαστήσει αἰσιώτατον ὑπὲρ Τῆς σωτηρίας τὴ καρπόν.

ΜΕΣΣΗΝΙΑΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Περὶ Τῆς μεσολαβήσεως Τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων εἰς Τὴν ὑποθέσιν Τῆς Ἑλλάδος.

Ὅταν ἡ ἀθάνατος Αἰκατερίνα ἐπρότεινεν εἰς Τὸν Ἰωσὴφ Τὸν Β΄ νὰ ἐκπληρώσῃ Ἐρρίκου Τὸ Δ΄. καὶ Τοῦ Λαϊδνιτίου Τὸ μέγα σχέδιον, ἠρώτησεν οὗτος· Τί πρέπει νὰ κάμωμεν διὰ Τὴν Κωνσταντινούπολιν; Ἐρωτοῦν καὶ σήμερον Τρεῖς χρόνους ὁλοκλήρους οἱ διπλωματικοὶ Τῶν Εὐρωπαϊκῶν Αὐλῶν Ψυχαγωγοί· Τί πρέπει νὰ κάμωμεν διὰ Τὴν Ἑλλάδα; Μ' ὅλον ὅτι αἱ Εὐρωπαϊκαὶ καὶ Δυνάμεις Τὰ μέγιστα ἐνασχολοῦνται εἰς Τὴν διατήρησιν Τῆς κοινῆς εὐταξίας καὶ ἡσυχίας, διχονοοῦσιν ὅμως διὰ Τὸ ἰδιαίτερά των συμφέροντα εἰς μίαν πρότασιν, περὶ Τῆς ὁποίας μίαν καὶ μόνην ἔπρεπε νὰ ἔχωσι θέλησιν· καὶ ἰδοὺ ποῦ συνίσταται ἡ δυσκολία Τοῦ προβλήματος καθότι θεωρεμένη ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπόθεσις ὑπὸ ψευδῆ καὶ ἐπιπλαστον ἐπιφάνειαν, γεννᾶ Τῶν φρονημάτων Τὴν διαφωνίαν, Τῶν ἰδεῶν Τὴν παραφοράν, Τὰ πλανῶντα Τὴν φαντασίαν ἀπατηλὰ πλάσματα καὶ Τὴν φαντασιώδη ἀντίθεσιν Τῶν χρωμάτων, ὑπὸ Τὰ ὁποῖα ἕκαστος διὰ Τὰ λάθη τη εὐχαριστεῖται νὰ θεωρῇ Ταύτην Τὴν ὑπόθεσιν.

Ἡ φυσικωτέρα καὶ ἁπλουστέρα εἰς Τὰ ἀμφισβητούμενα Ταῦτα ἐρωτήματα ἀπόκρισις ἤθελεν εἶσθαι οὕτως. „ Ἀποκαταστήσατε „ Τὴν Κωνσταντινούπολιν καθ' ὃν Τρόπον ποτε „ ἦτον, καὶ πρέπει νὰ ἦναι, Θρόνου δη„ λαδὴ Χριστιανικὸν καὶ ἀνεξάρτητον, καὶ „ δὲν θέλετε δυσκολευθῇ πλέον νὰ ἀποκατα„ στήσετε Τὴν Ἑλλάδα ὅπως ποτε ἦτον καὶ „ πρέπει πάντοτε νὰ ἦναι, ἔθνος δηλαδὴ „ Εὐρωπαῖον, νομίμως ἐλεύθερον καὶ πολι„ τικῶς ἀνεξάρτητον. “ Ἀπὸ Ταύτην ὅμως Τὴν ὑπόθεσιν φαίνεται ὅτι γεννῶνται ἄπειραι ἐνστάσεις, καὶ ἀποκαθιστῶσι Τὸ ζήτημα πολύπλοκον καὶ δύσλυτον· ἀλλ' ἡμεῖς θέλομεν προσπαθήσει νὰ Τὸ σαφηνίσωμεν, περιοριζόμενοι ὅλως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ ἰδιαιτέρως Τὴν Ἑλλάδα, ἥτις εἶναι Τὸ μόνον ὑποκείμενον Τῆς διαφιλονεικήσεως, Τὴν ὁποίαν μέλλομεν ἐνταῦθα νὰ ἐξετάσωμεν.

(Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ)

Τιμὴ ἐτησία Τάλ. Ἰσταν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ Ἰριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς Τῆς Ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δι. Ἰ. Μάγερ.
Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 39ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλεῖω ὠφέλη, τοῖς πλείοσι Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 16 Μαΐου. 1825. Σάββατον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Δὲν εἶναι κανεὶς λαὸς πλέον εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅστις νὰ μὴν ἐφανέρωσε τὰ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εὐγενῆ τε αἰσθήματα. Καὶ ποτὲ βέβαια δὲν ἐστάθη μεγαλητέρα ἀπὸ τὴν τωρινὴν μεταξὺ Βασιλέων καὶ λαῶν τῆς Εὐρώπης ἁρμονία· καθὼς ἀφ' ἑτέρου μέρους εἰς μόνην τὴν Γαλλίαν θελκτικώτερον παριστάνεται μετὰ τοσαύτας ταραχὰς ἡ γλυκυτάτη αὕτη συμφωνία. Ἔχει ἡ πολιτικὴ μυστήριά τινα τὰ ὁποῖα χρεωστοῦμεν νὰ σεβώμεθα· ἓν μόνον πρᾶγμα ἠξεύραμεν, ὅτι οὐδὲν γενναῖον αἴσθημα δυνάμεθα νὰ περιμένωμεν τὸ ὁποῖον πρὸ τοσούτων χρόνων αἱ καρδίαι τοῦ Καρόλου, τοῦ ἁγίου Λουδοβίκου καὶ τοῦ ἀξίου υἱοῦ καὶ διαδόχου Ἑρρίκου τοῦ Δ'. δὲν συνέλαβον.

Αἱ γενναῖαι αὗται ἰδέαι, καὶ οἱ Χριστιανικώτατοι καὶ φιλανθρωπικώτατοι στοχασμοὶ ἰδοὺ μὲ ὑψηλὴν φωνὴν ἐφανερώθησαν εἰς τὰς καρδίας τῶν γενναίων Γάλλων. Βλέποντες οὗτοι τὸ ἀκράτητον τῆς θηριώδους τοῦ Ἰσλαμισμοῦ ἐκδικήσεως, θεωροῦντες τὴν ὡραίαν Χίον κατερημωμένην, τὴν Ἱερομεραν τῶν Ψαρρῶν νῆσον τετεφρωμένην, τὴν Ἀττικὴν καὶ Κόρινθον εἰς ἀξιοθάκρυτον κατάστασιν καὶ τὸ μαντεῖον τῆς Δωδώνης κατεδαφισμένον, παρατηροῦντες τελευταῖον τέσσαρα μιλλιούνια ἀνθρώπων, τέσσαρα μιλλιούνια Χριστιανικῶν ψυχῶν ἐγκαταλελειμμένων, καὶ προσφερομένων ὡς ἑκατόμβαι πλούσιαι τῆς Μωαμεθανικῆς μαχαίρας, παῤῥησιάζονται σήμερον προσφέροντές μας τὰς βοηθείας των. Ἐνθυμοῦνται οἱ παῖδες τοῦ Ἁ. Λουδοβίκου μὲ τοὺς τοῦ Ῥιχάρδου ἐκ τῆς Λυὼν, ῥίπτουσι τὰ βλέμματά των εἰς τὴν νέαν Ἑλλάδα, καὶ κλαίουσι τὰς δυστυχίας μας. Δὲν μᾶς λυποῦνται ὁμως διὰ λόγων μόνον, ἀλλ' ἐκτείνουσι χεῖρα ἀρωγὴν, καὶ πραγματικῶς βοηθοῦσι τὰς χρείας μας· οἱ δὲ Ἕλληνες εὐγνωμονοῦντες, δὲν δύνανται ἄλλην ἀμοιβὴν νὰ προσφέρωσιν, εἰμὴ τὴν καρδίαν των πλήρη εὐφροσύνης, βλέποντες ὅτι τοῦ Θεοδοσίου οἱ ἀπόγονοι καὶ οἱ τοῦ Βελισσαρίου μιμηταὶ δὲν ἀλησμονήθησαν εἰς τὰ χείλη τοῦ Σένα καὶ τῆς Ταμετίας.

Διὰ νὰ κοινοποιήσωμεν λοιπὸν τὰ εὐγενῆ ταῦτα τῶν Γάλλων αἰσθήματα, δημοσιεύομεν τὸ παρὸν ἐγκύκλιον, τὸ ὁποῖον οἱ εὐγενέστεροι τῆς Γαλλίας πολῖται ἐστερίξαν. Αἰωνία εἰς τὰς φιλανθρώπους καρδίας των εὐγνωμοσύνη.

ΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Οἱ πληρεξούσιοι τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῶν Ἑλλήνων, ἐπειδὴ ἐτελείωσαν τὸ ὁποῖον ἦσαν προλαβόντως διορισμένοι νὰ διαπραγματευθῶσι δάνειον εἰς Λονδῖνον, ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ μὴ δεχθῶσι μέχρι τινὸς ὁρισμένου καιροῦ κἂν ἓν ἄλλο δάνειον, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ δεχθῶσι τὸ παρὰ τῶν Γάλλων προσφερόμενον πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων συγκροτηθεῖσα φιλανθρωπικὴ τῶν Γάλλων Ἑταιρεία λυπεῖται, διότι ἡ προθυμία της καὶ ὁ ζῆλος τῶν ὅσα ἐκ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῶν μελῶν αὐτῆς ἔμελλε νὰ ἐκτελέσωσιν εἰς τὴν ἐκπεραίωσιν τοῦ δανείου τούτου, δὲν ἐσυστέλεσαν κατὰ τὸ παρὸν ἄλλο τι, παρὰ νὰ διαδηλώσωσι τὴν ὁποίαν αἰσθάνονται μεγάλην ἐπιθυμίαν ἅπαντες οἱ φίλοι τῆς ἀνθρωποτήτος, καὶ ἅπαντες οἱ εὐσεβεῖς τῆς Πατρίδος μας, διὰ νὰ τελεσφορήσῃ ὁ ὑπὲρ τῶν ἱερῶν δικαίων τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἐλευθερίας ἀγὼν τῶν ἀδελφῶν μας Ἀνατολικῶν Χριστιανῶν.

Ἀλλ' ἀρκεῖ τόσα, ὅτι ἐδείξαμεν τὰς ὁποίας τρέφομεν χρηστὰς ἐλπίδας διὰ τὸ αἴσιον τέλος αὐτοῦ τοῦ ἀξιομνημονεύτου πολέμου, καὶ ὅτι συνεβάλαμεν διὰ νὰ στερεωθῇ εἰς τὴν κοινὴν ὑπόληψιν τὸ ἀξιόπιστον τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως; ὄχι βέβαια· διότι ἐμπορούμεν καὶ κατ' ἄλλον τρόπον νὰ προσφέρωμεν εἰς τοὺς γενναίους ὑπερασπιστὰς τοῦ Σταυροῦ δραστήρια βοηθήματα, ἀμιλλώμενοι μὲ τοὺς γείτονάς μας περὶ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἑλλάδος ἐπιχειρήματος· καὶ ἀντὶ τοῦ δανείου τὸ ὁποῖον εὐγενῆ αἰσθήματα μᾶλλον, ἢ ἐπιλογισμοὶ ἰδιοτελείας συνεπόσωσαν ὅτι τάχιστα, ἡ Ἑταιρεία ἥτις ἐγνωστοποίησεν ἤδη τὸν σκοπόν της, καὶ τὸν Κατάλογον τῶν Συνιστώντων τὴν Κεντρικήν της Ἐπιτροπὴν (Comité) μελῶν, λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ προβάλῃ πρὸς ἅπαντας τοὺς ὁμοφρονας τῶν φιλελλήνων, αὐθόρμητον τινὰ χρηματικὴν συνδρομὴν, περὶ τῆς ὁποίας ὁποίαν δήποτε ποσότητα ὑποσχεθῇ ἕκαστος ὀφείλει νὰ τὴν πληρώσῃ εἴτε ὁλόκληρον ἅπαξ, εἴτε ἐκδιαλημμάτων καθ' ὁποίας διορίας θελήσει.

Αἱ πληρωμαὶ θέλει γίνωνται πρὸς τοὺς Θησαυροφύλακας τῆς Ἑταιρείας κυρίους André Cottié, Δρίμος τῶν μικρῶν σταύλων· ἀριθ. 40.

Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ μεταχειρισθῇ τὰ ἐκ τῆς Συνδρομῆς ταύτης χρήματα καθὼς ὁδηγηθῇ ἀπὸ τὰ πράγματα, καὶ τὰ μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ὑποσημειοῦνται, ἐγγυῶνται διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ χρέους τούτου, μέλλοντα νὰ δώσωσι λόγον εἰς τοὺς Συνδρομητὰς περὶ τῆς χρήσεως τῶν εἰρημένων χρημάτων.

Οἱ κύριοι Συνδρομηταὶ εἰδοποιοῦνται, ὅτι διὰ πλειοτέραν εὐκολίαν ἠμποροῦν νὰ πληρώσωσι τὰς Συνδρομάς των τόσον εἰς τὸν κύριον Θησαυροφύλακα, ὅσον πρὸς τοὺς κυρίους Δοῦκα de Choiseul, δρόμος Jonbert, ἀρ. 37· Lafiltte, δρόμος d' Artois, ἀριθ. 13· Κόμητα Augene de Karcourt, δρόμος dè B. ἀριθ. 105· M: Ternaux φόρος τῶν νικῶν· M: Benjanim Delesert, δρόμος Coqkeron, ἀριθ. 3· M: Cassin, δρόμος Turenne, ἀριθ. 12.

Σημειωτέον ὅτι ἡ αὐθόρμητος αὕτη συνδρομὴ δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ὀλιγωτέρα τῶν πεντήκοντα φράγκων, τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ καταβάλῃ ἀφεύκτως ἕκαστος Συνδρομητὴς διὰ νὰ καταγραφῇ εἰς τὸν Κατάλογον τῶν συνιστώντων τὴν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων φιλανθρωπικὴν Ἑταιρείαν μελῶν.

Παρίσιοι ἐν Μηνὶ Μαρτίῳ 1825.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΟΣΑ ΣΥΝΙΣΤΩΣΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ.

M: André (Trésorier).
M: le Comte de Chateaubriand.
M: le Duc de Choiseul.
M: le Duc de Dalberg.
M: Beniamin Delesert.
M: le Comte Mathien Dumas (Censeur).
M: Eynard.
M: Ambr. Firmin Didot (secrétaire).
M: le Duc de Fitz James.
M: le Comte Eugene de Karcourt.
M: le Comte Alexandre de Haborde.
M: Laffitte (Cemmissaire des fonds)
M: le Comte Alexandre de lameth: (Vice Président).
M: le Duc de la Rochefoucauld Liancourt (Censeur).
M: le Comte de Lastegrie (Vice Président).
M: le Comte de Saint-Aulaire.
M: le Comte Sebastiani.
M: le Baron Staël.
M: Ternaux. (Président).
M. Villemain
M: Hainé de Villevesque

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον τὴν 14 Μαΐου.

Ἴδομεν εἰς τὸν ἀρ. 108 τοῦ Φίλου τοῦ Νόμου ψήφισμά τι τοῦ Σ. Ἐκτελεστικοῦ, ἐν ᾧ ἀναφέρεται ὅτι μετὰ τῶν ἄλλων ἀνταρτῶν διῆλθε καὶ ὁ Νικήτας Σταματελόπουλος εἰς τὴν Πελοπόννησον· διὰ νὰ πληροφορῆται ὅμως τὸ κοινὸν τὴν ἀλήθειαν, δὲν βλέπομεν ἔξω τοῦ χρέους μας νὰ διαβηλώσωμεν, ὅτι ὁ ἀνὴρ οὗτος εὑρίσκεται ἐνταῦθα εἰς τὴν πόλιν μας, καὶ πολεμᾷ μὲ τὴν συνειθισμένην τὸ γενναιοκαρδίαν τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος. Εἰς τὴν γενομένην κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς πολιορκίας μας ἔξοδον ἐκβῆκε καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν ἄλλων, ἔνθα πραγματικῶς ἔδειξεν ὅτι ἡ μάχαιρά του δὲν ἀλησμόνησε τὴν παλαιάν της τέχνην.

Ὁ Νικήτας δὲν θέλει καταδεχθῆ ποτὲ νὰ περιπλεχθῆ εἰς ῥαδιουργίας, καὶ να λάβῃ βάσια δι' αὐτὰς· τὸν ἐγνωρίσαμεν ὅτι καθὼς πτωχὸς ὢν, δὲν ἔχει χρείαν νὰ κολακεύσῃ κανένα, οὕτω καὶ ἐλεύθερος ἐκ γεννετῆς, δὲν γνωρίζει ἄλλους ἐχθροὺς παρὰ τοὺς Τούρκους. Μαρτυροῦμεν δὲ μὲ ὑψηλὴν φωνὴν, ὅτι ὁ ἀνὴρ οὗτος ἄλλα φρονήματα δὲν ἔχει, εἰμὴ νὰ ἀξιωθῆ διὰ νὰ ἰδῆ τὴν Πατρίδα τε ἐλευθέραν, τοὺς συμπατριώτας τε ἑνωμένους, καὶ διοικημένους ἀπὸ τοὺς Νόμους καὶ ἀπὸ δικαίους καὶ φιλανθρώπους Διοικητάς.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις, τὴν αὐτήν.

Οἱ Τοῦρκοι ἐξακολουθοῦν νὰ ἐνδυναμώνωσι τὰ περιταφρώματά των· κατεσκεύασαν καὶ ἕτερον πλησίον τοῦ περιτειχίσματός μας ἀντικανονοστάσιον· καὶ ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι ἔχουν σκοπὸν νὰ περιτειχίσωσι (flanquer) τοῦ Ἰγνατίου καὶ Μπότζαρη τὰ κανονοστάσια· πυροβολοῦσιν ἐν τοσούτῳ οἱ ἐχθροὶ συνεχῶς τὸ προτειχισμα τοῦ Μπότζαρη, προσπαθοῦντες νὰ βάλωσιν εἰς ἀταξίαν τὰ πυροβόλα τη. Ἡ δραστηριότης ὅμως καὶ ἐμπειρία τῶν Ἑλλήνων τοὺς διαλύσασιν αὐτὰ τὰ σχέδια. Ἀπὸ τὸ πρωὶ ἕως τὸ ἀπόγευμα ὁ πυροβολισμὸς ἠκολούθησεν ἀκατάπαυστος ἀπὸ τοὺς Τούρκους κατὰ τῆς πόλεώς μας μᾶλλον, ἢ τῶν κανονοστασίων. Ἐπίσης ἠκολούθησε καὶ ἀπὸ μέρους μας.

Τὴν 15 τοῦ αὐτοῦ. Τὴν νύκτα οἱ ἐχθροὶ μᾶς ἔῤῥιψαν μερικὰς βόμβας. Ἐῤῥιφθησαν δὲ καὶ ἀπὸ τὸ κανονοστάσιόν μας, Ἀντώνιος Κοκίνης, μερικαὶ ἐπιδεξιώτατα σημαδευμέναι γρανάται. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν ὄχι μόνον ἐνοχλεῖ τοὺς ἐχθρούς, ἀλλὰ φονεύει καὶ πληγώνει πολλοὺς τῶν ἐργατῶν καὶ στρατιωτῶν των. Ἀθυμία μεγίστη ἐπικρατεῖ καθ' ὅλον τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον. Αἱ τροφαὶ ἤρχισαν νὰ τοῦ ἐλλείπωνται· καὶ ἐπειδὴ ὅλαι τοῦ Ῥούμελη-Βαλεσῆ αἱ ἐλπίδες ἐπιστηρίζονται εἰς τὸν στόλον των, τὸν ὁποῖον δὲν βλέπει ποτὲ νὰ φανῆ, ἄλλο παρὰ τὴν λειποταξίαν καὶ τὴν ἄκραν δυσαρέσκειαν δὲν βλέπει τις εἰς τὸ στρατόπεδόν των· τὰ συρόμενα ἀπὸ τὸ κανονοστάσιον τοῦ Φραγκλίνου βόλια φονεύουν καὶ πληγώνουν καθημερινῶς τοὺς πυροβολιστὰς τῶν ἐχθρῶν.

Τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ. Ταύτην τὴν νύκτα ὁ πυροβολισμὸς ἔγινεν ἀμοιβαίως μετριώτερος. Τὸ πρωὶ ἐῤῥίφθησαν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς μερικαῖς κανονιαῖς πολλὰ ἀδύνατοι, καὶ παρετηρήσαμεν ὅτι ἀντὶς διὰ βόλια μᾶς, ἔῤῥιψε πέτρας. φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἔχει ἔλλειψιν καὶ ἀπὸ πολεμεφόδια· καὶ ἠξεύρομεν βεβαίως ὅτι ἐκ Πατρῶν δὲν τοῦ μετακομίζησι ποτε πλέον, καὶ τοῦτο θέλει ἐπιβαρύνει βέβαια τὴν κρισιμόν τη στιγμήν.

Μεταξὺ τῶν κανονοστασίων Φραγκλίνου καὶ Κοραῆ οἱ Ἕλληνες κατεσκεύασαν καὶ ἕτερον, ἀφιερωμένον εἰς τὸ ἔνδοξον ὄνομα τοῦ Στρατηγοῦ Νορμὰν, ὅς τις προσφέρων μεγίστας ὑπηρεσίας τοῦ ἱεροῦ μας ἀγῶνος ἐκδηλεύσεις, ἀπέπλευσεν εἰς Μεσολόγγιον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὴν 16 Ἰοῦ αὐτοῦ.

Ἀπόσπασμα γράμματος ἐξ Ἰθάκης Ὧν 15 Μαΐου περιέχει Τὰ ἀκόλουθα.

„ Τώρα λαμβάνω τὴν εὐκαιρίαν νὰ σᾶς φανερώσω ὅσας εἰδήσεις χαροποιὰς νεωστὶ ἐλάβομεν περὶ τοῦ Νεοκάστρου, ὅτι ἐν ᾧ οἱ ἡμέτεροι εὑρίσκοντο εἰς ἀπελπισίαν, ἔφθασαν 16, 000 στρατεύματα τῆς Πελοποννήσου, Τὰ ὁποῖα τοὺς ἐνεθάρρυναν τόσον ὥστε ἐξῆλθον ὅσοι ἦτον εἰς τὸ Κάστρον καὶ ἐχάλασαν τοὺς Τούρκους· ἐκράτησαν δὲ εἰς Τὸ φρούριον Τὸν Δεσπότην Μοθώνης, καὶ Τοὺς Τρεῖς Τούρκους, οἵτινες εἶχον ὑπάγει διὰ να κλείσωσι Τὰς συνθήκας· ἐν Τοσούτῳ, πολλοὶ Τῶν ἐχθρῶν ἐοιώχθησαν ἕως εἰς Τὴν Μοθώνην· Τὰ δὲ εἰς Νεόκαστρον Τούρκικα καράβια, ἔφυγον, καὶ κυνηγοῦνται ἀπὸ Τὰ Ἑλληνικά.

Συνέχεια Τῆς Μεσσηνιακῆς ἐπιστολῆς, περὶ Τῆς μεσολαβήσεως Τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων εἰς Τὴν ὑπόθεσιν Τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Τωρινὸν Τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων σύστημα, ἀγκαλὰ Θεμελιωμένον εἰς Τὰς ἀρχὰς Τῆς νομιμότητος καὶ Τῆς Θρησκείας, φαίνεται ὅμως ὅτι ἀποχωρίζεται ἀπὸ αὐτὰς, ὅταν πρέπει νὰ προσαρμοσθῇ εἰς Τὴν Ἑλλάδα. Τὸ σύστημα Τοῦτο περιπλέκει Τὸ πρόβλημα, καὶ ἀμαυροῦν Τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐπιχειρήματος Τὰ αἴτια (ὁ σκοπὸς Τοῦ ὁποίου εἶναι ὄντως ἡ σύστασις Τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ Τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ), παριστάνει αὐτὰ ὡς ὑπόθεσιν ἀδιάφορον διὰ Τὰ πολιτικὰ Τῶν Χριστιανῶν Αὐτοκρατόρων συμφέροντα, καὶ ἀπὸ Τὰ γενικὰ Τῆς Εὐρώπης ἀποχωρισμένην· καὶ οὕτως ἡ ἐλευθέρωσις ἑνὸς Χριστιανικοῦ λαοῦ, ὅστις πρὸ Τεσσάρων αἰώνων στενάζει ὑπὸ Τὸν ἐπονειδιστον Τῆς βαρβαρικῆς δουλείας ζυγὸν παριστάνεται ὡς ἐναντία εἰς Τὰς ἀρχὰς Τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας καὶ Τὸ ἀπ' ἀρχῆς Εὐρωπαῖον καὶ παλαιόθεν Χριστιανικὸν Τῶν Ἑλλήνων ἔθνος Θεωρεῖται ὡς ἀποξενωμένος Τῆς μεγάλης οἰκογενείας, ἀπὸ Τὴν ὁποίαν οὔτε πρέπει οὔτε δύναται ποτε νὰ χωρισθῇ, καθότι κατὰ φύσιν καὶ δικαίωμα εἶναι μέλος προσκολλημένον καὶ κλάδος προκαταρκτικός.

Ἐν Τοσούτῳ μ' ὅλην Ταύτην Τὴν φαντασιώδη ἐναντιότητα, Τὴν ὁποίαν ζητοῦν νὰ ἐμβάλωσι μεταξὺ Τῶν πολιτικῶν Τῆς Εὐρώπης καὶ Τῶν Θετῶν Τῆς Ἑλλάδος συμφερόντων, βλέπομεν ὅτι ἐμμέσως προνοοῦσι περὶ Τῆς μελλούσης Τύχης Τῆς Ἑλλάδος. Θέλει ὅμως ἕκαστος νὰ ἐνεργῇ κατὰ Τὴν ἐπιθυμίαν τυ, καὶ ὅπως Τὰ ἰδιοτερά τυ πάθη καὶ συμφέροντα Τὸν ὑπαγορεύσι.

Πολλοὶ Τῶν ἐν Τοῖς ἀξιώμασιν, ἱκανοὶ νὰ κρίνωσιν ἀφ' ἑαυτοῦ των περὶ Τῆς ἀληθείας Ταύτης ἂν δὲν ἤθελον ἀφίνεσθαι νὰ ἀπατῶνται ἀπὸ Τὰς προλήψεις, εὐχαριστοῦνται καλήτερον νὰ Θεωρῶσι Τὰ πράγματα μὲ ὄμμα πλαστὸν παρὰ νὰ εἰσχωρῶσι μὲ εὐθυκρισίαν εἰς Τὸ βάθος Τοῦ ζητήματος, καὶ νὰ Τὸ ἐρευνῶσιν εἰς Τὴν ἀρχήν τυ. Ὅθεν καὶ ἀπὸ Τὸ ἀσύνδετον Τῶν ἰδεῶν, ἀντὶ νὰ σαφηνισθῇ, γίνεται μᾶλλον σκοτεινὴ καὶ περιπεπλεγμένη ἡ ὑπόθεσις, ἀντὶ νὰ ἀποφασισθῇ ἐμπερδεύεται περισσότερον Τὸ πρόβλημα, καὶ καταντᾶ νὰ προτιμᾶται εἰς Τὰς γνώμας Τῶν Τοιούτων ἡ ἀπώλεια μᾶλλον Τῆς Θετῆς ὑπάρξεως ὁλοκλήρυ ἔθνους, παρὰ νὰ Θεραπευθῇ ἓν δεινὸν ἀνυπόφορον καὶ ἀβάστακτον. Οὗτοι νομίζεν, ὅτι ἡ ἐλευθέρωσις Τῆς Ἑλλάδος Θέλει προξενήσει Τὸ πλέον ὀλέθριον ἀποτέλεσμα εἰς Τὴν πολιτικὴν Τῆς Εὐρώπης πλάστιγγα· καὶ μ' ὅλον ὅτι Τόσα συμβεβηκότα, Τὰ ὁποῖα μυριάκις ἀνέτρεψαν ἐκ Θεμελίων Τὴν φαντασιώδη οἰκοδομὴν Τῆς οἰκειοποιημένης Ταύτης ἰσορροπίας, δὲν ἐπροξένησάν ποτε αἰσθαντικήν Τινα ἀταξίαν εἰς Τὰ ὑσιώδη Τῶν Δυνάμεων συμφέροντα, οὔτε εἰς Τὰς ἀμοιβαίας Τῶν λαῶν σχέσεις, φαίνονται μ' ὅλον Τοῦτο εἰσέτι ὅτι ὁρέγονται νὰ πιστεύωσιν, ἢ Τουλάχιστον νὰ δίδυν εἰς Τοὺς ἄλλους νὰ πιστεύωσιν, ὅτι ἡ σωτηρία Τῆς Εὐρώπης ἐξαρτᾶται μόνον καὶ μόνον ἀπὸ Τὴν πολιτικὴν Τῶν Τούρκων ὕπαρξιν καὶ ἀπὸ Τὴν βαρβαρικὴν Τῆς Ἑλλάδος καθυποδούλωσιν.

(Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ.)

Τιμὴ ἐτησία Τάλ. Ἴσταν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ Ἰριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς Τῆς ἑβδομάδος.
Διευθύντης Δρ. Ἰ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 40ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 20 Μαΐου. 1825. Τετράδη

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον τὴν 17 Μαΐου.

Τοῦ Νεοκάστρου ἡ πολιορκία καὶ ἡ διάρκειά της, ἡ σταθερότης τῶν πολιορκημένων καὶ αἱ εἰς τὰς πέριξ συχνόταται μάχαι τῶν ἡμετέρων προστωθούντων νὰ τὴν διαλύσωσι, τὸ πολυάριθμον τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ καὶ τὸ καλῶς ἐνδυναμωμένον πυροβολικὸν τοῦ Ἰμπραΐμπασσα, τῶν περιφήμων Μαμαλούκων τὸ Ἱππικὸν (περὶ ὧν εὐκόλως ἐνθυμεῖται τις ὅσα ἔλεγεν ὁ Ναπολέων) καὶ οἱ ὁπλαρχηγοὶ καὶ λοιποὶ ἀξιωματικοί, τοσοῦτον ἐξησκημένοι εἰς τὰς μάχας, ὅλα ταῦτα ὁμοῦ παριστάνουσι μεγάλην τινὰ καὶ ὑψηλὴν εἰκόνα, ἀφ' ἑνὸς μέρους δεικνύουσαν τὰς φυσικὰς καὶ ἠθικὰς δυνάμεις ἑνωμένας, καὶ ἀπὸ ἐπιχειρησιματίαν ὁδηγουμένας ἀρχηγόν, ὅστις ἔτι μᾶλλον ἐνισχύεται βοηθούμενος καὶ ἀπὸ στόλον μέγαν καὶ πολυσύνθετον, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν ἐπίμονον ἀντίστασιν μιᾶς φούχτας πατριωτῶν ἀποφασισμένων μὲ γενναιοψυχίαν νὰ ἀποθάνωσι διὰ νὰ σώσωσι τὸ φρούριόν των.

Τὸ λεπτομερὲς ὅλων τούτων τῶν συμβάντων εἶναι εἰσέτι ἄγνωστον εἰς τὸ κοινόν· διὸ ὑποσχόμεθα νὰ τὰ δημοσιεύσωμεν μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ταχύτητα. Ἐπίσης ἀκόμη εἶναι ἄξιον περιεργείας καὶ τὸ θέαμα τῆς εἰς τὴν Σφακτηρίαν τῶν Τούρκων ἀποβάσεως· καθότι ὀκτὼ πλοῖα διατεταγμένα εἰς γραμμὴν, στέλλουν τὰ ἀκάτιά των πλήρη ἀπὸ στρατιώτας διὰ νὰ πατήσωσι τὸ μικρὸν αὐτὸ νησίον· καὶ διὰ νὰ εὐκολύνωσι τὴν ἀπόβασιν, ὁ πυροβολιστὸς τῶν πλοίων ἐπικρατεῖ ἀκατάπαυστος. Τρεῖς φοραῖς ἀπεκρούσθησαν οἱ Τοῦρκοι, καὶ τὴν κάθε φορὰν τὰ ἀκάτια εἰσεβίβαζον νέους στρατιώτας. Ἐπατήθη τελευταῖον ἡ νῆσος, ἀλλ' ἐπατήθη ὅταν ἡ Θάλασσα ἐσκεπάσθη ἀπὸ πτώματα Ἀράβων, καὶ ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος κατήντησε νὰ τραβιχθῇ μὲ καταισχύνην τε.

Μὴ γνωρίζοντες εἰσέτι ἱκανῶς ὅλα αὐτὰ τὰ περισταστικὰ δὲν τολμοῦμεν νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν ἱστορίαν τῆς ἀξιομνημονεύτου ταύτης ἡμέρας.

Ἄλλο τι ὡς πρὸς τὸ παρὸν δὲν μᾶς εἶναι γνωστὸν, παρ' ὅτι, οὔτε γλῶσσα οὔτε κάλαμος δύναται νὰ ἐξιστορήσῃ τὸ ἀρείτολμον τῶν ὁπλαρχηγῶν καὶ στρατιωτῶν Ἑλλήνων· καταθλιβόμεθα ὅμως πικρῶς, μεταξὺ καὶ ἄλλων πολλῶν πεσόντων εἰς αὐτὴν τὴν μάχην, διὰ τὸν ἔνδοξον θάνατον τοῦ γενναιοψύχου Κατσιτὰν Ἀναστασίου Τζαμαδοῦ Ὑδραίου, διατεταγμένου παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως νὰ διοικῇ τὴν τρίτην μοῖραν τοῦ στόλου μας, διωρισμένην νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειαν τῆς πολιορκημένης πόλεως τοῦ Μεσολογγίου.

Ὁ ἐνάρετος καὶ καρτερόψυχος οὗτος Πατριώτης ἀφ' οὗ ἀπ' ἀρχῆς τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ἠγωνίσθη κατὰ τοῦ Τυράννου καὶ μὲ τὴν χρηματικήν του κατάστασιν, καὶ μὲ τὰ πλοῖα του, καὶ μὲ τὴν εἰς τὰς μάχας παρουσίαν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀτόμου του, προσφέρεται ἤδη καὶ αὐτὸς θῦμα τῆς Πατρίδος του, τὴν ὁποίαν τοσοῦτον ἠγάπα. Αἰωνία ἡ μνήμη σου, ἄξιε τῆς Πατρίδος Τιὲ, Ἀναστάσιε Τζαμαδέ!

Τὴν 18 τοῦ αὐτοῦ.

Γράμματα ἐπίσημα ἀπὸ 12 Μαΐου ἐκ Ναυπλίου ἀναγγέλλουσιν, ὅτι τὰ Σώματα τῶν Στρατ. Κ. Μπότζαρη, Κ. Τζαβέλλα, καὶ Γ. Καραϊσκάκη μετέβησαν εἰς τὴν στερεὰν Ἑλλάδα καὶ ἐστρατοπέδευσαν μεταξὺ Λιβαδίας καὶ Σαλώνων. — Ὅτι διετάχθη καὶ ὁ Στρατ. Λάμπρος Βέϊκος νὰ μεταβῇ ὡσαύτως αὐτόθι, ὅ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

στε ἐντὸς ὀλίγου θέλει συγκροτηθῆ κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη ἀξιόλογος δύναμις, ὅσον ἀπὸ αὐτὰ τὰ σώματα καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ προϋπάρχοντα ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἑλλάδι, ἡ ὁποία θέλει προσπαθήσει καὶ ἐκεῖνα τὰ μέρη νὰ ἀσφαλίσῃ, καὶ νὰ δώσῃ βοήθειαν καὶ εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα.

Τὰ αὐτὰ γράμματα φανερώνουν ὅτι ἡ Σ. Διοίκησις διέταξε τοὺς Στρ. Μῆτζον Κοντογιάννην, Γ'. Ῥάγκον, καὶ ἄλλα τινὰ σώματα Ῥουμελιωτῶν νὰ ἐκστρατεύσουν ἐνταῦθα. — Καὶ ὅτι τέλος πάντων κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἐποχὴν ἦτον εἴδησις παρὰ τοῦ Γενναιοτάτου Ναυάρχου Α. Μιαούλη, ὅτι ἡ τρίτη ναυτικὴ Μοῖρα εἶχε κινήσει δι' ἐδῶ *).

Συγχρόνως μὲ τὰ ἀνωτέρω ἐπίσημα γράμματα ἔφθασαν καὶ αἱ ἑξῆς δύο Διακηρύξεις τοῦ Ἐκλαμπροτάτου Προέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, τὰς ὁποίας σπεύδομεν νὰ καταχωρήσωμεν ἐνταῦθα πρὸς πληροφορίαν τοῦ Κοινοῦ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ

Διακηρύττει.

Νέα λαμπρὰ κατορθώματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ, διαφημισθέντα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ἐχαροποίησαν ὅλων τὰς καρδίας, καὶ τὰς ἔκαμαν ἀνυπομόνους νὰ πληροφορηθοῦν τὴν ἀληθῆ καὶ περιστατικὴν εἴδησιν τῆς νίκης.

Ταύτην τὴν ἑσπέραν ἔφθασε τέλος πάντων ἡ ἀναφορὰ τοῦ Γενναίου Ναυάρχου Κυρίου Α. Μιαούλη, ἀργοπορήσασα μέχρι τοῦδε διὰ τοὺς ἐναντίους ἀνέμους· ἐξ αὐτῆς πληροφορούμεθα, ὅτι, τὴν ἑσπέραν τῆς 30 Ἀπριλίου, ἡ πρώτη Μοῖρα τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Γεν. Ναυάρχου Α. Μιαούλη, καταδιώκουσα τὸν Αἰγυπτιακὸν, μετὰ λαμπρὰν ναυμαχίαν, διέπλευσε τὰς νήσους Σαπιέντζας, ἔσμιξεν ὑπὸ τὸ τεῖχος τῆς Μοθώνης ὑπὲρ τὰ 20 ἐχθρικὰ πλοῖα, ἐξ ὧν δύω ἦσαν φρεγάδαι, τρεῖς κορβέταις, καὶ τὰ λοιπὰ βρίκια, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ φορτηγά· ὅτι ἀμέσως τὰ πυρπολικὰ τοῦ στόλου μας, ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν, ἐπέπεσαν εἰς αὐτὰ, ἐπέτυχαν, καὶ τὰ κατέκαυσαν ὅλα ὁμοῦ· ὅτι τὸ πῦρ τῶν καιομένων πλοίων μετεδόθη εἰς τὸ φρούριον τῆς Μοθώνης, καὶ εἰς τὴν ἀποθήκην τῶν πολεμεφοδίων, ὥστε ἀνετράπη μέγα μέρος τοῦ τείχους, καὶ αἱ ἐν τῷ φρουρίῳ οἰκοδομαὶ διήρκεσαν καιόμεναι ὑπὲρ τὰς πέντε ὥρας. Ἐπληροφορήθη ἐπομένως ὁ Ναύαρχος, ὅτι μία τῶν φρεγάτων ἦτον τὸ ῥάζον δελίνι τοῦ Μεχμὲτ-Ἀλῆ 54 κανονίων, ὑποσχεται δὲ μὲ δεύτερον λεπτομερεστέρας πληροφορίας της ὅσης ξημίας ἔπαθεν ὁ ἐχθρὸς, ἡ ὁποία ἔπεται νὰ ἦναι ἴσον σημαντικωτέρα, καθ' ὅσον αἱ ἀποθῆκαι τῶν τροφῶν καὶ πολεμεφοδίων τοῦ ἐχθροῦ, εἰς τὸ παράλιον τῆς Μοθώνης κείμεναι, διεφθάρησαν.

Ἡ Θεία Πρόνοια, ἥτις προστατεύει τὴν Ἑλλάδα, ἐλάμπρυνε τοὺς ἀγῶνας τῶν Θαλασσινῶν μας εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, ὅτε καὶ ἡ ὀφρὺς τοῦ Αἰγυπτίου ἔπρεπε νὰ ταπεινωθῆ, καὶ τὸ στρατιωτικὸν νὰ ἐμψυχωθῆ καὶ νὰ φιλοτιμηθῆ νὰ στήσῃ καὶ αὐτὸ διὰ ξηρᾶς νίκης τὰ τρόπαια, διὰ νὰ ὑπερασπισθῆ τὴν Πατρίδα, νὰ ἐκδικηθῆ τὸ αἷμα τῶν πεσόντων εἰς τὰς προλαβούσας μάχας ἀδελφῶν μας καὶ νὰ ἐξαλείψῃ τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὸ ἔδαφος τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος.

Πᾶς Ἕλλην ἂς ὑψώσῃ χεῖρας εὐχαριστηρίους πρὸς τὸν Ὕψιστον καὶ ἂς εὐχηθῆ νὰ ἐνισχύσῃ ἡ Θεία Πρόνοια τὰ ὅπλα μας, πρὸς στερέωσιν τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν Πίστεως, καὶ τῆς πολυτίμου ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας μας.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 10 Μαΐου 1825.

Ὁ Πρόεδρος
Γεώργιος Κουντουριώτης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Α. Μαυροκορδάτος.

---

*) Δὲν πρέπει νὰ φανῇ παράδοξον, ὅτι ἡ διορισθεῖσα εἰς ἐνίσχυσιν τῶν κατὰ τὴν Δ. Ἑλλάδα Τρίτη τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου μοῖρα ἠργοπόρησε νὰ φανῇ εἰς τὰ παράλιά μας· καθότι τὰ ἐσχάτως συμβάντα εἰς Νεόκαστρον, τουτέστιν ἡ εἰς τὸ νησὶ τῆς Σφαντηρίας τῶν ἐχθρῶν ἀπόβασις, ἡ συνδρομὴ καὶ ταύτης τῆς μοίρας εἰς τὸν κατὰ τὴν Μοθώνην ἐμπορησμὸν τοῦ πλείστου μέρους τοῦ στόλου τῆς Αἰγύπτου, καὶ ὁ ἔνδοξος τοῦ ἀειμνήστου τῆς αὐτῆς μοίρας Ναυάρχου Κ. Ἀναστασίου Τζαμαδοῦ Θάνατος, ἐστάθησαν ὄχι ἀσήμαντα τῆς βραδύτητος ἰαύτης αἴτια.

Ὁ Συντάκτης.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐγχώριοι εἰδήσεις τὴν 17 Μαΐου.

Διελθόντες χθὲς βράδυ μερικοὶ τουρκοι εἰς τὸ νησὶ Πλώσταινα, ἐπῆραν τρία ἄλογα, τὰ ὁποῖα ἐπλήρωσαν μὲ ἕνα φονευμένον καὶ τέσσαρα πληγωμένους.

Ταύτην τὴν νύκτα ὁ ἐχθρὸς μόνον ὀλίγας βόμβας μᾶς ἔσυρε. Τὸ ἀντίκρυ τοῦ Κανονοστασίου, ὁ Φραγκλῖνος, νέον περιτάφρωμά του, τὸ ὁποῖον κατεσκευάσθη ἀπὸ ψες πολλὰ πλησίον, θέλει τοῦ χρησιμεύσῃ διὰ νὰ ἔχῃ τὰς σκοπιάς του. Ὁ ἀκατάπαυστος ἀπὸ μέρους μας τουφεκισμὸς καὶ μὲ μιτράλια πυροβολισμός μας προξενεῖ ὄχι ὀλίγον εἰς τὰς ἐργασίας του ἐμποδίου· διὸ καὶ κατὰ τὸ παρὸν τὸ περιτάφρωμά του τοῦτο εἶναι ἡμιτελές.

Ἐκ τοῦ ἀμοιβαίου τῆς ποιᾶς τουφεκισμοῦ ἐφονεύθη εἷς τῶν πυροβολιστῶν μας· ὁμοίως καὶ τρεῖς ἐχθροὶ οὐ πολὺ μακρὰν τοῦ περιτειχίσματός μας.

Καὶ αὖθις σήμερον οἱ ἐχθροὶ ἠθέλησαν νὰ πλησιάσωσι πρὸς τὸ νησὶ τῆς Πλώσταινας· μία δεκὰς ὅμως τουφεκίων ἐκ τῶν ἡμετέρων τοὺς ἀντέκρουσαν, καὶ μετὰ κατσισχύνης τοὺς ἐδίωξαν ἀμέσως.

Ἰδοὺ καὶ ἕτερος αὐτομολῶν σήμερον πῶς ἐκφράζεται περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ.

Ἡ ἔλλειψις τῶν τροφῶν τοῦ τουρκικοῦ στρατοπέδου εἶναι εἰς ἄκρον μεγάλη. Τὸ μέλαν ψωμί των, τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ ὁποίου εἶναι συνθεμένον ἀπὸ κριθάρι, πωλεῖται ἀνὰ δύω γρόσια ἡ ὀκά· μία δὲ μόνη λίτρα μοιράζεται εἰς κάθε στρατιώτην τὴν ἡμέραν· μισθὸς δὲν ἐδόθη καθόλου εἰς ὅλον τὸ στράτευμα, παρὰ μόνον ἀνὰ ἕνα Ἀλιὲ ἔλαβεν ὁ κάθε στρατιώτης εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκστρατείας. Εἰς Κρυονέρι ἀπεβίβασαν οἱ ἐχθροὶ καὶ ἑτέραν λομβάρδαν (μορτάρι), ἡ βόμβα τῆς ὁποίας ζυγίζει ἓν καντάρι· ὁμοίως καὶ ἓν κανόνι τῶν 42λ.. Τὰ πολεμεφόδιά των μετακομίζονται εἰς τοὺς μύλους μὲ μεγίστην βραδύτητα· καὶ ἄλλο δὲν περιμένουν, εἰμὴ τὸν στόλον των, διὰ νὰ κάμωσι τὴν ἔφοδον. Εἰς τὰ ἐμπροσθινὰ χαρακώματα καὶ εἰς τὰς σκοπιάς των στέκονται οἱ Καπλαμάνοι· καὶ Ἀλβανοὶ τρισχίλιοι στρατοπεδεύουσιν εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους. Εἰς τοὺς δευτέρους εἶναι ὅλως διόλου παρὰ τοῦ Κιαταχῆ ἀπηγορευμένον νὰ κάμωσι συνομιλίας μὲ ἡμᾶς. Πολὺ τρέμει ὁ Βεζύρης οὗτος ἀπὸ συνωμοσίας· καὶ μὲ δίκαιον λόγον· καθότι οἱ Ἀλβανοὶ γνωρίζουν τὰ συμφέροντά των, καὶ μὴν ὄντες δεισιδαίμονες, ἔχουν καὶ τὴν εὐτολμίαν νὰ τὰ στερεώσωσι.

Ὁ ἴδιος αὐτόμολος διηγεῖται καὶ τὸ ἑξῆς. Γέρων τις ἱερομόναχος ἐπιάσθη ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς πλησίον τῆς Ναυπάκτου. Τὸν ὕβριζον οἱ τοῦρκοι καὶ τὸν ἐβάσταζον, διότι ἐφόνευσεν ἓξ τῶν ὁμοφύλων των· καὶ ἐπειδὴ τὸν ἐβίαζον νὰ μαρτυρήσῃ ποῦ ἔχει κατατεθειμένα τὰ ἱερὰ τοῦ μοναστηρίου του σκεύη, καὶ αὐτὸς δὲν ἐμαρτύρει, τοῦ ἔκοψαν τὴν μύτην καὶ τὰ ὦτα·· ἀμετάτρεπτος ὁ σεβάσμιος πατὴρ εἰς τὴν σταθεράν του ἀπόφασιν νὰ μὴ ὁδηγήσῃ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀπίστων τὰ ἱερὰ σκεύη διὰ νὰ τὰ καθυβρίζωσι, καὶ τὰ μεταχειρίζωνται μὲ τὸν αἰσχρὸν τῆς βεβηλότητος τρόπον, ἡσύχως καὶ μὲ ἀφοβίαν τοὺς λέγει. Καθὼς μοῦ ἐκόψατε τὴν μύτην καὶ τὰ ὦτα, οὕτω καὶ ψήσατέ με εἰς τὴν σούβλαν διὰ νὰ δώσω τὸ ἀνήκον πέρας τῆς ζωῆς μου, καθὼς οἱ Νόμοι τῆς πατρίδος μου διατάττουσι. Τὸ ὁποῖον καὶ ἔγινεν ἀπαραλλάκτως.„ Δοξασμένον τὸ ὄνομά σου, καρτερὲ ἱερομόναχε, ἄξιε τοῦ Χριστιανισμοῦ ὑπερασπιστὰ καὶ τῶν προγόνων σου διάδοχε!

Περὶ τὸ ἑσπέρας ἠκολούθησε δυνατώτατος ὁ ἀπὸ μέρους τοῦ ἐχθροῦ κανονοβολισμὸς καὶ βομβαρδισμός· Ἡμεῖς ἐνεκρίναμεν συμφερώτερον νὰ τὸν ἀνταμείψωμεν μὲ τουφεκιὰ ἀλλεπάλληλα, δι' ὧν καὶ ἐφονεύσαμεν πολλοὺς τῶν ἐργατῶν καὶ στρατιωτῶν του.

Τὴν 18 τοῦ αὐτοῦ. Αἱ βόμβαι τοῦ ἐχθροῦ ἐρρίφθησαν τὴν νύκτα ταύτην μὲ μεγάλην πομπήν. Αἱ τέσσαρες λομβάρδαι του καὶ τὰ κανόνιά του ὅλα ἐσύροντο διὰ μιᾶς καὶ ταχύτατα. Τοῦτο δὲν ἐξέπληξεν ὅμως ποσῶς τοὺς στρατιώτας μας· καταφρονοῦντες οὗτοι τόσον τὸν κατὰ κάθετον ὅσον καὶ τὸν Ὁριζόντιον πυροβολισμόν του, ἐγέλων καὶ διεσκέδαζον. Καὶ τῷ ὄντι πᾶς ἄνθρωπος ἀπαθὴς ὀφείλει νὰ ἐπιβεβαιώσῃ, ὅτι πάντες οἱ εἰς τὸ περιτείχισμα τοῦ Μεσολογγίου Ἕλληνες δὲν παριστάνουν μορφὴν ἀνθρώπων ἀπὸ τόσον στενὸν πολιορκισμὸν

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κλεισμένων , ἀλλὰ μᾶλλον φαίνονται ὡς νὰ ἦναι συναγμένοι εἰς πανήγυριν .

Ὅλην τὴν ἡμέραν ὁ ἐχθρὸς ἐξηκολούθησε τὸν πυροβολισμόν του , καὶ ἐξόχως εἰς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Κοραῆ μὲ ζημίαν ὄχι πολλὰ σημαντικὴν · φαίνεται ὅτι προσπαθεῖ νὰ ἀνοίξῃ χαλάστραν · ἀλλὰ θέλει ἀπαντήσει ὄχι ὀλίγα εἰς τοῦτο ἐμπόδια . Οἱ Ἕλληνες εἶναι εἰς ὑπερβολὴν ἐνεργητικοὶ , καὶ διορθώνουν ἀμέτως κάθε ζημίαν .

Δύω σημερινοὶ αὐτόμολοι ἐπιβεβαιῶν ὅσα καὶ οἱ πρότερον , μὲ προσθήκην ὅτι οἱ Τοῦρκοι σκοπεύουν νὰ ἀνοίξωσι τὴν δίοδον τοῦ χαρακώματός μας μὲ καλάθια γεμάτα πέτρας καὶ μὲ κλωνὰς δένδρων · μὲ ἀνυπομονησίαν οἱ στρατιῶται μας περιμένουν νὰ ἴδωσι τὸ στρατήγημα τοῦτο , καθὼς καὶ τὴν ἔφοδον , τὴν ὁποίαν ὁ ἐχθρὸς σχεδιάζει νὰ κάμῃ .

Σεβώμεθα τὴν μεγάλην τῆς Θείας Προνοίας πρὸς ἡμᾶς ὑπεράσπισιν · καθ' ὅλον τοῦτον τὸν συνεχῆ πυροβολισμὸν τῶν βομβῶν καὶ κανονίων δὲν ἐβλάφθη οὐδεὶς · μία ἀπὸ ἑπτὰ ἄτομα συνθεμένη οἰκογένεια , τῆς ὁποίας ὁ πατὴρ ὀνομάζεται Πάνος Λαγὸς , ἐκάθητο εἰς τὴν μικρὰν καλύβαν της πέριξ τοῦ πυρὸς , μαγειρεύουσα τὸ δεῖπνον · μία βόμβα πίπτει εἰς τὸ κέντρον ταύτης τῆς καλύβας , τῆς ὁποίας ἡ διάμετρος μόλις εἶναι τρεῖς ὀργειὰς , ἐκπυρσοκροτεῖ καὶ δὲν προξενεῖ τὴν παραμικρὰν ζημίαν εἰς τὴν ἀθῴαν ταύτην οἰκογένειαν . Ἡ καλύβα αὕτη ὀλίγον ἀπέχει ἀπὸ τὸ περίφραγμα τοῦ Μενταλεβέρτη . Σεβαστὴ τοῦ ἀθανάτου Μενταλεβέρτη σκιὰ ! σὺ διὰ τῆς ἀγχινοηστάτης ὀχυρωματικῆς σου πάντοτε πολλὰς ἀθῴους ψυχὰς ἔσωσας .

Σήμερον προσωρμίσθη εἰς τὸν λιμένα μας ἡ πολεμικὴ Αὐστριακὴ Γολέτα , ἡ Ἀριάδνη .

Τὴν 19 τοῦ αὐτοῦ . Μόνον ὀλίγαι βόμβαι ἔπεσον τὴν νύκτα ταύτην ἀπὸ μέρους τοῦ ἐχθροῦ · ἡμεῖς δὲ ἐπυροβολήσαμεν μὲ μιδράλια , καὶ ἐτυφεκίσαμεν τοὺς ἐργάτας τῶν νέων τοῦ ἐχθροῦ πλησίον περιτάφρωμάτων . Περὶ τὸ πρωῒ ἐφονεύθησαν πυροβολισταί τινες τοῦ ἐχθροῦ ἀπὸ τὸ κανονοστάσιον τοῦ Κοραῆ · διὰ τὸ ὁποῖον οἱ ἐχθροὶ πεισματωδῶς μετέπειτα πυροβολήσαντες τὸ αὐτὸ κανονοστάσιον ἐπλήγωσαν ἐλαφρᾶ ἕνα τῶν πυροβολιστῶν μας .

Τὴν αὐγὴν ἴδομεν πεπυρωμισμένον εἰς τὸν λιμένα μας τὸ πολεμικὸν βρίκι ὁ Λεωνίδας , τοῦ Ἐκλαμπροτάτου Ἀντιπροέδρου Κυρίου Νίκα Μαυρογένη . Ἡ Σ. Διοίκησις ἔστειλε ὁ αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν μας τροφὰς ἱκανὰς καὶ πολεμεφόδια .

Εἰδοποιούμεθα παρὰ τοῦ πλοιάρχου τούτου ὅτι ὁ Βυζαντινὸς στόλος εὑρίσκεται εἰσέτι εἰς τὸν Ἑλλήσποντον , ἐνδρευόμενος παρὰ τῆς δευτέρας τοῦ στόλου μας μοίρας , πλευούσης περὶ τὴν Τένεδον καὶ διοικουμένης παρὰ τοῦ Ἀντιναυάρχου Καπ. Γεώργη Σαχτούρη · καὶ ὅτι τὰ λείψανα τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου καταδιώκονται περὶ τὴν Σοῦδαν ἀπὸ τὸν Γενναιότατον Ναύαρχον Μιαούλην , τοὺς τελευταίους τοῦ ὁποίου θριάμβους πρέπει ἀφεύκτως νὰ ἀκούσωμεν ὅσον τάχιστα .

Ἡ διαληφθεῖσα Αὐστριακὴ Γολέτα ἅμα ἴδε τὸ βρικόν μας ὅτι ἄραξεν , ἐσυκώθη εἰς τὰ πανία καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόλπον Π. Πατρῶν .

Τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ . Περὶ τὰς δύω ὥρας τῆς νυκτὸς ἐβρίφθησαν ἀλλεπαλλήλως ἀπὸ μέρους τῶν ἐχθρῶν μερικὰ τουφέκια . αὗτη ἡ ἀρχὴ ἔδωκεν αἰτίαν εἰς τοὺς στρατιώτας μας νὰ πολυπλασιάσωσι τὸν ἀπὸ μέρους των τουφεκισμὸν , δεικνύοντες διὰ τούτου εἰς τὸν ἐχθρὸν τὴν μεγάλην προθυμίαν , μὲ τὴν ὁποίαν θέλουν τὸν δεχθῆ εἰς τὴν μελετωμένην ἔφοδόν του . Καὶ τῷ ὄντι τὸ στρατιωτικόν μας ἐν γένει περιμένει τὴν ἡμέραν τῆς ἐφόδου ὡς τὴν λαμπρὰν τοῦ μεγάλου Πάσχα .

Μέρος τῶν ἐχθρῶν διέβη μετὰ τὸ μεσονύκτιον τὰ βιχὰ νερά , καὶ ἐπῆγεν εἰς ἓν νησάκιν , ὅπου ἔβοσκον μερικὰ πρόβατα · δι' ἀτυχίαν οἱ δύω φυλάττοντες αὐτὰ ποιμένες ἐκοιμῶντο μὲ ἀφροντησίαν · ὅθεν οἱ Τοῦρκοι σφίξαντες τοὺς δύω τούτους , ἔλαβον καὶ ὅσα πρόβατα ἠδυνήθησαν καὶ ἐπέστρεψαν . Ἡ πᾶξις αὕτη τοὺς ἐνθάρρυνε νὰ προχωρήσωσι καὶ περαιτέρω εἰς τὸ νησίον τῆς Κλείσοβας · δύω ὅμως παρευρεθέντα εἰς τὰ ἐκεῖσε πλοῖα τοὺς ἐκτύπησαν καὶ τοὺς ἐδίωξαν μὲ καταισχύνην .

Ἀπὸ τὸ πρωῒ μέχρι τῆς μεσημβρίας ὁ πυροβολισμὸς τῶν κανονίων καὶ βομβῶν ἐξακολουθεῖ μὲ τὸ σύνηθες πεῖσμα καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη , οἱ ἐχθροὶ σημαδεύουν ὁλονέν τὸ προτείχισμα τοῦ Μπότζαρη · ὁ δὲ τουφεκισμὸς ἐπιμόνως ἀδιαλείπτως ἀμφοτέρωθεν .

Ἀπὸ Κάλαμον πληροφορούμεθα ὅτι ἡμέραν παρ' ἡμέραν μετακομίζονται εἰς Καρβασαρᾶν ἀπὸ τὸ στρατόπεδον τῶν πολιορκητῶν μας πέντε ἕως ἓξ πληγωμένοι , καὶ ὅτι ἄλλοι τόσοι ἀφίνουσι τὰ κόκκαλα ἔξω τοῦ τείχους μας .

Ἡ καταχώρησις τῆς ἑτέρας Διακηρύξεως τοῦ Ἐκλαμπροτάτου Προέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἀνεβλήθη διὰ τὸ στενὸν τοῦ τόπου εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον .

Τιμὴ ἑτησία Τ.Φ. Ἰσπανικὰ ἐξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δη. Ἰ. Μάγερ Τυπογράφ Δ. Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 41ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 23 Μαΐου. 1825. Σάββατον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ Τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ.

Διακηρύττει.

Ἕλληνες!

Ἡ γᾶ εἰς τὴν ὁποίαν εἴδαμεν τὸ φῶς, εἶναι βαμμένη τώρα πεντε χρόνως μὲ τὸ αἷμα σας.

Ἡ ἱστορία τῶν ἀγώνων σας γράφεται ὄχι μὲ μελάνι, ἀλλὰ μὲ τὸ ἴδιον αἷμα, τὸ ὁποῖον ἐχύσατε διὰ νὰ κερδίσετε τὴν Ἐλευθερίαν σας.

Τὴν Ἐλευθερίαν σας λέγω, ἡ ὁποία φοβερίζεται ἐφέτος ἀπὸ τὸν Θηριώδη ἐχθρὸν, καὶ κατ' ἐξοχὴν ἀπὸ τὸν Αἰγυπτιακὸν ἐχθρόν.

Τί στέκεσθε Ἕλληνες, καὶ βλέπετε μὲ ἀπάθειαν νὰ σφάζωνται τὰ βρέφη σας, νὰ σύρωνται αἱ γυναῖκες σας εἰς αἰχμαλωσίαν, νὰ καίωνται καὶ νὰ λεηλατῶνται τὰ σπήτιά σας καὶ τὰ ὑποστατικά σας;

Ἂν ἡ Ἑλλὰς ἐχάνετο εἰς τὸν πρῶτον χρόνον τῆς ἱερᾶς μας ἐπαναστάσεως, ὁπότε μήτε ἀξίνες πολεμιστὰς εἶχε, μήτε ὅπλα, μήτε πολεμικὴν ὕλην, μήτε ἐμπειρίαν τοῦ πολέμου, οἱ ἀλλοεθνεῖς ἤθελαν κλαίει ἀληθινὰ τὸν χαμόν μας, ἀλλ' ἤθελαν μᾶς μακαρίζει, διότι ἐχαθήκαμεν μαχόμενοι ὑπὲρ τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων μας, καὶ ἐσφάγημεν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς διὰ τὴν ἀδυναμίαν μας.

Ἀλλ' ἀφ' οὗ, Ἕλληνες, τώρα πέντε χρόνως ἐστήσατε ὅσα καὶ ὅσα λαμπρὰ τρόπαια εἰς ὅλας τὰς κατὰ τῶν ἐχθρῶν μάχας καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, ἀφ' οὗ πολεμοῦντες ἀδιακόπως ἐμάθετε πειραματικῶς τὴν τέχνην τοῦ Ἄρεως, ἀφ' οὗ ἀδράξατε μὲ τὴν ἀνδρίαν σας ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν τὰ ἰδιά των ὅπλα, μὲ τὰ ὁποῖα τοὺς κατεπολεμήσατε, ἀφ' οὗ ἐπῆρατε τὰ τρομερὰ φρούρια, εἰς τὰ ὁποῖα ἦσαν κλεισμένοι οἱ ἐχθροί σας, καὶ ἀφ' οὗ διὰ τοὺς ἐνδόξους ἀγῶνας σας καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης ἐκερδίσατε τὴν ἀγάπην ὅλης τῆς Εὐρώπης, δένετε τὰς χεῖρας σας καὶ παῤῥησιάζετε τὸν λαιμόν σας εἰς τὸ σπαθὶ τοῦ ἐχθροῦ;

Ὄχι Ἕλληνες! διὰ τὴν ἀγάπην τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Πίστεως, διὰ τὴν ἀγάπην τῆς φιλτάτης Πατρίδος, διὰ τὴν ἀγάπην τῆς γλυκείας Ἐλευθερίας, ὄχι! Ἀρπάσατε τὰ ἅρματά σας, ζωσθῆτε τὰ σπαθιά σας, καὶ ἀσπασθέντες ὅλοι τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν, τρέξατε ὅπου σᾶς κράζει ὁ Ἄρης.

Πελοποννήσιοι, Στερεοελλαδῖται, Νήσιοι ὅλοι τρέξατε ὅπου σᾶς προσκαλεῖ ὁ κίνδυνος τῆς Πατρίδος. Ὁ Ἥφαιστος καὶ ἐφέτος, ὡς καὶ τοὺς περασμένους τέσσαρας χρόνους ἀς καταποντίσῃ εἰς τὰ βαθέα σπήλαια τοῦ Ποσειδῶνος τὸν Κολοσσαῖον στόλον τοῦ ἐχθροῦ.

Μὴ τὸν φοβεῖσθε ἀνδρεῖοι Ὑδραῖοι, Σπετζιῶται καὶ Ψαρριανοὶ· ἀπὸ σᾶς ἐλπίζεται κ' ἐφέτος νὰ ματαιωθοῦν τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ ὡς καὶ πέρυσιν.

Ἐσεῖς εἶσθε, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐκάψετε εἰς Μιτυλήνην, Χῖον, Τένεδον καὶ πέρυσι περὶ τὴν Σάμον.

Πελοποννήσιοι. ἐλησμονήσατε, ὅτι ἀ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀπὸ τὸ σπαθί σας στάζει ἀκόμη τὸ αἷμα τόσων χιλιάδων Τούρκων καὶ ἐντοπίων καὶ ἔξωθεν ἐλθόντων ; ἐλησμονήσατε τὸν παντελῆ ὄλεθρον τοῦ ὑπερηφάνου Δράμαλη ; Καὶ σεῖς Στερεοελλαδῖται δὲν ἐνθυμᾶσθε , ὅτι αἱ ὑψηλαὶ καὶ ὑπερήφανοι κορυφαὶ τῶν ὀρέων τῆς γῆς τῶν ἐνδόξων Προγόνων μας φυλάττουν τὰ κόκκαλα τῶν τόσαις φοραῖς φονευθέντων ἐχθρῶν εἰς μαρτυρίαν τῆς ἀνδρίας σας ; Ἰδοὺ νέον στάδιον δόξης μᾶς ἀνοίγεται σήμερον , Ἰδοὺ ἡ νίκη ἀμαράντινς στεφάνους σᾶς ἑτοιμάζει .

Ἡ Πατρὶς σᾶς προσκαλεῖ ὅλους εἰς τὰ ὅπλα . Σφαλίσατε τὰ ἐργαστήριά σας , παύσατε τὸ ἐμπόριόν σας . Δὲν εἶναι καιρὸς , Ἕλληνες , νὰ τρέχωμεν κατόπιν τοῦ κερδοφόρου Ἑρμοῦ , εἶναι ἀνάγκη νὰ τρέχωμεν κατόπιν τοῦ Ἄρεως .

Τρέξατε εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος , καὶ ἑνωμένοι μὲ τὴν ἱερὰν ὁμόνοιαν , ὁρμήσατε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν .

Μὴ δίδετε πίστιν , Ἕλληνες , εἰς τὰς ψευδεῖς καὶ ἀπατηλὰς ὑποσχέσεις τοῦ ἐχθροῦ . Αὐτὸς μὴν ἠμπορῶν νὰ κατορθώσῃ τὸν σκοπόν του μὲ τὴν δύναμιν τῶν ὅπλων , πάσχει νὰ τὸν κατορθώσῃ μὲ τὴν ὑποκρισίαν ' αὐτὸς καὶ φυσικῶς καὶ θρησκευτικῶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ φυλάξῃ τὰς ὑποσχέσεις του ' καὶ μάρτυρες ἡ Χίος , Νιάουσα , Θετταλομαγνησία , Κάσσος καὶ Κρήτη , τὰς ὁποίας κατέστρεψε , μ' ὅλον ὅτι ὑπεσχέθη εἰς τοὺς κατοίκους των τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς καὶ τῶν ὑπαρχόντων των .

Ἡ φήμη εἶναι ἕτοιμη νὰ κηρύξῃ εἰς ὅλον τὸν γνωστὸν κόσμον τὰς νέας νίκας σας , καὶ ἡ Πατρὶς προθύμη νὰ σᾶς ἀνταμείψῃ .

Ἀθανάτων προγόνων ἀπόγονοι ! δύο χιλιάδες χρόνοι προσμένουν ἀπὸ σᾶς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Κλασικῆς τῶν ἐνδόξων Πατέρων Σας γῆς .

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 2 Μαΐου 1825 .

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Γκίκας Μαυρομιχάλης .

Ὁ Προσωρ. Γεν. Γραμματεὺς
Δ. Χρηστίδης .

Μεσολόγγιον . Τῇ 21 Μαΐου .

Ἀπὸ γράμματα ἐπίσημα ἐκ Ναυπλίου πληροφορούμεθα , ὅτι χαρίζεται παρὰ τῆς Σεβαστης Διοικήσεως ἀμνηστεία εἰς τοὺς ἐν Ὕδρᾳ φυλακωμένους . Τὰ σωτηριώδη αἴτια , διὰ τὰ ὁποῖα ἡ Διοίκησις προνοοῦσα περὶ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ἀπεφάσισε τὴν ἀμνηστείαν ταύτην , δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλει κεντήσει καὶ τῶν ἐλευθερωμένων τὴν φιλοτιμίαν , καὶ θέλει τοὺς ἐξάψει τὸν ζῆλον διὰ νὰ πράξωσιν ὑπὲρ τῆς πανταχόθεν ἐπαπειλημένης Πατρίδος πᾶν ὅ,τι ἐχρεώστουν νὰ κατορθώσωσιν εἰς τὰ παρελθόντα τέσσαρα ἔτη .

Ἡ ἐφεξῆς πρὸς τὸν Στρατηγὸν Νικήταν ἐπιστολὴ μᾶς δίδει χρηστοτάτας περὶ τῶν λεγομένων ἐλπίδας . Ὅσον ὅμως περὶ τῆς γινομένης προτροπῆς τοῦ νὰ μεταβῇ ὁ ῥηθεὶς Στρατηγὸς εἰς Πελοπόννησον , ἡμεῖς ὡς ἀπὸ τῆς ἰδίας τε καρδίας βεβαιοῦμεν τὸ Κοινὸν, ὅτι προτιμᾷ νὰ καταβῇ μαζῆ μας εἰς τοὺς Τάφους, παρὰ ν' ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν πρὶν διαλυθῇ τοῦ Μεσολογγίου ἡ πολιορκία .

Γενναιότατε Στρατηγὲ καὶ ἀδελφὲ Κύριε Νικήτα Σταματελόπουλε .

ἐκ Καλαβρύτων . Τῇ 19 Μαΐου . 1825.

Ἕνας πεζὸς τοῦ Μεσολογγίου ἀπεσταλμένος διὰ Ναύπλιον ἐκήρυττε πανταχοῦ , ὅτι ἡ πόλις αὐτη εἶναι πολλὰ στενοχωρεμένη καὶ εὑρίσκεται εἰς κίνδυνον . Τοῦτο κατέθλιψε τὰς ψυχὰς ὅλων .

Σπεύδομεν λοιπὸν νὰ κοινοποιήσωμεν πρὸς τὴν Ἐξοχότητά σας καὶ πρὸς πάντας τοὺς πολιορκημένους , ὅτι δοθείσης γενικῆς ἀμνηστείας τῶν παρελθόντων , εὐγῆκαν ὅλοι οἱ εἰς Ὕδραν πολιορκημένοι πρόμαχοι τῆς Ἑλλάδος · καθεὶς εὐκόλως δύναται νὰ στοχασθῇ ἀφ' οὗ ἀνακαλέσῃ εἰς τὴν μνήμην του τὰς προτητερινὰς προόδους τοῦ Ἔθνους , ὅτι καὶ ἤδη θέλει ἀλλάξει μορφὴν τὰ πράγματά μας . Ὅλοι οἱ Πελοποννήσιοι ἐφοπλιζόμενοι νῦν τρέχουν εἰς τὰ στρατόπεδα · ὁ δὲ ἐχθρὸς εἰς τὴν Ἀσιατικὴν φαντασίαν του

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νὰ νικήσῃ, θέλει κατακρημνισθῇ, ὡς καὶ ἄλλοτε, καὶ θέλει σκοτάψει εἰς ὅτα ἐφέτος ἐπιχειρίσθη. Ἐμψυχώσατε λοιπὸν τοὺς πολιορκουμένους.

Ἡ Ἐξοχότης σας μᾶς φαίνεται πλέον εὔλογον νὰ ἀπεράσετε εἰς Πελοπόννησον, ὅπου ἡ παρουσία σας θέλει κινήσει πολλοὺς πατριώτας ἐφωπλισμένους καὶ ἐνθουσιασμένους, καὶ ἐντεῦθεν δύνασθε ἐπομένως νὰ βοηθήσητε καὶ τὴν Χέρσον Ἑλλάδα.

Τοιαύτη εἶναι ἡ γνώμη μας, ἡ δὲ Ἐξοχότης σας κάμετε ὅπως ἐγκρίνετε συμφερότερον.

Οἱ ἀδελφοί σας.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις. Τὴν 21 Μαΐου.

Ὁ ἀκατάπαυστος καὶ ἀλλεπάλληλος πυροβολισμὸς ἐκ τοῦ ἀπέναντι τοῦ προτειχίσματος τοῦ Μαύρζαρη νέα τῶν ἐχθρῶν κανονοστασίη, ἄκαμε νὰ κρημνισθῇ μέρος τοῦ προτειχίσματός μας τούτη μέχρι σχεδὸν τῶν κανονοθυρίδων (embrasures). Τὴν νύκτα ταύτην λοιπὸν μ' ὅλον ὅτι ὁ ἀμοιβαῖος πυροβολισμὸς δὲν διεκόπτετο, ἔτρεξαν ἀπ' ὅλας τὰς θέσεις τοῦ φρουρίου ἀνὰ δεκα ἄνδρες διὰ νὰ τὸ ἐπιδιορθώσωσιν· ὅθεν κατεσκευάσθη ἔσωθεν ἄλλο περίφραγμα, καὶ ἐγεμίσθη τὸ κρημνισμένον μέρος στερεᾶ.

Ἀλλ' ἐν ᾧ αἱ ἐργασίαι αὗται ἐγίνοντο, καὶ ὁ ἐνάρετος Πατριώτης, ὁ γενναιόκαρδος τῆς Πατρίδος ὑπερασπιστὴς καὶ ὁ ἐμπειρότατος πυροβολιστής μας Καπ. Δημήτριος Σιδέρης παριστάμενος, καὶ ἐνθαρρύνων τοὺς ἄλλους διὰ τοῦ ἰδίου του παραδείγματος, παρεκίνει εἰς τὴν ταχεῖαν τοῦ ἔργου ἐκτέλεσιν, διελθοῦσα μία ἐχθρικὴ Ὁριζόντειος σφαῖρα ἐκ τῆς ἄνω τοῦ προτειχίσματος ἐπιφανείας, κατέθρυψε τὴν κεφαλήν του. Ὁ ἀνὴρ εἰς τὴν στιγμὴν ἐτελεύτησε· καὶ ἐτελεύτησε πεσὼν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ὅπου καὶ ὁ ἀδελφός του Κωνσταντῖνος πρὸ ἕξιῶν ἐτῶν ἐπὶ τῆς πολιορκίας τοῦ Ὀμὲρ-πασᾶ, πολεμῶν τοὺς Βαρβάρους, ἔλαβε τὸ αὐτὸ τέλος.

Αἰωνία ἡ μνήμη σου, φίλτατε συμπολῖτα, Δημήτριε Σιδέρη, ἄξιε τῆς ἐλευθέρας Πατρίδος σου Τέκνου! Ταχέως ἡ σκιά σου θέλει ἰδεῖ ἀπὸ τὰ Ἠλύσια πεδία τοὺς λοιποὺς συμπατριώτας σου νὰ ἐπιδικηθῶσι τὸ πολυτίμητόν σου αἷμα! Οὐ πολύ, καὶ ὁ ὀφθαλμός, ὅστις ἐσημάλευσε τὴν κεφαλήν σου θέλει ῥύσει ἐπὶ τοῦ Σεβασμίου Τάφου σου, ῥαντιζόμενον ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ βαρβαρικοῦ τούτου πτώματος πρὸς ἐκδίκησιν τῶν συγγενῶν σου καὶ ἡμῶν τῶν λοιπῶν συναδελφῶν σου!! *)

Ἀπὸ τὸ πρωὶ μέχρι τῆς μεσημβρίας ὁ πυροβολισμὸς ἠκολούθησε προθύμως καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη. Ἐν τούτοις ἐπληγώθη εἷς τῶν

---

*) Μὴ δυνάμενοι ἐπιτυχαμένως νὰ ἐξιστορήσωμεν τὰς μεγάλας καὶ πολυειδεῖς τοῦ πολίτου μας τούτου ἀρετὰς, περιοριζόμεθα εἰς τὸ νὰ κοινοποιήσωμεν μόνον, ὅτι ὢν κεφαλὴ ἐπιφανὴς ἐντίμου, εὐγενοῦς καὶ σημαντικῆς οἰκογενείας, εἶχε παραιτηθῇ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος μας ὅλων τῶν οἰκιακῶν συμφερόντων του, καὶ ἐνησχολεῖτο πάντοτε εἰς τὰς δημοσίους τῆς πατρίδος ἐκδουλεύσεις, ἐνεργῶν μόνον καὶ μόνον διὰ τὰ ἀφορῶντα μέσα τὴν καταστροφὴν τοῦ αἱμοσταγοῦς τυράννου, καὶ τὴν στερέωσιν τῆς πολιτικῆς τοῦ ἔθνους ὑπάρξεως. Ἡ Διοίνησις καὶ ἡ πόλις τοῦ Μεσολογγίου, τῆ· ὁποίας ἦτο γέννημα καὶ θρέμμα γνωρίζουσα τὰς ὁποίας κατὰ πρᾶξιν μᾶλλον ἢ κατὰ θεωρίαν εἶχε γνώσεις, τὸν ἐτίμησε πολλάκις μὲ διάφορα σημαντικὰ ὑπουργήματα, καὶ μάλιστα ἐσχάτως μὲ τὸ τοῦ Φρουράρχου· αὐτὸς ὅμως ἐπροτίμα νὰ προσφέρῃ τὰς πατριωτικάς του ἐκδουλεύσεις μᾶλλον ὡς ἁπλοῦς πολίτης, παρὰ ὡς ὑπουργός· διὸ καὶ ταχέως παρητεῖτο μὲ μεγίστην τῆς πατρίδος του δυσαρέσκειαν ἀφ' ὅσα τὸν ἐπεφόρτιζον ὑπουργήματα. Ἐστάλλη πολλάκις εἰς διαφόρους πρεσβείας, ἔνθα τῆς πατρίδος αἱ χρεῖαι ἀπῄτουν· ἦτον φύσει ἀγχίνους, εἰλικρινὴς, φιλαλήθης, φιλόξενος καὶ ὁ μόνος τῶν δικαιωμάτων τῶν παροίκων καὶ ἀλλοεθνῶν κατὰ τῆς κακίας ὑπερασπιστής. Ἡ οἰκιακή του διαγωγὴ καὶ ἡ μετὰ τῆς συζύγου του συμβίωσις ἦτον τὸ παράδειγμα τῆς καλῆς ἁρμονίας τῶν ἐξευγενισμένων καὶ καλῶς ἀνατεθραμμένων ἀνδρογύνων τῆς πόλεώς μας. Ἡ οἰκογένεια αὕτη μ' ὅλον ὅτι ἐκ τῶν σημαντικωτέρων τοῦ Μεσολογγίου ἦτον εἰς ἄκρον ὀλιγάρκης καὶ εὐχάριστος· ὁ δὲ πολιτισμὸς καὶ ἡ εὐγενὴς πρὸς τοὺς ξένους ὑποδοχὴ ἀπεκατέστησαν αὐτὴν ἀξιαγάπητον καὶ ἐπαινετὴν ἀπ' ὅλους. Αἱ θαλάσσιαι κατὰ θεωρίαν καὶ πρᾶξιν γνώσεις τοῦ πολίτου ταύτου τὸν κατέστησαν ναυτικὸν ἐμπειρότατον καὶ πυροβολιστὴν θαυμάσιον. Καὶ ἂν βέβαια οἱ νῦν πολιορκηταί μας ἤξευρον, ὅτι αὐτὸς ἦτον, ὅστις διὰ τοῦ μεγάλου Τηλεβόλου τοῦ κανονοστασίου Τοκελί (ἀπ' ὅπου κατ' ἐξοχὴν ἐπυροβόλει) ἔστειλε τοσαύτας τῶν συντρόφων των ψυχὰς εἰς τὸν Ἅιδην, καὶ τοὺς ἐπροξένησε τόσας ἄλλας τῶν κανονοστασίων καὶ αὐτῶν τῶν πυροβόλων των ζημίας, ἤθελον ἐξάπαντος κάμει τελετὴν διὰ τὸν θάνατόν του.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

χωρικῶν μας περιερχόμενος τὴν πόλιν.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἔγινεν ἡ κηδεία τοῦ ῥηθέντος συμπατριώτου μὲ πομπὴν ἀνάλογον τῶν περιστάσεων. Ὁ Ἀρχιερεύς μας κύριος Ἰωσὴφ Ῥωγῶν ἐξεφώνησε τὸν ἐπιτάφιον λόγον, οὗτινος ἡ ἔμφασις ἠσχολήθη μὲ τὴν ὑπερβολικὴν πρὸς τὸν ἀριθμὸν τούτου πολίτην ἕλξιν τῶν πατριωτῶν ἀγάπην, ἔκαμε νὰ δακρύσωσι πικρότατα ὅλοι οἱ παρευρεθέντες.

Δύο φοραῖς οἱ ἐχθροὶ σήμερον ἐτηφέκισαν εἰς τὰς ὑποφείας μας διὰ σημεῖον χαρᾶς. Ἡμεῖς ὅμως παρετηρήσαμεν, ὅτι ὁ Κιταχῆ διὰ νὰ δειλιάζῃ ἡμᾶς, ἢ νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς ἐδικούς του, στέλλει μακρὰν τοῦ στρατοπέδου σώματά τινα ἐκ τῶν ἰδίων του· καὶ ἔπειτα ἐπιστρέφοντα πάλιν τὰ σώματα αὐτὰ, τηφεκίζουσι, διὰ νὰ δεικνύωσιν, ὅτι εἶναι ἄλλοι ἐρχόμενοι εἰς βοήθειαν· ἡμεῖς δὲ θεωροῦντες τὰ χωρικὰ αὐτὰ στρατηγήματά του γελοῦμεν· καὶ δὲν ἠξεύρομεν μόνον, ἂν τὰ πιστεύωσι καὶ οἱ ἐδικοί του· Τὸ ὁποῖον εἶναι πιθανώτατον, τοσοῦτον ἀμαθεῖς καὶ ἀμβλύνους Χαλδούπιδες.

Ἀπὸ τῆς μεσημβρίας μέχρι τῆς ἑσπέρας ὁ πυροβολισμὸς ἔγινεν ἀμοιβαίως μετριώτερος.

Τὴν 22 τοῦ αὐτοῦ. Τὸ παρελθὸν ἑσπέρας οἱ Τοῦρκοι ἤρχισαν νὰ πυροβολῶσι καὶ μάλιστα νὰ βομβαρδίζωσι μὲ τὴν συνήθη των ἀφροκίνην πομπήν. Χάριτι Θείᾳ ὅμως μ' ὅλον ὅτι ὁ πυροβολισμὸς οὗτος διήρκεσεν ἕως τὸ μεσονύκτιον, οὐδεὶς ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐβλάφθη. Τὸ καταστάσιον τοῦ Κυρᾶ ἔβλαψεν ἱκανὰς βόμβας καὶ πολλὰς γρανάτας· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων μόνον μερικὰ κανόνια ἐβλάφθησαν· Ὁ ἀφοκισμὸς ἔγινε μὲ πολλὴν μετρίασιν αὐτὴν τὴν νύκτα καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη.

Σήμερον πρὶν εἰσέτι ἀνατείλῃ ὁ Ἥλιος οἱ Τοῦρκοι ἤρχισαν νὰ κανονοβολῶσι καὶ βομβαρδίζωσι πεισματικώτατα· ἀπὸ τὸ πρωῒ ἕως τὰς δύω ὥρας τῆς ἡμέρας, ὅτε ἐμετρίασαν τὸ βάρβαρόν των πεῖσμα, ἐρρίφθησαν ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν κανόνια καὶ λομβαρδῶν σφαῖραι. Ἡ Θεία ὅμως Πρόνοια μᾶς διεφύλαξεν ἀπὸ πᾶσαν προσωπικὴν βλάβην. Ἡμεῖς τοὺς ἀνταμείψαμεν ὡσαύτως, ἀλλὰ καὶ μετριώτερον καὶ ἐπιδεξιώτερον.

Ἀγκαλὰ μετὰ τὸ μεσημέρι ἤρχισε νὰ φυσᾷ Νότος σφοδρότατος, καὶ μετέπειτα νὰ πίπτῃ βροχὴ ῥαγδαία, οἱ ἐχθροὶ μ' ὅλον τοῦτο δὲν ἔπαυον τὸν κανονοβολισμὸν καὶ βομβαρδισμόν των. Ἐκ ταύτης τῆς δραστηριότητός των ἄλλο τι δὲν δύναται κανεὶς νὰ συμπεράνῃ, παρ' ὅτι οἱ Τοῦρκοι εἶναι τόσον μωροὶ καὶ ὑπόκωφοι, ὥστε φαντάζονται, ὅτι κάθε σφαῖρά των φονεύει ἐξ ἡμῶν ἀναριθμήτους, ἐν ᾧ σήμερον μ' ὅλον ὅτι ἔῤῥιψε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ὑπὲρ τὰς διακοσίας σφαῖρας διευθυνομένας ὅλας μέσα εἰς τὴν πόλιν, χάριτι Θείᾳ δὲν ἐπειράχθη μηδείς.

Τὰ ἐν τῷ κόλπῳ τῶν Π. Πατρῶν τέσσαρα Ὀθωμανικὰ πλοῖα, δηλ. δύω Βρίκια, ἓν Σαμπέκον καὶ ἓν Μύστικον, ἐξῆλθον, διευθυνόμενα πρὸς τὰ παράλιά μας. Τὸ ἐν τῷ λιμένι μας Ἑλληνικὸν πολεμικὸν βρίκι, ὁ Λεωνίδας, ἔκαμεν ἀμέσως πανιὰ καὶ ὑπῆγεν εἰς προϋπάντησίν των. Ἡ ἐπικρατοῦσα γαλήνη καὶ ἡ πλησιάζουσα νὺξ ἐστάθησαν πρὸς τὸ παρὸν τὰ δύω ἐμπόδια διὰ νὰ συγκροτηθῇ μάχη.

Τὴν 23 τοῦ αὐτοῦ. Ταύτην τὴν νύκτα ὁ ἐχθρὸς κατεσκεύασεν ἀντικρυ τοῦ κανονοστασίου τοῦ Φραγκλίνου καὶ ἕτερον πλησιέστερον περιτάφρωμα, μόλις ἀπέχον τοῦ περιτειχίσματός μας δεκαπέντε ὀργυιάς.

Σήμερον ἤρχισεν ὁ πυροβολισμὸς καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη ἀπὸ τὰ γλυκοχαράγματα. Οἱ Τοῦρκοι διευθύνουν τὰς σφαῖράς των μᾶλλον πρὸς τὴν πόλιν, παρὰ εἰς τὸ τεῖχός μας.

Σήμερον ἐξημερώθησαν τὸ πλησίον τοῦ λιμένος μας τὰ τέσσαρα ἐχθρικὰ πλοῖα.

Ὁ Λεωνίδας χωρὶς νὰ ἐξιππασθῇ τὸ ἀναλόγως πολυάριθμον τῶν ἐχθρῶν, διευθύνθη ἀμέσως ἐπάνω των· μόλις μίαν φορὰν τοὺς ἔῤῥιψε τὴν ἡμισείαν σειρὰν τῶν πυροβόλων του, καὶ ἀμέσως οἱ ἐχθροὶ (καὶ πρῶτον τὸ βρίκι τοῦ Μαχμούτη λεγόμενον) ἔστρεψαν τὰ νῶτα. Ἡ σφοδρότης τοῦ ἀέρος ἐμπόδισε νὰ γένῃ καὶ δευτέρα συμπλοκή· ὅθεν τὰ ἐχθρικὰ ἐτραβίχθησαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Πάπα· Τὸ δὲ ἡμέτερον περιφέρεται κατὰ τὸν Προκοπάνιστον.

Ἐτησία Τάλ. Ἴσταν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ Ἰρμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Διευθυντὴς Δρ. Ἰ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 42ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὠφέλη, τοῖς πλείοσι
Φραγκλ.

Μεσολογγίου, 27 Μαΐου. 1825. Τετράδη

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΟΣΩΡ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΤΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ.

Πρὸς τὸ Ἐπαρχεῖον Μεσολογγίου.

Ἰδοὺ τέλος πάντων τετελειωμένον ἐκεῖνο, τοῦ ὁποίου τὴν ἐπιτέυξιν τὸ ἔθνος, πρὸ πολλοῦ εὐχόμενον, ἐθυσιάζετο, ἵν' ἀσφαλίσῃ τὴν ζωὴν, τιμὴν καὶ ἰδιοκτησίαν ἑκάστου πολίτου, καὶ ζήτῃ ὑπὸ Νόμους Χριστιανικοὺς καὶ δικαίους, ἀπηλλαγμένον ἀπὸ τὰ δύσφορα δεινὰ τοῦ Τυραννικοῦ ζυγοῦ. Ἰδοὺ τὸ περὶ Ἐγκλημάτων καὶ ποινῶν ἀπάνθισμα τῶν Νόμων, ὅπερ δημοσιευόμενον ἤδη διὰ τοῦ Τύπου, ἐφαπλοῦται εἰς ὅλα τὰ Δικαστήρια τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, ἵνα ζῶσιν ἅπαντες οἱ Ἕλληνες, διοικούμενοι ὑπ' αὐτὸ, ἐν ἡσυχίᾳ, δικαιοσύνῃ καὶ ἀσφαλείᾳ τῶν ἱερωτέρων δικαιωμάτων αὐτῶν, διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ὁποίων χείμαρροι πολλοὶ Ἑλληνικῶν αἱμάτων ἐχύθησαν.

Τοῦτον λοιπὸν τὸν περὶ Ἐγκλημάτων καὶ ποινῶν Κώδικα συνιστᾷ ἤδη τὸ Τπουργεῖον τοῦ Δικαίου εἰς τὴν ἄγρυπνον πρόνοιαν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν κατ' ἐπαρχίας προϊσταμένων τὸν ὁποῖον διὰ νὰ ἀκούτῃ ἅπας ὁ λαὸς καὶ νὰ γνωρίσῃ τίνι τρόπῳ χρεωστεῖ νὰ πολιτεύεται, ἀποφεύγων τὴν ἀδικίαν, καθὼς καὶ τὴν ποινὴν, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ὑποφέρῃ ἀδικῶν, θέλει τὸν κοινοποιήσει μὲν τὸ Ἐπαρχεῖον καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς Ἐπαρχίας, θέλει διατάξει δὲ καὶ προσδιορίσει εἰς ῥητὴν ἡμέραν καὶ μονοκλησίαν νὰ ἀναγνωσθῇ εἰς ἐπήκοον πάντων πρὸς εἰδοποίησιν καὶ εὐχαρίστησιν τοῦ λαοῦ. Τὰς δ' ἐσωκλείστας προκηρύξεις, ἀναγινωσκομένας εἰς τὰ ἐπισημότερα μέρη τῆς Ἐπαρχίας, θέλει διορίσει νὰ τοιχοκολλήσωσιν ὑπ' ὄψιν πάντων τῶν πολιτῶν.

Τὸ Τπουργεῖον τοῦ Δικαίου εὔχεται νὰ γνωρίσωσιν οἱ Ἕλληνες ὡς πρέπει τὸ Ἐγκληματικὸν τοῦτο ἀπάνθισμα, καὶ πληροφορούμενοι ὅτι θέλει φυλάττεται καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν, νὰ μὴ χρησιμεύσῃ ποτὲ δι' αὐτοὺς καὶ νὰ μὴ δοκιμάτωσι τὰ ὅσα διορίζει.

Ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις, ἐπαγρυπνοῦσα καθ' ὅλα τὰ εἴδη τῆς εὐταξίας, εὐνομίας καὶ ἀσφαλείας τοῦ λαοῦ, πρὸς τὸ παρὸν μὲν προσφέρει, διὰ τοῦ Τπουργείου τούτου εἰς τὸ Πανελλήνιον τὸ παρὸν ἀπάνθισμα τῶν ἐγκλημάτων καὶ ποινῶν, τὸ ὁποῖον θέλει ἔχει τὸ κῦρος εἰς ἅπαντα τὰ Κριτήρια τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, καὶ μὲ τὸ ὁποῖον θέλουν δικάζησι καὶ καταδικάζησιν ὅλα, ὅσα ἐν αὐτῷ περιέχονται ἐγκλήματα, καθὼς καὶ τὰ μὴ περιεχόμενα, ἀπὸ τὰ καλούμενα Βασιλικὰ τῶν ἀειμνήστων Αὐτοκρατόρων μας. Ἐντὸς ὀλίγου δ' ἐλπίζει τὸ Τπουργεῖον τοῦτο νὰ χαροποιήσῃ τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τῆς συστάσεως τῶν Δικαστηρίων.

Εὔελπι εἰς τὴν ἀντάξιον ὑποδοχὴν καὶ ἀκριβῆ φύλαξιν τοῦ παρόντος, εὔχεται αὐτῷ ὑγείαν, ἐλευθερίαν καὶ νικητικὰ τρόπαια κατ' ἐχθρῶν ἀπίστων καὶ ἀνόμων Βαρβάρων.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 20 Μαρτίου 1825.

ὁ Τπουργὸς τοῦ Δικαίου.
Ἰωάννης Θεοτόκης.

ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Μ. Βερνάρδος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ναύπλιον, τῇ 1 Μαΐου.

Εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ Θεσπίσματος τῆς Σ. Διοικήσεως τοῦ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου ἐστάλη πρὸ ἡμερῶν εἰς Λονδῖνον τὸ συμφωνητικὸν τοῦ Β'. δανείου μὲ τὴν ἐξῆς ἐπίσημον ἐπικύρωσιν.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚ. Τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Δυνάμει τοῦ Θεσπίσματος ὑπ' ἀριθ. Ζ'. ἐπικυροῖ τὸ παρὸν συμφωνητικόν.

Τῇ 3 Ἀπριλίου, 1825. Ναύπλιον.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Γκίκας Μαυρομιχάλης.
Ἀναγν. Σαπληωτάκης.
Κων. Μαυρομιχάλης.
Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Προσ. Γ. Γραμ. Δ. Χρηστίδης.
(Ὁ Φ. τοῦ Ν.)

Ἰσοὺ εἰς ὀλίγας ἡμέρας μᾶς ἔργονται πολλὰ χρήματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μέρος, καθὼς λέγεται, ἔφθασε μάλιστα εἰς Ναύπλιον· πολλοὶ περιμένουν ἀνυπομόνως αὐτὰ τὰ χρήματα, οἱ μὲν διὰ νὰ εὐχαριστήσωσι τὴν ἀκόρεστον πλεονεξίαν των, οἱ δὲ μὲ τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα νὰ τὰ ἰδωσι μεταχειριζόμενα εἰς τὰς χρείας τῆς Πατρίδος, γνωρίζοντες κάλλιστα, ὅτι τὰ τόσον μεγάλα τοῦ πολέμου ἔξοδα δὲν δύνανται νὰ ἀπαντηθῶσι χωρὶς αὐτὰ τὰ δάνεια.

Περιττὸν εἶναι νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅσα πρὸ ἑνὸς περίπου ἔτους ὡμιλήσαμεν εἰς τὸν 22 ἀρ. τῶν Χρονικῶν μας· ἐκεῖ ἐπροτείναμεν, ὅτι τὰ δανειζόμενα αὐτὰ χρήματα πρέπει νὰ τὰ μεταχειρισθῶμεν μόνον διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος, καθότι αὕτη ἡ Πατρὶς εἶναι καὶ ὁ μόνος αὐτῶν ὀφειλέτης. Μὲ μεγαλήτερον λοιπὸν δικαιολόγημα σήμερον, τοσούτων ἄλλων χρημάτων τὴν ἔλευσιν ἀναγγέλοντες, δυνάμεθα νὰ ἐρωτήσωμεν, διὰ τί ἡ Σ. Διοίκησις, καὶ καὶ ἐξοχὴν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας δὲν παῤῥησιάζει εἰς τὸ Κοινὸν λογαριασμὸν τούτων τῶν χρημάτων; πιθανὸν τὰ χρήματα αὐτὰ, τὰ ὁποῖα ὅλος ὁ λαὸς ὀφείλει νὰ ἀποκριθῇ, νὰ μὴν ἦναι ἐξοδευμένα, παρ' ὅπου ἡ κοινὴ ἀνάγκη ἀπῄτει· οἱ ἄνθρωποι ἡμῶν συνειθίζουν πάντοτε, μὴ βλέποντες φανερὰ τὴν ἀλήθειαν, νὰ ὑποπτεύωσι τὸ ἐναντίον. Ἠξεύρομεν ὅλοι, ὅτι εἶναι τόσαι βδέλλαι, αἱ ὁποῖαι ὅσον ῥαφῶν τόσον διψοῦν, τόσαι σακκοῦλαι, αἱ ὁποῖαι ὅσον γεμίζην τόσον ζητοῦν, καὶ τόσοι τέλος πάντων παλαιοὶ λογαριασμοὶ ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Μεθυσαλήμ. Πεῖος λειτουργὸν ἠμπορεῖ ποτὲ νὰ καταπεισθῇ, χωρὶς νὰ ἴδῃ τοὺς λογαριατμούς, ὅτι τόσαι χιλιάδες Λίραις στερλίναις, τὰς ὁποίας μίαν ἡμέραν πρέπει ἡμεῖς νὰ πληρώσωμεν, δὲν κατεχωνεύθησαν μὲ ἕνα ἢ ἄλλον τρόπον, καὶ τὰ τὸν ὁποῖον ἡμεῖς τῇ ἀληθείᾳ δὲν τὰ ἐδανείσθημεν;

Πολλὰ τὰ περὶ τοῦ προκειμένου τούτου καὶ ἀκόμη περὶ τῶν κοινῶν εἰσοδημάτων ἔχομεν νὰ ὁμιλήσωμεν· ἀλλ' ἡ φωνή μας, μ' ὅλον ὅτι εἰλικρινὴς, χάνεται εἰς τὸ χάος τῶν καταχρήσεων τῶν ὁποίων ἀνυπέλαβον τὴν ὁλέθριον ἰδέαν, ὅτι ἀφ' οὗ γεμισωσιν αὐτοὶ τὴν σακκοῦλαν των, ὅλα τὰ λοιπὰ εἶναι καλὰ διορθωμένα, καὶ κἀμμία πλέον ἀνάγκη δὲν ὑφίσταται.

Ἡ Βουλὴ λοιπὸν, διὰ νὰ λείψῃ πᾶσα κατάχρησις, πρέπει μὲ Ἄργον ὄμμα νὰ ἐπαγρυπνήσῃ εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ νέου δανείου. Δὲν πρέπει νὰ πληρώσῃ παλαιοὺς λογαριασμοὺς καὶ οὕτω νὰ ἀγοράσῃ φατρίας· τὸ δάνειον εἶναι ἱερὸν, καὶ πρέπει νὰ μεταχειρίζεται εἰς μόνα τὰ μέσα τοῦ νὰ καταπολεμηθῇ ὁ Τύραννος, καὶ νὰ ἐξοικονομηθῶσι καὶ τῶν ὑπὲρ Πατρίδος πεσόντων αἱ οἰκογένειαι· ποτὲ ὅμως διὰ νὰ εὐχαριστηθῶσι τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου τὰ πάθη, καὶ νὰ γεμισθῶσιν αἱ σακκοῦλαι μερικῶν, οἵτινες, ὡς ἄρπυιαι, περιμένουν χωρὶς κόπους καὶ ἱδρῶτας νὰ καταφάγωσι τοὺς κοινοὺς θησαυροὺς. Σεῖς λοιπὸν, Βουλευταὶ Σεῖς χρεωστεῖτε νὰ ἐπαγρυπνήσητε εἰς τὸ συμφερώτατον τούτου ἔργον, διὰ νὰ μὴν ὑποπέσητε εἰς ἔγκλημα! ἐδικόν σας χρέος εἶναι νὰ διορθώσητε αὐτὰ τὰ σφάλματα διὰ νὰ ἀποδειχθῆτε, ὅτι ἐκπληρώσατε τὸ ὁποῖον ἡ Πατρὶς σᾶς ἐνεπιστεύθη μεγα ἔργον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐγχώριοι εἰδήσεις · Τὴν 24 Μαΐου .

Χθὲς περὶ τὰς δέκα ὥρας ἔπαυσεν ἡ σφοδρότης τοῦ ἀέρος , καὶ τὰ περὶ τὸν Πάσχαν ἔστειλαν Τουρκικὰ πλοῖα ἐπλησίασαν πάλιν πρὸς τὸ κατὰ τὰ παράλιά μας περιερχόμενον Βρίκι μας , θέλοντες καὶ πάλιν νὰ δοκιμάσωσιν ὁποῖον ἀποτέλεσμα θέλει λάβει οἱ σκοποί των (*) . Μόλις ἴδεν αὐτὰ ὁ Λεωνίδας , καὶ ἀμέσως ὥρμησεν ἐναντίον των , καὶ εἰσῆλθε μετράκις καὶ πολλάκις ἐν τῷ μέσῳ τῆς γραμμῆς τῶν ἐχθρῶν · καὶ κεραυνοβόλων τοὺς διεσκόρπισε καὶ τοὺς ἔκαμε νὰ ὀπισθοδρομήσωσι · κατέθλιβε τὸν παπαφίγον τοῦ Βρικίου τοῦ Μαχμούτη καὶ ἐτρύπησε τὸν κορμόν του πλησίον εἰς τὰ νερὰ , ἐτρύπησε τὸ μπομπρέσιν καὶ τὸ κατάρτι τοῦ ἄλλου Βρικίου , καὶ πολλάτατα σχοινία καὶ τῶν ἱστίων κατέκοψε , καὶ τοὺς ἱστούς των ἐτρύπησε , ἐν ᾧ αὐτὸς χάριτι θείᾳ ἐφυλάχθη πάντη ἀβλαβής · ἐν τοσούτῳ οἱ ἐχθροὶ , διὰ νὰ μὴ ζημιωθῶσιν ἔτι μᾶλλον , ἐπρύμνισαν τὰ παλιά των καὶ εἰσῆλθον ὄπισθεν ἐξῆλθον .

Χάρις εἰς τὴν γενναιοκαρδίαν σου , ἀνδρεῖε Κασ: Ἀντώνιε Μπάμπα ! διὰ τοῦ κατορθώματός σου τούτου τρανώτατα ἔδειξες εἰς τοὺς μισοκάλους , ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν κατετρόπωσαν τὸν βαρβαρικὸν στόλον , βοηθούμενοι ἀπὸ μόνην τῶν Ἡραιστίων τὴν χρῆσιν , ἀλλ' ὅτι ἀμία των εἰσέτι διαφυλάττουσι καὶ τὸν προγονικὸν Ἡρωϊσμόν των .

„ Η' τρικυμία στὸν γιαλὸν ὅταν συμβῇ νὰ γίνῃ ,
ἀφεύκτως πρέπει ἔπειτα νὰ φθάσῃ καὶ γαλήνη .

(*) Παρά τινος Εὐρωπαϊκοῦ πλοίου ἐξελθόντος ἀπὸ τὰς Π. Πάτρας ἐπληροφορήθημεν , ὅτι , ὅταν ἡ πολεμικὴ Ἀουστριακὴ Γολέτα ἡ Ἰουλία ἐσῆλθεν εἰς αὐτὸν τὸν κόλπον , εἶπε πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐκεῖσε Ὀθωμανικῆς μοίρας , ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν βρίκι , τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου ἔφθασεν εἰς Μεσολόγγιον , εἶναι ἐμπορικὸν , ὅτι εἶναι φορτωμένον μὲ διάφορα τροφῆς καὶ πολέμου ἐφόδια , καὶ ὅτι δὲν ἤθελε εἰσθαι δύσκολον νὰ ἐξέλθῃ ἡ μοῖρα αὕτη καὶ νὰ τὸ συλλάβῃ . Ὑπὸ ἀμέσως οἱ Τοῦρκοι εἰσεβίβασαν πολυαρίθμους ἀνθρώπους τῆς ψιλῆς φωτιᾶς , καὶ ἐνέβησαν μὲ τὴν ἰδέαν νὰ τὸ κυριεύσωσι δι' ἐφόδου · πλὴν τὸ κίνημά των τοῦτο τοὺς ἔβλαψε πολὺ · καθότι ἐντὸς τῶν ζημιῶν , τὰς ὁποίας ἔπαθον τὰ πλοῖα των , ἐφονεύθησαν ἀπὸ τὰ μιτράλια καὶ πάμπολλοι ἄνθρωποι .

Τὴν ἀπὸ μέσης τῶν ἐχθρῶν πυροβολιστικὴς ἔπαυσε · τρία μόνα κανόνια μᾶς ἔρριψε καὶ δύο βόμβας τὴν παρελθοῦσαν νύκτα καὶ καθ' ὅλην ταύτην τὴν ἡμέραν . Μέγας ἀναπατωμὸς ἐγίνετο σήμερον καθ' ὅλον τὸ στρατόπεδόν των · ὁτὲ μὲν ἐφαίνοντο καταβαίνοντες εἰς τὰ χαμαικώματά των , ὁτὲ ἀναχωροῦντες πρὸς τὰς ὑποφυΐας ἔνθα κατασκηνῶσι , ὁτὲ συναθροίζοντες τὰ ἄλογά των , καὶ ἄλλοτε συνερχόμενοι εἰς συνομιλίας . Ἡ περὶ ὅλων τῶν κινημάτων τούτων γενικὴ γνώμη ἦτον , ὅτι ἐπλησίασεν ἡ Λαμπρὰ τοῦ Πάσχα , δηλαδὴ ἡ ὥρα τῆς ἐφόδου · ὅθεν οἱ Ἕλληνες χωρὶς νὰ μεριμνήσωσι περὶ μηδεμιᾶς παρασκευῆς , καθότι τὰ πάντα εἶναι πάντοτε ἕτοιμα εἰς ἀντιπαράταξιν , ἐπερίμενον ταύτην τὴν στιγμὴν καρδιοκτυποῦντες , καὶ ἱστάμενοι ὄρθιοι εἰς τοὺς προμαχῶνας των .

Ἄξιον περιεργείας εἶναι νὰ βλέπῃ τις καὶ τὰς γυναῖκας τῆ πόλεώς μας , αἱ ὁποῖαι χωρὶς ν' ἐνοχλῶνται ποσῶς διὰ τὰς πράξεις τοῦ ἐχθροῦ . διάγουσι τόσον εἰς τὰς συναναστροφὰς , ὅσον καὶ εἰς τὰς οἰκιακάς των ἐνασχολήσεις μὲ τὸν συνήθη των εὐφρόσυνον τρόπον .

Περιεργώτερον εἶναι προσέτι νὰ θεωρῇ τις καὶ τοὺς παῖδας , οἵτινες κατασκευάσαντες τώρα μικρὰ κανονάκια καὶ βόμβας ἀπὸ μόλυβδον , καὶ ἀπὸ μόνην τὴν ἔμφυτον ῥωμὴν κινούμενοι , παρατάττονται εἰς τὰς ἀγορὰς , καὶ κάμνουσιν ὅλα τὰ κινήματα πρὸς ἄμυναν καὶ φύλαξιν · Θαυμασμοῦ ἄξιον εἶναι πόσον ἐπετηδειώθησαν οἱ νέοι οὗτοι μηχανικοὶ εἰς τὴν ἀναλογίαν καὶ ἀκρίβειαν τῶν πυροβόλων των , καὶ εἰς τὴν τακτικὴν τῶν πολεμικῶν των κινημάτων ἀριστείαν . Ὁποῖα πρέπει λοιπὸν νὰ περιμένῃ ἡ Ἑλλὰς μίαν ἡμέραν , ὅταν ἐισαχθεῖσα καὶ ἡ στρατιωτικὴ διδασκαλία θέλει βοηθήσει τῆς Ἡρωϊκῆς ταύτης νεολαίας τὰ φυτικὰ πνεύματα διὰ νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν ἐντέλειαν !

Τὰ ὀηθέντα ἐχθρικὰ πλοῖα ἐξῆλθον καὶ σήμερον ἀπὸ τὴν φωλεάν των . Μόλις ὅμως ἴδον μακρόθεν τὸ ἡμέτερον Βρίκι , καὶ χωρὶς τῆς παραμικρᾶς ἀναβολῆς ἐπέστρεψαν , καταφυγόντα ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν φρουρίων των .

Τὴν 25 τοῦ αὐτοῦ . Τὸ κατὰ τὴν νύκτα ἰαύτην φέρσιμον τῶν ἐχθρῶν ἐσταθῇ πάντη ἀλλοῖον

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀπὸ κάθε ἄλλην φορὰν · βαθυτάτη σιωπὴ ἐβασίλευε καθ' ὅλα τὰ σκηνώματα καὶ εἰς αὐτὰ τὰ περιταφρώματά των. Πόσον σέβας ὅμως ἐμπνέει ἡ σοβαρὰ τῶν ἡμετέρων καὶ ὄντως στρατιωτικὴ παράταξις, καὶ ὁποῖον μεγαλοπρεπὲς θέαμα παρέστηναν ἡ τάξις, ὁ ζῆλος καὶ ἐνθουσιασμός των, ὅταν δύω ὥρας πρὶν φθάσῃ ἡ αὐγὴ ἤχη ἡ σάλπιγξ!

Τὸ πρωῒ ἔγινε μεγάλη πρὸς τὸ ἀριστερὸν τοῦ ἐχθροῦ πλευρὸν κίνησις · μετ' οὐ πολὺ ἀνεχάρησε διὰ τὸ Μπουχῶρι ἓν σῶμα τῶν ἐχθρῶν ἀπὸ τρισχιλίους περίπου πεζοὺς καὶ ἱππεῖς συνισταμένων. Καὶ ἐπειδὴ, κατὰ τὰς ἐσχάτας εἰδήσεις, ἐμάθομεν ὅτι οἱ ἡμέτεροι ἐκτύπησαν τοὺς εἰς τὰ Σάββωνα καὶ τὰ περιξ εὑρισκομένης πολέμιους καὶ τοὺς κατετρόπωσαν, ἐσυμπεράναμεν, ὅτι οὗτοι ἐσταλθησαν διὰ βοήθειαν, καὶ ὅτι διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἴσως ἐφύλαξαν χθὲς οἱ πολιορκηταί μας τοσαύτην σιωπήν. Περιμένομεν ἐπισήμως νὰ πληροφορηθῶμεν τὰ κατὰ τὴν μάχην ταύτην, καὶ νὰ τὰ δημοσιεύσωμεν.

Καὶ σήμερον ὅλην τὴν ἡμέραν οἱ Τοῦρκοι πολλὰ ὀλίγας βόμβας μᾶς ἔρριψαν, καὶ ταύτας μικροτάτης διαμέτρου · ὁ δὲ κανονοβολισμός των ἦτον ἀδύνατος καὶ αὐτὸς, καὶ ἀντὶ βολίων μᾶς ἔσυραν πέτρας.

Τὴν 26 τοῦ αὐτοῦ. Ἡ ἰδία σιωπὴ ἐξηκολούθησε καὶ τὴν νύκτα ταύτην ἀπὸ τὸ ἐχθρικὸν μέρος. Ἡμεῖς ὅμως ἐπυροβολήσαμεν, κατὰ τὸ σύνηθες, μὲ μιδράλια τὰ πλησίον ἐχθρικὰ χαρακώματα. Ὁ ἐχθρὸς προχωρεῖ ταχέως πρὸς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Φραγκλίνη καὶ πρὸς τὸ πρόφραγμα (Lunette) τοῦ Γκιλέλμη τοῦ Ὀράνγιεν · σκοπεύει δὲ διὰ τοῦ νέου ἀντικανονοστασίου νὰ περιτειχίσῃ τὸ προτείχισμα τοῦ Μπότζαρη, καὶ νὰ κτυπᾷ κατὰ πρόσωπον καὶ ἐκ πλαγίου τὸ ῥηθὲν πρόφραγμα.

Ἡμεῖς δὲν παύομεν ἐργαζόμενοι ἡμέραν καὶ νύκτα, διὰ νὰ φυλάττωμεν τὸ περιτείχισμά μας εἰς τὴν ἐντελεστάτην κατάστασιν τοῦ νὰ ὑπερασπιζώμεθα, καὶ ἐσωτερικῶς νὰ λαμβάνωμεν ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἡ τέχνη καὶ ἡ φρόνησις ὑπαγορεύουν εἰς τοιαύτας περιστάσεις μέτρα.

Σήμερον τὸ πρωῒ ἐπανέλαβεν ἐκ νέου ὁ ἐχθρὸς τὸν ὀμιζόντειον πυροβολισμόν του, πολὺ ὅμως ἀδύνατα · ἀντὶ διὰ βόλια μεταχειρίζεται πέτρας πυραμιδοειδεῖς. Ἐκ τούτου φαίνεται πραγματικῶς ὅτι αὐτὸς στερεῖται ἀπὸ πολεμεφόδια · ὁ δὲ Γιωσὴφ Πασσᾶς φυσούμενος τὸν πολιορκισμὸν τοῦ φρουρίου του ἀπὸ τοὺς Πελοποννησίους, φαίνεται, ὅτι οὔτε τρόφιμα οὔτε πολέμεφόδια στέλλει πλέον εἰς τὸν Κιουταχῆν.

Κατὰ τὸ παρὸν οἱ Τοῦρκοι ἔχουν ὀκτὼ κανόνια, ἓξ ἁσσάρας λαμβάρδας (mortiers) καὶ ἓν ὁμπούζι.

Ὁ μετὰ τὴν μεσημβρίαν κανονοβολισμὸς καὶ βομβαρδισμὸς τῶν βαρβάρων ἔγινε μὲ ἀθυμίαν μεγίστην. Μία βόμβα ἔπεσεν ἐπί τινα καλύβην, πλησιόχωρον τοῦ κανονοστασίου τοῦ Ῥίγα, καὶ τριῶν περίπου τετραγωνικῶν ὀργυιῶν ἐπιφάνειαν ἔχουσαν · μέσα εἰς αὐτὴν εὑρίσκετο ὁ ὀψοπώλης Ἀθανάσιος Κατζαρογιάννης καὶ ἄλλοι εἴκοσι περίπου στρατιῶται ἀγοράζοντες τὰ πρὸς τὸ δεῖπνον. Θεία προστασία λοιπὸν ἡ ἔκρηξις τῆς βόμβας δὲν ἔβλαψεν οὐδένα. Ὅσον δὲ ἀπὸ μέρους μας πυροβολοῦντες, μὲ ὀλιγοστηριότητα, καὶ προσπαθοῦντες πάντοτε νὰ ἐμποδίζωμεν τὰς ἐργασίας τῶν ἐχθρῶν, ἐφονεύσαμεν καὶ ἐπληγώσαμεν πολλοὺς ἐξ αὐτῶν · ἐπληγώθη ὅμως ἐπικινδύνως ἐκ τῶν ἡμετέρων ὁ ἐν τῷ κανονοστασίῳ τοῦ Φραγκλίνη ἀρχιπυροβολιστὴς Γιάννος Ντάτζικος.

Τὴν 27 τοῦ αὐτοῦ. Οἱ Τοῦρκοι ἐξακολουθοῦν νὰ μετριάζωσι τὸν πυροβολισμόν των. Ἡμεῖς τοὺς κτυπῶμεν μὲ μιδράλια, ὁ δὲ τουφεκισμὸς ἐξακολουθεῖ ἀδιαλείπτως καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη. Οἱ Ἕλληνες εἶναι πάντοτε εἰς ἐγρήγορσιν (alerte).

Τὸ πρωῒ ὁ ἐχθρὸς ἔρριψεν ὀλιγώτατα κανόνια, ὁμοίως δὲ καὶ βόμβας τῆς πλέον μικρᾶς διαμέτρου. Ἐντεῦθεν ἐναργῶς φαίνεται ὅτι στερεῖται ἐφοδίων τοῦ πολέμου. Κατὰ τὸ παρὸν προσπαθεῖ νὰ τελειοποιήσῃ τὰ περιταφρώματά του, καὶ μάλιστα τὸ ἀντικρὺ τοῦ κανονοστασίου τοῦ Νορμᾶν, τὸ ὁποῖον μόλις ἀπέχει 80 ὀργυιάς. Ὁ ἐχθρὸς λοιπὸν ἔχει ἀπόφασιν νὰ κάμῃ τὴν ἔφοδον, καὶ ἄλλο μέσον δὲν τοῦ μένει, εἰμὴ αὐτό. Τέτοτε ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν μετὰ βεβαιότητος διὰ τὰ προηγούμενα ἀπ' αὐτὴν τὴν ἐργασίαν κινήματα του.

Τιμὴ ἐτησία Τάλ. Ἰσπαν. ἓξ προπληρωτέα κατὰ Ἰριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Σιντάκης Δρ. Ἰ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 43ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 30 Μαΐου. 1825. Σάββατον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον τῇ 28 Μαΐου.

Ἀφ' οὗ τὸ Νεόκαστρον ἐδοκίμασε τὴν πλέον στενὴν πολιορκίαν, ἀφ' οὗ οἱ ἐν αὐτῷ μετεχειρίσθησαν ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα διὰ νὰ τὸ σώσωσιν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν, ἀφ οὗ οἱ Τοῦρκοι ἀπέβησαν (*) εἰς τὸ νησὶ τῆς Σφακτηρίας, καὶ πᾶσα συγκοινωνία τῶν ἡμετέρων μετὰ τῆς ξηρᾶς διεκόπη, καὶ ἐπομένως εἰς τοὺς πολιορκημένους συνέβη ὁλοτελὴς τοῦ ὕδατος ἔλλειψις, τὴν ἑνδεκάτην τοῦ Φρέχοντος τὸ Νεόκαστρον παρεδόθη μὲ συνθήκας εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Αἰγυπτιακοῦ Σατράπου.

Οἱ πόλεμοι ἔχουν καὶ τὰ ἀντίστροφα· ὅθεν ἀντὶ νὰ μᾶς ταράξῃ ἡ πτῶσις τοῦ φρουρίου τούτου, μᾶς ἐξάπτει τὴν προθυμίαν ἔτι μᾶλλον, διὰ νὰ κινηθῶμεν κατὰ τῶν Βαρβαρικῶν φαλάγγων, καὶ νὰ ἐκδικηθῶμεν ἐξαγοράζοντες τὸ αἷμα τοσούτων ἀδελφῶν μας, οἵτινες ἀπαραδειγματίστως μαχόμενοι, ἔπεσαν εἰς ταύτην τὴν πολιορκίαν. Παρατηροῦμεν, ὅτι ὁ στόλος μας πανταχοῦ Ἱροπαιοφόρος, φέρει πῦρ καὶ ὄλεθρον εἰς τὰ πλοῖα τοῦ Τυράννου· ὅτι τὸ Μεσολόγγιον ἀνθίσταται μὲ ἀμίμητον γενναιότητα καὶ καρτερόψυχίαν· ὅσον οἱ στρατιῶται, ὅσον καὶ οἱ λοιποὶ πολῖται ἀποφασισμένοι νὰ ταφῶσιν ὑπὸ τὰ τείχη μας, περιμένουν μετὰ σταθερότητος καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς ἐξ ὕψους ἀρῤῥωγῆς τῶν ἀπίστων ἐχθρῶν τὴν ἔφοδον· μήτε τὸν πυροβολισμόν των, ἐξ οὗ συνεχῶς οὐκ ὀλίγοι ἐκ τῆς σειρᾶς τῶν ἀδελφῶν μας σύρονται εἰς τὸν Θάνατον, φοβούμεθα, μήτε τὰς ἑτοιμασίας των, δι' ὧν προσπαθεῖ νὰ κυριεύσῃ μίαν φούκταν γενναίως ἀνθισταμένων Ἑλλήνων, ἐξιππαζόμεθα. Δὲν νομίζομεν λοιπὸν ποτὲ νὰ φέρῃ τοῦ Νεοκάστρου ἡ πτῶσις εἰς τὸ ἔθνος προσβολήν τινα θανάσιμον. Ἰδοὺ δὲ μὲ ποίας λέξεις ἐκφράζεται τώρα κάθε πατριώτης, διηγούμενος αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. „ Δὲν ἐκυριεύθη ἡ Κόρινθος, καὶ πάλιν ἡμεῖς τὴν ἐπήραμεν; Δὲν ἐπλημμύρισαν ἐπὶ τοῦ Δράμαλη εἰς τὴν Πελοπόννησον τόσοι χιλιάδες Βαρβάρων χείμαρροι, πλὴν μετέπειτα αὐτὴ ἡ Πελοπόννησος ἔγεινεν ὁ τάφος των;

Νομίζω δὲ ὅτι ἀκούω τώρα τοὺς πολιτικοὺς τῆς Εὐρώπης συνομιλοῦντας εἰς τὰς τραπέζας των, καὶ ἐκφραζομένους περὶ τῆς Ἑλλάδος οὕτω. „ Τὸ Νεόκαστρον ἀφ' οὗ ἐκυριεύθη, „ θέλει χρησιμεύσει βεβαίως εἰς τὸν Μεχμὲτ- „ Ἀλῆ διὰ νὰ συστήσῃ τὸ κέντρον τῶν δυνάμε- „ ών του. Τὸ Μεσολόγγιον πολιορκεῖται, „ καὶ τὸ προπύργιον τοῦτο τῆς Πελοποννήσου „ καὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος εἶναι βέβαια εἰς κίν- „ δυνον. Ἡ εἰσβολὴ τῶν τουρκικῶν δυνάμεων „ ἐπειδὴ ἔγινεν ἐν καιρῷ θέρους, ὁ στρα- „ τός των θέλει προμηθεύεται εὐκόλως μὲ ὅλα „ τὰ χρειώδη· κ. τ. λ. κ. τ. λ. " Ἀλλ' ἡμεῖς εἰς ὅλους τούτους τοὺς συλλογισμοὺς, τῶν ἀποκρινόμεθα. „ Ἡμεῖς ἢ νικῶμεν, ἢ ἀ-

(*) Μὲ δυσαρέσκειάν μας μεγίστην ἀναγγέλομεν, ὅτι οἱ τοῦρκοι ἀπέβησαν εἰς Σφακτηρίαν, ὁδηγούμενοι παρά τινος ἀξιωματικοῦ Γάλλου, ὅστις μετὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἐπιχειρήσεώς του ταύτης, ἔγινε παρὰ τοῦ Ἰμπραὶμ-Πασσᾶ Γενικὸς Ταξιάρχης (Brigadier Général). Ἀριστίον κρίνομεν τώρα νὰ παρηγορήσωμεν μὲ ὅλον τὸ σέβας τὴν ἐν Παρισίοις ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων Ἑταιρείαν, ἵνα μεταχειρισθῇ τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα, προσφέρουσα πραγματικῶς τὴν ὑπ' αὐτῆς σχεθεῖσαν πρὸς ἡμᾶς βοήθειαν διὰ τῆς μεσολαβήσεώς της τοῦ νὰ μὴ ἐνωθῇ κανεὶς Γάλλος ἀξιωματικὸς μὲ τὰ Αἰγυπτιακὰ τάγματα, καὶ νὰ ἔλθῃ νὰ πολεμήσῃ τὴν δυστυχῆ Ἑλλάδα, κατὰ τῆς ὁποίας ὅλα τὰ φυσικὰ, ἠθικὰ καὶ πολιτικὰ στοιχεῖα συνώμοσαν. Ἀλλὰ τί νὰ εἴπωμεν! Οἱ αἰῶνες τοῦ ἁγίου Λουδοβίκου καὶ τοῦ Δ'. Ἑρρίκου ἐπέρασαν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ποθνήτκομεν· ἂν ἡ Ἑλλὰς ἔγινε στάκτη, ἂ[illegible] αἰσιὴ αὐτῆς γῆ ἐρημώθη ἀπὸ τοῦ Τυρκικοῦ τὰς φάλαγγας, ὁ Ἕλλην ὅμως δὲν παραδίδεται· καὶ ἂν τὸ ὁρκίσθη, ἂν ζήσῃ, νὰ ζήσῃ ἐλεύθερος.

Λέγω προσέτι οἱ καλοὶ οὗτοι ἄνδρες· ἀλλὰ τῶς ἠμποροῦν αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες νὰ ἑνωθοῦν διὰ νὰ πολεμήσωσι τὸν ἐχθρόν, ἐν ᾧ εὑρίσκονται καταξεσχισμένοι ἀπὸ τὰς πρὸς ἀλλήλους διχονοίας; Δὲν βλέπεις πόσον εὐκολύνει ἡ ἀσυμφωνία των τὰς πρόοδους τῶν Τούρκων; Πῶς ἐν ᾧ ἡ Διοίκησις των δὲν ἔχει καμμίαν δύναμιν, θέλει ἀντιπαραταχθῆ εἰς τὰς Ὀθωμανικὰς δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι τώρα μᾶλλον ἢ ἄλλοτε τοὺς ἐσαπσιλοῦσιν; Ἰδοὺ καὶ εἰς τὰ ἐρωτήματά των ταῦτα ἡ ἀληθὴς ἀπόκρισίς μας· εἶναι βέβαιον ὅτι ἐξέχομεν λαὸν τόσον εἰς τὸ μεταξύ μας μερικαὶ διχόνοιαι· εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ Διοίκησίς μας ἔστειλε στρατεύματα νὰ πολεμήσῃ ἄλλους Ἕλληνας· ὁμολογοῦμεν ὅλα ταῦτα, ναὶ ἀλλὰ πρέπει νὰ εἴπωμεν κἄτι τι πρὸς τοὺς κυρίους αὐτοὺς πολιτικούς, τὸ ὁποῖον ἀγνοοῦν εἰσέτι. Τὸ Δημοκρατικὸν ἀνεγεννημένου τινὸς ἔθνος σύστημα προάγει πάντοτε κάθε εἴδους φατρίας. Ἀλλ' ὁ χαρακτὴρ τῶν Ἑλλήνων εἶναι τοιοῦτος, ὥστε, ὅσον αὐτοὶ ὑποκύπτουσιν εἰς τὰς ἀντενεργείας ταύτας, τόσον, ὅταν ὁ γενικὸς κίνδυνος παρίστανται, λησμονοῦσιν ὅλα τὰ πάθη καὶ παραιτοῦσιν ὅλας τὰς φατρίας ἐμπροσθεν εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος. Οἱ Ἕλληνες τότε ἑνωμένοι μὲ τὸν ἀδιαῤῥήκτων τῆς ἀδελφότητος δεσμὸν, τρέχουσιν ὁμοφώνως μὲ μόνην τὴν ἰδέαν νὰ εὕρωσι τὸν ἐχθρὸν, νὰ τὸν πολεμήσωσι καὶ νὰ τὸν νικήσωσιν. Ἰδοὺ τῶν Ἑλλήνων τὸ χαρακτηριστικὸν· ἂς μὴ χαίρωσι λοιπὸν οἱ ἐχθροί μας, θαῤῥοῦντες ὅτι αἱ ἐσωτερικαί μας διχόνοιαι θέλουν μᾶς ἐξολοθρεύσει. Αἱ ταραχαὶ αὗται παρῆλθον· καὶ ἡ παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως διακηρυχθεῖσα ἀμνηστία μαρτυρεῖ μὲ ὑψηλὴν φωνὴν τῶν λεγομένων τὴν ἀλήθειαν. Ὁ ζῆλος τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ τῶν Ἀνδρέϊδων ἐναργέστατα δεικνύει, ὅτι ἡ ἰρικυμία τῶν παθῶν δὲν ὑπάρχεται πλέον, καὶ ὅτι εἷς καὶ μόνος σκοπὸς συνδέει Νόμον καὶ Διοίκησιν, λαὸν καὶ Διοικητάς, ὁ σκοπὸς δηλαδὴ τοῦ νὰ καθαρισθῇ ἡ Πατρὶς ἀπὸ τὸν Τύραννον.

Ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος! ἡ χαρά σας εἶναι μηδέν. Οἱ Ἕλληνες εἶναι λαὸς ἀδελφῶν· ἠμποροῦν μὲν νὰ ἀποπλανηθῶσιν ἀπὸ τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν, ὄχι ὅμως νὰ πέσωσι καὶ εἰς τὸν κρημνόν. Ἤδη δὲ, ὦ Διοικηταὶ καὶ πάντες οἱ διατρέχοντες τὸ πολεμικὸν καὶ πολιτικὸν τῆς Πατρίδος στάδιον, διευθύνω πρὸς Σᾶς τὴν ἱκετικὴν φωνήν μου· ἀκούσατε τὴν φωνὴν ἐκείνην, ἡ ὁποία ἀπ' ἀρχῆς μετὰ θερμῆς καρδίας ἠγάπησε, καὶ πάντοτε τὴν σωτηρίαν καὶ εὐδαιμονίαν τῆς κοινῆς ἡμῶν Πατρίδος ἐπιθυμεῖ.

Μιᾶς εἴμεθα ὅλοι μητρὸς τέκνα, καὶ ἓν μόνον συμφέρον ἔχομεν ἅπαντες· διὸ ἂν πλανώμεθά ποτε εἰς τὰς ἰδέας μας, δὲν εἶναι πρέπον νὰ πάσχῃ δι' αὐτὸ τοῦτο ἡ πολυέραστος Πατρίς μας, τὸ μέγα τοῦτο ἀγαθόν μας. Διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ ὁποίου ἐχύσαμεν καὶ καθημερινῶς χειμάῤῥους χύνομεν αἱμάτων. Διοίκησις καὶ λαὸς πρέπει νὰ ἦναι ἑνωμένα, καὶ τὸ παραμικρὸν φράγμα δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῷ μεταξύ των. Τῶν ἐπικρατειῶν ἡ ψυχὴ εἶναι ἡ Διοίκησις· καὶ ἂν οἱ Διοικηταὶ δὲν ἐκτελοῦν τὰ χρέη των, μυρίοι εἶναι οἱ τρόποι νὰ τοὺς τιμωρήσωμεν, καὶ νὰ τοὺς ἀποστέλλωμεν ἀπὸ τὸ θέατρον τῶν ὑποθέσεων· ὄχι ὅμως νὰ συμμιγνύωμέν ποτε τὰ ἄτομα μὲ τὸ σύστημα, καθότι τοῦτο μᾶς ἐπροξένησε τοσαῦτα ὀλέθρια ἀποτελέσματα, καὶ μᾶς κατήντησεν εἰς τὰ χείλη τῆς ἀβύσσου· ἐπέρασαν ὅμως αὐτὰ, καὶ τὰ περασμένα ἂς τὰ καταβυθίσωμεν εἰς τῶν θαλασσῶν τὰ βάθη. Ἂς στρέψωμεν τώρα ὅλοι τὰ ὄμματά μας εἰς τὴν Πατρίδα, ἥτις ὑψώνουσα ἱκετηρίως χεῖρας, μᾶς προσκαλεῖ εἰς ὑπεράσπισίν της. Αὐτὴν ἂς ἐναγκαλισθῶμεν, τὰ δὲ τῆς φαρμακερᾶς Ὕδρας πάθη καταπατοῦντες, ἂς ἐνεργήσωμεν διὰ τῆς στενῆς ἑνώσεώς μας νὰ ἐλευθερωθῶμεν καὶ νὰ εὐδαιμονήσωμεν.

Διοικηταὶ τῆς Ἑλλάδος! Εἰς τὴν ὀρθὴν ἐπιστασίαν σας ἐνεπιστεύθη ἡ Πατρὶς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων της, τοὺς ὁποίους ὀφείλετε νὰ γνωρίσετε, καὶ γνωρίσαντες τους νὰ ἦσθε δίκαιοι καὶ νὰ μὴ συλλάβητε εἰς τὰς καρδίας σας ποτὲ πάθος· καθότι μέλλετε νὰ δώσετε λόγον ἐνώπιον Θεοῦ καὶ τῆς Πατρίδος δι' ὅλας τὰς πράξεις σας· προσπαθήσατε λοιπὸν μὴ κατακριθῆτε.

Καὶ σεῖς οἱ νέοι τῆς σήμερον ἐξωρισμένοι εἰς τὴν ἄγονον τῆς Ὕδρας σκοπελον, καὶ ἐδῶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κάκεῖσε καταδιωγμένοι! Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἡ Πατρὶς σᾶς ἐνεπιστεύθη τὰ ὅπλα. Πολλάκις καὶ πολλαχοῦ μὲ ὅλα προσοχῆς ἠκούσατε, ὅτι χωρὶς ὁμόνοιαν ἡ Πατρὶς ἀπόλλυται. Γέρων Κολοκοτρώνη! Ἡ σκιὰ τοῦ παμφιλτάτου Πάνυ σὲ ὁρκίζει νὰ λησμονήσῃς ὅλα τὰ παρελθόντα, καὶ νὰ στρέψῃς τὸν ὀφθαλμόν σου εἰς τὴν κοινὴν τῆς Πατρίδος σωτηρίαν, ὅπως ἐλευθερωθέντες εὐχαριστήσωμεν τὸν Παντοδύναμον, ὅστις μᾶς ἤνωσε μὲ τὸν ἀδελφικὸν δεσμόν, καὶ μᾶς ἠξίωσε νὰ ἀπολαύσωμεν τὸ μεγαλήτερον ὅλων τῶν καλῶν, τὴν νομικὴν δηλ. ἐλευθερίαν καὶ πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν μας, περὶ ὧν αἰωνίως θέλει μᾶς δοξάζει ὅλη ἡ ὑφήλιος.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚ. Τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ.

Ἐπειδὴ ἡ σύμπνοια, καὶ σύμπραξις ὅλων τῶν Ἑλλήνων εἶναι ὁμολογουμένως τὸ μόνον ἀκαταμάχητον ὅπλον ἐναντίον τοῦ ἀσπόνδου ἐχθροῦ τῆς Πατρίδος·

Ἐπειδὴ, εἰς ὅλον τὸ διάστημα τοῦ παρόντος ἀγῶνος ἔλαβεν ἡ Διοίκησις λαμπρὰ παραδείγματα τοῦ ὅτι οἱ Ἕλληνες τρέφουν εἰς τὰς ψυχάς των τὴν πάτριον καὶ ἀληθῆ ἀρετὴν τῆς στενῆς ἑνώσεως καὶ συμπνοίας ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, καὶ λησμονοῦν πᾶν ἄλλο πάθος, κυριευμένοι ἀπὸ μόνον τὸ εὐγενὲς αἴσθημα τοῦ νὰ σώσουν τὴν Πατρίδα, καταδιώκοντες ἓν συμφώνῳ, καὶ μὲ Χριστιανικὴν καὶ ἀδελφικὴν ἕνωσιν τοὺς βαρβάρους τυράννους της·

Ἐπειδὴ ἡ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος εἶναι δίκαιον νὰ συντρέχῃ εἰς τὸ νὰ ἐγχαραχθῇ βαθύτερον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων αὐτὴ ἡ ἀληθὴς βάσις ὅλων τῶν ἀρετῶν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν κυρίως ἐλπίζεται ἡ εὔκλεια τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος, καὶ ἡ διαρκὴς ἀπόλαυσις τῆς Ἀνεξαρτησίας καὶ ἐπομένως τῆς Εὐδαιμονίας της Πατρίδος· καὶ

Ἐπειδὴ ὅσοι κατὰ καιροὺς ἢ ἐναντία τῶν πολιτικῶν αὐτῶν χρεῶν ἔπραξαν, ἢ ἄλλως πως τοὺς παθεστῶτα. Νόμους δὲν ἐσεβάσθησαν, ἀφ' ἑ.. με. μέρη, δὲν ἔμειναν ἀτιμώρητοι, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἔδειξαν εἰλικρινῆ μεταμέλειαν, καὶ, ἐπικαλούμενοι τὸ ἔλεος τῶν Νόμων, καὶ τῆς Διοικητέως τὴν συμπάθειαν, προσφέρουν τὴν Πατριωτικὴν των σύμπραξιν εἰς τὸν προκείμενον κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἀγῶνα,

Συναινέσει καὶ τοῦ Σεβαστοῦ Βουλευτικοῦ, κατὰ τὸ ὑπ' Ἀριθ. 683 Προβούλευμα.

Διακηρύττει

Α'. Χαρίζεται Γενικὴ ἀμνηστεία εἰς ὅλους τοὺς ὑποπεσόντας εἰς πολιτικὰ ἐγκλήματα (ἐκτὸς τοῦ ἐγκλήματος φανερᾶς προδοσίας), καὶ ἐπομένως ὑποκειμένης εἰς δεσμοὺς, ἢ ὀφείλοντας λόγον τῶν πράξεών των.

Β'. Ἀκυροῦνται ὅλαι αἱ κατὰ τῶν ὑποπεσόντων εἰς πολιτικὰ ἐγκλήματα (ἐκτὸς τοῦ τῆς προδοσίας) πράξεις τῆς Διοικήσεως, καὶ παραδίδονται εἰς λήθην.

Γ'. Ὅλοι οἱ ὑποπεσοντες εἰς τοιαῦτα ἐγκλήματα, ὁποιου βαθμοῦ καὶ τάξεως ὂν ἦναι, ἀπολαμβάνουν ἀπὸ τὴν σήμερον ἀνεξαιρέτως ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου, κατὰ τὸν Ὀργανικὸν Νόμον.

Δ'. Ἡ παροῦσα Διακήρυξις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ Τύπου. Ὁ δὲ Γενικὸς Γραμματεὺς καὶ οἱ Ὕπουργοὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τοῦ Πολέμου, τοῦ Δικαίου, καὶ τῆς Ἀστυνομίας, νὰ ἐνεργήσουν, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἀνήκει, ὅσα διαλαμβάνονται εἰς τὴν παροῦσαν Διακήρυξιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 18 Μαΐου 1825.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Γκίκας Μπότασης

Ὁ Γ. Γραμματεὺς
Ἀ. Μαυροκορδάτος.

Τῇ 29 τοῦ αὐτοῦ.

Μὲ ἀνυπομονησίαν ἐπεριμέναμεν νὰ ἴδωμεν εἰς τὸν Ὁριζοντά μας νὰ πλέουσιν Ἑλληνικὰ καράβια, καθότι πᾶς τις ἠμπορεῖ νὰ συμπεράνῃ πόσον εἰς τὴν φυσικὴν θέσιν μας καὶ εἰς τὰς περιστάσεις μας ἐχρησίμευον· ἀπεδείδαμεν λοιπὸν τὴν ἀπουσίαν των εἰς νέας κολοσσαίας ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους οἱ γενναῖοι καὶ ἀπτόητοι Θαλασσινοί μας κατορθώνουσιν· ἀλλὰ μετὰ τοσαύτην ἀνησυχίαν ἰδοὺ σήμερον φαίνεται εἰς τὰ παράλιά μας ἡ διορισμένη ναυτικὴ μοῖρα, καὶ αἱ πρῶται τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες τὴν ὑποδέχονται μαζῆ μὲ ἡμᾶς καρδιοκτυποῦντας ἀπὸ τὴν χαράν μας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πολλοὶ ἐξ ἡμῶν ἀμφιβάλλουν περὶ τῆς ὀσον ἐπωφελοῦς δι' ἡμᾶς ταύτης βοηθείας, νομίζοντες ὅτι ἡ Σ. Διοίκησις ἠδύνατο εἶχε καιρὸν νὰ συνεφωνήσῃ περὶ τῆς καταστάσεώς μας, ἢ ὅτι ἄλλαι αἱτίαι ἐμπόδιζον νὰ μᾶς στείλῃ τὴν πολύτιμον αὐτὴν βοήθειαν. ἀλλ' ἐν ᾧ κυματεῖ σήμερον ἡ Ἑλλὰς σημεῖα ἐπὶ τῶν ἐν τῷ λιμένι μας προσορμισμένων πλοίων, πάντες ἐπείσθησαν, ὅτι ἂν ἔτυχαι αἱτίαι ἠμπόδων πρὸς καιρὸν νὰ ἐμποδίσωσι τὴν Διοίκησιν τοῦ νὰ μᾶς βοηθήσῃ ἐγκαίρως, πτὲ ὅμως αὕτη δὲν ἠδύνατο καὶ νὰ μᾶς λησμονήσῃ.

Χρησταὶ ἐλπίδες μᾶς ἐνθαρρύνουσι διὰ τὰ μεγάλα τῆς ναυτικῆς ταύτης μοίρας μας ἀποτελέσματα. Τῶν ναυτῶν μας ὁ Ἡρωϊσμὸς μᾶς πείθει, ὅτι ὅπου καὶ ἂν φανῇ, τρόπαια πανταχοῦ καὶ θέλει στήσει.

Εἰδοποίησις.

Ἐπειδὴ πρὸ καιροῦ ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις διώρισε μίαν ναυτικὴν Μοῖραν νὰ ἀποτελῇ τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, καὶ ἐπειδὴ ἡ Μοῖρα αὕτη διά τινας περιστάσεις εἶχεν ἀποσυρθῇ πρὸς καιρὸν τοῦ διορισμοῦ της, ἦλθε δὲ πάλιν ἔφθασε διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν, εἰ ποιοῦνται ὅλα τὰ ὑπὸ φιλικὰς σημαίας σκεπασμένα οἱαδήποτε εἴδους πλοῖα, ὅτι ὁ ἀποκλεισμὸς οὗτος θέλει ἐνεργεῖσθαι ἀπὸ τῆς σήμερον ἀπαραλλάκτως μὲ τὴν ἀπὸ τὰς 14. Ὀκτωμβρίου. 1824, περὶ ἀποκλεισμοῦ Διακήρυξιν τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως.

Ἐν τῷ λιμένι Μεσολογγίου. Ἐκ τῆς Ναυαρχίδος ἡ Ἀθηνᾶ. Τῇ 29 Μαΐου 1825.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Γ'. Μοίρας τῆς διωρ. εἰς ἀποκλεισμὸν τοῦ Κορ. Κόλπου. Γεώργιος Δημ. Νέγκα.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις. τὴν 28 Μαΐου.

Οἱ ἐχθροὶ πάλιν μετήλλαξαν τὰ κινήματά των ἐξαίφνης. Τὴν παρελθοῦσαν νύκτα μᾶς ἐπυροβόλησαν μὲ ὅλον τὸ πεῖσμα των· αἱ βόμβαι των ἐβρίπτοντο μὲ ὅλην τὴν Τουρκικὴν πομπήν· αἱ δὲ σφαῖραι τῶν κανονίων των, ἀγκαλὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἐσύροντο πρὸς τὴν πόλιν, ἐθανατοφόρησαν πρασωπικὴν βλάβην.

Σήμερον εἴδομεν ἀντικρυ τοῦ κανονοστασίου τοῦ Νορμπὲκ νέον τῶν ἐχθρῶν χαράκωμα, μόλις ἀπέχον ὀγδοήκοντα περίπου ὀργειάς. Οἱ ἐχθροὶ ἐργάζονται ἐν αὐτῷ μὲ ἄκραν ὀραστηριότητα. Ὁ πυροβολισμὸς τοῦ διήρκεσε μέχρι τῆς μεσημβρίας μὲ τὸ αὐτὸ πεῖσμα ὅτε δι' ἀτυχίαν ἐφονεύθησαν ἀπὸ δύο σφαῖρας ὀκτὼ ἄνθρωποι, ἐξ ὧν οἱ δύο ἦσαν τῶν ὅπλων, καὶ ἔπειτα ἠκολούθησεν ἄκρα σιωπὴ ἕως τῆς ἑσπέρας.

Μίαν ὥραν πρὶν δύσῃ ὁ ἥλιος ἄραξεν εἰς τὸν λιμένα μας ἡ πολεμικὴ Ἀγγλικὴ Κορβέτα Ῥόζα· διοικουμένη παρὰ τοῦ κυρίου Ἄμπατ.

Τὴν 29 τοῦ αὐτοῦ. Περὶ τὰς δύο ὥρας τῆς νυκτὸς ἐκβῆκαι οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ τὰ περιταφρώματά των, καὶ μὲ ἕνα τουφεκισμὸν συντροφευμένον μὲ κανονιαῖς καὶ βόμβας ἠθέλησαν κἀτίτι νὰ δοκιμάσωσι· χωρὶς νὰ χάσουν καθόλου καιρὸν οἱ ἡμέτεροι ἤρχισαν ἀμέσως νὰ μεταχειρίζωνται ὅλα, ὅσα ἡ πολεμικὴ ἀνδρία των, ὁ ζῆλος καὶ ἐνθουσιασμὸς ὑπαγόρευον τὴν στιγμὴν ἐκείνην κινήματα. Μόλις ἴδον οἱ ἐχθροὶ τὴν τοσοῦτον πρόθυμον τῶν Ἑλλήνων ἀντιπαράταξιν, καὶ εὐθὺς ἐπῆδησαν πάλιν εἰς τὰς τάφρους των.

Τὸ χθεσινὸν τῶν ἐχθρῶν χαράκωμα ἐξακολουθεῖ νὰ βαθύνεται· αἱ δὲ ἐν αὐτῷ ἐργασίαι γίνονται μὲ ὑπερβολικὴν ὀραστηριότητα.

Τὸ πρωῒ ὁ ἐχθρὸς μᾶς ἐπυροβόλησε μὲ ἑπτὰ βόμβας, περισσότερα βόλια κανονίων, καὶ μὲ ὀλίγας γρανάτας· ἡμεῖς δὲ τὸν ἀντεμείψαμεν ἐπίσης.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀνγλικῆς Κορβέτας κύριος Ἀμπατ ἐκβῆκε σήμερον καὶ περιῆλθεν ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ τείχους μας· ἔδειξεν ὑπὲρ ἡμῶν ὅλα ἐκεῖνα τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἡ φιλανθρωπία καὶ ὁ ἐξευγενισμὸς τῶν Ἀγγλων ὑπαγορεύει, καὶ τῆς οὐδετερότητος αἱ ἀρχαὶ δὲν ἀπαγορεύουσιν. Ἡμεῖς δὲ εὐχάριστοι διὰ ταῦτα τὰ φρονήματά του, τὸν ἐχαιρετήσαμεν ἀναχωροῦντα μὲ μίαν σειρὰν τουφεκίων.

Ὁ ἐχθρὸς ἐμετρίασεν ὀλίγον τὸν πυροβολισμόν του.

Τὴν 30 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἐχθρὸς ἐξακολουθεῖ νὰ ἐνδυναμώνῃ τὰ χαράκωματά του, καὶ μάλιστα τὸ ἀντικρυ τοῦ κανονοστασίου τοῦ Νορμπὲκ.

Οἱ Ἕλληνες ἀπορροῦν διὰ τὸ παράδοξον τοῦ χαρακώματος τούτου ὕψος, καὶ λέγουν ὅτι οἱ ἐχθροὶ μετακομίζουν χῶμα ἀλλαχόθεν.

Ἡμεῖς ὅμως κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ὀχυρωματοποιὸς μας κύριος Κοκίνης μᾶς ἔδωκεν ὁδηγίας, γνωρίζομεν κάλλιστα τοῦ ἐχθροῦ τοὺς σκοποὺς, μετεχειρίσθημεν ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὴν ὑπεράσπισίν μας μέσα.

Τὴν νύκτα ἐπεσκέφθη ὁ ὀχυρωματοποιός μας μετὰ τοῦ Ἀρχιτέκτονος Σταύρου Κοντζούκη ὅλον τὸ περὶ τείχισμα, καὶ παρετήρησαν τὰς ὁποίας μᾶς ἐπροξένησαν διὰ τῶν πυροβόλων των οἱ ἐχθροὶ ζημίας· χάρις ὅμως εἰς τὴν Ὑπερτάτην προστασίαν, ἄλλην ζημίαν δὲν ἐλάβομεν παρ' ὅτι μέρος τῶν καπνοθυρίδων μας καὶ τῶν περιενδεδυμένων ἐπάλξεων (gaba-dous) ἐκρημνίσθη.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἔγινεν ἐπ' Ἐκκλησίας ἡ μνημόσυνος τελετὴ λειτουργηθέντος τοῦ Ἀρχιερέως, διὰ τοὺς ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Ἰωάν. Μαυρομιχάλην, Ἰωάν. Βαρβάκην, Ἀναστάσιον Τζαμαδοῦ καὶ Δ. Σιδέρην, ἔνθα καὶ ἐξεφωνήθη παρὰ τοῦ ἀλληγίου καὶ σεβασμίου Γέροντος κυρίου Ἀναγνώστη Τζιτζίνη καὶ λόγος ἐπικήδειος· αἰωνία ἡ μνήμη τῶν τοιούτων Πατριωτῶν!

Τιμὴ ἑτησία Γρόσ. Ἴσπαν. ἓξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Σύνταξις, Δρ. Γ. Γ. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 44ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 3 Ἰουνίου. 1825. Τετράδη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ναύπλιον. Τὴν 19 Μαΐου. 1825.

Σήμερον ἐπανηγυρίσθη λαμπρότατα ἐπ' ἐκκλησίας τῆς γενικῆς ἀμνηστείας ἡ χαρμόσυνος ἀπόφασις. Ἦτον ἀδύνατον νὰ μὴ χύνῃ τις δάκρυα χαρᾶς, βλέπων ἰδίοις ὀφθαλμοῖς τὴν λαμπρὰν ταύτην ἑορτήν. Ὅλοι οἱ ἐν ἀξιώμασι Πολιτικοὶ καὶ Πολεμικοὶ, ἐν οἷς καὶ οἱ ἀνακεκλημένοι ἐξόριστοι, ἦσαν παρόντες. Τὸ Τακτικὸν σῶμα συνιατάμενον ἀπὸ ἑξακοσίους περίπου ἐπεριτριγύριζε τὴν ἐκκλησίαν. Ἡ Μουσικὴ ἔπαιζε τοὺς πλέον γλυκεῖς ἤχους· ὁ δὲ Βαλευτὴς κύριος Σπυρίδων Τρικούπης ἀναβὰς ἐπ' ἄμβωνος, ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν λόγον· καὶ μετὰ τοῦτο ὡρκίσθησαν ἐπάνω εἰς τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον οἱ σημαντικώτεροι τῶν Διοικητῶν καὶ οἱ ἀνακαλεσθέντες νὰ θάψωσιν ὅλα τὰ παρελθόντα. καὶ ὁμοφώνως εἰς τὸ ἑξῆς νὰ τρέξωσιν εἰς ὑπεράσπισιν τῆς Πατρίδος.

Ὅσαι λαμπρὰ ἀποτελέσματα γεννᾷ ἡ εἰλικρινὴς μεταμέλεια καὶ ἡ ἄδολος ἕνωσις ὑπαγορευομένη ἀπὸ τὰ ὑπὲρ Πατρίδος αἰσθήματα, εὐκόλως πᾶς τις νοεχῆς δύναται νὰ ἐννοήσῃ. Ἡ κρισιμωτάτη περίστασις τῆς Πατρίδος, ὁ Ὅρκος καὶ τὰ δάκρυα εἶναι ἱκαναὶ ἀποδείξεις, ὅτι ἡ ἕνωσις αὕτη εἶναι ἄμωμος· ἀπὸ δὲ τὸν ἑφεξῆς λόγον, ἐν ᾧ κηρύττονται τῶν κακῶν οἱ πρωταίτιοι, ἕκαστος συμπεραίνει, ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς δὲν δύναται νὰ βασιλεύσῃ καὶ νὰ μείνῃ πλέον κεκρυμμένη ἡ κακία.

Δόγμα αὐτοσχέδιος ἐφωνηθεὶς ἐπ' ἐκκλησίας ἐν Ναυπλίῳ παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ κυρίου Σπυρίδωνος Τρικούπη τῇ 19 Μαΐου, ἡμέρᾳ καθ' ἣν ἐκηρύχθη γενικὴ ἀμνηστεία παρόντων ὅλων τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως, καὶ τῶν τὴν ἀμνηστείαν λαβόντων, καὶ μεγάλου πλήθους λαοῦ.

Φαίνεταί μου νὰ βλέπω σήμερον τὴν ἀξιοθάυμαστον ἐκείνην σκηνὴν εἰς τὴν ὁποίαν λέγει ἡ Γραφὴ, ὅτι εὑρέθη ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, ὅταν τὸ Ἰσραηλιτικὸν στρατόπεδον ἐχαλάσθη καὶ ἐδιώχθη ἀπὸ τὸν ἀλλόφυλον ἐχθρὸν εἰς τὴν πόλιν Γαὶ, ὅταν ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς ἀπροσδοκήτου συμφορᾶς ἐπτοήθη, κατὰ τὴν φράσιν τῆς Γραφῆς, ἡ καρδία τοῦ Λαοῦ καὶ ἐγένετο ὥσπερ ὕδωρ, ὅταν ὁ Ἰησοῦς, εἰς σημεῖον λύπης, ἔσχισεν ὁ ἴδιος τὰ φορέματά του, ἔπεσε πρηῦμνα αὐτὸς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τὴν αὐγὴν ἕως τὸ βράδυ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ἔβαλαν χῶμα εἰς τὴν κεφαλήν των διὰ τὴν ἀνέλπιστον ἐκείνην καταστροφὴν, καὶ τὸν καταδιωγμὸν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Λαοῦ· καὶ διέρρηξεν Ἰησοῦς (τὴν ἡμέραν ἐκείνην) τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἔπεσεν Ἰησοῦς εἰς τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον Κυρίου ἕως ἑσπέρας αὐτὸς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἔπεβάλοντο χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

Γέτοια εἶναι βέβαια καὶ τὴν σήμερον ἡ περίστασις τοῦ νέου Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος: παντοῦ κατήφεια! παντοῦ θλῖψις! παντοῦ φόβος καὶ δειλία! καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία τοῦ Λαοῦ, καὶ ἐγένετο ὥσπερ ὕδωρ.

Πίπτει τὸ ἔμπροσθεν τοῦ Νεοκάστρου νησὶ, ἡ Σφακτηρία, καὶ πίπτουν μὲ αὐτὸ ἔνδοξα θύματα τῆς Πατρίδος τόσοι δυνατοὶ ἐν πολέμῳ· δειλιᾷ τὸ Ἑλληνικὸν στρατόπεδον διὰ αὐτὸ τὸ ἀπροσδόκητον δυστύχημα, ἀφίνεται ἔρημος ὁ παλαιὸς Ναβαρῖνος, καὶ τὸ Νεόκαστρον, τὸ ἴδιον Νεόκαστρον γίνεται βραβεῖον τοῦ νικητικοῦ ξίφους τοῦ Αἰγυπτίου ἐχθροῦ· αὐτὰ ἔπαθεν εἰς ὀλίγον διάστημα ἡμερῶν ἡ Ἑλλὰς, καὶ ἰδοὺ ἐπτοήθη ἡ καρδία τοῦ Λαοῦ, καὶ ἐγένετο ὥσπερ ὕδωρ.

Ἀλλὰ διὰ τί ἐδυστύχησαν οἱ κατὰ τὴν Γαὶ ἔνοπλοι Ἰσραηλῖται, οἱ ἄλλοτε νικηταὶ καὶ τροπαιοῦχοι; διατί οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες τῶν ὁποίων τὰ ἀνδραγαθήματα ἐξέπληξαν ὅλον τὸν κόσμον ἔπιαν τὸ πικρὸν τοῦτο ποτήριον τῆς πτώσεως τοῦ Νεοκάστρου; τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ μᾶς τὸ λέγει· "ὅτι ἐπλημμέλη-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πλημμέλειαν μεγάλην.

Καὶ ποία ἄλλη πλημμέλειαν ἀναπτηνοι μου Ἕλληνες, ποία ἄλλη μεγαλητέραν πλημμέλειαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐνώπιον τῆς Πατρίδος, ἐνώπιον ὅλης τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τὴν πλημμέλειαν τῶν διχονοιῶν, καὶ σκανδάλων, τὰ ὁποῖα ἐκορυφάθησαν τὴν σήμερον εἰς ὅλην τὴν πολύπαθην Ἑλλάδα. . . . . .

Κλαίτε νύκτα ἡ ἡμέρα· ὅλοι τὸ βλέπομεν, ὅλοι τὸ φοβούμεθα, καὶ ὅλοι κινδυνεύει βέβαια διατὶ δὲν ἔχει στρατεύματα καὶ μιλοκίνδυνα καὶ ἐμπειροπόλεμα, καὶ δὲν κινδυνεύει διατὶ δὲν ἔχει χρηματικοὺς πόρους· κινδυνεύει ἡ δυστυχισμένη Πατρίς, ἐπειδὴ ὁ ζῆλος τοῦ λαοῦ ἐσβέσθη, καὶ ἐσβέσθη, (φρίττω ὅταν τὸ συλλογίζομαι) ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους· κινδυνεύει ἡ Πατρίς, ἐπειδὴ τὰ μιλοκίνδυνα καὶ ἐμπειροπόλεμα στρατεύματα παρελήθησαν, καὶ παρελήθησαν, ἀλλοίμονον! ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους, ἀπὸ ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι ἀποκαταστήσαμεν τὸ δυστυχισμένον ἔθνος παίγνιον τῶν παθῶν μας, ἀπὸ ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι ἀντὶ νὰ κλείσωμεν τὰς δεινάς του, καὶ παλαιωμένας πληγάς, τοῦ ἀνοίξαμεν νέας καὶ βαρυτέρας, ἀπὸ ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι ἀντὶ νὰ τὸ ὁδηγήσωμεν εἰς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας καὶ εὐδαιμονίας τὸ ἐφέραμεν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου· καὶ τοῦτο διατί; διότι ἡ φιλαρχία πολιορκεῖ τὸν νοῦν μας, ὁ φθόνος, καὶ τὸ ἐμφύλιον μῖσος κατατρώγει τὰ σωθέντα μας, ἡ ἰδιοτέλεια ὁδηγεῖ τὰ ἔργα μας, αἱ συνωμοσίαι καὶ τὰ διαβούλια εἶναι ἡ πολιτική μας. . . . . .

Ἀλλὰ ἕως πότε, ἀδελφοί μου, νὰ τυφλώττωμεν; ἕως πότε ἡμεῖς οἱ ἴδιοι νὰ ἐθελοκακῶμεν; ἕως πότε νὰ δίδωμεν ἡμεῖς τὸ κυφηράτατον σπαθὶ τῶν ἀγρίων παθῶν μας εἰς τὰ χέρια τοῦ ἀσεβοῦς τυράννου μας; καταβοῦν ἐναντίον μας τόσα σεβάσμια κρανία κειτόμενα ἄταφα, γυμνὰ καὶ κατεσπαραγμένα ἐπάνω εἰς τὸ Νησὶ τῆς Σφακτηρίας, καταβοῦν ἐναντίον μας τὰ αἵματα τῶν μαρτύρων τῆς Πίστεως καὶ Πατρίδος· τίς ὠφέλεια, φωνάζουν τὰ ἱερὰ ταῦτα σφάγια, τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου; διατί ἀφήσαμεν χήρας τὰς γυναῖκας μας, ὀρφανὰ τὰ τέκνα μας, ἀπαρηγόρητους τοὺς συγγενεῖς μας; διατί τὰ ὄρνεα νὰ καταφάγουν ταις σάρκαις μας ταὶς ὁποίαις ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἀφήσαμεν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης; τάχα διὰ νὰ παραδώσωμεν εἰς τὴν αἰσχρὰν δουλείαν τῶν παθῶν μας τὴν γῆν ὅπου ἐλευθερωθεν ὁ θάνατός μας, ὅπου νὰ ποτίζουν ὅλο ἕνα τὰ πικρὰ δάκρυα τῶν γυναικῶν μας καὶ τῶν τέκνων μας; ἄχ! διὰ τοὺς οἰκτιρμοὺς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ὅλος ἀγάπη, διὰ τὸ ὄνομα τῆς Πατρίδος ἡ ὁποία εἶναι ὅλη ἀρετή, ἂς καθαρίσωμεν τὴν ψυχήν μας καὶ κρῖν εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν τοῦ κινδύνου, ἀπὸ τὸν ῥύπον τῆς διχονοίας, ἂς θάψωμεν εἰς τὸν τάφον τῆς λησμονησίας τὰ ἄγρια καὶ ἄτοπα πάθη μας, ἂς πλύνωμεν τὰς μολυσμένας καρδίας μας εἰς τὸ ἱερὸν λουτρὸν τῆς ἀγάπης· ὁ πατριωτισμὸς ἂς λαμπρύνῃ εἰς τὸ ἐξῆς τὸν θολωμένον νοῦν μας, ἡ εἰλικρίνεια ἂς βασιλεύσῃ εἰς τὴν καρδίαν μας, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ σύμπνοια ἂς πρυτανεύεται ὡς νεφέλη πυρὸς εἰς ὅλας τὰς βουλάς μας καὶ εἰς ὅλα τὰ ἔργα μας. . . . . .

Εἰς ἐσᾶς τώρα τοὺς λαοὺς τῆς Πελοποννήσου, εἰς ἐσᾶς στρέφω τὸν λόγον μου· ἕως πότε, ἀδελφοὶ Πελοποννήσιοι, ἀκίνητοι θὰ ὑποφέρετε τὸν βάρβαρον ἐχθρὸν νὰ ἐμφωλεύῃ μέσα εἰς τὴν γλυκυτάτην Πατρίδα σας; ἕως πότε θὰ βλέπετε ταπεινωμένα τὰ τεραστμένα μεγαλεῖά σας, ἀμαυρωμένην τὴν δόξαν σας, εἰς κίνδυνον καὶ αὐτὴν τὴν ὕπαρξίν σας; δὲν εἶσθε σεῖς οἱ ὁποῖοι ἀθέβαιοι ἕνα καιρὸν ἀόμη εἰς τὰ κινήματα τῆς ἐπαναστάσεως χωρὶς ὅπλα καὶ πολεμεφόδια, χωρὶς σύστημα γραπτοῦ Νόμου, ὑβρισμένοι καὶ ἀπελπισμένοι ἀπὸ ὅλα τὰ Χριστιανικὰ Βασίλεια, καὶ μόνον ἐμπνευσμένοι ἀπὸ τὸ θεῖον αἴσθημα τοῦ πατριωτισμοῦ; δὲν εἶσθε σεῖς, λέγω, ὁποῦ ἐτρέξατε μὲ τὴν σημαίαν τοῦ τιμίου Σταυροῦ εἰς τὴν ὀξιὰν, καὶ πρῶτοι ἀπὸ τοὺς ἄλλους συναδελφούς σας Ἕλληνας ἐσαλπίσατε τὴν σάλπιγγα καὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς νίκης, καὶ ἐξεθεμελίσατε τὴν Εὐρώπην καὶ τὸν Κόσμον ὅλον; δὲν εἶσθε σεῖς ἔμπροσθεν τῶν ὁποίων ἐταπεινώθησαν τὰ ὑπερήφανα τείχη τῆς Μονεμβασίας, τῆς Κορίνθου, τοῦ Νεοκάστρου, καὶ τῆς Τριπολιτζᾶς; δὲν εἶσθε σεῖς εἰς τὴν γῆν τῶν ὁποίων ἐσωριάσθησαν τὰ κόκκαλα τόσων καὶ τόσων ἐχθρῶν; ποῦ εἶναι τώρα ὁ περασμένος ζῆλός σας; ποῦ ὁ ἀπερασμένος ἡρωϊσμός σας; πῶς τόση μεταβολή; πῶς τέτοια ἀκινησία; ἄχ! σεῖς εἶσθε πάντοτε οἱ αὐτοί, πάντοτε τρέφετε τὸ αὐτὸ μῖσος ἐναντίον τῶν Τυράννων, πάντοτε διψᾶτε ἐκδίκησιν ἐναντίον τῶν ὑβρισθεισῶν Πιστεύσας καὶ τῆς τιμῆς σας, πάντοτε ἐνθυμεῖσθε τὸν ἱερὸν ὅρκον σας τῇ νίκῃ ἢ τοῦ Θανάτου· δὲν παίζετε ἐτεῖς, ὄχι, ἡμεῖς παίζομεν· ἡμεῖς σᾶς ἀλλάξαμεν, ἡμεῖς μὲ τὰ πάθη μας σᾶς ἐβρίψαμεν ἀπὸ τὰ χέρια τὰ νικηφόρα σας ἅρματα· ἂν ἔπεσε τὸ Νεόκαστρον δὲν ἔπεσε βέβαια ἀπὸ τὴν ἀνδρίαν τοῦ ἐχθροῦ, ὄχι, ἔπεσεν ἀπὸ τὴν ἀσυμφωνίαν τὴν ἐδικήν μας, αὐτὴ μᾶς ἐπαράλυσε τὰ χέρια, καὶ μοναχὴ ἐπαράλυσις τῶν χεριῶν μας ἐπρόδωσε τὸ Νεόκαστρον· ἀλλὰ ἡ πικρὴ αὐτὴ δοκιμὴ μᾶς ἐδίδαξε τὰ κακὰ ἐπακόλουθα τῶν διχονοιῶν μας, αὐτὴ ὁποῦ μᾶς ἐφύτισε τόσα φαρμάκια, αὐτὴ μᾶς προσφέρει σήμερον καὶ τὸ ἀντιφάρμακον διὰ τῆς ὁμονοίας καὶ τῆς ἑνώσεως· ἂν τόσον μᾶς ἔπλαψε καὶ μᾶς ἐντρύπησεν ἡ ἀσυμφωνία μας, τὶ θριάμβους καὶ τὶ τρόπαια ἑτοιμάζει ἡ Θεία ἕνωσις καὶ ὁμόνοια!

Λύτὴν τὴν Θείαν ἕνωσιν καὶ ὁμόνοιαν, αὐτοὺς τοὺς θριάμβους καὶ τὰ τρόπαια μᾶς τὰ ὑποσχεται ἡ σημερινὴ πάνδημος καὶ ἱερὰ ἡμέρα· αὐτὴ μᾶς προετοιμάζει τὸν ἐξολοθρευμὸν τοῦ Αἰγυπτίου ἐχθροῦ, καὶ τὴν ἀνάκτησιν τοῦ Νεοκάστρου· ναί, τὴν ἀνάκτησιν τοῦ Νεοκάστρου, καθὼς ἄλλοτε συνέβη καὶ ἡ ἀνάκτησις τῆς Ἀκροκορινθου χαμένης καὶ πάλιν κερδισμένης. Παρηγορήσου φιλτάτη μου Ἑλλάς, παρηγορήσου! ἰδοὺ τὰ τέκνα σου τὰ ὁποῖα κατεσπαράτλετο ἡ Μητρική σου καρδία ὅσον τὰ ἔβλεπες διηρημένα καὶ ἀλληλομαχόντα, ἰδοὺ συνδεδεμένα εἰς τὸ ἑξῆς μὲ τὸν θεσμὸν τῆς ὁμονοίας καὶ ἀγάπης· βλέπω εἰς τὸ πρόσωπόν των ζωγραφισμένην τὴν μετάνοιαν διὰ τὸ

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σαν ἐλθ'ντα, ξανοίγω εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας των τὴν στιθερὰν ἀπόφασιν διὰ τὰ μέλλοντα, μοῦ τὸ βεβαιώνν τὰ δάκρυα ὁπού βλέπω νὰ χύνωνται ἀπὸ ὅλους σχεδὸν τοὺς ἀκροατάς μου, δάκρυα συντριβῆς, δάκρυα εὐγενῶν καρδιῶν, δάκρυα προμηνυτικὰ μελλούσης χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως· παρηγορήσου, φιλτάτη μου Ἑλλὰς, παρηγορήσου! ἕτοιμα εἶναι ὅλα σου τὰ τέκνα νὰ ὁρκισθοῦν σήμερον ἔμπροσθεν τῶν Ἀγγέλων καὶ τῶν Ἁγίων εἰς τὸ Ἱερὸν ὄνομα τῆς Πατρίδος, εἰς τὰ ἀνικδίκητα κόκκαλα τῶν εἰς Σφακτηρίαν πεσόντων, νὰ σέβωνται πρὸ πάντων καὶ νὰ τιμοῦν τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην τῶν Νόμων τοῦ Ἔθνους, καθὼς ἐσέβοντο καὶ ἐτιμοῦσαν οἱ Ἰσραηλῖται τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ ἢ ὅλοι ὁμοῦ νὰ ἐκδικηθοῦν τὰ ἀδικημένα Ἑλληνικὰ αἵματα, ἢ νὰ ἐνώσουν καὶ αὐτοὶ τὰ ἑδικά τους μὲ ἐκεῖνα προσφέροντές τα ἐπιτάφιον τιμὴν τῆς Πατρίδος.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 31 Μαΐου. Χθὲς μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἐπλησίασαν μερικὰ βαρβάρια τῶν ἐχθρῶν πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ περιτειχίσματός μας. Εἴκοσι Ἕλληνες ἐκδύκαν νὰ τὰ πάρωσιν. Οἱ δὲ ἐχθροὶ μόλις εἶδον τὴν ἔξοδον, καὶ πυκνὸς φόβος τοὺς κυρίευσεν· ἤρχισαν λοιπὸν νὰ μᾶς ῥίπτωσι βόμβας ἐκ τῶν κανονοστασίων των, καὶ νὰ ἀφεκίζωσι τοὺς ἐξελθόντας. Ἡμεῖς δὲ ῥίψαντες ἱκανὰ κανόνια μὲ μιδράλια ἐναντίον των, καὶ ἀντιπαφεκίσαντές τους, ἐφονεύσαμεν καὶ ἐλαβώσαμεν ἀρκετούς· ἀλλ' ὁ κρότος τῶν πυροβόλων διεσκόρπισε τὰ ζῶα ταῦτα.

Τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ὁ ἐχθρὸς ἔπαυσεν ὁλοτελῶς τὸν τὸν Ὀριζόντειον ὅσον καὶ τὸν κατὰ Καθέτων πυροβολισμόν του. Ἡμεῖς ὅμως ἐκάμαμεν τὴν συνειθισμένην μας φωτιὰν ὡς καὶ πάντοτε.

Τὸ πρωὶ ἤρχισαν οἱ Τοῦρκοι τὸν βομβαρδισμόν των· ἡμεῖς δὲ ἀνταποκριθέντες μὲ μιδράλια, ἐφονεύσαμεν καὶ ἐπληγώσαμέν τινας τῶν στρατιωτῶν καὶ ἐργατῶν των. Ἀξιοδάκρυτος τῷ ὄντι εἶναι ἡ κατάστασις τῶν δυστυχῶν τούτων τοῦ ἐχθροῦ ἐργατῶν, καὶ φρίκην προξενεῖ εἰς τὸν ὅστις θεωρεῖ μὲ τί τρόπον τοὺς μεταχειρίζονται οἱ βαθαροι δεσπόται των. Ἤλθον πολλάκις εἰς τόσην ἀπελπισίαν, ὥστε ἐξελθόντες τῶν χαρακωμάτων, ἐφώναζαν· „ἡμεῖς εἴμεθα Χριστιανοὶ καὶ ὁμογενεῖς σας· ὅθεν φο„βήσατέ μας διὰ νὰ λάβωμεν τέλος τὰ ἀνυπό„φορα δεινά μας.“ Οἱ ἡμέτεροι ἔλαβον συμπάθειαν τῶν δυστυχιῶν των, τὰς ὁποίας ἀκουσίως ὑπομένουν, καὶ δὲν πυροβολοῦσι πλέον κατ' αὐτῶν.

Πρὸς τὸ ἑσπέρας ἐπληγώθη εἰς τὸ μέτωπον ἕνας τῶν πυροβολιστῶν μας τοῦ κανονοστασίου, ὁ Κοραῆς, ὀνομαζόμενος Ἀλεξανδρῆς Κούλιερης. Εἰς θυμασμὸν φέρει ὁ ἰδιότης μὲ τὸν ὁποῖον τὸ ἀνδρεῖον τοῦτο παλικάρι ἐδέχθη τὴν πληγήν· ἀφ' οὗ ἐκτυπήθη, ἐκάθισε καὶ ἔδεσε μὲ τὸ μανδήλι τὸ κεφάλι του διὰ νὰ σταματήσῃ τὸ ῥέον αἷμα· τοῦ ἐπρόβαλον ἔπειτα οἱ συντρόφοι του νὰ τὸν συκώσωσι καὶ νὰ τὸν φέρωσιν εἰς τὸν χειροῦργον. Ὄχι, ἀπεκρίθη μὲ ἡσυχίαν, ὁ γενναῖος Ἕλλην· δότε μου καιρὸν διὰ νὰ σημαδεύσω πρῶτον ἰδικῆς φοραῖς ἀκόμη τῶν Χαλδουπιδῶν τοὺς προμαχῶνας, καὶ ἀγγλίνο ἔπειτα νὰ ἐπιτρεύθῶ. Ἰδοὺ τίνι τρόπῳ κατεφρονοῦν οἱ Ἕλληνες τὸν θάνατον διὰ νὰ ὑπερασπισθῶσι τὴν Πατρίδα!

Τὴν 1 Ἰουνίου. Τὴν νύκτα ἠκολούθησεν ὁ ἀμεθαῖος πυροβολισμός, κατὰ τὸ σύνηθες. Περὶ δὲ τὰ γλυκοχαράγματα συντροφευμένος ὁ κανονοβολισμὸς τῶν ἐχθρῶν καὶ μὲ βόμβας, ἔγινε μὲν θραστήριος, διήρκεσεν ὅμως ὀλίγον· Ἐξ οὗ συμπεραίνεται μετὰ βεβαιότητος, καὶ μάλιστα κατὰ τὰς ὁποίας ἐσχάτως ἐλάβομεν εἰδήσεις, ὅτι οἱ ἐχθροὶ δοκιμάζουν δυσκολίαν εἰς τὴν μετακομιδὴν τῶν πολεμεφοδίων των, τὰ ὁποῖα περιμένουν νὰ τοὺς ἔρχωνται ἀπὸ Πρέβεζαν διὰ ξηρᾶς.

Αὐτόμολός τις ἀπέρασε σήμερον εἰς τὸ Ἀνατολικὸν, ἐπιβεβαιῶν ὅσα καὶ οἱ πρότερον· οὗτος προσθέτει, ὅτι τὸ ἄντικρυ τοῦ κανονοστασίου τοῦ Νορμᾶν μέγα χαράκωμα τῶν ἐχθρῶν χρησιμεύει εἰς κατασκευὴν τοῦ διὰ χαλάστραν κανονοστασίου των, καὶ ὅτι καθ' ἡμέραν ἡ ἔλλειψις τῶν τροφῶν καθ' ὅλον τὸ στρατόπεδον τοῦ Κιουταχῆ αὐξάνει.

Περὶ τὰ [illegible] τῆς ἡμέρας ἔγινε μικρὰ ἀναταραχή, διὰ νὰ γίνῃ συνομιλία περὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Καπ. Ῥούτζη, ὅς τις πρὸ ἡμερῶν ἐσυλλήφθη ζῶν, ἐξελθὼν διὰ νὰ κατασκοπεύσῃ· ἕως πεντακόσιοι λοιπὸν καὶ

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

αὐτοὶ ὅλοι Χαλδούπιδες, ἐκβῆκαν καὶ ἐστάθησαν ὅλοι εἰς τὰ περιταφῶματά των. Μετ' οὐ πολὺ ἰδομεν κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ περιτειχίσματός μας τὸν Κιουταχῆν συνοδευμένον ἀπὸ ὀλιγωτάτης ἱππικῆς, δύω ἐκ τῶν ὁποίων ἔστειλε δι' ὁδὸν νὰ μετρήσωσι τὸ βάθος τῶν εἰς τὴν πτέρυγα ἐκείνην τοῦ περιτειχίσματος μας ὑδάτων· ἀτελῆ καὶ ἄχαριν πληροφορίαν ὅμως τοῦ ἔδωκαν οἱ ἱππεῖς οὗτοι, καθότι τὰ ἄλογα ἕως πρὶν εἰσέτι προχωρήσωσιν εἰς τὸ ἐβάθερον, βυθισθέντα εἰς τὸν βάλτον, ἐδυσκολεύοντο νὰ ἐξαπτερύξωσι, τινὲς κανονοβολισμοὶ μας τοὺς ἐξάλισαν ἀρκετὰ διὰ νὰ κάμωσι τελείαν πεῖραν.

Ὁ ἐχθρὸς ἐξακολουθεῖ τὴν γραμμὴν τοῦ ἀντιχαρακώματός τε ἀπὸ τὸ κανονοστάσιον τοῦ Μανταλεμπὲρ ἕως εἰς τὰ κανονοστάσια τοῦ Ἐὺρλ Ὄρφ Σιεφιὲλδ, Κωνσταντίνε Κανάρη καὶ Σκεντέρμπεϊ.

Τὴν 2 τοῦ αὐτοῦ. Πολλὴν ὥραν ἐπεκράτησε τὴν νύκτα ταύτην ὁ βομβαρδισμὸς καὶ κανονοβολισμὸς τῶν ἐχθρῶν· σφοδρότατος ὅμως στιγμὴν ἔπαυσεν ὁ ἀπὸ μέρους μας, καὶ μάλιστα ἡ ψιλὴ φωτιὰ καὶ τὰ μιδράλια. Τὴν αὐγὴν ἐξηκολούθησεν ὡσαύτως καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, ὅτε ἡ ἔκρηξις μιᾶς βόμβας ἐφόνευσε μίαν γυναῖκα, καὶ ἐπλήγωτεν ἀκινδύνως ἕνα νέον.

Οἱ Τοῦρκοι ἐξακολουθοῦν νὰ ἐνδυναμώνωσιν ὁλονέν τὸ διὰ χαλάστρας κανονοστάσιόν των, περὶ οὗ πολλάκις ὡμιλήσαμεν. Εἰς τὸ συνεχόμενον μετὰ τοῦ κανονοστασίου τούτου περιτάγρωμα ἕτερον ἓν κανόνι, καὶ ἓν ὁμπούζι. Ἡμεῖς δὲ κατασκευάζομεν νέον κανονοστάσιον ἀφιερωμένον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἀθανάτου Μιαούλη *), καὶ ἐφωπλισμένον μὲ ἓν κανόνι τῶν 36, σκοπεύοντες ἔπειτα νὰ τὸ ἐνδυναμώσωμεν καὶ μὲ ὅσα ἄλλα καλέσῃ ἡ χρεία· ἔχομεν δὲ χρηστὰς ἐλπίδας νὰ καταστήσωσι μηδὲν τὰς ἐχθρικὰς ἑτοιμασίας τὰ κανονοστάσια τοῦ Νορμὰν καὶ Μιαούλη, βοηθούμενα ἐκ πλαγίου καὶ ἀπὸ τὸ τοῦ Κορδῆ.

*) Ἡ νέα Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος θέλει καταχωρήσει εἰς τὰ Χρονικά της μὲ ὅλην τὴν μεγαλαυχίαν τὸ ὄνομα τοῦ ἀθανάτου Μιαούλη· ὅσον ὁ ἔνδοξος οὗτος ἀνὴρ εἶναι μετριόφρων καὶ ἁπλοῦς πολίτης εἰς τὴν πατρίδα του, τόσον ἐπιδαινων εἰς τὸ ταχύπλουν καράβι του ἀποκαθίσταται ὡς κερβανὸς, φέρων πῦρ καὶ ὄλεθρον εἰς τὸν στόλον τοῦ Γυαούρου.

Ἡ Πατρὶς, ἀκαταδάμαστε Ἥρωα, δὲν ἔχει στήλας διὰ νὰ θεξάσῃ μὲ γλυπτὰ γράμματα τὰ ἀπεριγράπτά σου κατορθώματα· Εἶναι ὅμως καὶ θέλουν εἶναι αἰωνίως ἐγχαραγμένα εἰς τὴν καρδίαν αὐτῆς καὶ τῶν τέκνων της!

Οἱ Ἕλληνες ἐν συντόμῳ ἡμέραν καὶ νύκτα κάμνουν τὰς πλέον αὐστηρὰς προπαρασκευὰς τῆς ὑπερασπίσεως· καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Ὑψίστου ἐλπίζομεν νὰ βάλῃ τῶν βαρβάρων ἡ ἔφοδος (*) τὰ πλέον τοθητὰ δι' ἡμᾶς ἀποτελέσματα.

Μιᾶς βόμβας ἐχθρικῆς ἡ ἔκρηξις ἐπυρπόλησε μίαν καλύβαν πλησίον τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς· πλήρεις χαρᾶς οἱ ἐχθροὶ ἐκραύγαζον, νομίζοντες ὅτι ἔκαυσαν τὸ Μεσολόγγι, καὶ ὅτι οἱ Ἕλληνες ἔμελλον ν' ἀφήσωσι τοὺς προμαχῶνας των. Ἐκ τούτου φανερὸν γίνεται, ὅτι αὐτοὶ ἀγνοοῦν τὴν σταθερότητα καὶ εὐταξίαν τῶν ἡμετέρων, καὶ δὲν ἠξεύρουν, ὅτι αὐτοὶ δὲν ἀφίνουν τοὺς προμαχῶνας των, ἂν καὶ ἤθελε συμβῆ τὸ πλέον ἀπαίσιον εἰς τὴν πόλιν συμβεβηκὸς, ὑποπτευόμενοι τὴν ἔφοδον.

Εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Κιουταχῆ λέγουν, ὅτι εἶναι ὁ πυρομηχανικὸς Καρέτος, ὅς τις ἐστάθη ποτὲ εἰς τὴν βουλευσιν τοῦ Ἀλῆ-Πασσᾶ, καὶ ἔπειτα τοῦ Ὀμὲρ-Πασσᾶ.

Τὴν 3 τοῦ αὐτοῦ. Τὴν παρελθοῦσαν νύκτα οἱ ἐχθροὶ ἐστάθησαν πάντη ἥσυχοι.

Τὸ πρωὶ ἔγινεν ἡ χαρμόσυνος Τελετὴ διὰ τὰ ὑπεῖα ὁ Στόλος μας ἔστησε μεταξὺ Σουνίου καὶ Νήσου Ἄνδρου τρόπαια κατὰ τοῦ ὑπεριφάνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως Στόλου. Μετὰ τὴν ὁοξολογίαν ἐρρίφθη ἄναξ ὅλη ἡ σειρὰ τῶν πυροβόλων τοῦ τείχους μας, καὶ τρεῖς τῶν τουφεκίων. Εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐρρίφθησαν καὶ ἀρκετὰ κανόνια ἀπὸ τὰ ἐν τῷ Λιμένι μας Ἑλληνικὰ πλοῖα, καθ' ἣν στιγμὴν ἔφθασε καὶ ἕτερον, μὲ ἓν πυροσβολικὸν καὶ ἀπὸ ὥραν εἰς ὥραν περιμένονται καὶ τὰ λοιπὰ μὲ τὰ ἀναγκαῖα πυροσβολικά.

Μεσολόγγιον τῇ 3 Ἰουνίου.

Ἐφίσημα γράμματα ἀπὸ τὴν καθέδραν τῆς Ὑπερτάτης Διοικήσεως μᾶς ἀναγγέλουν σήμερον τὴν μεγάλην καὶ ἀνέκφραστον νίκην, τὴν ὁποίαν ἡ β'. τοῦ στόλου μας μοῖρα ὁδηγουμένη παρὰ τοῦ Ἀντιναυάρχου Κυρίου Γεωργίου Σαχτούρη, ἐκέρδισε κατὰ τοῦ Σουλτανικοῦ στόλου εἰς τὸ Σούνιον. Διὰ τὸ στενὸν τοῦ τόπου ἄλλο δὲν μᾶς συγχωρεῖται πρὸς τὸ παρὸν νὰ καυχησώμεθα, παρ' ὅτι εἴκοσι ἑπτὰ μόνα πλοῖα τῶν ἐχθρῶν διεσώθησαν, ἐν ᾧ εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ Ἑλλησπόντου ἔξοδόν των συνεπροσοῦντο ἑκατὸν περίπου.

(*) Ἔχομεν ἀπὸ πηγὴν ἀλάνθαστον βεβαίαν πληροφορίαν, ὅτι οἱ πολιορκηταὶ μας μελετοῦν ἀφεύκτως κατ' αὐτὰς νὰ κάμωσι τὴν ἔφοδον. Τὰ διὰ τὴν ἐπιχείρησίν των ταύτην μέσα, συνιστάμενα εἰς σάκκους γεμισμένους ἀπὸ μαλλί, καλάθια μὲ χῶμα, κλάδους δένδρων καὶ μέγαν ἀριθμὸν ἀπὸ δοκοὺς οἰκιῶν διὰ κατασκευὴν κλιμάκων, εἶναι σχεδὸν ὅλα ἕτοιμα· ὁμοίως καὶ μονίζυλα ὄχι ὀλίγα διὰ νὰ ἐφορμήσουν καὶ διὰ θαλάσσης· Θέλουν ὅμως δοκιμάσει τὰ ἐπιχείρα τῆς τόλμης των ἀπὸ τοὺς ὑπερμάχους τοῦ φρουρίου μας, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν μεγαλητέραν εὐχαρίστησιν περιμένουν ταύτην τὴν στιγμήν.

Γενικὴ στοὰ ὑπὸ Ἰησοῦν, ἐξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Διευθυντὴς ἀρ. Γ. Δ. Μάγερ. Γυπογράφ. Δ. Μεσσηνικός.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 45ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 6 Ἰουνίου. 1825. Σάββατον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον τῇ 4 Ἰουνίου.

Νέα καὶ λαμπρότερα παρ' ἄλλοτε δαφνοστεφανώματα ἐκάλυψαν πάλιν σήμερον τὰς ἐλευθέρας τῶν Ἑλλήνων κεφαλάς. Περικυκλωθέντες οὗτοι ἀπὸ ὅλας τὰς δυνατὰς δυνάμεις, τὰς ὁποίας μεταγαγὼν ὁ Τύραννος ἀπὸ Εὐρώπην, Ἀφρικὴν καὶ Ἀσίαν διὰ νὰ ὑποδηλώσῃ μίαν γωνίαν τῆς πρώτης, ἐπαπειλοῦσε κατ' ἐπιφάνειαν τὸν παντελῆ των ὄλεθρον, ἐκτυλίττουσι τὰς ἠθικὰς δυνάμεις των, καὶ ὑψώνοντες ὀφθαλμὸν εἰς τὸν Θρόνον τοῦ Μόνου αὐτῶν Ὑπερμάχου, Ἐκείνου, ὅστις ποτὲ δὲν τοὺς ἐγκατέλιπε, καὶ οὔτε ποτέ, ἂν καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἤθελε τοὺς ἐγκαταλείψει, δὲν συστέλλει τὸν βοηθητικόν του βραχίονα, εἰς τὸν Θρόνον, λέγω, αὐτῆς τῆς ἀπείρου Παντοδυναμίας, ἐφορμοῦσι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ Ἀντιναύαρχος Σαχτούρης, ὁ ἀκαταμάχητος οὗτος τῆς Θαλάσσης Ἥρως, διωρισμένος εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀπὸ Βυζάντιον ἐκπλέοντος πολυαρίθμου τῶν νέων Περσῶν στόλου, ὑψώνει τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ εἰς τὰ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του πλοῖα, καὶ περιπλέων τὴν Τένεδον μὲ τὴν Μοῖραν του, προσμένει ἀνυπομόνως τῶν Βαρβάρων τὴν ἔξοδον. Ἀφίνει Τέλος πάντων ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ διευθύνεται πρὸς τὸ Σούνιον· ὁ ἀρείτολμος Σαχτούρης τὸν ἀκολουθεῖ ἀπ' ὀπίσω, καὶ βοηθούμενος παρὰ τῆς ἐξ Ὕψους Προστασίας δι' οὐρίων ἀνέμων, καίει καὶ ἐξολοθρεύει τὸν στόλον τοῦ Σουλτάνου.

Τὸ λεπτομερὲς τῆς μεγάλης καὶ λαμπρᾶς ταύτης νίκης, δι' ἧς ἐλευθερώθη ἡ Πατρίς μας, καὶ ἡ ὑφήλιος ἅπασα ἐγνώρισεν ὁποῖα δύναται νὰ κατορθώσῃ λαὸς ἀποφασισμένος νὰ ἀποθάνῃ διὰ νὰ ζήσῃ ἐλεύθερος, πληροφορεῖται τὸ κοινὸν ἀπὸ τὴν ἐφεξῆς τῆς Σ. Διοικήσεως Προκήρυξιν, καὶ ἀπὸ τὴν περιγραφὴν ἑτέρων ἀξιοπίστων ὑποκειμένων.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ Τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ.

Διακηρύττει.

Τίς ΘΕΟΣ Μέγας ὡς ὁ ΘΕΟΣ ἡμῶν! Ὁ ἐχθρικὸς στόλος, ὁ ὁποῖος ἐφάνη περὶ τὸ Κάβο-Δόρο, καὶ μακρόθεν ἐφοβέριζε τὰς περικλεεῖς Νήσους τῆς Ὕδρας καὶ τῶν Πετζῶν, ὥστε καὶ ἡ Διοίκησις ἠναγκάσθη νὰ προσκαλέσῃ ὅλους τοὺς ἐνταῦθα ὁπλοφόρους νὰ τρέξωσιν εἰς ὑπεράσπισιν αὐτοῦ τοῦ κέντρου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας. Αὐτὸς ὁ στόλος, ὁ ὁποῖος, συγκείμενος ἀπὸ ἑκατὸν περίπου πλοῖα πολεμικὰ καὶ φορτηγά, ἔφερε στρατεύματα, τροφὰς, πολεμεφόδια παντὸς εἴδους, διὰ νὰ συντελέσῃ εἰς τὸν ἀφανισμὸν τῆς Ἑλλάδος, διεσκορπίσθη, ὕστερον ἀπὸ πεισματώδη καὶ ἔνδοξον διὰ τοὺς ἀνδρείους Νυτάς μας μάχην, μεταξὺ τοῦ Κάβο-Δόρο, καὶ τῆς Ἄνδρου τὴν 20. καὶ 21. τοῦ παρόντος μηνός· καὶ ὁ ὑπερήφανος Τοπάλ-Πασσᾶς, μόλις διασωθεὶς, καταδιώκεται μὲ εἰκοσιεπτὰ μόνον πλοῖα, ἀντὶ τῶν ἑκατὸν, ἀπὸ τὴν Β'. Μοῖραν τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου. Ἡ Ναυαρχὶς, τὸ μεγαλήτερον πλοῖον τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, εἰς τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν εὑρέθη ὁ ἴδιος Ναύαρχος, γνωρίζων ἴσως ἐκ πείρας, ὅτι κατ' αὐτοῦ διευθύνεται ὁ σύμμαχος τῶν Ἑλλήνων Ἥφαιστος, καὶ ἄλλη μικροτέρα φεργάτα κατεκάησαν, μεταξὺ τῆς συμπλοκῆς, ἀπὸ τοὺς ἀνδρείους καὶ ἐπιτηδείους Ἐμπορηστάς μας· διάφορα ἄλλα πολεμικὰ, ἐν οἷς καὶ μία φεργάτα, διεσκορπισμένα καὶ διωκόμενα, ἔπεσαν εἰς τὰς Νήσους τῆς Σύρας, καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τήνη· πολλὰ φορτηγὰ ἐσυλλήφθησαν, καὶ μετεφέρθησαν εἰς Ἰας Νήσης Ὕδρας καὶ Πετζᾶς· Τὰ δὲ λοιπὰ περιπλανῶνται εἰς Τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, ἕως νὰ γενοῦν καὶ αὐτὰ ἀντάξια Τῆς Ἑλληνικῆς ἀνδρίας λάφυρα. Ὅ,τι μᾶς προμηνύει μετὰ μεγάλης πιθανότητος Τὸν παντελῆ ἐξολοθρευμὸν Τοῦ Βυζαντινοῦ στόλου, εἶναι, ὅτι, χθὲς ἀπὸ πρωΐας, καὶ ἡ πρώτη Μοῖρα Τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, εὑρεθεῖσα περὶ Τὴν Μῆλον, καὶ εἰδοποιηθεῖσα Τὸν καταδιωγμὸν Τοῦ ἐχθρικοῦ, ἔτρεξε καὶ αὐτὴ κατόπιν, διὰ νὰ μὴ δώσῃ εἰς αὐτὸν καιρὸν νὰ διασωθῇ.

Τοιαῦτα ἐστάθησαν Τὰ λαμπρὰ κατορθώματα Τῶν ἐνδόξων Ἀρχηγῶν καὶ Ναυτῶν Τῆς Β'. Μοίρας, κατορθώματα Τὰ ὁποῖα ἁμαρτάνομεν, ἐὰν δὲν ἀποδώσωμεν εἰς Τὴν Θείαν ἀντιλῆψιν, Τὴν μόνην ἱκανὴν νὰ κατορθώσῃ Τοιαῦτα Θαύματα· Ναί, εἰς αὐτὴν πρέπει νὰ Τὰ ἀποδώσωμεν, Ἕλληνες! ὅλοι ὁμοφώνως πρέπει νὰ κράξωμεν „ Τίς ΘΕΟΣ Μέγας ὡς ὁ ΘΕΟΣ ἡμῶν! “ Ἀλλὰ ἀπὸ Τὴν πραγματικὴν βεβαιότητα ὁποῦ ἔχομεν αὐτῆς Τῆς Θείας ἀντιλήψεως, ἐγκαρδιούμενοι, πρέπει καὶ νὰ Τρέξωμεν μὲ ἀδελφικὴν ὁμόνοιαν, διὰ νὰ ἐξομοιώσωμεν Τὰ κατὰ Τὴν ξηρὰν ἔργα, μὲ Τὰ κατὰ Τὴν Θάλασσαν. Ὀλιγάριθμα καὶ μικρὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ἀντιπαρατάττονται μὲ πολλὰ καὶ μεγάλα, καὶ ἀναπληροῦν Τὸν ἀριθμὸν καὶ Τὸ μέγεθος μὲ Τὴν Τόλμην καὶ προθυμίαν, καὶ Θέλετε ὑποφέρει ὀλιγάριθμα ὑπὸ δυνατὰ Τῆς Αἰγύπτου ἀνδράποδα, νὰ φοβερίζουν Τοὺς Νικητὰς Τῶν πολυαρίθμων καὶ ἀνδρείων Ταγμάτων Τοῦ Δράμαλη; Ἀνδρεῖοι Πελοποννήσιοι! Τρέξατε ὅλοι μικροὶ καὶ μεγάλοι νὰ ἐκδικηθῆτε Τὰ μέχρι Τοῦδε παθήματά σας. Γενναῖοι Στερελλαδῖται! ὅσον πολυάριθμος καὶ ἂν εἶναι ὁ ἐχθρὸς, ὁ ὁποῖος ἐσκέπασε Τὴν Πατρίδα σας, Τόσον εὐκολώτερα Θέλετε Τοὺς ἀφανίσῃ Τώρα, ὅτε οἱ Ἀνδρεῖοι Ναῦταί μας, Τὸν ἀφαίρεσαν Τὰς Τροφὰς καὶ πολεμεφόδια, Τὰ ὁποῖα ἔφερεν εἰς αὐτὸν ὁ Βυζαντινὸς στόλος, καὶ διέλυσαν ὁλοτελῶς Τὸ μεγάλον τε σχέδιον κατὰ Τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, χωρὶς νὰ ἀφήσῃ εἰς αὐτὸν ἐλπίδα Θαλασσίου βοηθείας· μιμηθῆτε ὅλοι Τὸ παράδειγμα Τῶν Θαλασσινῶν, καὶ ἡ ἐφετεινὴ κατὰ τροβὴ Τοῦ ἐχθροῦ, Θέλει ἐπισφραγίσει Τὸν πεντάετῆ ἀγῶνα Τῆς Ἀνεξαρτησίας μας, Θέλει στερεώσει Τὸν Θρίαμβον Τοῦ ΣΤΑΥΡΟΥ κατὰ Τῆς Ἡμισελήνου, Θέλει καταχτήσει εὐτυχὲς, καὶ ἐπίφθονον Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος.

Ἐν Ναυπλίῳ Τῇ 24 Μαΐου 1825.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Γ κ ί κ α ς Μ π ό τ α σ η.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Α. Μ α υ ρ ο κ ο ρ δ ά τ ο ς.

Ναύπλιον Τὴν 25 Μαΐου.

„ Ὁ στόλος Τοῦ Σουλτάνου συνιστάμενος ἀπὸ ἑκατὸν περίπου πλοῖα πολεμικὰ τε καὶ φορτηγὰ ἐφάνη πρὸ Τριῶν ἡμερῶν παραπλέων Τὸ ἀκρωτήριον Σούνιον· πάντες δὲ ἐνόμισαν ὅτι μελετᾷ νὰ κάμῃ ἀπόβασιν εἰς Ὕδραν καὶ Σπέτζας. Ἡ παρὰ Τοῦ Ἀντιναυάρχου Σαχτούρη διοικημένη Β' Τοῦ στόλου μας Μοῖρα ἀκολουθεῖ ἀπ' ὀπίσω, ζητοῦσα εὐκαιρίαν νὰ Τὸν βλάψῃ· ἦτον λοιπὸν σχεδὸν γαλήνη, ὅταν οἱ δύω στόλοι εὐγέθησαν ἀντικρὺ Τοῦ ῥηθέντος ἀκρωτηρίου πλησίον ὁ ἕνας εἰς Τὸν ἄλλον, καὶ Τὰ πυρπολικὰ Τῆς Μοίρας Ταύτης μόλις ὀλίγου εὐρόντα ἀέρα, ὥρμησαν κατὰ Τῶν ἐχθρῶν, Τὸ μὲν διευθυνθὲν καὶ κολληθὲν εἰς Τὴν μεγαλητέραν ἀπ' ὅλας Φρεγάταν, Χασνὲ Γεμισὶ καλουμένην, Τὸ δὲ εἰς μίαν Κορβέταν· Τόσον δ' ἐπέτυχον καὶ Τὰ δύω Θαυμασίως, ὥστε εἰς Τὴν στιγμὴν καὶ ἡ Φρεγάτα καὶ ἡ Κορβέτα ἔγιναν Θῦμα Τοῦ Ἑλληνικοῦ πυρός. Ὁ Καπιτὰν-Πασσᾶς Τοπὰλ διελιάζει ἀμέσως καὶ κάμνει Τὸ σημεῖον Τοῦ νὰ διασωθῇ ἕκαστος ὅπως δύναται· ἐμβαίνει λοιπὸν εἰς ἀταξίαν ὁ πολυάριθμος στόλος Τῶν Βαρβάρων διασκορπίζεται, καὶ Τότε ἀφόβως οἱ ἀποτόγητοι Σπετζο-Ὑδραῖοι ἐφορμοῦσι πάλιν, Τὸν πλησιάζουσι, καίουσι διὰ Τῶν πυρπολικῶν ἄλλα Τέσσαρα, μίαν δηλαδὴ Φρεγάταν, δύω Κορβέτας καὶ ἓν βρίκι, στενοχωροῦσιν ἄλλα δεκατρία, καὶ Τὰ κάμνουν νὰ πέσωσιν εἰς Τὴν ξηρὰν Τῆς Εὐβοίας, ὁμοίως καὶ ἓν βρίκι εἰς Τὴν Τῆνον, ἄλλο ἓν εἰς Σύραν, καὶ συλλαμβάνουν δώδεκα φορτηγά.

Ἐν Τούτοις φθάνει εἰς Τὰ νερὰ ἐκεῖνα καὶ ἡ Α'. Μοῖρα Τοῦ ἀκαταδαμάστου Μιαούλη, ἑνώνεται μὲ Τὴν Β'., καὶ ἀμφότεραι ζητοῦσι νὰ εὕρωσι Τὸν Καπιτὰν-Πασσᾶν, ὅστις κα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

θὼς ἀπὸ Ἰοσούτως ζωγρηθέντας ἐπληροφορήθημεν, εἶχε διορίσει διὰ τὸν φόβον τῶν Ἡφαιστίων τὴν πρωτοκαυθεῖσαν φρεγάταν να ἔχῃ ὑψωμένην τῆς Ναυαρχίδος τὴν σημαίαν, αὐτὸς δὲ ἐπέβαινεν εἰς ἄλλο πλοῖον μικρὸν καὶ ἀγνώριστον.

Εἰς τὰ συλληφθέντα, καθὼς καὶ εἰς τὰ καταθρανσθέντα εἰς τὰς διαφόρους, ὡς εἴρηται, ξηρὰς πλοῖα εὑρέθησαν ἕως πεντακόσια κανόνια καὶ πυροβολικὰ ἅλμοι (μορτάρια) ὅλα καινούρια, εἴκοσι χιλιάδες σφαῖραι αὐτῶν διαφόρου μεγέθους, χίλια πεντακόσια κιβώτια μὲ πυριτιν κόνιν, καὶ ἄλλα τόσα μὲ φυσέκια ἕτοιμα· δύω πλοῖα ἦσαν καταφορτωμένα μὲ ἀσβέστην μόνον, καὶ ἄλλα δύω μὲ τοῦβλα· εὑρέθησαν παμπληθῆ ἐργαλεῖα εἰς κατασκευὴν περιτειχισμάτων, καὶ πεντάφωμάτων, οἷον φτυάρια, τζάπαις, κασμάδες, κ.τ.λ. ἀναρίθμητα πέταλα καὶ καρφία, καὶ πολλότατα ξύλα ἐπιτήδεια εἰς κατασκευὴν σαλίων· ἔτι δὲ ἦσαν καὶ 1800 Κυβάκοι, ἐξ ὧν τριακόσιοι μόνον ἐσυλλήφθησαν. Ὅλαι δὲ αὗται αἱ ἑτοιμασίαι, καθὼς ἀπὸ τοὺς ἰδίους αἰχμαλώτους ἔγινε γνωστὸν, καὶ μάλιστα ἀπὸ ἕνα σημαντικὸν Μωσέμ, ἦσαν διορισμέναι διὰ τὴν κυρίευσιν τοῦ Μεσολογγίου.

Σήμερον ἐμάθαμεν, ὅτι ἕτερα τεσσαράκοντα πλοῖα ἐσυλλήφθησαν πάλιν, καὶ ἐφέρθησαν εἰς Τῦραν καὶ Σπέτζαις· δὲν μένει λοιπὸν ἀμφιβολία, ὅτι ἡ ναυτικὴ τοῦ Τυράννου δύναμις θέλει ἐξολοθρευθῇ ἐφέτος· καθότι εἴκοσι ἑπτὰ μόνον πλοῖα διεσώθησαν ἐκ τοῦ πολυαριθμου τούτου στόλου."

Αἱ Αἰγυπτιακαὶ τοῦ Ἰμπραΐμπασσα δυνάμεις ἐμοιράσθησαν εἰς δύω πτέρυγας, ἐξ ὧν ἡ μὲν διευθύνθη πρὸς τὴν Καλαμάταν, ἡ δὲ πρὸς τὴν Ἀρκαδίαν. Τὴν δευτέραν ἔχει στενᾶ κλεισμένην ὁ Στρατηγὸς Κολιόπουλος, καὶ εἶναι χοηστότατα ἐλπίδες νὰ πάθωσιν ὅσα ποτε οἱ ἄλλοι ὁμόθρησκοί των εἰς τὰ Μαυραλιθάρια. Εἰς πλείονα ἐνισχυσιν τοῦ ῥηθέντος Στρατηγοῦ ἐξεστράτευσε σήμερον μὲ τετρακισχιλίους ὁ Γενναῖος Κολοκοτρώνης· μετὰ δὲ τρεῖς ἡμέρας ἀναχωρεῖ διὰ ἐκεῖ ἀπὸ Τριπολιτζὰν καὶ ὁ ἴδιος Θ. Κολοκοτρώνης, ἔνθα θέλει γένει ἡ πολιορκια τοῦ Νεοκάστρου μὲ 15.000 Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Περὶ δὲ τῶν κατὰ τὰ Σάλωνα δυνάμεων μας πληροφορούμεθα σήμερον ἀπὸ τὸν ἐκεῖθεν φθάσαντα Καπ. Ν. Τζαβέλαν, ὅτι αἱ ἡμέτεραι ἀφ' οὗ πρῶτον ἔπιασαν ὅλας τὰς δυνατὰς θέσεις καὶ τὰ διέβαθρα πολιορκοῦν στενότατα τοὺς εἰς τὴν πόλιν Βαρβάρους, καὶ εἶναι ἐλπίδες νὰ πάθωσι καὶ αὐτοὶ ἢ διὰ τῆς πείνας, ἢ διὰ τοῦ πυρὸς καὶ μαχαίρας ἀντάξια τῆς τόλμης των ἀποτελέσματα· καθότι τὰ ἰδικά μας στρατεύματα εἶναι κάλλιστα ἐφοδιασμένα ἀφ' ὅλα τὰ χρειώδη.

Σημερινὰ τοῦ Ἐπάρχου Τριπολιτζᾶς γράμματα ἀναγγέλλουσιν, ὅτι οἱ ἐν Ἀρκαδίᾳ Ἄραβες κτυπηθέντες τρὶς παρὰ τοῦ Στρατηγοῦ Κολιόπουλου, ἐδιώχθησαν ἕως Τρεῖς Ὧρας· ἔνθα πολλότατοι ἐφονεύθησαν, ἱκανοὶ ἐπληγώθησαν, καὶ οὐκ ὀλίγοι ἐζωνεγρήθησαν· ὁ δὲ Κολοκοτρώνης ἐξεστράτευσε μὲ μεγάλας δυνάμεις διὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα.

Περιττὸν εἶναι νὰ ἐξηγήσωμεν εἰς ποῖον κίνδυνον ἤθελεν ὑποπέσει ἡ Ἑλλὰς, ἂν ὁ Ὀθωμανικὸς στόλος κατενοδοῦτο καὶ ἐκατόρθωνε τὰ σχέδιά του. Τὸ παρὰ τοῦ Κιουταχῆ στενᾶ πολιορκημένον Μεσολόγγιον ἤθελε καταντήσει εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον, ἂν ὁ στόλος οὗτος φθάσας ἤθελε μετακομίσει ὅλας αὐτὰς τὰς ἑτοιμασίας. Τὰ δὲ ἀποτελέσματα τῆς πτώσεως τοῦ Μεσολογγίου, τοῦ προπυργίου τούτου τῆς Πελοποννήσου, ἂν (ὃ μὴ γένοιτο) ἤθελεν ὑποπέσῃ ὑπὸ τὰς Τουρκικὰς δυνάμεις, ἤθελον εἶσθαι τὰ πλέον ἀπαίσια δι' ὅλην τὴν Πατρίδα· καθότι οἱ ἐχθροὶ ἔχοντες τὴν γέφυραν, εὐκόλως ἔπειτα ἤθελον πατήσει τὰ κέντρον τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας ἡ τύχη τότε ἤθελεν ἀποφασισθῆ μὲ τὸν πλέον δυστυχῆ δι' ἡμᾶς τρόπον.

Ἀλλ' ὁ Θεὸς ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὰς δυστυχίας μας ἐνέπνευσεν εἰς τὸν ἀπτόητον Σαχτούρην καὶ τοὺς καρτερψύχους Ναύτας μας διὰ νὰ καταβραβεύσωσι τὸν Θάνατον καὶ νικῶντες τὰς νέας ταύτας Ἀρμυίας, νὰ ἐλευθερώσωσι τὴν πολύπαθην ταύτην πόλιν τοῦ Μεσολογγίου, καὶ νὰ διατηρήσωσιν ἀβλαβῆ καὶ ὴν ἄλλην Ἑλλάδα.

Πρὸς Σᾶς δὲ, ὦ Γενναῖοι τῆς Ἑλλάδος Ναυτικοὶ, διευθύνω τὸν λόγον μου! Πρὸς σᾶς, οἱ ὁποῖοι κάθε στιγμὴν καταφρονεῖτε τὸν Θάνατον! Πρὸς σᾶς, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ Πατρὶς ἐπιστηρίζει τὰς μεγαλητέρας της ἐλπίδας! Σεῖς ἐστήσατε τὰ μεγαλήτερα τρόπαια, Σεῖς ἀξιοῖτε καὶ τῶν λαμπροτέρων στεφάνων· ἡ Ἱστορία, ὁ δίκαιος τῶν λαῶν Κριτὴς σᾶς ἐθαύμασε, καὶ ἡ Πατρὶς ἄλλην ἀμοιβὴν νὰ σᾶς προσφέρῃ πρὸς τὸ παρὸν δὲν ἔχει, εἰμὴ δάκρυα χαρᾶς.

Λαοὶ τῆς Πελοποννήσου καὶ ἄλλοι τῆς Χέρσου Ἑλλάδος κάτοικοι! ἴδετε τοὺς ἀδελφούς σας νησιώτας, πῶς πολεμοῦντες νικοῦν· ἴδετε τὴν μεγαλοψυχίαν αὐτῶν, καὶ μιμηθῆτε τὸ παράδειγμά των εἰς τὸ ἑξῆς· αἱ περιστάσεις μᾶς ἠνοιξαν ἐρετεινὸν στάδιον. Ὅλοι ἀδελφοὶ εἴμεθα καὶ σὺν αὐτῷ ὅλους μᾶς συμβαίνουσι συμφορὰς παντοχοῦ εἶναι ὁ ἐχθρὸς, παντοχοῦ εἶναι μαχαῖρα, καὶ παντοχοῦ πρέπει νὰ δείξωμεν ὅτι εἴμεθα υἱοὶ τῆς Πατρίδος, ὑπὲρ ὅλα τὰ τέκνα της ἔχει ἡ Ἑλλὰς στοργὴν, ἀναρωτᾶτε λοιπὸν αὐτὴν ἄξιοι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὄχαντες ἀνοικτὸν τὸν ἀγῶνα διὰ τὰ τοὺς ἀπωλείσετε.

Καὶ σεῖς, ὦ Δυτικοελλαδῖται, ἀναμνησθέντες τὰ λαμπρὰ τοσούτων χρόνων κατὰ τῶν ἀπίστων Μωαμεθάνων τρόπαια, ἐνθυμηθέντες τὴν καταδίωξιν, τὴν ὁποίαν εἰς τόσους ἄλλους Πασσάβεις ἐκτελέσαντες μὲ καταισχύνην των, ὄντες κατὰ νοῦν τὰ τίμια σου λειψάνια πτώματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα κατακαλύπτεται ἡ Φωκίς, Λοκρίς, Αἰτωλία, Ἀκαρνανία καὶ ἡ μεσημβρινὴ Ἤπειρος, μὴ καταδιχθῆτε τώρα νὰ ἀκαιρώσητε τὴν πρωτέραν δόξαν σας, καὶ νὰ δώσητε αἰτίαν εἰς τοὺς μισοκάλους νὰ σᾶς προσάψωσι τῆς μικροψυχίας καὶ βουλοπρεποῦς ἀχαρακτηρισίας τὰς κατηγορίας· ἀκαφανῆτε ἄξιοι τῶν θαλασσινῶν ἀδελφῶν μας, μιμηταί, καὶ ἐπισφραγίσατε τοὺς προτέρους ὄθλους σας.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 4 Ἰουνίου. Χθὲς μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἐπεραιώθη τὸ νέον κανονοστάσιόν μας ὁ Μπαϊρίδης, ἔνθα ὅλοι οἱ ὁπλαρχηγοὶ καὶ στρατιῶται ἐργάζονται εἰς μετακόμισιν χώματος· ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀθρύων τούτων ἐργατῶν εἰς τριῶν πυδῶν ἀπόστασιν ἔπεσε μία ἐχθρικὴ βόμβα, ἀγαθῇ ὅμως τύχῃ οὐδεμία συνέβη ἔκρηξις· διὸ καὶ οἱ ἡμέτεροι διεφυλάχθησαν παντὸς ἀπαισίου. Μερικαὶ δὲ βόμβαι καὶ γρανάται βιρθεῖσαι ἀπὸ τὸ ῥηθὲν κανονοστάσιόν μας κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ τῆς χαλάστρας κανονοστασίου (bat. de brèche) ὄχι μόνον κατετάραξαν τοὺς σκάφτας των, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς ὡς ἴδομεν, τούρκους ἐφόνευσαν, ἐν οἷς καὶ ἕνα ἀξιωματικόν των. Ἐφονεύθη ὅμως εἷς τῶν πυροβολιστῶν μας Γιάννης Γαλαξιδιώτης λεγόμενος, ἐνῷ ἐσημάδευε τοὺς προμαχῶνας τῶν Βαρβάρων.

Ὁ ἐχθρὸς ἐντείνεται μὲ τὴν γραμμὴν τοῦ ἀντιχαρακώματός του πρὸς τὴν δεξιὰν τοῦ περιτειχίσματός μας πτέρυγα· κατεσκεύασε καὶ ἕκτον κανονοστάσιον διακοσίας περίπου ἀπέχον ὀργιὰς ἀπὸ τὸ κανονοστάσιον τοῦ Ῥίγα, ἀποβλέπων διὰ τούτου νὰ ἀσφαλίσῃ τὸ ἀριστερόν του πλευρὸν ἀπό τινα ἐκ μέρους μας ἔξοδον.

Μεγίστη σιωπὴ ἐβασίλευε τὴν νύκτα ταύτην καθ' ὅλον τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, ἐν ᾧ ἡμεῖς καὶ συνεχῶς τοὺς ἐπυροβολήσαμεν, καὶ τὰς ἐργασίας τῶν νέων κανονοστασίων μας καὶ πᾶν ἄλλο τὴν ὑπεράσπισίν μας ἀποβλέπον ἐτελειοποιήσαμεν· φαίνεται λοιπὸν ὅτι οἱ Τοῦρκοι σκέπτονται σοβαρῶς περὶ τῆς μελλούσης τύχης των, καὶ μάλιστα περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς μελετωμένης ἐφόδου.

Ἕνας στρατιώτης Σουλιώτης ἐκτεθεὶς ἀπερισκέπτως ἔξωθεν τοῦ προμαχῶνος ἐπληγώθη ἀπὸ βόλι.

Τὸ ἑσπέρας ἐφονεύθη ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ Κωσ Δήμου Ῥινιάσα Σουλιώτου ἕνας Βούλγαρος διὰ τὴν μεγάλην του εἰς τὰ ἐχθρικὰ βόλια καταφρόνησιν.

Τὴν 5 τοῦ αὐτοῦ. Οἱ πυροβολισμοὶ τῶν τούρκων ἐστάθησαν μέτριοι, καὶ ἀντὶ σφαιρῶν πέτρας μᾶς ἔσυρον.

Ἴδομεν συγχρονως μερικοὺς ὑπαξεῖς οἱ ὁποῖοι ἐπροχώρησαν πρὸς τὴν Χερσόνησον τοῦ Μπουχωρίου, Μολόχαν λεγομένην· τρέξαντα ὅμως ἐκεῖσε τὰ πλοιάριά μας, τοὺς ἐδίωξαν ἀμέσως.

Ὁ μετὰ τὴν μεσημβρίαν πυροβολισμὸς τοῦ ἐχθροῦ διευθύνετο πρὸς τὰ κανονοστάσια τοῦ Μακρῆ, Ῥίγα καὶ Μοντάλεμπερτ. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ ἡμέτεροι τὸν ἀντέκρουον εἰς κάθε κτύπημα, ἄλλην ζημίαν δὲν ἐπροξένησε, παρ' ὅτι ἐπλήγωσεν ὀλιγαρῶν ὀλίγων τῶν πυροβολιστῶν μας καὶ ἐφόνευσεν ἕνα ἀξιωματικόν, Λιβύαν Δελιγιαννόπουλον ἐξ Ἀτοκοίρου.

Τὴν 6 τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἔρριψε πέντε ἐξ βόμβας ὁ ἐχθρὸς, χωρὶς καμμία νὰ ἐκραγῇ· ἡμεῖς δὲ περιπλανῶντες ἀκαταπαύστως καὶ τουρκίζοντες, ἴδομεν πολλοὺς τῶν ἐχθρῶν ὀφθαλμοφανῶς πεσόντας. Μ' ὅλον ὅτι δὲ ἔγινε τὸ παῦ θραστηριώτερος ὁ πυροβολισμός του, χάριτι Θεῷ κρ'νεῖς ἐξ ἡμῶν δὲν ἐβλάφθη.

Ὕστερον ἀπὸ ἕνα λαβύρινθον περιταφρωμάτων καὶ χαρακωμάτων, τὰ ὁποῖα οἱ Τοῦρκοι κατεσκεύασαν εἰς τὰ πέριξ μας, εὗρον τὸ νερὸν μιᾶς βρύσεώς μας καὶ μᾶς τὸ διέκοψαν. Ἡ ἀφθονία ὅμως τοσούτων ἄλλων τῆς πόλεώς μας ὑδάτων καὶ τὸ ὑπομονητικὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς τὸ νὰ κάμῃ εἰς τοιαύτας περιστάσεις πᾶσαν ἀνάγκην Νόμον, συνέτρεξαν, ὥστε οὔτε κρ'ν δυσαρέσκειάν τινα νὰ αἰσθανθῶμεν διὰ τὴν ἔλλειψιν αὐτήν.

Μεσολόγγιον τὴν αὐτήν.

Γράμματα τῶν ὁπλαρχηγῶν τοῦ περὶ τὰ Σάλονα στρατοπέδου μας ἀναγγέλουν πρὸς τὴν ἐνταῦθα Τοπικὴν Διοίκησιν, ὅτι ἔχουν στενώτατα κλεισμένους τοὺς ἐκεῖσε ἐχθροὺς, ὅτι οὗτοι εἶναι πολλὰ ἀδύνατοι, καὶ ὅτι σκοπεύουν κατ' αὐτὰς νὰ τοὺς κτυπήσωσι· καὶ ἀφ' οὗ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, καθὼς ἐλπίζουν, τοὺς κατατροπώσωσι, μέλλουν ἀμέσως νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν σειρὰν τῶν σχεδίων των . . .

Ἀπόσπασμα γράμματος τῆς Γεν. Ἀστυνομίας Πύργου ἀπὸ πρώτης Ἰουνίου πρὸς τὴν Γεν. Ἀστυνομίαν τῆς Αἰτωλίας.

Καὶ χθὲς Σᾶς ἐγράψαμεν τὰ πάντα· ἀλλὰ καὶ ἤδη δὲν λείπομεν νὰ σᾶς γράψωμεν τὴν προχώρησιν τοῦ ἐναράτου ἐχθροῦ μας Ἰμπραὴμ-Πασσᾶ εἰς τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον, καὶ τὸ φθάσιμόν του εἰς Ντερβενάκια (τόπος στενὸς πλησίον τοῦ Μακρύμπλανη). Φθάνων ἐκεῖ ὁ ἐναράτος οὗτος μὲ σκοπὸν ὅσως νὰ ἀπεράσῃ διὰ Τριπολιτζᾶν, ἐκτυπήθη αἴφνης παρὰ τοῦ Γενναίου Κολοκοτρώνη, ὅστις αὐτὸν τὸν θέσιν ἐφύλαττε· καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ἀπεράσῃ ἐκεῖθεν, μὲ μεγίστην φθορὰν τον ἐβιάσθη, καὶ μὴ θέλων, νὰ ἐπιστρέψῃ πάλιν εἰς Νεόκαστρον· ἀλλ' οἱ Ἕλληνες πάλιν καταλαμβάνοντες τοὺς σκοπούς του, προκατέλαβον ὅλους τοὺς ὁποίους ἔμελλε ν' ἀπεράσῃ δρόμους, καὶ τοῦ ἐμπόδισαν τὴν δίοδον, καὶ τώρα κακηγκακῶς εὑρίσκεται κεκλεισμένος εἰς τόπον ὀνομαζόμενον "Αγιος Φλῶρος· ὅπου καὶ ἐλπίζομεν μετ' ὀλίγον νὰ μάθωμεν καὶ τὴν τελείαν φθορὰν του· τινὲς τῶν αὐτοῦ ὑπαξεῖς ὁρμήσαντες νὰ ἀπεράσουν διά τινος Λίμνης, ἥτις ἐκεῖ εὑρίσκεται, κολληθέντες εἰς τὴν λάσπην ἐξήκοντα ἐξ αὐτῶν ἐσυλλήφθησαν παρὰ τῶν Ἑλλήνων ὁμοῦ καὶ οἱ ἵπποι των.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 46ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλεῖω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι Φραγκ.

Μεσολόγγιον, 10 Ἰανίε. 1825. Τετράδη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Κωνσταντινούπολις τὴν 15 Φευρεαρίε.

Τὰ λαθραῖα τῶν Γιανιτζάρων μηχανεύματα, τὰ ὁποῖα ἔφερον μεγάλην ἀνησυχίαν εἰς ταύτην τὴν πρωτεύουσαν περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος μηνὸς, εἰσέτι δὲν ἔπαυσαν. Ἐτόλμησαν ἐσχάτως οἱ ταραχοποιοὶ οὗτοι, νὰ μεταχειρισθῶσι τὰς πλέον ὑβριστικὰς πράξεις των καὶ εἰς διαφόρους σημαντικοὺς νέους Εὐρωπαίους εἰς τὸ Σταυροδρόμι· ὅσον ἐξακολουθοῦν νὰ τοὺς φυλακώνωσι, τόσον ἡ αὐθάδειά των αὐξάνει. Πολλοὶ δ' ἐξ αὐτῶν ἐθανατώθησαν, ἄλλοι ἐξωρίσθησαν περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ ἄλλοι ἐπωνίγησαν εἰς τὸν Βόσπορον. Ὁ Σελτάνος φαίνεται ὅτι φοβεῖται κἀμμίαν συνωμοσίαν ἀπὸ μέρους των· διὸ ἔδωκε διαταγὴν εἰς τὸν Μπεσταφᾶ Πασσᾶ τῆς Σκόδρας νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ στρατοπεδεύσῃ ὑπὸ τὰ τείχη τοῦ Βυζαντίε. Οὗτος εἶναι ὁ Στρατηγὸς εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Σελτάνος ἐθεμελίωσε τὰς βεβαιοτέρας τε ἐλπίδας πρὸ δύω ἐτῶν διὰ τὴν κυρίευσιν τῆς Ἑλλάδος.

Μεγάλη ἀχρηματία βασιλεύει καθ' ὅλας τὰς ἐργασίας τῆς Τουρκικῆς Διοικήσεως. Πολλαὶ ἑτοιμασίαι τοῦ στόλε, διορισθεῖσαι παρὰ τοῦ Σελτάνε ἐμποδίσθησαν. Ἐστάλθησαν αὐστηραὶ διαταγαὶ καθ' ὅλην τὴν Ἀσίαν καὶ Ῥούμελην εἰς τὸ νὰ διορισθῶσι φόροι ὑπέρογγοι· ὁ Σελτάνος ἐδάνεισεν εἰς τὸ μιρὶ (Θησαυροφυλάκιον) ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων τε θησαυρῶν ἑννέα ἥμισυ μιλλιόνια γροσίων, διὰ νὰ προφθασθῶσιν αἱ χρεῖαι τῆς ἐπικρατείας. Ὁ Τεφτερδὰρ (Ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας) ἔλαβε διαταγὴν παρὰ τοῦ ἰδίε Σελτάνε νὰ χωρίσῃ τὴν γυναῖκα τε, καθότι τὸ πολυτελές της φέρσιμον σκανδαλίζει τὴν Α. Τ. (G. U. e Tic)

Ὀδησσὸς· τὴν 25 Μαρτίη.

Γράμματα τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ 15 τοῦ τρέχοντος βεβαιοῦσιν, ὅτι ἡ ἀπὸ μέρους τῆς Ἀγγλίας ἀναγνώρισις τῶν νέων τῆς Ἀμερικῆς Δημοκρατιῶν ἔκαμε μεγίστην ἐντύπωσιν εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Μινιστέριον. Ἡ πρᾶξις αὕτη τοῦ ἠύξησε τὸν φόβον, μήπως ἡ Ἀγγλία ἀκολουθήσῃ τὸν αὐτὸν καὶ περὶ τῆς Ἑλλάδος δρόμον. Αἱ ἔκτακτοι τοῦ Διβανίε Συνελεύσεις γίνονται συχνότερον παρὰ πρότερον· καὶ παρατηρεῖται ἀσυνείθιστός τις δραστηριότης εἰς τὸ Μινιστέριον.

Τὴν 22 τρέχοντος μετὰ τὸ δεῖπνον ἔφθασεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ Μαρκέζος τοῦ Ἐϋράγγες μὲ ἐπίτηδες γράμματα τῆς Γαλλικῆς Διοικήσεως πρὸς τὸν Κόμητα Γκιλεμινὸτ, Πρέσβυν τῆς Γαλλίας. Λέγουν, ὅτι οὗτος ἔφερε σημαντικὰς ὁδηγίας ἀποβλεπούσας, μέρος μὲν περὶ τῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ μέρος περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως ἀπὸ μέρους τῆς Ἀγγλίας τῶν Μεσημβρινῶν τῆς Ἀμερικῆς Ἐπαρχιῶν. (Mes. Tir)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ'.

Σύρα, 25 Μαΐη.

Ἀπὸ ἓν Ῥωσσοεμπορικὸν πλοῖον, ἐλθὸν ἀπὸ Κρήτην δι' ἡμέρας τρεῖς, πληροφορούμεθα ὅτι καὶ ὁ Βυζαντινὸς καὶ Λιγυπτιακὸς στόλος κατέφυγαν εἰς Σοῦδαν· ὅτι ὁ Ἰμπραήμπασσας ἐμήνυσε μετὰ σπαδῆς εἰς Κρήτην μὲ τὴν ἀρίθμοῦ 30 Τζηριγότικην τράταν διὰ νὰ τῇ σταλ-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θῶσιν, ὅσον τάχιστα, τὰ εἰς Κρήτην στρατεύματα, τὰ ὁποῖα ἐδιόρισε νὰ ἀποβιβασθῶσιν εἰς Καλαμάταν· καὶ ὅτι ἐν Γαλλικὸν πλοῖον συντροφευθὲν ἀπὸ βρίκι πολεμικὸν Γαλλικὸν ἔφερεν εἰς Κρήτην ἀπ' Ἀλεξανδρείας 12,000 δούπιαις Ἱσπανίας, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπληρώθησαν οἱ χρεωστοῦμενοι εἰς τὰ ἐν Κρήτῃ στρατεύματα δηλευμένοι μισθοί, καὶ περιττεῦον τριῶν μηνῶν προκαταλαβόντως εἰς ὅσους ἔχουν νὰ ἀπεράσουν εἰς Πελοποννησον.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

Ἐκ Μήλου, 27 Μαΐου.

Πλοῖόν τι ἡμέτερον πολεμικὸν ἐπισκεφθὲν τὴν 24 τοῦ παρόντος ἐμπορικὸν Ῥωσσικὸν πλοῖον ἐνωλόγησαν ἀπὸ τὰ Χανία τῆς Κρήτης, μᾶς ἐπληροφόρησεν ὅτι τὴν 20 τοῦ μηνὸς ἔβασεν εἰς Σοῦδαν ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος, τοῦ ὁποίου ἑπτὰ πλοῖα ἔφυγαν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν χωρὶς τὸ θέλημα τοῦ πασσᾶ των· ὁ δὲ πασσᾶς ἐμισθοδότησε μισθοὺς διὰ τὴν Πελοπόννησον ἀνα 70 γρόσια μηνιαῖον, ἀλλὰ μὲ δυσκολίαν εἰσέβαινον.

Ἡ Αὐστριακὴ φρεγάτα ἔφερεν εἰς Χανία τὰ δύο καράβια, τὰ ὁποῖα εἶχε πάρει ἀπὸ τὸν Ἀργολικὸν κόλπον καὶ Σπέτσας (*), διὰ νὰ τὰ ξεφορτώσῃ· ὁ Πασσᾶς ὅμως δὲν ἔστερξε νὰ ξεφορτώσουν ἐκεῖ, ἀλλὰ νὰ ὑπάγουν εἰς τὰς Πάτρας, ἐκεῖ ὅπου εἶναι συμφωνημένα.

Ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ σημαντικὸν μέρος ὅτι ὁ Ἰμπραήμπασσας μελετᾷ εὐθὺς ἀφοῦ λάβῃ ὅσα στρατεύματα προσμένει ἀπὸ τὴν Κρήτην, νὰ κινήσῃ κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν Τριπολιτσὰν μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις ἀφίνων ὀπίσω τὰ πολλὰ ὀλίγους ἀνθρώπους. (Φ. Ν.)

(*) Γνωστὸν εἶναι εἰς ὅλους, ὅτι παμπληθῆ πλοῖα ἐμπορικὰ Εὐρωπαϊκῶν τινων Δυνάμεων, καὶ ἐξόχως τῆς Αὐστρίας, ἐναυλώθησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ νὰ μετακομίσωσιν εἰς τὰ ἐν Ἑλλάδι Ὀθωμανικὰ στρατόπεδα τροφὰς καὶ παντὸς εἴδους πολεμεφόδια. Ταῦτα λοιπὸν τὰ πλοῖα συλλαμβανόμενα παρὰ τοῦ στόλου μας ἐστέλλοντο εἰς Ναύπλιον, διὰ νὰ κριθῶσι παρὰ τῆς ἐκεῖ Δικαστικῆς τῶν Θαλασσίων Ἐπιτροπῆς. Ἀλλ' ὁ ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει Αὐστριακὸς Ναύαρχος κύριος Ἀκκούρτης εἰσελθὼν μὲ τὴν Φρεγάταν του εἰς τὸν Ἀργολικὸν κόλπον, ἠθέλησε μὲ τὸν πλέον αὐτοδέσποτον τρόπον νὰ ὑπερασπισθῇ τὰ συλλαμβανόμενα καὶ ἐκεῖσε στελλόμενα ταῦτα πλοῖα. Καὶ ἐπειδὴ ἐστάθη ἡ ὑπεράσπισίς του; Νὰ τὰ ἁρπάζῃ χωρὶς νὰ τοὺς γίνῃ ἡ παραμικρὰ ἔρευνα, καὶ νὰ τὰ ρίπτῃ εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς ἀνθρωπότητος, τοὺς Μουσουλμάνους. Σημ. Ἐκθ.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 7 Ἰουνίου. Χθὲς ἴδομεν τετρακισχιλίους περίπου Ἀλβανοὺς ἐπιστρέφοντας εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν ἐχθρῶν, ἐν ᾧ εἶχον σταλθῆ διὰ νὰ δώσωσι βοήθειαν τῶν εἰς τὰ Σάλωνα κλεισμένων ὁμοφύλων των· φαίνεται λοιπὸν, ὅτι φοβηθέντες μὴν ὑποπέσωσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ ἴδιον δυστύχημα ἐπέστρεψαν.

Τὴν νύκτα ταύτην ὁ ἀπὸ μέρους τῶν ἐχθρῶν πυροβολισμὸς ἐστάθη πάντη ἀδύνατος, καθότι τέσσαρας μόνας βόμβας καὶ δύω γρανάτας μᾶς ἔσυρον. Ἡμεῖς ὅμως ἐκτυπήσαμεν πολλὰ ἐπιδέξια καὶ μὲ προθυμίαν τὰ ἐχθρικὰ περιταφρώματα, καὶ μάλιστα ἐκ τῶν κανονοστασίων τοῦ Φρυγκλίνη καὶ Κυρᾶ ἠκολούθησε μεγίστη ζημία εἰς τοὺς Τούρκους.

Μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἄκρα σιωπὴ ἐβασίλευε καθ' ὅλον τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον· ἡμεῖς δὲ ἐτηρεχίσαμεν δραστηριώτατα.

Μετὰ τὴν μεσημβρίαν διευθύνετο ὁ ἐχθρικὸς πυροβολισμὸς κατὰ τῶν κανονοστασίων τοῦ Ῥίγα, Ἀντωνίου Κοκκίνη καὶ Μοντάλεμπερτ. Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἡμέτεροι ἀντέκρουον εἰς κάθε κτύπημα, εἰς ὅλον τοῦτον τὸν κανονοβολισμὸν οὐδεμία ζημία ἄλλη ἠκολούθησε, παρ' ὅτι δύω πυροβολισταί μας ἐπληγώθησαν ἀκινδύνως εἰς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Μοντάλεμπερτ.

Τὸ ἑσπέρας ὁ ἐχθρὸς ἐστάθη ἥσυχος. Μ ὅλον ὅτι δὲ ἡμεῖς τὸν ἐρεθίζομεν μὲ κανονιαῖ ἀκατάπαυστα καὶ μὲ ψιλὴν φωτιὰν, αὐτὸ μ' ὅλον τοῦτο δύω μόνας σφαίρας μᾶς ἔρριψε.

Σήμερον ἐτελειοποιήθη καὶ τὸ νέον κανονοστάσιον τοῦ Μιαούλη. Μέγα πλῆθος λαοῦ γυναῖκες καὶ παῖδες, προπορευομένου καὶ τοῦ Ἀρχιερέως μ' ὅλον τὸν κλῆρόν του, δεικνύοντες τὴν ἄκραν πρὸς τὸν Θαλάσσιον τοῦτον Ἥρωα ἀγάπην καὶ εὐγνωμοσύνην των, ἔσπευσαν προθυμώτατα καὶ ἐφορτώνοντο χῶμα, μετακομίζοντές το διὰ τὴν ταχείαν τοῦ ἔργου τούτου ἐκτελείωσιν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

Μεταξὺ πολλῶν βομβῶν, αἱ ὁποῖαι ἐκπυρσοκροτοῦσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μας, ἔπιπτε καὶ μία εἰς τινα τῶν πλατειῶν τῆς πόλεώς μας, τὴν ὁποίαν βλέπων ἕνας κύων, ἔτρεξε πρὸς τὸ μέρος ὅπου διευθύνετο να πέσῃ, νομίζων, ὡς φαίνεται, νὰ εὕρῃ τι χρήσιμον διὰ τροφήν του· ἡ ἔκρηξις ὅμως τῆς βόμβας ἔκαμε να ἐπιστρέψῃ ὁ κύων μὲ ὅλην τὴν ταχύτητα· ἀλλ' οἱ παρευρεθέντες ὅλοι γελῶντες διὰ τὴν Κωμῳδίαν ταύτην, ἐξέλαβον ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ κυνὸς ἀπέβλεπεν εἰς τὸ νὰ ὑπερασπισθῇ καὶ αὐτὸς τὴν Πατρίδα του, τρώγων μὲ τὸ στόμα τὸ φητύλι τῆς βόμβας καὶ οὕτως ἐμποδίζων τὴν ἔκρηξιν.

Περὶ τὴν δύσιν τοῦ Ἡλίου ἔπεσε μία ἐχθρικὴ γρανάτα εἰς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Νορμαν, διελθοῦσα ἐκ τῆς κανονοθυρίδος· ἥτις καὶ προσβαλοῦσα ἐπάνω εἰς τὸ κανόνι, τοῦ ἔβαλε πῦρ, καὶ τὸ κανόνι ριφθὲν ἀφ' ἑαυτοῦ του τοιουτοτρόπως, ἐκρήμνισε τὰ πέριξ τῆς κανονοθυρίδος.

Εἰς τὰ πλησίον ἐχθρικὰ περιταφρώματα εὑρίσκονται πολλοὶ Τοῦρκοι, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ ἔρχωνται μαζῆ μας εἰς συνομιλίας. Οἱ Ἕλληνες μ' ὅλον ὅτι ἐν γένει ἀποστρέφονται τοιαύτας ὁμιλίας, ἔχων ὅμως ἐνίοτε τὴν περιέργειαν νὰ τοὺς ἀποκρίνωνται, ἀφορῶντες νὰ ὠφεληθῶσι μὲ τὴν ἀνακάλυψίν τινος τῶν σχεδίων των. Ἕνας Τοῦρκος ἐξ Ἰωαννίνων ἔλεγεν ὕστερον ἀπὸ διαφόρους ὁμιλίας, ὅτι οἱ Πασσάδες των καὶ οἱ Στρατηγοί μας χρεωστοῦν νὰ ἀποφασίσωσι περὶ τῆς Τύχης τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ δώσωσι τέλος εἰς τὰ δεινὰ, τὰ ὁποῖα πάσχει ἡ ἀνθρωπότης.

Τὴν 8 τοῦ ἰδίου. Μετὰ βαθυτάτην ὁλονύκτιον ἀπὸ μέρους τῶν ἐχθρῶν σιωπὴν ἠκούσαμεν αἰφνης δύω ὥρας μετὰ τὸ μεσονύκτιον περιπατήματα εἰς τὸ ῥιχὸν παραθαλάσσιον τῆς ἀριστερᾶς τοῦ περιτειχίσματός μας πτέρυγος· Ἐκ τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Μαρμαροῦ κανονοστασίου, ἀφιερωμένου εἰς τὸ ἔνδοξον ὄνομα τοῦ Ἀντιναυάρχου Σαχτούρη, καὶ ἐκ τοῦ ἀντικρὺ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ περιτειχίσματος ἑτέρου κανονοστασίου τοῦ ἀθανάτου Κυριακούλη Μαυρομιχάλη, 250 ὀργυιὰς περίπου ἀπέχοντος τῆς νήσου, ἐγκαίρως ἐννοήθη, ὅτι τὰ περιπατήματα αὐτὰ ἦσαν ἐχθρικά· καὶ τῷ ὄντι ἕως 300 Τοῦρκοι ἐφορμήσαντες πεζοὶ διὰ θαλάσσης ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν σκάπτας, πολεμεφόδια καὶ τροφὰς, ἤρχοντο κατὰ τῶν ῥηθέντων κανονοστασίων· ἀλλ' ὅτε ἔφθασαν μέχρι βολῆς τυφεκίου, τοσοῦτον ἐπεδέξιως ἐκτυπήθησαν ἀπὸ τὰ κανονοστάσια τοῦ Σαχτούρη, Κυριακούλη, Κοτζίσκη καὶ Γκολέττη Θέλλου μὲ μιθράλλια καὶ μὲ ψιλὴν ἐνταυτῷ φωτιὰν, ὥστε εὐθὺς, ἀφ' οὗ πάμπολλοι ἐξ αὐτῶν ἔγιναν θῦμα τοῦ Ἑλληνικοῦ πυρὸς, ἔστρεψαν τὰ νῶτα, φεύγοντες μὲ ἄκραν καταισχύνην. Ἀμέσως τότε τὰ ἐχθρικὰ κανονοστάσια ἤρχισαν πεισματικώτατα τίντε Ὁριζόντειον καὶ κατὰ Κάθετον πυροβολισμὸν των ἐναντίον τῶν ῥηθέντων κανονοστασίων μας. Χάρις εἰς τὴν Θείαν Προστασίαν ὅμως δὲν μᾶς συνέβη σημαντική τις βλάβη, καθότι ἀπὸ τὰς βόμβας των αἱ μὲν ἔπεσον ἔξω τοῦ περιτειχίσματος, αἱ δὲ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ὀλιγώταται ἐξερράγησαν εἰς τὴν ἀτμοσφαίραν· αἱ δὲ τῶν κανονίων των σφαῖραι διερχόμεναι τὴν πόλιν, αἱ μὲν ἔπεσον μέσα (ἔνθα μία ἐξ αὐτῶν ἐσκότωσε μίαν γυναῖκα καὶ ἐφόνευσε τὰ δύω ἀγαπητὰ τέκνα της), αἱ δὲ εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐν τοσούτῳ ἅμα ὅτε ἡ ῥοδοδάκτυλος αὐγὴ διέχυσε τὸ φῶς της εἰς τὸν Ὁρίζοντά μας, ἐκβῆκαν ἀπὸ τὰ κανονοστάσια τοῦ Σαχτούρη καὶ Κυριακούλη ἀντικρὺ εἰς τὴν ξηρὰν τινες τῶν στρατιωτῶν μας μὲ μονόξυλα, κατατρέχοντες ἀκόμη τοὺς ἐχθροὺς, καὶ εὗρον διάφορα κατεσκορπισμένα τῶν ἐχθρῶν ὅπλα, φορέματα, τροφὰς, πυριτοθήκας, φυσέκια, καὶ ἓν μόνον πτῶμα εἰς τὴν θάλασσαν, καθότι ὅλα τὰ ἄλλα εἶχον τραβήσει εἰς τὴν ξηρὰν οἱ διασωθέντες καὶ τὰ ἐπῆραν. (*)

Τὸ παράδειγμα τοῦτο ἐστάθη ἀρκετὸν διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς Βαρβάρους ὁποῖα πρέπει νὰ περιμένωσιν ἀποτελέσματα εἰς γενικήν τινα ἔφοδον, ἐν ᾧ ὀλιγώτατοι εἰς τὸ ῥηθὲν νησάκι

(*) Τοῦτο δὲν ἐπιδέχεται τινα ἀμφιβολίαν, καθότι ἴδομεν τὴν γῆν αἱματωμένην, καὶ τὰ σημεῖα τοῦ συρσίματος τῶν πτωμάτων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

στρατιῶται ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ κυρίου Δημητρίου Μητζαρᾶ ἐφόνευσαν καὶ ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τοσούτους.

Τὸ πρωῒ οἱ Τοῦρκοι ἦσαν πολλᾶ ἄθυμοι καὶ σιωπηλοί· ἡμεῖς δὲ τοὺς ἐπυροβολήσαμεν μὲ μιδράλια, καὶ τοὺς ἐτηρεκίσαμεν προθύμως.

Οἱ Τοῦρκοι μετὰ τὸ ἀπόγευμα ἔσυραν πολλὰ ταῖς κανονιαῖς πρὸς τὴν πόλιν· μία σφαῖρά των (boulet) ἐφόνευσεν ἕνα γάϊδαρον, ὅστις ἀπὸ τὴν πεῖναν εἶχεν ἀποκαταστασθῇ ἡμίξηρος.

Τρία καράβια ἀπὸ τὰ διορισμένα νὰ παραπλέσωσιν εἰς τὰ παραθαλάσσιά μας ἄραξαν σήμερον, φέροντα μαζῆ των καὶ ἓν Μαλτέζικον βρίκι τοῦ Καπετὰν Luigi Ciglio, ἐρχόμενον ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως μὲ φορτίον ψωμίν. Ἐπαρρησίασαν λοιπὸν εἰς τὴν ἐνταῦθα Τοπικὴν Διοίκησιν τὸν Κυβερνήτην μὲ ὅλα τὰ ἔγγραφα, διὰ νὰ ἀποφασισθῇ, ἂν νομίμως ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ λεία.

Σήμερον ἔφθασεν ὁμοίως καὶ ὁ Ἀρχιπυροβολικὸς (Commandant d' Artillerie) Στίλτζελμπεργ, ὁμοῦ καὶ εἷς ἀξιωματικὸς τοῦ Ἱππικοῦ ἐκ Πολλωνίας.

Τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἐχθρὸς μᾶς ἐβομβοβόλησε μετὰ τὸ μεσονύκτιον μετρίως· ἡμεῖς δὲ τὸν ἐκεραυνοβολήσαμεν μὲ μιδράλια· ὁ δὲ ἀμοιβαῖος ἐφεκισμὸς διήρκεσε μέχρι τῆς πρωΐας.

Τὸ πρωῒ ἐπῆγεν ὁ κύριος Στίτζελμπεργ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ κανονοστάσιον τοῦ Νορμᾶν· ἐσημάδευσε λοιπὸν ἀπ' ἐκεῖ τοὺς ἐχθρικοὺς προμαχῶνας, καὶ τόσον ἐπιτήδεια τοὺς ἐκτύπησεν, ὥστε οἱ Τοῦρκοι ἔπαυσαν ἀμέσως τὴν φωτιάν των.

Οἱ Τοῦρκοι ἐξακολουθοῦν νὰ κατασκευάζωσι καὶ ἄλλα κανονοστάσια πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ ὀχυρώματός μας.

Τὴν 10 τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐπυροβολήσαμεν τὰ ἐχθρικὰ περιταφρώματα μὲ μιδράλια· οἱ δὲ Τοῦρκοι μᾶς ἀπεκρίθησαν μὲ μερικὰς βόμβας. Ὁ τουφεκισμὸς ἐξακολουθεῖ καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη ἀδιαλείπτως.

Ἕνας Ἀλβανὸς ὁμιλῶν μὲ ἕνα ἀξιωματικόν μας περὶ τῆς ἀποτυχίας τῆς προχθεσινῆς ἐφόδου των, εἶπεν, ὅτι οἱ εἰς τὴν ἐφόρμησιν ταύτην φονευμένοι καὶ πληγωμένοι συμποσοῦνται περίπου διακόσιοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἕνας πυρομηχανικὸς Εὐρωπαῖος. Τοῦτο πιστοποιεῖται, καθότι οἱ ἡμέτεροι εὗρον καὶ μίαν στολὴν Εὐρωπαϊκὴν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐν ᾧ ποτὲ οἱ Τοῦρκοι δὲν μεταχειρίζονται τοιούτου εἴδους ἔνδυμα.

Διάφορα σάματα ἐχθρικὰ φαίνονται ἀπὸ τὸ Ἀνατολικὸν φεύγοντα μὲ τὰ λάφυρά των καὶ τὰς σημαίας των περιμαζωμένας.

Ἀφ' ὅσα καὶ ἀπὸ εἰδήσεις ἀδιστάκτους πληροφορούμεθα, καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τὰς μέχρι τοῦδε προπαρασκευασίας τοῦ ἐχθροῦ δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν, αἱ ἡμέραι τῆς ἐχθρικῆς ἐφόδου εἶναι ἐγγύς. Ὁ ἀνδρεῖος Λιάλιος Μεσολογγίτης, καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς πολιορκίας τοῦ Σκόδρα, οὕτω καὶ τώρα ἐπῆγε διὰ νυκτὸς εἰς Γαλατᾶ, καὶ μᾶς ἔφερε μίαν κεφαλὴν τουρκικήν, ἕνα νέον Κακλαμάνον καὶ τέσσαρα ἄλογα.

Ὁ αἰχμάλωτος οὗτος ἀφ' οὗ μᾶς εἶπε τόσα ἄλλα, τὰ ὁποῖα καὶ ἡμεῖς ἠξεύραμεν, ἐπρόσθεσεν ὡς ἀπολούθως. „Ὅτι οἱ στρατοπεδευμένοι ἔξω τοῦ Μεσολογγίου τοῦρκοι συμποσοῦνται εἰς 12,000 περίπου. Ὅτι κατ' αὐτὰς μελετᾶται νὰ γίνῃ ἡ ἔφοδος. Ὅτι ὁ μέγας ὄγκος τοῦ χώματος ἀντικρὺ τοῦ κανονοστασίου Νορμὰν θέλει τοὺς χρησιμεύσει διὰ νὰ γεμίσωσι τὴν τάφρον μας, ἀθοῦντες τὸ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὅλον μαζῆ.

Ὅτι οἱ παρὰ τοῦ Κιουταχῆ πληρωθέντες μισθοὶ ἐμοιράσθησαν χωρὶς δικαιοσύνην· καθότι οἱ μὲν ἐπληρώθησαν δι' ὅλον τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἐδούλευσαν, οἱ δὲ μέρος, καὶ ἄλλοι καθόλου· καὶ τοῦτο ἐστάθη αἰτία νὰ λειποτακτήσωσι 600 περίπου Ντελίδες, καὶ νὰ περιφέρωνται χωρὶς τῆς ἀδείας τοῦ Κιουταχῆ ὅπου τοὺς ὁδηγήσῃ ἡ ὄρεξίς των· ὁμοίως καὶ ἕως 500 πεζοὶ νὰ ἀφήσωσι διόλου τὸ στρατόπεδον, καὶ νὰ φύγωσιν· ὅτι τὸ ψωμὶ των ἀγκαλὰ κριθινον, εἶναι πολὺ ἔλλειψες· ὁμοίως καὶ τὰ πολεμεφόδιά των ἤρχισαν νὰ ὀλιγοστεύωσι. καὶ ὅτι σκοπεύουν ταχέως πάλιν νὰ ἐφορμήσωσι κατὰ τῆς Μαρμαροῦς μὲ δύναμιν ἰσχυροτέραν."

Μεσολόγγιον τῇ 10 Ἰουνίου.

Ἀπὸ εἰδήσεις τῆς Πελοποννήσου μανθάνομεν, ὅτι ὁ Στρατηγὸς Κύριος Θ. Κολοκοτρώνης ἐφορμήσας κατ' αὐτὰς ἐναντίον τοῦ στρατοῦ τοῦ Ἰμπραΐμ-Πασσᾶ, τοῦ ἐπροξένησε πολλὰ σημαντικὴν ζημίαν. Καὶ ὅτι ἕνας Χριστιανὸς Γραμματικὸς τοῦ Γιουσούφπασσα αὐτομολήσας ἀπὸ Π. Πάτρας εἰς τὸ Ἑλληνικὸν στρατόπεδον ἀνήγγειλεν, ὅτι ὁ Πασσᾶς οὗτος στενοχωρημένος ἀπὸ τὰ στρατεύματά του διὰ νὰ τοὺς πληρώσῃ τοὺς μισθοὺς, ἀπεφάσισε νὰ ἐξέλθῃ μὲ χιλίους πεντακοσίους δηλ. ἱππεῖς, καὶ ἄλλους τόσους πεζοὺς, διὰ νὰ ἠμπορέσῃ νὰ ὑπάγῃ εἰς ἐντάμωσιν τοῦ Ἰμπραΐμ-Πασσᾶ, καὶ οὕτω νὰ ἐνεργήσῃ ταύτην τὴν ἐξοικονόμησιν. Οἱ ἡμέτεροι ὅμως προκαταλαβόντες τὰς θέσεις περιμένουν ἀνυπομόνως νὰ πέσῃ εἰς τὰς χεῖρας των τοιοῦτον ἔρμαιον.

Τιμὴ ἐτησία Γαλ. Ἰσων. ἐξ προπληρωτέα κατὰ Τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφος Δ. Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 47ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, Τοῖς πλείοσι Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 13 Ἰουνίου. 1825. Σάββατον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἰλλυρία. Τριέστι. Τῇ 16 Μαρτίου.

Μία Γαλλικὴ Ἐφημερὶς περιέχει μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ Μήλε, ἐν ᾗ φαίνεται, ὅτι ὁ Ἰμπραΐμπασσας Θέλων νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ Σοῦδαν διὰ τὴν Ῥόδον τὴν 31 Δεκεμβρίου, ἐστρέβλωσεν ἕως ἑκατὸν Χριστιανοὺς Κρῆτας, κατηγορηθέντας, ὅτι ἔλαβον μέρος εἰς τὴν πρώτην ἐπανάστασιν τῆς Κρήτης, πρὶν αὐτὸς εἰσέτι φθάσῃ. Ἠνάγκασε προσέτι πλῆθος τῶν Χριστιανῶν αὐτῆς τῆς νήσου, οἱ ὁποῖοι πόποτε δὲν ἐταξείδευσαν εἰς θάλασσαν, νὰ ἐμβώσιν εἰς τὰ καράβιά του, ἐκτελοῦντες τὰ τῶν ναυτῶν. Αἱ φρικταὶ αὗται ἀδικίαι ἠρέθισαν τὰ μέγιστα τοὺς κατοίκους τῆς Κρήτης.

(G. P.)

Ἰάσιον τῇ 22 Μαρτίου.

Ὁ Σελτάνος διέταξε τοὺς Αὐθέντας τῶν δύω Πριγκιπάτων τῆς Βλαχο-Μπογδανίας νὰ τὸν συνδράμωσι δι' ἑκάστου συνεισφορᾶς ἐκ 1,500,000 γροσίων, διὰ νὰ προφθάσῃ τὰς κατεπειγούσας χρείας του εἰς τὸν παρόντα κατὰ τῶν Ἑλλήνων πόλεμον. Συνελθόντες λοιπὸν οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ Μπογιάροι εἰς τὸ Διβάνι, ἦσαν ἕτοιμοι νὰ συγκατανεύσωσιν εἰς τὴν καταβολὴν ταύτης τῆς ποσότητος· μερικοὶ ὅμως ἐξ αὐτῶν ἐναντιωθέντες ἐζήτησαν, ὅπως, κατὰ τοὺς ἀρχαίους Νόμους, πληρωθῶσι πρῶτον τὰ διορισμένα τοῦ Πριγκιπάτου χρέη. Ἡ πρότασις αὕτη ἔγινε δεκτὴ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων· καὶ οὕτως ἐδιορίσθη ἐπιτροπὴ διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰς προσόδους καὶ ἔξοδα τοῦ παρελθόντος ἔτους. Μετὰ περιεργείας περιμένομεν νὰ μάθωμεν ὑπὸ ποῖον ὄμμα ἡ Πόρτα θέλει θεωρήσει τὴν πρᾶξιν ταύτην.

(Mes. Tir.)

Ὀδησσὸς. Τῇ 18 Ἀπριλίου.

Ἀπὸ εἰδήσεις τῆς Πετρουπόλεως, εἰς τὰς ὁποίας ἠμπορεῖ νὰ δοθῇ πᾶσα πίστις, μανθάνομεν, ὅτι, αἱ μεταξὺ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων ἐπὶ Συνελεύσεως συνομιλίαι, τὸ τῆς Ἑλλάδος ἀφορῶσαι Πρόβλημα, ἔλαβον τέλος. Ἡ δὲ ἀποφασις αὐτῶν εἶναι, νὰ σταλθῶσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔκτακτοι τῶν διαφόρων Δυνάμεων Πρέσβεις, οἵτινες νὰ διαπραγματευθῶσι μετὰ τοῦ Διβανίου. Ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτοι, ἀγκαλὰ καὶ δὲν ἤθελον ἀπαντήσει κανένα ἐμπόδιον, δὲν δύνανται νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, πρὶν λάβῃ τέλος τὸ ἤδη ἀρξάμενον στάδιον, ἀδιστάκτως εἶναι ἐπόμενον, ὅτι ἡ μόνη τῶν ὅπλων τύχη θέλει ἀποφασίσει περὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἂν οἱ Ἕλληνες ὑποδηλωθῶσι, φυσικὰ τότε ὁλόκληρον τὸ πρόβλημα πίπτει ἀφ' ἑαυτοῦ του, καὶ μετ' αὐτοῦ πᾶσα περαιτέρω διαπραγμάτευσις. Διὸ καὶ μετὰ λίγα ἠμπορεῖ τις νὰ εἰπῇ, ὅτι τοῦτο τὸ ἔτος ἀποφασίζει τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος.

(M. Tir. & G. U.)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Φίλτατοι συμπατριῶται, καὶ ἀδελφοὶ! Καὶ ὁ ἔξω κόσμος κηρύττει, καὶ ἡμεῖς ἀφ' ἑαυτοῦ μας τὸ γινώσκομεν, ὅτι οὗτος εἶναι ὁ χρόνος, ὁποὺ θέλει ἀποφασίσει τὴν τύχην τῆς πολυπαθοῦς Πατρίδος μας. Τρεῖς Δράκοντας ἔστειλεν ἐφέτος ὁ θηριόμορφος Τύραννος διὰ νὰ μᾶς καταφάγωσι, δηλαδὴ τὸν ἀκαταμέτρητον στόλον τὸν, τὰ Αἰγυπτιακὰ τάγματα καὶ τὸν πομπώδη ἐκ τῆς Ασίας Κιουταχῆν. Οἱ Θαλασσινοί μας (δόξα καὶ τιμὴ εἰς τὸ ἀθάνατον ὄνομά των!) κατετρόπωσαν τὸν πρῶτον Δράκοντα. Οἱ Πελοποννήσιοι ἔσκαψαν τοὺς λάκκους, καὶ μετ' οὐ πολὺ (πρῶτον τοῦ Παντοδυνάμου ὁ Βραχίων) θάπτουσι τὰ πτώματα τῶν Αἰγυπτίων. Εἰς ἡμᾶς μένει πλέον, ἀδελφοὶ Στερεοελλαδῖται, νὰ καταθραύσωμεν καὶ τὸν πομπώδη τοῦ ἀγερώχου Κιουταχῆ στρατὸν, ὥστε μετὰ τοὺς τρεῖς τούτους ἄθλους μας νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ σωτήριος τῆς ἀνεξαρτησίας μας ἀπόφασις.

Μεσολόγγιον τὴν 12 Ἰουνίου.

Ἐπιστολὴ τοῦ Στρατηγοῦ Κυρίου Θ. Κολοκοτρώνη πρὸς τοὺς Ἀρκαδίους, Ἀνδρουσίους, Πυργαίους, Φαναρίτας, καὶ Γαστουναίους, τοὺς στρατοπεδευμένους εἰς Δερβένια καὶ Κλειδί.

Ὅτι ἀπὸ χθὲς ἐκλείσαμεν ἐδῶ εἰς τὰ Σιαμπάζικα τὸ φοβερὸν θηρίον τῆς Πελοποννήσου, τὸν Ἰμπραήμπασσα, τοῦτο διεφημίσθη εἰς ὅλον τὸν Μωρέα, καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸ χθεσινὸ ταχεῖον ὁποῦ τοῦ ἐδώκαμεν. Ἐπειδὴ λοιπὸν, Συμπατριῶται, ἄλλη περίστασις πλέον ἁρμοδία νὰ τὸν κατατροπώσωμεν δὲν εἶναι παρὰ τὴν τωρινὴν, ἐν ᾧ εὑρίσκεται κλεισμένος, εἶναι χρεία ἅμα λαβόντες τὸ παρὸν ἀδελφικόν μου, ἀμέσως νὰ κινήσητε δι' ἐδῶ μὲ ὅλην τὴν ταχύτητα, κάμνοντες τὴν νύκτα ἡμέραν, καὶ τὴν ἡμέραν στιγμήν. Θέλων μείνει μόνοι οἱ διορισμένοι νὰ κρατῶσι τὰς θέσεις τῶν Π Πατρῶν, οἱ δὲ λοιποὶ νὰ τρέξητε ἀφόβως μ' ὅλην τὴν σπουδὴν, νὰ ὠφεληθῶμεν ἀπὸ τὴν παροῦσαν εὐκαιρίαν, διὰ νὰ τὸν κατατροπώσωμεν ἐπάνω διὰ πάντα. Ἡ σωτηρία, ἡ ἡ καθυποδούλωσις τῆς Πατρίδος μας κρέμαται εἰς ταύτην τὴν στιγμὴν ἀπὸ τὸ χέρι μας. Διὸ σπεύσατε ὅσον τάχιστα, καὶ εἰ δυνατὸν, καὶ αὐταὶ αἱ γυναῖκές σας καὶ τὰ παιδιά σας μὲ τὰ ξύλα εἰς τὰ χέρια νὰ σᾶς ἀκολουθήσωσιν ὅπισθεν, διὰ νὰ διδάξωμεν τὸν ἐχθρὸν πῶς πολεμοῦν οἱ Ἕλληνες, εἰ ᾧ ὁ πόλεμος τῶν ἐκηρύχθη διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ πολιτικὴν των ἀνεξαρτησίαν.

Καμάραις, τὴν 7 Ἰουνίου 1825.

Ὁ Πατριώτης καὶ ἀδελφός σας
Θ. Κολοκοτρώνης.

Ἔχομεν τὰς πλέον χρηστὰς ἐλπίδας διὰ τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἡ φωνὴ τοῦ Γέροντος τούτου καὶ ἀνδρείου πολεμάρχου μας θέλει προάξει. Οἱ Πελοποννήσιοι γνωρίζουν ἄριστα τὴν φρόνησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ των τούτου διὸ καὶ θέλων σπεύσει μὲ τὴν ὁποίαν προσκαλοῦνται ταχύτητα.

Τὴν αὐτήν.

Ὁ υἱὸς τοῦ ἀκαταμαχήτου Μιαούλη Κ. Ἰωάννης μὲ τὸ πολεμικόν του Βρίκι, συνοδευόμενος καὶ ἀπὸ ἕτερον ὅμοιον ἔφθασε σήμερον εἰς τοῦτον τὸν λιμένα, πρὸ πέντε ἡμερῶν ἀποχωρισθεὶς τοῦ στόλου μας. Παρ' αὐτοῦ ἐμάθομεν μὲ ἄκραν εὐφροσύνην καὶ τὴν κατὰ τὰς 2 τοῦ τρέχοντος μηνὸς ἄλλην ναυμαχίαν τῶν ἡμετέρων, συγκροτηθεῖσαν ἔξωθεν τῆς Σούδας μετὰ τῶν δύω στόλων τοῦ Βυζαντίου καὶ τῆς Αἰγύπτου, καθ' ἣν οἱ Ἥρωές μας καὶ πάλιν ἔκαυσαν μίαν Φρεγάταν τοῦ Σουλτάνου, καὶ τὰ λοιπὰ ἠνάγκασαν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν λιμένα τῆς Σούδας. Ὁ Ἑλληνικὸς στόλος παραπλέων τώρα ἔξω τοῦ λιμένος τούτου, βαστᾶ κλεισμένους τοὺς δύω στόλους τῶν Βαρβάρων· μελετᾷ δὲ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ μέγιστον καὶ ἐπικινδυνώτατον ἐπιχείρημα τοῦ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Σούδαν, καὶ οὕτω νὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

φέρη τὸν Τελευταῖον ἐξολοθρευμὸν εἰς τὰς Θαλασσινὰς τοῦ Τυρόβνη Συνάμεις· ἀρμόδιον ἄνωθεν περιμένει διὰ νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν τὴν Ἡρωϊκήν Του αὐτὴν ἀπόφασιν.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 11 Ἰουνίου. Ὁ ἐχθρὸς ἐστάθη χθὲς εἰς βαθυτάτην σιωπὴν μέχρι τῆς ἑσπέρας· μετὰ δὲ τὴν δύσιν τοῦ Ἡλίου μεμικροὶ ἀλλεπάλληλοι ἀπὸ μέρους τῶν ἐχθρῶν Ἀφεκισμοὶ ἔδωκαν αἰτίαν νὰ γίνῃ γενικὸς καθ' ὅλον τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ περιτειχίσματος μας πυροβολισμός. Ἐκ τῶν κανονοστασίων τοῦ Κυριακούλη, Κοτζίσκη, Γηλιέλμη Θέλλου καὶ Φραγκλίνη ἡ φωτία ἔγινε δραστηριωτάτη, ὁμοίως καὶ ὁ Ἀφεκισμὸς διήρκεσε δύω ὥρας καθ' ὅλην ταύτην τὴν γραμμὴν ἀκαταπαύστως.

Μετὰ τὸ μεσονύκτιον οἱ Τοῦρκοι ἐφύλαξαν ἐπίσης τὴν αὐτὴν σιωπὴν· ἡ ἀπὸ μέρους μας ὅμως ψιλὴ φωτία καὶ τὰ μιδράλλια δὲν ἔπαυσαν καθόλου,

Σμικρότατος ἐστάθη ὁ ἐχθρικὸς τῆς πρωΐας πυροβολισμός· περὶ δὲ τὴν μεσημβρίαν ηὐξήνθη ἀρκετά, τόσον ὁ κατὰ τῆς πόλεως, ὅσον καὶ ὁ κατὰ τοῦ Τείχους μας, ὁμοίως καὶ τὸ ἐσωτέρας βομβοβλήματα ἔπεσαν αἱ βόμβαι, Γρανάται καὶ σφαῖραι τοῦ ἐχθροῦ. Ἄλλην ζημίαν δὲν ἐπάθαμεν σήμερον, παρ' ὅτι ἕνας νέος ἐπληγώθη ἐλαφρᾶ· ἀγνοοῦμεν δὲ ὁποίαν βλάβην ἐδοκίμασαν οἱ Βάρβαροι ἀπὸ τὸ πῦρ ὅλων τῶν κανονοστασίων τοῦ ὀχυρώματός μας.

Αἱ τὴν ὑπεράσπισίν μας ἀποβλέπουσαι ἐσωτερικαὶ ὀχυρώσεις ἐξακολουθοῦν μ' ὅλην τὴν προθυμίαν νύκτα καὶ ἡμέραν.

Τὴν 12 τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον οἱ Τοῦρκοι ἐστάθησαν πάντη ἥσυχοι. Δύω ὥρας πρὶν χαράξῃ στρατηγηματικῶς ἤχησαν αἱ Σαλπιγγες, νὰ ἑτοιμασθῇ ὁ στρατός μας εἰς ἀντιπαράταξιν.

Τὸ πρωῒ πυροβολῶν ὁ ἐχθρὸς ἐπλήγωσε θανατικῶς μίαν νεαν χωριατοπούλαν ἑνδεκα περίπου χρονῶν.

Ὁ ἑσπέριος κατὰ κάθετον τῶν Βαρβάρων πυροβολισμὸς ἔγινε μὲ ἄκραν σιωπήν. Τρεῖς καὶ τέσσαρες βόμβαι καὶ ἄλλαι τόσαι συγχρόνως κανονίων σφαῖραι ἐρρίπτοντο μοιφυτηλαῖς κατὰ τῆς πόλεως καὶ κατὰ τοῦ Περιτειχίσματός μας. Ἡ μόνη προξενηθεῖσα ἐκ τῆς τακτικῆς ταύτης σιωπῆς ζημία ἐστάθη τὸ ἐλαφρὸν πλήγωμα ἑνὸς νέου εἰς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Κολζίσκη. Μ' ὅλον ὅτι δὲ μια βόμβα πετοῦσα ἐπί τινος καλύβας μεταξὺ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγ. Νικολάου καὶ τοῦ κανονοστασίου τοῦ Κοραῆ, ἐξερράγη ἐν τῷ μέσῳ πολλῶν ἐκεῖ καθεζομένων ἀξιωματικῶν, καὶ προϋχόντων τῆς πόλεώς μας, ἐνωμένων τώρα μὲ τὰ στρατιωτικὰ σώματα, θαῦμα ἐστάθη! ὅτι κανεὶς δὲν ἐλοκήμασε παραμικρὰν βλάβην. Ἐκ μέρους τοῦ περιτειχίσματός μας ἀνταμοίφθησαν οἱ ἐχθροὶ μὲ πολλοτάτας κανονιαῖς μιδραλλίων καὶ μὲ τὴν ἀδιάκοπον ψιλὴν φωτιάν.

Τὴν 13 τοῦ ἰδίου. Τὸ ἐχθρικὸν πῦρ ἔπαυσε μετὰ τὸ μεσονύκτιον· ἡμεῖς ὅμως ἐξακολουθήσαμεν μέχρι τῆς αὐγῆς νὰ κτυπῶμεν τὰ πλησίον ἐχθρικὰ χαρακώματα.

Ἀπό τινα Χριστιανὸν συλληφθέντα προχθὲς ἀπὸ τὸν Λιάλιον ὁμοῦ μὲ τὸν Κακλαμάνον καὶ τὰ ἄλογα, μανθάνομεν τὰ ἑφεξῆς περὶ τῶν κατὰ τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον.

„Οἱ σκάπται τῶν ἐχθρῶν συμπεσούμενοι κατ' ἀρχὰς εἰς 700, μόνοι 300 ἔμειναν ἤδη, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν, οἱ μὲν ἐφονεύθησαν, οἱ δὲ κείτονται περαιτέρω πληγωμένοι χωρὶς τινος θεραπευτικῆς ἐπισκέψεως, καὶ ἄλλοι ἀπὸ τὰς ἡμερονυκτίους βασάνους ἀπέθανον. Ὅταν καταβαίνωσιν οἱ Τοῦρκοι εἰς τὰ χαρακώματα τῶν βάνουν ἐμπρὸς τοὺς σκάπτας αὐτοὺς, καὶ ἄλλους πτωχοὺς Χριστιανοὺς κατὰ σειρὰν, διὰ νὰ τοὺς χρησιμεύσωσιν ὡς προμαχῶνες, καὶ οὕτως ἀκινδύνως νὰ ἔρχωνται εἰς τὰ πλησίον περιτάφρωματα. Ὅταν οἱ ἐργάται σκάπτωσιν, ἐπιστατοῦν καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Βαρβάρων, ἐπαγρυπνοῦντες μὴ καταφύγῃ κανεὶς εἰς ἡμᾶς.

Τὰς δὲ κεφαλὰς τῶν φονευομένων σκαπτῶν ὀφείλουν οἱ ἐπιστατοῦντες νὰ παραδιδώσιν εἰς

Δημοσια Κεντρικη Βιβλιοθηκη Βεροιας

τοὺς Ἀνωτέρους των, διὰ νὰ φαίνεται, ἂν κανεὶς ἠτολμήσεν, ἢ ὧν οἱ ἐπιστάται οὗτοι διαφθείρονται μὲ χρήματα ".

Τὸ πρωΐ ἤρχισαν πάλιν οἱ ἐχθροὶ τὸν βομβολισμόν, ὁμοῦ καὶ κανονοβολισμόν των.

Οἱ Ἕλληνες, χωρὶς νὰ ἦναι Μηχανικοί, ἐπρόβλεψαν πολλάκις περὶ τῶν ἐχθρικῶν ἐργασιῶν, τὰς ὁποίας ἕνας ἔμπειρος ἤθελεν ἐκλάβει διὰ Χείμαρρον.

Τὸ ἀντικεῖ τοῦ κανονοστασίου τοῦ Νορμᾶν ἐχθρικὸν χαράκωμα, περὶ οὗ πολλάκις ὡμιλήσαμεν, καὶ κάθε Μηχανικὸς ἐνόμιζεν, ὅτι κατασκευάζεται διὰ κανονοστάσιον χαλάστρας, αἴφνης βλέπομεν τώρα, ὅτι θέλει χρησιμεύσει εἰς τοὺς ἐχθρούς, διὰ νὰ ὠθήσωσιν ἐκεῖθεν τὸ σκαφθὲν χῶμα ὀλίγον κατ' ὀλίγον, καὶ νὰ γεμίσωσι τὴν τάφρον μας, σχηματίζοντες ἐνταυτῷ τὸ ἐκπλευρῶν παραπέτασμα διὰ νὰ ἦναι ἀσφαλισμένοι ἀπὸ τὰ κανονοστάσια τοῦ Μαϊότσαρη, καὶ Κοραῆ.

Ἡ ἐργασία αὕτη διὰ νὰ προχωρήσῃ τοιουτοτρόπως πρὸς τὴν τάφρον μας, γίνεται μὲ μεγάλην βραδύτητα· τὸ δὲ ἀποτέλεσμά της πᾶς τις ἠμπορεῖ νὰ προϊδῇ. Καὶ οἱ Ἕλληνες προγνωρίζοντες τοὺς ἐχθρικοὺς σκοποὺς ἔχουν τὰ πάντα ἕτοιμα εἰς ὁποιανδήποτε περίπτασιν.

Συγχρόνως ὁ ἐχθρὸς προχωρεῖ βιαίως καὶ πρὸς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Φραγκλίνη· ὥστε φανερὸν γίνεται ὅτι ἡ μελετωμένη ἔφοδος θέλει εἶσθαι εἰς τὸ μεταξὺ τῶν κανονοστασίων τοῦ Φραγκλίνη, Νορμᾶν, Μιαούλη καὶ Κοραῆ Περιτειχισμα.

Τὴν 13 τοῦ αὐτοῦ.

Κατ' αὐτὰς ἔφθασαν ἐνταῦθα ἀπὸ Πελοπόννησον οἱ Στρατηγοὶ Μῆτζος Κοντογιάννης, καὶ Γιάννης Ῥάγγος μὲ τὰ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν των στρατεύματα· πρὸ αὐτῶν δὲ ἔφθασεν ὡσαύτως καὶ ὁ Στρ. Ἀλεξάκης Βλαχόπουλος, Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῶν Στρατοπέδων.

Τὴν αὐτήν.

Πρὸ πολλῶν ἡμερῶν διεσπείρετο μία φήμη, ὅτι ὁ ἀλαζὼν Κιταχῆς, περιφερόμενος εἰς τὰ πολιορκητικὰ ὀχυρώματά τε ἐφονεύθη. Δὲν ἐτολμήσαμεν νὰ κοινοποιήσωμεν αὐτὴν τὴν εἴδησιν, ἀναμένοντες νὰ λάβωμεν βεβαίας περὶ τούτου πληροφορίας.

Ἤδη δὲ ἡ ἐνταῦθα Ἀστυνομία ἀπὸ γνωστοποιήσεις, τὰς ὁποίας ἔξωθεν ἔλαβε, μᾶς ἰδεάζει πάλιν σήμερον, πιστοποιοῦσα τὸν θάνατον τοῦ Βεζύρη τούτε. Δίδομεν λοιπὸν εἰς τὸ Κοινὸν τὴν χαρμόσυνον αὐτὴν ἀγγελίαν, εὐέλπιδες νὰ διακηρύξωμεν ἀκολούθως αὐτὴν καὶ ἐπισήμως.

Βλέπομεν εἰς τὸν ἀρ. 120 τοῦ Φ. τοῦ Ν. ὅτι ὁ Συντάκτης Ταύτης τῆς ἐφημερίδος κατακρίνει τὸν διάλογον τῶν δύω στρατιωτῶν, καταχωρισθέντα εἰς τὸ φύλλ. 36 τῶν Ἑλλ. Χρον. ἰδεαζόμενος ὅτι ἐμαντεύσαμεν τὴν ἄφεσιν τῶν ἐν Ὕδρᾳ κρατημένων κ. τ. λ. κ. τ. λ. Δὲν εἶναι πρώτη αὕτη ἡ φορὰ, καθ' ἣν ὁ συναδελφός μας κάμνει τοιαύτας παρατηρήσεις εἰς τὰ ἄρθρα τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν, τὸ ὑποκείμενον τῶν ὁποίων ἦτον ἡ ἐξιστόρισις τῶν συμβάντων τῶν παρελθόντων μηνῶν. Ἀλλ' ἡμεῖς μὴν ἔχοντες ἄλλο τι νὰ προσθέσωμεν εἰς τὰς σκέψεις μας, ἐσιωπήσαμεν, νομίζοντες πάντοτε, ὅτι τὰ περιστατικὰ μεταβαλλόμενα (καθὼς εὐκόλως πᾶς τις ἠμποροῦσε νὰ προβλέψῃ) ἄφηνεν τοῦτον τινα, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὁ κόσμος ὅλος ἤθελε μὲ μεγάλην εὐκολίαν τὸ ἐννοήσει πόσον ἡ πληγὴ ἦτον βαθεῖα.

Εἰς ἄκρον δικαιολογοῦσι τὴν ἰδέαν μας τῶν νεωστὶ διατρεξάντων τὰ ἀποτελέσματα· καὶ ἂν ὁ συναδελφός μας στοχάζεται, ὅτι τὸ κλυδωνιζόμενον πλοῖον τε εἶχεν ἀνάγκην ἀπὸ τοὺς φυλακωμένης ἐμπείρους ναύτας διὰ νὰ ἀντισταθῇ κατὰ τῆς τρικυμίας, ἔπρεπε νὰ τοὺς δώσῃ τὴν ἄφεσιν, πρὶν ὁ Λίψ καταθραύσῃ τὸ ἓν κατάρτι.

Τέλος πάντων τοὺς δύω στρατιώτας κανεὶς δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τοῦ νὰ φιλονεικῶσι περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς Πατρίδος, ἐκφραζόμενος ἕκαστος κατὰ τὸν ἴδιον τοῦ συλλογίζεσθαι τρόπον· καθὼς καὶ ὁ Γιάννης καὶ Χρῆστος τοῦ Διαλόγου μας ἐσυνομίλησαν μεταξύ των, ὅπως ἴδου, ἦ ἤκουσαν, ἦ ἐσκέφθησαν.

Τιμὴ ἐτησία Γαλ. Ἰσπαν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ Τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Ι. Μάγε. Τυπογράφ Δ. Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀ. θμ. 48ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλεῖα ὀφείλη, τοῖς πλείοσι. Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 17 Ἰανουαρίου 1825. Τετράδη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀλεξάνδρεια. Τὴν 28 Φευρουαρίου.

Ὁ Πασσᾶς εὑρίσκεται πάντοτε εἰς τὸ Κάϊρον, καὶ ἐνασχολεῖται μετ' ἐπιμελείας νὰ εὐτακτήσῃ καὶ βάλῃ εἰς πλείονα ἐνέργειαν τὰ κατὰ τὴν οἰκονομίαν, προσπαθῶν νὰ βελτιώσῃ τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε ἠκολούθησε σύστημα. Ἕνεκα τούτου ἐπροσκάλεσεν ὅλους τοὺς κατὰ διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Αἰγύπτου διοικητὰς, διὰ νὰ συσκεφθῶσι περὶ τῶν προσφορωτέρων εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον μέσων. Φαίνεται, ὅτι τὰ ὑπέρογγα ἔξοδα τοῦ Πασσᾶ τούτου εἰς τὸ νὰ προμηθεύῃ τὰ πολεμῶντα τὴν Νουβίαν καὶ Ἀραβίαν στρατεύματα, καὶ ἐνταυτῷ τὸν στόλον καὶ τὰς κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν (*) Ἑλλήνων διορισμένας στρατιωτικὰς δυνάμεις, τὸν παρεκίνησαν εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ δραστηριώτερον τὸν δρόμον τῆς εἰς τὴν ἐπικράτειάν του οἰκονομίας.

Τὴν 11 τοῦ τρέχοντος ἔφθασαν ἀπὸ Μασσαλίας ἕνας Γάλλος Συνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ καὶ ἕνας Ἀρχιχειρουργὸς μὲ ἄλλους ἐννέα ἐπαλλήλους τε διὰ νὰ ἐμβώσιν εἰς τὴν δούλευσιν τῶν Αἰγυπτιακῶν Ταγμάτων. Ἀμέσως ὅτε ἐξεβιβάσθησαν, διευθύνθησαν πρὸς τὸ Κάϊρον, διὰ νὰ λάβωσι τὰς ἀνηκούσας ἑκάστῳ διαταγάς. (G. Pr. di V.)

(*) Φαρμακερὰ καὶ λυσσώδης φράσις! ἕως πότε θέλεις μαίνει μὲ τὰ φαρμακερά σου βέλη τὸν ἅγιον καὶ εὐγενῆ τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνα! Ἕως πότε μεταδίδουσα τὴν Μουσουλμανικήν σου λύσσαν, θέλεις εὑρίσκει ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς τῆς Εὐρώπης ἐμπιστευθεῖς καὶ ἀκρίτους ἐνταυτῷ νῆας, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ ἐνστωζῇς τὴν βδελυρὰν ἰδέαν τοῦ νὰ προτιμᾶται μᾶλλον ἡ καταστροφὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ, παρὰ τῶν ὁπαδῶν τοῦ αἰσχίστου Μωάμεθ, κατὰ φύσιν καὶ θρησκείαν ἐχθρῶν ἀδιαλλάκτων τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ἐξολοθρευτῶν τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν! Σημ. Ἐκδ.

Καὶ πρότερον παρεκαλέσαμεν τὴν ἐν Παρισίοις ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων Ἑταιρείαν, καὶ αὖθις ἤδη ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι μία τῶν μεγαλητέρων πρὸς τὴν Ἑλλάδα εὐεργεσιῶν ἤθελεν εἶσθαι νὰ ἐμποδίζῃ ἡ Φιλελληνικὴ αὕτη Ἑταιρεία μὲ ὁποιονδήποτε εὔκολον τρόπον δύναται τοὺς ἀναχωρεῦντας ἀπὸ Γαλλίαν, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς συνδρομὴν τῶν Ἀράβων, καὶ νὰ πολεμῶσι τὴν τολυπαθῆ Πατρίδα μας· ἔχομεν δὲ χρηστὰς ἐλπίδας, ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς δὲν θέλουν καταδεχθῇ οἱ Γάλλοι νὰ γίνεται τοιοῦτον μέγα εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀδίκημα.

Ἐκ τῶν Γαλλικῶν Ἐφημερίδων.

Παρίσιοι. Τὴν 21 Ἀπριλίου.

Ἀπόσπασμα ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς ἀπὸ Αὐγούστης περιέχει τὰ ἀκόλουθα. Ὁ ἀπὸ μέρους τῆς Πόρτας ἐπιφορτισθεὶς εἰς τὴν Σερβίαν ἔκτακτος φόρος εἰς συνδρομὴν τῆς ἐφετεινῆς κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐκστρατείας ὁμοφώνως ἀπερρίφθη, μάλιστα καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν Πρίγγιπα Μιλόσχ, ὅστις ἐπὶ τῆς ἐσχάτης τῶν Σέρβων ἀποστασίας ἐνηγγαλίσθη τοσοῦτον τοῦ Σουλτάνου τὰ συμφέροντα. Εἶναι γνώμη, ὅτι καὶ ἡ Μολδο-Βλαχία, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπίσης ἐθιορίσθησαν ἔκτακτοι εἰσπράξεις, θέλει ἀποκαλέσει παρομοίως τῆς Πόρτας τὸ χάπτημα. Οἱ Αὐβένται τῶν δύω Πριγγιπάτων

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀνεφέρθησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν περὶ τούτου.

Τὴν 27. Τοῦ αὐτοῦ. Ἀπὸ ἐπιστολὰς τῆς Κωνσταντινουπόλεως γίνεται φανερὸν, ὅτι εἰς ταύτην τὴν πρωτεύουσαν μὲ ἄκραν περιμένουν ὅλοι περιέργειαν νὰ ἴδωσιν ὁποίαν ἐντύπωσιν θέλει προξενήσει εἰς τὸ Διβάνι αἱ γενόμεναι ἐπὶ Συνελεύσεως ὁμιλίαι εἰς Πετρούπολιν, ἐν ᾧ εἰς τὰς ὁμιλίας ταύτας δὲν παρευρέθη κανεὶς ἀπεσταλμένος τοῦρκος, καθὼς ἐπίσης καὶ οὐδεὶς ἐκ τῶν Ἑλλήνων.

(Ἐφημ. Μάλτας.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐπαρχεῖον Βοστίτζης,

Πρὸς τὸ Σ. Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Τὸ πρωὶ τῆς χθεσινῆς ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ Καστέλι τῆς Πελοποννήσου, καὶ τὰς 8 ὥρας τῆς ἡμέρας ἔφθασεν ἐνταῦθα μὲ ἕνα ἄνθρωπόν του, ὁ γραμματικὸς τοῦ Μεχμπδάραγα ἀνθρώπου, τοῦ Ἰσουφ-Πασσᾶ, ὀνόματι Θεόδωρος Ἀθανασίου, ἀπὸ πατρίδα Τοποτόλιαρη χωρίον τῆς Καρυταίνης, εὑρεθεὶς εἰς Π. Πάτρας, εἰς τὴν δευτέραν αἰχμαλωσίαν της, ὅπου ἠχμαλωτίσθη καὶ αὐτὸς, καὶ ἔκτοτε παρέμενεν εἰς τὴν δούλευσιν τοῦ εἰρημένου Μεχμπδάραγα· ἐκθέσας δὲ εἰς κίνδυνον τὴν ζωήν του, καὶ ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν θάνατον ἢ τὴν ἐλευθερίαν του χαίρει τώρα τὸ δεύτερον μὲ ἀρκετὰ πολύτιμα τοῦ Τυράννου του πράγματα, καὶ μᾶς διηγεῖται τὰ ἑξῆς.

Οἱ ἐν Καστέλλῳ τῆς Πελοποννήσου, καὶ ἐν Π. Πάτραις ἐχθροὶ συμποσοῦνται ὡς 1300, μὲ ἱππικὸν ἕως ἑπτακοσίους· τὸ ἐσωτερικόν του εἶναι εἰς ἀθλίαν κατάστασιν· ζωοτροφίας, μὲ μεγάλην οἰκονομίαν, μόλις ἔχει διὰ δύο μῆνας· ὁ Ἰσουφ-Πασσᾶς, πρὸ ἑνὸς μηνὸς, διὰ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐπανάστασιν τῶν Τούρκων, ζητούντων τὸν μισθόν των, εὑρέθη βιασμένος νὰ δώσῃ ἐνέχυρον εἰς αὐτοὺς τὸν σπάθην του, καὶ ὁμολογίας του, ὅτι ἐντὸς δύο μηνῶν θέλει πληρώσει ὅλους τοὺς ἀκαστεροῦντας μισθούς των, ἐλπίζων ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ὅτι θέλει φθάσει ὁ Δυνατμᾶς των ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν· πληροφορηθεὶς ὅμως ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στόλος τοῦ ἐματαίωσε τὴν ἐλπίδα, ἀπελπίσθη ὅλως διόλου, καὶ διὰ τὸν κίνδυνον τῆς ζωῆς του, ἀπεφάσισε, τὴν ἐρχομένην δευτέραν, μὲ 500 ἱππεῖς καὶ ἄλλους τόσους πεζοὺς, νὰ κινηθῇ διὰ τῆς Γαστούνης, καὶ ἀνταμωθῇ μὲ τὸν Ἰμπραΐμ-Πασσᾶν, τὸν ὁποῖον ἔμαθεν ὅτι ἐξεσίασεν ὅλην τὴν Ἀρκαδίαν· εἶχε στείλει προλαβόντως τὸν Μαχμούτην εἰς Νεόκαστρον διὰ νὰ λάβῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, καὶ ὁδηγίας· πλὴν ἐβιάσθη ἀπὸ πλοῖα Ἑλληνικὰ, καὶ ἐπέστρεψεν ἄπρακτος.

Οἱ ἐν Μισολογγίῳ ἐχθροὶ, συμποσούμενοι τώρα ἕως 6 χ., εὑρίσκονται εἰς χειροτέραν κατάστασιν· ὁ Κιταχῆς πάσχει τὰ ἴδια, ὅπου καὶ ὁ Ἰσουφ-Πασσᾶς· ζωοτροφίας δὲν ἔχουν, ἀσυμφωνία μεγάλη μεταξὺ Χαλδούπιδων, καὶ Ἀλβανῶν, ἡ φθορὰ τὴν ὁποίαν ἕως τώρα ἐδοκίμασαν, τοὺς βιάζει νὰ κάθωνται χωρὶς πόλεμον· εἰς μεγάλον φόβον καὶ ἀπελπισίαν εὑρίσκονται γενικῶς ὅλοι, ἀφ' οὗ ἀπελπίσθησαν, ὅτι τὸν στόλον τῆς, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχον ἀφιερωμένας ὅλας των τὰς ἐλπίδας, καὶ ἐπιστηριγμένα τὰ σχέδιά των, δὲν θέλει τὸν εἰδεῖ· τὰ αὐτὰ πάσχουν καὶ οἱ ἐν Σαλώνοις, ὅπου ἐσυνάχθησαν ὅλοι οἱ διασκορπισμένοι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, καὶ συμποσούμενοι ὅλοι ὀκτὼ χιλιάδες, περιορίζονται ἀπὸ Ἕλληνας περισσοτέρους τῶν πέντε χιλιάδων. Κατὰ τοὺς λόγους τοῦ ἐλευθερωθέντος, εἰς ὅλην τὴν Ἤπειρον δὲν εὑρίσκονται περισσότεροι ἀπὸ 15 χιλιάδες τοῦρκοι, καὶ ὁλονέν λειποτακτοῦσιν· ἐπειδὴ ὕστερον, ἀφ' οὗ ἀπελπίσθησαν ἀπὸ τὸν στόλον τους, ὁ φόβος ἔγινε κοινὸς εἰς ὅλους — ὁ ἴδιος εἶπεν ὅτι μία στενὴ παλιορκία τῶν φρουρίων τῆς Π. Πάτρας διὰ ἕνα μῆνα ἤθελε δείξει καλὰ τὰ ἀποτελέσματα, διὰ μόνην τὴν ἡσυχὴν κατάστασιν τοῦ ἐσωτερικοῦ των ἐχθρῶν. Τὸ κίνημα τοῦ Ἰσουφ-Πασσᾶ ἐδεύσθησαν οἱ κατὰ τὴν Γαστούνην Ὀπλαρχηγοὶ καὶ ἐλπίζομεν νὰ ἐμποδίσουν τὸν ἀπελ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πισμένον ακοπόν τε · μένομεν μὲ βαθύτατον σέβας .

Τῇ 4 Ἰουλίου 1825 Βοστίτζα .

ὁ Ἔπαρχος
Δημ. Χαραλάμπης .

ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ἰωάν. Ἀθανασίου .

Ἐγχώριοι εἰδήσεις .

Τὴν 14 Ἰουνίου . Χθὲς μετὰ τὴν δύσιν τοῦ Ἡλίου οἱ ἐχθροὶ ἔρριψαν ἐν εἴδει τελετῆς τὴν σειρὰν τῶν πυροβόλων των , καὶ γενικὸν ἔκαμον καθ' ὅλον τὸ στρατόπεδόν των τὸν ἀφανισμόν . Ἡ φωτία αὕτη διήρκεσεν ἡμισείαν περίπου ὥραν , ὅτε ἐπληγώθη ἕνας ἄνθρωπός μας ἀκινδύνως .

Τινὲς τῶν ἐχθρῶν ἐφώναζον , ἀποδιδοντες τὴν τελετὴν ταύτην εἰς τὴν ἡττὰν , τὴν ὁποίαν εἰς Ἀθήνας ἐδοκίμασεν ὁ Ἑλληνικὸς Στόλος · τινὲς δ' ἐκραύγαζον , λέγοντες , ὅτι ἔρχεται εἰς βοήθειάν των ὁ περίφημος των Ἀμπουλομπούτ-Ἁσσᾶς μὲ 15,000 στρατιῶν · καὶ ἄλλοι πάλιν ἔλεγον ἄλλας ἀφορμὰς , ὅλας πλήρεις ἀντιφάσεων . Τὸ ἀληθὲς δὲ εἶναι , ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἔχασαν τὰ πασχάλιά των · καὶ Θεοῦ θέλοντος θέλει φανῇ μὲ τὸν καιρὸν , ὅτι τὸ συμπέρασμά μας εἶναι μὲ λόγον .

Τὰ νωθρὰ ταῦτα τῶν ἐχθρῶν στρατηγήματα δὲν δύνανται ποτε νὰ ἔχωσι τόπον , ἐπειδὴ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι , ὄντες ἐν τοῖς πράγμασι , βλέπουν τὴν κατάστασίν των , καὶ πρὸ πολλοῦ ἐσκέπτοντο πρὸς τούτοις ὁποίας ἐλπίδας πρέπει νὰ τρέφωσι διὰ τὸν στόλον των .

Τὴν νύκτα ταύτην οἱ ἐχθροὶ μᾶς ἔρριψαν ἱκανὰς βόμβας καὶ κανονίων σφαίρας , διευθυνομένας πρὸς τὴν πόλιν . Οἱ πολυάριθμοι λάκκοι , τοὺς ὁποίους ἐπροξένησεν ἡ ἔκρηξις τῶν ἐχθρικῶν βομβῶν εἰς τὰ περιξ τῆς πόλεώς μας ἔσωσεν τοῦ ὀχυρώματος , ἐσχημάτισαν εἴδός τι χαρακωμάτων , τὰ ὁποῖα παριστάνει , ὡς νὰ ἦτον ἔσωθεν ἡ πόλις πολιορκημένη .

Ὁ ἐχθρικὸς τῆς πρωΐας πυροβολισμὸς ἐστάθη μετριώτερος . Τὰ περιταφρώματα τῶν προχωρούν ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους πρὸς τὴν Λευΐταν , καὶ πρὸς τὰ πανωνοστάσια τοῦ Μακρῆ καὶ Ῥίγα · ἀφ' ἑτέρου δὲ ἕως εἰς τοῦ Φραγκλίνη , ἐξ οὗ φανερὸν γίνεται , ὅτι τὸ μέτωπον τοῦ Τείχους μας καὶ τὰ πλησίον συνεχόμενα κανονοστάσια σχεδιάζει ὁ ἐχθρὸς νὰ προσβάλῃ κατὰ πρῶτον .

Τὸ χῶμα οἱ Τοῦρκοι ἐξακολουθοῦν νὰ τὸ σιμώνωσι πρὸς τὴν τάφρον μας ἐνώπιον τῶν κανονοστασίων τοῦ Νορμᾶν καὶ Μιαούλη .

Μετὰ τὴν μεσημβρίαν , καθὼς καὶ τὸ ἑσπέρας ὁ πυροβολισμὸς τῶν ἐχθρῶν διευθύνετο κατὰ πρῶτον πρὸς τὴν πόλιν , καὶ ἔπειτα πρὸς τὰ κανονοστάσια , κατὰ τῶν ὁποίων σχεδιάζουν νὰ ἐφορμήσωσιν ἕνας στρατιώτης μας καταφρονῶν τὸ ἐχθρικὸν πῦρ , ἐφονεύθη ἐκτεθεὶς ὑπὲρ τὸ δέον .

Τὴν 15 τοῦ αὐτοῦ . Ἐξαιρέτως τὴν νύκτα ταύτην ὁ ἐχθρὸς μετεχειρίσθη τὸν κατὰ κάθετον πυροβολισμόν τε . Ἡμεῖς δὲ ἐξακολουθοῦμεν πυροβολοῦντες μὲ μιδράλλια , καὶ ντυφεκίζοντες ἕως τὴν αὐγήν . Τὸ δὲ πρωὶ ἀνανεώσαντες οἱ Τοῦρκοι τὸ πῦρ των , διὰ ἔλλειψιν σφαιρῶν , πέτρας μᾶς ἔρριψαν .

Νέος τις Χριστιανὸς , γέννημα τῆς Σόφιας , μὴ λαλῶν ἄλλην γλῶσσαν παρὰ τὴν Τουρκικὴν , καὶ Βλαχαρικὴν , ὑπηρέτει ἕνα ἐκ τῶν πολιορκητῶν μας Μπέην . Οὗτος παρατηρήσας τὸν δεσπότην τε κοιμώμενον , ἔκρινεν ἁρμόδιον νὰ πάρῃ τὰ ὅπλα τε , καὶ νὰ ἔλθῃ νὰ ἑνωθῇ μὲ τοὺς ἀδελφούς τε . Καταφυγὼν λοιπὸν ἐντεῦθεν , καὶ παρουσιασθεὶς πρὸς τὸν Στρατηγὸν Νότην Μπότζαρην , ἴδε τὸν ἱερέα τῶν Σουλιωτῶν , καὶ ἱερέως τέκνον ὢν καὶ αὐτὸς , μὲ δάκρυα χαρᾶς τὸν ἐσφίκταγ Γαλιασε , χαίρων ἐπὶ πλέον διὰ τὴν ὁποίαν ἀπόλαυσεν εὐδαιμονίαν νὰ σωθῇ ἀπὸ τὸν Βάρβαρον δυνάστην τε , καὶ νὰ εὑρεθῇ εἰς τοὺς κόλπους τῶν ἀδελφῶν τε . Ἰδοὺ δὲ πῶς ἐκφράζεται οὗτος περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου .

Οἱ Τοῦρκοι ὑπέπεσαν εἰς ἄκραν ἀθυμίαν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπέτυχον εἰς τὴν κατὰ τῆς νήσου Μαρμαρᾶ ἐφόρμησίν των . Φοβοῦνται μὴ γίνῃ ἔξοδος τῆς ἀπὸ μέρους μας , καὶ διὰ τοῦτο κατασκευάζουν καθημερινῶς ὀχυρώματα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

προχωροῦντες, διὰ νὰ ἐμψυχώνεται τὸ στράτευμά των. Ὅσα μέχρι τοῦδε κατεσκεύασαν οἱ ἐχθροὶ, εἶναι ὅλα μηχαναὶ διαφόρων πυρομηχανικῶν Εὐρωπαίων. Στενοχωροῦνται δὲ τὰ μέγιστα ἀπὸ τροφὰς καὶ πολεμεφόδια, ἀναμένοντες νὰ τοὺς ἔρχωνται διὰ ξηρᾶς.

Λέγει προσέτι, ὅτι οἱ Σέρβοι ἄρχισαν νὰ κτυπῶσι πάλιν τοὺς Τούρκους. καὶ ἐτοιμάζονται εἰς γενικὴν ἐπανάστασιν, καὶ ὅτι αὐταὶ εἶναι εἰδήσεις ἀναμφίβολοι· καθότι ἕνα μόνον μῆνα λείπει αὐτὸς ἀπ' ἐκεῖνα τὰ μέρη.

Οἱ Τοῦρκοι ἐξεκολεβοῦν ἀντικρὺ τοῦ Νορμᾶν καὶ Μιασούλη τὰς ἐργασίας των· παρατηροῦμεν, ὅτι ὁ Τρίτσης αὐτὸς τοῦ προχωρεῖν εἶναι βραδύτατος, καὶ ὑποκείμενος εἰς τοσαῦτα ἄτοπα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ παρὸν πρέπει ἡμεῖς νὰ σιωπήσωμεν. Προχωροῦσα δὲ ἡ ἐργασία αὐτὴ λαμβάνει τὸ σχῆμα ἑνὸς ὑπογείου (caponniere).

Τὰ στρατόπεδά μας ἐνισχυόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν προσμένουν μὲ ἐνθουσιασμὸν ἀπερίγραπτον τὴν ἐχθρικὴν ἔξοδον· στέκονται δὲ νύκτα καὶ ἡμέραν εἰς ἐγρήγορσιν.

Σήμερον ἔφθασεν ἐνταῦθα μὲ ὅλον τὸ στρατιωτικόν του σῶμα ἀπὸ Πελοποννήσου ὁ Στρατηγὸς Λάμπρος Βίϊκος.

Μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἐμβῆκεν ὁ Ἀρχιτέκτων μας Σταῦρος Κυτζούκης εἰς ἓν πλοιάριον διὰ νὰ περιέλθῃ εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ φρουρίου, καὶ κατὰ δυστυχίαν ἀπαντηθεὶς ἀπὸ βόλι ἐχθρικὸν, ἐφονεύθη. Κλαίει ἡ Πατρὶς τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὄχι μόνον ὡς ἐμπειρότατον εἰς τὸ ἔργον του, ἀλλὰ καὶ ὡς πατριώτην ἐνάρετον· κλαίει ὅμως ἔτι μᾶλλον αὐτὸν ἡ πόλις τοῦ Μεσολογγίου, στερηθεῖσα ἕνα συμπολίτην, ὅστις τόσον διὰ τῆς ἐπιδεξιότητος, ὅσον καὶ διὰ τῆς οἰκονομίας του ὠφέλησε τὰ μέγιστα εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ὀχυρώματος. Ἀωνία ἡ μνήμη σου, συμπολῖτα μακάριε!

Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, ὁμοίως καὶ τὸ ἑσπέρας ὁ ἐχθρὸς ἐπυροβόλει ἀκαταπαύστως. Εὐχαριστοῦμεν τὴν Θείαν Προστασίαν, ἥτις ἀπὸ παντὸς ἄλλου κακοῦ μᾶς διεφύλαξε.

Τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον μᾶς ἐβομβοβόλησαν καὶ ἐκανονοβόλησαν οἱ Τοῦρκοι πεισματικώτατα· ἡμεῖς δὲ τοὺς ἀντεκρούσαμεν μὲ μιδράλια καὶ μὲ τὴν ψιλὴν φωτιάν.

Μίαν ὥραν πρὶν τῆς αὐγῆς, ἐν ᾧ τὸ ἐχθρικὸν πῦρ εἶχε καταπαύσει, πάλιν ἄρχισαν νὰ ἀνανεοῦνται. Τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ πυροβολεῖν πρὸ ἡμερῶν βλέπομεν εἰς τὸν ἐχθρὸν καὶ φαίνεται ὅτι προσπαθεῖ ὡς διὰ σημείου νὰ συπεθίσῃ τὸν στρατόν του διὰ νὰ ἦναι ἕτοιμος ἐν καιρῷ ἐφόδου. Ὁ δὲ ἐνθυνὸς πυροβολισμὸς τοῦ ἐστάθη μετριώτερος. Ἐκ τούτου τοῦ ὀλονύκτιου σχεδὸν πυρὸς μόνον ἕνας στρατιώτης μας ἐπληγώθη ἐλαφρᾶ.

Μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἐστάθη ἀμοιβαῖος ὁ πυροβολισμὸς, ὁμοίως καὶ ὁ βομβαρδισμός. Τὸ δὲ ἑσπέρας ἤρχισεν ὁ ἐχθρὸς νὰ κατασκευάζῃ νέον κανονοστάσιον 200 περίπου ἀπέχον ὑγειὰς ἀπὸ τὸ κανονοστάσιον τοῦ Κυριακούλη· καὶ 300 ἀπὸ τὴν νῆσον Μαρμαρᾶ, διὰ νὰ κτυπᾷ ὅλα τὰ ἀπὸ τοῦ Κοραῆ μέχρι τοῦ Σαχτούρη κανονοστάσιά μας. Ἕνεκα τούτου ἔγινε σφοδρότατος ἀπὸ μέρους μας πυροβολισμὸς ἐναντίον τοῦ κανονοστασίου τούτου καὶ τῶν πλησίον περιχαρακωμάτων.

Ὁ ἐχθρὸς ἔκαμε γενικὸν βομβαρδισμὸν συντροφευμένον μὲ τὸ πυροβολικόν του, καὶ ἐπαναληφθέντα τρὶς· ὅσον δὲν συνέβη εἰς ἡμᾶς οὐδεμία βλάβη ἐκ τοῦ ἐχθρικοῦ τούτου πυρὸς, τόσον εἶναι βέβαιον ὅτι οἱ ἐναντίοι μας ἔπαθον πολὺ ἀπὸ τὸ ἐδικόν μας.

Αὐτομολήσας τις τὴν νύκτα ταύτην ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, ἐπιβεβαιοῖ σχεδὸν ὅσα καὶ οἱ πρότερον, προσθέτων, ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἑτοιμάζονται ἀπὸ στιγμὴν εἰς στιγμὴν νὰ κάμωσι γενικὴν ἔφοδον.

Τὴν 17 τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὁ ἐχθρὸς ἐστάθη εἰς ἄκραν σιωπὴν, ἐν ᾧ τὸ ἡμέτερον πῦρ δὲν διεκόπη μέχρι τῆς αὐγῆς. Τὸ νέον ἐχθρικὸν κανονοστάσιον ἐφάνη τὸ πρωὶ τελειωμένον· τὰ δὲ ἀντικρὺ τοῦ Φραγκλίνου καὶ Μακρῆ χαρακώματά του προχωροῦν ὁλονέν· εἰς τὸ πρῶτον ἐπλησίασε μὲ μίαν εὐθεῖαν χαρακώματος γραμμὴν (Boyau) ὀκτὼ περίπου ὀργυιὰς εἰς τὴν πρόταφρόν μας (avant fossée).

Τὸ πρωὶ οἱ Τοῦρκοι διεύθυναν τὸ πῦρ των πρὸς τὴν πόλιν μὲ μετριότητα· ἀντὶ δὲ ὁλοκλήρων μισὰς σφαίρας μᾶς ἔρριψαν.

Γενὴ ἐτησία ἰταλ. Ἰσταν. ἓξ στοιχηματέα κατὰ ἰριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Μάνος. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 49ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλεῖω δφέλη, τοῖς πλείοσι Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 20 Ἰανίε. 1825. Σάββατον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀλεξάνδρεια. 30 Ἀπριλίε.

Καθ' ἡμέραν φθάνει εἰς τὸν λιμένα μας Εὐρωπαϊκὰ καράβια ἐπιστρέφοντα ἀπὸ τὴν ἐκστρατείαν. Τινὸς ἐξ αὐτῶν ὁ Καπιτάνος εἶπεν ἐνταῦθα, ὅτι εἰς Μοθώνην εἶχεν ὑπάγει Γαλλικὸν Βασιλικὸν πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἀπεβίβασεν ἐκεῖ εἴκοσι κανόνια τοῦ κάμπου.

(Ὁ Φ. τοῦ Ν.)

Καὶ ἡμεῖς ἀπὸ εἰδήσεις ἐκ τοῦ Στόλου μας πληροφορούμεθα, ὅτι μία Γαλλικὴ πολεμικὴ Γολέτα παραπλέβσα ἀδιακόπως τὰ μεταξὺ Πελοποννήσου καὶ Κρήτης νερὰ, δίδει τὴν εἴδησιν εἰς τὸν ἐν Σούδᾳ Τουρκικὸν στόλον πότε ὁ ἡμέτερος ἀπομακρύνεται ἐκεῖθεν καὶ πότε πλησιάζει. Κατὰ τὰς παρελθούσας ἐπαρρήσιάσθη ἁρμοδιωτάτη εὐκαιρία νὰ κτυπήσῃ ὁ Στόλος μας τὸν ἐχθρὸν, πλὴν ἀπέτυχε, διότι ἡ ῥηθεῖσα Γολέτα τὸν εἰδοποίησε, καὶ οὕτως εἰσῆλθε πάλιν εἰς Σούδαν.

Εἴμεθα ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας, ὅτι τὰ τοιαῦτα οὔτε γίνονται δι' ἐπιταγῆς τῆς Γαλλικῆς Διοικήσεως, οὔτε ἴδια τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος τῶν Γάλλων εἶναι. Πολλοὶ Διοικηταὶ τῶν διαφόρων εἰς τὰ πελάγη μας πλεόντων πολεμικῶν καραβίων ἔδειξαν ἀπ' ἀρχῆς τὰ ὑπὲρ τοῦ μεγάλη ἀγῶνος μας εὐγενῆ αἰσθήματά των. Τίς δύναται ὅμως ποτὲ νὰ διϊσχυρισθῇ, ὅτι μεταξὺ ἑνὸς Ἔθνους, ὅσον σοφὸν, φιλάνθρωπον καὶ ἐξευγενισμένον καὶ ἂν ἦναι, δὲν εὑρίσκονται καὶ ἄτομα, τὰ ὁποῖα δι' ἰδιοτέλειάν των πράττουν ἀνάξια τοῦ Ἐθνικοῦ των χαρακτῆρος, καὶ ἐναντία τῶν ἐπιταγῶν τῆς Διοικήσεώς των; Τοῦτο κα. μόνον τὸ φρόνημά μας θέλοντες νὰ γνωστοποιήσωμεν, ἐκδίδομεν εἰς φῶς τὰς ἐφεξῆς δύο ἐπιστολὰς, εὐέλπιδες ὅτι ἡ Χριστιανικωτάτη Α. Μ. τῆς Γαλλίας θέλει λάβει μέτρα νὰ ἐμποδίσῃ τὰ τοιαῦτα πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀδικήματα, καὶ θέλει λάβει τὴν ἀνήκουσαν ἱκανοποίησιν διὰ τὰς παραδρομὰς τῶν τοιούτων, διὰ νὰ μὴ βλάπτηται ἡ ὑπόληψις, τὴν ὁποίαν τὸ Ἔθνος μας καὶ ὅλη ἡ ὑφήλιος προσφέρει εἰς τὸ Γένος τῆς Γαλλίας.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ναύπλιον· τὴν 19 Ἰουνίου 1825.

Πρὸς τὰ μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος τῆς Προσωρινῆς τῶν Ἑλλήνων Διοικήσεως.

Κύριοι.

Ἡ Ἐφημερὶς τῆς Ὕδρας κατηγορεῖ τὸν Διοικητὴν μιᾶς Γαλλικῆς Γολέτας, λέγουσα ὅτι ἡ πρὸς τὸν ἐχθρικὸν στόλον διαγωγή του ἐστάθη ἐναντία τῆς οὐδετερότητος.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ Ἐφημερὶς αὕτη εἶναι ἐπίσημος, καὶ ἡ κατηγορία τείνει εἰς τὸ νὰ μολύνῃ τὸ Γαλλικὸν ὄνομα, πρὸς σᾶς, Κύριοι, θεωροῦμαι, παρακαλῶν νὰ θηλοποιήσητε ἐπισήμως καὶ κατὰ Νόμον τὸν Συντάκτην, ἵνα ἐναργῶς φανερώσῃ τὰς ἀποδείξεις, εἰς τὰς ὁποίας ἡ κατηγορία ἐπιστηρίζεται· ὥστε, ἐὰν αὗται ἀναφανῶσι δεκταὶ καὶ ἀποδεκταὶ, νὰ τὰς κανοποιήσω ἐπομένως πρὸς τὸν Διοικητὴν τῆς εἰς τὰ πελάγη ταύτα Γαλλικῆς Μοίρας, καὶ νὰ ἐνεργηθῇ τὸ δίκαιον· ἐὰν δ' ἀπ' ἐναντίας εὑρεθῶσιν ἐπιστηριγμέναι εἰς τὸ λέγεται, ἢ εἰς τινα ἄλλην πολιτικὴν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

βιομηχανίαν, τοσοῦτον ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος θέλει φωτισθῇ, καὶ ἐγὼ θέλω παραυτήσει τοὺς αἰτίους εἰς τὴν ὁποίαν ἀξιοῦνται καταφρόνησιν.

Θέλει μοῦ συγχωρηθῇ, Κύριοι, νὰ σᾶς εἰπῶ, ὅτι ἔχω μεγαλήτερον δικαιολόγημα νὰ κλίνω εἰς τὴν ἐσχάτην ὑποθεσιν, ἐν ᾧ ὅλη ἡ Οἰκουμένη γνωρίζει, ὅτι ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ἐνδόξου ἀγῶνος σας, μ' ὁμοία σύδετέρα Δύναμις δὲν ἔδειξε τοσαύτην φιλανθρωπίαν καὶ σπουδὴν εἰς τὸ νὰ βοηθήσῃ τοὺς δυστυχεῖς ὁμογενεῖς σας, ὡς οἱ Γάλλοι. Ἐν τοσούτῳ τὸ τελευταῖον ἔτος ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς ἐκατηγόρησε τὴν Μοῖραν μας, ὅτι συνιδράμεν εἰς τὸ νὰ εὐκολύνῃ εἰς τὰ παράλια τῶν Ψαρῶν τοῦ τουρκικοῦ στόλου τὴν ἐφόρμησιν· καὶ μ' ὅλον ὅτι οἱ Ψαριανοὶ εὐγνωμονοῦντες ὡμολόγησαν, ὅτι ἡ Γαλλικὴ σημαία δὲν εἶχε πλησιάσει εἰς ἐκείνους τοὺς λιμένας, παρ' ἀπὸ μόνον τῆς φιλανθρωπίας τὸ αἴσθημα, τοῦ νὰ σώσῃ τόσον πλῆθος οἰκογενειῶν, ἡ Ἐφημερὶς μ' ὅλον τοῦτο δὲν ἐδιόρθωσε τὸ σφάλμα της· πρέπει τότε καλῶς νὰ γνωρίσω τοιοῦτον ἐχθρικὸν κάλαμον, καὶ νὰ πιστεύω ὅτι καὶ σήμερον ἀκόμη ἔχει τὴν ἐπιβρροιάν του.

Δὲν θέλετε θαυμάσει, Κύριοι, ὅτι ἐγὼ Στρατηγὸς τῆς Γαλλίας ὤν, καὶ Παραστάτης Συνελεύσεως τοσοῦτο πολυαρίθμου καὶ ἔντιμου, ἤτις χωρὶς ἄλλον σκοπὸν παρὰ τὸν τῆς σωτηρίας σας διατίθεται νὰ σᾶς βοηθήσῃ μὲ πᾶν μέσον, δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀναισθητήσω εἰς τοιοῦτον ἄρθρον· θέλω δὲ προσθέσει ὅτι δὲν εἶναι ἁρμόδιον ἀναμφιβόλως νὰ ἀφίνετε νὰ γεννᾶται δυσπιστία, ἥτις ἠμπορεῖ νὰ βλάψῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀμιλλωμένων νὰ σᾶς βουλεύσωσι, καὶ οὔτε πρέπει νὰ λησμονήσητε ὅτι τόσον Γαλλικὸν αἷμα ἐχύθη εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν σας διὰ τὴν ἱερὰν τῆς ἀνεξαρτησίας σας ὑπόθεσιν.

Ἀναμένω ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην σας, Κύριοι, νὰ διατάξετε ἵνα καταχωρισθῇ ἡ ἐπιστολὴ αὕτη εἰς τὴν ἐφημερίδα σας, εἰδοποιοῦντές με ἐνταυτῷ τὴν περιλαβήν της.

Ἀναπέμπων δὲ διὰ τῆς εὐκαιρίας ταύτης τὰ εἰλικρινῆ τῆς ἀφοσιώσεώς μου αἰσθήματα, εἶμαι.

Ταπεινότατος καὶ εὐπειθέστατος δοῦλος σας

ὁ Στρατηγὸς H. Roches.

Κύριε Στρατηγέ.

Εἶμαι ἐνωφορτισμένος ἀπὸ τὴν Διοίκησίν μου νὰ ἀποκριθῶ εἰς τὸ χθεσινὸν πρὸς αὐτὴν γράμμα Σας, εἰς τὸ ὁποῖον παραπονεισθε κατὰ τοῦ Συντάκτου τοῦ Φίλου τοῦ Νόμου, ὅτι ἐνοχλοποίησε τὸν Διοικητὴν μεᾶς Γαλλικῆς Γολέτας.

Πρὶν κάμω τὴν ἀπάντησιν, χρεωστῶ νὰ Σᾶς φανερώσω δύο τινά· πρῶτον, ὅτι τὸ γράμμα Σας θέλει σταλῇ εἰς τὸν ἐφημεριδογράφον, διὰ νὰ κοινοποιηθῇ, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν Σας, καὶ δεύτερον, ὅτι δὲν ἠμπόρεσα νὰ εὑρῶ εἰς ποῖον φύλλον τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος γίνεται λόγος περὶ Διοικητοῦ Γολέτας. μόνος εἰς τοὺς τελευταίους ἀριθμοὺς 121, καὶ 122, φαίνονται δύω ἄρθρα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀναφέρεταί τι περὶ Γαλλικῶν Πλοίων.

Ἀλλ' ὅ,τι καὶ ἂν ἐκοινολόγησεν ἡ ἐφημερὶς αὕτη, δὲν εἶναι εἴδησις ἐπίσημος, δοσμένη διὰ τῆς Διοικήσεως. Ὁ Φίλος τοῦ Νόμου ἔχει καὶ τὸ ἐπίσημον μέρος αὐτοῦ, ὡς δημοσιεύων τὰ πρακτικὰ τῆς Διοικήσεως, καὶ διὰ τοῦτο ἔχει καὶ τὸν τίτλον, „Ἐφημερὶς τῆς Διοικήσεως" ἔχει καὶ τὸ μὴ ἐπίσημον, ἐπειδὴ κοινολογεῖ διάφορα ἄλλα ἄρθρα, καὶ διαφόρους εἰδήσεις, τὰς ὁποίας ὁ Συντάκτης πορίζεται ἀπὸ τὰς μερικάς του ἀνταποκρίσεις, καὶ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος, ἡ ἐφημερὶς αὕτη εἶναι ἐλευθέρα, καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες, διὰ τὸν ὅμοιον λόγον ὀνομάζεται ἐνταυτῷ καὶ ἐφημερὶς τῆς Ὕδρας. Ὅτι δὲ ἡ ἐφημερὶς αὕτη, ἀδηγουμένη ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθοῦς εὐδετερότητος, καὶ ἀταθείας, εἶναι μακρὰν τοῦ νὰ θέλῃ νὰ συκοφαντίσῃ ὁποιονδήποτε ἔθνος, καὶ μάλιστα τὸ Γαλλικὸν, τόσον εὐκολότερα ἠμπορεῖ νὰ βεβαιωθῇ, ὅσον περυσιν ὁ Συντάκτης τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος, κοινολογῶν τὸν κατάλογον τῶν ναυλωμένων πλοίων ἀπὸ τὸν Σατράπην τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ συνακολουθήσουν τὸν στόλον του, ἐκφράζει τὴν χαράν του εἰς τὸ κοινὸν, λέγων ὅτι μὲ μεγάλην εὐχαριστησιν κοινολογεῖ, ὅτι εἰς αὐτὸν τὸν κατάλογον δὲν φαίνεται κανὲν πλοῖον μὲ Γαλλικὴν σημαίαν.

Περὶ τῶν προδιαληφθέντων δύο ἄρθρων τῶν ἀριθμῶν 121, καὶ 122 ἐπειδὴ αὐτὰ ἀνάγονται εἰς τὸ μὴ ἐπίσημον μέρος τῆς ἐφημερίδος, εἶναι φροντὶς τοῦ Συντάκτου νὰ δώσῃ ἀκριβεστέρας πληροφορίας, ἐὰν ἔχῃ, κατὰ τὴν ζήτησίν Σας.

Ἐπειδὴ δὲ εἶναι λόγος περὶ Γαλλικῆς Γολέτας, χρεωστῶ νὰ Σᾶς φανερώσω, ὅτι ἀπὸ γράμματα καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ τῆς Κρήτης, καὶ διαφόρων ἄλλων μερῶν, ἀποδεικνύεται μὲ ὄχι ὀλίγην πιθανότητα, ὅτι ἡ Γαλλικὴ Γαλέτα Ἀμαράνθη, (ἴσως καὶ ἓν ἄλλο πολεμικὸν πλοῖον) εἶναι μισθωμένη εἰς τὸν Σατράπην τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ μεταφέρῃ χρήματα, καὶ νὰ χρησιμεύῃ καὶ εἰς ἄλλας ἀναγκαίας ὑπηρεσίας, κατὰ τὴν παροῦσαν Αἰγυπτιακὴν ἐκστρατείαν καὶ ὅτι ἔκαμε διάφορα ταξείδια καὶ εἰς Ῥόδον, ὅταν ἦτον ἐκεῖ ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος, καὶ εἰς Κρήτην, ἐπωφελῆ εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος· πῶς ὁ Διοικητὴς αὐτῆς τῆς Γολέτας παραβαίνει τοιουτοτρόπως τὴν οὐδετερότητα, τὴν ὁποίαν ἡ Χριστιανικωτάτη Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἐκήρυξε, καὶ πόθεν ἔχει διαταγὰς νὰ φέρεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, αὐτὸς μόνος τὸ ἠξεύρει· ἡ Διοίκησίς μου εἶναι πεπεισμένη, ὅτι ἡ Γαλλικὴ αὐλὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔδωσε τοιαύτην ἄδειαν. Ὅθεν δὲν ἀμφιβάλλει, ὅτι τὸ τοιοῦτο φέρσιμον ἐνῶν Διοικητῶν τινῶν Γαλλικῶν πλοίων δὲν εἶναι γνωστὸν εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Γαλλίας, καὶ ὅτι μάλιστα αὐτὴ θέλει λάβει μέτρια διὰ νὰ ἐμποδίσῃ εἰς τὸ ἑξῆς τὰς παρανομίας, καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὰς καταχρήσεις τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ναυτικῆς της Δυνάμεως.

Μὲ αὐτὴν τὴν πεποίθησιν Σᾶς ἐκφράζω, ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεώς μου, τὴν εὐγνωμοσύνην της, διὰ τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα, ὅσα ἔδειξεν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τὸ Ἔθνος τῶν Γάλλων, αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα, βαθέως ἐγχαραγμένα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξαλειφθοῦν ἀπὸ τὰς καταχρήσεις μερικῶν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους εἰκολώτερον ἠμπορεῖμεν νὰ νομίσωμεν ἀναξίους τοῦ Γαλλικοῦ ὀνόματος, παρὰ νὰ ἀδικήσωμεν ὅλον τὸ Γαλλικὸν Ἔθνος, ὑποστεύοντές το συμμέτοχον τῶν ἐχθρικῶν πράξεών των, καὶ ὁμόφρον μὲ αὐτούς.

Δεχθῆτε συγχρόνως, Κύριε Στρατηγέ, καὶ τὴν διαμαρτύρησιν τῆς μερικωτέρας ὑπολήψεως πρὸς τὸ ἐποκείμενόν Σας τοῦ ὑποφαινομένου.

Τῇ 8 καὶ 20 Ἰουνίου 1825 ἐν Ναυπλίῳ.

ἑτοίμου εἰς τοὺς ὁρισμούς Σας.

ὑποσημ:) Α. Μαυροκαρδάτος
Γεν. Γραμ. τῆς Ἑλλ. Διοικήσεως.

Ναύπλιον. Τῇ 10 Ἰουνίου.

Ὁ Ἰμπραΐμ-Πασσᾶς ἔπιασε τὰ στενὰ τῆς Πολιανῆς, ὄπισθεν τῶν Δερβενίων, καὶ κατέβη εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Καρύταινας· πεισματικωτάτη ἔγινε καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη ἡ μάχη, πρὶν καταλάβῃ ὁ ἐχθρὸς τὴν ὀχυρὰν ταύτην Θέσιν, ἥτις πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ὑπερβολικήν τε δραστηριότητα, καθότι ἐσπέυγεν εἰς τὰ ὄπισθεν τῶν Δερβενίων πρὶν προφθάσῃ ὁ Κολοκοτρώνης. Κατὰ τὸ παρὸν οἱ Ἕλληνες κρατοῦν τὰ πέριξ τῆς ῥηθείσης πεδιάδος· ἔκαυσαν δὲ τὴν Τριπολιτζὰν διὰ νὰ ἀφαιρέσωσι τοῦ ἐχθροῦ πᾶσαν εὐκολίαν πόρε. Οὗτος φαίνεται ὅτι σκοπεύει νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸν Πύργον, διὸ τὰ στρατεύματα τῶν Καλαβρύτων καὶ τῆς Κορίνθου ἔτρεξαν εἰς ἀντιπαράταξιν. Φθάσας δὲ εἰς Σαμπάζικα ἔφερε μεγίστην φοβεράν· ὁ Κολοκοτρώνης περιεχόμενος εἰς Μυστρᾶ καὶ Λεοντάρι διὰ νὰ συνάξῃ καὶ τὰ ἐκεῖ στρατεύματα, εὑρέθη αἰφνιδίως τὸ ἑσπέρας ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν, στρατοπεδευμένων κατὰ σειρὰν εἰς τὴν μικρὰν κοιλάδα τῆς Πολιανῆς. Ἀμέσως μετεκάλεσε λοιπὸν τὰ εἰς Δερβένια στρατεύματα τὰ ὁποῖα τὴν ἐνταῦθα ἔφθασαν, καὶ ἐνταυτῷ συνεκροτήθη μάχη κατὰ τὴν νύκτα ἥτις διήρκησε μέχρι τῶν ὀκτὼ ὡρῶν τῆς ἄλλης ἡμέρας, ὅτε ἡ μάχη ἔπαυσε.

Ὁ Συνταγματάρχης κύριος Φαβιὲρ ἔλαβε τὴν ἄδειαν νὰ συστήσῃ καὶ ἄλλο σῶμα Ἰταλικὸν, καὶ ἐλπίζομεν εἰς τὰς στρατιωτικὰς γνώσεις καὶ τὰ πατριωτικὰ τοῦ ἀνδρὸς τούτου αἰσθήματα μετὰ ταχύτητος νὰ φέρῃ τὰ πλέον λαμπρὰ ἀποτελέσματα.

Ὁ ἐν Ἀθήναις κρατούμενος Ὀδυσσεὺς θέλων νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ νυκτὸς ἀπὸ τὴν ἀκρόπολιν, ἐκρεμάσθη μὲ ἓν σχοινίον διὰ νὰ καταβῇ· καὶ ἐπειδὴ τὸ σχοινίον τοῦτο ἐκόπη, αὐτὸς καταπεσὼν ἐφονεύθη.

Ὅσοις παρατηρεῖ τὴν ἀνατέρω περιγραφὴν τῶν κατὰ τὴν Πελοποννησον, ὑποθέτει βέβαια, ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα ὑπέπεσαν εἰς τὴν πλέον μεγάλην ἀδράνειαν. Ἡμεῖς ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ φυλάξωμεν πλέον μυστικὸν, ὅτι τοῦτο εἶναι τὸ ἀπ' ἀρχῆς παρὰ τοῦ Γεροκολοκοτρώνη προτεθὲν στρατήγημα, νὰ ἀθήσῃ δηλαδὴ ἀνοικτὴν εἰς τὸν ὑπερήφανον ἐχθρὸν τὴν δίοδον, καὶ νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὰς ὁποίας αὐτὸς ἐγκρίνει ἁρμοδίας Θέσεις, ὥστε μίαν φορὰν διὰ πάντοτε νὰ τὸν κατατροπώσῃ. Τὸ ἐμπειροπόλεμον τοῦ πολεμικοῦ τούτου ἀρχηγοῦ μας, καὶ ἡ γνῶσις, τὴν ὁποίαν ἔχει τῶν Θέσεων, μᾶς δίδει τὰς πλέον χρηστὰς ἐλπίδας, ὅτι καὶ ὁ Ἰμπραΐμ-Πασσᾶς μετ' οὐ πολὺ θέλει δοκιμάσει ὅσα εἰς τὸ πρῶτον ἔτος ἐδοκίμασαν οἱ ὁμόφυλοί τε εἰς Βαλτέτζι καὶ Τριπολιτζάν.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 18 Ἰουνίου. Χθὲς μετὰ τὸ γεῦμα ὁ ἐχθρὸς μᾶς ἐκανονοβόλησε μὲ πεῖσμα· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διευθύνει τὰς σφαίρας τε πρὸς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Φραγκλίνε· ἀπὸ αὐτὰς τρεῖς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀπέρασαν ἐκ τῆς κανανοθυρίδος τοῦ ῥηθέντος κανονοστασίου, καὶ ἔμειναν εἰς τὸ παραπέτασμα τοῦ πλαγίου κανονοστασίου, ὁ Λὸρδ Βύρων· ἐξ ὧν ἡ μία ἐφόνευσε τὸν πυροβολιστήν μας Ἀναστάσιον Καπεράλον.

Τὸ ἑσπέρας ἐφονεύθησαν καὶ ἄλλοι δύω, ἀπὸ δὲ τὴν ἔκρηξιν μιᾶς βόμβας ἐφονεύθη εἰς τὴν πόλιν μία γυνὴ, καὶ ἀπὸ ἓν βόλι ἕνας νέος.

Ὅλην αὐτὴν τὴν νύκτα ὁ ἐχθρὸς μᾶς ἐπυροβόλει καὶ μὲ σφαίρας, καὶ μὲ βόμβας καὶ μὲ γρανάτας· ἡμεῖς δὲ τὸν ἀντεμοιβάμεν μὲ μιδραλλισμοὺς καὶ ἰφέκια.

Οἱ Τοῦρκοι τὴν αὐγὴν μετεχειρίσθησαν τὸ συνειθισμένον πῦρ των. Περὶ δὲ τὴν μεσημβρίαν ἀνενέωσαν τὸ κατὰ τοῦ κανονοστασίου τοῦ Φραγκλίνου, εἰς τὸ ὁποῖον προσπαθοῦν νὰ κάμωσι χαλάστραν· καὶ πάλιν δύω Ἕλληνες ἐφονεύθησαν ἀπὸ τὰς σφαίρας ταύτας, καὶ ἕνας ἄλλος ἀπὸ βόλι. Τὰ μεθ' ὅσης ταχύτητος κατασκευαζόμενα καθ' ὅλον τὸ περιτείχισμα μεσότοιχα θέλουν μᾶς ὑπερασπισθῆ ἀπὸ τὴν συνεχῆ ταύτην βλάβην.

Τὸ δεῖλι ἐστάθη μέτριος ὁ πυροβολισμὸς τῶν πολιορκητῶν μας· ὁμοίως καὶ τὸ ἑσπέρας.

Τὴν 19 τοῦ ἰδίου. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον διευθύνθησαν πρὸς τὴν πόλιν αἱ ἐχθρικαὶ βόμβαι, γρανάται καὶ μιδράλλια· ἡμισείαν ὥραν ὅμως διήρκεσεν ἡ φωτία αὕτη· μία βόμβα ἐξ αὐτῶν ἔπεσεν εἰς τὸ Τυπογραφεῖον μας. Χάρις ὅμως εἰς τὸν Πάνσοφον αὐτῆς Προστάτην! ἡ βόμβα ἔτυχεν εἰς γωνίαν παράμερον, καὶ οὕτως ἡ ἔκρηξίς της δὲν ἐπέφερέ τινα ζημίαν τῆς Τυπογραφίας.

Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ μεσημβρινὸν καὶ τῆς ἑσπέρας ἐχθρικὸν πῦρ διευθύνετο πρὸς τὴν πόλιν.

Τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ. Τὴν νύκτα ἐν ᾧ οἱ Τοῦρκοι ἡσύχαζον ἡσυχίαν μεγίστην, προμελετημένως οἱ Ἕλληνες ἔκαμαν μερικὴν ἔξοδον ἀπὸ τὸ κέντρον καὶ τὰς δύω πτέρυγας τοῦ περιτειχίσματος, ἀφ' οὗ πρῶτον ἀπὸ τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν ἔγινε τὸ σύνθημα τῆς ἐφορμήσεως. Ἡ κατὰ τῶν ἐχθρικῶν χαρακωμάτων ἔκρηξις τῆς πυριτολικῆς μας ὑπονόμου (mine) πρὸ τινων ἡμερῶν κατασκευασθείσης, ἐστάθη ἡ ἀρχὴ τοῦ κινδυνώδους τούτου ἐπιχειρήματος. Ὡς πεινασμένοι λέοντες ἐφορμησαν οἱ Ἕλληνες καὶ ἐκτύπησαν τοὺς πλησίον Βαρβάρους, ἐν ᾧ συγχρόνως ἀπὸ τὰ κανονοστάσια ἐγίνετο ἀδιάκοπος ὁ μὲ μιδράλλια πυροβολισμός. Μὴ κατασταυρομένη ἡ ψιλὴ φωτία ἐσχημάτιζε βοὴν πυκνοτάτων ἠλεκτριζομένων νεφῶν. Τὸ ἀποθησέμενον τοῦ συμβεβηκότος τούτου ἐστάθη, ὅτι ἑπτὰ σημαῖαι τῆς ἡμισελήνου ἐκυριεύθησαν, πλέον ἢ διακόσιοι Τοῦρκοι ἐφονεύθησαν εἰς τὰ χαρακώματα καὶ πέντε ἐξωγρήθησαν, ἐν οἷς οἱ Ἰρεῖς ἦσαν Χριστιανοὶ ἀπὸ τοὺς σκάπτας των· ἡ δὲ μεγαλητέρα καταισχύνη τοῦ ἐχθροῦ ἐστάθη, ὅτι ἐκτυπήθη, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐφαντάζετο τὸ ἀντίστροφον· πολλὰ ἰφέκια, πιστόλια, σπαθία, ῥοῦχα καὶ τόσα ἄλλα σκεύη Τουρκικὰ, ἐλαφυραγώγησαν οἱ Ἕλληνες. Θῦμα τῆς ἀμιμήτου ἀνδρείας των ἔγιναν Ἰρεῖς ἐκ τῶν ἡμετέρων κατασφάζοντες τοὺς Τυράννους· ἐπληγώθησαν καὶ τέσσαρες ἀκινδύνως.

Ὁ καθ' ὅλην τὴν πρᾶξιν ταύτην Ὁριζόντειος καὶ κατὰ Κάθετον πυροβολισμὸς τῶν ἐχθρῶν διευθύνετο πρὸς τὴν πόλιν· καὶ τοῦτο βέβαια ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου ἐδοκίμασε μεγάλη παραζάλισμοῦ.

Τὸ πρωὶ μία Ὁριζόντειος σφαῖρα διελθοῦσα ἀπὸ δύω γυναῖκας ἀντλούσας νερὸν ἀπὸ τὴν πηγάδι, θαῦμα ἐστάθη! ὅτι μόνον μικρὰν πληγὴν καὶ εἰς τὰς δύω ἐπροξένησε.

Μεσολόγγιον. Τὴν αὐτήν.

Ἀπὸ προσφάτους εἰδήσεις ἐκ Πελοποννήσου πληροφορούμεθα μετὰ βεβαιότητος ὅτι ἐν σώματα Μανιατῶν καὶ Ἀρκαδίων ἔπιασαν εἰς Τήνα ὀχυρὰς θέσεις ἰσιακόσια φορτώματα τροφῶν καὶ πολεμεφοδίων στελλομένων διὰ τὰ τάγματα τοῦ Ἰεραπετρομόρφου τῆς Ἀφρικῆς θηρίου.

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἰσπαν. ἓξ προπληρωτέα κατὰ Ἰριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Μάνος. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 50ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφθῆ, ἴσως πλείονα Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 24 Ἰουνίου. 1825. Τετράδη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λόνδρα· τῇ 26 Μαρτίου.

Χθὲς εἰδοποιήθημεν ἀπὸ πηγὴν ἀξιόπιστον, ὅτι ἡ ἀληθὴς κατάστασις τῶν διπλωματικῶν μετὰ τῆς Πετρουπόλεως σχέσεών μας εἶναι τοιαύτη. Ἀφ' οὗ ὁ κύριος Στρατφόρδ Κάννινγ ἐτελείωσε τὴν Πρεσβείαν τα, ὁ κύριος σκοπὸς τῆς ὁποίας ἀπέβλεπεν εἰς τὸ νὰ ἐξισάσῃ μίνον τὰς μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ τῶν Ἡνωμένων Ἐπαρχιῶν διαφορὰς περὶ τοῦ πλευσίματος τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ, ἔμελλε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Πατρίδα. Ὁ Λὸρδ Στραγγφόρδ θέλει διορισθῇ Πρέσβυς καθεδρεύων εἰς ταύτην τὴν Αὐλήν· καθότ' αἱ περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς Ἰσπανίας γνώσεις τα θέλουν τὸν καταστήσει χρήσιμον εἰς ταύτην τὴν περίστασιν νὰ παρατηρήσῃ τὰς ἀνακαινισθείσας μεταξὺ τῶν δύω τούτων Δυνάμεων εὐνοϊκὰς ἀνταποκρίσεις. Προστίθεται ἀκόμη, ὅτι ὁ κύριος Στρατφόρδ Κάνιγ ἀφ' οὗ ἐτελείωσε τὰ ἰδιαίτερα τῆς ἀποστολῆς τα ἀντικείμενα, ἐδοκίμασεν (ἐπειδὴ φυσικᾶ εἶχε λάβει τοιαύτας ὁδηγίας) νὰ δώσῃ αἰτίας καὶ περὶ τοῦ ἀφορῶντος τὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος προβλήματος· ἀλλ' ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ῥωσσίας δὲν ἠθέλησε νὰ ἔμβῃ εἰς ἐξέτασιν τοιαύτης προτάσεως, μὴν ἔχων ἐπιταυτοῦ διαταγὰς νὰ διαπραγματευθῇ τὴν ὑποθεσιν αὐτὴν μετὰ τοῦ Ἀπεσταλμένου τῆς Ἀγγλίας. Ἐπειδὴ δὲ διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶχε ῥητὰς καὶ ἐπὶ τούτῳ διαταγὰς ὁ κύριος Στρατφόρδ Κανιγ, ἐπομένως καὶ αὐτὸς δὲν ἐπροχώρησε περαιτέρω· καὶ μὴν ἔχων ἄλλας ὑποθέσεις εἰς τὴν Αὐλὴν τῆς Πετρουπόλεως, ἐζήτησε τὴν τελευταίαν ἀκρόασιν, διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἄδειαν νὰ ἀναχωρήσῃ. Ἀπὸ τὰς περιστάσεις ταύτας ὁμοῦ ἑνωμένας, αἵτινες φαίνονται διατεθειμέναι εἰς δυσχόνιάν τινα, ἠμπορεῖ νὰ διεφημίσθη ἡ ἀρχὴ τῆς ἔχθρας μεταξὺ τῶν δύω τούτων διαπραγματευομένων.

(Times.)

Πληροφορία περὶ Ἐπικρατειῶν.

Πρόσφατοι ὑπολογισμοὶ ἐξάγουν τὸ ἑπόμενον πόρισμα περὶ τοῦ ἀθροίσματος τῶν κατοίκων, καὶ περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν ἐπικρατειῶν τῶν πέντε πρωτίστων τῆς Εὐρώπης Μοναρχιῶν.

	Τετραγ. μίλλια.	Κάτοικοι.
Ῥωσσία ἐν τῇ Εὐρώπῃ	75,154	47,660 000
— ἔξω τῆς Εὐρώπης . . .	292.333	11.714 000
Ἀγγλία ἐν τῇ Εὐρώπῃ	5,554	21.400 000
— ἔξω τῆς Εὐρώπης . . .	176 971	115.141,000
Γαλλία ἐν τῇ Εὐρώπῃ	10 086	30,749,000
— ἔξω τῆς Εὐρώπης	667	469,000
Αὐστρία	12,265	29.691 000
Προυσία	5 014	11,400 000
	578 044	268,224,000

Ὑποτεθέντο, ὅτι ἡ ἐπιφάνεια τῆς Γῆς εἶναι 2,512,000 μίλλια τετραγωνικὰ, οἱ δὲ κάτοικοι αὐτῆς συμπεσοῦνται εἰς 938 ἑκατομμύρια, αἱ πέντε αὗται Μοναρχίαι καλύπτουν τὸ τέταρτον μέρος τῆς ἐπιφανείας, καὶ βασιλεύουν εἰς τὰ δύω ἕβδομα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἐὰν ἡ Εὐρώπη ἔχῃ 155,230

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τετραγωνικῶν μιλλίων ἔκτασιν, καὶ 206,780,000 κατοίκους, αἱ πέντε Δυνάμεις εἶναι Κυριάρχαι τῶν δύο τρίτων τῆς τοιαύτης ἐκτάσεώς της καὶ τῶν κατοίκων της.

Ἡ Κίνα εἶναι πλέον ἐκτεταμένη καὶ πολυανθρωποτέρα παρ' ἡ Εὐρώπη ὅλη.

Ἡ Ἱσπανικὴ Μοναρχία πρὶν διαλυθῇ ἐλογάριαζε 30 ἑκατομμύρια κατοίκων.

(Journal des Débats)

Αὐγούστα. Τῇ 6 Ἀπριλίου.

Τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ἀνεκάλυψεν ὁ Καπετὰν Χοῦντερ (Hunter), διοικητὴς τῆς νήσου Τῶν Κάτω Χερσῶν (Paesi Bassi), Donna Carmelista, μίαν νέαν νῆσον εἰς τὸν Μεσημβρινὸν Ὠκεανόν. Αὕτη κεῖται εἰς τὸν βαθμὸν 15. 31. πλάτους μεσημβρινὸν, καὶ εἰς 176. 11. μῆκος Ἀνατολικόν. Ὠνομάσθη Ονάιντη, ἡ νῆσος τοῦ Χοῦντερ. Ἡ γῆ τῆς νήσου ταύτης συντίθεται ἀπὸ μίαν ὕλην ὁμοιάζουσαν μὲ τὴν ὕελον, καὶ εἰς μερικὰ μέρη ἀπὸ μέταλλον. Οἱ κάτοικοι, οἵτινες πρῶτον ἐπλησίασαν μὲ τὴν βάρκαν των εἰς τὸ καράβι, ἐφάνησαν πολλὰ εὐδιάθετοι καὶ εὐνοϊκοί. Ἐστάλη εἷς ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ ὡμίλησε μετὰ τοῦ Βασιλέως· οἱ δὲ κάτοικοι τὸν ἐπρομήθευσαν χωρὶς δυσκολίαν μὲ τροφάς. Τὸ χρῶμα τῶν νησιωτῶν τούτων ὁμοιάζει μὲ ἐκείνων τῆς Μαλάκας· ἡ δὲ μορφὴ τοῦ σώματός των ὁμοιάζει μᾶλλον μὲ τῶν Εὐρωπαίων. Τὰ πλοιάριά των εἶναι πολὺ νόστιμα, καὶ στολισμένα, κάθως ἐκεῖνα τοῦ Κεϋλαν, μὲ λέπια τῶν ὀψαρίων.

[Fog. Fr.]

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὕδρα. Τὴν 22 Μαΐου.

Τὸ ἀκόλουθον μεταφρασμένον δηλοποιητικὸν γράμμα τῶν κυρίων Κ. Δάντζ καὶ Συντροφίας ἀπὸ Γαλατᾶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μᾶς ἐκοινοποιήθη ἀπὸ τὴν ἐνταῦθα Θαλασσινὴν Ἐπιτροπήν, γεγραμμένον πρωτοτύπως Ἰταλιστὶ, καὶ εὑρεθὲν εἰς τὸ Αὐστριακὸν ἐμπορικὸν πλοῖον λεγόμενον Κ. ὁ τοῦ καπετὰν Στεφάνη Ἀνδριτσεβιτζ. Τοῦτο εἶναι τὸ πλοῖον τὸ ὁποῖον συλληφθὲν ἐκρατεῖτο εἰς τὸν λιμένα τῶν Σπετσῶν, καὶ τὸ ὁποῖον ὁ δικαιότατος Αὐστριακὸς Ναύαρχος πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐπῆρε μὲ βίαν καὶ ἀπειλὰς ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς Τοπικῆς Διοικήσεως, ὡς τάχα ἀδίκως κρατηθέν. Ἀπὸ τὸ γράμμα τοῦτο ἀνακαλύπτονται πρὸς τούτοις αἱ δολιότητες, τὰς ὁποίας πολλοὶ Εὐρωπαῖοι ἔμποροι καπετάνοι μεταχειρίζονται ἀναξίως τῆς ὑποληψεως τῶν ἐνδόξων σημαιῶν των καὶ τῆς ὁποίας ἐσαγγέλλονται εὐθετερότητος, διὰ νὰ ματαιώσωμεν ὅλα τὰ μέσα, ὅσα τὰ πάγκοινα καὶ ἀναντίρρητα δίκαια τῶν ἐθνῶν μᾶς δίδουν, καὶ ἡ δικαιοσύνη τῶν Σ. Ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης μᾶς συγχωρεῖ νὰ μεταχειριζώμεθα πρὸ ὑπερασπισιν τῆς φυσικῆς καὶ πολιτικῆς ὑπάρξεώς μας.

„Διὰ τοῦ παρόντος δηλοποιεῖται ὅτι τὰ συμφωνητικὰ ναυλώματος, αἱ ἑρμηνεῖαι, τὰ φορτωτικὰ γράμματα καὶ ὁποιονδήποτε ἄλλο ἔγγραφον, γενόμενον μεταξὺ τῶν κυρίων Κ. Δάντζ καὶ Συντροφίαν καὶ τοῦ κυρίου καπετὰν Στεφάνη Ἀνδριτζεβιτζ τοῦ Αὐστριακοῦ Βριγαντίνου λεγομένου Κριοῦ, ἀναφερόμενα εἰς τὰ δύο φορτία, τὰ ὁποῖα τὸ ῥηθὲν Βριγαντῖνον μέλλει νὰ μετακομίσῃ εἰς Πρέβεζαν, τὸ μὲν ἐντεῦθεν, τὸ δὲ ἀπὸ Σάρον, χρησιμεύοντα δὲ εἰς τὸ ν' ἀποδείξῃ ὡς ἰδιοκτησίαν των τὰ εἰρημένα δύο φορτία, εἶναι ἐπίπλαστα, ἀληθὴς δὲ καὶ πραγματικὸς αὐτῶν ἰδιοκτήτης εἶναι ἡ ἐνταῦθα Διοίκησις, τὰ δὲ εἰρημένα γράμματα ἔγιναν ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τοῦ ν' ἀσφαλισθῶσιν, ὡς Τουρκικὸν κτῆμα, τὰ δύο αὐτὰ φορτία, καὶ ν' ἀπαντηθῶσιν ἀπὸ τὰ ἐνδεχόμενα ἐναντία τῆς διαπλεύσεως. Διὸ εἰς ὁποιονδήποτε συμβεβηκὸς καὶ περίστασιν, ὅσον δύναται ποτὲ νὰ συμβῇ, τὰ Μέρη, διὰ τὰ εἰρημένα γράμματα, δὲν θέλουσιν ἔχει ἀνάμεσόν των κἀνὲν χρέος. Δηλοποιεῖ πρὸς τούτοις ὁ καπετάνος Στέφανος Ἀνδρίτζεβιτζ ὅτι ἔλαβε διὰ τῶν κυρίων Κ. Δάντζ καὶ Συντροφίαν παρὰ τῆς ἐνταῦθα Διοικήσεως, ἥτις εἶναι ὁ καθ' αὐτὸ ναυλωτής τε, τὸ ἥμισυ τοῦ ναύλου τοῦ πρώτου ἐντεῦθεν διὰ Πρέβεζαν ταξειδίου εἰς κοιλὰ ἑπτὰ χιλιάδας τεσσαράκοντα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ύδρας

πρὸς παράδες ἐξήκοντα τὸ κοιλὸν· ὑποχρεοῦται δὲ, ὁπόταν, ληφθέντος τοῦ φορτίου του, ἤθελε τοῦ πληρωθῇ ὁλόκληρος ὁ ναῦλος αὐτοῦ, νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τοὺς εἰρημένους κυρίους, ἢ εἰς τὴν ἐπιταγήν των, τὸ ὁποῖον ἔλαβεν ἡμῖσυ, ἄνευ παραμικρᾶς ἀντιλογίας. Ἀπὸ μέρους τῶν δὲ οἰκείων κυρίων Δάντζ καὶ Συντροφία δηλοποιοῦσιν ὅτι καὶ αὐτοὶ ἔλαβον ἐκ τοῦ νῦν παρὰ τῆς εἰρημένης Διοικήσεως τὸ ἥμισυ τοῦ ναύλου του δευτέρου ἀπὸ Σάϊον διὰ Πρέβεζαν Ταξειδίου, εἰς τὴν εἰρημένην χωρητικότητα τοῦ πλοίου καὶ πρὸς παράδες πεντήκοντα· ὑποσχονται δὲ νὰ κρατήσουν τὸ ἥμισυ αὐτὸ εἰς τὴν ἔξωσιν τοῦ Καπετάνου, ἀφ' ἧς στιγμῆς αὐτὸ παραλάβῃ εἰς τὸν εἰρημένον τόπον Σάϊον τὸ ὁλόρες φορτίον του· τοῦτο δὲ, ἐπὶ συμφωνίᾳ ὅτι, εἰ μὲν διατάξῃ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἡμίσεως, χρεωστεῖ νὰ κάμῃ τὴν ἀπόδοσίν του, ὅταν, συλληφθέντος εἰς τὴν διάπλευσιν τοῦ φορτίου του, αὐτὸς πληρωθῇ ὁλόκληρον τὸν ναῦλον. Ὑποσχεται πρὸς τούτοις ὁ ῥηθεὶς καπετάνος, ἐὰν εἰς τὴν προμελετημένην περίστασιν συλλήψεως εἰς τὸ πρῶτον, ἢ εἰς τὸ δεύτερον Ταξειδιόν του, αὐτὸς πληρωθῇ τὰ Κολωνάτα χίλια, τὰ ὁποῖα εἰς τὰ ναυλωτικὰ, καὶ φορτωτικὰ γράμματα ἐγράφησαν ὡς παρ' αὐτοῦ δανεισθέντα ἐσάνω εἰς ἕκαστον τῶν αὐτῶν φορτίων, νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ αὐτά. Εἰς ἔνδειξιν δὲ ἔδωκαν ἀλλήλοις τὰ μέρη τὸ παρὸν ἔγγραφον διὰ τὴν ἀνάλογον χρῆσιν. "

„ Γαλατᾷ Κωνσταντινουπόλεως τῇ 23 Ἀπριλλίου 1825.

Ὑπογεγραμμένος εἰς τὸ καθολικὸν,
Κ. Δάντζ. καὶ Συντρ. (ὁ Φ. τοῦ Ν.)

Μεσολόγγιον· τῇ 22 Ἰουνίου.

Ἀπὸ γράμματα ἐπίσημα ἐκ τοῦ στόλου μας σταλέντα πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς πλεούσης τὰ παράλια ταῦτα Μοίρας, πληροφορούμεθα, ὅτι οἱ δύω ἐχθρικοὶ στόλοι ἐξέπλευσαν ἀπὸ Σούδαν, καὶ ἦλθον καὶ αὖθις περὶ τὸ Νεόκαστρον δι' νὰ ἀποξιβάσωσιν ἄλλας πέντε χιλιάδας στρατευμάτων, ἐξ ὧν αἱ μὲν τρεῖς εἶναι ἀπὸ Ἀλβανούς, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀθροίσματα ἀνθρώπων πάσης γῆς καὶ τάξεως. Οἱ ἐναντίοι ἄνεμοι ἐμπόδισαν τὸν στόλον μας νὰ τοὺς κτυπήσῃ· διὸ οὗτοι διῆλθον ἀβλαβῶς τὰ νερὰ ἐκεῖνα.

Ἐκ τῶν ἰδίων γραμμάτων μανθάνομεν προσέτι, ὅτι ὁ Ἰμπραΐμης μὲ ὅλον τὸ στράτευμα εἶναι στρατοπεδευμένος εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Τριπολιτζᾶς, καὶ περικυκλωμένος ἀπ' ὅλα τὰ μέρη ἀπὸ τὰ στρατεύματά μας. Διὸ καὶ τρὶς ἐπροσπάθησε μὲ τὰ στρατεύματά του νὰ ἀνοίξῃ διόδον, καὶ νὰ λάβῃ τὴν συγκοινωνίαν μετὰ τοῦ Νεοκάστρου, καὶ πάντοτε προσκρασθεὶς μὲ ζημίαν του σημαντικὴν καὶ καταισχύνην ἀπὸ τὸν Κολοκοτρώνην, καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τὸν Καραϊσκάκην, καὶ ἀπὸ τὸ ἀκτικόν μας στράτευμα διοικούμενον ὑπὸ τοῦ Στρατηγοῦ Ῥόσσε. ἐπέστρεψεν ἄπρακτος. Ἐδοκίμασε νὰ περάσῃ καὶ εἰς Λεβίδι· ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ κατατροπωθεὶς ἀπὸ τοὺς Στρατηγοὺς Ἀνδρέαν Ζαΐμην, Ἀνδρέαν Λόντον καὶ τοὺς Πετιμεζαίους ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια.

Τὰ εἰρημένα περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Ἰμπραΐμπασσα μᾶς ἀναγγέλλει αὐτολεξεὶ σήμερον καὶ ἀπὸ Ζάκυνθον. Ὅτι δὲ ὁ ὑπερήφανος οὗτος τοῦρκος πάσχει ἀπὸ ἔλλειψιν τροφῶν καὶ πολεμεφοδίων δὲν ἐπιδέχεται ἀμφιβολίαν· καθότι ἀξιόπιστοι ἀπὸ Γαστούνης εἰδήσεις ἐπιβεβαιοῦσιν, ὅτι τὰ στελλόμενα ἐφόδια καὶ τροφὰς ἀπὸ Νεόκαστρον ἔπιασαν οἱ ἡμέτεροι, καθὼς καὶ εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον ἀνεφέραμεν.

Τὴν αὐτήν.

Ἀπὸ ἄνθρωπον σταλέντα ἐκ τῶν φυλασσόντων ὀχυράς τινας θέσεις τοῦ Ξηρομέρη πληροφορούμεθα, ὅτι τριάκοντα ἐκ τῶν ἐκεῖσε ἡμετέρων ἐκτύπησαν διὰ νυκτὸς ἓν σῶμα ἐχθρικὸν εἰς τὸ στενὸν τῆς Ῥίγανης, καὶ ἐσκότωσαν ἐννέα, λαβόντες ἐνταῦτῳ καὶ ἕξ ὅπλα.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 21 Ἰουνίου. Τὴν νύκτα ὁ ἐχθρὸς ἐφύλαξεν ἄκραν σιωπήν. Περὶ δὲ τὰ γλυκοχαράγματα ἔρριψεν ἀπὸ τὸ νέον του καπονιέρι πρὸς τὸ τοῦ Κοραῆ καὶ πρὸς τὴν πύλην μεσι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κὰς Ὁριζοντείας σφαίρας. Τὸ δὲ κανονοστάσιον τοῦ Σαχτούρη καὶ τὰ ἄλλα τῆς ἀνατολικῆς πτέρυγος ἀντεπυροβόλησαν ὡσαύτως.

Ἀπὸ τὰ βόλια τῶν Τουρκικῶν ἐφονεύθη σήμερον ἕνας εἰς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Φραγκλίνη, τὸ ὁποῖον ὁ ἐχθρὸς πολεμᾷ ἀδιακόπως.

Ἀφ οὗ καὶ τὸ δεῖλι οἱ Τοῦρκοι μᾶς ἔρριψαν ἱκανὰς βόμβας καὶ κανονιῶν σφαίρας, τὸ ἑσπέρας τελειωσάντων καὶ τὴν νύκτα ἡσύχασαν. Ἡμεῖς δὲ γρηγοροῦντες πάντοτε δὲν παύομεν νὰ πυροβολῶμεν μὲ μιδράλλια καὶ νὰ τουφεκίζωμεν ἀδιαλείπτως τὰ πλησίον ἐχθρικὰ χαρακώματα.

Σήμερον προσωρίσθη εἰς τὸν λιμένα μας μία Αὐστριακὴ πολεμικὴ Γολέτα, συνοδευμένη ἀπὸ τὸ καράβι μας, ὁ Λεωνίδας. Αὕτη ἐμελέτα νὰ εἰσέλθῃ εἰς τας Π. Πάτρας· ἀλλ' ἐμποδίσθη ἀπὸ τὸ ῥηξὲν πλοῖον μας. *)

Τὴν 22 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἐχθρὸς ἐξακολουθεῖ νὰ πλησιάζῃ διὰ τῶν περιχαρακωμάτων τὰ πρὸς τὰ κανονοστάσια τοῦ Μιαούλη καὶ Φραγκλίνου. Ἀντικρὺ τοῦ δευτέρου ἐμάκρυνε μίαν γραμμὴν τοῦ ἐξέχοντος χώματος. καὶ κατεσκεύασε προμαχῶνας εἰς τὰ χείλη τῆς προτάφρου μας (avant-fossé) διὰ νὰ ἔχῃ εὐκολον τὴν ἐκεῖσε κατάβασίν του. Ἐν ἐνὶ λόγῳ μόνον τὸ μηχανικὸν καὶ πυροβολικὸν διατηρεῖ ταύτην τὴν πολιορκίαν καὶ ὑποστηρίζει τὸν Κιταχῆν. Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες διὰ τῆς αὐστηρότητος καὶ γενναιοκαρδίας των θέλουν ἀντισταθῆ, καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Μεγάλου Κυττου Πανσμαχον θέλουν καταστήσει μηδὲν τὸ αἱμοσταγὲς Βαρβάρου τὰ βουλεύματα, ὥστε οὐδεμία ἀμφιβολία δὲν μένει, ὅτι τὸ σπαθὶ τῶν ἐνδικουμένων, καὶ ὁπλοῦν τὰ ἐχθρικὰ μηχανεύματα θέλει ἀποφασίσει τὴν λύτρωσίν των.

Καὶ ἄλλος Χριστιανὸς ὑπερθυμῶν ἀπὸ τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, ἐπιβεβαιοῖ ὅσα καὶ οἱ πρότερον. παριστάνων ἐλεεινὴν τὴν ἐχθρικὴν κατάστασιν.

Ἀπὸ ὥραν εἰς ὥραν δὲν λείπουν νὰ πυροβολῶσιν οἱ Τοῦρκοι τὸ κανονοστάσιον τοῦ Κοραῆ καὶ τὴν πόλιν.

Σήμερον ἔφθασεν ἐνταῦθα ἀπὸ Πελοποννήσου καὶ ὁ Στρατηγὸς Γεώργιος Κίτσος μὲ ὅλον τὸ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του στρατιωτικὸν σῶμα.

Ὁ ἐχθρὸς διεύθυνε μετὰ τὴν μεσημβρίαν καὶ πρὸς τὸ ἑσπέρας τὸν ὁριζόντειον πυροβολισμόν του πρὸς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Φραγκλίνου. Κατὰ δὲ τὴν νύκτα ἠκολούθησεν ὁ ἀμοιβαῖος πυροβολισμὸς μὲ μετριότητα.

Τὴν 23 τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον οἱ Τοῦρκοι μᾶς ἔρριψαν ἱκανὰς βόμβας. Τὸ δὲ πρωῒ διεύθυναν τὸν ὁριζόντειόν των πυροβολισμὸν πρὸς τὰ κανονοστάσια· πολλαὶ τῶν σφαιρῶν των ὑψούμεναι πολὺ, ἤρχοντο πρὸς τὴν πόλιν, καὶ τότε ἐφονεύθη ἕνας στρατιώτης μας.

Ἀπὸ τὸ πρωῒ ἕως τὸ δεῖλι ἠκολούθησεν ἄκρα σιωπὴ ἀπὸ τὸ ἐχθρικὸν μέρος.

Μ' ὅλον ὅτι τὸ δεῖλι καὶ τὸ ἑσπέρας ὁ καιρὸς ἦτον βροχερὸς καὶ ὁ ἄνεμος σφοδρότατος, ὁ ἐχθρὸς μ' ὅλον τοῦτο καὶ μὲ βόμβας καὶ μὲ κανονιῶν σφαίρας ἐπυροβόλησε τὴν πόλιν μας.

Τὴν κ4 τοῦ αὐτοῦ. Τὴν νύκτα ταύτην οἱ Τοῦρκοι ἀνανέωσαν τοὺς ὁπλισμοὺς πρὸ τόσων ἡμερῶν εἶχον καταπαύσει ἀλαλαγμούς. Πυροβολοῦντες δὲ ὡς συνήθως ἀντεπυροβολήθησαν καὶ ἀπὸ ἡμᾶς. Τὸ πρωῒ διεύθυναν ἐκ διαλειμμάτων τὸν πυροβολισμόν των κατὰ τῶν κανονοστασίων μας· μᾶς ἐπαπειλοῦσι δὲ τὴν ἔξοδον, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς μὲ ἀνυπομονησίαν περιμένομεν.

---

*) Ἀπὸ ἄνθρα σημαντικὸν καὶ εὐπαίδευτον Εὐρωπαῖον πληροφορούμεθα ταυτοχρόνως, ὅτι ἡ Γολέτα αὕτη ἀνεχώρησεν ἀπὸ Σοῦδαν, σταλεῖσα παρὰ τοῦ Ἰμπραΐμ-Πασσᾶ διὰ νὰ φέρῃ γράμματα εἰς τὸν ἐν Π. Πάτραις Γιουσοὺφ-Πλοσᾶ· ἐν τοσούτῳ, καὶ χωρὶς τὸ ὑποκείμενον, τὸ ὁποῖον μᾶς ἀναγγέλει τοῦτο, νὰ ὑπάρχῃ σημαντικὸν καὶ τίμιον, ἡμεῖς ἀπὸ τὰ ἀναρίθμητα παραδείγματα τῆς μέχρι τοῦδε διατηρηθείσης ἐκ τῶν Ἀϊστριακῶν ἐπιτηδειότητος καὶ ὑπηκόων φρονεφρόνητος, ἠμπορούμεν χωρὶς τὴν παραμικρὰν δυσκολίαν νὰ τὸ πιστεύσωμεν. Δυνατοὶ τῆς Γῆς! Διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, δὲν ὑπομένομεν πλέον τὰς καταχρήσεις τινῶν ἐκ τῶν ἀποστελλομένων σας εἰς τὰ πελάγη μας. Ἡ διαγωγή σας παρὰ τῆς Τ. Μ. οὐδεμιᾶς παρεξιάσθη τὸ ἀνάρμοστον διορθώσατε τοῦτο τὸ κακόν. Ἀρνητὴ εἶναι Βάρβαρος, Ἀσιατικὴ καὶ Ἀφρικανὴ τουρκία πολεμεῖ μίαν φιλόστοργον Χριστιανῶν μὴ συγχρεύετε λοιπὸν νὰ καταστρέχωμεθα τοιουτοτρόπως καὶ ἀπὸ ὑποκείμενα τῶν Σ. Αὐλῶν σας.

Τιμὴ ἐτησία Γαλ. Ἰσπαν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Μάνος. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 51ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 27 Μαΐου. 1825. Σάββατον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Πετρούπολις. Τὴν 21 Μαρτίου.

Ὁ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας κύριος Σλίβστεφφ, Ἐπιθεωρητὴς τῶν σχολείων τῆς Σιβηρίας, περιῆλθε τὸν παρελθόντα χρόνον εἰς τὰς ἑτέραν τοῦ Βαϊκαλ Ἐπαρχίας, ἐξηγῶν εἰς τοὺς γέροντας τῆς φυλῆς τῶν Βυριατῶν τῆς Σελέγγας τὴν εὐκολωτέραν μεθοδον τοῦ νὰ διδάσκωσι τοὺς παῖδας τὸ γράφειν. Οὗτος ἔμεινεν ἐκστατικὸς, ὅταν ἤκουσεν εἰς ἀποκρισιν τῶν λεγομένων του νὰ τοῦ εἰποῦσιν, ὅτι οἱ Λάμαι των ἐδίδασκον τὴν Ἀριθμητικὴν ἐπάνω εἰς σανίδας σκεπασμένας μὲ ἄμμον, καὶ ὅτι ἡ μέθοδος αὕτη εἶχεν ἐξ ἀρχῆς μεταφερθῆ ἀπὸ τὸ Θιβὲτ (Thibet). Ἡ ἀπροσδόκητος αὕτη ἀνακάλυψις, κάμνει νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ὁ Λάγγαστερ, ὅστις, ὡς νομίζεται, ἐφεῦρεν εἰς Ἰνδίας τὴν Ἀλληλοδιδακτικὴν μέθοδον, ἔμαθεν ὁ ἴδιος ἀπὸ τοὺς Ἱερεῖς τοῦ Τόπου ἐκείνου τὸ γράφειν ἐπάνω εἰς τὴν ἄμμον.

(Oss. V.)

Μαδρὶτ. Τῇ 5 Ἀπριλίου.

Ἐπιστολὴ ἀπὸ Ἀλγέρι περιέχει λεπτομερῶς τὸν μέγαν εἰς τὰ παράλια ἐκεῖνα γενόμενον σεισμόν. Εἰς τὸ ἀτυχὲς τοῦτο συμβεβηκὸς παρετηρήθη τὸ αὐτὸ φαινόμενον, τὸ ὁποῖον συχνάκις εἰς τὰς ἐκρήξεις τῆς Αἴτνης καὶ τοῦ Βεζουβίου συμβαίνει· ἤτοι δύω ὥρας πρὶν ὁ σεισμὸς συμβῇ, ἐξηράνθησαν ἐξ ὁλοκλήρου ὅλαι αἱ πηγαὶ καὶ τὰ πηγάδια.

(G. di M. e Q.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς ἐκ τοῦ ἐν Πελοποννήσῳ Γεν. Στρατοπέδου πρὸς τοὺς ἐν Μεσολογγίῳ Ὁπλαρχηγούς.

Ἡ φήμη τοῦ ὅτι ὁ Αἰγύπτιος ἐχθρὸς ἐπροχώρησεν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Πελοποννήσου ἔφθασε βέβαια καὶ εἰς τὰ αὐτοῦ· εἶναι πιθανὸν ὅμως νὰ ἀγνοῆτε τοὺς τρόπους. Τὰς πολεμικάς του δηλαδὴ προόδους, ἢ ἀποτυχίας. Πρὸς τελείαν λοιπὸν πληροφορίαν σας ἀναγγέλλομεν, ὅτι ὁ Ἰσμαηλίας οὗτος Ἀραὴψ ἀπελπισθεὶς πλέον τοῦ νὰ ἰδῇ τὸν ἐδικόν του, ἢ καὶ τοῦ αὐθέντου του Σουλτάνου τὸν στόλον, ἐπειδὴ καὶ οἱ δύω εἰς πολλὰς ναυμαχίας, μέρος μὲν ἐπυρπολήθησαν, μέρος δ' ἐζωγρήθησαν, καὶ τὰ λείψανα ἐκλείσθησαν εἰς Σούδαν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ κέντρον τῆς Πελοποννήσου, καὶ ἐκεῖθεν πρὸς τὰ περὶ τὴν Διοίκησιν μέρη καταπολεμηθεὶς δὲ πανταχοῦ, ἀπολέσας περίπου δισχιλίους ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων του, καὶ ὁ ἴδιος αὐτὸς πληγωθεὶς τὴν δεξιὰν καιρίως, παρακάθηται ἤδη εἰς Τριπολιτζὰν μὲ ὅλους τοὺς Ἄραβας, ἀμηχανῶν περὶ τῶν πρακτέων του.

Οἱ Ἕλληνες, ἀφ' οὗ ἤδη ἐπέτυχον, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν των, νὰ τὸν περικυκλώσωσιν εἰς Τριπολιτζὰν, ἵστανται μὲ ἀμετάτρεπτον ἀπόφασιν εἰς τὰς θέσεις των καὶ ἤδη ὁ ὑπερήφανος οὗτος ἐχθρὸς εἶναι στενὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κλεισμένος, καὶ στερημένος τροφῶν καὶ πολεμεφοδίων.

Ἡ ἐξοχότης σας, ἀδελφοὶ, γενναίως καὶ μὲ καρτερόψυχίαν ἀντέχοντες εἰς τὰς προσβολὰς τοῦ πολιορκητοῦ σας, μὴ σμικρύνετε τὸν πατριωτικόν σας ἐνθουσιασμόν· καὶ ἐστὲ βέβαιοι ὅτι εὐθὺς ἀφ' οὗ καταστρέψωμεν τὸν μανιώδη τοῦτον Ἄραβα θέλομεν σᾶς προφθάσει μ' ὅλην τὴν ἀπαιτεμένην βοήθειαν Πελοποννησιακῶν δυνάμεων.

Λεβίδι. Τὴν 20 Ἰανίε 1825.

Μένομεν οἱ Πατριῶται. Θ. Κολοκοτρώνης.
Ἰωάννης Νοταρᾶς. Ἀνδρέας Ζαΐμης.
Δημ. Παπατζώνης. Ἀνδρέας Λόντος.

Γαστούνη. Τὴν 23 Ἰανίε.

Ὁ Ἰμπραΐμης εὑρίσκεται ὁλονένα κλεισμένος εἰς Τριπολιτσάν. Ἐπροσπάθησε πολλάκις νὰ περάσῃ διὰ τοῦ Κάψα καὶ ἀπὸ τὸ χάνι τοῦ Μπαλάλη, ἀλλ' ἐπέστρεψεν ὀπίσω ἄπρακτος. Ἐσχάτως πάλιν ἐφάνη ἑτοιμαζόμενος εἰς μάχην· ἀλλὰ μόλις ἐπροχώρησε κατὰ μικρὸν ἔξω, ἐσταχολόγησε, καὶ πάλιν ἐπέστρεψεν. Ἀπὸ δύω ζωγρηθέντας Ἄραβας γίνεται γνωστὸν, ὅτι ὁ ῥηθεὶς πασσᾶς ἐπληγώθη εἰς τὴν δεξιὰν, μαχόμενος εἰς Μύλους μετὰ τοῦ Στρατηγοῦ Καρατάσσα, μετὰ τοῦ ταχτικοῦ σώματος, καὶ ἄλλων, ἐν οἷς καὶ ὁ κύριος Δ. Ὑψηλάντης.

Ἀπὸ τὰ σπενὰ τῆς Πολιανῆς διέβαινον ἕως πεντακόσιοι ἱππεῖς, συντροφεύοντες τὰς ἀπὸ Νεόκαστρον στελλομένας τροφὰς καὶ πολεμεφόδια. Ἀπὸ τὰ φυλάττοντα τὰς θέσεις ἐκείνας στρατεύματά μας ἐκτυπήθησαν, καὶ σχεδὸν ὅλοι οὗτοι ἐφονεύθησαν, αἱ δὲ τροφαὶ καὶ τὰ πολεμεφόδια ἐσυλλήφθησαν· καὶ οὕτω θέλων χρησιμεύσει διὰ τὰ Ἑλληνικὰ στρατόπεδα.

Τὰ πολιορκοῦντα τὸν υἱὸν τοῦ Ἀφρικανοῦ Σατράπου στρατεύματά μας συμποσοῦνται εἰς εἴκοσι περίπου χιλιάδας· οὗτος δὲ κλεισμένος ἐκεῖ στερεῖται καὶ τροφῶν καὶ πολεμεφοδίων.

Οἱ ἐν Π. Πατραις Τοῦρκοι ἐκβαίνουν συχνάκις ἀπὸ τὸ φρούριόν των, πάντοτε ὅμως ἀντικρούονται μὲ ζημίαν των παρὰ τῶν φυλασσόντων τὴν πολιορκίαν ταύτην στρατευμάτων μας, καὶ ἐπιστρέφουν εἰς τὰ ἴδια.

Λεσίνη τοῦ Ξηρομέρου· τὴ 24 Ἰανίε.

Ἓν σῶμα στρατιωτικὸν συνιστάμενον ἀπὸ 70 ἀνθρώπους ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Χιλιάρχου Δημήτρη Παλιογιάννη καὶ Λαχίστρα, ἐν ᾧ ἐφύλατε τὴν θέσιν τῶν Μύλων, ἔπιασε τεσσαράκοντα ἄλογα φορτωμένα μὲ διαφόρων εἰδῶν τροφὰς, τὰ ὁποῖα ἤρχοντο διὰ τὸ στρατόπεδον τοῦ Κιουταχῆ. Τὸ ἐν τῇ Γκριᾷ στρατοπεδευμένον ἱππικὸν τῶν ἐχθρῶν ἅμα πληροφορηθὲν περὶ τούτου, ἔτρεξεν κατὰ τῶν ἡμετέρων, οἵτινες προκαταλαβόντες τὰς ὀχυρὰς θέσεις των, ὄχι μονον τὰς λείας των διέσωσαν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐφορμούντων ἐχθρῶν ἐφόνευσαν τρεῖς καὶ ἐζώγρησαν δύω, ἐν ᾧ αὐτοὶ ἔμειναν πάντες ἀβλαβεῖς.

Οἱ Τοῦρκοι δὲν παύουν καθ' ἡμέραν τοῦ νὰ λειποταχτῶσι. Πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἀπέρασε καὶ διευθύνθη πρὸς τὴν Ἄρταν ἓν σῶμα ἐξ αὐτῶν συνιστάμενον ἀπὸ δύω χιλιάδες καὶ πεντακοσίους. Ὁμοίως καὶ χθὲς ἄλλοι σχεδὸν δισχίλιοι διευθύνθησαν κατὰ τὴν Ῥιγανην, καὶ νομίζομεν, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἀπερνοῦν διὰ τὴν Ἄρταν· εἰς ὅλα τὰ εἴδη τῶν γεννημάτων, φυτῶν, ἀμπελώνων καὶ λοιπῶν οἱ Τοῦρκοι ἔβαλαν γενικὴν πυρκαϊάν.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 25 Ἰουνίου. Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐμετρίασεν ὁ ἐχθρὸς τὸν πυροβολισμόν του· ἐξακολουθεῖ δὲ νὰ κάμνῃ ντουάδες καὶ νὰ ἀλαλάζῃ.

Ἡμεῖς μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐξακολουθήσαμεν τὸν μὲ μιδράλια πυροβολισμόν μας, τουφεκίζοντες ταυτοχρόνως τὰ πλησίον χαρακώματά του· αὐτὸς δὲ μᾶς ἀντήμειψε μὲ βόμβας καὶ σφαίρας κανονίων διευθυνομένας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πρὸς τὴν πόλιν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὡσαύτως καὶ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ὁ ἐχθρὸς διεύθυνε πρὸς τὸ κέντρον τοῦ περιτειχίσματός μας ἀλλεπάλληλον τὸν πυροβολισμόν του, καὶ ἐξέχυσε τὸν κατὰ Κάθετον Μία Γραῖα ἐφονεύθη ἐν τούτῳ, καὶ ἐλαφρᾶ ἀπὸ βόλι ἐπληγώθη εἷς τῶν πυροβολιστῶν μας εἰς τοῦ Μακρῆ τὸ κανονοστάσιον.

Τὸ ἑσπέρας ὁ ἐχθρὸς διεύθυνε πρὸς τὴν πόλιν μας ἡμισφαίρια καὶ πέτρας.

Ἡ λειποταξία μεταξὺ τῶν Τούρκων ἐξακολουθεῖ ὁλονέν· καθ' ἡμέραν βλέπομεν ἐνταυτῷ να πυρπολῶσι τὰ σιτάρια, κριθάρια καὶ ἀραποσίτια εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, καὶ οὔτε μία ἡμέρα δὲν περνᾷ χωρὶς προσέτι νὰ θεωρῶμεν μὲ ὁποῖον λυσσώδη τρόπον καταστρέφουν οἱ ἀπανθρωπότατοι τοὺς περιξ ἐλαιῶνας, ἀμπέλια, κήπους κ.τ.λ.

Τὰ περιχαρακώματά των δὲν πάνουν νὰ πλησιάζασιν ἀδιακόπως ἀπὸ τὸ κανονοστάσιον τοῦ Ρ. γα, τὸ προφράγμα (lunetta) τοῦ Γουλιέλμου τοῦ Ὀράγγεν, ἕως εἰς τοῦ Φραγκλίνου.

Τὸ ἑσπέρας ἐβασίλευεν ἄκρα σιωπὴ καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη.

Τὴν 26 Ἰουῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐρεθισθεὶς ὁ ἐχθρὸς ἀπὸ τὸν συνεχῆ τηφεκισμόν μας, ἔρριψε κατὰ τῆς πόλεως μίαν βόμβαν καὶ δύω μισὰς σφαίρας κανονίων.

Τὸ πρωῒ ἔγινε μετριώτατος ὁ ἐχθρικὸς πυροβολισμός. Ἕνας στρατιώτης μας ἐπληγώθη ἀπὸ τηφέκι ἐπικινδύνως. Εἰς τὰ ἐμπροσθινὰ τῶν ἐχθρῶν χαρακώματα εἶναι τέσσαρα τηφέκια, τῶν ὁποίων τὸ βόλι διατρέχει ὑπὲρ τὸς 300 ὀργυιὰς· ἀπὸ ἓν πλαγίου τῶν τηφεκίων τούτων βόλι ἐπληγώθη ἕνας πυροβολισθής μας εἰς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Α. Κοκκίνη.

Μετὰ τὴν Μεσημβρίαν ἐξακολούθησεν ὡσαύτως τὸ ἐχθρικὸν πῦρ ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡμισφαίρια καὶ πέτρας ἀντὶ σφαιρῶν μᾶς ἔρριψαν οἱ Τοῦρκοι.

Ἐν τούτοις ἐπληγώθησαν εἰς τὸ πρόφραγμα τοῦ Γουλιέλμου τοῦ Ὀράγγεν τρεῖς Ἕλληνες ἀπὸ τὴν ψιλὴν φωτίαν.

Ὁ ἐχθρὸς πρὸς τὸ ἑσπέρας διεύθυνε πυροβολισμούς. Ὁρίζοντιους σφαίρας μικρᾶς διαμέτρου πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν μας· χάρις ὅμως εἰς τὸν Προστάτην μας οὐδεμία ζημία μᾶς συνέβη. Οἱ φυλάττοντες τὸ προτειχισμα τοῦ Μάρκου Μπότσαρη ἱστάμενοι ἐπὶ τῶν περιευδεδημένων ἐπάλξεων, ἐφόνευσαν μὲ τὰ τηφέκια των τέσσαρας Τούρκους, ἐν οἷς καὶ ἕνα ἀξιωματικόν.

Τὴν 27 Ἰουῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἔκαμαν μερικὰ κινήματα αἱ ἐχθρικαὶ ἐνάντιον τῆς Λιμνέτας ἐμπροσθοφυλακαί. Οἱ Ἕλληνες πάντοτε εἰς ἐγρήγορσιν, καὶ ἕτοιμοι εἰς μάχην, ἔρριψαν μίαν σειρὰν τηφεκίων, καὶ ἐκ τούτου συνέβη γενικὴ καὶ εἰς τὰ δύω μέρη ταραχή. Ἀπὸ τὸ κέντρον τοῦ Περιτειχίσματός μας διευθύνη καὶ πρὸς τὰς δύω πτέρυγας ὁ μὲ μιδράλλια πυροβολισμός, καὶ πανταχόθεν ὁ τηφεκισμός. Ὁ ἐχθρὸς διδαγμένος ἐκ τῶν παρελθόντων, ἀμέσως ἐνόμισεν ὅτι καὶ πάλιν ἔγινεν ἀπὸ μέρους μας ἔξοδος· πανικὸς λοιπὸν φόβος τὸν ἐκυρίευσε· καὶ διὰ τοῦτο ἄρχιτεν ἀμέσως τόν τε Ὁριζόντειον καὶ κατὰ Κάθετον πυροβολισμόν του, ἀλλ' ὄχι πλέον μὲ τὴν συνήθη του πομπήν· τὰ κινήματα του ἦσαν πλήρη δειλίας· διὸ καὶ οἱ καρτερόψυχοι ἡμῶν πολεμικοὶ θέλων ὠφεληθῆ μὲ τὸν καιρὸν καὶ τὴν φρόνησιν ἀπὸ τοιούτας ἁρμοδίας εὐκαιρίας διὰ νὰ τὸν ἐξηθενήσωσιν.

Ὁ ἑωθινὸς τῶν Τούρκων πυροβολισμὸς ἔγινεν ὡσαύτως μὲ ἡμισείας σφαίρας μέχρι τῆς μεσημβρίας. Ὁ δὲ ἡμέτερος ἐκ τοῦ κανονοστασίου τοῦ Κοτσίσκα ἀλλεπάλληλος γενόμενος, κατεσκόρπισε τοὺς προμαχῶνας του ἀπέναντι τοῦ Φραγκλίνου. Ὀφθαλμοφανῶς ἴδομεν τρεῖς Τούρκους φονευθέντας εἰς τὰ ἀπέναντι τῆς Λιμνέτας περιταφρώματα, καὶ ἕνα ἄλλον ἐνώπιον τοῦ προτειχίσματος τοῦ Μπότσαρη, θέλοντα νὰ δοκιμάσῃ ἂν τὸ ἔδαφος ἐπιδέχεται καὶ ἕτερα προσωτέρω χαρακώματα.

Ὁ ἐχθρὸς ἐξακολουθεῖ νὰ πλησιάζῃ τὸ ὕψωμα τοῦ χώματός του εἰς τὴν τάφρον τοῦ κανονοστασίου τοῦ Φραγκλίνου· ὀφείλει νὰ ἐργασθῇ ἀκόμη μερικὰς ἡμέρας· ἡμεῖς δὲ ἀνυπομόνως περιμένομεν νὰ ἴδωμεν μὲ ποῖον τρόπον ἔχει σκο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σὸν νὰ καταβῇ εἰς τὰς Γάφρας μας.

Πρὸς Τὸν Κύριον Συντάκτην Τῶν Ἑλλ. Χρονικῶν.

Κύριε.

Ἴδον εἰς τὸν ἀρ. 49 τῆς Ἐφημερίδος σας νὰ διευθύνεσθε εἰς τὴν ὑπὲρ Τῶν Ἑλλήνων Γαλλικὴν Ἑταιρειαν, παρακαλοῦντες αὐτὴν, νὰ ἐμποδίσῃ διὰ τῆς μεσολαβήσεώς της τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ τεχνίτας Γάλλους νὰ μισθόνωνται εἰς τὴν δούλευσιν τοῦ Αἰγυπτίου Σατράπου Μεχμὲτ-Ἀλῆ. —Παρατηροῦμεν ἐν γένει, ὅτι πρό τινων χρόνων διάφοροι ἐκφυλισμένοι Εὐρωπαῖοι ἐπορεύθησαν τὴν Αἴγυπτον, ὄχι μόνον μὲ πολεμοφοδίων ἐργοστάσια, ἐσύστησαν αὐτόθι παντὸς εἴδους τεχνευργεῖα [ateliers] ὑπλοποιθήκας, χωνευτήρια κ. τ. λ., ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν καὶ ἰδιαιτέρως ἀξιωματικοὶ Γάλλοι, περίφημοι κατὰ τὸ στρατιωτικὸν, ἐσχημάτισαν τακτικὰς φάλαγγας διὰ νὰ ῥίψωσι τὸ θανατηφόρον κατὰ Τῶν Ἑλλήνων βέλος· ἐπιχείρημα, τὸ ὁποῖον ὁ Σουλτὰν Σελὶμ Θέλων να κατορθώσῃ, ὄχι μόνον ἀπέτυχε, ἀλλὰ καὶ μὲ αὐτὴν τὴν κεφαλήν του ἐπλήρωσε.

Ἐν τοσούτῳ· ἡμεῖς εἴμεθα εὐγνώμονες πρὸς τοὺς εὐεργέτας μας, καὶ γνωριζομεν κάλλιστα τὰς γενομένας ἐν Γαλλίᾳ συνδρομὰς, πρὶν εἰσέτι καὶ ἡ εὐγενὴς αὕτη Ἑταιρεία συστηθῇ· συνδρομαὶ, αἵτινες ἔμελλον παντοιοτρόπως νὰ βοηθήσωσι τοὺς δυστυχεῖς ὁμογενεῖς μας, συνεισφέρουσαι εἰς τὴν ἔκβασιν τοῦ δικαιοτέρου καὶ εὐγενεστέρου Τῶν ἀγώνων

Ἀλλ' εἰς τι ἄρα γε ἐχρησίμευσαν αἱ πρόσοδοι τοσούτων θυσιῶν Τῶν γενναίων καὶ μεγαλοψύχων Γάλλων; Αὗται ἀλλοίμονον! ἐχρησίμευσαν εἰς τὸ νὰ βοηθηθῶσιν ὑπὸ διαφόρους προφάσεις μερικοὶ τυχοδιῶκται, ἄνθρωποι, οἵτινες ἔχασαν τὴν τιμὴν καὶ τὸν χαρακτῆρα των εἰς τὸν λοιπὸν ἐξευγενισμένον κόσμον· εἰς τὸ νὰ βοηθηθῶσιν οἱ κενόδοξοι καὶ στασιασταὶ, οἵτινες πλήρεις ματαιοφροσύνης προσπαθοῦν ὑπὸ τὸ κάλυμμα τοῦ νὰ βοηθήσωσι Τὸν Σατράπην Τῆς Αἰγύπτου, νὰ συστήσωσιν ἐκεῖ νέαν ἀποικίαν, ἡ ὁποία ὄχι μόνον νὰ καταστάθῃ μίαν ἡμέραν κυριάρχης Τῆς Αἰγύπτου, ἀλλὰ καὶ Τὸν δρόμον Τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν νὰ ἀνοίξῃ. Οὗτοι φαντάζοιται προσέτι νὰ ἀναδειχθῶσι μὲ Τὴν πρόοδον Τοῦ καιροῦ Γάλλο-Αἰγύπτιοι Ἀλέξανδροι, νὰ καταστρέψωσιν εἰς τὰς χώρας ἐκείνας Τὸ Ἀγγλικὸν ἐμπόριον, νὰ καθυποτάξωσι Τὸ Τ'ποσάιμπ κ. τ. λ. κ. τ. λ. σχέδιον Τὸ ὁποῖον ἐμελετήθη τόσον καιρὸν μετὰ Τὴν εἰς Αἴγυπτον εἰσβολὴν Τοῦ Ναπολέοντος. Εἶναι λοιπὸν συμφέρον εἰς Τὸν Σατράπην, νὰ ἀνοίξῃ Τὰ μάτια του εἰς Τὴν διαγωγὴν Τῶν τοιούτων· συμφέρον εἰς Τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν νὰ λάβῃ Τὰ περὶ τούτου μέτρα, καὶ συμφέρον ὅλων Τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων νὰ ἐμποδίσωσι Τὴν καθίδρυσιν νέου κολοσσοῦ εἰς Τὰ Ἀνατολικὰ μέρη.

Συγχωρήσατέ με, Κύριε, νὰ προσθέσω ἀκόμη, ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ Ἄραβες εἶναι οἱ ἀπόγονοι Τῶν ἐφευρετῶν Τῆς Γεωμετρίας, Ἀλγέβρας, Ἀστρονομίας καὶ λοιπῶν· ἄρες εἰς ὑπερβολὴν ζωηροὶ καὶ ἀγχίνοες. Ὁποῖα λοιπὸν πρέπει τις νὰ περιμένῃ ἀπὸ τοιοῦτον λαὸν καὶ ἀπὸ παρομοίας ἀποικίας! Τί θέλει κατορθώσει ὁδηγούμενοι οὗτοι ἀπὸ ἄτομα τόσον φιλόδοξα, Τὰ ὁποῖα δὲν περιμένουσιν, εἰμὴ πολιτικάς τινας ταραχὰς διὰ νὰ εὐχαριστήσωσι Τὰ πάθη των καὶ Τὰ ἰδιαίτερά των συμφέροντα!

Εὔλωστις ὅτι ἡ ἔκθεσις αὕτη θεωρημένη βάσιμος θέλει προάξει καὶ Τὸν αἴσιον καρπόν της, ἐνθαρρύνομαι ἑπομένως ἀπὸ ἀφορμὰς ἱκανωτάτας, ὅτι καὶ ἡ Κλασσικὴ ἡμῶν γῆ δὲν θέλει ἐπὶ πλέον μολυνθῇ ἀπὸ Βαρβάρους ὁδηγουμένους ὑπὸ ἀτόμων, Τὰ ὁποῖα ἀξιοῦνται Τὴν καινὴν ἀποστροφήν.

Μεσολόγγιον Τὴν 27 Ἰουνίου 1825.

Ἔχω Τὴν τιμὴν νὰ ἦμαι μὲ Τὴν ἀνήκουσαν ὑπόληψιν.

ὁ Πατριώτης.

Μ. Π. Κοκκίνης.

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἰσπαν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ Ἰριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς Τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Μ[illegible] Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 52ος — 53ος

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 4 Ἰουλίου. 1825. Σάββατον.

Μεσολόγγιον· Τὴν 4 Ἰουλίου.

Πολιορκημένοι ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μας διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, καὶ στερημένοι ἐπομένως εἰδήσεων τῆς Ἐπικρατείας, εἴμεθα βιασμένοι νὰ ἐκδίδωμεν ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος τὴν Ἐφημερίδα τῶν Χρονικῶν μας, περιοριζόμενοι νὰ ἀναγγέλλωμεν εἰς τὸ Κοινὸν μόνα τὰ εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦτο προϊόντα τῆς Ἑλλάδος, διατρέχοντα καὶ ὅ,τι ἄλλο τυχὸν ἤθελε μᾶς γενῇ γνωστόν. Θέλει δὲ ἐξακολουθεῖ τὸ σύστημα τοῦτο μέχρις ὅτου διαλυθῇ ὁ εἷς, εἴτε τῆς θαλάσσης, εἴτε τῆς ξηρᾶς, ἀποκλεισμός.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λόνδρα. Τῇ 29 Ἀπριλίου.

Ὁ Κατσιτὰν Κλιφφόρτ, διοικητὴς τοῦ Ἀγγλικοῦ πλοίου, Γ' Eurialo, ἔφερεν εἰς Ἀγγλίαν περίφημόν τι χειρόγραφον εἰς χάρτην, περιέχον μέρος τῆς Ἰλιάδος τοῦ Ὁμήρου. Τοῦτο τὸ χειρόγραφον εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ κυρίου W. J. Bankes ἐκ τῆς κοινῆς Ἀκαδημίας τοῦ Καμβρίτζ (Cambridge), καὶ μέλους τοῦ Βελευτηρίου· εὐρέθη δὲ εἰς τὴν νῆσον Ἐλεφαντίναν τῆς ἄνω Αἰγύπτου ἀπό τινα Γάλλον ταξειδεύοντα ἀντὶ τοῦ κυρίου Bankes. Εἶναι γραμμένον μὲ χαρακτῆρας μεγάλους καὶ πολλὰ ὡραίους· εἶναι δὲ πιθανὸν νὰ ἐγράφθη ἐπὶ τῶν Πτολεμαίων. Ἐστάλη προσταγὴ ἀπὸ τὸ Θησαυροφυλάκιον εἰς ὅλους τοὺς Τελώνας (Gonaniers), νὰ μεταφερθῇ ἡ πολύτιμος αὐτὴ παρακαταθήκη χωρὶς τινος ἀναβολῆς εἰς ταύτην τὴν Πρωτεύουσαν, καὶ ἀνοικτὴ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου Bankes. Ὅλοι οἱ πεπαιδευμένοι λαμβάνουν μεγίστην μέριμναν διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ χειρογράφου τούτου, τὸ ὁποῖον εἶναι παλαιότερον ἀφ' ὅσα τὴν σήμερον σώζονται.

—— Ἐπιστολαὶ ἐκ τοῦ ἁγίου Δομενίκου (San-Domingo) ἀναφέρουν, ὅτι τὸ ἓν τρίτον ἀπὸ τὴν σύναξιν τοῦ καφφὲ ἐφθάρη ἀπὸ τὰς βροχάς, αἱ ὁποῖαι συνέβησαν ἐνθὺς κατόπιν μιᾶς ἐν Ἀντίλλαις μεγάλης ξηρασίας.

(Fog. Fran. e G. G.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 28 Ἰουνίου. Τὴν καρελλιὰν ἐστέρησαν οἱ Τοῦρκοι ἐστάθησαν εἰς ἡσυχίαν· μετὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον ἤρχισε νὰ γίνεται ἀκατάπαυστος ὁ ἀπὸ μέρους μας τηλεβολισμός, καὶ μάλιστα εἰς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Μακρῆ, ὅπου τὰ ἐχθρικὰ περιχαράκωματα εἶναι πλησιέστερα ἀπὸ κάθε ἄλλου μέρους τοῦ περιτειχίσματός μας.

Τὰ γλυκοχαράγματα ἔβαλεν ὁ ἐχθρὸς εἰς ἐνέργειαν τὸ πῦρ τῆς Ὀριζοντείως τε καὶ κατὰ Κάθετον. Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ αἱ σφαῖραι αὗται διευθύνθησαν πρὸς τὴν πόλιν· δύω δὲ περίπου ὥρας διήρκεσεν αὐτὸς ὁ πυροβολισμός.

Ὅταν δ' ἐφάνη ὁ ἥλιος καὶ διέχυσε τὸ φῶς εἰς τὸν Ὁρίζοντά μας, ἐστρέψαμεν τὰ βλέμματά μας πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ βλέπομεν αὐτὴν σκεπασμένην ἀπὸ καράβια· μικρὰ παρατήρησις μᾶς ἐβεβαίωσεν, ὅτι αὐτὰ εἶναι ὁ ἐχθρικὸς στόλος· καὶ τῷ ὄντι συνιστάμενος οὗτος ἀπὸ 39 πλοῖα πολεμικὰ, διηρημένα εἰς δύω μοίρας, δηλαδὴ φρεγάτας 8, Κορβέτας 12, καὶ τὰ λοιπὰ βρικια καὶ Γολέτας διευθύνετο πρὸς τὰς Π. Πάτρας. Ἡ ἐν τῷ λιμένι μας ἀφ' ἑσπέρας προσορμισθεῖσα Αὐστριακὴ φρεγάτα, la Carolina, ἐχωρέτησε τὴν πρώτην μοῖραν μὲ 15 κανόνια,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ μὲ ἄλλα ὅσα τὴν δευτέραν, ἀντιχαιρετηθεῖσα ἀπ' αὐτῶν ἐπίσης. Ἡ μὲν πρώτη μοῖρα μόλις ἐπλησίασεν ὑπὸ τὰ τείχη τῶν Π. Πατρῶν, καὶ ἀμέσως ἐπέστρεψε καὶ περιφέρεται τώρα εἰς τὰ μεταξὺ Γλαρέντζας καὶ Κεφαλληνίας νερά· ἡ δὲ δευτέρα προσωρμίσθη εἰς τὸ Καστέλλια. Ἡ πολεμικὴ Αὐστριακὴ Γολέτα, La Vigilante, συμπλέουσα μετὰ τοῦ στόλου τούτου, ἅμα διελθοῦσα τοῦ λιμένος μας ἀπεχωρίσθη, προσορμισθεῖσα πλησίον τῆς ῥηθείσης φρεγάτας.

Οἱ πολιορκηταί μας ἐξηκολούθησαν ἀπὸ μεσημβρίας ἄχρι τῆς ἑσπέρας τὸν πυροβολισμόν των. Ἐν τούτοις ἐπληγώθη ἀκινδύνως ἕνας τῶν στρατιωτῶν τοῦ Καπ. Κώστα Χορμόβα· καὶ ἐφονεύθη μία γραῖα χωριάτισσα, πηγαίνουσα νὰ πάρῃ νερὸν ἀπὸ τὸ πηγάδι.

Πρὶν εἰσέτι δύσῃ ὁ ἥλιος ἐβάλαμεν εἰς ἐνέργειαν μίαν τῶν πυροβολικῶν ὑπονόμων μας· μὲ μιδράλλια καὶ ῥιφέκια ἐχαιρετήσαμεν τὸ εὐτυχὲς τῆς πυρσοκροτήσεώς της ἀποτέλεσμα, καὶ μάλιστα ὅτε οἱ τοῦρκοι ἐξερχόμενοι ἦ ὡς λαγωοί, ἀπὸ τὰ περιταφρώματά των, ἔτρεχον εἰς τὰ ὀπίσθεν· πλέον ἢ ἑκατὸν τοῦρκοι ἔγιναν ταύτην τὴν ἡμέραν τοῦ πυρός μας ὁλοκαύτωμα· πανικὸν δὲ φόβον καὶ ἄκραν ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἀοπλοδόν μας ἐχθρὸν ἐπροξένησε ἡ πρᾶξις αὕτη.

Λυσσασμένος ὁ ἐχθρὸς τὸ ἑσπέρας μανιωδῶς μᾶς ἐβομβόλησε καὶ ἐκανονοβόλησε.

Τὴν 29 τοῦ αὐτοῦ. Ἔπαυσεν ὁ μανιώδης τοῦ ἐχθροῦ πυροβολισμὸς μετὰ τὸ μεσονύκτιον· ἀπὸ διαφόρους συνομιλίας γενομένας μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν πλησίον ἐχθρῶν ἐφανερώθη, ὅτι ἡ ἄφιξις τοῦ στόλου δὲν ἐπροξένησεν εἰς αὐτοὺς εὐθυμίαν ὑπερβολικήν· μάλιστα ἐπαρατηρήθη, ὅτι ὅσῳ μᾶλλον αὐξάνουσι τὰ φαντασιώδη μέσα των, τόσῳ περισσότεροι ἀπὸ καθίστανται ἀθυμότεροι.

Τὸ πρωὶ οἱ τοῦρκοι ἀνενέωσαν τὸ πῦρ των· διευθύνοντες αὐτὸ μάλιστα πρὸς τὴν Λευκάταν· ὁ ἐν αὐτῇ ἀσχημοπυροβολιστὴς Γερμανὸς ἐπληγώθη καὶ δευτέραν φορὰν· ὁ δὲ σαλπιγκτὴς τοῦ Στρατηγοῦ Γεωργίου Κίτσου ἐφονεύθη ἀπὸ βόλι, ἐκτεθεὶς ὑπὲρ τὸ δέον· μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἐπληγώθη ἐλαφρᾶ ὁ Ἀντιστράτηγος Δῆμος Ῥενιάσας.

Τὴν 30 τοῦ αὐτοῦ. Τὴν νύκτα ἤρχισαν οἱ τοῦρκοι τὸν κατὰ κάθετον πυροβολισμόν των μὲ ἄκραν μανίαν. Τόσον οἱ πυροβολικοὶ ὅλμοι των, ὅσον καὶ τὰ κανόνια των ἐρρίπτοντο ἀδιακόπως μονοφυτηλιᾶς· αἱ δὲ σφαῖραί των διευθύνοντο ὅλαι πρὸς τὴν πόλιν.

Ἐπειδὴ τὰ κανονοστάσια τοῦ Κοτζίσκε καὶ Γαλιέλμε Θέλλε ὄντα ἀπὸ πλευρᾶς, ἐμποδίζων τὰς πρὸς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Φραγκλίνη ἐχθρικὰς προόδους, οἱ τοῦρκοι ἐκερανοβόλησαν τὸ πρωὶ πεισματικώτατα, προστιθοῦντες νὰ βάλωσι τὸ πυροβολικόν των εἰς ἀδράνειαν· πυροβολοῦσι δ' ἐνταυτῷ καὶ πηδηματικῶς (à ricochet).

Ἕως τὸ ἑσπέρας ἐξηκολούθησεν ὁ ἐχθρὸς τὸ πῦρ τε κατὰ τῆς πόλεως καὶ κατὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ τείχους μας πτέρυγος, ὁμοῦ καὶ κατὰ τοῦ κέντρου.

Τὴν α'. Ἰουλίου. Οἱ βαρβαρικοὶ ἀλαλαγμοὶ ἐξακολουθοῦν ὅλην τὴν νύκτα· ἀκαταπαύστως ἡμεῖς πυροβολοῦμεν μὲ μιδράλλια, καὶ ῥιφεκίζομεν τὰ ἐχθρικὰ περιχαρακώματα, καὶ μάλιστα τὰ ἀντικρὺ τοῦ κανονοστασίου τοῦ Ῥίγα, τοῦ Φραγκλίνη, καὶ τοῦ προφράγματος (Λουνέτα) τοῦ Γαλιέλμε τοῦ Ὀράγγεν. Τὴν νύκτα ταύτην ἔπεσε καὶ ἄλλη βόμβα ἐπὶ τοῦ Τυπογραφείου, τῆς ὁποίας ἡ ἔκρηξις μόνον τὸν τοῖχον καὶ τὴν ἄκρην τῆς στέγης ἔβλαψε.

Τὸ πρωὶ ἐμετριάσθη ὁπωσοῦν τῶν ἐχθρῶν ἡ φωτία· ὁ ἔκκεντρος των (excentrique) πυροβολισμὸς διευθύνεται πρὸς τὸ κέντρον τοῦ τείχους μας καὶ πρὸς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Σαχτούρη.

Οἱ Ἕλληνες κατεσκεύασαν εἰς διάφορα μέρη τοῦ περιτειχίσματός μας νέα κανονοστάσια. Αἱ ἐσωτερικαὶ ἐργασίαι γίνονται προθυμότατα, καὶ τὸ τῶν πυροβολικῶν ὑπονόμων σύστημα ἐξακολουθεῖ μὲ δραστηριότητα.

Τὸ μεταξὺ τοῦ Μακρῆ καὶ Ῥίγα νέον κανονοστάσιόν μας πυροβολῆσαν τὰ ἐχθρικὰ περιταφρώματα μὲ μιδράλλια καὶ σφαίρας ἐμπορστικάς, ἔκαμε νὰ ἀνατραπώσῃ τῆς ἐμπροσθινῆς κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη γραμμῆς οἱ προμαχῶνες, νὰ διασκορπισθῶσι καὶ πυροβοληθῶσιν αἱ γέφυραι (gabions), καὶ ὁ ἐχθρὸς νὰ ὀπισθοδρομήσῃ ἑκατὸν περίπου ὀργυιὰς ἀπὸ τὴν ἐμπροσθινὴν γραμμήν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὴν 2 τοῦ αὐτοῦ. Τὸ ἑσπέρας ὡσαύτως καὶ τὸ μεσονύκτιον καταπαύσαντες οἱ Τοῦρκοι τὸ πῦρ των, ἔκαμναν τοὺς συνήθεις των ντεμάδες. Τὸ εἰρημένον νέον μας κανονοστάσιον ἔβαλε καὶ ταύτην τὴν νύκτα εἰς ἐνέργειαν τὰς ἐμπρηστικὰς σφαίρας.

Τὴν αὐγὴν, ἐν ᾧ αἱ Σάλπιγγές μας ἤχησαν, ὁ ἐχθρὸς μᾶς ἔρριψε μερικὰ ἡμισφαίρια. Ἐν τούτοις ἐφονεύθη μία παρθένος χωρικὴ 12 ἐτῶν, καὶ ἕνας ὀγδοηκοντούτης γέρων. Τὸ κολοσσαῖον χῶμα πλησιάζει ὁλονέν, καὶ τώρα δέκα περίπου ὀργυιὰς ἀπέχει τοῦ κανονοστασίου τοῦ Φραγκλίνου ἀπὸ τὸ ἀριστερὸν τοῦ χώματος τούτου μέρος ὁ ἐχθρὸς ἤρχισε νὰ γεμίζῃ τὴν πρόταφρόν μας μὲ κλάδους ἐλαιῶν καὶ μὲ χῶμα· ἡμεῖς δὲ ἀντιστάμεθα εἰς αὐτὰς τὰς ἐργασίας ἀπὸ τὰ ἐκ πλευρῶν κανονοστάσια τοῦ Κοτζίσκου καὶ Γουλιέλμου Θέλλου.

Τὰ ἀντικρὺ τῆς Λουνέτας χαρακώματα τῶν Τούρκων εἶναι ἀρκετὰ προχωρημένα πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος· ἔφθασε δὲ μὲ τὰ μακρὰ φτιάρια (Sape volante) ἕως εἰς τὴν κορυφὴν τῆς κατωφεροῦς ὁδοῦ (crête du glacis)· καὶ οὕτω ῥιπτον χῶμα εἰς τὸν προφυλακτικὸν δρόμον της (chemin couvert).

Μεχρι τῆς μεσημβρίας μᾶς ἔρριψαν οἱ Τοῦρκοι καὶ βόμβας, καὶ γρανάτας καὶ κανονίων σφαίρας, ἄλλας μὲν κατὰ τῆς πόλεως καὶ ἄλλας κατὰ τοῦ περιτειχίσματός μας· ἐπληγώθη δὲ ἐλαφρᾶ ἕνας στρατιώτης μας.

Περὶ τὸ δεῖλι ἔβαλαν πῦρ οἱ ἐχθροὶ εἰς μίαν πυροπολικὴν των ὑπόνομον ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ γεμίσωσιν ἀπὸ χῶμα τὴν τάφρον τοῦ πρωτειχίσματος τοῦ Μαϊότζαρη· ἡ ἔκρηξις ἔκαμεν ἐν μέρει τὸ ἀποτέλεσμά της· καθότι ἐγεμίσθη μέρος τι τοῦ λάκκου (cunette) τῆς τάφρου ταύτης. Φαίνεται δὲ ὅτι ὁ φοῦρνος τοῦ ὑπογαίου τούτου ἦτον βαρυφορτωμένος ἀπὸ πυρίτιν κόνιν· ἐπειδὴ ἐν ᾧ ἡ γραμμὴ τῆς ἐλαχίστης ἀντιστάσεως εἶναι περίπου ὀκτὼ ποδῶν, καὶ μάλιστα εἰς τόπον σύνθετον ἐν μέρει ἀπὸ χάλυβα, ὁ κύκλος τῆς ἐκρήξεως (entonnoir) ἐσχημάτισεν ὑπὲρ τῶν δέκα ὀργειῶν διάμετρον. Ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἔκρηξιν ἔπεσε μέσα εἰς τὸ προτείχισμα μεταξὺ πολλῶν ἄλλων καὶ μία ῥίζα δένδρου ἑκατὸν περίπου ὀκάδων.

Περίεργοι νὰ ἴδωσι τὸ ἀποτέλεσμα οἱ Ἕλληνες ἐκβῆκαν εἰς τὸν προφυλακτήριον δρόμον (chemin couvert), καὶ ἤρχισαν μετὰ τὴν ἔκρηξιν νὰ ἰφεκίζωσι τοὺς πλησίον τούρκους· ἐφόνευσαν λοιπὸν καὶ ἐπλήγωσαν ἱκανοὺς ἐξ αὐτῶν, τῶν ὁποίων τὰ πτώματα ἔμειναν μάλιστα ἐπὶ τῆς κατωφεροῦς ὁδοῦ (sur le glacis). Ἀμοιβαίως μετὰ τοῦτο ἔγινε ζωηροτάτη ἡ ψιλὴ φωτία, καὶ ἐξαιρέτως οἱ Τοῦρκοι ἤρχισαν τὸν Ὁριζόντειον καὶ κατὰ Κάθετον πυροβολισμόν των. Αἱ πολεμικαὶ τῶν Ἑλλήνων φωναί, καὶ ὁ ἐν τῇ σκηνῇ ταύτῃ γενόμενος καὶ ἐκ τῶν δύω μερῶν ἰφεκισμὸς, κανονοβολισμὸς καὶ βομβολισμὸς παρέστησαν τὴν ἰδέαν τῆς ἐφόδου, τὴν ὁποίαν μὲ τοσαύτην ἀνυπομονησίαν ἀνεμένησιν οἱ γενναῖοι πατριῶται μας (*).

Μετὰ τὴν παῦσιν τοῦ ἰφεκισμοῦ ἠνώθησαν οἱ παῖδες μας μετὰ τῶν στρατιωτῶν, καὶ ἤρχισαν τὸν πετροπόλεμον μὲ τοὺς Τούρκους· εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς μάχης ἔδειξαν τὰ πλέον ἡρωϊκὰ σημεῖα οἱ παῖδες μας, μὴ λογαριάζοντες ποσῶς τὸν κίνδυνον. Εἷς ἐξ αὐτῶν ὅμως ἐπληγώθη ἐπικινδύνως εἰς τὸ μέτωπον.

Τὰ ἐχθρικὰ καράβια ἐπαρρησιάσθησαν πάλιν εἰς τὸν Ὁρίζοντά μας, περιπλέοντα ἔξω τοῦ λιμένος μας.

Περὶ τὸ ἑσπέρας ἄραξεν εἰς τὸν λιμένα μας ἡ Ἀγγλικὴ Φρεγάτα, In Rose, ὁμοῦ καὶ τὸ πολεμικὸν βρίκι, Vessel.

Τὸ ἑσπέρας ὁ ἐχθρὸς ἐμετρίασε τὸν πυροβολισμόν τε, καθότι 15 ἕως 20 μόνον κανονιαῖς ὁμοῦ καὶ βόμβας μᾶς ἔρριψε.

Τὴν 3 τοῦ αὐτοῦ. Οἱ Τοῦρκοι ἤρχισαν νὰ διευθύνωσι τὸ Ὁριζόντειόν των πῦρ κατὰ τοῦ νέου κανονοστασίου, ὁ Κερανοβόλος· μετεχειρίσθησαν ὅλα των τὰ δυνατὰ διὰ νὰ βάλωσιν εἰς ἀβράνειαν τὰ πυροβολικά τε, ἀλλὰ δὲν ἐ-

(*) Πᾶς αὐτόπτης καὶ ἀμερίληπτος μάρτυς ὀφείλει νὰ ἐπιβεβαιώσῃ, ὅτι ποτὲ τὸ ἀπτόητον τῶν στρατιωτικῶν μας ἐκδιηγούμενοι δὲν μεγαλορρημονοῦμεν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ Ἀουστριακὸς Παρατηρητὴς ἐσυγχίσθη ἐνίοτε εἰς παρομοίας φράσεις. Λέγει (ἀναφερόμενος εἰς τὴν πολεμικὴν ἀγωγὴν μας) ὅτι πολεμοῦμεν ὡς ἀπελπισμένοι· ὄχι ὅμως. Ἀξιοντες ἐνταῦθα, κύριε Πιλάτε, ὡς καὶ πανταχοῦ, πολεμοῦν οἱ Ἕλληνες μὲ τὴν μεγάλην ἐραν παρρησίαν πνεύματος, καὶ μὲ τὴν μόνην τοῦ εὐτυχοῦς ἀποθησομένου ἐλπίδα, νὰ δώσωσι θηλαδὴ καὶ νὰ ἐπιστρωγίσωσι τὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς ἀπογόνους των, οἵτινες ἴσως ἀπολαύσει τοὺς καρποὺς τῆς ὑπὲρ τοῦ εὐγενεστέρου τῶν ἀγώνων ἐπιτυχίας των.

(Bemerkung des J. C.)

Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πέτυχεν. Ἀπὸ τὰς πρὸς τὴν πόλιν διευθυνομένας βόμβας τῶν ἐφονεύθη μία γυνὴ. Θέλων δὲ ὁ ἐχθρὸς νὰ σημαδεύῃ τὰ κανονοστάσιά μας, βλάπτει τοὺς, εἰς τὰ ἴδιά του χαρακώματα.

Διὰ ἀτυχίαν ἐφονεύθη καὶ ἕνας στρατιώτης μας ἀπὸ βόλι τοῦρκ.

Ὅλην τὴν ἡμέραν σήμερον ἐξηκολούθησεν ἀκατάπαυστος ὁ βομβαρδισμὸς καὶ κανονοβολισμὸς τῶν ἐχθρῶν, χωρὶς νὰ παύσῃ οὔτε λεπτόν. Πέντε βόμβαι ἔπεσαν μέσα εἰς τὴν Λευκάταν· ἡ ἀπωτάτης αὐτῆς φρουρὰ δὲν ἐταράχθη ποσῶς· ἡ δὲ ἔκρηξις τῶν βομβῶν Χαριτι Θεοῦ δὲν ἐπροξένησε κἀμμίαν βλάβην.

Ὁ ἐχθρὸς κατέπαυσε τὸ ἑσπέρας τὴν φωτίαν του· ὁ ἀπὸ μέρους μας ὅμως ἱφεκισμὸς καὶ μὲ μιθράλλια πυροβολισμὸς ἠκολούθησε δι' ὅλης τῆς νυκτός.

Τὴν 4 τοῦ αὐτοῦ. Τὸ κανονοστάσιον τοῦ Κεραυνοβόλου ἐξακολουθεῖ τὸ χρέος του ἀξίως τοῦ ὀνόματός του· ὁ δὲ ἐχθρὸς διεύθυνε τὸ πρωΐ μερικὰς σφαίρα κατὰ τοῦ προτειχίσματος τοῦ Μπότζαρη. — Εἶκοσι ἐχθρικὰ καράβια περιφέρονται σήμερον εἰς τὸν λιμέναμας, καὶ ἕνα ἄραξαν.

Ἡ Αὐστριακὴ φρεγάτα, la Carolina, διοικημένη παρὰ τοῦ κυρίου Βυράτοβιτζ, ἄραξεν εἰς τὸν λιμένα μας τῇ 27 τοῦ παρελθόντος, μίαν δηλαδὴ ἡμέραν πρὶν φανῇ εἰσέτι ὁ στόλος τῶν ἐχθρῶν. Ἡ διευθύνουσα τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα Ἐπιτροπὴ ἀφ' οὗ ἔκαμεν ὅλας ἐκείνας τὰς ἀπαντήσεις ἀναλόγως εἰς ὅσα ὁ κύριος Βυράτοβιτζ ἐπιφορτισμένος ἀπὸ τὴν Αὐλὴν τοῦ ἐπρότεινεν. ἐπροσκάλεσε αὐτὸν τελευταῖον διὰ τῆς κατωτέρω ἐπιστολῆς νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὰ παραλιά μας διὰ λόγους ἀποχρῶντας· ἐν ᾧ φθάσαντα ἐν ἐντούτῳ τῷ μεταξὺ δύω Ἀγγλικὰ πλοῖα ἡ φρεγάτα, la Rose, καὶ τὸ βρίκι, le Vessel, μετὰ τὴν ἐκπεραίωσιν τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀποστολῆς των, ἀπεμακρύνθησαν ἀμέσως· ἡ δὲ Carolina ἀπορίας ἄξιον εἶναι πῶς ἐπιμένει ἀμετάθετος διὰ νὰ στέκεται προσορμισμένη εἰς τὰ νερά μας, ἐν ᾧ, ὡς εἴρηται, καὶ μὲ ἐπίτηδες ἐγγράφου εἰδοποιήθη παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς μας περὶ τούτου, καὶ ἐν ᾧ ἐτελείωσαν καὶ αἱ ὑποθέσεις τῆς ἀποστολῆς της· ἄλλο δὲν δύναται νὰ συμπεράνῃ τις, παρ' ὅτι ὁ κύριος Βυράτοβιτζ στοχάζεται, ὅτι, ἐπειδὴ εἶναι παχὺν ὁ Κατσιτὰν πασσᾶς, εὑρίσκεται εἰς Ὀθωμανικὰ νερά, καὶ ἐπομένως ὅτι δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ἀκούσῃ τὰς προσκλήσεις τῶν ὑπηρετῶν τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεώς. Πῶς λοιπὸν νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ στόλου τῶν πιστῶν ἐχθρῶν μας διατριβήν τῆς φρεγάτας; ἴσως; ὅτι προσπαθεῖ τάχα νὰ μεσιτεύσῃ μετοξὺ τῶν ἀντιπαλαιόντων, ἢ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου; Λύτα ἴσα εἶναι οἱ ἡμᾶς αἰνίγματα· καὶ ἄλλο δὲν συμπεραίνομεν, παρ' ὅτι ἡ Ἰσσάκις ἐπαναληφθεῖσα παρὰ τῶν Σεβαστῶν τῆς Εὐρώπης Δυνάμεων σύδετερότης παρεβιάσθη ἀπὸ τὴν διαγωγὴν τοῦ διαληφθέντος Διοικητοῦ τῆς Καρολίνας, καὶ παρεβιάσθη, διὰ ἴδια βεβαίως αὐτοῦ τέλη καὶ συμφέροντα, ἐναντία, κατὰ τὴν ἰδέαν μας, τοῦ πνεύματος τῆς Αὐστριακῆς Αὐλῆς, καὶ τῶν φρονημάτων τῆς Α. Κ. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος.

Ἐπιστολὴ τῆς διευθυνούσης τὴν Δυτικὴν Χ. Ἑλλάδα Ἐπιτροπῆς.

Πρὸς τὸν Ἐξοχότατον Ἱππέα Κύριον Κ. Βυράτοβιτζ, Διοικητὴν τῆς Φρεγάτας τῆς Α. Β. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, ἡ Καρολίνα.

Κύριε.

Ἔχουν τὴν τιμὴν οἱ ὑποφαινόμενοι νὰ ἐκθέσωσι πρὸς τὴν Τ. Ἐ., ὅτι οἱ Ἐξοχότατοι κύριοι ἀπεσταλμένοι της ἔδειξαν ἄκραν σπουδὴν πρὸς τὸν γενικὸν τῶν ὁχυρωμάτων Ἐπιστάτην εἰς τὸ νὰ δοθῇ ἀπὸ χθὲς ἀπόφη τὸ Τελεντάιον (Ultimatum) περὶ τῆς ὑποθέτεως τοῦ Καπ. Φ. Βιανέλλου, λέγοντες, ὅτι ἐπειδὴ ἡμέραν καθ' ἡμέραν περιμένεται ὁ Ἑλληνικὸς στόλος, ὑπ' οὐδενὸς λόγου δὲν συμφέρει εἰς τὰ Αὐστριακὰ πολεμικὰ πλοῖα νὰ μένωσιν εἰς τὸν ἐνταῦθα λιμένα.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ ὑποφαινόμενοι ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ ἀποκριθῶσι πάραυτα, δὲν ἀμφιβάλλουν ὅτι τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὑπ'. ἀρ. 1050. ἐνεχειρίσθη ἤδη ἀπὸ τὴν χθὲς πρὸς τοὺς κυρίους ἀπεσταλμένους της. Ἐν τοσούτῳ κατὰ χρέος ἀπαραίτητον γνωστοποιοῦν τὴν Τ. Ε., ὅτι ἀπὸ πηγὴν ἀλάνθαστον εἶναι πληροφορίαι βεβαιόταται περὶ τῆς στιγμιαίας τοῦ Στόλου μας εἰς τὰ ἐνταῦθα ἀφίξεως. Καὶ ἐπειδὴ πιθανώτατον νὰ παρευρεθῇ τι μεταξὺ τῶν διαμαχομένων μερῶν, ἡ παρὰ τῆς Τ. Ἐ. διοικουμένη Φρεγάτα, καὶ ἡ Γολέτα, la Vigilante, ἐξακολουθοῦσαι νὰ μένωσι προσορμισμέναι εἰς τὸν λιμένα τοῦτον, εἶναι ἐνδεχόμενον δι' ἄγνωστον τὰ περιγλεχθῶσιν ἀκουσίως εἰς ἀπροσδόκητόν τι δυστύχημα· ἢ, ἂν ὄχι τοῦτο, νὰ παραδοσθῇ ἡ παρὰ τῆς Α.Β.Κ.Μ. διοικηθεῖσα σύδετερότης.

Ταῦτα λοιπὸν ὑπ' ὀφθαλμῶν βάλλοντες οἱ ὑποφαινόμενοι, δὲν ἀμφιβάλλουν, ὅτι ἡ Τ.Ε. θέλει προνοήσει νὰ μὴν ὑποπέσωσι τὰ δύω ταῦτα τῆς Α.Μ. πλοῖα εἴς τι τῶν διαληφθέντων περιττατικῶν.

Ἔχουν δὲ τὴν τιμὴν νὰ ἦναι κτλ.κτλ.

Τῇ 2—14 Ἰουλίου 1825 ἐν Μεσολογγίῳ.
ὥρᾳ 1—9 πρὸ τοῦ μεσημβρίου.

Ἰω. Παπαδιαμαντόπουλος
Δημήτριος Μέμελης.

Ὁ Γ. Γραμμ. Φ. Πλητᾶς.

Ἡ ἐτησία Τοῦ Ἔτους ἐξαιρετικὴ κατὰ τριμηνίαν πληρώνεται εἰς τὴν ἐφημερίδα.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Γ. Μάγερ. Ὑπογραφὴ Δ. Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 54ος. — 55ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 11 Ἰουλίου. 1825. Σάββατον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 5 Ἰουλίου. Τὸ Ὀριζόντειον τῶν ἐχθρῶν μας πῦρ ἐξηκολούθησε μὲ πεῖσμα ἀφ' ἑσπέρας, διευθυνόμενον πάντοτε πρὸς τὸ κέντρον τοῦ περιτειχίσματός μας· μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὅμως κατέπαυσεν.

Αἱ μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν εἰς τὰς ἐμπροσθοφυλακὰς ἐχθρῶν συνδιαλέξεις ἔγιναν τοιοτρόπως· ἀφ' ἑνὸς μέρους οἱ ἡμέτεροι ἐπροσκάλουν τοὺς ἐχθροὺς εἰς ἔφοδον, λέγοντες, ὅτι δὲν εἶναι τῆ, τιμῆς των τώρα, ἐν ᾧ καὶ τῶν περιχαρακωμάτων των αἱ προπαρασκευασίαι ἐτελειωσαν, καὶ ὁ στόλος των ἐλθὼν τοὺς ἐπροσκάλεσε μ' ὅλα τὰ ἐφόδια, νὰ μὴ φιλοτιμηθῶσι νὰ κάμωσι καὶ τοιαύτην ἀπόφασιν. Οἱ τοῦρκοι ἀφ' ἑτέρου μέρους εἰς ἀπόκρισιν ἐκθειάζοντες τὸν ἐθνικὸν πολιτισμόν των, τὴν εὐνοιαν των καὶ τὸ πιστὸν τοῦ χαρακτῆρος των μᾶς ἐπροσκάλεσαν εἰς συνθήκας· μόλις ἤκουσαν τὰς λέξεις ταύτας οἱ ἡμέτεροι, καὶ ἀμέσως ἀγανακτήσαντες τοὺς ἀπεκρίθησαν μὲ τοὺς ἐμφαντικωτάτους λόγους τοῦ θεφεισμοῦ καὶ πυροβολισμοῦ.

Οἱ Ἕλληνες στέκονται νύκτα καὶ ἡμέραν εἰς ἐγρήγορσιν (alerte). Τὰ πάντα εἶναι ἕτοιμα εἰς ἀντιπαράταξιν, καὶ ὑπεράσπισιν. Προεδρεύει δὲ ἐπὶ τῶν προπαρασκευασιῶν τούτων ἡ Τιμὴ καὶ ὁ ὑπὲρ πατρίδος ζῆλος.

Μετὰ ἱκανὸν τῆς πρωΐας πυροβολισμὸν ἐξηκολούθησεν ὁ ἐχθρὸς νὰ γεμίζῃ μὲ δεμάτια κλημάτων τὴν προταφρον (avant-fossé) τοῦ κανονοστασίου τοῦ Φραγκλίνου· προχωρεῖ δὲ καὶ εἰς τὸν προφυλακτικὸν δρόμον (chemin couvert) τῆς Λυνέτας.

Ὁ ἐχθρικὸς στόλος περιέρχεται ὁλονέν εἰς τὰ παράλιά μας, ὑπὲρ δὲ τὰ ἥμισυ ἄραξαν σήμερον εἰς τὸν λιμένα μας· εἰς τὸν Προκοπάνιστον ἠκολούθησεν ὑπὲρ τὰς τρεῖς ὥρας κανονοβολισμός· ἡ αἰτία τούτου εἶναι, ὅτι μερικὰ τουρκικὰ καράβια ἔκαμαν ἀπόβασιν εἰς τὴν πλησίον τοῦ Προκοπανίστου νῆσον Λοῦρον καὶ εἰς τὸν Ἀϊσώστην διὰ νὰ πάρωσι ζῶα· ἀλλ' οἱ ἐκεῖσε φυλάττοντες Ἕλληνες ἀντεστάθησαν καρτερώτατα, καὶ ὄχι μίνον ἠνάγκασαν τοὺς ἐχθροὺς νὰ ὀπισθοδρομήσωσι καὶ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὰ πλοιάριά των, ἀλλὰ καὶ ὅ,τι εἶχον προλάβει κατ' ἀρχὰς νὰ ἁρπάσωσι, τοὺς ἔκαμαν πάλιν νὰ παραιτήσωσιν εἰς τὴν ξηρὰν διὰ νὰ σωθῶσι.

Καμμίαν ἄλλην φορὰν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπολιορκήθημεν δὲν μᾶς ἔρριψεν ὁ ἐχθρὸς τόσαις κανονιαῖς καὶ βόμβαις, ὅσαις σήμερον μετὰ τὴν μεσημβρίαν. Τὸ νεωστὶ κατασκευασθὲν κανονοστάσιόν του. Τετρακοσίας περίπου ἀπέσχον ὀργυιὰς ἀπὸ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ περιτειχίσματός μας, καὶ ἐφοδιασμένον μὲ πυροβόλα τῶν ἑξήκοντα λιτρῶν, διεύθυνε τὸν πυροβολισμόν του κατὰ τοῦ κανονοστασίου τοῦ Κεραυνοβόλου· ἡ ὑπὲρ τὸ δέον ὅμως ὑψηλὴ τῶν σφαιρῶν διεύθυνσις διεφύλαξε παντὸς ἀπαισίου τὸ κανονοστάσιόν μας τοῦτο· ὡσαύτως καὶ αἱ σφαῖραι ἀπὸ τοῦ ἀπέναντι τῆς δυτικῆς πλευρᾶς μας ἑτέρου τῶν ἐχθρῶν κανονοστασίου διευθύνοντο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πρὸς τὸ ξενοδοχεῖον, ὅπου ποτὲ ἦτον καὶ νοσοκομεῖον· καὶ μ' ὅλον ὅτι πάμπολλα γυναικόπαιδα εὑρίσκοντο εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην, καμμία ὅμως βλάβη φόνου ἢ πληγώματος δὲν ἠκολούθησε.

Τὸ ἑσπέρας ἐξηκολούθησεν ὡσαύτως μὲ πεῖσμα ὁ ἐχθρὸς τὸν πυροβολισμόν του· μία σφαῖρα κανονίου ἔπεσεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Ἐπιτροπῆς, πλαγίως εἰς τὸ γραφεῖον. Χάριτι Θείᾳ ὅμως οὐδεμία βλάβη ἠκολούθησεν. Αἱ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐργασίαι τοῦ ἐχθροῦ γίνονται ὁλονέν, καὶ ἡ πρόταφρος τοῦ Φραγκλίνη καὶ Μακρὴ ἐν μέρει, ὡς εἴπομεν, ἐγεμίσθη.

Τὴν 6 τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὰ μεσάνυκτα ἔβαλεν ὁ ἐχθρὸς τὸ πυροβολικόν του (artillerie) εἰς ἀνάπαυσιν· ἄκρα καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη ἐβασίλευε σιωπή. Οἱ Ἕλληνες ἀπεδώκαν τὴν σιωπὴν τῶν ἐχθρῶν εἰς τὴν περιμενομένην ἔφοδον· διὸ ἐστάθησαν ὄρθιοι ἐπὶ τῶν προμαχόνων δι' ὅλης τῆς νυκτός.

Ἀνανεώθη τὸ πρωὶ ὁ πυροβολισμὸς τῶν πολιορκητῶν μας· καὶ τότε ἐπληγώθη ἐπικινδύνως μήτηρ τις ἐννέα τέκνων· ὁ πυροβολισμὸς οὗτος ἐξηκολούθησεν ἕως τὸ μεσημέρι· διελθοῦσα μία σφαῖρα ἀπὸ τὴν κανονοθυρίδα τοῦ Φραγκλίνη, ὡς ἐκ θαύματος δὲν ἐφόνευσε τὸν ἐκεῖσε ἐργαζόμενον πυροβολιστὴν Ἀθανάσην Τζάλαν, ἀλλὰ μικροτάτην μόνον πληγὴν τοῦ ἐπροξένησε.

Μέρος τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου στέκεται ἀραγμένον, καὶ μέρος περιπλέει τὰ παράλιά μας.

Πρὶν τῆς μεσημβρίας ἄραξεν ὅλος ὁ στόλος τῶν ἐχθρῶν εἰς τὸν λιμένα μας, ἀφήσας δύω μόνον πλοῖα διὰ νὰ κάμνωσι τὴν φυλακήν· μετὰ τοῦτο ἔκαμαν ἀπόβασιν καὶ εἰς ἄλλα τινὰ νησάκια τοῦ Προκοπανίστου· χοίρων κεφαλαὶ καὶ ὄνων ὁμοῦ ἐστάθησαν οἱ θηλαμβοτῶν, καὶ τὰ σπλάγχνα εἰς τὴν μεγάλην ταύτην ἀπόβασιν ἔστησαν τράπεζαι.

Ὁ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς πολιορκητής μας ἐξηκολούθησε νὰ μᾶς πυροβολῇ μέχρι τῆς ἑσπέρας· διευθύνει δὲ περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο μέρος τὰς σφαίρας του πρὸς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Φραγκλίνη, ἐπονομαζόμενον Τερίμπιλε, τοῦ ὁποίου τὴν τάφρον (fosné) καθὼς καὶ τὴν τοῦ κανονοστασίου τοῦ Ῥίγκ ἤρχισεν ἤδη νὰ γεμίζῃ· ἐγεμίσθη προσέτι ἀπὸ χῶμα καὶ μέρος τοῦ προφυλακτικοῦ δρόμου Ἕλλης Λουνέτας. Ἡμεῖς εἰς ὅλας ταύτας τὰς ἐργασίας τῶν πολιορκητῶν μας ἀντιστέμεθα ὅσον ἡ περίστασις μᾶς συγχωρεῖ· νύκτα καὶ ἡμέραν πυροβολοῦμεν μὲ μιθράλλια, καὶ ἀδιακόπως ἰσφεκίζομεν.

Μία γυνὴ ἐπιστρέφουσα ἀπὸ τὸ πηγάδι μὲ τὴν λάγηνόν της πλήρη ὕδατος ἐξεμελίσθη ἀπὸ μίαν σφαῖραν· ὁμοίως καὶ ἐν ᾧ μία πτωχὴ κόρη ἐπότιζε τὸ ἀλογόν της βαστάζουσα τὴν λεκάνην εἰς τὸ στόμα τοῦ ζώου, ὑπέπεσεν εἰς τὸ αὐτὸ δυστύχημα.

Τὸ δειλὶ ἐπλησίασαν αἱ ἐχθρικαὶ φρεγάται εἰς τὸ Προκοπάνιστον καὶ ἐκανονοβόλησαν τὰ ἁλιεύοντα ἐκεῖσε μικρὰ πλοιαράκια μέχρι τῆς ἑσπέρας. Ἰδοὺ αἱ ὑπερήφανοι φρεγάται τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας κατήντησαν νὰ ἀντιπαρατάττωνται μὲ τὰ ἁλιευτικὰ μονόξυλα· καὶ τὸ περιεργώτερον εἶναι, ὅτι οὔτε καὶ αὐτὰ δὲν ἠξιώθησαν εἰς τὸ παραμικρὸν νὰ βλάψωσι. Μία μικρὰ πάσαρα φυλάττει τὰ μέρη ταῦτα, καὶ ἐμποδίζει τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου τὰ ἔνοπλα πλοιάρια νὰ πλησιάζωσι.

Συγχρόνως εἰς τὸ Βασιλάδι ἐπλησίασαν ἄλλα ἐχθρικὰ καράβια, καὶ ἔρριψαν μερικὰς βόμβας κατ' αὐτοῦ. Τὸ μικρὸν τοῦτο προπύργιον τοῦ Μεσολογγίου Χάριτι Θείᾳ δὲν ἐδοκίμασε κἀμμίαν βλάβην.

Τὴν 7 τοῦ ἰδίου. Τὴν νύκτα ὁ ἐχθρὸς τῆς ξηρᾶς ἔβαλε πάλιν εἰς ἐνέργειαν τὰ πυροβόλα του· ἡ ἀρχὴ τῆς πράξεως ταύτης ἐστάθη ὀπωσοῦν μετρία. Τὴν αὐγὴν ὅμως, καὶ ὅσον ὁ Ἥλιος ὑψώνετο εἰς τὸν Ὁρίζοντα, τοσοῦτον ὁ πυροβολισμός του ἐγίνετο δραστηριώτερος. Ἐν τούτοις ἐφονεύθη ἕνας ἄνδρας, καὶ ἐλαφρᾶ μία γυναῖκα ἐπληγώθη.

Ἀφ' οὗ καὶ σήμερον ὁ ἐχθρικὸς στόλος ἐπροσπάθησε νὰ ἀποβιβάσῃ ἀνθρώπους εἰς τὰ νησάκια τοῦ Προκοπανίστου, καὶ διὰ τὴν καρτερόψυχον ἀντίστασιν τῶν ἐκεῖσε φυλασσόντων Ἑλλήνων ἀπέτυχε, προσωρμίσθη πάλιν κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν εἰς τὸ Βασιλάδι, καὶ ἤρχισε νὰ ῥίπτῃ κατ' αὐτοῦ πλῆθος κανονίων καὶ βομβῶν, χωρὶς νὰ τοῦ προξενήσῃ τὴν μικροτάτην βλάβην· συγχρόνως ἀπεβίβασεν εἰς τὸν Ἀϊσώστην ὕλας χρησίμους εἰς κατασκευὴν κανονοστασίων, καὶ ἀνθρώπους διὰ νὰ ἐργάζωνται. Εἶναι λοιπὸν ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας, ὅτι οἱ τοῦρκοι σκοπεύουν νὰ ἀποβιβάσωσι καὶ πυροβόλα, καὶ νὰ πολεμήσωσιν ἐκεῖθεν τὸ Βασιλάδι, τὸ ὁποῖον ἀπέχει ἀπὸ Ἀϊσώστην ὅσον εἶναι βολὴς κανονίου τὸ διάστημα.

Ὁ σημερινὸς κατὰ τοῦ Βασιλαδίου ναυτικὸς πυροβολισμὸς ἔγινε πεισματικώτατος. Ἐστάλθησαν περὶ τὸ μεσημέρι καὶ ἔνοπλα ἀκάτια (Βαρκακανονιέραι), τὰ ὁποῖα πλησιάσαντα ἔτι μᾶλλον, ἤρχισαν νὰ πυροβολῶσι. Μόλις ὅμως ἴδουν νὰ πέσωσιν ἀπὸ τὸ Βασιλάδι πλησίον των ἰσεῖς σφαῖραι, καὶ ἀ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

μέσως ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ὀπίσθια· ἐπληγίασαν καὶ ἐκ δευτέρου συνοδευόμενα ἀπὸ τὸ ἴδιον ἁκάτιον τοῦ Καπιτάν-Πασσᾶ (κατζαμπᾶς), ἐν ᾧ ὑπεστίθετο, ὅτι ἦτον καὶ ὁ ἴδιος, ἡ πρώτη σφαῖρα ὅμως, ἥτις πεσοῦσα πλησίον τοῦ ἁκατίου τούτου τὸ ἐσκέπασεν ἀπὸ θάλασσαν, καὶ τρία μονόξυλά μας, τὰ ὁποῖα μὲ ὀλίγας στρατιώτας ὥρμησαν ἐναντίον των, τὰ ἐδίωξαν καὶ πάλιν εἰς τὰ παράβιά των· τότε ἐκανονοβόλησε πάλιν ὁ στόλος, καὶ ἐβομβαρδίλησε μέχρι τῆς ἑσπέρας. Ἀπὸ τὸ προπύργιόν μας ἐγίνετο ὁ πυροβολισμὸς μόνον, ὅταν ἐπαρρησιάζετο εὐκαιρία καὶ βλαφθῇ ὁ ἐχθρός. Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι αὐτὸ δὲν ἐδοκίμασε καμμίαν βλάβην.

Τὸ εἰς Ἀϊσώστην ἐχθρικὸν κανονοστάσιον ἤρχισε νὰ κατασκευάζεται.

Ἐν ᾧ ταῦτα ἐγίνοντο διὰ θαλάσσης, ὁ ἐχθρὸς δὲν ἔπαυε διὰ ξηρᾶς νὸ βομβολῇ καὶ κανονοβολῇ πεισματικώτατα καὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ τεῖχος μας.

Πρὸς τὸ ἑσπέρας διευθύνθη τὸ κατὰ Κάθετον τῶν ἐχθρῶν πῦρ πρὸς τὰ ἐκ πλευρῶν κανονοστάσια τοῦ Κυριακούλη καὶ Σοχτούρη.

Τὴν 8 τοῦ ἰδίου. Ἐν ᾧ τὴν νύκτα ταύτην ἐστάθησαν ἀπασοῦν ἥσυχοι οἱ τοῦρκοι, τὸ πρωὶ πάλιν ἀνενέωσαν τὰς πυροβολικάς των ἐργασίας· συγχρόνως δὲ ἤρχισε διὰ θαλάσσης καὶ ὁ ἐκ τοῦ στόλου πυροβολισμὸς κατὰ τοῦ Βασιλαδίου.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐξηκολούθησεν ὡσαύτως ὁ πυροβολισμὸς διὰ ξηρᾶς κατὰ τοῦ τείχους μας καὶ διὰ θαλάσσης κατὰ τοῦ Βασιλαδίου.

Ὁ εἰς τὴν λίμνην μας αὐλαξ, Κόμμα τοῦ Βασιλαδίου καλούμενος, δὲν εἶναι ἀρκετὰ ἐπιτήδειος εἰς διάβασιν πλοιαρίων· διὸ αὐτοῦ ὁ θαλάσσιος ἐχθρός μας μετέφερε μερικὰ ἁκάτια ἐπὶ τῶν ὤμων· καὶ ἀνοίγων καθ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν δίοδον, ἔκαμε νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν λίμνην μας πολλαὶ βάρκαι ἔνοπλοι. Τὸ Προκοπάνιστον λοιπὸν ἔμεινεν ἀπὸ τὸ ἔξω μέρος, καὶ ἐπομένως ἀπεκατεστήθη ἀχρησίμευτον· ὅθεν ἡ φυλακή του διὰ τὸν φόβον τῆς πείνας καὶ δίψας ἐτραβίχθη.

Ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι ἔγιναν ἀμέσως ὅλαι αἱ ἀπαιτούμεναι εἰς ταύτην τὴν περίστασιν προφυλάξεις· καὶ ἐπειδὴ ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ ἀποφασις βασιλεύει εἰς πᾶσαν ἐπιχείρησίν μας, μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Θείας Προστασίας δὲν ἐχομεν τὸ παραμικρὸν νὰ φοβώμεθα οὔτε διὰ ξηρᾶς, οὔτε διὰ θαλάσσης.

Τὴν νύκτα ὁ ἐχθρὸς διεύθυνε τὸν πυροβολισμόν του πρὸς τὴν πόλιν μας· τὸν τοῖχον κάποτινος διαπεράσασα μία Ὀριζόντιος σφαῖρα, ἔκαμε νὰ πληγωθῶσιν ἀπὸ τὰ συντρίμματα τῶν πετρῶν τέσσαρες ἄνθρωποι.

Τρία πλοιάριά μας ἐφορμήσαντα κατὰ τῶν εἰσελθόντων εἰς τὴν λίμνην μας ἐχθρικῶν ἁκατίων, ἔκαμαν αὐτὰ νὰ ὀπισθοδρομήσωσιν εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν.

Τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ. Πρὶν τῆς αὐγῆς ἔβαλεν ὁ ἐχθρὸς εἰς ἐνέργειαν τὸν ἐξυπνητήριόν του πυροβολισμόν· μετ' οὐ πολὺ ἤρχισε μὲ μεγαλωτάτην μανίαν τὸν σταυρωτόν· αἱ σφαῖραι αὗται ὑψηλὰ διευθυνόμεναι ἐσχημάτιζον τὴν γραμμὴν τῆς ἑνώσεως περὶ τὸ κέντρον τῆς πόλεώς μας· ἐν τούτοις ἐφονεύθη ὁ ἀνδρεῖος χιλίαρχος Γεώργιος Μπίνας, καὶ ἐπληγώθη καὶ ἄλλος.

Ἀφ' οὗ ὁ ἐχθρικὸς στόλος ἀπήλαυσε τὴν θέσιν τοῦ Προκοπανίστου, καὶ ἔκαυσε τὰς ἐκεῖ τυρισαμένας καλύβας, ἔστειλε πάμπολλαις βάρκαις, Σαλαύσαις καὶ Μύστικα· ἀπὸ στιγμὴν εἰς στιγμὴν περιμένομεν καὶ ναυτικοὺς ἀγῶνας εἰς τὴν λίμνην μας.

Τὸ Βασιλάδι ἐκανονοβόλησε μὲ τὸν τηλεβόλον του (caccistore) τὰς Ὀθωμανικὰς φρεγάτας καὶ λιπαρὰ καράβια, καὶ τὰ ἠνάγκασε νὰ κάμωσι πανιὰ, καὶ νὰ προσορμισθῶσι μακρύτερον· ὥστε τώρα ἔπαυσε πλέον ὁ μεταξὺ τούτων πυροβολισμός.

Ὁ ἐχθρικὸς στολίσκος δὲν ἔκαμεν ἀπόμην κατὰ τὸ παρὸν κἀνὲν κίνημα· στέκεται δὲ ἀραγμένος εἰς διάφορα μέρη τῆς λίμνης μας. Ἡμεῖς ἐτελειώσαμεν ὅλας τὰς εἰς ἀντιπαράταξίν του προπαρασκευασίας.

Τὸ ἐχθρικὸν πῦρ ἠκολούθησε καὶ τὴν μεσημβρίαν ὡσαύτως.

Τὸ ἑσπέρας ἐξηκολούθησεν ὁ ἐχθρὸς δυνατὸν τὸ σταυρωτόν του πῦρ, τὸ ὁποῖον ἐσχημάτιζε σημεῖον τῆς ἑνώσεως εἰς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Μωτζάρη· μετὰ δὲ τοῦτο ἔβριψε τρὶς τὴν σειρὰν τῶν τουφεκίων του ὡς σημεῖον χαρᾶς· ἀπὸ τὰς διὰ νυκτὸς γενομένας μετὰ τῶν ἐχθρῶν ὁμιλίας ἐφανερώθη, ὅτι ἡ τελετὴ αὕτη ἔγινε χαρὰς κἀνὲν νόημα.

Τὴν 10 τοῦ ἰδίου. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐμετρίασαν ὁπωσοῦν τὸν πυροβολισμόν των οἱ Βάρβαροι, τόσον διὰ νὰ βάλωσιν εἰς ἀνάπαυσιν καὶ νὰ παστρεύσωσι τὰ πυροβόλα των, ὅσον καὶ διὰ νὰ παρατηρῶσι τοῦ στολίσκου των τὰ κινήματα. Τὸ δὲ πρωὶ πάλιν τὸν ἀνανέωσαν, καὶ τότε ἐφονεύθη ὁ ἀνδρεῖος Χιλίαρχος Λεωνιωτάκης.

Μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἐπροχώρησε πλησίον μας ὁ ἐν τῇ λίμνῃ μας στολίσκος τῶν Βαρβάρων, ὥστε τὸ βέλος ἦλθε περὶξ τοῦ νησακίου, καλυμμένου Σκύλλα. Μὲ τὰς ἐξ ἐν τῇ λίμνῃ πάσσαράς μας ἐπολέμησε δύο περίπου ὥρας, καὶ μετὰ τοῦτο προσωρμίσθη εἰς τὸ νησάκι τῆς Σκύλλας, καὶ ἀπεβίβασεν ἐκεῖ ἕως 300 Κολετούρους, τοὺς ὁποίους ἔβλεπον διευθυνθέντας πρὸς

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὸ στρατόπεδον τοῦ Κιουταχῆ· ἡμεῖς ἀναμένομεν μόλην τὴν καρτερίαν τὰς ἐπιχειρήσεις του.

Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα συνέβαινον εἰς τὸ πέλαγος, ὁ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς ὁλιγαρκὴς μας δὲν ἔπαυε τὸ πῦρ του, ῥίπτων ἐναντίον μας κ[illegible] βόμβας καὶ γρανάτας καὶ κανονίων σφαίρας. Εἰς τὴν [illegible] χαυδάκι) τοῦ κανονοστασίου τοῦ Φραγκλίνου ἔβρίψε τὰ ἑσπέρας πάμπολλα δεμάτια κληματίνων καὶ κλινάρια δένδρων διὰ νὰ τὴν γεμίσῃ, ἀφοῦ τὸ ἐπλήρωσε χρημάτων καὶ κατέστρεψαν ὅλην του τὴν μηχανὴν, καὶ πάλιν ἡ τάφρος εἶναι εἰς τὴν προτέραν της κατάστασιν. Μαχόμενος τότε ὁ ἐχθρὸς γενόμενος, ἔβαλεν εἰς δραστηριωτάτην ἐνέργειαν ὅλον του τὸ πυροβολικὸν, καὶ μᾶς ἐπλήγωσεν ἐπικινδύνως ἕνα στρατιώτην εἰς τὴν γωνίαν τοῦ Λόρδ Βύρωνος.

Οἱ Στρατηγοὶ Τσόγκας καὶ Ῥάγκος ἐλειποτάκτησαν διὰ νυκτὸς· εἰς τὰ ἐπόμενα φύλλα θέλομεν ἐκθέσει τὰ περὶ τῶν πρακτικῶν των.

Τὴν 11 τοῦ αὐτοῦ. Τὸ πρωὶ ἐν ᾧ ἐξηκολούθει ἀπὸ ξηρᾶς τὸ ἐχθρικὸν πῦρ, αἱ Ὀθωμανικαὶ φρεγάται διὰ θαλάσσης ἐβομβόλησαν καὶ ἐκανονοβόλησαν τὸ Βασιλάδι. — Ὁ ἐν τῇ λίμνῃ μας ἐχθρικὸς στολίσκος στέκεται προσορμισμένος κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἀπέναντι τῆς πόλεώς μας πλησίον τῆ Σκύλλας εἰς δύο περίπου λεγῶν ἀπόστασιν. Μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου ἔγινε γενικὴ καὶ ἀμοιβαία ἡσυχία.

Ὅσα ἴδον ἕως τῆς σήμερον οἱ αἱμοσταγεῖς ἐχθροί μας ὅτι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ κα ορθώσωσι μὲ τὰ ὅπλα, αὐτὰ ἐφαντάσθησαν διὰ τῆς ἀλωπεκῆς νὰ ἀναπληρώσωσιν. Ἀπ' ἀρχῆς τῶν κατακτήσεών του μετεχειρίσθη τὸ χαμερπὲς τοῦτο ἔθνος τὰ τοιαῦτα μέσα, τὰ ὁποῖα εἰς τοὺς Ἕλληνας δὲν δύνανται πόποτε νὰ λάβωσι τόπον. — Ἡμεῖς ὑπεγράψαμεν ἰδιοχείρως τὸν θάνατόν μας· καὶ τοῦτο πάντιτε πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες, πᾶσα ἄλλη διαπραγμάτευσις εἶναι μηδὲν δι' ἡμᾶς.

Οἱ τοῦρκοι ἔστειλαν ἐπταμελῆ πρεσβείαν καὶ μᾶς ἐπρόβαλον συνθήκας συμπεριλαμβανουσένας εἰς ἐννέα ἄρθρα, τὰ ὁποῖα ἀντικείμενα εἰς τὴν Ἐθνικὴν τιμὴν οὔτε κἀν εἶναι δεκτὰ νὰ καταχωρηθῶσιν εἰς Ἑλληνικὴν ἐφημερίδα.

Μόλις οἱ Ἕλληνες ἤκουσαν τὰ προβλήματα τῶν ἀνόσιων καὶ εὐθὺς ἀπεκρίθησαν ὁμοφώνως πρὸς αὐτούς, Π Ο Α Ε Μ Ο Ν.

Ὁ ἐχθρὸς ἤρχισε νὰ ῥίπτῃ σήμερον λίθους διὰ νὰ γεμίσῃ τὴν τάφρον τοῦ κανονοστασίου τοῦ Φραγκλίνου.

Ὁ ἐχθρικὸς στολίσκος ἐναυμάχησε σήμερον ἔξω τοῦ Πόρου μὲ τέσσαρας πάσσαράς μας· Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ναυμαχίας ἰαύτης εἰσέτι ἀγνοοῦμεν. Τὰ ἐχθρικὰ ἰαῦτα πλοῖα συμποσούμενα εἰς 36 ἔχουν τώρα τὴν διεύθυνσίν των πρὸς τὰ Ἀνατολικὰ.

Βλέπομεν ἐκ πείρας, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀπὸ Εὐρώπης εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλθόν των παραιτηθέντες ἀπὸ τὸν ἀγῶνά μας καὶ ἀποσκιρτήσαντες ἀπὸ τὰς σημαίας μας, ἀντὶ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πατρίδα των, οἱ πλεῖστοι σωσύσαντες αὐθορμήτοι ἐμισθώθησαν ὑπὸ τὰς σημαίας τοῦ Μενιὲτ- Ἀλῆ. Ἐν ᾧ δ' ἐκ τῆς αὐτῆς πείρας εὐχαρίστως ἐβλέπαμεν ἀφ' ἑτέρου μέρους, ὅτι κατ' ἄνεις Ἄγγλος δὲν κατεδέχθη νὰ μεταχειρισθῇ τοιοῦτον ἀχαρακτήριστον κίνημα, παρ' ἐλπίδα τώρα εἴμεθα βιασμένοι νὰ δημοσιεύσωμεν, ὅτι ὁ κύριος Ἰούλιος Μίλιγγεν Χειροῦργος, προτιμήσας τὴν σημαίαν τῆς ἡμισελήνου παρὰ τοῦ Σταυροῦ, διὰ τὰ πλέον αἰσχροκερδῆ τέλη, ἔτρεξεν εἰς τὰς Ἀραβικὰς φάλαγγας, ὑπομίσθιος τοῦ Ἰμπραΐμ-Πασσᾶ γενόμενος. — Ὁ νέος οὗτος εἶχε σταλῆ ἐνταῦθα παρὰ τῆς ἐν Λονδίνῳ Φιλελληνικῆς Ἑτερείας διὰ νὰ βοηθήσῃ μὲ τὴν τέχνην τὴν τοὺς πληγωμένους τῆς Ἑλλάδος πένητας. Ἡ αὐτὴ Ἑταιρεία τὸν εἶχεν ἐφοδιάσει ἀφθόνως μὲ τὰ ἀπαιτούμενα Ἰατρικὰ καὶ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα· ἀλλ' αὐτὸς ἀντὶ νὰ βοηθῇ τοὺς πτωχοὺς, καθὼς ἦτον τοῦ χρέος τὴν, δωρεὰν, ὄχι μόνον τοὺς ἐτρύγα μὲ τὸν πλέον σκληρόκαρδον τρόπον, ἀλλὰ καὶ μὲ αὐτὰ τὰ ἰατρικὰ καὶ ἐργαλεῖα κατήντησε νὰ ἐμπορεύηται τὸν ἱερὸν σκοπὸν τῆς Ἑταιρείας, ἡ ὁποία βεβαιώτατα δὲν ἀπέβλεπε νὰ πλουτίσῃ τὸν κύριον Μίλιγγεν, ἀλλὰ μὲ τὴν προκοπὴν αὐτοῦ νὰ βοηθήσῃ τοὺς πληγωμένους τῆς Ἑλλάδος ἐνδεεῖς· οὗτος δὲ ὠφεληθεὶς ἀπὸ τοιαύτην εὐκαιρίαν, καὶ φύσει φιλάργυρος ὤν, δὲν ἠμέλησε κἀνὲν μέσον διὰ νὰ αἰσχροκερδήσῃ. — Δὲν ἔχει τὸ παραμικρὸν δικαιολόγημα ὁ κύριος Μίλιγγεν νὰ παραπονεθῇ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, οὔτε ὅτι τοῦ ἔλλειψαν τὰ ἀναγκαῖα, οὔτε ὅτι δὲν ἐτιμήθη ἀναλόγως τῶν προτερημάτων τὸν, καθότι πόποτε δὲν ἔλαβε τοιούτων δυσαρεσκειῶν ἀφορμὰς, ἀλλὰ μόνον διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν ῥυπαρὰν φιλαργυρίαν τὸν ἄφησε τὸν ὑπὲρ τοῦ ὁποίου οἱ Εὐγενεῖς τὸν πατριῶται τὸν ἔστειλαν ἐνταῦθα ἀγῶνα, καὶ ἠὐτομόλησε μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Νεοκάστρου εἰς τὸν Ἰμπραΐμ-Πασσᾶ, ἐπισφραγίσας τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους τοσάκις ἐνταῦθα ὢν ἔλεγεν. „ Εἰς τὴν Ἑλ-„ λάδα ἐγὼ δὲν ἦλθον, παρὰ διὰ νὰ ἀπο-„ κτήσω χρήματα, καὶ πολλὰ ὀλίγον μὲ „ μέλλει δια ὅλα τὰ ἄλλα. “

Δὲν ἐστηλιτεύσαμεν ἀπὸ προτήτερα τὸν κύριον Μίλιγγεν, ἀναμένοντες νὰ γένῃ ἡ διόρθωσις ἢ παῦσις τῶν καταχρήσεών τὴν ὅθεν ἀνῆκεν· ἤδη δὲ ἐπειδὴ ἀπεσκίρτησεν, εἴμεθα βιασμένοι νὰ δημοσιεύσωμεν τὰς πράξεις τὴν καὶ τὰ περὶ τοῦ χαρακτῆρος τὴν διὰ νὰ μὴν ἐμφωλεύῃ εἰς τὸ σκότος ἡ ἀλήθεια.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 56ος ἕως 60ός.

Τὰ πλεῖα ἀφέλη, ἴσῃς πλείοσι ψήφ. κλ.

Δεύτερον ἔτος.

Μεσολόγγιον, 29 ἐλίου. 1825. Τετράδη

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον· τῇ 29 Ἰουλίου.

Ἰσοὺ. ὕστερον ἀπὸ μικρὸν διακοσὴν, τὴν ὁποίαν κρισιμώτατοι περιστάσεις ἀμεταθέτως ἀπάτησαν, ἐπαναλαμβάνει τὰ Χρονικὰ τὴν σειρὰν τοῦ ἔργων των, καὶ ὡς πιστοὶ καὶ ἀμερόληπτοι παρατηροῦνται εἰς τὰς διὰ παντὸς ἀξιομνημονεύτους ταύτας τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἡμέρας διακαλοῦσιν σημερον ἀγῶνας, ἴσως ὁποίους εἰστετι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἴδε. καὶ ἡ Εὐρώπη. καὶ ὠὴ καὶ οἱ μετὰ ταῦτα αἰῶνες θ᾽ ἀνθξάσει καὶ ἀθανατίσει, ὡς ἀγῶνας θεμελιωμένης εἰς τὰ πλέον εὐγενῆ τῆς ἀνθρωποτητος αἰτια. Τὸ ἡμερολόγιον τῆς πολιορκίας θέλει διηγηθῆ μὲ ὅλην τὴν συνήθη εἰλικρίνειαν τὰ διατρέξαντα, καὶ ἐξαιρέτως τὰ ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐφοδη ἕως τῆς ἐξόδη. Ὁ Συντάκτης μακρὰν τοῦ νὰ προσθέσῃ τι ἔξω τῆς ἀληθείας, θέλει ἐγκωμιάσει μόνον τὸ ζῆλον, τὴν σταθερότητα καὶ τὸ ὄντως εὐγενὲς τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἀνδρείων ὑπερασπιστῶν τοῦ φρουρίου τούτου.

Τὸ Μεσολόγγιον, τὸ προπύργιον τοῦτο τῆς Ἑλλάδος ἀφ᾽ οὗ κατήντησεν εἰς τὴν ἐσχάτην ἔνδειαν τῶν πολεμικῶν ἐφοδίων καὶ λοιπῶν εἰς τροφὴν ἀναγκαίων, ἀφ᾽ οὗ μέγα μέρος τοῦ τείχης κατεκρημνίσθη ἀπὸ τὸ ἐχθρικὸν πῦρ, ἀφ᾽ οὗ τὰ περισσότερα πυροβόλα τὰ ἐβάλθησαν εἰς ἀδράνειαν, ὁ δὲ θηριώδης ἐχθρὸς διὰ τῶν μηχανῶν τὴ ἀπεκατέστησεν αὐτὸ ἀνίκανον τοῦ νὰ θεωρῆται πλέον ὡς φρούριον. Τὸ Μεσολόγγιον, λέγω, ἐπροσκαλέσθη ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν πολλάκις νὰ ἔλθῃ εἰς συνθήκας καὶ νὰ παραδοθῇ· μόνη δὲ ἡ ἀγανάκτησις καὶ τοῦ θανάτη ἡ ἀπόφασις, καὶ μόνον τὸ αἴσθημα τοῦ νὰ μὴ παραδοθῇ ποτε ὁ Ἕλλην εἰς τὸν ἄπιστον Ἀναποὴν διεφύλαξαν τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἐπομένως ὁλην τὴν Ἑλλάδα.

Τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς τὴν Ἱστορίαν τῶν Ἐθνῶν μεγάλα κατορθώματα, δι᾽ ὧν οἱ λαοὶ οὗτοι λαμπρύνονται, δοξάζονται καὶ ἀποκαθιστῶνται ἀνεξάρτητοι, ταῦτα αὐτὰ τὰ κατορθώματα παρρησιάζονται σήμερον καὶ εἰς τὸ θέατρον τῆς μικρᾶς ταύτης πόλεως, διὰ τῶν ὁποίας ὁ Σελτανος ἔρριψεν εἰς θάλασσαν στόλους ὁλοκλήρους, ἔκαμε να ἐκστρατεύσωσι τὰ περισσότερα καὶ τὰ ἐκλεκτότερά τῶν στρατεύματα, καὶ ἀπεκένωσε ἴσως καὶ ἴσως θησαυρούς. Ἀλλ᾽ ὁ κίνδυνος ἀκόμη δὲν ἀπεμακρύνθη, ἀκόμη μάχαι, ἀκόμη φόνοι μᾶς περιμένουν· θέλομεν ἰδῆθαι ὅμως οἱ αὐτοὶ τῶν ἡμερῶν τῆς 16. 21 καὶ 25 τοῦ τρέχοντος. Ἡ ἄπειρος Πρόνοια, ἥτις μᾶς ἐπροστάτευσεν ὀθθαλμοφανῶς εἰς τὸν πλέον μέγαν κίνδυνον δὲν θέλει μᾶς ἐγκαταλείψει ποτὲ· αὐτὴ θέλει κάμει νὰ θριαμβεύσῃ ἡ σημαία τοῦ Σταυροῦ, καὶ θέλει καταβάλει τὴν τῆς ἡμισελήνου· ὁ δὲ Ἕλλην προσκυνῶν τὸν ὕψιστόν τω Ὑπέρμαχον δὲν θέλει λησμονεῖ ποτὲ, ὅτι ὅλα τὰ κατορθώματά τω εἶναι τοῦ Θεοῦ βουλαὶ καὶ θελήσεις.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τὴν 12 Ἰουλίου. Καθ᾽ ὅλην τὴν νύκτα ὁ ἐχθρὸς ἐκεφαυνοβόλησε τὸ τεῖχος μας, μὲ τὰ χοντρότερά τη κανόνια καὶ γρανατα, ἐν τούτῳ ἐφονεύθησαν τρεῖς στρατιῶται

Τὸ πρωὶ καὶ ἕως τὴν μεσημβρίαν ἐγίνετο ἀκατάπαυστος ὁ ἐχθρικὸς πυροβολισμὸς, ἐξ οὗ ὁ ἀπὸ μέρας μας κατὰ τῶν ἐμπροσθινῶν προμαχώνων τοῦ ἐχθροῦ ταφεκισμὸς δὲν διεκόπτετο παντάπασιν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

φρον τοῦ κανονοστασίου τοῦ Μακοῦ ἐπροχώρησαν ἀκόμη πλησιέστερον ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν ὑποχωμάτων τρεμαχώτων των, καὶ ἤρχισαν νὰ ῥίπτωσι χῶμα καὶ δεμάτια ξύλων καὶ εἰς τὴν αὐτὸ τάφρον.

Ἀπὸ θαλάσσης ὁ ἐχθρικὸς στολίσκος ἐπλησίασεν ἐνώπιον τῆς πόλεώς μας, καὶ ἔβαλεν εἰς ἐνέργειαν τὸν κατ' αὐτῆς πυροβολισμόν του. Ὁ στολίσκος οὗτος εἶναι ἐφοδιασμένος καὶ μὲ πυροβολικοὺς ὅλμους (mortiers). διὸ συγχρόνως μὲ τὸν κανονοβολισμόν του μετεχειρίσθη καὶ τὴν κατὰ Κάβετον φατίαν. Χάριτι Θείᾳ ὅμως, ἀγκαλὰ καὶ τὸ πῦρ τοῦτο διήρκησεν ἕως τῆς ἑσπέρας, οὐδεμία προσωπικὴ ζημία μᾶς συνέβη.

Τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ἐβάλθη εἰς τὰ πανία, καὶ ἤδη οὗτος εἶναι ἀφανὴς ἀπὸ τὸν Ὀρίζοντά μας· μόνη ἡ Ναυαρχὶς καὶ ἐννέα ἄλλα πλοῖα μένουν ἀκόμη ἀραγμένα.

Αἱ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς κατὰ τοῦ περιτειχίσματός μας ἐχθρικαὶ γρανάται καὶ βόμβαι ἐσύρθησαν πεισματικώτατα ἀπὸ τὸ δειλι ἕως εἰς τὰς δύω ὥρας τῆς νυκτὸς· μετὰ δὲ τοῦτο ἐστάθη ὁ ἐχθρὸς ἐν ἡρεμίᾳ.

Τὴν 13 τοῦ ἰδίου. Οἱ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς πολιορκηταὶ ἐφύλαξαν ἡσυχίαν ἕως τῆς πρωΐας· αἱ ἀφορῶσαι ὅμως τὴν ὀχύρωσιν τῶν μηχανῶν των ἐργασίαι ἐξακολουθοῦν μ' ὅλην τὴν δραστηριότητα. Ἡ τάφρος τοῦ κανονοστασίου τοῦ Φραγκλίνου εἶναι σχεδὸν μισογεμισμένη, καὶ μονένα ἐξακολουθοῦν οἱ τοῦρκοι νὰ ῥίπτωσι χῶμα ἐν αὐτῇ. Σήμερον ἤρχισε νὰ γεμίζεται καὶ ἡ τάφρος ἐνώπιον τοῦ προτειχίσματος τοῦ Μαΐτζαρη· καὶ αἱ κατ' αὐτὸ τὸ μέρος ἐργασίαι τῶν ἐχθρῶν γίνονται μ' ὅλην τὴν ἰσχύτητα· ἡμεῖς δὲ δὲν παύομεν νύκτα καὶ ἡμέραν νὰ προλαμβάνωμεν ἔσωθεν, ἐργαζόμενοι εἰς ἀπάντησιν πάσης προσβολῆς ἐναντίας.

Πρὶν τῆς μεσημβρίας ἤρχισε διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης τὸ ἐχθρικὸν πῦρ κατὰ τῆς πόλεώς μας· ἡμεῖς κατεσκευάσαμεν πέριξ τῆς πόλεώς μας ἀπὸ μέρους τῆς θαλάσσης ἑπτὰ κανονοστάσια, ἐκ τῶν ὁποίων πυροβολήσαντες τὸν στολίσκον τῶν Βαρβάρων, τὸν ἠναγκάσαμεν νὰ ὀπισθοχωρήσῃ καὶ νὰ προσορμισθῇ μακρύτερον.

Τρία Ἀγγλικὰ πολεμικὰ πλοῖα, μία δηλαδὴ Φρεγάτα καὶ δύω βρίκια προσωρμίσθησαν σήμερον εἰς τὸν λιμένα μας, ἀποχωρισμένα τοῦ Ὀθωμανικοῦ στόλου.

Οἱ διὰ ξηρᾶς πολιορκηταί μας ἤρχισαν περὶ τὸ δειλι πάλιν τὸν πυροβολισμόν των, καὶ ἐξαιρέτως τὸν κατὰ Κάβετον· αἱ βόμβαι αὗται διὰ τὴν ἀπαλότητα τοῦ ἐδάφους μας δὲν προξενοῦν ἀνάλογον τῆς φυσικῆς ἰδιότητός των ζημίαν.— Ὡσαύτως τὸ ἑσπέρας οἱ ἐχθροὶ ἐπυροβόλησαν διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης τὴν πόλιν μας.

Τὴν 14 τοῦ αὐτοῦ. Τὸ μεσονύκτιον, ἐν ᾧ ὁ ἀπὸ μέρους μας ἀφεκισμὸς δὲν διεκόπτετο δι' ὅλης τῆς νυκτὸς, μᾶς ἔῤῥιψαν οἱ πολιορκηταί μας πολλοτάτας βόμβας συντροφευμένας μὲ γρανάτας· ἐν τούτοις ἐφονεύθη ἕνας στρατιώτης καὶ ἐπληγώθησαν δύω.

Τὸ πρωὶ ἐξηκολούθησεν ὡσαύτως τὸ ἐχθρικὸν πῦρ κατὰ τῆς πόλεώς μας. Καὶ εἰς τὴν ἐνώπιον τοῦ κανονοστασίου τοῦ Μοντάλεμπερτ τάφρον ἤρχισαν οἱ τοῦρκοι νὰ ῥίπτωσι χῶμα καὶ νὰ τὴν γεμίζωσι. Ἡ εἰς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Φραγκλίνου τάφρος ἐγεμίσθη σχεδὸν ὅλη μὲ χῶμα, καὶ ἤδη οἱ τοῦρκοι ἵστανται κάτωθεν τοῦ κανονοστασίου τούτου ὑπὸ ὑπογαίους προμαχῶνας.

Ὁ Μαχμούτης, ἀρχηγὸς τοῦ ἐν τῇ λίμνῃ μας εἰσελθόντος στολίσκου, μᾶς ἔστειλεν ἐπιστολὴν, προβάλλων συνθήκας ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ Ῥούμελ Βαλεσῆ, τοῦ ὁποίου εἰς τὸ εἶδος τοῦτο ἔλαβε πᾶσαν πληρεξουσιότητα. Οἱ Ἕλληνες τοῦ ἀπεκρίθησαν πάραυτα ὡς καὶ πρότερον εἰς τὸν Κιθαχῆν „Ὅπλα εἶναι αἱ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων συνθῆκαι."

Ὁ στολίσκος τοῦ ἐχθροῦ μετὰ τὴν ἀπόκρισιν αὐτὴν ἔβαλεν εἰς ἐνέργειαν τὸ πῦρ τε Ὀριζοντέως τε καὶ κατὰ Κάβετον· αἱ βόμβαι αὗται ἀποτελοῦν τὴν ἔκρηξίν των εἰς τὸν ἀέρα· αἱ δὲ σφαῖραι τῶν κανονίων ἀπερνοῦν εἰς τὸ ἄλλο μέρος τῆς πόλεως.

Τὴν μεσημβρίαν ὡσαύτως καὶ τὸ ἑσπέρας ὁ πυροβολισμὸς κατὰ τῆς πόλεως καὶ κατὰ τοῦ τείχους μας ἔγινε γενικὸς ἀπὸ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης. Τὴν δὲ νύκτα κατέπαυσεν ὀλίγον ὁ τῆς ξηρᾶς, ἐν ᾧ ὁ ἀπὸ τῆς λίμνης ἐξηκολούθησε μέχρι τῶν μεσονυκτίων.

Τὴν 15 τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον

ἔπαυσεν ὁ πυροβολισμὸς τῆς Θαλάσσης, καὶ ἤρχισεν ὁ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς πεισματικώτατα.

Τὰ ἐχθρικὰ καράβια ἐξακολουθοῦν νὰ φεύγωσιν ἀπὸ τὸν λιμένα μας, ὥστε τώρα πέντε μόνα μένουν προσορμισμένα μὲ τὴν Ναυαρχίδα.

Οἱ διὰ ξηρᾶς πολιορκοῦντες μας ἐξακολουθοῦν τὸν κανονοβολισμόν των ἀκαταπαύστως. Αἱ σταυρωταὶ σφαῖραι δὲν λείπουν τοῦ νὰ φονεύωσι καὶ πληγώνωσι καθημέραν διαφόρους ἐξ ἡμῶν.

Ἐπειδὴ αἱ ἐχθρικαὶ ἐργασίαι ἔκαμαν τὰς πλέον ἀπροσδοκήτους προόδους, ἡμεῖς πρὸς πλείονα ἀσφάλειάν μας κατεσκευάσαμεν ἀντιτάφρους καὶ ἀντιπαρομαχῶνας ἔσωθεν τῶν κανονοστασίων τοῦ Μοντάλεμπερτ, Μακρῆ, Φραγκλίνου καὶ τοῦ προτειχίσματος τοῦ Μπότσαρη· ἀπὸ τὰς ἐργασίας ταύτας ἐλπίζονται μέγισται ὠφέλειαι.

Ἀφ' οὗ ὁ ἐχθρὸς διὰ τῶν περιχαρακωμάτων του ἔφθασε νὰ γεμίσῃ μὲ χῶμα τὰς τάφρους μας, καὶ οὕτω δι' ὑπογαίων προμαχώνων νὰ ἔλθῃ ὑποκάτω τοῦ περιτειχίσματός μας, ὕψωσε τελευταῖον τὸ πρόχωμα τοῦτο, καὶ εἰς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Μοντάλεμπερτ, Μακρῆ, Μπότσαρη καὶ Φραγκλίνου κατεσκεύασε τοὺς προμαχῶνας τοὺς σχεδὸν ὁριζοντίους μὲ τοὺς ἐδικούς μας, καὶ εἰς ἕξιν ἢ τεσσάρων ὀργυιῶν ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν ἡμετέρων.

Τὴν μεσημβρίαν καὶ τὸ ἑσπέρας ἐξηκολούθησεν ὡς συνήθως ὁ κανονοβολισμὸς καὶ βομβολισμὸς τῶν ἐχθρῶν.

Τέσσαρα μόνα ἐχθρικὰ καράβια ἔμειναν εἰς τὸν λιμένα μας, τὰ δὲ λοιπὰ μετὰ τῆς Ναυαρχίδος ἐσυκώθησαν εἰς τὰ πανία.

Ἐπειδὴ οἱ ἐνώπιον τοῦ κανονοστασίου τοῦ Μακρῆ ἐχθρικοὶ προμαχῶνες εἶχον κατασκευασθῆ καὶ ἀπὸ δεμάτια κλημάτων καὶ ἄλλα ξύλα μαζῆ μὲ τὸ χῶμα πρὸς περισσοτέραν στερέωσιν, ἡμεῖς ἐρρίψαμεν ἔσωθεν ὕλας ἐμπρηστικὰς καὶ κατεκαύσαμεν ὅλον τὸν σωρὸν τῶν ξύλων· ὅθεν οἱ ἐχθροὶ ἐτραβίχθησαν εἰς τὴν ὄπισθεν γραμμὴν τῶν προμαχώνων.

Τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἔβαλεν ὁ ἐχθρὸς τὸ πῦρ του εἰς ἐνέργειαν διὰ ξηρᾶς καὶ Θαλάσσης· ἡμεῖς ἀντιστάμεθα διὰ τοῦ ἰσοθεσιμοῦ καὶ μὲ μιδράλια πυροβολισμοῦ.

Τὸ πρωὶ ἐμετριάσθη ὀλίγον ἡ ἐχθρικὴ φωτία. Μετὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν ἰδομεν αἴφνης νὰ ἐκαυγῆ τὸ προτείχισμα τοῦ Μπότσαρη, νὰ σεισθῆ τὸ ἔδαφός μας, καὶ νὰ συμβῆ βροντώδης βοή. Οἱ Τοῦρκοι ἀφ' οὗ ἐγέμισαν τὴν ὑπὸ τὸ κανονοστάσιον τοῦτο τάφρον, κατεσκεύασαν ἐκεῖσε πυροπολικὴν ὑπόνομον (mine), εἰς τὴν ὁποίαν βαλόντες τὸ πῦρ καὶ τὸ πλεῖστον μέρος ἀνατρέψαντες, ὥρμησαν διὰ τῆς προξενηθείσης χαλάστρας καὶ ἔστησαν τὰς σημαίας των ἐπὶ τοῦ τείχους. Ἀλλ' οἱ φυλάσσοντες τὴν θέσιν ταύτην Ἕλληνες ἀντεστάθησαν μὲ τόσην γενναιοκαρδίαν, ὥστε ὄχι μόνον τὸ κανονοστάσιον κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ὑπερησπίσθησαν, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς ἐφόνευσαν, καὶ τοὺς λοιποὺς ἠνάγκασαν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰ ὀπίσθεν. Τότε πάλιν ἐγεμίσαμεν τὴν χαλάστραν μὲ στρώματα καὶ προσκεφάλαια, καὶ περιενδύσαμεν αὐτὰ μὲ σανίδας καὶ χῶμα. Ἡ εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην προξενηθεῖσα ζημία τῶν ἐχθρῶν ἐστάθη εἰς 300 φονευμένους καὶ ἄλλους τόσους σχεδὸν πληγωμένους, ἐν ᾧ ἀπὸ ἡμᾶς ἐπληγώθησαν δύω, ὁ Ἀντιστράτ. Δῆμος Ῥενιάσας καὶ ὁ χιλίαρ. Γιώτης Γγιονης, καὶ ἐφονεύθησαν πέντε, οἱ τρεῖς ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἦσαν ἐργάται, σκάπτοντες εἰς εὕρεσιν τῆς πυροπολικῆς τῶν ἐχθρῶν ὑπονόμου, καὶ διὰ τοῦτο πλακωθέντες εἰς τὸν λάκκον ὅταν ἔγινεν ἡ ἐκπυρσοκρότησις.

Μετὰ τὴν μεσημβρίαν ὁ στολίσκος τῶν ἐχθρῶν ἐβάλθη εἰς γραμμὴν ἐνώπιον τῆς πόλεως μας ἀπὸ δυσμῶν, καὶ ἤρχισε νὰ πυροβολῇ δραστηριώτατα. Τὰ παραθαλάσσιά μας κανονοστάσια ἀντέκρουσαν αὐτὸν, καὶ πάλιν τὸν ὀπισθοδρόμησαν.

Ἐπιστολαὶ τῆς Διοικήσεως, καὶ ἑτέρα ἐκ τοῦ Σ. Καραϊσκάκη καὶ λοιπῶν μᾶς ἦλθον φέρουσαι αἰσιωτάτας εἰδήσεις· αἱ πρῶται ἀνήγγειλον τὴν μετ' οὐ πολὺ ἔλευσιν τοῦ στόλου μας, ἡ δὲ ἄλλη τὴν ταχεῖαν διὰ ξηρᾶς βοήθειαν ἐκ τοῦ ἐν Σαλώνοις στρατοπέδου· αἱ εἰδήσεις αὗται ἐνεθάρρυναν τοὺς στρατιώτας καὶ ὅλους τοὺς καλοὺς Πατριώτας.

Περὶ τὸ ἑσπέρας ἠκολούθησε πεισματώδης ἀπὸ ξηρᾶς πυροβολισμός· ἡμεῖς ἀντικρούομεν τοὺς πλησίον πολιορκητάς μας καθ' ὅσον ἡ κατάστασις τῶν πολεμεφοδίων μᾶς συγχωρεῖ.

Τὴν 17 τοῦ ἰδίου. Ὁ ἐχθρὸς κατασκευάζει καὶ ἄλλα κανονοστάσια· ἡμεῖς δὲ ἀπὸ μέσα δὲν λείπομεν νὰ ἐργαζώμεθα ἡμέραν καὶ νύκτα

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΒΟΡΕΙΑΣ 1953

ὑπὲρ τῆς ὅσον δυνατὸν εὐκαταστάτου διατηρήσεως τῶν φρυρίων.

Ὕστερον ἀπὸ πεισματώδη πυροβολισμὸν ἐφόρμησαν καὶ πάλιν οἱ Τοῦρκοι εἰς τὸ προτείχισμα τοῦ Μπότζαρη καὶ ἔστησαν τὰς σημαίας των· καὶ πάλιν ὅμως μὲ ζημίαν των ἀντεκρούσθησαν· ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ ὅμως ἐφονεύθη ὁ Στρ. Γιάννης Σούκας. Μετὰ τοῦτο ἔβαλον πῦρ εἰς τὰ στρώματα καὶ προσκεφάλαια διὰ νὰ κάμωσι καὶ πάλιν χαλάστραν, ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχον, διότι οἱ ἡμέτεροι ἔσβυσαν ἀμέσως τὴν φλόγα ῥίψαντες χῶμα καὶ νερὸν ἐνταυτῷ.

Ἡ συγκοινωνία μας μετὰ τοῦ Ἀνατολικοῦ δὲν εἶναι ὁλοτελῶς διακομμένη· τὴν νύκτα διαβαίνουν τὰ πλοιάρια διὰ τοῦ Βασιλαδίου καὶ οὕτω καθημερινῶς ἐχομεν τὴν ἀνταπόκρισιν.

Τὸ Βασιλαδάκι εἶναι εἰς καλλίστην κατάστασιν· ὁ στολίσκος τῶν Βαρβάρων δὲν ἠδυνήθη μέχρι τῆς σήμερον νὰ μᾶς διακόψῃ τὴν συγκοινωνίαν· διὸ καὶ ἔχει ἐν ἀφθονίᾳ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα.

Μερικὰ πλοιάρια ἐκ τοῦ ἐν τῇ λίμνῃ μας ἐχθρικοῦ στολίσκου ἠθέλησαν νὰ προχωρήσωσι πρὸς τὴν Κλείσοβαν (νῆσον κειμένην πρὸς τὸ Ἀνατολικονότειον (Σηρῶκο) τοῦ Μεσολογγιακῆς λέγας ἀπόστασιν)· κτυπηθέντα ὅμως ἐκ τῶν ἐκεῖσε φυλασσόντων ἐπέστρεψαν χωρὶς νὰ κατορθώσωσι τίποτε.

Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν πλοιαρίων τούτων ἤρχισεν ὁ πυροβολισμὸς κατὰ τῆς πόλεώς μας ἀπὸ τὸν στολίσκον μὲ μέγα πεῖσμα.

Τὴν 18 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἐχθρὸς προσπαθεῖ μὲ πᾶν μέσον νὰ μᾶς ἀπατήσῃ διὰ νὰ τοῦ παραδώσωμεν τὸ φρούριον· διὸ πάλιν μᾶς ἔστειλεν ἐπιστολὴν προτείνων συνθήκας, ἐν ᾧ ἐφ' ἑτέρου μέρους πολυπλασιάζει τὸ πῦρ του καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐργατῶν διὰ νὰ μᾶς ἐπαπειλῇ περισσότερον. Ἡμεῖς δὲ βλέποντες τὰς προόδους τῶν ἐχθρικῶν μηχανῶν καὶ τοὺς ὀλεθρίους αὐτοῦ σκοποὺς, ἐτελειοποιήσαμεν τοὺς ῥηθέντας ἐκ τοῦ ἔσωθεν ἀντιπερομαχῶνας, ἐβάλαμεν καὶ πυροβόλα, καὶ οὕτω ἐλπίζομεν τὰ πλέον εὐχάριστα ἐκ τούτων ἀποτελέσματα εἰς περίστασιν, καθ' ἣν ἡ πρώτη γραμμὴ ἤθελεν ὀπισθοδρομήσει.

Ἀπὸ τὸ πρωῒ ἕως τὸ ἑσπέρας τὸ ἐχθρικὸν πῦρ δὲν διεκόπη σήμερον ὁλοτελῶς, τόσον ἀπὸ μέρους τῆς ξηρᾶς ὅσον καὶ ἀπὸ τοῦ στολίσκου· ἐν τούτοις ἐφονεύθησαν τρεῖς καὶ ἐπληγώθησαν πέντε.

Τὴν 19 τοῦ αὐτοῦ. Καὶ πάλιν σήμερον ὁ Κιουταχῆς μας ἐπρότεινε νὰ δέσωμεν μὲ αὐτὸν συνθήκας ὑφ' οἱασδήποτε ἄρθρα εὐχαριστούμεθα, φθάνει μόνον νὰ τοῦ δώσωμεν τὸ Μεσολόγγιον. Οἱ Ἕλληνες τοῦ ἀπεκρίθησαν, νὰ στείλῃ τῇ ἐπαυρίου διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀπόκρισιν. Ἐν τοσούτῳ ὁ ἐχθρὸς ἐπυροβόλει ἀπὸ τὸ ἓν μέρος, ἐν ᾧ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἡμεῖς νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμεθα εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐχθρικῶν μηχανευμάτων.

Τὸ πρωὶ καὶ ἕως τὴν μεσημβρίαν τὸ ἐχθρικὸν πῦρ δὲν κατεπαύετο ὁλοτελῶς· μετὰ τοῦτο ἤρχισαν οἱ Τοῦρκοι νὰ ἀναβαίνωσι καὶ καταβαίνωσι σωρηδὸν εἰς τὰ χαμώματά των μὲ ἄνεσιν σπουδήν. Ἡμεῖς ἐνομίσαμεν, ὅτι ἑτοιμάζονται δι' ἔφοδον. Διὸ ἐστάθημεν ἕκαστος εἰς τὴν θέσιν του μὲ ὅλην τὴν ἀποφασιν τοῦ νὰ ἀποθάνωμεν.

Ἀπὸ τὸ δεῖλι καὶ ἕως τὸ ἑσπέρας μᾶς ἐπυροβόλησαν οἱ πολιορκηταί μας ἀπὸ ξηρᾶ καὶ θαλάσσης δραστηριώτατα· περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον μᾶς ἔστειλεν ὁ Κιουταχῆς ἐπιστολὴν ζητῶν νὰ τοῦ παραδώσωμεν ὡς πρὸς τὸ παρὸν δύο ἐκ τῶν κανονοστασίων μας καὶ μίαν θύραν, διὰ νὰ βάλῃ ἀνὰ πεντακοσίους στρατιώτας του, ἕως ὅτου νὰ τελειώσωσιν αἱ συνθῆκαι καὶ ὑπογραφθῶσι.

Τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ. Τὸ πρωὶ ἔγινεν ὁμοφώνως ἡ πρὸς τὸν Κιουταχῆν ἀπόκρισις τῶν χθεσινῶν ἐπιστολῶν του, ἐν ᾗ τοῦ ἀνεφέρθη, ὅτι τὸ Μεσολόγγιον ἀναιμωτὶ δὲν παραδίδεται εἰς τὰς χεῖράς του· διὸ ἂν θέλῃ κανονοστάσια καὶ θύρας, ἂς ἔλθῃ νὰ τὰ λάβῃ μὲ τὰ ὅπλα του. Ὁμοίᾳ μὲ ταύτην τὴν ἀπόκρισιν ἔγραψε καὶ ὁ Στρατηγὸς Λάμπρος Βέϊκος τὴν ἐφεξῆς ἐπιστολὴν ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν Ταΐρ Ἀμπάζην μὲ τὴν συγκατάθεσιν καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ὁπλαρχηγῶν.

Ἐνδοξότατε Ταΐραγα.

„Ἡμεῖς εἴμεθα φίλοι, καὶ ἡ περίστασις τῆς Δρισκίας τὸ ἔφερε νὰ πολεμήσωμεν, ὅμως πάντοτε ἡ φιλία μας ἦτο τρέχη. Φίλε μου, βλέπω ὅτι ἔχεις δύο φοραὶς ὅπου ἤλθες εἰς ἀπάντησιν διὰ νὰ μεσιτεύσῃς νὰ παραδοθῇ τὸ Μισολόγγι, ἀκόμη βλέπω [illegible]

...η ἀνθρώπους του, ἠξεύρετε πολλὰ καλὰ ὅτι τὸν Θεὸν τὸν ἔχομεν μαζή, καὶ ἡ ἐλπίδα μας κρίματα ἀπὸ ἀπὸ, ὅθεν ὡς φίλον, σὲ ἀφίνω νὰ στοχασθῇς ὅτι ἔχα Κάστρον μὲ τζεμπιχανέδες, μὲ ζαΐρὲν, μὲ νερὸ καὶ καθεξῆς ὅλα τὰ χριαζούμενα, εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν καὶ ἡμεῖς ἐδῶ μέσα, νὰ τὸ παραδώσωμεν, Θὰ ἔχωμεν πρῶτον τὴν συνείδησιν τοῦ Θεοῦ. καὶ δεύτερον τ' ν κατηγορίαν ὅλου τοῦ κόσμου, καὶ ξεχωριστὰ ἐσέν τὸν φίλον μας, ὁποῦ εἰς αὐτὸ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὄχι μόνον δὲν θὰ ε'ρωμεν εἰς τὸ ἑξῆς τόπον νὰ ζήσωμεν, παρὰ οὔτε διὰ τὸ ὄνομά σας θὰ ἐρωτήσῃ κἀ'νένας, τόσο. ισιτοὶ θὰ εἴμεσθεν, ὅσον ἀπὸ τὸν θεὸν, τόσον καὶ ἀπὸ τὴν ἀνθρωπότητα, μωλέμ, καὶ ἀπὸ τοὺς ἰδίους ἐδικούς μας καὶ φίλους μας· ὅθεν τῷ Ῥούμελῃ χύρισέ του τῳ παστρικὰ καθὼς μᾶς γνωρίζεις, ὅτι νὰ ἠξεύρῃ καλὰ χωρὶς νὰ κάμῃ γιουρούσι νὰ ἐμβῇ μὲ τὸ σπαθί του Μεσολόγι δὲν κέρδει.

Ταῦτα καὶ μένω.

1825 Ἰουλίου 20 Μεσολόγιον

ὁ φίλος σου
Κύριος Βέϊκος

Πρὸς τούτοις λάβε καὶ τέσσαρες μπουτιλιὲς βεζιμὲ νὰ τὰς δώσῃς τοὺς μπαϊρακτάρ.δές σου ὅταν θὰ κάμουν τὸ γιουρούσι."

Ἀφ' οὗ ἐστάλθησαν τὰ ἀνωτέρω γράμματα, καὶ ἀνεγνώσθησαν ἀπὸ τὸν ὑπερήφανον Σατράπην τῆς ῥούμελης, ἤρχισε τότε ὁ ἐναντίον μας πυροβολισμὸς διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης μὲ τόσον πεῖσμα, ὅσον οὐδεμίαν ἄλλην ἡμέραν εἶχε δειξει ὁ ἐχθρὸς. ἀλλεπάλληλαι ἔπιπτον αἱ βόμβαι εἰς τὴν πόλιν, ἐν ᾧ αἱ γρανάται καὶ σφαῖραι τῶν κανονιῶν ἐσφύριζον, διευθυνόμεναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς περιξ τοῦ τείχους στρατιωτικὰς καλύβας. Ὅλα δὲ ταῦτα ὑπέμενε μὲ γενναιοκαρδίαν ἡ φρυρὰ τοῦ τειχους μας, καὶ μὲ ἀμετάθετον ἀπόφασιν ἐστέκετο νὰ ἀποθάνῃ μᾶλλον, παρὰ νὰ ἀπολαύσῃ ὁ ἐχθρὸς τὸ μέγα τοῦτο τῆς Ἑλλάδος προπύργιον.

Περὶ τὸ δεῖλι οἱ ἐχθροὶ ἤρχισαν νὰ καταβιβάζωσι πλῆθος κλιμάκων εἰς τὰς ἐμπερσθοφυλακάς των· Τὸ δὲ ἑσπέρας ἔκαμαν τοὺς ντεβάδες των πολλὰ μεγαλοφώνως.

Τὴν 21 τοῦ ἰδίου. Εἰς τὴν Ἑωθινὴν ἀνατολὴν τῆς Ἀφροδίτης ἐβροντοφώνησαν αἱ Σάλπιγγες τὸ Θούριον, διὰ νὰ ἑτοιμασθῇ ὁ στρατὸς εἰς ἀντιπαράταξιν. Οἱ ἐν τοῖς κανονοστασίοις τοῦ Φραγκλίνου, Μπότζαρη, Μακρῆ καὶ Μοντάλεμπερτ ἴδοντες τοὺς ἐχθροὺς κ-μένους καὶ παρασκευαζομένους εἰς ἔφοδον· ὅθεν λη ἡ φρυρὰ τοῦ τείχους μας ἐστάθη εἰς

Ὅταν δὲ ὁ ...υσελιὴς

Αὐγὴ ἤρχισε νὰ ῥίπτῃ ταῖς κόκκιναις ἀκτῖνες της εἰς τὸν Ὀρίζοντά μας, τόσον ὥστε μόλις ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ τις τὰ ἐνώπιόν του ἀντικείμενα, αἴφνης οἱ ὑπὸ τὸ κανονοστάσιον τοῦ Φραγκλίνου ἐχθροὶ ἔβαλον πῦρ εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον προκατασκευάσει ἐκεῖσε πυριτολικὴν ὑπόνομον, καὶ μετὰ τὴν ἐκπυρσοκρότησίν της ὥρμησαν ἐπάνω εἰς τὸ κανονοστάσιον αὐτὸ, καὶ ἔστησαν ἕως εἴκοσι σημαίας των· συγχρόνως ἔπραξαν τὸ αὐτὸ καὶ οἱ ὑπὸ τὰ κανονοστάσια τοῦ Μπότζαρη. Μακρῆ καὶ Μοντάλεμπερτ. Ἐνταυτῷ ἤρχισε καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη γενικὸς ἐμφεκισμὸς καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τοῦ περιτειχίσματός μας, ὁμοῦ δὲ καὶ ὁ ἀμοιβαῖος πυροβολισμὸς τῶν κανονιῶν, πυροβολικῶν ὅλμων καὶ ὁμπουζίων. Ἐπροσπαθησαν οἱ ἐχθροὶ νὰ ἐφορμήσωσιν μετὰ τὸ στήσιμον τῶν σημαιῶν, καὶ νὰ ἐξησιάσωσι τὰ κανονοστάσιά μας ταῦτα, ἀλλὰ τὰ γενναῖα ὅπλα τῶν καρτεροψύχων Ἑλλήνων, οἵτινες ἐκ τῶν πλευρῶν τοῦ περιτειχίσματος καὶ ἐκ τῶν ἔσωθεν ἀντιπρομαχώνων ἐμάχοντο μὲ τοῦ Θανάτου τὴν ἀπόφασιν καὶ μὲ γενναιότητα ἀπαραδειγμάτιστον, ὄχι μόνον τοὺς ἐμπόδισαν νὰ προχωρήσωσιν, ἀλλὰ καὶ 500 περίπου κατεσκότωσαν, πολλοτάτους ἐπλήγωσαν, ἱκανὰς τῶν σημαιῶν τῆς ἡμισελήνου καὶ ὄχι ὀλίγα ὅπλα καὶ ἄλλα λάφυρα ἀφήρπασαν, καὶ τοὺς λοιποὺς Βαρβάρους τελευταῖον μετὰ δύω ἥμισυ ὥρων μάχην κατεδίωξαν, καὶ ἠνάγκασαν νὰ ἐπιστρέψωσι κατατρομασμένοι εἰς τὰ περιχαράκωμά των· ἡ μάχη ἐστάθη πεισματωδεστάτη. Ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν πυροβόλων ἐσκέπασε τὴν ἀτμόσφαιραν μας ἀπὸ τὸν καπνὸν, ὥστε μόλις διεκρίνοντο τὰ εἰς τριῶν ὀργυιῶν ἀπόστασιν ἀντικείμενα· τὰ πέριξ ὄρη ἀντήχουν βροντόσταγα τῶν ὅπλων τὸν κρότον. Εἰς δὲ τοὺς ἐχθρικοὺς προμαχῶνας, εἰς τὰς γεμισθείσας τάφρους, καὶ εἰς τὰ ἔξω μέρη τοῦ περιτειχίσματός μας ἔμειναν κειτόμενα καὶ κατεσκορπισμένα πολλότατα τῶν ἐχθρικῶν πτωμάτων.

Τούτων γενομένων ἀπὸ μέρους τῆς ξηρᾶς, ὥρμησεν ἐνταυτῷ ἀπὸ μέρους τῆς θαλάσσης καὶ ὁ ἐχθρικὸς στολίσκος. Οὗτος ἔβαλε κατ' ἀρχὰς πῦρ εἰς ἓν τῶν πλοιαρίων του, τὸ ὁποῖον καιόμενον νὰ κάμῃ καθὼς φαίνεται) καπνὸν. καὶ οὕτω τὰ λοιπὰ νὰ ἐφορμῶσιν

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀέρατα· ὀλίγον ὅμως ἐπέτυχε εἰς αὐτό τε τὸ στρατήγημα· καθότι ὁ κατὰ τὸν ἔγινεν ὀλίγος διὰ νὰ σκεπάσῃ τόσον μέγαν ἀριθμὸν πλοιαρίων· ὅθεν ὁ στολίσκος οὗτος μόλις ἐπροχώρησεν ἕως δέκα ὀργυιάς, καὶ πυροβοληθεὶς παρὰ τῶν παραθαλασσίων κανονοστασίων μας ἐπέστρεψε κατησχυμένος χωρὶς νὰ κατορθώσῃ τίποτε.

Τοιαῦτα ἐστάθησαν τὰ ἔργα τῆς ἀημερινῆς ἡμέρας, τὴν ὁποίαν ὀφείλων ὅλοι οἱ Ἕλληνες νὰ ἑορτάζωσιν ὡς ἡμέραν γενικῆς νίκης καὶ λαμπροτάτων τοῦ ἐφετεινοῦ ἔτους Τροπαίων. Μὲ ἀνυπομονησίαν περιμένομεν νὰ ἴδωμεν ἂν οἱ ἄπιστοι ἐχθροί μας εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ δοκιμάσωσι καὶ πάλιν τὴν τύχην των.

Ἡ προξενηθεῖσα ἀπὸ μέρους μας εἰς τὴν μάχην ταύτην ζημία ἐστάθη, ὅτι εἴκοσι ὅλοι ὁμοῦ ἐφονεύθησαν καὶ ἐπληγώθησαν.

Ἀφ οὗ ἡ πρᾶξις αὕτη ἔλαβε τὸ πλέον αἰσιον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων τέλος, ὁ ἐχθρὸς ἔπαυσε πλέον ὁλοτελῶς τὸν πυροβολισμόν του ἕως τῆς ἑσπέρας· μόνον τρία κανόνια ἔσυρε περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου· καὶ τότε ἴδομεν κάποια κινήματα πάλιν εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, τουτέστι πολλοὶ Τοῦρκοι ἀνέβαινον εἰς τὰ ἄνω σωρηδὸν, ἄλλοι ὁμοίως κατέβαινον, καὶ οὕτω ἠκολούθει αὐτὸς ὁ πηγαινοερχομὸς σταθαίως.

Πολὺ ἐμετριάσθη τὸ ἐχθρικὸν πῦρ τὴν νύκτα ταύτην.

Τὴν 22 τοῦ ἰδίου. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἤχησαν αἱ Σάλπιγγές μας τὸ παρασκευαστήριον ἆσμα. Ἐπειδὴ ἐφάνη, ὅτι οἱ Τοῦρκοι εἶχον καὶ πάλιν συναχθῆ εἰς τὰς ἐμπροσθοφυλακάς, ἑτοιμάσθη ὅλον τὸ στρατιωτικόν μας εἰς ἀντιπαράταξιν μὲ τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ἐστάθη ὄρθιον ἐπὶ τῶν προμαχώνων δι' ὅλης τῆς νυκτὸς· τίποτε ὅμως τὴν νύκτα ταύτην δὲν ἐπεχειρίσθησαν οἱ Βάρβαροι.

Συγχρόνως ἠ αὐσθησαν πρὸς τὸ δυτικονότειον (Γαρμπῆ) μέρος τῆς Θέσεώς μας εἰς μεγάλην ἀπόστασιν κτυπήματα κανονίων· ἡμεῖς ὅ, τι ἐπιθυμοῦμεν, εἰς ἐκεῖνο καὶ ἀποβλέπομεν ὅλα τὰ φαινόμενα καὶ ἀκουόμενα. Ἀποδώκαμεν λοιπὸν αὐτὰ εἰς τὴν ἄφιξιν τοῦ στόλου μας, ὅστις εὗρεν τὸν ἐχθρικὸν πολεμᾶ· ἡ ἐχθρικὴ Ναυαρχὶς τὸ πρωὶ δὲν ἐφάνη εἰς τὸν λιμένα μας, καὶ τοῦτο ἐπιβεβαίωσεν ἔτι μᾶλλον τὸ συμπέρασμά μας· περιμένομεν μὲ συντομίαν νὰ ἴδωμεν ἂν ἀληθῶς ἐναυτεύσαμεν.

Τὸ πρωὶ ἐλάβομεν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν Ἔπαρχον Ἀνατολικοῦ, διὰ ἧς ἐδεάσθημεν, ὅτι τὴν χθὲς διάφορα σώματα ἐχθρικὰ ἐλειποτάκτησαν μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐφόδου, διευθυνόμενα πρὸς τὴν πατρίδα των.

Ἀπὸ τῆς πρωΐας ἕως τῆς μεσημβρίας καὶ ἕως τὸ ἑσπέρας ὁ ἀπὸ ξηρᾶς πυροβολισμὸς ἔγινε μὲ μέγαν μετριασμόν, συγκρινόμενον πρὸς τὸν πρὸ τῆς ἐφόδου.

Ὁ στολίσκος τῶν ἐχθρῶν στέκεται ὁλονένα προσορμισμένος εἰς τὴν λιμένη μας· ἐξακολουθεῖ δὲ νὰ περιέρχεται ἕως εἰς τὸ στόμιον τοῦ Ἀνατολικοῦ, καὶ πάλιν νὰ ἐπιστρέφῃ.

Τέσσαρα μόνον ἐχθρικὰ καράβια εἶναι ἀσαγμένα εἰς τὸν λιμένα μας· τὰ δὲ λοιπὰ εἶναι ἀφανῆ ἀπὸ τὸν Ὁρίζοντά μας.

Τὸ ἑσπέρας ἠύξησεν ὁπωσοῦν τὸ ἀπὸ ξηρᾶς ἐχθρικὸν πῦρ, ἐν ᾧ τὸ ἀπὸ τοῦ στολίσκου εἶναι διόλου πεπαυμένον.

Τὴν 23 τοῦ αὐτοῦ. Τὸ μεσονύκτιον ἔγινε θόρυβος μεταξὺ τῶν διαμαχομένων μερῶν· ἡ ἀρχὴ τοῦ θορύβου τούτου ἐστάθη, διότι ἡμεῖς ἐργαζόμενοι ἔσωθεν, καὶ ῥίπτοντες χῶμα εἰς τὰ κρημνισμένα μέρη τοῦ περιτειχίσματός μας, οἱ Τοῦρκοι ἐνόμισαν ἐφόρμησιν καὶ ἤρχισαν τὸν ἀφεκισμὸν καὶ ἐπομένως τὸν πυροβολισμόν· ὅθεν ἤρχισε τὸ πῦρ καὶ ἀπὸ μέρους μας καὶ οὕτω ἡ πρᾶξις αὕτη διήρκεσεν ἡμισείαν ὥραν, καὶ ἔπειτα ἔπαυσε.

Τὸ πρωὶ ἡ ἀτμόσφαιρα μας ἦτον ὁμιχλώδης καὶ κατεχνιασμένη· πρὸς τὸ μέρος τοῦ πελάγους ὄχι πολὺ μακρὰν ἠκούσαμεν μίαν κανονιὰν· συγχρόνως ἴδομεν τὰ τέσσαρα ἐχθρικὰ καράβια συνιόντα βιαίως εἰς τὰ πανιὰ, καὶ διευθυνόμενα πρὸς τὰς Π. Πάτρας. Ὀλίγον διελύθη ἡ καταχνιὰ, καὶ παρρησιάζεται ἀμέσως ἕνας στόλος· ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἴδομεν ὅτι ὁ στόλος αὐτὸς συντίθεται ἀπὸ 40 περίπου πλοῖα· μὲ πλείονα προσοχὴν παρατηρήσαντες, ἴδομεν ὅτι συνίσταται καὶ ἀπὸ ξύλα δικάταρτα· ἡ βραδύτης τοῦ στόλου μας δὲν μᾶς ἐνεθάρρυνε νὰ πιστεύσωμεν μετὰ βεβαιότητος, ὅτι εἶναι στόλος Ἑλληνικός.

Οὗτος ἐν τοσούτῳ προχωρεῖ· ἡ ἐμπροσθοφυλακή του τρέχει ὀπίσω τῶν ἀναχωρησάντων

πλοίων ἀπὸ τὸν λιμένα μας καὶ τὰ καταδιώκει πλησιάζει εἰς αὐτὰ καὶ τὰ κανονοβολεῖ· εὐθὺς ἡμεῖς ἀπεβάλαμεν πᾶσαν ἀμφιβολίαν, ὅτι εἶναι οὗτος στόλος ὁ Ἑλληνικὸς, στελλόμενος παρὰ τῆς Διοικησεώς μας εἰς βοήθειάν μας. Τὸ Βασιλάδι χαιρετᾶ τὴν ἀφιξίν του μὲ τρία κανόνια καὶ μὲ ἰλφεκισμὸν τρὶς ἐπαναληφθέντα· ἡ χαρὰ, ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ τὸ θούρριόν ἐζωγραφίσθη ἀμέσως εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ὑπερασπιζόντων τὸ φρούριόν μας.

Ὁ Ἑλληνικὸς Στόλος λοιπὸν σκεπάζει τὸν λιμένα μας· τὸ πλεῖστον μέρος ἀρμζει, καὶ τινὰ καταδιώκει τὰ τέσσαρα ἐχθρικὰ· ἐπλησίασαν εἰς τὸ ἓν, καὶ ὀλίγον ἔλειψε νὰ τὸ ζωγρήσουν. Οἱ ἐν αὐτῷ ὅμως τοῦρκοι ἔβαλαν πῦρ καὶ τὸ ἔκαυσαν, διασωθέντες εἰς τὸ ἄλλο τὸ ὁποῖον ἦτον ὀλίγον μακρύτερον. Τὰ δύω ἐμπροσθινὰ ὄντα ἀρκετᾶ προχωρημένα διεσώθησαν ἀπὸ τὸν κίνδυνον καταφυγόντα ὑπὸ τὰ φρούρια τῆς Ναυπάκτου· τὸ δὲ ἄλλο (τοῦτο ἦτον Ἀλτζερίνικον) ἰδὸν τὸν κίνδυνον ἐρρίφθη εἰς τὴν ξηρὰν, ἔνθα πολλοὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἀπέθησαν, καὶ ἄφησαν τὸ πλοῖον εἰς τὴν διάκρισιν τῶν Ἑλλήνων μὲ 11 μονες τούρκικες, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐχωνεύθησαν εἰς τὰ ἀκατια, καὶ διὰ τοῦτο κατέβαλον τὴν σημαιαν, παραδοθέντες ἀφ' ἑαυτῶν εἰς τοὺς ἡμετέρους· οἵτινες καὶ διεφύλαξαν τὴν ζωήν των.

Ὁ ἐχθρικὸς στολίσκος τῆς λίμνης μας βλέπων ὅτι ἔμεινε μεμονωμένος, ἐσυκώθη εἰς τὰ πανιὰ καὶ ἐπλησίασεν εἰς τὴν ξηρὰν πρὸς τὸ μέρος, ἔνθα ὁ Κιουταχῆς εἶναι ἐστρατοπεδευμένος.

Ἐν τούτοις ὁ ἐχθρός μας δὲν ἔπαυε ποσῶς τὸ πῦρ του καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἰδομεν τὸν ἐχθρικὸν στόλον ἐρχόμενον ἀπὸ τὰ νερὰ τῆς Κεφαλληνίας, καὶ διευθυνόμενον πρὸς τὸν ἐδικόν μας, ὅστις ἅμα ὅτε τὸν ἰδε ἐβάλθη εἰς τὰ πανία, καὶ ἤρχισε νὰ πλέη ἐναντίον του μὲ ἀέρα δυτικὸν (Ponente-Maestro). Ἐπροσπάθει λοιπὸν κατ' ἀρχὰς νὰ κερδίσῃ τὸν ἄνεμον τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὕτω νὰ τὸν πολεμήσῃ μὲ μεγαλητέραν ὠφέλειαν· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς βλέπων τοῦτο ἔβαλε τὸν ἀέρα ἀπὸ πλευρᾶς καὶ οὕτω ἐκολύμβα μὲ ὅσον ἠδύνατο κλεισμένον ἄνεμον (ὄρτζα)· πλησιάζει τέλος πάντων ὁ στόλος μας, ἐμβαίνει εἰς τακτικὴν γραμμὴν, καὶ οὕτω ἀρχίζει ἡ μάχη καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη.

Τὸ περίεργον θέαμα ἐπαραστάθη τότε νὰ βλέπῃς τις ἐμπορικὰ Β[illegible] ἀετοὶ κατὰ τῶν Ὀθωμανικῶν [illegible] κεφαλοβολοῦντα μ' ὅλον τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ γενναιοκαρδίαν! ἡ ναυμαχία ἐσταθη πολυπαθεστάτη· οἱ Ἕλληνες ἀγκαλὰ ὀλίγοι (σοτζοβέντο) ἐνίκησαν, καὶ ὁ ἐχθρὸς μὲ τὴν πλέον κλεισμένην τοῦ ἀνέμου διεύθυνσιν (ἀλλόγια) ἔφυγε κατησχυμένος, καταπαλεμούμενος καὶ καταδιωκόμενος παρὰ τῶν ἡμετέρων.

Μετὰ τοῦτο ἦλθον καὶ ἄραξαν τὴν ἐδεκάτην ὥραν πέντε ἐκ τῶν πλοίων μας, ἐν οἷς καὶ ὁ Ἀντιναύαρχος κύριος Γ. Σαχτούρης, διὰ τὸ ὁποῖον βάσωσι τὰς ἀπὸ τὴν Σ. Διοικησιν σταλλομένας ἐνταῦθα τροφὰς καὶ πολεμεφόδια, ἐν ᾧ τὰ λοιπὰ εἰ. 28 πλοῖα συμπαρασύρομενα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν Ναυάρχων, Μιαούλη, Γ. Κολαντρούτση καὶ Νικολάου Ἀποστόλη, ἔτρεξαν ὄπισθεν τοῦ ἐχθροῦ καταδιώκοντές τον.

Μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐχαιρετήσαμεν τὴν ἄξιξιν τοῦ στόλου μας καὶ τὴν νίκην του ἐνταυτῷ μὲ ἰλφεκισμὸν τρὶς ἐπαναληφθέντα καθ' ὅλην τὴν νοτιὰν τοῦ περιτειχίσματός μας.

Ὁ ἐχθρικὸς στολίσκος ἀπεσύρθη ἔξω εἰς τὴν ξηρὰν· οἱ δὲ ἐν αὐτῷ ἐκβάντες, κατεσκεύασαν κανονοστάσια διὰ νὰ τὰ ὑπερασπίζωνται διὰ ξηρᾶς.

Τὴν 24 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ διὰ ξηρᾶς πολιορκητής μας ἐξηκολούθησε τὸ πῦρ του δι' ὅλης τῆς νυκτὸς καὶ ἕως τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου.

Ἐξακολουθεῖ οὗτος ἀκόμη νὰ ἐργάζεται εἰς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Φραγκλίνα εὐκολύνων ὅσον δυνατὸν τὴν εἰς τὸ τεῖχος μας ἔφοδόν του.

Καὶ ἄλλη ἐπιστολὴ ἔφθασε παρὰ τοῦ Στ. Καραϊσκάκη καὶ λοιπῶν ἔξω ὁπλαρχηγῶν, δι' ἧς ἐβεβαιώθημεν ὅτι τὴν ἐρχομένην νύκτα ἢ τὴν ἄλλην φθάνει καὶ ἡ διὰ ξηρᾶς περιμενομένη βοήθεια.

Ὁ στολίσκος τοῦ ἐχθροῦ στέκεται προσορμισμένος εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν.

Τὴν μεσημβρίαν ἐκβῆκεν εἰς τὴν ξηρὰν καὶ περιῆλθε τὸ τεῖχος μας ὁ Ἀντιναύαρχος κύριος Γεώργιος Σαχτούρης.

Τὸ δεῖλι ἐξηκολούθησεν ὡσαύτως μὲ πεῖσμα ὁ ἐχθρὸς τὸν πυροβολισμόν του.

Ἐπειδὴ τὴν νύκτα ταύτην περιμένομεν τὴν ἀπὸ ξηρᾶς βοήθειαν, Συνοδὰ γενομένης, ἀπεβιβάσθη καὶ κατεγράφθησαν χίλιοι πεντακόσιοι στρατιῶται, οἵτινες ἅμα ὅτε φανῇ ἡ εἰς τὰς ἐπορείας σύγχρασις τῶν ἡμετέρων μετὰ

τοῦ ἐχθροῦ, νὰ πηδήσωσιν αἴφνης ἔξω τοῦ τείχους διὰ νὰ τὸν κτυπήσωσι ταυτοχρόνως καὶ ἀπὸ τὸ ἐμπροσθινὸν μέρος.

Τὴν νύκτα ὁ ἐχθρὸς ἐστάθη ἥσυχος.

Τὴν 23 τοῦ ἰδίου. Τὸ πρωὶ ἴδομεν ὅλον τὸν στόλον μας ἐπιστρέφοντα εἰς τὸν λιμένα μας. Καταβάσας ὅμως τὸν ἐχθρικὸν ἕως εἰς τὰ δυτικὰ τῆς Κεφαλληνίας, ἀπεφάσισεν ἐπιστρέφων τροπαιοῦχος νὰ ἔλθῃ καὶ εἰς καταιφρόνησιν τοῦ ἐν τῇ λίμνῃ μας στολίσκου. Διὰ ταχέως ὅτε πρωσορμίσθη ἔστειλεν εἴκοσι ἀκάτια εἰς τὴν λίμνην, τὰ ὁποῖα ταχέως ἐφορμησαν κατ' αὐτοῦ. καὶ μετὰ 15 λεπτῶν μάχην ἐκαρίευσεν ἐπιτυχῶς μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τρία τῶν μεγαλητέρων πλοιαρίων, ὅπλα δὲ τῶν μίσικα καὶ ἕνα μπότιν, τὰ ὁποῖα καὶ δὲν ἦσαν τραβιγμένα εἰς τὴν ξηράν· τὰ δὲ λοιπὰ φυγόντα ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν ἐχθρικῶν κανονοστασίων ἔμειναν μὲ σκοπὸν τοῦ νὰ πολεμηθῶσιν ἐν καιρῷ ἁρμοδιωτέρῳ.

Ἐκ τῶν ἐχθρικῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς ἔτρεξαν σχεδὸν χίλιοι μεταξὺ πεζῶν καὶ ἱππέων λαβόντες μεθ' ἑαυτῶν πολυβόλα καὶ ἓξ κανόνια διὰ νὰ δώσωσι βοήθειαν εἰς τὸν καταπολεμούμενον στολίσκον των.

Εἰς τὴν ναυμαχίαν ταύτην ἐφονεύθησαν 7 καὶ ἐπληγώθησαν 5 ἐν οἷς Θανατηφόρως καὶ ὁ Μάνθος υἱὸς τοῦ Ἰ. Τρικούπη.

Τὸ ἑσπέρας ὁ ἐχθρὸς μετεχειρίσθη τὸ πῦρ του μετριώτατα.

Τὸ ἑλθὸν ἀπὸ ξηρᾶς εἰς βοήθειάν μας στρατιωτικὸν, συντιθέμενον ἀπὸ τὰ σώματα τῶν Στρατηγῶν Καραϊσκάκη, Ἰσκελαίων καὶ Λιπτῶν, φθάσαν ἐπάνω τῶν ἐχθρικῶν κατασκηνωμάτων ἔκαμεν ἐν συνθήματος εἰς τὴν μίαν ὥραν τῆς νυκτὸς τὸ σημεῖον τοῦ ὅτι μέλλει νὰ ἐφορμήσῃ καὶ νὰ ἤμεθα καὶ ἡμεῖς ἕτοιμοι νὰ πράξωμεν τὸ ἴδιον.

Τὴν γ. ὥραν λοιπὸν τῆς νυκτὸς ἐπέπεσον τὰ εἰρημένα στρατεύματα εἰς τὰς ἐχθρικὰς σκηνὰς ὅσας ἐν ταῖς ὑποψίαις, καὶ ἤρχισαν τὴν μάχην· μεθ' οὗ πολὺ ἤρχισαν ἀσαύτως τὴν φαντίαν καὶ οἱ ἐξελθόντες ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴν πτέριγα καὶ ἀπὸ τὸ κέντρον τοῦ περιτειχίσματός μας, καὶ ἔτρεξαν ἐπὶ τῶν ἐχθρικῶν χαρακωμάτων μὲ ὁρμὴν ἀμίμητον. ἡ ἐνπροσθινὴ τούτου γραμμὴ συνισταμένη ἀπὸ πολυκάριο μὲ φέροντα ἄλλο ὅπλον, παρὰ μόνον τὸ ξιφος γυμνούμενον, ἐπιπτοῦσα αἴφνης εἰς τὰ ἐμπροσθινὰ χαρακώματα ἐθυσίασεν ὑπερ τοὺς τριακοσίους ἐκείσε εὑρεθέντες Βαρβάρους· ἡ δὲ ἄλλη γραμμὴ ἀφ' οὗ δι' ἐκένησε τὰ τουφέκια, ὥρμησε καὶ ἐπυοίασε τεσσαρα ἐχθρικὰ καινοστάσια καὶ ὄχι μικρὸν μέρος τῶν χαρακωμάτων τῆς πλευρᾶς ἐκείνης. Ἐκ τούτου οἱ ἐχτροὶ κατατρομασθέντες ἐτραβίχθησαν, καὶ ἄφησαν τὸν πρωαχῶνα τῆς ἀνατολικῆς πτέριγος, ἐσισσωματωθέντες περαιτέρω πρὸς τὴν δυτικὴν καὶ θέρειον· οἱ δὲ Ἕλληνες εὑρεθέντες ἐν τῷ μέσῳ τοῦ μεγάλου λαβυρίνθου τῶν ἐχθρικῶν χαρακωμάτων, τὸ ἔντεχνον καὶ ὀχυρὸν τῶν ὁποίων τὰ ἀποκαθιστᾶ σχεδὸν ἀπόρθητα, ἔσφαξαν ὅσους ἀπάντησαν, ἐζωγρησαν πολλοὺς καὶ μάλιστα ἐκ τῶν ἐργατῶν τοῦ ἐχθροῦ, ἀφήμασαν πλῆθος σημαιῶν καὶ ὅπλων, καὶ τελευταίον μετὰ τριῶν ὥρων μάχην ἐπέστρεψαν (κατὰ τὸ σύνθημα) καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ τεῖχος, ἀφήσαντες φρίκην εἰς τοὺς ἐχθροὺς καὶ δειλίαν ἄκραν.

Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐγίνοντο, οἱ εἰς τὰ κανονοστάσια τοῦ δυτικοῦ μέρους ἐχθροὶ δὲν ἔπαυον νὰ πυροβολῶσιν ἀλλεπαλλήλως, καθὼς τὸ αὐτὸ συνέβαινεν ἀσαύτως καὶ ἀπὸ μέρους μας.

Εἰς τὴν μάχην ταύτην ἐνιαν ὕθμα τῆς καρτερο-ψύχου γενναιοκαρδίας των δέκα ἑπτὰ Ἕλληνες, καὶ δέκα τρεῖς ἐπληγώθησαν, ἐφυδίασαντες τὸν Ἅδην μὲ ἐξακοσίους περίπου ἀπίστους Ἀχαρνεῖς.

Μετὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην ἔπαυσε τὸ πῦρ ὁλοτελῶς καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη.

Τὴν 24 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἐχθρὸς ἔμεινεν ὅλην ταύτην τὴν ἡμέραν ἐν ἥρα ἡ ἐνία· περὶ δὲ τὸ ἑσπέρας ἔρριψε τρεῖς μόνας βόμβας καὶ πέντε σφαίρας κανονίων.

Μέρος τοῦ στόλου μας ἐβάλθη εἰς τὰ πανιὰ καὶ εἰσῆλθεν εἰς Κρεμμύδι ἀντικρὺ τῶν Π. Πατρῶν.

Τὴν 27 τοῦ αὐτοῦ. Οἱ Τοῦρκοι κάμνουν δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἀλαλαγμοὺς καὶ ντουφέκια ὑπὲρ τὸ σύνηθες. Τὴν τρίτην ὥραν τῆς νυκτὸς ἐφόρμησε μέρος τῆς φουρᾶ τοῦ καπουστατίου τοῦ Φραγκλίνου, καὶ μετὰ ἡμισείας ὥρας μάχην ἐξουσίασε τὸ ἐνεῖσε ἐνπροσθινὸν τοῦ ἐχθροῦ πρόχωμα· πάλιν ὅμως ἐνεχείρησε μετέπειτα. Οὕτω ἦτον ἀσκεπὴς ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ὄπισθεν ἐχθρικῶν προμαχώνων· ἐφονεύθησαν δὲ ἐπτὰ ἥρωες εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην, καὶ ἐπληγώθησαν ἐννέα. Ἀνοῖς καὶ οἱ γενναῖοι Ἀξιωματικοὶ Τσηλίκης, Κολοκοτσχάλης καὶ Τζήλιος· ἀγνοεῖται δὲ ποία ἐσβέσθη τῶν ἐχθρῶν ἡ ζωή.

Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἀπὸ ὥραν εἰς ὥραν δὲν ἔλειπεν ὁ ἐχθρὸς νὰ μετεχειρίζεται τὸ πῦρ του.

Μετὰ δὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου καὶ εἰς τὰ μεσοὺς τῆς ἔγειαν μεγαλοφώνως οἱ ἐχθρικοὶ ντουφέκες, καὶ τὸ πῦρ ἐξηκολούθει ἀμοιαίως κατὰ συνέχειαν.

Τὴν 28 τοῦ ἰδίου. Περὶ τὰ γλυκοχαράγματα ἐσυροβολήσαμεν μὲ μυθράλια τοὺς ἐμπροσθινοὺς τῶν ἐχθρῶν προμαχῶνας.

Ὁ ἐχθρὸς ἐρριζώθη εἰς τὰ κανονοστάσια τοῦ Φραγκλίνου, προσπαθῶν νὰ κάμῃ ὑψηστέρους τοὺς πρόμαχῶνας του ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας. καὶ οὕτω νὰ βλέπῃ καὶ κλπτ τὸ ἔσωθεν τοῦ περιτειχίσματός μας καὶ τὴν πόλιν.

Σήμερον ἐκβῆκεν εἰς τὴν πόλιν μας καὶ περιῆλθε τὰ ἱεῖχος ὁ Ναύαρχος κύριος Α. Μιαούλης. Τὸ Βασιλάδι καὶ τὰ περιβαλάσσια κανονοστάσιά μας τὸν ἐχαιρέτησαν τρὶς μὲ κρότον κανονίων.

Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ τὸ ἑσπέρας τὸ πῦρ δὲν ἔπαυσε καὶ ἀπὸ τὰ εἷς διαμαχόμενα μέρη.

Τὴν 29 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἐχθρὸς ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ του, καὶ ἤδη κατεσκεύασε τρεῖς προμαχῶνας του ὑψηλοτέρους ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας. σήμερον λοιπὸν μᾶς ἐφύτευσεν ἐπτὰ ἀθέμιτους ἔπαθους τοὺς περιεχομένους εἰς τὸ περιξ τοῦ περιτειχίσματος.

Σήμερον ἀπέθανεν ὁ Λιτ. στράτηγος Δῆμος Ῥιζάκας ἀπὸ τὴν ὑπαίαν εἶχε λάβει πληγὴν εἰς τὴν πρώτην ἔφοδον· ἱστάμενος μὲ τὴν παράταξιν, τὴν ὁποίαν ἡ περίστασις ἐσυγχάρει. Ὅλοι κατέβρεξαν τὸ εἰψανόν του μὲ δακρυα πικρότατα, ἀναστενάζοντες τὸν παντοτεινὸν χωρισμὸν εἰς Ἥρωος προνομισμένου μετόσας ἀρετας. Αἰωνία ἡ μνήμη σου, γενναιότατε συμπατριῶτα!!

Τὸ πρωὶ ἦσαν εἰς ἐνέργειαν καὶ τῶν δύο μερῶν τὰ πυροβόλα.

Ὅταν Θεοῦ θέλοντος διαλύσωμεν τὴν πολιορκίαν καὶ καταδιώξωμεν ἀπὸ τὴν ἱερὰν μας Γῆν τὸν ὑπέρτατον λύραννον, δὲν θέλομεν λείψει νὰ διακηρίξωμεν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μαρτύρων, ἵτινες ὑπὲρ τὰ μὴ παροξύσασι τὸν ὅρκον τῆς ἐλευθερίας ἢ τοῦ θανάτου ἔδωκαν ὕθμα τὴν πατρίδος εἰς τὸν ἀγῶνα της σελιορκίας ταύτης.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 61ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλεῖω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 1 Αὐγούστου. 1825. Σάββατον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ.

Διακηρύττει.

Μ' ὅλον ὅτι ἡ Ναυτικὴ δύναμις τῶν Ἑλλήνων, περιέλεισε τὴν Ἑλληνικὴν Θαλασσαν, ὄχι μόνον τοὺς ἐχθρικοὺς στόλους ἀπέκρυσε, καὶ ἀποκρούει μὲ φθοράν των, καὶ ζημίαν μεγάλην, ἀλλὰ καὶ τὰ συνοδευόμενα ἀπὸ αὐτοὺς φορτηγὰ, τὰ πλεῖστα Εὐρωπαϊκὰ πλοῖα. ἢ συνέλαβεν, ἢ ἀπέκοψε κἂν τοῦ ἐχθρικοῦ σκοποῦ των τοῦ νὰ μεταφέρωσι δηλαδὴ τροφὰς, καὶ πολεμεφόδια εἰς τὰ φρούρια καὶ στρατόπεδα τοῦ ἐχθροῦ· ἐπειδὴ ὅμως πολλὰ τῶν τοιούτων φορτηγῶν, διαφεύγοντα τὴν ἀπάντησιν τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων, ἢ ἐπιτηδείως διακρύπτοντα τὸν σκοπόν των μὲ τὰ ὁποῖα φέρων πλαττὰ ἔγγραφα, φθάνων μέχρι τῆς Πρεβέζης, καὶ προμηθεύων τὸν εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα εἰσβαλόντα ἐχθρὸν ἀπὸ τροφὰς· ἡ Διοίκησις γνωρίσασα τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ ἐκ τοῦ πλησίον καὶ σφιχτότερον τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ Ἀμβρακιακοῦ κόλπου καὶ τῆς Θεσπρωτικῆς παραλίας μέχρι τῶν Συβότων, διώρισε μέρος τῆς ἀποκλειούσης τὰ φρούρια Π. Πατρῶν καὶ Ναυπάκτου Μοίρας νὰ ἀναλάβῃ τοῦτο τὸ ἔργον. Κατὰ συνέπειαν δὲ τούτου τοῦ στικοῦ ἀποκλεισμοῦ,

Α'. Ἀπαγορεύεται εἰς ὁποιονδήποτε πλοῖον, ὑφ' ὁποιανδήποτε σημαίαν, νὰ εἰσπλεύσῃ τὸν Ἀμβρακιακὸν κόλπον, ἢ νὰ λάβῃ κοινωνίαν μὲ τὴν Θεσπρωτικὴν παραλίαν μέχρι τῶν Συβότων.

Β'. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης διακηρύξεως ὁποιονοήποτε πλοῖον διευθυνθῇ εἰς τὰ ῥηθέντα ἀποκλεισμένα μέρη, θέλει ἐξετάζεται ἀκριβῶς. καὶ ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι δὲν φέρει ιδιοκτησίας τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλ' ἐμπορεύεται οἱ ἴδιον τέλος, τότε ὁ Ἀρχηγὸς ταύτης τῆς Ἑλληνικῆς Ναυτικῆς Μοίρας, ἢ ὁποιοσδήποτε ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Πλοίαρχος, χρεωστεῖ κατὰ πρώτην φορὰν νὰ τὸ ἀπολύῃ, εἰδοποιῶν αὐτὸ ἐγγράφως, ὅτι, ἐὰν ἐπανέλθῃ, θέλει συλληφθῇ. Ἐξαιροῦνται ὅμως ὅσα πλοῖα ἤθελον παρρησιασθῇ ὕστερον ἀπὸ ἱκανὸν διάστημα καιροῦ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης Διακηρύξεως, ὥστε ν' ἀποδεικνύεται, ὅτι ἦτον γνωστὸς εἰς αὐτὰ ὁ ἀποκλεισμὸς, ὅτε ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὸ προσεχέστερον μέρος τοῦ διάπλου των, καὶ τότε τὰ τοιαῦτα θέλουν κρατηθῇ, καὶ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἁρπαγῶν Δικαστήριον.

Γ'. Ὅσα πλοῖα, φέροντα σημαίαν οὐδετέρων Δυνάμεων, ἤθελον εὑρεθῇ ἐντὸς τοῦ Ἀμβρακιακοῦ κόλπου, ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ ἐξέλθων ἀκωλύτως, χωρὶς ὅμως νὰ συνεπιφέρωσιν ἐχθρικὰς ἰδιοκτησίας. ἐντὸς δύο ἑβδομάδων μετὰ τὴν παρησίαν τῶν ἀποκλειόντων τὸν κόλπον Ἑλληνικῶν πλοίων. Ὅσα δὲ ἢ φορτώσουν ἔχοντα ἐχθρικὰς ἰδιοκτησίας, ἢ παρρησιασθώσιν ἐξερχόμενα μετὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας τῶν δύο ἑβδομάδων, θέλων κρατηθῇ καὶ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἀνῆκον Δικαστήριον.

Ἡ παροῦσα Διακήρυξις, μεταφρασθεῖσα καὶ εἰς τὸ Γαλλικὸν, θέλει κοινοποιηθῇ, ὅπου ἀνήκει, καὶ δημοσιευθῇ καὶ διὰ τοῦ Τύπου.

Ἐν Ναυπλίῳ. Τῇ 17 Ἰουλίου 1825.
Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου.

Ὁ Ἀντιπρόεδρ. Γκίκ. Μπόταρης.
Ὁ Γεν. Γραμ. Ἀ Μαυροκορδάτος.

(Ὁ Φ. τοῦ Ν.)

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Τὴν 30 Ἰουλίου. Χθὲς ἐβάλθη ὁ στέλλος μας εἰς τὰ πανιὰ ἀναχωρήσας εἰς εὕρεσιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ· ἄφησεν ἐνταῦθα ὀκτὼ πλοῖα διὰ νὰ φυλάττωσι τὴν πολιορκίαν τῶν κόλπων τῆς Κορίνθου καὶ Ἀμβρακίας καὶ τῆς Θεσπρωτίδας, καθὼς ἡ ἀνωτέρω τῆς Σ. Διοικήσεως Προκήρυξις διατάττει· παρακατιὸν θέλομεν κατοχωρήσει καὶ τὴν ὁποίαν οἱ διορισθέντες εἰς τὴν μοῖραν ταύτην Ἀρχηγοὶ ἐξέδωκαν ἐπὶ τούτῳ εἰδοποίησιν, ἥτις διὰ τὸ στενὸν τοῦ τόπου δὲν κατεχωρήθη ἐγκαίρως εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον.

Ὁ ἐχθρὸς ἐστερεώθη εἰς τὸ προχωμά του (Saillant) ἐπάνω τοῦ κανονοστασίου τοῦ Φραγκλίνου, καὶ ἡμεῖς συνεχῶς πάσχομεν ἀπὸ τὰ ἀπαίσια τῆς ἐργασίας ταύτης ἀποτελέσματα· ὃ ὁ τὴν νύκτα ταύτην ἐρρίψαμεν ἱκανὰς βόμβας κατὰ τούτου τοῦ προχώματος, ἐκανονοβολήσαμεν αὐτὸ ὡσαύτως, καὶ μὲ μιδράλλια, καὶ μετὰ τοῦτο ἐθέσαμεν ἐνώπιόν του σανίδας, δοκοὺς (πάτερα), καὶ βαρέλια γεμισμένα χῶμα, καὶ οὕτω ὑπερασπιζόμεθα ἤδη ἀπὸ τὸν πλευρικὸν ἐκ τοῦ ὑψώματος τούτου ἰσφεκισμόν.

Ὅταν ἀνέτειλε τὸ λυκαυγὲς φῶς, ἠγολόγησαν αἱ σάλπιγγες μας, ὁ δὲ ἐχθρὸς ἤρχισε τὸ ἐγερτήριόν του πῦρ. Ὁ ἰσφεκισμὸς ἐξακολουθεῖ χωρὶς διακοπὴν καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη εἰς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Φραγκλίνου· ὡσαύτως δὲν καταπαύεται ἀπὸ ὥραν εἰς ὥραν καὶ ὁ ἀμοιβαῖος πυροβολισμός· ἐν τούτῳ ἐπληγώθησαν σήμερον δύω στρατιῶται.

Αἱ περισσότεραι σκηναὶ τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου ἦσαν τοποθετημέναι εἰς τοὺς πρόποδας τῶν ἀντικρὺ τῆς πόλεώς μας ὀρέων· μετὰ τὴν μάχην λοιπὸν τῆς 25 τοῦ λήγοντος ἤρχισεν ὁ ἐχθρὸς νὰ μεταφέρῃ αὐτὰς κατωτέρω εἰς τὴν πεδιάδα, καὶ ὅλος ὁ στρατὸς ἤδη εἶναι κατασκηνωμένος πέριξ τῶν περιταφρωμάτων· ἡ ποασινόχρους τοῦ Κινταχῆ σκηνὴ σχηματίζει τὸ κέντρον τοῦ κατασκηνώματος, καὶ πλησίον ταύτης εἶναι ἡ τοῦ Ἰσμαὴλ Πλιάσα-πασσα καὶ λοιπῶν Μπεΐδων. Πολὺ δυσαρεστοῦνται καὶ ἀγανακτοῦν ἴσως οἱ μαλθακοὶ Πασσάδες καὶ Μπεΐδες διὰ τὴν μετάθεσιν αὐτὴν, τὴν ὁποίαν ἐξ αἰτίας τῶν Ἑλλήνων ἠναγκάσθησαν νὰ κάμωσι, καὶ διὰ τοῦτο στερημένοι τὸν καθαρὸν ἀέρα τῶν ὑπορειῶν, εὑρίσκονται τώρα ἐκτεθειμένοι εἰς τὸν μολυσμένον τῆς πεδιάδος καὶ εἰς τὴν διάκρισιν τῶν κωνώπων καὶ λοιπῶν ζωϋφίων· ἂς ὑπομένωσιν ὅμως μὲ σταθερότητα ὅλας ταύτας τὰς κακοπαθείας οἱ Ἀγάδες διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ ἴσον πιστοῦ καὶ ἀνταποδότου Αὐθέντη των· ὁ Σελτάνος δὲν θέλει λείψει τοῦ νὰ ἀνταμείψῃ τὰς εἰλικρινεῖς ἐκδουλεύσεις των μὲ τὴν συνήθη γαληνότητα καὶ εὐγνωμοσύνην τῆς μαχαίρας του.

Πρὸς τὰ δυτικοβόρειον τῆς πόλεώς μας εἰς δύω περίπου λευγῶν ἀπόστασιν εἶναι κατεσκευασμένος ἕνας πύργος παραθαλάσσιος τῆς ἐκεῖσε ἁλυκῆς· ὁ ἐχθρὸς λοιπὸν ἐφοδιάσε τὸν πύργον τοῦτον μὲ πυροβόλα καὶ κατεσκεύασε προμαχῶνας διορίσας ἐνταυτῷ καὶ ἱκανὴν στρατιωτικὴν φρουρὰν νὰ τὸν ὑπερασπίζεται.

Τὸ πρωῒ ὁ ἐχθρὸς ἤρχισε τὸ πῦρ του κατὰ τοῦ ἔσω ἀντιπεριτειχίσματος ἐκ διαλειμμάτων ἐν ᾧ ὁ κατὰ τῆς πόλεως καὶ τοῦ περιτειχίσματος ἰσφεκισμός του δὲν ἔπαυσε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Οἱ Ἕλληνες ἔλαβον ἤδη δραστήρια μέτρα διὰ νὰ προφυλάττωνται, ὅθεν καὶ δὲν συνέβη ἡ παραμικρὰ σήμερον ζημία.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὁ ἐχθρὸς ἔβαλεν εἰς ἐνέργειαν τὸ πλευρικὸν του πυρ περ. τὴν μεσημβρίαν· αἱ σφαῖραι αὐτοῦ διευθύνθησαν κατὰ τῆς Ἀστυνομίας, τοῦ Τελωνείου καὶ κατὰ τῶν πέριξ μικρῶν πλοιαρίων.

Τὸ ἑσπέρας ἔκαμε τοὺς συνήθεις ἀλαλαγμοὺς καὶ προσευχὰς (γλουάδες) βροντοφώνως.

Τὴν 31 τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον καὶ ἕως τὴν αὐγὴν ἐνεργήθη κατὰ συνέχειαν τὸ πῦρ τῶν κανονίων μας καὶ πυροβολικῶν ὅλμων κατὰ τῶν ἐχθρικῶν περιταφρωμάτων, καὶ ἐξαιρέτως κατὰ τοῦ προχώματος τοῦ κανονοστασίου τοῦ Φραγκλίνου· ὁ δὲ τηλεβολισμὸς ἠκολούθησεν ἀκατάπαυστος δι' ὅλης τῆς νυκτὸς, καὶ μάλιστα ἀπὸ τῶν πλευρικῶν κανονοστασίων τοῦ Κρωνῆ, Γκλιέλμου Θέλλου καὶ Κοτζίσκου. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀλεπαλλήλου τούτου πυρὸς ἐστάθη, ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἔπαυσεν ἐκεῖσε τὸ πῦρ του, καὶ δὲν ἠκούοντο τόσε, παρὰ τρία μόνον ἀπὸ ὥραν εἰς ὥραν τηλεβόλια.

Τὸ πρωῒ μὲ βραδύτητα ἐνεργήθη τὸ πῦρ τῶν πολιορκητῶν μας· ἡμεῖς δ' ἐκεραυνοβολήσαμεν τὰ ἐχθρικὰ χαρακώματα, καὶ μάλιστα τὸ εἰς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Φραγκλίνου πρόχωμα.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐχθροῦ ἔπαυσαν ὁλοτελῶς εἰς τὰ κανονοστάσια τοῦ Μοντάλεμπερτ, Μακδῆ καὶ Μπότζαρη· ὅλη δὲ ἡ προσοχὴ τῶν τώρα εἶναι εἰς τὸν Φραγκλῖνον. Αὐτὸς ἑτοιμάζει προσέτι καὶ ὁρίμους πλευρικοὺς, τοὺς ὁποίους ἀφ' οὗ ἑνώσῃ μὲ τὸ πρόχωμα, καὶ σχηματίσῃ ἀκολούθως εἶδός τι ἐμφράγματος, νὰ ἀνοιξῃ ἀκινδύνως τὴν ὁδόν.

Σήμερον ἐφονεύθησαν δύω, ὁ μὲν εἰς τὴν Δανέταν, ὁ δὲ εἰς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Γκλιέλμου Θέλλου.

Μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἐπαναλάβαμεν τὸ πῦρ μας κατὰ τῶν ἐχθρικῶν προμαγώνων. Οἱ Ἕλληνες πειθόμενοι εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ εἰς τὰ ὅσα ἡ τέχνη ὑπαγορεύει, ἐργάζονται ἀκαταπαύστως διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ φρουρίου, καὶ ἐξέχως τοῦ κανονοστασίου τοῦ Φραγκλίνου. Ὁμοίως τὸ ἑσπέρας ἐβάλαμεν εἰς ἐνέργειαν τὸν Ὁσιζόντειον καὶ κατὰ Κάθετον πυροβολισμὸν κατὰ τοῦ προχώματος· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ψιλὴ ἀπὸ μέρους μας φωτία δὲν διεκόπη δι' ὅλης τῆς νυκτός.

Τὴν α'. Λυγούστου. Ἐξαιρέτως μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐρρίψαμεν πολλὰς βόμβας· ὁ δὲ ἐχθρὸς ἐπίσης ἀπεκρίθη χωρὶς νὰ μᾶς προξενήσῃ βλάβην.

Ἐργαζόμεθα ἀκαταπαύστως ἔσωθεν προλαμβάνοντες ὅσα κινήματα ὑποπτευόμεθα, ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἠμπορεῖ νὰ μεταχειρισθῇ. Ἐλπίζομεν δὲ εἰς τὴν ἐξ Ὕψους βοήθειαν καὶ εἰς τὴν Δόξαν τοῦ Τιμίου ΣΤΑΥΡΟΥ νὰ ἀντικαθύσωμεν ὅλας τὰς καθ' ἡμῶν ἐπιχειρήσεις τῶν ἀπίστων.

Τὸ πρωῒ ὁ ἐχθρὸς ἐπυροβόλησε τὰ ἐκ πλευρῶν τοῦ Κοτζίσκου καὶ Γκλιέλμου Θέλλου κανονοστάσια. Ἐν τούτῳ ἐφονεύθη ἕνας πυροβολιστὴς καὶ ἐπληγώθη ἕνας στρατιώτης.

Σήμερον ἔγινεν ἡ ἐξέτασις τῶν εἰς τὴν παρελθοῦσαν ἔξοδον συλληφθέντων ἐργατῶν τοῦ ἐχθροῦ, οἱ ὁποῖοι δίδουν τὴν ἀπόλυθον ἐξομολόγησιν. „Τὰ τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου εὑρίσκονται εἰς ἄκραν ἀθρανειαν. Ἀπὸ ἑπτακοσίους σκάπτας, τοὺς ὁποίους εἶχε φέρει ὁ ἐχθρὸς ἀπὸ τὴν Βλαχίαν, διακόσιοι μόνοι ἔμειναν, οἱ δὲ λοιποὶ, μέρος ἐφονεύθησαν καὶ ἐπληγώθησαν, καὶ ἄλλοι ἀπέθανον ἀπὸ τὰς καθημερινὰς βασάνους καὶ ταλαιπωρίας· πολλοὶ καὶ ἀπὸ τοὺς ὅσοι ἔμειναν εἶναι ἄρρωστοι κειτόμενοι τηδε κἀκεῖσε χωρὶς κἀμμίαν ἐπίσκεψιν· ῥαδιζονται οὗτοι καθημερινῶς, καὶ ἡ παντοτεινή των τροφὴ εἶναι μία λίτρα ψωμὶ τὴν ἡμέραν· εὑρίσκονται εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ ἕως 300 Σαπορτζάνοι (α), τοὺς ὁποίους ἀπεβίβασεν ὁ στόλος· καὶ οὗτοι

(α) Οὗτοι εἶναι λείψανα τῶν ἐξωρισμένων Στρελίτσ τῆς Ῥωσσίας, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸ παρὸν κατοικοῦν περὶ τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Ἴστρου ἀπὸ τὴν Σιλίστραν ἕως εἰς τὸ στόμιον του ποταμοῦ κατὰ τὸν Εὔξεινον Πόντον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κρατοῦν τὸ εἰς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Φραγκλίνου πρόχωμα. Ἀπ' αὐτοὺς ἐφονεύθησαν εἰς τὰς παρελθούσας ἐφόδους 50, καὶ ἀπὸ νόσον ἀπεθανον ἀκόμη 150. Ὅταν ὁ Κυταχῆς κάμνει συνέλευσιν καὶ προβάλλει καὶ εἰς νέαν ἔφοδον, εὑρίσκονται τότε ὅλοι κακοδιάστατοι· καὶ οἱ μὲν πάσχουν ἀπὸ πόνον κυλικὸν, οἱ δὲ ἀπὸ παροξυσμὸν, καὶ ἄλλοι λειποταξίαν λειποταχτοῦν. Καθ' ὅλον τὸ στρατόπεδον τῶν πολιορκητῶν μας μοιράζονται 12000 σιτηρέσια, ἐξ ὧν τὸ τρίτον περίπου συνίστανται ἀπὸ Ἀλβανούς, οἱ δὲ λοιποὶ εἶναι ὅλοι Χιλιοτύποι. Ἀπ' ἀρχῆς τῆς πολιορκίας λογαριάζονται 6000 ἐχθροὶ μεταξὺ φονευμένων πληγωμένων καὶ ἀποθανόντων, ἐμπεριεχομένων καὶ τῶν ἐργατῶν."

Εἰδοποίησις.

Ὁ ἀποκλεισμὸς τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, ὅστις διὰ τὴν ἄριξιν ἀνωτέρας Ὀθωμανικῆς ναυτικῆς δυνάμεως εἶχε καταπαύσει, ἐπαναλαμβάνεται αὖθις ἀπὸ τὴν ἐπὶ τούτῳ διορισθεῖσαν ναυτικὴν Μοῖραν, ἥτις ἐνταυτῷ ἀποκλείει ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ τὸν Ἀσπροκαστρῶν κόλπον ὁμοῦ καὶ τὰ παράλια τῆς Θεσπρωτίας μέχρι τῶν Συβότων, καθὼς ἡ ἀπὸ τῆς 17 Ἰουνίου 1825 Προκήρυξις τῆς Σ. Διοικήσεως διατάττει. Εἰδοποιοῦνται λοιπὸν ὅλα τὰ ὁποιαδήποτε εἴδους καὶ ὑφ' ὁποιαδήποτε σημαίαν πλοῖα, ὅτι ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπαγορεύεται ἡ εἴσπλευσις εἰς τινα τῶν διαληφθέντων κόλπων ἢ παραλίων, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς εἰρημένης Προκηρύξεως, καὶ ἐκείνης ἀπὸ τῆς 14 Ὀκτωμβρίου 1824.

Λιμὴν τοῦ Μεσολογγίου, ἐκ τοῦ πολεμικοῦ βρικίου, ὁ Λεωνίδας.

Τῇ 23 Ἰουλίου. 1825.

Οἱ Ἀρχηγοὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ναυτικῆς Μοίρας τῆς διορισμένης εἰς ἀποκλεισμὸν τοῦ Κορινθιακοῦ καὶ Λιμνοθαλασσίου κόλπου κ. τ. λ.

Δημήτριος Α. Κιοσές.
Ἀναγνώστης Γεωργίου.

Εἰδήσεις ἐκ τῆς Ἀστυνομίας Πύργου τῆς 29 Ἰουλίου.

Ὁ Ἰμπραΐμης ἐξακολουθεῖ νὰ στρατοπεδεύῃ εἰς Τριπολιτζάν· προσπαθεῖ καθημερινῶς νὰ ἀνοίξῃ ὁδὸν καὶ νὰ φύγῃ, ἀλλὰ πάντοτε μὲ σημαντικὴν ζημίαν τῶν πολεμούντων, ἐπιστρέφει τρομαγμένος· ἡ ἐσχάτη ἀπὸ ὅλας αὐτὰς τὰς μάχας ἐστάθη ἡ εἰς χωρίον Κραμποβό. Τὰ ἡμέτερα εἰς τὴν μάχην ταύτην στρατιωτικὰ σώματα συνίσταντο ἀπὸ Πυργαίους καὶ Ἀρκαδίους· μετὰ πέντε ὡρῶν λοιπὸν μάχην ἐνικήθησαν οἱ Ἄραβες, ἐφονεύθησαν ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ ἐζωγρήθησαν ἑπτὰ, ὁ εἷς τῶν ὁποίων ἦτον ὁ Χιλίαρχος τοῦ τάγματος ἐκείνου. Οἱ Ἕλληνες εὗρον εἰς τοὺς κόλπους τῶν φονευθέντων σιτάρι καψαλισμένον, τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται διὰ τροφήν· καὶ, καθὼς καὶ οἱ ζωγρηθέντες ὡμολόγησαν, ἐν γένει ὁ στρατὸς οὔλο, δοκιμάζει ἄρτον τροφῶν καὶ πολεμοφοδίων ἔνδειαν.

Ὁ Γενικὸς Ὁπλαρχηγὸς κύριος Θ. Κολοκοτρώνης στρατοπεδεύει μετὰ τοῦ κυρίου Δ. Ὑψηλάντη εἰς Βερβενα. Πεντάκις ἐφώρμησε κατ' αὐτὰς ὁ ἐχθρὸς ἐναντίον των διὰ νὰ ἀπεράσῃ, καὶ πεντάκις ἀπεκρούσθη μὲ ἀφανισμὸν μέγαν τοῦ στρατεύματός του, καὶ ἐπέστρεψε κατησχυμένος.

Αἱ καθημεριναὶ τοῦ ἐχθροῦ ἤτταί του ἔκαμαν νὰ χάσῃ ὅλα του τὰ προτετηρινὰ σχέδια· βασιμώτατα δὲ αἰτίαι μᾶς ἐνθαρρύνουν νὰ ἔχωμεν τὰς πλέον χρηστὰς ὑπὲρ τῆς ὁλοτελοῦς καταστροφῆς του ἐλπίδας.

Ὁ Στόλος μας διῆλθε σήμερον πλησίον τοῦ Ἀλφειοῦ διευθυνόμενος σπουδαίως εἰς ἀπάντησιν τοῦ Ἰμβραΐμη.

Μεσολόγγιον. τῇ αὐτῇ.

Σήμερον ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν διὰ τὴν Πελοπόννησον ὁ Στρατηγὸς Νικήτας, δι' ἐπιταγῆς τῆς Σ. Διοικήσεως.

Ἡ εἰς τὰ ἐκεῖσε τοῦ ἐναρέτου τούτου Πατριώτου παρουσία δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι θέλει προξενήσει διὰ τῆς μετὰ τῶν ἄλλων ὁπλαρχηγῶν συμπνοίας λαμπροτάτα ἀποτελέσματα.

Τυπογραφία παλ. Ἑλλην. ἐξ τυπογραφείου κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται εἰς τῆς ἐβδομάδ... Συντάκτης Δρ Ἰ. Μαυρ... Ὑπογράφει Δ. Μεσθεν...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 62ος. ἕως 64ον.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι Φραζωλ.

Δεύτερον ἔτος.

Μεσολόγγιον, 12 Αὐγούστου. 1825. Τετράδη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Τὴν 2 Αὐγούστου. Χθὲς τὸ δεῖλι ἐφονεύθη ὁ ἀνδρεῖος Χιλίαρχος Κίτζος Κώστα Σηλιώτης ἀπὸ σφαῖραν κανονιᾶ· τὸ Κοινὸν ἐπικράνθη μεγάλως τὴν στέρησίν του, καὶ εἰς τὸν ἐνταφιασμόν του εἶπον ὅλοι δακρυῤῥοοῦντες· Αἰώνιον τὸ μνημόσυνόν σου, πολυπόθητε συμπολῖτα· ὁ Κύριος νὰ σὲ ἀναπαύσῃ διὰ τὰς παιδιωτικάς σου ἐκδηλεύσεις εἰς τὰς μακαρίους σκηνάς!

Ἀφ' ἑσπέρας ὅλον τὸ στρατιωτικὸν ἠργάζετο εἰς τελειοποίησιν τῶν ἐσωτερικῶν ὀχυρώσεων τοῦ τείχους μας, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου μέρους τὸ προβολικόν μας Ὀριζοντείως καὶ κατὰ Κάθετον ἐκτύπα τὸ εἰς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Φραγκλίνη πρόχωμα, τὸ ὁποῖον εἰς τὸ ἑξῆς θέλομεν ὀνομάζει, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ὀχυρωματοποιοῦ μας, ὕψωμα ἑνώσεως (la digue d' union) (α).

Μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἕως τὴν αὐγὴν ἠκολούθησε χωρὶς διακοπὴν κατὰ τοῦ Ὀχυρώματος τῆς ἑνώσεως ὁ ἀπὸ μέρους μας κανονοβολισμὸς καὶ βομβολισμός· ὁ δὲ ἐχθρὸς ἀπεκρίθη ἐπίσης μὲ βόμβας καὶ γρανάτας ἀπὸ τὰ πλευρικὰ τοῦ ῥηθέντος ὑψώματος περιχαρακώματά του.

Τὸ πρωὶ ἐβάλαμεν πάλιν εἰς ἐνέργειαν τὰ πυροβόλα μας. Οἱ δύω ἐκ τοῦ ἔσω ἀντιτειχίσματος τοῦ Φραγκλίνη πυροβολικοὶ ὅλμοι, ὁ μὲν 12 δακτύλων (pouces) διαμέτρου, ὁ δὲ ἓξ, καὶ τὰ ἐκ πλευρῶν κανονοστάσια τοῦ Κοραῆ, Γκλιέλμου Θέλλη καὶ Κοτζίσκου ἔπεφερον μεγίστην ζημίαν εἰς τοὺς πλησίον ἐχθρικοὺς προμαχῶνας, καὶ ἐξαιρέτως εἰς τὰ βαρέλια καὶ καλάθιά των, τὰ ὁποῖα ἀνεποδογυρίσθησαν καὶ κατεκρημνίσθησαν καθ' ὅλην ἐκείνην τὴν γραμμήν· ὁ ἐχθρὸς ἀνταποκρινόμενος ὡσαύτως ἐφόνευσεν εἰς τὴν πόλιν ἓν βρέφος καὶ ἐπλήγωσε δύω γυναῖκας· Ἴδομεν ὅμως καὶ ἡμεῖς ἀκολούθως δώδεκα ἄλογα φορτωμένα μὲ πτώματα, τὰ ὁποῖα ἀνεβίβαζον οἱ ἐχθροὶ εἰς τὰ ἄνω, καὶ ἐσυμπεράναμεν ὅτι αὐτοὶ ἐλογίμασαν σημαντικὸν ἀφανισμόν.

(α) Σημειωτέον, ὅτι ἡ ἰδέα αὕτη δὲν εἶναι, ὡς νομίζουν τινες, ὅλως δι' ὅλου νέα. Ὅστις ἀναγνώσῃ περὶ τοῦτου τὸν Belidor θέλει ἰδεῖ, ὅτι ἓν τῶν πρωτίστων τῆς Γαλλίας παραθαλασσίων φρουρίων ἐκυριεύθη διὰ παρομοίων ὑψωμάτων, εἰς κατασκευὴν τῶν ὁποίων ἐξοδεύθησαν ἓξ μῆνες καὶ τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια Φράγκα.

Ἐν γένει εἰς τὴν τέχνην τοῦ πολεμεῖν τὰ τείχη μεταχειρίζονται καὶ τὸν τρόπον τῶν τοιούτων ὑψωμάτων, ἀλλ' εἰς περιστάσεις πάντη ἐναντίας ἀπὸ τὰς ἡμετέρας· ὁ ἐχθρὸς ἔχασεν ἀνωφελῶς τὸν καιρόν του, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ φουφαία ἐθέρισε τοὺς ἀξιωτέρους του πολεμιστάς. Καθεὶς εἰθήμων ἤθελε μείνει ἔκθαμβος βλέπων τὴν κατασκευὴν τοῦ Γιγαντιαίου τούτου προχώματος, τὸ ὁποῖον κατεσκευάσθη διὰ νὰ χρησιμεύσῃ μᾶλλον ὡς τάφος τῶν πολιορκούντων, παρὰ διὰ νὰ καταπείσῃ τοὺς ἀνδρείους καὶ σταθεροὺς ἀποκλεισμένους νὰ παραδοθῶσιν.

Ἐν καιρῷ θέλομεν ὁμιλήσει λεπτομερέστερον περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιστηρίζει ὁ Κιουταχῆς ἀκόμη τὰς ἐλπίδας του.

Σημ. τοῦ ὀχυρωματοποιοῦ κυρίου Κοκκίνη.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καθ' ὁλην τὴν ἡμέραν σήμερον μικρὸν διακοπὴν ἔλαβε καὶ τῶν δύω μερῶν ὁ πυροβολισμός.

Τὴν 3 τοῦ αὐτοῦ. Τὸ κατὰ τοῦ ὑψώματος τῆς ἑνώσεως τῶν πυροβόλων καὶ τὰ τμήματα μας πῦρ ἐξηκολούθησε τὴν νύκτα ταύτην μὲ ὀρατηριότητα· ὁ δὲ ἐχθρὸς ἐπυροβόλησεν ἀδιαλείπτως τὸ ἔσω τοῦ Φραγκλίνου ἀντιτείχισμα.

Τὸ πρωῒ ὡσαύτως καὶ τὴν μεσημβρίαν τὸ πῦρ ἐμετριάσθη ὁπωσοῦν καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη· ὁ ἐχθρὸς προσπαθεῖ νὰ στεφανώσῃ (νὰ ζώσῃ πέριξ τοῦ πυροχώματος σάκκους καὶ καλάθους μὲ χῶμα) τὸ ἐπὶ τοῦ Φραγκλίνου ὕψωμα τὸ, ὥστε ἔχων ἀσκεπῆ τὴν πίλιν καὶ τὸ ἔσω τοῦ περιτειχισμοτός μας νὰ κτυπᾷ ἐλευθέρως· ἡμεῖς ὅμως ἐβάλαμεν κατὰ σειρὰν ἐπάνω εἰς τὸ ἔσω ἀντιτειχισμα βαρέλια γεμισμένα ἀπὸ χῶμα, καὶ οὕτω διελύσαμεν τοῦ ἐχθροῦ τὰ μηχανεύματα.

Ὁ ἐχθρὸς ἀφ οὗ ἐστερεώθη ἐπὶ τοῦ κανονοστασίου τοῦ Φραγκλίνου, καὶ κατεσκεύασεν ἐκεῖσε προμαχῶνας, ἔσκαψεν ὑπὸ τὸ κανονοστάσιον αὐτὸ τρεῖς λάκκους ὑπογείους, καὶ διὰ τῶν τριῶν θυρίδων, τὰς ὁποίας ἤνοιξε, ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας τε μετακομίζων εἰς τὸ ἔσω χῶμα μὲ τὸ γέμισμα τῶν καλαθίων (Sâpe volante). Ὅθεν ἡμεῖς μετεχειρίσθημεν μὲ πεῖσμα τὸ ἐναντίον τε πῦρ ἐκ τῶν ἔσω πλευρικῶν ἀντιπυρομαχώνων μας καὶ διὰ τούτου ὀχι ὀλίγην φθορὰν τοῦ ἐπροξενήσαμεν. Περὶ δὲ τὸ δεῖλι ὥρμησεν ἐν σῶμα ἀπὸ 30 Ἕλληνας τῆς φρουρᾶς τοῦ εἰρημένου ἀντιτειχίσματος, τὰ ὁποῖα ἐπιτεσόντα αἰφνιδίως εἰς τοὺς ἐχθρικοὺς προμαχῶνας τοῦ ὑψώματος τῆς ἑνώσεως, κατεδίωξαν ἐκεῖθεν ἀμέσως τοὺς Βαρβάρους μὲ ζημίαν των σημαντικὴν, ἐσκύρτησαν τὸν σωρὸν τοῦ χώματος, τὸ ὁποῖον ὁ ἐχθρὸς εἶχε μεταφέρει διὰ τῶν ὑπογείων λάκκων, καὶ ἐκρήμνισαν μέρος τῶν ὑψηλῶν προμαχώνων τε· οἱ δὲ Τοῦρκοι μετὰ τὴν ὀπισθοδρόμησιν των ἐσυσσωματώθησαν περαιτέρω εἰς ἀνωτέραν δύναμιν, καὶ ἐπροσπάθην νὰ ἐφορμήσωσι διὰ νὰ ἀποκτήσουν καὶ πάλιν τοὺς προμαχῶνας των· ἧττε λοιπὸν ἤρχισεν ἀμοιβαίως ὁ πυροπόλεμος, ὅστις διήρκεσεν ἡμισείαν ὥραν, καὶ μετὰ τοῦτο ἐπροσβίχθησαν πάλιν οἱ ἡμέτεροι εἰς τὰς θέσεις των, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἦλθον ἀκινδύνως εἰς τοὺς προμαχῶνας των (α).

Τέσσαρες ἀπὸ μέρης μας μάρτυρες ἐθυσιάσθησαν εἰς τὴν μάχην ταύτην, ἐν οἷς καὶ ὁ γενναῖος Χιλιαρχος Στεφανος Κοντογιάννης καὶ ὁ καλὸς φιλέλλην κύριος Ῥόσενερ· ἐπληγώθησαν δὲ καὶ ἕξ· ὁλοι δὲ ὁμοῦ ὅσον οἱ φονευθέντες ὅσον καὶ οἱ τραυματισθέντες ἔδειξαν τὰ πλέον ἡρωϊκὰ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς γενναιοψυχίας των σημεῖα. Ὁ Ὑψιστος Προστάτης μας νὰ ἀνταμείψῃ εἰς τὰς Οὐρανίους σκηνὰς τὰ ἆθλα των, ἀμήν.

Τὸ ἑσπέρας ὡσαύτως καὶ τὸ μεσονύκτιον ἐξακολουθήσαμεν τὸν κατὰ τοῦ ὑψώματος τῆς ἑνώσεως πυροβολισμόν μας· ὁ δὲ ἐχθρὸς ἔμενε πάντη σιωπηλὸς· καὶ τοῦτο ἀναμφιβόλως ἐστάθη ἀποτέλεσμα τῆς μεγίστης ἀθυμίας του.

Τὴν 4 τοῦ αὐτοῦ. Τὴν αὐγὴν ἐπαναλάβαμεν ὡσαύτως τὸ ἀπὸ μέρης μας Ὀριζόντειον καὶ κατὰ Κάθετον πῦρ· ἐκ διαλειμμάτων ἀπεκρίθη καὶ ὁ ἐχθρὸς μὲ μόνον τὸ Ὀριζόντειον καί τινας γρανάτας.

Τὴν μεσημβρίαν ἐβασίλευεν ἄκρα καὶ ἀπὸ

(α) Ἤθελεν ἴσως ἀποδώσει τις τὸ φέρσιμον αὐτὸ εἰς τὴν ἀναξιότητα ἢ ἀνανδρίαν τῶν Ἑλλήνων, ἐπὶ λόγῳ τοῦ ὅτι, ἐν ᾧ ἐκυρίευσαν τοιαύτην θέσιν πάλιν τὴν ἄφησαν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐχθροῦ. Εἰς τοὺς συλλογισμοὺς τῶν τοιούτων λοιπὸν πρέπει νὰ κάμωμεν τὴν παρατήρησιν, ὅτι τὸ ὕψωμα αὐτὸ περικυκλωμένον ἀπὸ πλῆθος τόσων ἄλλων χαρακωμάτων συνεχομένων εἰς τὸ μεταξύ των, καὶ ἐφοδιασμένων μὲ διαφόρων εἰδῶν πυροβόλα, διὰ νὰ τὸ κρατήσῃ μία πολυάριθμος θέβαια φρουρὰ ἤθελεν εἶσθαι τὰ μέγιστα ἐκτεθειμένη· ὁ δὲ ἐχθρὸς προσβάλλων αὐτὴν τοιουτοτρόπως σωρευμένην ἤθελεν ἀπολαύσει ἀφεύκτως τὴν νίκην· μόλον τοῦτο ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν Ἑλλήνων ὑπερνικᾷ τοιούτους σοβαροὺς συλλογισμοὺς, καὶ ἀγκαλὰ βλέπουν φανερᾶ τὸν κίνδυνον, δὲν δύνανται μ' ὅλον τοῦτο νὰ βλέπωσι μὲ ἀδιαφορίαν τῶν ἀπίστων τὰ κινήματα, καὶ νὰ μὴ προσπαθῶσιν ὅσον δυνατὸν νὰ τοὺς βλάπτωσι. Ἡμεῖς ἐν τοσούτῳ γνωρίζομεν ὅλα τὰ μέσα τοῦ νὰ λύσωμεν τὸ ἀκανθῶδες τοῦτο πρόβλημα, καὶ διὰ τῆς βοηθείας τοῦ Ὑψίστου ἐλπίζομεν νὰ κάμωμεν τὰ αὐτὰ δυνατά.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὰ δύω μέρη ἡσυχία· περὶ δὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐφονεύθη ὁ εἰς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Κύρα τὴ πυροβολιστὴς Βιτζέντζος.

Τὴν 5 τοῦ ἰδίου. Καὶ τῶν δύω μερῶν ἡ φωτια δὲν διεκόπη παντάπασι τὴν νύκτα ταύτην. Τὸ δὲ πρωὶ ἐμετριάσθη ὁπωσοῦν ἀμιβαίως, καὶ τὴν μεσημβρίαν ἠκολούθησε βαθεῖα σιωπή.

Αἱ ἔσωθεν ἐκ μέρους μας ἐργασίαι ἐξακολουθοῦν νὰ ἐπιταχύνωνται μ' ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην εἰς τοιαύτας περιστάσεις δραστηριότητα· ὁ δὲ ἐχθρὸς δὲν παύει νὰ ἐργάζεται ἔσωθεν τοῦ Φραγκλίνου διὰ τῶν ὑπογείων λάκκων του, μετακομίζων χῶμα, καὶ περιζώνων αὐτὸ μὲ καλάθια καὶ σάκκους χώματος· μετ' οὐ πολὺ ὅμως θέλει φανερωθῆ, ὅτι τὰ ἄτοπα αὐτὰ ἐπιχειρήματά του ἀποβλέπουν εἰς μηδαμινὰ ἀποτελέσματα.

Τὸ ἑσπέρας ἐπυροβόλησαμεν ὡς σύνηθες τὸ ὕψωμα τῆς ἑνώσεως.

Τὴν 6 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἀμοιβαῖος τουφεκισμὸς ἐνεργεῖ χωρὶς παραμικρὰν διακοπὴν· τὸ δὲ πυροβολικὸν καὶ τῶν δύω διαμαχομένων ἐνεργήθη τὴν παρελθοῦσαν νύκτα μὲ μετριασμόν.

Ἀπὸ τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον ἠτόμολησε καὶ ἀπέρασεν εἰς Ἀνατολικὸν ἕνας ἀξιωματικὸς Χριστιανὸς, Εὐθύμιος τὸ ὄνομα, ἀπὸ τὴν Κόρτζαν τῆς Ἀλβανίας. οὗτος ἐκθέτει τὰ ἀκόλουθα.

„Ὁ Κιουταχῆς ἰδὼν ὅτι ἀπέτυχεν εἰς τὴν ἔφοδον τῆς 21 τοῦ παρελθόντος ἔκλαυσε πικρῶς· μετὰ δὲ ταῦτα ὠργίσθη, καὶ ἐπρόσταξε νὰ θανατωθῆ ὁ αἰχμάλωτος Ῥοῦτζος Μεσολογγίτης (ἴδε ἀρ. 44 τῶν Ἑλ. Χρ. σελ. 3), καὶ ἕτεροι ὀκτὼ αἰχμαλωτισθέντες εἰς διάφορα μέρη τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος· οὗτος ὑπέπεσεν εἰς μεγίστην ἀθυμίαν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς Γ'. ἐφόδου, ἐν ᾗ ἀπώλεσεν ὑπὲρ τοὺς 1500 φονευμένους ἐνταυτῷ καὶ πληγωμένους, καὶ τούτους ἐκ τῶν τολμηροτέρων του· ἐπικράνθη τὰ μέγιστα ὅταν ἴδε τὸν Τοπάλ-πασσα νὰ κατα-

διωχθῇ μὲ τὸν ἀήττητον στέλεχος τοῦ ἀπὸ τὰ παράλια τοῦ Μεσολογγίου μὲ τοιαύτην αἰσχύνην, ἥτις ἐβεβαίωσεν ὅλον τὸν στρατόν του· καὶ μὲ μεγαλητέραν θλῖψιν τὴν ἀνεστέναξεν, ὅταν ἐπαρρησιάσθησαν ἔμπροσθέν του οἱ διασωθέντες ἀπὸ τὸν ἐν τῇ λίμνῃ μας στολίσκον, ἄλλοι ἄοπλοι καὶ ἄλλοι γυμνοὶ θρηνοῦντες τὰ παθήματά των· πρὸς τοὺς ὁποίους εἶπε τότε· "ὑπομονὴ! παρακαλεῖτε νὰ εὐδαιμονῇ ὁ Θεὸς ὁ Δηβλὲτ, καὶ ὅλα αὐτὰ διορθώνονται·" — Ὅλαι αἱ ἐλπίδες τοῦ Κιουταχῆ ὑποστηρίζονται εἰς τὸ ὕψωμα τῆς ἑνώσεως· δοκιμάζων ὅμως οἱ ἐκεῖσε μεγίστην φθορὰν ἀπὸ τὰς βόμβας μας· διὸ συμβαίνει συνεχῶς λειποταξία. — Οἱ Ἀλβανοὶ ἔμειναν πολὺ εὐχάριστοι, διότι ὁ Κιουταχῆς δὲν ἐπέτυχεν εἰς τὰς ἐφόδους· οὗτοι ἔχουν ἄκραν μὲ τοὺς Χαλντούπιδες ἐχθροπάθειαν· ὅθεν ἀκολουθοῦν συνεχῶς εἰς τὸ μεταξύ των ἔριδες." "

Σήμερον ἀνεχώρησαν τὰ πλοῖα μας καὶ εἰσῆλθον εἰς Κρυονέρι διὰ νὰ μεταφέρωσι μέρος ἐκ τῶν ἔξω στρατευμάτων μας ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν Στρατηγῶν Κίτζου Τζαβέλλα, Γεωργίου Βαλτινοῦ, Κώστα Φωτομάρα καὶ λοιπῶν ὁπλαρχηγῶν.

Μετὰ τὴν μεσημβρίαν καὶ ἕως εἰς τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐβασίλευεν ἄκρα ἡσυχία.

Τὴν 7 τοῦ ἰδίου. Ἀφ' οὗ διὰ νυκτὸς ἔγινεν ὁ συνήθης πυροβολισμὸς καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη, τὸ πρωὶ πάλιν ἔγινεν ἡσυχία· ὁ τουφεκισμὸς μ' ὅλον τοῦτο δὲν διακόπτεται οὔτε ἡμέραν οὔτε νύκτα.

Τὸ δεῖλι ἐπέστρεψαν τὰ πλοῖα μας φέροντα τὰ εἰρημένα στρατεύματα, τὰ ὁποῖα καὶ ἀπεβίβασαν περὶ τὸ ἑσπέρας.

Μὲ μετριότητα ἠκολούθησε τὸ ἑσπέριον πῦρ τῶν πολιορκητῶν καὶ πολιορκημένων. — Αἱ ἀφορῶσαι τὴν ὀχύρωσιν τοῦ φρουρίου μας ἐσωτερικαὶ ἐργασίαι γίνονται μὲ ἄκραν προθυμίαν.

Τὴν 8 τοῦ αὐτοῦ. Ἡ ψιλὴ καὶ τῶν δύω μερῶν φωτία ἦτον εἰς ἐνέργειαν δι' ὅλης τῆς νυκτός.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὸ πρωΐ ἦτον εἰς ἄκραν σιωπὴν καὶ τῶν δύω μερῶν τὰ πυροβόλα. Τὴν δὲ μεσημβρίαν ἔγινεν ἀμοιβαῖος ὁ κανονοβολισμὸς καὶ τουφεκισμός.

Ὁ ἐχθρὸς φαίνεται, ὅτι σκοπεύει νὰ κατασκευάσῃ καὶ δεύτερον παραπέτασμα διὰ νὰ ὑπερασπίζῃ τὸ στεφάνωμα τοῦ προχώματός τε· μόλις δὲ ἀπολαμβάνει ὀκτὼ δακτύλων (pouces) γῆν τὴν ἡμέραν.

Σήμερον ἴδομεν τὸν Κιουταχῆν περιερχόμενον εἰς τὰ χαρακώματά τε, καὶ ἐπισκεπτόμενον τοὺς στρατεύματός τε τὴν κατάστασιν. Αὐτὸς φαίνεται ὅτι εἶναι ἄνθρωπος δραστήριος καὶ ἐπιχειρηματίας· εἶναι ὅμως πάντοτε Τοῦρκος μὲ καρδίαν Βαρβάρε, Τύραννος εἰς ὑπερβολὴν φιλόδοξος καὶ στερημένος ἀπὸ κάθε πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν γνῶσιν.

Ὁ ἐχθρὸς ἔκαμε τὸ ἑσπέρας ντεάδες καὶ ἀλαλαγμοὺς μὲ ὑψηλὴν φωνήν.

Τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ. Καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν νύκτα ἀλάλαζον οἱ Τοῦρκοι, καὶ ἐκ διαλειμμάτων ἔβαινον εἰς ἐνέργειαν τῶν πυροβολισμόν των.

Τὸ πρωΐ εἰς τὴν φωνὴν τῆς πρώτης σάλπιγγος μας ἔρριψε δύω κανόνια ὁ ἐχθρὸς· εἶναι μερικαὶ ἡμέραι ἀφ' ὅτε ἤρχισε ταύτην τὴν συνήθειαν.

Εἰς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τοῦ ὑψώματος τῆς ἐνώσεως κατεσκεύασαν οἱ ἐχθροὶ κανονοστάσιον διὰ νὰ πυροβολῶσι τὸ ἡμέτερον ἀπὸ πλευρᾶς τοῦ Κοραῆ, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔπαθεν μεγίστην φθορὰν· τὸ Ἑωθινὸν λοιπὸν καὶ τῶν δύω μερῶν πῦρ ἠκολούθησε μὲ μέγα πεῖσμα· ἀπὸ μέρος μας ἐφονεύθη μία γυνὴ καὶ ἐπληγώθησαν ἐπικινδύνως ἄλλαι δύω.

Τὸ μεσημέρι, ὡσαύτως καὶ τὸ ἑσπέρας τὸ πῦρ ἠκολούθησεν ἀμοιβαίως μὲ μετριότητα· τὴν δὲ νύκτα ἔκαμεν ὁ ἐχθρὸς τὰς συνήθεις νταάδες τοῦ, καὶ ἡμεῖς ἐρρίψαμεν ἑκατὸν βόμβας κατὰ τοῦ ὑψώματός τε καὶ τῶν πλησίον περιχαρακωμάτων.

Τὴν 10 τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἤρχισε καὶ ὁ ἐχθρὸς νὰ ῥίπτῃ βόμβας· ἡ ἔκρηξις αὐτῶν ὅμως δὲν μᾶς ἐπροξένησεν οὐδεμίαν βλάβην.

Οἱ Τοῦρκοι προσπαθοῦν νὰ μᾶς πάρωσι μίαν θέσιν οὖσαν ἐκ δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ προτειχίσματος τοῦ Μπότζαρη κατεσκευασμένην ἐπάνω τῆς τάφρου· ἐπέτυχον λοιπὸν μόνον εἰ. τὸ νὰ χρημνίσωσι μερικὰς πέτρας αὐτῆς τῆς θέσεως· ἐδιορθώθη ὅμως πάραυτα ἡ ζημία αὕτη.

Αἱ ἐσωτερικαὶ ἐργασίαι μας ἐξακολουθοῦν μὲ τὴν αὐτὴν ἑτοιμότητα.

Ὁ ἐχθρὸς ἔθεσεν ἐπάνω εἰς τὸ στεφάνωμα τοῦ προχώματός τε ἓν κανόνι μετρίας χυρημικότητος· ἤρχισε λοιπὸν νὰ κτυπᾷ τὸ ἐσω ἀντιτείχισμά μας· μόλις ὅμως τοῦ ἐρρίψαμεν μίαν δωδεκάδα καλῶς σημαδευμένων σφαιρῶν, καὶ πάραυτα τὸν ἠναγκάσαμεν νὰ παύσῃ τὸ πῦρ του.

Ἐν ᾧ μετὰ τὸ μεσημέρι ἐβασίλευε βαθεῖα καὶ εἰς τοὺς δύω διαμαχομένους σιωπή, ἴδομεν νὰ καταβαίνωσιν ἀπὸ τὰ ὄρη ἐχθρικὰ στρατεύματα· πότε δὲν ἠξεύρομεν περὶ τούτου μετὰ βεβαιότητος νὰ εἰπῶμεν.

Ἐξακολουθοῦν οἱ Τοῦρκοι νὰ ὀχυρώνωσιν ἔσω τοῦ Φραγκλίνε τὸ ἐμπροσθινόν των χαράκωμα. Ἡμεῖς δὲ ἐλάβομεν τὰ ἀπαιτούμενα προφυλακτήρια μέτρα διὰ τὰς ὁποίας κατασκευάζων, ὡς μανθάνομεν, πυροβολικὰς ὑπονόμους ὑπὸ τὸ περιτείχισμα τοῦ Μπότζαρη, τὰς ὁποίας εἴθε νὰ βάλωσιν εἰς ἐνέργειαν ὅσον δυνατὸν ταχύτερον!

Τὸ ἑσπέρας ἔρριψεν ὁ ἐχθρὸς μερικὰς γρανάτας κατὰ τῶν προμαχώνων τῶν πλαγίων κανονοστασίων τοῦ Γκιλέλμε Θέλλε καὶ Κοτζίσκε· τὴν ἡμέραν δὲν τολμᾷ ποσῶς ἐκεῖσε νὰ πυροβολῇ, καθότι ἀμέσως οἱ Ἕλληνες τὸν ἀναγκάζων νὰ κλείσῃ τὰς κανονοθυρίδας του καὶ νὰ καταβιβάσῃ τὰ παραπετάσματά του· ἐρρίψαν ὡσαύτως καὶ μίαν μόνην κανονιὰν ἀπὸ τὸ πρόχωμα τοῦ Φραγκλίνε.

Τὴν 11 τοῦ ἰδίου. Ὁ ἀμοιβαῖος τῆς νυκτὸς πυροβολισμὸς καὶ τουφεκισμὸς ἐνεργήθη ὡς συνήθως· μία ἐχθρικὴ βόμβα ἔπεσεν ἐπὶ τὴν ἄμαξαν τοῦ ὅλμε μας τῶν 12 δακτύλων καὶ τὴν ἔβλαψεν ὀλίγον.

Ἕπεται παράρτημα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Βαθυτάτη σιωπὴ καὶ εἰς τῶν δύω μερῶν τὰ πυροβόλα ἐπεκράτησεν ἀπὸ τὸ πρωὶ ἕως τὴν μεσημβρίαν.

Αἱ πληγαὶ, τὰς ὁποίας εἶχε λάβει ὁ Χιλίαρχος Τσηλίκης τὴν 3ην τοῦ τρέχοντος εἰς τὴν κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ ἐν τῷ Φραγκλίνῳ προ[illegible]ματος ἐφόρμησιν, ἐστάθησαν ἀνίατοι. Σήμερον λοιπὸν, εὑρισκόμενος εἰς Ἀνατολικὸν διὰ νὰ ἔχῃ ἡσυχωτέραν τὴν ἐπισκεψιν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Αἰωνία ἡ μνήμη σου, φίλτατε συμπατριῶτα καὶ ἀδελφέ!

Σήμερον ἐπληγώθησαν τέσσαρες στρατιῶται, οἱ τρεῖς ἐλαφρᾶ, ὁ δὲ ἄλλος ἐπικινδύνως.

Ὁ ἐχθρὸς ἐξακολουθεῖ ἀκαταπαύστως τὰς ἐργασίας του εἰς τὸ ἔσω τοῦ Φραγκλίνου· φαίνεται δὲ ὅτι σκοπεύει νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὸ δεξιὸν πλευρὸν τοῦ ἐσωτερικοῦ περιταφρώματος· καὶ ἄλλο μέσον δὲν βλέπομεν κατὰ τὸ παρὸν ὅτι θέλει μεταχειρισθῆ εἰς τοῦτο, παρὰ τὸ σύστημα τῶν πυροβολικῶν ὑπονόμων.

Τὸ δεῖλι ἐρρίψαμεν ἱκανὰς σφαίρας Ὁριζοντείους κατὰ τοῦ ὑψώματος τῆς ἑνώσεως· τὸ δὲ νέον μας κανονοστάσιον Κωνσταντῖνα, ἔφερεν ἄνω κάτω τοὺς προμαχῶνας τῶν ἐχθρῶν.

Τὸ ἐσπέρας ἠκολούθησε μὲ ὑπερβολικὸν πεῖσμα καὶ τῶν δύω μερῶν τὸ πῦρ, καὶ ἐξαιρέτως αἱ βόμβαι ἔπιπτον ἀλλεπάλληλοι μέχρι τῶν μεσονυκτίων.

* Τὴν 12 τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐνεργεῖτο μέχρι τῆς πρωΐας μόνος ὁ ῥιφεκισμός. Τὸ δὲ πρωὶ μετεχειρίσθη ὁ ἐχθρὸς τὸ πῦρ τῆς ἐγέρσεως, καὶ μετὰ τοῦτο διακεκομμένως ἐπυροβόλει ἕως τὴν μεσημβρίαν· ὡσαύτως ἡμεῖς καὶ τὸν πυροβολισμόν μας ἐκ διαλειμμάτων μετεχειρίσθημεν, καὶ τὸν ῥιφεκισμὸν οὔτε μίαν ὥραν δὲν διεκόψαμεν.

Τὰ ἀπὸ μέρους μας προφυλακτήρια μέτρα ἐξακολουθοῦν νὰ ἐκτελῶνται ὅσον τάχιστα.

Κατὰ τὰς ἀποίας οἱ ἐσχάτως ἐνταῦθα εἰσελθόντες (ὡς εἴπομεν) Στρατηγοὶ μᾶς δίδουν πληροφορίας, ἡ κατάστασις τοῦ πλείστου μέρους τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἀνατολικοδυτικῆς Ἑλλάδος εἶναι ὑπὸ τὴν πλέον εὐκταίαν εἰς τοιαύτας περιστάσεις μορφήν. Ὁ ἄπιστος ἐχθρός μας διὰ τὰς συνεχεῖς καὶ πολυειδεῖς καταδρομὰς, τὰς ὁποίας ὑπέφερεν ἀπὸ τὰ ἀνδρεῖα στρατεύματά μας ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῶν ὁπλαρχηγῶν Καραϊσκάκη, Τζαβέλαίων καὶ ὅλων τῶν ἄλλων, ἐπεριορίσθη νὰ συγκεντρώσῃ ὅλας τὰς δυνάμεις του εἰς τὰ Σάλωνα καὶ εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεώς μας καὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ. Τὸ Λοιδορίκι λοιπὸν, Μαλανδρῖνον καὶ λοιπαὶ εἰς τὰ πέριξ ἐπαρχίαι ἔμειναν ἐλεύθεραι, καὶ οὕτω αἱ εἰς τὰ ὕψη τῶν ὀρέων καταφυγοῦσαι τὸ πρῶτον οἰκογένειαι ἐπανῆλθον εἰς τὰς Κωμοπόλεις καὶ χωρία των· καὶ εὐγνωμονοῦσαι διὰ τοὺς ἀγῶνας τῶν εἰρημένων ὁπλαρχηγῶν, ὅτι ἐκαθάρισαν τὸ φιλτάτην των γῆν ἀπὸ τῶν αἱμοβόρων Ἀγαρηνῶν τὰς ὁρδὰς, τρυγοῦν τώρα ἐλευθέρως καὶ ἀφόβως τὰ προϊόντα τῶν καθεστώτων μηνῶν.

Ἀφ' οὗ δὲ, ὡς εἴρηται, εἰσῆλθε μέρος τῶν στρατευμάτων τούτων πρὸς πλειοτέραν ἐνδυνάμωσιν τοῦ φρουρίου μας, τὰ λοιπὰ προχωροῦν τώρα πρὸς τὰς δυτικοβορείους Ἐπαρχίας, διὰ νὰ ἐκτελέσωσι τὰ ὑστερ αὐτῶν σχέδιά των· Θέλουν δὲ ἐνωθῆ καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλληνικῶν σωμάτων, ἐστρατοπεδευμένων εἰς Λετίνι, Δραγαμέστι καὶ λοιπὰς Θέσεις τοῦ Ξηρομέρη, καὶ οὕτω ἐλπίζομεν εἰς τὸ ἀήττητον σημεῖον τοῦ Τιμίου ΣΤΑΥΡΟΥ καὶ τὰ νικηφόρα ὅπλα τῶν Γενναίων ὑπερασπιστῶν τῆς Πατρίδος νὰ πάθωσιν οἱ Μωαμεθανοὶ ἀνάξια τῶν αἱμοσταγῶν σκοπῶν των. Ὁ ΘΕΟΣ μεθ' ἡμῶν!

Μεσολόγγιον. Τὴν 8 Αὐγούστου.

Ἀπὸ εἰδήσεις ἀξιοπίστων ὑποκειμένων πλη-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ροφορούμεθα, ὅτι ἡ Κρήτη ἔλαβε καὶ πάλιν τὰ ὅπλα κατὰ τοῦ Τυράννου. Τὰ πρὸς τὸ παρὸν ὀργανισθέντα ἐκεῖσε στρατεύματα συμποσοῦνται εἰς 4000. Μετὰ διαφόρους μάχας ἔδιωξαν τοὺς Βαρβάρους εἰς τὰ φρούρια καὶ τοὺς πολιορκοῦν· ἐκυρίευσαν τὸ τεῖχος τῆς Γραμπούσης (νῆσον εἰς τὸ δυτικὸν τῆς Κρήτης) μὲ πόλεμον, καὶ ἡ Σ. Διοίκησις ἐφοδίασε τοὺς τολμητὰς τῶν Κρητῶν ἀγῶνας μὲ 1500 στρατιώτας καὶ διάφορα ἄλλα χρειώδη.

Ὁ Ἰμπραΐμπασας ἐξακολουθεῖ νὰ πολιορκῆται εἰς Τριπολιτζᾶν. Τὰ πολιορκοῦντα αὐτὸν Ἑλληνικὰ στρατεύματα συμποσοῦνται εἰς 15000· εἰς μίαν μάχην, ἥτις ἠκολούθησεν ἐσχάτως ἐφονεύθησαν 600 Ἄραβες καὶ ἐζωγρήθησαν 300, ἐν οἷς, ὡς λέγεται, καὶ ὁ Γαλλότυρκος Σελεϊμάν-μπεϊς, ὅστις ποτὲ ἐχρημάτισε Συνταγματάρχης εἰς τὴν δούλευσιν τῆς Γαλλίας, καὶ ὠνομάζετο Σένη. Ὡσαύτως ὁ αἰχμαλωτισθεὶς Χουσεΐν-μπεϊς ἐπειδὴ ἐπιάσθη πληγωμένος ἀπέθανεν εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων, ἐν ᾧ ἐστέλλετο εἰς τὸ Ἀνάπλι.

Οἱ Ἀλβανοὶ ἔχουν ἐμφύλιον πόλεμον μὲ τοὺς Μωαμεθανοὺς καὶ Κορωναίους, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ Ἑλληνικὴ πολεμικὴ Γολέτα, ἡ Γερψιχόρη, ἥτις ἀπεβίβασεν ἐκεῖσε τοὺς αἰχμαλώτους Ἀλτζερίνους, ἔδωκε πληροφορίας.

Τεταρτούνη 9 Αὐγούστου.

Εἰς τὰς 5 τοῦ τρέχοντος συνεκροτήθη καὶ πάλιν ἑτέρα μετὰ τῶν Ἀράβων μάχη εἰς ταῖς Καρναῖς, ἐν ᾗ ὁ στρατός μας ἐβριάμβευσε μὲ σημαντικωτάτην τοῦ ἐχθροῦ φθοράν· ἐν τούτῳ ὅμως τῷ μεταξὺ ἔλαβε καιρὸν ὁ Ἰμπραΐμης καὶ ἀπέρασε διευθυνόμενος πρὸς τὸ Νεόκαστρον, ἀφήσας 2000 εἰς Τριπολιτζᾶν καὶ 3500 εἰς τὸν Ἅγιον Ἠλίαν καὶ Ἴσαρι. Κατὰ τὰς μετὰ τὴν μάχην ταύτην ληφθείσας πληροφορίας, ὁ σκοπὸς τοῦ Πασσᾶ τούτε εἶναι, νὰ λάβῃ ἀνάπαυσιν τῶν μόχθων τε, καὶ ἔπειτα ἐφοδιασθεὶς ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα τροφῆς καὶ πολέμου ἐφόδια νὰ ἐπιστρέψῃ.

Ὁ Στρατηγὸς Νικήτας ἐσύναξε χιλίους περίπου στρατιώτας ἀπὸ τὰ μέρη ταῦτα, καὶ κατὰ τὰς ὁποίας ἔλαβε παρὰ τῶν Στρατηγῶν Κολοκοτρώνη, Μητροπέτροβα καὶ Κριτζαλῆ γνωστοποιήσεις, διευθύνθη πρὸς τὴν Ἀρκαδίαν σπουδαίως διὰ νὰ ἑνωθῇ μετὰ τῶν ἄλλων ἐκεῖσε ὁπλαρχηγῶν.

Διαλύονται τέλος πάντων αἱ ἀφορμαὶ, διὰ τὰς ὁποίας ὑπεχώρουν μέχρι τῆς σήμερον εἰς τὸν Βάρβαρον καὶ ἀχαλίνωτον ἐχθρὸν των οἱ Πελοποννήσιοι· ἀναλαμβάνοντες οὗτοι τὰς φυσικὰς καὶ ἠθικὰς δυνάμεις των, ἐπιστρέφουν πλέον εἰς τὰς θέσεις των, καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ μόνου ἡμῶν Προστάτη ἐπικαλούμενοι, μάχονται μὲ τὴν αὐτὴν γενναιοψυχίαν, διὰ τῆς ὁποίας κατετρόπωσαν τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἔτος τὰς μυριάδας τῶν τότε εἰσβαλόντων Τουρκικῶν στρατευμάτων. Διὰ νὰ μὴν ἐμπολευθῇ δὲ εἰς τὸ σκότος τῶν παθῶν ἡ ἀλήθεια, πρέπει μὲ τὴν συνήθη τῆς Ἐφημερίδος ταύτης ἀπάθειαν νὰ διακηρύξωμεν, ὅτι μέρος τῶν κατὰ τῶν Αἰγυπτιακῶν ταγμάτων τροπαίων ἀνήκει νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὰς πολεμικὰς ἀρετὰς καὶ εἰς τὸν πατριωτικὸν ζῆλον τοῦ ἐναρέτου κυρίου Δ. Ὑψηλάντη. Ἀποσυρμένος εἰς Τριπολιτζᾶν ὁ πατριώτης οὗτος, καὶ μεμακρυσμένος ἀπὸ τὸν κλύδωνα τῶν παθῶν, ὅστις τόσον καιρὸν κατετάραττε τὴν Πατρίδα, παρρησιάζεται τώρα εἰς τὸ στάδιον τῆς μάχης, καὶ διὰ τῶν στρατιωτικῶν τε γνώσεων, τρέχει εἰς ὑπεράσπισιν τῆς κατατρομαγμένης Πατρίδος αὐτόκλητος. Ὁ δὲ ἐξ ὕψους στέφων καὶ δοξάζων τῶν ἀνθρώπων τὰς ἀρετὰς ἀποκαθιστᾷ αὐτὸν τροπαιοῦχον· καὶ θέλει βέβαια μεγαλύνει ἀκόμη τοὺς θριάμβους τε, ἂν (καθὼς ποσῶς δὲν ἀμφιβάλλομεν) ἐξακολουθήσῃ νὰ διαφυλάξῃ ἀμώμητα τὰ πατριωτικὰ τε ταῦτα αἰσθήματα καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους ζῆλον τε.

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἰσπαν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ Ἰ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ Α Μεσθενεύς:

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 65ος. — 66ος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι
Φραγκλ.

Δεύτερον ἔτος.

Μεσολόγγιον, 19 Αὐγούστου. 1825. Τετράδη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ζητοῦμεν συγγνώμην ἀπὸ τοὺς κυρίους συνδρομητάς μας διὰ τὴν διακοπὴν, τὴν ὁποίαν ἐξ ἀνάγκης μεταχειριζόμεθα ἐνίοτε εἰς τὴν Ἐφημερίδα· αἱ συνεχεῖς ζημίαι, τὰς ὁποίας ἀπὸ τὸν ἐχθρικὸν πυροβολισμὸν πάσχει ἡ Τυπογραφία, γίνονται αἰτίαι ἀναπόφευκτοι ταύτης τῆς διακοπῆς. Εἴμεθα λοιπὸν εὐέλπιδες, ὅτι οἱ κύριοι συνδρομηταί μας δὲν θέλουν ἀγανακτεῖ διὰ μίαν ἀκούσιον ἀργοπορίαν, τῆς ὁποίας τὰ αἴτια, βοηθούσης τῆς Παντοδυναμίας, δὲν θέλει ἀργήσει νὰ ἐξαλειφθοῦν.

Τὴν 3 Ἰουλίου.

Τὸ παρελθὸν σάββατον, 27 τοῦ παρελθόντος, δύο Ἑλληνικὰ πλοῖα ἔφερον ἐνταῦθα ἐν Αὐστριακὸν, τὸ ὁποῖον ἐκράτησαν τὴν 26 τοῦ αὐτοῦ μεταξὺ Κέας καὶ Καρύστου, ὅπου συνέβη ἡ ἑξῆς τραγικὴ σκηνὴ, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδημοσιεύσαμεν διὰ τοῦ προλαβόντος φύλλου περιμένοντες νὰ τὴν βεβαιωθῶμεν πληρέστερον ἀπὸ τὰς ἐνταῦθα γινομένας ἐξετάσεις.

Οἱ Διοικηταὶ καὶ ὀλίγοι ἀξιωματικοὶ τῶν δύο Ἑλληνικῶν πλοίων ἐμβῆκαν ἄοπλοι εἰς τὸ Αὐστριακὸν διὰ νὰ θεωρήσουν τὰ ἔγγραφά του, τὰ ὁποῖα θεωρήσαντες, ἐζήτησαν νὰ ἐρευνήσουσι καὶ ἐσωτερικῶς τὸ πλοῖον, προειδοποιημένοι ὄντες ὅτι μετεκομίζοντο ἰθρικὰ πολεμεφόδια· ἀλλ' ὁ Αὐστριακὸς Κυβερνήτης, μὴ στέργων εἰς τοῦτο, εἶπε μετά τινας φιλονεικίας εἰς τοὺς ἡμετέρους· ἐπειδὴ δὲν πείθεσθε εἰς τὸν λόγον μου μήτε εἰς τὰ ἔγγραφά μου, ὑπάγετε εἰς τὰ πλοῖά σας διὰ νὰ πολεμήσωμεν πλοῖον μὲ πλοῖον. Ἐν ᾧ δὲ οἱ ἡμέτεροι, καὶ οἱ φρόνιμοι ἀκόμη τῶν ἰδικῶν του ἐπροσπάθουν ἐπίσης νὰ παραστήσωσιν εἰς αὐτὸν τὸ ἄπρεπον τῆς διαγωγῆς του, ἐξαίφνης εἷς τῶν Αὐστριακῶν ναυτῶν ἀκολούθως δὲ καὶ ἄλλοι, ἐπυροβόλησαν τοὺς ἡμετέρους, καὶ ἐπλήγωσαν τινὰς ἐξ αὐτῶν. Οἱ δὲ ἡμέτεροι ὀλίγοι ὄντες πρὸς πολλοὺς καὶ ἄοπλοι ἐν ταὐτῷ, ἀπηλπισμένοι δὲ διότι καὶ τὰ μονόξυλά των πυροβοληθέντα ὁμοίως ἀπεμακρύνθησαν, πλὴν φυλάττοντες κατὰ τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα ἀτάραχον γενναιότητα, ὥρμησαν ὡς λέοντες, κατὰ τῶν Αὐστριακῶν, καὶ ἁρπάσαντες ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν τὰ ὅσα ἐκένωσαν πυροβόλα ὅπλα, τὰ μετεχειρίσθησαν ὡς ῥόπαλα ἐναντίον τῶν ἔτι ἐνόπλων, καὶ ἐντὸς ὀλίγης ὥρας ἐπέτυχον διὰ τῆς ἀνδρίας των νὰ τοὺς ἀφοπλίσωσιν ὅλους.

Οἱ Αὐστριακοὶ ὅλοι ὁμολογοῦσιν, ὅτι οἱ Ἕλληνες καὶ πρὶν τῆς μάχης καὶ μετὰ τὴν μάχην ἐφέρθησαν πρὸς αὐτοὺς μὲ φιλανθρωπίαν χωρὶς νὰ κάμωσι τὴν παραμικρὰν ἐκδίκησιν.

Εἰς τοῦτο τὸ τραγικὸν συμβεβηκὸς οὐδεὶς ἐφονεύθη· ἐπληγώθησαν ὅμως ἐκ μὲν τῶν Αὐστριακῶν 6, ἐκ δὲ τῶν ἡμετέρων 7. Κατὰ δὲ τὰς ἀναφορὰς τοῦ ἐπισκεψαμένου αὐτοὺς ἰατροῦ Κυρίου Σπυρίδωνος Καλογερᾶ, αἱ πληγαὶ τῶν Αὐστριακῶν εἶναι ὅλαι σχεδὸν ἀκίνδυνοι, ὡς γενόμεναι ἀπὸ ἀνθρώπους οἵτινες ἤθελον νὰ φυλάξωσι τὴν ἰδίαν των ζωὴν καὶ ὄχι νὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

φονεύσθη, αἱ δὲ τῶν Ἑλλήνων αἱ περισσότεραι καίριαι, καὶ θανατηφόροι

(Ὁ Φ. τοῦ Ν.)

Ἀναρίθμηταις φοραῖς διεκηρύξαμεν τὰς καταχρήσεις πολλῶν κυβερνητῶν τῶν ὑπὸ Αὐστριακὴν σημαίαν πλοίων, διότι καὶ ἀναρίθμηταις φοραῖς πραγματικῶς ἐδοκιμάσαμεν τῶν ποταπῶν κινημάτων τὰ ἀποτελέσματα. Μ' ὅλα ταῦτα εἴμεθα μετὰ βεβαιότητος πεπεισμένοι, ὅτι οἱ πλοίαρχοι οὗτοι, ὄχι μόνον δὲν ἔχουν παρομοίας ὁδηγίας, ἀλλὰ καὶ πάντα ἐναντία τῶν ῥητῶν ἐπιταγῶν τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας πράττουσι, καθὼς γίνεται γνωστὸν ἀπὸ τὴν πρὸς τὸν Ναύαρχον Ἀρμένην διευθυνθεῖσαν διαταγὴν, τὴν ὁποίαν ἐπισήμως κατεχώρησεν ὁ Αὐστριακὸς Παρατηρητὴς· „ die strengste Neutralität zu beobachten." τουτέστι, νὰ διατηρήσῃ τὴν πλέον ἀκριβῆ οὐδετερότητα. Ἔβαλεν ὅμως ὁ κύριος Ναύαρχος οὗτος εἰς ἀκριβῆ ἐνέργειαν τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μ.; Εἴμεθα αὐτόπται μάρτυρες ἐνὸς ἐναντίου κινήματος, τὸ ὁποῖον ἡ εὐγένεια τε μετεχειρίσθη πρὸ ὀλίγων ἐτῶν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Μεσολογγίου. Τί πρέπει λοιπὸν νὰ συμπεράνωμεν περὶ αὐτοῦ!

Βλέπωμεν ὡσαύτως καὶ πολλοὺς ἄλλους διοικητὰς τῶν πολεμικῶν πλοίων τῆς Α. Μ. πράττοντας καθημερινῶς καταχρήσεις τῶν διαταγῶν των, καὶ ὅλως διόλου ἐναντία τῶν ἀρχῶν τῶν δικαιωμάτων τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ πολέμου, καὶ τῶν ἀπολύτων θελήσεων τοῦ Αὐτοκράτορος, οὗτινος φέρουν τὴν σημαίαν. Οἱ τοιοῦτοι μᾶς ἐπροξένησαν καὶ καθ' ἡμέραν μᾶς προξενοῦν μεγαλήτερα κακὰ, παρ' ὅσα ὁ στόλος τοῦ Σουλτάνου μετὰ τῶν συμμάχων του Αἰγυπτίων, Τυνεζίνων, Τριπολίνων καὶ Ἀλτζερίνων· καὶ μ' ὅλα τὰ δίκαιά μας παράπονα ἀκόμη ἕως σήμερον δὲν ἴδομεν τίποτε διόρθωσιν.

Παρόμοιον φέρσιμον ἰδοὺ καὶ εἰς τὸ ὑπὸ τὴν Αὐστριακὴν σημαίαν ἐμπορικὸν τοῦτο πλοῖον. Τί μανία λοιπὸν νὰ θέλουν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι νὰ μᾶς κακοποιοῦσιν ἐν τῷ μέσῳ τῶν πολεμικῶν ἐνασχολήσεών μας! Δὲν ἔχουν ὡσαύτως ῥητὴν καὶ οἱ πλοίαρχοι οὗτοι διαταγὴν νὰ φυλάξωσιν οὐδετερότητα, καὶ νὰ μὴ μεταφέρωσι τροφὰς, πολεμοφόδια καὶ στρατεύματα τοῦ ἐχθροῦ τῆς ἀνθρωποτήτος καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ; Εἶναι ἄνθρωποι οἱ τοιουτοτρόπως ἐμπορευόμενοι; Εἶναι Χριστιανοί; Τί κάμνει ὅμως ἡ αἰσχροκέρδεια! Ἕνα σιάλ, ἕνα κεχριμπὰρ τσιμπούκι, ἕνα σαβὶ, ἢ κανὲν ζενγάρι χρυσωμένα πιστόλια, στελλόμενα ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῶν Βαρβάρων εἰς τοὺς διοικητὰς τῶν διαληφθέντων πλοίων, συντροφεύονται μὲ τὰς κολακευτικὰς λέξεις Μπιζὶμ Νὶσὶ, Μπιζὶμ Καφαντὰρ κ.τ.λ. καὶ διὰ ταῦτα, πάσχει οἱ ὑπὲρ τοῦ ΣΤΑΤΡΟΤ ἀγωνιζόμενοι!

Ἀλλ' ἡμεῖς, οἵτινες διηγούμενοι τὰς τοιαύτας πράξεις, λέγομεν. „ Ἰδοὺ οἱ Αὐστριακοὶ τί κάμνουν, ἰδοὺ οἱ Αὐστριακοὶ πῶς μᾶς κατατρέχουν!" Ἀπατώμεθα συνεχῶς εἰς αὐτὴν τὴν φράσιν. Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι τὰ καράβια εἶναι Αὐστριακὰ· οἱ κυβερνῆται αὐτῶν ὅμως εἶναι Λομβάρδοι, Βενετοὶ, Ἴστριοι, Δαλματοὶ, Σλάβωνες, οἱ γνωστοὶ Ῥαγουζαῖοι καὶ λοιποὶ· σπανιώτατα δὲ εὑρίσκει τις κανένα εἰς ταῦτα τὰ καράβια Αὐστριακὸν αὐτόχθονα, ἐκτὸς ἂν ἦναι εὐγενὴς (cadet) ἢ χειροῦργος· οἱ δὲ κυρίως Αὐστριακοὶ μετέρχονται τὴν ναυτιλίαν μόνον εἰς τὰ περὶ τὸν Δούναβιν, ἀπὸ τοῦ Λιντζ ἕως εἰς τὸ Ῥεχτζοῦκι καὶ Γαλάζιον, καὶ εἰς τοὺς ἐκ πλαγίου αὐλακας.

Ἀλλ' ἠμπορεῖ τις νὰ εἰπῇ, ὅτι καὶ πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων καταδρομέων ἔπαιρναν ἐνίοτε. Ναὶ· πρέπει ὅμως νὰ ἦναι κανεὶς συγκαταβατικὸς εἰς τὰ νήπια, τὰ ὁποῖα μόλις τώρα ἐμβαίνουν εἰς τὸν πέμπτον χρόνον, καὶ ἀναπνέουν ἀέρα ἐλεύθερον μετὰ τεσσάρων περίπου ἑκατονταετηρίδων ἀμάθειαν καὶ βαρβαρότητα. Ἂν δὲ καὶ εἰς τὸ περὶ λειῶν κεφάλαιον ἠκολούθησε καμμία κατάχρησις, ἡ Σ. ἡμῶν Διοίκησις ὄχι μόνον ἔκαμε τὴν ἀνήκουσαν ἀποζημίωσιν, ἀλλὰ καὶ πάντοτε πλήρη ἔδωκεν εἰς τὰς παραβιασθείσας σημαίας ἱκανοποίησιν.

Εὐχῆς ἄξιον εἶναι νὰ ἀποβῇ τὸ ἐκ μέρους μας γενναῖον τοῦτο φέρσιμον εἰς βεβαίωσιν μας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ βέβαια αἱ ἐλπίδες μας δὲν θέλουν ματαιωθῆ, ἂν τὰ δίκαια παραπονά μας προξενήσουν τὴν ὀπισίαν πρέπει ἐντύπωσιν.

— Κρίνομεν ἁρμέδιον προσέτι νὰ ἀναφέρωμεν καὶ ὀλίγα τινα περὶ τῶν καταχρήσεων μιᾶς ἄλλης φύσεως, τὰς ὁποίας μετεχειρίσθησαν ἄτομά τινα ὀνομαζόμενα Γάλλοι, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἀξιοῦνται βεβαιότατα νὰ ᾖναι γεννήματα ἔθνους, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται καὶ εἶναι φιλάνθρωπον, καὶ τοῦ ὁποίου ὁ Βασιλεὺς καλεῖται Χριστιανικώτατος.

Τὸ πλεῖστον μέρος τῶν Ἀραβικῶν τοῦ Ἰμπραΐμ-πασσα ταγμάτων διοικεῖται ἀπό τινας ἐκπατριωτισμένης Γάλλους· ὁ λεγόμενος ποτὲ Σέβας (Sève), καὶ σήμερον Σουλεϊμάν-μπεης, γέννημα ἑνὸς χωρίου πλησίον τῆς Λυών, εἶναι ὁ πρῶτος σύμβουλος τοῦ Βαρβάρη, καὶ ἠξεύρομεν μετὰ βεβαιότητος, ὅτι διὰ τοῦ ἰδίου τοῦ στόματος αὐτὸς ἐγνωμοδότησε, νὰ σφαγῶσιν ὅλοι οἱ ἐν Πελοποννήσῳ ἄνδρες, νὰ μετακομισθῶσιν αἱ γυναῖκες εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἡ ὡραία Πελοπόννησος νὰ κατοικηθῇ ἀπὸ Ἄραβας. Τί φρικτὸν ἄκουσμα! ἡ Α. Μ. ὁ Γ'. Κάρολος δὲν γνωρίζει βέβαια αὐτὰ, καὶ ἡ καρδία κάθε ἀληθοῦς Γάλλου θέλει βδελυχθῇ τὸ φέρσιμον ἑνὸς, ὅστις ἀδικεῖ διὰ τοῦ ὀνόματός του ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Τὴν 13 Αὐγούστου. Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἤρχισεν ὁ ἐχθρὸς νὰ μεταχειρίζεται τὰς βόμβας του, διευθύνων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ αὐτὰς κατὰ τοῦ ἔσω ἀντιτειχίσματος τοῦ Φρανγκλίνου· καὶ μ' ὅλον ὅτι ἐστέκοντο ἐκεῖσε πολλοὶ ἐκ τῶν στρατιωτῶν μας συναγμένοι, κανεὶς χάριτι Θεία δὲν ἐβλάφθη ἀπὸ τὴν ἔκρηξίν των.

Περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον μᾶς ἐπυροβόλησε μὲ γρανάτας, σύρων ἐξ διὰ μιᾶς· ἀλλ' οὔτε καὶ τότε μᾶς συνέβη ἡ παραμικρὰ βλάβη· ἡμεῖς δὲ μανιωδῶς ἐκανονοβολήσαμεν τὰ περιχαράκωματά του. Ὁ ἰδιοφυισμὸς ὡσαύτως δὲν διεκόπη παντάπασι καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη.

Τὴν αὐγὴν ἐπανελήφθη καὶ τῶν δύω μερῶν ὁ πυροβολισμὸς, διαρκέσας τέσσαρας περίπου ὥρας· καὶ μετὰ τοῦτο συνέβη ἄκρα ἡρεμία.

Ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν ἑτέρου αὐτομολήσαντος σήμερον ἀπὸ τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον πληροφορούμεθα, ὅτι καθ' ὅλον τὸ στρατόπεδον τοῦ πολιορκητοῦ μας ἐπικρατεῖ γενικὴ ἀθυμία· ἐσχάτως ἤρχισαν οἱ Τοῦρκοι νὰ πάσχωσι καὶ ἀπὸ εἶδός τι ἐπιδημίας, ἥτις φυσικὰ προῆλθεν ἀπὸ τὴν ἀθλιότητα καὶ κακὴν τοῦ στρατοῦ ἀγωγήν. Εἰς τὰ Σάλωνα ἐξώργησαν οἱ Τοῦρκοι ἕνα στρατιώτην Πάσχον ὀνόματι, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν ἐξομολόγησίν του ἐφανέρωσεν, ὅτι εἶχε θανατώσει πεντῆντα Μωσελμάνους· ὅθεν ὁ Κιταχῆς ἐπρόσταξε καὶ τὸν ἔβαλον εἰς ὑπόγειον φυλακὴν, ἕως ὅτου νὰ ἐκδώσῃ τὴν περὶ αὐτοῦ δικαίαν ἀπόφασιν. Περιμένουν προσέτι εἰς τὸ στρατόπεδον τὸν Μπανούσην Σέβρανην, καὶ οὕτω νὰ κάμωσι μετὰ τὴν ἄφιξίν του καὶ πάλιν ἔφοδον.

Ὁ ἐχθρὸς ἐξακολουθεῖ νὰ τελειοποιῇ τὸ ἐν τῷ Φραγκλίνῳ προχαράκωμά του (avant-retranchement), καὶ νὰ κυλίῃ χῶμα πρὸς τὴν δεξιὸν πλευρὰν τοῦ ἔσωθεν περιταφρώματος· ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι μελετᾷ νὰ γεμίσῃ καὶ αὐτὴν τὴν τάφρον.

Οἱ Ἕλληνες νύκτα καὶ ἡμέραν στέκονται εἰς ἐγρήγορσιν, καὶ ὡς συνήθως ἕτοιμοι εἰς κάθε τυχὸν συμβεβηκός.

Μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἐπεκράτει ὡσαύτως ἀμοιβαία σιωπή. ἡμεῖς ἐνασχολούμεθα εἰς τελειοποίησιν τῶν ἐσωτερικῶν ὀχυρώσεών μας.

Τὸ ἑσπέρας ἐπανελήφθη καὶ τῶν δύω μερῶν τὸ πῦρ. Διὰ ἀτυχίαν ἡ ἔκρηξις μιᾶς βόμβας ἐπλήγωσε τρεῖς πατριώτας, ἐκ τῶν ὁποίων τὸν ἕνα θανασίμως.

Τὴν 14 τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον μόνος ὁ ἰδιοφυισμὸς ἦτον εἰς ἐνέργειαν. Τὴν δὲ αὐγὴν ἐπυροβολήσαμεν ἀλλεπαλλήλως τὸ ὕψωμα τῆς ἐνώσεως, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου μέρους ὁ ἐχθρὸς διεύθυνεν ἱκανὰς γρανάτας κατὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῶν πλευρικῶν κανονοστασίων τοῦ Γελιέλμπ Θέλλε καὶ Κοτζίσκε διὰ νὰ ἀνατρέψῃ τὰ περασπετάσματά τε· Τότε δὲ ἐπληγώθη ἕνας πυροβολιστὴς καὶ δύω στρατιῶται.

Ὁ ἐχθρὸς προχωρεῖ κυλίων τὰ χώματά τε καὶ διευθυνόμενος, ὡς εἴρηται, κατὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ ἐν τῷ Φραγκλίνῳ ἔσω ἀντιταφρώματος πλευρᾶς.

Μετὰ τὴν μεσημβρίαν ὁ πυροβολισμὸς ἔγινεν ἐκ διαλειμμάτων, ὁ δὲ ἰφεκισμὸς μὲ τὴν συνήθη δραστηριότητα. Ὡσαύτως καὶ τὸ ἑσπέρας ἐβομβολόπαμεν τὸ ὕψωμα τῆς ἑνώσεως, ἐν ᾧ ὁ ἐχθρὸς θέλων νὰ σημαδεύῃ τὰ ἐκ πλευρῶν κανονοστάσιά μας ἐκτύπα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν πόλιν.

Τὴν 15 τοῦ αὐτοῦ. Πρὶν τῆς αὐγῆς ἐστάθησαν οἱ Ἕλληνες ὄρθιοι ἐπὶ τῶν προμαχώνων καὶ μὲ τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας, καθότι εἶχεν εἰσχωρέσει μία ἰδέα, ὅτι ὁ ἐχθρὸς μελετᾷ καὶ αὔθις νὰ κάμῃ ἔφοδον. Τινὰ τῶν ἐχθρῶν κινήματα ἔδωκαν αἰτίαν γενικοῦ εἰς τὰ πέριξ τοῦ Φραγκλίνου ἰφεκισμοῦ, ὅστις καὶ διήρκεσεν ἡμισείαν ὥραν· ὁ ἐχθρὸς τότε μᾶς ἔρριψε μόνον μερικὰς σφαίρας· ὅσον διὰ ἔφοδον ὅμως φαίνεται ὅτι ἀκόμη δὲν ἔχει διάθεσιν.

Τὸ πρωὶ ἐρρίφθη καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη καὶ βόμβαι καὶ κανονίων σφαῖραι. Περὶ δὲ τὴν μεσημβρίαν ἐρρίψαμεν κατὰ τοῦ ὑψώματος τῆς ἑνώσεως καὶ τῶν πέριξ περιχαρακωμάτων ἱκανὰς γρανάτας ὑιαλίνας, ἀπὸ τὰς ὁποίας ὁ Σελτάνος ἐτρομάχθησεν ἐσχάτως τοὺς Θαλασσινούς μας.

Τὴν μεσημβρίαν ἐβασίλευε καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη βαθεῖα σιωπή. Τὸ δὲ ἑσπέρας, ἐν ᾧ ὁ ἐχθρὸς ἐξηκολούθει ἀκόμη τὴν σιωπήν τε, ἡμεῖς ἐβάλαμεν εἰς ἐνέργειαν τὸ Ὀριζόντειον καὶ κατὰ Κάθετον πῦρ, διευθύνοντές το ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πρὸς τὸ ὕψωμα τῆς ἑνώσεως.

Τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ. Ἐπιμένομεν εἰσέτι ἐργαζόμενοι εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἔσω ὀχυρωμάτων μας.

Καθ' ὅλην ταύτην τὴν ἡμέραν ἐπεκράτησεν ἀμοιβαία ἡσυχία. Τὴν δὲ νύκτα ἤρχισαν οἱ Τοῦρκοι νὰ μᾶς ῥίπτωσι πολλοτάτας βόμβας, γρανάτας καὶ κανονίων σφαίρας· ἡμεῖς τοὺς ἀπεκρίθημεν ἐπίσης, καὶ ἐκ τούτου ἐγεννήθη πεισματώδης ἰφεκισμὸς διαρκέσας ὑπὲρ τὰς τρεῖς ὥρας· ἐν τούτῳ ἐπληγώθησαν πέντε ἀπὸ μέρους μας καὶ ἐφονεύθη δὶ ἀτυχίαν ὁ καλὸς νέος Παντελέων Πλατύκας. Ἡ πόλις ὅλη ἐπικράνθη τοῦ ἀδελφοῦ μας τούτου τὴν στέρησιν, καὶ ἐνταφίασαν αὐτὸν μὲ τὴν ἀνάλογον τῶν περιστάσεων παράταξιν. Ὁ Ἀρχιερεὺς κύριος Ἰωσὴφ Ῥωγῶν ἐξεφώνησε τὸν ἐπιτάφιον λόγον, δὶ οὗ ἀπετείνετο μᾶλλον πρὸς τοὺς νέους ὁμιλήσας τοῦ πεσόντος, προτρέπων αὐτοὺς εἰς μίμησιν τῆς γενναιοψυχίας τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει συναδελφοῦ των· μετὰ δὲ τὸν ἐπικήδειον εἶπον ὅλοι οἱ παρεστῶτες. Αἰωνία ἡ μνήμη σου, φίλτατε σωματοφύλαξ καὶ ἀδελφέ!

Τὴν 17 τοῦ αὐτοῦ. Σήμερον ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ὁ διοικητὴς τῆς Πρεβέζης Μασκίρ-αγας Τζογαδόρος ἦλθε κατ' αὐτὰς εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον μὲ 50 Ἀλβανοὺς, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀνεχώρησε μὲ 250.

Τὰ πυροβόλα καὶ τῶν δύω διαμαχομένων ἡσυχάζουν ἡσυχίαν ἄκραν.

Τὴν μεσημβρίαν ἐπλησίασεν ὁ ἐχθρὸς μὲ τὰ χώματά τε εἰς τὰ χείλη τῆς ἀντιταφρου μας πρὸς τὸ μέρος τῆς δεξιᾶς πτέρυγος. Πρὸ δὲ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου ἐπυροβόλησε τὰ πλευρικὰ κανονοστάσιά μας.

Ὁ ἐχθρὸς μᾶς ἔρριψε πολλοτάτας κανονίων σφαίρας καὶ βόμβας τὸ ἑσπέρας· ἐπίσης τοὺς ἀντεμείψαμεν καὶ ἡμεῖς μὲ τρόπον εἰς ὑπεσβολὴν ἐπίμονον· ἐν τούτῳ ἐπληγώθη ἀκινδύνως ὁ Κατ. Ἀναστάσης Θάνου ἐκ τοῦ σώματος τοῦ Στρατηγοῦ Κίτσε Τσαβέλλα, θέλων νὰ σημαδεύσῃ τὸ ὕψωμα τῆς ἑνώσεως.

Τὴν 18 τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὁ πυροβολισμὸς ἀμοιβαίως ἔπαυσε, καὶ ὁ ἰφεκισμὸς ἐξηκολούθησεν ἕως τῆς πρωΐας.

Μετὰ τὸ πρωὶ καὶ ἕως τὴν μεσημβρίαν ἐστάθη ἄκρα ἡσυχία. Περὶ δὲ τὸ δεῖλι ἐκ τῆς

Ἀκολουθεῖ παράρτημα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀνεπεώσεως τοῦ ἐχθρικοῦ πυρὸς ἐφονεύθησαν δύω στρατιῶται καὶ ἐπληγώθη καὶ ἄλλος Ἡμεῖς δὲν λείπομεν νὰ ἀποκριθώμεθα εἰς τὸν πυροβολισμόν των, ἀγνοοῦμεν ὅμως ὁποίαν ζημίαν πάσχει ἀπὸ τὰς σφαίρας καὶ βόλιά μας οἱ ἄπιστοι.

Ὁ ἑσπέριος καὶ τῶν δύω μερῶν πυροβολισμὸς ἐξηκολούθησεν ὡς συνήθως.

Τὴν 19 τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐξηκολούθησαν νὰ ῥίπτωνται ὡσαύτως αἱ Ὁριζόντιοι καὶ κατὰ Κάθετον σφαῖραι μὲ μανίαν. Τὸ δὲ πρωῒ ἀγκαλὰ ἐμετριάσθη ὁπωσοῦν τὸ πῦρ, ἡμεῖς ἐστερήθημεν δύω ἀδελφοὺς κτυπηθέντας ἀπὸ βόλια. Μετὰ τοῦτο συνέβη ἡσυχία.

Ὁ ἐχθρὸς ὅσον προσπαθεῖ νὰ προχωρήσῃ μὲ τὰ χώματά του καὶ νὰ γεμίσῃ τὴν ἔσω τοῦ Φραγκλίνου ἀντίταφρον, τόσον προσκρούει, καὶ τίποτε νὰ καταρθώσῃ δὲν ἠμπορεῖ· ἐπομένως θέλομεν ἐξηγηθῆ σαφέστερον περὶ τούτου.

Ὁ ἐχθρὸς, ὡς εἴρηται, προσπαθεῖ νὰ προχωρήσῃ μὲ τὰ χώματά του, καὶ νὰ γεμίσῃ τὴν ἔσω τοῦ Φραγκλίνου ἀντίταφρον· ἐπροσκρουσεν ὅμως εἰς αὐτὴν τὴν ἐργασίαν του· καθότι μόλις ἐπλησίασεν εἰς τὰ χείλη τῆς τάφρου, καὶ οἱ Ἕλληνες πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἤρχισαν νὰ τοῦ κλέπτωσι τὸ χῶμα ἀφαιροῦντες το κρυφίως. Ἀφ' οὗ δὲ εἰς τὸ διάστημα τῶν τριῶν τούτων ἡμερῶν ἐπιτηδείως τὸν ἐστερήσαμεν τόσον χῶμα, ὅσον ὁ ἐχθρὸς δὲν ἠδύνατο νὰ αἰσθανθῇ, σήμερον περὶ τὴν μεσημβρίαν ὥραν τετάρτην (Τουρκιστὶ) κατεσκευάσαμεν πυροβολικὴν ὑπόνομον μὲ τρεῖς βόμβας τῆς πλέου μεγάλης διαμέτρου· εἰς τὴν ὁποίαν μεταδώσαντες τὸ πῦρ, καὶ ἐνταυτῷ μὲ τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας ὥρμησεν ἡ φρουρὰ εἰς τὰ ἔσω τοῦ ἐχθροῦ χαρακώματα. Ὀφθαλμοφανῶς λοιπὸν εἴδομεν τότε, ὅτι Χεὶρ Ὑψίστη ὁδηγεῖ τοὺς ἀπιστοήτους πολεμικούς μας καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐργάτας μας. Ὁποῖος ἐνθουσιασμός, ὁποία γενναιότης, τί νέαι ἀποδείξεις τῆς πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ πρὸς τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα μας ἀφοσιώσεως τῶν Ἑλλήνων! Ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ κατεστραφησαν ὅλαι αἱ ἐργασίαι τὰς ὁποίας εἰς διάστημα τεσσαράκοντα ἡμερῶν ὁ ἐχθρὸς εἶχε κατασκευάσει. Τὸ δὲ Ἑλληνικὸν πῦρ τοσοῦτον κατετρόμαξεν ἀμέσως τοὺς μαχητοὺς καὶ ἀνάνδρους Μωαμεθιάνους, ὥστε ἀμέσως ἀπεσύρθησαν εἰς τὰ ὄπισθεν· ἐκεῖθεν δὲ ἤρχισαν νὰ ῥίπτωσιν ὡς χάλαζαν πλῆθος σιδηρᾶς καὶ ὑαλίνας γρανάτας κατὰ τῆς ἀπιστοήτου φρουρᾶς μας. Ἀλλ' ὁποία σταθερότης! ὁποία παρρησία πνεύματος! ἐδειλίασε κανεὶς, μ' ὅλον ὅτι καὶ ὁ Θάνατος τοὺς ἐσυντρόφευε, καὶ τόσοι μάρτυρες τοῦ Σταυροῦ βαρέως ἐπληγώθησαν; ὄχι. Κάθε Θεατὴς ἀμερόληπτος ὀφείλει νὰ ἐκφωνήσῃ, ὅτι καὶ διάφοροι παρεστῶτες ἀλλογενεῖς ἀξιωματικοὶ ὡμολόγησαν.

„Μ' ὅλον ὅτι ἡ ἀνάκτησις τοῦ Τεριμπιλὲ
„ἦτον πρόβλημα πολλὰ δύσλυτον,' καὶ μὲ
„ἴδια μάλιστα τακτικὰ στρατεύματα ὁδηγού-
„μενα ἀπὸ ἄξιον ἀρχηγὸν καὶ ἐπιχειρηματί-
„αν, μ' ὅλον τοῦτο διὰ τοῦ σημερινοῦ κα-
„τορθώματος δείχνων εἰς τὴν Εὐρώπην οἱ Ἕλ-
„ληνες, ὅτι εἶναι ἄνδρες ἀνδρεῖοι, ὅτι ἡγεμὼ
„καλῶς ὀργανισμένοι.

Οἱ Ἕλληνες ἔγιναν ἐν τοσούτῳ κύριοι ὅλων τῶν ἔσω τοῦ Φραγκλίνου χαρακωμάτων καὶ προμαχώνων, ἔνθα ὁ ἐχθρὸς ἐπεστήριζεν ἀκόμη τὰς ὀλιγας ἐλπίδας του.

Μετὰ τοῦτο ἔφερον οἱ ἐχθροὶ τὴν Σατραπικὴν τοῦ Κιουταχῆ σημαίαν εἰς τὰ κάτω, καὶ στήσαντες τὴν ἐπὶ τοῦ ὑψώματος τῆς ἐνάστεως, ἤρχισαν νὰ ἐπιφωνίζωσιν ἐκεῖθεν, καὶ ἐκ τῶν ἀνωνοστικῶν των νὰ πυροβολῶσι μὲ πεῖσμα. Ἐκ τούτου συμπεραίνεται, ὅτι κατέβη ὁ ἴδιος τῶν Παστᾶς διὰ νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς καταδιωχθέντας Χαλτουπιδές του, καὶ μὲ τὴν σημαίαν του νὰ τοὺς ἐνθουσιάσῃ· ἀλλὰ πῶς νὰ ἐνθουσιασθῶσιν οἱ Βάρβαροι! αὐτοὶ τὴν ἴδον καὶ αὐτὴν τὴν σημαίαν των, ἥτις μίλις φθάσασα καὶ στηθεῖσα, ἐστερήθη ἀπὸ τὰ τηφέκια τῶν Ἑλλήνων τὴν ἀκμήν της (μιναρὲ), καὶ ἔμεινε μὲ μόνον τὸ σφαιριδιόν της (τοπούζ).

Ἡ δὲ μάχη, ἥτις τώρα ἐνεργεῖται ὄχι μόνον μὲ πυροβόλα, ἀλλὰ καὶ μὲ ξύλα, πέτρας, γρανάτας τῆς χειρὸς κ. τ. λ. διαρκεῖ ἀκόμη ἕως εἰς τὸ δεῖλι, ὥραν ϛ'.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἑλληνικὸν στρατόπεδον Ἀποκούρᾳ.

Τὴν 12 Αὐγούστου.

Ὁ Στρατηγὸς Καραϊσκάκης μὲ ὀλίγους σπαρτιάτας διευθύνθη μ' ὅλην τὴν σπουδὴν κατὰ τὸ Καρπενήσι, διὰ νὰ συνάξῃ τὰ κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη διεσκορπισμένα στρατεύματα· ἡ εἰς τὰ ἐκεῖσε προσωπική του παρουσία εἶναι ἀναγκαία διὰ πολλοὺς λόγους. Μετὰ τοῦτο θέλει διευθυνθῇ πρὸς τὸν Βάλτον, καὶ ἀκολούθως νὰ καταβῇ εἰς Ξηρόμερον διὰ νὰ ἑνωθῇ καὶ νὰ συσκεφθῇ μετὰ τῶν ἄλλων εἰς τὰ ἐκεῖσε σωμάτων περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀφορώντων τὴν βλάβην τοῦ ἐχθροῦ στρατηγημάτων.

—Γράμματα σημερινὰ ἐκ τοῦ ἐν Σαλώνοις στρατοπέδου μας ἀναγγέλλουν τὴν σημαντικὴν ἐσχάτως συμβᾶσαν εἰς τὰ ἐκεῖσε μάχην, εἰς τὴν ὁποίαν περισσότεροι ἀπὸ πεντακοσίους Τούρκους ἐφονεύθησαν, καὶ πολλοὶ ἔμειναν πληγωμένοι, ἐν ᾧ ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους ἕνδεκα ἐθυσιάσθησαν καὶ τρεῖς μόνοι εἶναι ἐλαφρᾶ πληγωμένοι. Ταχέως δὲ πάλιν θέλει ἐπιπέσει ἐπάνω των, καὶ ἐλπίζεται εἰς τὴν Ὑπερτάτην Προστασίαν νὰ τοὺς κατατροπώσωσιν ὁλοτελῶς.

Ὁ ἐκ τοῦ στρατοπέδου τοῦ Κιουταχῆ φθάσας ἐνταῦθα σήμερον αὐτόμολος παρασταίνει ἐλεεινὴν τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ στρατοπέδου τούτου κατάστασιν. Ἀθυμία ἄκρα, λέγει, ἐπικρατεῖ εἰς ὅλον τὸν στρατόν. Ὁ Κιουταχῆς τοὺς προτρέπει νὰ ἐφορμήσωσι καὶ πάλιν εἰς ἔφοδον· ἀλλὰ κανεὶς δὲν κλίνει κεφαλήν. Οἱ Γκέγκιδες συναχθέντες εἶπον εἰς τὸν Κιουταχῆν, ὅτι εἶναι χρεία νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς ἐπιστροφῆς των καὶ νὰ ἐπαυξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ στρατοῦ· ὅθεν ὁ Κιουταχῆς ἔγραψεν εἰς τοὺς ἐν Σαλώνοις ἅπαντας νὰ ἔλθωσιν εἰς τὸ στρατόπεδόν του· ἀλλ' ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν, ὅτι δὲν δύνανται νὰ ὑπακούσωσιν εἰς τὴν διαταγήν του· καθότι οἱ δρόμοι εἶναι πιασμένοι ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας.

Στρατόπεδον Ἑλληνικὸν Ξηρομέρου.
Δραγαμέστι· τὴν αὐτήν.

Σήμερον διῆλθον καὶ ἐπωλησίασαν πρὸς τὸν Ἀχελῶον ποταμὸν διακόσιαι πεντήκοντα ἐχθρικαὶ κάμηλοι φορτωμέναι τροφὰς διὰ τὸ στρατόπεδον τοῦ Κιουταχῆ. Ὡρμήσαμεν λοιπὸν κατ' αὐτῶν πλὴν δὲν ἐλάβαμεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὰς κτυπήσωμεν. Ἐσυλλάβαμεν ὅμως μετὰ ταῦτα 100 ἀλογομούλαρα φορτωμένα μὲ τροφὰς διευθυνόμενα καὶ αὐτὰ διὰ τὸ ἴδιον ἐχθρικὸν στρατόπεδον, τοὺς ὁδηγοὺς τῶν ὁποίων ἐφονεύσαμεν ὅλης.

Ἐνταῦθα πολυπλασιάζεται καθ' ἡμέραν ὁ στρατός μας· ἀφ' οὗ δὲ διαμωθῶμεν καλά, ἐλπίζομεν εἰς τὸν ΘΕΟΝ νὰ προξενήσωμεν τὴν πλέον ὑσιώδη ζημίαν τοῦ ἐχθροῦ.

Τὸ πλεῖστον μέρος τῶν γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι εἶχον καταφύγει τὴν Ἄνοιξιν τῇ δὲ καλεῖσε ἐσυνάχθησαν πάλιν εἰς τὰ χωρία των, καὶ ἀπολαμβάνουν τοὺς καρποὺς τῶν κόπων των, θερίζουσαι καὶ τρυγοῦσαι· ὥστε ἀρκετὸν μέρος τοῦ Ξηρομέρου τώρα δὲν πατεῖται πλέον ἀπὸ τοὺς πόδας τῶν ἀπίστων.

Τῶν ἐθνῶν ἡ Ἱστορία, ὡς πολλάκις εἴπομεν, παριστάνει ἐνίοτε εἰς τὸ θέατρον τοῦ κόσμου φαινόμενά τινα, τὰ ὁποῖα ὑπολογισμοὶ ἀνθρώπινοι δὲν δύνανται νὰ ἐξηγήσωσι. Παρόμοιον φαινόμενον ἰδοὺ βλέπομεν τώρα εἰς τὴν ἐκ δευτέρου τῆς Κρήτης ἐπανάστασιν. Ἡ Πελοπόννησος καταπατεῖται καὶ μιαίνεται ἀπὸ τὸν βάρβαρον Ἰμπραΐμην τῆς Αἰγύπτου· τὸ Μεσολόγγιον πολιορκεῖται τέσσαρας ἤδη μῆνας ἀπὸ τὸν θηριόμορφον Μεχμὲτ Ῥεσίτ, καὶ ἐκπλήττει τὴν Εὐρώπην, παῤῥησιάζουσα ὁποῖα δύναται μικρὸς λαὸς νὰ κατορθώσῃ, ὅταν θέλῃ, καὶ ἀποφασίζῃ νὰ ἀποθάνῃ διὰ τὴν πολιτικήν του ἀνεξαρτησίαν καὶ ὕπαρξιν. Δὲν ἀναφέρομεν τὰ Ἡρωϊκὰ καὶ μεγάλα τῶν θαλασσινῶν μας κατορθώματα, δὲν ὁμολογοῦμεν ποσῶς, ὅτι οἱ ἀκαταμάχητοι οὗτοι ἥρωες μὲ τὰ μικρὰ ἐμπορικὰ πλοῖα των κατεδίωξαν τὰ κυματοῦντα τοῦ Βιρβάρη φρούρια· ἀλλὰ δικαίῳ τῷ λόγῳ κηρύττομεν μόνον, ὅτι τὰ κατὰ τὴν Κρήτην ἠμποροῦν νὰ ἐξομοιωθῶσι μὲ τὰ τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, ὅταν ὁ Βολιβάρ κατέφυγεν εἰς Βεγακρούτην. Ἡ κυρίευσις τῆς Γραμπούσας, τῆς Κισσάμου καὶ τοῦ Σελίνου, εἶναι τὸ μόνον συμφέρον τῆς Κρήτης, καὶ τὸ μέσον τοῦ νὰ ἐκτείνῃ τώρα τὰ ὅπλα της.

Ὁ δὲ Ἰμπραΐμ-πασσας διὰ τοῦτο τρέμει εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ ἡ Εὐρώπη πείθεται ἤδη, ὅτι οἱ Ἕλληνες θέλουν ἀμεταθέτως τὴν ἐλευθερίαν των, καὶ ὑπερνικοῦν ὅλα ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ἦναι τὰ ἐμπροσθέν των παῤῥησιαζόμενα ἐμπόδια.

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἰσπαν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ Ἰριμηνίαν. Ἐκδίδεται ὁὶς τῆς ἑβδομάδ...
Συντάκτης Δρ Ἰ. Ἰ. Μάγερ. ...γράφ. Δ. Μαυρογιάν...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 67ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ φιλοῦ ἀφίλη, ἢ φιλοῦν θρασύλ.

Μεσολόγγιον, 22 Αὐγούστου. 1825. Σάββατον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τῷ περιποθήτῳ μοι φίλῳ ἀκριβῷ, Καισαροβασιλικῷ Αὐστριακῷ Βίτσε Κονσόλῳ Κ. Σ. Σ. Αἰσίως.

Εἰς Ζάκυνθον.

Φίλε μοι περισπούδαστε! Μετὰ τὴν ἐρώτησιν τῆς ποθητῆς μοι ὑγιείας σας σᾶς εἰδοποιῶ ὅτι προλαβόντως διὰ Κ. Μάρκου Τράνη ἔλαβον τὰ κατὰ τὰς 10. 12. 15. καὶ 18. τοῦ ἤδη λήξαντος Ἰουνίου, μετ' αὐτῶν δὲ συγχρόνως καὶ τὰς τοῦ Μεσολογγίου Γαζέτας, τὰς ὑπὸ Ν. 34 ἕως 45 μετὰ ταῦτα ἔλαβον καὶ τὸ κατὰ τὰς 24 τοῦ αὐτοῦ παύσαντος σημειωμένον τελευταῖον γράμμα σας, μεθ' οὗ καὶ δύο ἄλλα φύλλα Γαζέτων, εἰς τὰς ὁποίας, προτητερινὰς καὶ τελευταίας μὲ μειδιάσμά μου βλέπω τὰς ματαίας των φρονήσεις. Σᾶς μένω ὅμως πάντη εὐχάριστος διὰ τὴν εἰλικρινῆ φιλίαν καὶ δούλευσιν ὁποῦ εἰς ἡμᾶς δεικνύετε, τὴν ὁποίαν καὶ (διὰ χάριν μου) μὴ διακόπτετε γράφοντές μοι συχνὰ τὰ τῆς ὑγιείας σας καὶ εἴτι εἰδήσεις λαμβάνετε, συντροφευμένας καὶ μὲ ὀλίγας Γαζέτας ὅσον τὸ δυνατὸν νεωτέρας, καὶ ὑγίαινε εὐτυχῶν.

1825 τῇ 2 Ἰουλίου. Ἐκ τῦ. Μεσολογγίου.

Βεζὺρ Ῥεσὶτ Μεχμὲτ Πασσᾶς Ῥουμελ. Ἰωάν. Λ. Βαλεσ. κ. τ. λ. κ. τ. λ.

(ὁ Φίλος τοῦ Νόμου.)

Πολὺ ἐνοστιμεύθημεν ἰδόντες τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν τῆς ὑψηλότητός του τοῦ Ῥουμελ Βαλεσὶ, διευθυνομένην πρὸς τὸν στενόν του φίλον τὸν ἐν Ζακύνθῳ Αὐστριακὸν Πρόξενον, διὰ τῆς ὁποίας τοῦ ἀναγγέλει, ὅτι ἔλαβε διάφορα φύλλα τῶν Χρονικῶν μας, καὶ ἐπομένως τὸν προσκαλεῖ νὰ τοῦ στέλλῃ καὶ ἄλλα, καὶ μάλιστα νὰ ἦναι ὅσον δυνατὸν ἔγκαιρα. Ἐπειδὴ ὅμως εἶναι μακρυνὴ ἡ διάβασις τῶν Ἐφημερίδων ἀπ' ἐδῶ εἰς Ζάκυνθον, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς ὑψηλότητός του, ἡμεῖς ἔχομεν τὸ θάρρος νὰ τοῦ προβάλωμεν ἄλλον δρόμον πλέον συμοτινὸν καὶ εὔκολον· ὅθεν τοῦ ὑποσχόμεθα νὰ τοῦ στέλλωμεν κάθε Σάββατον δύω Ἐφημερίδας, διευθύνοντες τας πρὸς τὴν ὑψηλότητά του τὸν Ῥούμελ Βαλεσὶν Ῥεσὶτ Μεχμὲτ κλπ. καὶ ἐγχειρίζοντες τας ἀπὸ τὸ κανονοστάσιον τοῦ Φραγκλίνου εἰς ὅποιον μᾶς στέλλει. (Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι ἡ ὑψηλότης του πρέπει νὰ μᾶς προπληρώσῃ τριὰ Τάλληρα Ἰσπανικὰ διὰ τὴν τριμηνίαν του.) Κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον συκάνεται ἀφ' ἑνὸς μέρους τὸ βάρος τοῦτο ἀπὸ τὸν στενὸν φίλον τοῦ Βεζύρη Αὐστριακὸν, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἔχει καὶ ἡ ὑψηλότης του τὴν εὐχαρίστησιν νὰ λαμβάνῃ τὰς Ἐφημερίδας, καθὼς ἐπιθυμεῖ, πλέον προσφάτως, καὶ νὰ ἀναγινώσκῃ τὰ κατορθώματά του, διὰ νὰ βλέπῃ εἰς αὐτὰ τοὺς οἰωνοὺς τῆς μέχρι τέλους ἐκβάσεως τῆς ἐκστρατείας του.

Ναύπλιον, τῇ 6 Αὐγούστου.

Ἀπὸ γράμματα ἐκ τοῦ Στρατοπέδου τῶν Βερβένων μανθάνομεν, ὅτι ὁ Ἰμπραὴμ Πασσᾶς εἰς τὴν ἀπὸ Τριπολιτσὰν (ὅπου ἄφησεν ἱκανὴν φρουρὰν) εἰς Νεόκαστρον μετάβασίν του, ἐκτυπήθη ἀπὸ τὸ Σῶμα τοῦ Στρ. Κολοκοτρώνη κατὰ τὸ Ἰσάρι τῆς Καρυταίνης. Τὸ μικρὸν τοῦτο Ἑλληνικὸν σῶμα εἶχε τὴν ἀξιότητα νὰ ἐμποδίσῃ μὲ ἀκατάπαυστον πόλεμον δύο ὁλοκλήρους ἡμέρας τὴν διόδον εἰς ὅλον σχε-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

βὸν τὸ τακτικὸν καὶ ἄτακτον Στράτ. τῆς Αἰγύπτου, τὸ ὁποῖον τέλος διῆλθε μὲ μεγάλην φθοράν 18. (ὁ Φ. τοῦ Ν.)

Βλέπομεν εἰς διαφόρους ἀριθμοὺς τοῦ Φίλου τοῦ Νόμου μερικὰς τοῦ κυρίου Γ. Κοκκίνη ἐπιστολὰς διευθυνομένας πρὸς τὸν Ἰμπραΐμ-πασσα. Ἂν θεωρήσῃ τις τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν ὡς ἁπλοῦν ἔμπορον, δὲν ἠμπορεῖ ποτε νὰ εἰπῇ, καθότι ἔχει τοιαύτην ψυχὴν, ὥστε φθάνει μόνον νὰ κερδίζῃ, καὶ ὀλίγον φροντίζει ἂν τὸ ἐμπόριόν του ὠφελῇ ἢ βλάπτῃ τοὺς Χριστιανούς, καὶ ὅ, τι θέλει καθεὶς ἂς λέγῃ. Ἀλλ' ὅταν βλέπωμεν, ὅτι ἡ εὐγενία του εἰς τὴν ἐσχάτην πρὸς τὸν Ἰμπραΐμ-πασσα ἐπιστολὴν του ὀνομάζει ἀνοήτους φανατικοὺς τοὺς Ζακυνθίους, διότι ἐθυσιάσθησαν καὶ καθημερινῶς θυσιάζονται διὰ τὸν δικαιότερον καὶ ἐνδοξότερον τῶν ἀγώνων, εἶναι δυνατὸν πλέον νὰ μὴ λαλήσωμεν; Τοιαῦται φράσεις ἐξερεύγονται τῷ ὄντι ἀπὸ καρδίαν καθυποδεδλωμένην εἰς τὸ πλέον χαμερπὲς καὶ ἐβραϊϊκὸν ἐμπόριον. Τοιουτοτρόπως θεωροῦμεν ἡμεῖς τὸν εἰρημένον Κοκκίνην καὶ ὅσους ἄλλους τὰ αὐτὰ μὲ ἐκεῖνον ἔχοντας αἰσθήματα· ἡ δὲ δικαία ὀργὴ ἑνὸς ὁλοκλήρου ἔθνους θέλει διαρραγῇ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀνθρωπαρίου τούτου· διότι λησμονεῖ, ὅτι εἶναι μέλος τῆς Χριστιανικῆς κοινωνίας, καὶ διὰ ματαίου τινὸς κέρδους καθυποδεδλώνεται τοσοῦτον, ὥστε εὐχαρίστως θέλει νὰ συντρέχῃ εἰς τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἐχθροῦ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τοῦ ἐχθροῦ τοῦ πλέον Βαρβάρου, καὶ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς Ἀτύλας καὶ Ταμέρλας ἐχθροῦ βαρβαρωτέρου. Oderint dum metuant.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τῇ 20 Αὐγούστου. Συνέχ. τῆς χθες. μάχης.

Μετὰ τὴν ἐννάτην ὥραν ἐξηκολούθησεν ὡσαύτως ἡ μάχη μὲ δραστηριότητα ἀπερίγραπτον. Οἱ Ἕλληνες ἀφ' οὗ κατέστρεψαν καὶ ἐπατωδωσαν τὰς ἐν τῷ Φραγκλίνῳ κολοσσαίας τῶν βαρβάρων ἐργασίας, ἐφώρμησαν τελευταῖον καὶ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὑψώματος τῆς ἐνώσεως, ἔνθα ἔγινεν ἡ μάχη πλέον πεισματική. Οἱ βαρβαροι τότε ἐξεθηκάρσαν τὰς μαχαίρας των καὶ τὰς ἐκείνων, κρύπτοντες τὰς κεφαλάς των ὀπὸ τοὺς προμαχῶνας· ἡ δὲ θαρραλαία φρουρά μας γελῶσα διὰ τὰ θερσιτικὰ ταῦτα τῶν Ντετούμιδων κινήματα, οὐδὲ κἂν κατεδέχθη νὰ σύρῃ ξίφος, ἀλλὰ μὲ ῥόπαλα καὶ πέτρας ἐσύντριψε τὰς κινεμένας μαχαίρας καὶ τὰς κεφαλάς των, καὶ αὐτοὺς ἠνάγκασε τελευταῖον νὰ ὀπισθοδρομήσωσιν· ἐν ᾧ ἄλλοι λαμβάνοντες εἰς χεῖρας τὰς συρομένας ἐχθρικὰς νιάλινης γρανατας τὰς ἐκτύπων εἰς τὰς πέτρας καὶ τὰς κατέθραυον διὰ νὰ μὴν ἀποτελῶσιν ἔκρηξιν· ἐνθουσιασμὸς ἀμίμητος! *) Ἡ μάχη διήρκεσε τοιουτοτρόπως ἕως τῶν μεσονυκτίων. Οἱ Ἕλληνες θριαμβεύσαντες ἔγιναν κύριοι ὁλοκλήρου τοῦ κανονοστασίου· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐπεριορίσθησαν εἰς τὰ ὀπίσθεν τοῦ ὑψώματος τῆς ἐνώσεως, καὶ εἰς τὰ προτηγερινά των χαρακώματα.

Ὅσον ἀπὸ μέρους μας ἐστερήθημεν εἰς τὴν μάχην ταύτην 20 μάρτυρας· ἔμειναν δὲ καὶ 45 πληγωμένοι Ἥρωες, δηλαδὴ, ἐκ μὲν τοῦ σώματος τοῦ Στρατηγοῦ Νότη Μπότζαρη ἐφονεύθη εἷς, καὶ ἐπληγώθησαν δύω· ἐκ δὲ τοῦ σώματος τοῦ Στρ. Κίτζη Τζαβέλα, πληγωμένοι πέντε, ἐν οἷς ὁ Ἀντιστράτηγος Γεώργιος Τζαβέλας, καὶ ὁ ἀρχαντώνης ὁ σημαιοφόρος· ἐκ τοῦ σώματος τοῦ Στρ. Λάμπρου Βέικου, φονευμένοι δύω, ἐν οἷς ὁ Χιλίαρχος Ἀποστολάκης Βαργιαθήτης, καὶ πληγωμένοι ὡσαύτως δύω, ἐξ ὧν Κήρυκος Μελισσόβας ὁ σημαιοφόρος· ἐκ τοῦ σώματος τοῦ Στρ. Νικολάου Ζέρβα ἐφονεύθη ὁ Χιλίαρχος Γεωργάκης Ντάγκας· ἐκ τοῦ σώματος τοῦ Στρ. Γεωργίου Κίτζου ἐπληγώθησαν πέντε· ἐκ τοῦ Στρ. Δ. Μακρῆ ἐφονεύθησαν δύω καὶ ἐπληγώθησαν δύω· ἐκ τοῦ Στρ. Καμπούρογλου, ἐπληγώθη εἷς· ἐκ τοῦ Στρ. Ν. Στορνάρη ἐπληγώθη εἷς ἀξιωματικὸς· ἐκ τοῦ Στρ. Ἀνδρέα Ἴσκου, ὡσαύτως ἕνας· ἐκ τοῦ Στρ. Δ. Τσέλιου ἐπληγώθησαν δύω· ἐκ δὲ τοῦ Ὁπλαρχηγοῦ τῶν ἐντοπίων Α. Ῥαζηκότζικα ἐφονεύθησαν ὀκτὼ, καὶ ἐπληγώθησαν δεκαπέντε, ἐν οἷς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ κύριος Γιαννάκης· ἐκ

*) Ἀλλὰ θέλει πιστεύσει τάχα ὁ κόσμος, ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ δεκαπενταετῆ παιδία μας ὥρμησαν κατὰ τῶν ἀπίστων Τούρκων, καὶ τοὺς ἐπολέμησαν μὲ ἀνεκφραστον θάρρος πετροβολοῦντα; Ἀλλ' εἶναι τόσον ἀληθὲς τοῦτο, ὅσον ὅτι τὰ αὐτὰ λιθάρια, τὰ ὁποῖα πάλιν ἀντέρριπτον οἱ Βάρβαροι, ἦσαν καταιματωμένα, καὶ ὅτι τοῦ πετροπολέμου τούτου τὰς σημεῖας των γνωρίζουν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι· καὶ ὁ ἀπιστῶν ἂς πληροφορηθῇ ἀπὸ τοὺς ἰδίους Τούρκους.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ζῆ Χιλ. Κώστα Χορμώβα ἐφονεύθη εἷς· ἐκ τοῦ Λ τιστρ. Α. Κωσμῆ, ἐπληγώθη εἷς· ἐκ τοῦ Ἀντιστρ. Γιαταγάνα ἐφονεύθησαν ἑφτὰ καὶ ἐπληγώθησαν δύω· ἐκ τοῦ Χιλ. Βέρη ἐφονεύθη εἷς, καὶ ἐπληγώθησαν δύω· ἐκ τοῦ Χιλ. Παγκάλη ἐπληγώθη εἷς· ἐκ τοῦ Χιλ. Κώστα Δροσίνη ὡσαύτως ἕνας ἐφονεύθη προσέτι εἰς τὰ κανονοστάσια τοῦ Κοτζίσκη καὶ Γκλιέλμη Θέλλη εἷς, καὶ ἐπληγώθησαν δύω. Οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐφόρτωσαν μὲ πτώματα ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν ἵππους καὶ ἡμιόνους, καὶ τὰ μετεκόμιζον εἰς τὰ ἄνω καὶ τὰ θάψωσι· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερον ὄχι ὀλίγους. Δὲν μένει δὲ σύδεμια ἀμφιβολία, ὅτι ἐν ᾧ ὁ ἐχθρὸς ἐστερήθη τὴν θέσιν, βάσιν μέρος τῶν ἐλπίδων τοῦ στρατοπέδου του, ἀπώλεσε καὶ 300 περίπου ἀπὸ τοὺς ἀξιωτέρους του πολεμιστάς.

Μετὰ τὸ μεσονύκτιον βαθυτάτη ἐβασίλευσε σιωπὴ ἀπὸ μέρους τοῦ ἐχθροῦ· φαίνεται ὅτι σκέπτεται μὲ σοβαρότητα, καὶ σχεδιάζει νέα στρατηγήματα. Ἡ πυξὶς του (boussole) ὅμως νομίζομεν, ὅτι εἶναι ἐν ἀταξίᾳ· καὶ δυσκολεύεται νὰ εὕρῃ τὴν Ἄρκτον, διὰ νὰ θέσῃ ὀρθᾶ.

Ὡσαύτως καὶ τὴν μεσημβρίαν ὁ ἐχθρὸς ἐφύλαξε παντελῆ σιωπήν. Ἡμεῖς δὲ καὶ τότε καὶ τὸ ἑσπέρας παρομοίως ἐπυροβολήσαμεν τὰ χαρακώματά του καθὼς καὶ τὰ κατασκηνώματά του. Εἰς τὰς δύω ὥρας ὅμως τῆς νυκτὸς ἀπεφάσισε καὶ αὐτὸς νὰ μᾶς ἀποκριθῇ.

Τὴν 21 τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὡσαύτως καὶ ὁλην τὴν ἡμέραν ἐπεκράτησεν ἄκρα σιωπὴ καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη. Περὶ δὲ τὴν δύσιν τοῦ Ἡλίου ἔρριψεν ὁ ἐχθρὸς μερικὰς βόμβας κατὰ τῆς πόλεώς μας.

Ἡ Ἑλληνικὴ πολεμικὴ Γολέτα τοῦ Καπ. Κυριάκη Μπρούσκη ἔφθασε σήμερον εἰς τὸν λιμένα μας, στελλομένη ἀπὸ τὴν Σ. Διοίκησιν μὲ τροφὰς καὶ ἄλλα ἐφόδια· ἔφερεν ἐνταυτῷ καὶ τὸν πρῶτον Τσολοχαγὸν τοῦ πυροβολικοῦ μὲ ἄλλους πέντε πυροβολιστὰς τοῦ Τάγματος. Τὴν νύκτα ἀμριβαία σιωπή.

Τὴν 22 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἐχθρὸς προσπαθεῖ νὰ ὀγυρωθῇ πάλιν εἰς τὸ ὕψωμα τῆς ἐνώσεως 40 ὀργυιὰς μακρὰν τοῦ προχώματος τοῦ Φραγκλίνη.

Ἡ αὐτὴ τῶν πυροβόλων ἀδρᾶνεια ἐπικρατεῖ ἀπὸ μέρους τοῦ ἐχθροῦ· ἐν ᾧ ἐκ τῶν κανονοστασίων μας καὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰ χαρακώματά του κτυποῦμεν ἐκ διαλειμμάτων.

Μεσολόγιον τὴν 22 τοῦ αὐτοῦ.

Γράμματα ἐπίσημα τῶν 14 τρέχοντος ἀπὸ τὴν καθέδραν τῆς Σ. Διοικήσεως πρὸς τὴν ἐνταῦθα Ἐπιτροπὴν ἀναγγέλλει μετὰ πάσης βεβαιότητος, ὅτι ἀφ' οὗ Ἰμπραΐμης ὁ Αἰγύπτιος ἐπέστρεψεν εἰς Μωρέαν μὲ τὰ δύω τρίτα σχεδὸν τῶν δυνάμεών του, τὰ Πελοποννησιακὰ στρατεύματα ἐκτύπησαν τοὺς μεινανταφ εἰς Τριπολιτσὰν καὶ Δαβιὰν ἐπιλοίπους Ἄραβας, καὶ ἐφόνευσαν καὶ ἐξώγρησαν ἐνταυτῷ 500 περίπου· κατὰ τὸ παρὸν δὲ ἔχουν στενοπολιορκημένα τὰ τείχη τῆς Τριπολιτσᾶς.

Ὁ Στρ. Καραϊσκάκης, κατὰ τὰς σημερινὰς πληροφορίας ἀφήσας τὰ ἀναγκαῖα, ὡς καὶ εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον εἴρηται, εἰς Ἀποκούρου στρατεύματα, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀνταπόκρισιν τῶν ἐν Σαλώνοις ἐχθρῶν μετὰ τοῦ Κιουταχῆ, διελθὼν ἀπὸ Καρπενήσι καὶ στρατολογήσας, διευθύνεται πρὸς τὸν Βάλτον διὰ νὰ κόψῃ καὶ τὴν ἀπὸ Ἄρτας τῶν Βαρβάρων συγκοινωνίαν.

Τὰ κατὰ τὸ Ξηρόμερον Ἑλληνικὰ σώματα, καθὼς ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώτους, τοὺς ὁποίους παρακατιὸν ἀναφέρομεν, θριαμβεύει καθ' ἡμέραν. Ἐσχάτως ἐκτύπησαν τὸν Περσέτην Βαρνακιώτην στρατοπεδευμένον εἰς Κανδήλαν, καὶ μὲ φθοράν του ἱκανὴν τὸν κατεδίωξαν κατὰ τὰ Βονιτσιάνικα· ἐζώγρησαν δὲ καὶ δεκαπέντε ἐκ τῶν Τουρκολάτρων ὁπαδῶν του, τοὺς ὁποίους καὶ ἔστειλαν ἐνταῦθα. Τόσον τὰ κατὰ τὴν Κανδήλαν στρατιωτικὰ σώματά μας, ὅσον καὶ τὰ περὶ Δραγαμέστην καὶ ἀλλαχόσε δὲν λείπουν τοῦ νὰ συλλαμβάνῃ καθημερινῶς διάφορα φορτώματα τροφῶν, πολεμεφοδίων καὶ ἄλλων στελλομένων εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ πολιορκητοῦ μας. Δικαίῳ λοιπὸν τῷ λόγῳ ἠμποροῦμεν τώρα νὰ διακηρύξωμεν, ὅτι αἱ εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα εἰσβαλοῦσαι ἐφέτος ἀγέλαι τῶν Βαρβάρων πολιορκοῦνται μᾶλλον ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, παρὰ ὅτι πολιορκοῦν αὐτοὶ τοὺς Ἕλληνας· καθότι οὔτε μὲ τὰ Σάλωνα ἠμποροῦν νὰ ἔχουν πλέον ἐλευθέραν τὴν συγκοινωνίαν, οὔτε ἀπὸ τὸν Βάλτον καὶ τὸ Ξηρόμερον ἔχει τὴν διάβασιν ἀκώλυτον· ἡ δὲ θαλάσσιος ἀνταπόκρισις εἶναι πανταχόθεν διακεκομμένη τώρα διὰ τοὺς Τούρκους.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ,

Διακηρύττει.

Διάφορα περιστατικὰ συνέτρεξαν εἰς τὸ νὰ ἀναβάλωσι τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ Ἀμβρακιακοῦ Κόλπου κατὰ τὴν ὑπ' Αὐ. 8,836 ἐκδοθεῖσαν Διακήρυξιν τὴν 17 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου. Αἱ νέαι κατὰ θάλασσαν νῖκαι τῶν Ἑλλήνων διέλυσαν ἤδη πᾶν ἐμπόδιον, καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποκλειούσης τὸν Κορινθιακὸν Κόλπον Ναυτικῆς Μοίρας διετάχθη νὰ ἐνεργήσῃ τὸν ἀποκλεισμὸν καθ' ὅλην τὴν ἔννοιαν τῆς προλαβούσης Διακηρύξεως.

Ἡ παροῦσα Διακήρυξις μεταφρασθεῖσα καὶ εἰς τὸ Γαλλικὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου.

Τῇ 3 Αὐγούστου 1825 Ναύπλιον.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ὁ Γενικ. Γραμματεὺς

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

GOUVERNEMENT PROVISOIRE DE LA GRECE.

LE PRÉSIDENT DU CORPS EXÉCUTIF

Déclare.

Plusieurs circonstances ont concouru à remettre l' éxécution du Blocus au Golfe d' Ambracie conformément à la Proclamation du 17 Juin passé N. 8,836. Les nouvelles victoires des Grecs par mer ont levé tout obstacle, et le Commandant de la division maritime chargée du Blocus au Golfe de Corinthe vient de recevoir l' ordre de mettre en éxécution le Blocus au Golfe d' Ambracie dans toute l' éxtension du contenu de la déclaration susmentionnée du 17 Juin.

La présente déclaration, traduite en Français, sera imprimée et publiée.

Donné à Naples - de Romanie
Le 3 Août 1825.

Le Président,

GEORGES COUNDOURIOTTI.

Le Secrétaire d' Etat,

A. MAUROCORDATOS.

GOVERNO PROVVISORIO DELLA GRECIA.

IL PRESIDENTE DEL CORPO ESECUTIVO

Dichiara

Molte circonstanze concorsero a differire l' esecuzione del Blocco al Golfo d' Ambracia conformemente alla Proclamazione del 17 Giugno passato 8,836. Le nuove vittorie marittime degli Elleni hanno levato ogni ostacolo, ed il Comandante della divisione Navale incaricata del Blocco al Golfo di Corinto ricevè l' ordine di mettere in esecuzione il Blocco al Golfo d' Ambracia, in tutta l' estensione del contenuto della dichiarazione soprannominata del 17. Giugno.

La presente dichiarazione, tradotta in Francese, sarà stampata e pubblicata.

Dato a Napoli di Romania li 3 Agosto 1825.

Il Presidente

GIORGIO CUNDURIOTTI.

Il Segretario di Stato

A. MAUROCORDATO.

Τιμὴ ἑτησία Ταλ. Ἰσπαν. ἓξ τρωπ. πρωτέα κατὰ Ἰριανῆν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ Δ. Μεσθενεύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 68ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφίλη, τοῖς πλείοσι Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 26 Αὐγούστου. 1825. Τετράδη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἀποσπασμα ἐπιστολῆς τοῦ Κυρίου Α. Ζαΐμη. Ἀπὸ Διάσελον Ἀλωνίστενας. Τὴν 13 Αὐγούστου. 1825.

Ὁ Πασσᾶς, καθὼς ἠξεύρετε, ἀφήσας τρεῖς χιλιαδας εἰς Τριπολιτσὰν, ἀπέρασεν εἰς τὸν καμπον τοῦ Λεονταρίου, καὶ κατεσκήνωσεν εἰς τὸ χωριον Ἴσαρι· ἐκεῖθεν ἔστειλε τοὺς ἱππεῖς του καὶ μέρος πεζῶν μ' ὅλα τὰ φορτηγὰ ζῶα διὰ νὰ τὸν φερουν τὰ ἀναγκαῖα του· αὐτὸς δὲ διαμένει ἐκεῖ, διὰ νὰ ἔχη τὰ στενὰ εἰς τὸ χέρι. Ἐπολεμήθη καὶ ἐνεδρεύθη πολλάκις ἀπὸ τοὺς Ἀρκαδίους καὶ ἄλλα σώματα· ἔχασεν ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους Ἀραβας, ἀλλὰ δὲν μετετόπισεν. Ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους ἐνθαρρυνθέντες οἱ πεδινοὶ τῆς Τριπολιτσᾶς καὶ ἔχοντες τὰ νῶτα ἀσφαλισμένα ἀπὸ τὰ Βέρβενα, ἐφόνευσαν καὶ ἐξώγρησαν εἰς διαφόρους συμπλοκὰς ἐπέκεινα των τετρακοσίων. Ὁ Γεν. Ἀρχηγὸς ἐσχεδιασε νὰ πολεμήσωμεν τοὺς ἔξω τῆς Τριπολιτσᾶς μέχρι τῆς Πιάνας ἐξαπλωμένης Τούρκης, διὰ να τοὺς ἐμβάσωμεν ὅλους εἰς Τριπολιτσὰν· ν' ἀφήσωμεν ἐκεῖσε ἱκανὴν δύναμιν πρὸς πολιορκίαν, καὶ μὲ 7 ἄλλα στρατεύματα νὰ κινηθῶμεν πρὸς τὸ Λεονταρι, νὰ ἐμποδίσωμεν εἰς τὸ Δερβένι τὴν ἐπάνοδον τοῦ Πασσᾶ, ἢ νὰ τὸν περιορίσωμεν εἰς τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον. Πρὸ τριων ἡμερῶν μὲ εἶχε γράψει, καὶ ἤλθα εἰς τὸ Διάσελον, ὅπου ἦτον φθασμένος καὶ ὁ Ἐκλαμπρότης του μὲ 600 ἀπὸ Βέρβενα· ἦλθον ἀκόμη, καὶ συσσωματωθέντες χθὲς τὸ πρωῒ μὲ τὰ χαράγματα ἐπεσπέσαμεν εἰς τοὺς ἐχθροὺς· ἐπειδὴ ὅμως αὐτοὶ εἰς κάθε λόφον εἶναι ὀχυρωμένοι μὲ δυνατὰ ταμπούρια, διηρέσαμεν ἡμεῖς τοὺς Ἕλληνας εἰς ἀναλογοῦντα σώματα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν διαφόρων Ἀρχηγῶν, ἵνα συγχρόνως κτυπήσωμεν πανταχόθεν τὸν ἐχθρὸν· καὶ ἡ μὲν Πιάνα τὸ χωρίον μὲ δύω ταμπούρια ἀκόμη ἔπεσαν εἰς τὸν κλῆρον τοῦ Κολοκοτρώνη, ἐμοῦ καὶ τοῦ Γ. Λεχουρίτη· ἐπιπεσόντες λοιπὸν μετὰ μιᾶς ὥρας μάχην ἐτρέψαμεν εἰς φυγὴν τοὺς Ἀραβας, καὶ κατελάβαμεν τὸ χωρίον, φονεύσαντες καὶ ζωγρήσαντες ὑπὲρ τοὺς 200. κατὰ δυστυχίαν ὅμως τὰ λοιπὰ σώματα δὲν ἐδυνήθησαν νὰ προχωρήσουν, καὶ ἐμείναμεν μὲ μόνην τὴν φθορὰν τῶν 200. ἐν ᾧ εἰς τὴν χθεσινὴν ἡμέραν, σᾶς λέγω τὴν ἀλήθειαν, ἐδυνάμεθα νὰ θανατώσωμεν ὑπὲρ τοὺς χιλίους, καὶ τοὺς λοιποὺς νὰ ζωγρήσωμεν· ἐπειδὴ διὰ τὸ αἰφνίδιον δὲν ἐδυνήθησαν νὰ συνταχθῶσιν. Ἡ φθορὰ ὅμως τῶν διακοσίων εἶναι πραγματικὴ, διότι εὑρίσκονται εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων διακόσια πεντήκοντα μησκέτα, καὶ εἴκοσι ταμποῦρλα. Ἐπανήλθομεν αὖθις εἰς τὸ Διάσελον, καὶ σκοπεύομεν νὰ τοὺς κτυπήσωμεν πάλιν, καὶ ἴσως αὔριον τοὺς ἐπιπέσωμεν.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Τὴν 22 Αὐγούστου. Ἀφ' οὗ ἤδη ἔγιναν οἱ Ἕλληνες κύριοι τοῦ κανονοστασίου τοῦ Φραγκλίνα, ὡσαύτως δὲ καὶ μέρος τοῦ ἐχθρικοῦ προχώματος, ἔσκαψαν χθὲς ὑπόνομον κάτα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τοῦ προχώματος, καὶ εἰς τὰς δύω ὥρας τῆς νυκτὸς ἔβαλον τὸ πῦρ. Τὴν εὐτυχῆ αὐτῆς ἔκρηξιν ἐχαιρετήσαμεν μὲ γενικὸν ἀπ' ὅλην τὴν γραμμὴν τοῦ ἔσω ἀντιτειχίσματος τυφεκισμόν. Ὁ ἐχθρὸς τότε ἔμεινεν ἀσκέπαστος, καὶ εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ πυρός μας· ὅθεν μὲ μεγίστην τὴν σωστὴν ἠναγκάσθη νὰ ἀχυρωθῇ εἰς τοὺς πλέον ὀπισθινοὺς ἀκόμη προμαχῶνας τε.

Μετὰ τοῦτο ἐβάλαμεν καὶ τὸ πυροβολικόν μας (artillerie) εἰς ἐνέργειαν, καὶ τὴν ψιλὴν φωτίαν, τὴν ὁποίαν δὲν διεκόψαμεν δι' ὅλης τῆς νυκτὸς, ἐν ᾧ οἱ Βάρβαροι Ἀλιβερὰν ἐφύλαξαν σιωπὴν. Ἀγνοοῦμεν ἐν τοσούτῳ ὁποίαν ζημίαν ἐπροξένησεν εἰς τοὺς ἀπίστους τῇ ὑπονόμῳ ἡ ἔκρηξις.

Καὶ τὸ πρωῒ ἀκόμη ἐξηκολούθων οἱ ἐχθροὶ τὴν αὐτὴν σιωπὴν. Μετὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν καὶ ἕως τὸ ἑσπέρας καὶ τὰ δύω μέρη ἐστάθησαν ἐν ἡρεμίᾳ.

Τὴν 24 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἀπὸ μέρους μας κανονοβολισμὸς καὶ βομβολισμὸς ἀνανεώθη μετὰ τὸ μεσονύκτιον, διευθυνόμενος πρὸς τὸ ὕψωμα τῆς ἑνώσεως. Ὁ δὲ ἐχθρὸς μᾶς ἀπεκρίθη μὲ μεγάλην ἀθυμίαν.

Τὸ πρωῒ γενικὴ ἡσυχία καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη. Ἓν φυτάρι μόνον ἴδομεν τότε νὰ μεταχειρίζωνται οἱ ἐχθροὶ ἐργαζόμενοι πρὸς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τοῦ ὑψώματος τῆς ἑνώσεως. Ὁ σκοπὸς τῆς ἐργασίας ταύτης ἀφορᾷ τοὐλάχιστον διὰ νὰ κατασκευασθῶσι πάλιν νέα παραπετάσματα.

Τὴν νύκτα ἐβάλθησαν εἰς ἐνέργειαν καὶ τῶν δύω μερῶν τὰ πυροβόλα· ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ τυφεκισμὸς, ὅστις δὲν λαμβάνει ποτὲ διακοπὴν, ἔγινε μὲ πλείονα δραστηριότητα· καὶ τότε ἐφονεύθη ἐκ μέρους μας ὁ ἀνδρεῖος Χιλ. τοῦ Στρατ. Λάμπρη Βέϊκη Παναζῆς ἀπὸ βίλι Τεφεκίη.

Τὴν 25 τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον μόνη ἡ ψιλὴ φωτία ἦτον ὡς συνήθως εἰς ἐνέργειαν.

Σήμερον ἠυτομόλησεν ἕνας Χριστιανὸς ἀπὸ τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, καὶ ἐκθέτει τὰ περὶ τουρκικοῦ στρατεύματος ὡς ἀκολούθως. „Ἡ μάχη τῆς 19 τοῦ παρόντος ἐξημίωσε τὸν ἐχθρὸν ὑπὲρ τοὺς 250 Τούρκους μεταξὺ φονευμένων καὶ πληγωμένων· τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῶν συνίστατο ἀπὸ Ἀλβανοὺς, ὅλως σημαντικούς. Ὁ Ἀγο-Βασιάρης *) ἔλαβε δύω πληγὰς, μίαν εἰς τὴν κεφαλὴν ἀπὸ λίθον, καὶ ἄλλην εἰς τὸν βραχίονα ἀπὸ βόλι. Μετὰ τὴν ἧτταν ταύτην ἡ ἀπελπισία ἐζωγραφίσθη ἀμέσως εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ φιλοδίξη Κιταχῆ. Ἔστραμμα τὰ ὀμματιά του δάκρυα πικρὰ, καὶ δὲν ἤξευρε τί νὰ ἀποκριθῇ εἰς τὸ στράτευμά του, τὸ ὁποῖον τώρα προσπαθεῖ νὰ ὠφελῆται ἀπὸ κάθε ἐναντίον συμβεβηκὸς, διὰ νὰ ἀφήσῃ τὸ στρατόπεδον καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ νὰ ἀπειθάρχησῃ τὸν χειμῶνα; ἢ διὰ νὰ εἰπῶ, νὰ διαλύσῃ καὶ τὸ ἐφετεινὸν στάδιον μὲ καταισχύνην του. — Ἡ ἔκρηξις τῆς προχθεσινῆς ὑπονόμου ἐφόνευσε καὶ ἐπλήγωσε σχεδὸν 200 καὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶχον διορισθῇ ἀπὸ τὸν Κιταχῆ νὰ ἀνακυριεύσωσι τὸ κανονοστάσιον τοῦ Φραγκλίνη. — Ὁ Ἀγο-Βασιάρης καὶ ὅλοι ἐγγένει οἱ Ἀλβανοὶ ἀπέκτησαν πάλιν τὸ ναζάρ τοῦ μισανθρώπου Κιταχῆ, διότι ἀντεστάθησαν γενναίως, καὶ μᾶς ἐπροξένησαν „μεγάλην ζημίαν“ εἰς τὴν μάχην τῆς 19 τοῦ αὐτοῦ. — Ὁ ἴδιος Ἄγος ἐπερίβαλεν εἰς τὸν Κιταχῆν νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ νὰ ἀπειθάρχησῃ ἐν ἀναπαύσει τὸν χειμῶνα τε, καὶ μένει αὐτὸς διὰ νὰ προσπαθήσῃ, ὅσον δυνατὸν, νὰ βιάσῃ τὸ Μεσολόγγιον διὰ νὰ παραδοθῇ· τὸ ὑπερήφανον ξόανον τῆς Ἀσίας ὅμως ἐστάθη γνώμης πάντῃ ἐναντίας· καθότι ἡ κεφαλή του εἶναι εἰς κίνδυνον, καὶ ἡ φιλαυτία του θέλει ἀτιμασθῇ ἀπὸ τοὺς ὅσους τὸν καταφρονοῦν. Οἱ Ἀλβανοὶ ἀπαιτοῦν μεταξὺ πολλῶν ἄλλων καὶ τοὺς μισθοὺς των ἀνὰ γρ. 70 τὸν μῆνα. Οἱ δὲ Γκέγκιδες ὄντες ἀπὸ τὸν Σκόδραν πληρωμένοι, ἄλ-

*) Ὁ Ἀγο-Βασιάρης, ὅστις ἐγήρασεν εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀλβανίας, γνωρίζει κάλλιστα τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου του· ἔχων μεγάλην ἐπιρροὴν εἰς τοὺς συμπατριώτας του δὲν θέλει βέβαια ἀμελήσει ὅ,τι ἠμπορεῖ νὰ τοὺς εἶναι ὠφελιμώτερον εἰς τὴν τωρινὴν τῶν πραγμάτων κατάστασιν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τα δίκαια δὲν παρασταίνει, παρ' ὅτι πάσχει ἀπὸ τὸν καϊμόν (heimweh) τῆς εἰς τὴν πατρίδα των ἐπιστροφῆς, καὶ διὰ τοῦτο θέλει νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τοὺς τόπους των. Μόνοι λειποῦν οἱ Χαλκιδαῖοι καὶ τινες φυλαὶ Ἀλβανῶν μένειν ακόμη εἰς τὸ στρατόπεδον, ἀναμένοντες εὐκαιρίαν νὰ λειποτακτήσωσιν. Αἱ τροφαὶ ἤρχισαν νὰ ὀλιγοστεύωσι· μόνον 200 κάμηλοι φορτωμέναι εἶχον φθάσει πρό τινων ἡμερῶν. — Ἀπὸ τὴν ἔκρηξιν μιᾶς βόμβας, πεσούσης πλησίον τῆς σκηνῆς τοῦ Κιουταχῆ, ἔπεσεν ὁ θόλος τῆς σκηνῆς του, ἐν ᾧ ἓν ἄλλο κομμάτι ἐξέσχισε τὸ μπενὶς ἐνὸς ἀγᾶ καθημένου εἰς τὰ πέριξ του. Ἀλλαχ, Ἀλλαχ ἐφώναξαν ἀπὸ τὸν φόβον των οἱ Τοῦρκοι. Μία ἄλλη βόμβα πεσοῦσα δὲν ἀπετέλεσεν ἔκρηξιν· τὸ μέγεθος λοιπὸν τοῦ ὄγκου της ἐκίνησε τὴν περιέργειαν τοῦ Κιουταχῆ, καὶ ἀμέσως ἐφώναξεν. Ἦλχ ὁ Γκιαοὺρ Τοπάλ-πασσας! ἐπώλησεν εἰς τοὺς ἀπίστους διὰ νὰ μὲ πολεμοῦν τὰ πυροβόλα ὁποῦ ἔστειλλε τὸ Δεβλέτι εἰς ἡμᾶς διὰ νὰ πολεμήσωμεν τοὺς ἀπίστους (*) — Ὁ Κιουταχῆς εἶχεν ὑποσχεθῆ εἰς τὸν Σουλτάνον νὰ κυριεύσῃ τὸ Μεσολόγγιον ἕως εἰς τὸ παρελθὸν Κυριακὴν μπαϊράμ. Τοῦτον λοιπὸν τὸν μῆνα ἐβαστάχθη μὲ τὰ μέσα τῶν ρετζαλίων, καὶ μὲ τὴν δύναμιν τῶν δώρων. — Ἀπὸ τὰ στρατεύματα τῶν Σαλώνων δὲν εἶναι καμμία εἴδησις· περιμένων τὸν Μπανούσην Σέβρανην, καὶ αὐτὸς ποτὲ δὲν φαίνεται νὰ ἔλθῃ. Ὁ Καραϊσκάκης νομίζων, ὅτι εὑρίσκεται εἰς Ἀμφίκυρον. — Τὸ ψωμὶ τοῦ στρατεύματος κατασκευάζεται ἀπὸ κριθάρι· ὅθεν τὰ ἄλογα τῶν Ντελήδων ἀναγκάζονται νὰ φυλάττων ἐπιστείαν. Τὰ ἐφίδιά του ὡσαύτως εἶναι ὄχι πλέον ἐν ἀφθονίᾳ· καθότι οὔτε ἐκ τῶν Π. Πατρῶν οὔτε ἐκ τῆς Ναυπάκτου θέλειν νὰ τοῦ δίδωσιν. — Ὅσον ὁ καιρὸς περνᾷ τόσῳ μᾶλλον τρέμει ὁ Κιουταχῆς καὶ ἀπελπίζεται.

(*) Δὲν μᾶς πωλεῖ, ἀπατᾶται ὁ ὑψηλότατος Κιουταχῆς, ὁ Τοπάλ-πασσας, κάθε χρόνον, καὶ μάλιστα ἐφέτος τὰς βόμβας, κανόνια, τροφὰς καὶ λοιπὰ πολεμεφόδια· ὄχι· ἀλλὰ μᾶς τὰ στέλλει πάντοτε δῶρον ἢ ἐξ ἀνάγκης ἐλευθερώτης τῆς μεγαλειότητός του τοῦ Σουλτὰν Μαχμούτ.

Σημ. Ἐκδ.

Μετὰ τὴν ἔκθεσιν αὐτὴν προσθέτει τὸλος πάντων ὁ αὐτόμολος, ὅτι ὅλου τοῦ ἐρχομένου ἔτους ἡ ἐχθρικὴ ἐκστρατεία διαλύεται εὐκολότατα· πρέπει ὅμως εἴτε διὰ τῆς πείνης εἴτε διὰ τῆς μαχαίρας νὰ ἀκολαβήσῃ καὶ ἀπὸ μέρους τῶν Ἑλλήνων ὀλίγη στενοχωρία εἰς τοὺς τούρκους διὰ νὰ ἀπολογηθοῦν εἰς τὸ Ντεβλὲτ μὲ Σεβάπ.

Τὰ ἐσπέρας ἀνενεώθη καὶ τῶν δύο μερῶν τὸ πῦρ, καὶ μάλιστα ἡ ψιλὴ φαντία, καὶ τότε ἐστερήθημεν ἕνα γενναῖον ἀξιωματικὸν τοῦ Σ. Κίτζη Τζαβέλλα.

Τὴν 26 τοῦ αὐτοῦ. Ἀπὸ τὸ μεσονύκτιον ἕως τὸ πρωὶ ἐπεκράτει ἀκαταπαύστως ὁ τηφεκισμός· ὁ δὲ κανονοβολισμὸς καὶ βομβαρδισμὸς ἐγίνετο ἐκ διαλειμμάτων.

Τὸ πρωὶ βαθυτάτη καὶ εἰς τοὺς δύο στρατοπεδευμένους σιωπή.

Τὴν 4 τοῦ τρέχοντος ἐπαναγγράφθη εἰς Ναύπλιον ἡ ἐπινίκιος τελετὴ διὰ τὴν ἀπὸ θαλάσσης διάλυσιν τῆς πολιορκίας μας κατὰ τὰς 23 τοῦ παρελθόντος, καὶ διὰ τὰς ἀποτυχίας τῶν ἀπίστων ἐχθρῶν μας εἰς τὰς κατὰ τῶν τείχεών μας ἐφόδους των. Καὶ τὰ δύο Διοικητικὰ Σώματα παρῆσαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, μ' ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην παράταξίν των· ὡσαύτως καὶ οἱ Ἕλληνες, καὶ πλῆθος λαοῦ. Τότε ὁ πεπαιδευμένος καὶ ἐνάρετος πρωτοσύγκελος κύριος Ἀνασ. Πολυζωΐδης ἐξεφώνησε τὸν ἀνάλογον εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην ἐπινίκιον Λόγον, οὗ τινος ἡ ἔμφασις, τὸ ἡδὺ καὶ γλαφυρὸν τῆς ἐκφράσεως, ἡ εἰλικρινὴς παράστασις, καὶ ἡ μετὰ λόγου καὶ γνώσεως τῶν πραγμάτων βαθεῖα κρίσις ἀξιοῦνται τῷ ὄντι τῶν φυσικῶν προτερημάτων, ἀρετῶν καὶ γνώσεων τοῦ Κ. Ἀ. Πολυζωΐδου. Παρασταίνει κατ' ἀρχὰς τὴν εἰς τὸν πέμπτον ἤδη τοῦτον χρόνον κατάστασιν μας, τὴν ὁποίαν συγκρίνων μὲ τὴν τῶν παρελθόντων τεσσάρων, καὶ εὑρίσκων αὐτὴν χειροτερευμένην παρασταίνει τῆς χειροτερεύσεως τὰ αἴτια. " Ἄχ! (λέγει.) „ πρέπει ἄρα νὰ τὸ ἐκφωνήσω; ..... ἡ μαγικὴ ἐ„ κείνη δύναμις, ἥτις τοὺς εἶλκυε πανταχόθεν τότε εἰς „ τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος, ἥτις τοὺς ἐνέπνεε τὸ θάρρος, „ ἐνίσχυε τοὺς βραχίονάς των, καὶ τοὺ κατέστησε λέ„ οντας ἀτρομήτους καὶ ἀκαταπαχήτους ἐν μέσῳ τῶν ἐχ„ θρῶν· αὐτὴ ἡ μαγικὴ δύναμις, τὸ ἱερὸν, λέγω, καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

„ ἀκαταλλήκτων πόρ τοῦ Πατριωτισμοῦ, καὶ τῆς ἀδελ-
„ φικῆς ἑνώσεως, χωρὶς ἦν ὕπαρξιν τοῦ ὁπωσοῦν οὐδὲ νὰ
„ ἀποκτηθῇ, οὐδὲ νὰ διατηρηθῇ ἐλευθερία εἶναι ποτὲ
„ δυνατόν, ἐσβέσθη τώρα κατὰ δυστυχίαν, καὶ εἰς ἦν
„ σύγχυσιν τοῦ συνήργησαν, ὡς προεῖπον, τὰ κατηρχισμένα
„ παθη. — Ἰδὲ ὁν στρατιώτην αὐτὸν, ὁ ὁποῖος κα-
„ ταφεύγει ἔτρεχεν αὐτόματος, ἀμίσθωτος εἰς τὸ πεδίον
„ τῆς μάχης, καὶ ἀντεστάτετο πλήρης ἐνθουσιασμοῦ καὶ
„ ἀφοβίας εἰς τὰς πολυπληθεῖς φάλαγγας τῶν ἐχθρῶν,
„ ἰδὲ τον πῶς τώρα χρυσοσκέπαστος ἄλλο δὲν κάμνει,
„ παρὰ νὰ κυλίεται εἰς τὰ καταγώγια τῆς ἀκηνήτας, ἢ
„ νὰ περιφέρεται εἰς τὰς ἀγυιὰς μὲ βαρβαρικὴν ἐπίδει-
„ ξιν· ἰδὲ αὐτὸ τὸ σμῆνος τῶν νεοπλάστων Στρατηγῶν,
„ τοὺς ὁποίους μία ἀνάρμοστος πολιτικὴ ἀνύψωσε παρ'
„ ἀξίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον· ἰδὲ τους πῶς δὲν θέλουν
„ οὐδὲ βῆμα νὰ σταράξουν ἀπὸ τὸν τόπον των, ἂν δὲν
„ τοὺς ἐμπροσθέν των προπορευομένην τὴν εὐρωπ. λί-
„ ραν. „

Μετὰ τοῦτο στρέφει τὸν λόγον εἰς τὴν μεταβολὴν τῶν πραγμάτων, στρέφει εἰς τὰς νίκας τοῦ στόλε μας, καὶ παριστάνων ζωηρότατα τῆς ἐν Μεσολογγίῳ φρυγὰς τοὺς Θριάμβους τῶν Σ[illegible] καὶ Ζῆ τοῦ παρελθόντος, στέφει τὴν πόλιν ταύτην τὸ ἀπαιτούμενον ἐγκώμιον, λέγων· „ Εἰς
„ σὲ στρέφω τὸν λόγον μου ἤδη, ὦ Πόλις Ἱερὰ τοῦ Με-
„ σολογγίου. Ἱερὰν σὲ ὀνομάζω, καὶ μὲ σέβας βαθύ-
„ τατον πατῶ νοερῶς σήμερον τὸ ἔδαφός σου, συλλογι-
„ ζόμενος τὰ ἱεράστια κατορθώματα, τὰ ὁποῖα ἰσάκις
„ ἦνυ ἐνεργήθησαν εἰς τὴν περιφέρειάν σου. Ἀθάνατος
„ ἀκόμη καὶ ἀνυχήρωτος ἀντεστάθης πρὸ τριῶν χρόνων εἰς
„ δώδεκα χιλιάδας Ἀλβανῶν, ἐχόντων ἐπὶ κεφαλῆς τὸν
„ ἐπιχειρηματίαν Ὀμὲρ Βρυόνην, καὶ ἴδες ἔκπροσθέν σου
„ ἴσια πεσμένα καὶ αἱματοκυλισμένα πτώματα αὐτῶν,
„ ὁπού ταν αὐθαδιάσαντες νὰ σὲ πλησιάσωσιν, ἀντεκρού-
„ σθησαν ἀπὸ τὰς στιβαρὰς χεῖρας τῶν γενναίων Προ-
„ μάχων σου· ἢ μέ. τοῦ Δεκεμβρίου εἶναι ἡμέρα μὲ χρυ-
„ σᾶ καὶ ἀνεξάλειπτα γράμματα εἰς τὰ χρονικὰ τῆς Ἱ-
„ στορίας σου γεγραμμένη. Ὀχυρωθεῖσα μόλις, ἐτρό-
„ μαξες διὰ μόνης τῆς ἐξωτερικῆς σου ὄψεως τὸν ἀγέρω-
„ χον Πασσᾶν τῆς Σκόδρας, καὶ τὸν ἔκαμες θεωροῦντα
„ σὲ μακρόθεν νὰ σὲ νομίσῃ ἀπόρθητον. Τοιαύτη νο-
„ μιζομένη καὶ οὖσα ἀληθῶς ἄναψες ἔτι μᾶλλον τὴν λύσ-
„ σαν τοῦ ἀνθρωποφόρου θηρίου Σουλτάνου, ὅστις ἀπὸ
„ τὸ βάθος τῶν Χαρεμίων του, ὅπου ἡ Ἀσιατικὴ ἡδυ-
„ πάθεια καὶ Βαρβαρότης ἔχουν στημένον τὸν θρόνον
„ των, ὑπεγράψε με τὸ αἷμα τὸν παντελῆ ἐξολοθρευ-
„ μον σου· ὅθεν ἐξαντλήσας ὅλας τὰς περισωθείσας δυ-
„ νάμεις του διὰ τὴν τελευταίαν φορὰν ἐφέτος ἐστειλεν
„ ἐναντίον σου τὸν φοβερώτερον παρὰ πάντας τοὺς πρω-
„ τεσταλμένους Κουταχῆν, ἐπὶ κεφαλῆς τριάντα χιλι-
„ άδων Ἀλβανοτούρκων. Ἀλλὰ τί ἐκατόρθωσεν; ὄχι
„ ἄλλο θεῖα, παρὰ νὰ δείξῃ τὴν ἀδυναμίαν του προ-
„ φανέστερον, καὶ ν' ἀποβάλῃ πᾶσαν ἐλπίδα μελλού-
„ σης ἐπιχειρήσεως κατὰ σοῦ.

„ Ἱερὰν σὲ ὀνομάζω, καὶ Ἱερὰ εἶσαι τῷ ὄντι, διό-
„ τι ἀπὸ τὴν πρώτην ἀφετηρίαν τοῦ παρόντος ἀγῶνος
„ ἔμεινες ἀκεραία καὶ ἀκίνητος, μηδέποτε καταπατη-
„ θεῖσα ἀπὸ τοὺς βεβήλους τῶν βαρβάρων πόδας. Ἱ-
„ ερὰν σὲ ὀνομάζω τελοσπάντων, διότι ἠξιώθης νὰ ἔ-
„ χῃς ζῶντας μὲν Προμάχους, ἀποθανόντας δὲ ἱερὰ
„ κειμήλια ἐναπετεθειμένα εἰς τοὺς κόλπους σου τοὺς
„ μεγαλητέρους ἄνδρας, ὅσοι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστο-
„ ρίαν διαπρέπουσιν· ἔχεις τὸ σῶμα τοῦ Κυριακούλη
„ Μαυροχιχάλη, ὅστις ἀρίστευσεν εἰς τὴν περίφημον
„ μάχην τῆς Σπλάντσας· ἔχεις τὰ λείψανα τοῦ με-
„ γίστου Στρατηγοῦ, καὶ ἀρίστου ἀνδρὸς τῆς Ἑλλά-
„ δος Μάρκου Μπότσαρη, ὅστις ἐθεῖχθη καὶ αὐτοῦ
„ τοῦ Λεωνίδου ὑπέρτερος εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Καρ-
„ πενησίου· ἔχεις τὰ κόκκαλα τοῦ Γερμανοῦ Στρατη-
„ γοῦ Νορμάνου, ὄχι κατώτερον ἀπὸ τοὺς αὐτόχθονάς
„ σου συναγωνισθέντος καὶ παθόντος ὑπὲρ τῆς κοινῆς
„ ἐλευθερίας· ἐπὶ τούτοις φυλάττεις προσέτι εἰς τὰ
„ σπλάχνα σου καὶ τὰ σπλάχνα τοῦ ἀοιδίμου Λόρδου
„ Βύρονος, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ μὲ τὴν ποιητικήν του ἐναρ-
„ μόνιον Λύραν ἔψαλε μακρόθεν τὰ φυσικὰ κάλλη τῆς
„ Ἑλλάδος, καὶ ἐθρήνησε τὴν δυστυχίαν της, πρὶν
„ ἀκόμη αὕτη σπάσῃ τὰς ἀλύσους τῆς Τυραννίας,
„ ἦλθεν ἔπειτα νὰ λάβῃ ἐκ τοῦ πλησίον μέρος τοῦ ἐν-
„ δόξου ἀγῶνός της, καὶ ἐν ᾧ, εἰς τὸν καταλογον αὐ-
„ τῶν τῶν πολιτῶν σου συναριθμηθεὶς εἶχε συλλάβει
„ τὰ πλέον σωτήρια σχέδια διὰ σὲ, ἠρπάγη ἀπὸ
„ ἄωρον θάνατον μὲ τὸ γλυκὺ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος εἰς
„ τὰ χείλη του. „

Στρέφων μετὰ τοῦτο εἰς τοὺς Πελοποννησίους, τοὺς ἐπενθυμίζει τὰ κατὰ τὸ πρῶτον, δεύτερον καὶ τρίτον τῆς ἀνεξαρτησίας ἔτος κατορθώματά των, καὶ καλῶν αὐτοὺς εἰς μίμησιν τῶν ἀνδραγαθημάτων τῶν Δυτικοελλαδιτῶν τοὺς προτρέπει, λέγων· „ Αἷμα, αἷμα χρειάζε-
„ ται νὰ χύσωσι, διὰ νὰ ἐξαγοράσωσι τὸ αἷμα τό-
„ σων ἀθῴων νηπίων, παρθένων καὶ γυναικῶν, ὁ, που
„ ἔγιναν θῦμα τῆς βαρβαρικῆς ἀγριότητος. Αἷμα,
„ διὰ νὰ ἐκπλύνωσι τὸ πατρικὸν ἔδαφός των ἀπὸ τὰς
„ ἀκαθαρσίας τῶν τεράτων τῆς Ἀφρικῆς, καὶ μὲ τὸ
„ αἷμά των τελοσπάντων νὰ καταστήσωσιν ἀκλόνητον
„ καὶ ἀδιάσειστον τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀπελευθερώσε-
„ ώς των. „ καὶ οὕτω κάμνει τὸν τελευταῖον Ἐπίλογον ἀποτεινόμενος εἰς τοὺς Πελοποννησίους, κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον. „ Μία τοιαύτη
„ μόνον ἀπόφασις, καὶ ἑνὸς τοιούτου εὐγενοῦς αἰσθή-
„ ματος πραγματικὴ δεῖξις ἐλειποροῦν πάλιν εὐθὺς ν'
„ ἀνακαλέσωσιν τὴν προτέραν εὐκλειάν σας, καὶ νὰ
„ σᾶς καταστήσουν ἀξίους τῶν ἀμαράντων τῆς Δόξης
„ στεφάνων, μὲ τοὺς ὁποίους τὴν σήμερον κοσμοῦνται
„ αἱ κεφαλαὶ τῶν συναδελφῶν σας Δυτικοελλαδιτῶν,
„ καὶ τῶν Ἡρώων Θαλασσινῶν· ἀξίους τέ καὶ τῆς
„ ἐλευθερίας, διὰ τὴν ὁποίαν μάχεσθε, καὶ τῆς ὁ-
„ ποίας τὴν ἀπόλαυσιν ὁ Θεὸς ἄνωθεν προκατήγγειλε
„ διὰ τοσούτων καὶ τηλικούτων τεραστίων. „

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἴσαν. ἐξ πρωτ. ἡμιστέα κατὰ Τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ Ἰ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ Δ Μεσθενεὺς.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 69ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 29 Αὐγούστου. 1825. Σάββατον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΓΑΛΛΙΑ.

Reims· τῇ 30 Μαΐου.

Χθὲς τὸ πρωὶ ἐφαντάσθη ἡ δημόσιος πανήγυρις τῆς χειροτονίας τοῦ Βασιλέως· ἡ περίστασις αὕτη ἀνήγειρεν εἰς τοὺς Γάλλους τὸν αὐτὸν ἐνθουσιασμόν, τὸν ὁποῖον εἶχον λάβει καὶ ὅτε ὁ Παντοδύναμος ἀπέδωκε τοὺς ἀγαπητούς μας Πρίγγιπας.

Καθ' ὅλην τὴν Reims, καὶ ἐξαιρέτως εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἔξω τοῦ περιβόλου της τὰ αὐτὰ αἰσθήματα ἐξηγοῦντο μὲ τὴν μόνην φωνήν· Ζητω ὁ Βασιλεὺς! Ζήτωσαν οἱ Βορβῶνες!

Πρὶν τῶν πέντε ὡρῶν τῆς πρωΐας αἱ θύραι τῆς Μητροπόλεως ἦσαν περικυκλωμέναι ἀπὸ πλῆθος λαοῦ. Εἰς τὰς ἓξ ἠνοίχθησαν, καὶ εἰς τὰς ἓξ ἥμισυ τὰ στασίδια ἦσαν γεμάτα.

Ὅλη ἡ Εὐγένεια τοῦ Ἔθνους τῶν Γάλλων ἐκεῖ τότε εἶχεν ἐνωθῆ. Οἱ Πρίγγιπες καὶ αἱ Πριγγιπέσαι ἐκ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας καὶ αἵματος, αἱ Γυναῖκες τῶν Αὐλῶν των, οἱ ἄνω Βελευταὶ τῆς Γαλλίας (Pairs de France), οἱ μεγάλοι ἀξιωματικοὶ τοῦ διαδήματος, οἱ Ἀντιπρόσωποι (Députés), οἱ Ἀντιδιευθυνταὶ (Mairs), οἱ Ἔπαρχοι, καὶ λοιποὶ παρόμοιοι Ὑπουργοί, οἱ αὐλικοὶ τοῦ Βασιλέως, οἱ Κριταὶ, πολλοὶ τῶν Στρατηγῶν καὶ λοιπῶν Ἀξιωματικῶν κ. τ. λ. ἐστέκοντο εἰς τὰς διορισμένας θέσεις των.

Εἰς τὰς 7 ½ ὥρας ἦλθον ὅλοι οἱ Κληρικοὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Μητροπόλεως. Ἀμέσως οἱ Καρδινάλιοι τοῦ Clermont-Tonnere καὶ τοῦ Fare συνδιάκονοι τῆς Α. Μ. ἐπῆγαν, προηγουμένης τῆς Συνόδου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν (Chapitre), εἰς τὸν βασιλικὸν Θάλαμον διὰ νὰ παραλάβωσι τὸν Βασιλέα· καὶ ἐφ' οὗ ἔφθασαν ἐκεῖ, ὁ Ἀρχιψάλτης τῆς Μητροπόλεως ἐκτύπησε τὴν θύραν· ὁ δὲ Πρίγγιψ τοῦ Ταλλεϋρανδ μέγας Θαλαμηπόλος ἠρώτησε μὲ ὑψηλὴν φωνήν· Τί ζητεῖτε; καὶ ὁ Καρδινάλιος τοῦ Clermont-Tonnere ἀπεκρίθη: Κάρολον τὸν Γ'., τὸν ἐπιποθούμενον ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωκε Βασιλέα. Τότε οἱ Θυρωροὶ τῆς Α. Μ. ἤνοιξαν τὴν θύραν, καὶ οἱ δύω Καρδινάλιοι εἰσελθόντες ἐχαιρέτησαν τὴν Α. Μ., ὅστις ἐστηρίθη ὄρθιος. Ἔπειτα ἦλθεν ὁ Βασιλεὺς μὲ τὴν βασιλικὴν τοῦ συνοδίαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὁδευομένης τῆς αὐτῆς Συνόδου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν (Chapitre).

Ἡμεῖς ἐνταῦθα θέλομεν περιγράψει μόνον τὰ ἐκκλησιαστικὰ εἰς τοιαύτην Τελετὴν ἔθιμα. Ἰδοὺ λοιπὸν οἱ Ὅρκοι τοὺς ὁποίους ἔκαμεν ὁ Βασιλεὺς μὲ φωνὴν ἀρκετὰ δυνατὴν ὥστε νὰ ἀκούεται ἀπὸ τοὺς περιεστῶτας.

„ Ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὑπόσχομαι εἰς τὸν
„ Λαόν μου νὰ διαφυλάξω καὶ νὰ τιμήσω τὴν
„ τιγίαν ἡμῶν Θρησκείαν, καθὼς ἀνήκει
„ εἰς τὸν Χριστιανικώτατον Βασιλέα, καὶ
„ εἰς τὸν Πρωτογεννῆ υἱὸν τῆς Ἐκκλησίας,
„ νὰ δίδω τὸ δίκαιον εἰς κάθε ὑπηκόον μου,
„ καὶ τέλος πάντων νὰ διοικήσω συμφώνως μὲ
„ τοὺς Νόμους τοῦ Βασιλείου καὶ τοῦ Συνταγ-
„ ματικοῦ χάρτου, τοὺς ὁποίους ὀρκίζομαι νὰ
„ φυλάξω πιστῶς· καὶ ἄμποτες ὁ Θεὸς καὶ
„ τὰ ἅγιά του Εὐαγγέλια νὰ μὲ βοηθήσωσι."

Ὅρκος τοῦ Βασιλέως, ὡς Κεφαλὴ, Ἀνά-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τατος καὶ πιέγας Ἀρχηγὸς τοῦ **Τάγματος** τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

„ Ὀρκίζομαι εἰς τὸν Θεὸν καὶ Δημιουργὸν νὰ
„ ζήσω καὶ νὰ ἀποθάνω εἰς τὴν Ἁγίαν τῆ πί-
„ στιν, καὶ εἰς τὴν Καθολικὴν, Ἀποστο-
„ λικὴν καὶ Ρωμαϊκὴν Θρησκείαν· νὰ δια-
„ φυλάξω τὸ Τάγμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
„ χωρὶς νὰ τὸ ἀφήσω νὰ ἐκπέσῃ ἀπὸ τὰ ἔνδο-
„ ξά τε προνόμια· νὰ διατηρήσω τὰ διατε-
„ ταγμένα παρὰ τοῦ ῥηθέντος Τάγματος, καὶ
„ νὰ πρασέχω νὰ διατηρῶνται καὶ ἀπὸ τοὺς
„ ἄλλες, ἀναβάλλων μ' ὅλον τοῦτο τὴν με-
„ ταῤῥύθμισιν τοῦ τρόπου τῆς ἀποδοχῆς κατὰ
„ τὸ ἀγαθὸν τοῦ ὑπηρετήματός μας.

Ὅρκος τοῦ Βασιλέως, ὡς κεφαλὴ, Ὑπέρτατος καὶ μέγας Ἀρχηγὸς τοῦ Βασιλικοῦ στρατιωτικοῦ Τάγματος τοῦ Ἁγίου Λεοδοβίκου, καὶ τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς.

„ Ὀρκίζομαι δημοσίως εἰς τὸν Θεὸν νὰ δια-
„ φυλάξω πάντοτε τὸ Βασιλικὸν καὶ στρατιω-
„ τικὸν Τάγμα τοῦ Ἁγίου Λεοδοβίκου, καὶ τὸ
„ Βασιλικὸν Τάγμα τοῦ Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς,
„ χωρὶς νὰ ἐπιτρέψω νὰ ἐκπέσωσιν ἀπὸ τὰ
„ ἔνδοξά των προνόμια· νὰ φορῶ τὸν Σταυρὸν
„ τῶν εἰρημένων Ταγμάτων, καὶ νὰ ἐπαγρυ-
„ πνῶ εἰς τὴν διαφύλαξιν τῶν περὶ αὐτῶν θεσ-
„ πισθέντων. Οὕτως ὀρκίζομαι καὶ ὑπόσ-
„ χομαι εἰς τὸν Ἅγιον Σταυρὸν καὶ εἰς τὰ Ἁ-
„ γιά τε Εὐαγγέλια.

Μετὰ τοὺς ὅρκους τούτους ἐξεδύθη ὁ Βασιλεὺς τὴν χλαμύδα, καὶ ἔμεινε μὲ τὸν ὑποχιτῶνα, ἔχων ἀσκεπῆ μόνα τὰ μέρη, εἰς τὰ ὁποῖα ἔμελλε νὰ γίνῃ τὸ Ἅγιον Χρίσμα. Ὁ Δελφῖνος ἔβαλε τοὺς πτερνιστῆρας (éperons) εἰς τὴν Α. Μ., καὶ ἀμέσως τοὺς ἐπῆρε πάλιν, καὶ τοὺς ἔθεσεν εἰς τὸν βωμὸν, ὅπου ἦσαν καὶ κατ' ἀρχάς.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εὐλόγησεν ἔπειτα τὸ ξίφος τοῦ Μεγάλου Καρόλου, μὲ τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος Προεστὼς τῆς Ἐκκλησίας ἔζωσε τὸν Βασιλέα μὲ διαφόρων εἰδῶν τελετὰς καὶ δεήσεις ἀναλόγως. Ἀναβὰς ἔπειτα καὶ γονυπετήσας ὁ Βασιλεὺς ἐπάνω εἰς τὸν βωμὸν ἔλαβε καὶ πάλιν ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τὸ αὐτὸ ξίφος γυμνωμένον. Ἡ Α. Μ τελευταῖον ἔδωκεν εἰς χεῖρας τοῦ Ἱππιστρατέως Δηλὸς τῆς Κονελιάνης, τὸν ὁποῖον ἐπεχόντως τῶν ὑπαργημάτων τοῦ Connétable.

Ἀνοιχθείσης ἔπειτα τῆς λειψανοθήκης, ἥτις περιέχει τὴν ἁγίαν φιάλην, ἐτράβηξεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐκεῖθεν μὲ χρυσῆν βελόνην μίαν στάλαν τὴν ὁποίαν ἀνέμιξε μὲ τὸ Ἅγιον Χρίσμα. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἀχθεὶς πλησίον τοῦ Θρόνου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἠλείφθη παρ' αὐτοῦ μὲ τὴν τυπικὴν ἐντολὴν πρῶτον εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ μετώπου, ἔπειτα εἰς τὸ στῆθος, καὶ τελευταῖον εἰς ἄλλα ἑπτὰ μέρη τοῦ προσώπου.

Μετὰ τὸ Ἅγιον Χρίσμα ἐνδύθη πάλιν ἡ Α. Μ. τὰ Βασιλικά τε ἱμάτια· ὁ δὲ Ἀρχιεπίσκοπος εὐλόγησεν ἔπειτα μίαν ζυγὴν χειροκτίων, καὶ τὰ ἔβαλεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Μονάρχου· εὐλογήσας ἐπομένως καὶ τὸ δακτυλίδιον, τὸ ἔβαλεν εἰς τὸν δακτυλίτην δάκτυλον τῆς Βασιλικῆς δεξιᾶς· εἰς τὴν αὐτὴν δεξιὰν τοῦ ἔδωκε καὶ τὸ σκῆπτρον, ἐν ᾧ εἰς τὴν ἀριστερὰν τοῦ παρέδωκε τὴν χεῖρα τῆς δικαιοσύνης. Τελευταῖον ἐστάθησαν κατὰ σειρὰν οἱ Πρίγκιπες ἐκ δεξιῶν καὶ εὐωνύμων τῆς Α. Μ., ἕκαστος κατὰ τὸ ἀξίωμά τε, ὁ δὲ Ἀρχιεπίσκοπος λαβὼν ἐκ τοῦ βωμοῦ τὴν Λάραν τοῦ μεγάλου Καρόλου καὶ εὐλογήσας, τὴν ἔθεσεν ἐπὶ τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς τοῦ Βασιλέως.

Μετὰ τὴν ἐκπεραίωσιν τῆς χειροτονίας ἐσήκωσεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπὸ τὸν δεξιὸν βραχίονα τὸν Βασιλέα, καὶ τὸν ἔφερεν εἰς τὸν Θρόνον τε· καὶ ἀφ' οὗ ἔγινεν εἰς τὴν Α. Μ. βαθεῖα προσκύνησις, ὁ Προεστὼς τὸν ἐφίλησε, καὶ μεγαλοφώνως εἶπε τρεῖς φορὰς· Ζήτω ὁ Βασιλεὺς εἰς τοὺς αἰῶνας! καὶ ἕκαστος ὁμοφώνως ἐφώνησε, Ζήτω!

Τότε ἤρχισε μελωδεστάτη Μουσικὴ· ἐξεσχίσθη ἀμέσως τὸ πανὶ, τὸ ὁποῖον ἐκάλυπτε τὸ ἔσω τῆς ἐκκλησίας, διὰ νὰ μὴ φαίνεται ἀπὸ τὸ εἰς τὰς θύρας πλῆθος τοῦ λαοῦ, ἦχησεν ὁ ἀὴρ ἀπὸ τοὺς κρότους τῶν πυροβόλων, ὁ λαὸς ἐμβῆκεν εἰς τὸν ναὸν, ἐν ᾧ οἱ κήρυκες τοῦ πολέμου ἐμπόδιζον νομίσματα τῆς στέψεως, καὶ οἱ Βασιλικοὶ κυνηγοὶ ἄρχισαν νὰ πετῶσιν ἐλευθέρως μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν διαφόρους περιστερὰς καὶ ἄλλα πτηνά· ἔπειτα ἀπεκρί-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θησαν τὰ πυροβόλα τῶν προμαχώνων (remparts) , καὶ ὅλοι οἱ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς πόλεως κώδωνες ἤχησαν . Θάμβος δὲ χαρᾶς ἐκυρίευσεν ὅλων τὰς καρδίας .

Πανηγυρικῶς ἔπειτα ἐψάλθη ἡ Δοξολογία , καὶ ἔγινεν ἡ Λειτουργία ; καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Βασιλεὺς τῶν ὅπλων καὶ τρεῖς κήρυκες ἐπαρρησίασαν τὰ προσφερόμενα , συνιστάμενα εἰς ἀγγεῖον ἀργυροῦν χρυσωμένον καὶ πλῆρες οἴνου , ἕνα ἀργύρουν ἄρτον , καὶ ἕνα δίσκον ἀργυροῦν χρυσοκασσιτερισμένον , ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἦσαν νομίσματα μὲ τὴν εἰκόνα τῆς χειροτονίας ὁ Βασιλεὺς ἔλαβε τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν ὑπὸ τὰ δύω εἴδη .

Τελευταῖον ἔθεσαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Βασιλέως ἄλλο ἐλαφρώτερον διάδημα , καὶ ἡ Λ. Μ. φέρων εἰς τὴν δεξιὰν τὸ σκῆπτρον , καὶ εἰς τὴν ἀριστερὰν τὴν χεῖρα τῆς δικαιοσύνης , ἐστέφθησεν εἰς τοὺς Θαλάμους τε , διαπερνῶν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν στοὰν (galerie) μὲ μεγάλας τελετάς . Ἡ χρωνὴ ,, Ζήτω ὁ Βασιλεὺς , Ζήτωσαν οἱ Βοσβῶνες " ἐσυντρόφευσαν τὴν Α. Μ ἕως εἰς τὸ παλατίον τε .

Παρίσιοι τῆν 6 καὶ 18 Αὐγούστου .

Ἡ ἐκστρατεία τοῦ Λόρδ Κόχρανου (Cochrane) εἰς βοήθειαν τῶν Ἑλλήνων εἶναι κατὰ τὸ παρὸν ὅλων τῶν ἐν Λονδίνῳ συνδιαλέξεων τὸ ἀντικείμενον , καὶ ἡ πλέον ἀξιοπερίεργος εἴδησις . Ἡ Ἐφημερὶς Globe and Traveller προσθέτει , ὅτι ὁ εἰρημένος Λόρδος θέλει συντροφευθῆ προσέτι καὶ ἀπὸ τὸν κύριον Ῥοβέρτον Οὐίλσωνα , καὶ θέλει εἶναι ἀρχηγὸς τεσσάρων χιλιάδων στρατοῦ μεταξὺ Ἄγγλων καὶ Γερμανῶν , ἑνὸς σωματος πυροβολιστῶν μὲ τὰ ἀνάλογα πυροβόλα καὶ ὄχι ὀλίγων ἀξιωματικῶν . Λέγεται προσέτι , ὅτι ἠγοράσθησαν καὶ δύω πλοῖα τῆς γραμμῆς τῶν 74 , αἱ ὁποῖαι θέλουν μετασχηματισθῆ εἰς Φρεγάτας δικρότους (rase) , ὡσαύτως δὲ καὶ δύω πλοῖα ἀτμοκίνητα .

Ἡ Ἐφημερὶς Ταχυδρόμος (Courier) λέγει , ὅτι αἱ συνθῆκαι δὲν ὑπεγράφθησαν μὲν ἀκόμη , θέλουν ὅμως ὑπογραφθῆ , καὶ ὅτι ὁ Λόρδ Κόχρανης εἶναι ἄνθρωπος , ὅστις δὲν ἐπιχειρεῖται ποτὲ , χωρὶς νὰ ἔχῃ καὶ τὰ βέβαια τῆς ἐπιτυχίας μέσα . (G. di G.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον τῆν 23 Αὐγούστου .

Ἀρκετὸν καιρὸν ἐστερούμεθα Ἐφημερίδας τῆς Εὐρώπης , καὶ ἐποιμένως δὲν ἐγνωρίζομεν ὑπὸ ποίαν μορφὴν παρεστάινοντο ἐκεῖσε τὰ περὶ τῆς Πατρίδος μας . Ἐπαχάτως λοιπὸν λαβόντες μερικὰς , μὲ ἀπορίαν μας ἀπερίγραπτον βλέπομεν , ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν Συνταχτῶν αὐτῶν μακρὰν τοῦ νὰ κρίνωσι μετ' ἀπαθείας περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα διατρεχόντων , εὐαρεστοῦνται νὰ δημοσιεύωσι μᾶλλον ψεύδη , παραλογισμοὺς , ἢ ὑποθέσεις πολὺ κακῶς θεμελιωμένας · καὶ τὸ χειριστον ἀκόμη , ὅτι ἐγκαταλείπωσιν εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπελπισίαν τὴν πτωχὴν Ἑλλάδα . καὶ λέγω , ὅτι ἡ ἐπανάστασις τῆς Πελοποννήσου ἐγγίζει εἰς τὸ τέλος της . Ὁ Ρεσίτ-πατσας θέλει βιάσει τὸ Μεσολόγγι νὰ παραδοθῆ · καὶ τότε τί ἠμποροῦν πλέον νὰ κάμωμεν ; νῆσοι ; — Ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι οὗτοι μᾶς λογαριασμοὺς εἰς τὸν ἀέρα χωρὶς νὰ ἐχωμεν ποσῶς ἰδέαν μήτε περὶ τῶν πράξεών μας , μήτε περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχηγῶν μας · ὅθεν καὶ κατὰ τοῦτο δὲν τοὺς συνερίζεμεθα . Τὸ μονον εἰς αὐτοὺς ἀσυγχώρητον εἶναι ὁ εἰρωνικὸς τρόπος , μὲ τὸν ὁποῖον εἰς πολλὰς ἐφημερίδας των ἐκφράζονται , καὶ διὰ τοῦ ὁποίου κατατραυματίζουν τὰς αἰσθαντικὰς καὶ τὰς ὡρκισμένας νὰ ἀποθάνωσι διὰ τὴν Θρησκείαν τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ καρδίας . Αἱ εἰρωνεῖαι αὗται εἶναι πλέον κεντητικαὶ , παρὰ τὰς ὕβρεις αὐτὰς τῶν ἐχθρῶν μας τούρκων · διὸ καὶ κατ' ὀρθὸν λογον δύναταί τις νὰ ὀνομάσῃ μᾶλλον τοὺς τοιούτους τούρκους , παρὰ Χριστιανούς . Ὁ πόλεμος τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἑλλήνων εἶναι ἱερὸς , ἐπειδὴ εἶναι ἀγὼν ὑπὲρ τοῦ ΣΤΑΥΡΟΥ κατὰ τῆς ἡμισελήνου · ὅθεν ἂν τὸ πρὸς τὸ παρὸν ἐπικρατοῦντα ἐν Εὐρώπῃ πολιτικὰ συστήματα δὲν ἐπιτρέπωσι τὴν συνδρομὴν τῶν μαχομένων κατὰ τοῦ Μωαμεθανισμοῦ πτωχῶν Χριστιανῶν , νομίζομεν , ὅτι ἔπρεπε καὶ τὰ ἴδια αὐτὰ συστήματα νὰ ἀπαγορεύωσι τὴν δημοσιευσιν τοιούτων σαρκασμῶν , γινομένων κατ' ἀνθρώπων , οἱ ὁποῖοι πέντε ἔτη ὁλόκληρα ἔχουν πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν Θάνατον , μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ζήσ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σὺν Χριστιανοὶ καὶ ἐλεύθεροι πολῖται .

Ἀλλ' ὅ, τι καὶ ἂν ἀρέσκωνται νὰ λαλοῦν οἱ Θερμοὶ συνήγοροι τῆς Νομιμότητος τοῦ Χουκιὰρ ἐναντίον τοῦ Ἱεροστέρα τῶν ἀγώνων , τῆς Τυπογραφίας ὁ φωστὴρ θέλει διαλύσει τὸ σκότος τοῦ ψεύδους , καὶ θέλει καταλαμπρύνει τὴν ἀλήθειαν καὶ εἰς αὐτὰ τὰ πνεύματα τῶν ὅσοι δὶ ἄλλα των συμφέροντα προσπαθοῦν νὰ μᾶς βλάψωσιν . Ἀλλοίμονον εἰς τὴν Ἱστορίαν , ὅταν ἀναμένῃ τὴν ὀρθὴν σύστασίν της ἀπὸ ἀνθρώπους , τῶν ὁποίων αἱ καθημεριναὶ χρεῖαι δὲν τοὺς δίδουν καιρὸν διὰ νὰ ἐξιχνιάζωσι γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν !

Τὴν αὐτήν .

Σήμερον ἔφθασεν ἐνταῦθα ὁ Ἐξοχ. Ἰατροχειρουργὸς κύριος Βικέντιος Μαυρίκιος Ῥωμάνος , φέρων ἀπὸ Κέρκυραν διάφορα ἰατρικὰ τῆς τέχνης του καὶ πανικὰ ἀναγκαῖα διὰ τοὺς πληγωμένους , προσφερόμενα δωρεὰν παρὰ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ φαρμακοπώλου κυρίου Δ. Κ. .

Εἰδήσεις τῆς Πελοποννήσου .

Ἀποσπασμα γράμματος τοῦ Στρ. Νικήτα Σταματελοπούλου πρὸς τὴν ἐνταῦθα Ἐπιτροπήν .

Ἐκ Δημητζάνης τὴν 24 Αὐγούστου .

. . . . Οἱ ἓξ Χιλιάδες Ἄραβες , τοὺς ὁποίους ὁ Ἰμπραΐμης ἀναχωρήσας διὰ τὴν Μοβώνην ἄφησεν εἰς Δαβιὰν , Μύλους καὶ εἰς τὰ περίξ τῆς Τριπολιτζᾶς ἐκτυπήθησαν χθὲς ἀπὸ τὸν Γεν. Ὁπλαρχηγὸν μὲ τόσην γενναιοκαρδίαν τῶν Ἑλλήνων , τὴν ὁποίαν νὰ Σᾶς ἐξιστορήσω δὲν δύναμαι . Ἐθυσιάσθησαν εἰς τὴν αἱματώδη ταύτην μάχην 600 Ἄραβες , ἐξωγρήθησαν πολλίτατοι , ἐκυριεύθησαν 450 μυσκέτα μὲ τὰς λέγγας των , 30 Ταμπούρλα , πλῆθος ζῶα , καὶ ἕως ἄλλοι Χίλιοι Ἄραβες ἐφονεύθησαν εἰς τὰς ἐνέδρας , τὰς ὁποίας σποράδην εἶχον κάμει οἱ Ἕλληνες . Εἰς τὴν σημερινὴν μάχην τὸ στρατιωτικὸν μας ἔδειξε τὰ πλέον Ἡρωϊκὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος σημεῖα , καὶ ἕτεροι δισχίλιοι Ἄραβες κλεισμένοι εἰς τὸ Παλαιόκαστρον δὲν ἤθελον διαφύγει ἀφεύκτως τὴν ἐκδίκησιν τῆς Ἑλληνικῆς ῥομφαίας , ἂν ὁ Ἰμπραΐμης , ὅστις ἔφθασεν αἰφνιδίως ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἤθελε βραδύνει τὴν ἐπιστροφήν του ἀκόμη μίαν ἡμέραν . Ἐν τοσούτῳ μετὰ τὴν πεισματικὴν ταύτην μάχην ὅλοι οἱ Ἄραβες ἐκλείσθησαν εἰς τὴν Τριπολιτζᾶν , εἰς ὑπερβολὴν ζαλισμένοι καὶ ἀπορροῦντες περὶ τῶν πρακτέων των .

Ἐγχώριοι εἰδήσεις .

Τὴν 27 Αὐγούστου . Ὁ ἐχθρὸς ἀφοῦ πρῶτον ἐνήργησε τὸν ἑωθινὸν πυροβολισμόν του , ἐπανέλαβε τὰς ἐν τῷ Φραγκλίνῳ ἐργασίας του . Ἀφ' ἑτέρου μέρους δὲν παύομεν καὶ ἡμεῖς ἐργαζόμενοι εἰς ἐνδυνάμωσιν τῶν ἔσω ὀχυρωμάτων μας .

Τὴν μεσημβρίαν ἐπεκράτησεν ἄκρα καὶ ἐκ τῶν δύω μερῶν σιωπή . Τὸ δὲ ἑσπέρας , παρὰ τὸ σύνηθες , διεύθυναν οἱ Τοῦρκοι μερικὰς βόμβας κατὰ τῆς πόλεως , ὁμοίως δεμετεχειρίσθησαν καὶ τὰ μεγαλήτερά των πυροβόλα τῶν 48 καὶ 60 λιτρῶν ἱκανὴν ὥραν .

Τὴν 28 τοῦ αὐτοῦ . Ἀπό τινας φωνὰς τῶν ἐχθρῶν ἀτάκτους καὶ τὰ παράλογα κινήματά των ἐσυμπεράναμεν , ὅτι οὗτοι εὑρίσκοντο εἰς ἔριδας . Αἱ κραυγαὶ αὗται ἔπαυσαν μετὰ τὸ μεσονύκτιον .

Τὸ πρωΐ , ἐνῷ αἱ σάλπιγγές μας ἐβροντοφώνησαν τὸ ἐγερτήριον σῆμα , ὁ ἐχθρὸς μᾶς ἔρριψεν ὡσαύτως ἱκανὰς σφαίρας τῶν μεγαλητέρων πυροβόλων του . Ἡμεῖς τοῦ ἀπεκρίθημεν ἐπίσης · καὶ οὕτως ἡ φωτία αὕτη , καθὼς καὶ ἡ τῶν Τουρκικῶν διήρκεσεν ἕως τὴν μεσημβρίαν .

Πρὶν τῆς μεσημβρίας ἔρριψεν ὁ ἐχθρὸς τὰς σφαίρας του κατὰ τῆς χαλάστρας τοῦ προτειχίσματος τοῦ Μπότσαρη , ἡ ὑψηλὴ ὅμως αὐτῶν διεύθυνσις τὰς ἔκαμνε νὰ πίπτωσιν εἰς τὴν πόλιν · καὶ τότε ἐφονεύθη ἕνας ἄνδρας καὶ μία Γυνὴ καὶ ἐπληγώθησαν ἑλαφρῶς δύω .

Ἡμεῖς ἐξακολουθοῦμεν τὰς ἔσω ἐργασίας μας μὲ πᾶσαν ἑτοιμότητα . Οἱ δὲ Τοῦρκοι μὲ ἄκραν ἀθυμίαν ἐργάζονται εἰς τοῦ Φραγκλίνου τὸ κανονοστάσιον .

Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἔρριψαν οἱ ἐχθροὶ ἀπὸ τὴν σειρὰν τῶν πυροβόλων καὶ τουφεκίων των , ὡς σημεῖον χαρᾶς . Τὸ αἴτιαν τῶν βαρβαρικῶν τούτων κρότων ἀγνοοῦμεν . Δὲν εἶναι ὅμως παράδοξον , ὅτε πρέπει νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς πλαστὴν τάλμην τῆς ἀψυχίας των .

Σήμερον ἀπέθανεν ὁ Γεν. Καπ. Ἀναστάσιος Θάνου , ὅστις τὴν 17 τρέχ... εἶχε πληγωθῆ . Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀδελφέ !

Μετὰ τὴν μεσημβρίαν διετήρουν ἀνακωχὴν ὅλων καὶ τὰ δύω μέρη . Τὸ δὲ ἑσπέρας ἐπανελήφθη ἀμοιβαίως τὸ πῦρ μέχρι τῶν μεσονυκτίων · ἡ δὲ ψιλὴ φωτία ἦτον εἰς ἐνέργειαν ὅλ' ὅλης τῆς νυκτὸς · οἱ ἐχθροὶ περιήρχοντο εἰς τὰ χαρακώματά των μὲ σπουδήν .

Τὴν 29 τοῦ αὐτοῦ Ἠσαύτως καὶ σήμερον τὸ πρωΐ ἐπεκράτη ἡ αὐτὴ σιωπή . Αἱ ἐργασίαι ὅμως καὶ τῶν δύω μερῶν ἐξακολουθοῦν ἀδιακόπως . Οἱ ἐχθροὶ φαντάζονται νὰ στερεωθοῦν πάλιν ἐπάνω εἰς τὸ πρόχωμα τοῦ Φραγκλίνου · ἂς ἐργάζωνται ὅμως καὶ αὐθις ἕνα ἢ δύω μῆνας , καὶ οἱ Ἕλληνες ἠξεύρουν νὰ καταστρέφουν ὅλα των τὰ μηχανεύματα εἰς μερικὰς ὥρας .

Τιμὴ ἐτησία Γρ. Ἰσπαν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ Ἰρμηνίαν . Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος .
Συντάκτης Δρ Ἰ. Ἰ. Μάγερ . Τυπογράφος Δ. Μεσθενεύς .

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 70ός.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὠφέλη, τοῖς πλείοσι Φραγκ.

Μεσολόγγιον, 2 Σεπτεμβρίου. 1825. Τετράδη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀποσπασμα ἐπιστολῆς τῶν Ὁπλαρχηγῶν Γ. Καραϊσκάκη, Α. Σαράκα, Ζ. Γιολδάση, Εὐαγ. Μ. Κοντογιάννη, Κ. Σαδήμα, Γ. Πεσλῆ καὶ Χ. Μακρῆ,

Πρὸς τὴν διευθ. τὰ τῆς Δυ. Ἑλλάδος Ἐπιτροπὴν, καὶ πρὸς τοὺς Ὁπλαρχηγοὺς τῆς ἐν Μεσολογγίῳ φρουρᾶς.

Ἐκ τοῦ ἐν Ἀκαρνανίᾳ Ἑλληνικοῦ στρατοπέδου. Τὴν 29 Αὐγούστου 1825.

Κατὰ τὰς ὁποίας ἡ Σεβαστὴ Ἐπιτροπὴ συμφώνως μὲ τοὺς ἀδελφούς μας Ὁπλαρχηγοὺς τοὺς ἐν Μεσολογγίῳ μᾶς ἔδωκεν ἐπιταγὰς, ἀπαραλλάκτως καὶ ἠκολουθήσαμεν. Χθὲς ἐφθάσαμεν εἰς Μαχαλᾶν, ὅπου συνεκροτήσαμεν μάχην μὲ τοὺς Βαρβάρους, καὶ Προστασίᾳ τοῦ Ἀητλήτου Ὑπερμάχου μας τοὺς ἐνικήσαμεν· μεταξὺ τοῦ πλήθους τῶν φονευμένων ἐχθρῶν ἦτον καὶ ἓν πολλᾶ σημαντικὸν Μωσλήμλον· ἀπὸ τοὺς ζωγρηθέντας ὅμως κανεὶς δὲν εἶναι σημαντικὸς· ἔκαμαν δὲ πλησιώτατα λάφυρα οἱ Ἕλληνες. Μέγας τρόμος κατεκυρίευσεν ὅλης τοὺς εἰς τὸ στρατόπεδον αὐτὸ ἐχθρούς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους κανεὶς βιβαία δὲν ἤθελε διαβύγει τὴν Ἑλληνικὴν ῥομφαίαν, ἢ τὴν αἰχμαλωσίαν, ἂν ὁ Προδότης Τουρκογῶγος προειδοποιηθεὶς περὶ τῆς ἀφίξεώς μας δὲν ἤθελεν ἰδεάσει ὅλον τὸ στρατόπεδον· ὥστε μέγα μέρος αὐτῶν ἐκλείσθη εἰς τοὺς Πύργους, καὶ οὕτω διεσώθησαν κατὰ τὸ παρόν.

Καθημερινῶς διαβαίνουν διάφορα ἐχθρικὰ σώματα, καὶ διευθύνονται πρὸς τὴν Ἄρταν. Ἡμεῖς ἐστρατοπεδεύθημεν εἰς τὸ Μοναστῆρι τῆς Πόρτας. Παρακαλεῖται ἡ Σ. Ἐπιτροπὴ νὰ διατάξῃ διὰ νὰ μᾶς σταλθῶσιν ὅσον τάχιστα τροφαὶ ἱκαναὶ καὶ πολεμεφόδια. Ὅλοι οἱ ἐν Ἀκαρνανίᾳ ἐμψυχώθησαν, καὶ θρησκολατρείας ἴχνος παθενᾶ δὲν ἔμεινεν. Οἱ Βαλτινοὶ ὅλοι ἑνώθησαν μὲ ἡμᾶς.

Παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἰδεάζητε συνεχῶς καὶ περὶ τῶν αὐτοῦσε διατρεχόντων, καὶ πᾶσαν ἀξιοπερίεργον τῆς ἄλλης ἐπικρατείας εἴδησιν.

Εὖγε, Γενναιόψυχε Καραϊσκάκη καὶ λοιποὶ ἀκαταμάχητοι ὁπλαρχηγοὶ, πιστοὶ τῆς φιλτάτης Πατρίδος Ὑπέρμαχοι! Ἰδοὺ ὁποία διὰ τοῦ ἀῤῥήκτου δεσμοῦ τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης ἐκατορθώσατε. Παρησία πνεύματος, Πατριωτισμοῦ αἰσθήματα, τόλμη μετὰ λόγου, καταφρόνησις τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀδελφικὴ ἀνάμεσόν σας ἕνωσις, ταῦτα πάντα, ἀπτόητοι Ἥρωες, ἐστάθησαν τῶν κινημάτων σας οἱ πρόδρομοι· καὶ διὰ τοῦτο ἅμα πατήσαντες τὸ ἔδαφος τῆς πλημμυρηθείσης ἀπὸ τοὺς χειμάῤῥους τῶν Βαρβάρων γῆς τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, πανταχοῦ θριαμβευταὶ ἐδοξάσατε τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα, τὸ ὁποῖον οἱ μισέλληνες ἐχθροί μας χαιρόμενοι ἐνόμιζον ἐφέτος νὰ καταβυθίσωσιν εἰς τῆς παντοτεινῆς λήθης τὰς ἀβύσσους. Τὸ μέγα πρὸς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ην ἐπαπειληθεῖσαν Πατρίδα χρέος σας λογιζόμενοι εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας Σας, ἀπεκρούσατε τοὺς ὀλεθρίους τῶν Ἀγαρηνῶν κατὰ τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος σκοποὺς· καὶ ἰδοὺ ἡ Ἀνατολικὴ Ἑλλὰς εἰς Σᾶς καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς τοὺς ἐν Σαλώνοις συναδελφούς Σας ἀποδίδει χάριτας, διότι δὲν ἐμιάνθη σχεδὸν ἀπὸ τὰς ὁρδὰς τῶν ἀπίστων Μωαμεθανῶν.

Προχωρεῖτε τελευταῖον εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα, καθαρίζετε τὰς Ἐπαρχίας της ἀπὸ τὸ Ὀθωμανικὸν μόλυσμα, διαβαίνετε εἰς τὸν Βάλτον, καταλαμβάνετε τὰς στενωποὺς τοῦ Καρβανσαρᾶ καὶ Μακρυνόρους, καὶ διὰ τῶν κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν θριάμβων Σας στενοχωρεῖτε τὸν Βάρβαρον Κιουταχῆν νὰ συγκεντρώσῃ ὅλας τὰς δυνάμεις του εἰς μόνον τὸ Μεσολόγγιον. Εὐγνωμονοῦσα λοιπὸν καὶ ἡ Δυτικὴ Ἑλλὰς εὔχεται ἡμέραν καὶ νύκτα ὑπὲρ ἀναῤῥώσεως τοῦ φιλοπατρίδος στρατοῦ Σας.

Φιλοτιμηθῆτε, ὦ ἄξιοι τῶν Μιλτιάδων καὶ Κιμώνων ἀπόγονοι, νὰ ἀναδειχθῆτε μέχρι τέλους ἔνθερμοι τῆς Ἑλλάδος Ἱ. ροστάται. Συναγροικηθῆτε καὶ μὲ τοὺς λοιποὺς καρτερομψύχους τοῦ Μεσολογγίου ὑπερασπιστὰς, καὶ μακρὰν τοῦ νὰ ἐξιχνιάσητε βδέλυρόν τι λείψανον τῶν παλαιῶν παθῶν, ἀποφασίσατε καὶ ἐνεργήσατε τὴν ὁλοτελῆ τοῦ ἀγερώχου Κιουταχῆ καταστροφήν. Ἡ Πατρὶς καὶ τὸ Ἔθνος, εἰς Σᾶς, ὦ Ὁπλαρχηγοὶ τῆς ὅλης Δυτικῆς Ἑλλάδος, στηρίζει καὶ τὸ ἔτος τοῦτο τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας των, καὶ εἰς τοὺς ἀκαταδαμάστους βραχίονας τῆς στρατιᾶς Σας ἀφοσιοῦνται.

Πύργος. Τὴν 29 Αὐγούστου.

Ὁ Ἰμπραΐμης μὲ ὅλον τὸ στράτευμά του παραμένει εἰς Τριπολιτζάν. Ὁ Γεν. Ὁπλαρχηγὸς μετὰ τῶν Στρ. Α. Λόντου, Νοταρόπουλου καὶ Κανέλλη Δελιγιάννη εἶναι εἰς τὰ πέριξ στρατοπεδευμένοι μὲ 8000 στρατοῦ. Περιμένονται ἐκεῖσε καὶ οἱ ἀπὸ Δημητζάνης Στρ. Δ. Μπαμπούτας καὶ Νικήτας Σταματελόπουλος μὲ 4000 στρατιώτας· ὥστε μετὰ τὴν ἄφιξιν καὶ αὐτῶν νὰ γίνῃ γενικὴ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐφόρμησις, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐλπίζονται τὰ πλέον εὐκταῖα ἀποτελέσματα. Ἐν τοσούτῳ καθημερινῶς δὲ ἐνεδρῶν συλλαμβάνουσιν οἱ Ἕλληνες ὁλὲ μὲν 10, ὁλὲ 15 καὶ ἄλλοτε εἴκοσι ἀπὸ τοὺς ἐξερχομένους νὰ καρπολογῶσιν εἰς τὰ πέριξ Ἄραβας.

Τὸ Νησίον Καλαμάτας ἐκυριεύθη ἀπὸ τοὺς Σπαρτιάτας· ἡ μάχη αὕτη συνέβη οὕτως. Μόνοι τριακόσιοι Βάρβαροι ἐφύλαττον τὸ μέρος τοῦτο· ἓν σῶμα λοιπὸν ἐκ τῶν Σπαρτιατῶν συνιστάμενον ἀπὸ 186 ἄνδρας διῃρέθη εἰς δύο· καὶ τὸ μὲν κατέλαβε τὸ χωρίον Πεταλοῦδι πρὸς τὸ μέρος τῆς Μοθώνης, τὸ δὲ ὥρμησεν ἐκ τῶν ὀπισθίων· ἡ ἐσχάτη αὕτη πτέρυξ μετὰ ἱκανῶν ὡρῶν μάχην ἠνάγκασε τοὺς Αἰγυπτίους νὰ στρέψωσι πρὸς τὴν Μοθώνην. Ἀλλ' οἱ φυλάττοντες εἰς Πεταλοῦδι προκαταλαβόντες τὸν δρόμον, ἔνθεν ἔμελλον νὰ ἀπεράσωσι, τοὺς ἐκτύπησαν ὀπισθοδρομοῦντας, καὶ οὕτω δὲν διεσώθη μηδεὶς ἐξ αὐτῶν.

Οἱ κατὰ τὴν 26 τρέχοντος ἐξελθόντες ἀπὸ Π. Πάτρας ἐχθροὶ καὶ διὰ λαθραίων δρόμων εἰσβαλόντες εἰς Γαστούνην αἰφνιδίως, μετὰ τριῶν ὡρῶν μάχην ἄφησαν 14 φονευμένους καὶ 26 ἄλογα καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν κατησχυμένην. Οἱ ἡμέτεροι τοὺς ἐδίωξαν ἕως εἰς χωρίον Τραγανοῦ.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Τὴν 30 Αὐγούστου. Ὁ νυκτερινὸς ἰφεκισμὸς ἐξηκολούθησεν ὡς συνήθως· ἐκ δὲ τοῦ ἐωθινοῦ τῶν πολιορκητῶν μας Ὁριζοντείου πυροβολισμοῦ ἐφονεύθη ἕνας ἀξιωματικὸς ἐκ τοῦ σώματος τοῦ Στρ. Ἰ. Σούτσα, καὶ ἐπληγώθη καὶ ἄλλος.

Τὴν μεσημβρίαν διευθύναμεν τὸ πῦρ μας κατὰ τῶν ἐχθρικῶν κατασκηνωμάτων. Τὸ λαβραῖον κανονοστάσιόν μας (batterie masquée) Κωτζηναΐϊκα, ἐφοδιασμένον ἀπὸ τὸν μέγαν Ἰγλεσόλαν, δύο μικρὰ τοῦ στρατοπέδου καὶ ἕνα ὅλμον (mortier), διεύθυνε τὰς σφαίρας

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τα ἐπιθεξιώτατα. Ὁ ἐχθρὸς μετεχειρίσθη ἐξ σταυρωτὰ πυροβόλα τὴ ἱκανὴν ὥραν κατὰ τοῦ εἰρημένου κανονοστασίου· καὶ μ' ὅλον ὅτι καὶ αἱ ἰδικαί τα σφαῖραι ἦσαν πολλὰ καλὰ σημαδευμέναι, δὲν ἐβλάφθη ὅμως ὁλοτελῶς τὸ ἀφωνὲς κανονοστάσιόν μας.

Καὶ τὸ δεῖλι ὁ ἐχθρὸς ἔρριψε πολλοτάτας γρανάτας καὶ βόμβας κατὰ τοῦ λαθραίου κανονοστασίου μας· ἡ ὑψηλὴ ὅμως αὐτῶν διεύθυνσις, τὸ μὲν κανονοστάσιον ἔκαμε νὰ φυλαχθῇ ἀπὸ κάθε βλάβην, ἔβλαψε δὲ δύω οἰκίας· ἐν τούτῳ ὅμως ἐφονεύθη ἀπὸ βόλι ὁ Χιλιάρχος Ἀναστάσιος Βούτυρος ἐκ τοῦ σώματος τοῦ Στρ. Γ. Βαλτινοῦ. Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀδελφέ!

Πρὸς τὸ ἑσπέρας μετεχειρίσθη πάλιν ὁ ἐχθρὸς μέγαν κρίτον ἰδρεκίων ἐν εἴδει χαρμοσύνου τελετῆς· ἀκολούθως θέλομεν εἰδοποιηθῆ, καὶ ἑπομένως θέλομεν διακηρύξει τὰ αἴτια αὐτῶν τῶν κρότων.

Διὰ ὅλης τῆς νυκτὸς μόνη ἡ ψιλὴ φωτία ἦτον εἰς ἐνέργειαν.

Τὴν 31 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἀπὸ μέρους μας πυροβολισμὸς ἀνενεώθη τὸ πρωΐ, καὶ μαλιστα ἐκ τοῦ ἀφανοῦς κανονοστασίου Κωτζοναΐικα. Ὁ ἐχθρὸς μᾶς ἀπεκρίθη μὲ γρανάτας καὶ ὀλίγας κανονίων σφαίρας. Οὗτος ἐξακολουθεῖ νὰ ἀνακινῇ τὰ χώματά τα, ὡς συνήθως, ἐπὶ τοῦ προχώματος τοῦ Φραγκλίνου· μόνον εἰς αὐτὸ τὸ μέρος ἐργάζεται ἀκόμη ὁ ἐχθρὸς, ἐν ᾧ καθ' ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη στέκεται πάντη ἀδρανής.

Τὴν μεσημβρίαν καὶ ἕως εἰς τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐπεκράτει ἄκρα καὶ ἐκ τῶν δύω μερῶν ἡσυχία. Τὸ δὲ ἑσπέρας ἤρχισεν ἀπὸ τὸ κανονοστάσιον Κωτζοναΐικα ἀλλεπάλληλος ὁ ἀπὸ μέρους μας κανονοβολισμὸς καὶ βομβολισμὸς· αἱ βόμβαι μας διευθύνθησαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κατὰ τοῦ ὑψώματος τῆς ἑνώσεως καὶ κατὰ τῶν ἐχθρικῶν κατασκηνωμάτων· δὲν εἶναι δὲ ἀμφιβολία ὅτι ἐπέφερον φρίκην εἰς τοὺς κειτομένας μέσα εἰς τὰς βαρβαρικὰς σκηνάς. Ὁ ἐχθρὸς ἀπεκρίθη εἰς τὸν πυροβολισμόν μας αὐτὸν μὲ ἄκραν ἀθυμίαν.

Τὴν 1 Σεπτεμβρίου. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐκεραυνοβολήσαμεν ἐκ διαλειμμάτων τὰ ἐχθρικὰ χαρακώματα, ἐν ᾧ ἀδιαλείπτως ἐνηργεῖτο ὁ ἰδρεκισμός. Τὸ δὲ πρωὶ ἦτον εἰς ὀλιγοχρόνιον ἐνέργειαν καὶ τῶν δύω μερῶν τὸ πυροβολικόν.

Ὁ ἐχθρὸς πάλιν μετεκόμισε τὸ πλεῖστον μέρος τῶν σκηνῶν τα εἰς τὰς ὑποφορείας· ἀναμφιβόλως αἱ βόμβαι μας τὸν ἠνάγκασαν νὰ κάμῃ τοιαύτην μετακομιδήν.

Ὁ ἐχθρὸς ἐπιμένει ἐργαζόμενος εἰς τὸ πρόχωμά τα, μ' ὅλον ὅτι τὸ κανονοστάσιον Κωτζοναΐικα τὸν κεραυνοβολεῖ παντοχόθεν ἀκαταπαύστως.

Τὸ ἑσπέρας ἦταν εἰς ἐνέργειαν ὅλα τὰ κανονοστάσιά μας, καὶ ἐξαιρέτως τὰ τῶν ὅλμων καὶ ὁμοβιζίων. Ὁ ἐχθρὸς μᾶς ἔδειξεν ὀλίγας βόμβας, καὶ ἔπειτα ἐκρυμμένη τὴ βαθυτάτην σιωπήν.

Τὴν 2 τοῦ αὐτοῦ. Τὸ ἀπὸ μέρους μας Ὁριζόντειον καὶ κατὰ Κάθετον πῦρ ἐξηκολούθησε διὰ ὅλης τῆς νυκτὸς· ὁ δὲ ἐχθρὸς ἦτε πάντοτε σιωπηλός· δὲν θέλει μάλιστα τώρα νὰ ἀποκρίνηται οὔτε εἰς μερικὰ ἔντιμα ἐρωτήματα, τὰ ὁποῖα ἐνίοτε τὸν κάμνουν οἱ Ἕλληνες.

Τὸ πρωὶ ἀμοιβαία ἐπεκράτει ἡσυχία. Ὁ ἐχθρὸς ἐργάζεται ἀδιακόπως εἰς τὸ πρόχωμα τοῦ Φραγκλίνου· ἡμεῖς δὲ δὲν λείπομεν νὰ λαμβάνωμεν καθημερινῶς τὰ ἀνήκοντα προφυλακτήρια μέτρα.

Πρὸ πολλῶν ἡμερῶν, καθὼς καὶ εἰς τὸ ἡμερολόγιον φαίνεται, μετεβλήθη τῶν πολιορκητῶν μας ἡ κατάστασις, καὶ δεικνύει τὴν εὐτυχῆ μακρὰν διάλυσιν τοῦ στρατοπέδου τούτου. Ἐναργέστατα φαίνεται, ὅτι ὑπερβολικὴ ἀθυμία καὶ δειλία τοὺς ἐκυρίευσε· τοῦ πυροβολισμοῦ των ἡ κατάπαυσις καὶ ἡ καθ' ὅλον τὸ στρατόπεδον ἐπικρατοῦσα παράδοξος ἀδράνεια ἄλλο δὲν πα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μιστάνει, ποῦ ὅτι ὁ Σατράπης τῆς Ῥούμελης σκέπτεται περὶ τῆς μελλούσης τύχης του. Ἡ ἐκ τοῦ πυρὸς μας καθ' ἡμέραν προξενημένη ζημία, καὶ τὰ ὑποῖα εἰς πᾶσαν ἐργασίαν του παρρησιάζονται ἐμπόδια, βεβαίως τὸν κατέπεισαν ἤδη, ὅτι πᾶσα κατὰ τοῦ Μεσολογγίου ἐπιχείρησις γίνεται ἐπὶ ματαίῳ. Ἡ δὲ ἐκ τοῦ ὄπισθεν ἄφιξις καὶ τὰ κατορθώματα τοῦ ἀνδρείου Στρατηγοῦ Καραϊσκάκη καὶ τῶν ἄλλων γενναίων συναδελφῶν του ἀνεγείρει τὸν λυπηρὸν συλλογισμὸν τοῦ ὅτι, ὅσον ὁ καιρὸς διαβαίνει, τόσον ἡ ἐπιστροφή του καταντᾷ ἐπικίνδυνος. Καθ' ὅλας τὰς ὑποθέσεις του λοιπὸν ἐμπερδευόμενος, ὡς ἀληθὴς Τοῦρκος μετεωρεῖ τὰς ἐλπίδας του εἰς τὴν εἰμαρμένην (ταξιράτ)· ἢ διὰ νὰ ἐξηγηθῶμεν καλήτερα, ἀπορῶν περὶ τῶν πρακτέων του ἔπεσεν εἰς ἀμηχανίαν, ἥτις ὀγλίγωρα ἢ ἀργᾶ θέλει τὸν καταῤῥίψει εἰς τὸν βάραθρον, ἔνθα ἀπὸ τὴν ἀλαζονείαν καὶ ἀγριότητά του ἐφαντάσθη νὰ κρημνίσῃ τοὺς ὑπερασπιστὰς τοῦ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Μεσολόγγιον· τὴν 2. Σεπτεμβρίου.

Ἀπὸ γράμματα ἰδιαίτερα ἐκ Πελοποννήσου πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ Ἰμπραΐμης ἐπιστρέψας εἰς Τριπολιτζᾶν, ἐκτυπήθη καιρίως ἀπὸ τὰ στρατεύματά μας, καὶ ἐδοκίμασε τοιαύτην καταστροφὴν, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ κλεισθῇ εἰς τὰ τείχη τῆς Τριπολιτζᾶς. Ἐκεῖ μένει τώρα στενᾶ πολιορκημένος, καὶ ἔχει ὅλας τὰς πύλας τοῦ τείχους κλεισμένας, ἐκτὸς τῆς πύλης καλουμένης τοῦ Ναυπλίου.

Εἰς τὸν ἀρ. 65 — 66 τῶν Χρονικῶν, ἔνθα ἐγκωμιάσαμεν τὸ ἀρείτολμον τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὴν ὁποίαν ἔδειξαν ἀμίμητον ἀνδρείαν διὰ τὴν ἀνάκτησιν τοῦ κανονοστασίου τοῦ Φραγκλίνου, ἐλείψαμεν τοῦ νὰ δημοσιεύσωμεν, ὅτι ὁ κύριος Παναγιώτης Σωτηρόπουλος ἐστάθη ὁ ἐφευρετὴς τῶν διὰ βομβῶν ὑπονόμων, καὶ ἔφορος τῶν ἄλλων ὑπονόμων, οἵ ὧν ἐπροξενήσαμεν τοσαύτην φθορὰν εἰς τοὺς ἐχθρούς μας.

Ταύτην τὴν στιγμὴν μανθάνομεν ὅτι ὁ Στρ. Καραϊσκάκης μὲ τοὺς λοιποὺς συναδελφούς του ἐπροχώρησεν ἕως εἰς Δραγαμέστην.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Παρίσιοι· τὴν 15 Ἰουλίου.

Ὁ ἐν Λονδίνῳ Κ. Περκῖνος ἔκαμε πεῖραν τῶν ἀτμοβόλων πυροβόλων του εἰς τὸ εὐρύχωρον οἴκημα τοῦ Regent — s — Park ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου Οὐϊλλιάμου Κογγρέβα καὶ διαφόρων ἄλλων σημαντικῶν στρατιωτικῶν. Ἡ πεῖρα τῶν τρομερῶν τούτων μηχανῶν κατέπληξεν ὅλους τοὺς παρεστῶτας. Ἐθαυμάσθη πρὸ πάντων ἡ ἐλαφρότης τῆς ἁμάξης, ἥτις συρομένη ἀπὸ δύω μόνα ἄλογα, φέρει κανόνια, τὴν ἀτμόβολη μηχανὴν καὶ παμπόλλας σφαίρας. Εἶναι δὲ βέβαιον, ὅτι ἡ ἀνακάλυψις αὕτη ἀποκαθιστᾷ πάντα ἀνωφελεῖς ὅλας τὰς ἐργασίας τῆς τακτικῆς στρατιωτικῆς· καὶ ἐλογαριάσθη, ὅτι τρία κανόνια κατὰ τὸν τρόπον τοῦ Περκίνου θέλουν ἐπιφέρει μεγαλήτερον ὄλεθρον παρὰ τριάντα ἀπὸ τὰ συνήθη τοῦ πυροβολικοῦ (artillerie). Ἰδοὺ ἀνακάλυψις τῷ ὄντι εὐεργετικὴ διὰ τὴν δυστυχῆ ἀνθρωπότητα!!

(G. di T.)

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἰστανμ. ἐξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 71ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι Φραγκ.

Μεσολόγγιον, 5 Σεπτεμβρίου. 1825. Σάββατον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Νεάπολις. Τὴν 30 Ἰουλίου.

Δι' ἀγγελιῶν ἐπισήμων μανθάνομεν ἀπὸ Ὀθωμανίαν, ὅτι ὁ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει Γενικὸς Διοικητὴς Ῥῶσσος κύριος Κόμης τοῦ Οὐορονζόφ ἀπήλαυσεν ἀπὸ τὴν Α. Μ. τὸν Αὐτοκράτορα ὅλων τῶν Ῥωσσιῶν πολλὰ προνόμια καὶ εὐκολίας ἀφορώσας τὸ ἐμπόριον τῆς εἰρημένης ἀγορᾶς, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐξαιρέτως εἶναι ἐπὶ πλέον συμφέρουσα ἡ πρὸς τοὺς ξένους ἐμπορικὴ ἄδεια τοῦ νὰ πραγματεύωνται ἐκεῖσε χωρὶς νὰ ἦναι ὑποχρεωμένοι νὰ γίνωνται ὑπήκοοι τῆς Ῥωσσίας, ἀλλὰ μόνον νὰ πληρώνωσι ποσότητά τινα μεγαλητέραν ἀπὸ τὴν διωρισμένην διὰ τοὺς ἐμπόρους τῆς Ἐπικρατείας. Τοιαύτη μετὰ φρονήσεως πρόνοια ἐπροξένησε τὴν προτέραν ἐμψύχωσιν εἰς τὸ ἐμπόριον ἐκεῖνο τοῦ λιμένος, ἐπειδὴ εἶναι ἡ αὐτὴ χρεία τῆς ἐμπορείας τοῦ σίτου, καθὼς καὶ εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος, Κωνσταντινούπολιν καὶ Αἴγυπτον· ὅθεν καὶ ὑπὲρ τὰ εἴκοσι φορτία σίτου ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν δι' Ἀλεξάνδρειαν, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ προμηθεύσωσι τὸν στόλον τῆς Αἰγύπτου *).

(Ἐφ. Κερκύρας.)

*) Ἰδοὺ καὶ ἡ εὐδαίμων τῆς Ὀθωσσοῦ Δήμητηρ ἐσυμμάχησε μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Μεχμὲτ Ἀλῆ διὰ νὰ πολεμήσῃ τοὺς Ἕλληνας. Ἂς ἔχῃ δόξαν ὁ Θεός!

(Σημ. Ἐκδ.)

Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Ἐφημερίδος τοῦ Συνταγματικοῦ τῆς Γαλλίας. Τὴν 21 Αὐγούστου.

Μὲ ἄκραν εὐχαρίστησίν μας ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν Ἀγγλικὸν Ταχυδρόμον (*) τῆς 17 τὴν ἀκόλουθον εἴδησιν.

„ Ταύτην τὴν αὐγὴν ἀναγγέλλει, ὅτι ἡ Ἑλ-
„ ληνικὴ Ἑταιρεία ἐτελείωσε τὴν πρὸ τινος χρό-
„ νου μετὰ τοῦ Λόρδ Κοχράνε ἐνεργουμένην δια-
„ πραγμάτευσιν. Ὁ Λόρδ οὗτος ὑπεσχέθη
„ νὰ προσφέρῃ τὰ ἀναγκαῖα χρήματα εἰς διορ-
„ γανισμὸν ἐκστρατείας, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς
„ ὁποίας ὢν ὁ ἴδιος θέλει σπεύσει εἰς ὑπερά-
„ σπισιν τοῦ ἀγῶνος τῶν Ἑλλήνων. Τὰ ἀτ-
„ μοκίνητα πλοῖα εἶναι ἕτοιμα, καὶ θέλων
„ ἀναχωρήσει ὅσον τάχιστα μὲ ὅ,τι ἄλλο εἶναι
„ χρειῶδες εἰς τοιαύτης φύσεως ἐκστρατείαν.

Ἡ Ἐφημερὶς Globe and Traveller ὁμιλοῦσα περὶ τοῦ ὑποκειμένου τούτου λέγει, ὅτι ὁ κύριος Ῥοβέρτος Οὐϊλσὼν θέλει ἀναχωρήσει μετὰ τοῦ Λόρδ Κοχράνε μὲ 4000 στρατεύματος, μὲ ἓν σῶμα πυροβολιστῶν μὲ τὰ χρειώδη πυροβόλα, καὶ μὲ πολλοὺς ἀξιωματικοὺς Ἀγγλους καὶ ξένους· καὶ ὅτι ἠγοράσθησαν τόσω βασέλα ῥάξα, τὰ ὁποῖα μετ' οὐ πολὺ θέλουν βαλθῆ εἰς τὰ πανία, ὁμοῦ καὶ τινα φορτηγά. Ἡ εἴδησις αὕτη ἔκαμε νὰ ἀναβῶσι τὰ Ἑλληνικὰ κεφάλαια.

Αἱ δὲ ἐκτάκτου ὁδοῦ φθάσασαι Ἀγγλικαὶ Ἐφημερίδες τῶν 18 προσθέτουν, ὅτι, κατὰ

(*) Ἡ Ἐφημερὶς αὕτη θεωρεῖται εἰς Ἀγγλίαν ὡς ἐπίσημος, καὶ κρίνει ὀρθώτερον περὶ τῶν πραγμάτων μας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὰ ἐν τῇ Λέσχῃ Τῶν Ἀνταλλαγμάτων (Bourse) λεγόμενα, ἡ ἐκστρατεία τοῦ Λόρδ Κοχράνε Θέλει ἔχει τὸν Τίτλον Τῆς βοηθητικῆς ἐκστρατείας, καὶ αὐτὸς δέχεται Τὴν ἀρχηγίαν Ταύτης μὲ μόνην Τὴν συμφωνίαν Τοῦ νὰ εἶναι αἱ ἐργασίαι τα ἐλεύθεροι καὶ νὰ μὴν ὑποκεινται εἰς ἀντιλογαριασμὸν (Contrôle).

Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ὁ Λόρδ Κόχρανης Θέλει ἐξολοθρεύσει ἐντὸς ὀλίγου Τὸ Ὀθωμανικὸν ναυτικόν. Τὰ προτερήματα Τοῦ ἐμπειρου Τούτου Θαλασσίου ὠφέλησαν περισσότερον ἀπὸ ἕνα λαὸν· ποτὲ ὅμως δὲν ἐχρησίμευσαν εἰς Τοιοῦτον ἱερώτατον ἀγῶνα.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Βλέπωσα ἡ Ἔξοχος Ἐπιτροπὴ Τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, ὅτι πολλοὶ Τῶν Ἑλλήνων ἱκανοὶ νὰ φέρωσιν ὅπλα καὶ νὰ Τὰ μετεχειρίζωνται διὰ Τὴν ὑπεράσπισιν Τῆς Πατρίδος, ἐτραβίχθησαν εἰς ξένην γῆν, ἀναμένοντες ἱκανὴν εἰς ἀπόκρισιν Τῶν ἐχθρῶν δύναμιν, ἐξέδωκε μὲ Τὴν συνήθη αὐτῆς εἰλικρίνειαν καὶ πραότητα Τὴν ἀκόλουθον Διακήρυξιν, διευθυνομένην πρὸς ὅλους Τοὺς ποθοῦντας νὰ καταριθμηθῶσιν ὑπὸ Τὰς σημαίας Τοῦ ΣΤΑΥΡΟΥ. Εἴμεθα δὲ εὐάρεστοι, ὅτι ἡ φωνὴ Τῆς Σ. Ἐπιτροπῆς Θέλει κάμει Τὴν προσήκουσαν ἐντύπωσιν, καὶ οἱ πανταχοῦ διεσκορπισμένοι Δυτικο-Ἑλλάδῖται Θέλουν προθυμοποιηθῆ νὰ σπεύσωσιν εἰς ὑπεράσπισιν Τῆς Κλασσικῆς των γῆς.

Χρέος μας ἀπαραίτητον κρίνομεν προσέτι νὰ διασαλπίσωμεν, ὅτι ἡ Σ. Ἐπιτροπὴ ἐκπλήρωσε καθ' ὅλην Τὴν μέχρι σήμερον διαρκοῦσαν ἀξιομνημόνευτον πολιορκίαν Τὰ ἀνήκοντα χρέη της, καὶ ὑπέμεινε Τὸ βάρος Τοῦ Τόσον πολυπλόκου ὑπουργήματός της μ' ὅλον Τὸν ζῆλον καὶ πατριωτισμὸν, ἀρετὰς, Τὰς ὁποίας γνωρίζουσα καὶ ἡ Σ. Διοίκησις, ἐνεπιστεύθη εἰς Τὴν ἐμπειρίαν καὶ ἀξιότητα Τούτων Τῶν ἀνδρῶν Τοιαύτην ἐκδούλευσιν, ἥτις διὰ Τὰς παρούσας περιστάσεις κατήντησεν ἐτι μᾶλλον πολυάσχολος.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ Τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΕΥΘ. Τῆς ΔΥΤ. ΕΛΛ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρὸς ὅλους Τοὺς Ἀκαρνάνας καὶ λοιποὺς Δυτικοελλαδίτας Τοὺς καταφυγόντας εἰς ξένην γῆν.

Ἡ εἰσβολὴ Τοῦ ἐχθροῦ εἰς Τὴν Πατρίδα σας σᾶς ἐβίασε νὰ καταφύγετε εἰς ξένην γῆν διὰ νὰ γλυτώσετε ἀπὸ Τὸν Θάνατον, Τὴν σκλαβιὰν, καὶ ἀπὸ Τὴν ἀτιμίαν. Μὲ βαθειὰν λύπην Τῆς καρδιᾶς σας ἐβλέπετε ἀπὸ Τὸ καταφύγιόν σας Τὸν ἀπάνθρωπον ἐχθρὸν καταπατοῦντα μὲ Τὸ μιαρὸν πόδι τα Τὴν ἱερὰν Γῆν Τῆς Πατρίδος σας, διατρέχοντα, καίοντα, καὶ ἐρημώνοντα Τοὺς τόπους σας, καὶ ἀπολαμβάνοντα ὅλους Τοὺς καρποὺς Τῶν ἱδρώτων σας. Σεῖς ἀγανακτούσατε, καὶ ἡ ἀγανάκτησίς σας ἦλθε Τόσον πλέον μεγαλητέρα, ὅσον δὲν ἐμπορούσατε νὰ ἐμποδίσετε Τὸ κακὸν· ἐπροσμένετε μὲ ἄκραν ἀνυπομονησίαν μίαν στιγμὴν ἀμμέδιον διὰ νὰ πετάξετε ὅπου Τὰ Πατριωτικά σας χρέη, καὶ μία δικαία ἐκδίκησις σᾶς ἐπροσκαλοῦσαν· Τὴν ἐπροσμένετε αὐτὴν Τὴν στιγμήν. Καὶ ἰδοὺ ἔφθασεν ἡ ποθητὴ αὕτη στιγμή. Διάφοροι ὁπλαρχηγοὶ μὲ Τὰ σώματά των ἀγωνίζοντα· ἤδη πρὸς βλάβην Τοῦ ἐχθροῦ· Τί ἐκατώρθωσαν ἕως Τώρα Τὸ ἠξεύρετε· εἶναι ἐλπὶς μεγαλήτερα ἀκόμη νὰ κατορθώσουν εἰς τὸ ἑξῆς.

Μάρτυρες λοιπὸν Τῶν ἀγώνων των, σεῖς Τί προσμένετε καὶ δὲν ἀφίνετε Τὸ ἄσυλόν σας; διατί ἀδιαφορεῖτε εἰς Τὰ κινήματα, Τὰ ὁποῖα γίνονται διὰ Τὴν ἀπολύτρωσιν Τῆς Πατρίδος σας; Τί σᾶς ἐμποδίζει ἀπὸ Τοῦ νὰ κάμετε Τὸ χρέος σας, καὶ ἀπὸ Τοῦ νὰ ἐκδικηθῆτε Τόσα κακὰ, ὅσα ἐδοκιμάσατε ἀπὸ Τοὺς ἐχθροὺς, οἱ ὁποῖοι ἐμβῆκαν εἰς Τοὺς τόπους σας; φοβεῖσθε ἀπὸ ἀδυναμίαν; Τοῦτο δὲν ἐμπορεῖ μήτε πρέπει νὰ ἦναι, διότι ἔχετε ἀρκετοὺς βοηθοὺς ἀγωνιζομένους ἤδη κατὰ Τῶν ἐχθρῶν· ἐμποδίζεσθε ἴσως διὰ φόβον μὴν εὑρεθῆτε ἄδειοι ἀπὸ Τροφαῖς καὶ πολεμεφόδια; μήτε διὰ Τοῦτο δὲν πρέπει νὰ μένετε ὀπίσω· ἡ Διοίκησις ἐφρόντισε καὶ ἔστειλεν εἰς Δραγαμέστον καὶ Τροφὰς καὶ πολεμεφόδια, καὶ φροντίζει

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὰ τὰ μοιράζῃ . Ἰδοὺ στέλνει καὶ θαλασσινὴν δύναμιν πρὸς βοήθειάν σας .

Γνωρίζοντες λοιπὸν , ὅτι δὲν ἔχετε πλέον κἀνένα δικαιολόγημα νὰ μένετε ἀδιάφοροι εἰς τοὺς ἀγῶνας , οἱ ὁποῖοι γίνονται διὰ τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν τόπων σας , τρέξατε ὅλοι ὅπου καθένας ἔχει χρέος νὰ συμπολεμήσῃ μὲ τοὺς ἄλλης ἀδελφούς τε , διὰ νὰ διώξῃ τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὸ σωτῆτι τε , ἀπὸ τὸ χωράφι τε , ἀπὸ αὐτὸν τέλος πάντων τὸν τόπον τε . Ἐὰν καὶ τώρα δὲν κινηθῆτε , ἐὰν καὶ τώρα δὲν τρέξετε ὅπου τόσα αἵματα καὶ τόσα χρέη σᾶς προσκαλοῦν, θέλετε δείξει μὲ τὴν ἀδιαφορίαν σας , ὅτι ὅσα ἐπάθετε τὰ ἐπάθετε, διότι ἠθέλατε , καὶ τὸ Ἔθνος, ἡ Διοίκησις, καὶ ὁ Κόσμος ὅλος θὰ σᾶς κατηγορήσουν, καὶ θα εἰποῦν , ὅτι σᾶς ἁρμόζει νὰ ζῆτε δυστυχεῖς , καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν Πατρίδα σας , διότι δὲν θέλετε νὰ τὴν ἐλευθερώσετε ἀπὸ τὸν ἀπάνθρωπον ἐχθρόν . Ἀλλ' ὄχι ! μὴν ὑποφέρετε νὰ σᾶς γενῇ αὐτὴ ἡ πικρὰ κατηγορία ! ξυπνήσατε ἀπὸ τὸν λήθαργόν σας . ἀναλάβετε τὴν πρώτην ἀγανάκτησίν σας . δράξετε τὰ ὅπλα σας , καὶ τρέξατε νὰ ἑνωθῆτε μὲ τοὺς ἄλλης ἀδελφούς σας διὰ ν' ἀφανίσετε τὸν ἐχθρόν . τρέξατε νὰ ἐλευθερώσετε τὴν Πατρίδα σας διὰ νὰ ζήσετε ἐλεύθεροι καὶ εὐτυχεῖς εἰς αὐτὴν , καὶ διὰ ν' ἀποκλαύσετε καὶ τιμὴν καὶ δόξαν εἰς ὅλον τὸν Κόσμον .

Μεσολόγγιον τῇ 28 Αὐγούστου 1825 .

Ἰωάννης Παπαδιαμαντόπουλος .
Δ. Θέμελης .

Ὁ Γεν. Γραμ. Φ. Πλητᾶς .

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις .

Τὴν 3 Σεπτεμβρίου . Χθὲς τὸ δειλι ἔρριψεν ὁ ἐχθρὸς κατὰ σειρὰν ἀπὸ τὸ κανονοστάσιον τῆς πλέον σιμωτινῆς σκηνῆς του ἐννέα κανονίας κατὰ σειρὰν χωρὶς σφαίρας . Ἐγινοντο δὲ καὶ κάποια ἔκτακτα κινήματα εἰς τὸ στρατόπεδόν του , τὰ ὁποῖα μᾶς ἔκαμαν νὰ συμπεράνωμεν , ὅτι καὶ πάλιν μελετᾶ νὰ ἐπιχειρισθῇ νέας ἐφόδους .

Τὸ ἑσπέρας ἐξηκολουθήσαμεν τὸ πῦρ μας ἀπὸ τὸ κανονοστασιον Κυτζοναΐϊκα διοικούμενον παρὰ τοῦ Καπ. Κ. Τζεριγώτη , πυροβολιστοῦ ἐμπειροτάτου , ὅστις , διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν τὴν ἀλήθειαν , ἐπιφέρει διὰ τοῦ πυροβολισμοῦ μεγάλην βλάβην εἰς τοὺς ἐχθρούς· ὁ δὲ ἐχθρὸς εἰς ἀπόκρισιν μετεκόμισε πάλιν καὶ ἄλλας σκηνάς του πρὸς τὰς ὑποφορείας .

Ὁ ἐχθρὸς φαίνεται ὅτι μελετᾶ νὰ κατασκευάσῃ καὶ ἕτερον ἀκόμη κανονοστάσιον ἀντικρὺ τοῦ μεταξὺ Φραγκλίνη καὶ Κοραῆ περιφράγματος ἐκ πλαγίᾳ τῶν ἄλλων χαρακωμάτων , καὶ εἰς 150 περίπου ὀργυιῶν ἀπόστασιν τοῦ περιτειχίσματός μας . Ἐξακολουθεῖ δὲ πάλιν νὰ ἐργάζεται πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέτωπον τοῦ Φραγκλίνη κατὰ τὸν συνειθισμένον τρόπον του , κυλίων δηλαδὴ χώματα . Ὡσαύτως φαίνεται , ὅτι συντροφεύει τὴν ἐργασίαν ταύτην καὶ μὲ ὑπόνομον διὰ νὰ τὴν μεταχειρισθῇ ἐν ὥρᾳ γενικῆς ἐφόδου . Ὅλα ταῦτα ὅμως ἐπροβλέφθησαν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας , οἵτινες ἡμέραν καὶ νύκτα στέκονται εἰς ἐγρήγωρσιν .

Μανθάνομεν ἐκ τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου τὰς ἐφεξῆς εἰδήσεις .

„ Ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν ἔφθασε κατ' αὐτὰς ἐκεῖσε ἕνας Καπουτζή-μπασης , ζητῶν ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ Σουλτάνου ἀμεταθέτως , ἢ τὸ Μεσολόγγιον , ἢ τὴν κεφαλὴν τοῦ Κυταχῆ . — Ὁ Μπανούσης Σέβρανης ἔφθασεν ἀπὸ Σάλωνα μὲ 500 ἱππεῖς ἀφήσας τοὺς ἐκεῖ περιτριγυρισμένους ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα . — Μέρος ἀπὸ τὰ στρατιωτικὰ τῶν Γκέγκιδων σώματα ἀνεχώρησαν εἰς τοὺς τόπους των , καὶ οἱ ἄλλοι εἰς ὀλιγωτάτας ἡμέρας θέλουν κάμει τὸ ἴδιον . — Αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα μελετᾶται νὰ γίνῃ καὶ ἄλλη γενικὴ κατὰ τοῦ τείχους μας ἔφοδος· ἡ δὲ ἔκρηξις τῶν ἐχθρικῶν ὑπονόμων θέλει εἶσθαι τὸ σύνθημα τῆς ἐφορμήσεως . — Ὁ Κυταχῆς πολλὰ ὀλίγον μεριμνᾶ διὰ τοὺς καθημερινῶς φονευομένους στρατιώτας του . ἑτοιμάνει δὲ νὰ κατορθώσῃ ὅ,τι δύναται διὰ νὰ σώσῃ τὴν ἐπαπειλημένην κεφαλήν του .

Ἕως εἰς τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἄκρα καὶ ἐκ τῶν δύω μερῶν ἡσυχία . Μετὰ δὲ τὸ ἑσπέρας τὸ λαθραῖον κανονοστάσιον ἐκεραυνοβόλησε τὰ ἐχθρικὰ χαρακώματα μεταξὺ τῶν μεσονυκτίων ,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐν ᾧ ὁ ἐχθρὸς δύω μόνας βόμβας μᾶς ἔρριψε.

Τὴν 4 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ βροχερὸς καιρὸς ἐμπόδισε, φαίνεται, τὸν ἐχθρὸν νὰ κάμῃ τὴν ἔφοδόν τε· ἡμεῖς ἐν τοσούτῳ μὲ ἀνυπομονησίαν τὸν περιμένομεν ἀπὸ στιγμὴν εἰς στιγμήν.

Τὸ πρωῒ δὲν ἠκούσθη ποσῶς ὁ κρότος τῶν ἐχθρικῶν πυροβόλων, ἐν ᾧ τὸ ἀπὸ μέρους μας πῦρ ἐξακολουθεῖ ἐκ διαλειμμάτων.

Μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἐξηκολούθησεν ὁ ἐκ τοῦ κανονοστασίου Κατσοναΐϊκα πυροβολισμός μας μὲ πολλὰ ἐπιδεξίαν διεύθυνσιν. Ὅτι τὸ εἰς τὴν ὀυτικὴν τοῦ περιτειχίσματός μας πτέρυγα ἐχθρικὸν κανονοστάσιον, καὶ τὸ ἄλλο τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου ἀπὸ ἡμᾶς ὀνομαζόμενον ἐδοκίμασαν βλάβην ἐκ τούτων τῶν σφαιρῶν μας, δὲν ἐπιδέχεται δισταγμόν, καθότι ὀφθαλμοφανῶς ἴδομεν τοὺς ἐκεῖσε τούρκους ἀνακινουμένους καὶ ταρατζομένους. Τὸ ἑσπέρας ἐκεραυνοβολήσαμεν τὰ ἐχθρικὰ χαρακώματα μὲ βόμβας καὶ γρανάτας. — Ὁ ἐχθρὸς κυριεύεται εἰσέτι ἀπὸ οἰκτρὰν σιωπήν.

Εἰς τὰς δύω ὥρας τῆς νυκτὸς ἀπὸ αἰτίας ἀγνώστους εἰς ἡμᾶς ἤρχισαν οἱ ἐχθροὶ γενικὸν τυφεκισμὸν καθ' ὅλα τὰ πλησίον μας περιχαράκωματά των, συντροφευμένον ἐν μέρει ἀπὸ βόμβας καὶ σφαίρας τῆς μεγαλητέρας των διαμέτρου. Ἡ πρᾶξις αὕτη ἐνομίσθη ἀπὸ μέρους μας ὡς σημεῖον τῆς μὲ τοσαύτην ἀνυπομονησίαν περιμενομένης ἐφόδου· διὸ τοὺς ἐδώκαμεν μὲ τυφεκισμὸν ὡσαύτως καὶ πυροβολισμὸν τὴν ἀπόκρισιν τοῦ ὅτι τοὺς προσμένομεν, καὶ ἂς ἔλθωσι· τοὺς εἰρωνικαλέσαμεν ὡσαύτως καὶ μὲ τὰς συνήθεις τοῦ πολέμου φωνὰς καὶ διὰ τοῦ ἤχου τῶν Σαλπίγγων, ἀλλ' αὐτοὶ ἀντὶ φωνῶν στρατιωτικῆς συμφωνίας, μετεχειρίσθησαν βαρβαρικὰς κραυγὰς εἰς ὑπερβολὴν κακοφώνους καὶ δυσαρέστους· καὶ μ' ὅλον ὅτι τοιουτοτρόπως τὸ πῦρ διήρκεσε μίαν περίπου ὥραν, τίποτε τέλος πάντων δὲν ἔλαβον τὴν τόλμην νὰ ἐπιχειρισθῶσιν οἱ ἄπιστοι καὶ ἄνανδροι Ἀγαρηνοί. Ἐν τοσούτῳ ἐφονεύθησαν δύω ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους ἐκ τῶν σωμάτων τῶν Στρατηγῶν Λάμπρου Βέϊκου καὶ Νικολάου Ζέρβα, καὶ ἐτραυματίσθησαν τρεῖς.

Τὴν 5 τοῦ αὐτοῦ. Δι' ὅλης τῆς νυκτὸς μόνη ἡ φιλὴ φωτία ἦτον εἰς ἐνέργειαν. Τὸ πρωῒ μᾶς ἔρριψεν ὁ ἐχθρὸς τρεῖς μίνας σφαίρας, ἐν ᾧ ἡμεῖς τέσσαρας ὥρας ἀκαταπαύστως ἐπυροβολήσαμεν τοὺς προμαχῶνας τε.

Ἀπὸ Ἀνατολικὸν πληροφορούμεθα μετὰ βεβαιότητος, ὅτι οἱ Νεοχωρῖται ἐκτύπησαν πέριξ τοῦ Ἀνατολικοῦ ἐν ἐχθρικὸν σῶμα αἰφνιδίως καὶ ἐφόνευσαν ὀκτὼ ἀπίστους· ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν ἦτον ἐλαφρᾶ πληγωμένος, διὸ καὶ συλλήφθη ζῶν, καὶ ἐστάλθη ἐνταῦθα· οὗτος ἐκθέτει τὰ ἐφεξῆς περὶ τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου.

„ Οἱ τοῦρκοι πάσχουν ἔλλειψιν τροφῶν, καὶ συμπεραίνω, ὅτι ὁ Καραϊσκάκης (α) τοὺς ἔκοψε τὴν συγκοινωνίαν, καὶ ἔγινε τῆς ἐλλείψεως ταύτης ὁ αἴτιος· ὅθεν ἐδιορίσθη παρὰ τοῦ Κιουταχῆ σημαντικὴ στρατιωτικὴ δύναμις νὰ στρατοπεδεύσῃ εἰς Γερδὰν καὶ νὰ φυλάττῃ τὴν θέσιν ἐκείνην. — Τὰ περὶ τῶν Ἀνατολικὸν στρατεύματα ἀπὸ δειλίαν ἐσυσσωματώθησαν εἰς τὸ Κεφαλόβρυσον (θέσιν ὀχυράν). — Καθημερινῶς πολλοὶ τῶν Ἀλβανῶν καὶ Γκέγκιδων λειποτακτοῦν ἐπιστρέφοντες εἰς τοὺς τόπους των. — Οἱ τοῦρκοι κατεσκεύασαν ὑπὸ τὸ προτείχισμα τοῦ Μαυρόζαρη ὑπόνομον, εἰς τὴν ὁποίαν θέλουν βάλει τὸ πῦρ κατ' αὐτὰς, καὶ συγχρόνως βιαζόμενοι ἀπὸ τὰς περιστάσεις νὰ κάμουν καὶ νέαν ἔφοδον· ἕνεκα δὲ τούτου ἐπληρώθησαν ἰδιαιτέρως 2000 τοῦρκοι (καὶ αὐτοὶ μὲ πολλὴν δυσκολίαν ἐσυνάχθησαν) διὰ νὰ ἔμβουν εἰς τὸν κίνδυνον τῆς πρώτης ὁρμῆς. — Ὁ Κιουταχῆς κολακεύει τὸν στρατόν τε πάντοτε μὲ ἐλπίδας καὶ ὑποσχέσεις ἐπιπλάστους.“

Ταῦτα ἐκθέτει ὁ αἰχμάλωτος· οἱ δὲ Ἕλληνες ἐξακολουθοῦν μ' ὅλην τὴν δραστηριότητα τὰς ἐσωτερικὰς ἐργασίας των· ὁ ζῆλος καὶ πατριωτισμός των θέλει στεφθῆ διὰ τῆς βοηθείας τοῦ ΥΨΙΣΤΟΥ μὲ τοὺς κατὰ τῶν Βαρβάρων θριάμβους καὶ τροπαια.

(α) Ὡς ἐπληροφορήθημεν παρ' ἄλλων, φοβούμενος ὁ Κιουταχῆς νὰ μὴ διαλυθῇ τὸ στράτευμά του προσπαθεῖ νὰ τὸ ἀπατήσῃ λέγων, ὅτι ὁ Στρατηγὸς Καραϊσκάκης δὲν εὑρίσκεται εἰς τὸ Ξηρόμερον.

Τιμὴ ἑτησία Ταλ. Ἰσπαν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ Τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ Δ. Μεσθενεύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 72ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 9 Σεπτεμβρίου. 1825. Τετράδη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΕΥΤ. τῆς ΔΥΤ. Χ. ΕΛΛ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς Κατοίκες τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Δ ι α κ η ρ ύ τ τ ε ι.

Ὅλος ὁ κόσμος ὁμολογεῖ, καὶ αἱ καθημεριναὶ πεῖραι τὸ βεβαιώνουν, ὅτι ἡ ὁμόνοια, ἡ στενὴ ἕνωσις, καὶ ἡ ἀδελφικὴ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπη, ὅταν συνοδεύουν τὴν ἀνδρίαν, τὸν Πατριωτισμὸν καὶ τὴν φρόνησιν, κάμνουν θαύματα· ναί, θαύματα, διότι θαύματα ἐστάθησαν τὰ εἰς τέσσαρας χρόνους κατορθώματά μας τοῦ νὰ πολεμῶμεν μία φούχτα Ἕλληνες καὶ νὰ κατατροπώνωμεν τόσας μυριάδας Βαρβαρικῶν στρατευμάτων τοῦ μεγάλου Κράτους τῆς Τουρκίας, καὶ νὰ καταπαντοτίζωμεν μὲ σιταροκάραβα τόσα ξύλινα τείχη τοῦ ἐκπλέοντα κάθε χρόνον εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος. Ἐπειδὴ ὅμως τὸν παρόντα τέταρτον χρόνον ἐκάμαμεν νὰ ἀποχωρισθοῦν ἀπὸ ἡμᾶς δι' ὀλίγον καιρὸν αἱ ἀρεταὶ αὐταί, ἐδοκιμάσαμεν καὶ περισσότερα παρ' ἄλλοτε ἐναντία εἰς τοῦτον τὸν ἱερὸν ἀγῶνα μας. Ἰδοὺ λοιπόν, ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἐνδύωνται τὸν θώρακα αὐτῶν τῶν ἀρετῶν ἐνωμένων, ὅλα των τὰ ἐπιχειρήματα εὐτυχοῦν καὶ ἐπιτυχαίνουν τὸν σκοπόν των.

Γενναῖοι Ὁπλαρχηγοί, καὶ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ στρατιωτικοὶ τῆς ὅλης Δυτ. Ἑλλάδος! Νέον λαμπρὸν στάδιον ἔχετε ἔμπροσθέν σας διὰ νὰ δοξασθῆτε· μέρος τοῦ σταδίου τούτου τὸ ἐδιατρέξατε ἡρωϊκῶς ἕως τώρα· καὶ τὰ περασμένα κατορθώματά σας ὑπόσχονται, ὅτι θέλετε τὸ διατρέξει καὶ ἕως τέλους ἀνδρίως καὶ ἐνδόξως· ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονήσετε, ὅτι διὰ νὰ ἐμπορέσετε νὰ φανῆτε ἕως τέλους νικηταὶ καὶ θριαμβευτικοί, ἀνάγκη πᾶσα τὴν ἀνδρίαν καὶ τὴν φρόνησίν σας νὰ τὰς συνοδεύσῃ ἡ ὁμόνοια, καὶ ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη· χωρὶς αὐτὰς ποτὲ μέγα, ποτὲ λαμπρὸν κατόρθωμα, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πραχθῇ· ὅταν αὐταὶ αἱ ἀρεταὶ λείπουν, καὶ αὐτὴ τοῦ Ἡρακλέους ἡ δύναμις καὶ ἀνδρία, παραλύεται καὶ καταντᾶ ἀνίσχυρος. Ὁμονοοῦντες λοιπόν, Γενναιόψυχοι τῆς Πατρίδος ὑπέρμαχοι, συσσωματωθῆτε ὅσοι ἔξω τοῦ Μεσολογγίου μὲ τὸν Γενναιότατον Στρατηγὸν Γεώργιον Καραϊσκάκην, διορισθέντα ἀπὸ τὴν Σ. Διοίκησιν ἀρχηγὸν τῶν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐπιχειρημάτων· καὶ μὴν ἀμφιβάλλετε, ὅτι ἡ Θεὰ Νίκη θέλει σᾶς ἀκολουθεῖ παντοῦ καὶ πάντοτε, διὰ νὰ στεφανώνῃ τοὺς κατὰ τοῦ αἱμοβόρου Τυράννου μας ἡρωϊκοὺς ἀγῶνάς σας· Ναί, μὴ τὸ ἀμφιβάλλετε, ἔχοντες παράδειγμα τοὺς ἀπατόητους ἀδελφούς σας, τοὺς Γενναίους ὑπερασπιστὰς τοῦ Μεσολογγίου, οἱ ὁποῖοι ἑνωμένοι σφικτὰ ἀναμεταξύ των μὲ ἀδελφικὴν καὶ εἰλικρινῆ ἀγάπην, καὶ φοροῦντες τὴν πανοπλίαν τοῦ Πατριωτισμοῦ καὶ τῆς ἀνδρίας, ποτὲ ἄλλο δὲν ἀντιπαρατάττουν εἰς τὰς ἐφορμήσεις τοῦ ἐχθροῦ, παρὰ τὰ Ἡρωϊκὰ στήθη των, διότι τὰ τείχη τοῦ φρουρίου ἀπὸ ταῖς μπάλαις, ταῖς μπόμπαις καὶ ταῖς μίναις δὲν ὑπάρχουν πλέον· καὶ μ' ὅλον τοῦτο, οἱ Γενναῖοι οὗτοι πρόμαχοι τῆς Πατρίδος ἀπέκρουσαν πάντοτε τὸν ἐχθρὸν, ἐφορμήσαντα ὄχι μίαν, ὄχι δύο, ἀλλὰ πολλαῖς φοραῖς, καὶ εἶναι ἕτοιμοι καὶ πάλιν νὰ τὸν δεχθοῦν μὲ τὴν γνωστὴν καὶ συνειθισμένην των καρτερόψυχίαν καὶ γενναιότητα. Γενόμενοι λοιπὸν καὶ σεῖς ὅλοι μία ψυχὴ εἰς πολλὰ σώματα, ἔχετε βεβαιότητα ὅτι κα-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τασταίνεσθε λειχη ἀδιάσπαστα, εἰς τὰ ὁποῖα ὡς εἰς βράχυς θέλων συντριβῆ ὅσαι δυνάμεις τῶν Βαρβάρων καὶ ἂν ὁρμήσων ἐναντίον σας.

Ὁ ἐχθρὸς, ἀπὸ ὅσα ἔπαθεν ἕως τώρα ἀπὸ σᾶς, ἐκατάλαβεν ὅτι ἀπατήθη, διότι ἐμβῆκεν εἰς ἕνα τόπον, τὸν ὁποῖον κατ' ἀρχὰς ἐνόμισεν, ὅτι τοῦ ἦτον εὔκολον νὰ καθυποτάξῃ, καὶ τὸν ὁποῖον τώρα θέλει νὰ ἀφήσῃ, ἀλλὰ δὲν ἠξεύρει ποῖον δρόμον νὰ πάρῃ· ἐγνώρισε τὸ σφάλμα τε, καὶ ἀπορεῖ τί νὰ καμῃ· ἐὰν ἀποφασίσῃ νὰ ὀπισθοδρομήσῃ, ἀγνοεῖ ἂν θὰ ἠμπορέσῃ· καὶ ἂν τὸ κατορθώσῃ, ἠξεύρει ποία Σκλτανικὴ ἀντάμειψις τὸν προσμένει· νὰ μείνῃ δὲ πάλιν ἐδῶ, δὲν ἀμφιβάλλει, ὅτι ἐδῶ θὰ ἀφήσει καὶ τὰ κόκκαλά τε, ὅπου ἐτόλμησε νὰ ἐμβῇ. Καὶ ἰδοὺ ὁποία εἶναι ἡ ζωρινὴ θέσις τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐν ᾧ λοιπὸν εὑρίσκεται εἰς τόσην ἀμηχανίαν, σεῖς Γενναῖοι Πολεμισταὶ τῆς Δυτ. Ἑλλάδος, μὴ χάνετε καιρὸν, ἀλλ' ἀσπασθῆτε τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν καὶ κινηθῆτε συμφώνως νὰ πιάσετε ὅλα τὰ περάσματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔρχονται αἱ τροφαὶ καὶ τὰ πολεμεφόδια εἰς τοὺς πολιορκητὰς τοῦ Μεσολογγίου, διὰ νὰ τοὺς στενοχωρήσετε στερούντές τους ἀπὸ ὅλα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα· καὶ ὕστερον, συμφώνως μὲ τοὺς ἐδῶ ἀδελφοὺς, ἐπιπέσητε εἰς αὐτοὺς πανστρατιᾷ, νὰ τοὺς ἀφανίσετε ἐξ ὁλοκλήρου. Ταῦτα τὰ κατορθώματα, Γενναιόψυχε Καραϊσκάκη καὶ λοιποὶ Ἀνδρεῖοι Ὁπλαρχηγοὶ, ἀπὸ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην, ἀπὸ τὴν ἀνδρίαν καὶ τὸν Πατριωτισμόν σας, τὰ προσμένει τὸ Ἔθνος, καὶ ἡ Σ. μας Διοίκησις· καὶ ἐν ᾧ τὰ προσμένων μὲ ἀνυπομονησίαν, πλέκων στεφάνους ἀμαράντου δόξης, διὰ νὰ στολίσῃ τὰς κεφαλάς σας, καὶ νὰ σᾶς ἀναδείξῃ ἀληθινοὺς λυτρωτὰς τῆς Πατρίδος· ὁ δὲ φωτισμένος καὶ φιλελεύθερος Κόσμος, ὁ ὁποῖος παρατηρεῖ μὲ προσοχὴν τὰ κινήματά σας, καὶ ἐνισχύει μὲ τὰς εὐχάς του τοὺς ἀγῶνάς σας, προσμένει καὶ αὐτὸς μὲ ἀνοικτὸν στόμα νὰ σᾶς ἀκούσῃ νικητὰς, διὰ νὰ χαρῇ καὶ νὰ χειροκροτήσῃ εἰς τὰς νίκας σας.

Σεῖς δὲ, κάτοικοι, ὁπλοφόροι καὶ μὴ, ὅσοι μείναντες ἕως τώρα ἀδιάφοροι εἰς τὴν γενικὴν κίνησιν, δὲν ἐπήρατε τὰ ἅρματα εἰς τὰς χεῖρας νὰ τρέξετε κατόπιν εἰς τὸν Γενναιότατον Ἀρχηγὸν Καραϊσκάκην, διὰ νὰ συμπολεμήσετε μὲ τοὺς ἀδελφούς σας κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ τῆς Ἱερᾶς Πίστεως, καὶ τῆς φιλτάτης Πατρίδος μας, δὲν σᾶς εἶναι συγχωρημένον νὰ στέκεσθε εἰς τὸ ἑξῆς ἀργοὶ, καὶ ἀδιάφοροι εἰς τοὺς ἀγῶνας τῶν ἀδελφῶν σας· ὄχι, ἀλλ' ἀφράξετε τὰ ὅπλα σας, τρέξατε νὰ ἑνωθῆτε μὲ τὸ σῶμα τοῦ ῥηθέντος Ἀρχηγοῦ, καὶ συνακολουθοῦντες ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τε, συμπολεμῆτε τὸν ἐχθρὸν, διὰ νὰ τὸν ἀναγκάσετε νὰ φύγῃ κακῶς ἔχοντα, ἢ νὰ εὕρῃ τὸν τάφον τε εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ἐτόλμησε νὰ πατήσῃ μὲ τὸ μιαρὸν πόδι τε καὶ ἐφαντάσθη νὰ καταστρέψῃ.

Καὶ σεῖς, ὅσοι ἐξ ἀνάγκης, ἢ ἀπὸ ἄλλα αἴτια διὰ τὴν ἐφετεινὴν ἐχθρικὴν ὁρμὴν ἐκλίνατε πρὸς τὸ μέρος τῶν ἀπίστων, γνωρίσατε τὴν πλάνην σας, αἰσθανθῆτε τὸν ὁποῖον τρέχετε κίνδυνον, καὶ ἑνωθῆτε μὲ τοὺς λοιποὺς ἀδελφούς σας. Ἡ Σ. Διοίκησις, ὡς κοινὴ, καὶ συγχωρητικὴ Μήτηρ, λησμονοῦσα τὰ περασμένα, σᾶς συγχωρεῖ, σᾶς δέχεται εἰς τὸν μητρικὸν κόλπον της, καὶ σᾶς στοχάζεται πάλιν ὡς τέκνα της· ἀλλὰ δείξετε καὶ σεῖς ἐμπράκτως τὴν μετάνοιάν σας· προθυμοποιηθῆτε νὰ πλύνετε ἀπὸ πάνω σας τὸν ῥύπον, μὲ τὸν ὁποῖον ἐμολύνθητε, θέλοντες, ἢ μὴ· πιάσατε τὰ ὅπλα, καὶ ἑνωμένει μὲ τοὺς ἄλλους ἀδελφούς σας, κλυπᾶτε καὶ σεῖς τὸν ἐχθρὸν, διὰ νὰ ἐπιταχύνετε τὸν ἀφανισμόν τε. Μάθετε δὲ, ὅτι ἐὰν εὑρεθῇ κανεὶς ἀπὸ σᾶς ὁ ὁποῖος δὲν ὑπακούσῃ εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος, ὁ Γενναιότατος Ἀρχηγὸς Καραϊσκάκης ἔχει διαταγὴν τῆς Σ. Διοικήσεως νὰ μεταχειρισθῇ ἐναντίον τοῦ τοιούτε τὴν βίαν διὰ νὰ ξεχωρίσῃ τὴν ἥραν ἀπὸ τὸ σιτάρι· καὶ ὅμως κἀνὲν δικαιολόγημα δὲν ἔχετε πλέον διὰ νὰ μένετε ὀπίσω· ἀδυναμίαν δὲν ἐμπορεῖτε νὰ προφασισθῆτε, διότι ἔχετε ἀρκετοὺς καὶ δυνατοὺς βοηθοὺς, ἀγωνιζομένους ἤδη κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ἔχετε ὅλους τοὺς ἔξω τοῦ Μεσολογγίου Ὁπλαρχηγοὺς, ἀκολουθοῦντας μὲ τὰ σώματά των τὸν Γενναιότατον Ἀρχηγὸν Καραϊσκάκην· ὅσον διὰ τροφὰς, μὴ φοβεῖσθε νὰ εὑρεθῆτε ἄδειοι· ἡ Διοίκησις ἐφρόντισε καὶ ἔστειλε, καὶ ὁλονέν στέλλει· καὶ τροφὰς καὶ πολεμεφόδια εἰς τὸ κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν στρατόπεδον· ὅ-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

στειλε καὶ φροντιστὴν, διὰ νὰ τὰ μοιράξῃ· ἔστειλεν ἀκόμη καὶ θαλασσινὴν βοήθειαν διὰ νὰ περιπολέῃ τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἀκαρνανίας, καὶ ἐν ταὐτῷ νὰ δίδῃ ὅ,τι βοήθειαν χρειασθῆτε. Κινηθῆτε λοιπὸν, τρέξατε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, διὰ νὰ ἐξαλείψετε τὸ ὀνειδός σας, νὰ δείξετε μὲ τὰ ἔργα, ὅτι ἐμετανοήσατε εἰλικρινῶς, καὶ νὰ ἐκδικηθῆτε τελευταῖον ὅσα κακὰ, ὅσας ὕβρεις, καὶ ὅσας ἀτιμίας ἐπάθετε ἀπὸ τοὺς Τυράννους.

Γενναιόψυχε Καραϊσκάκη, καὶ λοιποὶ θαρραλαῖοι Ὁπλαρχηγοὶ, καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ Κάτοικοι τῆς Δυτ. Ἑλλάδος! Ἡ ἐφετεινὴ χρονιὰ σὲν ὁμοιάζει διὰ ἡμᾶς μὲ ταῖς περασμέναις χρονιαῖς· ἐφέτος θέλει ἀποφασισθῇ ἡ τύχη καὶ ἡ ὕπαρξις τῆς πολυναπωμένης Ἑλλάδος· διότι ἐφέτος ὁ ἐχθρὸς ἔβαλεν εἰς κίνησιν ὅλας τὰς δυνάμεις του· καὶ εὐθὺς ἀφ' οὗ ἀποδιωχθῇ καὶ τώρα ἀπὸ τὴν Δυτ. Ἑλλάδα, ἡ Πατρὶς εἶναι χωρὶς ἄλλο ἐλευθέρα· διὰ τοῦτο καὶ τὰ τωρινὰ κατορθώματά σας θέλουν ξεπεράσει ὅλα τὰ πρωτύτερινά. Φιλοτιμηθῆτε λοιπὸν, ὦ ἀθάμαστοι προμαχοι τῆς Πατρίδος, ἑνωμένοι ἀπαξάπαντες μὲ τὸν ἄλυτον δεσμὸν τῆς ὁμονοίας καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης, φιλοτιμηθῆτε, ἐκδικούμενοι τὰ χυμένα αἵματα τῶν ἀδελφῶν σας, νὰ ἐνεργήσητε τὸν ἐξολοθρευμὸν τῶν μοχθηρῶν Τυράννων, διὰ νὰ ἐλευθερώσετε τὴν πολύπαθην Πατρίδα μας· ἐλευθερόνοντές την δὲ, θέλετε ἐξασφαλίσει διὰ πάντοτε τὴν ἰδιοκτησίαν, τὴν τιμὴν, τὴν ζωήν σας, καὶ τὴν τιμὴν καὶ ζωὴν τῶν γυναικῶν καὶ τέκνων σας· καὶ τὸ μεγαλήτερον ἀπ' ὅλα, ὅτι τὰ ὀνόματά σας δοξαζόμενα θέλουν μένει διὰ πάντα ἀθάνατα εἰς τὴν παγκόσμιον Ἱστορίαν.

Μεσολόγγιον τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1825.

Ἰωάννης Παπαδιαμαντόπουλος.
Δημήτριος Θεμελης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Φ. Πλητᾶς.

Μεσολόγγιον τὴν 6 Σεπτεμβρίου.

Ἀφ' οὗ ὁ Ναύαρχος Μιαούλης περιῆλθε μετὰ τῆς Μοίρας του τὰ νερὰ τῆς Ἀλβανίας διὰ λόγους ἀποχρῶντας, τοὺς ὁποίους ἡ βαθεῖα του φρόνησις ὑπαγόρευσε, πάλιν ἐπέστρεψε, καὶ σταθεὶς εἰς ἐντάκωσιν τοῦ Ἀντιναυάρχου Σαχτούρη διὰ νὰ ζητήσωσιν ὁμοψύχως καὶ ἐρευνήσωσι, ποῦ κατέφυγεν ὁ στόλος τῶν βαρβάρων διὰ νὰ κρύψῃ τὴν καταισχύνην του. Σήμερον λοιπὸν μανθάνομεν, ὅτι ὁ ἀκαταδάμαστος οὗτος Ἥρως διευθύνθη περὶ τὴν Κάσσον, ὅπου περιέρχεται καὶ ὁ ἀνδρεῖος Ἀντιναύαρχος Σαχτούρης, ὅπως ἑνωθέντες ἐμποδίσωσι τὸν ἐχθρὸν τοῦ νὰ φέρῃ βοήθειαν, ὅτε εἰς τὸν ἐν Πελοποννήσῳ Αἰγύπτιον Ἰμπραΐμην, οὔτε εἰς τὸν πολιορκητήν μας Ρεσὶτ-Μεχμὲτ τὸν ἀπὸ Κιουτάγιας.

Ἐν ᾧ δ' αἱ δύω αὗται μοῖραι μας περιπλέουσαι τὰς θαλάσσας κατατρέχουν τὸν ἐχθρὸν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἡ τρίτη ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν Ἀρχηγῶν Δημητρίου Α. Κιοσὲ καὶ Ἀναγνώστη Γεωργίου μετὰ τῶν ἀπτοήτων συναδελφῶν των Ἰωάννου Μπατζαξῆ, Λαζάρου Μπρούσκου, Δημητρίου Μαστραντώνη, Γεωργίου Ἀποστόλη, Ἀνδριανοῦ Σάντου, Σταμάτη Φώκα, καὶ Γεωργίου Κωνσταντῆ ἐξακολουθεῖ τὰ καθήκοντά της, κατὰ τὰς ἐπιταγὰς τῆς Σ. Διοικήσεως, μὲ ὅλον τὸν ζῆλον καὶ προθυμίαν, [illegible] στενώτατα τὸν Κορινθιακὸν κόλπον ἀπὸ τῆς Ἀμβρακίας κ. τ. λ., καὶ προμηθεύουσα μὲ πᾶσαν βοήθειαν τὴν καρτερόψυχον φρουραν τοῦ Μεσολογγίου. Πρόθυμοι πάντοτε νὰ πράξωσι τὸ κοινὸν καλὸν οἱ ἀνδρεῖοι οὗτοι θαλασσινοὶ, ἐφάνησαν ἄξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Σ. Διοικήσεως, καὶ τῶν ζηλωτῶν τῆς ἀληθοῦς εὐθαιμονίας τοῦ Ἔθνους μας. Δόξα καὶ τιμὴ εἰς τοὺς ἀγῶνας Σας, πρόθυμοι τῆς Πατρίδος ὑπερασπισταί!

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 6 Σεπτεμβρίου. Τὸ πωὶ ἐνεφανισθόλησε μὲ πεῖσμα τὸ λαθραῖον κανονοστάσιόν μας τὰ ἐχθρικὰ χαρακώματα. Ὁ ἐχθρὸς ἀντεπροσβόλησε πεισματικώτερον τὸ κανονοστάσιόν μας τοῦτο· ἀλλ' ἡ ὑψηλὴ τῶν σφαιρῶν του διεύθυνσις δὲν ἐπέφερε τὴν παραμικρὰν βλάβην. Εἶναι δύσκολον καὶ εἰς τὸν πλέον ἔμπειρον πυροβολιστὴν νὰ βλάπτῃ τοιαύτας ἐντέχνους ἐργασίας.

Μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἤρχισε σταυρωτὸς ἡ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐχθρὸς τὸ πῦρ τη κατὰ τοῦ λαθραίου κανονοστασίου μας· ἀλλ' οὔτε τότε τὰ ἐκεῖσε πυροβόλα μας δὲν ἐπειράχθησαν ποσῶς, ἀλλὰ μόνον τὸ περίφραγμα τοῦ κανονοστασίου ἐχώνευσε μερικὰς σφαίρας, καὶ ἀπὸ μίαν πέτραν ἐλαφρώτατα ἐπληγώθη ὁ ὑποδέκαρχος τῶν ἐκεῖσε πυροβολιστῶν τοῦ Τάγματος.

Σήμερον ἐφονεύθησαν καὶ δύω ἄλλοι στρατιῶται μας καὶ ἐπληγώθη εἷς.

Πρὸς τὸ ἑσπέρας ἴδομεν τὸν ἐχθρὸν νὰ μεταφέρῃ εἰς τὰ πλησιέστερα τῶν χαρακωμάτων τη πάλης, πάτερα, κορμοὺς δένδρων καὶ διάφορα ἄλλα ξύλα. Ἡμεῖς τὸν περιμένομεν κάθε στιγμὴν νὰ κάμῃ πάλιν τὰς ἐφόδους τη.

Τὸ ἀφ' ἑσπέρας καὶ τῶν δύω μερῶν πῦρ ἐξηκολούθησεν ὡσαύτως μὲ πεῖσμα.

Τὴν 7 τοῦ αὐτοῦ. Δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἦτον ἀκατάπαυστος καὶ ἐκ τῶν δύω μερῶν ὁ κανονοβολισμὸς καὶ βομβολισμὸς· ὡσαύτως καὶ ἡ ψιλὴ φωτία δὲν διεκόπτετο ὁλοτελῶς.

Πέντε Κομῆται ἐρχόμενοι ἀπὸ δυσμῶν καὶ διευθυνόμενοι πρὸς ἀνατολὰς, ἐνώθησαν μίαν ὥραν πρὶν τῆς αὐγῆς εἰς ἓν κατὰ Κάθετον τῶν κανονοστασίων τοῦ Τείχους μας.

Τὸ πρωὶ παρὰ τὸ σύνηθες μᾶς ἐκερανυοβόλησαν οἱ ἄπιστοι Ὁριζοντείως, κατὰ Κάθετον καὶ σταυρωτᾶ μ' ὅλον τὸ πεῖσμα των. Αἱ μὲν σφαῖραι τῶν κανονονίων των καὶ αἱ γρανάται διευθύνοντο πρὸς τοὺς προμαχῶνας μας· αἱ δὲ βόμβαι των ἔπιπτον ὅλαι εἰς τὴν πόλιν· εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ἐφονεύθη εἷς καὶ ἀκινδύνως ἐπληγώθησαν τρεῖς γυναῖκες καὶ ἓν βρέφος. Πόσον ἀπατῶνται οἱ Βάρβαροι νομίζοντες μὲ τοιαύτας ἀπειλὰς νὰ κατορθώσωσι τὰ αἱμοσταγῆ τέλη των! Ὄχι. Οἱ Ἕλληνες τοὺς ἀντεπυροβόλησαν, τοὺς ἀντεπεφέκισαν, καὶ συγχρόνως ἐργαζόμενοι ἔσωθεν εἰς πλειοτέραν ὀχύρωσιν τῶν ἀφορώντων τὴν ὅσον ἐντελῆ ὑπεράσπισίν των, γρηγοροῦν νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ προσκαλοῦν τὸν ἐχθρὸν νὰ ἔλθῃ εἰς πόλεμον μὲ τὸ ξίφος, καὶ ὄχι τόσον πολὺν καιρὸν νὰ μεταχειρίζεται τὴν δειλὴν καὶ ἄτολμον μάχην τῶν πυροβόλων, φονεύων βρέφη καὶ γυναῖκας.

Ἡ αὐτὴ ἀπὸ μέρους τοῦ ἐχθροῦ θραστηριότης τῶν πυροβόλων ἐπεκράτησε καὶ τὴν μεσημβρίαν καὶ τὸ ἑσπέρας· τὸν ἀνταμείψαμεν ὅμως καὶ ἡμεῖς εἰς κάθε βολήν τη. Ἐν τούτοις ἐπληγώθη ἐλαφρᾶ ἕνας πυροβολιστής μας καὶ ἐφονεύθη ἕνας παῖς δώδεκα ἐτῶν εἰς τὴν πόλιν ἀπὸ τὴν ἔκηξιν μιᾶς βόμβας.

Τὴν 8 τοῦ αὐτοῦ. Ὕστερον ἀπὸ τὰ μεσάνυκτα ἡμεῖς μετεχειρίσθημεν τὴν ψιλὴν φωτίαν κατὰ τὸ σύνηθες· ὁ δὲ ἐχθρὸς κυριευμένος ἀπὸ φόβον πανικὸν ἐπολυπλασίασε τὸν ἀφεκισμόν τη, καὶ μάλιστα εἰς τὸ μέτωπον τοῦ περιτειχίσματός μας· ὅθεν ἐκ τούτου ἐγεννήθη καὶ ἐκ τῶν δύω μερῶν γενικὸς κρότος τῶν ἀφεκίων, συντροφευμένος καὶ μὲ ἀμοιβαῖον πυροβολισμόν. Ἡ πρᾶξις αὕτη διήρκεσε μίαν σχεδὸν ὥραν, καὶ πάλιν ἐσυστήθη ἡ αὐτὴ σιωπή.

Τὸ πρωὶ ἐπανάλαβε τὸ λαθραῖον (masqué) κανονοστάσιόν μας τὸ πῦρ τη κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου· ὁ δὲ ἐχθρὸς ἀντεπυροβόλησεν αὐτὸ σταυροειδῶς μὲ βόμβας, γρανάτας καὶ μὲ τὰς ὀγκωδεστέρας σφαῖρας τῶν κανονίων τη.

Τὴν μεσημβρίαν καὶ ἕως τὸ ἑσπέρας ἐκ διαλειμμάτων καὶ τῶν δύω μερῶν τὸ πῦρ ἦτον εἰς ἐνέργειαν.

Τὴν νύκτα ἀμοιβαία τῶν πυροβόλων κατάπαυσις, τὸν δὲ ἀφεκισμὸν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ Τοῦρκοι μετεχειρίσθημεν ὡς συνήθως.

Τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον καὶ τὸ πρωὶ ὡσαύτως γενικὴ ἐπεκράτει τῶν ὅπλων ἀνακωχή.

Περὶ τὸ δεῖλι (ὅτε δηλαδὴ αἱ σελίδες εἶχον βαλθῆ ἤδη εἰς τὸ πιεστήριον) ἐβάλαμεν εἰς ἐνέργειαν δύω πυρτολικὰς ὑποσόμβας, τὰς ὁποίας πρὸ ἡμερῶν εἴχομεν προκατασκευάσει. Τὴν εὐτυχῆ αὐτῶν ἔκηξιν, τὸ ἀμίμητον τῶν Ἑλλήνων εἰς ταύτην τὴν περίστασιν θάρρος, τὴν ζημίαν τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὴν λαμπρὰν μετὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην νίκην μας, θέλομεν ἐκθέσει διὰ τὴν βραδύτητα τῆς πράξεως μετὰ λεπτομερείας εἰς τὸ ἀκόλουθον φύλλον.

Τι ἡ ἐτησία Ταλ. Ἰστορ. ἐξ προπληρωτέα κατὰ Τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 73ον

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ ἀλείφ ὀφέλη, ἰοῖς ἀλείφουσι Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 12 Σεπτεμβρίου. 1825. Σάββατον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Μάλτα. τὴν 1 Σεπτεμβρίου.

Γίνεται καθημερινῶς λόγος περὶ τῆς ἀπὸ Βρεσιλίαν ἐπιστροφῆς τοῦ Λόρδ Κοχράνε, ὁμοίως καὶ περὶ τῶν σκοπῶν τε (στηριζομένων παρὰ τῆς Φιλελληνικῆς Ἑταιρείας) τοῦ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Μᾶς βεβαιοῦν πρισέτι, ὅτι δύω ἀτμοκίνητα πλοῖα καὶ ἄλλα δύω πολεμικὰ τῆς γραμμῆς ἦσαν ἕτοιμα νὰ ἀναχωρήσουν διὰ τὴν καθέδραν τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως. Ὁ αὐρίος Ῥοβέρτος Οὐϊλσὼν θέλει διοικεῖ 4000 στρατευμάτων βοηθητικῶν, διορισμένων εἰς συνδρομὴν τοῦ ἱεροῦ τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνος.

Ζάκυνθος. Τὴν 6 τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν διὰ τὴν Ἑλλάδα ὁ Στρατηγὸς Ῥοζαρόλης μὲ τοὺς υἱούς του, καὶ μὲ δύω ἄλλους Εὐρωπαίους.

Τὴν 8 τοῦ αὐτοῦ.

Χθὲς προσορμίσθη εἰς τὸν λιμένα μας Γαλλικὸν ἐμπορικὸν πλοῖον ἐρχόμενον ἀπὸ Μασσαλίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀνεχώρησε πρὸ δεκατεσσάρων ἡμερῶν· εἶναι φορτωμένον διαφορα ἀναγκαῖα πράγματα, στελλόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα παρὰ τῆς ἐν Γαλλίᾳ Φιλελληνικῆς Ἑταιρείας· ἔχει καὶ 26 ἐγχείρητας καὶ πυροβολιστὰς· καὶ αὔριον ἀναχωρεῖ διὰ Ναύπλιον ‡).

‡) Εὐκόλως καθεὶς ἐννοεῖ, ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο καὶ ὅλα τὰ ἐν αὐτῷ χρήσιμα δὲν στέλλονται εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ κανένα ἄλλον, εἰμὴ μόνον ἀπὸ τὴν Φιλελληνικὴν Ἑταιρείαν καθεδρεύουσαν εἰς Παρίσια, ἥτις κατὰ μίμησιν τῶν Ἑταιρειῶν τῆς Ἀγγλίας, Ἐλβετίας, Γερμανίας καὶ Ἀμερικῆς προθυμοποιεῖται νὰ συνεισφέρῃ ὡσαύτως εἰς συνδρομὴν ἑνὸς Ἔθνους. Ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐπῆγασαν αἱ ἐπιστῆμαι καὶ ἡ ἁγία Θρησκεία μας.

Τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον ἔφθασεν Ἰονικὴ Γολέτα ἐρχομένη ἀπὸ Ῥόδον, ἀπ' ὅπου λείπει ἡμέρας δώδεκα. Παρὰ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς μανθάνομεν, ὅτι καὶ οἱ δύω ἐχθρικοὶ στόλοι εὑρίσκονται εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ διορθώνονται. Τρεῖς χιλιάδες στρατευμάτων εἶχον φθάσει εἰς Ἀλεξάνδρειαν διὰ νὰ εἰσβιβασθῶσιν εἰς τοὺς στόλους· ἐπερειμένουντο δὲ καὶ ἄλλα. Μετὰ ἕνα μῆνα θέλουν εἰσθαι εἰς κατάστασιν νὰ βαλθῶσιν εἰς τὰ πανία οἱ στόλοι οὗτοι.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ναύπλιον. Τὴν 2 Σεπτεμβρίου.

Προχθὲς ἔφθασεν εἰς τὸν λιμένα μας ἡ ναυτικὴ Μοῖρα τῶν Η. Ε. τῆς Ἀμερικῆς, ἥτις μετ' ὀλίγον μέλλει νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸν πορθμὸν τῆς Γιβιλτέρας. Ἡ Μοῖρα αὕτη διοικεῖται παρὰ τοῦ Κ. Κομοδόρε Ῥόντζερς, Διοικητοῦ τῆς δικρότου νηὸς (vaisseau), ἡ Ἀρκτικὴ Καρολίνα (Nord Caroline), 105 κανονίων, τὰ δὲ ἄλλα καράβια συνίστανται ἀπὸ τὴν Φρεγάταν la Constitution, καὶ δύω Κορβέτας.

Ὁ Κ. Κομοδόρος ἔστειλε τὸν Διοικητὴν τῆς νηὸς διὰ νὰ χαιρετίσῃ τὴν Σ. Διοίκησιν, ἥτις ἀντέστειλε τὸν Γ Γρ. Κ. Α. Μαυροκορδάτον πρὸς ἀντιχαιρετισμὸν τοῦ Κ. Κομοδόρε. Ἡ Ἀμερικανὴ Ναυαρχὶς ὕψωσεν εἰς τὸ κατάρτι τῆς πρώρας τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, καὶ ἐχαιρέτισε τὸν ἀπεσταλμένον τῆς Διοικήσεως μὲ 13 κανονοβολισμούς.

Μετὰ τοῦτο συναδευμένος ὁ Κ. Κομοδόρος ἀπὸ τὸν Διοικητὴν τῆς νηὸς καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς Καπιτάνους τῆς Μοίρας καὶ τῶν ἀνωτέρω ἀξιωματικῶν, ἐξῆλθεν εἰς τὴν ξηράν. Οἱ ἦχοι τῶν πυροβόλων τοῦ τείχους καὶ αἱ χαρμόσυνοι φωναὶ τοῦ λαοῦ τὸν ἐδέχθησαν μ' ὅλην τὴν ἀγαλλίασιν.

Τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα καὶ τὸ τῆς Ἐκτελε-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

στικῆς Δυνάμεως ἠκροάσθησαν τὸν Κ. Κομσδόρον μὲ τὴν συνοδίαν τῆ εἰς τὸ Βελευτικόν. Ἔπειτα τὸν ὡδήγησαν εἰς τὴν μεγάλην πλατείαν, ἔνθα τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν Σύνταγμα ἐπέρασεν ἀπ' ἐμπρός τε κατὰ σειράν.

Γενναῖοι Ἀμερικανοί! Ἡ Ἱστορία σας εἶναι δι' ἡμᾶς ὁ ὁδηγὸς τῶν πράξεών μας. Ἡ ἐδική σας σταθερότης εἶναι δι' ἡμᾶς ὡς πρωτότυπον· σεῖς εἶσθε ἐλεύθεροι, οἱ Ἕλληνες αὐτὸ ἐπιθυμοῦν ὡσαύτως, καὶ δι' αὐτὸ ἀγωνίζονται· ὑπεμείνατε πολλὰς δυστυχίας, καὶ ἡ σταθερότης σας τὰς ὑπερενίκησεν· ὑπεμείναμεν καὶ ἀκόμη ὑπομένομεν καὶ ἡμεῖς μεγάλας καὶ πολυειδεῖς κακοτυχίας, καὶ ἐδείξαμεν πρόσφατα εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅτι ἡ σταθερότης τῶν ἀδελφῶν μας τοῦ Ἄλλω Ἡμισφαιρίου εἶναι τὸ παράδειγμά μας, καὶ ὅτι ἐμάθαμεν νὰ ἀποκαθιστάμεθα ἄξιοι τῆς ἀγάπης καὶ τῆς τιμῆς των.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις· τὴν 10 Σεπτεμβρίου.

Περιγραφὴ τῆς χθεσινῆς μάχης.

Πρὸ πολλῶν ἡμερῶν ἔγιναν ἀνυπόμονοι οἱ Ἕλληνες, καὶ ἐβαρύνθησαν νὰ μένωσι τρόπον τινα εἰς ἀεργίαν, περιοριζόμενοι ἁπλῶς εἰς μεθοδικὴν ὑπεράσπισιν. Ἐπροσκάλεσαν πολλάκις τὸν ἐχθρὸν νὰ παραιτήσῃ τοὺς ὑπερκειμένους προμαχῶνας τε καὶ τὰ βαθέα χαρακώματά τε, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς συστάδην μάχην· ἀλλ' ἐκεῖνος τόσῳ περισσότερον ἔσκαπτε καὶ κατεσκεύαζε βαθυτέρας λάκκους, διὰ νὰ ἔχῃ ἄσυλα τῆς χαυνότητος καὶ ἀνανδρίας τε. Ἐπρεπε λοιπὸν οἱ Ἕλληνες ἂν καὶ ἀσυγκρίτως ὀλιγώτεροι τῶν ἀριθμῶν, νὰ ἐπιπέσωσι καὶ πάλιν εἰς τὰ ἀπόρθητά τε ὀχυρώματα, καὶ νὰ στολίσωσι τὰς Ἡρωϊκάς των κεφαλὰς μὲ νέα δαφνοστεφανώματα, ἐνθαρρυνόμενοι τόσον περισσότερον εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιχειρήματός των, ὅσον ἔβλεπον, ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν βραδύνει, καὶ δὲν τολμᾷ νὰ κινηθῇ εἰς ἔφοδον.

Πρὸ τινων ἡμερῶν λοιπὸν εἴχομεν κατασκευάσει ὑπόνομον διὰ νὰ κάμωμεν νὰ πηδήσῃ εἰς τὸν ἀέρα τὸ στεφάνωμα τοῦ προχώματος τοῦ Φραγκλίνη, καὶ νὰ ἀνατρέψωμεν τὰς εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ ἀθανάτου τούτου κανονοστασίου ἐχθρικὰς ἐργασίας. Εἴπομεν εἰς ἓν τῶν παρελθόντων φύλλων, ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἤρχισαν πάλιν νὰ κυλίωσιν ὡς συνήθως τὰ χώματά των, καὶ νὰ κατασκευάζωσιν ὀχυρώματα· ἔμαθον ὅμως οἱ Ἕλληνες νὰ καταστρέφωσιν εἰς μίαν ὥραν ὅσα οἱ Βάρβαροι κατασκευάζουν ἐργαζόμενοι εἰς πολλὰς ἡμέρας· καὶ ἰδού.

Ἄλλη μικροτέρα ὑπόνομος προκατασκευασθεῖσα ἔμελλε νὰ δώσῃ τὸ σημεῖον τῆς μάχης· καὶ οὕτω μετὰ ὀλίγην ὥραν νὰ ἐπισύρῃ τὰς ἀγέλας τῶν ἀπίστων, ὥστε νὰ ἐπισωρευθῶσιν ἐπὶ τοῦ προχώματος, καὶ εἰς τοὺς ἐνδότερον προμαχῶνας των.

Ἀφ' οὗ λοιπὸν περὶ τὸ δεῖλι ἐβάλαμεν τὸ πῦρ εἰς τὸν μικρὸν τοῦτον φυτίλιον, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκρηξις, καθὼς ἡμεῖς ἴδομεν, κατέκαυσεν ἓξ τούρκικες, ἠρχίσαμεν τὴν μάχην πυροβολοῦντες ἀλλεπαλλήλως καὶ τηφεκίζοντες μὲ βίαν ἀπὸ τοῦ κανονοστασίου τοῦ Κοτσίσκε μέχρι τῶν ἐρειπίων τοῦ προτειχίσματος τοῦ Μπότζαρη. Οἱ ἐχθροὶ ὡσαύτως ἤρχισαν νὰ κεραυνοβολῶσι πεισματικώτερον· τὸ μὲν κανονοστάσιόν μας Κητζονῖκα ἐπυροβόλουν μὲ τὰς σφαίρας τῆς μεγαλητέρας χωρητικότητος. Τὰ ἐκ πλευρῶν τοῦ Κοτσίσκε καὶ Γουλιέλμου Θέλλου μὲ ἡμισφαίρια διπλᾶ συνδεδεμένα μὲ χοντρὰς ἁλύσσους, καὶ τὸ ἀπέναντι τοῦ Φραγκλίνη ἀντιτείχισμά μας, ὁμοῦ δὲ καὶ τὸ περὶ τὰ κανονοστάσια τοῦ Μιαούλη, Κοραῆ καὶ Μπότζαρη περίφραγμα ἐκτύπων μὲ βόμβας, γρανάτας καὶ τὰς σφαίρας τῶν μικροτέρων κανονίων των.

Συγχρόνως ἴδομεν σμῆνος Ἀλβανῶν καὶ Κλαμάνων ἐρχομένων ἀπὸ τὰς ἐν ταῖς ὑπορείαις σκηνάς των, καὶ σπευδόντων ἀκρισιῶς (*) εἰς βοήθειαν τῶν πολεμημένων ὁμοφύλων των· καὶ αὐτὸς ὁ Ἀρχιβάρβαρος, Βεζύρης των μὲ ὅλην τὴν φρουράν τε ἄφησε τὴν πομπώδη τε σκηνὴν καὶ ἦλθεν εἰς ἓν τῶν πλησιεστέρων κανονοστασίων τε, διὰ νὰ θεωρῇ τὰς ἀνδραγαθίας τοῦ στρατοῦ του. Τότε λοιπὸν ἤρχισεν ἡ μάχη νὰ γίνεται ὁρμητικωτέρα καὶ πλέον μανιώδης, καὶ τὰ βόλια τῶν ἐχθρικῶν τηφεκίων νὰ πίπτωσιν ὡς χάλαζα. Ἐν ᾧ δὲ ἀμοιβαίως τὸ πῦρ ἐπεκράτει τοιουτοτρόπως, μέγα μέρος Ἀλβανῶν καὶ Γκέγκιδων ἐθαρρήσαμεν νὰ ἐφορμήσωμεν εἰς ἔφοδον· ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν ἀπὸ τοὺς ἀδαμάστους τῆς φρουρᾶς μας βραχίονας μὲ ἄκραν των φθοράν.

Ὁ ἐχθρὸς ἐν τοσούτῳ νομίσας, ὅτι ὅλαι αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις μας εἶχον συσσωματωθῆ εἰς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Φραγκλίνη, καὶ ἄφη

(*) Λέγομεν ἀκουσίως, καθότι πολλοὶ ἐπερνάμεν μὲ τὴν μάστιγα εἰς τὰς χεῖρας ὡς ἀγέλας ἵππων νὰ ἐπερνάζωμεν, καὶ βιαίως ὥθουν διὰ νὰ καταβῶσιν εἰς τὴν κάτω

τὰς λοιπὰς θέσεις γυμνὰς (εἶχε δὲ εὔλογον καὶ αἰτίαν νὰ κάμῃ παρόμοιον συμπέρασμα, καθότι στρατηγηματικῶς οἱ Ἕλληνες εἶχον κρυφθῆ εἰς τὰ ἄλλα μέρη τοῦ περιφράγματος, καὶ δὲν ἀπεκρίνοντο εἰς τοὺς ἐχθρικοὺς ὑβρεκισμούς). Θέλων μάλιστα νὰ διαμοιράσῃ καὶ τὰς δυνάμεις μας, ἔκαμε νὰ ἐφορμήσουν εἰς ἔφοδον εἰ ἐναντίον τῶν κανονοστασίων Ῥήγα, Μακρῆ καὶ Μοντάλεμπερτ ἐχθροὶ· οἱ καρτερόψυχοι ἡμῶν ὑπερησπίσταὶ τῶν κανονοστασίων τούτων ἄφησαν πρῶτον τοὺς Βαρβάρους, καὶ ἐπλησίασαν εἰς τὸ περίφραγμά μας, καὶ τότε αἰφνιδίως μὲ ζῆσιν ἐπιδεξιότητα καὶ τόλμην τοὺς ἀντέκρουσαν, ὥστε οὔτε βῆμα δὲν ἠξιώθησαν οἱ ἄπιστοι νὰ προχωρήσουν εἰς τὰ ἐνδότερον. Ἔμεινε λοιπὸν θέμα τοῦ Ἑλληνικοῦ πυρὸς, καὶ ἐσταλθη εἰς τὰ καταχθόνια τοῦ Ἅδη ἱκανὸς ἀριθμὸς Μωαμεθανῶν· ὅσοι δὲ διέφυγον εἰς ταύτην τὴν περιστασιν τὴν Ἑλληνικὴν ῥομφαίαν ἢ τὰ μόλια, πάλιν εἰς τὰ χαῦνα των χαρακώματα ἐπῆδησαν κατησχυμένοι καὶ τρέμοντες, καὶ πυροβολούμενοι ἐκ τῶν πέριξ κανονοστασίων, καὶ μάλιστα ἀπὸ τὴν Λεονέταν τοῦ Γουλιέλμου του Ὁρανζέν, ἥτις μὲ τὰ μιδράλλια ἐπροξένευε φρίκην εἰς τοὺς ἀνάνδρους Τούρκους.

Περὶ δὲ τὴν δεκάτην ὥραν (τέσσαρας μετὰ τὴν μεσημβρίαν) οὖσα ἤδη κατὰ πάντα ἑτοίμη ἡ ὑπόνομος, ἐβάλθη εἰς ἐνέργειαν. Τί φρικτὸν θέαμα παρίσταινεν ἡ ἐκπυροσκρότησις τοῦ ἔργου τούτου! Τὸ ἔδαφος τῆς γῆς μας ταραττόμενον καὶ μουγρίζον ἐκρήγνυται, καὶ ἀπὸ τοὺς κόλπους αὐτῆς ὑψώνεται ὁρμητικώτατα ζοφερώτατον νέφος συνθεμένον ἀπὸ πηλὸν, πέτρας καὶ καπνὸν τῆς πυρίτιδος. συμμετεωρεῖν καὶ πλῆθος ἐχθρικῶν κεφαλῶν, σκελῶν, χειρῶν, πιδῶν, καὶ καταῤῥίπτον μέρος αὐτῶν εἰς τὰ ἐχθρικὰ χαρακώματα διὰ νὰ ταφῶσι, καὶ μέρος εἰς τοὺς προμαχῶνας τῶν Ἑλλήνων, διὰ νὰ στήσωσι τὰ τρόπαια τῆς λαμπρᾶς νίκης των. Τὸ νέφος τοῦτο καταπίπτει πάλιν ἀμέσως, καὶ εἰς τὴν ἐπισώρευσιν τῆς σκεπάζει καὶ πλακώνει ὅσης εἰς τὴν ἐκρηξιν τὸ δὲν ἐξεμέλισε. Πανικὸς τότε ἔχομος καὶ φρίκη ἐκυρίευσε τοὺς Μωαμεθάνους, καὶ ἄλλοι ἔνθεν, ἄλλοι ἐκεῖθεν ἔτρεχον, βάνοντες τὰς χεῖρας εἰς τὰ ὦτα, καὶ μὴν ἠξεύροντες ποῦ νὰ καταφύγουν. Ἀμέσως λοιπὸν ἡμεῖς ἔχοντες τὰ πυροβόλα μας προετοιμασμένα, ἐκεραυνοβολήσαμεν τοὺς φεύγοντας μὲ μιδράλλια, καὶ μέρος μὲν τῆς φρικῆς μας ἐξέφυγεν ἐκ τοῦ πέριξ περιφράγματος, μέρος δὲ, ὠφεληθεῖσα ἀπὸ τὴν καταχθόνιον ταύτην μηχανὴν, ὥρμησεν εἰς τὰ ἔσω τοῦ Φραγκλίνη ἀπατεταραμμένα χαρακώματα, καὶ εἰς τὰ λείψανα τοῦ προχώματος. Ἐνθουσιασμὸς ἀμίμητος! Ἡρωϊσμὸς ἀπαραδειγμάτιστος! Θαῤῥαλαίως ὁρμῶντες, μὲ τὸ ἅμφοτε εἰς τὰς χεῖρας καὶ μὲ τὰ ξίφη γυμνωμένα οἱ ταχύποδες Ἕλληνες ἐφιλοτιμοῦντο, ποῖος νὰ φανῇ ἀξιώτερος καὶ τολμηρότερος, καὶ ποῖος αἱματοχυμένος διὰ τῶν περισσοτέρων κεφαλῶν καὶ λαβύρων νὰ δείξῃ εἰς τὸν ἀρχηγόν τη, ὅτι ἐστάθη καὶ ὁ ὁρμητικώτερος. Προσπαθοῦν νὰ ὁρμήσουν εἰς τὰ ἔξω, καὶ νὰ κτυπήσουν τὸν ἐχθρὸν εἰς τὰ περιχαράκωματά τη, ἀλλὰ πῦ μὲν οἱ λόφοι, ποῦ δὲ τὰ χάσματα, τὰ ὁποῖα ἡ ἐκπυροσκρότησις ἐπροξένησε, ἐμποδίζων τῶν Ἡρώων τὴν εἰς τὰ ἔξω τοῦ τείχους πρόοδον.

Ὁ Ἀρχιβάρβαρος δὲ τὸ ἀξιοθρήνητον συμβάν τη, καὶ ἐκ βάθους τῆς καρδίας τη στενάζων κλαίει πικρᾶ τὴν στέρησιν τῶν μαχιμωτέρων τοῦ στρατοῦ τη, ὀλύρεται ὅμως περισσότερον, ὅτι ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ κατεστράφησαν τόσων ἡμερῶν καὶ τόσων μόχθων καὶ ἱδρώτων ἐργασίαι. Ποῦ εἶσαι, ἀλαζὼν Κιταχῆ; ἐφώναζον οἱ Ἕλληνες· ποῦ κρύπτεις τόσην Ἀσιατικὴν ὑπερηφάνειαν καὶ κενοδοξίαν; πῶς δὲν κάμνεις τὴν γενικήν σου ἔφοδον, διὰ τὴν ὁποίαν τόσον καιρὸν νύκτα καὶ ἡμέραν μᾶς φοβερίζεις μὲ τὸ βαρβαρικόν σου γιαβὰς, γιαβὰς; ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης καταπολεμεῖ τὸν ἔνεχον, καὶ δικαίως τὸν ἀδικον· σὺ δὲ, ἄπιστε, πίστευε καὶ θὰς ὁ ψευδοπροφήτης σου σὲ διδάσκει.

Ἐν τοσούτῳ οἱ εἰσβαλόντες εἰς τὰ ἐρείπια τῆς ὑπονόμου ἥρπασαν ὅσας κεφαλὰς καὶ ἄλλα ἐχθρικὰ μέλη καὶ λάφυρα εὗρον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. Εἰσελθόντες ἐπομένως καὶ οἱ ἐργάται μὲ τὰ ἐργαλεῖα των, ἀνεκαίνων τὰ χώματα, καὶ ἐπιπέδωναν τὰ ὕψη καὶ χάσματα· δύω μόνοι, καὶ αὐτοὶ Χριστιανοὶ ἐκ τῶν ἐργατῶν τοῦ ἐχθροῦ, εὑρέθησαν ζῶντες ὑπὸ τὰ ἐρείπια· τοσοῦτοι δὲ ἄλλοι Τοῦρκοι καὶ σκάσται, ἦσαν ὅλοι θανατωμένοι.

Τί πεταστοὶ θεραῖται εἶναι τῷ ὄντι οἱ Τοῦρκοι! Ἀφ' οὗ ἴδουν, ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν ἠδυνήθησαν διὰ τὰ χάσματα τῆς ὑπονόμου νὰ ἐφορμήσουσιν ἔξω, καὶ νὰ τοὺς καταδιώξουν καὶ εἰς αὐτὰ τὰ χαρακώματά των, ἐπέστρεψαν εἰς τὸ ὕψωμα τῆς ἐχώσεως, καὶ καταφιλοῦντες τὴν γῆν, ὕψωναν γυμνὰ τὰ ξίφη των καὶ τὰ ἐκίνων, ἐπαπειλοῦντες τοὺς νικητάς των. Οἱ Ἕλληνες γελῶντες τοὺς ἐ-

ριστον ξύλα, λίθους καὶ βώλους χώματος χωρὶς κἂν νὰ καταδεχθοῦν νὰ τοὺς ἰσφενίζουν· καὶ λαφυραγωγοῦντες ἠργάζοντο ἐνταυτῷ ἐξομαλίζοντες τὰ χωματένια ὄρη των.

Ἡ λαμπρὰ αὕτη νίκη θέλει γραφθῇ μὲ χρυσὰ γράμματα εἰς τὰ Χρονικὰ τῆς Ἑλλάδος· οἱ δὲ Ἕλληνες μὲ τὰ τρόπαια εἰς τὰς χεῖρας ἐδοξολόγησαν τὸν Μέγαν των Προστάτην.

Δὲν εἶναι ἡ παραμικρὰ ἀμφιβολία, ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐδοκίμασεν εἰς τὴν μάχην ταύτην ἱκανὴν ζημείαν· ὥστε συμπεραίνομεν, ὅτι ἔχασεν ὑπὲρ τοὺς 400· καὶ ἐπειδὴ τὰ λάφυρα τῶν Ἑλλήνων, τόσα ὅπλα, ὅσον καὶ φορέματα ἦσαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πλούσια, εἶναι βέβαιον, ὅτι ἐστερήθη καὶ πολλοὺς ἀξιωματικούς.

Ἀπὸ δὲ τὴν ἀνδρείαν φρουράν μας ἐθυσιάσθησαν 15 μάρτυρες, καὶ ἐπληγώθησαν 35· δηλαδὴ, ἐκ μὲν τοῦ σώματος τοῦ Στρ. Νότη Μωϊτζάρη ἐφονεύθη εἷς, καὶ ἐπληγώθησαν δύω. Ἐκ τοῦ Στρ. Κίτζου Τζαβέλλα, ἐφονεύθη ὁ Ἐκατόνταρχος Λ. Κύλιας, καὶ ἐπληγώθησαν τρεῖς, ἐν οἷς καὶ ὁ Ἀντιστρ. Κώστας Τζαβέλας. Ἐκ τοῦ Στρ. Λάμπρου Βέικου ἐπληγώθησαν τέσσαρες, ἐν οἷς ὁ Ὑποχ. Β. Βαργιαδίτης καὶ ὁ Ἐκαλ. Χ. Τασούλας. Ἐκ τοῦ Στρ. Γεωργίου Κίτζου ἐφονεύθη εἷς καὶ ἐπληγώθησαν δύω, ἐν οἷς ὁ Ἀντιστρ. Γ. Βάγιας. Ἐκ τοῦ Στρ. Δ. Μακρῆ ἐφονεύθησαν τρεῖς ἐν οἷς ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Γεώργιος, καὶ ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Καπ. Πέτρου Ντόβα, καὶ ἐπληγώθησαν τρεῖς. Ἐκ τοῦ Στρ. Νικολάου Ζέρβα ἐπληγώθησαν τέσσαρες, ἐν οἷς ὁ Ἀντιστρ. Ἀθ. Λ. Ζέρβας καὶ ὁ Ἐκαλ. Γ. Ἀθ. Γιάννη. Ἐκ τοῦ Στρ. Ν. Στυρνάρη ἐπληγώθη εἷς, Ἐκ τοῦ Στρ. Λαμπρούση ὡσαύτως δύω. Ἐκ τοῦ Στρ. Κ. Βλαχόπουλου ὁμοίως δύω. Ἐκ τοῦ Στρ. Σπύρου Μήλιου ἐφονεύθη εἷς. Ἐκ τοῦ Ὁπλαρχηγοῦ τῶν ἐντοπίων Α. Ῥαζηκότζικα ἐφονεύθησαν δύω, καὶ ἐπληγώθησαν πέντε (α). Ἐκ τοῦ Ἀντιστρ. Α. Κωσταρῆ ἐφονεύθησαν δύω, καὶ ἐπληγώθησαν ὡσαύτως δύω.

Ἐκ τοῦ Χιλ. Κώστα Χορμώβα ἐφονεύθησαν δύω, καὶ ἐπληγώθησαν τρεῖς. Ἐκ τοῦ Χιλιάρχου Παγκάλου ἐφονεύθη εἷς. Ἐκ τοῦ Χιλ. Τζιορτζάφσκη Λέχου ἐπληγώθη εἷς· καὶ εἰς τὸ κανοναστάσιον τοῦ Γαλιέλμου Θέλλου ἐφονεύθη εἷς, καὶ ἐπληγώθη ὡσαύτως εἷς.

Δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἐνήργει ἀκαταπαύστως καὶ τῶν δύω μερῶν τὸ πῦρ ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἰουφεκισμός. Οἱ δὲ ἐργάται μας κατέστρεφον καὶ ἐπισκεύαζαν τὰς ἐχθρικὰς ἐργασίας τοῦ τόπου τούτου τῆς νίκης.

Σήμερον τὸ πρωΐ, ὡσαύτως καὶ τὴν μεσημβρίαν ἐπικράτει βαθεῖα σιωπή.

Σήμερον ἔγινεν ἡ ἐξομολόγησις τῶν χθὲς αἰχμαλωτισθέντων, εἰς τῶν ὁποίων ἔχει ἰδέας ἱκανὰς τῶν πραγμάτων τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου· ἐκθέτουν δὲ οὗτοι τὰ ἀκόλουθα.

„Ἕως 1500 τοῦρκοι ἱππεῖς καὶ πεζοὶ εὑρισκόμενοι εἰς τὰ πέριξ τοῦ Ἀνατολικοῦ ἔκαυσαν τὰς καλύβας των, καὶ ἀνεχώρησαν διὰ τοὺς τόπους των. Ὡσαύτως καὶ ὁ Σουλεϊμάν-πασσας τοῦ Μωρατίου, ὅστις ἦτον ἀρχηγὸς εἰς τὸ καστελλάκι τοῦ Ἀνατολικοῦ· ὅθεν καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐδιορίσθη ὁ Ντελίμπασης. — Ὁ Κεχαγιάμπεης ἦλθεν ἀπὸ Σάλωνα διὰ θαλάσσης μὲ μόνους 60 στρατιώτας· οἱ δὲ ἄλλοι ἀπαιτοῦν τοὺς μισθούς των, καὶ ἔπειτα νὰ ἔλθουν εἰς τὸ στρατόπεδον. — Δισχίλιοι περίπου ὡσαύτως Ἀλβανοὶ, ἐν οἷς καὶ οἱ διορισθέντες νὰ φυλάττωσι τὰς ὄχθας τοῦ Ἀχελῴου, ἐλειποστάκτησαν διευθυνθέντες πρὸς τὴν Ἤπειρον."

Ἀπὸ δὲ αὐτόμολον εἰσελθόντα τὴν νύκτα ταύτην εἰς τὰ τείχος μας ἐπιβεβαιούμεθα εἰς τὰ ἀνωτέρω. Οὗτος προσθέτει, ὅτι εἰς τὴν χθεσινὴν μάχην ἐφονεύθησαν ὑπὲρ τοὺς 500 τοῦρκους· Ἐπληγώθη ὁ Μωαμούσης Σέβαινος, καὶ ἐφονεύθη ὁ ἀνεψιός του Ἀλλίκος· Ὁ Ἀσλάν-μπεης ἐκτυπήθη εἰς τὴν κεφαλὴν ἀπὸ μίαν πέτραν τῆς ὑπονόμου, καὶ εἶναι βαρέως πληγωμένος. Τὸ ἐσπέρας ἐβασίλευσε βαθυτάτη σιωπὴ καθ' ὅλον τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον. Ὁ Κιουταχῆς φαίνεται, ὅτι ἔχει σύνοδον καὶ συμβουλεύεται περὶ τῆς καταστάσεώς του. Τὴν νύκτα ἔγινεν ὁ ἀμοιβαῖος ἰουφεκισμὸς ὡς συνήθως.

Τὴν 11 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἐχθρὸς ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρῇ τὴν αὐτὴν σιωπὴν καὶ ἀθυμίαν. Τὸ πρωΐ ἔβλιψε πολλοστάτας σφαίρας εἰς τὰ ἐχθρικὰ χαρακώματα τὰ ἀφανῆς κανοναστάσιόν μας Κουτσοναΐκα· ἀλλ' οὐκ ἦν φωνὴ, καὶ οὐκ ἦν ἀπόκρισις ἀπὸ μέρους τοῦ ἐχθροῦ.

Τὴν 12 τοῦ αὐτοῦ. Τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ἐκ διαλειμμάτων ἐπυροβολοῦντο οἱ διαμαχόμενοι· ὁ δὲ ἰουφεκισμὸς δὲν ἔπαυε καθόλου.

Μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ἔκαμε τὴν ἀρχὴν τὸ λαφυραῖον κανοναστάσιόν μας νὰ πυροβολῇ τοὺς ἐχθρικοὺς προμαχῶνας. Ὁ ἐχθρὸς ἀνταπεκρίνετο· καὶ τὸ πῦρ τοῦτο διήρκεσε δύω περίπου ὥρας.

(α) Ἀξιοπαρατήρητος μετεξὺ εἰς αὐτοὺς εἶναι ἕνας νεαρίας δεκαεπτὰ ἐτῶν περίπου ἐξ ὧν Ἀντώνης Μπάκας καλούμενος, ὅς τις ἔδειξε τῷ ὄντι τὰ πλέον μεγάλα ἐνὸς Ἥρωος σημεῖα. Εἰς τὴν τρίτην γενικὴν ἔφοδον τῆς 21 Ἰουλίου, ὅταν κατὰ πρῶτον διὰ νὰ δοκιμάσῃ τὸν πόλεμον, ὥρμησε κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ἦτον ἀκράτητος εἰς τὴν ὁρμήν του, καὶ μάλιστα ἐλαφροπαγόνησε καὶ δύω ἰουφέκια τῶν μεγαλοσώμων Καλντούσιων. Ἐλπίζομεν, ὅτι ὁ νέος οὗτος Ἥρως θέλει ἰατρευθῇ καὶ θέλει παραγορήσει τοὺς συγγενεῖς του, τὴν Πατρίδα του καὶ κάθε αἰσθαντικὴν ψυχὴν καρδιακτυποῦσαν διὰ τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα μας.

Εἰδήσεις ἐκ τοῦ Ἐπαρχείου τοῦ Ἀνατολικοῦ. Τὴν 11 τοῦ αὐτοῦ.

Αἱ σκοπιαί μας ἴδαν σήμερον ὡς 1500 Τούρκους ἀναχωροῦντας· ἴδομεν ὡσαύτως καὶ ἐκ τῆς πόλεώς μας πολλοστάτας καμήλας ἐξ εἰς τὰ πέριξ μας ἐχθρῶν καταμένας. Δὲν ἐπιδέχεται λοιπὸν διστασμὸν, ὅτι οἱ βάρβαροι λειποτακτοῦν, σπεύδει τὰ ἐπιχειρήματά των ἐματαιώθησαν, καὶ ὁ χειμὼν πλησιάζει.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 74ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον, 16 Σεπτεμβρίου. 1825. Τετράδη

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λονδῖνον. Τὴν 2 Ἰουλίου.

Εἰς τὴν Ἀρκτῴαν Ἀμερικὴν ἐφεῦρον ἐργαλεῖόν τι, διὰ τοῦ ὁποίου ἠμποροῦσι τις νὰ βλέπῃ καὶ νὰ παρατηρῇ ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ νερὰ τὸ βάθος τῶν ὑδάτων. Συνίσταται τὸ ἐργαλεῖον τοῦτο ἀπὸ ἕνα σωλῆνα, ἡ μία ἄκρα τοῦ ὁποίου ἔχει πλάτος ἑνὸς δακτύλου, καὶ δέκα δακτύλων ἡ ἄλλη. Εἰς τὰς δύω ἄκρας τοῦ σωλῆνος εἶναι φακοί· βυθίζεται λοιπὸν ὁ σωλὴν εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ φαίνεται ὁ βυθὸς χωρὶς τὴν ἀντανάκλασιν τῶν ἀκτίνων· εἰς ἕνα σωλῆνα προσαρμοσμένον εἰς τὴν φακὴν, διὰ τῆς ὁποίας βλέπει ὁ παρατηρητὴς, εἶναι θεμένοι δύω λύχνοι· οἱ λύχνοι οὗτοι εἶναι βαλμένοι μὲ τρόπον, ὥστε διακρίνονται καὶ τὴν νύκτα τὰ ὑπὸ τὸ ὕδωρ ἀντικείμενα. Περὶ τῆς ἐπωφελοῦς ταύτης ἀνακαλύψεως ταχέως θέλομεν λάβει περιστατικωτέραν λεπτομέρειαν ἀπὸ Ἀγγλίαν.

(F. F.)

Μάλτα· Τὴν 10 Αὐγούστου.

Μανθάνομεν, ὅτι ἡ Φρεγάτα Σεριγγαπατάμη συντροφευμένη ἀπὸ τὸ πολεμικὸν βρίκι Ἀλακριτὺ περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος Μαΐου ἔφθασεν εἰς Ῥόδον, διὰ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Μωσὴν ἐκεῖνον λόγον διά τινα ὕβριν γενομένην πρὸς τὸν ἐκεῖσε Πρίξενόν μας ἀπὸ τὰ στρατεύματα τοῦ Ἰμπραὶμ-πασσα, τὰ ὁποῖα ἐμβῆκαν βιαίως εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ τοῦ ἀφήρπασαν 11,000 γρόσια· ὁ Μωσὴς ὡμολόγησε τὴν πρᾶξιν, ἠρνήθη ὅμως τὴν ἀποζημίωσιν, καὶ τὴν ἔγγραφον τοῦ ἔργου ἐξομολόγησιν. Ὅθεν ὁ Κατ. Σοθηβῦ ἐνέκρινε νὰ ἐπιβιβάσῃ εἰς τὸ πλοῖον του τὸν Πρόξενον μετὰ τῆς οἰκογενείας του, λέγων εἰς τὸν Μπέην, ὅτι ἂν ἐντὸς δεθείσης προθεσμίας δὲν τοῦ ἀποδώσῃ τὸ ζήτημα, θέλει πυροβολήσει τὴν ἀγορὰν· καὶ συγχρόνως ἡ Φρεγάτα καὶ τὸ βρίκι προσωρμίσθησαν ἐν διαστήματι βολῆς. Ὅταν δὲ ἦλθεν ἡ προθεσμία, καὶ ὁ Μπέης δὲν ἔστειλε τὸ ζητηθὲν ἔγγραφον, ὁ Κατ. Σοθηβῦ μ' ὅλην τὴν ἀταραξίαν ἔσυρε μίαν σφαῖραν εἰς τὸ οἴκημα τοῦ ἰδίου Μωσέη, καὶ ἔστειλεν ἔπειτα πρέσβυν νὰ μάθῃ τὸ ἀποτέλεσμα· ὁ Μπέης δὲν ἐπρονόησεν, ὅτι ὁ Διοικητὴς τῆς Φρεγάτας θέλει βάλει εἰς ἐκτέλεσιν τόσον προθύμως τὸν λόγον του· ὅθεν καὶ δὲν ἐβραδύνθη ἐπὶ πολὺ ἡ ἀπόδοσις τῆς ζητηθείσης ἀποδείξεως. Ὑψώθη λοιπὸν καὶ πάλιν ἡ σημαία τοῦ Πρεξένου, καὶ τὸ Ἀλακριτὺ ἔμεινε εἰς Ῥόδον διὰ νὰ ἐπαγρυπνῇ μὴ δοκιμάσῃ καὶ πάλιν ὁ Πρίξενος ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως ἄλλην τινὰ ὕβριν.

(E. M.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον. Τὴν 13 Σεπτεμβρίου.

Εἰς τὸν ἀρ. 58 τῶν Ἑλ. Χρον. τοῦ παρελθόντος ἔτους ὡμιλήσαμεν περὶ τοῦ μεγαλοψύχου Βί-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λιβαρ, ἀναφέροντες ὡς παράδειγμα τῆς εἰλικρινείας τῶν, τοῦ ἀληθοῦς πατριωτισμοῦ τῶν καὶ τῆς δικαιοσύνης τῶν, τὸν ἐκφωνηθέντα λόγον εἰς τὴν ἐν Ἀγκωστούρᾳ Συνέλευσιν τῇ 1 Ὀκτωμβρίου 1821. Ἰδοὺ λοιπὸν ὁ Βόλιβαρ σέρεται πάλιν εἰς τὴν μάχην τοῦ Ἀγιακούχου μὲ νέας δάφνας, καὶ ἡ Πατρὶς τῶν εὐγνωμονοῦσα διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις καὶ εὐεργεσίας τῶν, τοῦ προσφέρει καὶ ἄλλας τιμὰς, ὁμοῦ καὶ χρήματα. Ἀλλ' ὁ Βόλιβαρ εἶναι ὁ αὐτὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους· ἀποβάλλει τὰ δῶρα τῶν χρημάτων, καὶ ἐξηγεῖ τὰ περὶ τοῦ ὑποκειμένου τούτου αἰσθήματά του εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ὑπερτάτης Συνελεύσεως τοῦ Περοῦ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

„Ἡ Συνέλευσις ἐφάνη ἀξία τοῦ νὰ παριστάνῃ Ἔθνος δυνατὸν· ἀλλ' ἡ ἔνδειξις τῆς πρὸς ἐμὲ ἐμπιστοσύνης της δὲν εἶναι ἄραγε ἱκανὴ ἀμοιβή; Δὲν εἶναι τάχα ἀρκετὴ δόξα δι' ἐμὲ νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν τύχην τῆς Πατρίδος εἰς τὰς χεῖρας μου; Διὰ τί νὰ μὲ τιμήσῃ καὶ νὰ μὲ βάνῃ εἰς ἀμηχανίαν μὲ τοιαῦτα πλούσια δῶρα (α), καὶ μὲ ἀνταμοιβὰς, τὰς ὁποίας ἐγὼ δὲν ἠμπορῶ νὰ δεχθῶ; Αἱ τιμαὶ καὶ αἱ χάριτες, τὰς ὁποίας ἀπήλαυσα ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν, εἶναι ἀμοιβαὶ ὑπὲρ ἀξίαν τῶν πράξεών μου· ὁ δὲ πλέον ἔνθερμος πόθος δι' ἐμὲ εἶναι νὰ ἔχῃ ὑποχρέωσίν τινα τὸ Περοῦ διὰ τοὺς τελευταίους ἀγῶνας μου.

„Δὲν ἀποβάλλω ποσῶς τὰ σημεῖα τῆς εὐδιαθεσίας τῆς Συνελεύσεως· ὄχι· ἀλλ' ἐν ᾧ ἔκαμα ἀπόφασιν νὰ μὴ δεχθῶ ποτὲ ἀπὸ τὴν πατρίδα μου οὐδεμίαν τοιούτου εἴδους ἀμοιβὴν, πῶς ἠμπορῶ νὰ δεχθῶ ἀπὸ τὸ Περοῦ ὅ,τι ἀπὸ τὴν Κολομβίαν ἠρνήθην ἄλλοτε νὰ λάβω; Μὲ ἀρκεῖ ὅτι ἀπήλαυσα τὴν τιμὴν καὶ τὰς εὐχαριστήσεις τῆς Περσίας Συνόδου· καὶ πολὺ περισσότερον ὅτι ἐχάρηκε καὶ νόμισμα μὲ τὴν εἰκόνα μου, ἀμοιβὴ, ἥτις μόνη ὑπερβαίνει τὰς ἐκδουλεύσεις καὶ τὰς ἐλπίδας μου.“

Ὁ Βόλιβαρ ψηφίζεται Δικτάτωρ τοῦ Περοῦ· ἀπορρίπτει ὅμως ὁ μέγας οὗτος ἀνὴρ ταύτην τὴν ἀξίαν μὲ τοὺς ἑξῆς λόγους.

„Ἀποφύγετε. Σᾶς παρακαλῶ, ἀποφύγετε διὰ παντὸς τὴν ἱερατώδη ταύτην ἀξίαν, ἡ ὁποία ἐστάθη ὁ τάφος τῆς ἐλευθερίας τῶν Ῥωμαίων. Ἡ τύχη μου μὲ προσκαλεῖ ὡς στρατιώτην εἰς τὸ ἄνω Περοῦ καὶ εἰς Κλάον, τὸ τελευταῖον τῆς εἰς τὴν Μεσημβρινὴν Ἀμερικὴν Ἱσπανικῆς δεσποτείας ὀχύρωμα· μετὰ τοῦτο θέλω σπεύσει εἰς τὴν Πατρίδα μου νὰ δώσω λογαριασμὸν εἰς τοὺς Παραστάτας τῆς Κολομβίας περὶ τῆς εἰς Περοὺ ἀποστολῆς μου, περὶ τῆς στερεώσεως τῆς ἐλευθερίας Σας, καὶ περὶ τῆς δόξης τοῦ ἐλευθερωτικοῦ στρατοῦ.“

Ἰδοὺ, ἀγαπημένοι μου Ἕλληνες, πῶς ὁμιλεῖ ὁ ἀληθὴς Πατριώτης· οὔτε τὰ χρήματα, οὔτε τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἐξουσίας δὲν ἀποκατέστησαν ἀγαπητὸν τὸν ἄνθρωπον· ἀλλ' αἱ ἀρεταὶ, ἡ ἀφιλοκέρδεια, καὶ τὰ πατριωτικὰ προτερήματα τὸν δοξάζουν καὶ τὸν λαμπρύνουν εἰς τὸν κύκλον τῶν συμπατριωτῶν του. Λάβετε παράδειγμα, φίλτατοι συμπατριῶται καὶ ἀδελφοὶ, τὸν Βόλιβαρ, μιμηθῆτε τὰς ἀρετάς του, καὶ μάθετε, ὅτι ἐὰν τὸν μιμηθῆτε, ἡ αὐτὴ δόξα καὶ οἱ αὐτοὶ στέφανοι τοῦ Βόλιβαρ θέλουν στολίσει καὶ τὰς ἰδικάς σας κεφαλάς.

(α) Ἡ Συνέλευσις τοῦ ἐπροσφέρεν ἓν μιλλιόνιον Φράγκα.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Τὴν 13 Σεπτεμβρίου. Δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἐπεκράτει ἀνακωχὴ τῶν πυροβόλων, ἐν ᾧ ὁ τουφεκισμὸς καὶ ἐκ τῶν δύω μερῶν ἦτον εἰς ἀδιάκοπον ἐνέργειαν. Τὸ δὲ πρωὶ ἐπυροβολήθησαν οἱ διαμαχόμενοι ἀμοιβαίως ὀλίγην ὥραν, ὥστε ἐφονεύθη εἷς ἐκ τῶν ἡμετέρων εἰς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Α Κοκκίνη, καὶ ἔπειτα πάλιν ἐπανελήφθη σιωπὴ βαθεῖα.

Σήμερον ἐφάνη εἰς τὰ παράλιά μας ἡ πολεμικὴ Αὐστριακὴ Γολέτα, ἡ Ἀρετούσα, διευθυνομένη πρὸς τὰς Π. Πάτρας· ὁ Ἀξιωματικὸς τῆς ἀποκλειούσης τὸν Κορινθιακὸν κόλπον

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἑλληνικῆς ναυτικῆς Μοίρας ὁὲν συνεχώρησεν εἰς τὸν Διοικητὴν αὐτῆς τὴν εἴσοδον· ὅθεν προσωρμίσθη εἰς τὸν λιμένα μας.

Πλοῖα τινὰ ἐκ τῶν πολιορκούντων τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον προσωρμίσθησαν σήμερον εἰς τὸν λιμένα μας. Διὰ αὐτῶν ἦλθον εἰς βοήθειαν τῆς πόλεώς μας ὁ Στρ. Σαδήμας, οἱ Ἀντιστ. Βασίλης Πάτζης καὶ Χρηστόδουλος Χ. Πέτρη, καὶ ὁ Χιλ. Γιαννάκης Στράτη μὲ τὰ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν των στρατιωτικὰ σώματα· ὥστε ἡ φρουρά μας ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν ἐνδυναμώνεται ἔτι μᾶλλον· ὁ δὲ βάρβαρος ἐχθρός μας, ὅσον περισσότερον καιρὸν μᾶς πολιορκεῖ, τόσῳ μᾶλλον χάνει κάθε ἐλπίδα τοῦ νὰ κατορθώσῃ τι ἐναντίον μας.

Ἀφ' οὗ οἱ Τοῦρκοι εἰς μέγα καιροῦ διάστημα εἶχον παύσει τοὺς ἀλαλαγμοὺς καὶ νυχάδες των πάλιν τοὺς ἐπανέλαβον τὴν νύκτα ταύτην, καὶ ὁμοῦ μὲ τὰς προσευχάς των μετεχειρίσθησαν καὶ ἀνάρθρους τινας φωνάς, αἱ ὁποῖαι ἄλλο βέβαια δὲν ἐξήγουν εἰμὴ τὸν πανικὸν φόβον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον κυριεύονται. ἀφ' οὗ οἱ Ἕλληνες ἔλαβον τὸν κόπον νὰ τοὺς διδάξωσι τόσα καὶ τόσα μαθήματα.

Τὸ πυροβολικὸν τοῦ ἐχθροῦ ἦτον εἰς ἀδράνειαν δι' ὅλης τῆς νυκτός. Τὰ κανονοστάσιά μας ὅμως ἐπυροβόλουν ἐκ διαλειμμάτων τῶν Βαρβάρων τὰ χαρακώματα, καὶ ἡ στρατιωτικὴ φρουρά μας γρηγοροῦσα δὲν ἔπαυε ποσῶς τὴν ψιλὴν φωτίαν.

Τὴν 14 τοῦ αὐτοῦ. Τὴν αὐγὴν ἤρχισε κατὰ πρῶτον τὸ λαθραῖον κανονοστάσιόν μας, καὶ ἀκολούθως καὶ τὰ ἄλλα νὰ βάλωσι τὸ πῦρ των εἰς ἐνέργειαν. Ὁ ἐχθρὸς ἀπεκρίθη πολλὰ ἀθύμως.

Οἱ Τοῦρκοι κατέπαυσαν πανταχοῦ τὰς πρὸς βλάβην μας ἐργασίας των, καὶ ἤρχισαν τὰς ἀφορώσας τὴν ὑπεράσπισίν των. Σήμερον λοιπὸν ἴδομεν νὰ ἐργάζωνται πλησίον ἑνὸς τῶν κανονοστασίων των, τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου παρ' ἡμῶν λεγομένου, ἔνθα φαίνεται σκοπεύουν νὰ κατασκευάσωσιν ὀχυρώματα πρὸς ἀσφάλειάν των.

Ὁ Διοικητὴς τῆς χθὲς προσορμισθείσης Αὐστριακῆς Γολέτας ἐζήτησε σήμερον καὶ πάλιν τὴν ἄδειαν ἀμεταβέτως νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν λιμένα Π. Πατρῶν, προτείνων ὅτι δι' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν ἔχει ἐπὶ τοῦ διαταγὴν παρὰ τοῦ Βασιλέως τη. Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Μοίρας μας, ἐπιμένων νὰ διαφυλάξῃ τὰς ὁποίας ἔχει παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως ἐπιταγὰς καὶ ὁδηγίας, ἠρνήθη νὰ δώσῃ τοιαύτην ἄδειαν.

Ὁ χριστιανὸς, ὅστις ηὐτομόλησε τὴν 10 τοῦ τρέχοντος, στενόμενος εἰς ἓν τῶν κανονοστασίων μας, καὶ συνομιλῶν γλυκὰ μὲ τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀνταμώσει ἀδελφόν τη, ἐφονεύθη αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφός τη ἀπὸ ἐχθρικὴν σφαῖραν.

Τὴν μεσημβρίαν καὶ τὸ ἑσπέρας ἐβασίλευεν ἡ αὐτὴ ἁρμονία εἰς τὸν ἀμοιβαῖον πυροβολισμόν.

Τὴν νύκτα ἔκαμεν ὁ ἐχθρὸς τοὺς νυχάδες τη μεγαλοφώνως, καὶ ἔπειτα ἐξεκολούθει νὰ ῥίπτῃ σφαίρας καὶ βόμβας πρὸς τὴν πόλιν μας διὰ ὅλης τῆς νυκτός.

Τὴν 15 τοῦ αὐτοῦ. Σήμερον πρωΐ ἐπαυσεν ὁ ἐχθρὸς τὸν πυροβολισμόν [illegible] ὁ ἀπὸ μέρους μας ἐβάλθη εἰς πεισματικωτάτην ἐνέργειαν.

Ἡ πολεμικὴ Αὐστριακὴ Γολέτα ἐβάλθη σήμερον εἰς τὰ πανιὰ καὶ ἀνεχώρησε. Τὰ δὲ πλοῖα μας εἰσῆλθον εἰς Κρυονέρι ἀντικρὺ τῶν Π. Πατρῶν.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐχθροῦ, ὡς εἴπομεν κατέπαυσαν ὁλοτελῶς· δὲν φαίνεται πλέον πιθανὰ νὰ κυλίῃ χώματα, νὰ στεφανώνῃ νέας προμαχῶνας, ἢ νὰ κατασκευάζῃ ὑψώματα ἑνώσεως (digues d' union). Τὰ σχέδια τῶν ἀτόπων ἤλλαξαν παντάπασι μορφὴν, ὥστε τώρα ὅλοι των οἱ ὑπολογισμοὶ τείνουν μᾶλλον εἰς ὑπεράσπισίν των, ἢ πρὸς βλάβην μας. Βλέπομεν, ὅτι τὸ εἰς τὸν Ἅγ. Ἀθανάσιον κανονοστάσιόν τη ἤρχισε νὰ τὸ μεταμορφώνῃ εἰς ὀχύρωμα, οἱ ἴδιοι δὲ Τοῦρκοι λέγουν, ὅτι περιμένουν διάφορα ξύλα ἀπὸ Πρέβεζαν, τὰ ὁποῖα θέλουν χρησιμεύσει εἰς κατασκευὴν νέων κανονοστασίων πλέον μεμακρυσμένων τοῦ περιτειχίσματός μας, ἀν-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σαύτως καὶ διὰ καλύβας, ἴας ὁποίας νὰ μεταχειρισθῶσιν ὡς ἀποθήκας τῶν τροφῶν καὶ πολεμεφοδίων των.

Ὅσον μὲν διὰ τὰς τροφὰς ἡ Πατρὶς ἔχει χρησταὶς ἐλπίδας εἰς τοὺς ἔξω τοῦ Μεσολογγίου ἀγωνιζομένους ἀνδρείους Ἕλληνας, ὥστε νὰ μὴ στιγχωρήσωσι πλέον εἰς τὸν ἐχθρὸν νὰ ἔχῃ ἐλευθέραν τὴν συγκοινωνίαν τῆς Ἠπείρου, καὶ μάλιστα ἐν ᾧ εἰς τὸ ἐξῆς πλημμυρεῖ ὁρμητικώτατα, καὶ ὁ ποταμὸς Ἀχελῶος, καὶ πολλαὶ τῶν στενωπῶν θέλουν χιονοσκεπασθῆ. Διὰ δὲ τὸ πολεμεφόδια, ἂς ἀποφασίσῃ ὁ εἰρημων καὶ νηνεχὴς, ἂν αἱ Π. Πάτραι, ἡ Ναύπακτος καὶ τὰ Καστέλλια, φρούρια στενάτατα πολιορκημένα διὰ θαλάσσης, ἦναι εἰς κατάστασιν νὰ τοῦ χορηγῶσι τὸ παραμικρόν.

Ἐπιστηρίζει λοιπὸν ὁ Βάρβαρος ὅλας τὰς ἐλπίδας του εἰς τὸν στόλον του. Πόσον ἀπατᾶται ὅμως! Ὁ ἐχθρικὸς στόλος δυσκολίαν νὰ βοηθήσῃ τὴν Κρήτην καὶ τὴν Πελοπόννησον, καὶ θέλει λάβει εὐκαιρίαν νὰ ἔλθῃ καὶ εἰς ἐνδυνάμωσιν τοῦ Κιουταχῆ; Ἂς προσθέσωμεν δὲ καὶ τοὺς γενναίους θαλασσινούς μας, οἱ ὁποῖοι μὲ Ἄρυ ὅμμα ἐπαγρυπνοῦν εἰς βλάβην τοῦ ἐχθροῦ καὶ εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος.

Ὁ ἐχθρὸς κολακεύει ἀκόμη τὸν στρατόν του μὲ ἐλπίδας, ἴας ὁποίας ἀφίνομεν νὰ κρίνωσιν οἱ ἄλλοι ἂν ἔχουν βάσιν, ἢ οὔ. Μ' ὅλα δὲ ταῦτα τὸ πλεῖστον μέρος τῶν Ἀλβανῶν καὶ Γκέγκιδων λειποτακτεῖ καθ' ἡμέραν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐθαρρύνθησαν ἀπὸ ἓξ μηνῶν πολιορκίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑποφέρουν ἴσα ἴσα νόσους καὶ ταλαιπωρίας, ἐκτὸς τῶν ὅσοι ἐφονεύθησαν καὶ ἐπληγώθησαν.

Ὁ Κιουταχῆς προσπαθεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ σύστημα τῆς πολιορκίας του ὡς συνήθως· φαίνεται ἐναργῶς ὅμως, ὅτι ἡ πολιορκία αὕτη θέλει τοῦ φέρει τὸν ὁλοτελῆ ἐξολοθρευμόν του μὲ τοῦ Θεοῦ τὴν δύναμιν. Καὶ πολὺ καλὰ ὡμίλησε μίαν ἡμέραν ἕνας Στρατηγός μας, λέγων, ὅτι ὅσον ἡ ἡμέρα αὐξάνει, ἴσον ὁ Κιουταχῆς θέλει προοδεύει, καὶ ὅσον αὐξάνει ἡ νύκτα, ἴσον οὗτος αἰσθαντικώτατα θέλει ἀρχίσει νὰ ἐκπίπτῃ.

Ὁ ἐχθρὸς ἔστειλεν ἄλλα στρατεύματα διὰ νὰ φυλάττωσι τὴν θέσιν τοῦ Ἀνατολικοῦ καὶ τῆς Γηριᾶς· ἐδιόρισε καὶ σώματά τινα ἀπὸ τακτικοὺς διὰ νὰ περιέρχωνται τὸν Ἀχελῶον ἐν εἴδει σκοπιῶν, καὶ νὰ ὑπερασπίζωνται τὰ στελλόμενα φορτώματά του.

Μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἐπεκράτει ἀμοιβαία σιωπή.

Τὸ ἑσπέρας καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἠκολούθησε μὲ μέγα πεῖσμα ὁ ἀπὸ μέρους μας κανονοβολισμὸς καὶ βομβολισμός. Ὁ ἐχθρὸς ἀπελπισμένος ἀνταπεκρίθη εἰς κάθε βολήν μας· ὅθεν ἐφονεύθησαν δύω στρατιῶταί μας, καὶ ἐπληγώθη εἷς.

Τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ. Ἔπαυσε τὸ πρωῒ καὶ τῶν δύω μερῶν ἡ φωτιά.

Τὰ εἰς Κρυονέρι εἰσελθόντα καράβιά μας ἐπέστρεψαν σήμερον, ἀφ' οὗ ἔβαλον εἰς πρᾶξιν, μὲ τὸν συνειθισμένον ζῆλον των τοὺς σκοποὺς τοῦ διάπλου των.

Βαθυτάτη καὶ ἐκ τῶν δύω μερῶν σιωπὴ ἐβασίλευε τὴν μεσημβρίαν καὶ ἕως τὸ δεῖλι.

Τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ.

Ἀπὸ τὸν κυβερνήτην Ἰονικοῦ πλοίου ἐλθόντος σήμερον κατ' εὐθείαν ἀπὸ Ἄρταν, μανθάνομεν, ὅτι διάφορα σώματα Ἀλβανῶν καὶ Γκέγκιδων, οἵτινες ἐλειποτάκτησαν ἀπὸ τὰ στρατόπεδά των, διαβαίνοντα ἀπὸ Ἄρτας, καὶ εὑρόντα τοὺς ἐκεῖσε Χριστιανοὺς συναγμένους εἰς ἐμπορικὸν πανηγύρι, κατελεηλάτησαν ὅλον τὸ πρᾶγμα των, ἐφόνευσαν ἱκανοὺς καὶ ἠχμαλώτισαν πολλὰς Χριστιανικὰς νεανίδας. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καθ' ἡμέραν ἀπὸ τοὺς λειποτακτοῦντας Τούρκους, οἵτινες διερχόμενοι ὅλα τὰ χωρία, πράττουν τὰ μύρια κακὰ ἐναντίον τῶν δυστυχῶν ἐκείνων Χριστιανῶν.

Δημοσιεύομεν τώρα, διότι εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον ἐλησμονήθη, ὅτι εἰς τὴν μάχην τῆς 9 τρέχοντος ἐπληγώθησαν, ἐκ μὲν τοῦ σώματος τοῦ Χιλ. Θ. Ψηλλιακοῦ τρεῖς, ἐκ τοῦ Χιλ. Σπύρου Λαμπρόπουλου ὡσαύτως εἷς, ἐκ τοῦ Χιλ. Κ. Δροσίνη ὁμοίως εἷς, καὶ ἐκ τοῦ Ι Δροσίνη Φροντιστοῦ τῶν στρατοπέδων ἐφονεύθη εἷς, καὶ ἐπληγώθη ἄλλος.

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἰσπαν. ἓξ πρωτοπειρίτεα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 75ος. — 76ος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, ἴσες πλείοσι φραγκ.

Δεύτερον ἔτος.

Μεσολόγγιον, 23 Σεπτεμβρίου. 1825. Τετράδη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Μάλτα· τὴν 14 Σεπτεμβρίου.

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις σημειωμέναι, ἐκ μὲν τῶν Παρισίων ἕως τῆς 29 τοῦ παρελθόντος, ἀπὸ δὲ τοῦ Λονδίνου ἕως τῆς 26 τοῦ αὐτοῦ, περιέχουν τὰ ἀκόλουθα.

Ὁ Λὸρδ Κόχρανης, ὅστις ὡς Διοικητὴς τοῦ Ναυτικοῦ εἶχεν ἀποκτήσει, διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, μεγάλην φήμην διὰ τὴν εὐτολμίαν καὶ θαρσύτητά του, θέλει εἶσθαι ἐπὶ κεφαλῆς μερικῶν δυνάμεων, σπεύδων νὰ συνεργήσῃ μετὰ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν καθεστῶτα ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας των ἀγῶνα. Ἀντιγράφομεν ταύτην τὴν εἴδησιν, ἀναγγέλοντες ὡσαύτως καὶ τὸ ἀξιόπιστον αὐτῆς, χωρὶς ὅμως νὰ ὑποκείμεθα εἰς ἀπολογίαν διὰ τὸ ἐπίσημόν της. Ἀλλὰ, διὰ νὰ προλάβωμεν πᾶσαν κακὴν κρίσιν ἐνδεχομένην εἰς τὸ εἶδος τοσοῦτον σημαντικοῦ μέρους, τὸ ὁποῖον ἐγκολπώνεται ὁ εὐγενὴς οὗτος Ἄγγλος, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ ἀναφέρωμεν, ὅτι ἡ Εὐγενία του ἔσπευσε πρὸ καιροῦ τοῦ νὰ ᾖναι εἰς τὴν δούλευσιν τοῦ Ναυτικοῦ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, ἀγκαλὰ καὶ δὲν ἐδόθησαν πώποτε αἰτίαι διαταγμοῦ περὶ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ ἐπάγγελμά του προτερημάτων, οὔτε περὶ τῆς ὀφειλομένης εἰς τὸ ὑπούργημά του διαγωγῆς.

Εἶναι πασίδηλον, ὅτι οἱ Ὑπουργοὶ τῆς Λ. Μ. δὲν συνεχώρησαν ποτὲ εἰς οὐδένα Ἐπαγγελματικὸν Ἄγγλον νὰ λάβῃ μέρος, ἢ μὲ τοὺς Τούρκους, ἢ μὲ τοὺς Ἕλληνας, ἀκολουθοῦντες τὴν ὁποίαν ἡ Ἀγγλικὴ Διοίκησις ἐκήρυξε καὶ διετήρησεν ἀκριβῆ οὐδετερότητα εἰς τὸ διάστημα τῆς πάλης ταύτης. Ἂν ποτὲ λοιπὸν ὁ Λὸρδ Κόχρανης θέλει παῤῥησιασθῇ εἰς βοήθειαν τῶν Ἑλλήνων, οὗτος μέλλει νὰ θεωρῆται μόνον ὡς ἓν ἄτομον, οὗτινος ἡ γενναιοκαρδία καὶ ἡ περὶ τὰ ναυτικὰ γνῶσις του θέλουν βέβαια προάξει οὐσιωδεστάτην ὠφέλειαν εἰς ὁποιανδήποτε ὑπόθεσιν κλίνει νὰ ἐναγγαλισθῇ.

Οἱ Τοῦρκοι διὰ τὸ φύσει δεσποτικὸν τοῦ Κράτους των δὲν ἠμποροῦν νὰ πιστεύσουν, ὅτι οἱ ὑπήκοοι πάσης ἄλλης Δυνάμεως, ὡς ἁπλοῖ ἄνθρωποι, εἶναι κύριοι νὰ ἀκολουθήσουν τὴν ροπὴν τῶν ἰδιαιτέρων των διαθέσεων, ἀγκαλὰ καὶ αἱ Διοικήσεις των δὲν τρέφουν ἐχθρικὰ κατὰ τῆς ὑψηλῆς Πόρτας φρονήματα· καὶ ἠξεύρομεν προσέτι, ὅτι ὑπὸ τοιοῦτον ὄμμα θεωροῦν τὴν σήμερον καὶ τὸ ὁποῖον οἱ Ἕλληνες διεπραγματεύθησαν δάνειον μετὰ τῶν πλησίον τοῦ Λονδίνου ἐμπόρων· ἀλλὰ τοιαύτη πλάνη προέρχεται ἀπὸ τὴν μικρὰν περὶ τῶν ἀρχῶν ἐλευθέρας Διοικήσεως γνῶσιν των.

ΑΓΓΕΛΙΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΛΟΡΔ ΚΟΧΡΑΝΟΥ.

„ Θεμελιούμενοι εἰς τὰς πλέον βεβαίας καὶ ἀξιοπίστους πληροφορίας, ἠμποροῦμεν νὰ διαβεβαιώσωμεν, ὅτι ὁ Λὸρδ Κόχρανης ἐσυμφώνησε νὰ παραλάβῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν του ὑπερ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

χρήματα ποσότητα, τὰ ὁποῖα νὰ ἐξοδεύσῃ μὲ ὅπαιον τρόπον ἐγκρίνει διὰ τὴν εὐτυχῆ ἔκβασιν τῶν κατὰ τῆς Τουρκίας ἐπιχειρημάτων. Θέλει λάβει μαζύ του πλοῖα ἀτμοκίνητα, καὶ πᾶν ἄλλο εἶδος ὑλικῶν ἀναγκαίων εἰς τὸν ἰδιαίτερον τρόπον τοῦ ὁποίου ἔχει κατὰ νοῦν νὰ κάμῃ πόλεμον. Καθεὶς ἠξεύρει, ὅτι ὁ Λόρδ οὗτος ὑπερέχει τόσον εἰς τὰς μηχανικὰς παντὸς εἴδους ἐφευρέσεις, ὅσον καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἐλάμπρυνεν ὑπουργημά του. Τὸ ὄνομα αὐτὸ μόνον τοῦ Κοχράνε εἶναι πῦργος καὶ τεῖχος διὰ τὸν ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων. Ταχέως δὲ θέλει ἐφοδιασθῇ ἀπὸ ὅλα τὰ καλὰ καὶ εὐτυχῆ μέσα τοῦ ὁποίου μέλλει νὰ μεταχειρισθῇ στρατιωτικοῦ ὑπηρετήματος· ἔχει νοῦν νὰ σχεδιάζῃ, πνεῦμα ἀτάραχον, ὀφθαλμὸν νὰ βλέπῃ εὐκαιρίας καὶ χεῖρα δραστηριωτάτην νὰ ἐπιχειρήσεται.

(Chronicle. Τὴν 18 Αὐγούστου Λονδίνου.)

„Οἱ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει μετὰ τῆς Τουρκίας ἐμπορευόμενοι ἔκαμαν μεγάλα παράπονα διὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Λόρδ Κοχράνε, ὅστις πηγαίνει νὰ ἐγκολπωθῇ τὸν ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων. Λέγουν οὗτοι, ὅτι ἡ ζωὴ καὶ τὰ ὑπάρχοντα τῶν κατὰ τὴν Τουρκίαν ὑπηκόων Ἀγγλων θέλουν παρενοχληθῇ, καθότι οἱ Τοῦρκοι δὲν δύνανται νὰ φαντασθοῦν, ὅτι Ἄγγλοι ὑπήκοοι λαμβάνουν μετοχὴν εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τῆς Διοικήσεώς των. Ἡμεῖς ὅμως νομίζομεν, ὅτι, ὅταν παρατηρήσῃ προσεκτικῶς πόσοι διαφόρων Ἐθνῶν Εὐρωπαῖοι, ἐνωθέντες μετὰ τοῦ Πασσᾶ τῆς Αἰγύπτου, πολεμοῦν κατὰ τῶν Ἑλλήνων χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τῶν Διοικήσεών των (ἀφίνοντες κατὰ μέρος τὰ Ἀγγλικὰ φορτηγὰ πλοῖα), θέλουν ἀποβάλει κάθε φόβον· ἐπειδὴ οἱ Ἕλληνες ἔχουν βέβαια τόσον δικαίωμα, ὅσον καὶ οἱ Τοῦρκοι, νὰ ἀξιοῦνται τὴν βοήθειαν τῶν ὑπηκόων τῶν Χριστιανικῶν Δυνάμεων (*).

(Globe and Traveller· τὴν 18 Αὐγούστου.)

(*) Τρόπον τινὰ Ἕλληνες, ἐπειδὴ ἀγωνίζονται ὑπὲρ τοῦ ΣΤΑΥΡΟΥ κατὰ τῆς ἡμισελήνου, πρέπει νὰ ἔχουν καὶ δικαιώματα τινα τῆς ἐκ μέρους τῶν ὑπηκόων τῶν Χριστιανικῶν Δυνάμεων βοηθείας. Ἀλλ' ὁποία ἀντίπραξις! Φαίνεται ὅτι ὁ ΙΘ'. αἰὼν τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου θέλει μὲ τὰς πολιτικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἰδέας του νὰ ἐξαλείψῃ τοὺς Χριστιανοὺς τῶν ἀνατολικῶν μερῶν, ἢ θέλει ἡ πολιτικὴ τούτου τοῦ αἰῶνος, ἐπειδὴ ἀνέτυχεν εἰς τὴν δύσιν, νὰ στρέψῃ τοὺς ὀρθοδόξους της εἰς τὴν ἀνατολήν;

Τὰ διεγερθέντα αἰσθήματα εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῶν ἀνθρώπων, διότι ὁ Λόρδ Κόχραν ἐστερξε νὰ προσκολληθῇ εἰ, τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος, εἶναι ὁ πλέον μέγας ἀξιόχρεως ἔπαινος δι' ἕνα Διοικητὴν, ὅστις, ἐκτὸς τῆς ὑποληψεως, ἐπιδεξιότητος καὶ ἀνδρίας, σύδὲν ἄλλο προσθέτει εἰς τὰ ὁποῖα οἱ Ἕλληνες, καὶ χωρὶς αὐτοῦ, ἤθελον ἀπολαύσει μέσα. Ὁ Λόρδ οὗτος φαίνεται, ὅτι ἐγεννήθη ὄντως διὰ νὰ πραγματεύεται μὲ τοιοῦτον ἐχθρὸν, ὁποῖοι εἶναι οἱ Τοῦρκοι, καὶ κατὰ τῶν ὁποίων ἐνεργῶν τις, ὄχι μόνον δὲν δύναται πώποτε νὰ φοβηθῇ κίνδυνον, ἀλλὰ διὰ τὴν στέρησιν τοῦ Ἔθνους τούτου ἀπὸ πειθαρχίαν καὶ μέθοδον, ἀποκαθίσταται σχεδὸν ἀλάνθαστος εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῶν αἰφνιδίων καὶ τολμηρῶν ἐκείνων προσβολῶν, αἱ ὁποῖαι συχνάκις γίνονται ὀλέθριαι καὶ εἰς τὰς πλέον καλῶς ὀργανισμένας δυνάμεις. Ἡ κατὰ τῆς Γαλλικῆς ναυτικῆς Μοίρας ἐφόρμησίς του περὶ τὰ παράλια τῆς Βυσκαΐας, ἡ κατὰ τῆς Ἱσπανικῆς Φρεγάτας ὑποκάτω τοῦ Καλλάο, καὶ ἡ σταθερὰ κατὰ τὴν Μεσημβρινὴν Ἀμερικὴν πρόοδός του (χωρὶς νὰ ἀναφέρωμεν τὰ πρωτερινὰ κατὰ τῶν Ἱσπανικῶν πλοίων κατορθώματά του), εἶναι ἀρκεταὶ ἀποδείξεις παρισταίνουσαι τὴν ἐπιδεξιότητα, εἰς τὸ νὰ ἐπιτυχαίνῃ εἰς τὰ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀπελπι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σμένα ἐπιχειρήματα. Ὅ,τι πρέπει ἔστω τὰ ἐλπίζωμεν καὶ νὰ περιμένωμεν ἀπὸ τὴν παρουσίαν ἑνὸς μεγάλου Ὀθηγοῦ ὁποῖος ὁ Λὸρδ οὗτος, εἶναι ἡ διάρκεια, τὴν ὁποίαν θέλει προξενήσει εἰς τὰς δυνάμεις τῶν Ἑλλήνων, ὥστε θέλει τοὺς φέρει εἰς κατάστασιν τοῦ νὰ πολεμῶσι πλέον εἰς ἄμυναν τοῦ ἐχθροῦ των. Κατὰ τοῦτο εἰ Ἕλληνες ἕως τώρα ἐστάθησαν πολλὰ ἐλλειπεῖς· πολὺ δὲν ἐκατόρθωσαν κἀμμίαν μεγάλην τῶν πραγμάτων των πρόοδον, καὶ ὅσας νίκας ἔκαμον, ἔγιναν πάντοτε, ὅταν ἐπολέμησαν εἰς ὑπεράσπισιν, ἢ ὅταν ἠθέλησαν νὰ παραλύσωσιν ἐπιχείρησίν τινα τοῦ ἐχθροῦ των (*)

(Globe and Traveller. Τὴν 20 Αὐγούστου.)

Ἡ ἐκστρατεία τοῦ Λὸρδ Κοχράνου θέλει φέρει μεγάλην βοηθητικὴν δύναμιν· ἀλλ' ἡ δύναμις αὕτη συνίσταται ἐξ ὅχως ἀπὸ ναύτας καὶ πυροβολιστάς. αἱ 300,000 Λίραι Στερλίναι εἶναι ἕτοιμοι εἰς χεῖρας τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας, καὶ ἡ Εὐγενία τε ἐμβαίνει εἰς τὴν βουλευσιν χωρὶς νὰ δέσῃ συμφωνίαν τινὰ ἀφορῶσαν τὰ καθ' ἑαυτόν. Τὴν Πέμπτην ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν πόλιν δι' ὀλίγας ἡμέρας, καὶ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐγγίζοντος μηνὸς θέλει ἀπεράσει εἰς Σκωτίαν. Τὸν Ὀκτώμβριον, ὡς μανθάνομεν, θέλει ἐπιστρέψει ὀπίσω· καὶ ἐπειδὴ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην θέλουν εἶσθαι τὰ πάντα ἕτοιμα, ἡ ἀναχώρησις αὐτοῦ καὶ τῶν δυνάμεών τε θέλει γίνει πιθανῶς τὸν αὐτὸν μῆνα. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ προφθάσῃ ὅσον τάχιστα, ἐπειδὴ αἱ ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος, ἀγκαλὰ εἶναι εἰς πολὺ λαμπροτέραν κατάστασιν παρὰ προτήτερα ἀπὸ ἕνα μῆνα, ταχέως ἠμποροῦν νὰ καταντήσουν εἰς κρίσιμον περίστασιν· ὥστε ἡ ἄφιξις τῆς Εὐγενίας τε μὲ τόσα ἰσχυρὰ ὑπὸ τὰς διαταγάς τε μέσα θέλει βέβαια βαρύνει τὴν πλάστιγγα ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων πατριωτῶν (*). Εἶναι δὲ ἀρ' ἑτέρου μέρους ἐναργὲς, ὅτι μία τόσον ἐκτεταμένη ἐκστρατεία δὲν ἠμπορεῖ νὰ παρασκευασθῇ εἰς ὀλίγον καιρὸν καὶ μὲ μικρὸν ἀγῶνα, μάλιστα ἐν ᾧ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Ὀκτωμβρίου πρέπει ὅλα νὰ ἦναι ἐντελῶς ἕτοιμα.

(Post. Τὴν 20 Αὐγούστου.)

Μανθάνομεν, ὅτι ἐστερεώθη ἤδη ἡ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθ' ὑπεροχὴν Θαλάσσιαν παράδοσις δύω ἀρκετὰ μεγάλων καραβίων, τὰ ὁποῖα νὰ ἀντιπαραταχθῶσιν εἰς δύω ἄλλα ὁποιαδήποτε εἴδους πλοῖα Ὀθωμανικῆς σημαίας. Ὅσον δὲ περὶ τῶν ἀτμοκινήτων, ὅσα ἐγκριθῶσιν ὠφέλιμα εἰς χρῆσιν, ἀμέσως ὅτε ζητηθῶσι θέλουν εἶσθαι ἕτοιμα· τὰ ἀναγκαῖα χρήματα εὑρίσκονται ἀνὰ χεῖρας· ὅθεν τὰ πάντα φαίνονται διατεθειμένα εἰς τρόπον, ὥστε κάμνειν λιμὴν εἰς τοὺς ἐπιφορτισμένους τοιούτων ἐπιχειρήσεων, καὶ δίδειν αἰτίαν χρηστῶν ἐλπίδων περὶ τῆς καλῆς ἐκβάσεώς των.

(Public Ledger. Τὴν 20 Αὐγούστου.)

Τὴν δευτέραν πρωὶ ἀπεχωρίσθη ἀπὸ τοὺς ἀπεσταλμένους τῶν Ἑλλήνων ὁ Λὸρδ Κόχρανης, καὶ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν πόλιν. Ἡ

(*) Οἱ Ἕλληνες εἶναι πάντη ἄπειροι τῆς τακτικῆς στρατιωτικῆς καὶ τῶν κινήσεών της· ἠξεύρουν μόνον νὰ ὑπερασπισθοῦν κατὰ τῶν ἀναριθμήτων τῶν βαρβάρων ὀρδῶν, αἱ ὁποῖαι πέντε ἤδη χρόνους πλημμυροῦν εἰς τὴν πατρικήν των γῆν. Ἡ πολεμικὴ τῶν Ἑλλήνων ἐπιστήμη ἐστάθη ἡ ἀνδρία των, ὁ ὑπὲρ τῆς Πατρίδος των ἔρως καὶ ἡ ἀπόφασίς των τοῦ ν' ἀποθάνωσιν ὑπὲρ ἐλευθερίας. (Σημ. Συντ.)

(*) Ὁ Λὸρδ Κόχρανης θέλει εὕρει τοὺς Ἕλληνας εἰς ἀνοικτὸν στάδιον, καὶ ἐνασχολουμένους εἰς τὰ μεγάλα ἔργα των. Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι πολλὰ ἐναντία μᾶς εὗρον εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους τούτου, ἀλλ' ἡ σταθερότης τῶν Ἑλλήνων τὰς ὑπερενίκησεν. Ἡ Κρήτη, ὑποδουλιμένη τὸ παρελθὸν ἔτος, ἀνηγέρθη πάλιν καὶ ὕψωσε τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ. Ἡ Πελοπόννησος, πλημμυρηθεῖσα ἀπὸ τὰ στρατεύματα τοῦ Ἰμπραλμπασσᾶ, θέλει γίνει καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ὁ τάφος τούτου τοῦ Πασσᾶ. Τὸ Μεσολόγγιον, πολιορκούμενον ἐξ μῆνας ἀπὸ τόσας δυνάμεις, ὅσας ἡ Τουρκία εἰς τὸ πεντάετες διάστημα τούτου τοῦ πολέμου ἔβγαλεν ἄλλοτε εἰς κίνησιν, ἀντεστάθη καὶ θέλει ἀντισταθῇ, μ' ὅλον ὅτι τὰ κανονοστάσιά του κατεστράφησαν, καὶ ἀρκετὸν μέρος τῆς φρουρᾶς του ἔγινε θυσία τοῦ ἐχθρικοῦ πυρός. Οἱ ἐχθρικοὶ στόλοι ἐπέφεραν ἐφέτος τὰ πλέον μεγάλα δυστυχήματα, οἱ δὲ ἡμέτεροι τρωσαιοῦχοι τοὺς καταδιώκουν πανταχοῦ· μετὰ δὲ τὴν ἄφιξιν τοῦ Λὸρδ Κοχράνου μὲ τὰς ὁποίας μελετᾷ νὰ φέρῃ σημαντικὰς δυνάμεις, ἡ πλάστιγξ (κατὰ τὴν φρᾶσιν τῆς Ἐφημερίδος Post) δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι θέλει κλίνει ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων Πατριωτῶν. (Σημ. Συντ.)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εὐγενία τα ὁμιλεῖ μὲ λόγους βασιμωτάτους περὶ τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ ἀγῶνος. Τὰ σχέδιά τα ἀπεδέχθησαν φιλοφρονέστατα· ἡ δὲ ὠφέλεια, ἥτις θέλει προξενηθῇ ἀπὸ τὰς θαλασσίους γνώσεις τα καὶ ἀπὸ τὸ ἀθάμαστον θάρρος τα, ἐγνωρίσθη τόσον σημαντικὴ, ὥστε μόλις εὐτυχῶς ἐτελείωσεν ἡ μεταξὺ τῶν ἀπεσταλμένων Ἑλλήνων καὶ τῆς Εὐγενίας τα διαπραγμάτευσις, καὶ ἀμέσως ἐστάλθη ἄγγελος εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ δώσῃ τὴν εὐχάριστον ταύτην εἴδησιν.

(Chronicle .)

Αἱ ἐφεξῆς ἰδιαίτεραι εἰδήσεις περὶ τοῦ Λόρδ Κοχράνε μᾶς ἦλθον ἀπὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ δοθῇ πᾶσα πίστις. Ἡ Εὐγενία τα ἔκαμε τὴν Πέμπτην πρωῒ συνομιλίαν μὲ τὰ πρώτιστα μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας. Τὰ προβλήματά τα ἐστάθησαν τὰ πλέον ἐλευθέρια. Παραιτούμενος ὁ ἀνὴρ οὗτος ἀπὸ τὸν ὁποῖον χαίρεται βαθμὸν τοῦ Πρωτο Ναύαρχη εἰς τὸ Βρασιλιανὸν ναυτικὸν, στερεῖται τώρα διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν σχεδὸν 6000 Λ. Στερ. κατ' ἔτος, καὶ τὸ ἐφ' ὅρους ζωῆς τα σιτηρέσιον, συνιστάμενον ἀπὸ τὸ ἥμισυ αὐτῆς τῆς ποσότητος διορισμένου δι' αὐτὸν καὶ διὰ τὴν γυναῖκα τα ἀφ' οὗ ἤθελε παύσει τοῦ ὑπηρετήσαντος, ἐξαιρεμένων τῶν ἄλλων οἰκειοτήτων, αἱ ὁποῖαι ἀκόμη δὲν ἐξεκαθαρίσθησαν, καὶ συνίστανται ἀπὸ σημαντικὴν ποσότητα. Περὶ τῶν ἐκθελευσεών τα ἀφίνει εἰς τὴν Ἑλαιρείαν νὰ ἀποφασίσῃ τὴν χρεωστουμένην ἀμοιβήν· αὐτὸς δὲ ζητεῖ ῥητῶς, ὡσὰν ἡ βοηθητικὴ ἐκστρατεία νὰ ἦναι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ μόνου, θέλων νὰ ἀποφύγῃ διὰ τούτου τὰς ὁποίας πολλάκις εἰς τὴν Μεσημβρινὴν Ἀμερικὴν ἀπήντησεν ἐναντιότητας, ὥστε κατήντησε νὰ μιψοκινδυνεύσῃ ἡ ἐπίτευξις τῶν ναυτικῶν τα ἐπιχειρήσεων.

(Times · τὴν 22 Αὐγούστα .)

Λονδῖνον . Τὴν Αὔγουστον .

Ἐπιστολαὶ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως τῆς 21 τοῦ παρελθόντος, διευθυνόμεναι εἴς τινα τῶν πρώτης τάξεως ἐμπόρων πραγματευόμενον εἰς τὴν Τουρκίαν, ἐπιβεβαιοῦν τὴν πρότερον μὲ ὀλίγην πιθανότητα διασπαρθεῖσαν φήμην τοῦ ὅτι ἡ Πόρτα ἀπέβαλε τὴν μεσιτείαν τῶν Μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων. Ἡ ἄρνησις λέγεται ὅτι ἔγινε μὲ τοὺς πλέον ἀποφασιστικοὺς ὅρους, ἀγκαλὰ μὴ πειρακτικούς. Ἡ εἴδησις αὕτη, ἥτις εἶναι ἴσως τὸ προοίμιον μεγάλων συμβεβηκότων, δὲν ἠμπορεῖ βεβαίως νὰ ἐκθαμβήσῃ κανένα ἀπὸ τοὺς ὅσοι ἐσπούδασαν τὸν χαρακτῆρα ταύτης τῆς δυνάμεως, ἥτις ἔχεσα παραμυθώδη τινα ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ μέσα της, τρέφει ἀπιστίαν ἀνιάτευτον δι' ὅλας ἐν γένει τὰς Χριστιανικὰς Διοικήσεις, ἀπιστία, τὴν ὁποίαν πρόσφατα συμβάντα ἐπηύξησαν μᾶλλον, παρ' ὅτι ὠλιγόστευσαν. Ἐπειδὴ πρόσετι τὰ συμβάντα τῆς παρούσης ἐκστρατείας συνεισέφερον πρὸ πάντων εἰς τὸ νὰ μεγαλύνωσι τὴν ὑψηλοφροσύνην τῆς Πόρτας διὰ τὰ μέσα της, ἡμεῖς δὲν βλέπομεν πῶς ἡμεσολάβησις θέλει λάβει καὶ ἐκ δευτέρου καλητέραν ἔκβασιν, ἂν καὶ ἡ ἀξία τῶν μεγάλων Δυνάμεων ἤθελε συγχωρήσει νὰ τὴν προβάλλωσι καὶ πάλιν. Ἀφ' οὗ λοιπὸν οὕτως λείψῃ κάθε ὀρόσημον, δι' οὗ ἠδύναντο νὰ ἐξισασθῶσιν αἱ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων διαφοραί, τὸ δεύτερον ζήτημα θέλει εἶσθαι, πῶς τώρα θέλων πολιτευθῇ αἱ Διοικήσεις, τῶν ὁποίων ἡ μεσιτεία ἀπεβλήθη μὲ τοιαύτην περιφρόνησιν; Ὁ τρόπος, τὸν ὁποῖον ἡ ἀγανάκτησις ἤθελεν ὑπαγορεύσει, εἶναι τὸ νὰ μεταχειρισθῶσιν αἱ μεσιτεύσασαι Δυνάμεις μεσολάβησιν δι' ὅπλων· ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς τοῦτο ἐνυπάρχουν διάφορα ἐμπόδια, τὸ πλέον φανερὸν ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶναι ἡ δισκελία τοῦ νὰ συμφωνήσωσιν ἐν τῷ μεταξύ των, ἡ συνάλληλος ζηλοτυπία ἐνδέχεται νὰ διαφυλάξῃ τὴν Πόρταν ἀπὸ τὸν κίνδυνόν της. Εἶναι λοιπὸν πιθανὸν, ὅτι αἱ Δυνάμεις θέλουν ὑποκριθῆ ὅτι δὲν ἐπροόσεξαν εἰς αὐτὴν τὴν πρᾶξιν· ἀγκαλὰ μία ἐξ αὐτῶν ἢ καὶ περισσότεραι θέλουν φυλάττει ἀναμφιβόλως ἐνλελεσμένην ἐνθύμησιν, διὰ νὰ ἐνεργήσωσι τὰ δέοντα ἐπομένως, ὅταν παῤῥησιασθῇ ἡ εὐκαιρία (*).

(Public Ledger.)

(*) Ἡμεῖς εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ Πόρτα δὲν θέλει δεχθῇ ποτὲ αἰδεμίας Χριστιανικῆς Δυνάμεως μεσολάβησιν· καθότι ἓν τῶν πρωτίστων ἀξιωμάτων της εἶναι νὰ λέγῃ, „Ὅτι ἀπεκτήσαμεν διὰ τῆς σπάθης μας, καὶ διὰ τῆς σπάθης θέλομεν τὸ διατηρήσει.“

Ἀκολουθεῖ Παράρτημα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐκ Τῶν Γαλλικῶν Ἐφημερίδων.

Παρίσια 1 Αὐγούστου.

Διεδόθη φήμη, ὅτι ἡ Ῥωσσία ἐπροβάλλεν εἰς Τὴν Αὐστρίαν νὰ συστήσῃ Τὸν Πρίγκιπα Γεωργίδην εἰς Τὸν Θρόνον Τῆς Ἑλλάδος, ἢ Τουλάχιστον Τῆς Πελοποννήσου. Ἡ πρότασις αὕτη διευθυνθεῖσα εἰς Τὴν Αὐστριακὴν Αὐλὴν, λέγεται ὅτι ἐκοινωνήθη ἐκεῖθεν εἰς Τὴν Ἀγγλίαν, ἥτις ἀπεκρίθη. „Ἐπειδὴ ἡ Α. Βρεττανικὴ Μ. ἔλαβε βεβαίαν πεποίθησιν, ὅτι ἡ Ῥωσσία Τρέφει εἰρηνοποιὰ αἰσθήματα, καὶ ἐπειδὴ προσέτι ἐμπιστεύεται μὲ πᾶσαν βεβαιότητα εἰς Τὴν ὑπεροχὴν Τοῦ Ναυτικοῦ της κατὰ Τὴν Μεσόγειον, ἀπαθῶς ἤθελε Θεωρήσει Τὴν στερέωσιν Τοῦ Νέου Βασιλέως ἢ μεγάλε Δεκός. Εἶναι ὅμως γνώμης, ὅτι αἱ Συμμαχικαὶ Δυτάμεις ὀφείλουν πρὸ πάντων νὰ καθυποβάλλουν Τὸ σχέδιον αὐτὸ καὶ εἰς Τοὺς ἰδίους Ἕλληνας" (*)

(Ἐφ. Μάλτας.)

Κέρκυρα τὴν 11 Σεπτεμβρίου.

Ὁ Κιουταχῆς ἔδωκε διαταγὰς νὰ σηκωθοῦν τὰ ὅπλα ἀπὸ τοὺς ἐν Δελβίνῳ Χριστιανοὺς, καὶ νὰ ληφθῶσι παρ' αὐτῶν ἐνέχυρα. Οἱ ἐκεῖσε Ἀγάδες δὲν ἔλειψαν νὰ κάμωσιν εἰς τοὺς Δελβινιώτας Χριστιανοὺς αὐτὴν τὴν πρότασιν· ἀλλ' οὗτοι ἀπεκρίθησαν, ὅτι μετὰ δύω ἡμέρας θέλουν δώσει τὴν περὶ τούτου ἀπάντησίν των. Περιμένομεν μὲ προθυμίαν νὰ ἀκούσωμεν τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς πράξεως.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 17 Σεπτεμβρίου. Ἠτιμώλησαν σήμερον Τρεῖς Χριστιανοὶ ἀπὸ Τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, φέροντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ πένθε ἄλογα, Τὰ ὁποῖα ἐπῆραν ἀπὸ Τοὺς Τούρκους. Εἰς Τὴν ἐξέτασιν των οὗτοι ἐκθέτουν Τὰ ἀκόλουθα.

„Πρὸ Τριῶν ἡμερῶν ἔφθασαν εἰς Τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον ἀπὸ Πρέβεζαν πεντήκοντα φορτώματα σφαιρῶν κανονίων. — Αἱ Τροφαὶ Τοῦ ἐχθροῦ ὀλίγας Τινας ἡμέρας Θέλουν ἐξαρκέσει· ὅσαι δὲ ἔρχονται καθ' ἡμέραν μόλις ἐξαρκοῦν διὰ Τὴν καθημερούσιον διανομὴν Τοῦ στρατεύματος· ὡσαύτως καὶ διὰ Τὰ ἄλογα ἀμηχανοῦν. οἱ Τοῦρκοι περὶ Τῆς Τροφῆς των· ὅθεν ὁ Κιουταχῆς ἔδωκε διαταγὴν νὰ σταλθῶσιν εἰς Ἰωάννινα διὰ νὰ περάσουν Τὸν χειμῶνα, ἀλλ' αἱ Νελίδες καὶ λοιποὶ ἔπαρχοι μὴ στεργόμενοι εἰς Τοιοῦτον ὁρισμὸν, ἐπειδὴ δὲν ἔχουν ὄρεξιν νὰ σταθοῦν εἰς Τὸ στρατόπεδον Τὸν χειμῶνα, Τὰ φυλάττουν προσεκτικώτατα, καὶ Τὰ ἐξοικονομοῦν, κρατοῦντες μέρος Τῆς Τροφῆς Τῆς διορισμένης διὰ Τοὺς δυστυχεῖς ἐργάτας. — Οἱ Γκέγκιδες σκοπεύουν νὰ ζητήσουν Τοὺς μισθούς των εἰς Τὸ Τέλος Τοῦ Τρέχοντος μηνὸς, καὶ οὕτω νὰ ἀναχωρήσουν· ἐν Τοσούτῳ εἴτε πληρωθῶσιν, εἴτε μὴ, ἀφεύκτως Θέλουν ἐπισβέψει εἰς Τοὺς Τόπους των. — Τὸ στράτευμα Τοῦ Κιουταχῆ ἀποστρέφεται ἐν γένει παντὸς εἴδους ἔφοδον κατὰ Τοῦ Τείχους μας· ὅθεν ὁ Σατράπης οὗτος ἐφευρίσκει παντοίας μηχανὰς, προβάλλει ἐλπίδας ἐπιπλάστους, καὶ κατ' αὐτὸν Τὸν Τρόπον προσπαθεῖ καὶ ἀγωνίζεται νὰ ἀποξύγῃ Τοῦ στρατοπέδου Τὴν διάλυσιν· εὐδεμία ὅμως βάσιμος αἰτία δὲν φαίνεται, ἥτις νὰ Τὸν φέρῃ εἰς ἐπίτευξιν Τοῦ σκοποῦ Του. Εἰς Τὴν μάχην Τῆς 9 Τοῦ Τρέχοντος μηνὸς ἐφονεύθησαν πολλοὶ Τοῦρκοι, Τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς κατ' ἀκρίβειαν ἀγνοεῖται. Μόνος ὁ Μπανούσης Σέβρανης ἔχασεν εἰς ἐκείνην Τὴν ἡμέραν 250 Ἀλβανοὺς, καὶ ἔμεινε μὲ 100 στρατιώτας μόνον, ἐξαιρέτως δὲ Τοσοῦτοι ἄλλοι φονευμένοι καὶ ἀπὸ Τὰ λοιπὰ σώματα Τῶν Μπέηδων. Πολλοὶ ὡσαύτως ἀπὸ Τὸ σῶμα Τοῦ εἰρημένου ἀρχηγοῦ φονεύονται συνεχῶς ἀπὸ Τὰς καθ' ἡμέραν εἰς Σάλωνα συγκροτημένας μάχας· ὅθεν καὶ παρρησιασθεὶς οὗτος εἰς Τὸν Κιουταχῆν νὰ ζητήσῃ Τοὺς μισθούς Του διὰ χιλίας στρατιώτας, ἔλαβεν ἀπόκρισιν, ὅτι Τὸ Ταμεῖον δὲν εὐπορεῖ ἀπὸ χρήματα· ὁ Βεζύρης μάλιστα Τὸν ἐπείπλεξε λέγων, ὅτι αὐτὸς δὲν ἔχει χιλίους στρατιώτας, καὶ ζη-

---

θῆς, δὲν ἠμποροῦμεν χωρὶς τῆς Θίας νὰ τὸ παραιτήσωμεν." Αἱ ὀλίγαι αὗται λέξεις χαρακτηρίζουν ὄντως τὸ ὑψηλόφρον καὶ ἀκατάδεκτον τοῦ Μουσουλμάνου· ὁ ὀρθὸς λόγος εἶναι νὰ δί αὐτὸν· εἰς τί χρησιμεύουν λοιπὸν εἰς τὸν τοιοῦτον οἱ λόγοι; (Σημ. Συντ.)

(*) Βεβαιότατα. Οἱ Ἕλληνες οἱ ὁποῖοι ἔχυσαν ποταμοὺς αἱμάτων διὰ νὰ ἐλευθερωθῶσιν, ἔχουν τὸ δικαίωμα, καθὼς καὶ πᾶν ἄλλο ἔθνος, νὰ ἐκλέξουν, ὅταν θέλωσι, τὸν Βασιλέα των· καὶ δὲν ἐννοοῦμεν ποσῶς, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς ἀφαιρεθῇ τοῦτο τὸ δικαίωμα, ἐν ᾧ τὸ ἀπεκτήσαμεν μὲ τοιαύτας ποταμηδεῖς θυσίας, αἱ ὁποῖαι κατέπληξαν τὸν φατισμένον κόσμον, καὶ θέλουν κάμει ἐποχὴν εἰς τὴν νέαν ἱστορίαν. (Σημ. Συντ.)

Δημοσιο Κεντρικη Βιβλιοθηκη Βεροιας

τεῖ μὲ δολιότητα νὰ βλάψῃ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Δεβλετίε· ἀλλ' ὁ Μπανούσης Σέβρανης ἀπεκρίθη· δίκαιον ἔχετε, Ἐφέντη μου, ἐπειδὴ ἄφησα τόσους στρατιώτας μου κειτομένους καὶ πλακωμένους εἰς τὴν Τάπιαν τῶν Γυαούρηδων καὶ εἰς τὰ Σάλωνα· καὶ πάντοτε τοιαῦται εἶναι αἱ ἀμοιβαὶ τῶν ἀγώνων μας, ὅθεν καὶ δὲν παραξενεύομαι. — Ὁ Κιταχῆς εὑρίσκεται εἰς ἄκραν ἀγανάκτησιν, διότι ἐματαιώθησαν ὅλα τὰ βουλεύματά του· παραπονεῖται μάλιστα εἰς ὑπερβολὴν, διότι εἰς τὸ στρατόπεδόν του εὑρίσκονται προδόται καὶ κατάσκοποι, οἵτινες ἀναγγέλλουν εἰς τοὺς Ἕλληνας ὅλα τὰ σχεδιά του. — Τὰ πυροβόλα μας φέρουν ὑπερβολικὴν φθορὰν εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον· μάλιστα ἡ ἔκρηξις μιᾶς βόμβας, ἡ ὁποία ἔπεσεν εἰς ἓν καφφενεῖον, ἐπροξένησε σημαντικὴν φθοράν. — Ὁ Κιταχῆς μελετᾷ νὰ ξεχειμωνιάσῃ εἰς τὸ στρατόπεδόν του, καὶ διὰ τοῦτο θέλει τραβίσει μακρύτερον τὰ πυροβόλα του καὶ θέλει κατασκευάσει νέα χαρακώματα εἰς τὰ ἄνω, διὰ νὰ τὰ ὑπερασπίζεται· ἀλλὰ τὸ στράτευμά του φρονεῖ ὅλον τὸ ἐναντίον. — Ἡ εἴδησις τοῦ ὅτι ὁ Καραϊσκάκης εὑρίσκεται εἰς Ξηρόμερον ἔκαμε μεγίστην ἐντύπωσιν εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον. — Τέλος πάντων ἄκρα δυστυχία, νόσοι ὑπερβολικαὶ καὶ ἐξαχρείωσις μεγάλη ἐπικρατεῖ εἰς ὅλον τὸ στρατόπεδον τοῦ ἐχθροῦ."

Οἱ αὐτόμολοι οὗτοι εἶναι γνώμης, ὅτι ἕως τὸν ἐρχόμενον Ὀκτώμβριον τὸ στρατόπεδον αὐτὸ θέλει διαλυθῆ.

Τὸ πρωὶ ὁ ἐχθρὸς ἐπυροβόλησε τὴν πόλιν μας· τὰ δὲ κανονοστάσιά μας διεύθυναν τὸ πῦρ των εἰς τὰ ἐχθρικὰ χαρακώματα· καὶ ἐπειδὴ εἴδομεν τοὺς τούρκους ἀνακινημένους καὶ τραβτομένους εἰς ὅσα μέρη ἐκτύπων αἱ σφαῖραι μας, συμπεραίνομεν, ὅτι οἱ Βάρβαροι ἐδοκίμασαν ἀρκετὴν ζημίαν.

Τὴν μεσημβρίαν ὁ ἐχθρὸς μετεχειρίσθη τὸ πῦρ του δραστηριώτερον· ἔχει δίκαιον εἰς τοῦτο, ἐπειδὴ τοῦ ἦλθον 500 σφαῖραι, καὶ ἐπειδὴ πρέπει νὰ διασκεδάζῃ τὸ στράτευμά του, τὸ ὁποῖον ὑπομένει καθημερινῶς τόσα βάσανα καὶ τόσας κακοχίας διὰ τὴν κενοδοξίαν τοῦ Ἐφέντη του.

Ὁ βροχερὸς καιρὸς ἔκαμε νὰ παύσῃ διὰ μικρὸν ὁ ἀμοιβαῖος πυροβολισμὸς τῶν διαμαχομένων· εὐθὺς ὅμως ὅτε ἡ βροχὴ ἔπαυσεν, οἱ ἀντιπολεμοῦντες ἐπανέλαβον τὸ πῦρ των μὲ περισσότερον πεῖσμα· τότε τὸ λαθραῖον κανονοστάσιόν μας Κωνσταντῖνος ἐπυροβόλησε τοὺς προμαχῶνας τῶν Βαρβάρων, ὥστε ἀμέσως ἠναγκάσθησαν οἱ ἄπιστοι νὰ ὑποχωρήσουν βάνοντες εἰς ἀδράνειαν τὸ πυροβολικόν των.

Εἰς τὸ διάστημα εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν μᾶς ἔρριψαν οἱ τοῦρκοι 150 σφαῖρας. Ἀπὸ τὰς 500 λοιπὸν ὁποῦ ἔλαβον, τοὺς ἔμειναν ἀκόμη 350.

Σήμερον ἐπληγώθη ἕνας στρατιώτης μας, καὶ ἐφονεύθησαν εἰς τὴν πόλιν δύω γυναῖκες.

Τὴν νύκτα ἔγινεν ὁ συνήθης ταφεκισμὸς συντροφευμένος καὶ μὲ κρότους κανονίων καὶ βομβῶν.

Τὴν 18 τοῦ αὐτοῦ. Τὸ πρωὶ ὁ ἐχθρὸς ἐφύλαττε σιωπὴν, ἐν ᾧ τὰ κανονοστάσιά μας ἐπυροβόλουν ἐκ διαλειμμάτων, καὶ τὸ στρατιωτικόν μας μετεχειρίζετο τὴν ψιλὴν φωτίαν ὡς συνήθως.

Μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἤρχισε πρῶτον ὁ ἐχθρὸς τὸ πῦρ του· τὸ λαθραῖον κανονοστάσιόν μας ἀπεκρίθη, καὶ ἐκ τούτου ἤρχισεν ἀμοιβαίως ὁ πυροβολισμὸς νὰ ἐξακολουθῇ μὲ πεῖσμα ἕως εἰς τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

Οἱ ἐχθροὶ ἐργάζονται ἀδιακόπως εἰς ὀχύρωσιν τῶν χαρακωμάτων καὶ κανονοστασίων των, ἀφορῶντες, ὡς εἴρηται, νὰ τελειοποιήσουν τὰ εἰς ὑπεράσπισίν των. Ἔπαυσαν πλέον οἱ σοβαροὶ Μωαμεθανοὶ τοῦ νὰ ἀποκρίνωνται καὶ εἰς ὅσα ἐνίοτε ἡ φρυρά μας τοὺς ἐρωτᾷ.

Τὸ ἑσπέρας μετεχειρίσθη ὁ ἐχθρὸς τὸ πῦρ του Ὁριζοντείως καὶ κατὰ Κάθετον. Τὸ δὲ πυροβολικόν μας ἀνταπεκρίθη εἰς κάθε ἐχθρικὴν βολὴν ἕως ὅτου ἔπαυσε καὶ ὁ ἐχθρός.

Τὴν νύκτα ἐβασίλευε βαθεῖα σιωπὴ καὶ ἐκ τῶν δύω μερῶν.

Τὴν 19 τοῦ αὐτοῦ. Σήμερον συνεκροτήθη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος Γενικὴ Σύνοδος ἀπὸ ὅλους τοὺς Πολιτικοὺς καὶ Πολεμικοὺς Ἀρχηγούς. Τὸ ὑποκείμενον τῆς ὑπερτίμου ταύτης Συνελεύσεως ἦτον τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθῶσι διὰ τὴν εἰς τὸ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μέλλου σταθερὰν καὶ ἐπίμονον ὑπεράσπι. ιν τοῦ φρυρίου μας, ἂν ὁ ἐχθρὸς ἐπιμείνῃ νὰ βαστάξῃ καὶ τὸν χειμῶνα τὴν πολιορκίαν. Τὸ τέλος αὐτῆς τῆς Συνόδου ἀπέβη κατὰ πάντα αἰσιώτατον.

Ἀδύνατος ἔγινεν ὅλην τὴν σημερινὴν ἡμέραν καὶ τῶν δύω ἀντιμαχομένων ὁ πυροβολισμός.

Ἐπεκράτει καὶ τὸ ἑσπέρας ὡσαύτως ἡσυχία, ὅταν οἱ εἰς τὰ πλησιέστερα χαρακώματα ἐχθροὶ ἤρχισαν νὰ κάμνωσιν ὁμιλίαν περὶ ἀλλαγῆς τινων αἰχμαλώτων, καὶ οἱ Ἕλληνες κατὰ παρεξήγησιν τοῦ λόγου, ἔρριψαν κατὰ σειρὰν μερικὰ τηφέκια. Ἡ πρᾶξις αὕτη διήγειρεν ὑποψίαν εἰς τοὺς Τούρκους, καὶ διὰ τοῦτο ἐπολυπλασίασαν τὴν ἀπὸ μέρους των ψιλὴν φωτίαν καὶ τὸ πῦρ τῶν κανονίων καὶ ὅλμων των· ἡ φρουρά μας ἀντεπυροβόλησεν ἐπίσης, καὶ ἐκ τούτου ἐγεννήθη γενικὸς θόρυβος. Οἱ Βάρβαροι τότε ὑποστηυθέντες, ὡς φαίνεται, τὸ καταχθόνιον συμπόσιον, εἰς τὸ ὁποῖον τοὺς εἶχον προσκαλέσει οἱ Ἕλληνες τὴν 9 τοῦ τρέχοντος, κατέλιπον τὰ πλησιέστερά των χαρακώματα, καὶ συσσωματωθέντες εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν παραλλήλων, ἤρχισαν ἐκεῖθεν νὰ τηφεκίζωσιν, ἀλαλάζοντες ἀηδέστατα. Τοῦτο ἰδόντες οἱ Ἕλληνες ἤρχισαν νὰ γελῶσι, καταφρονοῦντες τὸν Βάρβαρον, ὅτι, ἐν ᾧ κυριεύεται ἀπὸ κενοδοξίαν, δὲν ἔχει παραμικρὰν τόλμην τοὐλάχιστον νὰ τὴν ὑποστηρίξῃ. Ἡ πρᾶξις αὕτη ἐπεκράτησε δύω περίπου ὥρας, καὶ ἔπειτα ἐβασίλευεν ἄκρα καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἡσυχία.

Τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ. Τὸ πρωὶ ἦσαν εἰς ἡσυχίαν οἱ ἀντιμαχόμενοι, ὡσαύτως καὶ τὴν μεσημβρίαν.

Μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἐπεκράτει ἄκρα καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη σιωπή.

Τὸ ἑσπέρας, ὡσαύτως καὶ ὅλην τὴν νύκτα ὁ ἀπὸ μέρους μας πυροβολισμὸς ἦτον εἰς ἀδιάλειπτον ἐνέργειαν· ὁ δὲ ἐχθρὸς ἔρριψεν ἐκ διαλειμμάτων μεσικὰς ὁριζοντείους σφαίρας μέχρι τῶν μεσονυκτίων, καὶ ἔπειτα ἐκνευρίσθη ἀπὸ ἄκραν σιωπήν.

Τὴν 21 τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ἐπανελήφθη ἀμοιβαίως ὁ πυροβολισμός· Τὴν δὲ μεσημβρίαν ἔρριψαν οἱ Τοῦρκοι εἰς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Μουτάλεμπερτ μίαν ἐπιστολὴν, δι' ἧς ἐζήτουν νὰ συνομιλήσωσι μετὰ τῶν Ὁπλαρχηγῶν μας. Ἀλλ' ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἀντερρίφθη πάλιν εἰς τὰ ἐχθρικὰ χαρακώματα, καὶ εἰς ἀπόκρισιν ἐρρέθησαν αὐταὶ αἱ λέξεις· „ Οὐδεμίαν ἄλλην συνομιλίαν ἔχουν οἱ Ἕλληνες μὲ τοὺς Τούρκους, παρὰ ἐκείνην τῶν ὅπλων. “ καὶ τότε ἤρχισεν ἀμέσως μὲ πεῖσμα ὁ ἐκ μέρους μας τηφεκισμὸς καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τοῦ μεταξὺ τῶν κανονοστασίων Μακρῆ, Ῥίγα, Μουτάλεμπερτ καὶ Ἐὸρλ Ὄφφ Σιεφφιέλδ περιτειχίσματος.

Τὸ δεῖλι ἐπεκράτει καὶ ἐκ τῶν δύω μερῶν ὁ πυροβολισμός.

Τρεῖς Ἰατροχειρουργοὶ, δηλ. οἱ Κύριοι Νικόλαος Κονοφάος, Δούκας Τσιάπας καὶ Νικόλαος Κωνσταντίνου ἔφθασαν σήμερον ἐκ Κερκύρας εἰς τὴν πόλιν μας.

Τὸ ἑσπέρας ἦτον εἰς πεισματώδη ἐνέργειαν ὁ ἀπὸ μέρους μας τηφεκισμὸς, καὶ μάλιστα εἰς τοῦ Φραγκλίνη τὸ ἀντιτείχισμα. Οἱ Τοῦρκοι ἐτηφέκισαν ὀλίγας ὥρας, καὶ ἔπειτα δὲν ἠκούσθη ὁ παραμικρὸς κρότος εἰς τὰ στρατόπεδόν των δι' ὅλης τῆς νυκτός.

Τὴν 22 τοῦ αὐτοῦ. Ἄκρα καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη σιωπὴ ἐβασίλευεν ἀπὸ τὸ πρωὶ ἕως τὴν μεσημβρίαν.

Τὸ ἑσπέρας καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἠκολούθησε μὲ μετριασμὸν καὶ τῶν δύω μερῶν τὸ πῦρ.

Τὴν 23 τοῦ αὐτοῦ. Περὶ τὰ γλυκοχαράγματα ἐβάλαμεν πῦρ εἰς μίαν ὑπόνομον, τὴν ὁποίαν εἴχομεν προπαρασκευάσει (ἐπιστατοῦντος τοῦ αὐτοῦ Π. Σωτηρόπουλου, ὡς καὶ προλαβόντας ἐξηγήθημεν) ὑπὸ τὴν χαλάστραν τοῦ Προτειχίσματος τοῦ Μαύτζαρη, ὑπὸ τὰ κατωφερῆ τοῦ προφυλακτικοῦ βρόμι, καὶ ὑπὸ τὸ ἐχθρικὸν στεφάνωμα. Ἡ ἔκρηξις αὐτῆς τῆς μηχανῆς ἔκαμε καὶ πάλιν εὐτυχέστατον ἀποτέλεσμα· ἐπειδὴ, ἐκτὸς ὅτι ἀνέτρεψε τοὺς προμαχῶνας τῶν ἀπίστων, ἐφοβίασε προσέτι καὶ τὸν Ἄδην μὲ ἱκανοὺς Βαρβάρους φυλάττοντας τὸ μέρος τοῦτο. Μετὰ τὴν ἐκπυρσοκρότησιν διευθύναμεν ἀμέσως τὸ πῦρ τῶν κανονίων καὶ τηφεκίων μας κατὰ τῶν πέριξ τῆς ὑπονόμου ἐχθρικῶν χαρακωμάτων. Οἱ Τοῦρκοι τότε, ἀντὶ νὰ τρέξωσιν εἰς βοήθειαν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῶν πολεμισμένων ὁμοπίστων των, φοβούμενοι τὸ τεχνούργημα τῆς μάχης τῆς 9 τοῦ τρέχοντος (‡), ἀπεσύροντο μακρύτερον, ὀπισθοδρομοῦντες ἕως εἰς τὴν πρώτην παράλληλον γραμμήν. Ἐν τοσούτῳ ἡμεῖς ἐξακολουθοῦντες τὸ πῦρ μας δύω περίπου ὥρας ἐφονεύσαμεν, καθὼς συμπεραίνομεν, ὑπὲρ τοὺς 150 ἐχθροὺς, ἐν ᾧ ἡ ἀπὸ μέρους μας πρόξενηθεῖσα ἐκ τῶν ἐχθρικῶν πυροβόλων ζημία συνίστατο εἰς δύω μόνης φονευμένους καὶ τρεῖς πληγωμένους. Ὁποίαν δὲ ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν εἰς τοὺς Βαρβάρους τὸ ἀπροσδόκητον αὐτὸ συμβεβηκὸς, ἀφίνομεν νὰ κρίνῃ οἱ ἄλλοι.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἔπαυσαν οἱ Τοῦρκοι τὸν πυροβολισμόν των, καὶ ἐνησχολοῦντο εἰς τὸ νὰ θάπτωσι τὰ πτώματα τῶν φονευμένων, καὶ νὰ μετακομίζωσι τοὺς πληγωμένους.

Μεσολόγγιον. Τὴν 22 Σεπτεμβρίου.

Τὰς ἐφεξῆς εἰδήσεις, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἐγνωστοποιήθησαν σήμερον παρὰ τῆς ἐνταῦθα Γ. Ἀστυνομίας, σπεύδομεν νὰ δημοσιεύσωμεν διὰ τὸ περίεργον τῶν περιεχομένων.

„Αἱ ἀπὸ Κερκύρας ἀγγελίαι τῶν 8 τοῦ τρέχοντος ἀναφέρουν, ὅτι ἀπὸ στιγμὴν εἰς στιγμὴν περιμένεται εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ὁ Κύριος Κάνιγ, μεταβαίνων ὡς Πρέσβυς εἰς Κωνσταντινούπολιν· εἶναι ὁ αὐτὸς, ὅστις πρότινων μηνῶν ἦτον ἀπεσταλμένος εἰς τὴν ἐν Πετρουπόλει τῶν ἄλλων Ὑπουργῶν Συνέλευσιν· Ἐδόθη γνώμη περὶ ἀποκαταστάσεως τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐκοινοποιήθη εἰς τὸν Σουλτάνον, ἀλλὰ δὲν ἐδέχθη παρ' αὐτοῦ· δὲν θέλει ἀπεράσει καιρὸς πολὺς ὅμως, καὶ αὐτὸς θέλει ὑποκύψει τὸν ὑπερήφανον αὐχένα του εἰς τὰ διατεταγμένα.

„Ἄλλαι νεώτεραι εἰδήσεις τῶν 16 τοῦ αὐτοῦ περιέχουν, ὅτι, κατὰ τὰς τελευταίας ἀγγελίας, ὁ Λόρδ Κόχρανις, ἀνεχώρησεν ἴσως ἀπὸ Ἀγγλίας, καὶ εἶναι εἰς τὸν δρόμον· ἐλπίδες δὲ βάσιμοι ἐνθαρρύνουν, ὅτι ἡ εἰς Ἑλλάδα ἄφιξίς του θέλει ὠφελήσει τὰ μέγιστα.

„Τὰ ἀπὸ Λευκάδος γραφόμενα τοῦ αὐτοῦ μηνολογίου ἀναφέρουν, ὅτι οἱ ἐν Ἠπείρῳ Χριστιανοὶ καὶ Τοῦρκοι παρεκάλεσαν δι' ἀναφορᾶς των τὸν Σουλτάνον, νὰ δώσῃ διαταγὴν εἰς τὸν Κιουταχῆν νὰ δράμῃ εἰς βοήθειαν τοῦ τόπου των, προβάλλοντες, ὅτι πλῆθος τάχα κλεπτῶν ἐπλημμύρισεν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα.

(‡) Εἰς αὐτὴν τὴν μάχην εἶχε φονευθῆ εἰς ἀκόμη ἐκ τοῦ σώματος τοῦ Χιλιάρχου Γ. Πασχάλη, καὶ ἐπληγώθησαν δύω.

Εἴπομεν εἰς τὸν Ἀρ. 72 τῶν Ἑλλ. Χρονικῶν, ὅτι ὁ Γεν. Ναύαρχος Α. Μιαούλης μετὰ τῶν εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας περίπλων τη, ἔσπευσε περὶ τὴν Κάσσον εἰς ἐντάμωσιν τοῦ Γεν. Ἀντιναυάρχη Σαχτούρη. Κατὰ τὰς ὁποίας ὅμως καλόπιν ἐλάβομεν βεβαιοτέρας πληροφορίας, δημοσιεύομεν, ὅτι ὁ Ἀντιναύαρχος Σαχτούρης συνέπλεε μετὰ τοῦ διαληφθέντος Ναυάρχη εἰς Ἀλβανίαν· καὶ ὅτι εἰς Κάσσον ἐνέβρεκε τὸν ἐχθρὸν ἡ ἄλλη Μοῖρα, ἥτις διοικεῖται παρὰ τοῦ Γεν. Ναυάρχη Γεωργίου Κολοκοτρώνη, εἰς ἐντάμωσιν τοῦ ὁποίου καὶ ἔσπευσαν οἱ δύω εἰρημένοι, Ναύαρχος καὶ Ἀντιναύαρχος, μετὰ τὸν ῥηθέντα περίπλων των.

Ἡ πολεμικὴ Αὐστριακὴ Γολέτα, ἥτις, καθὼς εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον ἀνεφέραμεν, εἶχεν ἔλθει εἰς τὰ παράλιά μας, δὲν ὠνομάζετο Ἀρετούσα, ἀλλὰ Vigillante. Αὕτη βλέπωσα, ὅτι ἡ Μοῖρα μας ἐβάλθη εἰς τὰ πανιὰ διὰ νὰ εἰσέλθῃ, ὡς εἴρηται, εἰς τὸν Κορινθ. Κόλπον, ἠθέλησε νὰ συνεισπλεύσῃ καὶ αὐτὴ στανικῶς. Ἡ Μοῖρα μας ὅμως, τὴν εἴδοποίησε καὶ πάλιν ὅτι δὲν ἦτο εἶναι συγχωρημένη ἡ εἴσπλευσις αὐτὴ, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐπιστρέψῃ· ἀλλ' ἡ Γολέτα ἐξηκολούθει τὸν δρόμον της. Τότε ἡ Μοῖρα μας ἴδεν, ὅτι διὰ νὰ βάλῃ εἰς ἐκτέλεσιν τὰς διαταγὰς τῆς Διοικήσεως, ἔπρεπεν ἐξ ἀνάγκης νὰ μεταχειρισθῇ τὴν δύναμιν τῶν ὅπλων Ὅθεν οἱ Ἀρχηγοὶ ἔδωσαν ἀμέσως τὰς ἀνηκούσας περὶ τούτου διαταγάς. Τοῦτο δὲ ἰδοῦσα ἡ εἰρημένη Γολέτα ἔστρεψε τὴν διεύθυνσίν της πρὸς δυσμὰς καὶ ἀνεχώρησεν. (‡)

(‡) Ἰδοὺ λοιπὸν, ὅτι τὰ Αὐστριακὰ πλοῖα διαθέλουσι πάντοτε εἰς τὸ νὰ παραβιάζωσι τὴν διακηρυχθεῖσαν οὐδετερότητα, καὶ νὰ καταπατῶσι τὰ δικαιώματα τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν Ἐθνῶν διὰ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἰσχυροτέρου.

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἰσπαν. ἓξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ Δ. Μεσθενεύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 77ος. — 78ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὠφέλη, τοῖς πλείοσι
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον. 30 Σεπτεμβρίου. 1825. Τετράδη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὀδησσός. Τὴν 10 Ἰουλίου.

Ἐκοινοποιήθη ἐγγράφως εἰς τὸ Διβάνι διὰ τῶν Πρέσβεων τῆς Ῥωσσίας, Αὐστρίας, Γαλλίας καὶ Πρεσσίας τὸ ἀποδὰν τῶν συνδιαλέξεων, αἱ ὁποῖαι τὸν παρελθόντα χειμῶνα ἔγιναν εἰς Πετρούπολιν διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἑλλάδος μεταξὺ τῶν εἰρημένων Αὐλῶν. Αἱ ἔσχατοι ἀπὸ τῆς πρωτευούσης ταύτης εἰδήσεις τῶν 30 Ἰουνίου ἀναγγέλλουν, ὅτι ἡ Πόρτα δὲν ἔδωκεν οὐδεμίαν περὶ τούτου ἀπόκρισιν ἐγγράφως, ἀλλὰ μόνον διὰ λόγου ἐφανέρωσεν ὁ Ῥεὶς Ἐφφένδης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν) εἰς ἕκαστον τῶν διαληφθέντων Πρέσβεων, ὅτι ἡ Πόρτα ἀποβάλλει πᾶσαν μεσολάβησιν οὖσαν ἐναντίαν τῆς Κυριαρχίας της.

(Ἐφ. Μάλ.)

Παρίσιοι. Τὴν 12 Αὐγούστου.

Ἡ Ἐφημερὶς Μέλισσα (L' Arc) ἀναφέρει, ὅτι κατὰ τὰς 19 Ἰουνίου διεύθυνεν ἡ Πόρτα ἔγγραφόν τι ἐνεργητικὸν πρὸς τὸν ἐσωφορτισμένον τὰς Ἀγγλικὰς ὑποθέσεις, δι' οὗ ἐπαραπονεῖτο κατὰ τοῦ φερσίματος τοῦ Καπιτάνε ἑνὸς Ἀγγλικοῦ πλοίου, ὅστις ἐβίασε τὸν Πασσᾶ τῆς Ῥόδου νὰ ἀποζημιώσῃ τὸν Ἀγγλικὸν Πρόξενον δι' ὅσα πράγματα τοῦ εἶχον ἁρπάσει ναῦται τινες Τοῦρκοι, καὶ τὸν ἐφοβέρισε λέγων, ὅτι θέλει πυροβολήσει τὴν πόλιν ἐκείνην, ἂν ἀποβληθῇ τὸ ζητημά του.

(Ἡ αὐτή.)

Μάλτα. Τὴν 31. Αὐγούστου.

Γράμματα ἀπὸ Ἀλεξανδρείας τῆς 1 τοῦ παύσαντος ἀναφέρουν, ὅτι ὁ Πασσᾶς τῆς Αἰγύπτου εὑρίσκετο ἐκεῖ. καὶ ὅτι ἑτοιμάζοντο καὶ ἄλλα στρατεύματα διὰ νὰ μετακομισθῶσιν εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ἡ πλημμύρα τοῦ Νείλου ἐνόμιζον, ὅτι θέλει γένει κατὰ τὰς 10 ἢ τὰς 15 τούτου τοῦ μηνὸς· καὶ ἔπειτα ἐπεριμένετο νὰ διακηρυχθῇ, ἂν θέλει πωληθῇ σιτάρι, ἢ ὄχι, ἐπειδὴ ἕως τὰ σιτάρια ὠλιγοστεύθησαν πολὺ συγκρινόμενα ὡς πρὸς τὴν σύναξιν τοῦ βαμβακίου. (Ἡ αὐτή.)

Τὴν 21 Σεπτεμβρίου.

Ἀπὸ ἐπιστολὰς τῆς Σμύρνης μηνολογημένας ἕως εἰς τὰς 8 τοῦ τρέχοντος πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ στόλος τοῦ Καπιτάν-πασσα (περὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἔγινε πλέον ἀκούσεις λόγος ἀφ' ὅτου περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Αὐγούστου ἄφησε (*) τὴν

(*) Ἡ φράσις αὕτη, ἀφ' ὅτου ὁ Καπιτάν-πασσας ἄφησε τὴν πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου, δὲν φαίνεται νὰ ἐξηγῇ ὀρθῶς τὴν ἔννοιαν τῆς ἀναχωρήσεως τούτου τοῦ Πασσᾶ ἀπὸ τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς πόλεώς μας. Ἤθελεν εἶσθαι πλέον σαφηνισμένη ἡ πρᾶξις αὕτη, ἂν ἐπεριγράφετο μὲ αὐτοὺς τοὺς λόγους. "Ἀφ' ὅτου ὁ Καπιτάν-πασσας μετὰ δύω ναυμαχίας περὶ τὴν Κεφαλληνίαν, καὶ τρίτην πεισματικωτέραν συγκροτηθεῖσαν ἔξω τοῦ Μεσολογγίου, ἠναγκάσθη ἀπὸ τὸν στόλον τῶν Ἑλλήνων νὰ διελύσῃ τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ Μεσολογγίου, καὶ διακόμενος, νὰ καταφύγῃ εἰς Ἀλεξάνδρειαν διὰ νὰ διορθώσῃ τὰς ὁποίας εἰς τοὺς πολέμους τούτους ἔδεκιμασε ζημίας" (Σημ. Συντ.)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

φυλιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου) ἔφθασεν εἰς Ἀλεξανδρειαν τὴν 13 τοῦ αὐτοῦ μηνός. Συνιστάμενος οὗτος ἀπὸ 40 ἕως 50 πλοῖα, τὰ ὁποῖα εἶχον ὑπάγει νὰ διορθωθῶσιν, ἔμελλε νὰ ἐνεργήσῃ συμφώνως μὲ ἐκεῖνον τῆς Αἰγύπτου, συνοδεύων καὶ αὐτὸς τὴν νέαν κατὰ τῆς Πελοποννήσου ἐκστρατείαν, ἥτις πρὸ καιροῦ ἡτοιμάζετο. Ὀλίγας δὲ ἡμέρας πρὶν τῆς ἀφίξεως τοῦ Καπιτάν-πασσα εἰς τὰ ἐκεῖσε, ὁ πάντοτε τολμηρὸς Κανάρης ἐμβῆκεν εἰς τὸν παλαιὸν λιμένα τῆς Ἀλεξανδρείας μὲ πυρπολικὰ, καὶ ἦτον μακρὰν τοῦ ἐκεῖσε προσορμισμένου Αἰγυπτιακοῦ στόλου ἕως βολῆς πιστολίου, ὅταν ἀνεκαλύφθη τὸ σχέδιόν του, καὶ ἐματαιώθη διὰ τοὺς αἰσθητοὺς διεγερθέντα ἐναντίον ἄνεμον. Ἐν τοσούτῳ ὁ Κανάρης ἀφ' οὗ ἔκαυσεν ἓν πυρπολικὸν εἰς μάτην, ἔφυγε μὲ τοὺς συντρόφους του, πέρνων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν λιμενάρχην τῆς Ἀλεξανδρείας τοῦρκον, ὅστις ὑπῆγεν εἰς ἐπίσκεψίν του, νομίζων ὅτι τὸ καράβι τοῦ Ἕλληνος ἦτον πλοῖον φιλικὸν (καθότι τῴοντι ὁ Κανάρης εἶχεν ὑψωμένην οὐδετέραν σημαίαν διὰ νὰ ἦναι ἀγνώριστος). Τότε ὁ Μεχμὲτ-Ἀλῆς ἐπρόσταξεν ἀμέσως νὰ βαλθοῦν εἰς τὰ πανιὰ τρεῖς Κορβέται καὶ μία Φρεγάτα διὰ νὰ καταδιώξωσι τοὺς Ἕλληνας· ἐμβῆκε δὲ καὶ ὁ ἴδιος μέσα διὰ νὰ δράμῃ εἰς ζήτησίν των. Τὴν 22 ὁμως ἐπέστρεψε πάλιν ὀπίσω, ἐπειδὴ τοῦ ἐστάλθησαν ἀγγελίαι περὶ τῆς εἰς τὸν λιμένα ἐκεῖνον ἀφίξεως τοῦ Καπιτάν-πασσα μετὰ τοῦ στόλου του. — Θαυμασμοῦ ἄξιον εἶναι πῶς ἐκατόρθωσεν ὁ Κανάρης καὶ ἔφυγε· μ' ὅλον τοῦτο γράμματα ἰδιαίτερα ἐπιβεβαιοῦν τὴν ἀσφαλῆ εἰς Ὕδραν ἐπιστροφήν του (*).

(Ἐφ. Μάλ.)

(*) Ἐπιβεβαιοῦμεν καὶ ἀπὸ μέρους μας τὸ Κοινὸν, ὅτι ὁ Ἥρως οὗτος ἀφ' οὗ ἀπέτυχεν εἰς τὸν σκοπόν του διὰ τὴν ἀντίστασιν τῶν στοιχείων, ἐπέβη εἰς ἄλλο πλοῖον μὲ ὅλους τοὺς ἀνδρείους συντρόφους του, καὶ ἐπέστρεψεν ὀπίσω, καταφρονῶν τὴν μὲ ἄκραν σπουδὴν καὶ ἀγῶνα καταδρομὴν τοῦ Μεχμὲτ-Ἀλῆ, ὅστις ἔσπευσεν ὀπισθέν του. Καὶ οὔτε εἶναι τοῦτο θαυμασμοῦ ἄξιον, ἀφ' οὗ πέντε ἤδη χρόνους ἐγνωστοποιήθη μὲ ἰσαρίθμους ἀνδραγαθίων παραδείγματα, ὁποῖος εἶναι ὁ Κανάρης, καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι ὁπτῆται συναδελφοί του.

(Σημ. Συντ.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ.

Ἐπειδὴ πολλοὶ ὑπάλληλοι ὑπηργοὶ τῆς Διοικήσεως διὰ τὴν εἰσβολὴν τῶν ἐχθρῶν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Ἐπαρχίας δὲν δύνανται νὰ ἐνεργῶσι τὰ χρέη, εἰς τὰ ὁποῖα διωρίσθησαν, καὶ

Ἐπειδὴ δὲν εἶναι δίκαιον ἐν ᾧ δὲν ἐνεργοῦσι τὰ καθήκοντά των νὰ πληρώνωνται μισθοὺς ἀπὸ τὸ Ταμεῖον.

Συναινέσει καὶ τοῦ Σ. Βουλευτικοῦ Σώματος, ὡς τὸ ὑπ' Ἀρ. 776 Προβούλευμα.

Διατάττει.

Α'. Οἱ Ἔπαρχοι, Ἀστυνόμοι, καὶ Πολιτάρχαι, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὰ χρέη των, νὰ μὴν θεωρῶνται ὡς τοιοῦτοι, οὔτε νὰ πληρωθῶσι μισθούς.

Β'. Νὰ μὴ πληρωθῶσιν ὁμοίως καὶ ὅσοι δὲν ἔλαβον καιρὸν νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὰ χρέη των.

Γ'. Τὰ Ὑπηρεσία τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Πολεμικῶν, καὶ τῆς Ἀστυνομίας νὰ ἐνεργήσωσι τὴν παροῦσαν διαταγήν.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 29 Ἰουλίου 1825.

ὁ Πρόεδρος Γεώρ. Κουντριώτης.
Ἀναγνώστης Σπηλιωτάκης.
Κωνστ. Μανουμιχάλης.
Ἰωάννης Κολέτης.

ὁ Γεν. Γραμματεύς
ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ
Γ. Πραΐδης.

Στρατόπεδον Ἀκαρνανίας τὴν 25 Σεπτεμβρίου.

Ἀπὸ τὸν Μαχαλᾶν ἐκβῆκεν ἱκανὴ ποσότης ἱππέων μὲ σκοπὸν νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὰ ἀμπελια. Ἓν σῶμα στρατιωτῶν μας ἐνε-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θρεῦον εἰς τὰ πλησίον ἐρρίφθη κατ' αὐτῶν αἰφνιδίως, καὶ ἀγκαλὰ ὀλιγάριθμον ὡς πρὸς τὴν πυσότητα τῶν Βαρβάρων, τοὺς ἐπροξένησεν ἰλαρὰν φθοράν, καὶ τοὺς ἐπῆρε καὶ μερικὰ ἄλογα· ἡ μάχη αὕτη διήρκεσε μίαν ὥραν· καὶ μετὰ τοῦτο, οἱ μὲν Τοῦρκοι ἐπέστρεψαν καταδιωκόμενοι εἰς Μαχαλᾶν, οἱ δὲ ἡμέτεροι κἀθόντες τὰ ἄλογα ἐπέστρεψαν καὶ αὖθις εἰς τὰς Θέσεις των.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Τὴν 24 Σεπτεμβρίου. Ἀφ' οὗ ὁ ἐχθρὸς, καθὼς καὶ ἄλλοτε εἴπομεν, κατέστρωσε τὰς καθ' ἡμῶν ἐργασίας καὶ ἐπιχειρήματά τη, τώρα τὸν βλέπομεν νὰ βάνῃ ὡσαύτως καὶ τὸ πυροβολικόν τη εἰς ἀδράνειαν· τόσον χθὲς, ὅσον καὶ σήμερον πέντε μόνης κανονοβολισμοὺς μετεχειρίσθη, καὶ δύω βόμβας μᾶς ἔρριψεν· ὁ δὲ τηφεκισμός τη παρομοίως ἐνεργεῖται ἀδύνατα καὶ μὲ ἄκραν ἀθυμίαν.

Οἱ Νευχωρῆται ἐκτύπησαν μερικοὺς Τούρκους, οἵτινες ἦσαν ἀποχωρισμένοι τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου καὶ ἐφύλατλον τὰς καμήλας καὶ μηλάρια διὰ νὰ βόσκωσι. Μετὰ μικρὸν ἀκροβολισμὸν τέσσαρες Τοῦρκοι ἐφονεύθησαν, καὶ εἷς ἐζωγρήθη, καὶ ἐστάλθη ἐνταῦθα. Μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ὀλίγης πίστεως ἀξίων ἐκθέτει ὁ αἰχμάλωτος οὗτος καὶ τὰ ἑφεξῆς. „Ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐκστρατείας τοῦ Κιουταχῆ ἦσαν ὀκτακόσιαι κάμηλοι συναγμέναι διὰ νὰ μεταφέρωσι τὰς τροφὰς καὶ τὰ πολεμοφόδια εἰς τὸ στρατόπεδον. Ἀπ' αὐτὰς, αἱ μὲν τετρακόσιαι δι' ἔλλειψιν τροφῆς καὶ διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ τόπου ἐψόφησαν· αἱ δὲ ἄλλαι, διότι αἱ αὐταὶ ἀφορμαὶ ἐπηύξησαν, θέλων ὑποπέσει εἰς τὸ ἴδιον δυστύχημα. Εἶναι προσέτι καὶ 150 μηλάρια διορισμένα ξεχωριστᾶ, τὰ ὁποῖα ἀπὸ Καρβανσαρᾶν μετακομίζων ἐνταυτῷ τὰς καθημερινὰς τροφάς."

Δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἐβασίλευεν ἄκρα ἡσυχία. Τὴν δὲ νύκτα ἔκαμαν οἱ Τοῦρκοι τοὺς συνήθεις ντηάδες των, καὶ ἔπειτα ἐκραύγαζον καὶ ἀλάλαζον μέχρι τῶν μεσονυκτίων, θέλοντες διὰ τούτου νὰ δείξων, ὅτι εὑρίσκονται εἰς ἐγρήγορσιν. Ὁ τηφεκισμὸς ἦτον εἰς μετρίαν ἐνέργειαν.

Τὴν 25 τοῦ αὐτοῦ. Σήμερον προσωρμίσθη εἰς τὸν λιμένα μας τὸ Ἑλληνικὸν πλοῖον ὁ Παλαμήδης, διοικούμενον παρὰ τοῦ Καπ. Γεωργίου Λαλεγοῦ, τὸ ὁποῖον φορτωμένον μὲ τροφὰς καὶ ἐφόδια μᾶς ἔστειλεν ἐνταῦθα ἡ Σ. Διοίκησις ἀπὸ Ναύπλιον.

Ἐν ᾧ καὶ ὅλην τὴν σημερινὴν ἡμέραν ἡ αὐτὴ ἐπεκράτει ἀδράνεια καὶ εἰς τῶν δύω ἀντιπαρχομένων τὸ πυροβολικὸν, τὸ ἑσπέρας ἡμεῖς ἀρχίσαμεν νὰ κανονοβολῶμεν τὰ ἐχθρικὰ χαρακώματα, καὶ νὰ τηφεκίζωμεν ὡς συνήθως τοὺς πλησιεστέρους τῶν ἐχθρῶν προμαχῶνας. Ὁ ἐχθρὸς εὐρέθη βιασμένος νὰ κάμῃ τὴν ἀπάντησιν.

Τὴν νύκτα ἔκαμαν οἱ Τοῦρκοι τὰς προσευχάς των μεγαλοφώνως, καὶ μετά τινας ἀλαλαγμοὺς ἔπεσαν εἰς βαθυτάτην σιωπήν.

Τὴν 26 τοῦ αὐτοῦ. Βλέπων σήμερον ὁ ἐχθρὸς τὰ πλοιάρια τῆς Θαλασσολίμνης μας ἀποβιβάζοντα τὰς τροφὰς καὶ πολεμοφόδια ἀπὸ τὸ ἐν τῷ λιμένι μας καράβι, ἤρχισε νὰ πυροβολῇ τὴν Θάλασσαν ἀγανακτῶν εἰς τοιοῦτον θέαμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἔκαμνεν εὐάρεστον εἰς τὰ ὄμματά τη προσβολήν· ἔρριψεν ὡσαύτως σωρηδὸν καὶ ἀρκετὰς βόμβας καὶ γρανάτας κατὰ τῆς πόλεως· καὶ ἐκ τούτη ἐφονεύθησαν δύω γέροντες καὶ ἓν ἑπταετὲς κοράσιον.

Τὸ ἑσπέρας, καθὼς καὶ ὅλην τὴν νύκτα δὲν ἠκούσθη ὁλοτελῶς τῶν πυροβόλων κρότος.

Τὴν 27 τοῦ αὐτοῦ. Τὸ πρωὶ ἐπυροβολήθησαν δι' ὀλίγην ὥραν οἱ ἀντιπαλαίοντες, καὶ ἔπειτα ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπεκράτει ἀμοιβαία ἡσυχία.

Αἱ ἐσωτερικαὶ ἐργασίαι μας ἐξακολουθοῦν ἀδιακόπως. Οἱ Ἕλληνες γρηγοροῦν νύκτα καὶ ἡμέραν, προβλέπων κάθε κίνημα τῶν πολεμίων, καὶ ἔμαθον νὰ ὠφελῶνται ἀπὸ τὰς ὁποίας ὁ Ὑπέρτατος τοὺς ἔκαμε νὰ ἀπολαύσων νίκας.

Τὴν νύκτα ἐκερανοβόλησε τὸ λαθραῖον (μακρὺ) κανονοστάσιόν μας τοὺς ἐχθρικοὺς προμαχῶνας θραστηριώτατα. Ὁ ἐχθρὸς κα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ταπλακωμενος ἀπὸ τὴν ἀθυμιαν του δὲν ἔκαμεν οὐδεμίαν ἀπόκρισιν.

Οἱ εἰς τὰ πλησιέστερα χαρακώματα ἐχθροὶ μᾶς ἐφοβέριζον τὴν νύκτα ταύτην, λέγοντες, ὅτι ἡ παροῦσα νὺξ θέλει ἀποφασίσει τὴν τύχην τῶν πολιορκητῶν ἢ τῶν πολιορκημένων· ἡ σιωπὴ τῆς φρουρᾶς μας ἐχρησίμευσε δι' ἀπόκρισιν εἰς τὸν ἐχθρόν.

Τὴν 28 τοῦ αὐτοῦ. Τὴν αὐγὴν ἐρρίψαμεν δύω σφαίρας κατὰ τῶν προμαχώνων τοῦ ἐχθροῦ, ἀναγγέλοντές τους νὰ ἔλθωσιν, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν των, διὰ νὰ ἀποφασίσωσιν τὴν τύχην τῶν ἀντιμαχομένων· ἀλλ' οὔτε ἐκινήθησαν ποσῶς ἀπὸ τὰς θέσεις των οἱ Βάρβαροι. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι μὲ λέξεις σκοπεύουν νὰ μᾶς ἐπαπειλοῦν ἀκίμητ.

Τὸ πρωὶ ἡ αὐτὴ ἐπεκράτει ἡσυχία.

Δι' ὅλης ταύτης τῆς ἡμέρας καὶ νυκτὸς μὲ πολλὴν μετρίασιν ἔγινε καὶ τῶν δύω μερῶν ὁ πυροβολισμός.

Τὴν 29 τοῦ αὐτοῦ. Περὶ τὰ γλυκοχαράγματα ἔβαλεν εἰς ἐνέργειαν τὸ λαθραῖον κανονοστάσιόν μας τὸ πῦρ του, διευθύνον τὰς σφαίρας του κατὰ τῶν χαρακωμάτων τῶν ἐχθρῶν. Οἱ Τοῦρκοι ἀπεκρίθησαν μὲ ὀλίγας σφαίρας τῶν χονδροτέρων των κανονίων, διευθύνοντες αὐτὰς πρὸς τὴν πόλιν.

Τὴν μεσημβρίαν ἦτον ἀμοιβαία σιωπή. Τὸ δὲ ἑσπέρας ἐπυροβολήθησαν οἱ ἀντιμαχόμενοι Ὁριζοντείως καὶ κατὰ Κάθετον. Ὁ ἐχθρὸς ἔρριψε καὶ ἱκανὰς σταυρωτὰς σφαίρας, δι' ὧν ἐφόνευσεν ἓν βρέφος, καὶ ἐπλήγωσε τὴν μητέρα του, ἥτις τὸ ἐβάσταζεν εἰς τὰς ἀγκάλας της. Τὴν νύκτα ἔγινεν ὁ ἀμοιβαῖος τηλεκισμὸς ὡς συνήθως, συντροφευόμενος καὶ μὲ ἱκανοὺς ἐκ διαλειμμάτων κανονοβολισμούς.

Τὴν 30 τοῦ ἰδίου. Τὸ πρωὶ ἐκεραυνοβόλησαμεν τὰ ἐχθρικὰ κανονοστάσια. Ὁ δὲ ἐχθρὸς ἀπηλεγήθη εἰς κάθε βολήν μας.

Ἴδομεν σήμερον ἐν κανόνι, τὸ ὁποῖον οἱ Τοῦρκοι ἐσύκωσαν ἀπὸ τὸ εἰς τὴν ἀριστερὸν πλευρὰν κανονοστάσιόν των, καὶ τὸ μετεκόμιζον κατὰ τὸ Ἀνατολικὸν· ὅθεν, κατὰ τὰς ἀκολούθους εἰδήσεις, φαίνεται, ὅτι ὁ ἐχθρὸς μελετᾷ νὰ πυροβολήσῃ καὶ τὸ Ἀνατολικόν.

Ἐπαρχεῖον Ἀνατολικοῦ. Τὴν 28 Σεπτεμβρίου.

Ταύτην τὴν νύκτα ἠκούσαμεν κρότους ἀπέναντι τῆς πόλεώς μας ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ σήμερον ἐφάνησαν οἱ Τοῦρκοι αὐτοῦσε ἐργαζόμενοι εἰς κατασκευὴν κανονοστασίων καὶ προμαχώνων· ὕψωσαν ἱκανὸν μέρος χώματος, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τούτου δύω σημαίας· ἐξακολουθοῦν δὲ ὁλονένα νὰ ἐργάζωνται, καὶ δὲν μένει ἀμφιβολία, ὅτι θέλουν μεταφέρει καὶ πυροβόλα. Ἡμεῖς διευθύναμεν ἐναντίον των ἱκανὰς κανονίων σφαίρας, καὶ ἐξακολουθοῦμεν νὰ πυροβολῶμεν τὰς ἐργασίας των.

Ὅτι ὁ Κιουταχῆς προσταθεῖ νὰ κατορθώσῃ διὰ νὰ παραχειμάσῃ εἰς τὸ στρατόπεδόν του, δὲν μένει ἀμφιβολία· καθότι ὅλα τὰ κινήματά του εἰς τοιοῦτον τίνα σκοπὸν τείνουσι. Αἱ ἤδη ἀρξάμεναι ἀπέναντι τοῦ Ἀνατολικοῦ ὀχυρώσεις ἀποβλέπουν βέβαια εἰς τὸ νὰ ἀσφαλίσουν τὴν συγκοινωνίαν του μετὰ τῆς Γουριᾶς καὶ τοῦ Καρβανσαρᾶ, ἐπειδὴ γνωρίζει ἐκ πείρας τὰς αἰφνιδίους ἐπιδρομὰς τῶν Ἑλλήνων, καὶ εἶναι μετὰ βεβαιότητος πεπεισμένος, ὅτι ὀγλήγορα ἡ ἀργᾶ ἤθελεν εὑρεθῆ παντοχόθεν περικυκλωμένος. Ὁ χειμὼν δὲν θέλει βέβαια τὸν στενοχωρήσει, καθότι τὸ κλίμα μας ἀποκαθίσταται μᾶλλον εὐάρεστον καὶ ὑγιεινὸν διὰ τὸν στρατόν του· διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς θερμότητος δὲν θέλουν ἐκνευρίζονται αἱ φυσικαὶ δυνάμεις, καὶ ὁ συγκερασμὸς οὗτος θέλει μετριάσει τὰς κακουχίας καὶ ταλαιπωρίας τοῦ ἐχθροῦ, ἂν ἓν τοῦ διακοπῶσιν αἱ τροφαί. Ἐπιταχύνατε λοιπόν, ὦ Γενναῖοι Πολεμικοί, ὅσοι εἰς Ἀκαρνανίαν καὶ ἀλλαχοῦ εἶσθε στρατοπεδευμένοι, νὰ διακόψητε τὰ μέσα ταῦτα τοῦ ἀπίστου ἐχθροῦ μας, διὰ νὰ καθαρισθῇ ἡ φιλτάτη Πατρίς μας ἀπὸ τοιοῦτον Ἀσιατικὸν μίασμα. Ὅσον ὁ Βάρβαρος ἐπιμένει εἰς τὸ πεῖσμα του, τόσον σεῖς, ὦ Πρόμαχοι τῆς Πατρίδος, φιλοτιμηθῆτε νὰ ματαιώσητε τὰ αἱμοσταγῆ βουλεύματά του· ὥστε ἐπαυξάνοντες τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ κατορθώματά Σας, νὰ μεγαλύνετε ἔτι μᾶλλον τὰ ἄθλα τῶν θριάμβων σας, νὰ ἀθανατίσητε ἐπὶ πλέον τὰ ὀνόματά Σας, καὶ νὰ χαίρεσθε διὰ παντὸς τὴν ἐγκάρδιον τοῦ ἔθνους εὐγνωμοσύνην. Ἂς προεδρεύῃ εἰς τὰ κινήματά Σας ἡ σύμπνοια καὶ ἡ συνάλληλος φιλία, ὥστε ἀποναθιστάμενοι εὐάρεστοι εἰς τὸν Ὕπατον Προστάτην, νὰ στεφανώσητε διὰ τῆς συνδρομῆς Του καὶ τὸ ἐφετεινὸν καὶ τελευταῖον ἔτος τὰς Πατριωτικὰς ἀνδραγαθίας σας.

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἰσταν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ Ἰριμηνίαν. Ἐκδίδεται ὁἰς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Γ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Θεσσ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 79ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι Φραγκλ.

Μεσολόγγιον. 3 Ὀκτωμβρίου. 1825. Σάββατον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ ἀπὸ Καρβανσαρᾶ διακοπὴ τῶν τροφῶν διὰ τὸ στρατόπεδον τοῦ Κιουταχῆ, ἔμελλε βέβαια νὰ τὸν στενοχωρήσῃ, καὶ μάλιστα νὰ τὸν φέρῃ εἰς κατάστασιν τοῦ νὰ διαλύσῃ τὴν πολιορκίαν ταύτην. Διὰ νὰ ἀποφύγῃ ὁ Σατράπης οὗτος αὐτὰ τὰ ἐνδεχόμενα, ἐσύστησε διάφορα εἰς πολλὰς θέσεις στρατόπεδα μᾶλλον ἢ ἧττον ὀχυρὰ, καὶ ἔλαβεν ὅλα τὰ προφυλακτήρια περὶ τούτῳ μέτρα. Ἀλλ' ὁ Γενναῖος Καραϊσκάκης καὶ οἱ λοιποὶ συναδελφοί τε Ὁπλαρχηγοὶ κατεπάτησαν ὅλα ταῦτα τὰ ἐμπόδια, εἰσεχώρησαν ἕως καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Καρβανσαρᾶν, καὶ διὰ τῶν κατορθωμάτων των ἔδειξαν, ὅτι εἶναι ἄξιοι συναδελφοὶ τῶν Ὑπερασπιστῶν τοῦ Μεσολογγίου.

Μὲ χαρὰν μας δημοσιεύομεν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν, διὰ τῆς ὁποίας ἀποδείξομεν μᾶλλον νὰ φανερώσωμεν, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἠξεύρουν καὶ νὰ πολεμοῦν εἰς βλάβην τοῦ ἐχθροῦ, καθὼς μάχονται ὡσαύτως καὶ εἰς ὑπεράσπισίν των. Ἔχοντες τὴν θέλησιν καὶ τὴν γενναίαν ἀπόφασιν τοῦ νὰ καταβροντήσωσι τὸν Τύραννον, ἄλλο δὲν τοὺς μένει, παρὰ νὰ ἀθράσσην εὐκαιρίας διὰ τὸ πολυάριθμον τῶν Βαρβάρων, καὶ πάντοτε ὡς ἀληθεῖς Ἥρωες δείχνουν τὰ αἰσθήματα, δι' ὧν κινοῦνται κατὰ τῶν ἀπίστων. Τὸ ἀκατάβλεκτον πῦρ τοῦ Πατριωτισμοῦ, καὶ ἡ εἰς τὰς ἰδίας δυνάμεις των ἐμπιστοσύνη, εἶναι κέντρα ὁρμύτατα, τὰ ὁποῖα ἐρεθίζουν τὸ Ἑλληνικὸν φιλότιμον εἰς τὸ νὰ μὴ ψηφῶσι τὰς βαρβαρικὰς φάλαγγας, οὔτε νὰ δειλιάζωσιν εἰς τὰς ἐφορμήσεις των.

Στρατόπεδον Ἀκαρνανίας. Τὴν 30 Σεπτεμ.

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Ἐπιτροπὴν τὴν διευθύνουσαν τὰ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, καὶ πρὸς τοὺς Γενναιοτάτους Ὁπλαρχηγοὺς καὶ λοιποὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ ἀδελφοὺς τοὺς ἐν Μεσολογγίῳ.

Τὰ κατὰ τῶν ἐχθρῶν κινήματά μας δὲν ἐλείψαμεν εἰς διαφόρους καιροὺς νὰ σᾶς εἰδοποιῶμεν· διὸ καὶ τώρα, κατὰ τὸ ἀπαραίτητον χρέος μας, σᾶς ἰδεάζομεν, ὅτι τὴν 28 τοῦ λήγοντος, ὥραν τετάρτην τῆς νυκτὸς, ὡρμήσαμεν αἰφνιδίως κατὰ τῶν Βαρβάρων, ἐστρατοπεδευμένων εἰς Καρβανσαρᾶ, καὶ τοὺς ἐπροξενήσαμεν μεγάλην φθορὰν καὶ φρίκην. Τὸ στρατιωτικόν μας ἔδειξεν εἰς αὐτὴν τὴν μάχην μέγιστα σημεῖα τῆς ἀνδρείας της. Ἐβρονεύθησαν ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα περισσότεροι ἀπὸ τριακοσίους ἐχθροὺς, οἱ δὲ διασωθέντες ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπὸ τὸν τρόμον των ἐπνίγησαν· τὰ δὲ ἐκεῖσε παρευρεθέντα Εὐρωπαϊκὰ πλοῖα ἐβόηθησαν εἰς φυγήν.

Ἐκυριεύσαμεν λοιπὸν ἡμεῖς τὸ τειχόκαστρον. Ἐπειδὴ ὅμως καὶ δὲν εἴχομεν λάβει μαζῆ μας πολεμοφόδια καὶ τροφὰς, ἐβιάσθημεν νὰ τὸ παραιτήσωμεν· καθότι ἡ μάχη διήρκεσε μ' ὅλον τὸ πεῖσμα ἕως τὸ πρωΐ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ ἐξοδεύσαμεν ὅσα ἐφόδια εἴχομεν λάβει μεθ' ἑαυτῶν. Εὑρέθησαν αὐτοῦσε ἕως 200 κάμηλοι, ἀλλ' αἱ 70 ἐφονεύθησαν, τὰς δὲ λοιπὰς ἐπήραμεν μαζῆ μας ὁμοῦ μὲ 80 ἀλογομούλαρα καὶ 30 ἐκλεκτοὺς ἵππους (ἄτια καὶ γιντίτσια). Χωρὶς δὲ νὰ πολυλογῶμεν, τὸ στρατόπεδον αὐτὸ διὰ τῆς Βοηθείας τοῦ Ὑψίστου κατεστήθη Γῆ Μαδιὰμ· καὶ οἱ γενναῖοι τῶν Ἑλλήνων βραχίονες ἐδίδαξαν τοὺς ἀπίστους, ὅτι τὸ ὀλιγάριθμόν των ἀναπληροῦται ἀπὸ τὸν Πατριωτισμὸν, καὶ ἀπὸ τὴν γενναίαν ἀπόφασίν των νὰ κρημνίσωσι τὸν Τύραννον.

Μόλις σήμερον ἐφθάσαμεν εἰς Δραγαμέστην, καὶ εἰδοποιήθημεν μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ἀπὸ τὸ Στρατόπεδον τοῦ Κιουταχῆ ἀπεκόπησαν ἕως 5000 Τοῦρκοι, οἵτινες καὶ ἔφθασαν εἰς Γκριὰν, καὶ μελετοῦν νὰ ἔλθωσι καθ' ἡμῶν. Ἡ εἴδησις αὕτη μᾶς ἐχαροποίησε τὰ μέγιστα· πρῶτον διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν τρέφομεν εἰς τὸν ἑαυτόν μας, καὶ ἔπειτα, ἐπειδὴ εὐκολύνονται καὶ τὰ ἐδικά σας κατὰ τῶν ἀπίστων ἐπιχειρήματα.

Εἰς τὴν διαληφθεῖσαν τοῦ Καρβουσαρᾶ μάχην ἐφονεύθη μόνος ὁ Πλατζιούσκας ἐκ τοῦ σώματος τοῦ Σπ. Δήμη Τζέλιε· καὶ ἐπληγώθησαν δύω τοῦ Σπ. Θεοδωράκη Γιολδάση, ἐν οἷς καὶ ὁ Βαζιώνης.

Τὰ λεπτομερέστερα τῆς μάχης θέλετε μάθει ἀπὸ τοὺς ἰδίους πολιορκητάς σας, ἂν εὐαρεστοῦνται νὰ σᾶς τὰ διηγηθῶσιν.

Οἱ πρόθυμοι Πατριῶται καὶ ἀδελφοί σας

Καραϊσκάκης.
Ἀνδρίτζος Σαφάκας.
Εὐαγγέλης Μ. Κοντογιάννης.
Θεοδωράκης Γιολδάσης.
Δ. Τζέλιος.
Γ. Πεσλῆς.
Χρῆστος Μακρῆς.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 1 Ὀκτωμβρίου. Χθὲς μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἐλειποτάκτησεν ἕνας Τοῦρκος Γκέγκας, καὶ ἦλθεν εἰς ἡμᾶς. Ἡ αἰτία τῆς λειποταξίας του, καθὼς λέγει, εἶναι, ἐπειδὴ ἐφόνευσεν ἕνα ἄλλον Τοῦρκον· καὶ διὰ τοῦτο φοβηθεὶς μὴ πάθῃ καὶ αὐτὸς τὸ ἴδιον, ἠθέλησε νὰ ζητήσῃ ἄσυλον εἰς τὴν μεγαλοψυχίαν τῶν Ἑλλήνων. Καὶ τωόντι ὑπεδέχθη μ' ὅλην τὴν φιλανθρωπίαν, τοῦ ἐδόθη κατοίκημα καὶ τοῦ ἐδιωρίσθη ἡ ἀναγκαία τροφή. Ἐρωτηθεὶς περὶ διαφόρων, ἀπεκρίθη, ὅτι δὲν ἠξεύρει, καὶ δὲν ἠμπορεῖ, ὡς Γκέγκας, νὰ λαλήσῃ ψεύματα· καὶ τόσῳ περισσότερον, ὅσον βλέπει, ὅτι μέλλει νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τόσον πλῆθος ἀκουόντων.

Τὰ περιεργώτερα τῶν ὅσα διηγεῖται εἶναι τὰ ἀκόλουθα. "Τὸ στρατόπεδον τῆς παρούσης πολιορκίας, λέγει, συνίσταται ἀπὸ 12000 ἀνθρώπους· τροφὰς ἔχει ὁ ἐχθρὸς· πάσχει ὅμως ἔλλειψιν ἀπὸ σφαίρας. Ὁ Κιουταχῆς μελετᾶ νὰ ἀπεράσῃ εἰς Ἰωάννινα, καὶ νὰ ἀφήσῃ τὸν Ἰσμαὴλ Πλιάσαν, Μπανούσην Σέβρανην καὶ ἄλλους Ἀρχηγοὺς Ἀλβανίτας διὰ νὰ διευθύνωσι τὴν πολιορκίαν καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα. Ἕως 500 Γκέγκιδες ἔμειναν ἀκόμη εἰς τὸ στρατόπεδον, οἱ ὁποῖοι θέλουν ἀναχωρήσει ἕως τὸ ἐρχόμενον Σάββατον διὰ τοὺς τόπους των, οἱ δὲ λοιποὶ ἔφυγον ὅλοι. Ὁ Ἀρχηγὸς αὐτῶν, Χατζήμπεης λεγόμενος, ἐβάλθη διὰ προσταγῆς τοῦ Κιουταχῆ εἰς τὰ δεσμὰ· καὶ ἐπειδὴ οἱ Γκέγκιδες ὠργίσθησαν περὶ τούτου, καὶ ἔμελλον νὰ κάμωσι πόλεμον ἐμφύλιον, ἐβιάσθη ὁ Κιουταχῆς νὰ τοῦ δώσῃ σήμερον τὴν ἐλευθερίαν."

Ἀφ' οὗ τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ἔρριψεν ὁ ἐχθρὸς ἱκανὰς Ὁριζοντείας καὶ κατὰ Κάθετον σφαίρας, τὸ μεσονύκτιον πάλιν κατέπαυσε. Περὶ δὲ τὴν ἑωθινὴν ἀνατολὴν τῆς Ἀφροδίτης ἤρχισεν ἡ φρουρά μας νὰ ἀνταφεκίζῃ ἀλλεπαλλήλως καθ' ὅλην τὴν δεξιὰν τοῦ περιτειχίσματός μας πτέρυγα, καὶ τὰ ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ κανονοστάσια νὰ πυροβολῶσι κατὰ συνέχειαν. Ὁ σκοπὸς τούτου τοῦ πυρὸς ἀπέβλεπεν εἰς τὸ νὰ συγκεντρώσῃ τοὺς ἐχθροὺς εἰς τὰς θέσεις των· διήρκεσε δὲ ἕως ὅτου ἡ ῥοδοδάκτυλος ἠὼς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἤρχισε νὰ διασπείρῃ τὰς ἀκτῖνας της, καὶ τότε ἐπανελήφθη βαθυτάτη ἀπὸ μέρους μας σιγή. Ἀφ' οὗ δὲ τὸ λιπαυγὲς φῶς ἐχρυσοχρωμάτισε τὸν Ὀρίζοντά μας, μία ὑπόνομος, τὴν ὁποίαν εἴχομεν προπαρασκευάσει (*) ὑπὸ τὸ ἐνώπιον τοῦ Φραγκλίνε ὕψωμα τῆς ἑνώσεως, ἐβάλθη ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν. Ὅσον τὸ θέαμα τῆς καταχθονίας ταύτης μηχανῆς δὲν ἔκαμεν μέγαν θόρυβον, τόσον τὸ ἀποτελεσμά της ἐστάθη εὐτυχέστατον. Ἀνετράπη ἡ ἡμισεία ἀπ' ἀριστερῶν πλευρὰ τοῦ ὑψώματος τῆς ἑνώσεως (digue d'union) μετὰ τοῦ στεφανώματός της, ἐξεμελισθησαν ἀπὸ τὴν ἔκρηξιν ἱκανὰ τῶν ἐχθρῶν σώματα, καὶ ἐκαλύφθησαν πολλὰ ἀπὸ τὴν κατασπάσασαν αὐτὴν τοῦ πηλοῦ νεφέλην. Ἀμέσως τὰ κανονοστάσιά μας ἤρχισαν διὰ μιᾶς νὰ κανονοβολῶσι καὶ βομβοβολῶσι τοὺς προμαχῶνας τῶν Βαρβάρων, καὶ οἱ γενναῖοι ὑπερασπισταὶ ἀπὸ τοῦ πέριξ περιφράγματος νὰ ἰφεκίζωσι σφοδρόν. Ἐβεβιάσαν οἱ ἀγεννεῖς Μουσουλμάνοι, καὶ ἀπὸ τρίμοιρον μέγαν κατεκυριεύθησαν. Ἄφησαν τὰ χαρακώματά των, καὶ μὲ τρέμοντας πόδας κακηνκακῶς ἔτρεχον εἰς τὰ ἄνω νὰ σωθῶσιν. Οἱ Ἕλληνες τότε, ὡς ἀληθεῖς Ἥρωες, πηδήσαντες ἀμέσως ἔξω τοῦ τείχους, κατεδίωξαν ἕως τριακοσίας ὀργυιὰς τοὺς Βαρβάρους, καὶ ἴδον ὅτι ἡ ὑπόνομος εἶχε προχωρήσει ἕως εἰς ἓν καφφενεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ Τεριακίδες Μουσουλμάνοι ἔπινον κάθε πρωΐ τὸν καφφέ των. Ἀφ' οὗ δὲ ἐδόνευσαν μέγαν ἀριθμὸν ἀπίστων, παρέλαβον ἱκανὰς κεφαλὰς ὡς τροπαῖα τῶν θριάμβων των, ἐλαφυραγώγησαν πολλὰς σημαίας, περισσότερα ὅπλα, φορέματα καὶ λοιπά, καὶ ἔκαυσαν τὰ καλάθια τῶν ἐχθρικῶν προμαχώνων, ἐπέστρεψαν πάλιν νικηταὶ καὶ τροπαιοῦχοι εἰς τὰς ἀνηκούσας θέσεις των. Ἡ νίκη ἐσταθῇ λαμπροτάτη διὰ τοὺς ἀνδρείους ὑπερασπιστὰς τοῦ φρουρίου μας· οἱ δὲ τοῦρκοι κατατρομαγμένοι καὶ κατησχυμένοι ἐκυριεύθησαν ἀπὸ ἄκραν ἀπελπισίαν.

Καὶ αὐτὴ ἡ ἔνδοξος ἡμέρα θέλει εἶσθαι ἀξιομνημόνευτος διὰ τοὺς ἀπατεῶνας τοῦ Μεσολογγίου ὑπερασπιστάς· θέλει δὲ καταγραφθῇ μ' ὅλην τὴν εὐκλειαν εἰς τὰ Χρονικὰ τῆς Ἑλλάδος τὰ ὀνόματα τούτων τῶν Ἡρώων.

Ὁ ἐχθρὸς ἐδοκίμασε σημαντικωτάτην φθοράν, τῆς ὁποίας ὅμως ἀκριβῆ περίληψιν δὲν γνωρίζομεν νὰ δώσωμεν εἰς τὸ Κοινόν. Ὅσον ἀπὸ μέρους μας ἐφονεύθησαν μόνοι [illegible] καὶ ἐπληγώθησαν 16· δηλαδή, ἐκ μὲν τοῦ σώματος τοῦ Στρ. Κίτζη Τσαβέλα ἐπληγώθη εἷς, ἐκ δὲ τοῦ Στρ. Ἀνδρέα Ἴσκου ἐπληγώθησαν δύω, ἐκ τοῦ Στρ. Λάμπρη Βέϊκου ἐφονεύθη ὁ σαλπιγκτὴς τοῦ Λιόλιος, καὶ ἐπληγώθησαν τρεῖς, ἐν οἷς καὶ ὁ σημαιοφόρος Κολέτης Βαργιαδίτης· ἐκ τοῦ Στρ. Γεωργίου Κίτζη ἐπληγώθη εἷς, ἐκ τοῦ Στρ. Λαμπρούση ἐπληγώθη εἷς, ἐκ τοῦ Στρ. Α. Ῥαζηκότζικα ὡσαύτως εἷς, ἐκ τοῦ Στρ. Χρήστου Φωτομάρα ἐφονεύθη εἷς, καὶ ἐπληγώθη ἄλλος· ἐκ τοῦ Στρ. Σαδήμα ἐπληγ. εἷς. ἐκ τοῦ Ἀντιστρ. Σήψα εἷς, ἐκ τοῦ Χιλ. Κώττα Χορμώβα ὁμοίως εἷς, ἐκ τοῦ Χιλ. Παγκάλου εἷς. ἐκ τοῦ Χιλ. Βέρη ὡσαύτως εἷς· ἐκ τοῦ Χιλιάρ. Τζορτζάφσκη Λέχε ἐπληγ. δύω, καὶ ὁ Χιλ. Γιάννης Γιώτης, ἐφονεύθησαν δὲ εἰς τὴν πόλιν καὶ τέσσαρες γυναῖκες ἀπὸ μίαν σφαῖραν τῶν 60 λιτρῶν. (*)

(*) Πρό τινων ἡμερῶν μᾶς ἔστειλεν ἡ Σ. Διοίκησις ἕνα Χιλίαρχον περίφημον ὑπονομέα, Κωνσταντῖνον καλούμενον, ὅστις ὠφελήθη ἀπὸ ταύτην τὴν περίστασιν νὰ δείξῃ τὴν εἰς τοιαύτας μηχανὰς ἐπιδεξιότητά του. Μ' ὅλον ὅτι τὸ ἔδαφός μας συνίσταται ἀπὸ πηλόν, καὶ ὁ τόπος, ἔνθα ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἡ ὑπόνομος, εἶναι σκεπασμένος ἀπὸ χῶμα ξένον, μ' ὅλον τοῦτο ὁ περίφημος οὗτος Μηχανικὸς ὑπερενίκησεν ὅλας αὐτὰς τὰς δυσκολίας, ἔκαμε τὰ ἀδύνατα δυνατά, καὶ ἐπέτυχεν εἰς τὸν σκοπόν του θαυμάσια. Ἡ ὑπόνομος ἦτον γεμισμένη ἀναλόγως τῆς συνεκτικότητος τοῦ χώματος, καὶ τοῦ περιμενομένου ἀποτελέσματος. Ἡ πυρῖτις ἦτον τετραμοιρασμένη εἰς διαφόρους φούρνους. Τὸ σχῆμα τῆς ἐκρήξεως (entonnoir) ἔγινεν ἀναλόγως ἐπίμηκες· ὅθεν καὶ κατέθαψε ἀρκετὸν ἀριθμὸν Ὀθωμανῶν.

(*) Εἰς τὴν προλαβοῦσαν μάχην τῶν 9 τοῦ παρελθόντος ἐπληγώθη ὁ τοῦ καὶ ὁ Κώνστας Τζιάφης, Ψυχιλ. τοῦ Σῆρ. Νικολάου Ζέρβα.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἡ περιφημος αὐτη μαχη ἐτσεκράτησε πέντε ὥρας, καὶ ἔπειτα ἐπανελήφθη ἀμοιβαία σιωπὴ ἕως τῆς μεσημβρίας.

Σήμερον ἔφθασεν εἰς τὸν λιμένα μας ἡ Ἀγγλικὴ Φρεγάτα ἡ Σιβύλλη διοικημένη παρὰ τοῦ Καπ. Πίτσελ. Αὕτη ἐστάθη προσωρμισμένη ἕως τὸ δεῖλι, παρευρέθη μάλιστα καθ' ἣν ὥραν ἐγίνετο ἡ μάχη, καὶ ἔπειτα ἐβάλθη εἰς τὰ πανιὰ, ἔχουσα τὴν διεύθυνσίν της πρὸς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον. Οἱ Ἀρχηγοὶ τῆς ἀποκλειούσης τὸν κόλπον τοῦτον Ἑλληνικῆς ναυτικῆς Μοίρας, νομίσαντες ὅτι ἡ Φρεγάτα μέλλει νὰ εἰσέλθῃ εἰς Π. Πάτρας, ἐφανέρωσαν εἰς τὸν Διοικητήν της, ὅτι, κατὰ τὰς διαταγὰς τῆς Διοικήσεώς μας. δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν τῆς εἰσπλεύσεως. Ὁ Ἄγγλος εἶπεν, ὁτι γνωρίζει τὴν πολιορκίαν, καὶ ὁτι θέλει διευθυνθῆ μόνον ἕως εἰς τὸ Καραβοστάσιον διὰ πλειοτέραν τὴν ἀσφάλειαν· καθὼς καὶ τῳόντι εἰς ἐκεῖνον τὸν λιμένα ἐμβῆκε, χωρὶς νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω.

Δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἐξηκολούθησε καὶ τῶν δύω μερῶν ὁ πυροβολισμὸς κατὰ συνέχειαν.

Τὴν δὲ νύκτα ὁ ἀμοιβαῖος τηφεκισμὸς ἦτον συντροφευμένος καὶ ἀπὸ ἱκανὰς βόμβας.

Τὴν 2 τοῦ αὐτοῦ. Καὶ ἄλλο Ἑλληνικὸν πολεμικὸν καράβι ὁ Ἀριστείδης, τοῦ Κ. Δ Θ. Βισιμάκη, σταλὲν παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεώς μας μὲ πυροβόλα καὶ ἐφόδια, ἔφθασε σήμερον ἐνταῦθα. Δι' αὐτοῦ ἐδόθη ἡ εἴδησις, ὅτι ἀπέρασεν εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν ὁ κύριος Ἰωάννης Ἀναστασίη Κυριάκη ἀπὸ Στετσῶν. Τὰ πλοῖα μας λοιπὸν ὕψωσαν τὴν σημαίαν των νεκρώσιμον, καὶ ἔκαμαν ἐν τάξει τὴν ἀνάλογον διὰ κανονοβολισμῶν τελετήν. Αἱ σημαντικαὶ πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκθεσεύσεις τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει τούτῃ Πατριώτου, καὶ ἐξαιρέτως εἰς κρίσιμόν τινα περίστασιν τοῦ Μεσολογγίου, ἐλύπησαν ὅλους τοὺς καλοὺς Πατριώτας. Αἱ Σωτῆραι ἐστερήθησαν κάλλιστον συμπολίτην, καὶ ὁ Στόλος μας ἀνδρεῖον Καπιτάνον διὰ τὸν θάνατον τοιούτου ἀνδρός. Αἰωνία σου ἡ μνήμη, Συμπατριῶτα μακάριε!

Ὁ ἐωθινὸς πυροβολισμὸς καὶ τῶν δύω ἀντιμαχομένων ἐξηκολούθησε κατὰ συνέχειαν εως τὴν μεσημβρίαν· καὶ ἔπειτα ἠκολούθησε βαθεῖα σιωπὴ ἕως εἰς τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

Τὴν νύκτα ἔγινεν ἐκ διαλειμμάτων καὶ τῶν δύω μερῶν τὸ Ὁριζόντειον καὶ κατὰ Κάθετον πῦρ· ὁ δὲ τηφεκισμὸς ἦτον ἀδιάκοπος ἀχρὶ τῆς πρωΐας.

Τὴν 3 τοῦ αὐτοῦ. Τὴν αὐγὴν ἐπανέλαβον οἱ Βάρβαροι τὸν πυροβολισμόν των· μᾶς ἔρριψαν μάλιστα καὶ ἱκανὰς βόμβας· αἱ πλεῖσται αὐτῶν ὅμως διὰ τὴν ἀδεξιότητα τῶν πυροβολιστῶν ἔπεσον ἐπάνω εἰς τοὺς προμαχῶνας τῶν ἰδίων τούρκων. Τὸ ἀφανὲς κανονοστάσιόν μας καὶ τὸ τοῦ Κυριακούλη καὶ Σαχλούρη ἀνταπεκρίθησαν εἰς πᾶσαν βολήν.

Μετὰ τοῦτο ἠκολούθησεν ἄκρα σιωπὴ ἕως τῆς μεσημβρίας.

Μεσολόγγιον. Τὴν 3 Ὀκτωμβρίου.

Εἰδήσεις ἀξιόπιστοι μᾶς βεβαιώνουν, ὅτι ὁ περιβλεπτος Λόρδ Κόχρανης ἐξεκίνησε διὰ τὴν Ἑλλάδα τὴν 18 Σεπτεμβρίου (καὶ κατὰ τὸ Ν. Ε. τὴν 1 Ὀκτωμβρίου), φέρων δύω μεγάλα καράβια, διάφορα ἀτμοκίνητα, καὶ ἐρριζωμένος μ' ὅλα ὅσα μία τοιαύτη ἐκστρατεία ἀπαιτεῖ μέσα.

Τὴν αὐτήν.

Αἱ σημεριναὶ εἰδήσεις τῶν 24 τοῦ παρελθόντος περιέχουν, ὁτι τὸ εἰς Ἀλεξάνδρειαν φθάσιμον τοῦ Καπιτάν-πασσα ἀπέβλεπε νὰ βάλῃ εἰς ἐκτέλεσιν τὰς ὁποίας εἶχε λάβει ἀπὸ τὸν Σουλτάνον κατὰ τοῦ Μεχμὲτ-Ἀλῆ διαταγάς. Ὁ Σατράπης οὗτος ἀνεκάλυψε τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς τοῦ Καπιτάν-πασσα, καὶ διὰ τοῦτο ἀνεχώρησεν ἀμέσως διὰ τὸ Κάϊρον νὰ σώσῃ τὴν κεφαλήν του. Οἱ δύω στόλοι τῶν ἐχθρῶν παραμένουν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐν ἄκρᾳ ἀδρανείᾳ καὶ ἀμηχανίᾳ.

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἰσπαν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ι. Μάγερ. Τυπογράφ Δ Μεσθενεύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 80ός.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλεῖα ὀφέλη, τοῖς πλείοσι. Φραζωλ.

Μεσολόγγιον. 7 Ὀκτωμβρίου. 1825. Τετράδη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον. Τὴν 7 Ὀκτωμβρίου.

Μόλις σήμερον ἐλάβομεν τὸν ἀρ. 144 τοῦ Φίλου τοῦ Νόμου, ἐν ᾧ περιέχεται μετὰ λεπτομερείας ἡ ὄντως μεγάλη καὶ ἡρωϊκὴ ἀπόπειρα μᾶς μικροτάτης μοίρας τοῦ ἀθανάτου Στόλου μας μετά τινων πυρπολικῶν κατὰ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ προσωρμισμένου εἰς τὸν λιμένα αὐτὸν τῆς Ἀλεξανδρείας· ἀγκαλὰ καὶ πρότερον ἀπὸ εἰδήσεις τῆς Μάλτας εἴπομέν τινα περὶ τοῦ ἀξιοθαυμάστου τούτου ἐπιχειρήματος, τὸ Κοινὸν ὅμως οὐδεμίαν καθαρὰν περίληψιν ἤθελεν ἔχει χωρὶς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἡμερολογίου τῆς ναυτικῆς αὐτῆς Μοίρας. Ναὶ μὲν ἡ πρᾶξις δὲν ἀπέβη κατὰ τὸ ποθούμενον διὰ τὴν ἀντίστασιν τῶν ἀνέμων· φέρει ὅμως εἰς ἔκπληξιν, καὶ εἶναι παρατηρήσεως ἄξιος ὁ ἔνδοξος τρόπος καὶ τὰ γενναῖα αἰσθήματα, δι' ὧν οἱ ἀκαταμάχητοι Θαλασσινοί μας ἐκινήθησαν εἰς τοιαύτην ἐπιχείρησιν.

Ὕδρα. Τὴν 17 Αὐγούστου.

„Ἰδοὺ τὰ περιστατικὰ τῆς εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐκστρατείας, τὰ ὁποῖα ὑπεσχέθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον. Ταῦτα ἐβεβαιώθημεν ἀπὸ αὐτόπτην μάρτυρα τὸν Κ. Διομήδην Σκοῦφον· εἶναι δὲ ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ἡμερολογίου τῆς νηὸς διοικουμένης παρὰ τοῦ πλοιάρχου Κ. Ἐμμανουὴλ Τομπάζη, τοῦ ὁποίου ἡ ἀκριβὴς ἔκθεσις εἶναι ἐπικυρωμένη καὶ ἀπὸ τοὺς δύο πλοιάρχους τῆς ἐκστρατείας.

Εἰς τὰς 23 Ἰουλίου (λέγει τὸ ἡμερολόγιον τοῦ Κ. Δ. Σ.) ἐκπλεύσαμεν ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Ὕδρας, δηλ. τὰ δύο πολεμικὰ πλοῖα, ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ Ἐπαμινώνδας, διοικούμενα παρὰ τῶν πλοιάρχων κυρίων Ε. Τομπάζη καὶ Ἀντωνίου Γ. Κριεζῆ, καὶ ὑποὶ τὴν ὁδηγίαν τῶν ἀνδρείων Κωνσ. Κανάρη, Ἀντων. Θ. Βοκὸ καὶ Μανόλη Μπούτη, διευθυνόμενα κατὰ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Αἰγυπτιακοῦ στόλου.

„Βοηθούμενοι ἀπὸ οὐρίους ἀνέμους εἰς τὰς 29 τοῦ αὐτοῦ μίαν ὥραν πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ Ἡλίου εἴδομεν τὴν στεριὰν τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἀπὸ Μιλ. 7 ἀπόστασιν τὸν Ἀβοὺ Κηλὲ κατὰ πρῴραν. Ὅθεν καὶ παύσαντες ἐστρέψαμεν τὰ πλοῖα πρὸς δυσμὰς διὰ νὰ μὴν γνωρισθῶμεν ἀπὸ τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐχθρούς.

„Περὶ τὰς δύο ὥρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας προσεκλήθησαν εἰς τὴν Νῆα τοῦ πλοιάρχου κυρίου Ε. Τομπάζη οἱ τρεῖς διοικηταὶ τῶν πυρπολικῶν καὶ ὁ πλοίαρχος κύριος Α. Γ. Κριεζῆς, καὶ ἀφοῦ μετὰ κοινὴν σκέψιν ἔλαβεν ὁ καθεὶς τὰς ἀναγκαίας διαταγάς, καὶ ἰδιαιτέρως οἱ πυρπολισταὶ τὴν διαταγὴν τοῦ νὰ προσέχωσι μήποτε ἐξ ἀπροσεξίας προξενήσωσι τὴν παραμικρὰν βλάβην εἰς τὰ ἐκεῖσε κατὰ τύχην εὑρισκόμενα Εὐσωταϊκὰ πλοῖα, οἱ μὲν πυρπολισταὶ περὶ τὰς 3 ὥρας τῆς ἡμέρας ἀνεχώρησαν διὰ Ἀλεξάνδρειαν, ἡμεῖς δὲ περιφερόμεθα ἔξω τοῦ λιμένος ἐπαγρυπνοῦντες εἰς τὰ κινήματα τῶν ἡμετέρων, καὶ προσέχοντες μετὰ τὴν ἐπιχείρησιν νὰ διατώσωμεν τὰς βάρκας μετὰ τῶν πυρπολιστῶν μας.

„Ἐν τούτοις περὶ τὰς 10 ὥρας καὶ τρία τέταρτα φθάνουσι τὰ πυρπολικά μας ἔξω τοῦ λιμένος τῆς Ἀλεξανδρείας, τὸ δὲ πυρπολικὸν τοῦ Κανάρη ὡς ταχύπλουν ἐμβαίνει εἰς τὸν λιμένα ἀκολουθούντων τῶν ἄλλων, καὶ ἀφ' οὗ ἐκράτησε βίᾳ εἰς τὸ πυρπολικόν τε τὸν κατὰ τὴν συνήθειαν εἰς ἐπίσκεψίν του ἐλθόντα λιμενάρχην τῆς Ἀλεξανδρείας, προχωρεῖ, διευθυνόμενον πρὸς τὴν ἐχθρικὴν Ναυαρχίδα, καὶ εἰς τέσσαρας ἄλλας Φρεγάτας, κατὰ τάξιν

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀραγμένας ἐμπροσθεν τοῦ παλατιοῦ τοῦ Σατρά-
που τῆς Αἰγύπτου .

„ Ὁ ἀποτόμητος πυροβολιστὴς φθάνει ἐν μέ-
σῳ τῶν ἐχθρικῶν πλοίων , καὶ ὄχι μακρὰν τῆς
Ναυαρχίδος . Ἀλλ' εἰς τὴν κρίσιμον ταύτην
στιγμὴν βάσκανος τύχη προδίδει τὴν ἀνδρείαν
τῶν ἡμετέρων . Ὁ οὔριος ἄνεμος αἰφνηδίως
παύει , καὶ ὁ ἐναντίος αὐτοῦ τὸν διαδέχεται .
Ματαίως ὁ πυροβολιστής μας προσπαθεῖ νὰ
πλησιάσῃ εἰς τὴν Ναυαρχίδα , καὶ τέλος ἀ-
ναγκάζεται νὰ διευθύνῃ τὸ πυροβολικόν του πρὸς
ἄλλον σωρὸν ἐχθρικῶν πλοίων , δηλαδὴ μιᾶς
Φρεγάτας καὶ πολλῶν ἄλλων Βρικίων · δίδει
λοιπὸν πῦρ εἰς τὸ πυροβολικόν του καὶ ἀναχω-
ρεῖ · ἀλλ' ἐκ περιστάσεως τὸ πυροβολικὸν
λαμβάνει ἄλλην διεύθυνσιν , καὶ καίεται χω-
ρὶς ἀποτέλεσμα .

„ Ἡ ἀποτυχία τοῦ πρώτου ἀποκαθιστᾷ ἀ-
νωφελῆ τὴν ἐνέργειαν τῶν δύο ἄλλων πυροβολι-
κῶν , καθότι ἐν τούτοις ὁ ἐχθρὸς ἔλαβε τὰ ἀ-
ναγκαῖα μέτρα . Μ' ὅλα ταῦτα ὡσὰν οἱ Ἕλ-
ληνες νὰ προσκαλῶσιν ἔτι εἰς μάχην ὅλας τὰς
ἐχθρικὰς δυνάμεις , καὶ νὰ περιφρονῶσι καὶ
παῤῥησία ἕνα ἐχθρὸν , ὅστις ἦν ἔνθεν δὲν
χρεωστεῖ τὴν σωτηρίαντου εἰμὴ εἰς εἶδος συνω-
μοσίας τῶν στοιχείων κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς εὐ-
τολμίας , ὑψώνουσι τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν
καὶ ἐξέρχονται μετὰ τῆς αὐτῆς τάξεως , καὶ
ἄνευ ἴσης βίας .

„ Εἰς μάτην ἑπτὰ ἐχθρικαὶ βάρκαι , καὶ
ἓν πολεμικὸν Βρίκιον πίπτουσι κατὰ πόδας τοῦ
πυροβολιστοῦ Κ. Κανάρη καὶ προσπαθοῦσι
νὰ συλλάβωσι τὴν βάρκαν του · εἰς αὐτὸ τὸ
ἀναμεταξὺ προφθάνουσι τὰ δύο πολεμικὰ πλοῖα
μας , καὶ διασώζουσι τὴν βάρκαν καὶ τοὺς ἐ-
πιβάτας της .

„ Μικρὸν πρὸ τῆς ἀφίξεως τῶν πλοίων μας
ἐφάνη καὶ ἓν πολεμικὸν Βρίκιον τοῦ Χριστιανι-
κωτάτου Βασιλέως τῆς Γαλλίας καὶ Ναβάρας
νὰ πυροβολῇ κατὰ τῆς βάρκας τοῦ πυροβολιστοῦ μας Κανάρη , ὡς νὰ εἶχε λάβῃ προστα-
γὴν ἀπὸ τὸν Σατράπην τῆς Αἰγύπτου νὰ παι-
δεύσῃ τὴν Ἑλληνικὴν τόλμην , καὶ νὰ θέσῃ
ὅρια εἰς τὴν ἀποτόμητον καρτερόψυχίαν τῶν λοι-
πῶν πυροβολιστῶν μας . Μὲ ὅλην τὴν εὐστο-
χίαν ὅμως τῶν Γάλλων πυροβολιστῶν , ὁ Κα-
νάρης μετὰ τῶν λοιπῶν συντρόφων του διεσώθη-
σαν ὡς εἴπομεν ἀβλαβεῖς , καὶ μετέβησαν
εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα μας , τὰ ὁποῖα περὶ
τὰς δύω ὥρας τῆς νυκτὸς ἀνοίχθησαν εἰς τὸ πέ
λαγος .

„ Τῇ ἑπαύριον (30 Ἰουλίου) εἰς τὴν ἐπι-
στροφὴν διὰ Τῦραν , εἴδομεν εἰς τὸν ὁρίζον-
τά μας πέντε πολεμικὰ ἐχθρικὰ πλοῖα νὰ συν
τροφεύωσι 45 τζιρίμια ἀπὸ Ἀτάλειαν εἰς Ἀ-
λεξάνδρειαν , καὶ ἀμέσως ἐκινήθημεν κατ'
αὐτῶν , ἐξ ὧν καὶ κατεκαύσαμεν ἓν Βρίκιον
16 κανονίων τῇ δυνάμει μόνον τῶν πυροβόλων ὀρ-
γάνων μας . Τὰ λοιπὰ χρεωστοῦσι τὴν σω-
τηρίαν των εἰς μόνην τὴν φυγήν . Διεσώσα-
μεν μ' ὅλον τοῦτο τοὺς ἐν Βρικίῳ εὑρισκομένους
45 ναύτας , καὶ 36 στρατιώτας .

„ Εἰς τὰς 3 πάλιν Αὐγούστου ἀπηντήσαμεν
ἔξωθεν τῆς Ἀταλείας μίαν ἐχθρικὴν Λεύκαν εἰς
εἶδος Βρικίου , περιέχουσαν διάφορα ἐμπορ
στικὰ ξύλα καὶ 95 στρατιώτας καὶ ναύτας
οἵτινες θαῤῥοῦντες εἰς τὸν ἀριθμόν των ἠθέλη
σαν νὰ μᾶς ἀντισταθῶσιν . Ἀλλὰ μετὰ μι
κρὰν ἐναντιότητα , ὑπέπεσε καὶ αὐτὴ εἰς τὴ
ἐξησίαν μας , οἱ δὲ ἐν αὐτῇ στρατιῶται κα
ναῦται παρεδόθησαν εἰς τὴν διάκρισίν μας
Οὕτω λοιπὸν τὴν μὲν λεύκαν καὶ τὸ φορτίον τη
ἐκρατήσαμεν ὡς νόμιμον λείαν · τοὺς δὲ ἐσπι
θάτας στρατιώτας καὶ τοὺς ναύτας της , κα
θὼς καὶ τοὺς προλαβόντας αἰχμαλώτους τοῦ πυρ
πολεμηθέντος Βρικίου ἀπελύσαμεν ἐλευθέρους εἰ
τὰ Κάνδια ὡς παραδοθέντας εἰς τὴν διάκρισι
μας .

„ Εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ἀφήσαμεν ἐλεύθερο
καὶ τὸν Λιμενάρχην τῆς Ἀλεξανδρείας , ὁ
κρατηθέντα μὲ ἀπάτην .

„ Τέλος πάντων , μετὰ 15 ἡμερῶν πλοῦν
ἐφθάσαμεν εἰς τὰς 13 τοῦ τρέχοντος πρὸς τὸ
σπέρας εἰς τὸν λιμένα τῆς Τῦρας , χωρ
νὰ δοκιμάσωμεν ἄλλην ζημίαν καθ' ὅλην μας τὴ
ἐκστρατείαν , εἰμὴ τὴν ὑστέρησιν δύω ἀνδρεία
συντρόφων μας , Παντελῆ Τζιτζᾶ καὶ Ἰωά
νην Κούντα . Αἰωνία ἡ μνήμη Σας ἀδελφοὶ !
πληγώθησαν δὲ καὶ τέσσαρες , οἱ πατριῶται Ἰ
ωάννης Κωνσταντινίδης , Ἀγγελῆς Γκλάβας
Νικόλαος Δήμα , καὶ Γεώργιος Φ. Ψαριανός .

Τοιαύτη ἡ ἀρχὴ , τοιοῦτον καὶ τὸ τέλος
χρεωστοῦμεν ὅμως εἰς τὴν ἀπροσωπόληπτον α
λήθειαν , καὶ εἰς τὴν ἱερὰν συνείδησίν μας
ὁμολογήσωμεν παῤῥησία , ὅτι κανεὶς εἰς τὴν
πιχείρησιν ταύτην δὲν ἠμέλησε τὰ χρέη του
καὶ ὅτι οἱ ἀνδρεῖοι πυροβολισταί μας ἐφάνησα
καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ἄξιοι τῆς λαμ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πρᾶς φήμης τῶν καὶ τῆς πατριδος των . "

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις .

Τὴν 4 Ὀκτωμβρίου . Τὴν παρελθοῦσαν ἑσπέραν καὶ τὴν νύκτα ἐπυροβόλησεν ὁ ἐχθρὸς μὲ πεῖσμα τὴν πόλιν μας . ἀπὸ δὲ τὰ πυροβόλα τε τῶν 60 λίτρῶν παρετηρήσαμεν , ὅτι μᾶς ἔριχνοντο σφαῖραι τῶν 24 . Ὁ μετριασμὸς λοιπὸν τοῦ πυρός τη κατασταίνει πιθανώτερα ὅσα οἱ διάφοροι αὐτόμολοι (déserteurs) ὡμολόγησαν .

Καθ' ὅλην τὴν σημερινὴν ἡμέραν τὸ ἐχθρικὸν πῦρ δὲν ἔπαυε νὰ ἀκολουθῇ ἐκ διαλειμμάτων καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη . ἐξηκολούθει δὲ καὶ τὴν νύκτα ὁ ἐχθρὸς ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν νὰ κανονοβολῇ τὴν πόλιν μας , ἀποβλέπων διὰ τούτη νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν διάρκειαν τοῦ στρατοπέδη τη , τὸ ὁποῖον πεφοβισμένον καὶ ἔντρομον δὲν βλέπει πλέον οὐδεμίαν ἐλπίδα τοῦ νὰ κατορθώσῃ τι .

Τὴν 5 τοῦ αὐτοῦ . Τὸ πρωὶ ἔβαλον τὰ κανονοστάσιά μας τὸ πῦρ των εἰς ἐνέργειαν . ὁ ἐχθρὸς ἀπεκρίθη ὡς συνήθως . Τὴν δὲ μεσημβρίαν καὶ ἕως τὸ ἑσπέρας ἠκολούθησε βαθυτάτη σιωπή .

Τὸ ἑσπέρας ἔπιπτε βροχὴ , ἥτις τὸ μεσονύκτιον ηὔξησεν ἐπὶ πλέον . οἱ δὲ Ἕλληνες γνωρίζοντες τὰ χρέη των ἔκαμνον πλέον ἄγρυπνον παρ' ἄλλοτε φυλακήν .

Τὴν 6 τοῦ αὐτοῦ . Ἀπὸ τὴν ἀκόλουθον ἀναφορὰν πληροφορεῖται τὸ Κοινὸν ἐντελῶς τὰ συμβάντα τῆς διὰ παντὸς ἀξιομνημονεύτου ταύτης νυκτός .

Ἀναφορὰ τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ τῶν ὀχυρωμάτων . Πρὸς τὴν Ἔξοχον Ἐπιτροπὴν τὴν διευθύνουσαν τὰ τῆς Δυτ. Ἑλλάδος .

Κύριοι .

Μετὰ τὴν λαμπρὰν νίκην τῆς 1 τοῦ τρέχοντος , ὁ ἐχθρὸς ἐβιάσθη ἀναμφιβόλως νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ κάθε σχέδιον προσβολῆς κατὰ τοῦ τείχους μας . Ἡ ἀμίμητος τῆς φρουρᾶς μας σταθερότης , τὰ μέσα τῆς ὑπερασπίσεως , δι' ὧν ἐσχάτως ἡ Σ. Διοίκησις μᾶς ἐφοδίασε , καὶ ὁ βροχερὸς τελευταῖον καιρὸς , ἔπρεπε νὰ περιορίσωσι τὰ καθ' ἡμῶν ἐπιχειρήματα ἑνὸς ἐχθροῦ , ὅστις καταφρονεῖ τὴν ἀνθρωπότητα · καὶ διότι ἔχει τοιαύτην τρομερὰν πυροβολικὴν , τόσον πλῆθος ἐργατῶν καὶ ὑπονομέων (mineurs) Χριστιανῶν ἐστερημένων παντὸς δικαιώματος , καὶ τελευταῖον τὸ ἀπειράριθμον σμῆνος τῶν φανατικῶν Τούρκων , ἐχόντων ἐπὶ κεφαλῆς τὸν κενόδοξον καὶ μισάνθρωπον Ῥούμελ Βαλεσῆν των Κιουταχῆν , ἐστοχάζετο , ὅτι ποτὲ ἡ ὑπερήφανος ὀφρύς του δὲν θέλει ταπεινωθῇ .

Ἀλλ' ὁ Μεγαλοδύναμος ἔλαβε πρόνοιαν τῆς ἱερᾶς ταύτης γῆς , καὶ διὰ κατορθωμάτων ἐνδόξων ἐστέφθησαν οἱ ἀγῶνες μᾶς φούκτας ἀνθρώπων , τῶν ὁποίων ἡ μόνη ἀπόφασις ἦτον , νὰ νικήσωσιν , ἢ νὰ ἀποθάνωσιν .

Ἐν ᾧ λοιπὸν περὶ τὸ μεσονύκτιον ἐβασίλευεν ἡ πλέον βαθεῖα ἀπὸ μέρους τοῦ ἐχθροῦ σιωπὴ , ἐρρίφθησαν εἰς τοὺς ἐχθρικοὺς προμαχῶνας μερικαὶ γρανάται · εἰς τὴν ἔκρηξιν τῆς πρώτης ἠκούσθησαν μερικαὶ κραυγαὶ Βαρβάρων , ἐν ᾧ εἰς τὴν δευτέραν καὶ τρίτην δὲν ἐφάνη κἀνὲν κίνημα . Ἀμέσως τότε οἱ Ἕλληνες ἐπήδησαν ἀπὸ ὅλα τὰ κανονοστάσια ἔξω εἰς τὰ ἐχθρικὰ χαρακώματα , τὰ ὁποῖα εὑρόντες κενὰ , ἔκαυσαν τὰ στεφανώματα , καὶ κατέστρεψαν τοὺς προμαχῶνας , ἀφαιροῦντες πᾶν εἶδος ὕλης χρησιμευούσης εἰς ὁποιανδήποτε κατασκευήν . Ἄλλο τι καθ' ὅλην τὴν νύκτα δὲν παρίστανετο , εἰ μὴ τὸ θέαμα τοῦ πολυθρηλλήτου σπαθοπέδου , τὸ ὁποῖον κατερημωθὲν , ἐπυρπόλουν οἱ νικηταὶ τῶν Ἑλλήνες καὶ κατέστρεφον , μεταφέροντες τὰς σανίδας , δοκοὺς , καλάθια καὶ λοιπὰ ξύλα εἰς τὰς ἔσω τοῦ τείχους καλύβας των διὰ νὰ τὰ μεταχειρισθῶσιν ὡς ξύλα τοῦ πυρός .

Ἐν ᾧ δὲ καὶ τὴν αὐγὴν ἐξηκολούθων τοιουτοτρόπως οἱ Ἕλληνες νὰ ἐξολοθρεύωσι τὸν λαβύρινθον τῶν ἐχθρικῶν χαρακωμάτων , ἐξῆλθον καὶ ἐγὼ , κατὰ τὸ ἀπαραίτητον χρέος μου , διὰ νὰ ἐξετάσω τὴν κατάστασιν τοῦ περιτειχίσματος , καὶ νὰ δώσω ὀρθὴν καὶ ἀκριβῆ ἰδέαν τῶν μηχανημάτων , διὰ τῶν ὁποίων ὁ ἐχθρὸς , καταφρονῶν πᾶσαν ἀντίστασιν , ἔκαμε τοσάκις ἀπόπειραν νὰ κυριεύσῃ δι' ἐφόδων τὸ τεῖχος μας .

Εἰς τὸ προτείχισμα λοιπὸν τοῦ Μπότσαρη ἐπροξένησεν ὁ ἐχθρὸς χαλάστραν βατὴν τῶν 45 βαθμῶν (brèche praticable) · εἰς τὴν αὐτὴν εὑρίσκονται κατηγορίαν καὶ τὰ περιενδεδυμένα κανονοστάσια τοῦ Κοραῆ , Ἰγνατίου , Α. Κοκκίνη καὶ Μακρῆ . Τὸ μεταξὺ τῶν κανονοστασίων τούτων φράγμα (la courtine) ὑπέφερεν ὡσαύτως ἄκραν φθοράν · ἐξ οὗ ἐναργῶς φαίνεται , ὅτι τὸ μέτωπον τοῦ περιτειχίσματος ἔπαθε τὴν μεγαλητέραν βλάβην . Ἀπὸ δὲ τῆς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δυτικῆς πτέρυγος ὅλα τῶν ἐχθρῶν τὰ κινήματα διενθύνθησαν κατὰ τοῦ κανονοστασίου τοῦ Φραγκλίνου, ἐπονομαζομένου Τερίμωτιλε διὰ τοῦ κολοσσαίου ἐκείνου ἔργου τοῦ ὑψώματος τῆς ἑνώσεως· ὁμοίως καὶ ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς ἡ δίοδος τῆς γενικῆς ἐφόδου (la descente) κατεσκευάσθη διὰ τοῦ πληρώματος τῶν τάφρων ἐνώπιον τῶν κανονοστασίων τοῦ Μακξῆ, Ῥῆγα καὶ Μοντάλεμπερτ.

Δὲν πρέπει ἐνταῦθα νὰ λησμονηθῇ, ὅτι οἱ Ἕλληνες βλέποντες τὰς προοδευούσας ἐχθρικὰς ἐργασίας, καὶ μ' ὅλον ὅτι ἐκτεθειμένοι εἰς τὸ ἐχθρικὸν πῦρ, μετεχειρίσθησαν ὅσα ἡ φρόνησις καὶ ἡ τέχνη ὑπαγόρευεν εἰς ἐκείνας τὰς περιστάσεις μέτρα· κατεσκεύασαν ἐκ τοῦ ἔσω ἀντιτειχίσματα, ἐνδυνάμωσαν αὐτὰ μὲ κανονοστάσια χώματος, καὶ ἐπαυξήσαντες τοιουτοτρόπως τοῦ ἐχθροῦ τὰ ἐμπόδια, ἔστεψαν τὰς κεφαλάς των τὴν περικλεῆ ἐκείνην ἡμέραν τῆς 21 Ἰουλίου, καὶ ἔσωσαν τὴν Πατρίδα καθ' ὅσον ἐξήρτητο ἀπὸ μέρους των.

Ἂς θεωρήσωμεν δὲ καὶ ὁποία εἶναι ἐν γένει τῶν ἐχθρικῶν χαρακωμάτων ἡ κατασκευή. Καθ' ὅσον ἠμπορεῖ κάθε εἰδήμων νὰ παρατηρήσῃ, τὰ χαρακώματα αὐτὰ δὲν ἔχουν οὐδεμίαν κανονικὴν τάξιν (ἐννοῶν πάντοτε τὴν τάξιν τοῦ προσβάλλειν τὰ τείχη κατὰ τὰς νεωτέρας ἐφευρέσεις τῶν Μηχανικῶν). Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι ὁ ἐχθρὸς μετεχειρίσθη τὰς ἑλικοειδεῖς γραμμὰς (zig-zag), τὰς παραλλήλους, τὰς πλευρικὰς τῶν κανονοστασίων κτλ., ἀλλὰ τὰ πάντα εἶναι σχεδιασμένα χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἀναλογίαν. Δὲν εἶναι ἄλλο τι τὸ σύμπαν τούτων τῶν γιγαντιαίων ἔργων, εἰμὴ ἕνας Λαβύρινθος Τούρκικος· ἐργασίαι πολυχρόνιοι, προσθῆκαι καὶ παραπροσθῆκαι, προχαρακώματα καὶ ἀντιχαρακώματα, πράξεις χωρὶς ἁρμονίαν, κατασκευαὶ χωρὶς λόγον, καὶ ἐν συντόμῳ, τὰ πάντα εἶναι μία σύγχυσις καὶ ἕνας κυκεὼν καθ' ὅλους τοὺς λόγους.

Ὅσον περὶ τοῦ ὑψώματος τῆς ἑνώσεως (la digue d' union) βλέπει τις ἐκ τοῦ ἔσωθεν ἀφ' ἑνὸς μέρους τριῶν ὀργυιῶν πλάτος καὶ ἀφ' ἑτέρου τεσσάρων καὶ πέντε ἥμισυ. Εἰς ὀγδοήκοντα ὀργυιῶν ἀπόστασιν διακόπτεται ἐν τῷ μέσῳ ἀπὸ μίαν γωνίαν 120 περίπου βαθμῶν, καὶ πρὸς τὸ πρόχωμα (saillant) τοῦ κανονοστασίου εἶναι ὀχυρωμένη ἡ δεξιὰ γραμμὴ καὶ ἀπὸ μεσότοιχα (travers)· τοῦτο δὲ μόνον τὸ ἔργον εἶναι ἄξιον προσοχῆς τινος· καθότι διὰ τὴν κατασκευήν του ἄλλο δὲν ἔκαμαν, παρὰ ἔσκαψαν τρεῖς περίπου πόδας, καὶ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα χώματα διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν τοιούτων εἰδῶν ὑπογείων παραπετασμάτων, μετεφέρθησαν ἀλλαχόθεν. Εἶναι τῳόντι παράδοξον τὸ ἔργον τοῦτο, εἶναι ὅμως τρόπος τῶν Τούρκων, τῶν ὁποίων ὅλα τὰ πράγματα ἄλλο δὲν εἶναι, παρὰ θεωρία ἐπισκόπου καὶ καρδία μυλωνᾶ. Τρομάζω μὲ ὅλον τὸ σέβας.

Ἐν Μεσολογγίῳ τὴν 6 Ὀκτωβρίου 1825.

Ὁ Πατριώτης Μ. Π. Κοκκίνης.

Ἀφ' οὗ λοιπὸν ὁ ἐχθρὸς, κατὰ τὴν ἀνωτέρω περιγραφὴν, κατέλιπε τοὺς προμαχῶνας καὶ τὰ χαρακώματά του, ἐνταυτῷ δὲ καὶ δύο τῶν κανονοστασίων του ἀπέναντι τῶν δύο ἄκρων τοῦ περιτειχίσματός μας, ἐσυγκεντρώθη εἰς τὰς ἐν ταῖς ὑπορείαις σκηνάς, ἀφ' οὗ ἄφησεν εἰς τὰ λοιπὰ κανονοστάσιά του, ἀριστάμενα 300 ἕως 400 ὀργυιὰς τοῦ περιτειχίσματός μας, διάφορα σώματα, τὰ ὁποῖα ὑπερασπιζόμενα τὴν πυροβολικὴν, νὰ χρησιμεύσουσι συγχρόνως καὶ ὡς ἐμπροσθοφυλακαὶ τοῦ στρατοπέδου.

Δοξάζομεν τὴν ΘΕΙΑΝ Πρόνοιαν, ἥτις μᾶς ἐπαρηγόρησεν ἐν μέρει μεταλλάττουσα τὴν ἰσχὺν στενὴν καὶ αὐστηρὰν ἐξ μηνῶν πολιορκίαν εἰς εἴδός τι ἀποκλεισμοῦ ἀκανόνιστον (Irregulier). Ἔπαυσε πλέον ὁ ἰουφεκισμὸς τῶν Βαρβάρων, καὶ ἄλλο δὲν μᾶς ἔμεινε νὰ πολεμῶμεν, εἰμὴ μόνον τὰ κανονοστάσιά των.

Οἱ Ἕλληνες τώρα περιέρχονται ἐλευθέρως ἔξω τοῦ τείχους· αἱ Ἑλληνίδες εὐγαίνουν καὶ φυνάζουν ξύλα καὶ χόρτα, ὡσαύτως καὶ τὰ κτήνη μας βόσκουν τώρα ἐνώπιον τοῦ ἀπηνοῦς καὶ τρισβαρβάρου Κιουταχῆ.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐγίνοντο διάφοροι ἀκροβολισμοὶ καὶ ἀπὸ τὶ ἓν καὶ τὸ ἄλλο μέρος· ἡ νίκη ἔκλινε πάντοτε εἰς τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες ἀφήρπασαν μάλιστα καὶ διάφορα ἐχθρικὰ ἄλογα. Ὁ ἀμοιβαῖος πυροβολισμὸς ἦτον εἰς ἐνέργειαν Ὁριζοντείως καὶ κάθετον δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ νυκτός.

Τὴν 7 τοῦ αὐτοῦ. Οἱ ἐργάται μας ἤρχισαν σήμερον νὰ καταβαφίζωσι τὰς ἐχθρικὰς ἐργασίας. Ἐλπίζομεν δὲ εἰς βραχὺ καιροῦ διάστημα νὰ διορθωθοῦν τὰ πάντα ὅσον δυνατὸν, νὰ ὀχυρωθῇ τὸ περίφραγμά μας μὲ τὰς προτέρας τάφρους του, καὶ νὰ γίνουν ὅλαι αἱ παρασκευασίαι διὰ νὰ βαστάξωμεν μετὰ σταθερότητος τὸν ἐχθρὸν, ἂν καὶ πάλιν μελετᾷ νὰ ἐπιχειρισθῇ νέας προσβολάς.

Καὶ σήμερον ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἡ πυροβολικὴ ἦτον εἰς συνεχῆ ἐνέργειαν· ἔγιναν καὶ πάλιν διάφοροι ἀκροβολισμοὶ πάντοτε μὲ κέρδος τῆς φρουρᾶς μας.

Μετὰ τὴν μεσημβρίαν ηὐτομόλησεν ἐκ τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου ἕνας Χριστιανὸς, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ τεῖχος μας· ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ δὲν ἔγινεν ἀκόμη.

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Βεροίας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 81ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλεῖω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι Φραγκ.

Μεσολόγγιον. 10 Ὀκτωμβρίου. 1825. Σάββατον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Περ. Α'.
Ἀρι. Δ'.
Τοῦ Κώδικος.
Τῶν Νόμων.

ΤΟ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ.

Ἐθεσπίσατο.

Ἐπειδὴ δίκαιον καὶ ἀναγκαῖον τὰ μέλη τῆς κοινωνίας νὰ μὴν ἀπομακρύνωνται, ὅταν ἐντὸς αὐτῆς εἶναι χρήσιμα· ἐπειδὴ οὐδέποτε κοινωνία χρήζει ἀπάντων τῶν μελῶν αὐτῆς τόσον, ὅσον ὅταν κινδυνεύῃ νὰ ζημιωθῇ τὴν ἰδίαν αὐτῆς ὕπαρξιν καὶ ἐπειδὴ εἰς τοιαύτην κινδυνώδη κατάστασιν ὑποτίθεται ἡ Ἑλλὰς, ἐφ' ὅσον χρόνον δὲν θεμελιώσει τὴν ἰδίαν ἀνεξαρτησίαν μὲ τὴν τιμὴν τοῦ ἰδίου αἵματος.

Α'. Κάνένας Ἕλλην δὲν δύναται ν' ἀναχωρήσῃ ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ἄνευ τακτικῆς ἐγγράφου ἀδείας τῆς Διοικήσεως, ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει, καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει.

Β'. Ὁ Παραβάτης τοῦ Νόμου τούτου ἄτιμος ἔστω, ἤτοι ν' ἀπογυμνώνεται ἰσοβίως ὅλων τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου Ἕλληνος.

Γ'. Ὅσοι πρὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ Νόμου τούτου ἔφθασαν ν' ἀναχωρήσωσι, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐστηρότητα τούτου, εἰμὴ τέσσαρας μῆνας, ἀφοῦ ἐπισήμως προσκληθέντες ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, δὲν ἐπιστρέψωσιν οἴκαδε.

Δ'. Αἱ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεις τῆς Διοικήσεως διορίζονται νὰ προσέχωσιν εἰς τὴν διατάγὴν τοῦ Νόμου τούτου, καὶ νὰ φροντίζωσι συλλαμβανόμενοι οἱ φυγάδες νὰ παραδίδωνται εἰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως, διὰ νὰ φεύγωσι δικην ἐσχάτης προδοσίας.

Ἐν Κορίνθῳ τῇ 23 Φευρουαρίου 1822.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Σ. Χαραλάμπης προσυπογράφεται.

Ἐπικυροῦται. Ὁ Α. Γραμ. τοῦ Βουλ. Σ. Α. Μαυροκορδ. Ι. Σκανδαλίδης.

Ὁ Ἀρχιγραμμ. τῆς Ἐπικρατείας Μινίστρος τῶν ἐξωτ. ὑποθέσ. κ τ λ.

Θ. Νέγρης.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ.

Θεωρῆσαν τὸν Νόμον ὑπ' ἀριθ. Δ'. τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων, πληροφορούμενον, ὅτι πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων καταλιμπάνην ἄνευ ἀδείας τῆς Διοικήσεως τὸ πατρῷον ἔδαφος.

ΔΙΑΤΑΤΤΕΙ.

Α'. Ὅλαι αἱ πολιτικαὶ καὶ πολεμικαὶ ἀρχαὶ νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου ὑπ' Αριθ. Δ'. τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων.

Β'. Εἰς μόνους τοὺς ἐξηκονταετεῖς καὶ ἀνωτέρας ἡλικίας Γέροντας, εἰς τὰς Γυναῖκας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ εἰς τοὺς Νέους μέχρι τῶν δεκαὲξ ἐτῶν συγχωρεῖται, δοθέντος κινδύνου, ἡ μετάβασις εἰς ξένην γῆν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο δι' ἀδείας τῶν ἐντοπίων ἀρχῶν.

Γ'. Τὰ ὑπηρεσία, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἀνήκει, νὰ ἐνεργήσωσι τὴν παροῦσαν διαταγήν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 Αὐγούστου 1825.

Ὁ Πρόεδρος Γ. Κουντουριώτης.
Ἀναγνώστης Σαπλιωτάκης.
Κωνστ. Μαυρομιχάλης.
Ἰωάννης Κολέττης.
Ὁ Γεν. Γραμ. Α. Μαυροκορδάτος.
(Ο' Φ. τοῦ Ν.)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ.

Κατὰ τὴν 25 Αὐγούστου, τὸ Ἑλληνικὸν Πλοῖον διοικούμενον παρὰ τοῦ Καπετὰν Γεωργίου Ἰωάννου ἐκ Σπετζῶν, 40 μίλια κατὰ Νότον τῆς Κρήτης ἀπάντησεν Ἀγγλικὸν ἐμπορικὸν πλοῖον κυβερνούμενον παρὰ τοῦ Ῥαβέρτου Ζάμβελ, περὶ οὗ ἦτον ὑποψία ὅτι μετεκόμιζεν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας εἰς Μοθώνην τοὺς μισθοὺς τοῦ Αἰγυπτιακοῦ Στρατεύματος. Καλέσας ὁ Ἕλλην τὸν Ἄγγλον Κυβερνήτην, ἀφ' οὗ, τούτου ὑπακούσαντος, ἐθεώρησε τὰ γράμματα, ἔπεμψεν ἀνθρώπους τοῦ εἰς ἐξέτασιν τοῦ Ἀγγλικοῦ πλοίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναβάντες ἄοπλοι οἱ Ἕλληνες, ἐν ᾧ ἐκτελοῦσαν τὴν ἐξέτασιν, ἐξαίφνης ἐπυροβολήθησαν ἀπὸ Τούρκους κεκρυμμένους ὑπὸ τὴν πρῴραν. Οἱ Ἕλληνες, ἐκ τῶν ὁποίων εἷς ἐθανατώθη, καὶ οἱ Ἄγγλοι ἐξ ὧν ἄλλος ἐπληγώθη, μὴ δυνάμενοι ν' ἀνθέξωσιν, ἄοπλοι ἐπάνω ὄντες, ἔκραξαν εἰς βοήθειαν τὸ Ἑλληνικὸν πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἀφ' οὗ ἐπροσκάλεσεν εἰς μάτην τοὺς Τούρκους νὰ παραδοθοῦν, ἄρχισε νὰ πυροβολῇ· ὁ δὲ ἐν αὐτῷ εὑρισκόμενος Ἄγγλος κυβερνήτης Ζάμβελ σημαδεύσας ὁ ἴδιος ἓν κανόνιον τόσον εὐστόχως τὸ διεύθυνε κατὰ τοῦ πλοίου τε, ὥστε τὸ βούλησε. Οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Ἕλληνες Ναῦται καὶ εἷς Τοῦρκος ἀξιωματικὸς διεσώθησαν, οἱ λοιποὶ Τοῦρκοι ἐπνίγησαν.

Τὴν τραγικὴν ταύτην σκηνὴν ἐμαρτύρησαν ἐπισήμως εἰς Ναύπλιον, ὡς ἀνωτέρω τὴν ἐκθέσαμεν, ὁ Τοῦρκος ἀξιωματικὸς καὶ ὁ Ἄγγλος κυβερνήτης μὲ τὴν συνοδίαν τε.

Ὕδρα. Τῇ 5 Σεπτεμβρίου.

Ὁ Κύριος Μαρτῖνος Δ' Αὐτευὶλ (D' Auteuil) Διοικητὴς τῆς Βασιλικῆς Γαλλικῆς Κορβέτας Νικηφόρου (Victorieuse) ἦλθε σήμερον ἐνταῦθα, στελλόμενος παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ ἀντιναυάρχου κυρίου δὲ Ρυγνὺ, διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἐὰν τῷ ὄντι εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἀλεξανδρείας ἓν Γαλλικὸν Βασιλικὸν Βρίκιον ἐκανονοβόλησε τὴν βάρκαν τοῦ πυροβολιστοῦ μας Κανάρη, μετὰ τὴν ἔνδοξον ἀποπειράν τε κατὰ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου. Ἐστάλη δὲ διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν εἰς Αἴγιναν πρὸς τὸν ἐκεῖ εὑρισκόμενον Κανάρην ἡ Γαλλικὴ Βασιλικὴ Γολέτα (Estafette) διοικημένη παρὰ τοῦ κυρίου Βαλιὰν (Vaillan) τὴν ὁποίαν χθὲς εἴδομεν διαπλέουσαν τὸν Πορθμόν μας.

Ὁ κύριος δὲ Ρυγνὺ ἔμαθε τοῦτο μὲ μεγάλην τε λύπην καὶ ἀγανάκτησιν (Indignation) ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα μας· ὡς κίνημα δὲ διόλου ἀντικειμενον εἰς τοὺς Νόμους τῆς οὐδετερότητος, τὴν ὁποίαν ἡ Σεβαστὴ Διοίκησίς τε ἐπαγγέλλεται εἰς τὸν ἀγῶνα μας, καὶ ἔτι μᾶλλον εἰς τὰ ὑπὲρ ἡμῶν φρονήματα τοῦ γενναιόφρονος ἔθνους τε, διστάζει εὐλόγως νὰ πιστεύσῃ ἓν τοιοῦτον· ἐὰν ὅμως ἀληθεύσῃ, ἐπιθυμεῖ νὰ τὸ ἰδῇ τιμωρημένον.

Οἱ ἐνταῦθα εὑρισκόμενοι Καπιτάνοι Ἐμμανουὴλ Τομπάζης καὶ Ἀντώνιος Γ. Κριεζῆ, οἱ συντροφεύσαντες τὰ πυροβολικὰ ἕως ἔξω τοῦ λιμένος τῆς Ἀλεξανδρείας, ἔδωκαν εἰς τὸν κύριον Δ' Αὐτευὶλ ἔγγραφον μαρτυρίαν, ὅτι ἐνῷ περιέμενον τὴν ἐκ τοῦ λιμένος ἔξοδον τῶν πυροβολιστῶν, ἤκουσαν ἐντὸς αὐτοῦ διαφόρους κανονίων κρότους, ἠγνόουν δὲ τί ἐγίνετο. Ὅτε ὅμως ἐλθὼν ὁ Κανάρης τοὺς ἐβεβαίωσε μὲ ἔγ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γραφον ἀναφοράν τη, τὴν ὁποίαν αὐτοὶ δὲν ἐμποροῦν νὰ θεωρήσωσιν, εἰμὴ ὡς ἐπίσημον, ὅτι ἀπὸ Γαλλικὸν Βασιλικὸν Βρίκιον, ἐρρίφησαν πολλὰ εὐστόχως τέσσαρα κανόνια κατὰ τῆς βάρκας τη, μετὰ τὸν εἰς μάτην ἐμπορησμόν τοῦ πυρπολικοῦ τη. (ὁ αὐτός.)

Ὕδρα. Τὴν 18 Σεπτεμβρίη.

Κατὰ τὰς ἀναφορὰς τῆς ἐν Γραμπούσῃ Ἐπιτροπῆς, ἀφ' οὗ οἱ ἐκεῖ ἀποβάντες Ἕλληνες ἐκυρίευσαν τὸ ἀναγκαῖον ἐκεῖνο τῆς Κρήτης κλειδίον, προδιαθέσαντες πρότερον τὰ πράγματα, ἔκαμαν εἰς τὰς 2 τοῦ ἐνεστῶτος ἀπόβασιν εἰς Ῥαθθοῦχον καὶ Ῥοδοπὴν· κατὰ δὲ τὰ ὁποῖα εἶχεν σχέδια καὶ δυνάμεις ἐλπίζομεν ν' ἀκούσωμεν λαμπρὰς ἐκβάσεις.

Ἐν τοσούτῳ οἱ Κρῆτες, ὅσοι εὑρίσκονται κατὰ τὰς Νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους, καὶ λοιπὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος τρέχουσι μετὰ προθυμίας εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνακτήσεως τῆς Πατρίδος των ἀγῶνα· ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Διοίκησις δὲν ἀμελεῖ κἀνὲν τῶν ἀνὰ χεῖρας της μέσων, διὰ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιχειρήματος τούτου. (ὁ αὐτός.)

Εἰδήσεις ἐκ τοῦ Ἐπαρχείου Ἀνατολικοῦ. Τὴν 8 Ὀκτωμβρίου.

Αἱ σκοπιαί μας εἶδον τὴν παρελθοῦσαν νύκτα πολλὰ ἐχθρικὰ στρατιωτικὰ σώματα, τὰ ὁποῖα φέροντα μεθ' ἑαυτῶν καὶ διάφορα ἄλογα φορτωμένα, διευθύνθησαν πρὸς τὸ χωρίον Σταμνὰ· καθ' ὅσον ἠδυνήθησαν ἀπὸ τὸν κρότον νὰ καταλάβωμεν, τὰ φορτώματα αὐτὰ ἦσαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον χαλκώματα· διὰ τὸ σκότος τῆς νυκτὸς ὅμως δὲν ἠμπόρεσαν νὰ διακρίνωμεν τὴν ποσότητα τοῦ πεζοῦ καὶ ἱππικοῦ.

Τῇ ἐπαύριον τὴν αὐγὴν εἶδον ὡσαύτως καὶ ἄλλα σώματα τούρκων μὲ τέσσαρας σημαίας καὶ δύω τύμπανα νὰ διευθύνωνται πρὸς δυσμὰς κατὰ τὸν Προφήτην Ἠλιαν· εἶδον ὁμοίως καὶ ἐν κανόνι, τὸ ὁποῖον ἔφερον ἀπὸ τὴν Ἀλικήν, καὶ τὸ ἔσυρον ἕως τοῦ ἐλαιῶνος τοῦ Ἀνατολικοῦ.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Τὴν 8 Ὀκτωμβρίου. Ὁ αὐτόμολος, τὸν ὁποῖον εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον ἀνεφέραμεν, ἐδιηγήθη εἰς τὴν ἐξομολόγησίν τη, ὅτι δύω πυροβόλα τοῦ μεγάλου ἐμβαδοῦ ἐστάλθησαν ἀπὸ τὸ στρατόπεδον εἰς Κρυονέρι. ὁμοίως καὶ δύω ἄλλα μικρότερα εἰς τὸ Κεφαλόβρυσον. Αἱ τροφαὶ ἤρχισαν πάλιν νὰ ἦναι ἐλλειπεῖς εἰς τὸν ἐχθρόν· ἔφθασαν δ' ἐσχάτως ἀπὸ Βιδύνι ἕως 100 ἄνθρωποι.

Τὸ ἐχθρικὸν τῆς πρωΐας πῦρ ἠκολούθησεν ἀλλεπαλλήλως ἕως τῆς μεσημβρίας. Παρετηρήθησαν μεταξὺ τούτων τῶν σφαιρῶν καὶ διάφοροι κεναὶ γρανάται ριπτόμεναι ἀντὶ σφαιρῶν κανονίου.

Οἱ Ἕλληνες ἐξακολουθοῦν νὰ ἐργάζωνται ἔξω τοῦ Φραγκλίνη, ἐνάντιον τῆς χαλάστρας τοῦ προτειχίσματος τοῦ Μπότζαρη, καὶ ἐμπροσθεν τοῦ κανονοστασίου τοῦ Μακρῆ. Προσπαθοῦν δὲ μὲ πᾶσαν ταχύτητα νὰ ἀνοίξωσι τὰς προτέρας τάφρους τοῦ ὀχυρώματός μας, καὶ νὰ βάλωσιν εἰς ἐνέργειαν τὰ ἀπὸ πλευρῶν κανονοστάσια, τὰ ὁποῖα ὁ ἐχθρὸς μᾶς εἶχε κλείσει. Ἡ ἐπικρατοῦσα εἰς τὰς ἐργασίας ταύτας δραστηριότης μᾶς ἐνθαρρύνει μὲ τὰς πλέον χρηστὰς ἐλπίδας· καὶ τόσον μᾶλλον, ὅσον γίνεται ἄκρα φροντὶς, διὰ νὰ ἐπαυξηνθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργατῶν.

Καὶ σήμερον τινὲς τῶν Ἑλλήνων ἐπροχώρησαν ἕως 200 ὀργυιὰς ἔξω τοῦ ὀχυρώματος, καταφρονοῦντες τὸν πυροβολισμὸν τῶν Βαρβάρων, καὶ προσκαλοῦντες τὸν ἐχθρὸν εἰς μάχην· ἐπειδὴ δὲ οἱ τοῦρκοι δὲν ἐβγῆκαν τὴν πρόσκλησιν, αὐτοὶ ἔμειναν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ὀπίσθεν τινῶν προμαχώνων τουφεκίζοντες, καὶ ἐπομένως μὴ συγχωροῦντες τοὺς τούρκους νὰ ἡσυχάζωσι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

Ἡ ἀκούραστος καὶ ἐπίμονος φρουρά μας ἤρχισε νὰ κατασκευάζῃ θυρίδας ξύλινας διὰ τὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὴν θέσιν των (créneaux), ἐπισκευασμένας καὶ μὲ χῶμα καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τοῦ ὀχυρώματος. Ἐντεῦθεν φαίνεται, καὶ εἶναι ἀξιοθαύμαστον τὸ ἐφευρετικὸν πνεῦμα, καὶ τὸ φιλέργον τοῦ στρατιωτικοῦ μας εἰς τὸ νὰ μελετᾷ, νὰ ἐφευρίσκῃ καὶ νὰ ἐκτελῇ ἀφ' ἑαυτοῦ του πᾶν δυνατὸν μέσον διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς χρήσεως τοῦ ὅπλου του.

Τὸ ἀντικρὺ τοῦ καπονοστασίου τοῦ Μοντάλεμπερτ εἰς 400 περίπου ὀργυιῶν ἀπόστασιν μέγα τῶν ἐχθρῶν καπονοστάσιον, ἐφοδιάσθη καὶ ἀπὸ μέγιστον μέρος στρατιωτῶν· φαίνονται πάμπολλαι σημαῖαι, καὶ διὰ τοῦ τηλεσκοπίου διακρίνονται καὶ διάφοροι ἀξιωματικοί.

Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ὁμοίως καὶ τὴν νύκτα ὁ πυροβολισμὸς ἐνεργεῖτο κατὰ συνέχειαν ἐξ ἀμοιβῆς.

Τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ. Ἐν ᾧ ἀφ' ἑνὸς μέρους οἱ ἐργάται ἐξακολουθοῦν νὰ καταστρέφωσι καὶ νὰ ἐπιπεδώνωσι τῶν ἀπίστων τὰ πολυχρόνια ἔργα, τὸ στρατιωτικόν μας ἀφ' ἑτέρου δὲν λείπει νὰ ἐφορμᾷ κατὰ τῶν Βαρβάρων, καὶ νὰ κάμνῃ διαφόρους ἀκροβολισμούς. Εἰς αὐτοὺς ὅμως ἐστερήθημεν σήμερον τὸν ἀνδρεῖον Χιλίαρχον Κίτζον Τσικαρην ἐκ τοῦ σώματος τοῦ Σῆρ. Νικολάϊ Ζέρβα, ὁ ὁποῖος ἐφορμήσας ἰφόντι ὡς λέων ἐναντίον ἑνὸς ἱππέως μὲ ἐνθουσιασμὸν ἀξιοθαύμαστον ἔγινε θῦμα τῆς εὐθαρσίας του. Αἰωνία ἡ μνήμη σου, γενναιόψυχε Κίτζε! Ἐπληγώθη δὲ καὶ ἕνας στρατιώτης ἐκ τοῦ σώματος τοῦ Σῆρ. Κίτζη Τζαβέλα, Βασίλης καλούμενος.

Καὶ τὴν σημερινὴν ἡμέραν τὸ πῦρ τῶν καπονοστασίων ἦτον εἰς ἀμοιβαίαν ἐνέργειαν. Οἱ Βάρβαροι διευθύνουν τὰς βόμβας καὶ λοιπὰς σφαίρας των πάντοτε κατὰ τῆς πόλεως.

Τὴν 10 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ βροχερὸς καιρὸς ἐξακολούθει καθ' ὅλην τὴν παρελθοῦσαν νύκτα καὶ τὴν σημερινὴν ἡμέραν ἐξακολουθεῖ ὁ αὐτὸς· οἱ δὲ Ἕλληνες ἵστανται εἰς ἐγρήγορσιν πάντοτε. Τὴν αὐγὴν ἴδεν ἡ φρουρά μας ὀλιγοστευθείσας τὰς ἐχθρικὰς σκηνὰς, καὶ πολλοὺς ἐχθροὺς, προηγουμένων 14 σημαιῶν, ἀναχωροῦντας ἐκ τοῦ στρατοπέδου, καὶ βαδίζοντας τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀνατολικοῦ. Τὸ ἑξῆς λοιπὸν ἀδόμενον φαίνεται, ὅτι πραγματιοῦται ὁπωσοῦν.

Ἄδεται δὲ ὅτι πρὸ ἡμερῶν ἐπροσκάλεσεν εἰς συνομιλίαν ὁ Κιουταχῆς τὸν ἐν Π. Πάτραις Γιουσοὺφ-πασσα, καὶ ἀποφάσισαν ὁμοφώνως νὰ συγκροτηθῇ Πολεμικὸν Συμβούλιον· οὗ τινος γενομένου ἐψηφίσθη νὰ δοθῶσιν εἰς τὸν Ῥούμελ-Βαλεσῆν διάφορα ἐπίσημα ἀποδεικτικὰ (Ἰλιάμια) τῆς καλῆς διαγωγῆς καὶ καρτερουψυχίας του, αἰτιολογοῦντα προσέτι, τὴν ἀνάγκην τῆς πρὸς τὸ παρὸν ἀποχῆς ἀπὸ τὴν πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου, ἥτις προῆλθε μόνον καὶ μόνον ἀπὸ τὴν χαυνότητα καὶ δειλίαν τῶν στρατευμάτων, καὶ διότι μερικὰ πλοιάρια κλέπτικα ἐβίασαν τὸν ἀήττητον στόλον τοῦ Τοπάλ-πασσα νὰ ἀφήσῃ τὸν θαλάσσιον ἀποκλεισμὸν, καὶ νὰ φύγῃ· κίνημα, τὸ ὁποῖον συνετέλεσε παραπολὺ εἰς τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐκστρατείας τοῦ παρόντος ἔτους.

Ἀναγκαῖον, νομίζομεν, ἤθελεν εἶσθαι νὰ ἐπιθεωρηθῶσι, διορθωθῶσι καὶ ἐπικυρωθῶσι τὰ εἰρημένα ἀποδεικτικὰ καὶ ἀπὸ τοῦ Μεσολογγίου τὴν φρουρὰν οὕτως. „Οἱ φανατικοὶ Χαλντούπιδες ἐφάνησαν ἀληθῶς χαῦνοι καὶ δειλίκαρδοι, ἐν ᾧ οἱ Ἀλβανοὶ ἔδειξαν, ὅτι ἰφόντι γνωρίζουν τοὺς τρόπους τοῦ πολέμου, καὶ ἠξεύρουν, δοθείσης εὐκαιρίας, νὰ καταφρονοῦν τὸν θάνατον. Οὗτοι ὅμως ἐκαταφρονήθησαν τὰ μέγιστα καὶ ὑπέφερον πολλὰς καταχρήσεις ἀπὸ τὸ τέρας τῆς ἀνθρωποτότητος τοῦ Κιουταχῆ· οὗ τινος ἡ πολεμικὴ ἐμπειρία δὲν ἔχει ἄλλον γνώμονα, εἰμὴ νὰ σφάζῃ, νὰ ἐρημώνῃ, καὶ καίῃ καὶ νὰ ἐξολοθρεύῃ πᾶν τὸ προστυχόν. Τί περίφημος ἰφόντι Ἀρχιστράτηγος!“

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἰσπαν. ἓξ προπληρωτέα κατὰ Ἰριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ Ἰ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ Δ. Μεσθενεύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 82ος — 83ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι Φραγκλ.

Μεσολόγγιον. 17 Ὀκτωμβρίου. 1825. Σάββατον.

ΕΞΩΤΕΚΙΚΑ.

Ὀθωμανικὴ Ἐπικράτεια.

Κωνσταντινούπολις. Τὴν 11 Ἰουλίου.

Ἀκόμη αἱ μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Πόρτας περὶ τῶν δύω Πριγγιπάτων διαπραγματεύσεις δὲν ἔλαβον τέλος. Βεβαιοῦται, ὅτι ὁ Κύριος Μιντσιάκης ἐφανέρωσε τελευταῖον ἐγγράφως εἰς τὸν Ῥεὶς Ἐφφέντην, ὅτι ἀπορεῖ ἡ Αὐλή του διὰ τὴν βραδύτητα τῆς Πύρτας εἰς τὸ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ ζητήματα τῆς Ῥωσσίας· καὶ ὅτι ἂν δὲν βαλθῇ εἰς τάξιν αὕτη ἡ ὑπόθεσις, ὁ πρὸ πολλοῦ ἐν Πετρουπόλει ψηφισθεὶς Πρέσβυς Κύριος Ῥιβοπιέρης δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μεταβῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ὁ Ῥεὶς-Ἐφφέντης φαίνεται, ὅτι ἠτιολόγησε διὰ στόματος τὰς ἀφορμὰς τῆς βραδύτητος, προβάλλων, ὅτι ἡ Πόρτα εἶχε χρείαν νὰ εἰδοποιηθῇ κατ' αὐτὰς περὶ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαβίας· καὶ ὅτι ἀφ' οὗ ληφθῶσιν αἱ γνωστοποιήσεις αὗται, θέλει δοθῇ ἑπομένως καὶ ἡ ἀπόκρισις πρὸς τὸν Κύριον Μιντσιάκην.

Ἄλλα δυσκολίαι πλέον σοβαραὶ ἀνεφύησαν μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Πόρτας. Τὸ Διβάνι διαλαλεῖ τὴν δυσαρέσκειάν τε διὰ τὰς ὑποτεθείσας ὡς ἀπὸ μέρους τῆς εἰς τὰς Ἰονικὰς νήσους Ἀγγλικῆς Διοικήσεως πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐκδηλώσεις, καὶ διϊσχυρίζεται, ὅτι τοὺς βοηθεῖ καθ' ὅλους τοὺς τρόπους. Ἀνανεώνει ὡσαύτως ἡ Πόρτα τὰς παλαιὰς ἔριδας, λέγουσα, ὅτι ἡ ἀπὸ τῆς Αὐλῆς τοῦ Λονδίνου δοθεῖσα ἀπόκρισις εἶναι ἔξω τοῦ προκειμένου, καὶ δὲν λύει τὰ ἀρχαῖα προβλήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων γεννῶνται αἱ παροῦσαι φιλονεικίαι. Παραπονεῖται ἐπίσης διότι δὲν ἐκτελέσθη οὐδεμία ἀφ' ὅσας ὁ Λὸρδ Στραγκφὸρδ ἔκαμε πρὸς τὴν Πόρταν ὑποσχέσεις, ὅταν ἀνεχώρησεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ ἐνυπάρχων μεταξὺ τῶν δύω τούτων Διοικήσεων παροργισμὸς ἐπηυξήθη ἀκόμη εἰς ἔσχατον βαθμὸν, καὶ δι' ἰδιαίτερά τινα περιστατικά. Καὶ τοιοῦτόν τι εἶναι, ὅτι εἰς τὸν Κύριον Τούρνερ, ἐπιφορτισμένον τὰς Ἀγγλικὰς ὑποθέσεις εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐπαρρήσιασεν ἡ Πόρτα ἔγγραφόν τι, δι' οὗ μὲ πολὺ σκληρὰς φράσεις παραπονεῖται διὰ τὸ φέρσιμον τοῦ Κυβερνήτη μιᾶς Ἀγγλικῆς Φρεγάτας, ὅστις πλησιάσας εἰς Ῥόδον, καὶ ζητήσας ἐφοδιασμὸν, διότι οἱ Τοῦρκοι ἐλαφυραγώγησαν τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ νήσῳ Προξένου, ἠθέλησε νὰ πυροβολήσῃ τὴν πόλιν, καὶ νὰ φερθῇ ὡς ἀληθὴς ἐχθρὸς, ἀπειθὴς ἡ ζητουμένη ἀπόκρισις δὲν ἐδόθη πάραυτα.

(G. T. e Un.)

Τὴν 25 Αὐγούστου.

Τὸ Διβάνι ἔλαβε τὴν εἴδησιν τοῦ ὅτι οἱ Ἕλληνες παρέδοθη τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν μέλλησαν αὐτῶν ὑπαξιν εἰς τὴν ὑπεράσπισιν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῆς Ἀγγλίας. Εἰδοποιήθη προσέτι περὶ τῆς ἐπαιξήσεως τῶν ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ναυπλίου Ἀγγλικῶν ναυτικῶν δυνάμεων, συντιθεμένων ἀπὸ τέσσαρας Φρεγάτας, δύω Κορβέτας καὶ δύω Βρίκια. Ἡ ἐσχάτως ἄφιξις δύω Φρεγατῶν καὶ μιᾶς Κορβέτας εἰς ἐνισχυσιν τῆς Γαλλικῆς Μοίρας, καὶ ὁ ἐν τῷ Ἀρχιπελάγει ἐρχομὸς τῆς Ἀμερικανῆς ναυτικῆς Μοίρας συντιθεμένης ἀπὸ μίαν δίκροτον ναῦα τῆς γραμμῆς, μίαν Φρεγάταν καὶ δύω Κορβέτας, τοὺς δίδουν φυσικὰ πολλῶν στοχασμῶν ἀφορμάς.

(G. G.)

Λονδῖνον. Τὴν 30 Αὐγούστου.

Τὸ ποτὲ Βασσέλον τῆς γραμμῆς τοῦ Σουηδικοῦ ναυτικοῦ καλούμενον Τάπερκελ, ἀγορασθὲν διὰ λογαριασμὸν τῆς ἐν Λονδίνῳ Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας, καὶ τὸ ὁποῖον, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, θέλει εἶσθαι ἡ Ναυαρχὶς τοῦ Λόρδ Κοχράνη, ἔφθασεν εἰς Βέλφασ. Ἕτερον καράβι ἐκ τοῦ αὐτοῦ ναυτικοῦ, ἀγορασθὲν καὶ πληρωθὲν ἀπὸ τὴν ἰδίαν Ἑταιρειαν, ἀναμένεται ἐκεῖσε, ἀγκαλὰ καὶ ὁ Πρέσβυς Ῥώσσος ἔκαμε ὅσα παράπονα. Ἡ ἐν τῇ Λέστχη τῶν ἀνταλλαγμάτων (Bourse) διασπαρεῖσα φήμη τοῦ ὅτι ἡ Διοίκησις ἀντεστάθη διὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Λόρδ Κοχράνη, ἐφευρέθη ἐξεπιτηδες διὰ νὰ καταβῶσι τὰ Ἑλληνικὰ κεφάλαια, καθὼς καὶ τωόντι συνέβη.

(F. Fr. e G. di G.)

Τριέστιον. Τὴν 1 Σεπτεμβρίου.

Τὸ ἑσπέρας τῆς 11 τοῦ παρελθόντος, καθ' ὥραν 10ην ἠκολούθησεν εἰς Θεσσαλονίκην πυρκαϊὰ κατὰ τὸ παλάτιον τοῦ Πασσᾶ, καὶ μετ' ὀλίγην ὥραν ἔλα τὰ ἐν αὐτῷ, καθὼς καὶ τὸ εὐρύχωρον σαράϊ τοῦ Κεχαγιάμπεή τε, τοῦ Χασνατζῆ, καὶ δισχίλιοι ὁμοίως ἄνθρωποι, ἔγιναν ἀμέσως στάκτη. Τὸ αὐτὸ ὑποφερον δυστύχημα καὶ ἄλλαι τριάκοντα οἰκίαι οὖσαι εἰς τὰ πέριξ. Τὴν 19ην παρετηρήθη, ὅτι ἡ πυρκαϊὰ ἐξολόθρευεν ἡμισεως μίλιον διάστημα. Ἀφ' οὗ διὰ τῶν ἀντλιῶν ἐπροσπάθησαν οἱ ἐπὶ τούτῳ διορισμένοι τοῦ Κοσταλάτη εἰς τὸ παλάτι τοῦ Πασσᾶ νὰ τὴν σβύσωσι, καὶ δὲν ἐπέτυχον, ἔπεσαν νὰ ἐμποδίσωσι τὰς προόδους της, καταλήγουσι τὰς οἰκίας ἕως εἰς τὸ παλάτι τοῦ Γιανιτζαραγᾶ. Οἱ Τοῦρκοι κατηγοροῦν ὡς αἰτίας ταύτης τῆς πυρκαϊᾶς τοὺς Ἀλβανοὺς τοῦ Πασσᾶ Ὀμὲρ Βριόνη. οἱ δὲ Ἀλβανοὶ ἀποδίδουν τὸ σφάλμα εἰς τοὺς Γιανιτζαρους. Ὁ Πασσᾶς ἐσταθη ἔφιππος καθ' ὅσην ὥραν διήρκεσεν ἡ πυρκαϊά.

(Sp. Or.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ τοῦ Ἐπαρχείου Ἀνατολικοῦ τὴν 11 Ὀκτωμ.

Τὸ ἔνοπλον πλοῖον διορισμένον νὰ παραπλέῃ τὰ πέριξ τῆς πόλεώς μας, ἐπλησιασε χθὲς εἰς Μαγαζία διὰ νὰ κατασκοπεύσῃ τὰ ἐχθρικὰ κινήματα. Οἱ ἐν αὐτῷ ἴδον ἕως 1500 περίπου ἐχθροὺς, Γκέγκιδες, Λιάπιδες καὶ Ντεντοῦμπιδες διευθυνομένους εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἤρχισαν ἀμέσως νὰ τοὺς πυροβολῶσι διαβαίνοντας· οἱ Τοῦρκοι ἀνταπεκρίθησαν μὲ τυφεκισμούς· μετὰ ἱκανῆς ὥρας λοιπὸν τοιούτων εἰδες ἀκροβολισμὸν, ἦλθον οἱ ἀντιμαχόμενοι εἰς συνομιλίας, καὶ τότε εἶπον οἱ ἐχθροὶ ὅτι ἀναχωροῦν διὰ τοὺς τόπους των ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐπιστρέψωσι καὶ πάλιν τὴν ἄνοιξιν.

Ἀπὸ τῆς πόλεως ἴδομεν καὶ σήμερον ἕως 150 πεζοὺς καὶ ἱππεῖς βαδίζοντας πρὸς δυσμάς.

Τὴν 12 τοῦ αὐτοῦ.

Αἱ σκοπιαί μας ἴδον τὴν παρελθοῦσαν νύκτα 200 περίπου ἡμιόνους καὶ καμήλους φορτωμένους μὲ σκηνὰς καὶ διάφορα ἄλλα εἴδη· ἄλλοι τόσοι Τοῦρκοι ἐσυντρόφευον τὰ φορτώματα, τὰ ὁποῖα διεύθυνον κατὰ τὸν Ἀχελῶον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Στρατόπεδον Ἀκαρνανίας · τὴν αὐτήν .

Εἰς τὰς ἐσχάτας ἐνέδρας , τὰς ὁποίας ἔκαμον ὀλίγοι τινὲς στρατιῶται ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν ἀξιωματικῶν Σούκια καὶ Ψαρογιάννη , ἔγιναν δύω ἀκροβολισμοὶ · εἰς τὸν πρῶτον ἐφονεύθησαν ὀκτὼ Τοῦρκοι , καὶ ἐσυλλήφθησαν τὰ ἄλογα των · εἰς δὲ τὸν δεύτερον πέντε , ἐν οἷς καὶ ἕνας Κατῆς , εἰς τὸν ὁποῖον εὑρέθησαν καὶ διάφορα Τουρκικὰ ἔγγραφα . Αἱ φυλακαί μᾶς ἀναγγέλλουν , ὅτι εἰς Γαρδίκι καὶ Πολυλιθίτζαν συνάζονται ἀδιακόπως ἐχθρικὰ στρατεύματα .

Μεσολόγγιον · τὴν 15 Ὀκτωμβρίου .

Ἀπὸ τὸν κυβερνήτην ἐμπορικοῦ οὐδετέρας σημαίας πλοίου ἐλθόντος σήμερον ἀπὸ Πρεβεζαν , πληροφορούμεθα , ὅτι εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν εἶχε διαδοθῆ φήμη , ὅτι ὁ Κιουταχῆς μελετᾶ νὰ ἀπεράσῃ εἰς Βραχῶρι μὲ τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ στρατοῦ του , παραμένων ἐκεῖσε ἕως ὅτου νὰ ἔλθῃ καὶ πάλιν ὁ Τουρκικὸς σῖτος · ἔξω δὲ τοῦ Μεσολογγίου θέλουν κατασκευασθῆ διάφοροι πύργοι ξύλινοι , εἰς τοὺς ὁποίους θέλει τεθῆ ἡ πυροβολικὴ , καὶ θέλει μείνει τοῦ στρατεύματος τὸ ὑπόλοιπον . Ἡ λειποταξία ἀκολουθεῖ ἀδιακόπως μεταξὺ τῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων · καὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς Ἀλβανοὺς δὲν ἔμειναν , εἰμὴ μόνοι 500 Τζαμίδες . Τὸ στρατόπεδον λοιπὸν τῆς πολιορκίας τοῦ Μεσολογγίου συνίσταται σχεδὸν ἀπὸ μόνους Χαλδουμπίδες , εἰς τοὺς ὁποίους μισθάζεται 12,000 ὀκ. ἀλεῦρι διὰ τροφήν των . Ἐδόθη διαταγὴ νὰ συναχθῶσιν ἀπὸ τὴν Ῥούμελην 700 ἐργάται , καὶ νὰ σταλθῶσιν εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς πολιορκίας · ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἕλληνες εἰς διαφόρους μάχας κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν , καὶ μάλιστα εἰς τὴν ἐσχάτην τοῦ Καρβασαρᾶ ἀφήπασαν τὰς καμήλας , δι' ὧν μετεφέροντο αἱ τροφαὶ εἰς τὸ Τουρκικὸν στρατόπεδον , ἐδόθησαν διαταγαὶ δραστηριώτατα νὰ προβλεφθῶσι διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν 200 ἄλογα ἀπὸ Πρέβεζαν , Ἄρταν καὶ Ἰωάννινα . Χρήματα δὲν ἐστάλθησαν ἀπὸ τὴν Πόλιν εἰς τὸν Κιουταχῆν καθόλου ὅθεν τὰ ἀλεύρια καὶ λοιπαὶ τροφαὶ τοῦ στρατοπέδου τούτου ἀγοράζονται μὲ διορίας . Ὁ Κιουταχῆς προμηθεύει ὡσαύτως ἀπὸ τροφὰς καὶ τὰ φρούρια Π. Πατρῶν καὶ Ναυπάκτου · ὁ δὲ Γιουσοὺφ-πασσᾶς στερούμενος χρημάτων νὰ πληρώνῃ , δίδει ἐνέχυρα τὰ πράγματά του .

Φαίνεται λοιπὸν , ὅτι ὁ Κιουταχῆς , καθ' ὅσον δυναμεθα τοὐλάχιστον νὰ συμπεράνωμεν ἀπὸ τὰ κινήματά του , σκοπεύει νὰ παραχειμάσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα . Ὅτι δὲ θέλει κατασκευάσει ἔξω τῆς πόλεώς μας πύργους διὰ νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν πυροβολικήν του καὶ νὰ καταστήσῃ πλέον ὀχυρὰν τὴν θέσιν τοῦ ὁποίου μέλλει νὰ ἀφήσῃ στρατεύματος , πιστοποιεῖται καὶ ἀπὸ εἰδήσεις ἐμμέσους τῆς Ἁγίας Μαύρας . Ὁ Κιουταχῆς ἔγραψε πρὸ εἴκοσι περίπου ἡμερῶν πρὸς ἕνα ἐκεῖσε ἐντόπιον ἔμπορον , Δημήτριον Πολίτην καλούμενον , διὰ νὰ τοῦ ἀγοράσῃ 500 Ταλλήρων σανίδας , καρφία καὶ ἄλλα τοιαῦτα . Ἔτρεξε λοιπὸν οὗτος εἰς τὰ ἐργαστήρια διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς διαταγὰς τοῦ Σατράπου, ἀλλ' οἱ πωλοῦντες αὐτὰ ἐπιτόπιοι καὶ ξένοι καὶ μάλιστα ἕνας Οὔγγρος , πληροφορηθέντες , ὅτι ἡ ὕλη αὕτη ἔμελλε νὰ σταλθῇ εἰς χεῖρας τῶν Ἀκαρνανῶν , καὶ νὰ συνεισφέρῃ κατὰ τῶν καρτερούντων ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας , ἐπρόκειναν νὰ στερηθοῦν τοιαύτης φύσεως κέρδος , καὶ δὲν ἐκαταδέχθησαν νὰ τοῦ πωλήσουν . Μὴ δυνηθεὶς λοιπὸν ὁ ἀντιπρόσωπός του Κιουταχῆ νὰ ἐπιτύχῃ τοιουτοτρόπως , ἔστειλε μόνον ὅσα ξύλα εἶχεν εἰς τὸ ἰδικόν του ἐργαστήρι .

Ἄμποτε ἀπὸ τοιαῦτα εὐγενῆ αἰσθήματα νὰ ἐμπνέωντο ὅλοι τῶν οὐδετέρων δυνάμεων οἱ ἔμποροι , καὶ ἡ ἁλαζὼν Ἑλλὰς ἤθελε βεβαίως ὑποφέρει πολὺ ὀλιγώτερα παρὰ τὰ ἐνεστῶτα δεινά . Εὐγνωμονοῦμεν εἰς τοὺς τοιούτους ἀγαθοὺς Χριστιανούς , καὶ τοὺς ἀποδίδομεν μυρίας χάριτας διὰ τὴν φιλοκέρδειάν των .

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Τὴν 11 Ὀκτωμβρίου. Ἀφ' οὗ ἤδη ὁ ἐχθρὸς ἀπεμακρύνθη τοῦ περιφράγματός μας ἕως 400 ὀργυιάς, καὶ ἐπεριορίσθη εἰς τὰς σκηνὰς καὶ τὰ μακρυνώτερα κανονοστάσιά του, τώρα ἀπολαμβάνει τὴν μόνην εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ μᾶς ῥίπτῃ ἐνίοτε μερικὰς σφαίρας κονονίων καὶ ὀλιγωτέρας βόμβας, προσπαθῶν διὰ τούτου νὰ μᾶς κακοποιῇ, φονεύων γέροντας, γυναῖκας καὶ νήπια. Σήμερον λοιπὸν οἱ πολιορκηταὶ καὶ πολιορκούμενοι ἐπυροβολήθησαν ἀμοιβαίως, ἐν ᾧ οἱ δεύτεροι ἐξακολουθοῦντες νὰ καταστρέφωσι τὰ ποτὲ ἐχθρικὰ χαρακώματα, ἐνασχολοῦνται ἐνταυτῷ καὶ μὲ ἄκραν σπουδὴν νὰ διορθώνωσι τὰς ζημίας τοῦ περιφράγματος· ὥστε ἀφ' οὗ τὸ καταστήσωσι πάλιν εἰς τὴν προτέραν του μορφήν, νὰ ἀποκρούσωσι τὸν Βάρβαρον καὶ εἰς νεωτέρας τύχὸν προσβολάς.

Δι' ὅλης ταύτης τῆς ἡμέρας ὁ ἀμοιβαῖος πυροβολισμὸς ἔγινε κατὰ τὸ σύνηθες.

Τὴν 12 τοῦ αὐτοῦ. Σήμερον ἴδομεν τοὺς Τούρκους ὀχυρωνομένους πέριξ τοῦ ἐν ταῖς ὑπαιθρείαις καταυλισμάτος των, καὶ τελειοποιοῦντας τοὺς ὁποίους ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ Ἰουλίου εἶχον ἀρχίσει, καὶ ἔπειτα κατέπαυσαν, προμαχῶνας· κατασκευάζων προσέτι καὶ πετρίνης πύργους.

Τὰ ἐχθρικὰ κανονοστάσια δὲν ἔπαυσαν καὶ σήμερον νὰ πυροβολῶσι τὴν πόλιν μας ἀπὸ ὥραν εἰς ὥραν· τέσσαρες λοιπὸν γυναῖκες περιεχόμεναι εἰς τοὺς δρόμους ἐπληγώθησαν ἐπικινδύνως. Τὰ κανονοστάσιά μας ἀντεπυροβόλησαν ὡσαύτως τὰ Τούρκικα.

Τὸ ἑσπέρας ἐρρίψαμεν ἱκανὰς βόμβας κατὰ τῶν ἐχθρικῶν σκηνῶν καὶ κανονοστασίων· ὁ δὲ ἐχθρὸς ἀνταπεκρίθη ἐπίσης εἰς κάθε βολήν μας.

Τὴν νύκτα ἐπεκράτει βαθεῖα σιωπὴ καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη.

Τὴν 13 τοῦ αὐτοῦ. Ἀπὸ τὸ πρωῒ καὶ ἕως τὸ δεῖλι ἐβασίλευεν ἡ αὐτὴ σιωπή. Περὶ δὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἤρχισεν ὁ ἀμοιβαῖος πυροβολισμὸς νὰ γίνεται ἀλλεπαλλήλως μὲ μέγα πεῖσμα· τὸ πῦρ τοῦτο διήρκεσε μέχρι τῶν μεσονυκτίων.

Τὴν 14 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ βροχερὸς καιρὸς ἐμεσολάβησε διὰ νὰ εὑρίσκεται καὶ τῶν δύο μερῶν ἡ πυροβολικὴ εἰς ἀδράνειαν. Τὴν μεσημβρίαν ὅμως ἔπαυσεν ἡ βροχή, καὶ οἱ ἀντιμαχόμενοι ἐπανέλαβον ἐξ ἀμοιβῆς τὸ πῦρ των ὡς συνήθως. Τὴν δὲ νύκτα ἔγινε μὲ μεγαλειότητα ἀμοιβαῖος βομβολισμός.

Τὴν 15 τοῦ αὐτοῦ. Ἡμεῖς ἐξακολουθοῦμεν νὰ καταστρέφωμεν τὸν μέγαν λαβύρινθον τῶν ἔξω τοῦ τείχους μας χαρακωμάτων· ὁ δὲ ἐχθρὸς δὲν ἔπαυσεν ἀκόμη νὰ κατασκευάζῃ τὰ νέα του εἰς τὰς ὑποροφίας ὀχυρώματα.

Ὁ κρότος τῶν πυροβόλων δὲν ἠκούσθη καθόλου σήμερον ἕως τὸ δεῖλι· καὶ τότε ἀρχίσαντες οἱ Τοῦρκοι τὸν κανονοβολισμόν των ἐφόνευσαν μίαν γυναῖκα ἐπιστρέφουσαν ἀπὸ τὸ πηγάδι.

Τὴν νύκτα ἠκολούθησεν ἀμοιβαῖος καὶ τῶν δύο ἀντιμαχομένων τὸ πῦρ ἱκανὴν ὥραν.

Τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ. Ἐν ᾧ ἀπὸ τὸ πρωῒ ἕως τῆς μεσημβρίας ἐβασίλευε βαθεῖα τῶν ἀντιπολεμωμένων ἡ σιωπή, τὸ δεῖλι ἤρχισαν πάλιν οἱ Τοῦρκοι νὰ ῥίπτωσι πεισματωδῶς πολλοστὰς Ὁριζοντείους καὶ κατὰ Κάθετον σφαίρας· ἡμεῖς ἀνταπεκρίθημεν ἐπίσης· ἐφονεύθη ὅμως ἕνας ἄνδρας, καὶ ἐπληγώθησαν δύο παῖδες.

Τὴν νύκτα ἐβομβόλησαν ὁμοίως οἱ ἐχθροὶ τὴν πόλιν μας. Ὁ σφοδρὸς ὅμως ἄνεμος καὶ ἡ διαδεχθεῖσα αὐτὸν βροχὴ ἔκλεισε τὴν σκηνὴν τῆς μάχης.

Τὴν 17 τοῦ ἰδίου. Τὸ πρωῒ ἐπεκράτει ἀμοιβαία σιωπή. Τὴν δὲ μεσημβρίαν ἔρριψαν ὀλίγας βόμβας οἱ Τοῦρκοι· ἡμεῖς δὲ τοὺς ἀνταπεκρίθημεν μὲ τῶν μεγαλητέρων κανονίων μας τὰς σφαίρας.

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἴσπαν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ Ἰμμηνίαν. Ἐνδέχεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 84ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὠφέλη, τοῖς πλείοσι
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον. 21 Ὀκτωμβρίου. 1825. Τετράδη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λόγοι ἰσχυροὶ καὶ πολὺ βάσιμοι ἐμποδίσαν ἕως σήμερον τὴν Ἐφημερίδα ταύτην νὰ ἐξηγηθῇ περὶ ἑνὸς τῶν συμφορωτέρων ἀφ' ὅσα ἀνεφάνησαν εἰς τὸ διάστημα τῆς ἀνεγέρσεώς μας ὑποκειμένων. Καθεὶς καταλαμβάνει ἀπὸ αὐτὴν τὴν φράσιν, ὅτι θέλομεν ὁμιλήσει περὶ τῶν ἐθνικῶν ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας τὸ Ἑλληνικὸν Γένος ἔστειλε πρὸς τὴν Βρεττανικὴν Διοίκησιν. Περὶ τούτου δὲν ἐξηγήθημεν ποσῶς ἕως σήμερον, νομίζοντες, ὅτι ἡ πολεμικὴ τῆς Ἑλλάδος κατάστασις δὲν ἐσυγχώρει νὰ ἀνακαλυφθῇ μία ὑπόθεσις τόσον σημαντικὴ, ἥτις κατὰ τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν τρόπον ἔμελλε νὰ ἐρεθίσῃ ζωηρότατα τὰς Αὐλὰς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων· πρόσθες δὲ καὶ κ' ἄτομα λετυφλωμένα ἀπὸ τὰ πάθη, ἢ ἀπὸ ὑποσχέσεις τωρινὰ ἀκαίρους, ἤθελον ὀργανίσει νὰ μετατρέψωσι τοῦ ἔθνους ὁλοκλήρου τὴν ἀπόφασιν· τὰ τοιαῦτα ἄτομα πρέπει νὰ ἀφήσωμεν νὰ ἔρωνται καὶ νὰ κυλίωνται εἰς τὸν ῥύπον τῶν παθῶν των, καὶ νὰ τὰ καταφρονῶμεν· καθότι ὅποιος ἀντίσταται εἰς τὴν ἀπόφασιν ὁλοκλήρου ἔθνους, δὲν πρέπει, οὔτε ἀξιοῦται ὁ τοιοῦτος νὰ θεωρῆται μέλος τοῦ.

Ἡ Εὐρώπη γνωρίζει τὰ παρὰ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἁγ. Ιάμες διευθυνθέντα ἐθνικὰ ταῦτα ἔγγραφα. Πολλαὶ ἐφημερίδες τὰ ἀνέφερον, καὶ μάλιστα τὰ μετέφρασαν· ἂς μᾶς συγχωρηθῇ λοιπὸν ἐνταῦθα νὰ ἐξηγηθῶμεν περὶ τοῦ οὐσιώδους τούτου ὑποκειμένου, καὶ νὰ διαδηλώσωμεν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς παρακαταθέμενα τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ πολιτικὴν αὐτῆς ὕπαρξιν εἰς τὴν ἐπίρροιαν τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, ἄλλον σκοπὸν δὲν συνέλαβεν, εἰμὴ νὰ ἀσφαλίσῃ διὰ πάντοτε τοὺς καρποὺς τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων ἀγώνων της. Ζητήσασα βοήθειαν ἀπὸ τόσα ἄλλα μέρη, καὶ ἀποβληθεῖσα, στενοχωρηθεῖσα, τὸ χειρότερον, καὶ ἐμμέσως εἰς τὸν καθεστῶτα αὐτῆς κατὰ τοῦ Σελτάνη πόλεμον, καὶ ἀνῖ συνδρομῆς καταδρομὴν ὑπομείνασα ἀπὸ ἐκείνους, τῶν ὁποίων ἐπεκαλέσθη τὴν βοήθειαν, ἄλλο δὲν τῆς ἔμεινε, παρὰ ἡ σταθερὰ ἀπόφασις τοῦ νὰ ζητήσῃ ὑπεράσπισιν (*) εἰς τὴν ἀδυναμίαν της ἀπὸ μίαν Δύναμιν, ἡ ὁποία διὰ τῆς ὑγειοῦς καὶ νομίμου πολιτικῆς της ἔδειξε τοσάκις τὸν τρόπον της εἰς τὸ νὰ ἐνεργῇ ὡς πρὸς τὸ ὠφέλιμον τῶν ἄλλων Σεβαστῶν Δυνάμεων σύστημα· καὶ περιττολέον, ὅτι οὖσα ἐλευθέρα ἐπιθυμεῖ νὰ βλέπῃ καὶ τὰ λοιπὰ Γένη ἐλεύθερα. Ἰδοὺ δὲ τίνι τρόπῳ ἐξηγεῖται περὶ τοῦ ἀξιολόγου τούτου ὑποκειμένου μία τῶν καλητέρων τῆς Εὐρώπης Ἐφημερίδων, ὁ Συνταγματικός.

Παρίσια, τὴν 13 Σεπτεμβρίου.

Ἀπὸ τὰς τρομερὰς ἐκείνας ἡμέρας, ὅταν ὁ Σεβάσμιος Ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους παρεδόθη εἰς χεῖρας τῶν δημίων, καὶ τὸ κυλοβωμένον πτῶμα του ἐσύρετο ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς δρόμους τῆς Κωνσταντινουπό-

(*) Διάφοροι ἐφημεριδογράφοι τῆς Εὐρώπης ἐζήτησαν τὴν ἐξήγησιν τῆς λέξεως, ὑπεράσπισις. καὶ ἰδοὺ τὴν βλέπομεν. Ἡ ἀληθὴς ταύτης ἐξήγησις ἄλλο δὲν εἶναι κυρίως, παρὰ ἡ ὑπὲρ τινος προτιθεμένη ἀστὶς κατὰ τῶν πολιτικῶν τρικυμιῶν, καὶ ὄχι ἡ εἰς ἄλλου ἔθνους νόμους ὑπόκλισις, καθὼς τινες τῶν γνωστῶν φίλων μας ἠθέλησαν νὰ παρεξηγήσωσι, θέλοντες διὰ νὰ μᾶς ἐγλίξουν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λεως ὁμοῦ μὲ τὰ ἄλλα τῶν δώδεκα Ἀρχιερέων, καὶ ἐρρίφθη εἰς τὴν Θάλασσαν, ὁλόκληρον τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων ἔφριξεν εἰς τὸ θέαμα τῆς ἱερατώδους ταύτης ὠμότητος· καὶ ἀπὸ αὐτὴν μόνην τὴν αἰτίαν ἐρεθιζόμενον, ἐφώναξε παντα χόθεν φωνὴν ἐκδικήσεως. Κἀνεὶς ἄνθρωπος δὲν ἠμπόρεσε νὰ μὴ φρίξῃ, μαθὼν τὰς τρομερὰς βασάνους, τὰς ὁποίας ὑπέμεινεν, ἐν ἡλικίᾳ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ὁ σεβάσμιος γέρων, ὅστις δὲν ἦτον ἀπ' ἄλλο τι γνωρισμένος, παρ' ἀπὸ τὴν πρὸς τὰ πνευματικὰ τέκνα τε ἀγάπην, καὶ ἀπὸ τὴν ταπεινὴν πρὸς τὸν Σελτάνον εὐπείθειαν. Μόνον λοιπὸν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῆς θρησκείας τὸ αἴσθημα ἁρμάτωσεν ὅλας τοὺς θραχίονας. Ἐγκαταλελειμμένοι ἀπὸ τὴν Εὐρώπην οἱ Ἕλληνες, ἐπαπειλούμενοι ἀπὸ ὅλας τὰς δυνάμεις τοῦ δυνάστου τῶν Ὀθωμανοῦ, ἔμαθον, ὅτι συσταίνεται ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας μία ἕνωσις ἡγεμόνων, οἱ ὁποῖοι διεκήρυξαν εἰς τὸν κόσμον νέον βασίλειον εὐταξίας, δικαιοσύνης, ἠθικῆς καὶ θρησκείας· καὶ ἐν ᾧ οἱ ἡγεμόνες οὗτοι εἶχον ἔλθει τότε εἰς Σύνοδον, οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Παλαιπωρης Ἑλλάδος ἦλθον πρὸς αὐτοὺς ἱκετεύοντες, καὶ ζητοῦντες νὰ σώσωσι τοὐλάχιστον τὴν ζωὴν τῶν πρεσβυτέρων των καὶ τὴν σεμνότητα καὶ σωφροσύνην τῶν γυναικῶν των· ἀλλ' αὐτοὶ οὔτε τοὺς ἀπεσταλμένους, οὔτε κἂν τὴν παρακλητικὴν τῶν Ἑλλήνων ἀναφορὰν ἐδέχθησαν. Ἂν δὲ οἱ κοσμικοὶ ἡγεμόνες ἐπροτίμησαν ψυχρά τινα πολιτικὰ συμφέροντα παρὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, ἡ κεφαλὴ τῆς οἰκουμενικῆς θρησκείας καὶ ὁ διάδοχος τῶν ἀποστόλων θέλει πικρανθῇ ἀναμφιβόλως περὶ τούτου ἀπὸ τὴν διήγησιν τόσων μαρτύρων· καὶ ἂν τὰ φῶτα τοῦ αἰῶνος ἀνθίστανται εἰς τὴν ἀγαθὴν ἔκβασιν νέας σταυροφορίας, θέλει ὅμως μεσιτεύσει εἰς τοὺς υἱούς του τῆς Δύσεως νὰ δράμωσιν εἰς βοήθειαν τῶν καταδυναστευομένων τῆς Ἀνατολῆς. Ματαία ἐλπίς! Ἡ Ἑλληνικὴ πρεσβεία εἰς τὸν ἅγ. Πατέρα δὲν ἀπήλαυσε τότε οὔτε κἂν τὴν χάριν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ῥώμην.

Τὰς μιαιφονίας ἐν τοσούτῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ Θεσσαλονίκης τὰς διαδέχονται αἱ τῆς Χίου· ἡ Ἑλλὰς παρηγημένη ἀπὸ τὴν Εὐρώπην εὑρίσκει δυνάμεις εἰς τὸν ἑαυτόν της· χύνεται τὸ αἷμα της ἀφθόνως εἰς τὰς πεδιάδας καὶ εἰς τὰ μέσα τοῦ πελάγους· ἡ ἀσχαία τὴν Πελοποννήσου γῆ τέλος πάντων ἐλευθερώθη, καὶ αἱ Θερμοπύλαι χαίρονται δευτέραν ἀθανασίαν.

Διαφημίζονται τῶν Ἑλλήνων αἱ νῖκαι, καὶ αἱ αὐλαὶ ἀρχίζουν νὰ ἀνησυχάζουν καὶ νὰ ταράττωνται. Ἡ Αὐστρία, τῆς ὁποίας ἡ ἀποναρκωτικὴ πολιτικὴ συμβιβάζεται τόσον ὀρθὰ μὲ τὴν ληθαργίαν τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, τρέμει, ἐν ᾧ ἰδεάζεται, ὅτι θέλει ἰδεῖ νὰ ἀνεγερθῇ λαὸς δραστήριος καὶ γενναῖος. Παραιτοῦν τοὺς Ἕλληνας, ὅταν τοὺς νομίζουν νικημένους, καὶ παγιδεύουν νὰ τοὺς καταστρέψουν, ὅταν οὗτοι ἀρχίζουν νὰ ἀναλαμβάνουν. Ἡ Ἑλλὰς ἀποκαθίσταται ἑστία τῶν διπλωματικῶν μηχανεργιῶν· οἱ μὲν θέλουν διὰ νὰ ζητήσῃ αὐτὴ ἕνα Βασιλέα, οἱ δὲ νὰ τῆς τὸν δώσουν. Μόλις ἤρχισε νὰ ἀποτεινάξῃ τὸν ζυγὸν τῆς Ὀθωμανικῆς θηλείας, καὶ θέλουν πάλιν νὰ ἁλυσσοδέσουν τὴν ἀνεξαρτησίαν της. Τὰ προβελεύματα ἀνταλάσσονται, οἱ δὲ διπλωματικοὶ ἐμβαίνουν εἰς κίνησιν· προβάλλουν ἤδη νέαν Συνέλευσιν διὰ νὰ ἀποφασίσουν περὶ τῆς τύχης ἑνὸς λαοῦ, ὅστις ἀκόμη δὲν ὑπάρχει (†)· εἶναι ὅμως τόσον διαφορετικὰ τῶν αὐλῶν τὰ συμφέροντα, ὥστε εἰς ἕνα καὶ μόνον σκοπὸν ἀποβλέπουν, τὸ νὰ ἀδιαφορήσουν, δηλαδὴ, εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ Σουλτάνος ἐν τοσούτῳ πολυπλασιάζει τὰς δυνάμεις του. Αἱ ὁρδαὶ τῆς Ἀσίας ἐξουδενώθησαν καὶ ἐτρόμαξαν· καταφεύγει λοιπὸν εἰς τὰς ὁρδὰς τῆς Ἀφρικῆς. Ὁ Μεχμὲτ-Ἀλήπασσας προστάζει νὰ συστηθῶσι στρατεύματα διὰ μέσου ἀξιωματικῶν τῆς Εὐρώπης, καὶ ἰδοὺ σχηματίζονται ἀπὸ ἀνθρώπους ἐξενγενισμένους κατὰ τὴν νέαν μέθοδον τῆς Τακτικῆς Ἀναχωροῦν, καὶ διοικούμενα ἀπὸ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰδίου Πασσᾶ, συντροφεύονται καὶ ἀπὸ τὸν ἀρνησύχριστον Γάλλον Σουλεϊμάν-μπεη (Selves) (‡). Καράβια Εὐρωπαϊκὰ μεταφέρουν τὰς ἀναγκαίας τῶν στρατευμάτων τροφάς· ἄλλα ὅμοια ἐπιφορτίζονται νὰ φέρουν ἐν ἀσφαλείᾳ τοὺς Τουρκικοὺς θησαυροὺς, κα

(†) Βέβαια, εἰς τὰ πνεύματα λιπῶν διπλωματικῶν, λαὸς Ἑλληνικὸς δὲν ὑπάρχει· πραγματικῶς ὅμως ὑφίσταται, διότι ἐσύντριψε τὰς ἁλύσσους τῆς τυραννίας. (Σημ. Συν.)

(‡) Ἠξεύρομεν μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ὅσοι Γάλλοι ὁδηγοῦν τῶν Αἰγυπτίων τὰ τάγματα, ἀγκαλὰ καὶ ἔχουν τόσον πλούσιον μισθὸν ἀπὸ τὸν Μεχμὲτ-Ἀλῆ, δὲν στεροῦνται μ' ὅλον τοῦτο καὶ τὸν ὁποῖον εἶ Γαλλίαν, ὡς ἀξιωματικοὶ, λαμβάνουν μισὸν μισθόν (Σημ. Συν.)

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πλὴς μισθοὺς τούτου τοῦ νέφους τῶν βαρβάρων, οἱ ὁποῖοι στείλουν νὰ ρουφίξουν τὸ αἷμα τῶν ὅσοι ἔμειναν ἀκόμη ἀπὸ τὸν δύστηνον Χριστιανικὸν λαόν. Μ' ὅλους τοὺς γενναίους ἀγῶνας μερικῶν ἀξιωματικῶν Πιεμοντέζων καὶ Γάλλων, ἐκυριεύθη τὸ Νεόναστρον, ἐπλημμύρισεν ἡ Πελοπόννησος, οἱ ἀγροὶ κατεημάθησαν, τὰ χωρία ἐκάησαν, οἱ κάτοικοι ἐν στόματι μαχαίρας ἀπέθανον· ἐν τούτοις φθάνει εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα ὁ Ὀθωμανικὸς στόλος· τὸ Μεσολόγγι ἐπαναστατεῖται· τὸ σχέδιον τῆς ἐκστρατείας ματαιώνεται ἐπιτήδειον καὶ τακτικὸν διδάσκαλον· φρυντίζουν καὶ τὰ Αὐστριακὰ πλοῖα νὰ ὁδηγήσουν τὸν Καπιτὰν-πασσᾶ. Οἱ Ἕλληνες στερεοῦνται τὴν συγκοινωνίαν μὲ τὰς νήσους, καὶ πεφοβισμένοι ἀπὸ τὰ περικυκλοῦντα αὐτοὺς δεινὰ, καὶ μάλιστα ἀπὸ τὰ ὅσα δὲν γνωρίζουν, βλέπουν νὰ ἀνακινῶνται εἰς τὸ πέριξ των παντὸς εἴδους ἔνεδραι. Ὅσοι τοὺς πλησιάζουν, μηχανεύονται τίνι τρόπῳ νὰ τοὺς ζυσιάσουν, καὶ τίποτε ὑπὲρ αὐτῶν δὲν ἐνεργοῦν.

Εἰς αὐτὴν τὴν ἀξιοθρήνητον κατάστασιν, μερικαὶ νῆσοι κατειρημωμέναι ἀπὸ τὸν προτητερινὸν πόλεμον, καὶ ἀπὸ τὰς πλουαριθμους ζυσίας κατηναλωμένοι, ἀνακαλοῦν εἰς τὴν ἐνθύμησίν των, ὅτι πλησίον των ὑπάρχει ἓν ἔθνος, τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου ἀνεγνώρισε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν τοσούτων χρόνων καταδυναστευομένων, καθὼς καὶ αὐτοὶ μανθάνουν, ὅτι τὸ νέον Ἀγγλικὸν Μινιστέριον σέβεται τὰ δικαιώματα τῶν λαῶν, καὶ ὅτι συνεθίζον νὰ δίδῃ ἀκοὴν εἰς τὰς ἐπικλήσεις τῶν ἀνθρώπων τῆς Ἀγγλίας, δὲν μεταχειρίζεται μὲ καταφρόνησιν καὶ τὰς τῶν ἄλλων. Συνέρχονται· καὶ ἀρ' οὗ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν βοήθειαν ὅλων τῶν ἄλλων λαῶν, ἐπικαλοῦνται ταύτην τὴν φορὰν τοὺς Ἀγγλους. Ἐμπιστεύονται εἰς τὴν ὑπερασπισίν των τὴν φροντίδα τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ πολιτικῆς ἐλευθερίας των.

Ὁ Κλῆρος συνέρχεται μετὰ τῶν Ὁπλαρχηγῶν, καὶ ὁ λαὸς μὲ τὸν Κλῆρον. Ἡ ἀναφορὰ τῶν νήσων στέλλεται εἰς τὴν Βουλήν. Δύω φατρίαι ἀνεγείρονται ἀμέσως· ἡ μία ζητεῖ νὰ ἐπικαλεσθοῦν τοὺς γενναιόφρονας Γάλλους, καὶ αἱ καλοκάγαθοι φροντίδες τῆς Ἑταιρείας τῶν Παρισίων ἐκέρδισαν εἰς τοῦτο πολλῶν καρδίας· ἡ ἄλλη ὅμως παρασταίνει, ὅτι ἡ Γαλλία διοικεῖται ἀπὸ ἓν Μινιστέριον, τὸ ὁποῖον ἔχει διὰ παίγνια ὅσα ὑπόσχεται, καὶ ἀντὶ νὰ βοηθήσῃ τὸν πόθον τοῦ ἔθνους ἐλοκλήρου ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, τὸν ἐδέσμευσε καὶ ἐσύστελε καθ' ὅλους τοὺς τρόπους· ἐπαινοῦν δὲ τὸ Ἀγγλικὸν Μινιστέριον, διότι ἔδωκε σημεῖα εἰς τὴν κοινὴν ἐμπιστοσύνην· οἱ ἀπεσταλμένοι τῶν νήσων ὑπερίσχυσαν ἐν τοσούτῳ μ' ὅλα τὰ παράπονα τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας, καὶ τοῦ κληρονόμου τοῦ ὀνόματος τοῦ Βάϊγκτων (‡).

Ἡ Βουλὴ καὶ ὁ κλῆρος τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν νήσων, βιασμένοι ἀπὸ τὴν χρείαν, καταπολεμούμενοι πυκναχόθεν, ἀγνοοῦντες τὴν δόξαν, ἥτις ἐπερίμενε τοὺς ὑπερασπιστὰς τοῦ Μεσολογγίου, ἐπικαλοῦνται τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Ἀγγλίας διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἐλευθερίαν των ἐνταυτῷ. Ἡ ἀναφορὰ ἐπαβλήθη ἀθῆ εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς εἰς τὰ πελάγη ἀκμῆς Ἀγγλικῆς Μοίρας Καπ. Ἅμιλτων, ὅστις ἀφ' ἧς ἀρχῆς εἶχε δείξει ἄκραν συμπάθειαν εἰς τὰ δεινὰ τῶν Ἑλλήνων.

Ἰδοὺ ποῦ ἀποτείνουν αἱ πράξεις τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἰδοὺ τί ἔπραξαν. Ἂς τοὺς κρίνουν οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης, καὶ ἂς κρινοῦν καὶ τὸν ἑαυτόν των.

Διὰ τί λοιπὸν κάμνει τόσον κρότου αὐτὴ ἡ ζήτησις, ἐν ᾧ ἄλλο δὲν εἶναι, παρὰ ἐπανάληψις τῶν προτητερινῶν; Ἐπικαλεῖται ἡ Ἑλλὰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας, καὶ ὅλοι σιωποῦν· ἐπικαλεῖται τὴν τοῦ Πάπα, καὶ πάλιν σιωποῦν· ζητεῖ δὲ τὴν Ἀγγλικὴν ὑπεράσπισιν, καὶ ὅλα τὰ Μινιστέρια βάλλονται εἰς κίνησιν καὶ ταράττονται. Δὲν φαντάζονται λοιπὸν ἐναργέστατα διὰ τούτου ὁποῖα εἶναι ἡ δύναμις τοῦ Ἀγγλικοῦ Μινιστερίου, διότι ἐπιστηρίζεται εἰς τὰ Ἐθνικὰ συμφέροντα, καὶ ὁποία ἡ ἀδυναμία τῶν βασιζόντων ἐναντίον εἰς τὴν εὐδιαθεσίαν τῶν ἐθνῶν των;

Τίνα λοιπὸν θέλουν εἶσθαι τὰ παρεπόμενα αὐτῆς τῆς πράξεως; Τί ἔκαμεν ὁ Καπιτὰν Ἅμιλτων; Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὁ ἀνὴρ οὗτος, μ' ὅλον ὅτι νέος, ἔχει φρόνησιν, καθότι εἶναι ὁ πρῶτος εἰς ἐξηκαλούθησεν ἐπέκεινα τῶν τριῶν ἐτῶν νὰ ἔχωμεν ἀρχηγὸς εἰς τὰ ἀνατολικὰ μέρη δυνάμεων. Θέλει ἀνακατωθῇ οὗτος, πολεμικὸς ὤν, εἰς συνθήκας πολιτικάς; Ἔκαμεν ἄραγε ὑπόσχεσίν τινα ἔξω τῆς φρονήσεως; Ἠξεύρει καλῶς, ὅτι τοιαῦται πράξεις θέλουν πληρωθῆ μὲ τὴν κεφαλήν του. Ἂς φρονῇ, ἂν θέλῃ, γενναῖα αὐτὸς καθ' ἑαυτόν, καὶ ὡς ἀρχηγὸς δὲν ἔχει ἄλλο νὰ κάμῃ, εἰμὴ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ χρέος του· ἡ δὲ παρεκτροπὴ τούτου εἶναι δι' αὐτὸν ποινὴ θανάτου. Ὅ,τι ἔπραξεν, ἔπρεπε νὰ τὸ πράξῃ, καὶ ἔγινε, στέλλων, δηλαδὴ, τὴν ἀναφορὰν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν Λόρδ μέγαν Ἀρμοστὴν, ὅστις ἐσυμβούλευε τὴν ἔστειλε εἰς Λονδῖνον.

Τί θέλουν ἀποφασίσει οἱ Μινιστροι τῆς Ἀγγλίας; Τὸ ζήτημα δύναται εὔκολα νὰ λυθῇ· δὲν θέλει βέβαια προδώσει τὴν ἐμπιστευθεῖσαν ἀποστολὴν· καρδίαν τοῦ Ἀγγλικοῦ Μινιστερίου δὲν εἶναι τόσον ἡ Κάστλερεαγ, ὅστις εἶχε διὰ παίγνιον τὰς ὑποσχέσεις καὶ τοὺς ὅρκους του. Ὁ Κύριος Κάνιγ θέλει ἐξακολουθήσει τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν του· θέλει αἰσθανθῆ, ὅτι χρεωστεῖ εἰς τοὺς Ἕλληνας νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ ζήτημά των μὲ τὰ πλέον θριαμβευτήρια καὶ ἐπίμονον τρόπον, καὶ εἰς τοὺς Ἀγγλους, νὰ μὴ τοὺς στερήσῃ τὴν εὐτυχίαν μιᾶς εἰρήνης, ἥτις μεγαλύνει τὴν εὐημερίαν των· δὲν ἠμπορεῖ νὰ συλλάβῃ τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ ἐπισυνάψῃ τοὺς Ἕλληνας μὲ τὸ Βρεττανικὸν Κράτος ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ὑπερασπιστοῦ, ἐφειδὴ τότε πόλεμος ἤθελεν εἶσθαι τὰ ἀποτελούμενον ἰδιοτύπων σοβαρῶν σκέψεων. Ἐκ ᾧ δὲ καὶ ἀναφαίνονται ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τὰ ἀποσήματα τοῦ ἀποικηματικοῦ συστήματος, εἰς τὴν Ἀγγλίαν βέβαια δὲν ἀνήκει νὰ τὸ ἀναλάβῃ, καὶ πρὸ πάντων, ὅ ἂν ἰδιαίτη πρᾶξις θέλει ἐγείρει πόλεμον ἐναντιούμενον εἰς τὰς διαθέσεις καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ ἔκβασίς του.

Θέλει εὐχαριστηθῆ λοιπὸν νὰ ἀπακριθῇ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι λαμβάνει ζωηρὰν συμπάθειαν εἰς τὰ παρόντα φράγματά των· ὅτι δὲν πρέπει

(‡) Ἴδε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Στρ. Ῥόσχιον εἰς τὸν ἀρ 49 τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν, καθὼς καὶ τὴν ἀπόκρισιν τῆς Διοικήσεως. (Σημ. Συν.)

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

νὰ ἀπελπίζωνται· ὅτι αἱ προλαβοῦσαι εἶναι των ἐγγλέζαι καὶ διὰ μελλούσας· ὅτι ἂν δὲν ἠμπορῇ νὰ τοὺς στείλῃ ἐπικουρίαν, θέλει ὅμως ἐξαποστείλει εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν Πρέσβυν της (Κύριον Στρατφὸρδ Κάνιγ), ὅστις θέλει ἐνεργήσει μετὰ προθυμίας κοντὰ εἰς τὴν Πέρταν, διὰ νὰ ἀπολαύσουν τέλος πάντων τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Πατρίδος των. Ἔνθα θέλουν διαλάμψει ἐν εἰρήνῃ τὰ ἡρωϊκὰ τοῦ ἔθνους των κλέη.

Ἰδοὺ, κατὰ τὴν ἰδέαν μας, ὁποῖον θέλει εἶσθαι ὡς πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν τὸ φέρσιμον τῆς Ἀγγλίας. Νομίζομεν μάλιστα, ὅτι ἡ ζήτησις αὕτη θέλει τὴν φέρει εἰς τόσον δυσκολοαποφάσιστον (délicate) κατάστασιν, ὥστε καὶ ἡ ἀναχώρησις τοῦ Λόρδ Κεχράνου, ἂν καὶ ἐδικαιολογήθη διὰ τὴν ὁποίαν τὰ Βρεττανικὰ στρατεύματα ἔλαβον μερίδα εἰς τὰ πράγματα τοῦ πασᾶ τῆς Αἰγύπτου, καὶ διὰ τὴν φανερὰν τῶν Ἀγγλικῶν μεροληψίαν, θέλει ὑποφέρει πολλὰς δυσκολίας. Τὸ ὄνομα τοῦ Λόρδ Κυχράνου εἶναι πολὺ ἔνδοξον· θέλει σύρει τὴν πρωτοχὴν τῆς Εὐρώπης, καὶ ἡ ἀπὸ Ἀγγλίαν ἀναχώρησίς του θέλει βάλει εἰς μέγαν κίνδυνον τὴν ζωὴν τῶν εἰς τὴν Τουρκίαν Ἀγγλικῶν ὑπηκόων. Οὔτε θέλει ὠφελήσει, ἂν θέλουν νὰ γίνῃ ἡ Ἑλλὰς δυνατὴ καὶ ἐκτεταμένη· ἐν ᾧ κατὰ τὸ παρὸν ἄλλο τι δὲν τῆς σιγχωροῦν, εἰμὴ νὰ ζῇ μετρίως, καὶ εἰς τὴν τρίτην τάξιν. Τὰ ἐν Λονδίνῳ ἀνορασθέντα πλοῖα καὶ τινες ἀνεξάρτητοι ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι ἐπροστάτησαν μὲ τοὺς νέους ἀξιωματικοὺς ἐν Μεσολογγίῳ Ἀγγλους θέλουν ἐξαρκέσει κατὰ τοῦτο.

Ἐξασφαλίζουσα τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος ἡ Ἀγγλία ἠμπορεῖ σήμερον νὰ ἀπεκτήσῃ ὅλου τοῦ ἐξευγενισμένου Κόσμου τὴν εὐγνωμοσύνην. Καὶ διὰ τί αἱ ἄλλαι Διοικήσεις δὲν σπεύδουν νὰ ἑνωθοῦν μετ' αὐτῆς, καὶ νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὸν θρίαμβον τούτου τοῦ εὐγενοῦς ἀγῶνος; Οἱ Ἕλληνες ἐζήτησαν ἕνα μόνον ὑπερασπιστήν· ἂς παρρησιασθοῦν λοιπὸν ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ ἀπὸ γενναιόφρονα κινούμενα ἀμίλλαν, ἂς φιλοτιμηθοῦν μὲ τοὺς Ἀγγλους νὰ γίνωσιν αἴτιοι τοῦ νὰ ἀναζήσῃ ὁ λαὸς οὗτος. Ἀλλὰ ποῖος τὰ κρατεῖ; τὸ στάδιον εἶναι ἀνοικτὸν· ἂν ἀφήσουν μόνην τὴν Ἀγγλίαν νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν ἀνεξαρτησίαν, ἐποία καταισχύνη δι' αὐτούς! Τοὺς τοιούτους ἂς μὴ τοὺς μιμηθῶσι κἂν οἱ Γάλλοι· καὶ ἴσως κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θέλουν ἐξαλείψει τὸ ὄνειδος τοῦ ὅτι εἰσυχώρησαν ἀξιωματικοὺς Γάλλους νὰ ἐνωθῶσι μετὰ τῶν φαλάγγων τοῦ Σατράπου τῆς Αἰγύπτου, καὶ μάλιστα νὰ ἀπολαμβάνωσι καὶ εἰς Γαλλίαν τοῦ μισθοῦ των τὸ ἥμισυ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον· Τὴν 21 Ὀκτωμβρίου.

Μ' ὅλον ὅτι ὁ Ἔνδοξος Λόρδ Κόχρανης ἔδωκε τὸν λόγον τῆς εἰς τοὺς πλέον Εὐγενεῖς τῆς Ἀγγλίας διὰ νὰ ἔλθῃ νὰ βοηθήσῃ, κατὰ τὸ φιλανθρωπικὸν τῆς σύστημα, τὴν Πατρίδα μας, μ' ὅλον ὅτι ὁ λόγος τοῦ λαμπροῦ τούτου ἀνδρὸς πρέπει νὰ ἦναι ἱερὸς εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τοὺς ὅσοι γνωρίζουν τὸν εὐγενῆ χαρακτῆρα τῆς, πολλοὶ μ' ὅλα ταῦτα ἀμφιβάλουν περὶ τῆς ἐλεύσεώς της, καὶ διέσπειραν μάλιστα καὶ λόγους τινας ἀντιβαίνοντας εἰς τὸν χαρακτῆρα της καὶ εἰς τὰ συμφέροντά μας. Διὰ νὰ ἀνατρέψωμεν λοιπὸν τὴν ψευδῆ ταύτην φήμην, ἀναγγέλομεν μὲ ἄκραν μας εὐχαρίστησιν, ὅτι ὁ Περίβλεπτος οὗτος Λόρδ ὄχι μόνον ἀνεχώρησε δι' εἰδὼ ἀπὸ Λονδῖνον, ἀλλὰ μάλιστα, κατὰ τὰς ὁλοϋστερινὰς εἰδήσεις, ἔφθασε καὶ εἰς Μάλταν.

Τὴν αὐτήν.

Ἀπὸ εἰδήσεις ἀξιοπίστους πληροφορούμεθα, ὅτι ἀφ' οὗ οἱ Τουρκικοὶ στόλοι ἐπροσπάθησαν νὰ εἰσβιβάσωσι καὶ ἄλλας Ἀραβικὰς στρατιὰς διὰ νὰ τὰς μεταφέρωσιν εἰς Πελοποννησον, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν παιώλην δὲν ἠδυνήθησαν, ὁ μὲν Βυζαντινὸς ἀνεχώρησε διευθυνθεὶς πρὸς τὸν Ἑλλήσποντον, ἐκεῖνος δὲ τῆς Ἀφρικῆς παρέμεινεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐν ἀπραξίᾳ.

Μανθάνομεν ὡσαύτως, ὅτι ὁ Ἰμπραΐμπασσας ἀπελπισθεὶς τοῦ νὰ λάβῃ τὴν περιμενομένην βοήθειαν ἀπεσύρθη εἰς Μοθώνην, ἀφήσας ἱκανὴν στρατιωτικὴν φρουρὰν διὰ νὰ ὑπερασπίζεται τὴν Τριπολιτζάν. Οὕτω λοιπὸν ὁ Στρ. Κολοκοτρώνης ἐπῆρε κεφαλῆς ἑννέα χιλιάδων ἔτρεξεν εἰς ἀποκλεισμὸν τοῦ Ἰμπραΐμη, ἐν ᾧ ὁ Στρ. Νικήτας μὲ ἑξακισχιλίους πολιορκεῖ στενᾶ τοὺς ἐν Τριπολιτζᾷ· ἐλπίζομεν ἀκολούθως νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τούτου μὲ περισσοτέραν βεβαιότητα.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Ἀπὸ τῆς 18 ἕως τῆς 21 Ὀκτωμβρίου. Καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας περιοδικῶς δὲν παύουν οἱ Τοῦρκοι νὰ πυροβολοῦν τὴν πόλιν μας. Ἡμεῖς δὲ ἀφ' ἑτέρου μέρους ἀντιπυροβολοῦμεν τὰ κανονοστάσιά των, καὶ ἐξακολουθοῦμεν νὰ διορθώνωμεν ὅσον δυνατὸν τὰς ζημίας τοῦ τείχους μας, προσπαθοῦντες νὰ τὸ φέρωμεν εἰς τὴν προτέραν του κατάστασιν.

Ἡ κατάστασις τοῦ ἐχθροῦ εὑρίσκεται εἰς τὰ ἴδια.

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἰσπαν. ἓξ προπληρωτέα κατὰ Ἰριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ Δ. Μεσθενεύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 85ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, ἴσις πλείστι φιλάνθρωπα.

Μεσολόγγιον. 24 Ὀκτωμβρίου. 1825. Σάββατον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λονδῖνον· τὴν 10 Αὐγούστου.

Αἱ εἰδήσεις τῆς Ἀλεξανδρείας μᾶς ἀναγγέλλουν, ὅτι εἰς τὸ Κάϊρον συνεκροτήθη σύναξις ἀπὸ ὅλους τοὺς μεγάλους, διὰ νὰ γίνῃ σκέψις περὶ τῆς χρηματικῆς οἰκονομίας τῆς Σατραπείας ταύτης. Ὑποτίθεται, ὅτι θέλων ὁλιγοστευθῇ τὰ κέρδη τῶν ἀνωτέρας τάξεως ἐξιωματικῶν, καὶ θέλων προσπαθήσει νὰ ἀρπάσουν ἀπὸ τὸν λαὸν ὅ,τι τοῦ μένει, διὰ νὰ πληρωθῶσι τὰ ἔξοδα τῶν ἐκστρατειῶν τοῦ Σατράπου κατὰ τῆς Ἑλλάδος, τῆς εἰσβολῆς του κατὰ τῆς Συρίας, καὶ τῶν σχεδίων του εἰς τὸ νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῶν συνορικῶν μερῶν τῶν εἰς τὰς Ἰνδίας κατακτήσεών μας.

Αἱ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκστρατεῖαι ἀξίζουν εἰς τὸν Μεχμὲτ-Ἀλῆν ἀπειραρίθμους ποσότητας, διότι μόνα τὰ ἔξοδα εἰς τὰ Εὐρωπαϊκὰ φορτηγὰ καράβια φθάνουν ἕως εἰς 100,000 λίρ. στερλ.

(Morning Chronicle.)

Τὴν 27 τοῦ αὐτοῦ.

Μανθάνομεν, ὅτι ὁ Λὸρδ Κόχρανης ἐγύρισθη, δεχόμενος τὴν ἀρχηγίαν τῆς ἐκστρατείας, ἡ ὁποία ὑπάγει εἰς βοήθειαν τῆς Ἑλλάδος, νὰ μὴ παραιτηθῇ ἀπὸ τὸ ἔργον του, παρὰ ὅταν τελειώσῃ ὁ κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμος· καὶ ὅτι ἡ Σύζυγός του, ὅπου τὸν ἐσυντρόφευσεν εἰς ὅλας τὰς προτητερινὰς του ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἐκστρατείας, θέλει ἀκολουθήσει καὶ τώρα τὴν τύχην τοῦ ἀνδρός της.

(Morning Post)

Παρίσιοι· τὴν 14 τοῦ αὐτοῦ.

Ἐξαιρέτου τινος προσοχῆς εἶναι ἄξια ἡ ἐστιστολὴ, τὴν ὁποίαν οἱ Ἕλληνες ἀνεκάλυψαν εἰς ἓν Αὐστριακὸν πλοῖον, καὶ τὸ ἀποσπασμα τοῦ ὁποίου ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ χθεσινὸν φύλλον ταύτης τῆς Ἐφημερίδος ἀπὸ εἰδήσεις τῆς Ὕδρας. Τί λοιπὸν τώρα θέλομεν εἰπεῖ διὰ τὰς ὡραίας Μινιστεριακὰς ὑποσχέσεις τοῦ ὅτι οἱ Γαλλικοὶ Πράκτορες θέλει μεσολαβήσει μετὰ γενναιοφροσύνης ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων; Θέλει ὑποστηρίξει τις ἀραγε εἰς τὰς Ἐφημερίδας τοῦ Θησαυροφυλακίου, ὅτι δὲν βοηθεῖ κατ' οὐδένα τρόπον τὸ Μινιστέριόν μας τοῦ Ἰμπραΐμ-πασσα τὴν ἐκστρατείαν; Ἰδοὺ πῶς ἕνας Εὐρωπαῖος ἔμπορος διαπραγματεύεται μὲ τὴν ὑψηλότητά του τὸν Καπιτάν-πασσα, καὶ μετὰ τῆς Α. Ε. τὸν πρέσβυν τῆς Γαλλίας διὰ νὰ προμηθεύῃ τὸν Αἰγυπτιακὸν στρατὸν μὲ τὰ χρειώδη, καὶ δίδει τὴν βεβαίαν ταύτην εἴδησιν εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ Αἰγυπτιακοῦ Πασσᾶ κύριον Κοκκίνην.

Γνωρίζομεν καλῶς μερικοὺς ἐξοχωτάτους, οἵτινες τὸ κάμνουν κύριον ἔργον των νὰ ἔχωσι συνομιλίας μὲ ἕνα Καπιτάν-πασσα,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ ἀναμφιβόλως ὀλίγων κόπων θέλων δοκιμάσει νὰ συνακόνανται καὶ μὲ ἕνα Κεχαγιᾶ ἢ Ζαερὲ-Ναζιρὶ· ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι, καθὼς μὲ δυσαρέσκειάν μας μανθάνομεν, ὁ Στρατηγὸς Γυαλιελμινὸτ εἶναι περιπεπλεγμένος εἰς κρυφὰς τοιούτου εἴδους πραγματεύσεις. Δυσάρεστον τῳόντι εἶναι νὰ βλέπῃ τις ἕνα πολεμικὸν, ὅστις ἐτιμήθη μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην ἑνὸς σεβαστοῦ Εἰρηνοποιοῦ, καὶ ἐβάστασεν ἴσως εἰς τὴν χεῖρα του τὸν κάλαμον τοῦ Ἀνδουιὰρ, νὰ ὑποχρεώνεται εἰς τὸ νὰ λαμβάνῃ ἰδιαιτέραν μέριμναν διὰ βαρβαρικὰ στρατόπεδα, καὶ πρὸ πάντων ὅταν αὐτὰ τοῦτα ἔχουν νὰ ἐξολοθρεύτωσι Χριστιανικὸν λαὸν, καὶ νὰ καταπνίξωσι τὸν σπινθῆρα τοῦτον τοῦ ἐλευθερισμοῦ, ὅστις ἀνήγειρεν ἐλπίδας καὶ ἐνθουσιασμὸν εἰς ὅλας τὰς γενναιόφρονας τοῦ κόσμου καρδίας.

Δὲν ἀρκοῦν βέβαια ἀρνήσεις ἀστήρικτοι διὰ τὰ ἀνατρέψουν συμπεράσματα θεμελιωμένα εἰς πράξεις σοβαρὰς καὶ αὐθεντικάς· ἡ τιμὴ τῶν Γάλλων ἀπαιτεῖ διασαφήνειαν βάσιμον καὶ ἀπόκρισιν καθαράν.

(Constitutionnel)

Νύρεμβεργ· τὴν αὐτὴν.

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως διαλαμβάνουν διαφόρους σοβαρὰς διαφιλονεικήσεις, αἱ ὁποῖαι πρὸ ὀλίγου ἀνηγέρθησαν μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Πόρτας. Ὁ Κύριος Τούρνερ, ἐπιφορτισμένος τὰς Βρεταννικὰς ὑποθέσεις, ἔλαβεν ἀλληλοδιαδόχως πολλὰ ἔγγραφα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐξηγοῦνται τὰ παράπονα τῆς Πόρτας εἰς διαφόρους γενικὰς ὑποθέσεις καὶ πολλὰς ἰδιαιτέρας πράξεις· οὗτος ὅμως ἐφανέρωσεν, ὅτι δὲν γνωρίζει ποσῶς ἀπὸ τὰ ἀναφερόμενα εἰς αὐτὰ τὰ ἔγγραφα, καὶ ἐπομένως δὲν ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ οὐδεμίαν ἀπόκρισιν· θέλει ἐξαποστείλει ὅμως αὐτὰ εἰς Λονδίνον διὰ νὰ ζητήσῃ ἀποδείξεις εἰς τὰ περιεχόμενα τῆς ὁποίας ἴσως λαβὼν θέλει εὐαρεστηθῆ νὰ δώσῃ τὴν ἀπόκρισιν εἰς τὸν Ῥώς-Ἐφέντην.

Εἰς ἰδιαιτέραν τινὰ συνομιλίαν μεταξὺ τοῦ Κ. Τούρνερ καὶ Ῥεὶς Ἐφφέντη, ἔκαμεν ὁ δεύτερος πολλὰ ἀκόμη παράπονα διὰ τὴν μεγάλην ὑπερβολὴν τῶν Ἑλλήνων μεροληψίαν ἀπὸ μέρους τῆς Ἀγγλίας· λέγων, ὅτι τοῦ Λονδίνου ἡ αὐλὴ στηρίζει, κατὰ τὴν ἰδέαν του, τῶν Ἑλλήνων τὰ σχέδια.

(ἡ αὐτὴ)

Τὴν 1 Σεπτεμβρίου.

Λέγουν, ὅτι ἡ Μαρκέσα Χερφὸρδ (d'Herford) ἥτις ἔχει μεγάλην ἐπιρροὴν εἰς ἓν τῶν σημαντικωτέρων ὑποκειμένων τῆς Γαλλίας, ἀνεχώρησε διὰ τὰ Παρίσια, σκοπὸν ἔχουσα νὰ μεταχειρισθῇ διαπραγματεύσεις τινὰς περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἱσπανίας, αἱ ὁποῖαι ἐγγίζουν εἰς τὴν κρίσιν των.

(Globe and Traveller.)

Ἀποσπασμα ἐπιστολῆς ἐκ Λονδίνου.

Τὴν 8 Ὀκτωμβρίου.

Ἡ νέα περίοδος τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει Καρκαμένου (*) πλησιάζει προσδοκήτως ὅμως διὰ Συνελεύσεως ἐνωμένης, ὥστε ἡ διάρκεια τῆς περιόδου του νὰ ἐπεκταθῇ καὶ διὰ τὸ παρὸν ἔτος. Ἡ ῥᾶξις αὕτη, κατὰ τοὺς διπλωματικοὺς, ἀποδίδεται εἰς πολιτικὰς μεταβολὰς· καὶ ἐπειδὴ ἄλλην τοιαύτην εἰς τὴν Εὐρώπην δὲν βλέπων, συμπεραίνεται, ὅτι τῆς Ἑλλάδος τὰ πράγματα

(*) Οὗτος εἶναι ὁ Λόρδ-Ἀντιδιευθυντὴς (Lord-Maire). Ἔχει τὸ πρῶτον πολιτικὸν ὑπούργημα εἰς τὴν πόλιν τοῦ Λονδίνου, καὶ παριστάνει τοὺς πολίτας αὐτῆς τῆς Μητροπόλεως. Τὸ ὑπούργημα τοῦτο διὰ τὴν μεγάλην του καὶ εἰς τὰ δύω Βουλευτήρια ἐπιρροὴν, ἀναζητεῖται ἀπὸ ὅλους τοὺς μεγάλους τῆς Ἐπικρατείας· καὶ ἐπειδὴ ἀλάσσεται κατ' ἔτος, συμβαίνει ἐπομένως πάντοτε καὶ μεγάλη εἰς τὸν λαὸν κίνησις· τὸ Παλάτιον Krown and Anker, ὅπου γίνεται συνήθως τὸ μέγα γεῦμα, ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ τὸ παράδειγμα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἔδωκαν ἀφορμὴν νὰ ἐπεκτανθῇ ἡ περίοδος τοῦ Καρκαμένη. Ἡ Ἐφημερὶς τοῦ Φραγκφόρτ, ἥτις, ὡς ἀπὸ Αὐστριακὸν πνεῦμα ὑπαγορευμένη, εἶναι ἐναντία ἐπομένως τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, ἀναφέρει, ὅτι ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἐπιρροὴν εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Γερμανίας, παρὰ ὅτι δύναται ὀλίγον τι νὰ βλάψῃ τὸ ἐμπόριόν της. καὶ ἐπειδὴ κοινῇ γνώμῃ τῶν συμμάχων της θέλει τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης, προτιμᾷ τὸν ὄλεθρόν της.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐπαρχία Κραβδάρων.

Πλάτανος· Τὴν 11 Ὀκτωμβρίου.

Ἀπὸ ἄνθρωπον ἐλθόντα σήμερον ἐκ τοῦ ἐν Σαλώνοις στρατοπέδου πληροφορούμεθα, ὅτι κατ' αὐτὰς ἐκτύπησαν οἱ ἐκεῖσε Στρατηγοὶ Γούρας, Γρίζος καὶ Γ. Δράκος τὰς εἰς τὸ ἐχθρικὸν ἐκεῖνο στρατόπεδον στελλομένας τροφὰς καὶ πολεμεφόδια. Μετὰ ἱκανῆς ὥρας λοιπὸν μάχην ἐφόνευσαν 40 Τούρκους, ἐζώγρησαν τοὺς ἀγωγιάτας, καὶ ἐξησίασαν ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐφόδια, συνιστάμενα ἀπὸ 300 φορτώματα.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἀπὸ τῆς 22 ἕως τῆς 24 Ὀκτωμβρίου. Τῶν ἐχθρικῶν κανονοστασίων τὸ πῦρ ἐμετριάσθη ὁπωσοῦν κατ' αὐτάς. Τὰ δὲ ἡμέτερα πυροβολοῦν περιοδικῶς τὰ τουρκικὰ κατασκηνώματα. Ἐξακολουθοῦμεν ὡσαύτως νὰ ἐπιδιορθώνωμεν τὸ περίφραγμά μας, τὸ ὁποῖον ἐλπίζομεν διὰ τῆς βοηθείας τοῦ Ὑψίστου νὰ φέρωμεν μετ' οὐ πολὺ εἰς τὴν προτέραν τοῦ κατάστασιν.

Πολλοὶ ἡ Ἐφημερὶς αὕτη πικρότατα ἐπαρατηρήθη κατὰ τοῦ κυρίου Γουλιέλμου Κοκκίνη, διότι προμηθεύει τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πίστεως μὲ τροφὰς, δεικνύων διὰ τούτου μόνον καὶ μόνον τὸν ποταπὸν καὶ χαμερπῆ χαρακτῆρα του· πολλάκις οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἐδιδάχθη δι' αὐτὸ μαθήματα ἀρκετὰ δραστήρια· καὶ μ' ὅλον τοῦτο εἶναι ὁ αὐτὸς, καὶ δὲν παύει ἀπὸ τὰ ἑβραϊκά του αὐτὰ κέρδη· καὶ τὸ χειρότερον, ὅτι τώρα ἔκαμε συντρόφους τοῦ βδελυροῦ ἐπαγγέλματός του καὶ ἄλλους, καὶ οὕτως αὐξάνει τὴν τιμὴν τῶν τροφῶν, διὰ νὰ προφθάνῃ τοὺς Μωαμεθάνους, καὶ ἐπομένως νὰ δοκιμάζῃ στενοχωρίαν εἰς τοῦτο τῆς Χριστιανικῆς πίστεως οἱ ἀθλητοί.

Εἰς τὰ δεινὰ παρεπόμενα τῆς εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα εἰσβολῆς τῶν βαρβάρων συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ κατεδάφισις τῶν καπνοφόρων πεδιάδων μας, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ Ἑλληνικαὶ στρατιαὶ ἤθελον προμηθεύεσθαι τὰ τρόφιμα. Ἐν ᾧ δὲ τώρα εἶναι χρεία νὰ ἀποτελῆται τοῦτο διὰ τοῦ ἐμπορίου, δὲν λείπουσι καὶ διάφοροι Τουρκολάτραι, οἱ ὁποῖοι, διὰ νὰ εὐχαριστήσωσι τοὺς δεσπότας των, μᾶς παρεμβάλλουσι ὅσα ἐμπόδια. Εἷς τῶν τοιούτων λοιπὸν εἶναι ὁ διαληφθεὶς Γ. Κ. Κίνης καὶ οἱ ἑσχάτως μετ' αὐτοῦ ἐνωθέντες Χῖοι Γεώργιος καὶ Πέτρος Βλαστοῦ, Θεόδωρος Μάξιμος, καὶ Ἀνδρέας Φακίρης, παροικοῦντες εἰς Ζάκυνθον· οἵτινες ληστρικῶς ἐσύλησαν τὰς ἀπὸ τοὺς Τούρκους δυστραγίας τῆς πατρίδος των, δεικνύουσιν ὅλον τὸν ζῆλον εἰς τὸ νὰ τοὺς θωπεύσωσιν. Ἀσυνείδητοι καὶ χαρακτῆρες ἄνθρωποι! Ὁ δίκαιος κριτὴς τῆς Ἱστορίας θέλει σᾶς καταδικάσει εἰς τὴν αἰώνιον κατάκρισιν τοῦ κόσμου, καὶ θέλει σᾶς ἐξαλείψει διὰ παντὸς ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν ἄλλων Ὁμογενῶν σας, οἵτινες θυσιάζουν ζωὴν καὶ ὑπάρχοντα διὰ νὰ ἀνακτήσωσι τὴν κληρονομικὴν ἀνεξαρτησίαν των, τῆς ὁποίας σεῖς, ἄθλιοι! δὲν εἶσθε ἄξιοι.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῶν Ἑλλην. Χρονικῶν.

Κύριε.

Εἰς τὸν 73 ἀριθ. τῶν Ἐφημερίδων σᾶς εἰδοποίησας, ὅτι ὁ περίφημος Στρατηγὸς Ῥοζα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μέλ. τόσον ἔνδοξος διὰ τὸν πατριωτισμόν τε, διὰ τὰς πέντε κλασσικὰς πολεμικὰς πράξεις τε ἀπ' αὐτὸν τυπωμένας, τὰς ὁποίας ὑπολήπτονται ὅσοι γνωρίζουν τὴν δύναμιν τῆς πολεμικῆς τέχνης, καὶ διότι ἐστάθη δὶς γενικὸς διδάσκαλος τῶν στρατευμάτων τοῦ Ἔθνους τε, πρῶτον ἐπὶ Ναπολέοντος Ἰωακεὶμ (Napoleone Giocchino), καὶ δεύτερον εἰς καιρὸν τοῦ διοργανισμοῦ, κτλ. ἐμίσευσεν ἀπὸ Ζάκυνθον διὰ τὴν Ἑλλάδα μὲ τοὺς πέντε υἱούς τε, καὶ δύω ἄλλες Εὐρωπαίους· ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν εἶναι ἕνας τῶν δύω ὑπασπιστῶν τε, δηλ. ὁ Κύριος Ἰωσὴφ Σκάρπας, ὅστις τρεῖς ὁλοκλήρους χρόνους ἐπολέμησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὁ ὁποῖος εἰς καιρὸν τῆς ἀπουσίας τε, σημαντικὰς καὶ ἐπωφελεῖς ἐκβολεύσεις προξένησεν· τώρα δὲ πάλιν ἐπέστρεψε διὰ νὰ πολεμήσῃ ὡς στρατιώτης κατὰ τῶν ἐχθρῶν μας.

Ὁ πανευγενέστατος κύριος Γεώργιος Σισίνης μαθὼν τὴν ἀπόβασιν τοῦ ῥηθέντος Στρατ. εἰς ποτάμι, ἔστειλεν εἰς προϋπάντησίν τε τὸν Γενναῖον Στρατηγὸν υἱόν τε κύριον Χρύσανθον, καὶ καὶ ἄλλες πολλοὺς γενναίους, καὶ εὐγενεῖς νέους, μὲ τοὺς ὁποίους ἕως Γαστούνην ἐσυνωδεύθη ὁ,τι ἀπὸ τὸν ῥηθέντα κύριον Σισίνην ἔλαβεν ὅλα τὰ σημεῖα μιᾶς γενναίας καὶ καθαρᾶς φιλοξενείας.

Ὁ Στρατ. Ῥοζαρὸλ ὑποσχεθεὶς νὰ διδάξῃ τὴν πολεμικὴν τούτους τοὺς πολεμικοὺς νέους, ἔκαμε νὰ κατασκευασθῶσι πεντακόσιαι λόγχαι διὰ τὸ ἱππικόν. Ὁ ἴδιος οὗτος Στρατηγὸς δὲν γνωρίζει μὲ ποίους λόγους νὰ ἐξηγήσῃ τὴν εὐχαρίστησίν τε, βλέπων τὸ ζῆλον ἀγχίνουν τῶν Ἑλλήνων, μάλιστα δὲ τῶν κυρίων Χρυσάνθε, καὶ Μιχαήλε, υἱῶν τοῦ πανευγενεστάτε κυρίε Γ. Σισίνη μετά τινων ἄλλων εὐγενῶν νέων, ὥστε μὲ δέκα ἡμερῶν διδασκαλίαν καὶ γύμνασιν κατὰ τὸ ἱππικὸν, ἔμαθον καὶ ἐκεῖνο τοῦ Συντάγματος, δι' οὗ ἐσυνείθισαν καὶ οἱ ἵπποι των νὰ ἐνεργοῦν, καὶ ἐκεῖνο τῆς κυβερνήσεως τῆς λόγχης, καὶ τοῦ σπαθίου, τὰ ὁποῖα ἀποκαθιστοῦν τὴν δύναμιν τοῦ ἱππικοῦ.

Δὲν ἠμπορεῖ νὰ συμπεράνῃ τις, ὁποῖον ἐνθουσιασμὸν ἐπροξένησεν ὁ ἐδῶ ἐρχομὸς τοῦ Ἐξοχωτάτε Στρατ. Ῥοζαρὸλ, εἰς ὅλους τοὺς εὐφρονοῦντας γενναίως καὶ εὐγενεῖς Πατριώτας· δυνατὸς εἰς τὰ ἄρματα, ἀποδεικνύεται καὶ ὡς τοιοῦτος διὰ τῆς εἰς αὐτὰ ἐξαιρέτε κυβερνήσεώς τε· καὶ οἱ μαθηταί τε ἀναπληροῦν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον τοὺς ἐδίδαξε μὲ τὸ παράδειγμά του νὰ κάμνωσιν. Κατεπείσθησαν ὅλοι ἐκεῖνοι (οἵτινες ἕως τώρα κατεφρόνουν τὴν πολεμικὴν τέχνην) ν' ἀφήσουν τὴν τουρκικὴν μέθοδον τοῦ πολεμεῖν, καὶ νὰ ἐναγκαλισθοῦν τὴν Εὐρωπαϊκὴν τάξιν.

Τοῦτος ὁ νέος Ἐπαμινώνδας ἐζητεῖτο καὶ ἦτον ἀναγκαῖος διὰ ν' ἀνεγείρῃ εἰς ἡμᾶς τὴν Ἑλληνικὴν ἀνδρίαν· καθὼς ἐκεῖνος τὴν ἀνήγειρεν εἰς τοὺς Θηβαίους.

Ἐλπίζω, κύριε, ὅτι θέλεις βάλει εἰς τὰς ἐφημερίδας ταύτην μὲ τὴν ἐπιστολὴν, διὰ νὰ παρηγορηθῶσιν οἱ Ἕλληνες, ὅτι καταγόμενοι, καὶ γεννηθέντες ἀπὸ τὸ ἴδιον καὶ μόνον κλίμα τῶν παλαιῶν μας ἐκείνων Ἡρώων, φυλάττουν τὴν ἰδίαν ἀγχίνοιαν· καὶ ὅτι ἡ ἐφ' ἡμᾶς ἀπ' αἰῶνος γεγυμνασμένη βάρβαρος τυραννικὴ Ὀθωμανικὴ δύναμις, ἐστάθη ἀδύνατος νὰ τὴν σβύσῃ, καὶ ὅτι διὰ νὰ ἐπαναλάβωμεν τὸν Ἡρωϊσμὸν δὲν μᾶς λείπει ἄλλο, παρὰ ἡ ἐπιστήμη τῆς Τακτικῆς, τὴν ὁποίαν ἤδη ἀποφασισμένοι νὰ τὴν μάθωμεν, θέλομεν ἀναλάβει τὸ νὰ ἤμεθα ἀληθῶς Ἕλληνες· ἐν τοσούτῳ δὲ μὲ τὸ προσῆκον σέβας μένω.

Τῇ 17 Σεπτεμβρίου 1825. Ἐν Γαστούνῃ.

Ὁ Πατριώτης
Νικόλαος Θ. Πανταζόπουλος.

Τιμὴ ἐτησία Γαλ. Ἰσπαν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ Τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 86ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι Φραγκλ.

Μεσολόγγιον. 28 Ὀκτωμβρίου. 1825. Τετράδη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν Συνταγματικὸν τῆς Γαλλίας ἔντονον τινὰ ὁμιλίαν κατὰ τῶν οἰκειοποιήσεων, διὰ τῶν ὁποίων διάφοροι Δυνάμεις θέλουν νὰ ἐξησιάζωσι λαοὺς, οἵτινες διὰ πολλῶν καὶ μεγάλων ἀγώνων ἀπέκτησαν ἤδη ὡραγματικῶς τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ πολιτικήν των ὕπαρξιν.

Εἰμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς τῆς αὐτῆς γνώμης, ὅτι ὅποιος λαὸς ἐσύντριψεν ἀφ' ἑαυτοῦ του τῆς τυραννίας τὰς ἁλύσσους, αὐτὸς καὶ εἶναι κύριος ἑαυτοῦ, ἡ ὕπαρξίς τε εἶναι κτῆμα τε ἴδιον, καὶ οὐδεὶς ἄλλος δύναται νὰ τοῦ τὸ ἀφαιρέσῃ. Ὅταν λοιπὸν ἄλλος τις θελήσῃ νὰ τὸν ἐξησιάσῃ ἀρχίζει κατὰ πρῶτον νὰ τὸν οἰκειοποιῆται· καὶ ἐνώνων τὴν δύναμιν μὲ τὴν οἰκειοποίησιν, θέλει γίνει βέβαια ἀδικητὴς τοῦ λαοῦ ἐκείνου· καὶ ἐπειδὴ τότε πρᾶξις ἀδικία γίνεται κατὰ τῶν δικαιωμάτων τοῦ μερικοῦ καὶ ὁλικοῦ, πρέπει καὶ ἡ ποινὴ νὰ ἐκτελῆται μὲ τὴν ἀφαίρεσιν πάσης οἰκειοποιήσεως, καὶ μετ' αὐτῆς νὰ στερῆται ὁ οἰκειοποιούμενος καὶ τὴν ἄνομον κατάκτησιν.

Ἡ Τουρκία λοιπὸν δὲν ἔχει ἄλλο δικαίωμα εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρὰ μίαν ἄνομον καὶ κακῶς θεμελιωμένην οἰκειοποίησιν. Ταύτην δὲ τὴν πρίτασιν ἐρευνῶσα καὶ ἡ εἰρημένη ἐφημερὶς, ἰδοὺ πῶς ἐξηγεῖται περὶ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος.

Παρίσιοι. Τὴν 11 Σεπτεμβρίου.

Τὸ δὲ δικαίωμα τοῦ Σελτάνη δὲν εἶναι ὡσαύτως οἰκειοποίησις; Ἡ Ἀγγλία ἐννόησε τοῦτο πολλὰ καλά· καὶ ἂν ἦναι ἀληθὴς ἡ εἴδησις τῶν μεταξὺ τοῦ Ναυάρχου Ἅμιλτων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως γενομένων συμβιβασμῶν (τῆς ὁποίας καὶ ἔχομεν πολλὰ διδόμενα, ὥστε νὰ τὴν πιστεύσωμεν), ἡ Ἀγγλία ἐνήργησε διὰ μιᾶς ὑπὲρ τῶν ἰδίων της, ὑπὲρ τῶν τῆς ἀνθρωποτότητος καὶ ὑπὲρ τῶν τῆς πολιτικῆς τῆς Εὐρώπης συμφερόντων. Κατ' οὐδένα λόγον ὅμως ἀποδεικνύεται, πῶς ἡ Ἀγγλία θέλει δεχθῆ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Ἑλλάδος μίνη της ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας δυνάμεις εἶναι ἀκώλυτον καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ Ῥωσσίαν νὰ λάβουν ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισίν των τὴν Ἑλλάδα· καὶ χωρὶς τούτου, τὴν ἄλλην ἡμέραν πόλεμος θέλει διακηρυχθῆ βέβαια. Τοῦτο ἀλλέως δὲν ἐξηγεῖται· καὶ οὔτε εἶναι δυνατὸν, κατὰ τὴν ἰδέαν μας, νὰ προβληθῆ διὰ νὰ στέλλεται εἰς τὴν Πελοπόννησον Λὸρδ Μέγας Ἁρμοστὴς, καθὼς γίνεται καὶ εἰς τὰς Ἑπτανήσους. Δὲν πρέπει δὲ καθόλου νὰ λησμονήσωμεν ὅσα πρὸ μικροῦ ὁ Κ. Κάνιγγ ἀνήγγειλε, λέγων, ὅτι μετ' οὐ πολὺ θέλει ἔλθη ἡ ὥρα, καθ' ἣν ἤθελεν εἶναι χρεία τελευταῖον νὰ ἀναγνωρισθῆ ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος· νὰ ἀρχίσῃ μία δύναμις, καὶ αἱ ἄλλαι μεγαλοφώνως νὰ βοήσων· αἱ ὁποῖαι ὅμως θέλων εἰρηνεύσει, ἐπειδὴ καὶ αἱ ἀρχαὶ προχωροῦν ἡσύχως ἐν τῷ μέσῳ τῶν παθῶν· καὶ τώρα, τί ἄλλο θέλει ἡ Ἀγγλία, παρὰ νὰ ἀνοίξῃ νέας εὐκολίας εἰς τὸ ἐμπόριόν της; Δὲν οἰκειοποιεῖται νὰ ἀποκλείσῃ κανένα. δὲν θέλει μάλιστα νὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὴν πολιτεύωνται καλήτερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους, καὶ τὸ ἔδειξε προσφάτως μὲ τρόπον ἐναργῆ καὶ θετόν. Ἄλλο τι λοιπὸν δὲν κάμνει, εἰμὴ νὰ προπορεύηται ἀπὸ ἡμᾶς. Ἐπιγραφομένη μηνολογεῖται ὡς πρώτη Διοίκησις εἰς τὴν εὐγνώμονα τῶν Ἑλλήνων ἐνθύμησιν· καὶ ἰδοὺ τὸ πᾶν. Ὅσον τὸ καθ' ἡμᾶς, ἐλπίζομεν, ὅτι δὲν θέλομεν εἶσθαι οἱ ἔσχατοι εἰς τὴν εὐδιαθεσίαν των· καὶ ἂν ὄχι ὡς Διοίκησις, τοὐλάχιστον ὡς λαός. Ἂς ἦναι γνωστὸν λοιπὸν τοῦτο εἰς τὸ Μινιστέριόν μας· ἂς μὴν ἐπιμένῃ νὰ παλινδρομῇ εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐν ᾧ προχωρεῖ εἰς τὴν Ἀμερικὴν· ἂς μάθῃ νὰ βαδίζῃ τὸν ὁποῖον μὲ τοσαύτην ἐπιτυχίαν ἤνοιξε δρομον, ἀντὶ τοῦ νὰ σύρεται ὄπισθεν τῆς Αὐστρίας εἰς σύστημα πολιτικῆς μικροπρεπῶς ἐχθροπαθοῦς. Τί μεγάλη δόξα θέλει εἶσθαι διὰ τὸ ναυτικόν μας νὰ προσπαθῇ διὰ νὰ δεξασθῇ ἀκολουθοῦν κατόπιν τοῦ ναυτικοῦ τῆς Αὐστρίας! Τί ὡραῖον θέαμα διὰ τὴν Γαλλίαν, ἥτις κατέταξε Μαύρους εἰς τὸ τάγμα τῶν λαῶν, νὰ βλέπῃ λευκοὺς συγκαταριθμεμένους εἰς τὸ τάγμα τῶν δούλων!

Λονδῖνον. Τὴν 16 Σεπτεμβρίου.

Λέγων, ὅτι αἱ Δυνάμεις ὅλαι ὑπεσχέθησαν συναλλήλως εἰς τὴν ἐν Βιέννῃ Συνέλευσιν νὰ διατηρῶσι τὴν ἰσορροπίαν ἡ ὁποία ἐχαρακτηρίσθη ὡς βάσις τῆς εἰρήνης. Τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀκριβὲς· ἀλλ' ἡ Ὀθωμανικὴ Πόρτα δὲν συνήργησεν εἰς τὴν συμφωνίαν, οὔτε ἡ Ἑλλὰς ἦτον ἀκόμη ὑποκείμενον διαφιλονεικήσεως. Ἂν λοιπὸν, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν Αὐλὴν τῆς Ἀγγλίας τοῦ νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εἰλικρινεῖς τῶν Ἄγγλων διαθέσεις, δὲν παρέσταινον ἄλλο ἐμπόδιον, ἐκτὸς τῆς ἐν Βιέννῃ συνθήκης, τοῦτο εἰς τὴν στάθμην ἤθελεν εἶσθαι μηδέν. Εἶναι προσέτι ἐναργῶς συμφέρον διὰ τὴν Ἀγγλίαν, καὶ ἴσως καὶ δι' ὁλην τὴν Εὐρώπην, τὸ ν' ἀποκατασταθῶσιν οἱ Ἕλληνες αὐτόνομοι, καὶ ἡ Μεγάλη Βρεταννία νὰ ἔχῃ καμποσαν ἐσπέρειαν φανερὰν εἰς τὰ συμβούλια τῆς νέας δημοκρατίας. Ἡ Τουρκία κλονεῖται πρὸ πολλοῦ, καὶ ἡ Ῥωσσία, πάντοτε φιλόδοξος, ζητεῖ ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Μεγάλου Πέτρου νὰ ἀποκτήσῃ ἐπιρροὴν εἰς τὴν Θάλασσαν· καὶ ἐπειδὴ εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἐπικράτειάν της δύω μόνας λιμένας κατεσκεύασεν ἡ φύσις, καὶ αὐτοὺς παγωμένους τὸ ἥμισυ τοῦ χρόνου, πρὸ πεντήκοντα ἤδη ἐτῶν προσπαθεῖ ν' ἀνοίξῃ τὸν πορθμὸν τοῦ Βοσπόρου, ὥστε νὰ ἐκπλέωσιν ἐκεῖθεν ὡς ἀπὸ εὐρύχωρον ναύσταθμον ἀπειράριθμοι στόλοι, καὶ νὰ φιλονεικοῦν τὴν Αὐτοκρατορίαν τῆς Μεσογείου. Κατὰ τὸ παρὸν ἔχει εἰς Ὀδησσὸν ἀρκετὰ μέγαν ναύσταθμον, καὶ στόλον συνιστάμενον ἀπὸ εἴκοσι περίπου νῆας τῆς γραμμῆς, περιπλέοντα τὸν Εὔξεινον Πόντον. Αἱ ἐμπροσθοφυλακαί της ἐγγίζουν σχεδὸν εἰς τὸν Δούναβιν· καὶ ἂν Εὐρωπαϊκή της ἐπιρροὴ δὲν ἐμποδίσῃ τῶν σχεδίων της τὴν ἐκτέλεσιν, εἶναι πιθανὸν νὰ ἔμβῃ ταχέως εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ νὰ γίνῃ ἐπομένως Κυρία τοῦ Ἑλλησπόντου. Συμμαχοῦσα ὅμως μὲ τὴν Ἑλλάδα ἡ Ἀγγλία, θέλει προφθάσει τὰς χρείας τινὸς πολυσυνθέτου στόλου, ὁστις νὰ ἐμποδίσῃ ἢ νὰ ἀποκλείσῃ ἐρμητικῶς τοῦ ναυτικοῦ τῆς Ῥωσσίας μόνης τὴν διάβασιν, καὶ ἐπομένως νὰ ἀποκρύνῃ περισσότερον παρ' ἄλλοτε ποτε τὴν ναυτικὴν αὐτῆς εἰς τὴν Μεσόγειον ὑπεροχήν. Ἡ πολιτικὴ λοιπὸν, ἡ φιλανθρωπία καὶ ἡ κοινὴ ἐλευθερία συντρέχουν εἰς νὰ ὠφελήσωσι τὴν Ἀγγλίαν νὰ βοηθήσῃ τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα, εἰ δυνατὸν νὰ τὸ κάμῃ μὲ τὴν καλὴν ἐκείνην πίστιν, ἡ ὁποία ἦτον καὶ εἶναι πάντοτε ὁ πρῶτος νόμος τῆς Ἀγγλικῆς Αὐλῆς. Ἀλλ' αὕτη διὰ συνθηκῶν ἐπισήμων εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ στηρίξῃ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους· δὲν ἠμπορεῖ λοιπὸν νὰ κάμῃ συμμαχίαν μὲ τοὺς Ἕλληνας, οὔτε ν' ἀναγνωρίσῃ αὐτοὺς ἔθνος ἀνεξάρτητον, ἂν πραγματικῶς δὲν κατασταθῶσι τοιοῦτοι· ἂν ὅμως διὰ τῆς εὐτολμίας καὶ ἐπιμονῆς των φθάσωσι νὰ κυριεύσωσι τοὺς δυνάστας των, εἶναι ἀναμ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

φισθήτητον, ὅτι συμφέρον δέλει-ίσθαι τὸν εἰς τὴν Ἀγγλίαν νὰ τοὺς ἀπαγορίσῃ ὡς ἀδελφοὺς, καὶ νὰ τοὺς βοηθήσῃ κατὰ τῶν ἀπειλῶν καὶ προσβολῶν τῶν ἄλλων Δυνάμεων τῆς γῆς. (Star.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πεφ. Γ'.
Ἀρι. μς'.
Τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων.

Ἐπειδὴ τινες Ἕλληνες, εἴτε ἐξαπατώμενοι, εἴτε μὲ τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ προστατεύωνται εἰς πράξεις ἐναντίας τῶν καθεστώτων Νόμων, ζητοῦντες λαμβάνουν ἀπὸ διαφόρους Προξένους ἢ Πράκτορας ξένων Δυνάμεων ὑπερασπίσεις, καὶ δυνάμει αὐτῶν, νομίζουν τὸν ἑαυτόν τους ὑπηκόους ἐκείνων τῶν Δυνάμεων, καὶ ἐπομένως ἐλευθέρους τῶν χρεῶν εἰς ὅσα τοὺς καθυποβάλλει ὁ Νόμος.

Τὸ Βουλευτικὸν ἐθέσπισε.

Α'. Οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων, ὁποίας δήποτε τάξεως καὶ βαθμοῦ, ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ζητήσῃ, ἢ λάβῃ ξένης Δυνάμεως ὑπεράσπισιν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος.

Β'. Οὔτε μεταβαίνων ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπιστρέφων εἰς τὴν Πατρίδα του ὁ Ἕλλην δύναται νὰ γνωρισθῇ ξένης Δυνάμεως ὑπήκοος, ἢ ὑπερασπιζόμενος ἀπὸ αὐτὴν τὴν Δύναμιν, ἐὰν δὲν ἀπέκτησε τακτικῶς τὸ δικαίωμα τῆς πολιτογραφήσεως εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς Δυνάμεως ἐκείνης, μὲ ὅποιον τρόπον οἱ Νόμοι καθεστῶσι νόμιμον τὴν πολιτογράφησιν.

Γ'. Κάθε ὑπεράσπισις δεδομένη εἰς Ἕλληνα, ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ ὁποιον δήποτε Πρόξενον ἢ Ἀντιπρόξενον, ἢ Πράκτωρα ξένης Δυνάμεως, ἢ καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἄνευ τῆς νομίμου πολιτογραφήσεως, δὲν ἔχει καμμίαν ἰσχύν, οὔτε οἱ ἔχοντες αὐτὴν πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς Ἕλληνες καὶ νὰ ὑπόκεινται ὡς τοιοῦτοι εἰς ὅσα χρέη προσδιορίζει εἰς αὐτοὺς ὁ Νόμος.

Δ'. Ὅσοι Ἕλληνες ἀποδειχθοῦν ὅτι ἔλαβον τοιούτου εἴδους ὑπερασπίσεις, ἂν ἔλαβον τὴν ὑπεράσπισιν πρὶν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ἀκυροῦται αὐτὴ ἡ ὑπεράσπισις· ἂν δὲ τὴν ἔλαβον μετὰ τὴν δημοσίευσιν τούτου τοῦ Νόμου, καταδικάζονται εἰς ποινὴν χρηματικὴν πεντήκοντα διστύλων Ἱσπανικῶν, καὶ χάνουν διὰ πενταετίας τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ εἶναι ἐκλογεῖς, ἢ νὰ ἐκλέγωνται Ἀντιπρόσωποι εἰς τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα, ἀποκλείονται δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ τῆς πενταετίας διάστημα καὶ ἀπὸ κάθε πολιτικὸν ἢ στρατιωτικὸν ὑπούργημα.

Ε'. Ὅσοι ὑποπέσωσι καὶ δεύτερον εἰς τὸ ἔγκλημα τοῦτο, καθυποβάλλονται εἰς ποινὴν χρηματικὴν ἑκατὸν Ἱσπανικῶν διστύλων, καὶ χάνουν διὰ βίου τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ εἶναι ἐκλογεῖς, ἢ νὰ ἐκλέγωνται Ἀντιπρόσωποι, ἀποκλεισμένοι ἐπίσης διὰ παντὸς ἀπὸ κάθε πολιτικὸν ἢ στρατιωτικὸν ὑπούργημα.

Ϛ'. Τὸ δικαίωμα ξένης ὑπερασπίσεως, καὶ τακτικῶς λαμβανόμενον (κατὰ τὸν παραγ. Β'.) περιορίζεται εἰς τὸ ὑποκείμενον τοῦ λαμβάνοντος αὐτό, δὲν ἰσχύει ὅμως καὶ ὡς πρὸς τὰ κτήματα αὐτοῦ ἐπάνω εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπὶ τῶν ὁποίων γίνονται αἱ ἀνάλογοι εἰσπράξεις κατὰ τοὺς καθεστῶτας Νόμους.

Ζ'. Ὅσοι λάβουν τακτικῶς τὸ δικαίωμα ξένης ὑπερασπίσεως, χάνουν κάθε δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ὁ Ὀργανικὸς Νόμος χαρίζει εἰς μόνους τοὺς Ἕλληνας.

Η'. Τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν, τῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ Δικαίου νὰ ἐνεργήσωσι τὸν παρόντα Νόμον.

Θ'. Ὁ παρὼν Νόμος νὰ δημοσιευθῇ διὰ Τύ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

απο, και να καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδηκα τῶν Νέμων.

Ἐξεδ. τῇ 11 Αὐγούστου 1825 ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Πρόεδρος Πανοῦτζος Νοταρᾶς.
Ὁ Α Γραμμ. Ἰωάννης Σκανδαλίδης.

Ἐπικυροῦται.
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ
Γεώργιος Κουντουριώτης.
Ὁ Γεν. Γραμμ. Α. Μαυροκορδάτος.
(ὁ Φ. τοῦ Ν.)

Περ. Γ.) ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ
Αρι. 12.641) ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ

Δ ι α κ η ρ ύ τ τ ε ι.

Ἡ ἐν Ἄστρει Ἐθνικὴ Συνέλευσις εἰς τὰ Πρακτικὰ τῆς ιή. Ἀπριλίου ἐπροσδιώρισε μετὰ διετίαν ὁλόκληρον τὴν συγκρότησιν τριτης Ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Ἡ Διοίκησις εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν πάντοτε νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν Ἐθνικὴν ταύτην βούλησιν, ἀλλ' αἱ δειναὶ τῆς Πατρίδος περιστάσεις, τὰς ὁποίας κανένας Ἕλλην δὲν ἀγνοεῖ, δὲν ἐσυγχώρησαν μέχρι τοῦδε τὴν συγκάλεσιν Ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Ἐπειδὴ δὲ, Θεοῦ βοηθοῦντος, ἐλπίζεται νὰ καλητερεύσουν ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ χειμῶνος τούτου τῆς Πατρίδος αἱ περιστάσεις, προσδιορίζεται ἡ συγκρότησις τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως εἰς τριμηνίαν ἀπὸ τῆς σήμερον δηλαδὴ τὴν 25 τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς, καθ' ἣν ἐποχὴν ὅλων τῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας οἱ πληρεξούσιοι ὀφείλουν νὰ παρευρεθοῦν εἰς τὴν Καθέδραν τῆς Διοικήσεως, ἢ ὅπου περὶ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐγκριθῇ, διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ὁ Ἀριθμὸς τῶν Πληρεξουσίων ἑκάστης Ἐπαρχίας ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι διπλάσιος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παραστατῶν αὐτῆς, ἡ δὲ ἐκλογὴ αὐτῶν θέλει γενῇ ὡς καὶ ἡ τῶν Παραστατῶν κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῶν Νόμον.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 25 Σεπτεμ. 1825.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου.
Ὁ Ἀντιπρόεδρος Γκίκας Μπότασης.
Ὁ Γεν. Γραμμ. Α. Μαυροκορδάτος.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις

Ἀπὸ τῆς 25 ἕως τῆς 28 Ὀκτωμβρίου. Ὁ ἐχθρὸς ἐξακολουθεῖ νὰ πυροβολῇ τὴν πόλιν μας ἐκ διαλειμμάτων. Ἡμεῖς δὲ ἀντικανονοβολοῦμεν τὰ κανονοστάσιά του καὶ βομβολοῦμεν τὰς σκηνάς του. Οἱ Ἕλληνες δὲν παύουν ἐξερχόμενοι συνεχῶς νὰ πλησιάζουν εἰς τὰ ἐχθρικὰ κανονοστάσια καὶ νὰ ἰφεκίζωσι τοὺς εἰς τὰς πέριξ ἐχθρούς. Ὁ ἀκροβολισμὸς λοιπὸν ἀρχίζει καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη, καὶ διὰ οὐρανίας ἀρρώγης ὁ Θάνατος καὶ ἡ ἦτλα τοὺς τούρκους συντροφεύουν πάντοτε.

Καθὼς διὰ δρόμων μεγάλων καὶ τεχνητῶν αὐξάνει τὸ ἐμπόριον, καὶ δι' αὐτοῦ προσκτῶνται ὅλα τῆς ζωῆς τὰ ἀγαθὰ, οὕτω διὰ τοῦ μεγάλου δρόμου τοῦ πνεύματος, ἤτοι διὰ τοῦ Τύπου, κηρύττεται ἡ ἀλήθεια καὶ διαδίδονται τὰ φῶτα εἰς τὰ ἔθνη. Τὴν ἀναντίρρητον ταύτην ἀλήθειαν γνωρίζουσα σαφῶς καὶ ἡ Σεβαστὴ ἡμῶν Διοίκησις, πράττει πᾶν δυνατὸν, ὥστε τὰ φῶτα νὰ διαδοθῶσιν εἰς τὰς κοιλάδας μας, νὰ ἀπουσθληθῇ τῆς ἀπάτης τὸ κάλυμμα, καὶ ἡ κατεθλιμμένη ἀθῳότης νὰ ἀναφαίνεται πανταχόθεν· ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἐθέσπισε καὶ τὴν ἐν Ναυπλίῳ σύστασιν τῆς νέας Ἐφημερίδος, ἥτις φέρει τὸ ὄνομα, Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἐφημερὶς αὕτη θέλει λοιπὸν ἀσχολεῖται κατὰ τὸ πλεῖστον αὐτῆς μέρος εἰς τὰ πράκτικὰ τῆς Διοικήσεως, θέλει εἶσθαι μάρτυς ζωηρὸς καὶ ἀθάνατος τῶν ἔργων της, μάρτυς, ἥτις διακηρύττουσα τὴν ἀλήθειαν, δὲν θέλει λείψει ποσῶς ἀπὸ τὰ καθήκοντά της. Ἡ εἰς ἔθνος ἐλεύθερον ἐλευθερία τοῦ Τύπου (βάσις οὐσιώδης) ἀπαιτεῖ κατὰ δικαίωμα τὴν κοινοποίησιν τῶν ἄρθρων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὸ Πολίτευμα· τὸ δὲ ὄργανον τῆς Διοικήσεως θέλει γίνεται τότε τὸ πρώτιστον αὐτῆς μνημεῖον.

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἰσπαν. ἓξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ Δ Μεσθενεύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 87ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι φανερά.

Μεσολόγγιον. 31 Ὀκτωμβρίου. 1825. Σάββατον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀγαπημένους μας Ἕλληνας μίαν ὀρθὴν ἰδέαν τῶν πολιτικῶν συστημάτων, τὰ ὁποῖα ἐπικρατοῦν εἰς τὰς διαφόρους Αὐλὰς τῆς Εὐρώπης. Ἡ Ἑλλὰς βέβαια σήμερον ἢ αὔριον θέλει καταχωρηθῆ καὶ αὐτὴ εἰς τὸν μέγαν κύκλον τῶν Δυνάμεων τῆς Εὐρώπης, ἐπειδὴ εἰς τοιοῦτον σκοπὸν τείνων οἱ ἀγῶνες της· ἔκλεξε δὶ ὑπερασπιστήν της τὴν Μεγάλην Βρετανίαν· πρέπει λοιπὸν οἱ Ἕλληνες νὰ γνωρίζωμεν τὸ θέατρον, εἰς τὸ ὁποῖον μέλλουν καὶ αὐτοὶ νὰ παραστήσουν τὴν πολιτικὴν σκηνήν των.

Ἡ Εὐρώπη σήμερον (ἐκτὸς τῆς Πόρτας) παρασταίνει Ἀριστοκρατίαν Βασιλέων· ἡ Ἀριστοκρατία αὐτὴ ἔχει, ὡς λέγουν, κοινὸν σκοπὸν, τὴν εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης. Ἀγρυπνος καὶ προνοητικὴ πάντοτε ἡ Ἀγγλία ἐμβῆκεν ἐμμέσως εἰς τὴν συμμαχίαν ταύτην τῆς Χέρσου Εὐρώπης, γνωρίζουσα, ὅτι ἔχει καὶ αὐτὴ νὰ προβάλῃ τινὰ· βλέπουσα ὅμως, ὅτι τῶν πραγμάτων ὁ ῥοῦς φέρει νέας ταραχὰς, ἀντὶ τοῦ νὰ καθησυχάσῃ τὰ πνεύματα καὶ τὰς καρδίας, ἐγκατέλιπε τοιοῦτον σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐπαπειλεῖ τὴν ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν καὶ εἰς αὐτὰς τὰς οἰκίας των. Καὶ ἰδοὺ μετεχειρίσθη τὴν βάσιμον ἐπιῤῥοήν της εἰς τὸ νὰ γίνῃ Σωτὴρ τῶν λαῶν ἐκείνων, οἵτινες ἢ διὰ παλαιῶν συνθηκῶν, ἢ διὰ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἰσχυροτέρου εἶχον καταδικασθῆ νὰ ὑπομένωσι τὰς ἀλύσους παρ' ἀξίαν. Ἰδοὺ μετὰ τὸν Θάνατον τοῦ Κάστλερεαγ μεταβάλλει, ὄχι τὴν πολιτικήν της, ἀλλὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, καὶ ἀκολουθοῦσα τὰς εὐγενεῖς καὶ σωτηριώδεις ἰδέας τοῦ Κ. Κάνιγ, ἔφερε τὴν εὐδαιμονίαν εἰς τὰς Ἐπαρχίας τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς· ἐπαρακίνησε μὲ τὸ παράδειγμά της τὴν Γαλλίαν νὰ φέρῃ τὴν τοῦ Χαΐτίου, καὶ διὰ τῆς ἐπιῤῥοῆς τοῦ πνεύματός της θέλει ἐνεργήσει καὶ τῆς φιλτάτης Πατρίδος μας τὴν εὐτυχίαν.

Καθ' ὅλα ταῦτα λοιπὸν οἱ Ἕλληνες πρέπει νὰ γνωρίζωμεν τὰς κλίσεις τῆς Αὐλῆς της Μεγάλης Βρετανίας, διὰ νὰ καταλάβωμεν, ἂν τῶν ἄλλων Δυνάμεων ἡ πολιτικὴ ἦναι προτιμητέα, ἢ οὔ. Πρέπει νὰ μάθῃ τις νὰ ἀγαπᾷ τὸν ὑπερασπιστήν του, καὶ ὄχι νὰ τὸν φοβῆται

Παρίσιοι. Τὴν 15 Σεπτεμβρίου.

Γίνεται τώρα εἰς τὴν ὑψηλὴν διπλωματικὴν τῆς Εὐρώπης ἔρευνα περὶ τοῦ ἂν θέλουν ἀφήσει τὰς νέας δημοκρατίας νὰ λάβωσι σύστασιν, δηλαδὴ, ἂν θέλουν ἐπικυρώσει κατὰ δικαίωμα ὅ,τι πραγματικῶς ὑφίστανται. Διὰ νὰ ἐξετάσωμεν ἡμεῖς τοῦτο τὸ ἀξιοσημείωτον πρόβλημα ἀναφορικῶς πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς Εὐρώπης, πρέπει νὰ ἐπαναδῶμεν εἰς ὑψηλοτέρας τινὰς συζητήσεις.

Ἡ Ἱερὰ Συμμαχία δὲν εἶναι πλέον καθ' ὃν τρόπον πρὸ δύω ἐτῶν ὑπῆρχεν, οὔτε καὶ τότε ἦτον, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἀρχήν. Ἐν καιρῷ ἐδείξαμεν τὴν μεταβολὴν, εἰς τὴν ὁποίαν αὐτὴ ὑπέπεσε, καὶ ἐφανερώσαμεν τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἐπάνω εἰς τὴν πολιτικὴν τύχην τῆς Εὐρώπης. Ἀπὸ τὴν συνένωσιν πάσης τάξεως Βασιλέων, χωρὶς τινος ἐξαιρέσεως ἀνωτέρων, μεσαίων καὶ κατωτέρων Δυνάμεων, ἀνεφάνη Ἀριστοκρατία της ἀπὸ Βασιλεῖς, γνωρισμένη ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῆς Χέρσου Εὐρώπης Δυνάμεων. Μία Δύναμις νήσιος, ἡ ὁποία δὲν συγχωρεῖ τὰ δευτερεῖα εἰς ἐκείνας τῆς πρώτης τάξεως, δὲν συγκατένευ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νεν ὁλοψύχως εἰς ταύτην τὴν πολιτικὴν καὶ καθ' ἑπιφάνειαν θρησκευτικὴν ἕνωσιν, ἥτις ἐστέφθη μὲ τὸ ὄνομα τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας, καὶ τῆς ὁποίας ὁ κατ' ἐπίδειξιν σκοπὸς, ἦτον ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης. Πολλοὺς τρόπους ἠμποροῦσε τις βέβαια νὰ μεταχειρισθῇ διὰ νὰ συστήσῃ τὴν εἰρήνην, τὴν ὁποίαν ζητῶν θέλει εὕρει εἰς τὰς διαθέσεις καὶ χρείας τῶν λαῶν, καὶ προσέτι (μὲ περισσοτέραν βάσιν, καθὼς νομίζομεν) εἰς τὰ ἔθιμα, τὰ ὁποῖα νὰ προσαρμόζωνται μὲ αὐτὰς τὰς διαθέσεις καὶ χρείας.

Πάραυτα λαπὸν ἐννόησεν ἡ Ἀγγλία, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀποχωρισθῇ ἀπὸ τὰς δευτερευούσας καὶ κατωτέρας Δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἀπεβλήθησαν ἀπὸ τὸ Εὐρωπαϊκὸν Συμβούλιον, διὰ τῆς ὑψηλῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας. Ἴδεν ὅτι αἱ Δυνάμεις αὗται ἐπολιτεύοντο δημοτικῶς πρὸς τοὺς λαούς των, καὶ ὅτι πολλαὶ μεταξὺ αὐτῶν ἐσύστησαν καὶ ἔθιμα μᾶλλον ἢ ἧττον ἐλεύθερα. Ἔκτοτε δὲ ἐστοχάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν εἰδικὴν καὶ περιορισμένην πολιτικὴν, ἥτις ἀνήκει εἰς τοὺς ὀλίγον ἐξευγενισμένους αἰῶνας, καὶ νὰ ἐγκολπωθῇ τὴν γενικὴν ἐκτεταμένην καὶ φωτανυγῆ, ἥτις ἀνήκει εἰς τοὺς μέλλοντας, καὶ ἀνοίγει τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν ὅλους τοὺς λαοὺς εἰς τὰς μεγάλας σχέσεις, εἰς τὴν πνευματικὴν, κοινωνικὴν καὶ τεχνικὴν βελτίωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, καὶ εἰς τὸν θριαμβον τῆς καθ' ὅλην τὴν γῆν πολιτικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, καθὼς ὁ Κ. Κάνιγ ἐκφράζεται.

Ἀπὸ τὰς ἐσχάτως γενομένας θημεγερσίας καὶ μιαιφονίας τοῦ Μάνκεστερ, ἐννόησεν ἡ Ἀγγλία τὴν δεινὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ εἰδικὴ πολιτικὴ καὶ ὁ πόλεμος τὴν εἶχον φέρει. Ἡ πολιτικὴ αὕτη ἐπερατοῦτο τότε χωρὶς νὰ εὑρίσκῃ τὸ παραμικρὸν στήριγμα εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο ἀλλοῦ νὰ εὕρῃ, εἰμὴ εἰς τὴν Χερσαίαν Εὐρώπην. ἐπέμενε δὲ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν Αὐστρίαν καὶ Ῥωσσίαν· ἡ Ἀγγλία ἀπεσύρετο μακρύτερον ἐπολιτεύετο ὅμως μὲ τρόπον ὑποτασσόμενον, καὶ διὰ τοῦτο ἔχανε τὴν ἀξίαν της. Ὁ Μορκέσος Λονδονδερὺ ‡) ἐγνώρισε τὴν κατάσλασιν τα, ἥτις ἦτον ἀνίατος· νὰ ἀλλάξῃ δρόμον δὲν ἠδύνατο πλέον· ὁ καιρός τὸ ὡρίμασε, καὶ ἐκρίθη· ἠμποροῦσεν ὅμως νὰ τραβιχθῇ ἀπὸ τὰ πράγματα μὲ ἀποφασιν ὀλιγώτερον ἀπελπισμένην. Διὰ καλὴν τύχην ὅλοι οἱ Μινίστροι δὲν δικάζονται μὲ τόσον ὀλέθριον δι' ἑαυτοὺς τρόπον· ἔπρεπεν ὅμως νὰ μᾶς δίδεν ἐνίοτε τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα μὲ τρόπον ὀλιγώτερον βίαιον.

Ἀμέσως ὅτε ἡ Ἀγγλία ενηγκαλίσθη τὴν γενικὴν πολιτικὴν, ἡ Διοίκησίς της ὠφελήθη ἀπὸ τὸ δημοτικὸν, καὶ οὕτως ἡ ἀντίστασις ἐξαλείφθη κατ' ἀναλογίαν· καὶ διὰ τῆς πείρας ταύτης ἐγνώρισεν, ὅτι ἡ πολιτικὴ αὐτὴ ἦτον ἐπάναγκες νὰ εἰσαχθῇ. Δόξα καὶ τιμὴ εἰς τοὺς Λιβελπσόλης, Κάνιγ, Ῥοβινσῶνας καὶ Χεσκινσῶνας, οἱ ὁποῖοι τὸ ἐννόησαν! Τὰ μερικὰ συμφέροντα δὲν ἔθελξαν πλέον πεισματικήν τινα ἐχθροπάθειαν· ἡ νόμιμος κριτικὴ τῶν δημοσίων πράξεων ἔγινεν ὀλιγώτερον πικρὰ ἀπὸ μέρους τῶν ἀντισταμένων, τὰ γενικὰ συμφέροντα ἀνεγνωρίσθησαν, συνενώθησαν, καὶ τὴν μικροπρέπειαν καὶ ἄσκοπον πάλην λησμονήσαντα, ἐνεργοῦν εἰς σφαῖραν πλέον εὐρύχωρον. Εἰς τὴν τεράστιον ταύτην κίνησιν μιᾶς εὐημερίας, ἥτις αὐξάνει κατὰ λόγον Γεωμετρικὸν, ἡ Ἀγγλία, φαίνεται, ὅτι ὑπερεπήδησε τὰ ὁριά της διὰ νὰ διασπαρθῇ εἰς ὅλον τὸν κόσμον· καὶ ἠμπορεῖ τις νὰ εἰπῇ, ὅτι περὶ ἑαυτῆς δὲν ἔχει τι πλέον νὰ ἐνασχολῆται· οἱ στοχασμοί της δὲν εἶναι τοπικοὶ, καὶ δικαίως ἠμποροῦν οἱ Ἄγγλοι νὰ ὀνομασθῶσι κοσμοπολῖται· ἐκεῖ τώρα λογαριάζουν τὰ πάντα εἰς κλίμακα, ἥτις ὁμοιάζει κατὰ τὸ μέγεθος τὸν Μεσημβρινὸν καὶ Ἰσημερινόν.

Ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Διοίκησις εἶναι δημοτικὴ εἰς τὴν Ἐπικράτειάν της, δὲν ἐπιδέχεται ἀμφιβολίαν· διότι ἀκολουθεῖ τὴν ἐθνικὴν ῥοπὴν καὶ μάλιστα τὴν βοηθεῖ· ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ ἕως ἐδῶ· ἡ Ἀγγλία θέλει νὰ ἦναι δημοτικὴ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν οἰκειμένην. Τρεῖς ἐπαναστάσεις ἀνηγέρθησαν πρὸ τριῶν χρόνων εἰς τὴν Εὐ-

‡) Οὗτος εἶναι ὁ Μινίστρος Κάστλερεαννγ, ὅστις πρῶτος εἰς τὴν ἐν Βερόνῃ Συνέλευσιν ἐστάθη αἴτιος τοῦ νὰ μὴ παρβησιασθῶσι ποσῶς οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Ἑλλάδος. Ὅλοι γνωρίζουν τὰς στροφὰς τῆς πολιτικῆς του, καὶ τὸ τραγικὸν τέλος τῆς ζωῆς του, ὅστις ἔγινεν αὐτόχειρ, καὶ θέλει χρησιμεύσει ὡς παράδειγμα διὰ τοὺς ἄλλους Μινίστρους, οἱ ὁποῖοι παίζουν μὲ τὴν τύχην ὅλων τῶν λαῶν. (Σημ. Συν.)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

χώωην , ὁ σκοπὸς τῶν ὁποίων ἦτον ἡ σύστασις τῆς παραστατικῆς πολιτείας . Ἐὰν ἤθελε τὰς ὑποστηρίξει , ἦτον ἐπικίνδυνον , διότι ἰσοπτοτρόπως ὁ πόλεμος ἦτον ἄφευκτος · ἀνεδείχθη λοιπὸν οὐδετέρα , καὶ τοῦτο ἐστάθη τότε μέγιστον βῆμα .

Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἡ κατάστασις ἑκάστης τῶν Αὐλῶν ἤρχισε νὰ διακρίνεται · αἱ σχέσεις προσήγγισαν , αἱ ἀντιπάθειαι ἀπεχωρίσθησαν · δύω στρατόπεδα λοιπὸν ἐσυστήθησαν · ἀφ' ἑνὸς μέρους ἦσαν οἱ ἐχθροὶ ὅλων τῶν ἐλευθέρων ἐθίμων καὶ οἱ ὑπερασπισταὶ τῆς ἀπολύτου ἐξουσίας , ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ ὀπαδοὶ τῶν μᾶλλον ἢ ἧττον ἐλευθέρων ἐθίμων , καὶ οἱ κατὰ περίστασιν ἢ πεποίθησιν προσκολλημένοι εἰς τὸ παραστατικὸν πολιτευμα · οἱ πρῶτοι ἐπρόσκρουσαν , οἱ δὲ δεύτεροι ἐπροώδευσαν · καὶ ἰδοὺ τί πρέπει νὰ ἀποδειχθῇ .

Ἡ Γαλλία ἦτον προορισμένη νὰ ἐπέχῃ τὸν πρῶτον βαθμὸν εἰς τοιαύτην τῶν πραγμάτων κατάστασιν . Ὡς συνταγματικὴ Διοίκησις ἠδύνατο αὕτη νὰ προστατεύσῃ μὲ φρόνησιν καὶ μετριοφροσύνην τοὺς λαοὺς , οἱ ὁποῖοι ἐπόθουν νὰ ἀπολαύσωσι τὴν πολιτικὴν ταύτην μορφὴν , καὶ ἠμποροῦσε νὰ τὸ ἐναργήσῃ μετὰ σταθερότητος χωρὶς νὰ ἦναι κατ' εὐθεῖαν ἐχθρὸς τῶν ἀπολύτων διοικήσεων . Τὴν ἐπεφόρτισαν νὰ τιμωρήσῃ τὴν Ἱσπανικὴν ἐπανάστασιν , καὶ τὸ ἔκαμεν · εὑρέθη ὅμως ἐπὶ κεφαλῆς τῆς στρατιᾶς της ἀνὴρ ἀρκετὰ ἀγχίνους καὶ πρᾶος διὰ νὰ καταλάβῃ , ὅτι ἀντὶ τῆς ἐπαναστάσεως ἀντικατέστησαν πόλεμον ἐμφύλιον , καὶ ἀντὶ συντάγματος , χάος καὶ ἀναρχίαν . Ἐφάνη ἡ διαταγὴ τοῦ Ἀνδουιὰρ †) · τὸ αὐτοδέσποτον ὅμως καὶ μοναρχικὸν , τὰ ὁποῖα κατεπάτησαν αὐτὴν , ἐβριάμβευσαν εἰς τὴν Ἱσπανίαν . Ἀλλ' ἡ ἀπόπειρα καὶ ἡ τιμωρία τοῦ Βεσσιέρη (‡) ἐκλόνησε πολὺ τὰ δύω ταῦτα συστήματα · διότι αἱ ἀπόλυτοι διδασκαλίαι κατεπολεμήθησαν εἰς τὴν Ἱσπανίαν ἀπὸ τὴν πεῖραν τῶν πραγμάτων · καὶ ἰδοὺ ἐντεῦθεν ἐπήγασε πάλιν ὄφελος ἀναλόγως πρὸς τὰς συνταγματικὰς διδασκαλίας .

Ὅταν ἡ Ἱερὰ Συμμαχία ὑπερεῖχε , τότε ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις ἄρχισε νὰ μορφοῦται . Ἔκτοτε λοιπὸν ἐξετυλίττετο , καὶ τέλος πάντων ἔλαβε παγιότητα . Ἡ Ἀγγλία , ἥτις τὰ πάντα ἀρχίζει ἀπὸ τὴν οὐδετερότητα , καὶ δὲν γνωστοποιεῖ τῆς διαγωγῆς της τὸ σχέδιον , εἰ μὴ ὅταν ἦναι ὅλα ἕτοιμα , καὶ σχεδὸν εἰς ἐκτέλεσιν , ἐδείχθη κατ' ἀρχὰς οὐδετέρα · ἐφάνη μάλιστα καὶ ἐχθρικὴ , διὰ νὰ πολιτεύεται τὴν Πόρταν κατὰ τὸ χρέος τῆς παλαιᾶς φιλίας . Τὰ πάντα ὅμως σήμερον μετήλλαξεν . Τὸ φέρσιμον τῆς ἐν Ναυπλίῳ Διοικήσεως , ἔχει εὐδαίμονα βέβαια ἐπιρροὴν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα , χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ ἐνοχοποιήσῃ , οὔτε τὴν Ἑλλάδα , οὔτε τὴν Ἀγγλίαν . Μόλις ἡ Ἑλλὰς ἐσλενοχωρήθη , καὶ ἀμέσως διευθύνθη εἰς τὴν Ἀγγλικὴν σημαίαν , διότι ἦτον ἡ πλησιεστέρα καὶ ἡ πλέον φιλική . Ἂν ἡ Γαλλικὴ ἤθελεν εἰσθαι εἰς μικροτέραν ἀπόστασιν , ἤθελε χαιρετηθῇ ἐπίσης καὶ αὐτὴ καὶ ζητηθῇ . Τί λυπηρὸν πρᾶγμα νὰ μὴν ἤμεθα καὶ ἡμεῖς εἰς κατάστασιν νὰ πολιτευθῶμεν τοιοτοτρόπως ! Ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ῥωσσία θέλουν κάμει κατὰ τοῦτο τὴν ἀποφασίν των , ἀποζημιούμεναι ἀπὸ τὸ μέρος τῶν συνόρων των .

Ἀλλ' ἡμεῖς ; Θέλομεν περιμείνει , ἐπειδὴ οὕτω τὸ θέλουν οἱ Μινίστροι μας . Ἀλλ' ὅπως ἂν ἦναι , ἰδοὺ καὶ πάλιν ἄλλοι πρόοδοι τῶν συνταγματικῶν διδασκαλιῶν .

Ἂν ἡ Ῥωσσία , οὕσα ἀπόλυτος εἰς τὴν Ἐπικράτειάν της , καὶ ἡμι-παραστατικὴ εἰς τὴν Πολλωνίαν , κατεσύντριψε τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ βήματος τῆς Βαρσοβίας , ἀφ' ἑτέρου ἰδοὺ ἡ Πρωσσία ἔκαμεν ἐπωφελεῖς δοκιμὰς τοπικῆς (municipale) καὶ κυβερνητικῆς ἐλευθερίας , ἀπὸ τῆς ὁποίας ἓν μόνον βῆμα ἀπέχει ἡ συνταγματικὴ πολιτεία . Ἡ ἀπόπειρα τῆς Πρωσσίας ἐπέτυχεν . Ἐσύστησε τὴν σύμπνοιαν καὶ τὴν ἀμοιβαίαν πίστιν μεταξὺ Ἔθνης καὶ Μονάρχη . Αἱ ἐμποριακαὶ χρεῖαι ἀναφαίνονται , ἡ βιομηχανία ἐπεκτείνεται . καὶ (πρᾶγ-

†) Αὐτὸ εἶναι τὸ Θέσπισμα τοῦ Δουκὸς τῆς Ἀγγουλέμης , ὅτις ἐχάρισε γενικὴν ἀμνηστείαν εἰς τοὺς Ἱσπανοὺς τοὺς ὑπερασπιζομένους τὸ Πολιτικὸν Σύνταγμα . Ἡ ἀμνηστεία αὕτη ὀλίγας ἐξαιρέσεις περιεῖχε. (Σημ. Συν.)

(‡) Μ' ὅλον ὅτι ὁ Βεσσιέρης ἐδείχθη πάντοτε ὀπαδὸς τῆς φατρίας τῶν Βασιλικῶν , ἠγέρθη ὅμως ἔπειτα κατὰ τοῦ νῦν ἐπικρατοῦντος συστήματος εἰς τὴν Ἱσπανίαν , καὶ τὸ κατεπολέμησε φανερᾶ . Ἐπιάσθη λοιπὸν καὶ ἐρονεύθη χωρὶς δίκην . (Σημ. Συν.)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μα παραδοξον) ἡ στρατιωτευμένη (enrégimentée) μοναρχία τοῦ Φριδερίκη ἔκαμεν ἱκανὰς προόδους, ὥστε νὰ ἦναι μια ἀπὸ τὰς πρώτας τῆς Εὐρώπης, ἥτις θέλει νὰ ἀνοίξῃ σχέσεις μὲ τὴν ἀπελευθερωμένην Ἀμερικήν. Ἡ Σαξωνία κάμνει τὸ αὐτό. Αἱ Κάτω Χῶραι τὴν ἐπερόλαβον· ἔχει, καθὼς καὶ ἡ Ἑλβετία, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνοικτοὺς εἰς τὴν πέραν τῶν Ἄλπεων εἰσβολήν. Ἡ Βαυαρία καὶ αἱ ἄλλαι τῆς μεσαίας τάξεως Ἐπικράτειαι τῆς Γερμανίας ἐπιμένουν νὰ διατηρήσουν τὴν πολιτικὴν καὶ θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν· καὶ ἡ Νεάπολις ἐξαλείφει τὰ τελευταῖα ἴχνη τῶν πολιτικῶν διχονοιῶν. Καὶ ἰδοὺ νέαι πρόοδοι τῶν διδασκαλιῶν μας εἰς τὴν Εὐρώπην.

Εἰς τὸν καιρὸν δὲ, ὅπου εἴχομεν ἀνέλθει κατ' ἀρχὰς, ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἰσπανικῆς Ἀμερικῆς δὲν εἶχαν ἀποφασισθῆ· ἀπεφασίσθη λοιπὸν περὶ ὀλίγου εἰς Λεγιανοῦχον· τὰ πάντα ἀκόμη μετήλλαξαν εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Εὐρώπης. Ἡ Ἀγγλία, ἥτις ἐνεργεῖ, πρὶν νὰ ὁμιλήσῃ, εἶχεν ἤδη ἐνθρονίσει τοὺς προξενικούς της ἀπεσταλμένους, καὶ ἔπειτα διεκήρυξε τὰς συμφωνίας της. Ἡ βία τῶν πραγμάτων μᾶς ἔκαμε νὰ συμπεθανθῶμεν μετὰ τοῦ Χαΐτίου.

Ἀλλ' οἱ μοναρχικοὶ παράττονται· ἡ Ῥωσσικὴ, Αὐστριακὴ καὶ ἡ τῶν πέραν τῶν Ἄλπεων φατρία κραυγάζει, ὅτι εἶναι ἐπικίνδυνον διὰ τὰς μοναρχίας τῶν δημοκρατιῶν ἡ ἀναγνώρισις. Ταλαίπωροι ἄνθρωποι! Ἠμπορεῖ ποτε μία παραστατικὴ μοναρχία νὰ ἔχῃ φόβον ἀπὸ τὴν δημοκρατίαν; ἡ ἀπόλυτος μοναρχία ἴσως ἠμπορεῖ νὰ στιλλάβῃ κάποιον φόβον· ἀλλ' ἡμεῖς ἔχοντες μοναρχίαν παραστατικὴν, πρέπει νὰ γινώμεθα ὕυσία τῶν χιμερικῶν φόβων σας; Πταίομεν ἡμεῖς διότι δὲν ἔχετε καὶ σεῖς πολιτικὰ συντάγματα;

Ἡ εἰς τοὺς Παρισίους τοῦ Ν. Οὐέλιγκτων μετάβασις θέλει ἄραγε προάξει ὅλον τὸ ἀποτέλεσμά της; ὁ Κ. Μέτερνιχ ἀπέτυχεν; Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι ὁ δεύτερος ἐλέγχων τοὺς Ἰησουΐτας καὶ τινας καινοτομίας, δὲν ἔχει ἄδικον· ἔχει μέγα ὅμως διὰ τὴν παραστατικὴν Διοίκησιν, διὰ τὸν Τόπον, διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ διὰ τὴν Ἰταλίαν. Οἱ ἐν τοῖς ἐπαγγέλμασι τῆς ἐπικρατείας μας, ἤκουον τὸν Κ. Μέτερνιχ, ἤκουον καὶ τὸν Λόρδ Οὐέλιγκτων, καὶ δὲν ἀπεφάσιζον ποτε. Ἐκοιμῶντο χωρὶς νὰ ζητήσουν νὰ ἀποφασίσουν τὶ μέρος, σταυρωμένοι καὶ ὑπνώττοντες μεταξὺ τοῦ Ἐρυθροῦ Ὄρους (‡) καὶ τοῦ Χρηματιστηρίου, ἀφίνοντες νὰ ὁλιγοστεύσουν τὰ εἰσοδήματα, καὶ νὰ πολυπλασιάζωνται οἱ Ἰησουΐται, νὰ ἐκπλήττῃ ἡ ἀλληλοδιδακτικὴ μέθοδος, καὶ τὸ ἱερατεῖον νὰ καταστρέφῃ τὸ Πανδιδακτήριον. Ἡ κίνησις ἄραγε τῆς Ἰσπανίας τοὺς ἀνήγειρε κἂν ἀπὸ τὴν ληθαργίαν των; Ὁ Βεσσιέρης ἤθελεν εἶσθαι μέγας διδάσκαλος, ἂν τοὺς ἐδίδαξε τὴν κατάστασίν των· ἀλλ' ἀμφιβάλλομεν περὶ τούτου.

(Constitutionnel)

(‡) Διὰ τοῦ Ἐρυθροῦ Ὄρους (Mont-Rouge) ἐννοεῖται τὸ σύστημα τῶν Ἰησουϊτῶν. (Σημ. Συν.)

Ἐκ τῶν Γαλλικῶν Ἐφημερίδων.

Παρίσιοι. Τὴν 7 Ὀκτωμβρίου.

Διὰ μέσου ἐπιστολῆς ἰδιαιτέρας γίνεται γνωστὸν, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἐξέδωκε Διαταγὴν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς κατὰ τὰ Ἑλληνικὰ πελάγη ναυτικῆς του Μοίρας, δι' ἧς τὸν διορίζει νὰ μὴν ὑπερασπίζεται κανὲν Αὐστριακὸν πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἤθελε κρατηθῇ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, μετακομίζον στρατεύματα, πολεμεφόδια, τροφὰς κ.τ.λ. διὰ χρῆσιν τῶν Τούρκων, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον παραβιάζον τὴν ὁποίαν ὁ Αὐτοκράτωρ ἀπεφάσισε νὰ διαφυλάξῃ οὐδετερότητα. Ὅλα τὰ τοιουτοτρόπως συλλαμβανόμενα πλοῖα πρέπει νὰ τὰ ἀφίνῃ εἰς τὴν τύχην των.

Ἀπόσπασμα γράμματος ἐκ Τριεστίου τῶν 28 Σεπτεμ. ἀναφέρει τὰ ἀκόλουθα.

„ Ὁ Ναύαρχος Ἀμιλτων ἐπιστρέφων ἀπὸ Σμύρνην, καὶ διαβὰς ἀπὸ Ὕδραν καὶ Ναύπλιον, διεκήρυξεν εἰς τοὺς Διοικητὰς τῶν διαφόρων ναυτικῶν Δυνάμεων τῆς Εὐρώπης, ὅτι ἡ παρὰ τῆς Ἀγγλίας διατηρηθεῖσα οὐδετερότης Θεμελιοῦται εἰς τὴν ἐξ ἴσου προσαρμογὴν τῶν ἀρχῶν τοῦ καινοῦ Δικαιώματος καὶ εἰς τὰ δύω μέρη τὰ ἀντιμαχόμενα· ὅτι μετεχειρίσθη μεγάλην αὐστηρότητα κατὰ τῶν πειρατῶν, οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν κατ χρήσεις εἰς τὴν σημαίαν του· ἀλλ' ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ οὐθεμίαν ὑπεράσπισιν εἰς ἐκεῖνα τὰ Εὐρωπαϊκὰ καράβια, τὰ ὁποῖα καταχρηστικῶς μεταχειρίζονται τὴν οὐδετέραν σημαίαν των, καὶ προσταθοῦν νὰ βλάψουν τοὺς διακηρυχθέντας ἀπωλεσμοὺς ἀπὸ τὰς πολιτικὰς τῆς Ἑλλάδος Ἀρχὰς, ἢ βοηθοῦν τοὺς Ναυάρχους καὶ Στρατηγοὺς τῶν Τούρκων, μεταφέροντα στρατιὰς καὶ ὅπλα εἰς τοὺς ἐξουσιαζομένους παρὰ τῶν Ἑλλήνων τόπους· ἐπειδὴ τοιοῦτον φόρτωμα ἀπὸ μέρους τῶν οὐδετέρων, ἄλλο ἀποτέλεσμα δὲν κάμνει, εἰμὴ νὰ προξενῇ συνεχεῖς ἀταξίας· αἱ ἐπαῖαι ἐξ ἀνάγκης πρέπει νὰ περιστέλλωνται ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας. — Λέγεται ἀκόμη ὅτι ὁ Ναύαρχος οὗτος ἐφανέρωσεν εἰς τὸν Κ. Ἀκκούρτην Ἀρχηγὸν τῆς Αὐστριακῆς ναυτικῆς Μοίρας, ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸν βοηθήσῃ εἰς τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν εἰς τοὺς Ἕλληνας διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν Αὐστριακῶν πλοίων κρατηθέντων εἰς Ναύπλιον, ἐπειδὴ κατὰ τὰς ἀναγνωρισθείσας ἀρχὰς τῆς Ἀγγλίας, τὰ πλοῖα ταῦτα ἐσυλλήφθησαν, ἐπειδὴ ἔβλαψαν φανερᾶ τὴν οὐδετερότητα. Ὁ Κ. Ἀκκούρτης εἰδοποίησεν ἐπομένως ὅλα τὰ Αὐστριακὰ πλοῖα νὰ ἐμποδισθοῦν πρὸς καιρὸν (pro tempore) τοῦ νὰ ἐνωθοῦν μετὰ τῶν Ὀθωμανικῶν στόλων.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Ἀπὸ τῆς 29 ... τῆς 31 Ὀκτωμβρίου. Ὁ ἀμοιβαῖος πυροβολισμὸς μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἐξακολουθεῖ περιοδικῶς. Τοῦτο ἠκολούθησε χθὲς καὶ εἰς τὰ Ἀνατολικά. Ὅθεν ... εἰς ἀπαντηθεὶς ἐκεῖσε ἀπὸ μιδραίλι ἐπληγώθη.

Ἐκτὸς ἐχθ... καράβια βλέπομεν σήμερον ἐξερχόμενα ... τῶν κόλπων ... φαίνεται ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἔλαβον αὐτὴν τὴν ... μην, ἐπειδὴ ἴδον ὅτι ἓν μόνον Ἑλληνικὸν καράβι ... μέρος, ἥτις ἀπεκλείει τὸν κόλπον ... εὑρίσκ... λίς μας.

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἰσπαν. ἓξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Μάγερ. Γυπογράφ. Δ. Μεσθενεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 88ος.

Διύτερος ἔτος.

Τὰ πλείω ὠφέλη, τοῖς πλείοσι. Φραγκλ.

Μεσολόγγιον. 4 Νοεμβρίου. 1825. Τετράδη

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Πετρούπολις. Τὴν 9 Σεπτεμβρίου 1825.

Ἀπὸ τὴν σιωπὴν τῆς Αὐλῆς τῆς Ῥωσσίας περὶ τῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ἐπεμφθησαν ἀπὸ τὸν ἐπιφορτισμένον τὰς ὑποθέσεις της, Μιντσάκην, πρὸς τὸν Ῥεῒζ-ἐφφέντην, καὶ ἀπὸ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς, παρὰ τὸν Δούναβιν καὶ Προῦτον ἐπιμονῆς τῶν Ῥωσσικῶν στρατευμάτων συνάγεται, ὅτι αἱ μεταξὺ Πόρτας καὶ Ῥωσσίας ὑποθέσεις εἶναι μακρὰν τοῦ νὰ περαιωθῶσιν. Ἡ ἀπιστία τοῦ Ὀθωμανικοῦ Μινιστερίου εἶναι πολλὰ γνωστὴ, ὥστε αἱ Χριστιανικαὶ Δυνάμεις δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐλπίσουν κἀνὲν ἀποτέλεσμα ὅλων τούτων τῶν διαπραγματεύσεων, αἱ ὁποῖαι ἠνοίχθησαν μὲ τὴν βάρβαρον ταύτην Διοίκησιν.

(Ἐφ. Κερκ.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον. Τὴν 4 Νεμβρίου.

ΤΟ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ μετέβη τὴν 21 τοῦ παρελθόντος μηνὸς εἰς τὸ νέον Βουλευτήριον, τὸ ὁποῖον ποτε ἦτον οἰκοδόμημα Ὀθωμανικῆς λατρείας (τζαμὶ), νῦν δὲ κατεσκευάσθη διὰ ἐπιστασίας τοῦ Κ. Θ. Βαλιάνου ἡ ὡραιοτέρα δημόσιος οἰκοδομὴ τῆς νέας Ἑλλάδος.

Εἰσῆλθεν ἔπειτα ὁ Σεβάσμιος Ἐπίσκοπος Δαμαλῶν, Ὑπηρχος τῆς Θρησκείας, καὶ Ἱεράρχης κατὰ πάντα ἀξιέπαινος, μὲ ὅλην τὴν ἱερατικὴν παράταξιν, καὶ ἡγίασε τὸ νέον Βουλευτήριον, φέρων τὸν Ἅγιον ΣΤΑΥΡΟΝ, καὶ ἐπικαλούμενος τὸ πνεῦμα τοῦ Ὑψίστου, ἵνα καταβῇ ἐπὶ τοὺς βουλευτὰς, νὰ τοὺς φωτίσῃ, καὶ νὰ τοὺς ἐμπνεύσῃ τὴν σοφίαν, τὴν μετριοφροσύνην, τὴν ὑπὲρ Πατρίδος ἀγάπην καὶ ὅλας τὰς πατριωτικὰς ἀρετὰς. δι' ὧν πρέπει νὰ ὁδηγῶνται ὅλοι ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ Πατρὶς ἐμπιστεύεται τὰ πλέον μεγάλα αὐτῆς συμφέροντα.

Μετὰ τὴν ἱερὰν ταύτην λιτανίαν ἐπανέλαβεν ἀμέσως τὸ Σ. Βουλευτικὸν τὴν σειρὰν τῶν χρεῶν τῆς.

Sed quo sis . . . . . alacrior ad tutandum rem publicam, sic habeto. omnibus, qui patriam conservarint, adjuvenint, auxerint, certum esse in cœlo definitum locum, ubi beati ævo sempiterno fruantur: nihil est enim illi principi Deo, qui omnem hunc mundum regit, quod quidem in terris fiat, acceptius, quam concilia cœtusque hominem juri sociati, quæ civitates appellantur: harum rectores et conservatores hinc profecti, huc revertuntur *).

M. T. Ciceronis
De re publica. L. VI

Ἀναγγέλοντες μὲ τὴν πλέον μεγάλην τῆς

*) Διὰ νὰ σὲ δώσω . . . . πλέον ἔνθερμον πόθον νὰ ὑπερασπίζεσαι τὴν Ἐπικράτειαν, μάθε καλῶς, ὅτι ὅσοι σώσουν, ὑπερασπισθοῦν καὶ μεγαλύνουν τὴν Πατρίδα των, ἔχουν βέβαια εἰς τοὺς Οὐρανοὺς τόπον προσδιωρισμένον, ἔνθα θέλουν χαίρονται αἰωνίαν μακαριότητα· καθότι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν δὲν εἶναι κἀνὲν ἄλλο πλέον εὐάρεστον ἐνώπιον τοῦ Ὑπερτάτου ΘΕΟΥ, ὅστις διοικεῖ τὴν Οἰκουμένην, παρὰ τὰς συνεδριάσεις καὶ συνενώσεις τῶν ἀνθρώπων, αἱ ὁποῖαι μορφοῦνται ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ δικαιώματος, καὶ καλοῦνται Ἐπικράτειαι. Ὅσοι λοιπὸν τὰς διοικοῦν, ὅσοι τὰς διασώζουν ἐκεῖθεν ἀπεστάλησαν, καὶ ἐκεῖ πάλιν ἐπαναίρχονται.

M. T. Κικέρωνος περὶ Δημοκρατείας Β. σ΄.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ψυχῆς μας εὐχαρίστησιν τοῦ νέου Βουλευτηρίου τὴν ἄνοιξιν, ζητοῦμεν ἐνταυτῷ νὰ μᾶς συγχωρηθῇ να διευρύνωμεν μερικοὺς λόγους πρὸς τὰ Σ. Μέλη, τὰ ὁποῖα ἡ Πατρὶς ἐκλέξασα, τοῖς ἐνεπιστεύθη νὰ βαστῶσι τὴν στάθμην τῶν εὐθραγιῶν καὶ δυσθραγιῶν της.

Ὅλος ὁ ἐξευγενισμένος κόσμος ἔχει προσηλωμένα τὰ βλέμματά του εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τοὺς μεγαθύμους ὑπερμάχους της, καὶ εἰς τοὺς κρατοῦντας τῆς Ἐπικρατείας τὸ πηδάλιον. Τὸ ἔτος τοῦτο ἡ Βουλὴ ἠξιώθη περισσοδεστέρως παρ' ἄλλοτέ ποτε τῆς ἰδιαίτης προσοχῆς. Ἔδειξεν ὁπόσα δύναται νὰ κατορθώσῃ λαὸς παριστανόμενος ἀπὸ τοὺς ἰδίους του συμπατριώτας, καὶ ἔχων σταθερὰν τὴν ἀπόφασιν· τὸ ἔθνος τότε δοξάζεται, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑπομένως ὅλοι οἱ πολῖται ἐκεῖνοι, οἵτινες οἰκειοθελῶς ἐσυστήθησαν διὰ νὰ κυβερνῶσι τοὺς ἄλλους. Εἷς καὶ μόνος δεσμὸς λοιπὸν πρέπει νὰ ἐνυπάρχῃ μεταξὺ λαοῦ καὶ Διοικήσεως. Ἡ Διοίκησις ὀφείλει νὰ κυβερνᾷ κατὰ τοὺς Νόμους, ἀπαθῶς καὶ χωρίς τινος ἄλλης τέλος ἐκτὸς τοῦ κοινοῦ καλοῦ. Τοιουτοτρόπως λοιπὸν πολιτευομένη ἡ Διοίκησις, εἶναι ὄντως ἀξία τῆς Πατρίδος· ἀπ' ἐναντίας δὲ, θέλει εἶσθαι ἀναξία νὰ παρασταίνῃ ἔθνος ἐλεύθερον· καὶ τότε ἀπὸ τοὺς κόλπους τοῦ λαοῦ πρέπει νὰ ἐκλεχθῶσιν ἄνδρες σύνετοι, οἱ ὁποῖοι νὰ βδελύτταινται τὰ πάθη διὰ νὰ κυβερνῶσιν ὀρθῶς.

Ἡ Ἑλλὰς θέλει κατασταθῇ Κράτος αὐτόνομον. Ἔχει λοιπὸν τὴν Βουλήν της παρισταίνουσαν τὸ ἔθνος ὁλόκληρον, τὸ ὁποῖον καὶ τῆς παραδίδει τὰς κλεῖς τῆς εὐδαιμονίας ἢ τῆς δυστυχίας του. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Βουλὴ ἀπολαμβάνει πολλὰ προνόμια, καὶ εἶναι μάλιστα ἀνεξάρτητος, πρέπει, ὡς πρώτην βάσιν τῆς πολιτικῆς ταύτης ἀνεξαρτησίας, νὰ ἔχῃ καὶ καρδίαν καὶ χαρακτῆρα ἀληθῶς ἀνεξάρτητον· καὶ τότε ποτὲ τὰ ἱερατόμορφα πάθη δὲν θέλουν μιάνει τὰς συνεδριάσεις τῆς συνελεύσεώς της, ἡ ὁποία εἶναι ἱερὰ· καὶ ἐπειδὴ τὸ ἱερὸν εἶναι καὶ ἄδολον, ἄρα ἡ εὐδαιμονία μας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ἄδολον καὶ εἰλικρινὲς τῶν Παραστατῶν μας.

Πολιτικαὶ Γνῶμαι γογγύζουν κατὰ τοῦ Πολιτεύματός μας. Σεῖς λοιπὸν, Βουλευταὶ, Σεῖς εἶσθε οἱ φύλακές του, καὶ διατηρεῖτε αὐτὸ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων Σας. Ἐπαναγρυπνήσατε λοιπὸν εἰς ταύτην τὴν Ἑλλάδα, γρηγορήσατε εἰς τὰ ἀνεξάλειπτα δικαιώματα τοῦ ἔθνους, ἐστὲ ἀφιλοκερδεῖς καὶ πιστοὶ· ἀνθέξατε ἀκαταμάχητοι κατὰ τῶν ἐξωτερικῶν προσβολῶν καὶ ἐπιῤῥοιῶν, καὶ κατὰ τῶν ἐσωτερικῶν διχοστασιῶν· ἕνα μόνον σκοπὸν ἔχετε κατὰ νοῦν αὐτὸς καλεῖται κοινὸν ὄφελος, αὐτὸς θέλει ἐνισχύσει τοὺς ἀγῶνας Σας, καὶ εἰς αὐτὸν ἀφοσιούμενοι θέλετε ἀπολαύσει τὸ πλέον ἐραστὸν δῶρον, τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Πατρίδος.

Ναύπλιον.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 28 Σεπτεμβρίου.

Ἐπροβλήθη ἐκ νέου νὰ κοπῶσι τὰ ταγήνια καὶ οἱ μισθοὶ τῶν στρατιωτῶν ἐκείνων, ὅσοι εἶναι εἰς μερικὴν δούλευσιν· ὅσοι δὲ εν τοῖς πράγμασι θέλουν νὰ φέρωσι φροῦρὰν διὰ σωματοφυλακάς των, νὰ μὴ τοὺς συγχωρῆται νὰ φέρωσι περισσοτέρους τῶν 5 ἢ 6 στρατιωτῶν, καὶ τούτων τόσον τοὺς μισθούς, ὅσον καὶ τὰ σιτηρέσια, καὶ ταγήνια νὰ πληρώνωσιν αὐτοί, καὶ ὄχι νὰ ἦναι εἰς βάρος τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου.

Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις, καὶ ἐστάλθη Προβούλευμα περὶ τούτου.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 30 Σεπτεμβρίου.

Ἐπροβλήθη ἐκ δευτέρου σήμερον, ἂν ἠμπορῇ νὰ ἀρχίσῃ Τετάρτη Περιοδος, πρὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς προκηρυχθείσης ἐθνικῆς συνελεύσεως.

Ἀφ' οὗ ἡ πρότασις αὕτη ἐσυζητήθη καὶ διεφιλονεικήθη ἱκανῶς, ἀπεφασίσθη ὅτι, ἐπειδὴ ἡ διοικητικὴ Περιοδος εἶναι ἐνιαύσιος κατ' αὐτὸν τὸν λόγον ἡ παροῦσα Τρίτη Περιοδος ἀπαρτίζεται τὴν δεκάτην Ὀκτωμβρίου ἐρχομένου, ἤγουν τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἄρχισε· καὶ ὅτι, ὁπόταν κατὰ τὸν §. IZ'. τοῦ περὶ ἐκλογῆς νόμου συναχθῇ ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν νέων παραστατῶν, ἀρχίζει ἡ Τετάρτη Περιοδος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐπροβλήθη ὅτι, ἐπειδὴ κατὰ τὰς νέας ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν εἰδήσεις ὁ ἐχθρὸς ἔχει σκοπὸν νὰ κτυπήσῃ καὶ τὸ Μεσολόγγιον διὰ θαλάσσης, πρέπει ἡ Διοίκησις νὰ τὸ ἐφοδιάσῃ μὲ τροφὰς, πολεμεφόδια, χρήματα καὶ λοιπὰ, πρὶν φθάσῃ ὁ ἐχθρικὸς στόλος.

Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις, καὶ περὶ τούτου ἐστάλη Προβούλευμα εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν, διὰ νὰ προβλεφθῇ, ὅσον τάχος, τὸ Μεσολόγγιον μὲ τροφὰς καὶ πολεμεφόδια· καὶ ὅταν φθασῃ τὸ δάνειον νὰ εὐχαριστηθῶσιν οἱ ἐν αὐτῷ ἀγωνιζόμενοι μὲ τὴν πληρωμὴν τῶν σιτηρεσίων καὶ μισθῶν των. Ἐδιωρίσθησαν καὶ οἱ Βουλευταὶ Κύριοι Σπυρίδων Τρικούπης. καὶ Γ. Κανάβος, νὰ ἀναφέρωσιν αὐτὰ εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν καὶ διὰ ζώσης φωνῆς.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 1 Ὀκτωβρίου.

Ἐπροβλήθη νὰ παύσῃ αἱ πολιταρχίαι, ἐπειδὴ μὲ τὸν διορισμόν των, καὶ καταχρήσεις πολλαὶ γίνονται εἰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ τὸ ταμεῖον ζημιοῦται. Πρὶν ἀποφασισθῇ τι περὶ τούτου, ἐζητήθη ἀπὸ τὸ Ἐκτελεστικὸν διὰ πεζοβολεύματος ὁ κατάλογος ὅλων τῶν πολιταρχιῶν καὶ τῆς ποσότητος τῶν ὑπ' αὐτὰς στρατιωτῶν.

Ἐπροβλήθη ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἐνταῦθα Γ. Ἀστυνομία χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν εὐταξίαν τῆς πόλεως, εἶναι πάντη περιττὸς ὁ διορισθεὶς ἀγορανόμος, καὶ τόσον περισσότερον, ὅσον τὸ πολίτευμα δὲν γνωρίζει ἕνα τοιοῦτον ὑπούργημα. Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις, ὅθεν καὶ ἐστάλθη Προβούλευμα εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν, διὰ νὰ ἐξωσθῇ.

(Γ. Ε. τῆς Ἑλ.)

Κρήτη.

Ἀπόσπασμα γράμματος τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐπιτροπῆς 7 Ὀκτωμβρίου, ἀπὸ Γραμπούσης.

Βεβαιούμεθα, ὅτι μετὰ τὸ φθάσιμον τῶν στρατευμάτων μας εἰς Σφακιὰ, μέρος ἱκανὸν Σφακιανῶν περιττῶν τριακοσίων ἐξεστράτευσαν μετὰ τῶν λοιπῶν εἰς Ἀσκύφου, καὶ ἀπ' ἐκεῖ σκοποῦν νὰ ὑπάγωσιν εἰς Μαλάξαν, ἢ τὸ πιθανώτερον εἰς Ῥέθυμνον, διὰ νὰ προξενήσωσι περισπασμὸν εἰς τὸν Μουσταφὰ-μπεην, καὶ νὰ τὸν σύρωσι πέραν τοῦ Ἁλμυροῦ, ὁσὶς, ἂν καὶ ὑπέφερε μεγάλας ζημίας εἰς διαφόρους μάχας (*) ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας, ἐπιμένει ἀκόμη εἰς Μεσόγειαν. Κατόπιν τοῦτου, ὁπόταν ἀποσυρθῇ, ἐδιωρίσθη ἄλλο σῶμα, διὰ νὰ τὸν κτυπήσῃ ἀπὸ τὰ νῶτα.

— Κατὰ τὰς ἀπὸ 9 Ὀκτωβρίου εἰδήσεις τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα αὐξάνουσι καὶ προχωροῦσιν εἰς τὴν ὡραιοτάτην καὶ πλησιεστάτην Κρήτην. Οἱ κάτοικοι τῶν Σφακιῶν, οἱ γενναῖοι οὗτοι πολεμισταὶ, ἀμφιβάλλοντες κατ' ἀρχὰς νὰ κινήσωσι πάλιν ὅπλα ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, νομίζοντες ὀλίγας τὰς εἰς Κρήτην Ἑλληνικὰς δυνάμεις πρὸς τὰς ἐχθρικὰς, ἀπεφάσισαν τέλος νὰ κινηθῶσιν, ἐλπίζοντες εἰς τὴν κραταιὰν τοῦ Θεοῦ βοήθειαν, εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως, καὶ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν εὐψυχίαν. Τὸ εἰς Σφακιὰ μεταβὰν σῶμα, περιττὸν 700 ἀνδρεῖοι Ἕλληνες, ἐνωθὲν μὲ τοὺς φιλοπολέμους Σφακιώτας, ἔμελλεν ἀφεύκτως τὴν 9 ἢ 10 τοῦ Ὀκτωβρίου νὰ καταβῇ, νὰ κτυπήσῃ τὸν ἐχθρὸν εἰς Μαλάξαν. Ὅλαι αἱ λοιπαὶ ἐπαρχίαι εἶναι κατατεταραγμέναι, καὶ πρόθυμοι οὖσαι, θέλουσι κάμει τὸ χρέος των, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου ἐλπίζομεν νὰ χαιρετοποιήσωμεν τοὺς Ἕλληνας μὲ λαμπροτέρας κατὰ τῶν ἐχθρῶν νίκας τῶν ἀδελφῶν μας Κρητῶν. Ἡ Διοίκησις λαμβάνει πρόνοιαν περὶ τῆς Κρήτης, ἐφοδιάζησα τὸ ἐκεῖ στρατεύματα μὲ ὅλα τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἀναγκαῖα, ἵνα μὴ διὰ τὴν ἔλλειψιν αὐτῶν συμβαίνωσι δυσκολίαι εἰς τὴν πρόοδον τῶν Ἑλληνικῶν εἰς Κρήτην ὅπλων.

Κατὰ δὲ εἰδήσεις νεωτέρας ἀπὸ 11 Ὀκτωβ. ἀπὸ Γραμπούσης, τὰ στρατεύματά μας ἦσαν στρατοπεδευμένα εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀποκορώνου, καὶ ἐσκοποῦσαν νὰ κτυπήσωσι τὸ εἰς Μαλάξαν εὑρισκόμενον τουρκικὸν στράτευμα. Μεταξὺ τῶν στρατευμάτων μας εὑρίσκονται, ἐκτὸς ἱκανῶν Σφακιωτῶν, καὶ οἱ ὁπλοφόροι τῶν ἐπαρχιῶν Ῥεθύμνου, Ἀποκορώνου, Κυδωνίας, κτλ. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι ἱκανὸς, νὰ καταδαμάσῃ τὸν Μουσταφὰ-μπεην, καὶ τὰ στίφη τῶν Χανίων εὑρισκόμενα τουρκικὰ στρατεύματα.

(*) Βεβαιούμεθα, ὅτι εἰς μίαν μάχην κατὰ τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Καδίσκου τοῦ ἐφονεύθησαν ἕως 120, καὶ τοῦ ἐπληγώθησαν καὶ ἕως 90, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐστάλησαν εἰς Χανιά.

Ὅλη ἡ εἰς Κρήτην τουρκικὴ δύναμις εἶναι ἐκεῖ συγκεντρωμένη. Τὰ λοιπὰ στρατεύματά μας ἐξῆλθον τῆς Γραμματούσης εἰς τὸ ἀντίκρυ μέρος, καὶ περιέμενον ἐκεῖ, νὰ συνωθήσῃ ὁ εἷς τὰ Μεσόγεια εὑρισκόμενος Μουσταφὰ-μπεης, καὶ νὰ τὸν κτυπήσωσι κατὰ νῶτον † (ἡ αὐτὴ)

Ἀπόσπασμα γράμματος, ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοπέδου τοῦ ἐν Σαλώνοις. Τὴν 27 Ὀκτωβρίου.

. . . . . Ἤδη δὲ σᾶς δίδομεν τὴν χαρμόσυνον ἀγγελίαν τοῦ ὅτι τὸ ἐνταῦθα ἐχθρικὸν στρατόπεδον καταστενοχωρηθὲν διελύθη κακηκακῶς, καὶ οἱ Βάρβαροι ἐδόθησαν εἰς φυγὴν μ' ἄκραν καταισχύνην των καταδιωκόμενοι ἕως εἰς τὴν Ἀμπλανην. Εἰς ταύτην λοιπὸν τὴν καταδρομὴν ἐξωνεύσαμεν πολλοτάτους Τούρκους, ἐν οἷς, καὶ τὸν Μωσῆ. τῆς Ἀμπλανης. Ἔμεινεν δὲ εἰς τὴν ἐξουσίαν μας ὅλη ἡ πυροβολικὴ των, πλῆθος πολεμεφοδίων, ὄχι ὀλίγαι σκηναί, 500 φορτώματα μὲ τροφὰς καὶ πολλότατα ἄλλα σκεύη, ἀπὸ τὰ ὁποῖα κατεπλούτησε τὸ στρατιωτικόν μας. Τελευταῖον καὶ ἀπὸ τὴν Ἀμπλανην τοὺς ἠναγκάσαμεν νὰ φύγουν.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Τὴν 1 Νοεμβρίου. Ὁ ἀμοιβαῖος πυροβολισμὸς ἐξακολουθεῖ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν ὡς συνήθως.

Τὰ ἀπὸ τὸν κόλπον Π. Πατρῶν χθὲς ἐκπλεύσαντα ἑπτὰ ἐχθρικὰ καράβια ἀπαντήθησαν σήμερον ἀπέναντι τοῦ ἀκρωτηρίου Πάπα μὲ ἰδικά μας μικρὰ ἑνοπλα ἰδικά μας πλοῖα, διοικούμενα παρὰ τῶν Κυβερνητῶν Κωνσταντῆ Τρικούπη, Χρυσάνθου Μωραϊτάκη καὶ Δημητρίου Παναγιώτη· ἦλθον λοιπὸν εἰς ναύμαχιαν, ἥτις ἐπεκράτησε δύω περίπου ὥρας. Ἀπίθανον ἦθελε φανῆ ἴσως νὰ διακηρύξωμεν, ὅτι ἡ νίκη τῆς ἀνίσου ταύτης ναυμαχίας ἔκλινεν εἰς τὸν ὀλιγάριθμον τοῦτον στολίσκον μας, καὶ ὅτι τὰ ἐχθρικὰ καράβια συνιστάμενα ἀπὸ μίαν Κορβέταν, δύο Βρίκια καὶ τέσσαρας Γολέτας διέλυσαν τὴν γενναιότητά των, καὶ ἠναγκάσθησαν μὲ καταισχύνην των νὰ εἰσέλθωσι πάλιν ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν φρουρίων Π. Πατρῶν, πυροβολοῦντα ἀπὸ τὴν πρύμνην. Εἶναι ἀληθέστατον μ' ὅλον τοῦτο· καὶ θέλει μαρτυρήσει ἴσως τὰ λεγόμενά μας μὲ περισσοτέραν μάλιστα ἔμφασιν ὁ Διοικητὴς ἑνὸς πολεμικοῦ Ἀγγλικοῦ Βρικίου, ὅστις ἐστάθη μακρόθεν θεατὴς τοιαύτης μάχης. Τὰ διαληφθέντα τουρκικὰ πλοῖα, ἐπαναλαμβάνομεν, προσωρμίσθησαν νῦν ὑπὸ τὰ Φρούρια τῶν Π. Πατρῶν, καὶ δὲν εἶναι πλέον εἰς τὸν Ὁρίζοντά μας.

Μέρος τῆς φρυγὰς μας ἐσταλησίασεν εἰς τὰ ἐχθρικὰ κανονοστάσια, ὅπου ἔγινεν ἀκροβολισμὸς ἕως τῆς ἑσπέρας.

Τὴν 2 τοῦ αὐτοῦ. Σήμερον ἐπανηγυρίσθη ἡ χαρμόσυνος τελετὴ τῆς νίκης τῶν κατὰ τὰ Σάλωνα Ἑλληνικῶν στρατευμάτων, τὰ ὁποῖα ἠνάγκασαν τὸ ἐκεῖσε ἐχθρικὸν στρατόπεδον νὰ διαλυθῇ μὲ τόσην φθορὰν καὶ καταισχύνην τη. Ἐρρίφθη ἅπαξ ἡ σειρὰ τῶν πυροβόλων καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τοῦ περιτειχίσματός μας, καὶ ὁ ἀφεκισμὸς ὁμοίως ἐπανελήφθη τρίς.

Τὴν 3 τοῦ αὐτοῦ. Δύω Ἑλληνικὰ πολεμικὰ Βρίκια ἔφθασαν σήμερον εἰς τὸν λιμένα μας, προερχόμενα ἀπὸ Ὕδρας. Μανθάνομεν δὲ αὐτῶν, ὅτι ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος καὶ ἐκεῖνοι τῆς Βαρβαρίας ἦλθον περὶ τὸ Ναύκαστρον, σκοπὸν ἔχοντες νὰ εἰσβιβάσωσιν αὐτοῦθεν στρατεύματα, τὰ ὁποῖα μετὰ τῶν νεωστὶ μετακομισθέντων νὰ ἀποβιβάσωσιν εἰς τὰς δύω ναυτικὰς νήσους μας Ὕδρας καὶ Σπέτζων. Οἱ στόλοι οὗτοι, ἐμπεριεχομένων καὶ τῶν φορτηγῶν, συμποσοῦνται εἰς 170 πλοῖα, τὰ ὁποῖα καὶ παραφυλάττονται ἀπὸ τὸν ἡμέτερον συνιστάμενον ἀπὸ 74, καὶ ἀρκετὰ πυροβολικὰ, καὶ περιπλέοντα εἰς τὸ αὐτὸ μέρος. Ὁ Βυζαντινὸς στόλος, ὡς λέγεται, ἀπεσύρθη εἰς τὸν Ἑλλήσποντον.

Τὸ μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ ἐχθροῦ πῦρ ἐνεργήθη σήμερον μετρίως.

Τὴν 4 τοῦ αὐτοῦ. Ἄκρα σιωπὴ καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη ἕως τῆς μεσημβρίας.

†) Τὴν ὥραν, κεθ' ἣν ἀνεχώρει τὸ πλοιάριον ἀπὸ Γραμματούσης φέρον τὰ πρὸς τὴν Διοίκησιν γράμματα, ἔφθασε πέραν τῆς Γραμματούσης χωρικὸς, μηνύων τὴν ἀπὸ Μεσογείων ἀναχώρησιν τοῦ Μουσταφὰ-μπεη καὶ τὴν κατόπιν αὐτοῦ κίνησιν τῶν στρατευμάτων μας.

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἴσαν. 25 προπληρωτέα κατὰ Ἰρμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 89ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι Φραγκλ.

Μεσολόγγιον. 7 Νοεμβρίου. 1825. Σάββατον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ τῶν Γαλλικῶν Ἐφημερίδων.

Παρίσιοι. Τὴν 28 Σεπτεμβρίου.

Εἰδήσεις ἀπὸ Νορεμβέργης τῆς 22 τοῦ τρέχοντος ἀναφέρουν τὰ ἑξῆς. „Ἐν ᾧ ἡ Ἰωρκικὴ Διοίκησις δεικνύει μεγάλην πρὸς τὸν Αὐστριακὸν Τοποτηρητὴν ἐμπιστοσύνην, ἀφ' ἑτέρου μέρους παριστάνει ἄκραν ἀντιπάθειαν πρὸς τὸν Πρέσβυν τῆς Γαλλίας, διότι δὲν ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ἐντελεῖς πληροφορίας περὶ τῆς ποσότητος τῶν εἰς τὴν δούλευσιν τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν Γάλλων, καὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς δοθείσης βοηθείας· φανερώνει δὲ πολὺ μεγαλητέραν λύσσαν ἐναντίον τοῦ Κ. Γούρνερ, Ἀπεσταλμένου τῆς Ἀγγλίας, ὅστις εὑρίσκεται βέβαια εἰς πολλὰ δυσάρεστον κατάστασιν. Οὗτος ἐπροσκλήθη ἐσχάτως εἰς συνομιλίαν μετὰ τοῦ Ῥεῖζ-ἐφφέντη, ὅστις νομίζεται ἀνὴρ φρόνιμος καὶ πολλὰ γλυκὺς, ἀλλ' ὁ ὁποῖος ταύτην τὴν φορὰν ἀνεφέρθη εἰς τὸν Κ. Γούρνερ διὰ τοῦ διερμηνέως τε, μὲ φράσεις καθ' ὑπερβολὴν πικρὰς καὶ ἐπιτωλητικὰς, παριστάνων τὴν διαγωγὴν τῆς Ἀγγλίας, ὡς διαγωγὴν ἐχθρικὴν· καὶ λέγων μάλιστα, ὅτι ἐκοινολόγησε τὴν προσωπικὴν τοῦ Σελτάνε δυσαρέσκειαν καὶ περὶ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, διότι πάντοτε ἀποκρίνεται, ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Διοίκησις δὲν ἠμπορεῖ τάχατες νὰ ἐμποδίσῃ ἰδιαίτερα ἄτομα τοῦ νὰ πηγαίνουν νὰ λάβουν δούλευσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ τὴν βοηθοῦν, ἐν ᾧ, ὅσον τὸ καθ' ἑαυτὴν, καθὼς καὶ οἱ διάφοροι Πράκτορές της, φυλάττουν τὴν πλέον ἀκριβῆ ἀμεροληψίαν. Λέγων προσέτι, ὅτι ὁ Ῥεῖζ-ἐφφέντης ἐφανέρωσε πρὸς τὸν Κ. Γούρνερ, ὅτι αἱ διαβεβαιώσεις αὗται δὲν ἀληθεύουν· ὅτι ὁ Σελτάνος ἔχει βεβαίας ἀποδείξεις διὰ τὰς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Τούρκων συνδρομὰς τοῦ Διοικητοῦ τῶν Ἰονικῶν [illegible], τοῦ ἐν τῇ Μεσογείῳ Ἀγγλικοῦ Ναυάρχου, καὶ τοῦ Κ. Ἅμιλτων, ἀρχηγοῦ τῆς εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος Ἀγγλικῆς Μοίρας· ὅτι τοιοῦτον φέρσιμον παραβιάζει ὅλας τὰς ἀρχὰς τῆς οὐδετερότητος, καὶ ἀποκαθιστᾷ τὴν Ἀγγλικὴν Αὐλὴν συνένοχον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν· καὶ ὅτι ἂν δὲν γίνῃ διόρθωσις εἰς τὰ τοιαῦτα, ἡ Πόρτα θέλει βιασθῇ νὰ ζητήσῃ ἄμυναν ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους. Ὁ Κ. Τούρνερ ἀπεκρίθη πρὸς τὸν Ῥεῖζ-ἐφφέντην. καὶ ἐξαρέτως διὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον λόγον, μὲ μεγάλην δραστηριότητα, φανερώνων, ὅτι ἡ Πόρτα πρέπει νὰ γνωρίσῃ, ὅτι πολλάκις χρεωστεῖ τὴν διατήρησιν τῆς ὑπάρξεώς της εἰς τὸν Ἀγγλικὸν Θρόνον, καὶ ὅτι ἡ Μεγάλη Βρεταννία δὲν ψηφᾷ, οὔτε δειλιάζει ποτὲ τὰς ἀπειλάς της. (Ἐφ. Μάλ.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ναύπλιον. Τὴν 24 Ὀκτωβρίου.

Ἐπειδὴ ὁ ἐχθρικὸς στόλος ἐκπλέει, καὶ ἐπαπειλεῖ διάφορα τῆς Ἑλλάδος μέρη, ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις, προνοοῦσα περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς ἐπικρατείας, ἐφρόντισε νὰ προκαταλάβῃ καὶ ἐνδυναμώσῃ ὅσα μέρη δύναται νὰ προσβάλῃ ὁ ἐχθρός. Ἡ νῆσος Ὕδρα, οὖσα καὶ ἐκ φύσεως ὀχυρὰ, ἔγινεν ὀχυρωτέρα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

διὰ τῆς ἐπιμελείας τῶν προκρίτων καὶ κατοίκων αὐτῆς· ἐκτὸς τούτου ἔχει καὶ ἱκανὰ καὶ καλὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα ἔπεμψεν ἐκεῖ ἡ Διοίκησις· ὥστε, ἂν ὁ ἐχθρὸς ἤθελε τολμήσει νὰ κάμῃ εἰς αὐτὴν ἀπόβασιν, εἴμεθα ὑπερβέβαιοι, ὅτι ὄχι μόνον θέλει ἀποτύχει, ἀλλὰ καὶ θέλει βλαφθῇ καιριώτατα. Ἡ νῆσος τῶν Σπετζῶν εἶναι ὡσαύτως εἰς πολλὰ μέρη καλῶς ὠχυρωμένη· διότι οἱ πρόκριτοι καὶ κάτοικοι αὐτῆς δὲν ἔλειψαν ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ τούτου ἀγῶνος νὰ φροντίσωσι περὶ τούτου· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ νῆσος αὕτη εἶναι εἰς πολλὰ μέρη προσβατὴ, διὰ τοῦτο ἡ Διοίκησις ἐφρόντισεν ἐν καιρῷ νὰ πέμψῃ εἰς προφύλαξιν αὐτῆς καὶ ἀπάντησιν πάσης ἐνδεχομένης ἐχθρικῆς προσβολῆς ἱκανὰ στρατεύματα, καὶ ἀρχηγὸν αὐτῆς ἐδιώρισε τὸν μέγιστον τοῦ ἐχθροῦ καταπαφρονητὴν Νικήταν· ἐδιώρισε καὶ ἱκανὰ μυστικὰ, γολέτας καὶ λοιπὰ εἰς φύλαξιν τῆς νήσου· πέμπει δὲ καὶ πρὸς ἐμψύχωσιν καὶ πατρικὴν περιποίησιν τοῦ στρατεύματος καὶ ἓν μέλος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, τὸν Κύριον Κωνσταντῖνον Μαυρομιχάλην· ὥστε καὶ ἡ νῆσος αὕτη, ὡς ὠχυρώθη καὶ ἐνδυναμώθη, εἶναι ἀπρόσβατος εἰς τὸν ἐχθρόν. Δὲν εὐχόμεθα νὰ κινηθῇ ὁ ἐχθρὸς κατὰ τῶν δύω νήσων τούτων· πλὴν καὶ ἂν ἤθελεν αὐθαδειάσει νὰ κάμῃ τοιοῦτον κίνημα, κηρύττομεν ἀπὸ τώρα, ὅτι θέλει πληρώσει ἀκριβὰ τὴν αὐθάδειάν του. Καὶ δυνατώτερος ἂν ἦναι ὁ νῦν ἐκπλεόντων στόλος παρὰ τὸν ἐν ἔτει 1822 θελήσαντα νὰ προφθάσῃ τὴν πτῶσιν τοῦ Ναυπλίου, πάλιν δὲν θέλει κατορθώσει τίποτε· δὲν ἐδυνήθη τότε ὁ βάρβαρος νὰ κατορθώσῃ τὸν σκοπόν του, δὲν θέλει τὸν κατορθώσει καὶ τώρα· νικημένος καὶ κατησχυμμένος ἔφυγε τότε, νικημένος καὶ κατησχυμμένος θέλει φύγει καὶ τώρα ἐκ τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου, ἐὰν τολμήσῃ νὰ δοκιμάσῃ τὸν εἰς αὐτὸν εἴσπλουν. Οἱ αὐτοὶ ἐκεῖνοι τῆς Θαλάσσης ἥρωες, οἱ ὁποῖοι ἐνίκησαν τότε, εἶναι καὶ τώρα κυβερνῆται τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου· ὥστε ἂς προσμένῃ καὶ τώρα τὰ αὐτὰ καὶ χειρότερα ὁ ἐχθρὸς εἰς τὴν Θάλασσαν.

(Γ. Ε. τῆς Ελ.)

Μεσολόγγιον.

Μὲ μέγα των κάυχημα ἀναγγέλλει τὰ Χρονικὰ τὰς ὁποίας τῆς Χέρσε Ἑλλάδος τὰ στρατεύματα ἐκέρδησαν κατὰ τῶν Βαρβάρων νίκας. Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἐδημοσιεύσαμεν τὴν λαμπρὰν εἴδησιν τῆς ἀπὸ Σάλωνα τῶν ἐχθρῶν ἐπονειδίστου φυγῆς καὶ καταδρομῆς των· ἤδη πάλιν κηρύττομεν εὐχαρίστως ἄλλην ἐν Ἀκαρνανίᾳ νίκην, καθ' ἣν ἐκ νέου διαλάμπει εἰς τὸ ἔθνος τὸ ἀρειτολμον τῶν Δυτικοελλαδιτῶν.

Σεβαστὴ Ἐπιτροπὴ, Γενναιότατοι ἀδελφοὶ Στρατηγοὶ, καὶ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ τῆς Διοικήσεως ἑκάστης τάξεως καὶ βαθμοῦ, ὅσοι εἰς Μεσολόγγιον εὑρίσκεσθε, σᾶς ἀσπαζόμεθα ἀδελφικῶς,

Καὶ σᾶς εἰδοποιοῦμεν, ὅτι εἰς τὰς 31 τοῦ παρελθόντος ἐκστρατεύσαμεν κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Ἐπήγαμεν λοιπὸν καὶ ἐπιάσαμεν τὸ Δερβένι, ἀνάμεσα Λάσπην καὶ Ἐρίβιον, καὶ εἰς τὴν ἀ. τοῦ τρέχοντος ἀπερνοῦσαν διάφοροι Τοῦρκοι, δηλαδὴ ὁ Δελίμπασης *) τοῦ Κιταχῆ, ὁ Ἀγιάννης τῆς Σόφιας, ὁ Ταταρ ἀγᾶς, καὶ ἄλλοι σημαντικοὶ μὲ ἑξῆντα πέντε καβαλαρέδες καὶ πεζοὺς· τοὺς ἐκτυπήσαμεν λοιπὸν ἕνα κτύπημα ἀνδρικώτατον· ἐρρίφθησαν οἱ Ἕλληνες μὲ τὰ μοῦτρα καὶ μὲ μεγάλην ὁρμὴν ἐπάνω τους, καὶ τοὺς ἐξεπάστρεψαν ὅλους, ὥστε ἀπὸ τοὺς ἑξῆντα πέντε ὁποῦ ἦτον, οἱ πέντε μόνον ἐγλύτωσαν· καὶ ἀπὸ τοὺς πέντε πάλιν, τὸν ἕνα ἐπήραμεν ζωντανὸν, οἱ δὲ ἑξῆντα ἔμειναν φονευμένοι ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ ἅρματα.

Ἀδελφοί! τὰ λάφυρα ὁποῦ ἐπῆραν οἱ Ἕλληνες εἶναι ἀπερίγραπτα· ἅρματα ἀσημένια, ὁμοίως πάλαις μπετούνικαις ἐκλεκταῖς, ὥραις σχεδὸν σαράντα, γούναις, γρόσια μετρητὰ, καὶ ἄλλα πράγματα ἀξιόλογα· ὥστε εἰς τὴν δημοπρασίαν ἐκτιμήθησαν γρόσια 515,000· ἄτια φοβερὰ, καὶ γεντίτσια, ὅλα τὰ ἐσκότωσαν οἱ Ἕλληνες εἰς τὸν ἴδιον τόπον· ζωντανὰ ἀπ' αὐτὰ ὀλίγα ἐπήραμεν· αὐτὸς ὁ πόλεμος, ἀνδρεῖος καὶ θαυμαστὸς, ἐβάσταξεν ὑπὲρ τὰς τρεῖς ὥρας· εἰς τὴν μάχην ταύτην λοιπὸν ἐφονεύθησαν ἰδικοί μας, ἕνας ἀπὸ τὸ σῶμ- τοῦ

*) Οὗτος ἐφονεύθη ἀπὸ τὸν χιλ. Σαῦρον Κωτσούζην, παρὰ τοῦ ὁποίου καὶ ἐλαφυραγωγήθη, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Στρ. Ἀποστόλης Κουσουρῆς μᾶς ἐνεχείρισε γράμμα του. (Σημ. Συντ.)

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀντωνάκη Μεγαπάνε, ἕνας ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ Στρ. Καραϊσκάκη, ὁ ὁποῖος εἶναι θανασίμως πληγωμένος, καὶ ἄλλοι τέσσαρες εἶναι πληγωμένοι· πρῶτος ὁ Χιλίαρχος Κώστας Καπετγεωργάκης, ἕνας ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ Φραγκίστα, ἕνας ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ Σαθήμα, καὶ ἕνας ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ ἰδίου Κώστα Καπετγεωργάκη, ὀνόματι Νικολάκης Κύπελα. Πρὸς σημεῖον τῆς μάχης ταύτης στέλλομεν μερικὰ αὐτία ἐχθρικὰ, τὰ ὁποῖα ἔκοψαν οἱ στρατιῶται διὰ νὰ τὰ φέρωσιν ὡς τρόπαιον· προσέτι λάβετε καὶ μερικὰ γράμματα Τουρκικὰ, καὶ ὅταν ἐξηγηθοῦν, ἂς ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν εἴδησιν, τί περιέχουν.

Μένομεν μὲ ὅλον τὸ προσῆκον καὶ βαθὺ σέβας.
Τῇ 4 Νοεμβρίου. 1825. Ἐκ τοῦ ἐν Δραγαμέστῳ Στρατοπέδου.

Οἱ Πρόθυμοι Πατριῶται
Καραϊσκάκης.
Εὐαγγέλης Μ. Κοντογιάν.
Δῆμος Τσέλιος.
Γεώργιος Πεσλῆς.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 5 Νοεμβρίου. Ὁ ἐχθρὸς ἡσυχάζει ἡσυχίαν ἄκραν.

Τὴν 6 τοῦ αὐτοῦ. Τὸ πρωῒ ἐρρίφθησαν εἰς τὸ κέντρον τοῦ ἐχθρικοῦ κατασκηνώματος ἱκανοὶ κανονοβολισμοὶ χωρὶς σφαίρας· μετ' ὀλίγην ὥραν ἐφάνη εἰς τὰ παραθαλάσσιά μας ὁ ἐχθρικὸς στόλος. Συνιστάμενος οὗτος ἀπὸ ὑπὲρ τὰ 100 πλοῖα διῆλθε τοῦ λιμένος μας μὲ ἄκραν πομπὴν, προπορευομένων τῶν Φρεγατῶν καὶ Κορβετῶν. Ἐλθὼν δὲ ἀπέναντι τοῦ Βασιλαδίου, ἐμβῆκεν εἰς γραμμὴν, καὶ τὰ δύω τῆ ἀτμοκίνητα (1) ἀποχωρισθέντα ἦλθον πλησιέστερον καὶ ἐπεριτριγύριζον ἱκανὴν ὥραν διὰ νὰ τὰ βλέπωμεν. Μία Γολέτα ἐτόλμησε νὰ πλησιάσῃ καὶ νὰ πυροβολήσῃ τὸ Βασιλάδι, ἐν ᾧ μόλις αἱ σφαῖραι της ἔφθανον εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἀποστήματος. Τρεῖς κανονοβολισμοὶ ὅμως ριφθέντες εὐστόχως ἀπὸ τὸ φρούριόν μας τοῦτο, τὴν ἠνάγκασαν ἀμέσως νὰ ἐπιστρέψῃ τὰ νῶτα, ἀφ' οὗ μία σφαῖρα μας τὴν ἐκτύπησεν εἰς τὸ σκάφος. Τὸ στρατόπεδον τοῦ Κιουταχῆ μὲ κανονοβολισμοὺς καὶ τουφεκισμοὺς πολλάκις ἐπαναληφθέντας ἐχαιρέτησε τὴν ἄφιξίν τη. Οὗτος δὲ μείνας ἕως δύω ὥρας κατ' ἀνέμου (ἀλακάπα), εἰσέπλευσε τέλος πάντων σωρηδὸν ἐντὸς τῶν φρουρίων Παλαιῶν Πατρῶν καὶ Ναυπάκτου.

Ἔκτοτε ἄρχισαν οἱ ἀπὸ ξηρᾶς πολιορκηταὶ νὰ κανονοβολοῦν καὶ βομβολοῦν ἀλλεπαλλήλως ἕως τῆς ἑσπέρας καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτός. Χάριτι Θείᾳ ὅμως οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ἐβλάφθη.

Τὴν 7 τοῦ αὐτοῦ. Κανὲν τῶν ἐχθρικῶν καραβίων δὲν φαίνεται σήμερον εἰς τὸν ὁρίζοντά μας. Ὁ ἐχθρὸς τῆς ξηρᾶς παραμένει εἰς ἄκραν ἡσυχίαν.

Ἀνεφέρθη εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Σ. Διοικήσεως, ὅτι ἐπὶ τῆς συνεδριάσεως τῆς 30 Σεπτεμβρίου ἀπεφασίσθη νὰ ἀπαρτισθῇ τὴν 10 Ὀκτωμβρίου ἡ τρίτη περίοδος· καὶ ὅτι, ἅμα συναχθέντων τῶν νέων Παραστατῶν, νὰ ἀρχίσῃ ἡ τετάρτη. — Ἰδοὺ τέλος πάντων ἡ Σ. Διοίκησις ἐμβαίνει καὶ εἰς τὴν τετάρτην περίοδον. Ἀπὸ πέρυσιν ἕως τώρα πολ-

---

(1) Δὲν ἐξαρκεῖ, ὅτι ὁ Σουλτάνος ἔβαλεν εἰς κίνησιν ὅλας τὰς δυνάμεις τοῦ ἐκτεταμένου Κράτους του, διὰ νὰ καθυποδουλώσῃ μίαν φούχταν Ἑλλήνων· δὲν ἀρκοῦν αἱ ἀπειράριθμοι ὁρδαὶ τῆς Ἀσίας, Ἀφρικῆς καὶ Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, αἱ ὁποῖαι ἐπλημμύρισαν τὴν Πατρίδα μας· δὲν ἀρκεῖ, ὅτι ἡ πολιτικὴ τοῦ αἰῶνος πληθύνει ἀπὸ διδασκάλους της καὶ τὰ συμβούλια καὶ τὰς στρατιὰς τῆς ὑψηλῆς Πόρτας, διδασκάλους, τοὺς ὁποίους ἡ ἀνθρωπότης πρέπει νὰ βδελύττεται· δὲν ἀρκεῖ, ὅτι προκρίνουν νὰ βλέπουν ἀντὶ τοῦ Σταυροῦ ὑψωμένην τὴν ἡμισέληνον εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Μαραθῶνος καὶ τῶν Πλαταιῶν, εἰς τὰ στενὰ τῶν Θερμοπυλῶν, εἰς τὰ παράλια τῆς Σαλαμῖνος, εἰς τοὺς Δελφοὺς καὶ Δωδώνην, εἰς τὰς ἀκαδημίας καὶ τὰ γυμνάσια τῶν Σωκράτων καὶ Πλατώνων· ἢ διὰ νὰ εἴπωμεν καλήτερον εἰς τὴν γῆν, ἔνθα ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐδίδαξε τὸν ἀληθινὸν Θεὸν· δὲν ἀρκοῦν, λέγομεν, ὅλα ταῦτα, ἀλλὰ πρέπει καὶ αἱ ἐπιστῆμαι καὶ τέχναι τῆς Μηχανικῆς νὰ προσφέρουν τὴν βοήθειάν των εἰς τὸν νέον Ἀτύλαν, ὅστις μὲ τὰς αἱμοβορωτέρας παρὰ τὰς τῶν Οὔνων ὁρδὰς σπεύδει νὰ καταρουφήσῃ, ὄχι μόνον τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ καθὼς ἴδη ὁ, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται Χριστιανὸς, καὶ προσκυνεῖ τὸν αὐτὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα, τὸν ὁποῖον καὶ αὐτὴ ἡ Ἱερὰ Συμμαχία ἐπεκαλέσθη ὡς Προστάτην καὶ Μεσίτην.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λὰ πράγματα τοῦ ἐσωτερικοῦ μας μετεβλήθησαν, καὶ πολλὰς δυστυχίας ὑπεμείναμεν διὰ τὰς ὀλεθρίας διχονοίας. Καὶ τὸ Ἔθνος καὶ ἡ Διοίκησις λοιπὸν ἀς λάβωσιν πρὸ ὀφθαλμῶν τοιοῦτον παράδειγμα, ὥστε εἰς τὸ ἑξῆς ὅσαι δυστυχίαι μᾶς ἀκολουθήσωσιν νὰ μὴν ἀποδοθῶσιν εἰς τὰ ἴδια λάθη μας.

Τὸ ἔθνος ἐγνώρισε τὴν μεγάλην ἀλήθειαν, ὅτι χωρὶς Νόμης καὶ Διοίκησιν, ποτὲ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐπικράτεια. Ἐκατάλαβεν ὡσαύτως, ὅτι χρειάζεται νὰ συστηθοῦν καλοὶ Διοικηταὶ διὰ νὰ προλαμβάνωσι τὰς φυσικὰς καὶ ἠθικὰς χρείας ἑνὸς ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἔχει νὰ πολεμᾷ πόλεμον ἄνισον, ὄχι μόνον κατὰ τῶν ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ ἐνίοτε καὶ ἐναντίον τῶν ὅσοι τὸ ἔφερον πλησίον τῆς ἀβύσσου, καὶ μάλιστα διὰ μηχανημάτων ἐκείνων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους, κατὰ Νόμον, ἤλπιζεν ὅλην τὴν ὀφειλομένην χρηστότητα καὶ φρόνησιν.

Ὡμιλήσαμεν πέρυσι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν (*) περὶ τῶν χρεῶν μιᾶς Διοικήσεως ὡς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους καὶ πρὸς τὰ φρονήματα. Δὲν ἠξεύρομεν δὲ ἂν ἡ φωνή μας ἠκούσθη, ἢ, καθὼς καὶ ἄλλοτε, διεσκορπίσθη εἰς τὸν ἄνεμον. Διὸ κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπαναλάβωμεν πάλιν τὰ αὐτὰ, προσθέτοντες ὅσα αἱ παροῦσαι ὧραι καὶ περιστάσεις ὑπαγορεύουν.

Διοικηταί! Ἔχετε νὰ ἀπολογηθῆτε δι' ὅλας τὰς πράξεις Σας. Ἂν καὶ ἡ Πατρὶς Σᾶς ἐνεκρίθη διὰ Παραστάτας ἢ Ἐκτελεστὰς τῶν Νόμων της, δὲν θέλει ὅμως ποτὲ Σᾶς γνωρίσει ὡς τοιούτους, ἐν ὅσῳ λείπετε τῶν καθηκόντων Σας. Ἡ Πατρὶς χαίρεται καὶ τώρα, καθὼς καὶ πρότερον, τὰ αὐτὰ δικαιώματα· παράδοξον λοιπὸν φαίνεται νὰ μεταχειρισθῆτε ὡς μάχαιραν τὴν προσωρινῶς ἐμπιστευθεῖσαν διὰ τὸ κοινὸν ὄφελος εἰς χεῖρας Σας δύναμιν, ἀντὶ τοῦ νὰ τὴν ἔχετε ὡς στέφανον, τὸν ὁποῖον Σᾶς ἀφιέρωσε λαός, ὅστις ἑκουσίως Σᾶς ὑπακούει.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς τρίτης περιόδου, καὶ μάλιστα καθ' ἀρχάς, ἡ Ἑλλὰς ἐκλονεῖτο ἀπὸ τὰς ἐσωτερικὰς ταραχάς, αἱ ὁποῖαι καὶ εὐκόλυναν τὸν ἐχθρὸν εἰς τὴν κατὰ τῆς Πατρίδος μας εἰσβολήν του. Ποῖαι λοιπὸν εἶναι τοῦτο αἱ αἰτίαι; Σᾶς ἐρωτοῦμεν φανερᾶ ἐνώπιον τῆς Ἑλλάδος, καὶ φανερᾶ ζητοῦμεν νὰ μᾶς ἀποκριθῆτε. Ἠξεύρομεν βέβαια ὅτι δὲν ἠμπορεῖτε νὰ δώσετε ἀπόκρισιν· ἀλλ' ἡ συνείδησις, ὁ ὑπέρτατος οὗτος κριτὴς, θέλει φανερώσει εἰς καθ' ἕνα τὴν ἀλήθειαν. Δι' ἀγώνων, τοὺς ὁποίους ὁ κόσμος ποτὲ δὲν εἶδε, καὶ τῶν ὁποίων παράδειγμα ἡ Ἱστορία δὲν ἔχει, ὁ δυστυχὴς τῆς Ἑλλάδος λαὸς προσπαθεῖ νὰ θεραπεύσῃ τὰ ὀλέθρια παρεπόμενα τῶν προλέρων σφαλμάτων· πολλοὶ δὲ ἀδελφοί μας κατέβησαν εἰς τὰ μνημεῖα, πολλοὶ παῖδες θρηνοῦν τοὺς πατέρας των, οἱ ὁποῖοι ἤθελον ζῇ ἀναμφιβόλως σήμερον, ἂν οἱ Διοικηταὶ τῆς τρίτης Περιόδου ἤθελον προσέξῃ εἰς τὰς συμβουλὰς, ὅσαι πέρυσι τοὺς ἐδόθησαν. Ἀλλ' ὁ καιρὸς ἐκεῖνος ἐπέρασεν, οἱ τάφοι πλέον δὲν ἀνοίγονται· καὶ ἂς σκεφθῶμεν διὰ τὸ μέλλον· διὰ τὸ μέλλον, τὸ ὁποῖον ἀγκαλὰ σκοτεινὸν, μᾶς ἄφητε μ' ὅλον τοῦτο ἀνάμεσα σημεῖα τινὰ φωτὸς διὰ νὰ βλέπωμεν· καὶ ἓν τούτων τῶν σημείων εἶναι, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐλευθερωμένη ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῆ Τυράννου, θέλει ἀναγνωρισθῆ ἀπὸ τὰς Δυνάμεις τῆς Εὐρώπης, καὶ εἶσθαι ἐπικράτεια αὐτόνομος καὶ ἀνεξάρτητος.

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἤμεθα τοιαύτης εὐδαιμονίας ἄξιοι, πρέπει πολλὰ πράγματα νὰ μεταβληθῶσιν εἰς τὴν ἐπικράτειάν μας· δὲν ὠφελεῖ μόνον νὰ νικήσωμεν τὸν ἐχθρόν μας, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἠξεύρωμεν καὶ νὰ στερεώσωμεν τὴν ἐλευθερίαν μας· καὶ ἡ στερέωσις αὕτη ἐνεπιστεύθη εἰς χεῖρας τῶν Διοικητῶν. Ἰδοὺ λοιπὸν, ὦ Διοικηταὶ, ὅτι ἀπὸ Σᾶς ἐξαρτᾶται ἡ εὐτυχία ἢ ἡ δυστυχία μας. Μὴ κάμνετε κατάχρησιν τῆς δυνάμεώς Σας· στοχασθῆτε, ὅτι ὅλοι ἡμεῖς εἴμεθα λαὸς ἀδελφῶν, συνδεδεμένων μὲ τοὺς Νόμης, τοὺς ὁποίους Σᾶς ἐνεπιστεύθημεν. Μακρὰν ἀπὸ Σᾶς τῶν παθῶν ἡ ὕδρα· καὶ, ὡς εἰκὸς, γενεσθε ἄγγελοι προστάται τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον ὑψώνων χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν, δὲν γνωρίζει ἄλλον Σωτῆρα, εἰμὴ τὸν Θεὸν καὶ Σᾶς· ἂν θέλετε λοιπὸν νὰ ἦσθε ἀδελφοί μας καὶ νὰ ἀποκτήσετε τὴν εὐγνωμοσύνην μας, ἀποστρέφεσθε τὰ πάθη, καὶ ἀγαπᾶτε εἰλικρινῶς τὴν Πατρίδα.

(*) Ἴδε Ἑλλ. Χρ. Ἀρ. 86. Ἔτος Πρῶτον.

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἰσπαν. ἓξ πιαστρες κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ Ἰ. Μάγερ. Γραφεῖον Μεσθενῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 90ός. ἕως 93ον.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι Φραγκλ.

Μεσολόγγιον. 18 Νοεμβρίου. 1825. Τετράδη.

Ἐλπίζομεν, ὅτι τὸ Κοινὸν δὲν θέλει θαυμάσει διὰ τὴν μικρὰν διακοπὴν ταύτης τῆς Ἐφημερίδος, ὅταν μάθῃ, ὅτι αὕτη προέρχεται ἐξ αἰτίας τῶν ἀτμοκινήτων πλοίων, τὰ ὁποῖα τὰ μηχανικὰ τῆς Εὐρώπης ἐργοστάσια ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ στείλουν κατὰ τῶν Ἑλλήνων, διότι ἐλησμόνησαν οὗτοι τὴν ἀληθῆ τοῦ Αὐτάρχη των Σουλτάνου νομιμότητα, καὶ ἔλαβον ὅπλα κατ' αὐτοῦ καὶ καθ' ὅλων τῶν πρὸς αὐτὸν εὐεργεσιῶν του. Παρακαλοῦμεν λοιπὸν τοὺς ἀναγνώστας μας νὰ μᾶς συγχωρήσουν, διότι δὲν ἐδημοσιεύθησαν τὰ Χρονικὰ κατὰ τὸ σύνηθες· καὶ ἀντὶ ἡμῶν ἂς μέμφωνται τοὺς Μηχανικοὺς, οἱ ὁποῖοι κατεσκεύασαν τὸ ἀτμοκίνητον London Engeneer, καὶ τὸ ἄλλο, διὰ νὰ ἀποκλείσωσι μὲ ἕτερα ὑπὲρ τὰ 100 καράβια τοῦ συμπαθοῦς Σουλτάνου τὸν λιμένα μας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λονδῖνον. Τὴν 13 Σεπτεμβρίου 1825.

Ἄδεται, καὶ ὡς φαίνεται βασίμως, ὅτι ὁ Ῥωσσικὸς Πρόξενος καὶ ἓν ἄλλο τῆς Ῥωσσικῆς Πρεσβείας ὑποκείμενον ἐπῆγαν τὸ Σάββατον πρὸς τοὺς ἀπεσταλμένους Ἕλληνας (αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη συνέντευξίς των) διὰ νὰ τοὺς εἰπωσιν, ὅτι αἱ πολιτικαὶ περιστάσεις τοὺς εἶχον ἐμποδίσει ἀπὸ τοῦ νὰ ὑπάγουν πρὸς αὐτοὺς προτήτερα· ἀλλ' ὅτι τώρα, ὅτε ἐξέλιπον ἐμπόδια τινὰ, εἶναι γνώμη, ὅτι ἡ Αὐλὴ τῆς Πετρουπόλεως θέλει θεωρήσει μὲ εὐνοϊκὸν ὄμμα τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος. (Sun.)

Τὴν 26 τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ εἴδησις τοῦ ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐπεκαλέσθησαν τὴν ὑπεράσπισίν μας ἔφθασεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ τὸ Διβάνι, φαίνεται, ὅτι βουλεύεται περὶ τούτου. Τῶν συζητήσεών του τούτων ποῖον θέλει εἶσθαι τὸ ἀποτέλεσμα, δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ συμπεράνωμεν· οὔτε εἶναι πολλὰ εὔκολον νὰ γνωμοδοτήσωμεν περὶ τοῦ φερσίματος τῆς Διοικήσεώς μας εἰς ταύτην τὴν περίστασιν. Εἴμεθα ὅμως βέβαιοι, ὅτι τὸ φέρσιμόν της θέλει εἶσθαι σύμφωνον μὲ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ μὲ τὰ ἀληθῆ Χριστιανικὰ φρονήματα. (New Times.)

Παρίσιοι. Τὴν 3 Ὀκτωβρίου.

Γράμμα ἐκ Βιέννης ἀναγγέλει, ὅτι συνεχεῖς συνομιλίαι γίνονται μεταξὺ τοῦ Πρίγγιπος Μέτερνιχ καὶ τῶν Πρέσβεων τῆς Γαλλίας, Ῥωσσίας καὶ Πρωσσίας. Τὰ ἐσχάτως εἰς τὴν Ἑλλάδα συμβάντα καὶ τὸ πρὸς τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως ζήτημα, τὸ νὰ λάβῃ ἐκείνη τὸν τόπον τοῦτον ὑπὸ τὴν προστασίαν της θεωροῦνται, ὡς τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα συζητοῦνται εἰς ταύτας τὰς συνεδριάσεις. Καὶ ὁ Ἀγγλικὸς Πρέσβυς προσέτι ἔχει συνεχεῖς συνομιλίας μὲ τὸν Πρίγγιπα Μέτερνιχ, καὶ εὑρίσκεται πολλὰ ἐνασχολημένος. (Ἐφ. Γαλ.)

Βιέννη. Τὴν 10 τοῦ αὐτοῦ.

Ἐνταῦθα ἔχομεν πεποίθησιν, ὅτι πρὶν τοῦ τέλους τοῦ Ὀκτωβρίου θέλει γενῆ ὁμόφωνος ἀπόφασις παρὰ τῆς Ῥωσσίας, Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, συμφώνως μὲ τὴν Αὐλήν μας, περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς Ἑλλάδος. Πρὸ ἡμερῶν εἶναι πλέον παράπονα συνεχὴς ὁ μισευμὸς ταχυδρόμων ἀποστελλομένων παρὰ τῶν διατριβόντων

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

εἰς τὴν Αὐλὴν ταύτην ξένων Πρέσβεων .

(Ἐφ. Φλωρεντίας .)

Λονδῖνον . Τὴν 8 Ἰοῦ ἰδίᾳ .

Ὁ Σατράπης τῆς Αἰγύπτου μετήλλαξε μέγα μέρος τοῦ προϊόντος ἐκ τῶν πωλήσεων βαμβακίων , ὅσα ἔστειλεν ἐνταῦθα , εἰς ἀγορὰν ὅπλων καὶ πολεμεφοδίων , διὰ νὰ τὰ μεταχειρισθῇ κατὰ τῶν Ἑλλήνων . Πρὸ ὀλίγου ἐστάλησαν πρὸς αὐτὸν ἀπ' ἐδῶ δύο ὁλόκληρα φορτία ἀπὸ ἐμπρηστικὰς μηχανάς (razzi alla Congreve). (Post)

Παρίσιοι . Τὴν 17 Ἰοῦ αὐτοῦ .

Μανθάνομεν ἀπὸ Μασαλίας , ὅτι ὁ Μαρκέζος Ἰοῦ Λοβρὸν Στρατηγὸς Γάλλος εἰς τὴν δούλευσιν Ἰοῦ Σατράπου τῆς Αἰγύπτου εἶχεν ἐλθῇ ἐκεῖ διὰ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν κατασκευὴν δύω φεργατῶν 60 κανονίων , αἱ ὁποῖαι εἶναι διωρισμέναι διὰ τὸν Πασᾶν αὐθέντην τε .

(Ἐφ. Αἰγούστης .)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Πῶς νὰ μὴν ἀγανακτήσῃ τις , καὶ πῶς νὰ μὴ φρίξῃ , ἀναγινώσκων τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν στελλομένην εἰς ἄνθρωπον καλούμενον Χριστιανὸν καὶ ὁμογενῆ μας ἀπὸ ἕνα Σατράπην , διατεταγμένον παρὰ τῆς Διοικήσεώς του νὰ ἐξηδενώσῃ τοὺς Χριστιανούς ; Ὁ Κ. Θ. Δαμασκηνὸς , ὑπήκοος Ἰόνιος θέλει φιλήτει βέβαια τὴν ἐπιστολὴν Ἰοῦ περιποθήτου Ἰε Ῥούμελη , καὶ θέλει μεταχειρισθῇ ὅλα τὰ δυνατὰ διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Ἀφέντην του . Ὅσον ἀπὸ μέρους μας , τὸν Κ. Δαμασκηνὸν οὔτε καὶ τὸν γνωρίζομεν προσωπικῶς . Ἐκπλήρωσιν ὅμως Ἰοῦ πρὸς τὴν πολύπασθην Ἑλλάδα χρέους μας κρίνομεν , νὰ τῆς διαδηλώσωμεν τὸν νέον τοῦτον ἐχθρόν της , ὅστις προθυμοποιεῖται νὰ συντρέχῃ ὑπὲρ τοῦ Κορανίου καὶ κατὰ Ἰοῦ Σταυροῦ , καὶ βοηθῶν τὸν πολυέραστόν του Ῥούμελην εἰς τὸ νὰ καταστρέψῃ Ἰοὺς Ἕλληνας , προτιμᾷ νὰ διέλθῃ τὴν γέφυραν Σιρὰτ , ἥτις ἀποχωρίζει Ἰοὺς ὀρθοπίστους ἀπὸ Ἰοὺς ἀπίστους . Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη εὑρέθη μετὰ πολλῶν ἄλλων μεταξὺ εἰς τὰ λάφυρα , τὰ ὁποῖα ἔκαμαν οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν ἐν Ἀκαρνανίᾳ μάχην τῆς 31 τοῦ παρελθόντος .

Τῷ ἀκριβῷ φίλῳ μας καὶ περιποθήτῳ σινιὸρ Θ. Δαμασκηνῷ αἰσίως . Εἰς Πρέβεζαν .

„ Περιποθήτε φίλε μας σινιὸρ Δαμασκηνὲ, σᾶς χερετῶ , καὶ μετὰ τὴν ἐρώτησιν Ἰῆς ὑγείας σε σὲ, εἰδοποιῶ , ὅτι ὁ ἀπλίκος ὁποῦ ἦτον ἀπὸ καράβια ἀποστάτων εἰς τὰ νερὰ Μεσολογγίε , ὡς φαίνεται , ἐλύθη , καὶ ἐκεῖ τώρα περιπλέει τὰ ἐδικά μας καράβια , ὁποῦ εὑρίσκονταν εἰς Καστέλλια · ὅθεν ἂν ἠμπορέσῃς νὰ κάμῃς κανένα κοντράτο μόνος σε ἢ μὲ κανέναν ἄλλον πραγματευτὴν , ἑκατὸν ἢ ἑκατὸν πενῆντα χιλιάδες ὀκάδ. βαρὲ εἰς τὴν σκάλαν Κρυονεροῦ , κάμετο , μὲ τὸ μπραφὲτ Ἰῶν ἀγάθων αὐτοῦ μὲ συμφωνίαν ὁποῦ νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὴν σκάλαν Κρυονεροῦ · καὶ περὶ Ἰούτε φανέρωσέ μας καὶ ἡμᾶς · καὶ ὑγειαίνε .

1825 Ὀκτωμβρίε 31 . Σῆρ. Μεσολογγίε .

Βεζὺρ Ῥεσὶτ Μεχμέτ-πασσας Ῥούμελ . Ἰωάν. Ντελ. Νλερ. Σερ.

(Τ. Σ.)

Ἀνατολικὸν . Τὴν 6 Ὀκτωβρίε .

Ὁ Χιλ. Γ. Φαναρᾶς ἐπέρασε τὴν παρελθοῦσαν νύκτα μὲ ὀλίγους συντρόφους τε ἀπέναντι τῆς πόλεώς μας πρὸς τὸ μέρος καλούμενον Μαγούλαις , καὶ εἰσχωρήσας ἕως τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου , ἐφόνευσε τρεῖς Ντεντούμιδες , τῶν ὁποίων καὶ ἔφερε τὰς κεφαλὰς , καὶ ἐζώγρησεν ἕνα , συμπαραλαβὼν ἐνταὐτῷ καὶ τέσσαρας ἐκλεκτοὺς ἵππους · ἐπέστρεψε δὲ χωρὶς νὰ δοκιμάσῃ τὴν παραμικρὰν βλάβην .

Περιοδικῶς ὁ ἐχθρὸς δὲν λείπει νὰ πυροβολῇ τὴν πόλιν μας , χωρὶς ὅμως νὰ μᾶς προξενήσῃ τὴν παραμικρὰν βλάβην διὰ τῆς βοηθείας τοῦ Ὑψίστου . Ἡμεῖς ἀντιπυροβολοῦμεν ὡσαύτως τὸ κανονοστάσιον καὶ τοὺς προμαχῶνας τε

Ἐκ τοῦ Ἐπαρχείου Βενέτικου .
Τὴν 11 Νοεμβρίου .

Ἀφ' οὗ ὁ στόλος τοῦ Τυράννου εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόλπον , τρία πλοῖα ἐξ αὐτοῦ προσωρμίσθησαν εἰς Ναύπακτον καὶ ἐξεφόρτωσαν . τὰ δὲ λοιπὰ ἄραξαν ὑπ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὰ Καστέλλια Π. Πατρῶν. Ἐκεῖ ἴδομεν τὴν ἐσαύριον στημένας παλλοτάτας σκηνάς, ὅπου ὁ ἐχθρὸς ἔκαμε καὶ πάλιν ἀπόβασιν στρατευμάτων εἰς τὴν Πελοπόννησον.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Τὴν 8 Νοεμβρίου. Ὀλίγας ἶνας σφαίρας καὶ βόμβας μᾶς ἔρριψε σήμερον ὁ ἐχθρός. Ὁ δὲ Τουρκικὸς στόλος ἐξακολουθεῖ νὰ μένῃ ὑπὸ τὰ φρούρια Π. Πατρῶν καὶ Ναυπάκτου, χωρὶς νὰ φαίνεται κινούμενος εἰς καμμίαν ἐπιχείρημα.

Τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ. Μέρος τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν κόλπον καὶ παραπλέει σήμερον εἰς τὰ παράλιά μας. Ὁ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς ἐχθρὸς κατακρατεῖται ἀπὸ βαρεῖαν σιωπήν· ἄκρα δὲ ἀθυμία καὶ ἀδράνεια ἐπικρατεῖ καθ' ὅλον τὸ στρατόπεδόν του.

Τὴν 10 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἐχθρὸς ἡσυχάζει, καὶ ἡ πυροβολικὴ του εὑρίσκεται εἰς ἄκραν ἀπραξίαν. Καράβια ἐχθρικὰ δὲν ἐφάνησαν σήμερον εἰς τὸν Ὁριζόντά μας. Τὸ δεῖλι ἴδομεν μόνον μίαν Φρεγάταν καὶ ἓν Βρίκι, τὰ ὁποῖα εἰσέπλευσαν εἰς Π. Πάτρας· διὰ τὴν ὁμίχλην ὅμως δὲν ἠδυνήθημεν νὰ διακρίνωμεν ὁποίας σημαίας ἦσαν.

Τὴν 11 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἐχθρὸς κυριεύεται ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἡσυχίαν καὶ σιωπήν.

Ὁ ἐχθρικὸς στόλος ἐφάνη καὶ σήμερον παραπλέων σποράδην εἰς τὰ μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Γλαρέντσας.

Τὴν 12 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ μεταξὺ τῶν κανονοστασίων μας καὶ ἐκείνων τοῦ ἐχθροῦ κανονοβολισμὸς ἠκολούθησε σήμερον κατὰ συνέχειαν· ἡ αἰτία τούτου προῆλθε, διότι μερικοὶ Βάρβαροι εἶχον κρυφθῆ διὰ νυκτὸς εἴς τινα τῶν περὶς χαρακωμάτων, ἐνεδρεύοντες νὰ μᾶς βλάψωσιν. Ἡ πάντοτε ἄγρυπνος ὅμως φροντίς μας ἐννόησε τὸ τεχνούργημα τῶν ἀπίστων· ὅθεν πρωΐας γενομένης ἤρχισε νὰ τυφεκίζῃ καὶ πυροβολῇ κατὰ τῶν ἐνεδρευόντων ἀλληλοδιαδόχως, καὶ οὕτω τοὺς ἠνάγκασε μετ' ὀλίγην ὥραν νὰ ἀποσυρθῶσι δρομαίως εἰς τὰ κανονοστάσιά των μὲ ζημίαν δύω των φονευμένων καὶ τεσσάρων πληγωμένων, χωρὶς νὰ προξενήσωσιν ἄλλην ζημίαν εἰς ἡμᾶς, παρὰ νὰ μᾶς φονεύσωσιν ἕνα ἵππον βόσκοντα ἔξω τοῦ περιτειχίσματος. Ἕνεκα τούτου λοιπὸν παροργισθέντες οἱ Βάρβαροι ἐπυροβόλουν τὴν πόλιν μας διʼ ὅλης τῆς ἡμέρας, ἀντιπυροβολούμενοι ἐπίσης ἀπὸ τὰ κανονοστάσιά μας.

Τὴν 13 τοῦ αὐτοῦ. Πλῆθος κανονοβολισμῶν ἀλλεπαλλήλων, ἀκουομένων ἀπὸ μέρους τῆς θαλάσσης μᾶς εἰδοποίησε καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου τὴν ἄφιξιν, ὅστις ἀπαντήσας τὸν ἐχθρικὸν, παραπλέοντα ἀναμέσον Ζακύνθου, Κεφαλληνίας καὶ Γλαρέντσας, πολεμᾷ. Ἡ ναυμαχία αὕτη ἐξηκολούθει πεισματικώτατα διʼ ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ νυκτὸς· καθʼ ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα ἠκούομεν καὶ ἡμεῖς τῶν πυροβόλων τὸν κρότον. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς ὅμως ἀγνοοῦμεν.

Ὁ ἐχθρὸς τῆς ξηρᾶς ἀναπαύεται εὐχαριστημένος εἰς ὀλίγας τινὰς ἐκ διαλειμμάτων κανονοβολισμοὺς καὶ βομβολισμούς· ἡμεῖς τὸν ἀντιπυροβολοῦμεν ἐξίσου.

Τὴν 14 τοῦ αὐτοῦ. Οἱ δύω ἀντιμαχόμενοι στόλοι ἐφάνησαν σήμερον ναυμαχοῦντες πλησιέστερον, παρὰ χθές. Ὁ κανὼν τῆς πυροβολικῆς φαίνεται, καὶ ὁ τόνος αὐτῆς ἀκούεται μᾶλλον ζωηρός. Ἡ μάχη ἐξακολουθεῖ μὲ περισσοτέραν ἐπιμονὴν καὶ πεῖσμα. Τὴν δὲ μεσημβρίαν ἴδομεν ἐκπλέοντα τοῦ κόλπου Π. Πατρῶν καὶ ὀλίγα τινὰ ἐχθρικὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα εἶχον μείνει ἐκεῖ, καὶ ἔσπευδον εἰς βοήθειαν τοῦ στόλου των. Δὲν ἐπλησίασαν ὅμως εἰς τὴν μάχην, καθʼ ὅτι ἴδον καὶ αὐτὰ, καθὼς καὶ ἡμεῖς, ὅτι ὁ στόλος των μʼ ὅλον ὅτι ὑπὲρ ἄνεμον (σοπρα-βέντο), ἐβάλθη εἰς ἀταξίαν· ἐφύσα δὲ Ἀπηλιώτης (λεβάντε). Ἐν τοσούτῳ ἡ μάχη ἐπεκράτει, καὶ ὁ Τουρκικὸς στόλος εἶχε διαλύσει τὴν γραμμήν του, ὅταν ἴδομεν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου καιόμενον ἓν καράβι. Μετὰ τοῦτο ὁ αὐτὸς ἄνεμος ἔγινε βιαιότερος· ὅθεν οἱ ἀντιμαχόμενοι ἀπεχωρίσθησαν, καὶ ὁ κρότος τῆς πυροβολικῆς δὲν ἠκούσθη πλέον.

Τοῦτο ἰδὼν ὁ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς ἐχθρὸς ἐνόμισεν, ὅτι ὁ στόλος του ἐνίκησε· διὸ ἔκαμε τε-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λετὴν, ῥίψας τρὶς τὴν σειρὰν τῶν πυροβόλων καὶ τυφεκίων τη Πόσον ὅμως ἠπατήθη!

Τὴν νύκτα ἠκούσθησαν καὶ πάλιν κανοβολισμοὶ πρὸς τὴν Θάλασσαν.

Τὴν 15 τοῦ αὐτοῦ. Σήμερον ἐφάνησαν εἰς τὸν Ὁριζοντά μας ὀλίγα Τουρκικὰ καράβια· ὁ αὐτὸς δὲ ἄνεμος ἐξακολυθεῖ νὰ φυσᾷ μὲ περισσοτέραν σφοδρότητα.

Ἀπὸ ἀξιόπιστον ἄνδρα παρευρεθέντα εἰς τὴν τελευταίαν ναυμαχίαν, πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στόλος συνίσταται ἀπὸ μόνα 34 πλοῖα ὑπὸ τὴν ἀδηγίαν τοῦ ἀθανάτου Μιαούλη, ὁ δὲ ἐχθρικὸς ἀπὸ 66· ὅτι εἰς τὰς μάχας ταύτας ὁ ἡμέτερος, ἀγκαλὰ τόσον ὀλιγάριθμος καὶ ὑπ' ἄνεμον (σοτλο-θέντο), ἐστάθη νικητὴς· ἐν ᾧ δὲ δύο ὁλοκλήρους ἡμέρας καὶ νύκτας ἐπέρενε μαχόμενος μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ ἀνδρίαν ἀνήκουστον, ἔστειλε τελευταῖον ἓν πυροβολικὸν, τὸ ὁποῖον διευθύνετο κατὰ τῆς πλέον εὐμεγέθους ἐχθρικῆς Φρεγάτας, ὅταν πλησιάζον εἰς αὐτὴν ἐστερήθη ἀπὸ τοὺς κανονοβολισμοὺς τῶν Βαρβάρων τὸ κατάρτι τῆς μαΐστρας, καὶ διὰ τοῦτο ἀντὶ νὰ κολληθῇ εἰς Φρεγάταν, ἠναγκάσθη νὰ μεταδώσῃ τὸ πῦρ εἰς τὸ πλησιέστερον εὑρεθὲν Τουρκικὸν Βρίκι. Ἀλλὰ ποῦ ἄνεμος οὐρίος νὰ κατορθώσῃ τὸ δεύτερον ὅ,τι τὸ πρῶτον ἀπέτυχεν; Ὁ Ἀπηλιώτης κατεστήθη σφοδρότερος· ὅθεν καὶ οἱ στόλοι ἀπεχωρίσθησαν.

Ἡσυχάζων δὲ ὅλης τῆς ἡμέρας ὁ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς ἐχθρὸς, ἠθέλησεν εἰς τὰς δύω ὥρας τῆς νυκτὸς νὰ δείξῃ καὶ αὐτὸς ὅτι ἐνασχολεῖται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν του. Ἀφ' οὗ λοιπὸν τότε μᾶς ἔρριψεν ἀλλεπαλλήλως ἀριθμὸν τινα σφαιρῶν Ὁριζοντείων καὶ κατὰ Κάθετον, αἴφνης ἴδεν ἡ φρουρά μας καὶ μέγαν ἀριθμὸν ἐχθρικῶν τυφεκίων πυροβολούντων πλησίον τῆς γραμμῆς τοῦ περιτειχίσματός μας. Οἱ Βάρβαροι, ὡς φαίνεται, ἠθέλησαν νὰ δοκιμάσουν, ἂν ἐπιπίπτοντες αἰφνιδίως ἤθελον δυνηθῆ νὰ κατορθώσουν, ὅ,τι διὰ πολυχρονίων μηχανῶν καὶ σχεδίων ὡριμοτέρων δὲν ἠμπόρεσαν. Ἄλλαι χεῖρες ὅμως ἴδουν παρόμοια κτυπήματα, καὶ ὄχι αἱ Τουρκικαὶ, τὸ μοχθηρὸν καὶ ἀδέξιον τῶν ὁποίων εἶναι φυσικόν των δῶρον. Μόλις αἱ σάλπιγγές μας ἤχησαν, καὶ ἡ πολεμικὴ τῆς φρεράς μας φωνὴ ἠκούσθη εἰς τὰ ὦτα των, καὶ ἀμέσως ἔστρεψαν τὰ νῶτα, καταβυγόντες εἰς τὰ ἴδια· ἡ φρουρά μας τοὺς ἐτυφέκισε φεύγοντας, καὶ μετὰ τοῦτο ἡ σκηνὴ αὕτη ἐκλείσθη μὲ καταισχύνην τῶν ἀπίστων.

Τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἐχθρικὸς στόλος περικυκλοῖ τὰ παράλιά μας ἀπὸ τῆς μιᾶς ἕως τῆς ἄλλης ἄκρης, δηλαδὴ ἀπὸ τὰς Σκρόφας ἕως τοῦ ἀκρωτηρίου Πάσσα, μὴ συγχωρῶν ποσῶς εἰς ἡμᾶς τὴν ἔξωθεν συγκοινωνίαν. Ὁ δὲ ἡμέτερος παραπλέει μεταξὺ Σκροφῶν καὶ Πεταλᾶ.

Ὁ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς ἐχθρὸς ἐπιμένει εἰς τὴν αὐτὴν ἡρεμίαν, εὐχαριστούμενος ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν νὰ κανονοβολῇ ὀλίγον τὴν πόλιν μας.

Τὴν 17 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ στόλος τῶν Βαρβάρων διευθύνθη καὶ πάλιν κατὰ τοῦ ἡμετέρου· καὶ ἄλλη ναυμαχία λοιπὸν συνεκροτήθη σήμερον πρὸς δυσμὰς τῶν Σκροφῶν· μόνος τῆς πυροβολικῆς ὁ κρότος ἠκούετο ἀπὸ τὴν πόλιν μας, ἐν ᾧ οἱ ὀρθαλμοὶ τῆς φρουρᾶς μας δὲν εἶχον τὴν εὐχαρίστησιν νὰ βλέπουν καὶ τὰ κινήματα τῶν ἀντιμαχομένων. Τρὶς ἤχησαν τῶν Ἐκκλησιῶν τὰ σήμαντρα, δι' ὧν ἐπροσκάλουν οἱ Ἱερεῖς τὸν λαὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου διὰ νὰ κάμῃ προσευχὰς καὶ δεήσεις πρὸς τὸν Ὕψιστον καὶ Παντοδύναμον Θεὸν, ὥστε νὰ εὐσπλαγχνισθῇ τοὺς καταπολεμωμένους λατρευτάς του, καὶ νὰ χαρίσῃ εἰς τὸν ἀγωνιζόμενον στόλον μας νίκας κατὰ τῶν Βαρβάρων. Ὁ ἦχος τῶν πυροβόλων ἠκούετο ἕως τῆς δύσεως τοῦ Ἡλίου.

Ἐκ τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου ἠκολούθησε σήμερον ὁ κατὰ τῆς πόλεώς μας πυροβολισμὸς παρὰ τὸ σύνηθες. Οἱ κανονοβολισμοί του ἐρρίπτοντο ἀλλεπαλλήλως, καὶ αἱ βόμβαι ἔπιπτον κατὰ συνεχῆ διαδοχήν. Τὰ κανονοστάσιά μας ἀντεπυροβόλησαν τὰ ἐχθρικὰ ἐπίσης.

Τὴν 18 τοῦ αὐτοῦ. Καὶ σήμερον ὁ ἐχθρὸς τῆς ξηρᾶς μετεχειρίσθη τὸ κατὰ τῆς πόλεώς μας πῦρ του μὲ ὑπερβολικὴν μανίαν· ἡ μεταβολὴ αὕτη εἰς τὸν ἐχθρὸν προῆλθε βέβαια, διότι ὁ στόλος του ἠύξησε πάλιν τὴν ποσότητα τῶν ἐφοδίων του. Ἀλλὰ καὶ τὰ κανονοστάσιά μας χωρὶς νὰ ὑποχωρήσωσι καθόλου, ἀπεκρίθησαν εἰς πᾶσαν ἐχθρικὴν βολήν.

Ἀποκαμόντες οἱ Βάρβαροι διὰ τὴν πολυχρόνιον ταύτην πολιορκίαν, καὶ ἰδόντες ὅλας των τὰς καθ' ἡμῶν μηχανὰς ματαιωθείσας, ἤρχισαν νὰ μᾶς ἐπαπειλῶσι χωρὶς ἐντροπήν των, κράζοντες ἀσυστόλως, ὅτι μετ' οὐ πολὺ θέλει ἔλθη ἡ ἀναμενομένη βοήθεια ἀπὸ τοὺς Ἄραβας τοῦ Ἰμπραὴμ-πασσᾶ, καὶ τότε θέλουν μᾶς ἐξουδενώσει. Ἀλλοίμονον εἰς τὰς κεφαλάς σας! ἀπεκρίνεται ἡ φρουρά μας, νὰ φαντάζεσθε, ὅτι ὀλίγος ἀριθμὸς Ἀράβων θέλει δυνηθῆ νὰ κατορθώσῃ ὅ,τι 64,000 ἀπὸ σᾶς δὲν ἠμπόρεσαν εἰς ὀκτὼ μηνῶν διάστημα νὰ κάμουν!

Καράβια Τουρκικὰ δὲν φαίνονται σήμερον εἰς τὸν Ὁριζοντά μας.

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἰσταν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ ῥιμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Σιττάκης Δρ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενιες.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 94ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι Φραγκλ.

Μεσολόγγιον. 21 Νοεμβρίου. 1825. Σάββατον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λονδῖνον. Τὴν 7 Ὀκτωμβρίου.

Μανθάνομεν, λέγει ἡ Ἐφημερὶς Times, ὅτι εἰς τὸ τελώνιον ἐδόθη διαταγὴ παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Αὐλῆς νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἔξοδος τῶν πλοίων, ὅσα φορτωμένα μὲ ὅπλα καὶ πολεμεφόδια ἦσαν διωρισμένα διὰ τὴν Μεσόγειον. Τροποτίθεται, ὅτι ἡ διαταγὴ αὕτη ἀποβλέπει ὄχι μόνον τὰ διὰ τοὺς Ἕλληνας στελλόμενα φορτία, ἀλλὰ καὶ τὰ διὰ τοὺς Τούρκους καὶ Αἰγυπτίους· καὶ μ' ὅλον τοῦτο παραδοξον εἶναι πῶς ἐν ᾧ μέλλει ἐξεδόθη ἡ διαταγὴ αὕτη, καὶ ἀμέσως ἐδόθη ἡ ἄδεια νὰ ἐκπλεύσῃ Αἰγυπτιακὸν τι πλοῖον φορτωμένον μὲ πολεμεφόδια.

(Ἐφ. Κερ.)

Παρίσιοι. Τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ.

Αἱ ἐφημερίδες τοῦ Λονδίνου ἀνήγγειλον, ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Διοίκησις ἐμποδίσει, ἢ ὅτι ἔμελλε νὰ ἐμποδίσῃ τὰς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων μελετωμένας ἀποστολὰς· ἀνέφερον μάλιστα καὶ τὴν ἐμφάνισιν μιᾶς προκηρύξεως ‡), διὰ τῆς ὁποίας ἐμποδίζεται πᾶς ἰδιαίτερος ἐνοπλισμὸς γινόμενος εἰς τοὺς λιμένας τῆς Μεγάλης Βρεταννίας κτλ.

Ἀδύνατον εἶναι νὰ μὴ θρηνήσωμεν τὸ ἐμπορικοκερδὲς τοῦτο πνεῦμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον κυριεύονται τὰ ὑψηλὰ τῶν γειτόνων μας φρονήματα. Αἱ πλέον ἀνεξάρτητοι, μάλιστα δὲ καὶ αἱ πλέον φιλελεύθεραι τῆς Ἀγγλίας ἐφημερίδες, ἐξαιρεμένων τινων, ἐφάνησαν εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ἐφημερίδες Τουρκικαὶ· καὶ ἐν ᾧ ἔδιδον πῦρ καὶ φλόγα διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν Ἱσπανικῶν ἀποικιῶν, ἀταράχως ἤθελον βλέπει τὸν Ἰμπραὶμ-πασσα μὲ τοὺς ταχτικούς του Μαύρους νὰ καταπνίξῃ εἰς τὸ χεόμενον αἷμα τῶν Ἑλλήνων τὴν Ἑλληνικὴν ἐλευθερίαν.

Ἐφάνη ἡ Προκήρυξις· ἀπεδείξαμεν, ὅτι εὐκόλως θέλει ἀποβῇ αὐτὴν μὲ ἐπιδεξιότητα. Τοιαύτη ὑποχώρησις ὁμοιάζει μὲ ὅσα συνεχῶς καταχωροῦνται εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Αὐλῆς διὰ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ἰδιαιτέραν περίστασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν δημοσιεύεται. Ἡ Προκήρυξις αὕτη θέλει δικαιολογήσει ὅλην τὴν ὁποίαν ὁ Κ. Ἅμιλτων μετεχειρίσθη αὐστηρότητα κατὰ τῶν οὐδετέρων, καὶ θέλει δώσει ἀφορμὰς εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Πετρουπόλει Ἀγλικὸν Πρέσβυν νὰ ἀποκριθῇ.

‡) Ἡ Προκήρυξις αὕτη ἐξεδόθη παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, τὴν 30. Σεπτεμβρίου 1825. Διὰ αὐτῆς ἀπαγορεύεται κάθε ὑπήκοος Ἀγγλος τοῦ νὰ ὑπάγῃ καὶ νὰ ἐπιφορτισθῇ στρατιωτικὸν, ἢ ναυτικὸν ἐπάγγελμα εἰς ὁποιανδήποτε Ἐπικράτειαν, ἐκτὸς ἀδείας τῆς Α. Μ. Ὁ δὲ παραβάτης τοῦ προστάγματος θέλει λογίζεσθαι ἔνοχος ἐγκλήματος· τοῦ ὁποίου ἡ ποινὴ θέλει γίνεται κατὰ διάκρισιν ἀπὸ τὴν Αὐλήν. Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως καὶ ὁ ἐνοπλισμὸς παντὸς οἱουδήποτε πλοίου, ὄντος εἰς τοὺς λιμένας τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, καὶ ἡ ἔκπλευσις αὐτῶν εἰς ὁποιαδήποτε νερὰ φιλικά· καὶ ὁ παραβάτης τοῦ Θεσπίσματος γίνεται ἔνοχος ἐγκλήματος καὶ τιμωρεῖται κατὰ διάκρισιν τῆς Αὐλῆς· τὰ δὲ ἐνοπλιζόμενα πλοῖα δημεύονται ὁλοκλήρως. Συσταίνει τελευταῖον αὕτη ἡ Προκήρυξις πρὸς ὅλους τοὺς ὑπηκόους τῆς Α. Μ. τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν τῆς οὐδετερότητος, ὄχι μόνον πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ Τούρκους, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὅλα τὰ ἀντιπαλαίοντα Ἔθνη.

Ἄλλη δὲ τοῦ Συμβουλίου διαταγὴ κωλύει δι' ἓξ μηνῶν τὴν ἔξοδον πυροβόλων, σφαιρῶν, γρανάτων, φυσεκίων καὶ παντὸς ἄλλου ἀνήκοντος εἰς τὴν πυροβολικήν· δὲν ἀναφέρει ὅμως τίποτε περὶ ἐξαγωγῆς πυρίτιδος καὶ τουφεκίων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὸ ἀξιοπαρατήρητον εἰς ταύτην τὴν ὑποθεσιν εἶναι, ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη περιορίζεται διὰ ἓξ μόνης μῆνας. Ἐκ τούτου λοιπὸν γίνεται φανερὸν, ὁτι τοῦ Ἀγ. Ἰάμες ἡ Αὐλὴ ἐλπίζει νὰ ἀποφασισθῇ ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης· καὶ πρέπει ὡσαύτως νὰ περιεργασθῶμεν, ὅτι οἱ ἓξ οὗτοι μῆνες ἐμπεριέχονται εἰς τὸν χειμῶνα, δηλαδὴ καθ' ὃν καιρὸν κλείει οἱ Τοῦρκοι ὡς συνήθως τὸ σλάδιον τῆς ἐκστρατείας των.

Εἰς ἄλλα σημεῖα γνωρισμάτων λοιπὸν πρέπει νὰ ἐπακμβίσωμεν, καὶ ὄχι εἰς ταύτην τὴν ἐπιδεικτικὴν Προκήρυξιν.

Μεγάλη ἀπλότης ἤθελε λογίζεσθαι τὸ νὰ φαντάζωμεθα, ὅτι παρόμοια ἔγραφα ἤθελον μετατρέψει τὴν Ἀγγλικὴν Αὐλὴν ἀπὸ τοὺς σκοτούς της, ἂν ἔβλεπεν, ὅτι αἱ ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος ὡρίμασαν, καὶ ἦτον καιρὸς νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς αὐτὰς ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῆς Μεγάλης Βρετανιίας.

Τὸ πλέον βέβαιον καὶ ἀποδεδειγμένον εἶναι, ὅτι ὁ Κ. Κάνιγ, ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι Πρέσβεις τὸν ἠρώτων νὰ τοὺς ἐξηγηθῇ διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς Πελοποννήσου, ἀπεκρίθη, ὅτι ἠγνόει ἐπισήμως τῶν Ἑλλήνων τὸ ζήτημα, καὶ ἐπομένως ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ τοὺς πληροφορήσῃ εἰς τὰ ἐρωτήματά των.

Ἰδοὺ κατὰ βάθος πῶς εἶναι αὐτὰ τὰ πράγματα. Ἡ Προκήρυξις λοιπὸν δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ διπλωματικὸν ἄθυρμα (hochet) διὰ νὰ καθησυχάσῃ τὴν Ἱερὰν Συμμαχίαν, καὶ οὕτω νὰ κερδήσῃ καιρόν.

Βέβαιον εἶναι ἀκόμη, ὅτι Ἀγγλικὰ στρατεύματα ὑπάγουν νὰ ἐνδυναμώσουν, ἢ, καθὼς διπλωματικῶς ἐξηγοῦνται, διὰ νὰ μεταλλάξωσι τὰς φρουρὰς τῶν Ἰονικῶν Νήσων. Ἡ περὶ τῆς οὐδετεροτητος τοῦ Κ. Ἄμιλτων ὁμιλία, ὁμιλία σταθερὰ ἐνταυτῷ καὶ δικαία, ἀποδεικνύει ἐναργῶς, ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν ἐγκαταλείπει τὸ μέρος της. Ὁ παροργισμὸς τοῦ Αὐστριακοῦ Παρατηρητοῦ διὰ τὴν περὶ τὴν Μεσόγειον διαγωγὴν τῆς Ἀγγλίας, δεικνύει, ὅτι εἰς Βιέννην σκέπτονται μὲ ἀνησυχίαν. Ἡ δὲ κατὰ τὸν Εὔξεινον Πόντον διάβασις τοῦ Αὐτοκράτωρος τῆς Ῥωσσίας, καὶ ἡ κίνησις τῶν στρατευμάτων τε, πρέπει ὡσαύτως νὰ ἑλκύων τὴν προσοχὴν τοῦ Κίσμη.

Οἱ Ἕλληνες ἀποφυγόντες διὰ καταρθωμάτων ἀπαραδειγματίστων σταθερότητος καὶ γενναιοψυχίας καὶ τῆς τελευταίας ἐκστρατείας τὸν κίνδυνον, νομίμως τώρα ἐλπίζουν τὴν σωτηρίαν των. Ἡ Χριστιανικὴ Εὐρώπη δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀδιαφορήσῃ πλέον εἰς τὴν τύχην των. Ἄν Αὐλαί τινες ἀπὸ αἰτίας ἐυδιαλύτους ἠναγκάσθησαν νὰ παραλύσουν τῆς Ῥωσσίας τὰ κινήματα ὑπὲρ τῆς καταιματωμένης Ἑλλάδος, τὸ πολιτικὸν τοῦτο φέρσιμον ἐγγίζει εἰς τὸ τέλος τε, καὶ ἐξ ἀνάγκης πρέπει νὰ μεταβληθῇ ὅσον τάχος. Μόνη τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν Ἡνωμένων Ἐπαρχιῶν ἡ πολιτικὴ δύναται νὰ καταστήσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Φαίνεται, ὅτι οἱ ἔμποροι τῆς Μασαλίας παραπονοῦνται διὰ τὰ παρεμπίπτοντα εἰς τὸν διάπλουν ἐμπόδια, ἐξ αἰτίας τῶν εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος καταδρομέων. Εἶχεν ἤδη παρατηρηθῇ, ὅτι ἡ εἰς τοὺς ἐμπορικοὺς συμβιβασμοὺς προξενημένη διὰ τὸν Ἑλληνικὸν πόλεμον ταραχὴ, ἤθελεν εἶσθαι ἀρκετὴ ἀφορμὴ διὰ τὰς θαλασσίας δυνάμεις νὰ μεσολαβήσουν πλησίον εἰς τὴν Πόρταν, καὶ νὰ τὴν βιάσουν νὰ δώσῃ ἓν τέλος εἰς αὐτὰς τὰς ταραχὰς, διακηρύττουσα τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀπελευθέρωσιν. Ἂς προσθέσωμεν δὲ καὶ ὅτι ποτὲ καμμία ἐπανάστασις εἰς ὁποιονδήποτε τόπον δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ, χωρὶς νὰ συνεπιφέρῃ καὶ πολλὰς ἀταξίας· καὶ διὰ τοῦτο ἰδομεν πολλάκις τοὺς Ἕλληνας παραπονημένους διὰ τὰς κατ' αὐτῶν καταχρήσεις τῆς οὐδετερότητος, ὅτι παρεβιασαν τοὺς ἀποκλεισμούς των, καὶ ὅτι μετεφέρθησαν χρήματα, ὅπλα, στρατεύματα καὶ λοιπὰ διὰ Τουρκικὴν δούλευσιν εἰς πλοῖα Ῥωσσικὰ, Γαλλικὰ καὶ ἐξαιρέτως Αὐστριακά· αἱ δὲ διασαφηνίσεις τοῦ Κ Ἄμιλτων ἀπέδειξαν πραγματικῶς δίκαια τὰ τοιαῦτα παράπονα. Παῖδες καὶ γυναῖκες, τρομερὰ λάφυρα ἁρπαγμένα ἀπὸ τὰ ἐρείπια τῶν Ψαρρῶν καὶ τῆς Χίου μετὰ τὴν σφαγὴν τῶν Ἑλλήνων, μετεκομίσθησαν ἀπὸ Χριστιανοὺς, ὑπὸ τὰς σημαίας Χριστιανικῶν Δυνάμεων, διὰ νὰ πωληθοῦν εἰς τὰς ἀγορὰς τῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἰδοὺ τίνι τρόπῳ ἔμποροι καυχώμενοι ὅτι ζῶσιν ὑπὸ τὸν Νόμον τοῦ Εὐαγγελίου ἀντεκατέστησαν εἰς τὴν Ἀφρικὴν ἄσπρους δούλους, δι' ὅσους μαύρους τῆς ἥρπαζον.

Οἱ Ἕλληνες ἴσως ἠπατήθησαν διὰ τοὺς αὐ-

Δημόσια κεντρική βιβλιοθήκη Βέροιας

τηργοὺς τοιούτη ἀνοσίε ἐμπορίη. Ἀλλὰ τίς ἤθελε τολμήσει νὰ συκώση χεῖρα κατ' αὐτῶν; Ἀλλὰ ποῖοι πατέρες δὲν ἤθελον πονέσει; Ποῖος ἄνθρωπος δὲν ἤθελεν αἰσθανθῆ τὴν ἀγανάκτησιν των;

Μόνη λοιπὸν τῆς Ἑλλάδος ἡ ἀπελευθέρωσις θέλει καταπαύσει τόσα ἐγκλήματα καὶ τόσας δυστυχίας.

Ἀλλ' ἡ ὡραία καὶ εὐγενὴς Πατρίς μας δὲν θέλει ἀπολαύσει βέβαια τὴν τιμὴν τοιαύτης ἀπελευθερώσεως, ἔχουσα Μινίστρους, ὁποῖοι εἶναι οἱ παρόντες. (J. des Débats)

Λιβόρνος. Τὴν 12 Ὀκτωβρίη.

Αἱ νεώτεραι ἐφημερίδες τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Λονδίνη ὁμιλοῦν διὰ τὴν ὑπεράσπισιν, τὴν ὁποίαν οἱ Ἕλληνες ἐζήτησαν ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους· λέγεται δὲ, ὅτι περὶ τούτη ἔγιναν διάφοροι συζητήσεις εἰς τὸ Βελευτήριον τοῦ Λονδίνη, χωρὶς ἀκόμη ν' ἀποφασισθῆ τίποτε, ἐκτὸς τοῦ μισευμοῦ τοῦ Λὸρδ Σλραγκφὸρδ διὰ τὴν Πελοπόνησον, καὶ ἐκεῖθεν διὰ τὴν Κωνσαντινούπολιν. Ὁ Λὸρδ οὗτος βεβαιοῦν, ὅτι ὡμίλησε πολλὰ εὐνοϊκῶς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εἰς ὅσας συνελεύσεις παρευρέθη· καὶ ἐλπίζομεν καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, ὅτι δὲν θέλει ἀργοπορήσει νὰ φανῆ ἡ ἔκβασις τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος ἀπὸ τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν.

Ἡ ἐκστρατεία τοῦ Λὸρδ Κοχράνη ὁμιλεῖται καὶ βεβαιοῦται πανταχόθεν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 19 Νοεμβρίη. Τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ἠκούσαμεν πάλιν πρὸς τὸ πέλαγος κανονοβολισμοὺς ἀλλεπαλλήλως συρομένους μὲ ὑπερβολικὴν μανίαν ἕως τῆς πρωΐας. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτων ἰδομεν πρὸς τὰ μέρος, ἔνθα ἡ μάχη ἐγίνετο, λάμψιν πυρὸς διαρκέσασα νίκαν τὴν ὥραν, ἀγνοεῖται ὅμως τὸ αἴτιον αὐτῆς.

Ὁ ἐχθρὸς τῆς ξηρᾶς ἐξηγριωμένος πυροβολεῖ τὴν πόλιν μας μανιωδέστατα. Ἡ πυροβολικὴ τε οὔτε στιγμὴν σήμερον δὲν ἀνεπαύθη· ὅθεν ἐφονεύθη ἕνας νεανίας.

Τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ. Οὔτε Ἑλληνικὰ, οὔτε Τουρκικὰ καράβια φαίνονται σήμερον εἰς τὸν Ὁρίζοντά μας.

Ὁ ἐχθρὸς ἐξακολουθεῖ τὸ κατὰ τῆς πόλεώς μας πῦρ τε μὲ τὴν αὐτὴν μανίαν. Τὰ δὲ κανονοστάσιά μας ἀντιπυροβολοῦν ὡσαύτως τὰ ἐχθρικά. Δύω γυναῖκες χωρικαὶ ἐξεμελίσθησαν ἀπὸ τὰς ἐχθρικὰς σφαίρας.

Περὶ τὴν δύσιν τοῦ Ἡλίου ἴδομεν ὀλίγα ἐχθρικὰ καράβια παραπλέοντα ἐνώπιον τῆς Γλαρέντσας. Μετὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον ἠκούσαμεν πάλιν κανονοβολισμοὺς πρὸς τὸ μέρος τῆς Θαλάσσης, οἱ ὁποῖοι διήρκεσαν τρεῖς περίπου ὥρας.

Τὴν 21 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἐωθινὸς τοῦ ἐχθροῦ πυροβολισμὸς ἔγινε πεισματικώτατος.

Ὁ Στόλος μας παραπλέει μεταξὺ Σκροφῶν καὶ Κεφαλληνίας, ὁ δὲ ἐχθρικὸς μεταξὺ Γλαρέντσας καὶ Ζακύνθου.

Κύριε Συντάκτα τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν.

Μὲ μεγάλην λύπην ἀνέγνωσα τὸν ἀριθμὸν 85ον. τῆς ἐφημερίδος σου, εἰς ὃν στηλιτεύεις τοὺς Κυρίους Πέτρον καὶ Γεώργιον Βλασσοὺς παροικοῦντας ἐνταῦθα, καὶ τοῖς προσάπτεις τὸ ὄνειδος τοῦ ὅτι προμηθεύουσι τὰ ἀναγκαῖα τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος· δὲν ἴδον μέχρι τοῦδε ἀπολογίαν αὐτῶν, ἴσως διότι δὲν ἐσημείωσας πόθεν ἔλαβες αὐτὴν τὴν πληροφορίαν, ἢ τὰ ὀνόματα τῶν κατηγόρων.

Ὅσοι, φίλε, δὲν τοὺς γνωρίζουσι, τοιούτους βέβαια θέλει τοὺς ὑποθέσουσιν, ἀλλ' ἐκεῖνοι, οἵτινες γνωρίζουσι τὴν διαγωγὴν, τὰς βοηθείας τῶν ἰδίων εἰς Μισολόγγιον καὶ τὰ δεινὰ τῆς οἰκογενείας των διὰ τὸ ὄφελος τῆς κοινῆς Πατρίδος, ἔμειναν ἔκθαμβοι καὶ λυπημένοι ἰδόντες ἀντὶ εὐγνωμοσύνης, τοιοῦτον εἶδος εὐχαριστίας· εἷς τῶν τοιούτων εἶμαι κἀγὼ, ὅστις θέλων νὰ μάθω τὴν ἀλήθειαν ἠρεύνησα, καὶ μανθάνω ἀπὸ τὴν κοινὴν φήμην ὅτι τοῦτο προέρχεται ἀπὸ φθόνον συκοφάντων κακῆς ἀνατροφῆς καὶ χαρακτῆρος, οἵτινες ἔγραψαν πρὸς σέ.

Ὅθεν, ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη (κατὰ τὸν ἀριθμὸν 86ον. τῆς ἐφημερίδος σου) διὰ τοῦ Τύπου νὰ κηρυχθῆ ἡ ἀλήθεια, νὰ ἀποβληθῆ τῆς ἀπάτης τὸ κάλυμμα, καὶ νὰ ἀναφανῆ ἡ κατεθλιμμένη ἀθῳότης, προσκαλεῖσαι νὰ φανερώ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σης τὰς ἀποδείξεις τῶν κατηγόρων · ἡ ἂν ἐκ τοῦ ἐναντίου εἶναι γέννημα τῆς φαντασίας σου, νὰ ὁμολογήσῃς ὁποῖα διδόμενα ἔλαβες εἰς τὸ νὰ κατηγορήσῃς ἀτομικῶς ἐκείνους, οἵτινες ἐβοήθησαν καὶ σωματικῶς καὶ χρηματικῶς τὴν Ἑλλάδα.

Ὡς πατριώτης δὲ κρίνω χρέος μου νὰ σοὶ εἰπῶ, ὅτι τὸ ἐπάγγελμά σου ἐποικαλεῖ, Κύριε, νὰ φυλάττῃς ἀπαραβίαστον τὸν χαρακτῆρα ἔδειξες μέχρι σήμερον, καὶ οὐχὶ ἀντὶ τὰ ἐπαινῇς καὶ νὰ θαρρύνῃς τοὺς καλοὺς πατριώτας, νὰ γίνεσαι συνεργὸς εἰς τὰς συκοφαντίας τῶν πραγματικῶς ὠφελίμων τῇ Ἑλλάδι, καὶ οὕτω νὰ ὀλιγοστεύῃς καὶ νὰ ψυχραίνῃς τὸν πατριωτισμὸν καὶ ζῆλον.

Τὴν παροῦσαν θέλει καταχωρήσεις εἰς τὴν Ἐφημερίδα σου.

Ἐκ Ζακύνθου. Τῇ 11 Νοεμβρίου 1825. Ἐ. Π.

Ὁ Πατριώτης
Δημήτριος Γεωργιάδης.

Δὲν ἀπορροῦμεν καθόλου βλέποντες τὸν Κ. Δ. Γεωργιάδην νὰ γίνεται συνήγορος τῶν ἀδελφῶν Βλαστοῦ. Γνωρίζομεν ὡσαύτως καλήτερα ἀπ' αὐτὸν, ὅτι οἱ εἰρημένοι Βλαστοὶ ἔδειξαν εἰς πολλὰς περιστάσεις σημεῖα πατριωτισμοῦ ἢ ἀληθῆ, ἤτε καθ' ὑπόκρισιν. Ἐν τοσούτῳ ἂς ἀρχίσωμεν νὰ ὁμιλήσωμεν κατ' εὐθείαν περὶ τοῦ ὑποκειμένου τούτου. — Καὶ πρῶτον· διάφοροι ἐπιστολαὶ καὶ διατριβαὶ μᾶς ἐνεχειρίσθησαν, ὑποκειμένου ἔχουσαι τὴν παρ' ἡμῶν καταχωρηθεῖσαν εἰς τὸν Ἀρ. 85 τῶν Ἑλ. Χρονικῶν κατηγορίαν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἦσαν ἀνώνυμοι, δὲν ἦτον τοῦ προσήκοντος νὰ δώσωμεν πίστιν εἰς αὐτὰς, διότι θέλησαι νὰ διαθηλώσωσι τὴν αὐθάδειαν τῶν κατηγορουμένων, κρύπτων τὸ ὄνομα τῶν συνηγόρων *). — Δεύτερον· καὶ χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν τὸν διαληφθέντα Δ. Γεωργιάδην, τὸν δεχόμεθα ὡς ὑπερασπιστὴν τῶν ἀδελφῶν Βλαστοῦ, ἀγκαλὰ καὶ δὲν ἔχομεν ἀνὰ χεῖρας ἐγγραφόν αὐτῶν, δι' οὗ νὰ τὸν ἀποκαθιστῶσι τοιοῦτον. — Τρίτον· ἡ αὐθάδης καὶ προπετὴς αὐτοῦ ἐπιστολὴ ἀντὶ νὰ δικαιολογήσῃ τοὺς Βλαστοὺς, μᾶς δίδει μᾶλλον ἀφορμὴν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι οὗτος θέλων νὰ ὑπερασπισθῇ ὑπαίθεσιν, τὴν ὁποίαν ποσῶς δὲν γνωρίζει, καὶ περὶ τῆς ἀληθοῦς ὑπάρξεως τῆς ὁποίας ἡμεῖς ἔχομεν ἀνὰ χεῖρας ἱκανωτάτας ἀποδείξεις, ἄλλον σκοπὸν δὲν συνέλαβεν, εἰμὴ νὰ διαθηλώσῃ τὸ ὄνομά του. — Τέταρτον· ἂν γίνῃ χρεία νὰ διαδικασθῇ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπόθεσις, ἐδῶ ἔτοιμοι νὰ παρρησιάσωμεν ὅλας τὰς ἀναφερομένας εἰς αὐτὴν ἐγγράφους ἀποδείξεις. — Πέμπτον· κατοικῶν εἰς Ζάκυνθον ὁ Κ. Δ. Γεωργιάδης, καὶ γινόμενος συνήγορος ὑποθέσεως πάντη ἀγνώστου εἰς αὐτὸν, ἀποκαθίσταται ἐμπαθὴς καὶ προστάτης, ἐν ᾧ ἔπρεπε πρῶτον νὰ γνωρίσῃ τὰ πράγματα, καὶ τότε, ἂν εἶχε δίκαιον, νὰ κρίνῃ καὶ νὰ γράψῃ. Ὅσον δὲ περὶ τῶν Κ. Βλαστῶν, αὐτοὶ βλέποντες μέγα μέρος τῆς Πελοποννήσου πατηθὲν ἀπὸ τὸν Ἰμπραΐμ πασσᾶ, τὴν θάλασσαν σκεπασμένην ἀπὸ τοὺς στόλους τοῦ Σουλτάνου καὶ τῶν ἐπικρατειῶν τῆς Ἀφρικῆς, τὸ πολυπαθὲς Μεσολόγγι πολιορκούμενον καὶ κεραυνοβολούμενον ὀκτὼ μῆνας, ἐνόμισαν, φαίνεται, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἠφανίσθη ἀπὸ τὴν γῆν· ὅθεν ὡς ἐπιτήδειοι ὑπολογισταὶ τῶν ἐμπορικῶν των συμφερόντων, ἐστοχάσθησαν νὰ ἐμπορευθοῦν μὲ ὁποιον μέρος ἐνόμιζον πλέον ἀσφαλὲς· ἀλλὰ περὶ τούτου ὀλίγον φροντίζομεν. Τὸ περίεργον εἶναι, ὅτι ὁ Κ. Δ. Γεωργιάδης παρεμπλέκεται εἰς ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι ποσῶς δὲν τοῦ ἀνήκουν· καὶ θέλων νὰ εὐχαριστήσῃ τὸ πάθος του, ὑποχρεώνει ὅλους αὐτοὺς τοὺς φίλους του, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ γνωστοποιήσῃ ἢ καλῶς ἢ κακῶς τὸ ὄνομά του εἰς τὰς Ἐφημερίδας τῆς Ἑλλάδος.

„Συγχωρήσατέ μας, ὦ γενναιόφρονες καὶ ἀγαθόεργοι Ζακύνθιοι, ὅτι εὑρισκίμεθα ἐνίοτε βιασμένοι νὰ ἐλέγχωμέν τινας ἀπὸ τοὺς κατοικοῦντας εἰς τοὺς κόλπους τῆς Πατρίδος σας· εἰς σᾶς τοὺς ἀληθεῖς καὶ εἰλικρινεῖς φίλους τῆς ἐλευθερίας ἡ Ἑλλὰς εὐγνωμονοῦσα, ἀποδίδει μυρίας χάριτας, καὶ τὰ ὀνόματά σας μὲ γράμματα ἀνεξάλειπτα εἶναι ἐγχαραγμένα εἰς τὰς καρδίας τῶν τέκνων μας, τὰ ὁποῖα ὅταν ἡλικιωθοῦν, πανταχοῦ θέλουν σᾶς προσφέρει τὰς χεῖρας των, καὶ θέλουν σᾶς χαιρετᾷ, κράζοντές σας ἀδελφοὺς καὶ εὐεργέτας.“

*) Ἐλάβομεν καὶ μίαν ἐπιστολὴν ὑπογεγραμμένην· ἡ ὑπογράψας αὐτὴν ὅμως ἐνθυμεῖται νὰ τὴν δημοσιεύσωμεν χωρὶς τὸ ὄνομά του. Ἀλλ' ἠμπορούσαμεν ἡμεῖς ἄραγε νὰ τὸ κάμωμεν ταυτοτρόπως;

Ταύτην τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν αἱ σελίδες τῆς Ἐφημερίδος ἐτέθησαν ἐπὶ τὸ πιεστήριον, ἀκούομεν πάλιν περὶ τὸ πέλαγος καὶ ἑτέραν πεισματικωτάτην ναυμαχίαν· ἡ ἀλληπάλληλος κρότος τῶν κανονίων ἐξακολουθεῖ νὰ ἠχῇ ὁλονυκτὸς εἰς τὰς ἀκοάς μας.

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἰονίου, ἐξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Πωλεῖται εἰς τὴν ἐδιτορίαν.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφος Δ. Μαρθαΐτης.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 95.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, ἰοῖς πλείοσι Φραγκλ.

Μεσολόγγιον. 25 Νοεμβρίου. 1825. Τετράδη

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον 24 Νοεμβρίου.

Πολλάκις ἐκήρυξαν τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικὰ, ὅτι ὁ Λόρδ Κόχρανης Θέλει ἐλθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα, φέρων εἰς τὴν γῆν ταύτην καὶ εἰς τοὺς κατοίκους της βοηθείας ἀναλόγους εἰς τὰ προτερήματά της καὶ εἰς τὰ μέσα, μὲ τὰ ὁποῖα τὸ πνεῦμα καὶ τὰ ἴδια αὐτὰ προτερήματά της τὸν ἐκαρδοίκισαν. Δὲν ἐκηρύχθη δὲ μόνον ἀπὸ τὰ Χρονικὰ, ὅτι ὁ εὐγενὴς οὗτος Λόρδ ἔρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ καράβια εὐμεγέθη, πλοῖα ἀτμοκίνητα, καὶ μὲ στρατεύματα τακτικὰ, ἀλλὰ καὶ αἱ ἄλλαι τῆς Ἑλλάδος ἐφημερίδες τὸ ἀνήγγειλον ἐνταὐτῷ· καθὼς ὁ Φίλος τοῦ Νόμου καὶ ἡ ἐπίσημος ἐφημερὶς τῆς Διοικήσεως, Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος. Ἐκτὸς δὲ τούτων, τὸ ἐκήρυξαν καὶ αἱ ἐφημερίδες τῆς Ἀγγλίας, καθὼς The Times, The Globe and Traveller, Post, Courrier (ἐφημερὶς, ἥτις μ' ὅλον ὅτι πολλᾶ ἀξιόπιστος, πάντοτε ὁμως ἀμφιβάλλει διὰ τὰς ὑποθέσεις μας), καὶ τόσα ἄλλαι· προσέτι καὶ αἱ ἐφημερίδες τῆς Γαλλίας, δηλαδὴ le Constitutionnel, le Journal des Débats, le Pilote, καὶ καθεξῆς· αἱ καθ' αὐτὸ ἐναντίαι ἐφημερίδες, καθὼς Oechstreicher Beobachter, l' Osservatore di Trieste, la Gazzetta di Firenze, καὶ αἱ ἄλλαι· ὡσαύτως καὶ ὅσαι ἐδείχθησαν τρόπον τινα οὐδέτεραι, δηλονότι l' Allgemeine Zeitung d' Augsbourg, le Journal de Francfort κτλ. καὶ τελευταῖον ὅλαι, ὅλαι ὁμοῦ διασαλπίζην εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅτι „ Ο ΛΟΡΔ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΧΡΑΝΗΣ, γέννημα τῆς Σκωτίας, Πατρίκιος τῆς Ἀγγλίας καὶ Μέγας Ναύαρχος τῆς Βρεσιλίας, ἀπεφάσισε νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ βοηθήσῃ τὸν τόπον τοῦτον εἰς τὸν κατὰ τῶν δυναστῶν τῆς νέας τὰ ἐλευθερίας ἀγῶνα. Δὲν ἀναγέλων δὲ τοῦτο ἁπλῶς, ἀλλὰ καὶ περιστατικῶς παριστάνων, ὅτι ἡ ἐκστρατεία αὕτη θέλει ἔχει καὶ τὴν ἐπωνυμίαν, βοηθητικὴ ἐκστρατεία (expédition auxiliaire)· ἐπροσδιώρισαν ὡσαύτως καὶ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ὁ Λόρδ Κόχρανης ἔμελλε νὰ ἐπιβῇ τὴν νῆα τῶν 74 κανονίων, καθεμένην Taperkel, καὶ νὰ ἔλθῃ διὰ τὴν Ἑλλάδα· καὶ ὅλα ταῦτα διεδόθησαν μ' ὅλην τὴν δημοσιότητα, καὶ μὲ πολλᾶ ἀξιοπερίεργον ἀκριβειαν.

Ἐν ᾧ δὲ ὅλοι οἱ φίλοι τῆς Ἑλλάδος, οἱ φίλοι δηλαδὴ τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας, ἔχαιρον διὰ τὴν γενναίαν ταύτην τοῦ Λόρδ Κοχράνε ἀπόφασιν, ἐν ᾧ ἡ Ἑλλὰς ἔθλεπε μὲ χαρὰν της νέαν ἀκτῖνα, ἥτις ἔμελλε νὰ μεγαλύνῃ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἀγῶνος της, αἴφνης πολλοὶ σκοτιστικὰ ἐπροσπάθησαν νὰ ἀντισκόψωσι τὴν κοινὴν διάθεσιν, ἐξευτελίζοντες τοῦ εὐγενοῦς Λόρδε τὴν ὑπόληψιν, ἢ κινοῦντες πάντα λίθον νὰ ἐμποδίσωσιν, ἂν ὄχι διὰ πάντοτε, προσωρινῶς ὁμως, τὴν ἀναχώρησίν του. Οὔτε εἰς τὸ πρῶτον, οὔτε εἰς τὸ δεύτερον ἠμπόρεσαν ποτὲ νὰ ἐπιτύχωσιν, διότι ἡ ὑπόληψις τοῦ Λόρδ Κοχράνε εἶναι ἤδη στερεωμένη, καὶ διότι τὸ συμφωνητικὸν εἶχεν ὑπογραφθῆ ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς ἀπεσταλμένους μας, καὶ ἀπὸ τὸν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λὸρδ Κόχρανην, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ πρώτιστα τῆς Φιλ. Ἑταιρείας μέλη, ὡς μάρτυρας, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ εὐγενὴς Λὸρδ ἐξηγῶν τὸ σχέδιον τῆς ἐκστρατείας του, ἀπεδείκνυε σαφέστατα, ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις, ἡ Σμύρνη, ἡ Θεσσαλονίκη καὶ λοιπαὶ Ἀγλικαὶ εἶσθαι εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις του λείαι εὐκολωτάτη. Ἂν δὲ ἡ Φιλελληνικὴ τοῦ Λονδίνου Ἑταιρεία, ἥτις συνίσταται ἀπὸ ἄνδρας ἀπολαμβάνοντας τὴν κοινὴν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν, ἄνδρας σταθμίζοντας μὲ τὴν πλέον ἀκριβῆ πλάστιγγα ὅσα πολιτικῶς ἤθελον ἐπακολουθήσει, ἄν, λέγω, ἡ Ἑταιρεία αὕτη ἐπαρόβλεπεν, ὅτι τοιοῦτον σχέδιον δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ πραγματωθῇ, ἤθελε συγκατανεύσει τάχα ποτὲ εἰς παρόμοιον συμφωνητικόν; Ἐπὶ πλέον ὁ Λὸρδ Κόχρανης εἶναι Ἄγγλος, εἶναι, δηλαδὴ, ἀνὴρ ἐλεύθερος, εἶναι προσέτι καὶ εἰς τὴν βουλευσιν τῆς Βρεσιλίας· διὸ καὶ ποῖος θέλει ἠμπορέσει νὰ ἐμποδίσῃ τὸ παραμικρὸν, ἢ τὸ πλέον σημαντικὸν κίνημά του, χωρὶς νὰ βλάψῃ τῶν πολιτῶν τὰ δικαιώματα, ἢ καὶ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα καὶ τὰ Ἔθνη αὐτὰ ἔχουν συναλλήλως; Γνωρίζομεν ἄριστα τοὺς Νόμους τῆς Ἀγγλίας, καὶ διὰ τοῦτο θεωροῦμεν ὡς χίμαιρραν ὅσα ἤθελεν εἰπῆ ἕκαστος περὶ τοῦ ὅτι ὁ Λὸρδ Κόχρανης δὲν ἔρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οἱ Νόμοι τῆς Ἀγγλίας εἶναι ἀπαραβίαστοι, καὶ οὔτε ὁ ἴδιος Βασιλεὺς δὲν τολμᾶ εἰς αὐτοὺς νὰ ἀντιτείνῃ· φύλαξ τῶν Νόμων εἶναι τὸ Ἔθνος· καὶ ἂν εἷς μόνος τῶν πολιτῶν στερηθῇ τὰ δικαιώματά του, βλάπτεται τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον, τὸ ὁποῖον ζηλότυπον εἰς τὰ προνόμιά του, παροργίζεται τότε. Ὅθεν οὔτε ὁ Βασιλεὺς, οὔτε τις τῶν Ὑπηργῶν τολμᾶ νὰ βάλῃ χέρι εἰς τοιαύτης φύσεως ὑποθέσεις.

Ἐν ᾧ λοιπὸν οὔτε ὁ Βασιλεὺς, οὔτε κἀνεὶς Ὑπηργὸς τῆς Ἀγγλίας δὲν ἠμπορεῖ κατὰ Νόμον νὰ ἐμποδίσῃ τοῦ Λὸρδ Κοχράνου τὴν ἔλευσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ Ἱερὰ Συμμαχία ἄρα θέλει ἀντιτείνει; Ἂς ἐξετάσωμεν κατὰ βάθος αὐτὴν τὴν ἰδέαν.

Ἡ ἐπ' ὀνόματι τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Ῥωσσίας, Αὐστρίας καὶ Πρωσσίας διακήρυξις, γενομένη εἰς Λάϋβαχ, τὴν 21 Μαΐου 1821. περιέχει μεταξὺ πολλῶν ἄλλων καὶ ὅτι· „ Ἡ „ Εὐρώπη γνωρίζει διὰ ποίας αἰτίας καὶ ἀποτελέσματα εἰς τὴν Ἀνατολὴν, „ φάσισαν οἱ Σύμμαχοι Αὐτοκράτορες νὰ κα„ ταπαύσωσι τὰς συνωμοσίας, καὶ οὕτω νὰ κα„ θησυχάσωσι τὰς ταραχὰς, αἱ ὁποῖαι ἐπα„ ρειλοῦν τὴν καθεστῶσαν γενικὴν εἰρήνην, διὰ „ τὴν στερέωσιν τῆς ὁποίας ἔγιναν τόσοι ἀγῶ„ νες καὶ τόσαι θυσίαι. " Ἡ διακήρυξις αὕτη ἀπὸ μέρους τῶν Συμμάχων ἔγινε καθ' ἣν ὥραν τὸ Χριστιανικὸν αἷμα ἐχύνετο ἀπὸ τὰς Τουρκικὰς μαχαίρας πυταμηδὸν, καθ' ἣν στιγμὴν οἱ δρόμοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Σμύρνης, Θεσσαλονίκης, Κύπρου καὶ λοιπῶν ἦσαν σκεπασμένοι ἀπὸ τὰ ἐλεεινὰ τῶν δυστυχῶν τούτων πτώματα, καὶ καθ' ὃν καιρὸν ἡ πολιτικὴ τοῦ παρόντος αἰῶνος ἐβάπτισε μὲ τὸ ὄνομα Ἑταιριστῶν ὅλως ἐκείνης, τοὺς ὁποίους αἱ διάφοροι γνῶμαι ἐνόμιζον συνενωμένους μὲ τὰς ἀρχὰς τῶν Καρβονάρων, ἀγκαλὰ καὶ οἱ πρῶτοι δὲν εἶχον οὐδεμίαν συνενοχὴν μὲ τοὺς δευτέρους.

Ἡ Πόρτα, μ' ὅλον ὅτι ἡ Συνέλευσις τῆς Ἀκαϊσγράνης, γνωρίζουσα τὴν μεταξὺ Εὐαγγελίου καὶ Κορανίου διαφορὰν δὲν τὴν παρεδέχθη ὡς μέλος τῆς Συμμαχίας της, ἥτις μόνον σκοπὸν εἶχε νὰ συστήσῃ τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης, ἡ Πόρτα, λέγω, ὀκτὼ μῆνας ὕστερον ἀπὸ τὴν διακήρυξιν τῶν Συμμάχων τοῦ Λάϋβαχ, ἀποκρίνεται τὴν 2 Δεκεμβρίου 1821. εἰς τὸ ἀπὸ μέρους τοῦ Λὸρδ Στραγφὸρδ πρὸς τὸν Ῥεΐς-Ἐφφένην διευθυνθὲν ἔγγραφον μὲ τοιαύτας λέξεις· „ Ἐπειδὴ μέχρι τοῦδε κυματεῖ „ εἰς αὐτὴν (δηλαδὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα) ἡ ση„ μαία τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ κάμνει τὸν „ πόλεμον εἰς διαφόρους ἐπαρχίας, ἡ Τ. Πόρ„ τα μόνον σκοπὸν ἔχουσα νὰ διαφυλάξῃ τὴν εὐ„ ταξίαν εἰς τὴν ἐπικράτειάν της, καὶ νὰ σπε„ ρώσῃ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, σπεύδει νὰ τι„ μωρήσῃ τοὺς ἐπαναστάτας, καθὼς ἡ χρεία „ καλεῖ, καὶ καθὼς τῆς Αὐταρχίας τὰ δικαιώ„ ματα καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τὰ συμφέροντα ἀ„ παιτοῦν. "

Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι ἡ Πόρτα, χωρὶς νὰ ἦναι μέρος τοῦ ὁλοσχεροῦς τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας φανερώνει τὰ αὐτὰ σχεδὸν δι' ἡμᾶς δόγματα· ἀλλ' ἡ Ἱερὰ Συμμαχία μὴν εὑρίσκουσα ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἕως σήμερον ἀκόμη τὰς αὐτὰς αἰτίας καὶ τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα εἰς τὴν Ἀνατολὴν,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καθ' ὃν τρόπον ἐνόμισεν, ὅτι τὰ εὗρεν εἰς τὴν Δύσιν, ἐδείξεν ὑπὲρ ἡμῶν διαφορετικὰ αἰσθήματα; Ὄχι βέβαια· ἐπειδὴ ἔπρεπε νὰ μᾶς ἀφήσῃ εἰς τὴν τύχην μας (*)· ἀλλ' ἀπὸ τὸ ἔτος τοῦ 1821 ἕως τοῦ τέλους σχεδὸν τοῦ 1825 μετεβλήθησαν ὄχι ὀλίγα πράγματα. Ἡ κοινὴ γνώμη εἶδεν, ὅτι εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα δὲν ὑπάρχει ποσῶς ἡ μανία ἐκείνη τῆς καταστροφῆς, τῶν Θρόνων, εἶδεν ὅτι ἄλλος ὁ σκοπὸς τοῦ ἁπλοῦ μὲν, ἀλλ' εὐγενοῦς ἀγῶνος μας ἄλλος δὲν εἶναι, παρὰ νὰ ἀποκατασταθῶμεν Ἔθνος Χριστιανικὸν, ἀνάλογον μὲ ἐκεῖνα τῆς Εὐρώπης, τὰ ὁποῖα ἀπελαμβάνουν ὅλα τὰ καλὰ τῆς εὐνομίας, καὶ ἔχουν εἰς ἀσφάλειαν τὴν ζωὴν καὶ τὰ ὑπάρχοντά των.

Δὲν εἶναι τοῦ ὑποκειμένου μας νὰ ἐξετάσωμεν τὰ συμφέροντα, τὰ ὁποῖα διαχωρίζουν ἢ συνδέουν τὴν Εὐρώπην· διὰ ἃς ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ προκείμενόν μας. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Λόρδ Κοχράνου καὶ τὰ ἐθνικὰ ἔγγραφά μας, σταλέντα διὰ τοῦ Κ' Ἀμιλτων καὶ τοῦ Λόρδ Μεγάλου Ἄρμοστοῦ Ἀδὰμ (†), εἶναι δύω πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐὼ ἀληθείας ὅσον ἀθῷα εἶναι, τόσον ἄπειρον μίαν παράδοξοι φωτίαν. Διὰ τὰ ἐθνικὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ἐστάλησαν εἰς Ἀγγλίαν, ποτὲ τρόπῳ δὲν συνέζευσαν ἀναλόγως τόσαι διπλωματικαὶ ἔριδες, οὔτε ὑπεκινήθη τόσον ἡ προσοχὴ τῆς Εὐρώπης· ὅλαι αἱ Λίθαι, ὅλοι οἱ λαοὶ, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐνασχολοῦνται περὶ αὐτῶν, ὄχι ὡς περὶ ζητήματος ξένης πολιτικῆς, ἢ συμφέροντος γενικοῦ, ἀλλ' ὡς περὶ πολιτικῆς ἐθνικῆς καὶ συμφέροντος μερικοῦ.

Εἰς τοιαύτην περίστασιν, καθ' ἣν ἕνας ἄνθρωπος τετυπισμένος μὲ τὰ ἀναγκαῖα προτερήματα, καὶ ἐξωπλισμένος ἐφοδιασμένος μὲ ὅλα τὰ μέσα, παρῃτεῖτο νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἑνὸς Ἔθνους, καὶ νὰ λύσῃ ἀφ' ἑτέρου μέρους τὸν Γόρδιον δεσμὸν, ἐξ οὗ πρὸ ἑκατοντάδων ἐτῶν ἐδέθησαν, ὄχι μόνον οἱ διπλωματικοὶ, ἀλλὰ καὶ αἱ καρδίαι, δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἢ εἰς τὰ ἐξω ἔλευσις τον μὲ εὐνοϊκὸν ὄμμα καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν Ἱερὰν Συμμαχίαν (‡); Ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὁ διωρισμένος ἀπὸ τὰς περιστάσεις, εἶναι ὁ Λόρδ Κόχρανης. Οὔτε ἡ Πατρίς του, οὔτε τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας τὰ δόγματα ἠμποροῦν νὰ τὸν ἐμποδίσουν τοῦ νὰ ὑπάγῃ εἰς ὁποιονδήποτε τόπον, καὶ νὰ προσφέρῃ τὴν βοήθειάν του· δὲν ἔρχεται νὰ καταστρέψῃ Θρόνους· ἀλλὰ νὰ βοηθήσῃ λαὸν δυστυχῆ εἰς τὸ νὰ συστήσῃ τὸν νόμιμον Θρόνον τῶν Προγόνων του, καὶ νὰ εἰσάξῃ τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐτυχίαν ὅλων ἐκείνων τῶν τόπων, τοὺς ὁποίους τυραννίζει Μουσουλμανικὴ Τυραννία ἢ μαχαίρα ἔγγε φέρει εἰς τὴν πλέον ἀξιοθρήνητον δυστυχίαν.

Ἡ Ἱερὰ Συμμαχία λοιπὸν ἔχουσα μόνον σκοπὸν τὴν εὐτυχίαν καὶ ἡσυχίαν τῶν λαῶν θέλει ἐμποδίσει τὴν εἰς τὰ μέρη μας ἄφιξιν τοῦ Λόρδ Κοχράνου; Ὄχι βεβαιότατα. Ὁ Κόχρανης δὲν θέλει γίνει Ἡγεμὼν τῆς Ἑλλάδος, θέλει εἶσθαι μόνον εὐεργέτης της· εὐεργέτης, ὃς τις σπεύδει νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅτι οἱ Σ. Αὐτοκράτορες ὑπεσχέθησαν τὴν 21 Μαΐου 1821. εἰς Λάϋβαχ.

(*) Εὐτυχεῖς ἠθέλομεν εἶσθαι, ἂν μᾶς ἄφηναν εἰς τὴν τύχην μας· ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν ἀξιωματικοὶ Γάλλοι ὁδηγοῦν τὰς φάλαγγας τῶν Αἰγυπτίων, καὶ Αὐστριακὰ κανόνια χρησιμεύουν ὡς πλοῖα φορτηγὰ εἰς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ καταστρέψουν τοὺς Χριστιανοὺς τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

(†) Δὲν θέλομεν ποσῶς περιττὸν νὰ εἰπῶμεν εἰς ταύτην τὴν εὐκαιρίαν καὶ ὀλίγους λόγους ἀφορῶντας ἄτομά τινα (κάλλιστα γνωρισμένα), τὰ ὁποῖα ἰσχυρογνωμοῦντα εἰς τὴν γενικὴν τοῦ Ἔθνους ἀπόρασιν, ἄλλον σκοπὸν δὲν ἔχουν, εἰμὴ νὰ ὠφεληθοῦσιν ἀπὸ τὴν περίστασιν, καὶ ὀλίγον τοὺς μέλλει, ἂν ἡ Πατρὶς χάνεται, ἢ ὄχι.

Ἀσήμαντοί τινες, οἱ ὁποῖοι, πρὶν ἀκόμη ὑψωθῇ τῆς ἀνεξαρτησίας ἡ σημαία, δὲν ἦσαν γνωρισμένοι, παρὰ ἀπό τινα Τυραννίσκον, ἢ ἀπὸ τοὺς βουλοὺς του, καὶ τινες τυχοδιῶκται τοὺς ὁποίους τῶν ἐσωτερικῶν ταραχῶν ὁ χείμαρρος συνεπέτυρεν εἰς τὸν ὅρμον τῶν ὑποθέσεών μας, ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὴν ἰδιοτέλειαν, καὶ διὰ αὐτῆς ἀρκετὰ διαυθηλώσαντες τὸν τρόπον τῶν συλλογισμῶν των, ἴδον ὅτε τὸ Ἔθνος ἀπεράσισε νὰ ζητήσῃ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν γειτόνων του (τῆς Ἀγγλίας), καὶ ἀνακινήσαντες τὰς ρατρίας (μόνην τοιούτων ἀτόμων τροφὴν), ἐπροσπάθησαν νὰ ἀνατρέψωσι τὴν ἀπόφασίν του, καὶ τοιουτοτρόπως καταστρέψοντες τὴν Πατρίδα, νὰ βασιλεύσουν αὐτοὶ ἐπὶ τὰ ἐρείπιά της.

Ὅσους ἀνθίστανται εἰς τὴν γενικὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἔθνους του, δὲν πρέπει ὁ τοιοῦτος νὰ θεωρῆται ποτὲ μέλος τοῦ Ἔθνους· ὅσους ἀντιτείνει εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Πατρίδος του, ἢ εἰς τὰ μέσα τοῦ ν' ἀποατηθῇ ἡ εὐδαιμονία αὕτη, εἶναι ἄνθρωπος κακεντρεχὴς, τὸν ὁποῖον τιμωροῦντες οἱ Νόμοι, ἐκπληροῦν τὸ ἱερώτερον χρέος ἀφ' ὅσα χρεωστοῦνται πρὸς τὴν Πατρίδα.

(‡) Τὸ μέγα ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Μεγάλου Πέτρου καὶ τῆς Αἰκαταιρίνης κατετάρ-ξε τὰς Αὐλὰς τῆς Εὐρώπης, πῶς δηλαδὴ πρέπει νὰ ἀποκτήσῃ τὴν Κωνσταντινούπολιν, θέλει λάβει τώρα τὸ προσπαρτικὸν καὶ στερεὸν τέλος του. Ὁ δὲ Λόρδ Κόχρανης θέλει λύσει καὶ ἓν ἄλλο προσέτι ζήτημα, τοῦτο· „Ὅταν οἱ Ἕλληνες ἐλευθερωθῶσι, τότε καὶ θέλομεν τοὺς ἀναγνωρίσει ἀνεξαρτήτους.“ Διὰ τί λοιπὸν νὰ τὸν ἐμποδίσουν;

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 22 Νοεμβρίου. Ἡ ἀβεβαιότης τῆς ἐκβάσεως τῶν θαλασσίων κανονοβολισμῶν, τοὺς ὁποίους ἠκούσαμεν, καὶ τοὺς ὁποίους μό-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νες εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον ἐπροφθάσαμεν νὰ ἀναφέρωμεν ἐν συντομίᾳ, διαλύεται. Δι' ὁδοῦ ἐμάθομεν, ὅτι ἡ ναυμαχία αὕτη, μ' ὅλον ὅτι αἱ Ἑλληνικαὶ δυνάμεις ἦσαν ἀσυγκρίτως ὑποδεέστεραι ἀπὸ τὰς ἐχθρικὰς, ἀπέβη ὑπὲρ τοῦ ὀλιγαριθμοτάτου στόλου μας, καὶ ὁ Παντοκράτωρ τοῦ ἱερωτάτου ἀγῶνος μας ὑπερασπιστὴς ἐνίσχυσε καὶ πάλιν τὸν ἀθάνατον Μιαούλην μας καὶ τοὺς λοιποὺς γενναιοψύχους Καπετάνιους μετὰ τῶν ἀτρομήτων ναυτῶν των, ὥστε διὰ τῆς γενναιοκαρδίας, ἐνθουσιασμοῦ καὶ ζήλου, τὸν ὁποῖον ἀπ' ἀρχῆς ἔδειξαν, καὶ ὁ ὁποῖος θέλει διαλάμπει, ἐν ὅσῳ ἡ Παγκόσμιος Ἱστορία ὑπάρχει, νὰ ἀπολαύσωσι καὶ νῦν τὰ νικητήρια.

Ὁ ἀθάνατος Ναύαρχος Μιαούλης παρέπλεε μετὰ τῆς Μοίρας του εἰς τὸ πορθμεῖδιον τοῦ Δι-άρυη, ὅταν ὁ ἐχθρικὸς στόλος μόλις τὸν ἴδε, καὶ ἀμέσως διευθύνθη ἐναντίον του. Ἀτάραχος ὁ Θαλάσσιος Ἥρως μας ἐστάθη κατ' ἀνέμου (ἀλλοκάτω), στρέψας πρὸς τὸν ἐχθρὸν τὴν πλευρὰν τῆς μικρᾶς Ναυαρχίδος του, καὶ δώσας τὰς ἐπὶ τούτου διαταγὰς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ πλοῖα· ὁ ἐχθρικὸς στόλος λοιπὸν εἰσελθὼν εἰς τὸ πορθμεῖδιον, ἤρχισε τὴν ναυμαχίαν. Τότε ὁ ἄξιος ἐφάμιλλος τοῦ Μιαούλη, Ἀντιναύαρχος Σαχτούρης, συμπαραλαβὼν τὴν Μοῖραν του, ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν Θαλάσσιον τοῦτον λαιμὸν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ στρέψῃ ἀπὸ τὸ ἄλλο στόμιον, καὶ οὕτω νὰ βάλῃ τὸν ἐχθρὸν εἰς τὴν μέσην· περὶ τὰ μέσα ὅμως τῆς κυκλοπλοΐας του εὑρέθη εἰς γαλήνην, καὶ οὕτω τὸ σχέδιον ἐματαιώθη ἐν μέρει. Ἐν τοσούτῳ ἡ μάχη μεταξὺ τοῦ μικροῦ καὶ ὀλιγαριθμωτάτου στόλου μας καὶ τοῦ τουρκικοῦ ἐξηκολούθει ἀδιαλείπτως. Ἡ ἐχθρικὴ Ναυαρχὶς διευθύνετο πάντοτε καὶ ἐκανονοβόλει τὸν Ναύαρχόν μας ἀλλεπαλλήλως· ἀλλ' ἡ γενναιοψυχία, ἡ ἀταραξία καὶ τὸ Θαρραλαῖον τοῦ ἀκαταμαχήτου Μιαούλη ἐστάθησαν πρᾶγμα ἀνέκφραστον· χρεωστοῦμεν δὲ εἰς τὴν ἀλήθειαν νὰ εἴπωμεν, ὅτι καὶ ἓν Τουρκικὸν Βρικι, ἢ διὰ τὴν ἀνδρίαν τῶν ἐν αὐτῷ, ἢ διότι ἦτον πυρπολικὸν, ἐπλησίασε τόσον εἰς τὸν Ναύαρχόν μας, ὥστε ἡ μάχη ἐγίνετο καὶ μὲ τὰ ψιλὰ ὅπλα. Ἡ μάχη ἐπεκράτησε μὲ τοιοῦτον πεισματικὸν τρόπον ὑπὲρ τὰς τέσσαρας ὥρας. Ἡ Ναυαρχὶς τῶν Βαρβάρων περιστραφεῖσα πολλάκις κανονοβολοῦσα καὶ ἀπὸ τὰς τέσσαρας σειράς της ἐστερήθη τὸν ἄνεμον· μετ' οὐ πολὺ εὐρέθησαν εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν καὶ οἱ δύω ἀντιμαχόμενοι στόλοι· τότε λοιπὸν τὸ πεῖσμα τῆς μάχης ἐπηύξησεν ἔτι μᾶλλον· τότε καὶ μία μικρὰ παξευρεθεῖσα ἐκεῖ Ἑλληνικὴ Πάσσαρα τοῦ Μοιράρχη Κ. Κ. Τρικούπη, πλησιάσασα ἤρχισε νὰ κανονοβολῇ γενναίως τὴν πρύμνην τῆς ἐχθρικῆς Ναυαρχίδος, ἥτις ἀμέσως ὑψώνει σημεῖα, καὶ ὅλα τὰ ἀκάτια ἔσπευσαν καὶ τὴν ἐτράβησαν ἀπὸ τὴν σειρὰν τῆς μάχης· διὰ τῶν ἀκατίων ἀπεσύρθησαν ὁμοίως καὶ ἀπεμακρύνθησαν καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἐχθρικὰ, ἐκτὸς τοῦ διαληφθέντος πλησιεστέρου Βρικίου, τοῦ ὁποίου οἱ ναῦται ἰδόντες τὸν κίνδυνον, τὸ ἔρριψαν εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ ἀποβάντες, τὸ ἔκαυσαν, ἐν ᾧ ὁ Ἥρως τῆς Ἑλλάδος μὲ ἀταραξίαν ἔμενεν εἰς τὴν θέσιν του.

Ὁ ἐχθρὸς τῆς ξηρᾶς ἐξακολουθεῖ νὰ πυροβολῇ μὲ μανίαν τὴν πόλιν μας, ἀντιπυροβολούμενος καὶ ἀπὸ τὰ κανονοστάσιά μας.

Τὴν 23 τοῦ αὐτοῦ. Σήμερον ἐρρίψαμεν πολλοτάτας βόμβας κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ κατασκηνώματος· ἐκ τούτου λοιπὸν ἐρεθισθεὶς ὁ ἐχθρὸς, ἔβαλεν εἰς ἀδιάκοπον ἐνέργειαν τὴν πυροβολικήν του δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

Τὴν 24 τοῦ αὐτοῦ. Τὸ μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ ἐχθροῦ πῦρ ἠκολούθησε σήμερον μὲ περισσοτέραν ὁπωσοῦν συγκατάβασιν.

Περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἴδομεν εἰς τὸν Ὀρίζοντά μας ἐχθρικά τινα πλοῖα παραπλέοντα μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Γλαρέντσας.

Τὴν 25 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ νυκτερινὸς πυροβολισμὸς μεταξὺ τῶν ἀντιμαχομένων ἠκολούθησε μὲ μέγα πεῖσμα· ὡσαύτως καὶ σήμερον ἔγινε κατὰ συνέχειαν· μία γυνὴ λοιπὸν ἔγινε θῦμα μιᾶς σφαίρας, καὶ ἕνας στρατιώτης ἐπληγώθη ἐπικινδύνως.

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἰσπαν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ Ἰριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 96ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλαίσια ὠφέλησαν τοὺς πλησίον. Φραγκλ.

Μεσολόγγιον. 28 Νοεμβρίου. 1825. Σάββατον.

Σήμερον ἐλάβομεν τὸ ἑφεξῆς ἄρθρον μεταφρασμένον ἐκ τῆς ἐφημερίδος de Galignanis Messenger, ἐκδιδομένης εἰς Παρισίους, τὸ ὁποῖον ὡς σχετικὸν μὲ τὰς ὑποθέσεις μας, σπεύδομεν διὰ τὸ περίεργον τῶν περιεχομένων νὰ δημοσιεύσωμεν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λονδῖνον. Τὴν 6 Ὀκτωβρίου.

Αἱ ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος, ἤρχισαν ἤδη νὰ ἦναι τὸ ὑποκείμενον τῶν στουδαιοτέρων σκέψεων ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Αὐλῶν· ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἡ μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Ἐπικρατείας αὐτῆς συνάφεια, πρέπει φυσικὰ νὰ ἐλκύσῃ τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν ἰσχυρῶν Δυνάμεων· διότι καὶ μὲ τὰ παρεπόμενα τοῦ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας πολέμου, εἶναι περιπεπλεγμένα καὶ ὅλων σχεδὸν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων τὰ συμφέροντα. Αἱ Δυνάμεις αὗται ἔχουν μέρος εἰς τὴν ὑπόθεσιν· διότι τινὲς μὲν ἐξ αὐτῶν ἐλπίζουν νὰ παρεκτείνουν τὸ Κράτος των ἐν καιρῷ τελείου διαχωρισμοῦ τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν Τουρκίαν, ἄλλαι δὲ ἐπιθυμοῦν νὰ προλάβουν τὴν διαίρεσιν ταύτην, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ διατηρήσωσιν ὅ,τι προσωλλοῦ ἐνομίσθη ὡς ἰσοσταθμία τῆς Εὐρώπης. Τὸ συζητούμενον λοιπὸν ὑποκείμενον εἶναι τῶν ἐναντίων τούτων συμφερόντων ἡ σύναψις· καὶ ἐκ τούτου εὔκολα καθεὶς καταλαμβάνει, πόσον δύσκολον καὶ ἐπικίνδυνον εἶναι τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο.

Ὅσον καὶ ἂν εὐθυμήθην οἱ ἀντιπαλαίοντες εἰς τὸν κατὰ θεστῶτα ἀγῶνα, καὶ ὅσον καὶ ἂν δυνηθοῦν νὰ νικήσουν εἰς τὸ ἑξῆς οἱ Τοῦρκοι, ἡμεῖς εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν θέλει καθυποβληθῇ πλέον εἰς τὸν Σουλτάνον· μόνη ἡ πικρὰ τῶν παρελθόντων ἀνάμνησις ἐξαρκεῖ νὰ ἐμποδίσῃ κάθε συμβιβασμὸν μεταξὺ τῶν ἀντιμαχομένων. Ἐνῷ δὲ ἡ Μεσόγειος, καὶ κατ' ἐξοχὴν τὸ Ἀρχιπέλαγος γέμει πειρατῶν (*), ἐν

(* Ἂς μᾶς συγχωρηθῇ νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἐν ᾧ ὁ Συντάκτης τοῦ ἄρθρου τούτου ἐνησχολεῖτο εἰς τὴν σύνθεσίν του, δὲν ἦτον καλὰ πληροφορημένος περὶ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι κυρίως καὶ κατὰ τὸ Ἀρχιπέλαγος ἰδίως διατρεχόντων. Πειραταὶ αὐτόθι οὔτε ὑπῆρξαν, οὔτε ὑπάρχουν, καὶ ἐὰν εὑρέθησαν ἄτομά τινα, τὰ ὁποῖα ἐτόλμησαν νὰ κάμουν κάποιαν κατάχρησιν εἰς τὰς οὐδετέρας σημαίας (καὶ τοῦτο δὲν ἤθελεν εἰσθαι παράξενον νὰ συμβῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν, ἐν ᾧ τοιαῦτα παραδείγματα δὲν ἔλλειψαν οὔτε εἰς τὴν Εὐρώπην, οὔτε εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὄχι μόνον ἐν καιρῷ πολέμου, ἀλλὰ κάποτε καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης), ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις ἐν ᾧ ἀφ' ἑνὸς μέρους ἐφρόντισεν ἀμέσως νὰ καταναύσῃ τοιαύτας ἀξίας καὶ νὰ τὰς τιμωρήσῃ μὲ ὅλην τὴν προσαρμόζουσαν εἰς παρόμοια ἐγκλήματα αὐστηρότητα τῶν νόμων, ἀφ' ἑτέρου ἐπροθυμοποιήθη ἔτι μᾶλλον εἰς τὸ νὰ λάβουν τὴν δικαίαν ἱκανοποίησιν ὅσοι ἔτυχε ποτὲ νὰ δοκιμάσουν τινὰ ζημίαν. Ἐὰν δὲ ἀγωνίζωνται νὰ χαρακτηρίσουν πειρατείαν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ Ἑλληνικὰ πελεμικὰ πλοῖα τὰ ὑπὸ Εὐρωπαϊκὴν σημαίαν φορτηγὰ καράβια, δικαίωμα γενικῶς ἀναντίρρητον, καὶ τόσον μᾶλλον ἀξιούμενον εἰς τοὺς Ἕλληνας, ὅσον τῶν Χριστιανικῶν οὐδετέρων Δυνάμεων ἡ σημαία συγκυματεῖ ἀναμφιβόλως μὲ ἐκείνην τῆς ἡμισελήνου εἰς ὅλας τὰς κατὰ τῶν λατρευτῶν τοῦ Εὐαγγελίου ἐκστρατείας τῶν ὀπαδῶν τοῦ Κορανίου, πρέπει λοιπὸν τότε, καὶ ὅσα καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν Ἔθνη μετεχειρίσθησαν τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἐν καιρῷ διαφορᾶς ἢ πολέμου, νὰ ἦναι ἰ καὶ κατὰ τοῦτον τὸν ὁρισμὸν εἰς τοιαύτας περιστάσεις θέλουν οἴσθαι) ὅλα πειραταὶ· καὶ ἡ εὑρέθη τάχα που γραμμένον, ὅτι μόνοι οἱ Ἕλληνες δὲν πρέπει νὰ συμμεθέξουν εἰς τὰ δικαιώματα τῶν Ἐθνῶν, οὔτε καὶ νὰ τὰ μεταχειρισθοῦν πρὸς ἰδίαν αὐτῶν ἀσφάλειαν καὶ ὠφέλειαν καὶ διὰ τοῦτο ἐπομένως εἰς αὐτοὺς μόνους ἁρμόζει ἰδιοῦται ἐπίθετον; Ἢ παραλογία δύναται νὰ φθάσῃ μακρύτερα; Πρέπει νὰ εἴπωμεν μίαν φορὰν διὰ πάντοτε, ὅτι εἰς τὸν παρόντα ἀγῶνα οἱ Ἕλληνες, ὄχι μόνον εἰς τὸ ναυτικὸν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ στρατιωτικὸν καὶ εἰς αὐτὸν τὸν πολιτικὸν ὀργανισμόν των, ἔλαβον πάν-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

φ' αἱ ταραχαὶ θριαμβεύουν (†), καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ τῆς Ἑλλάδος, εἶναι διηρημένοι ἀπὸ τὰ πάθη (‡), τὰ ὁποῖα συντείνουν κυρίως τοῦ νὰ παρικτρέπουν τὴν Διοίκησιν ἀπὸ τὰ χρέη της, ἡ ἐπέκτασις βέβαια τοῦ πολέμου, καὶ ὄχι τὸ τέλος τε πρέπει νὰ περιμένεται. Ὅλων τῶν Ἐθνῶν τὰ πλοῖα ὑπόκεινται εἰς τὰς ληλασίας τῶν τουρκικῶν πειρατῶν, καὶ οὐδεμία σημαία δὲν ὑπολήπτεται.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, φαίνεται ἀναγκαία ἡ μεσολάβησις μιᾶς τρίτης Δυνάμεως, ἡ ὁποία νὰ ἐνεργήσῃ ἢ μὲ τὸν σκοπὸν τῆς διαιρέσεως, ἢ δὲ ὅπλων νὰ συντρέξῃ καὶ βοηθήσῃ τοὺς Ἕλληνας (τὸ ὁποῖον καὶ νομίζεται πάντοτε πλέον ἀναγκαῖον), καὶ οὕτω νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν ἡσυχίαν τῶν νήσων καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. Αἱ περιστάσεις (ἂς μᾶς συγχωρηθῇ νὰ τὸ προσθέσωμεν κατὰ δυστυχίαν) δείχνουν τὴν Ἀγγλίαν ὡς Ἐπικράτειαν πλέον ἐπιτηδείαν νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν τοῦτον. Τὸ δυνατὸν ναυτικόν της, ἡ εἰς τὰς Ἰονικὰς νήσους ἐπιρροιά της, ἡ γεωγραφικὴ θέσις της, ὡς νῆσος, καὶ ἡ καταλλήλως ἐλευθέρα πολιτικὴ τῆς Χέρσου Εὐρώπης, ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις, ἡ ὑγειὴς καὶ φρονιμωτάτη αὐτῆς πολιτικὴ, ἤτις εἶναι τὸ ὑποστήριγμα τῆς Ὀθωμανικῆς Δυνάμεως, ὅλα ταῦτα συντρέχουν εἰς τὸ νὰ ἀναλάβῃ τοιοῦτον βάρος ἡ Ἀγγλία ὡς Διοίκησις ἐπιτηδειοτέρα νὰ ὑπερασπισθῇ τὸ νέον τοῦτο Κράτος, καὶ ἐνταυτῷ, διότι αἱ ἄλλαι Δυνάμεις ἠμποροῦν νὰ λάβουν ὀλιγωτέρας ἀφορμας φόβου ἢ ἀντιζηλίας διὰ τὴν Ἀγγλίαν.

τοτε διὰ γνώ ονε τὰ συστήματα τῶν ἐξευγενισμένων Ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς· καὶ βέβαια αὐτὸν καὶ μόνον τὸν σκοπὸν ἔχοντες ἀπετείναξαν τὸν ἐπονείδιστον ζυγὸν τοῦ τερατομόρφου Σουλτάνου.

(Σημείωσις Συντάκτου.)

(†) Ἐν ᾧ Ἔθνη ἐξευγενισμένα τῆς Εὐρώπης, Ἔθνη μὲ σχολεῖα ἠθικῆς, μὲ ἀκαδημίας τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, δὲν ἠδυνήθησαν ποτὲ νὰ ἀποφύγουν εἰς τοιαύτας περιστάσεις τὰς φρικτὰς ἐκείνας ταραχὰς, τὰς ὁποίους ὁ Κόσμος ὅλος γνωρίζει, πῶς ἦτον ποτὲ δυνατὸν ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος, στερημένος ἀπ' ὅλα τὰ μέσα τῆς φυσικῆς καὶ ἠθικῆς ὑπερασπίσεώς του, καὶ ὁ ὁποῖος διὰ τὸν ἐπὶ τοῦ τραχήλου του μιαρὸν καὶ βαρβαρικώτατον τῆς Τουρκικῆς δυναστείας ζυγὸν, δὲν ἠμποροῦσε ποτὲ νὰ ἔχῃ τὴν ἀνήκουσαν δοθῆ ἀνατροφὴν, πῶς ἦτον δυνατὸν, λέγω, οὔτος νὰ μείνῃ ἄθικτος ἀπὸ ταραχάς; Τὰ ἔθνη ἐκεῖνα ἦσαν κατακυριευμένα ἀπὸ τὰς ταραχὰς καὶ ἀπὸ τὰ πάθη, ἐν ᾧ ὁ ἀγὼν των ἄλλον σκοπὸν δὲν εἶχεν, εἰμὴ νὰ κοσμήσῃ τοὺς νομίμους θρόνους· ἂν δὲ καὶ ὑπῆρξαν ἐνίοτε ταραχαὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, αὗται ἔλαβον τόπον ἐν ᾧ ἐγίνετο ἀγὼν νὰ στηριχθῶσι καὶ νὰ στερεωθῶσιν οἱ Νόμοι. Σήμερον ὅμως ὄχι μόνον δὲν θριαμβεύουν αἱ ταραχαὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα (καθὼς ἐξηγήται ὁ Συντάκτης τοῦ ἄρθρου τούτου), ἀλλ' οὐδὲ ἴχνος αὐτῶν φαίνεται πουθενά· καὶ διὰ νὰ πεισθῇ εἰς τὴν ἀπάτην του ὁ Κ. Συντάκτης, ἂς λάβῃ ὡς παράδειγμα πρόχειρον καὶ σύγχρονον τοῦ ἄρθρου του τὴ Γενναίαν φρουρὰν τοῦ Μεσολογίου, ἥτις ὄχι μόνον διὰ τὰ ἡρωϊκά της κατορθώματα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ὁμόνοιαν, ζῆλον καὶ ἁρμονίαν τῶν πράξεών της ἀξιοῦται νὰ ἀπαθανατισθῇ εἰς τὰ Χρονικὰ τῆς Ἑλλάδος. (Σημ. Συν.)

(†) Εἰς κρίμιαν Ἐπικράτειαν τοῦ Κόσμου, νομίζομεν. δὲν ὑπάρχουν Ἀρχηγοὶ, οἵτινες νὰ μὴ κυριεύωνται ἀπὸ πάθη. Τὸ μεγιστον ἀπάνθρωπον καλὸν ἤθελεν εἶσθαι νὰ ἦτον τρόπος νὰ ἐξαλειφθοῦν ἀπὸ τὰς ἀνθρωπίνους καρδίας τὰ πάθη, ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων ὄχι μόνον αἱ πόλεις διστυχοῦν, ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκιακὴ εὐδαιμονία πάσχει οἰκτρῶς· ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν εἰς ποῖον Κράτος, εἰς ποίαν πόλιν, κώμην ἢ οἶκον, εἰς ποῖον ἄτομον τελευταῖον δὲν ἐνοφωλεύουν τὰ πάθη; Οἱ Ἕλληνες πρωτόπειροι τῆς ἐπιστήμης τοῦ διοικεῖν, τί βλέπουν στρέφοντες τὰ θολώματα των περὶ ἑαυτούς; (Σημ. Συν.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀποσπασμα γράμματος ἐκ τοῦ Ἐπαρχείου Ἀνατολικοῦ. Τὴν 26 Νοεμβρίου.

Προχθὲς ὁ ἐχθρὸς μᾶς ἔρριψεν ἑκατὸν βόμβας, καὶ κανονίων σφαίρας· κατὰ δυστυχίαν ἐφονεύθησαν δύω γυναῖκες. Χθὲς εἰς τὰς 25 ἐμετρίασεν ὁπωσοῦν τὸν πυροβολισμόν τε· τὴν ἰδίαν ἡμέραν μετέβησαν εἰς τὸ Χελιδωνάρι δύω ἄνθρωποι διὰ νὰ μετακομίσουν νερὸν, καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖτε ἐνέδρευον μερικοὶ Τοῦρκοι, ἔρριψαν καὶ ἐφόνευσαν καὶ τοὺς δύω· δοθείσης ἐνταῦθα αὐτῇ τῇ φήμης, ὁ Γενναῖος Στρατηγὸς Λάμπρος Βέικος, ὅστις κατὰ τύχην εὑρεθη ἐνταῦθα, ὥρμησε κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐστρατοπεδευμένων εἰς τὸ μέρος τοῦ Ἁγ. Ἀθανασιου μὲ ὅλους τοὺς ἐνταῦθα· οἵτινες καὶ ἐπολέμησαν ἀνδρείως καὶ μὲ ἀσύγκριτον μεγαλοψυχίαν ἐφόνευσαν πολλοὺς ἐχθροὺς, καὶ ἔλαβον καὶ ἑκατὸν λάφυρα· ἡ μάχη ἐπεκράτησε πλέον τῶν πέντε ὡρῶν, ὥστε ἡ νὺξ μόλις τὴν διέλυσεν.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 26 Νοεμβρίου. Χθὲς τὸ ἑσπέρας, ἐν ᾧ μόλις ἐκοκκινίζεν ἀκόμη ὁ Οὐρανὸς ἀπὸ τὰς τελευταίας ἀκτῖνας τοῦ δύοντος ἡλίου, ἤχησε

καὶ πάλιν εἰς τὰς ἀκοάς μας ὁ κρότος τῶν Θαλασσίων κανονοβολισμῶν χωρὶς διακοπήν.

Ἡ ναυμαχία διήρκεσε περίπου μίαν καὶ ἡμισείαν ὥραν· τὸ δὲ ἀποτέλεσμα αὐτῆς ἀγνοοῦμεν.

Σήμερον τὴν αὐγὴν ἠκούσθη καὶ ἑτέρα ναυμαχία μεταξὺ Γλαρέντσας καὶ Ζακύνθου· ἀλλ' εἶναι δυνατὸν, τὰ κύματα τῆς Θαλάσσης νὰ μᾶς φέρνη τὴν ἀγγελίαν τοῦ ἀποθάντος;

Ὅλος μανιωμένος ὁ ἐχθρὸς τῆς ξηρᾶς, ἠθέλησε νὰ μιμηθῇ τὸ ἀδιάλειπτον τῶν Θαλασσίων κανονοβολισμῶν· ἡ πυροβολική του δὲν ἐστάθη οὔτε στιγμὴν εἰς ἄνεσιν. Ἐν τοσούτῳ παρατηρεῖται, ὅτι δὲν ῥίπτουν οἱ βάρβαροι διόλου βόμβας· καὶ τοιαύτη ἔλλειψις δὲν ἠμπορεῖ βέβαια νὰ ἀποδοθῇ, εἰμὴ εἰς τὴν στέρησιν κοίλων σφαιρῶν. Δύω στρατιῶται ἐπληγώθησαν, καὶ ἕνας ἐργάτης ἔγινε θῦμα τοῦ ἐθνικοῦ πυρός.

Τὸ δεῖλι ἐφάνησαν τὰ ἐχθρικὰ καράβια ἀποσυρόμενα πρὸς τὰ νερὰ τοῦ Πάπα. Περὶ δὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἤρχισε νὰ φυσᾷ ὁ ἀπηλιώτης σφοδρότατα, τὰ δὲ τουρκικὰ ταῦτα καράβια ἔῤῥιψαν τὸ ἐσωτέρας τὴν ἄγγυραν μεταξὺ τοῦ Πάπα καὶ Κάβο-Καδίνα, πολὺ μεμακρυσμένα τοῦ λιμένος μας.

Τὴν 27 τοῦ αὐτοῦ. Δύω ὥρας πρὶν ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος, ἤρχισεν ὁ ἐχθρὸς τῆς ξηρᾶς νὰ πυροβολῇ μὲ τὸ σύνηθες πεῖσμα του· ἐν ταυτῷ μέρος ἐχθρῶν εἶχον καταβῇ εἰς τὴν δευτέραν παράλληλον τῶν χαρακωμάτων των, καὶ ἤρχισαν νὰ τουφεκίζουν· ἡ ἄμεσος διὰ τουφεκισμῶν ἀπόκρισις τῆς ἀγρύπνου καὶ γενναίας φρουρᾶς μας τοὺς ἔκαμε νὰ ὀπισθοδρομήσωσι.

Τὸ πρωῒ ἔγινεν ἀμοιβαῖος κανονοβολισμός· ἐκ μέρους μας ἐῤῥίφθησαν κατὰ τῶν ἐχθρικῶν σκηνῶν καὶ ἱκαναὶ εὐστοχως σημαδευμέναι βόμβαι.

Ὁ ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμετριάσθη ὁπωσοῦν. Ὁ δὲ ἐχθρικὸς στόλος ἐβάλθη πρὶν τῆς μεσημβρίας εἰς τὰ πανία, καὶ εἰσέπλευσεν εἰς Π. Πάτρας. Μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἦτον ὁ καιρὸς βροχερὸς· ὅθεν ὁ ἐχθρὸς τῆς ξηρᾶς ἔκειτο εἰς παντελῆ ἡσυχίαν.

Τὴν 28 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἑωθινὸς πυροβολισμὸς ἔγινε μὲ ἀμοιβαίαν μετριότητα σήμερον. Τὴν μεσημβρίαν ὅμως ἐξηγριώθη ὁ βάρβαρος καὶ ἐκανονοβόλησε τὴν πόλιν μας μὲ μέγα πεῖσμα.

Ὀλίγα τινα ἐχθρικὰ καράβια παραπλέουν ἔξωθεν τῶν φρουρίων, ἐκπληροῦντα τὸ χρέος τῆς φυλακῆς· ὅλος δὲ ὁ λοιπὸς τῶν βαρβάρων στόλος μένει προσωρμισμένος ὑπὸ τὰ φρούρια Π. Πατρῶν καὶ Ναυπάκτου.

Πρὸς τὸν εὐγενέστατον Συντάκτην τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν Κύριον Ἰωάν. Ἰ. Μάγερ.

Εἰς ἄκρον, κύριε! καταθλίβεται ἡ ψυχή μου· διότι εὑρίσκομαι ἀναγκασμένος, ἐκτραγῳδῶν τῶν Πελοποννησίων τὰς δυστυχίας, νὰ μεμφθῶ τὰ ὅπλα των, τὰ ὁποῖα κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν ἔδειξαν ἀνανδρίαν μεγάλην, ἐνῷ οἱ αὐτοὶ εἰς τὴν παρελθοῦσαν τετραετίαν ἐφάνησαν πάντοτε ἀμίμητοι Ἥρωες εἰς ὅσας κ' ἂν συνεκρότησαν μάχας μετὰ τῶν ἐχθρῶν μας.

Τὸ πέλαγος τῶν τωρινῶν δυστυχιῶν καὶ τῆς παραλίας Πελοπ[illegible]ήσου, ὅσαι ἀνεφύησαν ἀπὸ τὴν ἐμφάνησιν τοῦ Αἰγυπτιακοῦ βδελύγματος, ὄχι διὰ τὴν ἀνδρίαν του, ἀλλὰ διὰ τῶν Πελοποννησίων τὸν πανικὸν φόβον, κατεκάλυψε τὰς ἀνδραγαθίας των εἰς τὸν βυθὸν τῆς λησμονησίας, καὶ δὲν ἀφίνει ἡ ἀγνώθης αὐτῶν παράστασις μήτε κἂν νὰ ἐνθυμῆται τις, ὅτι ποτὲ οἱ Πελοποννήσιοι ἀνδραγάθησαν. Ἡ ἐμπειρία τῶν πολεμικῶν σχεδίων τοῦ Στρ. Κολοκοτρώνη, τὸ ταχύπουν, ἡ γενναιοψυχία εἰς τὰς συμπλοκὰς τῶν μαχῶν, τῆς σπάθης τὸ ἐπιδέξιον πιάτιμον τοῦ Στρ. Νικήτα Σταματελόπουλου, ἐνεκρώθησαν· καὶ καταπλαγωθέντα ἀπὸ τὸν πανικὸν φόβον, ὁ ὁποῖος κατέλαβεν ὅλας τῶν Πελοποννησίων στρατιωτῶν τὰς καρδίας, εὑρίσκονται εἰς ἄκραν ἀκινησίαν.

Τὸ Βαλτέτσι, τὰ Δερβενάκια, αἱ Κορινθιακαὶ πεδιάδες ἐκήρυξαν τὰς ἀνδραγαθίας αὐτῶν μέχρι τῆς χθεσινῆς ἡμέρας· καὶ τὸ αἷμα τῶν Τούρκων κατεπάγωνεν εἰς τὰς φλέβας των, ὅταν ἀνεκάλει εἰς τὴν ἐνθύμησίν των αὐτὰ τὰ ὀνόματα· ἀλλ' ἀλλοίμονον! ἡ πτῶσις τοῦ Νεοκάστρου, ἡ ἐγκατάλειψις τῆς Τριπολιτσᾶς εἰς τὴν διάκρισιν τῶν Αἰγυπτίων, ἡ ἐρήμωσις τῆς Ἀρκαδίας, ἡ αἰχμαλώτησις τόσων γυναικῶν καὶ παιδίων, ἡ φθορὰ, τὸ σφάξιμον τόσων ἀθώων ψυχῶν εἰς αὐτὴν τὴν ἐπαρχίαν, εἰς τὸν Πύργον, Γαστούνην καὶ τὰς πεδιάδας της κατεβάπτισαν αὐτὰ τὰ Σεβαστὰ ὀνόματα εἰς τὴν ἄβυσσον τῆς λήθης.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πελοποννήσιοι ! ποῦ εἶναι ἡ προτητερινή σας ἀνδρία ; ποῦ ἡ προθυμία , τὴν ὁποίαν εἴχατε νὰ τρεχετε εἰς τὸν πόλεμον ; πῶ αἱ ἀνδραγαθίαι σας ; ὅλα φεῦ ταῦτα μετατοπήσαντα σᾶς ἀπέδειξαν ἀνάνδρους , περιττοὺς καλλωπιστὰς τοῦ σώματός σας , προθύμως νὰ μαλαμοκαπνίζετε τὰ ὅπλα σας , νὰ λευκαίνετε τὰς φουστανέλας σας , φιλοτιμούμενοι ποῖος νὰ ὑπερέξῃ τὸ ἄλλον κατὰ τας πολυεξόδους ἐνδυμασίας , καὶ στιλισμοὺς , καὶ εὐχαριστούμενοι μίνειν εἰς τὰς προσωρινας αὐτὰς ματαίας φαντασίας καὶ ἐπιπολαίξεις · οἱ ἀρχηγοί σας σᾶς προσκαλοῦν εἰς τὸ στάδιον τοῦ πολέμου , καὶ σεῖς ἀντὶ νὰ τρέχετε μὲ γιγαντιαῖα βήματα πρὸς ἀφανισμὸν τοῦ ἡρωϊκοῦ μολύνοντος τὸ ἱερὸν ἔδαφος τῆς Πελοποννήσου Αἰγυπτίου , ὀπισθοδρομεῖτε , οἱ μὲν ζητοῦντες ἄσυλον εἰς τὰ ὀρεινὰ τῆς Πελοποννήσου , οἱ δὲ εἰς τὴν Ἑπτάνησον · ἐπειδὴ καὶ τὸ στάδιον τοῦ πολέμου ἐκδίδει πάταγον μέγαν , καὶ ἡ Ἠχὼ τούτου κάμνει τὸ περικάρδιον αἷμα σας νὰ πάγωνῃ .

Δὲν εἶναι ἐντροπή σας νὰ στερῆσθε τὰ κτήματά σας , τὰς οἰκοκυρίας σας , καὶ τὸ μεγαλήτερον τὰ φιλτατά σας ; νὰ βλέπετε τὸν Αἰγύπτιον νὰ περιφέρηται τὸ ἱερὸν ἔδαφος τῆς Πατρίδος σας ἀναιμωτὶ , ἐνῷ ἔπρεπε νὰ τρέχετε εἰς τὸν πόλεμον ὡς λέοντες νεόντες ἐκδικητὰι ; ἐνῷ ἔπρεπε νὰ στοχάζεσθε τὸν θάνατον εἰς τὸν πόλεμον ἔνδοξον , παρὰ νὰ δίδετε τὰ ὀπίσθια εἰς τοὺς Αἰγυπτίους , ἀφίνοντες εἰς τὴν διάκρισιν των τὰ φιλτατά σας , καὶ φεύγοντες κατηγχυμένην διὰ σᾶς φυγήν .

„ Ὦ τί γλυκὺς ὁ θάνατος , ὅταν γενῇ τὸ βόλι ,
„ Τὸν θάνατον στὸν πόλεμον , θριαμβον λέγουν ὅλοι .

Ἀλλὰ καὶ τοῦτο καὶ κάθε ἡρωϊκὸν ἀπομνημόνευμα ἐξέφυγεν ἀνεπαισθήτως ἀπὸ τὸ μνημονικόν σας , καὶ κατηντήσατε εἰς τόσα ἐλαττώματα , ὅσα ἀφαιροῦντα ἀπὸ σᾶς τὴν ἐνθύμησιν τῆς ἀπὸ τὸν θριαμβον περιστατομένης εἰς τοὺς νικῶντας δόξης , σᾶς προσάπτουν ὄνειδος · ἀπεμακρύνατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τὸν προτητερινὸν σας Πατριωτισμὸν , καὶ ἑπομένως ἐσβέσθη καὶ ἡ φιλοτιμία σας · διότι ἀφιερώθητε εἰς τὸ ἐμπόριον , ζητοῦντες μᾶλλον τὴν ἀσφάλειαν παρὰ τὴν χύσιν μιᾶς ῥανίδος τοῦ αἵματός σας εἰς τὸν πόλεμον , διὰ τὴν λύτρωσιν τῆς Πατρίδος σας ἀπὸ τὸ Αἰγυπτιακὸν βδέλυγμα , προτιμῶντες τὴν εὐκαταφρόνητον παρὰ τὴν ἀσφαλῆ καὶ εὐδαίμονα ζωήν . Αἱ σκιαὶ ὅμως τῶν κατασφαγέντων ἀθῴων φιλτάτων σας , εἰς τὰ περὶ τὴν Καλαμάταν , Ἀρκαδίαν , Πύργον καὶ Γαστούνην περιϊστάμεναι τὰ πτώματά των ἐκβοῶσιν ἐπικαλούμεναι σᾶς πρὸς ἐκδίκησίν των ! οἱ εἰς τὰ ἐχθρικὰ φρούρια εὑρισκόμενοι αἰχμάλωτοι Πατριῶται σας καταβοοῦν ἐναντίον σας , καὶ πλημμυροῖ ὁ Αἰθέρας ἀπὸ τῶν στεναγμῶν των τας ἀνθυμιάτεις .

Πελοποννήσιοι ! μεμφόμενος τὴν ἀδικίαν σας τωρινὴν ἀκινησίαν εἰς τὸν πόλεμον , καὶ ἐκτραγῳδῶν τὰς δυστυχίας σας , δὲν ἀποβλέπω δίλλη εἰς ἔπαινον τῶν Ῥωμελιωτῶν , οἱ ὁποῖοι ἔδειξαν , καὶ δείχνουν εἰς τὴν φρικτὴν μάλιστα πολιορκίαν τοῦ Μεσολογίου σταθερὸν τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα ὑπὲρ τῆς ὑπαρξεως Ἑλλάδος , ἀλλὰ θέλων νὰ ἐκκεντήσω τὴν φιλοτιμίαν σας ὑπενθυμίζω καὶ τὰς προτητερινάς σας ἀνδραγαθίας , ἐλεεινολογῶ τὴν νωθρότητά σας , καὶ τὸ ἀκίνητον πρὸς τὸν πόλεμον · μὴ παραπονῆσθε εἰς τὰς ὀλίγας μου μέμψεις , ἀλλὰ αὐτοὶ σεῖς ἀποκαταστήσατε τὸν ἑαυτόν σας ἄξιον παντὸς ἐπαίνου , ἐπανορθοῦντες τὰς τωρινὰς μεγάλας σας ἐλλείψεις εἰς τὴν καταπονημένην ἤδη Πατρίδα σας , τρέχοντες πάντοτε εἰς τὸ στάδιον τῆς μάχης , ζητοῦντες σεῖς τοὺς Αἰγυπτίους , ἀλλ' ὄχι αὐτοὶ νὰ ἔρχωνται νὰ σᾶς σηκώνουν ἀπὸ τὸ κραββάτι , καθὼς τὸ ἔπαθον περὶ τὰς ἀρχὰς τούτου τοῦ μηνὸς οἱ δυστυχεῖς Γαστουναῖοι .

Ξυπνήσατε Πελοποννήσιοι ! μιμηθῆτε τοὺς ἀδελφούς σας Ῥωμελιώτας , τρέξατε νὰ ἐκδικηθῆτε τῶν ἀδίκως φονευθέντων ἀδελφῶν σας , Πατριωτῶν σας καὶ φιλτάτων σας τὸ αἷμα . Τὸ στάδιον τῆς μάχης εἶναι ἀνοικτὸν ἀκόμη · ἔχετε εἰσέτι καιρὸν νὰ κλείσετε τὰ στόματα τῶν κατηγόρων σας μὲ τὰς κατὰ τῶν Αἰγυπτίων νίκας σας · ὁ στέφανος τῆς δόξης φυλάττεται καὶ διὰ σᾶς · μὴν ὑποφέρετε τὸ ὄνομα τοῦ δειλοῦ · δείξατε ὅτι ζοῦν ἐκεῖνοι , οἱ ὁποῖοι διεδήλωσαν εἰς τὸ Βαλτέτσι , Δερβενάκια , καὶ Κορινθιακὰς πεδιάδας τί θέλει νὰ εἰπῇ Πελοποννησιακὸν τυφέκι .

Παρακαλεῖται ὁ κύριος Συντάκτης ἵνα καταχωρήσῃ τὴν παροῦσαν εἰς τὰ Ἑλ. Χρονικά . Ἐν Μεσολογίῳ . Τῇ 26 Νοεμβρίου . 1825 .

Ὁ Πατριώτης σας Π. Βενδραμῆς .

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἰσπαν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν . Ἐκδίδεται εἰς τῆς ἑβδομάδος .
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Μάγερ . Τυπογράφ Δ. Μεσθενεος .

Δημόσια Καστοριὰ Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 97ος. — 98ος.

Τὰ πλείω ὀρθῶ, τοῖς πλείοσι Φρασ/κλ.

Δεύτερον ἔτος.

Μεσολόγγιον. 5. Δεκεμβρίου 1825. Σάββατον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Μεσολόγγιον. Τὴν 5 Δεκεμβρίου.

Εἰς τὸν Ἀρ. 95 τῶν Ἑλ. Χρ. ὡμιλήσαμεν ἱκανὰ περὶ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀρίξεως τοῦ Λὸρδ Κοχράνε, καὶ ἐναργῶς ἀπεδείξαμεν, ὅτι ἡ ἀπόρασίς τε αὕτη δὲν ἠμπορεῖ νὰ δοκιμάσῃ οὐδεμίαι ἀνλίσλασιν· ἐφανεράσαμεν προσέτι, ὅτι ὢν οὗτος ἀνὴρ ἐλεύθερος, κατὰ τοὺς καθεστῶτας Νόμους τῆς Πατρίδος τε εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐμποδισθῇ, καὶ ὅτι διὰ τὴν ἔλευσίν τε οὔτε αὐτῆς τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας τὰ δόγματα δὲν ἀντίκεινται. Μὲ ἄκραν λοιπὸν εὐαρέστησίν μας ἀναγγέλομεν ἤδη, ὅτι ἐπιστολαὶ πηγάζουσαι ἀπὸ τὸ κέντρον τῆς πολυποθήτε Διοικήσεώς μας ἐπιβεβαιοῦν, ὅτι ὁ Λὸρδ Κόχρανης περιμένεται ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν, καὶ ὅτι ἀναχωρήσας ἀπὸ Ἀγγλίαν μὲ τὰς γνωστὰς δυνάμεις, ἐσταμάτησε μερικὰς ἡμέρας εἰς Γιβιλτέραν, καὶ ἕνεκα τούτε ἐβράδυνεν ὀλίγον ἡ εἰς τὰ ἐνταῦθα ἄφιξίς τε.

Περιττὸν ἤθελεν εἶσθαι νὰ ὁμιλήσωμεν περισσότερα περὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ περὶ τῶν προτερημάτων ἑνὸς ἀνθρώπε, τὸν ὁποῖον θαυμάζει ὁλη ἡ Εὐρώπη, ὄχι μόνον ὡς ἄξιον καὶ ἀνδρεῖον, ἀλλὰ καὶ ὡς πένοντα τὰ πλέον γενναιόφρονα αἰσθήματα· περιττὸν ἤθελεν εἶσθαι προσέτι νὰ εἰπῶμεν περιστότερα καὶ διὰ τὰς περὶ τῆς ἐλεύσεώς τε ἀμφιβολίας, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον τόπον εἰς τὸ μεταξύ μας, καὶ ἔλαβον τόπον δικαίως, καθότι ἐδόθησαν τοιαῦται ἀφορμαὶ ἀπὸ ἀνθρώπους διὰ δυστυχίαν πολλὰ γνωρισμένους, καὶ οἱ ὁποῖοι τότε εὐχαριστοῦνται, ὅταν ἀναταράτλωσιν ὁλόκληρον τὴν Ἐπικράτειαν, καὶ ἐκ τούτου νὰ ἐπιτυγχάνουν εἰς τὰ κακεντρεχῆ των βελεύματα. Ἀλλὰ χάρις εἰς τὴν Θείαν Πρόνοιαν, ἥτις διὰ παντὸς προστατεύει τὸν ἱερὸν ἀγῶνα μας! Ἐματαιώθησαν αἱ βολαὶ τῶν τοιούτων, καὶ ἡ Ἑλλὰς θέλει θριαμβεύσει· ἡ δικαιοτάτη ὑπόθεσίς μας θέλει ἀναγνωρισθῆ· οἱ Ἕλληνες θέλουν εὐδαιμονήσει, καὶ γινόμενοι μέλος τῆς μεγάλης οἰκογενείας τῆς Εὐρώπης θέλουν προσπαθήσει νὰ κατασλαθῶσιν ἄξιοι τῆς ἀγάπης καὶ τιμῆς τοῦ ἐξευγενισμένε Κόσμε.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 29 Νοεμβρίου. Πέντε ἐχθρικαὶ Γολέτται προσωρμίσθησαν εἰς τὸν αἰγιαλὸν μεταξὺ τῆς Μαύρης Ἀλικῆς καὶ Τρελλίδας.

Ὁ καιρὸς εἶναι βροχερὸς· παρατηρεῖται δὲ, ὅτι εἰς τοιαύτας ἡμέρας οἱ βάρβαροι δὲν πυροβολοῦν μετὰ δραστηριότητος.

Τὴν 30 τοῦ αὐτοῦ. Πανηγυριζομένης τῆς σημερινῆς ἡμέρας εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγ. Ἀποστόλε Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ἡ Ῥωσικὴ Διοίκησις διέταξε τὸν ἐνταῦθα Ἐπίσκοπον νὰ κάμῃ Ἀρχιερατικὴν μυσταγωγίαν, ἐν ᾗ παρευρέθη καὶ ἰδία, καὶ ἐπανηγυρίσθη μ' ὁλην τὴν τελετὴν ἡ συνώνυμος μὲ τὸν Ναύαρχόν μας Ἀνδρέαν Μιαούλην ἑορτή. Ἐμνημονεύθησαν τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν Θαλασσίων ὑπὲρ Πατρίδος ἀγωνιστῶν, καὶ ὁ λαὸς ἔκαμε τὰς ἀνηκούσας ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλε μας δεήσεις.

Ὁ ἐχθρὸς ἐπυροβόλησε καὶ σήμερον ὡς συνήθως, χωρὶς, δόξα εἰς τὴν Θείαν Προστασί-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

αν! νὰ μᾶς προξενήσῃ οὐδεμίαν προσωπικὴν βλάβην.

Τὴν 1 Δεκεμβρίου. Τὸ πρωῒ ἐπυροβολήσαμεν τὰς ἐχθρικὰς σκηνὰς μὲ βόμβας· ἐκ τούτου ἐρεθισθεὶς ὁ ἐχθρὸς μᾶς ἐκεραυνοβόλησε μὲ ὑπερβολικὴν μανίαν.

Ἡ ἔνοπλος Πάσσαρα τῆς φρουρᾶς τοῦ Βασιλαδίου ἐπλησίασε σήμερον εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ἀραγμένας ἐχθρικὰς Γολέτας, καὶ ἤρχισε νὰ τὴν πυροβολῇ ἱκανὴν ὥραν, ἀντιπυροβολουμένη ἐπίσης. Μέρος τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, μεταξὺ τοῦ ὁποίου καὶ ἓν τῶν ἀτμοκινήτων, ἐξήρχετο τὰς στιγμὰς ταύτας ἀπὸ τὸν κόλπον· τοῦτο δὲ τὸ ἀτμοκίνητον μόλις ἐπλησίασεν εἰς τὰ δύω ἀντιμαχόμενα πλοῖα, καὶ σπεῦδον εἰς καταδρομὴν τῆς Ἑλληνικῆς Πάσσαρας, ἐπλησίασεν εἰς τὰ ῥιχὰ, ὅπου καὶ ἐκόλλησε. Τὰ ἀκάτια τῶν ἄλλων καραβίων ἔδραμον πάραυτα εἰς βοήθειάν του, καὶ μετὰ ἱκανῶν ὡρῶν ἀγῶνα, πάλιν τὸ ἀπέσυρον· μετὰ τοῦτο ἐπλησίασαν δύω ἄλλα ἀκάτια διὰ νὰ βολίσωσι τὰ ὕδατά μας ἐνώπιον τοῦ Βασιλαδίου· ῥιφθεῖσα ὅμως αὐτοῦθεν μία εὐστοχώτατα σημαδευμένη σφαῖρα, τὰ ἔκαμε νὰ τραπῶσιν ἀμέσως εἰς φυγήν.

Μετὰ τοῦτο ἀπεσύρθησαν τὰ ἐκπλεύσαντα ταῦτα πλοῖα πρὸς τὸ πέλαγος, ὥστε τὸ ἑσπέρας δὲν ἐφάνησαν πλέον καθόλου· πέντε δὲ Γολέται καὶ μία μόνη Φρεγάτα ἔμειναν ἀραγμέναι ἐνώπιον τοῦ Βασιλαδίου ἀποκλείουσαι τὸν λιμένα μας.

Τὴν 2 τοῦ αὐτοῦ. Τὴν νύκτα ἔγινε πυροβολισμὸς ἀμοιβαῖος, ὅστις τὴν ἡμέραν ἠκολούθησε μὲ συγκατάβασίν τινα. Τὸ δὲ δεῖλι πάλιν ὁ ἐχθρὸς ἐκανονοβόλησε τὴν πόλιν μας μὲ πεῖσμα.

Διάφορα Τουρκικὰ καράβια ἐκπλέουν καὶ εἰσπλέουν εἰς Π. Πάτρας· ἄλλα δ' ἐξ αὐτῶν μένουν προσωρμισμένα εἰς τὸν λιμένα μας.

Τὴν 3, 4 καὶ 5 τοῦ αὐτοῦ. Μέρος τῶν ἐχθρικῶν καραβίων ἐξακολουθοῦν νὰ μένουν προσωρμισμένα εἰς τὸν λιμένα μας διὰ νὰ μᾶς ἀποκλείουν, καὶ ἄλλα ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν ἐκπλέουν καὶ εἰσπλέουν τὸν κόλπον Π. Πατρῶν.

Ὁ ἐχθρὸς τῆς ξηρᾶς δὲν λείπει νὰ [illegible] λῇ περιοδικῶς τὴν πόλιν μας· ἡμεῖς κανονοβολοῦμεν ὡσαύτως τὰ κανονοστάσιά του καὶ βομβολοῦμεν τὰς σκηνάς του.

Κύριε Συντάκτα τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν Ἰ. Ἰ. Μάγερ.

Ἐγκλείω εἰς τὸ παρὸν μὲ ἴσα δύω πρωτοτύπων, ἅτινα μοὶ ἐστάλησαν παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως, τὰ ὁποῖα παρακαλεῖσαι νὰ καταχωρήσῃς εἰς τὴν προσεχῆ ἐφημερίδα τοῦ Σαββάτου. Διὰ νὰ μὴν ἐκλάβῃς ὑποψίαν τινα, ὅτι δὲν εἶναι ἀληθῆ ἴσα τῶν πρωτοτύπων, προσεκαλέσθη εἰς τὸν οἶκον μου ὁ Κύριος Ἀλέξιος, καὶ ἰδὼν τὰ πρωτότυπα ἰδίοις ὀφθαλμοῖς, ἀντέγραψεν ἰδίᾳ αὐτοῦ χειρί. Μένω ὡς ὑποσημειοῦμαι εὐχέτης σου.

1825. Δεκεμβρίου 3 ἐν Μεσολογίῳ.

Ὁ ταπεινότατος Ἐπίσκοπος
†Ῥωγῶν Ἰωσήφ.

Περ. Γ'. ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀρ. 14,140.

ΤΟ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ.

Πρὸς τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Ῥωγῶν Κύριον Ἰωσήφ.

Ἐκ τῶν ἀποδεικτικῶν τῶν διαφόρων ἐν Μεσολογίῳ Ὁπλαρχηγῶν, καὶ ἐκ τοῦ μαρτυρικοῦ τῆς διευθυνούσης τὰ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος Ἐπιτροπῆς ἐπληροφορήθη ἡ Διοίκησις τὰς ἀπ' ἀρχῆς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις σας, καὶ ἐξαιρέτως τὴν καρτερίαν σας, καὶ τοὺς ἀκαμάτους κόπους, ὅσους κατεβάλετε εἰς τὴν παροῦσαν καὶ εἰς τὰς προλαβούσας πολιορκίας τοῦ Μεσολογίου. Ὅθεν ἐπαινοῦσα τὸν ἔνθερμον πατριωτισμόν σας καὶ τὰ γενναῖα αἰσθήματα, σᾶς εἰδοποιεῖ, ὅτι δι' ἀνταμοιβὴν αὐτῶν, καὶ διὰ σημεῖον τῆς πρὸς τὴν Θεοφιλίαν σας εὐνοίας της, καὶ τῆς προνοίας, τὴν ὁποίαν λαμβάνει διὰ τὰ γνήσια τέκνα της, διώρισε τὸ Ταμεῖον τῆς Οἰκονομίας νὰ σᾶς δίδῃ ἀνὰ διακόσια γρόσια κατὰ μῆνα, ἐλπίζουσα δι' αὐτῶν νὰ ἐξοικονομῆτε τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας σας, καὶ μὴν ἀμφιβάλλουσα, ὅτι καὶ τοῦ λοιποῦ θέλει ἀγωνίζεσθε μὲ τὸν αὐτὸν ζῆλον ὑπὲρ τῆς αὐτ[illegible]

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

αρτησίας τῆς Πατρίδος.

Ἐν Ναυπλίῳ. Τὴν 4 Νοεμβρίου.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Γκικας Μπότσαρης.
Ἀναγνώστης Σπηλιοπούλος.
Ἰωάννης Κολέττης.

Ὁ Γ. Γραμματεὺς
Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. Γ'. ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ
Ἀρ. 3,444. ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Θρησκείας.

Πρὸς τὸν Θ. Ἐπίσκοπον Ῥωγῶν Κ. Ἰωσήφ.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἅγιος Ἄρτης Κ. Πορφύριος ἀνέφερεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο τὰ παρὰ τῶν διαφόρων ἐν Μεσολογγίῳ Ὁπλαρχηγῶν ἀποδεικτικά σου, καὶ τὸ μαρτυρικὸν τῆς διευθυνούσης τὰ τῆς Δ. Ἑλλάδος Ἐπιτροπῆς· ἵνων ὁποίων τὰ ἀντίγραφα τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο μὲ τὴν ὑπ' ἀρ. 2,981 ἀναφοράν του τὰ διεύθυνεν εἰς τὴν Διοίκησιν, γνωμοδοτοῦν εἰσέτι, ὅτι ἕνεκα τῶν λαμπρῶν τούτων ἐκδηλεύσεών σου νὰ σοῦ δίδεται ἕν τι μηνιαῖον χάριν τῶν ἐξόδων σου.

Ἡ Διοίκησις παρ' ὅλων τούτων πληροφορηθεῖσα ἐξηκριβωμένως τὰς ἀπ' ἀρχῆς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδηλεύσεις σου, καὶ ἐξαιρέτως τὴν καρτερίαν σου καὶ τοὺς ἀκαμάτους κόπους ὁποῦ κατέβαλες εἰς τὴν παροῦσαν καὶ προλαβοῦσαν πολιορκίας τοῦ Μεσολογγίου, ἐπαινοῦσα τὸν ἔνθερμον πατριωτισμόν σου, καὶ τὰ γενναῖα φρονήματά σου ἐνέκρινεν εὐχαρίστως τὴν δικαίαν γνωμοδοσίαν ἵνου Ὑπουργείου τούτου, καὶ οὕτως ἐδιώρισε τὸ Ὑπουργεῖον τῆς οἰκονομίας νὰ σοὶ δίδῃ διὰ τοῦ Ὑπουργείου τούτου ἀνὰ γρόσια διακόσια τὸν καθέκαστον μῆνα, δι' ἀνταμοιβὴν τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα πιστῶν σου ἐκδηλεύσεων, καὶ διὰ σημεῖον τῆς πρὸς τὴν Θεοφιλίαν σας εὐνοίας της, καὶ διὰ τὴν πρόνοιαν, τὴν ὁποίαν ἔχει ὡς κοινὴ μήτηρ διὰ τὰ τέκνα της, ἐλπίζουσα δι' αὐτῶν νὰ ἐξοικονομῇς τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας σου.

Ὅθεν τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο σπεύδει διὰ τῆς παρούσης ἐξ ἐπαγγέλματος ταύτης νὰ σοὶ κοινοποιήσῃ τὴν ἐπωφελῆ σοι ταύτην ἀγγελίαν (ἐγκλείων σοι εἰσέτι καὶ τὸ ὑπ' ἀρ. 13,969 πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο διαταγῆς αὐτῆς, καὶ τὸ ὑπ' ἀρ. 14,140 ἐπίσημον αὐτῆς πρὸς τὴν ὑμετέραν Θεοφιλίαν)· ἅμα δὲ καὶ νὰ σὲ παρενείρῃ, ὅτι τοῦ λοιποῦ ὡς ἐκ τοῦ κλάδου τούτου ἐξαρτώμενος ὀφείλεις διὰ κάθε τι νὰ συναγοικῆσαι μὲ τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο διὰ μέσου τοῦ Σ. ἀγ. γέροντός σου, διὰ νὰ ἐπιτελῆται ἐγκαίρως καθ' ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην ἔκδοσιν.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο πεπεισμένον ὂν καὶ διὰ τὸν ἐσόμενον ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ἀνεξαρτησίας ζῆλον σου σ' εὔχεται καὶ ἔτι πλειόνων ἀξιώσεων.

Ὑγείαινε ἐν τούτοις μετ' εὐκλείας Θεοφιλέστατε ἄνερ.

Ἐν Ναυπλίῳ. Τὴν 5 Νοεμβρίου 1825.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Θρησκείας
† Δαμαλῶν Ἰωνᾶς.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ἀγαθόνικος Μελτιάδης.

Μὲ ἀπορίαν μας βλέπομεν τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος νὰ λέγῃ εἰς τὸ 10ον φύλλον του, ὅτι τὸ Μεσολόγγιον πυροβολεῖται μακρόθεν, ὅτι ὁ Σερασκέρης Κιουταχῆς κατεσκεύασεν ἕνα μόνον πύργον, χωρὶς ἀσβέστην μάλιστα (κατὰ τὴν ἔκφρασίν του), καὶ ὅτι ὁ στρατός του συνιστάμενος ἀπὸ ἑξακισχιλίους μόνον, μόλις εἰδοποιημένος τὴν φυγὴν τῶν ἐν Σαλώνοις ἐχθρῶν θέλει διαλύσει τὴν πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου. Εἰς πᾶσαν ἀπόκρισιν λοιπὸν ἵνων ἰδιούτων λόγων, κρίνομεν χρέος μας νὰ εἰπῶμεν, ὅτι ἡ πόλις μας πυροβολεῖται ἀπὸ πλησίον, καὶ ὄχι μόνον (ὡς ὁ διαληφθεὶς Συντάκτης λέγει) ἐνοχλεῖται, ἀλλὰ καὶ ἱκανοὶ ἀπὸ τοὺς γενναίους ὑπερασπιστάς της γίνονται θῦμα τοῦ ἐχθρικοῦ πυρός. Ὁ Κιουταχῆς κατεσκεύασεν ὄχι ἕνα πύργον χωρὶς ἀσβέστην, ἀλλὰ ἰσχυρώτατα φρούρια ἀσβεστωμένα καὶ περιτριγυρισμένα μὲ πολλότατα κανονοστάσια· καὶ τὸ στρατόπεδόν του ὁλόκληρον εἶναι περιταφρωμένον· ὁ δὲ στρατός του ὑπερβαίνει τὰς 12,000. Ὁ ἀνταποκριτὴς λοιπὸν τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Συντάκτου, ἂς μᾶς συγχωρηθῇ νὰ τὸ εἰπῶμεν, δὲν ἀναγγέλλει ἀκριβῶς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὴν ἀλήθειαν τῶν κατὰ τὸ Μεσολόγγιον διατρεχόντων, καὶ ἕνεκα τούτου εἴμεθα βιασμένοι νὰ ἐκφωνήσωμεν, ὅτι ἀγκαλὰ καὶ ὑπομένομεν ἐννέα μηνῶν πολιορκίαν, ἀγκαλὰ 1,500 ἀδελφοί μας ἐτάφησαν εἰς τοῦτο τὸ διάστημα, καὶ ἤτον τὸ παραμικρὸν μέρος αὐτῆς τῆς πόλεως δὲν ἤμειναν ἀπούτιστον ἀπὸ τὸ αἷμα, ἀγκαλὰ ἡ γενναία αὕτη φρουρὰ ὑπομένει τὰς ταλαιπωρίας μιᾶς πόλεως τοποθετημένης εἰς τὸν βυθὸν τῶν θαλασσίων ὑδάτων, καταδυναστευομένη ἀπὸ τὸ ψύχος τοῦ χειμῶνος καὶ ἀπὸ τὰς ἀλλεπαλλήλους νόσους, δι' ὧν χαρακτηρίζονται τὰ φρικώδη μιᾶς πολιορκίας δεινὰ, κτλ. κτλ. τὰ ὁποῖα κάλλιστα γνωρίζει ἡ Σ. Διοίκησις, μ' ὅλον τοῦτο ἡ γεναιόψυχος αὕτη φρουρὰ ὅλα ταῦτα τὰ θεωρεῖ ὡς ἀτελείωτα, καὶ στερεὰν ἔχει ἐπίφασιν νὰ ἀποθάνῃ εἰς τοὺς προμαχῶνας ταῦ φρουρίου τούτου, τὸ ὁποῖον αἱ περιστάσεις ἐδιώρισαν νὰ ἦναι ὡς προπύργιον ἐνώπιον τῆς ἄλλης Ἑλλάδος.

Νεκρολογία.

Στενάζει πικρῶς καὶ θρηνεῖ ἀπαρηγόρητα ἡ Ἑλλὰς, ὅταν ὁ σκληρὸς θάνατος ἁρπάζει ἀπὸ τὰς ἀγκάλας της ἄνδρας ἐναρέτους καὶ πεπαιδευμένους. Τέκνα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡμεῖς, μὲ δάκρυα λύπης καὶ στεναγμῶν κηρύττομεν, ὅτι ὁ ἀδελφός μας Ἰωάννης Σκανδαλίδης, ἐκ Θεσσαλονίκης, Α. Γραμματεὺς τοῦ Σ. Βουλευτικοῦ, μετὰ διαφόρους ἀλλεπαλλήλους ἀσθενείας μετέβη εἰς τὴν ἄλλην ζωήν. Ἐτάφη εἰς Ναύπλιον μὲ τὴν ἀνήκουσαν παράταξιν, καὶ ὅλοι κατέβρεξαν τὸν νεκρικὸν του κράβατον μὲ μαῦρα δάκρυα, ἀνακαλοῦντες εἰς τὴν μνήμην των τὰς πατριωτικὰς ἀρετὰς τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἀδελφοῦ μας. — Ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ ἔνδοξον συμεῖον τοῦ ΣΤΑΥΡΟΥ ἤρχισε νὰ λάμπῃ ἐπάνω εἰς τὴν ἐσκοτισμένην ἡμισέληνον, καὶ ἀφ' ὅτου τῶν ὀρθῶν Νόμων ὁ γλυκὺς ζυγὸς μᾶς ἐσύζευξε μὲ τὸν ἀδελφικὸν δεσμὸν τοῦ ἐθνισμοῦ, ἔκτοτε ὁ ἀείμνηστος οὗτος πολίτης ἀφιερώθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος, καὶ λησμονῶν ὅσα ἀλλαχοῦ ἠδύνατο νὰ ἀπολαμβάνῃ, ἠγωνίζετο μ' ὅλας τὰς δυνάμεις του ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος πτωχότατος. Ὅσον περὶ τῆς ἀναργυρίας του δικαίως ἠμπορεῖ νὰ συγκριθῇ ὁ ἀοίδιμος οὗτος Πατριώτης μὲ τὸν ὁμογενῆ του Ἀριστείδην· διότι καὶ ἐν ᾧ ἐβούλευσεν, ἔλεγε· πόθεν νὰ πλουτήσω; ἀπὸ τὸ Γένος, τὸ ὁποῖον διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὸν Τύραννον δανείζεται χρήματα ἀπὸ τοὺς ξένους; καὶ ἀφ' οὗ ἀπέθανεν, ἐφάνη τῳόντι, ὅτι ἡ φράσις αὕτη ἦτον εἰλικρινεστάτη, διότι δὲν τοῦ εὑρέθησαν οὔτε χρήματα θησαυρισμένα, οὔτε σκεύη πολυέξοδα. Τὸ πνεῦμα του δὲν τὸ μετεχειρίζετο, παρ' ὅπου ἡ Πατρὶς εἶχε τὴν χρείαν του· ἀλλ' οὔτε ἦτον καθὼς μερικοὶ λογιώτατοι, οἱ ὁποῖοι διότι γνωρίζουν τὴν γλῶσσαν τῶν προγόνων των, φαντάζονται ὡς ὑπέρτεροι τῶν ἄλλων· ἀλλὰ πλήρης ζήλου καὶ μετριοφροσύνης, μόνον τῶν σκέψεών του ἀντικείμενον εἶχε τὴν Πατρίδα καὶ τὴν εὐδαιμονίαν της.

Αἰωνία ἡ μνήμη σου, φίλτατε συμπατριῶτα! Ὁ Κύριος νὰ σὲ ἀναπαύσῃ εἰς τὰς οὐρανίους σκηνὰς, διὰ νὰ χαίρεσαι ἀξίως τῆς ἀγωγῆς σου τὴν αἰώνιον τῶν ἁγίων μακαριότητα!

Εἴδησις.

Ὁ Βελισσάριος, σύγγραμμα περίφημον τοῦ σοφοῦ Μαρμοντὲλ, μολονότι καὶ πρὸ χρόνων ἐξεδόθη εἰς τὴν γλῶσσαν μας, διὰ τὴν μεγίστην σπανιότητα ὅμως τοιούτου συγγράμματος, τὸ ὁποῖον τὴν σήμερον θέλει χρησιμεύσει ὡς γνώμων ἀλάνθαστος, ὄχι μόνον εἰς τοὺς Πολιτικοὺς, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς Στρατιωτικοὺς τῆς Νέας Ἑλλάδος, ἐνεκρίθη ἀναγκαιότατον νὰ μεταφρασθῇ καὶ πάλιν εἰς τὴν γλῶσσαν μας μὲ ἰδίωμα ὅσον δυνατὸν εὐκατάληπτον, καὶ νὰ ἐκδοθῇ διὰ τοῦ Τύπου. Ἡ τιμὴ αὐτοῦ προσδιορίζεται γρόσια ἓξ προπληρωτέα. Ὅσοι λοιπὸν ἐπιθυμοῦν τὸν φωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὸ ἠθικὸν καὶ πολιτικὸν, παρακαλοῦνται νὰ συνδράμωσιν εἰς τὴν ἔκδοσίν του μὲ τὸν συνήθη των περὶ τὰ καλὰ ζῆλον καὶ φιλοτιμίαν· οἱ μὲν ἔσω τῆς ἐπικρατείας διευθυνόμενοι εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ κατὰ διαφόρους τόπους διορισθέντας, οἱ δὲ κατὰ τὰς Ἰονικὰς νήσους καὶ ἀλλαχοῦ, εἰς τοὺς διαφόρους ἐπιστάτας τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν· τόσον δὲ οἱ πρῶτοι, ὅσον καὶ οἱ δεύτεροι θέλουν ἐγγυῦνται εἰς τοὺς συνδρομητὰς διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς προπληρωμῆς των.

Τιμὴ ἐτησία Τάλ. Ἴσαται. ἓξ προπληρωτέα κατὰ Ἰριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Ἰωρ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 99ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλεῖα ὠφέλη, ἴσως πλείονει Φραγκλ.

Μεσολόγγιον. 9 Δεκεμβρίου. 1825. Τέτράδη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Γερμανία. Αὐγούστα. Τὴν 8 Ὀκτωβρίου.

Εὐχαρίστως μανθάνομεν, ὅτι ὅσα ὁ Κύριος Κάνιγ ἐφανέρωσεν ἐσχάτως πρὸς τὸν Πρέσβυν μας Πρίγκιπα τοῦ Πολινιὰκ, εἶναι καθ' ὑπερβολὴν εὐάρεστα καὶ ἀνάλογα ὥστε νὰ καταπραΰνωσιν ὅλας τὰς ἀνησυχίας. Ὅσοι οἱ ἐμπειρότεροι τῶν πολιτικῶν εἶχον προϊδεῖ, ἐπραγματεύθησαν, καὶ ἤδη ἐγνωστοποιήθη, ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Αὐλὴ δὲν ἐμελέτα ποτὲ νὰ δεχθῇ καθαυτὸ τὰς παρὰ τῶν Ἑλλήνων γενομένας προτάσεις, δι' ὧν οὗτοι ἀπέβλεπον νὰ λάβωσι παρ' αὐτῆς εἴδος τι αὐταρχίας ὑφ' ὁποιονδήποτε ὄνομα. Εἶναι δὲ ἀφ' ἑτέρου μέρους ἐπίσης ἀληθὲς, ὅτι ὁ Κ. Κάνιγ θέλει νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὴν περίστασιν ταύτην, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ὡς μέσον, δι' οὗ ἡ Ἀγγλικὴ Αὐλὴ μέλλει νὰ μεσολαβήσῃ διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ οὕτω νὰ ἀναδειχθῇ εἰς τὸ πολιτικὸν θέατρον Προστάτις τῶν Ἑλλήνων. Δὲν σκοπεύει οὗτος νὰ περιορίσῃ τὴν μεσολάβησιν αὐτὴν εἰς μόνην τὴν Ἀγγλίαν· ἀλλ' αὐτὴ θέλει κάμει μόνον τὴν παρακίνησιν, καὶ ἔπειτα ὅλαι αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις μέλλουν νὰ προσκαλεσθοῦν διὰ νὰ λάβωσι μέρος, νὰ ἀγροικηθῶσι περὶ τῶν βάσεων, καὶ οὕτω νὰ γνωστοποιήσωσιν ἑπομένως εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν τὰ περὶ τούτου ἀνήκοντα. Ἄλλο δὲν μένει λοιπὸν, εἰμὴ νὰ συμφωνήσωσι περὶ τῶν βάσεων τούτων, διὰ νὰ ἐνεργήσωσιν ἑπομένως τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει μὲ περισσοτέραν ἐπιτυχίαν. Κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἔλαβε διεύθυνσιν, αἱ προηγούμεναι συνθῆκαι θέλουν γίνει εἰς Λονδῖνον, καὶ ὄχι εἰς τὴν Πετρούπολιν ἢ Βιέννην· ἡ δὲ Βρεταννικὴ Αὐλὴ θέλει ἀποφύγει ἀναμφιβόλως, τοὐλάχιστον εἰς τὴν ἀρχὴν, κάθε κίνημα, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ συνεπιφέρῃ συμβιβασμόν τινα, ἢ νὰ ἐκληφθῇ ὡς ἀποβλέπων τῆς Ἀγγλίας τὸ συμφέρον. Εὔκολον λοιπὸν εἶναι νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι τοιαύτη πραγμάτων διάταξις θέλει εἶσθαι βεβαίως συμφέρουσα εἰς τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἐξαιρέτως ἂν ἡ Αὐλὴ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας μεσιτεύσῃ ὑπὲρ αὐτῶν. Ἐπιβεβαιοῦται, ὅτι ἡ Αὐλὴ αὕτη ἔχει τὰ πάντα προβεβλεημένα, καὶ ὅτι ἕνεκα τούτου οἱ κατὰ τὸ Ἰονικὸν καὶ Αἰγαῖον πέλαγος Πράκτορές της ἔπρεπε κατ' ἀκρίβειαν νὰ πολιτευθῶσι καθὼς καὶ ἐπολιτεύθησαν· καὶ κανεὶς ἀναμφιβόλως δὲν ἠμπορεῖ νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ὁ ἐν Κερκύρᾳ Λὸρδ Μέγας Ἁρμοστὴς, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς κατὰ τὴν Μεσόγειον ναυτικῆς Μοίρας, οἱ Ἀγγλικοὶ τῶν Ἀνατολικῶν μερῶν Πρόξενοι καὶ ὁ Κ. Ἅμιλτων ἠδύναντο ποτὲ ἀφ' ἑαυτῶν νὰ φερθοῦν μὲ τοιοῦτον τρόπον, ὅστις ἔκαμε τοσαύτην ἐντύπωσιν. Περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἔγιναν βέβαια ὁμιλίαι μεταξὺ τοῦ Κ. Κάνιγ, τοῦ Πρίγκιπος τοῦ Πολινιὰκ καὶ τοῦ Ῥωσσικοῦ Πρέσβεως Κόμητος Λιέβεν, καὶ αἱ περὶ αὐτῆς ὁδηγίαι ἴσως καὶ ἐστάλθησαν ἐνταῦθα, εἰς Βιέννην, Πετρούπολιν, εἰς τοὺς Ἀγγλικοὺς Προξένους, καὶ ἐπαρρησιάσθησαν ἑπομένως καὶ εἰς τὰς τέσσαρας μεγάλας τῆς Χέρ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πεν Εὐρώπης Αὐλὰς μυστικαὶ συνδιαλέξεις. Ἐξ αἰτίας, φαίνεται, ταύτης τῆς συμφωνίας, θέλει βραδύνει ἡ διὰ τὴν Πετρούπολιν τοῦ Λόρδ Στραγφόρδ ἀναχώρησις, ὁ δὲ Κ. Στρατφόρδ Κάνιγ θέλει περάσει ἀμέσως εἰς Κωνσταντινούπολιν. (G. di G.)

Κωνσταντινούπολις. Τὴν 15 Ὀκτωβρίου.

Ἡ Κωνσταντινούπολις δὲν εἶναι καθόλου ἥσυχη· ὁ ὄχλος ψιθυρίζει πολὺ, καὶ ἡ ζωὴ τῶν Εὐρωπαίων καὶ λοιπῶν Χριστιανῶν δὲν εἶναι εἰς ἀσφάλειαν. Ἐσχάτως ἐφονεύθη ἕνας νεανίας εἰς Γαλατᾶ ἐμβαίνων εἰς τὴν οἰκίαν του. Μετὰ δὲ τοῦτο συνέβησαν καὶ πολλόταται ἄλλαι σφαγαί. Αἱ πυρκαϊαὶ ἀκολουθοῦν ὡσαύτως ἀπὸ τοὺς κακοβούλους συχνότατα. Καὶ μ' ὅλον ὅτι πολλοὶ τῶν ἐνόχων συλληφθέντες ἐκρεμάσθησαν, αἱ τραγικαὶ ὅμως αὗται σκηναὶ δὲν ἀπολείπουν καθ' ἡμέραν· ἐν γένει δὲ ἐπικρατεῖ μεγίστη κατὰ τοῦ Σελτάνη δυσαρέσκεια.

— Ἡ Ἱερουσαλὴμ καὶ Βηθλεὲμ ἐπανεστάτησαν διὰ τὸ ὑπέρογκον τῶν φόρων, τοὺς ὁποίους ὁ Πασσᾶς τῆς Δαμασκοῦ καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἐπέβαλε διὰ τοῦ διοικητοῦ τῆς Ἱερουσαλὴμ εἰς τοὺς κατοίκους καὶ εἰς τὰ μοναστήρια τῶν διαφόρων αἱρέσεων. Οἱ Βηθλεεμῖται συγκατένευσαν νὰ πληρώσουν εἰς ἐκεῖνον τὸν Διοικητὴν 80 πουγγία, παραδώσαντες καὶ τρία ἐνέχυρα διὰ τὴν πληρωμήν· εἰδοποιηθέντες ὅμως, ὅτι ἐκινδύνευον νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς νέας καταδρομὰς, καὶ ὅτι ἔμελλε νὰ ἐκστρατεύσῃ κατ' αὐτῶν ἡ φρουρὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἔκαμον μίαν ἔνεδραν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἐπέτυχον. Εὐθὺς ὅλαν ἡ εἰρημένη φρουρὰ ἐκβῆκεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, αὐτοὶ ἐμβῆκαν εἰς τὴν πόλιν κλείσαντες τὰς θύρας, καὶ συμφώνως μὲ τοὺς κατοίκους ὑπαγόρευσαν τὸν νόμον εἰς τὸν Διοικητήν. Συγχρόνως ἄλλοι ἄνθρωποι ἐρχόμενοι ἀπὸ Βηθλεὲμ ἐνισχυθέντες ἀπὸ Ἄραβας καὶ χωρικοὺς, ἐτουφέκισαν τὰ στρατεύματα, τὰ ὁποία, ἐπειδὴ δὲν ἔλαβον καιρὸν νὰ ὀπισθοποδήσουν, ἐσκορπίσθησαν ὁλοτελῶς. Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ Ἁγία Γῆ ἐκτεθειμένη εἰς νέας θυσίας. (F. F. e G. T.)

Λονδῖνον. Τὴν 5 Νοεμβρίου.

Ἡ Ἐφημερὶς Allgemeine Zeitung περιέχει χαρίεν τι ἄρθρον μηνολογούμενον ἀπὸ τὰς 17 Ὀκτωβρίου, Φραγκφόρτ, περὶ τῶν θαλασσίων νόμων, κατὰ συνέπειαν τῶν ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν θέλουν νὰ ἀναγνωρίσουν, ὅτι ἡ σημαία προστατεύει τὸ ὑπ' αὐτὴν ταξειδευόμενον πρᾶγμα. Ἰδοὺ δὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο.

„ Ἡ Αὐλὴ τῆς Βιέννης διαφιλονεικεῖ μίαν περὶ τοῦ ἀνθρωπίνου δικαιώματος πρότασιν, τῆς ὁποίας ἡ λύσις προάγει ἐπωφελεῖς συνεπείας. Ἡ πρότασις αὕτη εἶχε συζητηθῆ προηγουμένως ἀπὸ τὰς θαλασσίας Δυνάμεις, καὶ ἀπεφασίσθη μὲ τρόπον πολλὰ σύμφωνον μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνθρωπότητος, ὥστε νὰ ἐλαττωθῶσιν ὅσον δυνατὸν τὰ δεινὰ τῶν πολέμων.

Κατὰ τὸ παρὸν ἡ πρότασις εἶναι τοιαύτη. „ Πρέπει εἰς τὸν καθεστῶτα μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων πόλεμον νὰ ἔχῃ κῦρος τὸ ἀξίωμα τοῦ ὅτι ἡ σημαία προστατεύει τὸ φορτίον;

„ Τὸ σύστημα τοῦτο πρὸ χρόνων μετεχειρίσθησαν αἱ περισσότεραι Δυνάμεις, καὶ μὲ ἰδιαιτέρας τινας συμφωνίας ἐπεβεβαίωσαν· ἐπροβλήθη δὲ καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ πολέμου τῆς Ἀμερικῆς παυδήμως ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, Ἱσπανίαν καὶ Ὁλλάνδαν, καὶ διὰ νὰ διατηρηθῇ ἡ βάσις τῆς οὐδετερότητος, ἐδιωρίσθησαν ἔνοπλοι ἐπὶ τούτῳ δυνάμεις, κεφαλὴ τῶν ὁποίων ἔγινε Αἰκατερίνα ἡ Β'. Ὅλαι αἱ Ἀρκτῷαι Δυνάμεις, καὶ αὐτὴ ἡ Αὐστρία καὶ Πρωσσία ἀνεγνώρισαν τὸ σύστημα τοῦτο, ἐν ᾧ μόνη ἡ Ἀγγλία ἀντέκειτο, ἐπιμένουσα εἰς τὸ νὰ ἔχῃ ἡ μία τῶν ἀντιμαχομένων Δυνάμεων τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ συλλαμβάνῃ πᾶσαν ἰδιοκτησίαν ἐχθρικὴν, χωρὶς νὰ θεωρῇ εἰς τίνος σημαίας πλοῖον ἦτον φορτωμένη. Τὸ αὐτὸ διετήρησε σύστημα ἡ Ἀγγλία καὶ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Γαλλίας, ἀλλ' ὅτε τελευταῖον διεκήρυξε τὴν μεταξὺ Ἱσπανίας καὶ τῶν ἀποικι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ξων της ουδετερότητα, φαίνεται, ὅτι ἐδέχθη τὸ ἐναντίον σύστημα, δηλαδὴ, καθὼς τότε ἦτον οὐδέτερα, πρότερον δὲ ἀντιμαχομένη, οὕτω καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν εὑρίσκετο στάσιν μετέβαλε σύστημα.

„ Οἱ Ἕλληνες ἤδη ἐπιμόνως ἀνανεύουν νὰ δεχθοῦν τὴν ὑπὸ τῆς σημαίας προστασίαν τοῦ φορτίου *), ἐξ οὗ πηγάζουν καὶ αἱ ἔριδες μεταξὺ τῶν Αὐστριακῶν πλοιάρχων καὶ Ἑλλήνων, οἵτινες ἐνοχλοῦν τὸ Ἀρχιπέλαγος. Πρό τινος καιροῦ οἱ Ἕλληνες ἐπαίδισαν ὅλα τὰ Αὐστριακὰ πλοῖα, ὅσα ἦσαν φορτωμένα ἰδιοκτησίας Τουρκικὰς, τὰ ὁποῖα καὶ κατεδικάσθησαν ἀπὸ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐν Ναυπλίῳ ἐπιτροπὴν νόμιμος λεία. Συμφέρον εἰς τὴν Αὐστριακὴν Διοίκησιν εἶναι νὰ μὴ δεχθῇ τὸ κῦρος τοιαύτης ἀρχῆς (doctrine.), τὴν ὁποίαν πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν ἀπεκαλιμασεν. Ὅθεν καὶ, καθὼς ἀκούομεν, ἐστάλησαν νέαι ὁδηγίαι πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῶν εἰς τὰ Ἀνατολικὰ μέρη Αὐστριακῶν ναυτικῶν Δυναμεων, ὑπὸ ὃν διατάττεται οὗτος, νὰ διαφυλαξῃ τὸ μέχρι τοῦδε τῆς ἐν Βιέννῃ Αὐλῆς σύστημα· καὶ ἂν οἱ Ἕλληνες φανῶσιν ἐναντίας γνώμης, νὰ μεταχειρισθῇ κατ' αὐτῶν τὰ πλέον ὁλοϋστερινὰ μέτρα. Ἀλλ' ἐπίσης διαβεβαιοῦται, ὅτι καὶ ἐδόθη εἰς ὅλα τὰ Αὐστριακὰ πλοῖα διαταγὴ †) τοῦ νὰ παύσουν νὰ μεταφέρουν πλέον στρατεύματα καὶ ἐφόδια ναυτικὰ διὰ τοὺς Τούρκους ἢ καὶ διὰ τοὺς Ἕλληνας, καθότι ἡμιαύτη πρᾶξις ἀντιβαίνει εἰς τὴν οὐδετερότητα. Μένει νὰ ἰδῶμεν ὁποῖον ἀποτέλεσμα θέλει προάξει ἡ ἐπιταγὴ αὕτη. (Courier)

*) Ἀναεύοντες οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν ὑπὸ τῆς οὐδετέρας σημαίας προστασίαν τοῦ φορτίου, δὲν ἀντίκεινται ποσῶς εἴς τινα τῶν Νόμων, τοὺς ὁποίους αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις ἐθέσπισαν, ἀλλ' ἐπ' ἐναντίας ἀκολουθοῦν τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἀπολαμβάνουν καὶ τὰ ἄλλα Χριστιανικὰ Ἔθνη. Ἰδοὺ δὲ Πλέγει ὁ περίφημος Βάτλελος εἰς ἓν κεφάλαιον τῆς περὶ τοῦ Δικαίου τῶν Ἐθνῶν νομοθεσίας του. „ Ἂν εὑρεθῶσι „ πράγματα ἐχθρικὰ εἰς οὐδέτερον πλοῖον, ἡ πολεμᾶσα „ Δύναμις τὰ πιάνει μὲ τὸ δικαίωμα τοῦ πολέμου, πλὴν „ φυσικῷ τῷ λόγῳ πρέπει νὰ πληρώσῃ τὸν ναῦλον εἰς „ τὸν Πλοίαρχον, ὅστις δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζημιωθῇ ἀπὸ τὸ „ πιάσιμον τοῦτο. " Χωρὶς λοιπὸν νὰ ἐνταυθῶμεν ἐνταῦθα ἀναφέροντες τὴν εἰς τοιοῦτον εἶδος ἀγωγὴν τῆς Ἀγγλίας, ἥτις ἠκολούθει ἐπιπλέον τὸ σύστημα τοῦ νὰ δημεύεται καὶ τὸ φιλικὸν πρᾶγμα ἐξ αἰτίας τοῦ ἐχθρικοῦ, robe d' ennemi confisque celle d' ami, ἐξαρκούμεθα νὰ περιορισθῶμεν εἰς μόνον τὸ σύστημα τοῦ Βατλέλου ἀπολαμβάνοντες τὸ δικαίωμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον αὐδεμία τῶν ἀντιμαχομένων Δυνάμεων ἀπεκλείσθη ποτέ. (Σημ. Συντάκτου)

†) Μῦθος εἶναι δὶ ἡμᾶς ἡ διαταγὴ αὕτη. Ἡ Ἐφημερὶς Allgemeine Zeitung τὴν ἀναφέρει ἀπὸ εἰδήσεις τοῦ Φραγκφόρτ τὴν 17 Ὀκτωβρίου· ὁ ὁρισμὸς λοιπὸν οὗτος πρέπει νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι ἐξεδόθη τοὐλάχιστον τὴν 1 Ὀκτωβρίου· ἀλλὰ δὲν ἔφθασεν ἕως σήμερον τὴν 20 Δεκεμβρίου; καὶ ἂν ἔφθασε, διὰ τί εἰς τὰ παράλιά μας θλέπομεν ταύτην τὴν στιγμὴν συγκινματοῦντα μὲ τὴν τῆς ἡμισελήνου καὶ τὴν Αὐστριακὴν σημαίαν; καὶ μὲ τί πλοῖα ἦλθον ἄραγε αἱ τροφαὶ εἰς Π. Πάτρας, εἰς Ναύπακτον καὶ εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ πολιορκητοῦ μας Κιουταχῆ· παρὰ μὲ τὰ Αὐστριακὰ νηρίδια συνοδευόμενα ἀπὸ τοὺς στόλους τῆς Ἀφρικῆς καὶ ἐκείνου τοῦ Σουλτάνου; Νὰ πιστεύσωμεν λοιπὸν εἰς τοὺς λόγους τῆς εἰρημένης Ἐφημερίδος, ἢ εἰς ὅ,τι βλέπουν οἱ ὀφθαλμοί μας κάθε φορὰν, ὅταν στρέψωσι πρὸς τὰ ἐκεῖ; Μῦθος λοιπὸν ὡς εἴπομεν καὶ χιμαιρικὸν εἶναι ἡ διαταγὴ αὕτη εἰς τοὺς Ἕλληνας. (Σημ. Συν.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον. Τὴν 8 Δεκεμβρίου.

Ἀφ' ὅσα ἀναγέλλονται ἀπὸ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἐφημερίδων τῆς Εὐρώπης, συνάγεται, ὅτι ὁ Κ. Στρατφὸρδ Κάνιγ ἀπέρνα καὶ αὐτὸς διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἡ πεῖσθεία τε ἔχει κύριον ὑποκείμενον τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος. Ἐλπίδες δὲ χρηστοὶ μᾶς πείθουν, ὅτι ἡ ἀποστολή τε θέλει προάξει τὴν πλέον εὐτυχῆ ἔκβασιν ὑπὲρ τῆς φιλταίης μας Ἑλλάδος.

— Αἱ Εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες ἀναγέλλουν ὡσαύτως τὸν αἰφνίδιον θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως τῶν Βαυαρῶν, ὅστις συνέβη τὴν νύκτα τῆς 12ης Ὀκτωβρίου. Διεδέχθη δὲ αὐτὸν ὁ υἱός τε Λουδοβίκος, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὴν ἀρετὴν καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ζῆλον, ἡ Πατρίς μας πρέπει νὰ ἀναμένῃ ὄχι ὀλίγας ὠφελείας.

— Μέγας ἐνθουσιασμὸς βασιλεύει ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς Γενεύην τῆς Ἑλβετίας ἔγιναν ἐσχάτως ἱκαναὶ συνεισφοραὶ ἀπὸ διαφόρους Φιλέλληνας, αἱ ὁποῖαι ἐστάλθησαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐν Λονδίνῳ Ἑταιρείαν. Εἰς Λαυσάνην ἐσυστήθη πρὸ ἡμερῶν καὶ ἄλλη ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων Ἑταιρεία, συμπαθήσασα μὲ ἐκείνην τῶν Παρισίων· ἐν γένει δὲ ἀπ' ὅλην τὴν Γερμανίαν ἀναγγέλλεν, ὅτι τὰ πάντα πένουν μέγαν ζῆλον ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος μας.

— Διαφημίζεται, ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Διοίκησις διεύθυνεν ἐγκύκλιόν τι ἔγγραφον πρὸς ὅλας τὰς Δυνάμεις τῆς Χέρσου Εὐρώπης περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς Ἑλλάδος.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 6 Δεκεμβρίου. Ἀπὸ τὸ πρωῒ ἕως τὸ δεῖλι ἐπεκράτει ἀμοιβαία ἀνακωχὴ πυροβόλων· ἔπειτα ὅμως γενομένης ἀρχῆς ἀπὸ μέρους τῶν ἐχθρῶν, ἠκολούθησεν ἕως τῆς ἑσπέρας συνάλληλος πυροβολισμός.

Τὴν 7 τοῦ αὐτοῦ. Τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα περιεπλέουν τὸν αἰγιαλόν μας κατὰ τὸ σύνηθες.

Ὁ δὲ μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν ἀπὸ ξηρᾶς ἐχθρῶν πυροβολισμὸς ἐνεργεῖται ἐκ διαλειμμάτων.

Τὴν 8 τοῦ ἰδίου. Τὴν μεσημβρίαν μᾶς ἐκανονοβόλησαν οἱ βάρβαροι μὲ μανίαν, χωρὶς ὅμως νὰ μᾶς προξενήσωσι βλάβην τινά.

Ἐνώπιον τῶν ἐχθρικῶν κανονοστασίων ἴδομεν σήμερον ἕνα ἱερέα δύω γυναῖκας καὶ τινας ἄνδρας καὶ παῖδας συνδεδεμένους, τοὺς ὁποίους αἰχμαλωτίσαντες οἱ ὠμότατοι καὶ ἀπηνεῖς βάρβαροι, κατεδίκασαν εἰς τοιοῦτον σκληρότατον θάνατον, καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τῶν κανονοστασίων ἵνα ὡς τροπαῖα τῆς ἀπανθρωπίας των. Ἀσεβέστατον γένος! ἕως πότε θέλουν πατεῖ οἱ μιαιφόνοι πόδες σας τὸ ἔδαφός μας, καὶ ἕως πότε θέλετε εὐχαριστεῖ τὰ θηριωδέστατα πάθη σας τόσον ἀνιλεῶς, ἐν ᾧ οἱ Ἕλληνες ὅσους ἀπὸ σᾶς συλλαμβάνουν τοὺς περιποιοῦνται μ' ὅλην τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τοὺς περιθάλπουν ὡς ἑαυτούς! Δὲν θέλει ἐκραγῆ ἀφάγε ἡ Θεία δίκη ἐπὶ τὰς κεφαλάς σας; .....

Με φρίκην της θέλει ἀκούσει βέβαια ἡ Εὐρώπη, ὅτι ὁ Κιουταχῆς παληκώνει ὅσους αἰχμαλώτους πιάνει· καὶ ὄχι μόνον τοὺς ἱκανοὺς νὰ φέρωσιν ὅπλα. ἀλλὰ καὶ ἱερεῖς καὶ τὰς γυναῖκας αὐτὰς καὶ παιδία.

Εἰς μίαν ἐχθρικὴν ἐπιδρομὴν γενομένην καθ' αὐτὰς εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Βοδενίτσα, ἐπίασαν οἱ Τοῦρκοι μερικὰ γυναικόπαιδα, τὰ ὁποῖα φερθέντα εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, κατεδικάσθησαν ἀπὸ τὸν Ἀρχιβάρβαρον εἰς τοιοῦτον βδελυκτὸν θάνατον.

Μέχρι τίνος λοιπὸν θέλει ὑποφέρει ἡ Ἑλλὰς τὰ φρικώδη ταῦτα δεινά; Μέχρι τίνος θέλουν μένει δεμέναι αἱ χεῖρες τῶν Χριστιανῶν τῆς Εὐρώπης; Ἀλλ' ὑπάρχει τάχατες διαφορά τις μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν τῆς Δύσεως καὶ ἐκείνων τῆς Ἀνατολῆς; Δὲν προσκυνοῦμεν καὶ ἡμεῖς τάχα τὸ αὐτὸ, τὸ ὁποῖον καὶ ἐκεῖνοι προσκυνοῦν Εὐαγγέλιον; Θέλει νὰ μᾶς θυσιάσῃ μὲ μίαν τοιαύτην ψυχρὰν πολιτικήν; Θέλει νὰ βλέπωσι καθ' ἡμέραν εἰς τοὺς ἀγῶνας μας τοιούτους ἐπαναγερτικοὺς σπασμούς; Ἕως πότε θέλουν ἔχει αὐτὴν τὴν γνώμην; Ἀλλὰ τί ἐπαναλαμβάνομεν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δύω ὁλοκλήρους χρόνους ἐκφωνήσαμεν, χωρὶς κἀνεὶς νὰ μᾶς ἀκούσῃ; Ἐλπίζομεν μ' ὅλα ταῦτα. Ἡ Εὐρώπη ἐγνώρισε τὰς ἀναριθμήτους καὶ πολυειδεῖς θυσίας μας· ἴδε τὴν σταθερότητά μας, καὶ ἐννόησεν, ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον δὲν θέλει ἐνωθῇ ποτὲ πλέον μετὰ τὴν Κοράνιν. Μία ὡραία Αὐγὴ μᾶς ἀναμένει, ἥτις καὶ θέλει μᾶς λαμπρύνει, ἀναδεικνύουσα ἐνταυτῷ, ὅτι τὰ βάσανα ἑνὸς ἀθῴου λαοῦ θέλουν στεφανωθῇ ἀπὸ τὴν Θείαν Πρόνοιαν μὲ τὴν πλέον εὐτυχῆ ἔκβασιν.

Ὁ ἐχθρικὸς στόλος παραπλέει ἔξω τοῦ λιμένος μας.

Τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ. Δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἠκολούθησεν ὁ ἀμοιβαῖος πυροβολισμὸς ὡς συνήθως· τὴν δὲ αὐγὴν καὶ ἕως τῆς μεσημβρίας ἐπεκράτει βαθεῖα σιωπή.

Τιμὴ ἐτησία Γαλ. Ἱσπαν. ἐξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 100ός.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον. 12 Δεκεμβρίου. 1825. Σάββατον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Παρίσιοι. Τὴν 9 Ὀκτωβρίου.

Ὅταν ἐμάθομεν, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, βεβαρυμένον ἀπὸ τὰς ῥᾳδιεργίας τινῶν τῆς Εὐρώπης Δυνάμεων, ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν ἐπιείκειαν τῆς Ἀγγλίας τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἀνεξαρτησίας τε, ἐπροσπαθήσαμεν νὰ προγνωρίσωμεν τὴν νέαν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ἐπωφελὴς αὕτη πρᾶξις ἔμελλε νὰ φέρῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἀγγλίαν αὐτήν. Θέλει αἰσθανθῇ ὁ Κ. Κάνιγ, ἐλέγαμεν, ὅτι, ἐν ᾧ ὀφείλει εἰς τοὺς Ἕλληνας νὰ μὴ προδώσῃ τὴν εἰς αὐτὸν δοθεῖσαν πίστιν, χρεωστεῖ ἐνταὐτῷ καὶ νὰ μὴ στερήσῃ τοὺς Ἀγγλους τὴν εὐτυχίαν μιᾶς εἰρήνης, δι' ἧς θέλει μεγαλυνθῇ ἡ εὐημερία των· καὶ ὅτι μακρὰν τοῦ νὰ ἀνεγείρῃ τὰς παλαιὰς τῶν λαῶν ἀντιζηλίας, καὶ οὕτω νὰ ἐξάψῃ πόλεμον μεταξὺ τῆς Εὐρώπης, θέλει εὐχαριστηθῇ νὰ στείλῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν Πρέσβυν Κύριον Σπρατφόρδ Κάνιγ, ὅστις θέλει ἐνεργήσει πλησίον εἰς τὴν Πόρταν μὲ δραστηριότητα διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τελευταῖον τὴν ἀνεξαρτησιαν της ἡ γῆ ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποίαν θέλει ἀνθήσει ἐν εἰρήνῃ τὰ Ἡρωϊκὰ λείψανα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Ἐπροσθέταμεν τελευταῖον (ἴδε τὸν Συνταγματικὸν τῆς 14 Σεπτεμβρίου), ὅτι ἡ πρόσκλησις αὕτη θέλει φέρει τὴν Ἀγγλίαν εἰς θέσιν τόσον δυσκολοαποφάσιστον, ὥστε τοῦ Λὸρδ Κοχράνε ἡ ἀναχώρησις, μ' ὅλον ὅτι ἐδικαιολογήθη διὰ τὴν ὑπὸ τὸν Πασσᾶ τῆς Αἰγύπτου δούλευσιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν στρατευμάτων καὶ διὰ τὴν φανερὰν τῶν Αὐστριακῶν μεροληψίαν, θέλει δοκιμάσει τοὐλάχιστον μεγάλας δυσκολίας, διότι τοῦ Λὸρδ τούτη τὸ ὄνομα περίβλεπτον ὄν, ἔμελλε νὰ σύρῃ ὅλης τῆς Εὐρώπης τὴν προσοχὴν, καὶ ἡ ἀπὸ Ἀγγλίαν ἀναχώρησίς του ἔμελλε νὰ φέρῃ εἰς κίνδυνον μέγαν τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν εἰς τὴν Τουρκίαν ὑπηκόων Ἀγγλων.

Κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν ἐθεωρούσαμεν τότε αὐτὰ τὰ πράγματα· τὰ δὲ ἐπακόλουθα ἀπέδειξαν, ὅτι ὁ ὑπολογισμός μας, θεμελιούμενος εἰς τὰς περὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ διοργανισμοῦ γνώσεις, ἀπέβη ὀρθὸς καὶ βάσιμος. Μόλις οἱ φίλοι τῶν Τούρκων ἔμαθον τὴν προσεχῆ ἀναχώρησιν τοῦ Λὸρδ Κοχράνε, καὶ ἤρχισαν νὰ τρέμουν. Νὰ τὸν διαλαλήσουν ὡς ὕποπτον δημαγωγίας, δὲν ἠμποροῦν, διότι ὅσοι τὸν γνωρίζουν, ἠξεύρουν ὅτι περὶ πολιτικῶν συστημάτων αὐτὸς ὀλίγον φροντίζει, καὶ ὅτι δὲν κάμνει τὸν πόλεμον διὰ θεωρίας ἰδανικάς. Νὰ ὁμιλήσουν μεγαλοφώνως περὶ τῆς οὐδετερότητος, δὲν ἐτόλμησαν, ἐπειδὴ ἔπρεπε καὶ αὐτοὶ νὰ ἀντεγκαλεσθοῦν περὶ τούτου. Τὸ Μινιστέριον τῆς Γαλλίας εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς πρὸς τὸν Πασσᾶ δοθείσας βοηθείας, καὶ τὴν εἰς Πελοπόννησον τῶν Θησαυρῶν τε μετακόμισιν, ὅθεν ἐσιώπα. Ὁ Κύριος Μέττερνιχ ἐπροσπαθοῦσε νὰ ὑπερασπισθῇ τὸν Κ. Ἀκκούρτην διὰ τὸ ἐχθρικόν τε φέρσιμον, καὶ ὅλα τὰ Αὐστριακὰ πλοῖα διὰ τὴν ἐπωνειδιστον αὐτῶν συνδρομὴν εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ Ἰμπραΐμη, ὅθεν ἐσιώπα. Τίς λοιπὸν ἠμπο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ρούσε κατ' ἀξίαν νὰ ζητήσῃ δεταὶς διαβεβαιώσεις περὶ οὐδελεροΐητος; Δύω ἐξησίαι διὰ μιᾶς· ἡ πρώτη ἔμελλε νὰ ἦναι ἐκείνη, ἥτις ἔχει ἐθνικὸν Μινιστέριον, τὸ ὁποῖον νομίζει χρέος τε νὰ ἀκούῃ τὴν φωνὴν παντὸς Ἄγλε ἀπὸ ὁποιανδήποτε γωνίαν τῆς σφαίρας καὶ ἂν ἀκουσθῇ. Οἱ εἰς Τυρκιαν ἐμπορευόμενοι Ἄγλοι ἤρχισαν νὰ τρέμωσιν· ἀλλ' ὁ Κ. Κάνιγ ἔμελλε νὰ τοὺς δώσῃ καιρὸν, ὥστε νὰ λάβωσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα περὶ τῆς ἀτομικῆς ἀσφαλείας των καὶ περὶ τῆς διαφυλαξεως τῆς περιουσίας των. Ἐξήτησαν νὰ μὴ τοὺς ἀφήσωσιν ἄφρόνως εἰς τὴν διάκρισιν τῆς μαχαίρας τῶν Γιανιτζάρων, καὶ τὸ ζήτημά των ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ μετὰ προσοχῆς.

Εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἠνώθη πρὸ ὀλίγου καιροῦ καὶ ἓν ἄλλο, τὸ ὁποῖον θέλομεν ἀναφέρει ἐν παρόδῳ. Ἀπ' ἀρχῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἀναγέρσεως τὸ ὄνομα τῆς Ῥωσσίας ἦτον ἑνωμένον μὲ τὴν φωνὴν τῆς ἐλευθερίας. Ἔκτοτε ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας ἐμποδισθεὶς εἰς τὰς ἀλύσσεις ταύτης τῆς Εὐρωπαϊκῆς μοναρχικῆς ἑνότητος, καταλρεχομένης ἀπὸ τὸν Κ. Μετλερνιχ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ματαιοτήτων τῶν σλοῶν, ἐπεβαλε σιωπὴν εἰς τὰς θρησκευτικὰς τε ἰδέας, ἐπερίστειλε δηλαδὴ τὴν φυσικήν τε γενναιοψυχίαν, καὶ οὕτως ἐσλαμάτησεν εἰς τὰ χειλη τε Προῦσ τὰς ἀνυπομόνες τε φάλαγγας. Μὲ θρησκευτικὴν τιμιότητα ἀπεφάσισε νὰ διατηρήσῃ ἀκριδῆ ἀμεροληψίαν, μ' ὅλον ὅτι τοῦ ἦτον ὀχληρὸν νὰ βλέπῃ τόσες Χριστιανοὺς Ἕλληνας να σφάζωνται μόνον καὶ μόνον διότι ἤλπισαν πολὺ πρὸς αὐτόν. Ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος ἐγκαταλελειμμένος δὲν ἴδεν ἄλλο καταφύγιον, παρὰ εἰς τὰς ἰδίας τε δυνάμεις· καὶ τὸ ὄνομα τῆς Ῥωσσίας κατήντησε νὰ ἦναι τόσον μισητὸν εἰς αὐτοὺς, ὅσον προτήτερα ἦτον παθητόν. Μ' ὅλα ταῦτα τινὲς ἐξ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι δὲν ζοῦν, παρὰ μὲ τὰς ῥαδιεργίας, ἐτρέφοντο ἀκόμη ἀπὸ μίαν ἰδέαν, ἥτις ἀπὸ τὸ πνευμα τῆ λαῆ ἦτον ὁλοτελῶς ἐκριζωμένη· καὶ ὅταν μέρος τοῦ Ἔθνης ἐπεκαλεῖτο τὴν Ἀγλίαν, τὸ δὲ ἄλλο μὲ ἀνησυχίαν, καὶ μάλιστα μὲ εἶδος τι ἀγάπης, ἔστρεφεν ὄμμα πρὸς τὴν Γαλλίαν, οἱ τοιοῦτοι δὲν ἐσυλλογίζοντο, παρὰ τίνι τρόπῳ νὰ καλορθώσωσι τὸ σχέδιόν των, καὶ οὕτω νὰ ἀποφύγωσι τὴν καταφρόνησιν, ἢ τὸν μηδενισμὸν. Ἀπελπισμένοι εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσωσι τὸ Ἀγλικὸν μέρος ἀπὸ τὴν ἐθνικήν τε πρόοδον, τὸ ἐσυκοφάντησαν· ἀπελπισμένοι ὡσαύτως νὰ μηδενίσωσιν ἐξ ὁλοκλήρε τὸ τῶν Γάλλων, τοῦ ἔδωκαν διεύθυνσιν πάντη ἐναντίαν καὶ εἰς τὰ ἔθιμα καὶ εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν μετὰ τῶν ἄλλων Ἐθνῶν διατήρησιν τῶν καλῶν τε σχέσεων, καὶ οὕτως ὁδηγοῦντες το, τὸ ἀπεπλάνησαν. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτων αὐτοὶ ἐξηκολούθων τὸν σκοπόν των, καὶ τὰ λάθη τῆς Γαλλικῆς φατρίας εὐκόλυνον τὰς πρόοδες τῆς Ῥωσσικῆς. Ἀλλ' ὁ καιρὸς θέλει διασαφηνίσει, ἄνευ ἡμῶν, ὅσα ἤθελον νὰ κατορθώσωσιν, καὶ αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἐκατόρθωσαν. Ἀρκεῖ μόνον νὰ εἰπῶμεν, ὅτι ἔκαμαν ὅσα ἐχρειάζοντο, ὥστε νὸ ἐρεθίσουν τὴν Ῥωσσίαν νὰ λάβῃ πάλιν μέρος, καὶ ὅτι τοσαῦτα ἐστάθησαν ἱκανὰ, ὥστε ἡ νέα αὕτη παρέμπωσις νὰ δώσῃ νέον στήριγμα εἰς τὰς ζητήσεις τῶν ἐν Τυρκίᾳ Ἀγλων ἐμπόρων.

Καὶ ἰδοὺ εἰς ὁποίας περιστάσεις ἐφάνη μία Προκήρυξις, ἥτις, ὡς νομίζομεν, χρησιμεύει ὡς νέον σλήριγμα εἰς τὴν Ἀγλικὴν Διοίκησιν, χωρὶς νὰ προξενήσῃ ταραχήν τινα ἢ θλιψιν εἰς τοὺς Ἕλληνας. Ἂς τὴν ἐξετάσωμεν μετὰ προσοχῆς, καὶ θέλει πεισθῇ, ὅτι ἡμεῖς ἀπὸ λέξεις δὲν ἀπατώμεθα.

Ἡ Ῥωσσία ἀπέκτησε νέα δικαιώματα τοῦ νὰ ζητήσῃ αὐστηρὰν οὐδετερότητα. Ἡ Ἀγλικὴ Διοίκησις δὲν ἐνθυμᾶσε νὰ δημοσιεύσῃ μίαν πρᾶξιν, ἥτις ἐβίαζε τὸν Κ. Μέτλερνιχ καὶ τὸ Γαλλικὸν Μινιστέριον, τὸ ὁποῖον εἶναι δορυφόρος τε, εἰς τὴν αὐτὴν αὐστηρὰν οὐδετερότητα. Ἂν ἀξιωματικοὶ Ἄγλοι δὲν ἠμποροῦν πλέον νὰ δηλεύσωσιν εἰς τοὺς Ἕλληνας, οὔτε καὶ τὰ Γαλλικὰ πλοῖα δὲν ἠμποροῦν νὰ μεταφέρωσι τοὺς μισθοὺς τῶν Αἰγυπτίων, οὔτε καὶ τὰ Αὐστριακὰ νὰ ἐφοδιάζουν τὰ κάστρα μὲ τροφὰς καὶ ἐφόδια, καὶ νὰ συνοδεύωνται παρὰ τοῦ Καπιτὰν-πασσᾶ. Ἐνοπλισμένος ὁ Κ. Σπραῖφορδ Κάνιγ μὲ τὴν νέαν ταύτην δύναμιν, ἀναχωρεῖ διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Θελει ἀ-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δείξει ὅσα ἔπραξεν ἡ Διοίκησίς του, καὶ θέλει πώσει ἰσχὺν εἰς τὰ δικαιώματα τῆς δικαιοσύνης, παριστάνων ἐνταυτῷ ὁποῖα δύναται νὰ κάμῃ. Ὀλίγοι μῆνες ἀρκοῦν διὰ νὰ λάβῃ διασαφηνίσεις θετὰς, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ἔκβασιν ταύτην μηνῶν ἐπροβλέφθη διὰ διαταγῆς τοῦ Συμβουλίου, ἥτις ἔπεται κατόπιν τῆς Προκηρύξεως, ἐμποδίζουσα διὰ ἓξ μῆνας τὴν μετακομισιν κανονίων, ὅλμων, σφαιρῶν, γρανατῶν κτλ. Εἰς ἓξ μῆνας αἱ ὑποθέσεις θέλουν ἀποβῆ εἰς βοήθειαν τῶν Ἑλλήνων διὰ τοῦ Πρέσβεως Κ Στρατφόρδ Κάνιγ, ὅς τις εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἀναχωρεῖ. χωρὶς μάλιστα νὰ κρίνῃ ἀναγκαῖον, διεσχίμενος τὴν Γαλλιαν, νὰ περάσῃ ἀπὸ τοὺς Παρισίους· ἀνίσως δὲ ἡ Πόρτα ἐτοιμένῃ εἰς τὰς μωρὰς οἰκοιοποιήσεις της, τότε καὶ οἱ ἔμποροι Ἄγγλοι θέλουν ἐξασφαλισθῆ, καὶ κάθε ἔμποδον τοῦ νὰ βοηθηθοῦν οἱ Ἕλληνες θέλει ἐκλειψει, ἐν ᾧ εἰς Κέρκυραν καὶ Μάλταν θέλουν λαμβάνονται τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ὥστε καὶ αἱ γενίμεναι ἀπειλαι νὰ μὴ ματαιωθῶσιν. Ἡ Ἑλλὰς θέλει διακηρυχθῆ ἀνεξάρτητος τὴν αὔριον τῆς ἡμέρας, καὶ ἂν ὁ Πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας θέλει ἀφήσει τὴν Κωνσταντινούπολιν· παρεκτὸς ἂν τὸ Ἀγγλικὸν Μινιστέριον ἦναι τὸ πλέον κοῦφον καὶ ἀδέξιον ἀπ' ὅλα τὰ ἄλλα.

Ἂς προσθέσωμεν, ὅτι ἡ Προκήρυξις αὕτη, ἥτις ἀποκαθιστᾶ τὴν Ἀγγλίαν τόσον ἰσχυρὰν κατὰ τῶν Αὐλῶν, πολὺ ὀλίγον θέλει παρεμποδίσει τοὺς ἰδιαιτέρους Ἄγγλους ἀπὸ τοῦ νὰ συνδράμωσι τοὺς Ἕλληνας. Μάλιστα νομίζομεν, ὅτι καὶ θέλουν πολυπλασιασθῆ αἱ συνδρομαὶ αὗται, διότι εἰς Ἀγγλίαν καταλαμβάνουν οἱ πολῖται τὰς περιστατικὰς ἀνάγκας. Τοιαύτη προκήρυξις εἶχεν ἐκδοθῆ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπαναστάσεων τῆς Ἀμερικῆς, ἰδομεν μ' ὅλον τοῦτο πολλοὺς χιλιάδας Ἰρλανδῶν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Βέλφαστ, οἵτινες ἀνεχώρησαν εἰς βοήθειαν τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Νέου Κόσμου. Τοιαύτη Προκήρυξις ἔγινε καὶ πρὶν τῆς εἰς Ἱσπανίαν εἰσβολῆς τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων διὰ τὰ ἀκυρώσωσι τὸ Σύνταγμα, καὶ τοῦτο δὲν ἐμπόδισε μάλιστα ἓν μέλος τοῦ Βουλευτικοῦ τὸν Κύριον Ῥοβέρτον Οὐίλσων, ἀπὸ τοῦ νὰ διακηρύξῃ εἰς τοὺς ἐκλογεῖς του, ὅτι ἀναχωρεῖ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον διὰ νὰ πολεμήσῃ· τοῦτο δὲν τὸν ἐμπόδισε νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν τὴν ὑπόσχεσίν του συνοδευόμενος καὶ ἀπὸ τὸν υἱὸν τοῦ Λόρδ Ἐρσκίνε καὶ ἀπὸ τὸν Καπιτὰν Λίγγ· τοῦτο δὲν τὸν ἐμπόδισε νὰ ἐπανέλθῃ ἡσύχως, καὶ νὰ ἐπαναλάβῃ τὸν τόπον του εἰς τὸ Βουλευτήριον, χωρὶς κἀνεὶς νὰ φαντασθῆ εἰς τὸ νὰ προτείνῃ τὸν Νόμον, δι' οὗ ἓν Κριτήριον ἠδύνατο νὰ τὸν καταδικάσῃ εἰς χρηματικὴν ποινὴν καὶ εἰς φυλακήν. Ἂν δὲ καὶ ἤθελον τὸν ἐγκαλέσει ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων, ἡ κοινὴ εὐαισθησία καὶ οἱ Ὅρκωτοὶ (Jury) ἤθελον τὸν ἐλευθερώσει πάσης τιμωρίας. Ἀλλὰ τίς ἐσυλλογίσθη κἂν νὰ τὸν κατηγορήσῃ;

Θέλομεν τελειώσει προσθέτοντες, ὅτι ἐν ᾧ μὲ λύπην μας βλέπομεν εἰς ὅλας τὰς Αὐλας τῆς Εὐρώπης τοσαύτην ἀδιαφορίαν διὰ τὸν ὑπὲρ ἀνθρωπότητος ἀγῶνα, ὥστε μία γενναία ἀποφασις ἤθελεν ἠμπορέσει νὰ παρεμπλέξῃ τὸν ὅστις τιμηθῆ νὰ τὴν φανερώσῃ, ἡμεῖς νομίζομεν, ὅτι ἡ προκήρυξις αὕτη εἶναι ὁ τελευταῖος εἰς τὴν φιλαυτίαν τῆς διπλωματικῆς πληρωνόμενος φόρος, καὶ ἐπέκεινα πλέον εἶναι ὁ πρῶτος βαθμὸς διὰ νὰ φθάσῃ εἰς ὅ,τι εἶναι δίκαιον, φιλάνθρωπον καὶ ὀρθόν. (Constitutionnel)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον. Τὴν 12 Δεκεμβρίου.

Ἀναφέρομεν τὰ περιεργώτερα τῶν περιεχομένων εἰς τὰ τελευταῖα φύλλα τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, μέχρι τοῦ Ἀρ. 14. ὡς ἀκολούθως.

„ Τὸ τακτικὸν στράτευμα πηγαίνει ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν εἰς αὔξησιν. Κατ' αὐτὰς ἐστάλθησαν ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Ἁγ. Πέτρου 43 νέοι καὶ ἀκολούθως ἄλλοι 40, καὶ καθ' ἡμέραν δὲν λείπουν νὰ συνάζωνται πανταχόθεν.

Ἀπὸ τὴν Ἄνδρον ἔφθασαν ὡσαύτως καθ' αὐτὰς εἰς Ναύπλιον 59 Ἄνδριοι διὰ νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ τακτικὸν· ἄλλοι 144 ἐκ τῆς αὐτῆς νήσου προλαβόντος ἐπῆγαν εἰς Ἀθήνας διὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ἀλλὰ καὶ πρὸ αὐτῶν κατεγράφησαν καὶ ἀκόμη πολλοὶ ἄλλοι Ἄνδριοι.

Ἰδοὺ δὲ ὁ κατάλογος τῶν νέων, ὅσους ἐκάλεσε τὴν νῆσος τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἔστειλε διὰ τὸ τακτικόν.

Ἡ Νάξος ἔδωκεν	105	580.
Ἡ Πάρος	50	
Ἡ Σίφνος	42	
Ἡ Ἄνδρος	203	
Ἐκ τῶν μετοίκων εἰς Σύραν .	130	
Ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ ἐμπόρων . .	50	

Μεταξὺ τῶν ἐκ τῆς Ἄνδρου καταταχθέντων εἰς τὸ τακτικὸν εἶναι καὶ πολλοὶ μοναχοί, οἱ ὁποῖοι ἀπεφάσισαν νὰ ἀφήσουν τὰς κατὰ τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν πολεμούσας φάλαγγας, καὶ νὰ καταριθμηθῶσιν εἰς τὰς κατὰ τῶν ἀπίστων τῆς Πατρίδος.

Ἐν γένει οἱ Αἰγαιοπελαγῖται ἔδειξαν τὴν πλέον μεγάλην προθυμίαν καὶ ζῆλον εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ τακτικοῦ· καὶ ἄμποτε αὐτῶν τὸ παράδειγμα νὰ μιμηθοῦν καὶ οἱ Πελοποννήσιοι καὶ Χερσοελλαδῖται.

Διὰ νὰ προφθάνωνται τὰ ἔξοδα τοῦ τακτικοῦ στρατεύματός μας, καὶ διὰ νὰ μὴ προέρχωνται ἐπομένως δυσκολίαι εἰς τὰς προϊόντα τε, ἡ Σ. Διοίκησις ἐβέσπισε τὴν 11 Νοεμβρίου νὰ γίνουν ἐκποιήσεις ἐθνικῶν οἰκιῶν ἐκτιμωμένων εἰς 150,000 γρόσια, ἐξ ὧν τὸ τρίτον θέλει ἐκποιηθῆ εἰς Ναύπλιον, τὰ δὲ ἄλλα δύω εἰς Ἀθήνας. Ἐπὶ τούτῳ ἐψηφίσθη καὶ τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἀπὸ Βουλευτὰς, ἥτις νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὴν ἐκποίησιν, καὶ συνάζουσα τὰ χρήματα, νὰ τὰ ἐξοδεύῃ εἰς χρείαν τοῦ τακτικοῦ μὲ αἴτησιν ἔγγραφον τοῦ Συνταγματάρχου.

— Οἱ παρὰ τῆς ἐν Παρισίοις Φιλελληνικῆς Ἑταιρείας ἀπεσταλμένοι εἰς τὴν Ἑλλάδα μηχανουργοὶ ἐσύστησαν τὰς μηχανάς των εἰς Ναύπλιον, ἔνθα ἤρχισαν νὰ χύνωσι σφαίρας διαφόρου μεγέθους. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀπεσταλμένων τούτων Κ. Ἀρνὼ ἐπεδιώρθωσε πολλὰ ἐπιτηδείως καὶ ἐντὸς ὀλίγου τοὺς τύπους τῶν τουφεκίων τῶν ἀτάκτων στρατευμάτων, καὶ ἤδη καταγίνεται εἰς ἐπιδιόρθωσιν τῶν φαλιῶν τῶν κανονίων, ὅσα ἦσαν βλαμμένα καὶ σχεδὸν ἄχρηστα, καὶ σχεδιάζει προσέτι τὴν κατασκευὴν τουφεκίων, λογχῶν καὶ ξιφῶν· ἐντὸς ὀλίγου δὲ θέλει κατασκευασθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἱκανὴ ποσότης νίτρου καὶ πυρίτιδος.

— Ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντος Ἰ. Σκανδαλίδου Α'. Γραμματέως τοῦ Βουλευτικοῦ ἐδιωρίσθη ὁ Β'. αὐτοῦ Γραμματεὺς Κ. Ἀνδρέας Παπαδόπουλος· ἐψηφίσθη δὲ Β'. Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ ὁ Κ. Βάϊος Γεωργίου.

— Καὶ τὴν 8 τοῦ παρελθόντος μηνὸς διέβη ὁ Ἰμπραΐμης τὸ στενὸν κατ' ὄνομα καὶ πρᾶγμα Κλειδί, καὶ διελθὼν τὸν Πύργον καὶ Γαστούνην, ἠθέλησε νὰ κυριεύσῃ δι' ἐφόδου τὰ ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Ἀγαλενίτσας νησίδια· ἀπέτυχεν ὅμως· ὁ Ἄσαψ· καὶ ἀφήσας 80 ἵππους, 127 πτώματα Αἰγυπτίων, καὶ γεμίσας ἐκτὸς τούτων καὶ πολλοτάτους τάφους, ἐτράπη εἰς φυγὴν ἄπρακτος. Ἀκολούθως συνέβησαν καὶ ἱκανοὶ ἄλλοι ἀκροβολισμοὶ εἰς χωρίον Βαρθολομιὸν καὶ εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Γαστούνης, καθ' οὓς ἐφονεύθησαν 500 περίπου Ἄραβες.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 10, 11 καὶ 12 Δεκεμβρίου. Μέρος τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου προσωρμίσθη εἰς Γλαρέντσαν, καὶ μέρος περιέρχεται μεταξὺ τοῦ ἀκρωτηρίου τούτου καὶ Ζακύνθου· ἄλλα δὲ τελευταῖον περιεπλέησαν τὰ παράλιά μας.

Ὁ μετὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς ξηρᾶς ἀμοιβαῖος πυροβολισμὸς ἐνεργεῖται ὡς συνήθως ἐκ διαλειμμάτων. Καὶ αὐτὰς χάριτι Θείᾳ οὐδεὶς ἐβλάφθη ἀπὸ μέρους μας.

Οἱ Τοῦρκοι ἤρχισαν αὖθις νὰ μᾶς ῥίπτωσιν καὶ βόμβας, ἐν ᾧ πρὸ καιροῦ εἶχον παύσει τὸν κατὰ κάθετον πυροβολισμόν των.

Οἱ πολιορκηταὶ τοῦ Ἀναλολικοῦ ἤρχισαν συνεχῶς νὰ πυροβολῶσι τὸ νησίδιον τοῦτο· καλέσθησαν οἰκίας τινὰς, καὶ ἐπληγώθησαν καὶ αὐτὰς δύω γυναῖκες ἀπὸ τὴν ἔκρηξιν μιᾶς βόμβας.

Σήμερον ἐκπλέουν ἀπὸ τὸν Κορινθιακὸν κόλπων καὶ ἄλλα ἐχθρικὰ πλοῖα, διευθυνόμενα πρὸς τὴν Γλαρέντσαν.

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἴσπαν. ἓξ προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Γ. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 101ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, πλείω Φραγκλ.

Μεσολόγγιον. 16 Δεκεμβρίου. 1825. Τετράδη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Δανία. Κοπενχάγη. Τὴν 1 Ὀκτωβρίου.

Μία Ῥωσσικὴ ναυτικὴ Μοῖρα συνθεμένη ἀπὸ ἓν πλοῖον Δίκροτον καὶ τρεῖς Φρεγάτας, ἀνεχώρησε τὴν 23 τοῦ παρελθόντος ἀπὸ τὰ παράλια ταῦτα, καὶ διευθύνθη πρὸς Μεσημβρίαν. (Ἐφ. τοῦ Χαμβούργ.)

Παρίσιοι. Τὴν 4 Ὀκτωβρίου.

Τὰ τελευταῖα ἀπὸ Ῥωσσίας γράμματα ἀναγγέλλουν, ὅτι εἰς Πετρούπολιν εἶχον φθάσει κατ' αὐτὰς διάφοροι πολιτικαὶ ἐπιστολαί, αἵτινες ἐπροξένησαν πολλὰς συνελεύσεις εἰς ἃς ὁπωσοῦν προέβρεσε πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του *) ὁ Αὐτοκράτωρ. Ἐπιβεβαιοῦν δὲ ἐν γένει, ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ἀναφέρονται εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος. Ἐν τοσούτῳ τὸ ἀναμφίβολον εἶναι, ὅτι ὁ Κ. Τάτισχεφ εἶχε στείλει διαδοχικῶς πρὸς τὸν Κ. Νεσελρὸδ πολλοὺς ταχυδρόμους, καὶ ὅτι ὁ Αὐστριακὸς Πρέσβυς Κ. Λεβτσέλτερν φαίνεται, ὅτι ἔλαβε νέας ὁδηγίας. Οὗτος ἔκαμε διεξοδικὴν ὁμιλίαν μετὰ τοῦ Αὐτοκράτορος πρό τινων ἡμερῶν τοῦ μισευμοῦ τα. Εἶναι ἄγνωστον ὁμως τι ἀποφασίσθη· ἠξεύρομεν μόνον, ὅτι ἀμέσως ἐστάλθησαν ταχυδρόμοι ἀπὸ Πετρουπόλεως εἰς Βιέννην.

*) Εἶναι πρὸ καιροῦ ἤδη γνωστὸν, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος ἦλθε κατὰ τὰ Μεσημβρινὰ μέρη τῆς ἐπικρατείας του. (Σημ. Συν.)

— Τὸ Ναυτικὸν τῆς Ἀγγλίας, κατὰ τὸν ἐπίσημον κατάλογον, συνίσταται ἀπὸ 28 νῆας μὲ 1ρία καταστρώματα (τριπόντια), ἐκ τῶν ὁποίων 9 κατασκευάζονται τώρα· ἀπὸ 95 Δικρότους (ντιλίνια), ἐκ τῶν ὁποίων 8 ναυπηγοῦνται ἤδη· ἀπὸ 128 μεγάλας Φρεγάτας, ἐξ ὧν αἱ 31 εἶναι εἰς τὸ ναυπηγεῖον· ἀπὸ 44 μικρὰς Φρεγάτας, ἐξ ὧν 6 κατασκευάζονται τώρα· ἀπὸ 200 διαφόρων ἄλλων τάξεων, ἐκ τῶν ὁποίων 48 κατασκευάζονται ἤδη. Τὸ ἄθροισμα δὲ πάντων φθάνει εἰς 495 πλοῖα, χωρὶς νὰ ἐμπεριέχωνται εἰς αὐτὸν τὸν ἀριθμὸν αἱ 12 Μπομπάρδαι καὶ ἄλλαι 95 Νῆες, αἱ ὁποῖαι χοησιμεύουν, ὡς φορτηγὰ, ὡς νοσοκομεῖα πλέοντα, πλοῖα φυλακῆς κτλ., ἀλλὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἐνοσλίζονται, διότι εἶναι παλαιά.

(Constitutionnel.

Τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ.

Ἀπορεῖ ὁ κόσμος ὅλος, διότι ἡ Ἀγγλία δὲν ἔδωκεν ἀκόμη καμμίαν ἀπόκρισιν εἰς τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον τῆς ἔγινεν ἀπὸ τὸ Ἔθνος τῶν Ἑλλήνων. Κανεὶς δὲν ὑπέθεσε βέβαια, ὅτι ὁ Κ. Κάνιγ ἤθελεν ἀποκριθῆ μὲ τρόπον ἀποφασιστικὸν καὶ ἐναργῆ εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβεν ἔγγραφον. Εἶναι φανερὸν, ὅτι ἡ ἀπὸ μέρους τῆς Ἀγγλίας ἐπίσημος ἀποδοχὴ τῆς προστασίας τῆς Ἑλλάδος ἤθελεν εἶσθαι δι' αὐτὴν τὸ ἴδιον, ὡς νὰ ἤθελε διακηρύξει πόλεμον κατὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, ἂν ὄχι ἐναντίον εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ὅσον ἀντίκεινται εἰς τὴν εὐτυχίαν τῆς Ἑλλάδος, τόσον ἡ Ἀγγλία τρέφει ὑπὲρ αὐτῆς εὐνοϊκὰ φρονήματα. Ἐν τοσούτῳ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

εἰς τὸ μέγα τοῦτο ζήτημα, ἐνόμιζον, ὅτι ὁ Κ. Κάνιγ, χωρὶς νὰ ἐξηγηθῇ φανερᾷ, ἤθελε μεταχειρισθῇ τρόπους τινας πολλᾷ εὐκόλως εἰς τὴν διπλωματικήν, διὰ νὰ κάμῃ τοὐλάχιστον ὑπόστασιν τὰς διαθέσεις τῆς πολιτικῆς του· ἀλλ' ὡσὰν ἐστοχάσθη βέβαια, ὅτι αἱ προηγηθεῖσαι πράξεις του, ἦσαν ἱκαναὶ νὰ δώσουν τὸ μέτρον τῆς διαγωγῆς, τὴν ὁποίαν ἀπεφάσισε νὰ ἀκολουθήσῃ εἰς μίαν εὐκαιρίαν τόσον σημαντικήν, καὶ ἴσως ἐσκέφθη, ὅτι εἰς παρομοίαν περίστασιν εἶναι μᾶλλον χρεία ἔργων, παρὰ λόγων.

Εἶναι γνωστὸν ὡσαύτως, ὅτι ἡ Ἀγγλία, πρὶν ἐξηγηθῇ κατηγορικῶς περί τινος, μεταχειρίζεται τὰ τελευταῖα μέσα τῆς διπλωματικῆς· οἱ Ἀγγλικοὶ Πράκτορες κάμνουν διαπραγματεύσεις λοιπὸν τώρα πλέον παρ' ἄλλοτε εἰς Κωνσταντινούπολιν, Βιέννην καὶ Πετρούπολιν· πιθανὸν νὰ διαπραγματεύωνται καὶ εἰς τοὺς Παρισίους, διότι τῆς Ἑλλάδος ἡ Πρόστασις ἔγινε Πρόστασις τῆς Εὐρώπης, καὶ μάλιστα διεπέρασε καὶ τὰς θαλάσσας αὐτάς. Ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος ἐν τούτοις διαβιβάζει τὰ στρατεύματά του εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Προυθ, ὅπου θέλει συστηθῇ τρόπον τινὰ μία γραμμὴ τῆς ὑγείας (cordon sanitaire) ‡). Ἡ Αὐστρία ὡσαύτως κινεῖ τὰς φάλαγγάς της πρὸς τὰ σύνορα τῆς Πόρτας, καὶ ἡ Ἀγγλία γεμίζει μὲ τὰ πλοῖα της τὸ Ἀρχιπέλαγος. Νέον πολιτικὸν δράμα ἤρχισε λοιπὸν· ὁ θεσμὸς εἶναι γνωστὸς, μένουν δὲ τὸ μέλλον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἔγγυς, θέλει φανερώσει τὴν λύσιν τοῦ θεσμοῦ τούτου.

(Ὡσαύτως.)

Νούεμβεργ. Τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ.

Πρὸ ἓξ ἑβδομάδων ἤρχισε νὰ γίνεται καθ' ὑπερβολὴν συνεχὴς ἡ μεταξὺ Λονδίνου καὶ Βιέννης διάβασις τῶν ταχυδρόμων. Πολυάριθμοι ἐπιστολαὶ διευθύνθησαν ἀπὸ τὴν Ἀρχιγραμματείαν τῆς Βιέννης πρὸς τὸν Πρίγκιπα Παῦλον Ἐσζεργάζην, Αὐστριακὸν ἐν Λονδίνῳ Πρέσβυν, ὅστις δὲν λείπει νὰ κοινοποιῇ ἀμοιβαίως εἰς τὴν Αὐλήν τα τὰ ἀνήκοντα. Ὁ Κ. Ἐρρίκος Οὐελεσλεῦ, Ἀγγλικὸς Πρέσβυς ἐν Βιέννῃ, ἔστειλεν εἰς Λονδῖνον διαφόρους ἄνδρας πιστοὺς διὰ νὰ δώσουν βέβαια εἰς τὴν Αὐλήν του διὰ ζώσης φωνῆς τὰς ἀνηκούσας γνωστοποιήσεις. Ὅλα ταῦτα ἀποδεικνύουν ἤδη, ἂν πρότερον δὲν ἦτον ἀλλαχόθεν γνωστὸν, ὅτι σημαντικὰ συμβούλια γίνονται μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ἀγγλίας· καὶ δὲν εἶναι ποσῶς δύσκολον νὰ ἐννοήσωμεν, ὅτι τῶν συμβουλίων τούτων τὸ ἀντικείμενον δὲν εἶναι ἄλλο, εἰμὴ αἱ ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας.

Μ' ὅλον ὅτι ἡ Αὐλὴ τῆς Βιέννης, ἀφ' ὅτου ὁ Κ. Κάνιγ ἐδιωρίσθη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ κλάδου τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, ἀποδοκίμασε (καθὼς εὐκόλως ἐννοεῖται) τὸ παρὰ τῆς Ἀγγλίας μεταχειρισθὲν σύστημα, ὡς ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον εἰς τὸ ἀποκαταστατικὸν ἐκεῖνο (διὰ τὸ ὁποῖον οἱ ἐν τοῖς ἐπαγγέλμασιν Αὐστριακοὶ ἔχουν τοσαύτην κλίσιν) καὶ ὡς ἀποβλεπτον εἰς πολιτικὰς καινοτομίας, αἱ ὁποῖαι προξενοῦν τόσον φόβον εἰς Αὐστρίαν, καὶ εἶναι ἀναγκαῖον παρεπόμενον τῶν προόδων τοῦ ἐξευγενισμοῦ, δὲν ἐστάθη μέχρι τοῦδε μ' ὅλα ταῦτα τοσαύτη ἄμεσος συνάφεια μεταξὺ τῶν συμφερόντων τῆς Αὐστρίας καὶ Ἀγγλίας. Τὰ πράγματα ἤλλαξαν μορφὴν ἀφ' ὅτου ἔγινε βέβαιον, ὅτι τὰ Ἀνατολικὰ μέρη κατεστήθησαν ἐν τῶν πρωτίστων ἀντικειμένων τῆς προσοχῆς τῆς Μεγάλης Βρεταννίας. Τὸ πλέον λυπηρὸν διὰ τὴν Αὐστριακὴν Αὐλὴν εἶναι τὸ νὰ βλέπῃ αἴφνης μηδενιζόμενον τὸ ἀγαπητόν της ἀδρανὲς σύστημα (statu quo)· διότι πάντοτε ἐκολακεύετο, ὅτι ἔχει ἱκανὴν ἐπιρροὴν, ὥστε νὰ ἐμποδίσῃ ὅλας τὰς Μεγάλας Δυνάμεις χωρὶς ἐξαίρεσιν τοῦ νὰ μεσολαβήσουν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, καὶ νὰ ἐρεθίσῃ τὴν Πόρταν νὰ μεταχειρισθῇ ἐκτάκτους δυνάμεις διὰ νὰ τοὺς καθυποδουλώσῃ· ἤδη δὲ ἐννόησεν, ὅτι ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἀναδειχθῇ τῆς Ἀγγλικῆς Αὐλῆς ἡ ἀπόφασις, τοῦτο τὸ σύστημα δὲν ἀδρανοῦς ἐξηδενώθη διὰ τὴν Τουρκίαν.

Ἂν ἡ Αὐστρία δὲν ἤθελε δυνηθῇ νὰ κατορθώ-

---

‡) Τοιαύτην ὀνομασίαν ἔδωκε καὶ ἡ Γαλλία εἰς τὰς στρατιάς της, τὰς ὁποίας διὰ τὴν εἰς Ἱσπανίαν ἐπικρατοῦσαν νόσον τῆς ὠχρᾶς θερμῆς λεγομένης (febbre gialla), ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ μεταστήσῃ εἰς τὰ μεταξὺ αὐτῆς καὶ Ἱσπανίας σύνορα, καὶ αἱ ὁποῖαι ἐχρησίμευσαν ἔπειτα ὡς ἐμπροσθοφυλακαὶ διὰ τὴν εἰς τὸ Βασίλειον τοῦτο ἐκστρατείαν της. (Σημ. Συν.)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐγὴ τίποτε καλήτερον διὰ τὸ συμφέρον της, θέλει συγκατανεύσει εὐχαρίστως, ὥστε οἱ Ἄγγλοι νὰ ἐνώσουν μὲ τας Ἰονικὰς νήσους καὶ τὸ Ἀρχιπέλαγος, φθάνει μόνον να μὴ γίνῃ κἀμμία μεταβολὴ τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους εἰς τὴν καθεστῶσαν τῆς Χερσαίας Εὐρώπης κατάστασιν. Φοβεῖται τὰς οἰκειοποιήσεις τῆς Ῥωσσίας καὶ τας διαθέσεις της. Ἐν τοσούτῳ ὅλοι οἱ ἐν Λονδίνῳ ἀγῶνες της δὲν τείνουν, εἰμὴ νὰ καταπείσουν τὴν Ἀγγλίαν νὰ μὴ δεχθῇ τὰς προσφορὰς τῶν Ἑλλήνων, καὶ νὰ μὴ λάβῃ μέρος εἰς τας ὑποθέσεις τῆς Ῥωμηλίας. Εἶναι δὲ δύσκολον νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι θέλει ἐπιτύχει εἰς τὸν σκοπόν της. (Ὡσαύτως.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγιον. Τὴν 13 Δεκεμβρίου.

Ἀπὸ εἰδήσεις τῆς Σμύρνης τῶν 14 Ὀκτωβρίου πληροφορούμεθα μετὰ βεβαιότητος, ὅτι τὴν 19, 21 καὶ 29 Σεπτεμβρίου συνέβησαν εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην τρεῖς μεγάλαι πυρκαϊαὶ, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἠφανίσθησαν πολλαὶ χιλιάδες οἰκιῶν, καὶ ἔμειναν χωρὶς ἄσυλον 15.000 περίπου δυστυχεῖς, Χριστιανοὶ καὶ Τοῦρκοι. Ἀλλ' εἰς μὲν τοὺς Τούρκους ἐδόθησαν διὰ κατοίκημα αἱ Χριστιανικαὶ ἔρημοι οἰκίαι τῶν ἀδίκως σφαγέντων εἰς τὸ πενταετὲς τοῦτο τῆς ἀνεγέρσεώς μας διάστημα· οἱ δὲ ταλαίπωροι Χριστιανοὶ ἔμειναν τῇ δε κἀκεῖσε περιφερόμενοι χωρὶς οὐδεμίαν περιβαλψιν. Ἡ τελευταία πυρκαϊὰ τῶν 29 ἔλαβεν ἀρχὴν ἀπὸ τὴν ἐνορίαν τῶν Εὐρωπαίων (Φραγγομαχαλᾶ), ὅπου προηγήθησαν δύω ἄλλαι μικραὶ· ἐπειδὴ δὲ πρὶν γίνῃ αὐτῆς ἡ ἔκρηξις ἠκούσθησαν πρότερον διάφοροι βαθεῖαι καὶ ταραχώδεις φωναὶ, εἶναι ἐπόμενον, ὅτι καὶ συνέβη μᾶλλον ἀπὸ κακοβουλίαν καὶ φαυλότητα κακούργων, ἢ κατὰ τυχηρὸν συμβεβηκός.

Ἕνεκα τούτου τὸ πᾶν ἤδη τρέμει εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν, καὶ αὐτοὶ οἱ διάφοροι τῆς Εὐρώπης Πρόξενοι διατρέχουν τὸν αὐτὸν κίνδυνον. Ἐν ᾧ δὲ εἰς τοιαύτην περίστασιν οἱ Τοῦρκοι ὥρμην καὶ κατελεηλάτουν τὰς οἰκίας, ἕνας ὁμογενής μας ἀπὸ μίνην τὴν ἔμφυτον ἀγαθότητα ὠθούμενος, ἔβραμεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν φλογῶν, καὶ διασώσας τὰ πολύτιμα σκεύη ἑνὸς Ἰατροῦ Γάλλου, οὗτινος ἡ γυνὴ ἔγινε τοῦ πυρὸς ὁλοκαύτωμα, ἐπῆγε τὴν ἐπαύριον εἰς τὸ οἴκημα τοῦ Γάλλου, καὶ τοῦ παρέδωκεν αὐτὰ ὁλα σῶα καὶ ἀβλαβῆ. Εἰς τὸ αὐτὸ συμβεβηκὸς ἕτερος ὁμογενὴς ἔσωσε παρομοίως κιβώτιόν τι μὲ ὑπερμεγέθης ποσότητος χρήματα εἰς διάφορα χρυσᾶ νομίσματα, τῶν ὁποίων ὁ κύριος ἰδὼν τὸν Χριστιανὸν τοῦτον αὐτοπροαιρέτως καὶ μετὰ προθυμίας ἐλθόντα εἰς τὴν οἰκίαν τη, καὶ ἐγχειρίζοντα πρὸς αὐτὸν τὴν ἰδιοκτησίαν, ἐξεπλάγη.

— Ἀπὸ ἐμμέσου εἰδήσεις τῆς Κερκύρας καὶ Λευκάδος πληροφορούμεθα, ὅτι ἡ Πόρτα ἔστειλε πρό τινων ἡμερῶν Καπουτζή-μπασην, διὰ νὰ ἀποκεφαλίσῃ ὅλους τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Ἀλβανῶν, ὅσοι συνεκστρατεύσαντο ἐφέτος μετὰ τοῦ Κιουταχῆ, ἐπέστρεψαν πάλιν τὸ φθινόπωρον εἰς τὰ ἴδια, καθὼς ἐποίησε καὶ ἐκεῖνος, ὅσοι ἐσώθησαν ἀπὸ τοὺς στρατοπεδεύσαντας εἰς Σάλωνα. Ὁ Χοτάμπεης, ὅστις ἦρχετο εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Κιουταχῆ, φέρων βοήθειαν 1ρισχιλίων σρατιωτῶν, μαθὼν καθ' ὁδὸν αὐτὴν τὴν εἴδησιν, ἐπέστρεψεν ἀμέσως εἰς τὰ ὀπίσω μετὰ τῆς στρατιᾶς τε, καὶ διευθύνθη πρὸς τὰ Ἰωάννινα μὲ σκοπὸν τοῦ νὰ κτυπήσῃ τοὺς ἐκεῖσε Χαλντούμιδες. — Ὅτι ὁ Σούλτσα-Κόρτσας ἀπεκεφαλίσθη ἤδη εἰς τὰ Τρίκκαλα, εἶναι πρὸ πολλοῦ γνωστὸν· μένει λοιπὸν ἤδη νὰ ἴδωμεν ὁποῖον ἀποτέλεσμα θέλει κάμει καὶ αὐτὴ τοῦ Σελτάνη ἡ ἀπόπειρα.

— Βεβαιοῦται πανταχόθεν, ὅτι ὁ Κύριος Στρατφόρδ Κάνιγ, Πρέσβυς ἔκτακτος τῆς Ἀγγλίας παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πόρτα, ἀνεχώρησε διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἔχομεν ἐν τοσούτῳ χρηστὰς ἐλπίδας, ὅτι τὸ ὑποκείμενον τῆς πρεσβείας τη θέλει προάξει αἰσιώτατα ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος μας ἀποτελέσματα.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 13 Δεκεμβρίου. Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἴδεν ἡ γενναία φρουρὰ τοῦ Μεσολογίου καὶ Ἀραβικὰς φάλαγγας ἐρχομένας ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τῆς Ἀφρικῆς ἐναντίον της. Οὔτε αἱ φυλαὶ τῶν Ἀλβανῶν καὶ Γκεγκιδων, οὔτε τῶν Γκριτζαλίδων, οὔτε τῶν Χαϊνταλίδων, οὔτε τῶν Βιντιν-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λίδων, οὔτε τῶν Κοζάκων αὐτῶν, οἵτινες ἦλθον ἀπὸ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Δνιέστεως, δὲν ἐξήρκεσαν διὰ τόσον μικρὸν ἀριθμὸν Ἑλλήνων κλεισμένων εἰς τὴν μάνδραν ταύτην, οὔτε οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας μεταβάντες Κιταχῆδες καὶ λοιποὶ δὲν ἐστάθησαν ἱκανοί, ἀλλ' ἦλθον καὶ Ἄραβες ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴν νὰ μᾶς πολεμήσωσιν; Ἐν ᾧ ταῦτα ἔλεγεν ἡ φρυρά μας, ἡ Μοσκιὴ καὶ τὰ γύμπανά της ἀντήχησαν εἰς τὰ ὦτα μας, οἱ δὲ εἰς Κρυονέρι ἀπειβασθέντες Ἄραβες, συμποσούμενοι εἰς 4,000 περίπου, καὶ ὁδηγούμενοι ἀπὸ τοὺς Γάλλους ἀξιωματικούς των, ἐπλησίαζον πρὸς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον μ' ὅλην τὴν πομπήν, προπορευομένης τῆς πυροβολικῆς, καὶ ἀπ' ὀπίσω ἀκολουθοῦντος τοῦ ἱππικοῦ· ἓξ δὲ σημαῖαι ἐκυμάτων ἐπὶ τὰς κεφαλάς των. Ἀμέσως φθάσαντες οἱ Ἀφρικανοὶ εἰς τὸ στρατόπεδον, ἔστησαν τὰς σκηνάς των ἀποχωρισμένας ἀπὸ ἐκείνας τῶν ἀπὸ τῆς Ἀσιατικῆς καὶ Εὐρωπαίας Τουρκίας· καὶ ἤδη τὸ θέαμα τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου εἶναι τῳόντι μία χάρτα παριστάνουσα τὰ τρία μέρη τοῦ Παλαιοῦ Κόσμου. Ἡ ἀπειρίτητος φρυρά μας δὲν ἐταράχθη ποσῶς διὰ τὴν νέαν ταύτην τοῦ ἐχθροῦ ἐνίσχυσιν.

Ἀλλὰ πῶς ὁ καιρὸς μεταβάλλεται! Ἐξαλείφθησαν οἱ αἰῶνες ἐκεῖνοι, ὅταν τὰ Χριστιανικὰ γένη ἐπολέμουν εἰς τὴν Ἀνατολὴν κατὰ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Μωάμεθ! Ἐπὶ τῶν Σταυροφόρων πρώτη ἐξεστράτευσεν ἡ Γαλλία διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἱερᾶς Γῆς· ἡ Γαλλία τότε ἔχυσε τόσον αἷμα διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Εὐαγγελίου· ὁ Βασιλεύς της Ἅγ. Λεβδοβῖκος ἀπέθανε δι' αὐτὴν καὶ μόνην τὴν ὑπόθεσιν· καὶ σήμερον, ὅτε ἡ Γαλλία αὐτὴ ἐξευγενίσθη ἔτι μᾶλλον διὰ τῶν ἐπιστημῶν, ὅτε τὰ ἤθη της κατεστήθησαν τὰ πλέον εὐγενῆ ἀπὸ τὰ τῶν λοιπῶν Εὐρωπαίων, σήμερον, λέγομεν, συγχωρεῖ ὁ Βασιλεύς της νὰ κατασκευάζωνται πλοῖα πολεμικὰ διὰ τοὺς ἀπίστους, τὰ καράβιά της νὰ μεταφέρωσι τοὺς θησαυροὺς τοῦ Αἰγυπτιακοῦ Σατράπου, οἱ υἱοί της, οἱ ὁποῖοι εὐγῆκαν ἀπὸ τὰ πολεμικὰ σχολεῖα της, ἐνωμένοι ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς ἡμισελήνου, νὰ καταπολεμοῦν τοὺς ὑπὸ τὴν Σταυροφόρον σημαίαν Χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι συντρίψαντες τῆς Ὀθωμανικῆς Τυραννίας τὰς ἁλύσσους, ἀγωνίζονται νὰ ζήσωσιν ὡς Χριστιανοί, καὶ νὰ ἀποκαταστήσωσιν Ἔθνος ἀνεξάρτητον!

Ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ἐπήγασαν αἱ ὡραῖαι τέχναι καὶ ἐπιστῆμαι· ἡ Γαλλία ἐδίδαξε τοὺς ἀπροσδοκήτους λαοὺς τῆς Εὐρώπης νὰ γνωρίσωσι τὰ πολιτικά των δικαιώματα· καὶ ἤδη ἡ Γαλλία αὐτὴ ἐλησμόνησεν ὅλα ταῦτα; Αὐτὴ σπεύδει νὰ μεταχειρισθῇ τὴν καλλιέργειαν τῶν μαθήσεων διὰ νὰ διδάξῃ τοὺς Τούρκους τὴν τέχνην τοῦ πολεμεῖν, διὰ νὰ καταστρέψωσι τοὺς Ἕλληνας; Καὶ διὰ τί ἡ γενναιόφρων Ἀγγλία δὲν φέρεται μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον; Ἡ Ἀγγλία θέλει νὰ βλέπῃ τὸν κόσμον ἐλεύθερον, Γάλλοι δὲ (χωρὶς νὰ ἀποτεινώμεθα πρὸς τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον) συμπράττουν διὰ τὴν γενικὴν καταστροφὴν τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς. Καὶ ἰδοὺ αἰνίγματα, τὰ ὁποῖα ὁ χρόνος καὶ ἡ Ἱστορία θέλουν λύσει μίαν ἡμέραν.

Μέγα μέρος τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ἐπλησίασε σήμερον καὶ ἐπεριφέρετο πέριξ τοῦ λιμένος μας καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

Τὴν 14 τοῦ αὐτοῦ. Οἱ ὁδηγοὶ τῶν Ἀράβων Γάλλοι ἐπαρρήσιασαν σήμερον τὰς φάλαγγάς των εἰς μέρος ὑψηλὸν ἀντικρὺ τοῦ ὀχυρώματός μας, καὶ τοὺς ἔκαμαν τὴν συνήθη γύμνασιν (esercizio). Μετὰ τοῦτο ἔγινεν ἀμοιβαῖος πυροβολισμὸς μὲ μετριότητα.

Πολλὰ τῶν Τουρκικῶν καραβίων φαίνονται εἰς τὰ παράλιά μας, πλέοντα μεταξὺ Πάσσα καὶ Βασιλαδίε.

Τὴν 15 τοῦ αὐτοῦ. Τὰ μεγαλήτερα τῶν ἐχθρικῶν καραβίων ἐξέπλευσαν τοῦ κόλπου Π. Πατρῶν καὶ ἦλθον, τὰ μὲν ἀντικρὺ τοῦ Βασιλαδίε, τὰ δὲ ἀντικρὺ τοῦ Πάσσα· ἐστάθησαν ἱκανὴν ὥραν κατ' ἀνέμους (ἀλακάσσα), καὶ περὶ τὸ ἑσπέρας πάλιν ἐπέστρεψαν εἰς τὰ φρούρια.

Τὸ πῦρ τῶν ἀπὸ ξηρᾶς ἀντιμαχομένων ἔγινε μὲ συγκατάβασιν καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη.

Τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ. Δύω μόνα ἐχθρικὰ καράβια φαίνονται εἰς τὸν Ὁρίζοντά μας ἐνώπιον τοῦ Πάσσα.

Τόσον οἱ ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς, ὅσον καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας καὶ Εὐρώπης πολιορκηταί μας ἡσυχάζουν ἡσυχίαν ἄκραν.

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἰσωσ[illegible] ἐξ προπληρωτέα κατὰ Τριμηνίαν. Δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Ἰ. Μ[illegible]. Τ[illegible] Δ. Μεσθενεύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 102ος. — 103ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι
Φραγκλ.

Μεσολόγγιον. 23 Δεκεμβρίου. 1825. Τετράδη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λονδῖνον. Τὴν 18 Ὀκτωβρίου.

Κατασκευάζονται διὰ τοὺς Ἕλληνας τρία ἀτμοκίνητα πλοῖα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓν θέλει ἔχει πολλὰς μηχανὰς καὶ δύω πυροβόλα ἀτμώδη κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Περκίνη, ὥστε τοῦτο τὸ πλοῖον θέλει καταστηθῆ τρόπον τινα κανονοστάσιον κυματούμενον. (Glascow-Free-Press,)

Τὴν 21 τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ Προκήρυξις τῆς Διοικήσεως, δι' ἧς ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγὴ τῶν ὅπλων καὶ ἐφοδίων διὰ τὴν Ἑλλάδα, δὲν θέλει ἐπιφέρει καμμίαν δυσκολίαν εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν Ἑλλήνων, ἐπειδὴ μανθάνομεν, ὅτι ἑτοιμάζουν νὰ στείλουν πολλὰ πράγματα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰ ἀντικρυνὰ αὐτῆς μέρη. Ὁ παρὼν τῆς Ἰνδίας πόλεμος παρεσκεύασε ἐναργέστατον παράδειγμα τοιαύτης πράξεως· καθότι εἶναι γνωστὸν, ὅτι οἱ Βιρμάνοι μᾶς πολεμοῦν μὲ ὅπλα ἀγορασμένα εἰς Λονδῖνον. Δύω φορτία, τὰ ὁποῖα ἐπροσφέρθησαν εἰς τοὺς Διοικητὰς τῆς Καλκούτας, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα οὗτοι ἠρνήθησαν νὰ δεχθῶσιν, ἐπωλήθησαν ἔπειτα εἰς τοὺς Βιρμάνους, οἵτινες καὶ τὰ μεταχειρίζονται τώρα ἐναντίον μας.

(Globe and Traveller.)

Τὴν 27 τοῦ αὐτοῦ.

Ἐπιστολαὶ ἀπὸ Σμύρνης τῶν 27 Σεπτεμβρίου, ἀναγγέλλουν, ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἐμπόδισαν τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ μεταξίου ἀπὸ τὴν ἐπικράτειάν των, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ δυσκολεύουν τὰ ἐργόχειρα (manufactures) τῆς Ἀγγλίας, καὶ τοιουτοτρόπως νὰ τὴν ἐκδικηθοῦν, διότι δίδει βοήθειαν εἰς τοὺς Ἕλληνας. (F. Fr.)

Παρίσιοι. Τὴν 19 τοῦ αὐτοῦ.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἀπὸ Ῥωσσίας εἰδήσεις, ὁ Αὐτοκράτωρ θέλει ἐπιστρέψει εἰς Πετρούπολιν περὶ τὰ μέσα τοῦ Νοεμβρίου. Φαίνεται, ὅτι τὸ οὐσιῶδες τῶν μεταξὺ τῶν Αὐλῶν διαπραγματευομένων ὑποθέσεων, καὶ ἐξαιρέτως τῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, ὑπεχρέωσαν τὴν Α. Μ. νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν πρωτεύουσάν του πολὺ προτήτερα, παρ' ὅτι ἐσχεδίαζε· τινὲς μάλιστα νομίζουν, ὅτι τὸ ταξείδιόν του θέλει τελειώσει εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Νοεμβρίου.

(Journal du soir.)

Ἀπὸ Βρυξέλλων. Τὴν 22 τοῦ αὐτοῦ.

Ἐπιστολὴ ἀπὸ τῆς Μεσημβρινῆς Γερμανίας περιέχει τὸ ἑφεξῆς ἄρθρον.

„Ἡ ἀναχώρησις μιᾶς Ῥωσσικῆς ναυτικῆς Μοίρας διὰ τὴν Μεσόγειον ἀποκαθίστατάι εἰς τὰς παρούσας τῆς Ἑλλάδος περιστάσεις ἓν τῶν σημαντικωτάτων συμβεβηκότων· ὅσαι μάχαι μέλλουν νὰ συμβοῦν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, θέλουν ἔχει μάρτυρας τὰς ναυτικὰς δυνάμεις ὅλων σχεδὸν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Θαλασσίων Ἐθνῶν. Τοῦτο θέλει εἶσθαι ἓν στάδιον πάλης, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ ἀντιπολεμοῦντες θέλουν κριθῆ ἀπὸ Δικαστήριον, συνισταμένον ἀπὸ Ναυάρχους Ἄγγλους, Ῥώσσους, Γάλλους καὶ Αὐστριακούς. Καμμία οὐδετερότης δὲν ἐσεβάσθη τόσον ἄλλοτέ ποτε, καθὼς εἰς τὸν παρόντα ἀγῶνα, εἰς τὸν ὁποῖον ὅλα τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας τὰ μέλη κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον λαμβάνουν μέριμναν, ἐξ οὗ ἔπεται νὰ ᾖναι ἐντελὴς καὶ ἡ στερεωθεῖσα ἰσοσταθμία. (G. P.)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀπόσπασμα γράμματος ἀξιοπίστου ἀπὸ Σμύρνης. Τὴν 14 Νοεμβρίου.

Τὸ Αὐστριακὸν Βασέλον ἀπεχώρησεν ἐντεῦθεν πρὸ καιροῦ εἰς Μοδώνην καὶ Κορώνην, φορτωμένον ἀπὸ διαφόρων πραγμάτων, οἷον ἀμπάδων, παπουτσίων κτλ., καὶ ἐπιστάτης τοῦ φορτίου εἶναι ὁ Θεοδάτος Ἀμπρογλιὲς. Κατόπιν αὐτοῦ ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν ἓν Αὐστριακὸν Βασιλικὸν Βρίκι, καὶ πάλιν ἄλλη Γολέτα Βασιλικὴ Αὐστριακὴ, καὶ τὰ δύο σχεδὸν φορτωμένα ἀπὸ πραγμάτων διαφόρων εἰδῶν, εἰς τὰ αὐτὰ φρούρια διευθυνόμενα. Σήμερον δὲ κινεῖ ἐντεῦθεν ἓν Γαλλικὸν ἐμπορικὸν Βρίκι, κυβερνώμενον παρὰ τοῦ Κυρίου Gombès, καὶ συνοδευόμενον ἀπὸ μιᾶς Γαλλικῆς Βασιλικῆς Κορβέτας· ἔχει δὲ φορτίον πέταλα, παπούτσια, ἀμπάδες καὶ ἄλλα διάφορα, καὶ διευθύνεται καὶ αὐτὸ εἰς τὰ αὐτὰ φρούρια.

(Γ. Ἐφ. τῆς Ἑλλ.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον. Τὴν 21 Δεκεμβρίου.

Ἀφ οὗ ἡ Ἑλληνικὴ ναυτικὴ Μοῖρα τοῦ καρτερόψυχου Μιαούλη, μετὰ διαφόρους ἀλλεπαλλήλους καὶ πεισματικὰς ναυμαχίας γενομένας προλαβόντως εἰς τὰ παράλια τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, εὑρέθη βιασμένη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ὕδραν διὰ νὰ ἐφοδιασθῇ ἀπὸ τὰ χρειώδη, ἤδη πάλιν, καθὼς μετὰ βεβαιότητος πληροφορούθα, ἐπιστρέφει ἐνταῦθα, ὁμοῦ δὲ καὶ αἱ δύο ἄλλαι Μοῖραι τῶν γενναίων Σπετσιωτῶν καὶ Ψαρραίων, εἴτινες ὁμοθυμαδὸν σπεύδουν νὰ διαλύσωσι τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ λιμένος μας, καὶ οὕτω νὰ ματαιώσωσι τὰ ὀλέθρια τῶν βαρβάρων ἐνεύματα. Ἡ μὲν Σπετσιώτικη καὶ Ψαρριανὴ Μοῖρα ἔφθασεν εἰς τὰ παράλια τῆς Μάνης· ὀπίσθεν δὲ ἔρχεται δρομαίως καὶ ὁ ἀρείπολμος Μιαούλης μετὰ τοῦ ἀπτοήτου Σαχτούρη· καὶ οὕτως ἐνωμένοι ὅλαι αἱ Μοῖραι μας νὰ κτυπήσωσι τὸν ἐχθρὸν καιρίως.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 17 Δεκεμβρίου. Δέκα τῶν ἐχθρικῶν καραβίων ἄραξαν σήμερον πρὸς τὸν λιμένα μας ἀπέναντι τῆς Τριλλίδας. Ὁ δὲ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς ἐχθρὸς κυριεύεται ἀπὸ σιωπήν.

Παρατηρεῖται, ὅτι οἱ Ἄραβες ὄχι μόνον μένουν χωριστὰ κατασκηνωμένοι, ἀλλὰ οὔτε καὶ εἰς τὰ κανονοστάσια, οὔτε καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἐργασίας τοῦ ἐχθροῦ λαμβάνουν μέρος. Οὗτοι περιορίζονται νὰ κάμνουν καθ' ἡμέραν τὴν συνήθη τῶν ὅπλων γύμνασιν, καὶ τίποτε περισσότερον.

Τὴν 18 καὶ 19 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἐχθρὸς ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὴν αὐτὴν σιωπήν. Ἐκ δὲ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, μέρος παραπλέει εἰς τὸν ὁρίζοντά μας, καὶ μέρος μένει προσωρμιτμένον ἀπέναντι τοῦ Βασιλαδίου.

Σήμερον πρὶν τοῦ μεσονυκτίου, ἐπλησίασαν μερικοὶ ἐχθροὶ, καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν δευτέραν παράλληλον τῶν χαρακωμάτων των, ἔρριψαν μερικὰ τυφέκια· οἱ ἡμέτεροι τοὺς ἀντετουφέκισαν πάραυτα, καὶ οὕτως οἱ ἐχθροὶ ἀπεσύρθησαν αὖθις εἰς τὰ ἴδια.

Τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἀπὸ μέρους τῶν ἐχθρῶν πυροβολισμὸς ἐξακολουθεῖ νὰ ἦναι ὡσαύτως πεπαυμένος. Ἐκ δὲ τῶν κανονοστασίων μας ἐρρίφθησαν καθ' αὐτὰ ὅλμων καὶ κανονίων σφαῖραι.

Τὴν 21 τοῦ αὐτοῦ. Σήμερον τὸ πρωῒ κατέβησαν πάλιν οἱ Βάρβαροι εἰς τὴν δευτέραν παράλληλον καὶ ἤρχισαν νὰ τυφεκίζουν· μέρος τῆς φρουρᾶς μας ἐξῆλθε τοῦ ὀχυρώματος, καὶ σταθεῖσα εἰς τοὺς προμαχῶνας τῆς τρίτης παραλλήλου, ἀντετυφέκιζεν ἐπίσης. Ὁ τοιοῦτος ἀκροβολισμὸς διήρκεσε μέχρι τῆς μεσημβρίας· ἐφονεύθησαν δύο ἐξ ἡμῶν· ποία δὲ ἐστάθη ἡ ἀπὸ μέρους τῶν Τούρκων ζημία, ἀγνοοῦμεν.

Ὁ ἐχθρικὸς στόλος ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκπλέῃ καὶ εἰσπλέῃ τὸν κόλπον Π. Πατρῶν· μέρος δὲ αὐτοῦ στέκεται ἀραγμένον εἰς τὰ παράλιά μας.

Πληροφορούμεθα σήμερον, ὅτι οἱ Ἄραβες μελετοῦν νὰ κάμωσι μετ' οὐ πολὺ γενικὴν κατὰ τοῦ τείχους μας ἔφοδον. Ἡ φρουρά μας ἐπαγρυπνεῖ νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ἀνυπομόνως περιμένει νὰ ἴδῃ καὶ τὰς Γαλλο-Αἰγυπτιακὰς ὁρμάς.

Τὴν 22 καὶ 23 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἐχθρὸς ἔβαλε κατ' αὐτὰς εἰς ἐνέργειαν τὸ πῦρ τῆ ὁριζοντείως καὶ κατὰ κάθετον. Ἡμεῖς ἀντεκανονοβολήσαμεν τὰ κανονοστάσιά τη καὶ ἐβομβο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λήσαμεν τὰς σκηνάς τω .

Παρατηροῦμεν , ὅτι οἱ ἐχθροὶ κάμνην τὰς παρασκευασίας τῆς διαφημιζομένης ἐφόδω των δὲν παύην νὰ μετακομίζωσιν εἰς τὰ κανονοστάσιά των δεμάτια ξύλων , καὶ διάφορα ἄλλα χρησιμεύοντα διὰ νὰ γεμίσωσι τὰς τάφρους μας . Ἡ φρουρά μας εἶναι ἕτοιμη νὰ τοὺς δεχθῇ μ' ὅλο τὸ θάρρος .

Ἡ Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος περιέχει τὴν ἐφεξῆς εἴδησιν , μηνολογημένην ἀπὸ τὰς δύω τοῦ τρέχοντος , ἐκ Ναυπλίου .

„ Τὸ Μεσολόγγιον εἶναι καλῶς προμηθευμέ-„ νον , καὶ ὁλονὲν προμηθεύεται ἀπὸ ζωοτρο-„ φιῶν , διότι περὶ τούτου ἐφρόντισεν ἡ Διοί-„ κησις ἐν καιρῷ , καὶ εὗρεν εἰς τοῦτο ἄξιον „ συνεργὸν τὸν ἄριστον πατριώτην Κ. Ἐμμ. „ Ξένον “

Πολὺ ὀρέγεται ἡ Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀπατήσῃ πράγματα , τὰ ὁποῖα , φθάνει μόνον νὰ προσβάλλην καλῶς , καὶ ὀλίγον φροντίζει , ἂν μετέχωσιν ἢ ὄχι ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν . Ἓν τῶν τοιούτων εἶναι καὶ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον της , τὸ ὁποῖον εἰς κάθε εἰδήμονα τῶν πραγμάτων μας , θέλει φανῇ ὡς νὰ ἤθελεν εἶσθαι γραμμένον ἀπὸ τὸ Περοὺ , ἢ ἀπὸ τὸ Πεκὶν , καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν καθέδραν τῆς Διοικήσεως . Ὅσον διὰ τὸ Ναύπλιον εἴμεθα βέβαιοι , ὅτι εἶναι καλὰ προμηθευμένον , καὶ ἔχει τὰ πάντα ἐν ἀφθονίᾳ · καὶ ἴσως ἡ Γ. Ἐ. τῆς Ἑλ. , ἐπειδὴ εὑρίσκεται ἐκεῖ , ἔνθα ὅλοι ἀπολαμβάνην τὰ πάντα πλησιοπαρόχως , θέλει νὰ νομίζῃ , ὅτι καὶ τὸ Μεσολόγγιον εἶναι καλὰ προμηθευμένον . Ἡ Ἐφημερὶς τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως γνωρίζει βέβαια πόσαι τροφαὶ μᾶς ἐστάλησαν , μανθάνει ἀναμφιβόλως ἀπὸ τὰ καθημερινῶς γραφόμενα ὁποσα ὑπομένομεν, δὲν θέλει μ' ὅλον τοῦτο νὰ πεισθῇ διὰ τοῦ Μεσολογγίου τὴν κατάστασιν, διότι ὁ χορτασμένος δὲν πιστεύει ποτὲ τὸν πεινασμένον , κατὰ τὴν παροιμίαν .

Ἐν τοσούτῳ κρίνομεν χρέος μας νὰ εἰπῶμεν, ὅτι ἀγκαλὰ ἡ φρουρὰ τοῦ Μεσολογγίου στενοχωρεῖται ὄχι ὀλίγον ἀπὸ ὅλα τὰ χρειώδη , ἀγκαλὰ καὶ οὔτε τοὺς μισθούς της , οὔτε τὸ σιτηρέσιόν της ἔλαβεν , ἀγκαλὰ καὶ ὑπομένει τὰς ταλαιπωρίας καὶ τὰ βάσανα τοῦ χειμῶνος, καὶ τέλος πάντων εὐαωειλεῖται ἤδη , ὄχι μόνον ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν στρατευμάτων τῆς Ἀσίας καὶ Εὐρώπης , ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰς προμηθείας ἐξ Ἀφρικῆς μεταβάσας Γαλλο-Αἰγυπτίους [illegible] νας , θέλει κάμει μ' ὅλα ταῦτα τὸ χρέος της θέλει ἀνθέξει γενναίως , καὶ θέλει ἀποκρούσει τοὺς Βαρβάρους μέχρι τῆς τελευταίας ῥανίδος τοῦ αἵματός της . Ἐνταῦθα δὲ ἂς ὑπενθυμίσῃ ἡ Σ. Διοίκησις ὁποῖα κατορθώματα ἔπρεπε νὰ ἀναμένῃ ἀπὸ τοιαύτην Ἡρωϊκὴν φρουράν , διὰ ἐλάμβανε φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν δι' αὐτὴν , ἂν ἐν καιρῷ ἤθελε τὴν προμηθεύσει μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἐφόδια , ἤθελε τῆς στείλει τοὺς μισθοὺς καὶ σιτηρέσιά της , καὶ ἀναλόγως μὲ τὴν προθυμίαν της ἤθελε τὴν ἀντιβραβεύσει . Ἀλλ' ἂς μὴν ἐκτανθῶμεν ἤδη εἰς τὰ τοιαῦτα , τὰ ὁποῖα θέλουν μᾶς φέρει εἰς διεξοδικὰς καὶ ἀκαίρους συζητήσεις . Τώρα εἶναι στιγμαὶ , εἰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ὑποκρινώμεθα καὶ τὸν κωφὸν καὶ τὸν ἄμματον καὶ τὸν δύσνουν · εἶναι ὥρα , ἥτις θέλει ἀποφασίσει τὴν τύχην τῆς Πατρίδος μας οὕτως ἢ ἀλλέως , καθόσον οἱ Ἕλληνες θέλουν ἐνυδῇ μᾶλλον ἢ ἧττον προβύμως τὴν πανοπλίαν τοῦ Ἄρεως εἰς τὸ ὁλοῦστερνὸν τοῦ παρόντος ἔτους στάδιον . Ὅσον διὰ τὴν φρουρὰν τοῦ Μεσολογγίου , ἡμεῖς μὲ πᾶσαν βεβαιότητα ὑποσχόμεθα εἰς τὸ Ἔθνος , ὅτι καὶ εἰς τὰ τρία μέρη τοῦ Παλαιοῦ Κόσμου , τὰ ὁποῖα τὴν ἀποκλείουν , θέλει διαχύσει φρικὴν καὶ τρόμον , καὶ θέλει στήσει τροπαῖα κατὰ τῶν ἀπιστων Σατραπῶν , οἵτινες τὴν περιεκύκλωσαν διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης . Ἔχομεν ἐν τοσούτῳ χρηστὰς ἐλπίδας , ὅτι καὶ ἡ Σ. Διοίκησίς μας θέλει λάβει περὶ αὐτῆς μητρικὴν μέριμναν , ὥστε καὶ ἡ Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος νὰ διακηρύξῃ τότε μὲ δίκαιον λόγον τα ἀρεστά της ἄρθρα .

Ὁ πέμτος Χρόνος τῆς ἐνδόξου ἀναγεννήσεώς μας ἐγγίζει εἰς τὸ τέλος του , καὶ τὸ 1825 ἔτος προορισμένον ἀπὸ τὴν Θείαν Πρόνοιαν νὰ μᾶς βασανίσῃ μὲ τοιαύτας δυστυχίας , ἐδιορίσθη νὰ στεφανώσῃ ἐνταυτῷ τοὺς ἀγῶνας μας , καὶ νὰ στερεώσῃ τὸν ὁποῖον ἐθέσαμεν ἀκρογωνιαῖον λίθον . Κατὰ πρώτην ὄψιν ἤθελε νομίσει τις , ὅτι τὸ ἔτος τοῦτο , ὅτε ὁ Ἰμπρὶμ-πασσας διέτρεξε τὴν Πελοπόννησον , καίων , θύων καὶ ἀπολλύων ὡς ἀληθὴς Ἀβριανὸς , καὶ ὅτε ὁ Κιοῦταχῆς καὶ ἐρημώσας τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα , πο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λειρητὲ ἐνέα ὁλοκλήρους μῆνας τὸ Μεσολόγι, βάσανα μόνον καὶ πόνους ὑπεμείναμεν. Ναὶ· ἀλλ' αἱ δυστυχίαι καὶ τὰ βάσανα ταῦτα ἔδωκαν ἀφορμὴν, ὥστε νὰ διεγερθῇ εἰς τὴν Εὐρώπην φωνὴ ἐκδικήσεως, καὶ μία γενναία καὶ φιλελευθέρα Διοίκησις, τὴν ὁποίαν τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἐπεκαλέσθη, νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς τύχης μας, καὶ ἐκ τούτου νὰ γνωρίσωσιν αἱ ἄλλαι Διοικήσεις τὰ δίκαια τοῦ ἀγῶνος μας. Ἰδοὺ λοιπὸν, ὅτι συμβεβηκότα ἀντίστροφα ἠτιολόγησαν τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Ἔθνους μας. Ἀλλ' ὁ φιλόσοφος Θέλει μᾶς ἐρωτήσει· καὶ πῶς; εἶναι χρεία νὰ δυστυχήσῃ τις διὰ νὰ εὐτυχήσῃ; - Καθὼς ὅλα τὰ πράγματα τούτου τοῦ κόσμου εἶναι παράξενα, τοιουτοτρόπως φαίνεται, ὅτι ἀκολουθεῖ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. Ἀλλὰ πῶς νὰ προσαρμίσωμεν τὸ παράδοξον τοῦτο φαινόμενον εἰς τὸ μέγα ζήτημα ἑνὸς Ἔθνους, τὸ ὁποῖον περισσότερον ἀπὸ τρεῖς αἰῶνας ὑπέμεινε τὰς πλέον φρικτὰς δυστυχίας, ἐθυσιάσθη πολλάκις διὰ τῶν ῥαδιουργιῶν, τὰς ὁποίας μυστικαί τινες ἱστορίαι μᾶς γνωστοποιοῦν, καὶ ποτὲ μ' ὅλα ταῦτα τὰ φρικώδη δεινὰ δὲν ἠξιώθη ἐλέους; Σήμερον δὲ, ὅτε τὸ πέμπτον τοῦτο ἔτος τῆς ἀνεγέρσεώς μας ὑπερπέσαμεν εἰς τὰ ἀντίστροφα ταῦτα, σήμερον καὶ ἔλαβον περὶ ἡμῶν μέριμναν· καὶ διὰ τί; διότι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἀντιστρόφων τούτων προῆλθεν ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, ὅσοι εἶχον τὴν δύναμιν δικαίῳ τῷ λόγῳ νὰ μᾶς σώσωσιν ἀπὸ τὰ δεινὰ ταῦτα.

Κύριε Συντάκτα τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν!

Πέμπω σοι ἔγκλειστον τὸ ἐν πάσαις ταῖς Ἐκκλησίαις τῆς Θεοφρυρήτου ταύτης Πόλεως κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἀναγνωσθὲν γράμμαμεν, παρακαλῶν σε νὰ καταχωρήσῃς αὐτὸ ἀπαράλλακτον εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς αὔριον, μένων Σῆς Ἐξοχότητός σε εὐχέλης πρὸς Θεὸν ἔνθερμος.

Τῇ 22 Δεκεμβρίου 1825 Μεσολόγιον.

† Ὁ Ἐπίσκοπος Ῥογῶν Ἰωσήφ.

† Εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς ἐντόπιοι καὶ ξένοι, Ἡγουμένοι καὶ Μοναχοί, εὐγενέστατοι Πρόκριτοι ἐντόπιοι καὶ ξένοι καὶ λοιποὶ πάντες εὐλογημένοι Χριστιανοὶ τῆς θεοσώστου ταύτης πόλεως, χάρις εἴη πᾶσιν ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχὴ, εὐλογία καὶ συγχώρησις. Ὅλοι καλὰ γνωρίζετε, ὅτι εἰς τὴν κατάστασιν, ὁποῦ εἶναι τὸ φρούριόν μας κατὰ τὸ παρὸν δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀντιπαραταχθῇ καὶ νὰ ἀνθέξῃ εἰς πρώτην καὶ μόνην ὁρμὴν τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις ἐνεδυναμώθη πολὺ τώρα μὲ τὸ ἐρχομὸν τῶν Ἀράβων καὶ μ' ὅλον ὅτι ὅλον τὸ στρατιωτικόν μας ἀπὸ μεγάλου ἕως μικροῦ εἶναι πρόθυμον νὰ πολεμήσῃ καὶ τώρα, καθὼς καὶ προτήτερα μὲ πατριωτισμὸν μέγαν, διὰ τὸ σεσαθρωμένον φρούριόν μας, ἔχει ὑποψίαν μὴν εἰσχωρήσῃ ὁ ἐχθρὸς ἀπὸ κανὲν τῶν κρημνισμένων μερῶν τοῦ φρουρίου (ὃ μὴ γένοιτο), καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης.

Ὅθεν ὡς ἀρχιερεὺς ταπεινὸς, ὁποῦ εὑρέθην ἐδῶ, καὶ ἀκινδύνευτα μαζύ σας, ὡς τὸ ἠξεύρετε, κατὰ χρέος σᾶς συμβουλεύω, αὔριον μετὰ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, οἱ μὲν Ἱερεῖς, Ἡγουμένοι καὶ Μοναχοὶ νὰ συναχθῆτε εἰς τὸν κατουκίαν μου ὅλοι, διὰ νὰ πηγαίνωμεν εἰς τὴν μεγάλην τάμπιαν, οἱ δὲ Πρόκριτοι ἐντόπιοι καὶ ξένοι μαζὺ μὲ ὅλον τὸν λαὸν χωρὶς νὰ φροντίσουν καθόλου καὶ βακία νὰ τρέξουν εἰς τὴν ἰδίαν τάμπιαν μὲ ὅλην τὴν προθυμίαν ὁ μὲν μὲ τσαπὶ, ὁ δὲ μὲ φτιάρι, καὶ ἄλλος μὲ καλάθι ὅπως ἔχει, καὶ νὰ βουλεύσωμεν ὅλοι μὲ Πατριωτισμὸν καθὼς καὶ ἄλλοτε, διορθώνοντες αὐτὴν τὴν τάμπιαν, ἢ καὶ ἄλλην κρημνισμένην διὰ νὰ ἰδῇ τὸ σῶμα τιωτικόν μας, καὶ τὴν ἀπὸ μέρους μας δυνατὴν προθυμίαν καὶ βουλευσιν, καὶ νὰ διπλασιάσῃ τὸν πατριωτισμὸν καὶ Ἡρωϊσμόν του, ὅστις βέβαια Θέλει μᾶς ἀπαλλάξῃ καὶ ἀπὸ τοῦτον τὸν κίνδυνον, ὡς καὶ ἀπὸ ἄλλους πολλοὺς μὲ τὴν δύναμιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. Ἂν ὅμως δὲν ἀκούσητε τὴν ἀρχιερατικὴν συμβουλήν μου, καὶ μερικοὶ μὲν πηγαίνουν εἰς τὴν τάμπιαν χωρὶς ὄρεξιν ὡς εἰς ἀγγαρίαν, ἄλλοι δὲ κρυφθοῦν εἰς τὰ ὀσπήτιά των, καὶ ἄλλοι πηγαίνουν εἰς ἐδικά των Ἰντερέσια μηδὲν λογιζόμενοι τὸν προφανῆ τῆς Πατρίδος κίνδυνον· ἐκείνους ὁποῦ ἀκούσουν τὴν συμβουλήν μου ὁ θεὸς νὰ εὐλογήσῃ αὐτούς τε καὶ τὰς οἰκογενείας των· ἐκείνους δὲ ὁποῦ κάμουν παρακοὴν, καὶ δὲν πηγαίνουν εἰς τὴν μεγάλην τάμπιαν εὐθὺς μετὰ τὴν λειτουργίαν τοὺς καταρῶμαι ἐκ Βάθους ψυχῆς αὐτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των (ἐκτὸς γερόντων, γρεῶν, γυναικῶν ἀδυνάτων, παρθένων καὶ ἀνηλίκων παίδων) ὡς ἀναξίους τῆς ἐλπιζομένης Ἐλευθερίας καὶ ἀναισθήτους τῆς περιστάσεως αὐτῆς της φρικώδους· ἀκούσατε λοιπὸν ἅπαντες τὴν συμβουλήν μου τὴν ἀρχιερατικὴν, διὰ νὰ λάβητε εὐλογίαν καὶ ὄχι κατάραν, νὰ λάβητε καὶ τὸν ἔπαινον παρὰ τῶν ἀνθρώπων.

1825 δεκεμβρίου 19: Μεσολόγιον.

† Ὁ Ῥογῶν Ἰωσὴφ Καὶ ἐν χῇ εὐχέτης πάντων ὑμῶν.

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἰσπαν. 2ξ προπληρωτέα κατὰ Ἰριμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενείς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ 104ος. — 105ος.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι Φραγκλ.

Μεσολόγγιον. 30 Δεκεμβρίου. 1825. Τετράδη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 24 Δεκεμβρίου Ὁ ἐχθρὸς ἐπυροβόλησε τὴν πόλιν μας σήμερον μὲ βόμβας. Τὰ δὲ κανονοστάσιά μας ἀντεβομβοβόλησαν τὰ ἐχθρικὰ ὀχυρώματα ἐπίσης.

Πρὸς τὸ πέλαγος δὲν βλέπομεν, εἰμὴ τὰ πρὸ ἡμερῶν ὡραγμένα ἐχθρικὰ καΐκια. τὰ ὁποῖα ἡ ἐπικρατοῦσα τρικυμία ἀπεμάκρυνεν ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ παράλιά μας, ὥστε ἤδη στέκονται μεταξὺ τοῦ ἀκρωτηρίου Πάτα καὶ Σκροφῶν.

Ἡ ἀκούραστος φρουρά μας ἵστατα νύκτα καὶ ἡμέραν εἰς ἐγρήγορσιν. Εἰ δὲ τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον παρατηρεῖται γενικὴ ἀκινησία.

Τὴν 25 τοῦ αὐτοῦ. Τὸ πρωὶ ἐπανηγυρίσθη ἡ χαρμόσυνος ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων, καὶ ἡ ἀνάμνησις τῆς πρὸ τριῶν ἐτῶν γενομένης κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν λαμπρᾶς νίκης ἐναντίον τῶν σφατιῶν τοῦ Ὀμὲρ πασσᾶ, αἵτινες ἐφόρμησαν κατὰ τοῦ ἀθανάτου τούτου περιφράγματος, ἀλλ' αἱ ὁποῖαι κατεστράφησαν, καὶ εἰς ἐσονεὶ δίστομον ἔσπειτα ἐδιώθησαν φυγήν. Ἐβροντοφώνησεν ἱκανὴν ὥραν τῆς πυροβολικῆς ὁ κρότος, καὶ τρὶς ἐπανελήφθη τῆς φρουρᾶς μας ὁ τουφεκισμὸς καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τοῦ περιτειχίσματος.

Μετὰ δύω ὡρῶν διάστημα οἱ Γάλλοι ἀνεβίβασαν τὰς Ἀραβικὰς φάλαγκάς των ἐπὶ τόπου ὑψηλοῦ, καὶ τέσσαρας περίπου ὥρας τοὺς ἐδίδασκον τὰ κινήματα τῆς πολεμικῆς ἐπιστήμης, καὶ ἐξαιρέτως τὸν τρόπον τοῦ ὁρμᾶν ἐναντίον εἰς τὰ τείχη. Ἡ φρουρά μας ἐθεώρει ταῦτα μὲ ἀταραξίαν, καὶ ἔλεγε καθ' ἑαυτὴν· καθάρματα τῆς Γαλλίας! εἶσθε ἱκανοὶ νὰ διδάξετε τοὺς ἀπίστους πῶς νὰ ἐφορμῶσι κατὰ τῶν φρουρίων, ὄχι ὅμως καὶ ἐναντίον εἰς στήθη πολεμοῦντα ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος· διότι καὶ σεῖς αὐτοὶ ἐπολεμήσητε καὶ Πίστιν καὶ Πατρίδα, καὶ αἱ ἀπὸ σᾶ, διδασκόμεναι στρατιαὶ δὲν ἔχουν τῶν δύω τούτων μεγάλων καλῶν ἰδέαν.

Ὁ ἐχθρὸς ἐξακολουθεῖ νὰ μᾶς ῥίπτῃ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν βόμβας· δὲν ἀπολείπεται δὲ ἐνίοτε καὶ νὰ μᾶς κανονοβολῇ· χάριτι Θεοῦ ὅμως δὲν ἐπάθαμεν κατ' αὐτὰς οὐδεμίαν βλάβην.

Τὴν 26 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἀμοιβαῖος πυροβολισμὸς ἐξακολουθεῖ περιοδικῶς μὲ μετριότητα.

Δύω ἐχθρικαὶ Γολέται ἐξέπλευσαν ἀπὸ Π. Πάτρας, καὶ ἐλθοῦσαι ἀπέναντι τοῦ λιμένος μας, ἐστάθησαν ἱκανὴν ὥραν, καὶ ἔπειτα ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

Τὴν 27 τοῦ αὐτοῦ. Δύω Ἀραβικοὶ λόγοι κατέβησαν τὸ πρωὶ εἰς τὰ ἐχθρικὰ κανονοστάσια. Οὗτοι, παρετηρήσαμεν, ἔλαβον εἰς τὴν ἐξουσίαν των τὸ ἀπὸ τῆς Ἀνατολικῆς πτέρυγος κανονοστάσιον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον οἱ ἐκεῖσε Χαλντούπιδες ἐτραβίχθησαν. Τὸ ὀχύρωμά μας λοιπὸν ἑτοιμάζεται νὰ ὑπομείνῃ καὶ τοὺς τεχνικοὺς πυροβολισμοὺς τῶν Ἀφρικανῶν καθ' ὃν τρόπον τοὺς ἐδίδαξαν οἱ μαθηταὶ τῶν Γαλλικῶν ἀκαδημιῶν.

Ἐν ᾧ οἱ Γαλλο-Αἰγύπτιοι ἐξεφόρτωναν τὰ σκεύη των ἀπὸ τὰς καμήλες, τὰς ὁποίας ἄφησαν νὰ περιέρχωνται πέριξ τῶν κανονοστασίων των, ἕνδεκα στρατιῶται μας ἐξελθόντες τοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τείχους, ἐσηλησίασαν πρὸς αὐτάς, ἐκ τῶν ὁποίων ἀφαρπάσαντες ὁλτὼ ἔμπροσθεν ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν Ἀράβων, τὰς ἔσυραν πρὸς τὸ μέρος μας, οἱ ἐχθροὶ ἔρριψαν ἱκανοὺς τυφεκισμούς, ἀλλὰ χάριτι Θεία ἡ λεία αὕτη ἀπεκτήθη χωρὶς τὴν παραμικρὰν προσωπικὴν ἀπὸ μέρος μας βλάβην.

Τὰ ἐνώπιον τοῦ λιμένος μας ἀραγμένα ἐχθρικὰ πλοῖα ἐβάλθησαν εἰς τὰ πανιὰ, καὶ διευθύνθησαν πρὸς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον. Ἴσως, ὁ στόλος μας πλησιάζει, καὶ τὰ πλοῖα ταῦτα ἔλαβον τὴν περὶ τούτου εἴδησιν.

Τὸ ἑσπέρας ἐρρίφθη μία κανονιὰ ἀπὸ τὸν πύργον τῆς Ἀστρης Ἀλικῆς, ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ὁποίου στέκονται τὰ λειψανα τοῦ ἐχθρικοῦ στολίσκου.

Τὴν 28 τοῦ αὐτοῦ. Ἄκρα σιωπὴ καὶ ἀπὸ τὰ δύω ἀντιμαχόμενα μέρη.

Τὰ ἐχθρικὰ καράβια δὲν φαίνονται πλέον ποσῶς εἰς τὰ παράλιά μας, ἀλλ' εἰσέπλευσαν εἰς Π. Πάτρας.

Ἕνας Χριστιανὸς ἐξέφυγεν ἀπὸ τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ τεῖχος μας, ἀνήγγειλε τὰ ἐφεξῆς.

„ Ἡ Πόρτα καθήρεσε τὸν Κιουταχῆν ἀπὸ τὴν Ἀρχιστρατηγίαν τῆς Ῥούμελης, καὶ μάλιστα στέλλει (ὡς λέγουν) ἀκολούθως Καπουτζήμπασην διὰ νὰ τὸν ἀποκεφαλίσῃ· ἕνεκα τούτου τὸ πλεῖστον μέρος τῶν Ἀσιατικῶν στρατευμάτων, καθὼς καὶ ἐκείνων τῆς Εὐρωπαίας Τουρκίας ἤρχισε καθημερινῶς νὰ λειποτακτῇ. Ὁ δὲ Ἰμπραΐμ-πασσας ἔλαβε τὴν πληρεξουσιότητα νὰ καθυποτάξῃ ὁμοῦ μὲ τὴν Χερσόνησον καὶ τὴν Ἀνατολικὴν καὶ Δυτικὴν Χέρσον Ἑλλάδα· ὅθεν οἱ Ἄραβες μέλλουν κατ' αὐτὰς νὰ παραλάβουν εἰς τὴν ἐξουσίαν των τὰ κανονοστάσια καὶ λοιπὰ τῶν προτέρων πολιορκητῶν ὀχυρώματα, καὶ ἀφ' οὗ ὅλα πέντε περίπου ἡμέρας πυροβολήσωσι τὸ φρούριον τοῦτο, μελετοῦν νὰ δοκιμάσωσιν ἔπειτα γενικὴν ἔφοδον. — Τὸ στράτευμα τῶν ἔξω τοῦ τείχους μας Ἀφρικανῶν συμποσοῦται εἰς 8,000 τῶν ὁποίων κεφαλὴν εἶναι ὁ ἰδιος Ἰμπραΐμης· ἀπὸ δὲ τὸ τοῦ Κιουταχῆ δὲν ἔμειναν, εἰμὴ 7,500 περίπου. Ἐντοσούτῳ τὸ στρατόπεδον τοῦτο πάσχει πολὺ ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τροφῶν. — Ὁ Σουλτάνος ἔστειλεν εἰς τὸν Ἰμπραΐμ-πασσα δῶρον 120 ἄλογα ἐκλεκτὰ μὲ τὴν ἀναγκαίαν ἀποσκευήν των, τὰ ὁποῖα ἰδὼν ὁ Κιουταχῆς διαβαίνοντα ἐνώπιον τῆς σκηνῆς του ἀνεστέναξε πικρῶς *).

Τὸ δεῖλι εἴδομεν μίαν Φρεγάταν χωρὶς σημαίαν, ἥτις ἐκπλεύσασα τοῦ κόλπου Π. Πατρῶν διευθύνθη πρὸς μεσημβρίαν μένη της. Περὶ δὲ τὸ ἑσπέρας ἐξῆλθον καὶ τέσσαρα ἐχθρικὰ Βρίκια, ἅτινα ἐστάθησαν ἀλακάστα ἐνώπιον τοῦ λιμένος μας, καὶ πάλιν εἰσῆλθον εἰς τὸν κόλπον.

Τὴν 29 τοῦ αὐτοῦ. Τὸ πρωῒ κατέβησαν οἱ Γαλλο-Ἀφρικανοὶ καὶ εἰς τὰ ἄλλα ἐχθρικὰ κανονοστάσια, καὶ ἔλαβον αὐτὰ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν των. Κατηφεῖς οἱ Χαλντούπιδες ἐσήκωσαν τὰ σκεύη των ὁμοῦ καὶ τὰς σημαίας των, καὶ ἀνεχώρησαν εἰς τὸν τόπον τοῦ κατασκηνώματος. Τὰ κανονοστάσια τοῦ ὀχυρώματός μας ἐπυροβόλησαν τοὺς νέους διευθυντὰς τῆς ἐχθρικῆς πυροβολικῆς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔλλειψαν ἀμέσως νὰ ἀντιπυροβολήσωσιν ὁριζοντίως τὴν πόλιν μας. Μετὰ τοῦτο ἤρχισε νὰ πίπτῃ ῥαγδαία βροχὴ, καὶ οἱ ἀντιπυροβολοῦμενοι ἔκαμαν ἀνακωχήν.

Καράβια ἐχθρικὰ δὲν φαίνονται σήμερον ποσῶς εἰς τὰ παράλιά μας.

(* Κακοδαίμων Κιουταχῆ! Ἰδοὺ ὁποῖον δεσπότην δουλεύεις! Ἰδοὺ αἱ ἀμοιβαὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ἀκαμάτων ἀγώνων σου! ἔκπτωσις τοῦ ὑπουργήματός σου, καὶ μάχαιρα τελευταῖον δίστομος θερίζουσα τὴν κεφαλήν σου εἶναι (καθὼς σοῦ τὸ ἐπρομαντεύσαμεν εἰς τὰ παρελθόντα φύλλα ταύτης τῆς ἐφημερίδος) τὰ μόνα θραβεῖα τῶν πιστῶν πρὸς τὸν Τύραννόν σου ἐκδουλεύσεων. Ἤκουσαν οἱ ἐχθροί σου ὅμως, ἡμεῖς ἐναντίον τῶν ὁποίων ἐννέα μῆνας ἐπροσπάθησες νὰ ἐκτελέσῃς τὰ αἱμοσταγῆ τοῦ θηριωδεστάτου Αὐθέντου σου βουλεύματα, ἡμεῖς, λέγω, δὲν λείπομεν μ' ὅλα ταῦτα νὰ διακηρύξωμεν εἰς τὴν ὑφήλιον, ὅτι ἐκπλήρωσες τὰ χρέη σου μ' ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην προθυμίαν. Ἔπραξες τῳόντι ὡς ἄληθης καὶ ἄξιος ὀπαδὸς τοῦ Μωάμεθ. — Μὴ λυπῆσαι ἐν τοσούτῳ· διότι ταχέως θέλεις ἀκούσει ἀπὸ τὰ σπήλαια τοῦ Πλούτωνος νὰ λάβῃ τὴν αὐτὴν ἀμοιβὴν μ' ἐσὲ καὶ ὁ διάδοχός σου Ἰμπραΐμης, μολονότι φαντάζεται, ὅτι μὲ τὰ πολλά του πλούτη καὶ μὲ τὰ τακτικά του στρατεύματα νὰ κρημνίσῃ καὶ τὸν Σουλτάνον αὐτὸν ἀπὸ τὸν θρόνον του.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὴν 30 τοῦ αὐτοῦ. Ἐξ αἰτίας τοῦ θροχεροῦ καιροῦ καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς μένων εἰς ἠρεμίαν, καὶ εἰς τὴν Θάλασσαν δὲν φαίνεται τίποτε διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ὁμίχλην. Ἐν τελεῖ ἡσυχία κυριεύει καὶ εἰς τὰ δύω μέρη.

Προξαίνει ἤδη καὶ ὁ τελευταῖος τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν ἀριθμὸς τοῦ 1825ου ἔτους, καὶ διὰ νὰ περαιωθῇ ὁ κύκλος τῶν ἀριθμῶν τούτων κατὰ τὸ προσῆκον, ἁρμοδιώτατον κρίνομεν νὰ εἰπωμεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῶν παρελθόντων, κάμνοντες συγχρόνως καὶ μερικὰς σκέψεις περὶ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τοῦ πολυπαθοῦς γένους μας. Καὶ χαμόσυνοι καὶ λυπηραὶ σκηναὶ ἐπέρασαν ἐνώπιον τῶν θεατῶν· διάφορα πρόσωπα παρέστησαν τὸ δράμα των εἰς τὸ εὐρύχωρον θέατρον τῆς γενικῆς ταύτης ἀναγεννήσεως. Δίξα καὶ τιμὴ εἰς αὐτοὺς, ἂν τὸ παρέστησαν κατ' εὐχαρίστησιν σοῦ Κοινοῦ· ὄνειδος δὲ καὶ ἐπιτίμησις, ἂν ἐπολιτεύθησαν πρὸς ἰδιοτέλειάν των. Ὅσον τὸ καθ' ἡμᾶς, ἄλλο δὲν ὀφείλομεν πρὸς τὴν Πατρίδα μας, παρὰ ὁλας μας τὰς δυνάμεις φυσικὰς καὶ ἠθικὰς νὰ θυσιάσωμεν ὑπὲρ αὐτῆς· ὁ δὲ Μέγας Κριτὴς (ἡ κοινὴ γνώμη) τῶν εἰρημένων παρασταινόντων προσώπων ἂς δικάσῃ καὶ ἡμᾶς.

Α'. Δὲν ἀποβλέπομεν καθόλη νὰ εἰσχωρήσωμεν εἰς τὰς αἰτίας, διὰ τὰς ὁποίας εἶχον λάβει τόπον αἱ ἐμφύλιοι διχόνοιαι, καὶ αἵτινες προκαταρκτικὸν σκοπὸν εἶχον νὰ τιμωρήσουν τοὺς, ὅσοι διὰ τῶν συναχολούθων πράξεών των ἐδικαίωσαν τὰ ἐν καιρῷ μέτρα μιᾶς νομίμου Διοικήσεως (χωρὶς νὰ ὀνομάσωμεν διόλου Διοικητας)· παντοῖαι καταχρήσεις ἐνεφώλευσαν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Πατρίδος μας, καὶ ταύτας ὅλοι τὰς γνωρίζουν· ἀλλὰ πρέπει ὑπομένοντες τὰ δεινὰ ταῦτα νὰ παρατηρῶμεν καὶ τὸ ἐξ αὐτῶν προερχόμενον καλὸν· καὶ τὸ καλὸν τοῦτο εἶναι, ὅτι ἀνεκαλύψαμεν τοὺς ὑπεναντίους τῆς νομίμου Διοικήσεώς μας ἐξηκριβωμένως, καὶ ἐγνωρίσαμεν ὡσαύτως ὁποῖοι εἶναι καὶ οἱ ὀνομαζόμενοι τὴν σήμερον διοικηταί. Ὑπάρχουν μεταξὺ τῶν Διοικητῶν τούτων ἀναμφιβόλως καὶ ἄνδρες καλοὶ καγαθοὶ· ἀλλ' ὁ λαὸς κρίνει κατὰ τὰ πραγματα, καὶ μὲ τοὺς κακοὺς (ἐξαιρέτως δὲ ὅταν οὗτοι εἶναι οἱ περισσότεροι) καταδικάζει καὶ τοὺς ἀθῴους.

Τὰ ὀλέθρια παρασπόμενα τοῦ κατὰ τῆς ἀναρχίας πολέμου ἔκαμαν νὰ προοδεύσουν αἱ Αἰγυπτιακαὶ φάλαγκες, νὰ ἀποκτήσουν τὸ Νεόκαστρον, τὴν Τριπολιτσαν· καὶ τὸ κέντρον αὐτὸ τῆς Διοικήσεως, ἡ καθέδρα τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν κρατούντων ἐβουλεύθη. Δὲν ἐξήκουσε δὲ, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Σατράπου τῆς Αἰγύπτου, διατρέχων τὴν Πελοπόννησον ὡς νέος Ἀττύλας, ἐσκόρπισε τὸν ὄλεθρον μυρίων ἀθῴων οἰκογενειῶν, ἀλλ' ἔπρεπε να διασδάσῃ οὗτος τὰς τακτικὰς ὁρδάς του, ὁδηγουμένας ἀπὸ ἀξιωματικοὺς τῆς Γαλλίας, καὶ ἔμπροσθεν τῶν ζώντων ‡) κανονοστασίων τοῦ Μεσολογίου, λέγων βέβαια ἐν ἑαυτῷ· ἂς μεταβάλω τὰς δυνάμεις μου ἐνώπιον τοῦ προπυργίου τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον ἐξησθενημένον ἀπὸ ἑνέα μηνῶν πολιορκίαν, θέλει εἶσθαι εὐκολωτάτη δι' ἐμὲ λεία, καὶ θέλω κερδίσει ἐπομένως τοὺς σκοπούς μου. Τίς λοιπὸν εἶναι τῶν κακῶν ὅλων τούτων ὁ αἴτιος; Σεῖς, σεῖς οἱ κραιοῦντες τὰς ἡνίας τῆς Διοικήσεως, βάλετε χεῖρα ἐπὶ τὰ στήθη σας, ἐρωτήσατε τὴν συνείδησίν σας, καὶ θέλετε εὑρει τοὺς αἰτίους.

Β'. Ἐγκαταλελειμμένη ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπον τῆς Χέρσου Εὐρώπης πολιτικὸν σύστημα, καὶ ἐπαπειλημένη νὰ στερηθῇ τοὺς καρποὺς ὅλων τῶν ἀγώνων της ἐξ αἰτίας τῶν ῥαδιουργιῶν πολλῶν καλῶς ἐγνωσμένων Αὐλῶν, ἐπεκαλέσθη τὴν ὑπεράσπισιν μιᾶς Δυνάμεως, τὴν ὁποίαν τὰ μεγάλα κατορθώματά της ἔστεψαν ὡς ὑπερασπίστριαν τῶν ἐθνῶν. Τοσοῦτον χρόνον καταδυναστευομένη ἡ πατρίς μας ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς τυραννίας, καὶ ἀποτειναξασα αὐτὸν, δὲν εὗρεν ἄλλο σήριγμα, εἰμὴ τὸ σύστημα μιᾶς νήσου, ἥτις ὁδηγουμένη ἀπὸ ἐλεύθερον καὶ νόμιμον Μι-

---

‡) Ὀνομάζομεν ζῶντα τοῦ Μεσολογίου τὰ κανονοστάσια, διότι τὰ στήθη τῶν ἀνδρείων ὑπερασπιστῶν του εἶναι οἱ προμαχῶνες των· τὰ δὲ τείχη καὶ τὰ ἄλλα τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς ἔργα κατεδαφίσθησαν ἀπὸ τὸ συνεχὲς καὶ ἀλλεπάλληλον τῶν ἐχθρῶν πῦρ· καὶ ἤδη μόνα τὰ ἐλλατήρια τοῦ ὑπὲρ Πατρίδος καὶ ἀντεξαρτησίας τῶν Ἑλλήνων ἔρωτος προστατεύουν τὸ ἀθάνατον τοῦτο τῆς Ἑλλάδος προπύργιον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νισθέριον ἀποδίδει εἰς ὅλης τοὺς ἐλευθεροφρονοῦντας τσα καὶ αὐτὴ ἀπολαμβάνει καλά. Οἱ δὲ πρωταίτιοι καὶ κύτταρ οἱ τοῦ πολέμου τῆς ἀναρσίας, ὅτις μᾶς κατέβαλεν εἰς τσα δεινά, μὴν εὑρίσκοντες, πλέον ἄλλα μέσα διὰ νὰ ἐκτελῶσι τὰ καταχθόνια των σχέδια, κατέφυγον εἰς μηχανορραγίας μᾶλλον βδελυρὰς ἀπὸ τὰς πρώτας, μηχανορραγίας, εἰς τὰς ὁποίας συνεισέρρευσαν καὶ οἱ καλῶς γνωστοὶ ἀποστολεῖς. Ὁ Θεὸς ὅμως, ὁ δίκαιος οὗτος τοῦ ἀγῶνος μας Προστάτης, διεσκέδασε τὰς βουλὰς τῶν τοιούτων, οἵτινες ἐπιθέλουν νὰ ἀντικαταστήσωσι τοὺς προτέρους τυράννους, καὶ μὲ ὅλας τὰς ἀναρχίας. Ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς Αὐλὰς τῆς Εὐρώπης, ταραχὰς, μὲ ὅλα τὰ ἀντίστροφα, μὲ ὅλας τὰς ἀντιδάσεις, ἡ Ἑλλὰς θέλει ἐλευθερωθῆ, διότι ὁ σκοπὸς αὐτῆς εἶναι δίκαιος, ἱερὸς, καὶ ἀγὰν τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Τ'. Δέκα μῆνας πολιορκεῖται τὸ Μεσολόγγιον διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης. Κινοῦνται αἱ δυνάμεις τῆς Εὐρώπης, Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς προσφέρουν βοηθείας εἰς τὸν ἀσκὸν Σουλτάνον, διὰ νὰ καθυποτάξουσι ἕνα τόπον, ὅστις διὰ τὴν γεωγραφικήν του θέσιν, καθὼς καὶ διὰ τὰς παρούσας περιστάσεις, ἀποκαθίσταται πρώτιστον τῆς Ἑλλάδος προπύργιον· τὸ δὲ χειρότερον εἶναι, ὅτι καὶ ταυτοχρόνως Ἄραβες, ὁδηγούμενοι ἀπὸ ἀξιωματικοὺς Εὐρωπαίους, σπεύδουν νὰ στεφανώσουν τὸ ἔργον τοῦ Κιουταχῆ ἐπισφραγίζοντες εἰς τὴν φυσικὴν ὑπεροχὴν τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας. Δὲν ἐξαρκεῖ δὲ, ὅτι διὰ θαλάσσης μᾶς ἀποκλείουν καὶ μᾶς προβολοῦν φρεγάται καὶ βρίκια κατεσκευασμένα εἰς τοὺς λιμένας τῶν Χριστιανῶν Ἡγεμόνων, ἀλλὰ καὶ αἱ νέαι ἀνακαλύψεις τῆς πολεμικῆς τέχνης τοῦ μέρους τούτου προσφέρουν τὴν βοήθειάν των εἰς τοὺς ἀπογόνους τῶν Καλίφηδων· καὶ Γοῦ πλοῖα ἀμοκίνητα σπελλόμενα παρὰ τοῦ Μεχμέτ-Ἀλῆ πολεμοῦν τοὺς ἀπογόνους τῶν Σολώνων καὶ Δυκούργων, τοὺς ἐγγόνους τῶν Λεωνίδων καὶ Θεμιστοκλέων· καὶ ἰδοὺ οἱ ἀνάξιοι υἱοὶ τῶν Φαραὼ καὶ Πτολεμαίων ἀγωνίζονται νὰ καταστρέψουν τὴν γῆν ἐκείνην, ἔνθα ποτὲ ἤνθησεν ἡ ἀρετὴ καὶ χρηστότης τῶν Σωκράτων καὶ Πλατώνων· καὶ ἰδοὺ οἱ λατρευταὶ τοῦ ψευδοπροφήτου Μωάμεθ ἔρχονται νὰ κατερημώσουν τὰς πόλεις, ὅπου ὁ Θεῖος Ἀπόστολος Παῦλος ἐδίδαξε τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅπου ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος ἀπέθανε διὰ τὸν Σταυρόν. Ἄχ! τὰ πάντα συνώμοσαν καθ' ἡμῶν! Ἡ Εὐρώπη ἔκαμε συνωμοσίαν μὲ τὰ τέχνας καὶ ἐπιστήμας της, ἡ δὲ Ἀφρικὴ καὶ Ἀσία μὲ τὸ πλῆθος τῶν βαρβαρικῶν ὁρδῶν της! Καὶ ἐναντίον ἴσως συνώμοσαν; Ἐναντίον ἑνὸς εὐγενοῦς μὲν, ἀλλὰ δυστυχοῦς λαοῦ· ἐναντίον ἑνὸς μικροῦ λαοῦ, ὅστις ἀφ' ὅτου ὁ Μουσσουλμανισμὸς κατεδάφισε τὴν Κόρινθον, καὶ ὁ Σύλλας τὰς Ἀθήνας, ἔκτοτε κατεστράφη εὐκόλως λεία τῶν δυναστῶν τῆς Εὐρώπης. Ἀλλ', ὦ Δυνάμεις τῆς Εὐρώπης! Διὰ τίμᾶς παραιτεῖτε ἤδη, ὅτε μία φοῦντα Χριστιανῶν ἀνθίσταται ὑπὲρ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐναντίον 60,000 βαρβάρων, ὅτε ἴδετε τὴν λαμπρὰν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ νὰ θριαμβεύσῃ ἐπὶ τῆς κατεθλιμμένης ἡμισελήνου; ἔχετε ἄλλα βέβαια συμφέροντα· ἀλλὰ παραιτήσατε αὐτὰ, ὅτι ἴσως αὐτὸν Σωτῆρα Χριστὸν προσκυνοῦμεν καὶ ἡμεῖς, καθὼς καὶ Σεῖς αὐτοί· ἀφήσατε τα, καθότι καὶ ἡμεῖς γίνετε καὶ ἡμέρ.ν παρακαλοῦμεν αὐτὸν νὰ μᾶς δώσῃ χεῖρα ἀρωγὴν, καὶ νὰ μὴ μᾶς ἐγκαταλείψῃ. ἐν φ' οἱ ἀπὸ τῆς Δύσεως ἀδελφοί μας μᾶς ἀπέβλεψ.ν, καὶ μᾶς ἔρησαν εἰς τὴν διάκρισιν τῆς Μουσουλμανικῆς βορβορίας.

Δ'. Ἰδοὺ ἡ σκέψεώς μας ἡ ἔνβεσις· τὸ δὲ πῶς ἀς κρίνῃ, καὶ ἀς ἐνδώσῃ τὴν δικαίαν του ἀπόφασιν. Ἤδη δὲ μέλος τῆς Πατρίδος ταύτης ὄντες καὶ ἡμεῖς, ἐφείλομεν νὰ στρέψωμεν τὸν λόγον πρὸς Σᾶς, πρὸς Σᾶς τοὺς καλουμένους Διοικητὰς, καὶ τοὺς ἀνὰ χεῖρας ἔχοντας τῶν Νόμων τὰς ἡνίας.

Ἠξεύρετε τὰ παθήματά μας, δὲν ἀγνοεῖτε τὰς δυστυχίας μας· γνωρίζετε ὡσαύτως καὶ τὰς αἰτίας τοὺ ων. Ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἔθνος θέλουν σᾶς δικάσει, καὶ ἂν φανῆτε ἔνοχοι θέλουν σᾶς παιδεύσει κατ' ἀξίαν.

Γνωρίζετε ποῦ αἱ ἐλπίδες μας στηρίζονται, ἠξεύρετε, ὅτι ἡ Κυρώτη ἀνηγέρθη ἀπὸ τὸν ὕπνον τῆς ληθαργίας, καὶ ὁποῖα ζητοῦν ὑπὲρ ἡμῶν τὰ διάφορα Ἔθνη ἀπὸ τὸν Ὑψηλότατον Τιρολόνον μας. Ἔχοντες λοιπὸν ὅλα ταῦτα κατὰ νοῦν, λάβετε συμπάθειαν, καὶ εὐχαριστήσατε τοὺς ἀγῶνας τῶν ἑνέα μηνῶν πολιορκουμένων πατριωτῶν. Τοὺς ὁποίους ὁ ἐχθρὸς μ' ὅλας τὰς τρομερὰς δυνάμεις του ἐπαπειλεῖ, ἀλλὰ δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ καταβάλῃ.

Σᾶς τιμῶμεν κ.λ σᾶς ἀγαπῶμεν ὡς πατέρας τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς οἰκογενείας· ἀλλὰ φερθῆτε καὶ σεῖς πρὸς ἡμᾶς ὡς ἀληθεῖς πατέρες, καὶ ὄχι ὡς ἐσπόροποι ἀνηλίκων, οἵτινες καταναλίσκοντες τὴν κληρονομίαν, δὲν φροντίζουν ὁτὲ ἂν αὐτὰ ἔχουν νὰ ἐμπροῦν, ἢ νὰ ἐνδυθοῦν.

Οὔτε ὁ καύσων τοῦ θέρους, οὔτε ἡ ἔλλειψις τοῦ ὕδατος, οὔτε αἱ βόμβαι καὶ σφαῖραι, οὔτε αἱ ὑπόνομοι, οὔτε αἱ ἔφοδοι τοῦ Κιουταχῆ, οὔτε οἱ στόλοι καὶ ὑποστόλοι τοῦ Τοπάλ μᾶς ἐθάμασαν· οὔτε ἤδη αἱ φάλαγγες τοῦ Ἰμπραΐμη ὁδηγούμεναι ἀπὸ ἀξίους Γάλλους, καὶ ἐνωμέναι μὲ τοὺς Ἀλβανοὺς καὶ Χαλντούμπες, οὔτε τὸ ψύχος τοῦ χειμῶνος, οὔτε αἱ βροχαὶ, οὔτε τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων ἡ ἔλλειψις, θέλουν μᾶς θαμάσει. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἀπὸ μέρους μας ἐκπληρώσαμεν τόσον προθύμως τὰ πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ πρὸς τὴν Διοίκησιν χρέη μας, ἐκπληρώσατε καὶ Σεῖς τὰ ἰδικά σας ἀμοιβαίως, συλλογισθῆτε ὅτι εἴμεθα ἀδελφοί σας, καὶ ὅτι ὅσα τὸ Ἔθνος μᾶς ἐπιτρέπει, Σεῖς δὲν πρέπει νὰ τὰ χαλεύητε. Ἡ, ῥοῦρα τοῦ Μεσολογγίου πολεμᾶ εἰς τὸ προπύργιον τοῦτο καὶ διὰ τὸ Ἔθνος, καὶ διὰ Σᾶς ἐπαινεῖ· οἱ ὑπερασπισταὶ τοῦ Μεσολογγίου, ἐκ τῶν ὁποίων κανεὶς δὲν ἔμεινεν ἀνεπήρωτος, οὔτε χωρὶς νὰ στερηθῇ τὸν ἀδελφόν, ἢ ἄλλον συγγενῆ του, ὑπομένουν ὅλα ὅσα ἡμποροῦν νὰ ὑπομείνουν ἄνδρες ἀποφασισμένοι· ἡ φρουρὰ αὕτη πάντα ὑπομένει διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Πατρίδος· ἀλλὰ ἀπαιτεῖ, ὥστε καὶ ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους χρεωστεῖ νὰ γνωρίζῃ ὡς ἀντέτερους, νὰ ἦναι κατ' ἀξίαν τοιοῦτοι. Ἀφήσατε λοιπὸν τὰ πάθη, στρίψατε ὀρθαλμὸν πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ πρὸς τὰ συμφέροντά της, μὴ μεριμνῆτε ποιος νὰ γίνῃ ἀνώτερος τοῦ ἄλλου, ὅστε μας τὸ καλὸν παράδειγμα (κατὰ τὸ χρέος σας) τοῦ Πατριωτισμοῦ, τῆς χρηστοηθείας, φιλοκερδείας καὶ ὅλων τῶν πατριωτικῶν ἀρετῶν· καὶ τότε τίς δὲν θέλει σᾶς ὑπακούσῃ; τίς δὲν θέλει σᾶς μιμηθῇ; Δότε μας τὸ παράδειγμα τοῦτο ἐν καιρῷ [illegible], καὶ ἡ ἐπικειμένη κατηγορία θέλει τεινοχωρήσει [illegible] τοὺς κεφαλὰς σας.

Τιμὴ ἐτησία Ἰαλ. Ἴσως προπληρωτέα κατὰ τρίμηνα. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης, Δρ. Ἰ. Μάγερ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθ. 1ος.— 2ος.
Τρίτον Ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ. 6 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1826. ΤΕΤΡΑΔΗ.

Μεσολόγγιον. Τὴν 1 Ἰανναρίου.

Ἐβουλίσε τὸ 1825ον. ἔτος, καὶ ἐμβαίνομεν ἤδη εἰς τὸ 1826ον. Ἀφίνοντες τὰ παρελθόντα, τὰ ὁποῖα ὅλοι γνωρίζομεν, ἂς ῥίψωμεν μίαν ὀμματιὰν εἰς τὸ μέλλον, τὸ ὁποῖον μ' ὅλον ὅτι εἶναι σκεπασμένον ἀπὸ τὴν σκοτεινὴν ὁμίχλην τῶν περιστάσεων, τὸ κάλυμμά τε ὅμως αὐτὸ δὲν θέλει εἶσθαι ἀδιαχώρητον, ὅταν μία δικαία χεὶρ τολμήσῃ νὰ τὸ συκώσῃ, ἐννοουμένης πάντοτε νὰ συκωθῇ ὄχι τὸ κάλυμμα τοῦ ἀγάλματος τῆς Σάϊδος, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον κάθε πατριώτης εἶναι εἰς χρέος νὰ ἀνακαλύψῃ.

Ἐν ᾧ πέντε ὁλοκλήρως χρόνως διαρκεῖ ὁ ἀγὼν τῆς ἐνδόξου ἀναγεννήσεώς μας, καὶ μεταξὺ τοῦ διαστήματος τούτου πολλοὶ πατέρες ἐστερήθησαν τοὺς υἱούς των, τέκνα τοὺς πατέρας των, ἀδελφοὶ τοὺς ἀδελφούς των, καὶ μυρία ἄλλα δεινὰ, καθὼς προλαβόντως ἐξηγήθημεν, ὑπέμειναν, κἀνένας μ' ὅλα ταῦτα Ἕλλην ἀληθὴς δὲν παραπονεῖται διὰ τὰ δυστυχήματα ταῦτα· κάθε Ἕλλην ἀληθὴς εὐχαριστεῖται, διότι ἔχασεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος τε τὸ πλέον ἐράσμιόν τε πρᾶγμα, καὶ διότι ἐγυμνώθη ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά τε· κάθε ἀληθὴς Ἕλλην γνωρίζει, ὅτι τὸ φυτὸν τῆς Ἐλευθερίας μὲ αἷμα καὶ μὲ θυσίας πρέπει νὰ ἀνθήσῃ· καὶ διὰ τοῦτο γνωρίζοντες ὅλα ταῦτα οἱ ἀληθεῖς Ἕλληνες, προσφέρουν ἑαυτοὺς θῦμα νέων παθημάτων.

Καὶ τῳόντι νέας θυσίας μέλλομεν ἀκόμη νὰ προσφέρωμεν εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος, καὶ θυσίας πλέον σκληρὰς ἴσως ἀπὸ τὰς προλαβούσας· ἀλλ' ὁ ἀληθὴς Ἕλλην θέλει μείνει ἐπίσης ἀκλόνητος· ἠξεύρει νὰ ὑπομένῃ, διότι ἠξεύρει καὶ ὅτι ὑπομένει ὑπὲρ τῆς φιλτάτης Πατρίδος τε, τὴν ὁποίαν ὅλοι οἱ Δυνατοὶ ἐθεώρησαν μὲ αἴσθημα τόσον ψυχρὸν, ὅσον εἶναι ψυχροὶ καὶ τοῦ Ἀρκτικοῦ πόλου οἱ πάγοι.

Ἀλλ' ἰδοὺ τέλος πάντων ὅτι ἡ Εὐρώπη ἔλαβε περὶ ἡμῶν μέριμναν. Ἡ ἐλευθέρα καὶ γενναία Ἀγγλία θέλει, ὥστε καὶ οἱ πλησίον της νὰ καθομοιωθῶσι μὲ αὐτὴν· καὶ ἕνεκα τούτου δίδει κατ' ἀξίαν τὸν ἀληθῆ τίτλον εἰς τὸ Μινιστέριόν της ὅλος ὁ κόσμος, τίτλος, ὅστις ἀπεκτήθη μὲ θυσίας, τὰς ὁποίας μόνα τὰ Χρονικὰ τοῦ Ἔθνους τούτου δύνανται νὰ ἐξιστορήσωσιν.

Ἀλλὰ καθὼς ἡ Ἀγγλία μὲ αἵματα ἀπέκτησε τὴν ἐλευθερίαν της, οὕτω καὶ ἠξεύρει νὰ τιμᾷ καὶ νὰ βοηθῇ τοὺς ἀγῶνας ἑνὸς λαοῦ, ὅστις μὲ τὰς αὐτὰς θυσίας ἐπικαλεῖται τὴν πολιτικὴν ὕπαρξίν τε πολλάκις ἐξοδευθεῖσαν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Χριστοῦ. καὶ ὑπὸ τῶν λατρευτῶν Αὐτοῦ ἐγκαταλειφθὲν τότε.

Ἡ Εὐρώπη λοιπὸν ἔλαβε μέριμναν περὶ τῆς ὑποθέσεώς μας· καὶ ἡ μὲν Ἀγγλία ἔλαβε, στηριζομένη εἰς τὰς φιλελευθέρας ἀρχάς της,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἡ δὲ ἄλλη Χέρσος Εὐρώπη εἰς . . . . . .
. . . . . .
. . . . . Η' Εὐρωπαία Τουρκία κατοικεῖται ἀπὸ λαὸν φανατικὸν καὶ στερημένον ἀπὸ πραγματικὴν δύναμιν· οἱ καιροὶ τῶν Ὁμὰρ καὶ τῶν Σουλεϊμὰν παρῆλθον· ἡ Αὐστρία δὲν φοβεῖται πλέον νὰ ἰδῇ Τουρκικὰς στρατιὰς ἐνώπιον εἰς τὰς πύλας τῆς Βιέννης· οἱ ἀπαίδευτοι Γιανίτσαροι δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ πολεμήσουν τὴν πεπαιδευμένην Εὐρώπην. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἄραγε οὔτε οἱ τακτικοὶ Ἄραβες, ὁδηγούμενοι ἀπὸ ἀξιωματικοὺς, ἐχθροὺς ἀσπόνδους τῆς ῥηθείσης Ἐπικρατείας, νὰ ἐξισιάσωσι πρῶτον τὸν Θρόνον τοῦ Πατισὰχ, καὶ νὰ κατορθώσωσιν ἑπομένως, ὥστε ὁλόκληρον τὸ πολιτικὸν τῆς Εὐρώπης σύστημα νὰ μεταβληθῇ;

Ἰδοὺ λοιπὸν διὰ ποίας λόγους ἡ Χερσαία Εὐρώπη λαμβάνει περὶ τῶν πραγμάτων μας φροντίδα· δὲν συμφέρει εἰς τὸ σύστημα τῆς ἰσοσταθμίας νὰ ἔμβωσιν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν λογχοφόρα στρατεύματα· δὲν συμφέρει νὰ λυθῇ ἀπὸ Ἀραβικὰς φάλαγγας ὁ Γόρδιος τῆς Αἰκαταιρίνης δεσμός. Ἂν καθυποβληθῇ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τοὺς Ἄραβας, αἱ Θύραι τοῦ Βυζαντίου ἀνοίγονται δι' αὐτούς, εἰ ὁποῖοι τότε ὁδηγούμενοι ἀπὸ ἄτομα ἀρκετὰ γνωστὰ, εὐκολώτατα θέλουν κλονήσει τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης.

Ἂν ἡ Παλαιὰ Ἑλλὰς ἀποκατασταθῇ Κράτος ξεχωρισμὸν καὶ ἀνεξάρτητον, μένουσα ἡ Θράκη τότε ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν βαρβαρικῶν ὁρδῶν, δὲν θέλει προξενεῖ τὸν παραμικρὸν φόβον εἰς τὴν Εὐρώπην· ἂν ὅμως ἐξ ἐναντίας καθυποταχθῇ ἡ Παλαιὰ Ἑλλὰς εἰς τὰ τακτικὰ στρατεύματα, ἡ Θράκη θέλει συμπεριληφθῇ εἰς τὰς κατακτήσεις τῶν Ἀράβων, καὶ τότε τὰ παρεπόμενα θέλουν εἶσθαι ἀνεπίδεκτα ὑπολογισμῶν.

Ἡ Ῥωσσία ἐγνώρισε τὸ ἀληθές της συμφέρον· καταβαίνοντες πρὸς τὸν Προῦτον οἱ λεγεῶνες της, θέλουν κάμει νὰ σεβασθῇ ὁ Αὐτοκράτωρ των· ἀλλ' ἡ Γαλλία στέλλουσα τοὺς πολίτας της διὰ νὰ ἦναι ὁδηγοὶ τῶν Αἰγυπτιακῶν φαλάγγων, καὶ ἡ Αὐστρία τὰ πλοῖα της διὰ νὰ τὰς μεταφέρωσιν, ὅλα ἐγνώρισαν βέβαια τὰ πονηρὰ τοῦ Μεχμὲτ Ἀλῆ διαβούλια. Τὰ συμβήματα ἴσως ἐνίοτε τὸν ἄνθρωπον, καθὼς καὶ συμβαίνει τώρα εἰς τὰς καθεστώσας περιστάσεις· ἐνόμισαν συμφέρον νὰ δαμάσουν τοὺς ἀποστάτας, τοὺς Ῥαδικάλους, τοὺς Καρβονάρους, καὶ διὰ τούτου συνέβαινεν εἰς τὰ ὑψηλὰ φρονήματα ἑνὸς ἀνθρώπου, ὅστις διὰ τοῦ πνεύματος καὶ τῶν θησαυρῶν του ἠμπορεῖ νὰ ἐπιχειρισθῇ τὰ πλέον μεγάλα πράγματα.

Ἰδοὺ λοιπὸν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι προορισμένη ἀπὸ τὴν Θείαν Πρόνοιαν, ὄχι μόνον νὰ πολεμήσῃ τοὺς Ἄραβας, καὶ οὕτω νὰ ἐλευθερωθῇ ἀφ' ἑαυτοῦ της, ἀλλὰ καταστρέφουσα τὰς τακτικὰς ταύτας ὁρδὰς, νὰ κτυπήσῃ τὸν ὄφιν εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀφ' οὗ τὸν φονεύσῃ, καὶ ἀσφαλίσῃ τὴν αὐτονομίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν της, νὰ προλάβῃ κάθε φόβου, τὸν ὁποῖον ἤθελεν συλλάβει ἡ Εὐρώπη, ἂν ὁ υἱὸς τοῦ Σατράπου τῆς Αἰγύπτου γένῃ κύριος ἑνὸς Θρόνου, ὅστις ἐξ αἰτίας τῆς ζηλοτυπίας διαφόρων Δυνάμεων κατεστήθη νέον μῆλον τοῦ Πάριδος, καὶ δι' αὐτὸν τὸν παράδοξον λόγον ἠσφάλισε τὴν ὕπαρξίν του, ὕπαρξιν, ἥτις δὲν θέλει παράξει ποτὲ τὴν ἡσυχίαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Αὐλῶν, ἐν ὅσῳ δὲν ἀποδιωχθῇ ἀπὸ τὸν Βόσπορον.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Τὴν 31 Δεκεμβρίου. Παρατηροῦμεν ὅτι εἰς τὰς σκηνὰς τῶν στρατευμάτων τοῦ Κιουταχῆ βασιλεύει παντελὴς ἀκινησία· περὶ δὲ τῶν ἐχθρικῶν κανονοστασίων δὲν περιέρχονται πλέον Χαλντούπιδες, ἀλλὰ Γαλλο-Αἰγύπτιοι. Δύο πράγματα ἄξια περιεργείας συμβαίνουν ἀπὸ μέρους τῶν ἐχθρῶν· πρῶτον ἡ ὁλοτελὴς ἀπὸ μέρους τῆς ξηρᾶς τοῦ πυρὸς κατάπαυσις, καὶ δεύτερον, ὅτι οὔτε ἀπὸ μέρους τῆς Θαλάσσης δὲν φαίνεται ποσῶς κἀνὲν ἐχθρικὸν καράβι νὰ περιέρχεται εἰς τὸν ὁρίζοντά μας, ἀλλὰ ὅλος ὁ ἐχθρικὸς στόλος μένει ἀκίνητος εἰς τοὺς λιμένας Π. Πατρῶν καὶ Ναυπάκτου.

Τὴν 1 Ἰανναρίου. Ἐν ᾧ δὲ ὅλης τῆς ἡμέ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ρας ἐπεκράτει ἡ πλέον ἔντελὴς ἀπὸ μέρης τοῦ ἐχθροῦ σιωπὴ, εἰς τὰς τρεῖς ὥρας τῆς νυκτὸς αἴφνης ἴδομεν τηφεκισμοὺς βιαίως ῥιπτομένους εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, μεταξὺ τοῦ κατασκηνώματος τῶν δύω Σατραπῶν. Ὁ τηφεκισμὸς οὗτος, ὅστις διήρκεσε μίαν περίπου ὥραν, ἐρρίπτετο κατ' ἐναντίαν ἀμοιβαίως διεύθυνσιν, ἐξ οὗ συμπεραίνεται, ὅτι ἦτον πρᾶξις συναλλήλε μάχης μᾶλλον, ἢ οἱασδήποτε ἄλλης αἰτίας· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τῶν τηφεκισμῶν ἐρρίφθη καὶ μία κανονιὰ ἀπὸ τὸν μέγαν πῦργον τοῦ ἐχθρικοῦ κατασκηνώματος. Κατὰ τὸ παρὸν δὲν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν οὐδεμίαν ἐντελῆ καὶ βεβαίαν πληροφορίαν περὶ τοῦ συμβάντος τούτε.

Τὴν 2 τοῦ αὐτοῦ. Ἐξακολυθεῖ εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον ἡ αὐτὴ ἠρεμία καὶ ἡσυχία· ἄκρα ἀνακωχὴ πυρός. Ἀπὸ μέρης μας μ' ὅλον τοῦτο δὲν παύομεν νὰ πυροβολῶμεν συνεχῶς τοὺς νέους διαδόχης τῆς ἐχθρικῆς πυροβολικῆς. Ὡσαύτως καὶ ἀπὸ μέρης τῆς θαλάσσης δὲν φαίνονται περιεχόμενα ἐχθρικὰ πλοῖα· ἐν γένει δὲ οἱ νέοι ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς ἐχθροὶ δὲν ἤρχισαν ἀκόμη τὰς ἐχθρικὰς ἐπιχειρήσεις των, μ' ὅλον ὅτι ἡ φρυρά μας θαῤῥαλαίως τοὺς προσμενει.

Τὴν 3 τοῦ αὐτοῦ. Τὸ πρωῒ ἐφάνησαν δύω ἐχθρικὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἐκπλεύσαντα τοῦ κόλπε, ἦλθον ἕως εἰς τὸ Καραβοστάσι, καὶ πάλιν ἐπέστρεψαν.

Ἐν ᾧ ἀπὸ μέρης τῆς ξηρᾶς διήρκει ἡ πλέον ἐντελὴς σιωπὴ, αἴφνης μετὰ τὴν μεσημβριαν διατάξαντες οἱ Γαλλο-Ἄραβες τὴν πυροβολικήν των, ἤρχισαν συνεχῶς καὶ ἀλλεπαλλήλως νὰ πυροβολῶσι καὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς προμαχῶνας τοῦ ὀχυρώματός μας. Παρετηρήσαμεν, ὅτι οἱ νέοι οὗτοι πολιορκηταί μας ἔφερον ὡς πρὸς τὸ παρὸν δέκα ὅλμους (mortarj), καὶ, καθὼς πληροφορούμεθα, ἀπεβιβάσαν ἀκόμη εἰς Κρυονέρι ὁ ἐχθρικὸς στόλος εἴκοσι κανόνια μεγίστης διαμέτρη, καὶ ἄλλες πέντε ὅλμους, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται κατὰ τὸ παρὸν νὰ διαβιβάσωσι διὰ τὴν πλημμύραν τοῦ Εὐηνοῦ ποταμοῦ (Φίδαρι). Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἀπὸ μεσημβρίας ἕως τῆς ἑσπέρας μᾶς ἔῤῥιψαν οἱ Βερβαροι ἱκανὸν ἀριθμὸν σφαιρῶν ὅλμων καὶ κανονίων, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐφονεύθη ὁ χειρουργος Βατίλειος, καὶ ἐπληγώθησαν ἄλλοι τρεῖς, τὸ ἑσπέρας πάλιν κατέπαυσαν.

Τὴν 4 τοῦ αὐτοῦ. Μέρος τῆς φρυρᾶς μας ἐξῆλθε σήμερον ἔξω τοῦ ὀχυρώματος, καὶ ἐστάθη εἰς τοὺς προμαχῶνας τῆς τρίτης τῶν ἐχθρῶν παραλλήλε, τηφεκίζησα ἱκανὴν ὥραν. Οἱ ἐχθροὶ ἀντετηφέκιζον ἐπίσης ἀπὸ τὰ κανονοστάσιά των· ὁ δὲ τοιοῦτος ἀκροβολισμὸς διήρκεσε τρεῖς ὥρας.

Μετὰ τοῦτο ἐπυροβόλησαν τὰ κανονοστάσιά μας ἱκανὴν ὥραν τὰ τῶν ἐχθρῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔδωκαν ἀπόκρισιν.

Ἀπὸ μέρης τῆς θαλάσσης δὲν φαίνεται τίποτε, διότι ὁ Βορρᾶς τὴν κατακυματεῖ. Ἡ Ἑλληνικὴ ναυτικὴ Μοῖρα τῶν Σπετσῶν περιέρχεται εἰς τὰ μεταξὺ Σκροφῶν, Ζακύνθε καὶ Γλαρέντσας νερὰ, ἀναμένουσα ἀπὸ στιγμὴν εἰς στιγμὴν καὶ ἐκείνας τῆς Ὕδρας καὶ Ψαρῶν, ὥστε ἐνωθεῖσαι νὰ προσπαθήσωσι τὴν διαλυσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ λιμένος μας.

Τὴν 5 τοῦ αὐτοῦ. Ἡ τρικυμία τῆς θαλάσσης ἐξακολυθεῖ νὰ ἐπαυξάνῃ, καὶ ἐπομένως τὰ τοῦ πελάγες νὰ ἠρεμῶσιν.

Οἱ Γαλλο-Ἄραβες ἔβαλαν καὶ σήμερον μετὰ τὴν μεσημβρίαν εἰς ἐνέργειαν τὸ πῦρ των κατὰ κάθετον. Αἱ βόμβαι αὐτῶν ἀποτελοῦν λάκκες εὐρυχωροτάτης, ἐξ οὗ γίνεται γνωστὸν, ὅτι καὶ εἶναι καθ' ὑπερβολὴν μεγάλου ὄγκου. Μία οἰκογένεια συντιθεμένη ἀπὸ τέσσαρας ψυχὰς ἔγινε πλῆθος συντριμμάτων ἀπὸ τὴν ἔκρηξιν μιᾶς Γαλλο-Ἀραβικῆς βόμβας· ὁ δὲ οἶκος οὗτος ἀνετράπη ἐξ ὁλοκλήρου.

Ἰδοὺ λοιπὸν εἰς τί συνεισφέρουν τὰ πολεμικὰ καταστήματα τῆς Γαλλίας! Τάλαινα Ἑλλας! Ποῖος ποτὲ μὲ αἴσθημα ἀνθρωπότητος ἠδύνατο νὰ φανταθῇ, ὅτι ἐν ᾧ ἔμελλον νὰ λυθοῦν αἱ τυραννικαὶ ἀλύσσεις σε, καὶ ἐν ᾧ ἠγωνίσθης

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νὰ καθομοιωθῇς μὲ τὰς λοιπὰς, τὰς ὁποίας σὺ ἐξευγένισες ἐπικρατείας, ἔμελλες ἀπὸ τὰ ἄπιστα τέκνα τούτων αὐτῶν τῶν ἐπικρατειῶν νὰ καταπολεμῆσαι, καὶ νὰ κινδυνεύῃς ἤδη ἐξ αἰτίας αὐτῶν ἐξωθενισμὸν ὁλοτελῆ; εὐχαριστήθητι μ' ὅλα ταῦτα· διότι τὰ εἰλικρινῆ τέκνα σε εἶναι ἀποφασισμένα νὰ σὲ ὑπερασπισθοῦν ἕως τῆς τελευταίας ῥανίδος τοῦ αἵματός των· τότε, φιλτάτη μήτηρ, θέλεις καθυποθληθῇ, ὅταν κἀνὲν τῶν γνησίων τέκνων σε δὲν θέλει βλέπει τὸν ἥλιον.

Τὴν 6 τοῦ αὐτοῦ. Τὴν αὐγὴν ἴδομεν πυρκαϊὰν γενομένην εἰς τὰς καλύβας τῶν στρατευμάτων τοῦ Κιουταχῆ· ἐκάησαν περισσότεραι ἀπὸ 60 καλύβας καὶ σκηνὰς· ἂν δὲ ἡ πρᾶξις αὕτη ἔγινε κατὰ συμβεβηκὸς, ἢ ἐπὶ τούτου, ἀγνοοῦμεν.

Ἑορταζομένης σήμερον τῆς ἡμέρας τῶν Θεοφανείων, διὰ ἐπιταγῆς τῆς ἐνταῦθα Τοπικῆς Διοικήσεως καὶ τῶν Στρατάρχων ἔγινεν εἰς τοὺς προμαχῶνας τοῦ ἀξιομνημονεύτου ὀχυρώματός μας γενικὴ πρὸς τὸν Ὕψιστον Θεὸν δέησις. Ἐπεκαλέσθημεν τὴν βοήθειάν τε διὰ ἱεροστασίας παντὸς τοῦ κλήρου· καὶ μὴν ἔχοντες ἄλλο καταφύγιον νὰ στηριχθῶμεν, ἐγκαταλειπόμενοι καὶ καταπολεμούμενοι ἀπὸ τοὺς ἰδίους ὁμοθρήσκους μας, πρὸς Αὐτὸν ἀφοσιοῦμεν ὅλας τὰς ἐλπίδας μας, καὶ Αὐτὸς ἔστω ὁ Μέγας ἡμῶν Προστάτης.

Ὁ ἐχθὸς ἐπανέλαβε περὶ τὴν μεσημβρίαν τὸν κατὰ κάθετον πυροβολισμόν τε, ὅστις διήρκεσε τρεῖς περίπου ὥρας ἀδιαλείπτως, χωρὶς ὅμως νὰ μᾶι προξενήσῃ βλάβην τινα.

Κύριε Συντάκτα τῶν Ἑλλην. Χρονικῶν.

Παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρίσετε εἰς τὴν ἐφημερίδα σας τὴν Πολιτογράφησιν, ὅπου οἱ ἔντιμοι Μεσολογῖται πρὸς ἐμὲ ἔκαμον, καὶ τὴν ἀκόλουθον εὐχαριστήριον ἐπιστολήν μου πρὸς τοὺς Δημογέροντας, Ἐπιστάτας, καὶ λοιποὺς ἀπαξάπαντας Κατοίκους τῆς Θεοσώστου ταύτης Πόλεως, καὶ θέλετε μὲ ὑποχρεώσει.

Μεσολόγγιον — Ὁ Φίλος σας
28 Δεκεμ. 1825. — Πέτρος Στεφανίτζης.

Ἐξοχώτατε ἐν Ἰατροῖς Κ. Πέτρε Στεφανίτση.

Ἡ Συνέλευσις τῆς Κοινότητος τῆς Πόλεως ταύτης Μεσολογγίου ἱκανῶς γνωρίσασα τὸν χαρακτῆρά σε, καὶ τὸν Πατριωτικόν σου ζῆλον, καὶ τιμῶσα τοὺς ἐναρέτους Πατριώτας, καὶ τοὺς καλῶς ἐξοχὴν ἐν αὐτῇ ἐκδηλεύσαντας τὴν Πατρίδα, σὲ ἀνακηρύττει Πολίτην τῆς Πόλεως Μεσολογγίου, εἰς ἀμοιβὴν τῶν ἐν αὐτῇ πιστῶν, καὶ μακρῶν ἐκδηλεύσεών σε.

Ἐγράφη ἐπὶ τῆς τοπικῆς Συνελεύσεως τοῦ Μεσολογγίου. Τῇ 20 Δεκεμβρίου 1825. Ἐν Μεσολογγίῳ.

Οἱ Δημογέροντες, — καὶ Ἐπιστάται
Ἀναστάσης Παλαμᾶς — Πάνος Παπαληκᾶς
Ἀλέξιος Τσιμπηράκης — Χρῆστος Καψάλης
Παῦλος Μπονισέρης — καὶ πάντες οἱ πολῖται.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Δημογέροντας, Ἐπιστάτας καὶ πάντας τοὺς Πολίτας τοῦ Μεσολογγίου.

Κύριοι!

Ἂν ἐγὼ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν πενταετίαν ἀφιέρωσα τὴν ζωήν μου ὡς Ἕλλην εἰλικρινὴς, καὶ εἰς τοὺς ἐν Ἀκαρνανίᾳ πολέμους, καὶ μέχρι τοῦ δὲ εἰς τὴν ὁλοπρόθυμον ἐπίσκεψιν τῶν ἐνταῦθα ἀσθενούντων, ὡς Ἰατρὸς, τοῦτο ὑπῆρξε χρέος μη ἀπαραίτητον, καὶ καθῆκον εἰς τὸν χαρακτῆρά μου· ὅτι δὲ διὰ ταῦτα ἐχαρίσατέ μοι τὸ ἰσοπολίτευμα τῆς Πατρίδος ὑμῶν, τοῦτο ὑπάρχει καλοκἀγαθία ὑμῶν καὶ εὐγένεια· ἐγὼ ἀποδέχομαι πασιχάρως τὴν τιμὴν ταύτην, καὶ δι' αὐτὴν ὁμολογῶ πᾶσιν ὑμῖν ἀπείρους τὰς χάριτας, καὶ ὑποχρεώσεις, εὐχόμενος Θεόθεν τὴν τελείαν ἐλευθερίαν τοῦ Γένους ἡμῶν, καὶ τὴν εὐτυχῆ ἀποκατάστασιν καὶ λαμπρότητα τῆς νέας ταύτης Πατρίδος μη.

Μεσολόγγιον — Ὁ Πατριώτης
28 Δεκεμβρίου 1825. — Π. Στεφανίτσης.

Τιμὴ ἐτησία Ἰαλ. Ἰσπαν. ἓξ προπληρωτέα κατ' ἐξαμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Μάγερ. — Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθ. 3ος.— 4ος.
Τρίτον Ἔτος.

Τὰ πλείω ὠφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ. 13 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1826. ΤΕΤΡΑΔΗ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς κατοίκους καὶ παρεπιδήμους Ναυπλίου ὁμογενεῖς.

Εἶναι γνωστὸς εἰς ὅλους ὁ κίνδυνος τοῦ Μεσολογγίου, ὅστις ἀλλέως δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἀπαντηθῇ, εἰμὴ μὲ τὴν Θαλάσσιον δύναμιν· ἀλλα κατὰ δυστυχίαν πρὸ ὀλίγων ἤδη ἡμερῶν ὁ ἐχθρικὸς στόλος ἀποκλείει ἐλευθέρως τὰ παράλια τοῦ Μεσολογγίου *), ἐπειδὴ ἡ Τουρκικὴ μοῖρα, στερημένη διάφορα πολεμεφοδίων, τὰ ὁποῖα ἐδαπάνησεν εἰς τὰς διαφόρους ναυμαχίας, στερημένη καὶ ἀπὸ τροφὰς, ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ· καὶ ἤδη διὰ νὰ ἐκπλεύσῃ, ἀπαιτεῖται ἱκανὴ ποσότης χρηματικὴ, τὴν ὁποίαν τὸ Ταμεῖον δὲν δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐξοικονομήσῃ. Ὁ μόνος πόρος, ὅστις ὑπολείπεται, εἶναι ὁ προαιρετικὸς ἔρανος τῶν ὁμογενῶν, ὅσοι αἰσθάνονται τὸν κίνδυνον τῆς Πατρίδος.

Τὰ μέλη τοῦ Σ. Βουλευτικοῦ Σώματος συνεισέφερον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑπὲρ τὰς ὀγδοήκοντα δύο χιλιάδας γρόσια, καὶ ἀναλόγως θέλησι συνεισφέρει καὶ τὰ λοιπὰ διοικητικὰ μέλη.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν καὶ ὅλοι οἱ ἐνταῦθα Πατριῶται νὰ συνεισφέρωσιν ὅσα ἕκαστος βούλεται, συλλογιζόμενοι, ὅτι εἰς τὴν προθυμίαν των στέκει τὸ νὰ σωθῇ τὸ Μεσολόγγιον, καὶ μὲ αὐτὸ ἡ Πατρὶς ἀπὸ τὸν ἐπικειμένον κίνδυνον, καὶ ὅτι, ὅσον περισσότερον συνεισφέρωσιν ὄχι μόνον θέλει προσθέσει εἰς τὴν ποσότητα τοῦ ἐράνου, ἀλλὰ θέλει παρακινήσει καὶ τοὺς λοιποὺς νὰ μιμηθῶσι τὸ παράδειγμά των, διὰ νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἀπαιτουμένη ποσότης διὰ τὴν παροῦσαν ἀνάγκην τῆς Πατρίδος.

Ἡ καταγραφὴ τῶν ὀνομάτων ἐκείνων τῶν Πατριωτῶν, ὅσοι θέλουν νὰ συνεισφέρωσιν, γίνεται εἰς τὴν πλατείαν, ὑποκάτω τοῦ πλατάνου, ὅπου θέλει παρευρεθῇ καὶ μία ἐπιτροπὴ τοῦ Σ. Βουλευτικοῦ Σώματος, καὶ ἐκεῖ ἀς διευθύνωνται οἱ προαιρούμενοι καλοὶ Πατριῶται.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 7 Δεκεμβρίου 1825.

Ο' Πρόεδρος Γ. Κουντουριώτης.

Ο' Γεν. Γραμ. Α. Μαυροκορδάτος.

*) Δόξα τῷ Θεῷ! Ἰδοὺ τέλος πάντων ἡ Σ. Διοίκησις μᾶς ἐνθυμήθη, καὶ ἔλαβε περὶ ἡμῶν πρόνοιαν!
(Σημ. Συν.)

Ἀποσπασμα γράμματος τοῦ Κ. Κανέλου Δελιγιάννη ἀπὸ Μαμουσᾶ. Τῇ 6 Δεκεμβρίου.

Κατὰ τὴν 2 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐξέφυγον τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου τέσσαρες αἰχμάλωτοι, οἱ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὁπωδῆποτε λέγωσιν ὅτι, κατὰ τὴν πρώτην ναυμαχίαν, τὴν γενομένην περὶ τὸ ἀκρωτήριον Πάπα, ἀφ' οὗ ἐπολέμησαν γενναίως οἱ ἡμέτεροι, ἔρριψαν καὶ ἐν πυρπολικὸν ἐναντίον μιᾶς Βυζαντινῆς Φρεγάτας, τῆς ὁποίας κυβερνήτης ἦτον ὁ Τσερτσὴρ Χασείνης, πλὴν ἀπέτυχε. Τοῦτο αὐτὸ συνέβη καὶ κατὰ τὴν δευτέραν τὴν περὶ τὰς Ἐχινάδας, γενομένην ναυμαχίαν. Κατὰ δὲ τὴν τρίτην ναυμαχίαν, ἥτις ἐγένετο πρὸς τὴν Γλαρέντσαν κατὰ τὴν 24 τοῦ Νοεμβρίου, ἐπιάσθη ἓν τῶν ἡμετέρων πυρπολικῶν, πλὴν χωρὶς τινος ἀνθρώπου, καὶ κατὰ τὴν τετάρτην κατεδιώχθη κατησχυμμένος ὁ ἐχθρικὸς στόλος παρὰ τῶν ἡμετέρων μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Πάπα.

Κατὰ τὰς ναυμαχίας ταύτας ἐφονεύθησαν μεταξὺ πολλῶν ἄλλων καὶ δύω σημαντικοὶ Ἕλληνες, ὁ Μουσταφὰ-ἀγας Τσισμελῆς, γαμβρὸς τοῦ Χαλήλ-μπεη καὶ κυβερνήτης μιᾶς Φρεγάτας, καὶ ὁ ἕτερος, κυβερνήτης μιᾶς Κορβέτας. Ὁμολογοῦσιν οἱ αἰχμάλωτοι ὅτι ὁ ἐχθρικὸς στόλος συνέλαβε καὶ ἔχει μέγαν φόβον διὰ τὴν γενναίαν ἀντίστασιν καὶ μεγάλην ἐμπειρίαν τῶν Θαλασσινῶν μας, καὶ μελετᾷ νὰ ἀναχωρήσῃ μετ' ὀλίγον, καὶ πότε μὲν λέγει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν Ἑλλήσποντον, πότε δὲ εἰς Ἀλεξάνδρειαν· ὁ δὲ Ἰμπραΐμης εἰς τὰς 30 παρελθόντος ἀπέρασεν εἰς Μεσολόγγιον, σκοπεύων νὰ κάμῃ ἔφοδον μὲ τὰς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν προπαρασκευὰς καὶ δυνάμεις του· ἂν δὲ ἀποτυχὼν ἐπιστρέψῃ, μέλλει τότε νὰ ὑπάγῃ κατὰ Καλαβρύτων καὶ μεγάλου Σπηλαίου, καθ' ὅτι ἔμαθεν ἀπὸ τὸν εἰς Πάτρας Ἰουσούφ-Πασᾶν, ὅτι ἐκεῖ εὑρίσκονται ὅλοι οἱ θησαυροὶ τῶν Ἑλλήνων. Οἱ αὐτοὶ προσθέτουν ὅτι ἂν πρὸ ὀκτὼ ἡμερῶν δὲν ἤθελε φθάσει εἰς Πάτραν ὁ ἐχθρικὸς στόλος, οἱ ἐν Ναυπάκτῳ ἐχθροὶ μὴ λαβόντες τοὺς μισθούς των, ἀπεφάσισαν νὰ παραδώσουν εἰς τοὺς Ἕλληνας τὸ φρούριον· φθάσας δὲ ἐκεῖ ὁ Ἰμπραΐμης ἐφυλάκωσε τὸν ἐν τῷ φρουρίῳ Μεχαφὶς-μπεην διὰ τὴν εἰς τοὺς στρατιώτας ἀπροβλεψίαν του. Σὺν τούτοις λέγουσι τὴν ἀκαταστασίαν τῶν Ἀράβων, τὴν ἀδυναμίαν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, καὶ ὅτι ὁ Ἰμπραΐμης μέλλει νὰ παραχειμάσῃ εἰς Π. Πάτρας.

Ὅλον δὲ τὸ ὑπὸ τὸν Ἰμπραΐμην στράτευμα παλαιὸν καὶ νέον συμποσοῦται, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν αἰχμαλώτων, εἰς δώδεκα ἢ δεκατρεῖς χιλιάδας, ἐκ τῶν ὁποίων 8.000 εἶναι οἱ νεωστὶ ἐλθόντες, καὶ ἐξ αὐτῶν 1.000 ἱππεῖς.

Τὰ ἀπὸ Ἀλγέρης ἕνδεκα πλοῖα ἀνεχώρησαν ἀπὸ Π. Πατρῶν κατὰ τὴν 30 Νοεμβρίου εἰς τὰ ἴδια. Ἀπὸ δὲ τῶν συμπλεόντων φορτηγῶν πλοίων Εὐρωπαϊκά τινα μένουσιν εἰσέτι εἰς Π. Πάτρας φορτωμένα. (ὁ Φ. τοῦ Ν.)

Μεσολόγγιον.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 7 Ἰανναρίου. Χθὲς εἰς τὰς τρεῖς ὥρας τῆς νυκτὸς κατέβησαν οἱ Ἄραβες εἰς τὴν πλησιεστέραν πρὸς τὸ τεῖχος μας παράλληλον, καὶ ὁτὲ μὲν ἐνώπιον τῆς δυτικῆς, ὁτὲ δὲ ἀπέναντι τῆς ἀνατολικῆς πτέρυγος, καὶ ἄλλοτε ἔμπροσθεν τοῦ κέντρου τοῦ περιτειχίσματός μας ἱκανὴν ὥραν ἐτυφέκιζον, κρυμμένοι εἰς τοὺς προμαχῶνας τῆς εἰρημένης γραμμῆς. Δύω βόμβαι μιφθεῖσαι κατὰ τῆς πόλεώς μας ἔδωκαν τὸ σημεῖον τῆς ἀρχῆς τούτου τοῦ κινήματος· δύω ἄλλαι ἐρρίφθησαν ὡσαύτως περὶ τὰ μέσα τῶν τυφεκισμῶν, καὶ ἕτεραι δύω ἔδωκαν εἰς τὸ τέλος τὴν κατάπαυσιν τοῦ πυρός. Ἀτάραχος ἡ φρουρά μας δὲν ἔδωκε τὴν παραμικρὰν ἀπόκρισιν· οἱ ἐχθροὶ λοιπὸν μετὰ μιᾶς περίπου ὥρας τυφεκισμὸν ἀπετύρθησαν εἰς τὰ ἴδια.

Ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἔφθασεν εἰς τὰ παράλια τῶν Σκιαδίων· ὁ Ναύαρχός μας Μιαούλης δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὴν ἐνταῦθα Τοπικὴν Διοίκησιν, καὶ δι' ἄλλης πρὸς τοὺς Ὁπλαρχηγοὺς μᾶς εἰδοποιεῖ τὴν ἄφιξιν τοῦ στόλου μας. Γενικὴ χαρὰ καὶ εὐφροσύνη ἐζωγραφίσθη εἰς τὰ πρόσωπα τῆς ἀνδρείας φρουρᾶς μας.

Τὸ ἐχθρικὸν ἀπὸ τῆς ξηρᾶς πῦρ ἦτον εἰς παντελῆ ἀπραξίαν σήμερον.

Τὴν 8 τοῦ αὐτοῦ. Ἑπτὰ ἐχθρικὰ καράβια πλέοντα ἔξω τοῦ Πάπα, εἰδοποιήθησαν, ὡς

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

φαίνεται, τὴν ἄριξιν τοῦ στόλου μας, καὶ διελθόντα σήμερον ἐνώπιον τοῦ λιμένος μας εἰσῆλθον μετὰ σπουδῆς εἰς Π. Πάτρας.

Τὴν μεσημβρίαν μᾶς ἔρριψεν ὁ ἐχθρὸς μερικὰς βόμβας.

Τὸ ἑσπέρας ἐφάνη εἰς τὸν ὁρίζοντά μας πρὸς δυσμὰς μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου διευθυνόμενον πρὸς τὸν λιμένα μας.

Τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ. Εἴκοσι δύω Ἑλληνικὰ πλοῖα προσωρμίσθησαν τὸ πρωὶ εἰς τὸν λιμένα μας· σφοδρὸς δ' Ἀπηλιώτης κατακυματίζει τὸ πέλαγος.

Μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἐχαιρετήσαμεν τὴν ἄφιξιν τοῦ στόλου μας. Καθ' ὅλην τὴν σειρὰν τῶν κανονοστασίων τοῦ τείχους μας ἐκρότησεν ἡ πυροβολικὴ τρις, καὶ τρὶς ἡ φρουρὰ ἐκένωσε κατὰ σειρὰν τὰ τηφέκιά της.

Ἀπὸ μέρους τοῦ ἐχθροῦ ἐπικρατεῖ ἄκρα ἀνακωχὴ πυρός.

Τὴν 10 τοῦ αὐτοῦ. Μ' ὅλον τὸν σφοδρὸν χειμῶνα καὶ τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς τὴν θάλατταν τρικυμίαν, ὁ ἐχθρικὸς στόλος ἐβάλθη εἰς κίνησιν. Πέντε Φρεγάται, ἔχουσαι τὸν ἄνεμον ἀπὸ τῆς πρύμνης, ἐξέπλευσαν περὶ τὴν μεσημβρίαν ἀπὸ τὸν κόλπον, καὶ ἐλθοῦσαι ἀπέναντι τοῦ λιμένος μας, ἐπυροβόλουν τὰ αὐτοῦσε εἰκοσιδύω πλοῖα μας, ἐξ ὧν τὰ ἥμισυ στρατηγηματικῶς ἐβάλθησαν εἰς τὰ πανιὰ, καὶ διευθύνθησαν πρὸς δυσμὰς, τὰ δὲ ἄλλα ὄντα ἀρραγμένα, ἀντεπυροβόλησαν μὲ ἀταραξίαν τὰς ἐχθρικὰς Φρεγάτας, καὶ τὰς ἠνάγκασαν μετὰ μιᾶς περίπου ὥρας μάχην νὰ στρέψωσι τὰ νῶτα, καὶ νὰ διευθυνθῶσι πρὸς τὸ μέρος τῆς Πελοποννήσου. Τότε μία τῶν Φρεγατῶν τούτων ἔρριψε τρεῖς κανονιαῖς, καὶ ὕψωσε σημεῖα· πάραυτα δὲ ἔδραμον ἄλλαι ἐννέα Φρεγάται τῆς πρώτης τάξεως καὶ δύω Βρίκα, καὶ ἦλθον εἰς βοήθειάν των, καὶ ἑνωθέντα ὅλα ὁμοῦ ἐβάλθησαν εἰς τακτικὴν *) γραμμὴν, καὶ πάλιν ἤρχοντο νὰ ἀντιπαραταχθῶσιν εἰς τὰ ἔνδεκα Ἑλληνικὰ Βρίκια, τὰ ὁποῖα βλέποντα τὸν ἐχθρὸν ἐνισχυθέντα ἔκαμαν πανιὰ, καὶ ἐβάλθησαν ὡσαύτως καὶ αὐτὰ εἰς τακτικὴν γραμμήν· ἐν τούτοις ἔγινεν ἀμοιβαίως ἱκανῆς ὥρας κανονοβολισμὸς, ἀλλ' ἡ τριημία δὲν ἐσυγχώρει, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰ μικρότερα πλοῖα μας, νὰ γένῃ τακτικὴ ναυμαχία· ἕνεκα δὲ τούτου καὶ οἱ τοῦρκοι ἀπεσύρθησαν πρὸς τὸν Πάτραν, καὶ ἡ ἰδική μας Μοῖρα διευθύνθη πρὸς Ἀς Σκρόφας, χωρὶς νὰ συμβῇ καὶ εἰς τὰ δύω μέρη ἄλλη ζημία, παρ' ὅτι ἐθραύσθη ἡ ἀδένα, ὡς φαίνεται, μιᾶς Φρεγάτας, τὴν ὁποίαν ἴδομεν νὰ πλέῃ ἕως τῆς ἑσπέρας χωρὶς πανὶ τῆς γάμπιας.

Ὁ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς ἐχθρὸς στέκεται εἰς παντελῆ ἀκινησίαν.

Τὴν 11 τοῦ αὐτοῦ. Βασιλεύει ἀκόμη καὶ σήμερον ἡ αὐτὴ σφοδρότης τοῦ Ἀπηλιώτη, ὅθεν καὶ εἰς τὴν θάλασσαν δὲν βλέπομεν ἄλλο, εἰμὴ φθασκωμένα κύματα.

Ὁ ἐχθρὸς τῆς ξηρᾶς ἐπυροβόλησε σήμερον τὴν πόλιν μας μὲ βόμβας· μιᾶς ἐξ αὐτῶν ἡ ἔκρηξις ἀπεκοίμησεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀγορᾶς ἑπταετὲς κοράσιον. Ἰδοὺ ὅτι οἱ τακτικοὶ καὶ ἐξευγενισμένοι Γαλλο-Ἄραβες πολεμοῦν κατὰ τοὺς νόμους τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐθνῶν, προφυλαττόμενοι νὰ μὴ βλάπτωσι τὰ εἰς τὴν πόλιν γυναικόπαιδα, ἀλλὰ μόνον τὸ τεῖχος καὶ τὴν φρουράν του.

Τὸ ἑσπέρας εἰς τὰς δύω ὥρας τῆς νυκτὸς συνέβη εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Βαρβάρων πυρκαϊὰ, ἥτις ἔφθειρε πολλὰς σκηνὰς καὶ καλύβας.

Τὴν 12 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ στόλος τῶν ἐχθρῶν,

*) Ἡ παρὰ τὸ σύνηθες τάξις, εἰς τὴν ὁποίαν ἐβάλθη ὁ ἐχθρικὸς στόλος, μᾶς κάμνει βέβαια νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι οἱ διάφοροι γνωστοὶ Εὐρωπαῖοι προσπαθοῦν νὰ διδάξουν τοὺς ἀπίστους καὶ τὴν ναυτικὴν ἐπιστήμην, καθ' ὃν τρόπον αὐτοὶ τὴν ἐδιδάχθησαν εἰς τὰς ἀκαδημίας τῆς Πατρίδος των, καὶ οὕτω νὰ καταστραθῶσι ὀπαδοὶ πιστοὶ τοῦ Μωάμεθ, καὶ τέλειοι τοῦ Χριστοῦ ἀρνηταί.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὁστις μετὰ τὴν προχθεσινὴν ναυμαχίαν εἶχε διευθυνθῆ πρὸς τὴν Γλαρέντσαν, σήμερον πάλιν ἐπέστρεψεν εἰς τὰ παράλιά μας, καὶ περιφέρεται ἔξω τοῦ λιμένος· μέρος δ' αὐτοῦ ἄραξε περὶ τὸ ἑσπέρας ἀντικρὺ τοῦ Πάτρα.

Ἡ πυροβολικὴ τοῦ ἐχθροῦ ἠρεμεῖ πάλιν σήμερον· τὴν διακοπὴν αὐτὴν τοῦ Γαλλο-Τουρκικοῦ πυρὸς δὲν ἠμπορούμεν βέβαια νὰ τὴν ἀποδώσωμεν εἰς ἄλλο, παρ' ὅτι ἀναμένων, ὡς φαίνεται, οἱ Ἀφρικανοὶ καὶ τὰ ἄλλα ἀπὸ Κρυονέρι πυροβόλα των, τὰ ὁποῖα, ὡς καὶ εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον εἴπομεν, δὲν δύνανται πρὸς τὸ παρὸν διὰ τὴν πλημμύραν τοῦ Φίδαρη νὰ διαβιβάσωσι.

Πολλοὶ τῶν Γαλλο-Αἰγυπτίων ἐφάνησαν τὸ πρωῒ διευθυνόμενοι πρὸς ἀνατολὰς καλὰ τὸ Μπογχῶρι, οἱ ὁποῖοι ὅμως τὸ ἑσπέρας ἐπέστρεψαν πάλιν εἰς τὸ στρατόπεδόν των.

Περὶ τὸ δεῖλι περιήρχοντο μερικὰ μονόξυλα πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀσπρης Ἀλικῆς, ὅπου ἐν σῶμα ἐχθρῶν φυλάττει τὸν ἐκεῖσε πῦργον, καὶ ὑπεραστιζει τὰ λείψανα τοῦ αὐτοῦ σε ἀποσυρθέντος στολίσκου. Οἱ εἰς τὰ εἰρημένα μονόξυλα λοιπὸν ἴδον, ὅτι εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο οἱ Τοῦρκοι ἐκόμιζον μέγαν ἀριθμὸν σανίδων· ἐνταυτῷ δὲ ἤκουσαν καὶ σφυριῶν κρότους. Οἱ βάρβαροι κατασκενάζουν, ὡς συμπεραίνομεν, σανιδώματα (σάλια), τὰ ὁποῖα νὰ μεταχειρισθοῦν εἰς τὴν ἔφοδόν των ἀπὸ θαλάσσης. Ἡ γενναία φρουρά μας σταθερῶς ἀναμένει τὰς ὁρμάς των.

Μία Κορβέτα Ἀγγλικὴ καὶ ἓν πολεμικὸν τῆς αὐτῆς σημαίας Βρίκι ἄραξαν τὸ ἑσπέρας ἀπέναντι τοῦ λιμένος μας.

Τὴν 13 τοῦ αὐτοῦ. Ἡ Ἀγγλικὴ Κορβέτα ἔκαμε μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου πανιὰ, καὶ εἰσέπλευσεν εἰς Π. Πάτρας. Ἀπὸ δὲ τοῦ Τουρκικοῦ στόλου μέρος μὲν ἐβάλθη εἰς τὰ πανιὰ καὶ περιπλέει ἔξω τοῦ λιμένος μας, καὶ μέρος μένει προσορμισμένον μέσον Γλαρέντσας καὶ Πάτρα. Ἐν τοσούτῳ ὁ Ἀπηλιώτης ἐξακολουθεῖ νὰ φυσᾷ μὲ τὸ αὐτὸ πεῖσμα.

Κατὰ τὰς παρατηρήσεις, αἱ ὁποῖαι ἔγιναν ἀπὸ τοὺς ἐν Βασιλαδίῳ εἰς τὴν προχθεσινὴν ναυμαχίαν, γίνεται γνωστὸν, ὅτι οἱ ἀντιμαχόμενοι τόσον ἐπλησίασαν πρὸς ἀλλήλους, ὥστε κατήντησεν ἡ μάχη νὰ γίνεται καὶ μὲ τουφέκια. Ἐπειδὴ δὲ, καθὼς ὀφθαλμοφανῶς ἐφάνη, ἀπὸ πολλὰς τῶν ἐχθρικῶν Φρεγατῶν ἐρρίπτοντο διὰ μιᾶς ὀκτακόσια ἢ καὶ χίλια τηφέκια, βασίμως συμπεραίνεται, ὅτι εἰς αὐτὰς ἦσαν καὶ πολλὰ τακτικὰ στρατεύματα, καὶ μάλιστα εἶχον μεταβιβασθῆ αὐτοῦσε καὶ οἱ ναῦται ὅλων τῶν φορτηγῶν καὶ ἄλλων πλοίων, ὅσα ἔμειναν ἔσωθεν τῶν Καστελλίων, καὶ δὲν ἐπαρρησιάσθησαν εἰς μάχην. Ἡ γενναία ὅμως ἀντίστασις τῆς μικρᾶς Μοίρας μας ὑπερενίκησεν ὅλας αὐτὰς τὰς ἐχθρικὰς παρασκευασίας, ἐπολέμησε καρτερομύχως, καὶ ἂν τὰ στοιχεῖα ἤθελον τὴν βοηθήσει, ἔστρεπε βέβαια νὰ θριαμβεύσῃ καὶ πάλιν ὁ Ἥφαιστος. Ἐλπίζομεν μ' ὅλα ταῦτα εἰς δευτέραν εὐκαιρίαν νὰ δείξουν οἱ θαλάσσιοι Ἥρωές μας τὴν συνήθη εὐτολμίαν των μὲ πλείονα ἐπιτευξιν, ἐλπίζομεν, ὅτι καὶ πάλιν θέλουν ὁρμήσει, καὶ θέλουν ματαιώσει τὰ αἱμοσταγῆ τοῦ ἐχθροῦ βουλεύματα διὰ λαμπρῶν καὶ γενναίων κατορθωμάτων.

Καὶ σήμερον ὁ ἐχθρὸς τῆς ξηρᾶς ἵσταται εἰς παντελῆ ἠρεμίαν.

Βλέπομεν εἰς τὸν ἀριθ. 168 τοῦ Φίλου τοῦ Νόμου νὰ μᾶς κάμνῃ ἀντίρρησιν ἀνώνυμός τις μὲ τὴν ὑπογραφὴν Σ. Ν. Μ. δι' ὅσα εἰς τὸν ἀριθ. 85 τοῦ παρελθόντος ἔτους τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν ὡμιλήσαμεν ἐναντίον τῶν Χίων Π. καὶ Ζ. ἀδελφῶν Βλαστοῦ, Θ. Μαξίμου καὶ Ἀνδρέα Φακύρῃ. Μεγάλη εὐχαρίστησις ἤθελεν εἶσθαι δι' ἡμᾶς, ἂν ὁ συνήγορος τῶν εἰρημένων Χίων ἤθελε μᾶς κοινολογήσει τὸ ὄνομά του. Ὅθεν δημοσίως παρακαλοῦμεν αὐτὸν νὰ μᾶς φανερώσῃ ποῖος εἶναι, καὶ θέλει μᾶς ὑποχρεώσει.

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἰσπαν. ἐξ προπληρωτέα κατ' ἐξαμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Ι. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθ. 5ος.
Τρίτον Ἔτος.

Τὰ πλείω ὠφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ. 16 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1826. ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Τὴν τῇ 18 Δεκεμβρίου.

Ἀπόσπασμα γράμματος ἐκ Σμύρνης. Τῇ 2 Δεκεμβρίου.

Ἀπὸ διαβάτας ἐλθόντας σήμερον ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, μανθάνομεν ὅτι, ἐσχάτως συνεκροτήθη συνέλευσις (διβάνι) καὶ ἐδιωρίσθησαν τρεῖς σημαντικοὶ Τοῦρκοι νὰ ὑπάγωσιν εἰς Κέρκυραν· ὁποῖος εἶναι ὁ ἀληθὴς σκοπὸς τῶν ἀπεσταλμένων τούτων ἀγνοεῖται, ἡ γνώμη ὅμως τῶν περισσοτέρων εἶναι, ὅτι στέλλονται διὰ ἐξισασμὸν μὲ τοὺς Ἕλληνας."

Ἄλλοι γράφουσιν ὅτι, εἷς ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀπεσταλμένων εἶναι καὶ ὁ Κ. Ἰακωβάκης Ἀργυρόπουλος ποτὲ μέγας Διερμηνευτὴς παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πόρτᾳ. (Ο' Φ. τοῦ Ν.)

Παραδόξως βλέπομεν νὰ λέγωμεν, ὅτι ἡ Πόρτα, ὡς μέρος καὶ αὐτὴ συστατικὸν τῆς Εὐρώπης, ζητεῖ νὰ κάμῃ συνθήκας μὲ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅτι στέλλει μάλιστα διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν διαφόρους πρέσβεις. — Ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς δὲν θέλει στέξει ποτὲ εἰς τὸ παραμικρὸν ζήτημα τῆς Πόρτας, καθότι ὁ μόνος αὐτῆς σκοπὸς εἶναι, ἢν' ἀναγνωρισθῇ Κράτος χωριστὸν καὶ αὐτόνομον, ἢ νὰ ἐξουδενωθῇ. Ἐπειδὴ δὲ τοῦ ὑποκειμένου τούτου ἡ ἔρευνα ἀξιοῦται προσοχῆς τινος, ἂς παρατηρήσωμεν ἐκ τοῦ πρόσφατος, ἂν ὁ Σουλτάνος, ἢ τε ἡ Πόρτα δύναται, κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῆς ἀρχὰς, νὰ μᾶς ἀναγνωρίσῃ ὡς νομίμως ὑπηκόους.

Ἀναμφίβολον εἶναι, ὅτι ἡ Εὐρωπαία Τουρκία, θεωρουμένη ὡς Ἐπικράτεια, εἶναι μέλος συστατικὸν τῆς Εὐρώπης, καὶ ὅτι, ὅσον κατὰ τοῦτο, ἠμπορεῖ καὶ αὐτὴ νὰ λάβῃ, ὡς καὶ αἱ ἄλλαι τῆς Εὐρώπης Δυνάμεις, τὰ γενικὰ ἐκεῖνα μέτρα περὶ τῆ, διατηρήσεως τῆς κοινῆς εὐταξίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πηγάζει τῶν λαῶν ἡ εὐδαιμονία. Ἀλλὰ τὸ Ὀθωμανικὸν τοῦτο Κράτος, ἐμφωλευμένον εἰς αὐτὸ τὸ μέρος τῆς Εὐρώπης, τὸ ὁποῖον ἐνόπλως κατακρατεῖ, ἐὰν θεωρηθῇ ὡς Διοίκησις, οὔτε μέχρι τοῦδε ἦτον δυνατὸν, οὔτε εἰς τὸ ἑξῆς ποτὲ ἠμπορεῖ νὰ ἀναγνωρισθῇ ἀπὸ τὰς Χριστιανικὰς Δυνάμεις ὡς μέρος συστατικὸν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ συστήματος· τὸ Κράτος τοῦτο δὲν εἶναι, παρὰ διοίκησις πεποιημένη, τῆς ὁποίας τὴν ἀρχὴν συγχώρησαν αἱ ἄλλαι Διοικήσεις, μὲ σκοπὸν τοῦ νὰ συστήσων σχέσεις συμφερόντων, ἢ δεσμοὺς φιλίας καὶ πολιτικὰς ἐφαρμογὰς, βάσιμον ἐχούσας σκοπὸν, καὶ ὄχι, ὡς καὶ αὐτὴ, πεποιημένον. Αὕτη δὲ ἡ Διοίκησις, οὐσιωδῶς ἀλλοεθνὴς οὖσα ὡς πρὸς τὰς ἄλλας τῆς Εὐρώπης Διοικήσεις, καὶ πάντη ἀλλοδαπὴς ὡς πρὸς τὸ ὁποῖον δεσποζει ἐγχώριον ἔθνος, δὲν εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς συστατικὸν μέρος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ συστήματος, διότι καὶ οἱ νόμοι της, καὶ τὰ ἤθη καὶ ἔθιμά της, καὶ αἱ θρησκευτικαὶ βάσεις της, καὶ ὁ διοικητικός της ὀργανισμὸς, ἐκ διαμέτρου ἀντίκεινται, Πῶς συμβαίνει λοιπὸν, ὥστε τὸ ἀντικοινωνι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κὸν τοῦτο κράτος νὰ φαίνεται εἰς διαφόρους Αὐλὰς, ὅτι εἶναι ἀναγνωρισμένον ὡς μέλος συστατικὸν τῆς Εὐρώπης; Μὲ ποίαν πραγματικὴν ἐπικύρωσιν ἀνεγνωρίσθη ἀπὸ τὰς Εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις ἡ εἰς τὸν παλαιὸν Θρόνον τοῦ Χριστιανισμοῦ νομιμότης τοῦ ἀντιχρίστου τούτου κράτους; Εἰς ποίαν πρᾶξιν ἑνώσεως συγκατένευσεν ὁ Μέγας Τοῦρκος; Πῶς ἡ Σύνοδος τῆς Βιέννης, τῆς ὁποίας αἱ πράξεις ἐπεσφραγίσθησαν διὰ τῆς συνθήκης τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας, ἠθέλησε νὰ ἀναμίξῃ τὰς ἐντολὰς τοῦ ΕΤΑΓΓΕΛΙΟΥ μὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ Κορανίου; Πῶς ἠθέλησε νὰ ἐπισυνάψῃ τὴν ἡμισέληνον τοῦ Μωάμεθ μὲ τὸν ΣΤΑΥΡΟΝ τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ;

Ἡ μεγάλη τῆς Εὐρώπης συγκοινωνία, τῆς ὁποίας ἡ ὕπαρξις ἐπαριθμεῖται πρὸ χιλίων πεντακοσίων ἐτῶν καὶ ἔτι πρὸς, Θεμελιοῦται εἰς βάσεις στερεὰς, δηλαδὴ εἰς τὰς Χριστιανικὰς ἐντολὰς, αἱ ὁποῖαι μ' ὅλον ὅτι καθυποβλήθησαν καὶ εἰς τινας μικρὰς παραλλοιώσεις, εἶναι ὅμως προσφυέστατα ἐφηρμοσμέναι εἰς τὸ πνεῦμα καὶ εἰς τὰ ἤθη ἑκάστου τῶν Ἐθνῶν, ἐξ ὧν σύγκειται ἡ Εὐρωπαϊκὴ αὕτη οἰκογένεια. Τίς δύναται λοιπὸν νὰ διϊσχυρισθῇ, καὶ νὰ οἰκειοποιῆται, ὅτι ὁ Τοῦρκος εἶναι μέλος τῆς οἰκογενείας ταύτης, καὶ ὅτι τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἡ βάσις τοῦ κράτους του, ἐφαρμόζονται εἰς τὸ πνεῦμα καὶ εἰς τὰ ἤθη τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν, καὶ ἐξαιρέτως τῶν λαῶν, εἰς τοὺς ὁποίους αὐτὸς βασιλεύει μὲ σιδηροῦν σκῆπτρον; Τὴν νωθρότητα τῶν ἰδεῶν τούτων εὐκόλως καθεὶς βλέπει, καὶ ἐπομένως θέλει τροφυλάττεται τὸ νὰ προφέρῃ τοιαύτας βλαφημίας, πάντη ἀντιβαινούσας εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας, καὶ ἐκ διαμέτρου ἀντιειμένας εἰς τὸν φανατισμὸν τῶν Τούρκων, ἰδίων οἱ ὁποίων αἱ ἀρχαὶ ἀπαγορεύουν εἰς τὸν Σουλτάνον νὰ δεχθῇ τὸν τίτλον τῆς πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἡγεμονικῆς νομιμότητος. Ὅσα λοιπὸν καὶ ἂν ἤθελον εἰπεῖ οἱ μισθωτοὶ σύμβουλοι, ὁ Σουλτάνος τῆς Κωνσταντινουπόλεως δὲν θέλει ἀποβάλει τὸν τίτλον του, ὡς Καλίφ τοῦ Μωάμεθ, καὶ νὰ θελήσῃ νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς νόμιμος τοῦ Κωνσταντίνου διάδοχος εἰς τὸν Θρόνον τῶν Χριστιανικῶν Καισάρων· ποτὲ δὲν θέλει κατανεύσει εἰς τὸ νὰ ἀναγνωρίσῃ τοὺς Ἕλληνας ὡς νομίμους ὑπηκόους, καθότι εὐαρεστεῖται νὰ ἔχῃ καὶ νὰ τοὺς μεταχειρίζεται ὡς δούλους ὑποτεταγμένους εἰς τὴν ἀπόλυτον ἐξουσίαν του, καὶ ἡ ζωὴ αὐτῶν ἢ ὁ θάνατος νὰ ὑποκείνται εἰς τὴν διάκρισίν του.

Ἰδοὺ λοιπὸν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν θέλει ἀναγνωρίσει ποτὲ τὸν Σουλτάνον διὰ Βασιλέα της· προκρίνει μυριάκις νὰ ἀποθάνῃ, καὶ ὄχι πλέον νὰ βλέπῃ τὸν Τύραννόν της· ἢ ὁ λαὸς οὗτος νὰ κατασταθῇ λαὸς ἐλεύθερος καὶ ἄξιος τῶν προγόνων του, ἢ παντελῶς νὰ ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἤδη δὲ πρὸς παρηγορίαν τοῦ δυστυχοῦς αὐτοῦ λαοῦ, ἂς μᾶς συγχωρηθῇ μὲ τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς νὰ προσθέσωμεν ἀκόμη, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, διὰ τὴν χαυνότητα τῆς διπλωματικῆς ἐγκαταλειφθὲν ὁλομόναχον εἰς μίαν τόσον φρικτὴν πάλην πολυειδῶς ἀδικημένην, καὶ καθυποβλημένην εἰς τὰς κρυφὰς μηχανουργίας ἑνὸς συστήματος ἐχθροπαθοῦς μὲ προσωπεῖον παηλλαγμένον, ἠμπορεῖ μὲν τέλος (ὃ μὴ γένοιτο) νὰ ἀπωλεσθῇ, ἀλλὰ θέλει ἀπωλεσθῇ μὲ φήμην καὶ δόξαν αἰώνιον· ὁ ἱερὸς αὐτοῦ ἀγὼν θέλει ἐπιζήσει εἰς τὰ ἐρείπιά του, καθότι ὡς ἀγὼν ὑπὲρ ἀνθρωπότητος καὶ ὑπὲρ θρησκείας, θέλει εἶσθαι καὶ αἰώνιος· τὸ αἷμα τοσούτων χιλιάδων ψυχῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπροσφέρθησαν εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος πλησιώταται ἑκατόμβαι, ῥέον κάτω ἀπὸ τὸν Θρόνον τοῦ Παντοκράτορος, θέλει ζητήσει ἐκδίκησιν· ὁ δὲ καιρὸς τῆς τύχης μας δὲν θέλει βραδύνει νὰ ἀναφανῇ. Ὁ παρὰ τοῦ Οὐρανοῦ ἐκλελεγμένος θέλει ἀναδειχθῇ εἰς τὴν σκηνὴν ἐνδεδυμένος μὲ ὅλην τὴν δόξαν του, καὶ φαεινότατα λελαμπρυσμένος ἀπὸ τὴν Θείαν Χάριν. Τὰ θελήματα τοῦ ΥΨΙΣΤΟΥ εἶναι ἀμετάβλητα, καὶ πρέπει ἐξάπαντος νὰ πληρωθῶσιν· ἡ ἀπόλυτος ἐξουσία ΤΟΥ εἶναι ἀπαραβίαστος, καὶ ὅσα θελήσει νὰ πράξῃ, εἶναι προορισμένα νὰ γένων.

Ἡμεῖς λοιπὸν εἰς τὴν Θείαν Θέλησιν ἀφοσιοῦντες μὲ πᾶσαν ὑποκλισιν ὅλας τὰς ἐλπίδας μας, ἀπ' Αὐτὴν καὶ Μόνην ἀναμένομεν μὲ ὅλην τὴν πίστιν τῶν θεινῶν μας τὸ πέρας.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μεσολόγιον.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Τὴν 14 Ἰανναρίου. Εἰς τὸ ἀπ' ἀνατολῶν μέγα τῶν ἐχθρῶν κανονοστάσιον συνέβη πάλιν χθὲς τὸ δεῖλι πυρκαϊὰ, ἥτις κατηδάφισεν ὅλας τὰς σκηνὰς καὶ καλύβας τοῦ ὀχυρώματος τούτου. Φαίνεται λοιπὸν, ὅτι οἱ Ἄραπες μὴν ὑποφέροντες τὸ συγκερασμένον κλίμα τῆς Ἑλλάδος, καὶ διὰ τοῦτο θέλοντες νὰ καταστήσωσι διὰ τοῦ πυρὸς θερμὰς τὰς καλύβας των, ὡς τὴν διακεκαυμένην Ζώνην τοῦ τόπου των, τὰς πυρπολοῦν συνεχῶς.

Ἐν ᾧ διάφοροι τῶν ἐχθρικῶν Φρεγατῶν περιέπλεον σήμερον τὸν λιμένα μας, μία ἐξ αὐτῶν πλησιάσασα εἰς τὰ ῥιχὰ, ἐκάθισε. Πάραυτα ἔσπευσαν αἱ ἄλλαι Φρεγάται εἰς βοήθειάν της καὶ ἔστειλαν τὰ ἀκάτιά των νὰ τὴν τραβίσωσι, ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον, καὶ πρὸ πάντων διὰ τὴν σφοδρότητα τοῦ ἐπικρατοῦντος Βερῤῥᾶ.

Ὁ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς ἐχθρὸς ἔῤῥιψε σήμερον τέσσαρας μόνας βόμβας εἰς τὴν πόλιν μας, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ ἔκρηξις δὲν μᾶς ἐπροξένησέ βλάβην.

. Τὴν 15 τοῦ αὐτοῦ. Ἡ εἰς τὸν κόλπον Π. Πατρῶν εἰσπλεύσασα προχθὲς Ἀγγλικὴ Κορβέτα (ἴδε τὸ προλαβὸν φύλλον τῶν Ἑλλ. Χρονικῶν), σήμερον πάλιν ἐπέστρεψε, καὶ ἐλθοῦσα προσορμίσθη ἀπέναντι τοῦ Βασιλαδίου. Ὁ Διοικητὴς αὐτῆς Κ. Ἄμπατ ἔστειλε πάραυτα ἕνα ἀξιωματικὸν εἰς Βασιλάδι, ὅστις εἶπεν εἰς τὸν ἐκεῖ φρούραρχον, ὅτι ὁ Διοικητὴς τῆς Κορβέτας προσκαλεῖ τοὺς ἐν Μεσολογίῳ Πολιτικοὺς καὶ Πολεμικοὺς ἀρχηγοὺς νὰ ἔλθωσιν εἰς Βασιλάδι, διὰ νὰ ὁμιλήσῃ μετ' αὐτῶν περὶ πραγμάτων πολλὰ σημαντικῶν (per affari di grand' importanza, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ ἰδίου ἀπεσταλμένου).

Ἀναλόγως λοιπὸν τῆς προσκλήσεως ταύτης, ἐπῆγαν εἰς τὸν διορισμένον τόπον οἱ ἐπὶ τούτῳ διὰ κοινῆς συγκαταθέσεως ἀπὸ μέρους μας ἐκλελεγμένοι, οἵτινες καὶ μὲ ἀκάθεκτον χαρὰν ὑπεδέχθησαν τὸν Κ. Ἄμπατ, ὡς ἄγγελον ὑποθέσεων μεγάλης ὠφελείας (di grand' importanza). Ἀλλὰ τί ἀπροσδόκητον θέαμα, ὁποία τραχεῖα προσβολὴ ἐπροξενήθη εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους μας, ὅταν ὁ Κ. Ἄμπατ παρήγγειλε αἴφνης εἰς αὐτοὺς τὴν ἐφεξῆς ἐπιστολήν *).

Nelle Aque di Misolongi

A bordo della Corvetta di Sua Maestà Britannica „ Rosa " i 27 Gennajo. 1826.

Signori.

Il Capitan Pascià mi ha chiesto d' informare le Autorità Greche di Misolongi, che tutte le preparazioni saranno pronte fra lo spazio di otto giorni per dar l' Assalto a quella Piazza; Ma siccome il Capitan Pascià brama di évitar l' éffusion di sangue che dovrebe succedere se la città fosse presa per assalto: desidera egli per ciò di sapere, se 'la guarnigione di Misolongi volesse capitolare, e che patti ella dimanderebbe in tale circonstanza.

La Risposta che Lor Signori mi daranno, sarà spedita da me a Capitan Pascià; Ma considero esser mio dovere d' informare chiaramente alle Autorità Greche di Misolongi che non sono affato autorizzato di esser Mallevadore dei Patti che saranno per fare, nè lo voglio dar alcun sentimento tanto alla convenienza di accettare, od a rifiutare questa proposizione del Capitan Pascià.

Ho l' onore d' essere
Signori

Suo Obbed.mo servo
Cha. Abbat Commandante

Alle Autorità Greche di Misolongi.

Μετάφρασις τῆς ἄνω ἐπιστολῆς.

Εἰς τὰ νερὰ τοῦ Μεσολογίου.

Ἐν τῇ Κορβέτᾳ τῆς Αὐτοῦ Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος „ Ῥόζα " τὴν 27 Ἰανουαρίου 1826.

Κύριοι!

Ὁ Καπιτάν-Πασσας μοῦ ἐπρόβαλε νὰ εἰδοποιήσω

*) Τοιαύτας τινας προτάσεις μᾶς ἔκαμε τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ἀπὸ μέρους τοῦ Καπιτάν Πασσα καὶ ὁ Κ. Βουράτσιτζ, Διοικητὴς τῆς Αὐστριακῆς Φρεγάτας, ἡ Ἤδη. Δὲν ἐπαραξενεύθημεν ὅμως τότε, διότι ἠξεύραμεν, ὅτι ὁ Κ. Βουράτσιτζ ἦτον Αὐστριακός. Ἀλλ' ἀπολαὶ λύπην ἠσθάνθη ἡ ψυχή μας, λύπην, ἥτις φέρει μεγάλην τιμὴν εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Ἔθνος, ὅταν βλέπωμεν νὰ μᾶς παρίσιάσῃ ὁ Κ. Ἄμπατ ταύτην τὴν ἐπιστολήν! Ἐστενάξαμεν καὶ πικρὰ ἐβακρύσαμεν, συλλογιζόμενοι, πῶς ὁ Ἄγγλος οὗτος ἠμπόρεσε νὰ προσφέρῃ τὸν ἑαυτόν του Πρέσβυν εἰς τὸν Καπιτάν-Πασσα, καὶ μὲ τὴν ἰδίαν ὑπογραφήν του νὰ πρατείνῃ εἰς τοὺς Ἕλληνας τοιούτους λόγους.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

...ης τῆ Μεσολογίῳ Ἀρχὰς, ὅτι ὅλαι αἱ προπαρασκευαὶ ...ναι ἕτοιμοι εἰς διάστημα ὀκτὼ ἡμερῶν, διὰ νὰ τὸν ἠδύνατο εἰς τὸ φρούριον τοῦτο. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Καπιτὰν Πασσας ἐπιθυμεῖ νὰ ἀποφύγῃ τὴν αἱματοχυσίαν, ἥτις δύναται νὰ συμβῇ, ἂν ἡ πόλις κυριευθῇ δι' ἐφόδου, ἀγαπᾷ νὰ μάθῃ, ἂν ἡ φρουρὰ τοῦ Μεσολογίου δέχηται τὰ ὁρισθέντα εἰς συνθήκας, καὶ ὁποίας συνθήκας ζητεῖ εἰς τοιαύτην περίστασιν.

Τὴν ἀπόκρισιν, ἥτις θέλει μὲ δοθῇ ἀπὸ μέρους σας, θέλω τὴν στείλει εἰς τὸν Καπιτὰν-Πασσα. Ἀλλὰ χρέος μου κρίνω νὰ εἰδοποιήσω φανερᾷ τὰς ἐν Μεσολογίῳ Ἀρχὰς, ὅτι ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ γίνω ἐγγυητὴς τῶν συνθηκῶν, αἱ ὁποῖαι ἤθελον γένει, ἐκτὸς θέλω νὰ δώσω καμμίαν γνώμην περὶ τοῦ ν' ἀποδεχθῆτε ἢ νὰ ἀποβάλετε τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ Καπιτὰν Πασσα.

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἦμαι
Κύριοι
Εὐπειθέστατος δοῦλος Σας
Κ. Ἀμπατ Διοικητὴς
Πρὸς τὰς ἐν Μεσολογίῳ Ἑλληνικὰς Ἀρχάς.

Μὲ δυσαρέσκειαν τὴν ἔλαβον οἱ ἀπεσταλμένοι μας ταύτην τὴν ἐπιστολὴν, καὶ ἀμέσως ἀναχωρισθέντες, ἔστειλαν τὴν ἐφεξῆς πρὸς τὸν Κ. Ἀμπατ ἀπάντησιν.

Κύριε!

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀποκριθῶμεν εἰς τὸ εὐγενὲς γράμμα της τῶν 27 τοῦ τρέχοντος, ἐν ᾧ μᾶς ἐκθέτει, ὅσα τὴν παρήγγειλε νὰ μᾶς εἰπῇ ὁ Καπιτὰν-Πασσας. Εἰς ἀπόκρισιν λοιπὸν τῶν παραγγελθέντων διὰ τὴν πραγματείαν τῆς μεταξύ μας εἰρήνης, ἔχει τὰ ἀκόλουθα.

Ὁ Καπιτὰν Πασσας γνωρίζει καλῶς, ὅτι οἱ Ἕλληνες ὑπέφεραν ἄπειρους ζημίας, ἔχυσαν τόσα αἵματα, ἐρημώθησαν οἱ τόποι τους, καὶ ὅλα αὐτὰ δὲν ἐμπορεῖ ἄλλο τι νὰ τοὺς ἀναπαμείψῃ καὶ νὰ τοὺς ἀποζημιώσῃ, παρὰ ἡ ἐλευθερία καὶ ἀνεξαρτησία τους· καὶ τὴν ἔφοδον, ὁποῦ προβάλλει εἰς ὀκτὼ ἡμερῶν διάστημα, ὅτι θὰ γένῃ ἐναντίον τοῦ φρουρίου τούτου, εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ τὴν δεχθοῦμεν, καὶ πολεμοῦντες συν Θεῷ, νὰ τὴν ἀντικρούσωμεν, καθὼς καὶ ἐκείνην τοῦ Κιουταχῆ τὸν περασμένον Ἰούλιον· ἔπειτα δὲ εἶναι γνωστὸν εἰς τὸν ἴδιον, ὅτι ἡμεῖς ἔχομεν Διοίκησιν, τῆς ὁποίας ἀκολουθοῦντες ταῖς Διαταγαῖς, χρεωστοῦμεν καὶ νὰ πολεμοῦμεν καὶ νὰ ἀποθαίνωμεν. Εἰς αὐτὴν λοιπὸν τὴν Διοίκησίν μας, ἐμπορεῖ νὰ διευθυνθῇ καὶ νὰ πραγματευθῇ, ἢ εἰρήνην, ἢ πόλεμον.

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποσημειωθοῦμεν μὲ σέβας.

Μεσολόγιον Η' προσωρ. διευθ. τὰ τῆς
τῇ 15 Ἰαν. 1826. Δυτ. Ἑλλάδος Ἐπιτροπὴ,
καὶ ὅλοι οἱ Ὁπλαρχηγοὶ καὶ Πολιτικοί
Δ. Θέμελης.

Πρὸς τὸν Κύριον Ἀμπατ, Διοικητὴν τῆς Ἀγγλικῆς Κορβέτας „Ῥόζα".

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ
Γ. Γραμματέως.
Ν. Παπαδόπουλος.

Τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἠκούσαμεν κανονοβολισμοὺς ἀπέναντι τοῦ λιμένος μας, οἱ ὁποῖοι μ' ὅλον ὅτι ἐγίνοντο ἐκδιαιτημάτων, διήγειρον τὴν προσοχὴν τῆς φρουρᾶς μας, ἥτις ἠγνόει τὶ διατρέχει. Μετὰ μιᾶς περίπου ὥρας κανονοβολισμὸν, βλέπομεν αἴφνης πυρπολουμένη τὴν ἐχθρικὴν Φρεγάταν, ἡ ὁποία ἦτον ἀνακαθισμένη εἰς τὰ βύρια εἰς τὸ φῶς τῆς φλογὸς ταύτης ἀνεκαλύψαμεν διάφορα πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἔπλεον περὶξ της ἀπὸ μέρους τῆς Ἐπτανήσου. Ἀμέσως ἐννοήσαμεν, ὅτι ἡ ναυτικὴ Μοῖρα τῆς Ὕδρας, ἔχυσα ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἔνδοξον Ναύαρχόν της Μιαούλην, μετὰ μικρὸν ἀπὸ μέρους τῆς Φρεγάτας ἀγτίστασιν, τὴν ἐπολέμησε, καὶ τέλος τὴν ἐπρόσφερεν ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν Ποσειδῶνα. Τρία λέπτα τῆς ὥρας ἐλαμπαδίζεν ἡ Φρεγάτα ἀπὸ τῆς πρώρας ἕως τῆς πρύμνης· τὸ πῦρ εἰσχωρεῖ τελευταῖον εἰς τοῦ κονιδοχείου (τζεπχανὲ), καὶ τότε ἡ ἔκρηξίς της ἐσχημάτισε τέσσαρας ὑψηλοτάτους πυρίνους στύλους, ἐν ᾧ τὸ σκάφος τῆς Φρεγάτας διαιρεθὲν εἰς τρία τμήματα, καπνίζει σήμερον δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

Τινὲς τῶν ἐν τῇ Φρεγάτᾳ ταύτῃ ἐχθρῶν εἰσῆλθον εἰς τὰ ἀκάτια, ὅτε ἐγίνετο ἡ μάχη, καὶ διασωθέντες, ἀπέβησαν εἰς Καλαμοτόν. Πλὴν μολονότι οἱ βάρβαροι ἀπέργυον τὴν ὀργὴν τοῦ Ἡφαίστου, τὴν δικαίαν ὅμως τῶν Ἑλλήνων ἀγανάκτησιν δὲν ἠμπόρεσαν νὰ ἀποφύγουν· καθότι οἱ ἡμέτεροι καταδιώξαντές τους καὶ εἰς τὴν ξηρὰν, τοὺς ἐπρόσφεραν Θῦμα τοῦ Ἄρεος.

Ἐν τοσούτῳ ὁ ἀθάνατος Μιαούλης συνοδευόμενος ἀπὸ τὴν γενναίαν του Μοῖραν συνισταμένην ἀπὸ μόνα 25 πλοῖα, ἅμα ὅτε ἐξημέρωσεν, ἤρχισε νὰ καταδιώκῃ τὸν ἄλλον ἐχθρικὸν στόλον, τὸν ὁποῖον καὶ ἔφερε πιρὰ-λὸν ἕως εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Φίδαρη· καὶ τότε ὁ ἄνεμος ἐφύσησεν ἀπὸ τὸν Κόλπον, ὁ δὲ ἐχθρικὸς στόλος ἰδὼν, ὅτι εὑρέθη ὑπὲρ ἄνεμον (σοβράνο), καὶ μάλιστα διότι ἐξέπλευσαν ἀπὸ Ναύπακτον καὶ ἦλθον εἰς βοήθειάν του ὅλα τὰ ἄλλα πλοῖα, ἐστάθη καὶ ἐβάλθη εἰς γραμμὴν διὰ νὰ ἀντιπαραταχθῇ. Ἐβάλθη ὡσαύτως εἰς τακτικὴν γραμμὴν καὶ ἡ ὀλιγάριθμος Μοῖρα μας, καὶ μ' ὅλον ὅτι ὑπ' ἄνεμον (σοτλο-βέντο ἤρχισε πρώτη τὴν ναυμαχίαν. Ποία εὐαίσθητος ψυχὴ δὲν ἤθελε θαυμάσει τὴν μεγαλοψυχίαν τῶν Ἡρώων Θαλασσινῶν μας, βλέπουσα μίαν ὀλιγάριθμον Μοῖραν συντιθεμένην ἀπὸ τόσον μικρόσωμα πλοῖα, καὶ μάλιστα νὰ ἦναι ὑπ' ἄνεμον, νὰ ἀντιπαρατάττεται ἐπίσης ἐναντίον εἰς τόσον πλῆθος πλεόντων βαρβαρικῶν τειχῶν!

Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἤρχισεν ἡ μάχη, πολλὰ πλοῖα μας διῆλθον τρὶς καὶ τετράκις ἀναμέσον τῆς ἐχθρικῆς γραμμῆς, μαχόμενα μὲ ἀπερίγραπτον εὐθάρσειαν καὶ ἐπιμονὴν, ἕως τῆς μεσημβρίας. Καὶ τότε τρόμος κατεκυρίευσε τοὺς ἀπίστους· τότε ὁ κολασμένος οὗτος στόλος διαλύει τὴν γραμμήν του, τρέπεται εἰς φυγὴν, καὶ μὲ μεγάλην του κατάισχύνην καὶ ὄνειδος τρέχει νὰ διασωθῇ εἰς τὰ χαῦνα ἄσυλα τῶν φρουρίων του, ἐν ᾧ ὁ ἡμέτερος ἀφ' οὗ τὸν κατεδίωξεν ἕως εἰς Κρυονέρι, ἤδη τροπαιοφόρος περιέρχεται τὰ παράλιά μας.

Τιμὴ ἐτησία Ταλ.. Ἰσπαν. 25 προπληρωτέα κατ' ἐξαμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ι. Ν. Ἀγγελῆς. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεὺς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθ. 6ος—7ος
Τρίτον Ἔτος.

Τὰ πλεῖω ὄφελη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ. 23 ΙΑΝΝΟΤΑΡΙΟΥ 1826. ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐφημερίδων.

Διὰ εἰδήσεων ἐπισήμων, καὶ ἰδιαιτέρων γραμμάτων τοῦ Δεκεμβρίου κηρύττεται ἡ ἄωρος ἀπὸ ζώσης τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀλεξάνδρου Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, ἥτις μετὰ ὀλιγοήμερον χολερικὴν θερμὴν, ἢ, κατ' ἄλλας, γαστρο-χολερικὴν φλογιστικὴν συνέβη τὴν 1 τοῦ παρελθόντος μηνὸς εἰς Ταϊγάνι, ὅπου εἶχε φθάσει τὴν 17 Νοεμβρίου, ἐπιστρέφων ἀπὸ τῆς Κριμέας. Ἡ νόσος τῆς Α. Μ. ἔλαβεν ἀρχὴν τὴν 15 Νοεμβρίου· τὴν 26 ὅμως ἐφανερώθη μὲ ὅλην τὴν δύναμιν της, καὶ ἡ 1 Δεκεμβρίου ἦτον ἡ τελευταία ἡμέρα διὰ τὴν ζωὴν τοῦ Αὐτοκράτορος.

Πάραυτα διεσπάρθη ἡ φήμη αὕτη καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν μὲ λύπην ἀπερίγραπτον πάντων. Ὁ δὲ Μέγας Δοὺξ Νικόλαος, ἅπασαι τῆς Ἐπικρατείας αἱ Ἀρχαὶ καὶ ὅλοι οἱ ἀνωτέρας τάξεως Πολεμικοὶ ἀναγορεύσαντες διάδοχον Κωνσταντῖνον τὸν Α', ὡρκίσθησαν νὰ ἦναι πιστοὶ πρὸς τὸν νέον τοῦτον Αὐτοκράτορα, τὸν ὁποῖον καὶ ἀνεκάλεσαν ἀμέσως διὰ νὰ ἔλθῃ ἀπὸ Βασσαραβίας εἰς Πετρούπολιν, καὶ νὰ παραλάβῃ τὸν Θρόνον.

Ἡ εἴδησις τοῦ θανάτου τῆς Α.Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν ἔκαμεν εἰς Λονδῖνον νὰ καταβῶσι πάραυτα τὰ Ῥωσσικὰ κεφάλαια ἀπὸ 83 εἰς τὰ 79· τὰ δὲ Ἑλληνικὰ νὰ ἀναβῶσι πέντε τὰ ἑκατόν. Ὅλαι δὲ τῆς Εὐρώπης αἱ Αὐλαὶ καὶ ἐξέχως ἡ τῆς Αὐστρίας, ἀνεταράχθησαν διὰ τὸ ἀπρόσδοκητον τοῦτο συμβάν, καὶ οἱ Ὑπουργοὶ αὐτῶν ἡμέραν καὶ νύκτα εὑρίσκονται εἰς ἐπισχολήσεις μεγάλας.

Ἐπιστολαὶ ἀπὸ Βασσαραβίας τῶν 18 καὶ 30 τοῦ παρελθόντος λέγουν, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος εἶχε σκοπὸν νὰ δώσῃ τὴν παραίτησίν του, ὑποχωρῶν τὸν Θρόνον εἰς τὸν ἀδελφόν του Νικόλαον. Εἶναι δὲ γενικὴ γνώμη, ὅτι οἱ σκοποὶ τῆς Α. Μ. δὲν ἤθελον γίνει γνωστοί, παρ' ὅταν ἀναφανῇ ἡ ἔκβασις ἧς εἰς Πετρούπολιν ἀποστολῆς τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Μιχαήλ.

Ὁ Θάνατος τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, λέγει ἡ Ἐφημερὶς τοῦ Φραγκφόρτ, ἤθελεν εἶσαι τώρα συμβεβηκὸς καθ' ὑπερβολὴν δεινὸν καὶ ἀξιοθρήνητον, ὅταν θεωρηθῇ μόνον ἐν ἑαυτῷ, καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃ ἐπιρροήν τινα εἰς τὸ μέλλον τῆς Εὐρώπης· καθότι ὁ κόσμος ἔχασε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον οἱ φιλόσοφοι ὀνομάζουν χρηστὸν ἄνδρα καὶ εἰς μίαν μεγάλην Ἐπικράτειαν ἀγαπητόν.

Φλωρεντία· τὴν 12 Ἰανουαρίου.

Ταχυδρόμος ἀναχωρήσας ἀπὸ Πετρούπολιν τὴν 26 (Ε. Ν.) Δεκεμβρίου, καὶ ἐλθὼν ἐνταῦθα ἔφερε τὴν ἐφεξῆς σημαντικὴν εἴδησιν.

"Ὅταν ἔφθασεν εἰς Πετρούπολιν ἡ εἴδησις τοῦ θανάτου τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, συγκαλέσας ὁ Μέγας Δοὺξ Νικόλαος ἀμέσως τὴν Γερουσίαν (Senato), ἐπαρρησίασε τὴν διαθήκην τοῦ ἀποθανόντος Αὐτοκράτορος, ὁμοῦ καὶ τὴν ἐπίσημον ἔγγραφον παραίτησιν τοῦ Κωνσταντίνου γενομένην κατὰ τὸ 1822, καὶ κατασταίνων τὸν αὐτὸν τὸν Μέγαν Δουκα Νικόλαον διάδοχο

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τοῦ Θρόνου, προτείνων ὅμως ὅτι τοιοῦτον ἔγγραφον τοῦ Κωνσταντίνου γενόμενον ἐνῷ ἦτο Μέγας Δοὺξ, καὶ ἐνῷ ἔζη ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος, ἠμποροῦσε ἔκτοτε νὰ μὴν ἐπικυρωθῇ παρ' αὐτοῦ· καὶ ἕνεκα τούτου ἦταν εἰς χρέος νὰ δώσωσι τὸν ὅρκον τῆς πίστεως εἰς τὸν Κωνσταντῖνον Πρῶτον, τὸ ὁποῖον καὶ ἔγειναν ἀπ' αὐτοῦ πρῶτος αὐτὸς, ὁ Μέγας Δοὺξ Νικόλαος ἔδωκε τὸ παράδειγμα.

Φθάνει μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐκ Βαρσοβίας ὁ μέγας Δοὺξ Μιχαὴλ φέρων δύο ἐπιστολὰς τοῦ Κωνσταντίνου, μίαν πρὸς τὴν Αὐτοκρατόρισσαν μητέρα του, διὰ τῆς ὁποίας τὴν ἐβεβαίωνεν, ὅτι αὐτὸς ἐπιμένει πάντοτε εἰς τὴν ὁποίαν ὡμολόγησε τῷ 1822 παραίτησίν του ἀπὸ τὸ σκῆπτρον τῆς Ῥωσσίας, καὶ ἄλλην πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Νικόλαον Πρῶτον, μὲ τὴν ὁποίαν ἐπικυρώνων τὴν παραίτησίν του καὶ προσφέρων εἰς αὐτὸν τὸν ὅρκον τῆς πίστεως, τὸν παρεκάλει νὰ τοῦ ἀφήσῃ ἐν τοσούτῳ τὸν τίτλον τοῦ Czarowitz (Βασιλόπαις). Συνελθοῦσα λοιπὸν ἐκ νέου ἡ Γερουσία, ἔδωκε τὸν ὅρκον εἰς τὸν Νικόλαον Πρῶτον· συγχρόνως δὲ προσκαλέσασα καὶ διάφορα Στρατιωτικὰ τάγματα, εἰδοποίησεν εἰς αὐτὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ Αὐτοκράτορος· ἀλλὰ τέσσαρες ἀξιωματικοὶ τοῦ τάγματος τῆς Μόσχας προχωρήσαντες εἶπον, ὅτι, ἐπειδὴ εἶχον δώσει ὀλίγον πρότερον τὸν ὅρκον εἰς τὸν Κωνσταντῖνον, δὲν ἠμποροῦν πλέον νὰ γίνουν ἐπίορκοι καὶ νὰ ξαναορκισθῶσιν ὑπὲρ ἄλλου.

Εἰς μάτην ἠγωνίσθη ὁ Δοὺξ Νικόλαος νὰ τοὺς καταπείσῃ διὰ νὰ ἀποβάλουν τὴν ἰδέαν ταύτην· καὶ μολονότι ἐπροσκάλεσε καὶ τὸν Πατριάρχην συμβουλήν του εἰς τοῦτο, ἄλλο τι εἰς ἀπόκρισιν δὲν ἤκουσε παρὰ τὸ „Ζήτω ὁ Αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος„ Ζήτω ὁ Μέγας Δοὺξ Νικόλαος. Ἐντούτοις φθάνει ὁ Στρατηγὸς Μιλοράδοβιτς, Διοικητὴς τῆς Πετρουπόλεως, διὰ νὰ δημηγορήσῃ εἰς τὰ στρατεύματα, ἐνῷ καὶ τὸ τάγμα τοῦ Ναυτικοῦ εἶχεν ἑνωθῇ μὲ τὸ τῆς Μόσχας· ἀλλὰ μόλις ἤρχισε νὰ ὁμιλήσῃ, καὶ μια σφαῖρα τυφεκίου σημαδευθεῖσα ἐναντίον του καὶ διαπεράσασα ἀπὸ τὸ ἓν εἰς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ σώματός του τὸν ἔρριψε καταγῆς, ὅστις καὶ μετὰ μίαν ὥραν ἀπέθανε· τοῦτο ἔκαμε τὸν Νικόλαον μετὰ τοῦ Πατριάρχου νὰ τραβιχθῶσι, διότι μάλιστα εἶχεν ἑνωθῇ καὶ ὁ λαὸς μὲ τὰ δύο εἰρημένα τάγματα διὰ νὰ ζητήσωσι τὸν Κωνσταντῖνον. Συγχρόνως δὲ ἐδόθη διαταγὴ εἰς τὰ λοιπὰ τάγματα πεζικοῦ, ἱππικοῦ, καὶ τῆς πυροβολικῆς νὰ πυροβολήσωσι κατὰ τῶν εἰρημένων δύο ταγμάτων καὶ κατὰ τοῦ λαοῦ, τὸ ὁποῖον καὶ ἐπέφερε μέγαν φόνον, διότι ἡ πυροβολικὴ μὲ μιδραλια ἐπροξένησε φθορὰν τρομερὰν.

Τὸ ἀπόγευμα ὁ Μέγας Δοὺξ Μιχαὴλ ὡς Ἀρχηγὸς τῶν φυλακῶν (capo delle guardie), ὑπῆγεν εἰς τὰ καταγώγια τῶν στρατιωτῶν, ὅπου λέγεται, ὅτι εὗρεν τὰ μικρὰ λείψανα τῶν δύο ταγμάτων εἰς εἰρηνικωτέραν διάθεσιν. Αἱ σημαῖαι, αἵτινες εἶχον ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὸ τάγμα τοῦ Ναυτικοῦ, ἐδόθησαν πάλιν εἰς αὐτὸ, καὶ τὰ πάντα ἦσαν ἥσυχα εἰς τὰς 6 ὥρας μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς ῥηθείσης ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ ῥηθεὶς ταχυδρόμος ἄφησε τὴν Πετρούπολιν."

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Τὴν 17 Ἰανουαρίου. Μᾶς μένει ἤδη νὰ δώσωμεν εἰς τὸ Κοινὸν περιστατικωτέρως τὰ κατὰ τὴν χθεσινὴν ναυμαχίαν, καθ' ὃν τρόπον ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ γράμμα τοῦ ἐνδόξου Ναυάρχου μας Μιαούλη, καὶ καθὼς στοματικῶς μᾶς παρέστησε καὶ ὁ ἀρειτολμος Ἀντιναύαρχος Σαχτούρης, ὅστις ἐκβῆκε σήμερον εἰς τὴν πόλιν ταύτην, καὶ εἰσεσκέφθη τὸ φρούριόν μας. Ἔχει δὲ οὕτως.

„Ἀφ' οὗ κατ' ἀρχὰς ἡ γενναία Μοῖρα τῆς Ὕδρας συντροφευμένη καὶ ἀπὸ τρία μόνον Σπετσιώτικα πλοῖα καὶ τέσσαρα Ψαρριανὰ ἐν οἷς καὶ τὸ πυρπολικὸν τοῦ Ἥρωος Κανάρη, ἐπλησίασεν εἰς τὸν λιμένα μας, καὶ ἰδὲ τὴν καθισμένην ἐχθρικὴν Φρεγάταν, τὴν ὁποίαν ἐν πυρλικὸν ἔκαυσε, μέρος τῶν ἐν τῇ Φρεγάτᾳ ταύτῃ ἀπέβησαν εἰς τὴν ξηρὰν, ὅπου (ὡς καὶ εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον τῶν Χρονικῶν μας εἴπομεν) ἐθυσιάσθησαν, καὶ μέρος Χριστιανῶν καὶ Τούρκων ἐρρίφθησαν εἰς τὴν Θάλασσαν, καὶ ἐσυλλήφθησαν ἀπὸ τὰ ἀκάτια τοῦ στόλου μας. Οὗτοι δὲ οἱ αἰχμάλωτοι ὡμο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λίγησαν, ὅτι ὁ στόλος τῶν Βαρβάρων μόλις ἔχει ἀκόμη δια εἴκοσι ἡμερῶν ἢ καὶ ὀλιγώτερον τροφὰς, καὶ δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν, καὶ προσέτι διὰ νὰ ἐπισκευασθῇ, μέλλει εἰς ὀλίγας ἡμέρας νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς τὰ ἴδια· καὶ ὅτι πρὸ ἡμερῶν ἀκόμη ἤθελε νὰ φύγῃ, εἰδοποιήθη ὅμως τὴν ὁποίαν ἔπασχε τὰ Μεσολόγγι τροφῶν ἔλλειψιν, καὶ ἔμεινε νὰ ἰδῇ ὁποία ἤθελεν εἶσθαι ἡ τύχη τοῦ φρουρίου τούτου.

Ἡ γενναία Μοῖρα μας μετὰ τοῦτο ἐβάλθη εἰς καταδίωξιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ὅστις ἔσπευδε νὰ καταφύγῃ εἰς τὰ φρούρια Π. Πατρῶν καὶ Ναυπάκτου, ὁ ὁποῖος ὅμως εὑρὼν ἔπειτα βοηθητικὸν τὸν ἄνεμον, καὶ ἐνισχυθεὶς ἀπὸ τὰ λοιπὰ πλοῖα του, ἀντεπαρατάχθη. Ἔγινε λοιπὸν ἡ ναυμαχία πεισματικωτάτη διαρκέσασα πέντε ὁλοκλήρους ὥρας· ἐν τούτῳ δὲ τῷ μεταξὺ ἐν τῶν ἐχθρικῶν πυρπολικῶν (καθὼς ὡμολόγησαν οἱ διαληφθέντες τῆς ἐχθρικῆς Φρεγάτας αἰχμάλωτοι, ὁ στόλος τῶν ἀπίστων ἔχει μαζῆ τὰ 18 πυρπολικὰ) διευθυνθὲν κατὰ τοῦ ἀθανάτου Ναυάρχου μας Μιαούλη, ἤρχετο κατὰ μίμησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἡρωϊσμοῦ νὰ καύσῃ τὴν Ναυαρχίδα μας. Ἀλλ' „ ἐνὶ ἑκάστῳ ἡ χάρις δέδοται κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ" λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Εἰς τοὺς Ἕλληνας εἶναι δεδομένον νὰ πυρπολῶσι τοὺς Ναυάρχους τοῦ Τυράννου των· εἰς δὲ τοὺς Τούρκους ἡ μοχθηρία, ἀδεξιότης καὶ μικροψυχία ἐχαρίσθη. Μόλις οἱ ἀπτόητοι περὶ τὸν Γενναῖον Μιαούλην πυρπολιταί μας ἴδον τὸ πυρπολικὸν τῶν Βαρβάρων εἰς τοιαύτην διεύθυνσιν, καὶ πάραυτα ἐπιβάντες εἰς τα ἀκάτιά των (φελούκαις) ἔδραμον κατ' αὐτοῦ μὲ τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας. Τί γελοῖον ἄκουσμα! Οἱ Βάρβαροι ἰδόντες τὰ ἀκάτια ταῦτα ὁρμῶντα ἐναντίον τοῦ πυρπολικοῦ των, ἔπεσον βιαίως εἰς τὰ ἰδικά των ἀκάτια (ἦσαν δὲ ὅλοι ὁμοῦ 40 περίπου), καὶ παραιτήσαντες τὸ πυρπολικόν των, ἔδραμον νὰ σωθῶσιν εἰς μίαν τῶν πλησιεστέρων Φρεγατῶν· οἱ δὲ ἡμέτεροι τότε ἀναβάντες εἰς αὐτὸ, καὶ εὑρόντες το ἔρημον, τὸ ἐκυρίευσαν ἀμαχητὶ, καὶ τὸ ἔφερον θριαμβευτικῶς εἰς τὸν στόλον μας.

Ἐν τούτοις ἡ ναυμαχία ἐπεκράτει μ' ὅλον τὸ πεῖσμα· ἐφύσα δὲ πράως ἄνεμος ἀπὸ τοῦ κόλπου. Μ' ὅλου τοῦτο οἱ ἀδάμαστοι Ἥρωες τοῦ στόλου μας, χωρὶς νὰ δειλιάσωσι ποσῶς, οὔτε τὸ ὀγκῶδες, οὔτε τὸ πολυάριθμον τοῦ ἐχθροῦ, ἐπολέμησαν καρτεροψύχως, διέλυσαν τὴν ἐχθρικὴν γραμμὴν, ἔτρεψαν τὸν Βάρβαρον εἰς φυγὴν, καὶ ἰδοὺ σήμερον ὁ Ἑλληνικὸς στόλος στολίζει τὰ παράλιά μας.

Ἐν ᾧ ὁ ἐχθρικὸς στόλος ἐβάλθη εἰς ἀταξίαν, καὶ κακηνακῶς ἔτρεχε νὰ εὕρῃ καταφύγιον ὑπὸ τὰ φρούρια, ἓν Βρικὶ ἐχθρικὸν, κατατρομασμένον ἀπὸ ὑπερβολικὸν φόβον ἐπλησίασεν εἰς τὴν ξηρὰν πρὸς τὸ μέρος τῆς Πελοποννήσου καὶ ἐκόλλησεν· οἱ δὲ ἐν αὐτῷ ἰδόντες τὸν κίνδυνον ἄφευκτον, ἔβαλον πῦρ καὶ τὸ ἔκαυσαν, καὶ αὐτοὶ διὰ τῶν ἀκατίων ἀποβάντες εἰς τὴν ξηρὰν, διεσώθησαν καταφυγόντες εἰς Παλαιὰς Πάτρας.

Ὁ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς ἐχθρὸς ἵσταται εἰς μεγίστην ἠρεμίαν.

Ἐν Ἀγγλικὸν πολεμικὸν Βρίκι, συνοδευόμενον μετὰ τῆς Κορβέτας „ Rose " εἰσέπλευσεν εἰς τὸν κόλπον Π. Πατρῶν. Ἴσως δὲ αὐτοῦ ἔστειλεν ὁ Κ. Ἄμπατ τὴν ἀπάντησίν μας (ἴδε τὸ προλαβὸν φύλλον τῶν Ἑλλ. Χρονικῶν) πρὸς τὸν Καπιτὰν-Πασσα.

Τὴν 18 τοῦ αὐτοῦ. Καὶ ἑτέρα πάλιν πυρκαϊὰ συνέβη σήμερον εἰς τὸ Γαλλο Ἀραβικὸν κατασκήνωμα. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὁ πυρπολισμὸς τῶν σκηνῶν θέλει καταντήσει τοὺς Ἄραβας νὰ νομίζωσιν, ὅτι ὁ Ἰμπραΐμης των τοὺς ἔφερεν εἰς τὸν Ἀρκτικὸν πόλον.

Ὁ σφοδρὸς Ἀπηλιώτης (Γραιο-Λεβάντε) ἀπεμάκρυνε σήμερον τὰ καράβιά μας, καὶ τὰ ἐβίασε νὰ ὑπάγωσι πρὸς τὰς Σκρόφας. Οἱ δὲ ἐχθρικοὶ στόλοι παραμένουν ἔσω τῶν ἀσύλων των.

Περιοδικῶς τὰ καϊνοστάσιά μας, καὶ ἐξαιρέτως τὸ λαθραῖον, πυροβολοῦν τὰ ἐχθρικὰ· ἀλλὰ τῶν Βαρβάρων ἡ πυροβολικὴ ἐξακολουθεῖ νὰ μένῃ εἰς τὴν πλέον ἐντελῆ ἀπραξίαν.

Τὴν 19 τοῦ αὐτοῦ. Ἴδομεν σήμερον γυναῖκας, παῖδας καὶ φορτώματα, τὰ ὁποῖα διέβησαν ἀναπέραν τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου, καὶ διευθύνθησαν πρὸς δυσμάς. Ἐπειδὴ λοιπὸν πρὸ ἡμερῶν διαφημίζεται, ὅτι ὁ ἐν Π. Πάτραις Γιουσούφ-πασσας καθαιρεθεὶς ἔ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μαλλε νὰ φύγῃ, συμπεραίνομεν, ὅτι τὸ θέλημα τοῦτο δὲν ἦτον ἄλλο, εἰμὴ τὰ χαρέμια αὐτοῦ τοῦ Πασσᾶ. ὅστις ἐπιστρέφει εἰς τὸν Σαλτάνον διὰ νὰ λάβῃ τὰς ἀντιμισθίας τῶν ἐκδουλεύσεών του.

Ἐξακολουθεῖ ἡ αὐτὴ ἀνακωχὴ τοῦ πυρὸς καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη.

Τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἐχθρικὸς στόλος περφορισμένος ἀκόμη ἀπὸ τὴν προχθεσινὴν ἧτταν του, ἐξακολουθεῖ νὰ μένῃ κρυμμένος εἰς τὸ ἄσυλον τῶν φρουρίων· ἡ δὲ Μοῖρα μας παραπλέει τὰ πέριξ νερὰ ἀπὸ Ἐχινάδων ἕως τῆς Γλαρέντζας.

Ἡ Κορβέτα τῆς αὐτοῦ Βρεττανικῆς Μεγαλειότητος, Ῥόζα, ἐβάλθη εἰς τὰ πανιὰ καὶ ἀνεχώρησε.

Καὶ πάλιν ἴδομεν σήμερον πολλοὺς Τούρκους, οἵ ὁποῖοι ἐρχόμενοι ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Μπουχωρίου, καὶ διελθόντες ἀναμέσον τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου, διευθύνθησαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ἀνατολικοῦ. Γενικὴ γνώμη εἶναι, ὅτι οὗτοι ἦσαν οἱ ὑπερασπισταὶ τῶν Π. Πατρῶν, ἀντὶ τῶν ὁποίων κατεστήθη φρουρὰ Γαλλο-Ἀράβων.

Τὴν 21 τοῦ αὐτοῦ. Σήμερον μᾶς ἔρριψεν ὁ ἐχθρὸς ὁρίζοντίους τινὰς σφαίρας· τὰ δὲ κανονοστάσιά μας τὸν ἀντεμείψαν ἐπίσης.

Οἱ νικημένοι τοῦ Γυράνου στόλοι παραμένουν ὁλονὲν εἰς τοὺς λιμένας Π. Πατρῶν καὶ Ναυπάκτου. Ἡ δὲ Μοῖρα τοῦ ἀθανάτου Μιαούλη περιπλέει τὰς Ἐχινάδας.

Τὴν 22 τοῦ αὐτοῦ. Οἱ Γαλλό-Τουρκοι ἐπανέλαβον τὸ πῦρ των ὁριζοντείως μὲ περισσοτέραν παρὰ χθὲς διαμονὴν, ἀνταμειφθέντες ἐξίσου ἀπὸ τὸ λαθραῖον κανονοστάσιόν μας, τὸ τοῦ Γουλιέλμου Θέλλου καὶ Κορανῆ· ἐβλίφθησαν δὲ καὶ ἀπὸ τὰ ὁλμοστάσιά μας μερικαὶ βόμβαι.

Περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἴδομεν μέγαν ἀριθμὸν Ὀθωμανικῶν στρατευμάτων ἐρχομένων ἀπὸ δυσμῶν, τὰ ὁποῖα φθάσαντα εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν παλιμαρκητῶν, ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὸ κατασκήνωμα τοῦ Κιουταχῆ. Κατὰ τὰ πρότινων ἡμερῶν λοιπὸν διαρημισθέντα, φαίνεται, ὅτι ἀντὶ τοῦ καθαιρεθέντος Κιουταχῆ, ἦλθεν ὁ Ἀμπουλομπούτ-πασσας ὡς Ῥούμελ Βαλεσῆς.

Περὶ δὲ τὰς δύω ὥρας τῆς νυκτὸς αἴφνης ἴδομεν γενικὸν τουφεκισμὸν καθ' ὅλον τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, συντροφευμένον μὲ πῦρ τῶν κανονίων καὶ ὅλμων. Ὁ τουφεκισμὸς οὗτος ἐγίνετο ἀδιάλειπτος μίαν περίπου ὥραν· διότι ἅμα ὅτε ἓν τάγμα ἐκένωνε τὰ τουφέκιά του, ἀμέσως πάλιν τὰ ἐγέμιζεν, ὥστε νὰ ἦναι ἕτοιμα ἕως ὅτου νὰ ἀποτουφεκίζουν τὰ ἄλλα, καὶ οὕτω νὰ ἐπαναλαμβάνουν πάλιν, καὶ ἐπομένως τὸ πῦρ νὰ γίνεται ἀδιάκοπον. Ἡ φρουρά μας νομίσασα, ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη ἀπέβλεπε εἰς τὸ νὰ μᾶς δείξῃ ὁ ἐχθρὸς τὰς δυνάμεις του, ἐκένωσε καὶ αὐτὴ ὅπαξ τὰ τουφέκιά της.

Τὴν 23 τοῦ αὐτοῦ. Ἡ Ναυτικὴ Μοῖρα τοῦ γενναίου Μιαούλη ἦλθεν εἰς τὸν λιμένα μας καὶ προσωρμίσθη· ὁ δὲ ἐχθρὸς τὸ ξημέρωμα ἡσυχάζει.

Ὁ ἐχθρικὸς στόλος ἐξέπλευσε τοῦ λόλπου Π. Πατρῶν διευθυνόμενος κατὰ τῆς Μοῖρας μας, ἥτις ἐβάλθη πάραυτα εἰς τὰ πανιά. Ἤρχισε λοιπὸν νὰ γίνεται καὶ αἱθὶς πεισματικὴ ναυμαχία, ἥτις ἐπικρατεῖ ἀκόμη, ὅτε ἡ ἐφημερὶς τίθεται εἰς τὰ πιεστήρια.

Δημοσιεύομεν ἐυχαρίστως τὴν ἐφεξῆς ἐπιστολὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀειμνήστου Μάρκο Μπότζαρη πρὸς τὸν θεῖον αὐτοῦ τὸν Γενναιότατον Στρ. Νότην Μπότζαρην. Διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης δεικνύει ὄντως ὁ νεανίας, οὗτος, ὅτι θέλει γίνει ἄξιος κληρονόμος τοῦ Πατρός του, ὅστις διὰ τοῦ ἡρωϊκοῦ θανάτου του ἐπέισεν ὅλην τὴν ὑφήλιον, ὅτι τῆς Ἑλλείδος οἱ παῖδες ὡς μηδὲν θεωροῦν τὸν θάνατον διὰ νὰ ζήσωσι Χριστιανοὶ καὶ ἐλεύθεροι.

Σεβασμιωτατέμοι καὶ Γενναιότατε Στρατηγὲ καὶ Θεῖε μου Κύριε Νότη.

Ὅσον ὁ τίμιος καὶ καλὸς πολίτης πάσχει διὰ τὴν κοινὴν ὠφέλειαν καὶ ἀγωνίζεται διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ Γένους του, τόσον γίνεται σταθερὸς καὶ καρτερόψυχος εἰς τὰ βάσανα, καὶ ὑπομένει μὲ μεγαλοψυχίαν τὴν σωματικὴν του κακοπάθειαν· διότι τότε ἡ ψυχή του εὐφραίνεται καὶ ἀγάλλεται, διὰ τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις του. Ὅθεν καὶ σὺ Σεβασμιώτατε καὶ φιλτατέμοι Θεῖε χαίρεσαι εἰς τὴν κακοπάθειαν τὴν ὁποίαν δοκιμάζεις εἰς τὸ φρούριον τοῦ Μεσολογγίου διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν καὶ μὲ μεγαλοψυχίαν ἐνθαρρύνεις τοὺς ὅσοι πολεμοῦν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος μας. Ἀμποτες λοιπὸν νὰ εὑρισκόμην καὶ ἐγὼ μαζύ σου διὰ νὰ συναγωνισθῶ τὸν ἱερὸν καὶ Θεῖον τοῦτον ἀγῶνα τῶν ὁποίων ἐσὺ ἐντρυφᾷς! ἀλλὰ τόσον λυποῦμαι, ὅτι ἡ ἡλικία μου εἶναι ἀκόμη μικρὰ!.. Μόλον τοῦτο πασχίζω καὶ ἐγὼ ὅσον δύναμαι νὰ φωτισθῶ ὀλίγα τινὰ φῶτα καὶ τότε νὰ ἀπετάξω ὡς Ἀετὸς καὶ νὰ ἔλθω εἰς τὴν κοινὴν πατρίδα διὰ νὰ ἐκπληρώσω τὸ ὁποῖον ὁ πατήρ μου μὲ τὸν τίμιον θανατόν του μὲ ἐσυμβούλευσε χρέος μου.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σου καὶ μένω
μὲ ὅλον τὸ σέβας.

Ὁ ἠγαπημένος ἀνεψιός σου καὶ πατριώτης

Δημήτριος Μάρκου Βότζαρις.

Τιμὴ ἑτησία Γαλ. Ἰσπαν. ἓξ πρωτλιροστέα κατ' ἐξαμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογραφ. Δ. Μεσθενευς.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιος

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθ. 8ος.
Τρίτον Ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ. 27 ΙΑΝΝΟΤΑΡΙΟΥ 1826. ΤΕΤΡΑΔΗ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Πετρούπολις, τὴν 20 Νοεμβρίου.

Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔφθασεν ἐδῶ ὁ νέος τῆς Ἀγγλίας Πρέσβυς, Λὸρδ Στραγκφόρδ, τὸ Γραφεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων εὑρίσκεται εἰς σημαντικὰς πραγματεύσεις, ἐπειδὴ καθ' ἡμέραν σχεδὸν ἡ Ἐξοχότης τὸ κάμνει συνδιάλεξιν μετὰ τοῦ Κόμητος Κ. Νεσελρόδ.

Αἱ πραγματεύσεις αὗται ἀφορῶσι βέβαια εἰς ὑποθέσεις πολλὰ σημαντικὰς· διότι παρετηρήθη ὡσαύτως, ὅτι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας γίνονται συντυχίαι συχνίζαι καὶ μεταξὺ τῶν Πρέσβεων τῆς Αὐστρίας καὶ Ἀγγλίας.

(Ἐφ. Νούρεμβ.)

Βιέννη, τὴν 26 τοῦ αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν εἰς τὰ ἐνταῦθα ἄφιξιν δύω ἐκτάκτων ταχυδρόμων, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν ἦλθεν ἀπὸ Πετρουπόλεως, ὁ δὲ ἀπὸ Λονδίνου, τὸ Γραφεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων εὑρίσκεται εἰς μεγίστας ἀσχολίας. Ἡ γενικὴ γνώμη εἶναι, ὅτι νέαι διαπραγματεύσεις γίνονται μεταξὺ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, σκοπὸν ἔχουσαι νὰ δώσωσι μίαν φορὰν ἐν τέλος εἰς τὴν πολυχρόνιον μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων πάλην. (Ἐφ. Γέν.)

Ἀλεξάνδρεια· τὴν 2 Δεκεμβρίου.

Ἀπόσπασμα γράμματος ἑνὸς ἀξιωματικοῦ Γάλλου.

Ἡ κατάστασις τῆς Αἰγύπτου εἶναι πολὺ διαφορετικὴ, ἀφ' ὅτι τὴν παρασταίνουν οἱ διάφοροι ἀπεσταλμένοι τοῦ Μεχμὲτ-Ἀλῆ, σκοπὸν ἔχοντες νὰ ἀπατοῦν καὶ νὰ θυσιάζωσι τὸν κόσμον. Τὰ πολυθρύλλητα ἐργόχειρα, τὰ ὁποῖα τόσον συνειθίζουν νὰ ἐκθειάζωσιν, εἶναι ἔργα τῆς βίας καὶ δυναστείας, καὶ ἀντὶ νὰ καλητεξεύωσι τὴν τύχην τοῦ λαοῦ, ἐπιβαρύνουν ἔτι μᾶλλον τὴν ἀξιοθρήνητον κατάστασίν του, διότι τὰ πάντα γίνονται ἀμισθὶ (ἀγγάρια), μὲ τὸ ῥαβδὶ εἰς τὸ χέρι, καὶ διὰ τὸ συμφέρον ἑνὸς μόνου ἀτόμου τῆς Πασσᾶ δηλαδὴ ταύτης τῆς Σατραπείας. Ἐξουσιαστὴς παντὸς φυτεύματος, καὶ κύριος πάσης ἀκινήτου ἐν Αἰγύπτῳ ἰδιοκτησίας, εἶναι μόνος ὁ Μετχμὲτ Ἀλῆς, χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ ὁποίου τίποτε δὲν πωλεῖται ἢ ἀγοράζεται· κανεὶς δὲ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποκτήσῃ ὑποστατικὰ ἀκίνητα, καὶ κανὲν ἐπάγγελμα, χωρὶς τὴν θέλησίν του, δὲν σύναται κανεὶς νὰ μεταχειρισθῇ. Διὰ τῆς καταδυναστείας, λοιπὸν ταύτης, ἤτις τὸν ἀποκαθιστᾷ ἰδιοκτήτην τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ὑπαρχόντων ὅλων, δὲν λαμβάνει ἕνα τινὰ φόρον ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ἀποταμιεύων αὐτὸς τὸ πᾶν, ἀφίνει εἰς καθ' ἕνα ὅ,τι ἡ θέλησίς του τὸν ὑποφορεύσῃ. Τὸ ψωμὶ πωλεῖται δι' ἐπιταγῆς του εἰς ὁποιαν τιμὴν αὐτὸς διορίσῃ· οἱ μεταφέροντες τὸ νερὸν ἀπὸ τὸν Νεῖλον τοῦ πληρώνουν ἐτήσιον δόσιμον· τὰ περιγάλια τῆς Ἀλεξανδρείας εἶναι κλεισμένα, καὶ ὁ ἀέρας αὐτὸς πληρώνεται πρὸς τόσον τὸν κυβικὸν πόδα ἀπὸ τὸν ὅστις θέλῃ νὰ κτήσῃ. Ὅταν πωλῶνται ἢ ἐνοικιάζεται δοῦλος (σκλάβος), καμήλος, ἄλογον, ὄνος, ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πρέπει νὰ βοηθῇ καὶ εἰς αὐτὸν μερίδιον· καὶ ὅ-
ποιος ἀπόκτᾷ τι ἐξ αὐτῶν, εἶναι συχνάκις ὑ-
ποκείμενος νὰ τὰ στερῆται μὲ τὴν πρόφασιν τοῦ
νὰ χρησιμεύσουν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑψη-
λοτητός του· ὁ καιρὸς κάθε ἄτομον εἶναι
ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του, ἢ διότι τοιουτοτρόπως εὐ-
αρεστεῖται, ἢ διότι θέλει νὰ ὁρίζῃ καὶ τὸν καιρὸν αὐτόν· ἀπὸ δὲ τῶν ὑποδημάτων ἕως καὶ εἰς τὸ κυανοῦν (γαλάζιον) πανί, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει διὰ φόρεμα τῶν φελλάχων, ὅλα ὅσα χρησιμεύουν δι' ἔνδυμα τοῦ ἀνθρώπου, πρέπει νὰ ἔχουν τὴν σφραγῖδα του, ἢ ὁποία νὰ φαίνεται ἀπ' ἔξω· ἄλλως, ὅλα τὰ φορέματα τοῦ ἀπειθήσαντος δημεύονται, καὶ ἐκεῖνος ῥαβδίζεται κατὰ διάκρισιν τοῦ Κριτοῦ.

Οὔτε ἰδιοκτήτης, οὔτε ἐνοικιαστὴς ὑποστατικοῦ, οὔτε τελώνης ἢ μεσίτης ἠμπορεῖ νὰ πωλήσῃ τὸ τὸ τὸ χωρὶς τὴν ἐπικύρωσίν του· οἱ ἀπεσταλμένοι του, οἱ κατάσκοποί του καὶ δορυφόροι ἐπιστατοῦν μὲ ἄγρυπνον ὄμμα καὶ εἰς τὰς παραμικρὰς τοῦ ἐμπορίου ἐπιχειρίσεις, τὰς ὁποίας αὐτὸς οἰκειοποιεῖται. Ἐν ἑνὶ λόγῳ, κάνεὶς τόπος δὲν ὑπάρξει ποτὲ τόσον ἀνυποφόρον καὶ ἐξευτελιστικὸν ζυγόν.

Οἱ εἰς τὴν αὐλήν του προσκολλώμενοι ξένοι, ἀπὸ τοὺς ὁποίους γέμει ἡ Ἀλεξάνδρεια καὶ τὸ Κάϊρον, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ διάφοροι Πρόξενοι, δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ τὸ ὑποκείμενον τῆς κατ' ἀξίαν καταφρονήσεώς του, ὥστε δικαίως ἠμπορεῖ τις νὰ εἰπῇ, ὅτι τοὺς ἀρμόζει νὰ ὑποκείνται εἰς τὰς περιφρονήσεις τούτου τοῦ βαρβάρου. Ἀφ' ὅτου ἐνεφανίσθησαν ἐνταῦθα τὰ πυροσολικὰ τοῦ Κανάρη, οὗτινος ἡ ἀπαράμιλλος ἀπέτυχε δι' ἀφορμὰς ἀνεξαρτήτους ἀπὸ τὴν εὐτολμίαν του, ἀνεφύη εὐτελής τις ἀντιζηλία ὥστε νὰ κάμνῃ πρὸς τὸν Βεζύρην τοῦτον ἐγκαλέσει περὶ συναμοσιῶν καὶ προμελετημένων πυρκαϊῶν.

Ἐν τοσούτῳ, ἡ τελευταία του κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκστρατεία, ἥτις συνίσταται ἀπὸ 150 πλοῖα πολεμικὰ καὶ φορτηγὰ, ἐν οἷς καὶ ἓν ἀτμοκίνητον κατασκευασμένον εἰς Λονδῖνον, καὶ κυβερνώμενον ἀπὸ Ἄγγλους, σύγκειται καὶ ἀπὸ πολλὰ Εὐρωπαϊκὰ πλοῖα, τῶν ὁποίων τὸ πλεῖστον μέρος εἶναι Αὐστριακὰ, καυχώμενα μὲ ὑψηλοφροσύνην, ὅτι ἔχουν ἀνωτέρας διαταγὰς νὰ πολεμοῦν κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Εὑρίσκονται δὲ μεταξὺ τοῦ στόλου τούτου καὶ πολλὰ μὲ Ἀγγλικὴν σημαίαν, καί τινα Γαλλικὰ ναυλωμένα ἀπὸ τὴν ἐν Μασσαλίᾳ Αἰγυπτιακὴν ἐταιρείαν. Οὕτω λοιπὸν θέλομεν ἰδεῖ τὴν χριστιανικὴν Εὐρώπην νὰ παρρησιασθῇ μὲ τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας, καὶ νὰ ἐπιχειρισθῇ τὸν ἐξολεθρευμὸν τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ ΣΤΑΥΡΟΥ. Ἡ πρωτίστη διαταγὴ τοῦ Σουλτάνου πρὸς τὸν Ἰμπραΐμ-πασσα εἶναι, νὰ κατεδαφίσῃ τὴν Ἑλλάδα ὅλην, κάθε ἀρσενικὸν ἀπὸ ἑπτὰ χρόνων ἡλικίας καὶ ἀνωτέρω νὰ περάσῃ ἀπὸ στόμα μαχαίρας, αἱ δὲ γυναῖκες καὶ λοιπὰ νὰ πωληθῶσιν ἐπὶ δημοπρασίᾳ (ἀρέτζ). Διὰ τούτου λοιπὸν τοῦ ἀνθρωπίνου δικαιώματος ἀνανεοῦται ἡ ὑπὸ σημαίας χριστιανικὰς σωματεμπορεία τῶν Ἀσπρων, καὶ ὁ Ἀνατολικὸς Θεατὴς ἀκαταπαύστως θέλει ἀναγγέλει τὴν πώλησιν τῶν χριστιανῶν εἰς τὰ παζάρια τῆς Σμύρνης. (ὁ Σωτηρ.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἑλληνικὸς Στόλος.

Δημοσιεύομεν τὴν ἐφεξῆς περιγραφὴν, ἥτις μᾶς ἐστάλη ἀπὸ τὸν Γραμματέα τῆς Ναυαρχίδος Κύριον Ἰκέτιον Γεωργίου, καὶ ἡ ὁποία περιέχει ὅλην τὴν λεπτομέρειαν τῆς ναυμαχίας τῶν 18 τρέχοντος, καὶ ἄλλας ἀξιοπερίεργους εἰδήσεις.

„Ὁ Ἑλληνικὸς Στόλος συγκείμενος ἀπὸ 20 πλοῖα τῆς Ὕδρας, 3 τῶν Σπετσῶν, καὶ 4 τῶν Ψαρριανῶν, ὅλα 27 πολεμικὰ καὶ πυροπολικὰ, καὶ διοικούμενος ἀπὸ τὸν Ναύαρχον Μιαούλην, ἅμα πληροφορηθεὶς, ὅτι εἰς τὰ ῥηχὰ τοῦ Καλαμοτοῦ ἐκάθισε μία ἐχθρικὴ φρεγάδα, τὴν ὁποίαν ἐπροσπαθοῦσε νὰ διατώσῃ ὁ ἐχθρικὸς Στόλος, ἐσηκώθη ἀπὸ Σκρόφας τῇ 15 Ἰουν τρέχοντος πρὸς τὸ ἑσπέρας, ἔφθασεν εἰς τὸ καθησυχασμένον πλοῖον, τὸ ὁποῖον δὲν ἔπαυε νὰ πυροβολῇ· ἡ περὶ τὸν Κ. Τάπαν προφυλακὴ τοῦ ἐχθρικοῦ Στόλου συγκειμένη ἀπὸ 20 καλὰ κομ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ματια, ἀντὶ νὰ τὸ βεληθήσῃ, ἔβυγε διωκομένη ἀπὸ 4 μονα Ἑλληνικα πλοῖα ἕως ἔω προσθεν τῆς Πάτρας. Περὶ τὴν 9 ὥραν τὸ πυρπολικὸν τοῦ γενναίου Γεωργίου Πολίτη Τζαννίου διορισθὲν ἀπὸ τὸ Ναύαρχον διὰ σημείων, ἔπεσεν εἰς τὸ ἐχθρικὸν, ἐκόλλησε, καὶ τὸ ἔκαυσε.

Αὕτη ἦτον μία μεγάλη κορβέτα 26 κανονιῶν, κυβερνημένη ἀπὸ κάποιον Μουσταφᾶ Τζελεπῆ, νεοκατασκευασμένη καὶ ταχύπλευς· ὅταν ἐκάη, εὑρέθη νὰ ἔχῃ μέσα ὑπὲρ τοὺς 300 ἀνθρώπους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἦσαν 30 Χριστιανοὶ ναῦται καὶ σκλάβοι· ἀντεστάθησαν ὀλίγην ὥραν εἰς τὸ πυρπολικὸν, τέλος ὅμως μέρος ἐμβῆκαν εἰς τὰς βάρκας κ' ἐξέφυγον, οἱ περισσότεροι ἐχάθησαν, καὶ τινὲς ἐπιάσθησαν, οἱ περισσότεροι Χριστιανοὶ διεσώθησαν. Οἱ αἰχμάλωτοι λέγουν τὰ ἑξῆς.

Ὁ Τοπάλ-πασᾶς μὲ τὸν στόλον του ἔμελλε πρὸ ἡμερῶν νὰ φύγῃ πλὴν ὅταν ἤκουσε τὴν ἔλλειψιν τροφῶν εἰς Μεσολόγγι, ἐστάθη· ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἔχει περισσότερον ἀπὸ 20 ἡμερῶν ζωοτροφίαν, καὶ ἔχει χρείαν νὰ ἐπισκευασθῇ, ἐξ ἀνάγκης θέλει ἀναχωρήσει ἐντὸς ὀλίγου. Τοῦτο θέλει καὶ ὁ Ἰμπραήμ-πασᾶς, διὰ νὰ ἦναι μόνος αὐθέντης εἰς ὅλα· καὶ τὸν Ἰσσούφ-πασᾶ τῆς Πάτρας θέλει νὰ τὸν ἀποβάλῃ ὁμοίως.

Ὁ Τοπάλ πασᾶς εἶναι μὲν ἀρχηγὸς ὅλου τοῦ Ὀθωμανικοῦ στόλου, πλὴν δὲν ἔχει καμμίαν ὑποτύπωσιν, ἀλλὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ ἐχθρικὸς στόλος ὁδηγεῖται ἀπὸ τὸν Μηχαρέμπεην γαμβρὸν τοῦ Μουσὲτ Ἀλῆ, ἢ ἀπὸ τὸν Χαλήλπεην, ὁ δὲ Τοπάλ-πασᾶς κάθεται εἰς τὸ Κρονέρι.

Ὅταν ὁ Ναύαρχος Μιαούλης ἦτον ἀραγμένος εἰς Μεσολόγγι τῇ 9 καὶ 10 Ἰαννουαρίου, ὁ Τοπάλ πασᾶς ἀπεφάσισε νὰ χάσῃ μίαν φρεγάδαν, μόνον νὰ χαλάσῃ τὸν Μιαούλην· ὑποσχέθη λοιπὸν νὰ προβιβάσῃ εἰς βαθμὸν Καπιτανάμπεην ἐκεῖνον τὸν καπιτάνον μιᾶς φρεγάδας, ὁ ὁποῖος πέσῃ ἐξ ἐφόδου (τοῦτο εἶν' τὸ πλοῖον τοῦ Μιαούλη.— Ἀφοῦ ἐπλησίασεν ἡ φρεγάδα καθὼς εἰς τὸ φύλλον 3 — 4 ἀνέφερουν τὰ Ἑλλ. Χρονικὰ) μία μπάλλα τῆς Ναυαρχίδος μας τῆς σκοτώνει δύο ἀνθρώπους· οἱ ἄλλοι φοβισμένοι πολλὰ ἐξ ἀρχῆς δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν της φρεγάδας, τότε ἀποστατοῦν ἐναντίον εἰς τὸν καπιτάνον, τὸν κατεβάζουν κάτω, κρύπτονται οἱ περισσότεροι ἀπὸ τὸν φόβον των, καὶ τόσον ὀλίγον ἐφρόντισαν καὶ διὰ νὰ φύγουν, ὥστε ἡ αὐτὴ ἡ φρεγάδα ἐχοκίμαζεν ὅλον τὸ πῦρ τῆς Ναυαρχίδος καὶ ἂν ἤθελαν τύχει εἰς τὰ παιὰ δύο Ἑλληνικὰ πλοῖα, τὴν ἐκυρίευαν βεβαία ἢ τὴν ἐχαλοῦσαν. Οἱ ἄλλοι καθὼς τοῦ ἐχθροῦ δικαίως ἐφοβήθησαν, ὅτι καὶ ἂν ἔμβαιναν εἰς τὸ πλοῖον τοῦ Ναυάρχη Μιαούλη, τὸ ὁποῖον δὲν ἦτον τόσον πιθανὸν, ὅσον ἡ ἀθυμία των, ὅτι καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν ὁ Ναύαρχος εἰμπορροῦσε νὰ καύσῃ καὶ τὸ πλοῖόν του καὶ τὴν φρεγάδαν· τῷ ὄντι ποῖον Ἑλληνικὸν πλοῖον μάλιστα πολεμικὸν ἤθελεν ὑποβληθεῖ νὰ κυριευθῇ ἀπὸ τοὺς τούρκους, καὶ νὰ μὴ τοὺς σύρῃ τέλος πάντων μαζή τα εἰς τὸν κοινὸ γαμόν;

Τὸ ἀτυχοκίνητον μένει ἄχρηστον. Θοῦ ἔχαλάσθη εἰς μίαν τρικυμίαν, καὶ δὲν εἰμπορούν νὰ τὸ διορθώσουν.

Ὁ Ἰμπραήμης αὐθ' αὐτὸς δὲν ἔχει πολλὰς τροφάς.

Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν (16 Ἰανν.) ὁ Ἑλληνικὸς Στόλος ἔβλεπεν ἔμπροσθεν τοῦ Μεσολογγίου, ἐπέρασε πλησίον ἀπὸ τὸν Κ. Κρυὸ (Ἀντίρριον) διὰ νὰ ἔχῃ τὸν καιρὸν ἀρμόδιον, καὶ ἀμέσως διευθύνθη κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐκπλεύσει ἀπὸ Πάτραν καὶ Κρυονέρι ὅλος συμπεσούμενος εἰς 60 περίπου κομμάτια· περὶ τὴν 6 ὥραν ἔγινεν ἀκροξολισμὸς, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ τοῦρκοι ἔβλεξαν πάλιν τὴν συνειθισμένην δειλίαν των· καὶ ἂν δὲν συνέπιπτεν ἡ γαλήνη, οἱ Ἕλληνες ἤλεγαν ἀποδώξει τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὸν κόλπον τῆς Πάτρας. Περὶ τὴν 8 ὥραν δύο ἐχθρικὰ πυρπολικὰ ἐρχόμενα ἀπὸ Κρυονέρι, ἐσαλπισμένα εἰς τὸν Ἑλλ. Στόλον· ὁ Ναύαρχος διὰ σημείου ἔστειλε τὰς βάρκας κατ' αὐτῶν, καὶ ἐκυρίευσαν χωρὶς δυσκολίαν τὸ πρῶτον, τὸ ὁποῖον οἱ γενναῖοι πυρπολητὰ τοῦρκοι ἄφησαν εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων σῶον κ' ἔφυγαν· τὸ δὲ ἄλλο ἐξέφυγεν εὐθύς. Λέγουν ὅτι ὁ Μεϊμὲτ Ἀλῆς ἀγοράζει τὴν ζωὴν κάθε πυρπολητοῦ διὰ 1200 γρόσια· θέλει αὐτοὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ καθοῦν κινδυνεύοντες· πλὴν ἕως τώρα ἀπόδειξαν τὴν συμφωνίαν των, διότι εἶναι ἱκανοὶ οἱ ταλαιπωροι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νὰ τὴν ἐκτελέσωσι ποτε. — Περὶ τὴν 9 ὥραν ὁ ἐχθρὸς ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὸν Ἑλλην. Στόλον, πρὸς τὴν Πάτραν.

Ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν οἱ δύω ἐναντίοι Στόλοι ἐσταθησαν μὲ γαλήνη, ὁ μὲν Ὀθωμανικὸ εἰς Πάτραν, ὁ δὲ Ἑλληνικὸς εἰς τὸν λιμένα τοῦ Μεσολογγίου.

Ἐκ τῆς Ναυαρχίδος τὴν 19 Ἰανουαρίου.

Περὶ τὰς Ἐχινάδας νήσους.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις

Τὴν 24 Ἰανουαρίου. Μόλον ὅτι ἡ χθεσινὴ ταραχὴ ἔγινε τάχιστα μὲ πεῖσμα καὶ εὐταιμονὴν μεγάλην, ἡ γαλήνη ὅμως, ἥτις ὕστερον ἀπ' ὀλίγην ὥραν ἀπὸ τῆς ἐναρξεως τῆς ναυμαχίας, ἔπηξε, διὰ νὰ εἴπω οὕτω, τὴν θάλασσαν, ἐσταθη ἱκανὴ αἰτία, ὥστε ἡ νίκη νὰ μὴ κλίνῃ οὔτε ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς, οὔτε ὑπὲρ τοῦ ἄλλου μέρους· καθότι οἱ ἀντιμαχόμενοι ἐπεριορίσθησαν εἰς τὸ νὰ ἀντιπυροβολῶνται μόνον, ὄντες εἴς τινα ἀπόστασιν· φυσήσα δὲ τὴν νύκτα Βορρᾶς τοὺς ἔκαμε νὰ ἀπεχωρισθῶσι, διευθυνθέντες, ἡ μὲν Μοῖρά μας πρὸς τὸς Ἐχινάδας, οἱ δὲ τοῦ Τυράννου στόλοι πρὸς τὴν Γλαρέντζαν, χωρὶς νὰ συμβῇ ἄλλο τι.

Ὁ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς ἐχθρὸς τῆς Ἀφρικῆς συνήγαγε σήμερον τὰ στρατεύματά του, καὶ τὰ ἐμοίρασεν εἰς διάφορα τάγματα, ἐν ᾧ οἱ Γάλλοι ξιφήρεις τοὺς ἔκαμνον τὴν συνήθη γύμνασιν. Ἄνω τοῦ κατασκηνώματος τοῦ Κιταχῆ εἶναι πρὸ πολλοῦ κατασκευασμένος, ὡς καὶ ἄλλοτε εἴπαμεν, ἕνας πύργος. Μετὰ πολλῆς ὥρας λοιπὸν ἐξάσκησιν, ὡρμήσαν οἱ Γάλλο-Ἄραβες τοφεκιζοντες ἐναντίον τοῦ πύργου τούτου μέσα εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἦτον κανεὶς, καὶ στήσαντες τὰς κλίμακας χωρὶς κανεὶς νὰ τοὺς ἀντιτυφεκίζῃ, τὸν ἐκυρίευσαν διόφορα. Αὐτὴ ἡ πρᾶξις δὲν ἦτον ἄλλο βέβαια παρὰ γύμνασις, κατὰ μίμησιν τῆς οὐσίας πρέπει νὰ ἐφορμήσωσι ἐν ὥρᾳ τῆς καθ' ἡμῶν μελετωμένης ἐφόδου· πλὴν εἶναι περίεργον, ὅτι ἕνας στρατιώτης μας, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε ἰδεῖ ἄλλοτε τακτικὰ στρατεύματα, παρατηρῶν ταῦτα τὰ κινήματα, καὶ νομίσας, ὅτι ἠπατήθησαν οἱ ἐχθροὶ εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον λάβει διεύθυνσιν, ἐφώναξε μὲ ὑψηλὴν φωνὴν· «, λάθος ἔχετε, Τοῦρκοι· ἐδῶ εἶναι τὸ Μεσολόγγι, καὶ ὄχι αὐτοῦ ὁποῦ διευθύνεσθε.»

Τὴν 25 τοῦ αὐτοῦ. Κανεὶς τῶν δύω ἀντιμαχομένων στόλων δὲν φαίνεται περιερχόμενος τὰ παράλιάμας. Ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς τὸ πῦρ τῶν πολιορκητῶν μας βατιλεύει ἡ πλέον ἐντελὴς ἀναπαυχή.

Ἕνας Τοῦρκος Ἀλβανὸς ἄφησε τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, καὶ ἦλθεν εἰς ἡμᾶς. Διηγεῖται ὁ αὐτόμολος οὗτος, ὅτι ὁ ἐχθρὸς μελετᾷ κατ' αὐτὰς νὰ κάμῃ γενικὴν ἔφοδον κατὰ τοῦ τείχους μας καὶ ὅτι παρασκευάζει ὅλα τὰ ἐπὶ τούτῳ ἀναγκαιοῦντα. Ἡ ἀπαίτητος φρουρά μας πάντοτε ἑτοιμη, σταθερῶς ἀναμένει καὶ τὰς ἐφορμήσεις τῶν νεοσὶ ἐλθόντων Γαλλο-Ἀφρικανῶν.

Τὴν 26 τοῦ αὐτοῦ. Τὰ ἐχθρικὰ καράβια διῆλθον σήμερον τοῦ λιμένος μας καὶ εἰσῆλθον εἰς Π. Πάτρας.

Ἓν τάγμα Γαλλο Αἰγυπτίων ὑπῆγεν εἰς τὸν πύργον τῆς Ἀσπρης Ἀλικῆς, καὶ ἀφ' οὗ ἐστάθη ἐκεῖσε ἱκανὴν ὥραν, πάλιν ἐπέστρεψε. Φαίνεται, ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἑτοιμάζει τὸν στολίσκον του διὰ νὰ ὁρμήσῃ καὶ διὰ θαλάσσης.

Ἡ φρουρά μας ἵσταται εἰς τὴν πλέον μεγάλην ἐγρήγορσιν· ὁ δὲ ἐνθουσιασμὸς καὶ ὁ ὑπὲρ Πατρίδος ζῆλος βασιλεύει εἰς ὅλας τὰς πράξεις της.

Τὴν 27 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἐχθρὸς ἡρεμεῖ κατὰ τὸ φαινόμενον· βέβαια ὅμως ὀργανίζει καὶ προπαρασκευάζει τὰς καθ' ἡμῶν ἐπιχειρήσεις του, τὰς ὁποίας ἡ ἀκούραστος φρουρά μας μὲ θάρσος καὶ σταθερότητα ἀναμένει.

Τὰ κανονοστάσια τῆς δυτικῆς πτέρυγος τοῦ ὀχυρώματός μας, καὶ εἰδικώτερος τὸ λαβραῖον Κουτζοσαΐκα, ἐπανέλαβον τὸ πῦρ των ἐναντίον ἐκείνου τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις δὲν ἔδωκε ποσῶς ἀπόκρισιν. Μέρος δὲ τῆς φρουρᾶς μας ἐξῆλθεν ὡς συνήθως ἔξω τῶν περιτειχισμάτων, καὶ μείνασα ἱκανὴν ὥραν εἰς τοὺς προμαχῶνας της ἐχθρικῆς παραλλήλου, ἐτερέτισε τοὺς ἐν τοῖς ἐχθρικοῖς κανονοστασίοις, ἀντιτυφεκιζομένη ἐπίσης.

Τιμὴ ἑκατὸν Τουρ. Ἐξ αὐτῶν πωλοῦνται ἕξ πεντηκοντάδα κατ' ἐξαμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συνδρομητὴς Δρ. 1 | Μάγυρ. Τυπογραφ. Δ. Μεσθενεύς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθ. 9ος. — 10ος.
Τρίτον Ἔτος.

Τὰ πλεῖα ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ. 3 ΦΕΥΡΟΥΑΡΙΟΥ 1826. ΤΕΤΡΑΔΗ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Παρίσιοι. Τὴν 24 Δεκεμβρίου.

Ὁ Κ. Ἰάμης Μονρόης, πρότερον Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Ἐπαρχιῶν, ἔκαμε τὸν συνήθη ὅρκον, ἀναδεχθεὶς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Εἰσηγουμένου Κριτοῦ εἰς τὸ Κομητάτον τοῦ Λονδίνου (Βιργινία) ἔπειτα ἔγινε τελευταῖον μέλος τοῦ Δικαστηρίου· ἀπεξέλε δὲ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπαρχόσφερου Προεδρίαν (*). (Ὁ Συνταγ.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 28 καὶ 29 Ἰανναρίου. Καὶ κατὰ τὰς δύω ταύτας ἡμέρας ὁ ἐχθρὸς ἐστάθη εἰς τὴν πλέον ἐντελῆ ἀπραξίαν. Ἄλλο τι δὲν παρατηρεῖται εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, εἰμὴ ἡ καθημερινὴ ἐξάσκησις τῶν Γαλλο-Αἰγυπτίων, καὶ ἀκούεται ὁ κρότος τῶν τυμπάνων, καὶ τῶν αὐλίσκων (φλογερῶν) ὁ ἦχος.

Τὴν 30 τοῦ αὐτοῦ. Πεντήκοντα δύω τῶν ἐχθρικῶν πλοίων ἐκπλεύσαντα τοῦ κόλπου Π. Πατρῶν, καὶ διελθόντα ἀπὸ Γλαρέντζας δυνευθύνθησαν πρὸς Νότον. Ἴσως λοιπὸν, κατὰ τὰς ἐξομολογήσεις τῶν αἰχμαλώτων τῆς πυρποληθείσης ἐχθρικῆς Φρεγάτας (ἴδε ἀρ 6-7 καὶ 8 Ἑλλ. Χρο.) ὁ στόλος τοῦ Καπιτὰν-πασσα ἀνεχώρησεν εἰς τὰ ἴδια διὰ νὰ ἐπισκευασθῇ καὶ νὰ λάβῃ ἐφόδια.

Τὴν 31 τοῦ αὐτοῦ. Καὶ πάλιν σήμερον ἐξῆλθον ἀπὸ Π Πάτρας τινὰ τῶν ἐχθρικῶν πλοίων, τὰ ὁποῖα μόλις ἐπλησίασαν ἕως τοῦ Πάσσα, καὶ πάλιν εἰσέπλευσαν εἰς τὰ φρούρια.

Ὁ ἐχθρὸς τῆς ξηρᾶς ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὴν αὐτὴν ἀδράνειαν.

Τὴν 1 Φευρναρίου. Τὰ κανονοστάσιά μας δὲν παύουν νὰ πυροβολοῦν ἐκ διαλειμμάτων τὰ τῆ ἐχθροῦ, ὅστις δὲν δίδει οὐδεμίαν ἀπόκρισιν.

Τρία τῶν ἐχθρικῶν πλοίων περιπλέουν μεταξὺ τῆς Μαύρης Ἀλικῆς καὶ τοῦ Εὐήνοῦ.

Τὴν 2 τοῦ αὐτοῦ. Ἓν τάγμα πεζικὸν, καὶ μέρος ἱππικοῦ τῶν Γαλλο-Ἀράβων κατέβη σήμερον πλησίον τῆς Θαλασσολίμνης ἀπὸ μέρους τῆς ἀνατολικῆς πτέρυγος τοῦ φρυρίου μας μακρύτερον ἢ βολῆς κανονίου· ἐν ᾧ δὲ τὸ ἱππικὸν ἐστάθη καὶ ἐπεριφέρετο εἰς τὰ παράλια, τὸ πεζικὸν ἐμβῆκεν εἰς τὸ πέλαγος, καὶ προχωρεῖ

(*) Ἂς χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμα εἰς τοὺς διοικητάς μας ἡ μυρίων ἐπαίνων ἀξία καὶ μεγάλη αὕτη μετριοφροσύνη τοῦ Κ. Μονρόη· ἂς μάθουν, ὅτι αἱ πατριωτικαὶ ἀρεταὶ μανθάνονται ἀπὸ τὸ ἓν εἰς τὸ ἄλλο ἡμισφαίριον, καὶ ὅτι εἰς ἐπικράτειαν, ἐν ᾗ βασιλεύει ἡ ἐλευθερία καὶ ἰσονομία, ἡ μεγαλειότης δὲν ἠμπορεῖ ποτὲ νὰ ἔχῃ τόπον. Ὁ Κ. Μονρόης ἐστάθη Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Ἐπαρχιῶν τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ὡς τοιοῦτος, ἦτον καὶ Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῶν τῆς ξηρᾶς καὶ Θαλάσσης δυνάμεων. Ὅταν ὅμως παραιτήθη ἀπὸ τὴν Προεδρίαν, δὲν ἠθέλησε νὰ ἔχῃ ἄλλο τι περιπλέον δικαίωμα, εἰμὴ μόνον τὸ νὰ ὀνομάζεται ἐλεύθερος Ἀμερικανὸς, καὶ νὰ ἦναι ἰσότιμος μὲ τοὺς ἄλλους συμπολίτας του. (Σημ. Συντ.)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κατὰ τάξιν διευθύνετο πρὸς τὸ νησίον τῆς Κλείσθας· ἐσταλησίασε λοιπὸν εἰς αὐτὸ μέχρι τινὸς διαστήματος, ἀμέσως ὅμως ὅτε ἤρχισε νὰ προβολῆται ἀπὸ τὴν ἐκεῖσε φρυδὰν, ἔστρεψε πάραυτα τὰ νῶτα, καὶ πάλιν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ξηρὰν, ἔνθα ἵστατο τὸ ἱππικόν. Διὰ τοῦ κινήματος τούτου φαίνεται, ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ ἂν ἡ δίοδος εἰς τὸ διαληφθὲν νησίον ἦναι εὔκολος ἢ οὐχί.

Συνεχῶς οἱ ἐχθροὶ πηγαίνουν καὶ ἔρχονται καὶ εἰς τὸν πῦργον τῆς Ἀσπρης Ἀλικῆς, ὅπου ἑτοιμάζουν τὸν στολίσκον των· μετακομίζουν δὲ καὶ σανίδας διὰ κατασκευὴν, ὡς φαίνεται, πλωτῶν (σαλίων). Ἡ ἔφοδος τῶν ἐχθρῶν λοιπὸν φαίνεται, ὅτι ἀπὸ θαλάσσης θέλει εἶσθαι ναύτων ὁρμητικὴ καὶ στρατηγηματική. Ἐλήφθησαν ἀπὸ μέρης μας τὰ ἀναγκαῖα ἐπὶ τούτου μέρους.

Ἐξ ἡ ἑπτὰ τῶν ἐχθρικῶν πλοίων ἐξακολουθοῦν τὰ περιπλέειν μεταξὺ τοῦ Εὐήνου καὶ Μαύρης Ἀλικῆς.

Τὴν 3 τοῦ αὐτοῦ. Ἀνακωχὴ πυρὸς καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη.

Ἡ θάλασσα κλυδωνίζεται ἀπὸ τὴν σφοδρότητα τοῦ Βορρᾶ· ὅθεν εἰς τὸν Ὁρίζοντά μας δὲν φαίνεται τίποτε. Τὰ εἰς τὸ ἀνατολικὸν τῶν παραλίων μας περιεχόμενα ἐχθρικὰ πλοῖα εἰσέπλευσαν ὑπὸ τὰ φρούριά των.

Δέκα ὁλόκληροι μῆνες ἐπέρασαν ἀφ' ὅτου ὁ Ρούμελ-Βαλεσῆς Ῥεσὶτ Μεχμέτ-πασσας ἐπῆλησιασεν εἰς τὰ τείχη μας· μὲ 100,000 βόμβας καὶ κανονίων σφαίρας ἐπεραννοβόλησεν ὁ Σερασκέρης οὗτος τὸ ὀχύρωμά μας εἰς τοῦτο τὸ διάστημα· ἔφοδοι συνεχεῖς, καὶ μάχαι ἀπὸ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης ἀλλεπάλληλοι δὲν μᾶς ἄφησαν νὰ λάβωμεν καθόλου τὴν ἀναπνοήν μας, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου 1,500 ἀδελφοί μας κατέβησαν εἰς τοὺς τάφους. Καθ' ὅλον δὲ τὸ μέγα καὶ τρομερὸν τοῦτο στάδιον, ἡ Εὐρώπη ἐστάθη ἀτάραχος καὶ ἴσως ἐχύθη ὑπὲρ ἡμῶν κάνεν κρυφὸν δάκρυον, ἀλλ' αἱ ἄκαμπτοι καρδίαι τινῶν διπλωματικῶν τῆς Εὐρώπης δὲν ἐθεώρησαν, παρὰ ὡς ἀπελπισμένους ὅλης αὐτοὺς τοὺς μεγάλους ἀγῶνας μας. Ἀλλοίμονον ὅμως! κατέστησαν σιδηροῦς τοὺς βραχίονάς μας, καὶ ἔδωκαν νέαν καρτερίαν εἰς τὰς ψυχάς μας, ὄχι ἡ ἀπελπισία, ἀλλ' ἡ ὑπὲρ Πατρίδος μας ἀγάπη, ὁ ὑπὲρ Χριστοῦ ἔρως καὶ ἡ σταθερά μας τελευταία ἀπόφασις τοῦ νὰ ζήσωμεν Χριστιανοὶ ἐλεύθεροι, εἰ δὲ μὴ νὰ χαθῶμεν. Τὸ ὀχύρωμά μας κατεστράβη, αἱ οἰκίαι μας ἐκρημνίσθησαν, τὰ ὑποστατικά μας κατεδαφίσθησαν, οἱ ἀδελφοί μας ἐτάφησαν, ἀλλ' ἡ ἔνδοξος σημαία τοῦ Σταυροῦ μένει καὶ κυματεῖ ἐπάνω εἰς τὰ ἐρείπια καὶ εἰς τοὺς τάφους. Τὰ στήθη μας εἶναι οἱ νέοι προμαχῶνες, καὶ ἡ σταθερὰ ἀπόφασις τοῦ ν' ἀποθάνωμεν ὑπὲρ Πατρίδος, τὸ μόνον μας ὅπλον. Καὶ ἰδοὺ ὅτι ὁ Κιταχῆς δὲν ἐστάθη ἱκανὸς νὰ μᾶς δαμάσῃ, ἡ Εὐρωπαία καὶ Ἀσιατικὴ Τουρκία ἐπροσκρουσεν εἰς τὰ στήθη μας, καθὼς τὰ ἀφρίζοντα κύματα τῆς θαλάσσης προσκρούουν εἰς τοὺς βράχους· καὶ ἕνεκα τούτου ἔγινε χρεία νὰ μετακαλεσθοῦν οἱ ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς, οἱ ὁποῖοι καὶ ἔφθασαν ἀμέσως. Ἀπέναντι λοιπὸν τοῦ ὀχυρώματός μας βλέπει σήμερον ὁ θεατὴς ἓν στρατόπεδον ὡς ἐκεῖνο τοῦ Ξέρξου· ποικίλων χρωμάτων σημαῖαι ἐπαπειλοῦσαι κυματοῦν εἰς τὸν ἀέρα τῆς Ἀρκτοῦς, καὶ περισσότερα ἀπὸ τεσσαράκοντα πύρινα στόματα ξερνοῦν, διὰ νὰ εἴπω οὕτω, ἐκ νέου τὸν θάνατόν μας. Ἀκούομεν τὸν ἦχον τῶν τυμπάνων καὶ τὴν στρατιωτικὴν Μασικὴν τῶν διδαγμένων ὀρδῶν, καὶ ὑψώνοντες τοὺς ὀφθαλμούς μας πρὸς τὸν Οὐρανὸν, ἐρωτοῦμεν ἂν τωόντι Χριστιανοὶ ἐδίδαξαν τοὺς Ἀφρικανοὺς τὰ ἄσματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ποτὲ προηγοῦντο εἰς τὰ εὐγενῆ καὶ γενναία τῶν Γάλλων τάγματα! O tempora! O mores!

Ἀπὸ δὲ τῆς θαλάσσης πλῆθος καραβίων τοῦ Βυζαντίου, τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τῶν λειψάνων τῆς Καρχηδόνος μᾶς ἀποκλείουν τοὺς αὐλακας τῆς εἰσόδου· μία γέφυρα, ὡς ἐκείνη τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀπέναντι τῆς Τύρου, ἢ ὡς τὴν τοῦ Ῥισχελίου ἐνώπιον τῆς Ῥοσχέλης, μέλλει νὰ κατασκευασθῇ ἀπὸ τὸν Ἰμπραΐμ-πασσα ἐπάνω εἰς τὴν θαλασσολίμνην μας· ὅλα τέλος πάντων ὅλα ὅσα διδάσκει ἡ Πολεμικὴ ἐπιστήμη, καὶ αἱ ἀνώτεραι δυνάμεις ἠμποροῦν νὰ φαντασθοῦν, ὅλα θέλουν βαλθῆ εἰς ἐνέργειαν διὰ τὴν καθυποδούλωσιν μιᾶς φούχτας Χριστιανῶν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Νομίζομεν πρὸς τούτοις, ὅτι δὲν θέλει εἶσθαι ὀχληρὸν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας, νὰ δώσωμεν πληροφορίας τινας περὶ τῶν δυνάμεων τῆς Πύρτας, ὅσαι σήμερον στρατοπεδεύουν ἔμπροσθεν τοῦ ὀχυρώματός μας· αἱ πληροφορίαι δὲ αὗται διὰ τὸ ἐπίσημόν των ἐξασφαλίζουν πᾶσαν βεβαιότητα.

Στρατεύματα τακτικὰ μετὰ τῶν πυροβολιστῶν τοῦ Ἰμπραΐμ, διοικούμενα ἀπὸ ἀξιωματικὰς Γάλλους - - - -	8,600
Στρατεύματα ἄτακτα τοῦ ἰδίου, ἀπὸ Κρήτης, Μοθώνης, Λάλα κτλ. - -	2,400
Ἀλβανοὶ μισθωτοὶ τοῦ ἰδίου - - - - - -	2,200
Μαμαλοῦκοι - - - - - - - - - - - - -	1,200
Κοζάκοι τοῦ Τοπάλ - - - - - - - - - -	500
Ἰατροὶ, ὑποϊατροὶ, ὑπηρέται τῶν ἀσθενῶν καὶ φροντισταὶ τῶν τροφῶν - -	350
	15,250

Μέρος τῶν στρατευμάτων τοῦ Κιουταχῆ, τὰ ὁποῖα τὸν ἄφησαν πρότερον, ἔπειτα ὅμως πάλιν ἐπέστρεψαν εἰς τὸ στρατόπεδον, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ εἰς Γκριὰν, Λεπενοῦ, Μαχαλᾶ καὶ Καρβασαρᾶ, εἰς τοὺς ὁποίους ὅλως μοιράζονται 15,000 σιτηρέσια, εἶναι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ ἴδιον τοῦτο στρατόπεδον. Μετὰ ἕνα ὑπολογισμὸν λοιπὸν μετριασμένον, ἐξάγεται,

Τοῦ Κιουταχῆ - - - - - - - - - - - - -	10,000
Τοῦ Ἰμπραΐμ ὡς ἀνωτέρω - - - - - - -	15,250
Τὸ ἄθροισμα - - - - -	25,250

Ἰδοὺ αἱ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς καθ' ἡμῶν Ὀθωμανικαὶ δυνάμεις· ὅσον δὲ διὰ τὰς ἀπὸ θαλάσσης, δὲν ἠξεύρομεν ἄλλο τι, παρὰ τὸ πλῆθος τῶν καραβίων, ὅσα βλέπομεν καθ' ἡμέραν εἰς τὰ παράλιά μας· εἶναι ὅμως ἐκτὸς ἀμφιβολίας, ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ πλοῖα εἶναι γεμάτα ἀπὸ στρατεύματα.

Εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς δυνάμεις λοιπὸν ἔχομεν νὰ ἀντιπαραταχθῶμεν, αἱ δὲ ἡμέτεραι δὲν εἶναι ἄλλαι, εἰμὴ ὁ Θεὸς, ἡ Πατρὶς καὶ οἱ βραχίονές μας. Ἡ Εὐρώπη θέλει ἰδεῖ τὴν μεγάλην αὐτὴν κρίσιν, καὶ θέλει θαυμάσει διὰ τὸ ἄνισον αὐτὸ τῆς πάλης μας. Οἱ δὲ Ἕλληνες στηριζόμενοι εἰς τὴν ἐξ Ὕψως βοήθειαν, ἐλπίζουν νὰ ματαιώσουν τὰ βουλεύματα τοῦ ἐχθροῦ καὶ διὰ τῆς σωδρομῆς τοῦ Προστάτου των, ὅστις ἀπ' ἀρχῆς ἐνίσχυσε τοὺς βραχίονάς των, νὰ ἀναδειχθοῦν θριαμβευταὶ, καὶ νὰ στέψουν τὰς κεφαλάς των μὲ νέας στεφάνας εὐκλείας καὶ δόξης.

Τὴν 3 Φευρουαρίου.

Τοῦρκοί τινες ταξειδεύοντες τὴν παρελθόντα Ἰούλιον ἀπὸ τῆς Θεσπρωτίδος εἰς Π. Πάτρας, ἔνθα ἔφερον καὶ ἐπώλουν τροφὰς, ἐπιάσθησαν τότε ἀπὸ ἓν ἡμέτερον ἔνοπλον πλοῖον, καὶ φερθέντες ἐνταῦθα, ἦσαν ὑπὸ φύλαξιν.

Ἕνας χριστιανὸς συντοπίτης τῶν Τούρκων τούτων, Λέκας Τζάμης λεγόμενος, παρακινηθεὶς ἀπὸ μέρους τῶν αἰχμαλώτων διὰ νὰ προσπαθήσῃ νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ, καὶ τὰ πρὸς τὴν πατρίδα χρέη του προδιδοὺς, τοὺς ἤνοιξε τὸν δρόμον, καὶ οἱ αἰχμάλωτοι ἔφυγον. Συλληφθεὶς δ' ἐπ' αὐτοφώρῳ ὁ Λέκας οὗτος, καὶ τὴν φυσικήν του ὕπαρξιν θέλων ἔπειτα νὰ διασώσῃ, ἐνοχοποίησεν εἰς τὸ ἔγκλημα τὸν Στ. Γεώργιον Κίτζον. Ἀλλ' ἐπομένως, αὐστηρᾶς ἐξετάσεως γενομένης, τὸ ἐναντίον τούτου παρὰ τῆς Τοπικῆς Διοικήσεως διορισθὲν Δικαστήριον ἀνεκάλυψε τὴν πονηρίαν τοῦ διαληφθέντος Λέκα· ὁ δὲ Στρ. Γεώργιος Κίτζου ἀνεφάνη πάντῃ ἀθῷος καὶ ἀμέτοχος τῆς προσαφθείσης κατηγορίας, ὡς θέλει ἐκ τῶν ἐξῆς ἐγγράφων.

Κύριε Συντάκτα τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν.

Ἐπειδὴ ὁ Ὀργανικὸς Νόμος τῶν Ἑλλήνων ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν δημοσιότητα, ὡς ψυχὴν καὶ ὄργανον τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἐπειδὴ μία κατηγορία γενομένη ἐναντίον μου, ἐπείραξε τὸν χαρακτῆρα μου, διὰ νὰ ξεπέσῃ αὐτὴ ἡ κατηγορία σὲ περικλείω τὰ ἀναγκαῖα τῆς ὑπ' θέσεως ταύτης ἔγγραφα, παρακαλῶν νὰ τὰ δημοσιεύσῃς διὰ τῆς Ἐφημερίδος σου.

Μεσολόγγι.

27 Ἰανουαρίου. 1826. ὁ ἀδελφός σου
Γεώργιος Κίτζου

Ἐξοχωτάτη Ἐπιτροπή!

Ἀναφέρομαι πρὸς τὴν Ἐξοχότητά σας μὲ τὸ παρόν μου, καὶ πρὸς ὅλους τοὺς Γενναιοτάτους Ὁπλαρχηγούς, καὶ παρακαλῶ κοινῶς νὰ ἐξετάξετε μὲ ἀκρίβειαν τὰ ἴκαιά μου. Τὸ ὑποκείμενον αὐτουνοῦ, ὁποῦ μὲ ἐκατηγόρησε, καὶ μοῦ ἐφόρτωσεν ἕνα τοιοῦτο ἀδίκημα, καὶ παράνομον ἔγκλημα, εἶναι ὑποκείμενον ὕποπτον καὶ ἀνάξιον, καὶ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ τοῦ δώσῃ τινὰς πίστιν, καθὼς ἠμπορεῖτε νὰ τὸ γνωρίσετε καὶ ἡ Ἐξοχογενναιότης σας, ἐπειδὴ διὰ νὰ γλυτώσῃ τὴν ζωήν του, καὶ νὰ ξεφορτώσῃ τὸ βάρος του σφάλμα, ἐσυρίσθη νὰ τὸ ρίξῃ εἰς ἄλλον· ἐγὼ πάλιν, ὁποῦ μὲ κατηγόρει, δὲν ἐζουρλίσθηκα νὰ παραβλέψω τόσας, καὶ τόσας βουλίας, ὁποὺ ἔχω καμωμένας, μὲ τὰς ὁποίας, ἐδούλευσα τὸ γένος, καὶ διὰ βύω παλαιοτζάμηδες τούρκους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους δὲν ἐλπίζω κάμμιαν ἀνταμοιβήν, νὰ ἀποφασίσω νὰ ἐμβῶ μέσα εἰς μίαν τοιαύτην κάσπην·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μάλιστα τὸ συμπεραίνει ὁ κάθε φρόνιμος ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν ὁποῦ ἔδωσεν αὐτὸς ὁ τζάμης ἐναντίον μου, ὅτις εἰς τὴν μαρτυρίαν του, ἔμπροσθεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, καὶ εἰς ὅλους τοὺς Γενναιοτάτους Ὁπλαρχηγοὺς, εἶπε πῶς οἱ τοῦρκοι δὲν εἶχαν εἴδησιν ὅτι εὐγαίνουν ἔξω μὲ τὴν ἄδειαν τὴν ἐδικήν μου· λοιπὸν παρακαλῶ τὴν Ἐξοχωτάτην Ἐπιτροπὴν, καὶ τὴν Γενναιότητά σας νὰ ἐξετάσετε μὲ στοχασμὸν καὶ ἀκρίβειαν αὐτὰ τὰ δίκαιά μου, καὶ νὰ ἔμβῃ εἰς τὸν τόπον της ἡ ὑπόληψίς μου, ὅτι σᾶς βάνω μάρτυρα τὸν Θεὸν καὶ τὴν συνείδησίν μου, πῶς εἶμαι τελείως ἀθῷος ἀπὸ αὐτὸ τὸ μιαρὸν ἔγκλημα, ὁποῦ αὐτὸς ὁ ἀχρεῖος ἠθέλησε νὰ μὲ φορτώσῃ· καὶ μὴν τὸ καταδεχθῆτε ἀπὸ μαρτυρίαν ἑνὸς τέτοιου ἀνυπολήπτου ἀνθρώπου, νὰ ἀτιμασθῇ ἕνας πατριώτης σας, ὁποῦ ἐβούλευσε τὴν πατρίδα μὲ ζῆλον καὶ μὲ πίστιν, καὶ ἔχει ἀπόφασιν στρεφὰν νὰ τὴν δουλεύσῃ μέχρι τελευταίας ῥανίδος τοῦ αἵματός του· ἂν δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου (τὸ ὁποῖον δὲν στοχάζομαι) καὶ δὲν εἰσακουσθῇ ἡ δέησίς μου, παρακαλῶ νὰ μοὶ δοθῇ ἡ ἄδεια, διὰ νὰ ἀπέλθω πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν, νὰ παραστήσω ἐκεῖ τὰ δίκαιά μου· μένω δὲ μὲ ὅλον τὸ προσῆκον σέβας.

Μισολόγγιον τῇ 24 Ἰανουαρίου 1826. Ὁ Εὐσεβὴς Πατριώτης σας Γεώργιος Κίτζος.

ἀρ. 3095

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ Προσωρ. Διευθ. τὰ τῆς Δυτ. Ἑλλάδος Ἐπιτροπή.

Πρὸς τοὺς Γενναιοτάτους Στρατηγοὺς Ν. Μπότζαρην, Μ. Κοντογιάννην, Γ. Βαλτινὸν, Χρ. Φωτομάραν, Ν. Στορνάρην, καὶ Ζώην Πάνου.

Σᾶς περικλείεται ἀντίγραφον ἀναφορᾶς ἀπὸ 24 τοῦ τρέχοντος τοῦ Στρ. Γ. Κίτζου πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν, καὶ προσκαλεῖσθε νὰ θεωρήσετε ἀπαθῶς τὴν ἀναφερομένην ὑπόθεσιν, καὶ ἀποφασίσαντες περὶ αὐτῆς κατὰ τὸ δίκαιον, νὰ ἀναφέρετε καὶ εἰς τὴν Ἐπιτροπήν. Ὑγιαίνετε.

Μεσολόγγιον τῇ 25 Ἰανουαρίου. 1826.

Ἰω. Παπαδιαμαντόπουλος.
Δ. Θέμελης.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμ. Ν. Παπαδόπουλος.

Πρὸς τὴν Διευ. τὰ τῆς Δυτ. Χ. Ἑλλάδος Ἔξοχον Ἐπιτροπήν.

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 3,095 διαταγήν σας ἐθεωρήσαμεν τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Στρατηγοῦ Γεωργίου Κίτζου· φέροντες ἔμπροσθέν μας τὸν Λέκαν Τζάμην, τὸν ἐξετάσαμεν ἀκριβῶς καὶ δὲν ἠμπορέσαμεν νὰ βεβαιωθῶμεν τὴν ἀλήθειαν. Λοιπὸν ἀπεφασίσαμεν καὶ τὸν ἐβάλαμεν εἰς χεῖρας τοῦ πνευματικοῦ νὰ τὸν ἐξομολογήσῃ διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν· καὶ εἰς τὴν ἐξομολόγησίν του ὡμολόγησε τὴν πᾶσαν ἀλήθειαν, λέγωντας ὅτι ὁ Στρ. Γεώργιος Κίτζος οὐδεμίαν εἴδησιν εἶχε διὰ τὴν φυγὴν τῶν τούρκων, παρὰ τὸ ἔκαμε μόνος του, καὶ διὰ νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν ἐδικήν του ζωὴν, ὁποῦ κοφάντησεν αὐτὸν· τὴν ἰδίαν μαρτυρίαν ἔδωκε καὶ ἔμπροσθεν εἰς τὸν Στρ. Χρῆστον Φωτομάραν, καὶ Ἰωάννην τὸν παλιτάρχην. Λοιπὸν ἐπειδὴ καὶ ἐρανερώθη ἡ ἀθωότης τοῦ Στρ. Γεωργίου Κίτζου, εἰδοποιεισθε περὶ τούτου, διὰ νὰ θημοσιεύσητε αὐτὸν ὡς τοιοῦτον, καὶ νὰ τὸν διορίσητε εἰς τὴν θέσιν του. Ὁ δὲ Λέκας Τζάμης νὰ σταλθῇ εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν, διὰ νὰ παιδευθῇ ἀναλόγως μὲ τὸ σφάλμα του· καὶ μὲ σέβας βαθύτατον ὑποσημειούμεθα.

Μεσολόγγι, 26 Ἰαν. 1826. οἱ Πατριῶται

Μ. Κοντογιάννης.	Ν Μπότσαρης.
Ν. Στουρνάρης.	Χρ. Φωτομάρας.
Γ. Βαλτινὸς.	Ζώης Πάνου.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ Προσωρ. Διευθ. τὰ τῆς Δυτ. Ἑλλάδος Ἐπιτροπὴ

Πρὸς τὸν Γενναιότατον Στρατηγὸν Γεώργιον Κίτζον.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν σημερινὴν ἀναφορὰν τῆς ἐξαμελοῦς Στρατιωτικῆς Ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἀπὸ τοὺς Στρατηγοὺς Νότην Μπότζαρην, Μῆτζον Κοντογιάννην, Χρῆσπον Φωτομάραν, Νικόλαον Στορνάρην, Γεώργιον Βαλτινὸν καὶ Ζώην Πάνου, διορισθείσης μὲ διαταγὴν τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπ' ἀρ. 3,095 καὶ ἡμᾶς χρεωσινὴν νὰ ἐξετάσῃ τὴν προσαρθείσαν ἀναξίως εἰς τὴν Γενναιότητά σας κατηγορίαν παρ' ἑνὸς λεγομένου Λέκα Τζάμη, ἐφάνητε πάντῃ ἀθῷος ἀπὸ τὴν κατηγορίαν ταύτην, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐνῷ ἀρ' ἑνὸς μέρους θέλει θημοσιεύσει εἰς ὅλον τὸ ἔθνος, καὶ εἰς ἅπαντα τὸν φωτισμένον Κόσμον τὴν ἀθῳότητά σας, τὸν πατριωτισμόν σας, καὶ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις σας, θέλει ἀναφέρει τὰ δέοντα καὶ πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν, καὶ θέλει προσέτι λάβει τ' ἀναγκαῖα μέτρα, διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀνάλογον καὶ δικαίαν παιδείαν ὁ ἔγκλημάτίας, καὶ ψευδοκατήγορος Τζάμης, ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ῥηθείσης ἐπιτροπῆς διατάτλεσθε παρὰ τῆς ἐδῶ τοπικῆς Διοικήσεως νὰ παραλάβητε τὸ σῶμά σας, καὶ νὰ ὑπάγετε πάλιν εἰς τὴν Λουνέταν τῆῦ Φρουρίου τούτου, τὴν ὁποίαν ἀπ' ἀρχῆς τῆς παρούσης τρομερᾶς πολιορκίας ὑπερασπίσθητε ἐναντίον τοῦ ἀσπόνδου ἐχθροῦ μὲ ζῆλον, μὲ πατριωτισμὸν, καὶ ἀξίως τῆς ὑποληψεως, τὴν ὁποίαν τρέφει ἡ Σ. Διοίκησις πρὸς τὸ ὑποκείμενόν σας καὶ πάλιν εἰς τὸ ἑξῆς νὰ τὴν φυλάττετε μὲ τὰ αὐτὰ αἰσθήματα τῆς φρονήσεως καὶ τοῦ ἀδόλου πατριωτισμοῦ σας· ὑγιαίνετε, ἄριστε Πατριῶτα, καὶ μάχεσθε προθύμως ὑπὲρ Πατρίδος!!

Μεσολόγγιον τὴν 26 Ἰαν. 1826.

Ἰω. Παπαδιαμαντόπουλος.
Δημήτριος Θέμελης

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως
Ν. Παπαδόπουλος.

Τιμὴ ἐτησία Ἀλ. Ἴσσοι ἐξ πραπληροτέα κατ' ἐξαμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενε...

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθ. 11ος. — 15ος.
Τρίτον Ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ. 20 ΦΕΤΡΟΥΑΡΙΟΥ 1826. ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον.

Πολλάκις τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικὰ ἔλαβον διακοπὴν μὲ λέγον βάσιμον. Μία ἀπὸ τὰς διακοπὰς ταύτας εἶναι καὶ ἡ παροῦσα, ἥτις συνηρίζεται εἰς αἰτίας πολὺ βασιμωτέρας καὶ ἰσχυροτέρας ἀπὸ τὰς πρώτας· διότι ἐν ᾧ κατεκρημνίσθησαν ἀπὸ τὸ ἀδιάλειπτον πῦρ τῶν Γαλλο-Αἰγυπτίων καὶ ἄλλαι πολλαὶ τῆς πόλεως ταύτης οἰκεῖαι, τὸ Τυπογραφεῖον ἔμεινεν ὡσαύτως ἐκτεθημένον, καὶ ἐπαπειλεῖτο τὸ αὐτὸ δυστήχημα. Διὰ νὰ φυλαχθῇ λοιπὸν τὸ ὄργανον τοῦτο, ὄργανον, δι' οὗ ἡ Εὐρώπη μανθάνει, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἠξεύρουν νὰ νικοῦν καὶ τακτικὰ στρατεύματα, ἔπρεπε νὰ μεταφερθῇ εἰς τόπον ἀσφαλέστερον· καὶ διὰ τὴν μετακόμισιν ταύτην ἀπέρασαν ἱκαναὶ ἡμέραι, ὥστε ν' ἀργοπορήσῃ καὶ ἡ δημοσίευσις τῆς Ἐφημερίδος μας. Ἂς ἦναι βέβαιοι ὅμως οἱ ἀναγνῶσται μας, ὅτι τὸ ἡμερολόγιον τῆς ἀξιομνημονεύτου ταύτης πολιορκίας ἐφυλάχθη μ' ὁλην τὴν ἀκρίβειαν, καὶ τὰ παραμικρότερα περιστατικὰ ἀναφέρονται ἐν αὐτῷ χωρὶς τῆς ἐλαχίστης προσθαφαιρέσεως.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 4 Φευρουαρίου. Ἡ ἄνοιξις πλησιάζει, καὶ ὁ αἱμοσταγὴς ἐχθρός μας ἐπαναλαμβάνει ἐκ νέου τὰς καθ' ἡμῶν ἐπιχειρήσεις του. Σήμερον στρέφει ἡ φρουρα μας ὅμμα πρὸς τὸ στρατόπεδον τῶν πολιορκητῶν μας, καὶ βλέπει νέα κανονοστάσια ἀπέναντι τοῦ πολυπαθοῦς τούτου τείχους μὲ νέαν μορφὴν καὶ νέον τρόπον κατασκευῆς. Διάφοροι σειραὶ γαιρῶν (καλαθίων μὲ χῶμα) μορφωμέναι ἐν σχήματι τριγώνου καὶ κεναὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἔχουσαι διαστήματα, εἰς τὰ ὁποῖα θέλει τέθῃ τόσα πυροβόλα, περικυκλοῦν τὸ ὀχύρωμά μας ἐκ δεξιῶν καὶ εὐωνύμων· ἄλλαι σειραὶ ὡσαύτως πλησιέστεραι ἔμπροσθεν τοῦ μετώπου χρησιμεύουν ὡς προμαχῶνες εἰς τοὺς ἀπίστους. Ἐπάνω δὲ τῶν γαιρῶν τούτων εἶναι τεθειμένοι σωροὶ μακρῶν δεματίων, διὰ νὰ στέκωνται οἱ πυροβολισταὶ ἐν ἀσφαλείᾳ· καὶ ὅλα ταῦτα τὰ ἐχθρικὰ ὀχυρώματα, τὰ ὁποῖα ἀφίστανται 150 ἢ 200 ὀργυιὰς τοῦ περιτειχίσματός μας, κατεσκευάσθησαν διὰ νυκτός.

Οἱ Γάλλοι καὶ λοιποὶ Εὐρωπαῖοι ὑπαδοὶ τοῦ Ἰμπραΐμ-πασσα, περιέρχονται μὲ ἀλαζονείαν εἰς τὰ νέα ταῦτα ὀχυρώματά των, καὶ παρατηροῦντες μὲ τὸ τηλεσκόπιον τὰς θέσεις τοῦ φρουρίου μας, δίδουν ὁδηγίας καὶ διδάσκουν τοὺς λατρευτὰς τοῦ Μωάμεθ τὰ συντελεστικώτερα μέσα περὶ τοῦ πῶς νὰ μᾶς ἐξολοθρεύσουν εὐκολώτερα καὶ ταχύτερα· καὶ μ' ὅλα ταῦτα ἡ ἀνδρεία Φρουρά μας ὡθυμένη καὶ ἤδη ἀπὸ τὸ ὁποῖα μέχρι τοῦδε ἐκινεῖτο αἰσθήματα, μελετᾷ καὶ ἔχει σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ ἀντικρούσῃ διὰ τῆς Θείας Προστασίας καὶ νὰ ματαιώσῃ καὶ τὰς τῶν Γαλλο-Ἀράβων μηχανάς, ὡς καὶ ἐκείνας τοῦ Κιουταχῆ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Τὴν 5 τοῦ αὐτοῦ. Τὰ προτερινὰ τοῦ ἐχθροῦ κανονοστάσια μ' ὅλον ὅτι εἶναι ἐνωπλισμέ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

να μὲ τὰ ὁποῖα ἐξ ἀρχῆς εἶχεν πυροβόλα, μένει εἰς ἀπαραξίαν. Τὸ ἀπὸ μέρος μας πῦρ ἐν τοσούτῳ ἐξακολουθεῖ μὲ πεῖσμα, καὶ μάλιστα ἐναντίον τῶν νέων τοῦ ἐχθροῦ κανονοστασίων καὶ προμαχώνων, τὰ ὁποῖα τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ὠχύρωσαν ἔτι μᾶλλον οἱ βάρβαροι.

Τὴν 6 τοῦ αὐτοῦ. Τὰ κανονοστάσιά μας ἔβαλον τὸ πῦρ των εἰς ἐνέργειαν συνεχῆ· τὸ πῦρ μας διευθύνεται πάντοτε κατὰ τῶν νέων τοῦ ἐχθροῦ ὀχυρωμάτων.

Τρία εἶναι κυρίως τὰ νέα τοῦτα τοῦ ἐχθροῦ κανονοστάσια, τὸ μὲν ἀντικρὺ τῆς δεξιᾶς πτέρυγος, τὸ δὲ ἀπέναντι τῆς ἀριστερᾶς, καὶ τὸ ἄλλον ἔμπροσθεν τοῦ μετώπου· ἔχει δὲ καθ' ἓν ἀνὰ ἑπτὰ κανονοθυρίδας (embrasures), καὶ εἶναι τοποθετημένα μεταξὺ τῶν παλαιῶν, εἰς μικροτέραν ὅμως ὡς πρὸς τὸ φρούριόν μας ἀπόστασιν· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ αὐτῶν εἰς μᾶλλον ἢ ἧττον μεγαλητέραν ἀπόστασιν εἶναι κατεσκευασμένοι οἱ προμαχῶνες ἀπὸ σειρὰς γαιρράων καὶ αὐτοί.

Τὴν 7 τοῦ αὐτοῦ. Ἐνωπιον τοῦ μετώπου τοῦ περιτειχίσματός μας εἰς 300 περίπου ὀργυιῶν ἀποχὴν ἤρχισεν ὁ ἐχθρὸς νὰ κατασκευάζῃ ἓν τι κυκλοειδὲς ὀχύρωμα ἀπὸ χῶμα. Εἰς αὐτὸ λοιπὸν φαίνεται ὅτι ἔχει σκοπὸν νὰ θέσῃ τοὺς ὅλμους του (mortiers). Καὶ ἰδοὺ, ὅτι εἰς νέους ἀγῶνας, εἰς νέας μάχας καὶ ἄλλης φύσης ἑτοιμάζεται ἡ ἔνδοξος Φρουρὰ τοῦ Μεσολογγίου.

Τὴν 8 τοῦ αὐτοῦ. Ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς ἐπλησίασεν ἤδη ὁπωσοῦν πρὸς τὸ φρούριόν μας διὰ τῶν νέων κανονοστασίων καὶ προμαχώνων του, ἐξ ἀνάγκης ἦτον ἐπόμενον νὰ συμβαίνῃ συνεχῶς καὶ διὰ τουφεκισμοῦ ἀκροβολισμός· ὅθεν μέρος τῆς φρουρᾶς μας ἐξερχόμενον εἰς τὸν προφυλακτικὸν δρόμον τοῦ Προτειχίσματος τοῦ Μπότζαρη καὶ μέρος εἰς ἐκεῖνον τῆς Λευκάτας τοῦ Ὀράγγε, τουφεκίζει ἀντιτουφεκιζόμενον ἀπὸ τοὺς νέους τοῦ ἐχθροῦ προμαχῶνας.

Περὶ τὸ ἑσπέρας ἐφάνησαν ἐρχόμενοι ἀπὸ δυσμῶν πρὸς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον ἕως 500 χαλτουρίνδες· ἐπροπορεύοντο δὲ αὐτῶν εἴκοσι σημαῖαι.

Τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ. Τὸ ἀπὸ μέρος μας κατὰ τοῦ ἐχθροῦ πῦρ ἐξακολουθεῖ ὁλονέν· ὁ δὲ ἐχθρὸς δὲν μετέφιρεν ἀκόμη τὴν πυροβολικήν εἰς τὰ νέα του κανονοστάσια.

Τὴν 10 τοῦ αὐτοῦ. Ἕνδεκα τῶν ἐχθρικῶν πλοίων, ἐν οἷς τὰ ἕξ εἶναι Φρεγάται, ἐξέπλευσαν ἀπὸ τὰ φρούρια Π. Πατρῶν καὶ διευθύνονται πρὸς τὸν λιμένα μας.

Οἱ Ἕλληνες ἐξακολουθοῦν νὰ κάμνουν μικρὰς ἐξόδους σωρηδὸν, καὶ νὰ τουφεκίζωσι τοὺς εἰς τὰ ἐχθρικὰ κανονοστάσια περιερχομένους Γαλλο-Ἄραβας.

Τὴν 11 τοῦ ἰδίου. Μεγάλην φθορὰν ἐπροξενήσαμεν σήμερον εἰς τοὺς ἐχθροὺς διὰ τῆς πυροβολικῆς μας· πολλοὺς ἰδομεν ὀφθαλμοφανῶς πίπτοντας, ἐν ᾧ, καταβαίνοντες ἀπὸ τὰς σκηνὰς εἰς τὰ νέατων ὀχυρώματα, μετεκόμιζον ἐκεῖσε τὰ πολεμεφόδια.

Τρία τῶν ἐν τῇ Ἀλικῇ πλοιαρίων τοῦ ἐχθρικοῦ στολίσκου ἐξέπλευσαν τοῦ αὐλακος καὶ περιέρχονται τὸ νησίδιον τῆς Σκύλλας· μεταξὺ αὐτῶν καὶ μιᾶς ἡμετέρας ἐνόπλου Πάσσαρας ἔγινε σήμερον ἀκροβολισμὸς ἱκανὴν ὥραν.

Ὁ ἐχθρὸς κατεσκεύασε κανονοστάσια καὶ εἰς τὰ ἐντεῦθεν τῆς Ἄσπρης Ἀλικῆς παράλια ἀντικρὺ τοῦ νησιδίου τῆς Σκύλλας, τὸ ὁποῖον προσπαθεῖ νὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του.

Τὴν 12 τοῦ αὐτοῦ. Ἀφ' οὗ ἤδη ὁ ἐχθρὸς ἐτελειοποίησε μ' ὅλην τὴν Γαλλικὴν ἐπιτηδειότητα τὰ κανονοστάσιά του, καὶ τὰ κατέστησε τόσον ὀχυρὰ, ὥστε νὰ ἦναι ἀδιαχώρητα ἀπὸ τὰς μικρὰς σφαίρας μας, τὴν παρελθοῦσαν ταύτην νύκτα μετέφερε τὰ πυροβόλα του, καὶ ἐν ᾧ σήμερον ἤρχισεν ὁ ἥλιος νὰ χύνῃ τὰς ἀκτῖνας του εἰς τὸν ὁρίζοντα, ἤρχισε τὸν πυροβολισμόν τα μανιωδέστατα ὁριζοντείως καὶ κατὰ κάθετον· εἰς κάθε τέταρτον τῆς ὥρας μεταχειρίζεται εἴκοσι τέσσαρας βολὰς, τουτέστι 9 κανονίων, 12 ὅλμων καὶ 3 ὁμπιζίων. Τὸ πλεῖστον μέρος τῶν σφαιρῶν τα εἶναι τῶν 60 λιτρ. αἱ δὲ βόμβαι τα, ὡσαύτως καὶ αἱ γρανάται εἶναι ὑπερμεγέθεις ὄγκου. Προσπαθεῖ νὰ κάμῃ χαλάστραν εἰς τὰ κανονοστάσια τοῦ Γουλιέλμου Θέλλου, τοῦ ἀνερθωθέντος Φραγκλίνου, Κορα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἡ, Ἰγνατίη, Μακρῆ, Μοντάλεμπερτ, καὶ εἰς τὸ Προτείχισμα (tour bastion) τοῦ Μπότζαρη· τὸ τελευταῖον τοῦτο, πυροβολεῖ μᾶλλον ὁ ἐχθρὸς μὲ βόμβας· ῥίπτει ὡσαύτως πολλὰς βόμβας καὶ εἰς τὴν πόλιν· ὅθεν τέσσαρες γυναῖκες, τρία κοράσια καὶ τρία ὁμοίως νήπια ἔγιναν θῦμα τῆς ἐκρήξεώς των· ἀπὸ δὲ τὴν φρυρὰν μας ἐφονεύθησαν δύω, ἐξ ὧν ὁ μὲν ἦτον πυροβολιστῆς, ὁ δὲ στρατιώτης.

Ἀφ' οὗ ὁ ἐχθρὸς ἐπυροβόλησεν, ὡς εἴρηται, δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, ἀντιπυροβολούμενος καὶ ἀπὸ μέρους μας, τὸ ἑσπέρας ἔβαλε τὴν πυροβολικήν του μίαν περίπου ὥραν εἰς ἀνάπαυσιν. Περὶ δὲ τὴν ά. ὥραν τῆς νυκτὸς πάλιν ἐπανέλαβε τὸ πῦρ του μὲ τρόπον ἀλλοῖον· εἰς κάθε τέταρτον τῆς ὥρας ἔρριπτεν ὀκτὼ μόνον ἢ δώδεκα βολὰς· τοῦτέστι τρεῖς ἢ πέντε κανονίων, τρεῖς ἢ τέσσαρας ὁλμων, καὶ δύω ἢ τρεῖς ὁμπιζίων· καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξηκολούθησε πυροβολῶν δι' ὅλης τῆς νυκτός.

Κατὰ τὰς παρατηρήσεις διαφόρων, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον τὴν περιέργειαν νὰ μετρῶσι τὰς ἐχθρικὰς βολὰς, ἐξάγεται, ὅτι ὁ ἐχθρὸς ῥίπτει τὸ νυχθήμερον πλέον ἢ 2,000 μεταξὺ σφαιρῶν κανονίων, βομβῶν καὶ γρανάτων.

Καὶ πάλιν σήμερον ἔγινε ναυμαχικὸς ἀκροβολισμὸς μεταξύ τινῶν περὶ τὴν Σκύλλαν πλεόντων ἐχθρικῶν πλοιαρίων καὶ τῆς ἐκεῖσε φυλαττομένης Πάσσαράς μας.

Τὴν 13 τοῦ αὐτοῦ. Εἰς τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου μετέβαλεν αὖθις ὁ ἐχθρὸς τὸ πῦρ του ὡς συνήθως, μεταχειριζόμενος δηλαδὴ 32 βολὰς εἰς ἕκαστον τέταρτον τῆς ὥρας. Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι οἱ πυροβολισταὶ τοῦ ἐχθροῦ σημαδεύουν μὲ μεγάλην ἐπιτηδειότητα· καὶ βέβαια πῶς εἶναι δυνατὸν, ἄνθρωποι διδαγμένοι τὴν ἐπιστήμην των εἰς τὰς ἀκαδημίας τῆς εὐρώπης, νὰ πυροβολῶσιν ἀδέξια; Ἀπαραδιγμάτιστος εἶναι ὅμως ἀφ' ἑτέρου μέρους ἡ σταθερότης καὶ καρτερόψυχία τῆς φρυρᾶς μας· χωρὶς ποσῶς νὰ ψηφᾷ τὸ πλῆθος τῶν κατ' αὐτῆς πιπτόντων κεραυνῶν, ἵστανται εἰς τοὺς προμαχῶνας της θαρσαλαίως καὶ μὲ ἀπόφασιν ἀμετάθετον, ἢ νὰ σώσῃ τὸ μὲ τοσαῦτα αἵματα ποτισμένον καὶ τόσον ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν ἐπαπειλούμενον τοῦτο τῆς πατρίδος προπύργιον, ἢ νὰ ταφῇ εἰς τὰ ἐρείπιά του.

Ἐξαιρέτως βομβοβολεῖ ὁ ἐχθρὸς καὶ τὸ νησίδιον τῆς Μαξμαξοῦς ἀφιερωμένον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἀντιναυάρχου Σαχτούρη· ἀλλὰ καὶ τούτου ἡ ἀπτότητος φρουρὰ ἐπιμένει νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν θέσιν της ἕως τῆς τελευταίας ῥανίδος τοῦ αἵματός της.

Οἱ ἐχθροὶ μᾶς περιεκύκλωσαν αὖθις καὶ διὰ θαλάσσης· δώδεκα πλοῖα τοῦ ἰγυπτίη Σατράπη ἄραξαν ἀπέναντι τοῦ Βασιλαδίη. Αἱ ἡμέραι λοιπὸν τῆς ἀπὸ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης ἐφόδου ἐλίγισαν, καὶ ἄμποτε ὁ Μοναδικὸς ἡμῶν Προστάτης νὰ μᾶς ἀναδείξῃ καὶ τώρα θριαμβευτὰς ἐναντίον τῶν ἀπιστων τυράννων, οἵτινες τόσον ὠμὰ καὶ θηριώδη δεινὰ καθ' ἡμῶν ἐμελέτησαν!

Ἀφ' ὃ ὁ ἐχθρὸς ἐκεραυνοβόλησεν ὡς καὶ χθὲς δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, ἐλθούσης τῆς νυκτὸς, ἠλάττωσεν ὡς καὶ τὴν παρελθοῦσαν νύκτα τὸ πῦρ του, πυροβολῶν ἐκ διαλειμμάτων ἕως τῆς αὐγῆς.

Τὴν 14 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἐχθρὸς κατεσκεύασε τὴν παρελθοῦσαν νύκτα σειρὰς γαιρῶν μεταξὺ τῶν κανονοστασίων του, εἰς τρόπον ὅτι κατεστήθησαν ἤδη συνδεδεμένα πρὸς ἄλληλα. Ὄπισθεν τῶν γαιρῶν τούτων στέκονται οἱ βάρβαροι ὡς ὑπὸ προμαχῶνας, καὶ ἅμα ὅτε καταπαύεται ὁ πυροβολισμὸς, κενώνουν τὰ τυφέκιά των· ἡ δὲ φρυρά μας ἀντιτυφεκίζει ἐπίσης.

Ὁ ἐχθρὸς ἐπαύξησε τὴν ποσότητα τῶν πυροβόλων του σήμερον. Τεσσαράκοντα στόματα πύρινα ἐκρεύγουν ἤδη καθ' ἡμῶν τοὺς κεραυνούς των. Παρατηρεῖται ὅμως ὅτι μετέβαλεν ὁ ἐχθρὸς τὸν τρόπον τοῦ πυροβολεῖν· καὶ ὁτὲ μὲν ῥίπτει σωρηδὸν βόμβας καὶ γρανάτας, ὁτὲ κανονοβολεῖ ἐκ διαλειμμάτων, ὁτὲ ἠρεμεῖ μίαν ὁλόκληρον ὥραν, καὶ ἄλλοτε ἀκαταπαύστως κεραυνοβολεῖ δύω καὶ τρεῖς ὥρας.

Οἱ βάρβαροι ἐξακολουθοῦν να βομβοβολῶν τὴν πόλιν· τέσσαρες γυναῖκες λοιπὸν ἐξεμελίσθησαν ἀπὸ τὴν ἐκπυρσοκρότησιν τῶν κεραυνῶν τούτων, δύω ἄνδρες ὑπέπεσαν εἰς τὸ αὐτὸ δυστύχημα, καὶ ἕνεροι δύω ἐπληγώθησαν.

Εἴκοσι ἐχθρικὰ καράβια προσωρμίσθησαν τὸ πρωὶ εἰς τὸν λιμένα μας.

Τρεῖς Πάσσαραι ἕνοπλοι ἐπλησίασαν εἰς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὰ ἐχθρικὰ ἐντεῦθεν τῆς Ἀλικῆς νέα κανονοστάσια καὶ ἐπυροβόλησαν αὐτὰ δύω περίπου ὥρας ἀντεπυροβολούμεναι ἐξ αὐτῶν ὡσαύτως.

Τὴν 15 τοῦ αὐτοῦ. Οἱ Ἀγαρινοὶ ἐμετρίασαν σήμερον τὸν πυροβολισμόν των, καὶ ἐνασχολοῦνται εἰς τὸ νὰ πολυπλασιάζωσι τοὺς προμαχῶνας των, προσερχόμενοι εἰς τὰς τάφρους τοῦ τείχους μας. Ἀπὸ τῆς Λανέτας τοῦ Ὀράγγεν ἕως τοῦ κανονοστασίου τοῦ Φραγκλίνου κατεσκεύασθησαν ἀπέναντι διάφοροι σειραὶ γαιρῶν, αἱ μὲν ἐν εἴδει ἡμικυκλίου, αἱ δὲ κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν, καὶ ἄλλαι ἑλικοειδεῖς· ἐπλησίασαν δὲ διὰ τοῦ γεμίσματος τῶν καλαθίων τοῦ μὲν πεντήκοντα, τοῦ ἑκατὸν, καὶ τοῦ εἴκοσι βήματα. Ἡ ἀκούραστος φρουρά μας ἀνθίσταται ὅσον δυνατὸν εἰς τὰς ἐχθρικὰς ταύτας προόδους, καὶ ἐλπίζει διὰ τῆς ὑπερτάτης βοηθείας νὰ ματαιώσῃ τὰ αἱμοσταγῆ τῶν ἀπιστων τούτων Γαλλο-Ἀφρικανῶν σχέδια.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐχθρικοῦ πυροβολισμοῦ (12 τοῦ τρέχοντος) καὶ ἕως τῆς σήμερον, ὁ ἐχθρὸς ἐκεραυνοβόλησε τὴν πόλιν μας μὲ 8,000 περίπου σφαίρας κανονίων, γρανάτας ὁμπουζίων καὶ βόμβας.

Ὁ Αἰγύπτιος στόλος συγκείμενος ἀπὸ 22 πλοῖα εἶναι ἀραγμένος εἰς τὸν λιμένα μας.

Τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ. Ἐν ᾧ μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐξηκολούθει πυροβολισμὸς καὶ τυφεκισμὸς ἀδιάκοπος καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη, περὶ τὴν 8ην ὥραν (2 δηλαδὴ μετὰ τὰ μεσάνυκτα) οἱ εἰς τοὺς πλησιεστέρους προμαχῶνας ἐχθροὶ, ὥρμησαν ἐνώπιον τοῦ Προτειχίσματος τοῦ ἀειμνήστου Μάρκου Μπότζαρη, ῥίπτοντες πολλοτάτας γρανάτας τῆς χειρὸς ἔσω τοῦ τείχους, εἶλθον καὶ ἐστερεώθησαν ἐπὶ τοῦ προφυλακτικοῦ δρόμου (chemin-couvert) τοῦ διαληφθέντος προτειχίσματος, καὶ ἤρχισαν ἐκεῖθεν νὰ τυφεκίζωσι τὴν φρουράν μας μὲ μανίαν, ἐν ᾧ συγχρόνως τὸ ἀπὸ τῶν ἐχθρικῶν κανονοστασίων πῦρ ἐγίνετο ἀλλεπάλληλον. Τότε ἤρχισε καὶ ἀπὸ μέρους μας κανονοβολισμὸς συνεχὴς, καὶ τυφεκισμὸς ἀδιάκοπος. Ἡ ἀνδρεία φρουρά μας ἱσταμένη εἰς τοὺς προμαχῶνάς της μὲ σταθερὸν ἦθος καὶ εὐψυχίαν, ἐνήργει τὸ θαυμασμοῦ ἄξια πατριωτικὰ χρέη της μὲ τὴν πλέον στερεὰν ἀπόφασιν· καταφρονοῦσα τὸ πλῆθος τῶν ἐχθρικῶν σφαιρῶν, βομβῶν καὶ γρανάτων, αἱ ὁποῖαι ἀπ' ἐμπρὸς καὶ ἀπὸ τὴν μίαν καὶ ἄλλην πλευρὰν ἐσύροντο ἐναντίον της, εἰς ἄλλο δὲν ἐφρόντιζε, εἰμὴ ποῦ νὰ ἴδῃ σάρκα ἐχθρικὴν διὰ νὰ σημαδεύσῃ καὶ νὰ σύρῃ τὰ σφαιρίδια τῶν τυφεκίων της. Οἱ ἄπιστοι ἀφ' ἑτέρου μέρους πλησιάσαντες, ὡς εἴρηται, ἐξηκολούθουν νὰ ῥίπτωσι σωρηδὸν ἔσω τοῦ τείχους μας γρανάτας τῆς χειρὸς, καὶ νὰ ἀπολύωσι τὰ βόλια τῶν τυφεκίων των ὡς χάλαζαν. Τὸ σκότος τῆς νυκτὸς καὶ τὸ μέγα νέφος τοῦ καπνοῦ τῆς πυρίτιδος δὲν ἐσυγχώρουν νὰ διακρίνεται ἄλλο τι, εἰμὴ ἡ λάμψις τῶν πυροβόλων ῥιπτομένων, καὶ τῶν βομβῶν καὶ γρανάτων ἐκρηττομένων. Τότε ὀκτὼ λόχοι Γαλλο-Ἀραβικοὶ, βαδίζοντες κατὰ τάξιν ἤρχοντο εἰς βοήθειαν τῶν πρωτέρων, ὄντων ἐπὶ τοῦ προφυλακτικοῦ δρόμου. Ὁ ἐνθουσιασμὸς λοιπὸν τῆς φρουρᾶς μας καὶ ἡ καταφρόνησις τοῦ θανάτου ἐπολυπλασιάσθη, καὶ, ὅταν ὁ ἥλιος διέχυνε τὰς ἀκτίνας του, οἱ ἀθάνατοι οὗτοι Ἥρωές μας ἐξελθόντες ἀπὸ τὸ φρούριον, ἐπέπεσον εἰς τοὺς ἐχθρικοὺς προμαχῶνας καὶ εἰς τοὺς ὄπισθεν τοῦ προφυλακτικοῦ δρόμου σεσωρευμένους Γαλλο-Ἄραβας, Χαλντούπιδες καὶ Ἀλβανοὺς, καὶ μὲ εὐθαρσίαν ἀνέκφραστον ξηφήρεις ἐπέφερον τὴν φρικὴν καὶ τὸν θάνατον εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τυράννους. Φονεύων λοιπὸν τόσους, ὥστε τὸ μέρος ἐκεῖνο κατεκαλύφθη ἀπὸ πολλοὺς σωροὺς πτωμάτων ἐν σχήματι τόσων πυραμίδων, καὶ περὶ τῆς ποσότητος αὐτῶν ἡμεῖς οὐδεμίαν ἀκριβῆ πληροφορίαν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν· ἠχμαλώτησαν προσέτι καί τινας, ἐκυρίευσαν ἱκανὰς σημαίας καὶ ἀναρίθμητα ἐργαλεῖα τῆς ὀχυρωματικῆς, ἀφήρπασαν ὅπλα πάμπολλα, καὶ ἐξαιρέτως τυφέκια Ἀραβικὰ μὲ λόγχας κατασκευασμένα εἰς τὰ τεχνουργεῖα τῆς σοφῆς καὶ πολιτισμένης Εὐρώπης, ἔκαμαν λάφυρα πλουσιώτατα, ἐνίκησαν δὲ καὶ κατεδίωξαν τοὺς ἀπίστους ἕως εἰς τὰ προτηρινά των ὀχυρώματα, καὶ τελευταῖον ἐπέστρεψαν εἰς τὸ φρούριον, φέροντες τὰ τρόπαια τῶν προοιμιακῶν θριάμβων ἐναντίον τῶν Γαλλο-Ἀφρικανῶν.

Ἐν τούτοις τὰ ἐχθρικὰ κανονοστάσια ἐκαίοντο καὶ ἠστράπτοντο ἀπὸ τὸν ἀδιάλειπτον πυροβολισμόν· κατελευκάνθησαν ἀπὸ τὸν καπ-

(Ἀκολουθεῖ Παράρτημα.)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νὸν αἱ γέρραι καὶ τὰ δεμάτια, ἐκ τῶν ὁποίων αὐτὰ εἶναι κατασκευασμένα.

Οἱ Σατράπαι τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς ἄφησαν τὰς σκηνάς των καὶ κατέβησαν εἰς τὰ κανονοστάσια, διὰ νὰ ἐνθαρρύνωσι τὰς νικημένας ὁρδάς των, καὶ νὰ τὰς ἐρεθίσωσι διὰ νὰ ὁρμήσωσι καθ' ἡμῶν καὶ ἐκ δευτέρου.

Διὰ τὴν ἀπαύστου λοιπὸν καὶ ἔνδοξον ταύτην φρουρὰν ἡτοιμάζοντο δόξαι ἐπὶ δόξαις καὶ στέφανοι ἐπὶ στεφάνοις, ὅταν οἱ ἀσεβεῖς Μωσλμανοι ἐφώρμησαν καὶ πάλιν εἰς τὸν προφυλακτικὸν ὁρόμον τοῦ Προτειχίσματος τοῦ Μπότζαρη, καὶ ἡ μάχη ἐσημείωσε καὶ ἔγινε πεισματικωτέρα. Τότε λοιπὸν ἡμεῖς ἐβάλαμεν πῦρ εἰς μίαν μικρὰν ὑπόνομον (fougace) προπαρασκευασμένην ὑπακάτω τοῦ προφυλακτικοῦ ὁρόμου, καὶ δι' αὐτῆς ἐκάμαμεν νὰ πετάξῃ εἰς τὸν ἀέρα ὄχι ὀλίγα σώματα βαρβάρων.

Τὸ θέαμα τοῦτο ἐτρόμαξε τοὺς διασωθέντας ἀπὸ τὴν ἔκρηξιν, καὶ τοὺς ἔκαμε νὰ τραπῶσιν εἰς φυγήν· ἀλλ' ἡφρουρὰ τῶν Σατραπῶν, ὄχι μόνον αὐτοὺς δια τῆς μάστιγος ἠνάγκασε νὰ ἐπιστρέψωσι καὶ πάλιν εἰς τὸν προφυλακτικὸν ὁρόμον, ἀλλὰ καὶ ἄλλους ἔστειλε εἰς βοήθειάν των· ὅθεν οἱ ἐχθροὶ ἐπεσωρεύθησαν πάλιν εἰς τὴν διαληφθεῖσαν θέσιν· ὁ δὲ ἀμοιβαῖος πυροβολισμὸς καὶ τυφεκισμὸς δὲν ἔκαμε παῦσιν, εἰμὴ τὴν μεσημβρίαν.

Μετὰ δὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐξῆλθε πάλιν ἀπὸ τὸ φρούριον ἡ μεγαλόψυχος φρουρά μας, καὶ ὥρμησεν εἰς τὸν σωρὸν τῶν ἀπίστων. Ποία ψυχὴ δὲν ἤθελε μείνει ἐκστατικὴ, βλέπουσα τὸ ἀδάμαντον θάρσος, τὴν παρουσίαν τοῦ πνεύματος, τὸ ὁρμητικὸν καὶ τὴν ἀπερίγραπτον καρτερόψυχιαν Τῶν Ἡρώων τούτων; Χωρὶς νὰ ψηφήσωσι διόλου τὸ πολυάριθμον τῶν ἀγελῶν τῆς Εὐρωπαίας καὶ Ἀσιατικῆς Τυρκίας, χωρὶς νὰ λογαριάσωσι τὸ τακτικὸν τῶν Ἀραβικῶν φαλάγγων, χωρὶς νὰ ὑποστηνθοῦν τὴν μάθησιν καὶ τὰ στρατηγήματα τοῦ Βοαϊέρη καὶ λοιπῶν Γάλλων, καὶ τελευταῖον καταφρονοῦντες τὸ πλῆθος τῶν κεφαυνῶν, τοὺς ὁποίους ὅλως διεύθυνεν ὁ ἐχθρὸς κατὰ τοῦ μέρους τούτου, ἐμβῆκαν εἰς τὸ μέσον τῶν Ἀγαρηνῶν τυφεκίζοντες, σφάζοντες καὶ ἀπολλύοντες. Καὶ πάλιν λοιπὸν οἱ ἐχθροὶ διασκορπίζονται, πάλιν διδονται εἰς φυγὴν, καὶ πάλιν καταδιώκονται ἀπὸ τοὺς ἀδαμάντους Ἥρωάς μας ἕως εἰς τὰ ὀχυρώματά των. Τὸ σκότος τῆς διαδεχθείσης νυκτὸς δίδει καιρὸν εἰς τὴν φρουράν μας διὰ νὰ βάλῃ ὅσον δυνατὸν εἰς ἐνέργειαν τὰ συμφέροντά της· ἐν ᾧ λοιπὸν μέρος αὐτῆς ἐστάθη εἰς τὴν γραμμὴν τῆς δευτέρας ἐχθρικῆς παραλλήλου καὶ ἐτουφέκιζε, μέρος ὡσάντως ἐβάλθη νὰ κρημνίζῃ καὶ νὰ ἀνατρέψῃ τὰς Γαίρρας καὶ λοιπὰς ἐγγὺς οὔσας ἐργασίας των. Συνάζουν λοιπὸν πάλιν οἱ νικηταὶ ὅπλα, λόγχας Ἀραβικὰς, ἐργαλεῖα, διάφορα πολεμεφόδια, καὶ ἄλλα λάφυρα, ὄχι ὀλιγώτερα ἀπὸ τὰ πρῶτα, καὶ καθαρίσαντες τὴν θέσιν ἐκείνην ἀπὸ τοὺς ἀπίστους, τροπαιοφόροι ἦλθον εἰς τὰς ἀνηκούσας θέσεις των. Ὁ ἐχθρὸς κυριευμένος ἀπὸ πανικὸν φόβον, καὶ κατονειδισμένος ἔπαυσε πλέον τὸν πυροβολισμόν του, ἐν ᾧ ἀπ' ἐναντίας τὰ κανονοστάσιά μας ἐκεραυνοβόλουν δι' ὅλης τῆς νυκτός.

Καὶ ἰδοὺ, ἐν ᾧ οὐδεμία ἀμφιβολία δὲν μένει, ὅτι τὰ κινήματα καὶ αἱ παρασκευασίαι αὗται τοῦ ἐχθροῦ δὲν ἀπέβλεπον, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ κάμῃ ἔφοδον κατὰ τοῦ τείχους μας, αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ προοίμια τῶν Γαλλο-Ἀραβικῶν ἐφορμήσεων, δόξα τῷ ἐν ὑψίστοις ΘΕΩ' ματαιοῦνται. Καὶ ἰδοὺ νέοι θρίαμβοι καὶ δόξαι ἀλληεπάλληλοι καταλαμπρύνουν εἰς τὸν κόσμον ὅλον τὴν φρουρᾶν μας· εἶθε δὲ, οἷα ἡ ἀρχὴ τοιόν δε καὶ τὸ τέλος!

Ἤδη δὲ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι χεὶρ Κυρίου ὁδηγεῖ τοὺς ἀνδρείους στρατιωτικούς μας καθότι εἰς μίαν τόσον πεισματικὴν καὶ διαρκῆ μάχην πολλὰ ὀλίγοι εἶναι οἱ φονευμένοι καὶ πληγωμένοι μας· τούτων δὲ τὰ ὀνόματα ὑποσχέμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν ἐπομένως.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὴν 17 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἐχθρὸς ἕως τῆς μεσημβρίας ἠρεμεῖ παντάπασι καὶ φαίνεται, ὅτι βαλεύεται μὲ στεναγμοὺς τὴν χθεσινὴν ἥττάν του. Μετὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν ἴδομεν τὸν ἐν τῇ λίμνῃ μας ἐχθρικὸν στολίσκον συγκείμενον ἀπὸ 32 λαντζίνια, ὅστις ἐκπλεύσας τῆς Ἁλικῆς, διευθύνετο πρὸς τὴν πόλιν μας. Τὸ σχῆμα τῶν πλοιαρίων τούτων μετήλλαξεν ὁ ἐχθρός· οὔτε κατάρτια ἔχουν, οὔτε πανιὰ, οὔτε ἄλλο τι τῶν τοιούτων· καὶ ἐπειδὴ τὰ ἴδομεν πλέοντα καὶ εἰς νερὰ ἐλαχίστα βάθη, συμπεραίνομεν, ὅτι δὲν ἔχουν οὔτε καρίναν. Τρεῖς ἡμέτεραι Πάσσαραι μόλις τὸν ἴδον, καὶ ἔδραμον εἰς ἀπάντησίν του. Μετὰ ἱκανῆς δὲ ὥρας ἀμοιβαῖον πυροβολισμὸν ἀπεχωρίσθησαν πάλιν οἱ δύω ἀντιμαχόμενοι, καὶ ὁ μὲν στολίσκος τοῦ ἐχθροῦ ἀπεσύρθη πρὸς τὴν νῆσον Σκύλλαν, αἱ δὲ ἡμέτεραι Πάσσαραι ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν.

Προσετέθησαν σήμερον εἰς τὸν λιμένα μας καὶ ἕτερα 27 ἐχθρικὰ πλοῖα ἐλθόντα ἀπὸ Νότον· ὥστε ὁ λιμήν μας ἤδη περικυκλοῦται ἀπὸ 49 καράβια τῶν βαρβάρων.

Τὴν 18 τοῦ ἰδίου. Ἀποτυχὼν ὁ ἐχθρὸς τοῦ νὰ κατορθώσῃ τοὺς σκοποὺς του διὰ τῆς ἀνδρείας, ἤδη καταφεύγει πάλιν εἰς τὰ μηχανήματα. Τὸν βλέπομεν σήμερον νὰ πολυπλασιάζῃ τὰς προμαχῶνάς του, νὰ σκάπτῃ, καὶ νὰ πλησιάζῃ διὰ τῶν γαιρρῶν. Ἀφ' ἑλέρθ δὲ μέρας ἐμετρήσαμεν εἰς ὑπερβολὴν τὸ πῦρ του, καὶ μ' ὅλον ὅτι τὰ κανονοστάσιά μας δὲν πάυουν νὰ ἐμποδίζουν τὰς προόδους του διὰ βομβῶν καὶ μιδραλλίων, ἐκεῖνος κωφαίνει. Ὁ τουφεκισμὸς ἐν τοσούτῳ ἐνεργεῖται καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη νύκτα καὶ ἡμέραν.

Ὁ ἐχθρικὸς στολίσκος παραμένει εἰς τὸ σίδιον τῆς Σκύλλας.

Τὴν 19 τοῦ αὐτοῦ. Τὸ πρωῒ περιῆλθεν ἐχθρικὸς στολίσκος τὸν Πρασοπάνιστον, κ πάλιν ἐπανῆλθεν εἰς Σκύλλαν· ὁ δὲ ἐχθρὸς, ξηρᾶς ἡσυχάζων δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, περ ἑσπέρας ἐπανέλαβε τὸ πῦρ του, ἐξακολουθ αὐτὸ δι' ὅλης τῆς νυκτός.

Ἐπιμένουν οἱ ἐχθροὶ νὰ ἐπαυξάνουν τοὺς προ μαχῶνας των, καὶ νὰ πλησιάζουν διὰ τοῦ γ μίσματος τῶν καλαθίων.

Μέρος τοῦ ἐν τῷ λεμένι μας ἐχθρικοῦ στόλ εἰσέπλευσεν εἰς Πάτρας, μέρος διευθύνθη π Νότα καὶ μέρος ἐξακολουθεῖ νὰ μένῃ εἰς τὸν λ μένα μας.

Τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ. Κατὰ τὴν παρελθοῦσα νύκτα ἡ φρουρά μας ἐτουφέκιζε τοὺς εἰς τοι πλησιεστέρους προμαχῶνας βαρβάρους ἀνελ φεκιζομένη. Ὀλίγας τινὰς κανονίων σφαῖρ ἔρριψε σήμερον ὁ ἐχθρὸς κατὰ τοῦ φρουρίου μας Ὁ ἐχθρικὸς στολίσκος πλησιάσας πρὸς τὸ Βο σιλάδι ἐκανονοβόλησεν αὐτὸ, ἀντικανονοβολισ θεὶς ἀπὸ τὴν φρουρὰν ταύτης τῆς Θέσης, κα μετὰ ἡμισείας περίπου ὥρας μάχην ἠναγκάσθ ν' ἀποσυρθῇ· τὸ πλειότερον μέρος αὐτοῦ ἐπέσ τρεψεν αὖθις εἰς τὸ νησίδιον τῆς Σκύλλας ὅπου ἦλθεν καὶ ὁ ἐπίλοιπος, ὅστις ἀποχω ρισθεὶς εἶχ διευθυνθῇ πρὸς τὸ νησίδιον τ Κλεισόβας διὰ νὰ βολίσῃ πιθανῶς τὰ νερά.

Τιμὴ ἐτησία Γαλ. Ἑσπαν. ἐξ προπληρωτέα κατ' ἐξαμηνίαν. Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Ἰ. Ι. Μάγερ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ 1953
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΚΙΝΗΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

000
ΜΑ

Μάγερ, Ι.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ "ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ"

ἀριθ. χρ. 6539

Ἡμερομηνία ἐπιστροφῆς	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟ
ΔΗΜΟΣΙΑ
ΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Απόδοση Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας